

ISSN 1512-1356

**საქართველოს
საკონსტიტუციო სასამართლო**

გ ა ლ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ე ბ ი

**CONSTITUTIONAL COURT
OF GEORGIA**

D E C I S I O N S

**КОНСТИТУЦИОННЫЙ СУД
ГРУЗИИ**

Р Е Ш Е Н И Я

2006-2007

**ბ ა თ უ მ ი
BATUMI БАТУМИ
2009**

გამოიცა საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს
პასუხისმგებლობით

Responsible for publication: The Constitutional
Court of Georgia

Издана под Ответственностью Конституционного
Суда Грузии

6 5 6 3 3 0

ΟΑΘΟΕΑΑΕΙΟ ΔΑΘΟΑΕΟΙΑΑΑΕΙΤΑΕΟ ΟΑΕΙ ΑΑΑΤΑΑ “ΕΕΕΕ ΑΑ ΕΙΤΑΓΕΕΟ”
ΑΑΙ×ΟΡΙΑΑΑΕΕ ΔΑΘΟΓΕΙΟΕ ΙΑΘΑΑ ΕΕΕΑΡΑ ΟΑΘΟΕΑΑΕΙΟ ΔΟΑΕΕΑΙΟΕΟΑ ΑΑ
ΔΑΘΕΑΙΤΙΟΕΟ ΒΕΙΑΑΥΙΑΑ (2006 ΒΕΕΟ 9 ΕΑΑΟΑΑΕΕ).....6

ΟΑΘΟΕΑΑΕΙΟ ΙΙΘΑΕΑΘΑΑΕ – ΕΑΙΤΑΕ ΕΕΕΑΤΑΑ, ΙΟΑΕΑΘ ΕΑΓΑΕΑΕΕ, ΙΑΤΑΤΑ
ΙΑΘΑΟΕΡΑ, ΙΑΑΤΙ ΓΑ ΥΕΑΟΑΡΑ ΑΑ ΕΑΕΕ ΑΟΥΑΡΑ ΟΑΘΟΕΑΑΕΙΟ ΔΑΘΕΑΙΤΙΟΕΟ
ΒΕΙΑΑΥΙΑΑ (2006 ΒΕΕΟ 31 ΙΑΕΟΕ).....23

ΑΑΑΕΑΑΕΟΑΑ ΕΟΘΕΟΘΕΑ ΑΟΙΥΕΑΥΕΑ ΟΑΘΟΕΑΑΕΙΟ ΔΑΘΕΑΙΤΙΟΕΟ
ΒΕΙΑΑΥΙΑΑ (2006 ΒΕΕΟ 6 ΕΑΓΕΟΕ).....33

ΟΑΘΟΕΑΑΕΙΟ ΙΙΘΑΕΑΘΑ ΑΑΕΑΘΕ ΑΑΕΑΥΑΕΕΕ ΟΑΘΟΕΑΑΕΙΟ ΔΑΘΕΑΙΤΙΟΕΟ
ΒΕΙΑΑΥΙΑΑ (2006 ΒΕΕΟ 13 ΕΑΕΕΟΕ).....48

ΟΑΘΟΕΑΑΕΙΟ ΑΑΑΕΑΑΕΟΑΑ ΕΟΘΕΟΘΕΑ ΑΟΙΥΕΑΥΕΑ ΑΑ ΙΙΘΑΕΑΘΑ ΟΘΟΟΑΑΙ
ΟΑΑΟΑΡΑ ΟΑΘΟΕΑΑΕΙΟ ΔΑΘΕΑΙΤΙΟΕΟ ΒΕΙΑΑΥΙΑΑ (2006 ΒΕΕΟ 14
ΕΑΕΕΟΕ).....74

ΟΑΘΟΕΑΑΕΙΟ ΙΙΘΑΕΑΘΑΑΕ – ΑΑΑΟΑΓΑ ΙΑΘΟΟΑΥΑΕΕΕ ΑΑ ΤΙΕΟΑ ΙΑΑΤΙΓΕΑ
ΟΑΘΟΕΑΑΕΙΟ ΔΑΘΕΑΙΤΙΟΕΟ ΒΕΙΑΑΥΙΑΑ (2006 ΒΕΕΟ 15 ΑΑΕΑΙΑΟΕ).....84

ΟΑΘΟΕΑΑΕΙΟ ΙΙΘΑΕΑΘΑΑΕ ΟΑΕΑΑ ΙΑΕΑΕΑΥΑΕΕΕ ΑΑ ΑΕΑΕΕ ΙΕΘΑΡΑ
ΟΑΘΟΕΑΑΕΙΟ ΑΓΑΘΑΟΕΕΕΟ ΙΑΘΑΑΘΕΕΟΑΑΑΕΕ ΑΟΙΑΓΕΟΕ ΕΙΤΙΕΟΕΕΟ
(ΟΑΓΑΕΕΟ) ΒΕΙΑΑΥΙΑΑ (2007 ΒΕΕΟ 9 ΕΑΑΟΑΑΕΕ).....125

ΟΑΘΟΕΑΑΕΙΟ ΙΙΘΑΕΑΘΑΑΕ ΑΕΑΘ ΑΕΑΥΑΕΕΕ, ΟΘΕΕΕΙ ΙΑΘΕΑ, ΟΘΟΟΑΑΙ
ΑΙΤΑΕΑ ΑΑ ΟΑΑΑΕ ΑΑ ΟΑΘΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΑΕΑΙ ΑΑΙΥΑΑΕΕ ΟΑΘΟΕΑΑΕΙΟ
ΔΑΘΕΑΙΤΙΟΕΟ ΒΕΙΑΑΥΙΑΑ (2007 ΒΕΕΟ 18 ΙΑΕΟΕ).....148

ΟΑΘΟΕΑΑΕΙΟ ΙΙΘΑΕΑΘΑΑΕ – ΑΑΑΕΕ ΑΕΙΟΑΕΑΕΥΑΕΕΕ, ΟΑΘΕΑΕ ΑΑΑΟΑΡΑ ΑΑ
ΙΑΕΕ ΑΑΕΑΕΕΥΑΕΕΕ ΟΑΘΟΕΑΑΕΙΟ ΔΑΘΕΑΙΤΙΟΕΟ ΒΕΙΑΑΥΙΑΑ (2007 ΒΕΕΟ
2 ΕΑΕΕΟΕ).....186

ΟΑΘΟΕΑΑΕΙΟ ΙΙΘΑΕΑΘΑ ΙΑΕΑ ΙΑΕΑΡΑ ΑΑ ΟΑΑΑΕ ΟΑΘΟΕΑΑΕΙΟ
ΔΑΘΕΑΙΤΙΟΕΟΑ ΑΑ ΟΑΘΟΕΑΑΕΙΟ ΔΟΑΕΕΑΙΟΕΟ ΒΕΙΑΑΥΙΑΑ (2007 ΒΕΕΟ 26
ΙΘΟΙΙΑΘΕ).....221

ΟΑΘΟΕΑΑΕΙΟ ΑΑΑΕΑΑΕΟΑΑ ΕΟΘΕΟΘΕΑ ΑΟΙΥΕΑΥΕΑ ΑΑ ΟΑΘΟΕΑΑΕΙΟ
ΙΙΘΑΕΑΘΑ – ΑΕΑΟΑΘΕΙΑ ΕΙΤΙΕΑΕΕΡΑ ΟΑΘΟΕΑΑΕΙΟ ΔΑΘΕΑΙΤΙΟΕΟ
ΒΕΙΑΑΥΙΑΑ (2007 ΒΕΕΟ 26 ΑΑΕΑΙΑΘΕ).....258

CONTENTS

Merab Kikvadze, the founding partner of Lili & Company LLC, v. the President and the Parliament of Georgia (February 9, 2006).....	290
Citizens of Georgia – Tamaz Kilanava, Nugzar Kandelaki, Manana Nasaridze, Madona Ghibradze and Lali Archvadze v The Parliament of Georgia (May 31, 2006).....	300
Georgian Young Lawyers Association v. The Parliament of Georgia (June 6, 2006).....	307
Citizen of Georgia Valeri Gelashvili v. The Parliament of Georgia (July 13, 2006).....	316
Georgian Young Lawyers’ Association and Citizen – Rusudan Tabatadze v The Parliament of Georgia (July 14, 2006).....	333
Citizens of Georgia – Vakhtang Masurashvili and Onise Mebonia v. The Parliament of Georgia (December 15, 2006).....	340
Citizens of Georgia Shalva Natelashvili and Akaki Mikadze v. Georgian National Energy Regulatory Commission (GNERC) (February 9, 2007).....	364
Citizens of Georgia Zaur Elashvili, Suliko Mashia, Rusudan Gogia and Others and Public Defender of Georgia v. The Parliament of Georgia (May 18, 2007).....	379
Citizens of Georgia – Davit Jimsheleishvili, Taniel Gvetadze and Neli Dalalishvili v The Parliament of Georgia (July 2, 2007).....	403
Citizen of Georgia – Maia Natadze and others v. The Parliament and the President of Georgia (October 26, 2007).....	426
Georgian Young Lawyers’ Association and citizen of Georgia – Eka Lomtadze v. the Parliament of Georgia (December 26, 2007).....	448

О Г Л А В Л Е Н И Е

Партнер-учредитель Общества с ограниченной ответственностью «Лили и компания» Мераб Киквадзе против Президента Грузии и Парламента Грузии (9 февраля, 2006 год).....	468
Граждане Грузии Тамаз Киланава, Нугзар Канделаки, Манана Насаридзе, Мадона Гибадзе и Лали Арчвадзе против Парламента Грузии (31 мая 2006 года).....	481
Ассоциация молодых юристов Грузии против Парламента Грузии (6 июня, 2006 год).....	488
Гражданин Грузии Валерий Гелашвили против Парламента Грузии (13 июля 2006 года).....	499
Ассоциация молодых юристов Грузии и гражданка Русудан Табатадзе против Парламента Грузии (14 июля, 2006 год).....	518
Граждане Грузии Вахтанг Масурашвили и Онисе Мебония против Парламента Грузии (15 декабря, 2006 год).....	526
Граждане Грузии Шалва Нателашвили и Акакий Микадзе против Национальной комиссии по регулированию энергетики Грузии (НКРЭГ) (9 февраля, 2007 год).....	555
Граждане Грузии Заур Элашвили, Сулико Машия, Русудан Гогия и другие и Народный Защитник Грузии против Парламента Грузии (18 мая, 2007 год).....	573
Граждане Грузии Давид Джимшелеишвили, Тариэл Гветадзе и Нелли Далалишвили против Парламента Грузии (2 июля, 2007 год).....	601
Гражданка Майя Натадзе и другие против Парламента Грузии и Президента Грузии (26 октября, 2007 год).....	627
Ассоциация молодых юристов Грузии и гражданка Грузии Екатерина Ломтатидзе против Парламента Грузии (26 декабря, 2007 год).....	654

ΟΑΕΥΟΨΟΕ Ε ΘΑΟΟαΕΟΤΑΑΕ Τ ΑΕΟ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ "Ε Ε Ε Ε ΑΑ
ΕΙ ΤΒΑΓΕΕΟ" ΑΑΙ ΧΟΡΤΑΑΑΕ Ε ΘΑΟΟΤΕΙ ΟΕ ΤΑΟΑ ΕΕΕΑΡΑ
ΟΑΘΟΕΑΑΕ Τ Ο ΘΟΑΕΕΑΓΙΟΕΟΑ ΑΑ ΘΑΟΕΑΙΑΓΙΟΕΟ ΒΕΓΑΑΥΤΑΑ

1 2/1/327,336,344

0. ΕΑΕΕΕΟΕ, 2006 ΒΕΕΟ 9 ΕΑΑΟΑΑΕΕ

ΕΙ ΕΑΑΕΕΟ ΟΑΤΑΑΑΤΕ Τ ΑΑ: ΤΕΕΙ ΕΙ Τ Ε ΟΑΘΟΑΕΕΟΑΕΕΕ
(ΕΑΑΙ αΑΙ ΤΑΟΑ), ΕΑΙΑΟΑ ΟΙ ΟΑΙ ΕΑΟΥΑΕΕΕ (ΤΙ ΤΑΟΑΤΑΑΑΕΕ
ΤΙ ΟΑΙΑΟΕΕΑ), ΑΑΟΘ αΕΓΑΤ ΕΑΑΑ.

ΟαΑΙ ΤΕΟ ΤΑΕΑΤΕ: ΑΕΑΤΑ ΕΑΟΥΕΡΑ.

ΟΑΘΙΕΟ ΑΑΟΑαΕΑΑ: ΟΑΕΥΟΨΟΕΕ ΘΑΟΟαΕΟΤΑΑΑΕ Τ ΑΕΟ
ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ "Ε Ε Ε Ε ΑΑ ΕΙ ΤΒΑΓΕΕΟ" ΑΑΙ ΧΟΡΤΑΑΑΕΕ ΘΑΟΟΤΕΙ ΟΕ
ΤΑΟΑ ΕΕΕΑΡΑ ΟΑΘΟΕΑΑΕ Τ Ο ΘΟΑΕΕΑΓΙΟΕΟΑ ΑΑ ΘΑΟΕΑΙΑΓΙΟΕΟ
ΒΕΓΑΑΥΤΑΑ.

ΑΑΑΕΟ ΟΑΑΤΕ: ΟΑΘΟΕΑΑΕ Τ Ο ΘΟΑΕΕΑΓΙΟΕΟ 2003 ΒΕΕΟ 4
ΤΘΤΙΤΑΟΕΟ Ν503 ΑΑ 2002 ΒΕΕΟ 31 ΑΑΕΑΤΑΟΕΟ Ν568
ΑΟΡΑΤΑΟΕΑΑΑΕΟ ΑΑ "ΑΑΕΙ ΟΟΑΕΟ ΟΑΘΙΑΕΑ ΒΑΘΙΤΑΕΟ ΟΑΟΑαΑ"
ΟΑΘΟΕΑΑΕ Τ Ο ΕΑΓΙ ΤΕΟ ΤΑ-18 ΤΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΑΑ ΤΑ-2 ΘΟΤΘΟΑΑΕΟ
ΑΑ 27¹ ΤΟαΕΕΟ ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΑ ΟΑΘΟΕΑΑΕ Τ Ο ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟ
21-Α ΤΟαΕΕΑΓ ΑΑ 30-Α ΤΟαΕΕΟ ΤΑΙ ΟΑ ΘΟΤΘΟΕΑΙ ΤΕΓΑΟΕΑΑΕΕ.

ΟΑΘΙΕΟ ΑΑΤαΕΕΑΕΟ ΤΙ ΤΑΒΕΕΑΤΕ: ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑ - ΟΒΟ "Ε Ε Ε Ε ΑΑ
ΕΙ ΤΒΑΓΕΕΟ" ΑΑΙ ΧΟΡΤΑΑΑΕΕ ΘΑΟΟΤΕΙ ΟΕ ΤΑΟΑ ΕΕΕΑΡΑ, ΤΙ ΘΑΟΟαΑΑΕ -
ΟΑΘΟΕΑΑΕ Τ Ο ΘΑΟΕΑΙΑΓΙΟΕΟ ΒΑΘΙΤΑΑΑΑΤΕΑΑΕ: ΑΑΕΑΟ ΟΑΤΘΟΑΕΕΑΤΕ,
ΤΑΟΕΓΑ ΟΙ ΑΑΘΕΡΑ, ΕΙ ΟΑΑ ΕΙ ΤΑΟΥΑΕΕΕ ΑΑ ΟΑΘΟΕΑΑΕ Τ Ο ΘΟΑΕΕΑΓΙΟΕΟ
ΒΑΘΙΤΑΑΑΑΑΤΕΕ ΕΕΓΑΕΕΓ ΟΕΟΡΑ.

ΟΑΘΟΕΑΑΕ Τ Ο ΟΑΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΘΑΤΑΟΕΕ Τ Ο ΤΑΙ ΟΑ ΕΙ ΕΑΑΕΕΟ
2005 ΒΕΕΟ 21 ΕΑΕΕΟΕΟΑ ΑΑ 30 ΟΑΘΟΑΤΑΟΕΟ ΑΑΤΒΑΟΟΕΑΑΑΑΕΕ
ΟαΑΙ ΤΑΑΕΟ Ν2/7/336 ΑΑ Ν2/9/344 ΟΑΙ ΘΤΙ ΟΑΤΒΑΟΑΑΕΕ ΑΑΘΟΕΕΑΓΑ
327-Α, 336-Α ΑΑ 344-Α ΤΙ ΤΟΑΑΕΕ ΟΑΑΕΟΟΟΕΟΑΑΟΕΕ ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ
ΟΑΟΥΑΕΑΑΕ ΑΑ ΤΕΥΑΑΟΕ ΕΘΤΑ ΑΟΟΑΑΕΕΑΑ ΑΑΤΑΟαΕΕΑΑΕΑΑ.

ΟΑΘΑΤΑΟΕΕ Τ ΕΙ ΕΑΑΕΑΙ ΥΑΕ-ΥΑΕΕΑ ΕΤΟαΑΕΑ ΑΟΟΑΑΕΕΑΑ
ΑΑΤΑΟαΕΕΑΑΕΑΑ ΒΑΘΙΤΑΑΑΤΕΕΕ ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΑΕΟ
ΟΑΟΑαΑ ΑΑ

ΑΑΤΙ ΑΟΕΑΕΑ:

1. 2005 ΒΕΕΟ 26 ΑΘΟΕΕΟ ΟΑΘΟΕΑΑΕ Τ Ο ΟΑΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΙ
ΟΑΘΑΤΑΟΕΕ Τ Ο ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕΕ (ΟΑΑΕΟΟΟΥΕΕΟ Ν327)
ΤΙ ΤΑΟΕΑ ΟΒΟ "Ε Ε Ε Ε ΑΑ ΕΙ ΤΒΑΓΕΕΟ" ΑΑΙ ΧΟΡΤΑΑΑΕ ΤΑ ΘΑΟΟΤΕΙ ΟΙ Α
ΤΑΟΑ ΕΕΕΑΡΑΙ ΑΑ ΤΙ ΕΕαΓΑΑ ΟΑΘΟΕΑΑΕ Τ Ο ΘΟΑΕΕΑΓΙΟΕΟ 2002
ΒΕΕΟ 31 ΑΑΕΑΤΑΟΕΟ Ν568 ΑΑ 2003 ΒΕΕΟ 4 ΤΘΤΙΤΑΟΕΟ Ν503
ΑΟΡΑΤΑΟΕΑΑΑΕΟ ΑΟΑΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΑΑ ΥΤΙ ΑΑ ΟΑΘΟΕΑΑΕ Τ Ο
ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 21-Α ΤΟαΕΕΑΓ ΑΑ 30-Α ΤΟαΕΕΟ ΤΑΙ ΟΑ ΘΟΤΘΟΕΑΙ
ΤΕΓΑΟΕΑΑΕΕ.

ΕΙΣΟΔΕΟΟΥΓΕΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΟΑΙΤΙ ΟΑΤΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΕΑ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΕΙΣΟΔΕΟΟΥΓΕΟ 89-Α ΙΟαΕΕΟ ΔΕΟΑΑΕΕ ΔΟΙΘΟΕΟ “Α”
ΘΑΑΘΟΙΘΟΕ, “ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΟΑΕΙΣΟΔΕΟΟΥΓΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΤΟ ΟΑΟΑαΑΑ”
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΙΟΑΑΤΟΕΕ ΕΑΓΓΙΕΟ ΙΑ-19 ΙΟαΕΕΟ ΔΕΟΑΑΕΕ ΔΟΙΘΟΕΟ
“Α” ΘΑΑΘΟΙΘΟΕ, 23-Α ΙΟαΕΕΟ ΔΕΟΑΑΕΕ ΔΟΙΘΟΕ ΑΑ 39-Α ΙΟαΕΕΟ
ΔΕΟΑΑΕΕ ΔΟΙΘΟΕΟ “Α” ΘΑΑΘΟΙΘΟΕ.

1. ΙΙΟΑΟΥΑΕΕΟ ΑΕΘΕΕ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΔΟΑΕΕΑΑΙΟΕΟ 2002
ΒΕΕΟ 31 ΑΑΕΑΙΟΕΟ Ν568 ΑΟΡΑΓΑΟΕΑΑΕΟ ΑΟΑΕΙΣΟΔΕΟΟΥΓΕΟΟΙ ΑΑ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΕΙΣΟΔΕΟΟΥΓΕΟ 21-Α ΙΟαΕΕΑΙ ΑΑ 30-Α ΙΟαΕΕΟ
ΙΑΙ ΟΑ ΔΟΙΘΟΕΑΙ ΤΕΙΟΕΑΑΕΕ ΙΑΑΙ ΙΑΟΑΙ ΑΟ ΟΑΙΑΑΑΟΕ:

ΟΑΕΘΕΟΑΑΕΟ ΟΑΑΑΤΟ, ΙΙΥΑΙΟΕΕ ΑΑΑΕΟ ΔΕΟΙ ΑΑΑΟΕ, ΒΑΟΙΤΙ ΑΑΑΑΙΟ
ΙΙΟΑΟΥΑΕΕΟ ΙΙΕΑΤΑΙΕΟ Ο×ΕΑΑΑ, ΟΙΤΑΕΕΥ ΟΑΑΕΑΙΟΕΟΑΑΟΕΕΑ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΟΑΕΑΑΟΕ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΤΟ 1999 ΒΕΕΟ 5 ΙΑΘΟΕΟ
ΕΑΓΓΙΕΑΟ ΡΑΕΑΟΕ ΟΑΟΟΕΕ ΑΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΕ ΑΑ ΟΙΤΕΕΟ
ΙΕαΑΑΕΕΑΥ, ΟΑΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ “ΑΕΙ ΟΟ”, ΙΙΟΑΟΥΑΕΕΟ
ΟΑΟΑΟΑΑΕΙΤΑ, ΑΑΑΕΕΟΑ 1 820 779 ΕΑΟΕΟ ΑΑΑαΑΑ. ΑΥΑΕΟΑΕΑΕΟ
ΑΥΤΕΥΤΟΕΕ ΟΑ×ΟΡΑΕΕΑΑΙ ΑΑΙΤΙΛΕΙΑΟΑ, ×ΟΕΑΑΕ ΑΕΕΑΑΟΕΑΑΕΟ
ΑΑΟΥΑΙΕΕΕ ΕΑΙαΑ ΟΑΑΑΑΑΙΟ 999 379 ΕΑΘΟ.

ΙΙΟΑΟΥΑΕΑ ΑΥΤΕΥΤΑΟ, ΟΙΤΙ ΟΟΟΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΤΟ 2001
ΒΕΕΟ 21 ΕΑΑΑΟΑΕΕΟ ΑΑΤΥΕΙΑΑΕΕ, ΟΑΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ “ΑΕΙ ΟΕΟ”
ΤΕΙΟΕ ΑΑΕαΟΙΑ ΑΑΕΙ ΟΟΑΑΕΟ ΟΑΘΙΕΟ ΒΑΟΙΤΙ ΑΑΑ.

ΟΑΑΑΑΙ ΑΘΟΕΕ ΑΑΑΑΑΙΕΕΕΑ, ΟΙΤΙ ΟΑΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ
“ΑΕΙ ΟΕΟ” ΟΑαΕΙΤΕ×Ι ΟΑΕΘΕΟΑΑΑΟΕ ΑΟΑΑΟΕ ΑΘΥΕΑΕΑ ΔΑΕΑΟΕ
(90%), ΔΕΟΑΑΘΕΟΕ ΤΕΥΕΑΑΕΟ ΒΑΘΕΕ, ΟΕΙΑΙ ΕΟΟ ×ΑΟΑΑ (500 000 ΑΥΟ
ΑΙ ΕΑΘΕΟ ΑΕΑΕΑΑΕΑΙΟΕ ΑΟΙ ΑΙΟΕ ΑΑΕΟΟΑΟΕ) ΑΑΑΑΥΑ ΕΙΤΑΤΕΑ
“ΕΟΑΟΑ ΕΙΟΑΟΙΑΥΑΙΑΕ ΑΙΑΟαΕ ΕΕΟ”-Ο ΑΕΑΤΑΟΑΑΑΙΕΕ
ΑΑΕΑΑΕΟΒΕΙΑΑΟΕΕ ΟΙΤΕΟΡΕΑΑΑΕΟ ΟΑΟΟΕΑΑΕΟ ΔΕΟΙ ΑΕΕ, ΕΟΙΥΑ
ΑΑΟΑαΕΑΑΟΕΕ ΔΕΟΙ ΑΑΑΕΑΑΙ, ΙΙΟΑΟΥΑΕΕΟ ΑΕΘΕΕ, ΑΟΑΑ ΟΑΙΟ, ΟΙΤΙ
ΑΥΤΕΥΤΟΕ ΑΕΑΤΑΟΑΑΑΙΟ ΑΑΕΕΕΕ ΑΘΑΟ ΟΑΕΑΤΑΑΙ ΑΘΟΔΑΟΟΕΑ ΑΑ
ΕΑΕ ΙΙΒΙ ΤΑΑΟΕΕΑ ΕΙ ΕΑΑΕΟΑΑΕΟΕΕΕ, ΟΙΤΙ αΑΕΟ ΟΑΟΒΥΙ ΑΟ ΟΑΑΘΥΕΙ
ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ “ΑΕΙ ΟΕΟ” ΟΑΙΟΟΤΑΙ ΑΑ ΟΑ×ΕΙΑΤΟΙ ΔΟΙ ΑΕΑΙΛΑΕΑ
ΑΟΙ ΟΕ ΑΑΑΑΒΥΑΑΟΑΟ.

ΙΙΟΑΟΥΑΕΕΟ ΑΕΘΕΕ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΔΟΑΕΕΑΑΙΟΕΟ 2003 ΒΕΕΟ 4
ΙΘΟΙ ΙΑΟΕΟ Ν503 ΑΟΡΑΓΑΟΕΑΑΕΟ ΑΟΑΕΙΣΟΔΕΟΟΥΓΕΟΟΙ ΑΑ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΕΙΣΟΔΕΟΟΥΓΕΟ 21-Α ΙΟαΕΕΑΙ ΑΑ 30-Α ΙΟαΕΕΟ
ΙΑΙ ΟΑ ΔΟΙΘΟΕΑΙ ΤΕΙΟΕΑΑΕΕ ΙΑΑΙ ΙΑΟΑΙ ΑΟ ΟΑΙΑΑΑΟΕ:

ΟΑΑΑΑΙ ΑΘΟΕΕ ΑΑΑΑΑΙΕΕΕΑ, ΟΙΤΙ ΟΑΟΕΑΥΙ ΟΕΟΙ
ΑΙΑΟΑΑΟΕΕΟΕ ΕΙΤΑΤΕΑ “ΕΟΑΟΑ ΕΙΟΑΟΙΑΥΑΙΑΕ ΑΙΑΟαΕ ΕΕΟ”
ΑΑΟΕΙΤΑΟ ΟΑΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ “ΑΕΙ ΟΟ” ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ
ΙΙΟΑαΕΑΤΑΕΟΑ ΑΑ ΟΑΑΕΟαΑΟΙ ΙΟΑΑΤΕΑΥΕΑΑΕΟ ΤΕΙΟΕ ΙΙαΙΟΑΑΟΕ
ΑΟΤΑΑΟΕΑ ΑΑΑΕΑ 22 111 941 ΕΑΘΕΟ ΙΑΑΓΙΑΕΟ ΑΑΑΑΕΕΑΤΑΑΕΟ
ΑΑ×ΑΟΑΕΟ ΙΙΕΑΤΑΙΕΟ Ο×ΕΑΑΑΟ.

ΥΑΘΑΑΑΙΕΘΑΑ, ΘΑΘΥΕΙ ΘΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ "ΑΕΙ ΟΟ" ΒΑΘΙΤΑΘΙΤΑΑ
ΑΑΕΙΤΑΕΕΕ ΕΑΙΔΕΟ ΙΑΑΙΤΑΕΟ ΥΑΘΑΑΙΕΘΕ ΧΘΕΑΑΕ ΑΑΕΑΑΑΘΕΑΑ
"ΕΘΑΘΑ ΕΙΘΑΘΙΤΑΘΑΙΕ ΑΙΘΑΘΕ ΕΕΘ"-ΕΘ ΙΕΙΘΘΕ, ΑΙ ΕΙ
ΘΑΘΑΘΕΑΑΕΙΘ ΙΙΘΑΘΕΑΙΤΑΘΑ ΑΑ ΘΑΘΕΘΑΘΙΤΑΘΑΙΕΘΑΥΕΑΘΘ ΕΑΕΑΑ
ΙΑΑΙΤΑΕΟ ΑΑΕΑΑΑΘΕΑΑ ΘΑΘΥΕΙ ΘΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ "ΑΕΙ ΟΕΘ" ΙΕΙΘΘΕ.
ΘΑΘΑΘΕΑΑΕΙΘ ΘΑΑΑΑΘΑΘΑΑΙ ΕΙΘΑΘΘΕΘ 246-Α ΙΘΑΘΕΘ ΥΑΘΑΑΙΕΘΑΑ,
ΘΑΑΑΑΘΑΘΑΑΙΤΑΘΑΙΤΑΘ ΙΘΑΑΙΤΑΘ ΙΙΘΕΑΙΤΑΘ ΘΑΘΑΘΕΑΑΕΙΘ ΙΙΘΑΘΕΑΙΤΑΘΑ ΑΑ
ΘΑΘΕΘΑΘΙΤΑΘΑΙΕΘΑΥΕΑΘΘ, ΥΑΘΘΘΘΕΙΘ ΑΑΕΑΑΑΘΕΑΑΑΕ
ΘΑΘΑΕΙΤΒΕΧΙΘ ΙΕΙΘΘΕ. ΙΙΘΑΙΤΑΘΕΘ ΘΘΘΕΑΑ ΑΙ ΙΑΒΕΕΙΤΑΘΕΑ
ΑΑΕΙΤΑΥΙ ΧΕΕΑΑΕΘ ΥΑΙΘΑΑΑΑΘΕ, ΑΑΑΑΘΑΘΑΘΕΘ ΑΑΑΑΙΘΑΑΕΘ, Α.Ε.
ΘΑΘΥΕΙ ΘΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ "ΑΕΙ ΟΕΘ", ΘΑΑΑΑΘΑΘΑΑΙ ΑΑΕΑΑΑΘΕΑΑ
ΥΑΕΕΑΘΕΑΑ ΥΑΙΥΕΘΑΑΘΕΑΑ.

ΘΑΘΑΘΕΑΑΕΙΘ ΘΘΑΘΕΑΑΙΘΕΘ 2003 ΒΕΘΘ 4 ΙΘΘΙΤΑΘΕΘ Ν503
ΑΘΡΑΙΘΑΘΕΑΑΕΘ ΑΑΙΤΑΥΕΑΘΕΑΑΕΘ ΥΑΑΑΑΑ ΑΑΕΘΘΑΑΑ ΘΑΘΥΕΙ
ΘΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ "ΑΕΙ ΘΕΘ" ΕΘΑΘΕΘΙΘΘΕΕ ΑΑΑΕΕΑΙΤΑΑ 22 111 941
ΕΑΘΕΕ. ΑΙ ΥΑΙΘΑΑΑΑΘΕ ΡΕΘΕΑΑΕ ΕΘΑΘΕΘΙΘΘΕ ΑΑΑΑΑ ΕΙΘΑΙΕΑ
"ΕΘΑΘΑ ΕΙΘΑΘΙΤΑΘΑΙΕ ΑΙΘΑΘΕ ΕΕΘ" ΑΑ ΙΑΘ ΘΑΑΑ ΕΘΑΘΕΘΙΘΘΑΕΑΙ
ΥΑΑΑΘΑΑΕΕ ΙΕΥΑΙΤΑ ΑΑΙΘΘΑΕΥΑΘΘΕΕ ΘΧΕΑΑΑΕ.

ΙΙΘΑΘΕΑΙΤΑΕΘ ΘΙΥΕΑΘΘΕ ΙΑΑΙΤΑΘΑΙΤΑΕΘ ΑΑΕΑΑΕΘΒΕΙΤΑΑΕΕ,
ΘΘΘΕΕΑΑ ΘΘΑΘΘΘΑΘΘΕΑΙΤΑ ΑΑΑΑΕΕΑΙΤΑΕΘ ΑΙΤΥΑΑ, ΘΑΥ ΕΙΘΘ ΙΕΥΙΤΑΘ,
ΘΙΙ ΘΑΘΥΕΙ ΘΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ "ΑΕΙ ΘΘ", ΙΙΘΑΙΤΑΘΕΘ ΘΧΕΑΑΕΘ ΙΕΥΑΘΕΘ
ΥΑΑΑΑΑ, ΑΑΑΘΘΑΑΑ ΕΘΑΘΕΘΙΘΘΕΕ ΑΑΑΑΕΕΑΙΤΑΑ, ΘΘΘ ΥΑΑΑΑΑΑΥ,
ΘΕΑΑ ΘΘΑΘΘΕΘΕΑΑ, ΥΑΘΡΕΑΑΑΕΕ ΑΑΑΑΑΑ ΘΑΑΑΕΕΘΥΕΘΘ ΑΑΑΙΘΘ
ΥΑΘΘΘΕΑΑ. ΘΑΑΑΕΕΘΥΕΘΘ ΑΑΑΙΘΘ ΥΑΘΘΘΕΑΑ ΕΕ ΒΑΘΙΤΑΑΑΙΘ
ΙΙΘΑΘΥΑΕΘΘ ΘΑΘΘΘΑΘΕΘ ΙΕΥΑΘΘΘ ΑΘΕΑΑΘΘ ΕΑΙΤΑΘΘ ΘΑΘΘΑΕΑΑΘ.

ΥΙ ΑΑΕΕΑΑ ΑΑΙΤΑΥΕΥΘΘΕΘ ΑΑΕΑΑΕΘΒΕΙΤΑΑΕΕ, ΙΙΘΑΘΥΑΘ
ΙΕΥΑΙΕΑ, ΘΙΙ ΘΑΘΑΘΕΑΑΕΙΘ ΘΘΑΘΕΑΑΙΘΕΘ 2002 ΒΕΘΘ 31 ΑΑΕΙΤΑΘΕΘ
Ν568 ΑΑ 2003 ΒΕΘΘ 4 ΙΘΘΙΤΑΘΕΘ Ν503 ΑΘΡΑΙΘΑΘΕΑΑΑΕΕ
ΑΑΘΥΑΘΘΕΑ ΙΕΘΕ, ΘΙΤΑΥ ΥΑΕΥΘΘΘΕΕ ΘΑΘΘΑΘΘΙΤΑΑΕΙΤΑΕΘ
ΘΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ "ΕΕΕΕ ΑΑ ΕΙΘΑΙΕΘΘ" ΑΑΙΧΘΡΑΑΑΕΕ ΘΑΘΘΙΕΙΘΘΘ
ΘΑΘΘΘΘΑΘΘΘ ΘΧΕΑΑ, ΘΑΑΑΑΙ ΑΘ ΙΕΕΥΙ ΘΑΘΑΑΑΑΕΕ ΘΑΘΘΑΘΘ
ΘΙΤΑΑΕΑΑΙ ΑΑ, ΑΙΘΘΕΑΙΤΑΑ, ΥΑΕΥΘΘΑ ΙΕΘΕ, ΘΙΤΑΥ ΙΑΒΑΘΙΘΘ
ΘΧΕΑΑ.

2. 2005 ΒΕΘΘ 23 ΕΑΙΘΘΘ ΘΑΘΑΘΕΑΑΕΙΘ ΘΑΕΙΤΘΘΘΘΥΕΙ
ΘΑΘΑΙΘΘΕΙΘΘ ΕΙΤΘΘΘΘΥΕΘΘΘ ΘΑΘΥΑΕΕΕ (ΘΑΘΘΘΘΥΕΘΘ Ν336)
ΙΙΤΑΘΘΑ ΘΘΘ "ΕΕΕΕ ΑΑ ΕΙΘΑΙΕΘΘ" ΑΑΙΧΘΡΑΑΑΕΙΤΑ ΘΑΘΘΙΕΙΘΙΑ
ΙΑΘΑΑ ΕΕΕΑΡΑΙ ΑΑ ΙΙΘΕΑΙΤΑ 1996 ΒΕΘΘ 25 ΕΑΙΘΘΘΘ ΘΑΘΑΘΕΑΑΕΙΘ
ΕΑΙΤΑΘΘ "ΑΑΕΙΘΘΑΘΘΘ ΘΑΘΑΘΕΑ ΒΑΘΙΤΑΘΘΘ ΥΑΘΑΑΑ" ΙΑ-18 ΙΘΑΘΕΘ
ΘΘΘΑΘΘΘ ΑΑ ΙΑΙΘΑ ΘΘΙΘΘΑΘΘΘ ΑΘΑΕΙΤΘΘΘΘΥΕΘΘΑΑ ΥΙΤΑΑ
ΘΑΘΑΘΕΑΑΕΙΘΘ ΕΙΤΘΘΘΘΥΕΘΘΘ 21-Α ΙΘΑΘΕΑΙ ΑΑ 30-Α ΙΘΑΘΕΘ
ΙΑΙΘΑ ΘΘΙΘΘΘΑΙ ΙΕΙΘΘΘΑΑΕΕ.

ΔΟΙΘΟΕΕ) ΔΑΦΑΑΟΙΘΕΕΑ ΕΟ ΑΑΟΑΙΤΑΑ, ΟΙΤΙ ΘΕΑΥΕ ΟΑΙΤΑΙΤΙ ΙΥΙ ΧΕ
ΕΟΑΑΕΟΙΘΑΑΕ ΙΑΙ ΕΙΤΑ ΙΑΥΕΙ ΙΕΕΥΑΑΙ ΑΑΕΙΘΟΑΑΕΟ ΙΑΘΕΑΙ
ΑΓΑΦΕΥΑΘΟΑΑΟ, ΟΙΥΑ ΒΕΙΑ ΘΕΑΕΟ ΕΟΑΑΕΟΙΘΑΑΕ ΙΕΕΕΙΑΑ
ΑΑΕΙΑΥΙ ΧΕΕΑΑΕΑΙ ΑΑ ΟΙΤΙ ΕΟΑΑΕΟΙΘΑΑΕΘΑΕΑΕΟ ΑΑΑΑΙΕΕΕ
ΘΕΑΕΕΙΤΑ ΕΥΑΟ ΙΑΙ ΕΙΤΑ ΑΘΕΕ ΘΕΑΕΟ ΙΙΕΑΙ ΑΓΑΑΕΟ ΙΘΙΤΑ ΥΑΑΕΑ
ΕΟΑΑΕΟΙΘΕΟ ΟΧΕΑΑΑΟ.

ΥΙ ΑΑΕΕΑΑ ΑΑΙΤΑΥΙΕΥΙΘΕΕΟ ΑΑΕΑΑΕΘΒΕΙΑΑΕΕ, ΙΙΘΑΟΥΑΕΑΘ
ΙΕΑΥΙΕΑ, ΟΙΤΙ 1996 ΒΕΕΟ 25 ΕΑΙΕΘΕΟ ΘΑΘΑΘΕΑΑΕΙΘ ΕΑΙΤΙΕΟ
“ΑΑΕΙΘΟΑΑΕΟ ΘΑΘΙΑΕΑ ΒΑΘΙΤΑΑΕΟ ΥΑΘΑΑΑ” ΙΑ-18 ΙΘΑΕΕΟ ΘΕΘΑΑΕ
ΑΑ ΙΑΙΘΑ ΔΟΙΘΟΑΑΕΕ ΑΑΟΥΑΑΘΕΕΑ ΙΕΘΕ, ΟΙΑΙΘΥ ΟΑΦΕΥΟΘΕΕ
ΘΑΘΑΕΘΙΑΑΕΙΤΑΕΟ ΘΑΕΙ ΑΑΑΙΤΑΑ “ΕΕΕΕ ΑΑ ΕΙΤΑΙΕΕΟ”
ΑΑΙΧΟΡΙΑΑΑΕΕ ΘΑΘΟΙΕΙΘΕΟ ΘΑΕΘΕΘΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑΑ, ΘΑΑΑΙ ΙΑΙ ΑΑΘ
ΙΕΕΥΙ ΘΑΘΑΑΑΑΕΕ ΘΑΕΘΕΑΘΕ ΘΙΤΑΑΕΑΙ ΑΑ, ΑΓΑΘΕΑΓΑΑ, ΟΑΕΦΕΥΘΑ
ΙΕΘΕ, ΟΙΑΙΘΥ ΙΑΒΑΘΙΕΟ ΟΧΕΑΑΑ.

3. 2005 ΒΕΕΟ 3 ΑΑΑΕΟΘΙΘ ΘΑΘΑΘΕΑΑΕΙΘ ΘΑΕΙΘΟΘΕΘΥΕΙ
ΘΑΘΑΙΘΘΕΙΘ ΕΙΘΟΘΕΘΥΕΘΘΕ ΘΑΟΥΑΕΕΕ (ΘΑΑΕΘΘΘΥΕΕΟ Ν344)
ΙΙΙΑΘΕΑ ΥΘΘ “ΕΕΕΕ ΑΑ ΕΙΤΑΙΕΕΟ” ΑΑΙΧΟΡΙΑΑΑΕΙΑ ΘΑΘΟΙΕΙΘΙΑ
ΙΑΘΑΑ ΕΕΕΑΡΑΙ ΑΑ ΑΑΙΑΘΑΑΕΕ ΙΙΕΕΑΙΑ, 1996 ΒΕΕΟ 25 ΕΑΙΕΘΕΟ
ΘΑΘΑΘΕΑΑΕΙΘ ΕΑΙΤΙΕΟ “ΑΑΕΙΘΟΑΑΕΟ ΘΑΘΙΑΕΑ ΒΑΘΙΤΑΑΕΟ ΥΑΘΑΑΑ”
ΙΑ-18 ΙΘΑΕΕΟ ΘΕΘΑΑΕ ΑΑ ΙΑΙΘΑ ΔΟΙΘΟΑΑΕΑΙ ΑΘΕΑΑ, 27¹ ΙΘΑΕΕΟ
ΑΘΑΕΙΘΟΘΕΘΥΕΘΘΑΑ ΥΓΙΑ ΘΑΘΑΘΕΑΑΕΙΘ ΕΙΘΟΘΕΘΥΕΕΟ 21-Α
ΙΘΑΕΕΑΙ ΑΑ 30-Α ΙΘΑΕΕΟ ΙΑΙΘΑ ΔΟΙΘΟΕΑΙ ΙΕΙΑΘΕΑΑΕΕ.

ΕΙΘΟΘΕΘΥΕΘΘ ΘΑΟΥΑΕΥΕ ΑΥΙΕΥΙΘΕΕΑ, ΟΙΤΙ “ΑΑΕΙΘΟΑΑΕΟ
ΘΑΘΙΑΕΑ ΒΑΘΙΤΑΑΕΟ ΥΑΘΑΑΑ” ΕΑΙΤΙΕΟ 27¹ ΙΘΑΕΕΕ ΑΑΑΑΙΕΕΕΑ
ΑΓΑΑ ΕΑΙΤΙΕΟ ΙΑ-18 ΙΘΑΕΕΟ ΘΕΘΑΑΕΕ ΔΟΙΘΟΕΟ “Α” ΑΑ “Α¹”
ΘΑΔΘΟΙΘΑΑΕΕ ΑΑΕΑΑΕΘΒΕΙΑΑΘΕΕ ΑΑΕΙΘΟΑΑΕΟ ΙΙΕΑΙ ΑΓΑΕΑ
ΑΑΕΙΑΥΙ ΧΕΕΑΑΕΟ ΥΑΘΑΡΕΑΑΕΙΑ ΑΑΕΙΘΟΑΑΕΟ ΙΑΘΕΟ ΘΑΑΕΕΑΥΕΕΑΙ
ΙΕΥΑΑΘΕΕ ΑΙΤΙΑΑΑΕΟ ΙΑΒΕΕΕΕ (ΒΕΙΑΘΒΑΘΕ ΑΑΙΑΒΕΕΑΑ).

ΙΙΘΑΟΥΑΕΑ ΕΑΕΕΟ, ΟΙΤΙ ΘΑΑΑΙ ΙΙΘΙΕΟ
ΑΘΑΕΙΘΟΘΕΘΥΕΘΘΙΑ ΑΑ ΑΑΙΤΙΑΕΙΑΘΑΙ ΑΘ ΕΘΕΑΑΓΑΥ, ΟΙΤΙ, ΑΙ ΕΑΙΤΙΕΟ
ΘΑΧΟΡΑΑΕΑ, ΑΑΕΙΘΟΑΑΕΟ ΙΑΘΕΟ ΘΑΑΕΕΑΥΕΕΑΙ ΙΕΥΑΑΘΕΕ
ΑΙΤΙΑΑΑΕΟ ΙΑΒΕΕΕΕ (ΕΘ ΘΟΘΕΑΑΑ ΑΑΧΑΘΘΕΕ ΑΓΑΑ ΕΑΙΤΙΕΟ ΙΑ-
19 ΙΘΑΕΕΕ ΑΑΕΑΑΕΘΒΕΙΑΑΘΕΕ ΙΙΕΑΙ ΑΓΑΕ), ΥΑΘΑΡΕΑΑΑΕΕΑ,
ΑΑΕΧΑΘΙΘ ΙΑΙ ΕΙΤΑ ΙΑ-18 ΙΘΑΕΕΟ ΘΕΘΑΑΕΕ ΔΟΙΘΟΕΟ ΑΘΘ “Α” ΑΑ,
ΙΕΘΕ ΑΑΕΙΑΥΙ ΧΕΕΑΑΕΟ ΟΑΙΤΑΙΤΙ, “Α¹” ΘΑΔΘΟΙΘΑΑΕΕ
ΑΑΕΑΑΕΘΒΕΙΑΑΘΕΕ ΙΙΕΑΙ ΑΓΑΕ.

ΥΙ ΑΑΕΕΑΑ ΑΑΙΤΑΥΙΕΥΙΘΕΕΑΙ ΑΑΙΤΙΑΕΙΑΘΑ, ΙΙΘΑΟΥΑΕΑ
ΙΙΕΕΑΙΑΘ ΘΑΘΑΘΕΑΑΕΙΘ ΔΘΑΑΕΑΑΙΘΕΟ 2003 ΒΕΕΟ 4 ΙΘΘΙΑΘΕΟ
Ν503 ΑΑ 2002 ΒΕΕΟ 31 ΑΑΕΙΑΘΕΟ Ν568 ΑΟΡΑΓΑΘΕΑΑΑΕΟ ΑΑ
“ΑΑΕΙΘΟΑΑΕΟ ΘΑΘΙΑΕΑ ΒΑΘΙΤΑΑΕΟ ΥΑΘΑΑΑ” ΘΑΘΑΘΕΑΑΕΙΘ ΕΑΙΤΙΕΟ
ΙΑ-18 ΙΘΑΕΕΟ ΘΕΘΑΑΕΕ ΑΑ ΙΑ-2 ΔΟΙΘΟΑΑΕΟ ΑΑ 27¹ ΙΘΑΕΕΟ

ΑΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΥΕΟΟΑΑ ΥΓΙ ΑΑΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΥΕΕΟ 21-Α
ΙΟΑΕΕΑΙ ΑΑ 30-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑΙ ΟΑ ΘΟΙΘΟΕΑΙ ΙΕΙΑΘΕΑΑΕΕ.

ΟΑΘΑΙΟΕΕΙ ΕΙ ΕΑΑΕΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΕ, ΟΑΘΙΑΕΑ ΙΙ ΒΙΕΟ
ΟΑΔΕΕ ΙΙ ΒΑΑΟΕ ΕΘΙΑΙ: ΟΑΑΟΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ “ΑΕΙ ΟΕΟ” ΑΑ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΧΕΙΑΙΘΕΑ ΟΑΙΕΙΕΟΟΟΙ Ο ΒΑΟΙΙ ΙΑΑΑΑΙΕΑΕ, ΑΙ ΕΙ
2006 ΒΕΕΟ 17 ΕΑΓΑΟΟ, ΟΑΘΙΕΟ ΑΟΟΑΕΕΑΑ ΑΑΙΑΕΕΑΕΟΑΟ,
ΟΑΘΑΙΟΕΕΙ ΕΙ ΕΑΑΕΟ ΙΕΑΟ ΑΑΕΙΑΥΙ ΧΕΕΑΑ ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΙΕΑΟ
ΑΥΑΙΑΑΟΕΕ ΟΑΙΑΑΙ ΙΕΙ ΑΑ ΟΑΑΟΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ “ΑΙΑΟΔΕ-
ΕΙΑΑΟΟΕΟ” ΒΑΟΙΙ ΙΑΑΑΑΙΕΕΟ ΙΙ ΒΙΕΟ ΟΑΔΕΕ ΙΙ ΒΑΑΑΕΟ ΕΑΙ ΑΑΕΑ.

ΟΑΘΙΑΕΑ ΙΙ ΘΑΟΟΑΑ ΙΙ ΒΑΑΟΕ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΘΑΟΕΑΙΑΙΘΕΟ
ΒΑΟΙΙ ΙΑΑΑΑΙΕΑΟ, ΑΑΕΑΟ ΟΑΙΘΟΑΕΕΑΙΟ, ΙΑΟΕΙΑ ΟΙ ΑΑΘΕΡΑΟ ΑΑ ΕΙ ΟΑΑ
ΕΙ ΙΑΟΥΑΕΕΟ ΙΕΑΥΙΕΑΕ, ΟΙΙ “ΑΑΕΙ ΟΟΑΑΕΟ ΟΑΘΙΑΕΑ ΒΑΟΙΙ ΑΑΕΟ
ΟΑΟΑΔΑΑ” ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΑΙ ΙΕΟ ΟΑΑΑΙ ΙΙ ΟΙΑΑΕ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο
ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΥΕΑΟΕΑΙ ΒΕΙΑΑΥΙΑΑΑΙ ΑΑΟΥΕ ΑΟ ΙΙ ΑΕΑΙ ΟΑΙΑΑΑ ΑΑΟΑΙΙ ΑΑΕΑ
ΑΑΙΙ:

“ΑΑΕΙ ΟΟΑΑΕΟ ΟΑΘΙΑΕΑ ΒΑΟΙΙ ΑΑΕΟ ΟΑΟΑΔΑΑ” ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο
ΕΑΙ ΙΕΟ ΙΕΑΙΕ ΑΟ ΑΟΕΟ ΟΙ ΑΑΕΕ ΕΟΑΑΕΟΙ ΟΕΟ ΙΙ ΕΑΙ ΑΙΕΟ
ΑΑΕΙΑΥΙ ΧΕΕΑΑΑ, ΑΕΙΑΕΑΑΙ ΑΙ ΕΑΙ ΙΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΙΟΑΕΟΥΕ ΙΑΕΘΑΙΕΑ:
“ΑΙ ΕΑΙ ΙΕΟ ΙΕΑΙΕΑ ΙΙ ΑΑΕΟ ΧΕΙΑΙΘΟΟΕ ΟΕΡΙΑΕΑΑΑΕΟ ΑΑΡΕΑΑΑ ΑΑ
ΙΙ ΑΑΕΟ ΟΑΒΑΟΙΙ Ο ΕΕΕΕΑΑΥΕΕΕ ΑΙ ΟΑΑΕΕΕΟΑΥΕΕΕ ΕΟΑΑΕΟΙ ΟΕΑ
ΙΙ ΕΑΙ ΑΓΑΑΕΟ ΑΑΕΙΑΥΙ ΧΕΕΑΑΑ”, ΑΙ ΕΙ ΑΑΠΑΟΟΑΑΕΕ ΑΑΟΑΕΟΥΕ
ΕΑΙ ΙΘΟΙ ΑΘΟΑ “ΑΑΕΙ ΟΟΑΑΕΟ ΟΑΘΙΑΕΑ ΒΑΟΙΙ ΑΑΕΟ ΟΑΟΑΔΑΑ”
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΑΙ ΙΟΥΕ ΥΑΕΕΕΑΑΑΕΟΑ ΑΑ ΑΑΙΑΟΑΑΑΕΟ ΕΑΙ ΑΑΕΑ”
ΑΥΙΕΥΙΘΕΕΑ, ΟΙΙ ΑΑΕΙ ΟΟΑΑΕΟ ΟΑΘΙΕΟ ΒΑΟΙΙ ΑΑΕΟΑΟ ΟΑΔΕΟΙΑ
“ΑΑΕΑΕΑΑΟ ΙΘΟΕΙΑΕΟΟΕ ΑΟΥΑΑΑΙΕ ΟΑΒΑΟΙΙ Ο ΕΕΕΕΑΑΥΕΑΟ ΕΟ
ΟΑΑΕΕΕΟΑΥΕΑΟ ΟΙ ΟΕΟ, ΟΕΟΕ ΑΑΟΑΙΘΕΥ ΑΟΕΟ ΕΟΑΑΕΟΙ ΟΕΑ
ΑΟΥΑΑΑΙΕ ΙΕΑΠΙΕΙΑΘΕΟΕΕ ΔΑΕΟΑΟΥΑΕΙ ΑΕΟΑ ΑΑ ΙΑΟΕ ΟΑΟΑΑΑΕΕΟ
ΙΕΥΑΑΕΟΑΕΑΙ”, ΟΑΥ ΙΕΟΕΕΕΑΑΟ ΕΙΑΕΑ, ΟΙΙ ΑΥΙΕΥΙΘΕΕ ΕΑΙ ΙΕ
ΑΙΟΑΑΟΟΑΑΑ ΕΟΑΑΕΟΙ ΟΕΑ ΘΙ ΙΑΟΕΑΕ ΕΙΟΑΟΑΟΑΕΟ ΑΥΑΥΑΟ ΑΑ ΑΟΑ
ΙΑΕ ΟΑΟΕΑΑΑΕΥΙ ΧΑΟ.

ΙΙ ΘΑΟΟΑΕΟ ΒΑΟΙΙ ΙΑΑΑΑΙΕΑΑΕ ΕΑΕΕΑΙ, ΟΙΙ ΑΑΕΙ ΟΟΑΑΕΟ ΙΑΟΕΟ
ΕΑΓΑΟΑΑ ΑΑΙΑΒΕΕΑΑΕΟ ΟΑΙΕΔΑΑΑΑΟΥΕ, ΙΑΟΕΑΕΕΑ, ΟΙ ΑΑΕΕ
ΕΟΑΑΕΟΙ ΟΕ ΙΕΕΥΑΑΑΑ ΑΑΟΕΑΑΟΕ ΑΑΕΙΑΥΙ ΧΕΕΑΑΑΟ, ΙΑΟΑΙ ΑΑΟ
ΙΙ ΔΑΑΑΙ ΑΑ ΑΑΟΥ ΑΟΕΕ ΙΑΕΑΑΙΕΟ ΟΟΕΑΑ ΑΑΕΙΑΥΙ ΧΕΕΑΑΑ, ΟΑΥ
“ΑΑΑΙΕΑΙΕΟ ΟΧΕΑΑΑΕΑ ΑΑ ΡΕΟΕΑΑ ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΑΕΑ ΑΥΑΥΕΟ
ΟΑΟΑΔΑΑ” ΑΑΟΙ ΘΟΕΕ ΕΙ ΙΑΑΙΥΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΑΑΙΑΟΑΑΕΕΕ ΙΘΙΕΟ
ΘΕΟΑΑΕΕ ΙΟΑΕΕΕ ΑΥΕΑΟΑΑΟΕΕ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑΑΟ
ΑΑΙΙ ΕΒΑΑΑΑΑ. ΟΕΑΕΕΙ ΑΕΟ ΒΑΟΕ ΕΟΑΑΕΟΙ ΟΕΑ ΑΑΕΙΑΥΙ ΧΕΕΑΑΕΟ
ΙΑΘΟΕΙΑΕΟΟΑΑ ΑΑΕΙΑΥΙ ΧΕΕΑΑΕΟ ΟΑΟΥΑΕΑΑΟ ΒΑΟΙΙ ΑΑΑΑΙΟ.

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΘΑΟΕΑΙΑΙΘΕΟ ΒΑΟΙΙ ΙΑΑΑΑΙΕΑΑΟ ΙΕΑΥΙΕΑΕ, ΟΙΙ
ΕΙ ΟΑΙΕΔΑΑΑΑΟΥΕ, ΕΟ ΑΑΕΙ ΟΟΑΑΕΟ ΙΑΟΑ ΑΟΑΟΑΕΙΑΘΕΟΕΑ ΙΙ ΕΑΙ ΑΙΕΟ
ΟΧΕΑΑΕΟ ΙΑΟΑΟΑΑΑΕΕ ΟΙ ΑΑΕΕ ΘΕΟΕΟ ΑΑΟΑΕΙΑΥΙ ΧΕΕΑΑΕΑΑ,

ΕΘΑΑΕΟΙ ΟΟ ΥΑΟΡΕΕΑ, ΒΑΠΙ ΕΒΥΙ Ο ΟΑΑΕΙ ΟΟΑΠΙ ΠΙ ΟΕΑΑΕΟ
ΘΟΙ ΥΑΑΟΟΑ, ΟΠΙΛΕΥ ΑΑΕΑΕΕΟΒΕΙΑΟΕΕΑ ΑΥΤΕΥΙΟΕΕ ΕΑΠΙ ΓΕΟ
ΠΑΟΠΑ ΕΑΕΕ ΑΑ ΑΑΕΥΑΟ ΕΑΕΟΕ ΕΑΠΙ ΓΕΑΟΕ ΕΠΟΑΟΑΑΕ. ΟΑΥΕΑΟΕ
ΑΥΡΑΟΕΟ ΟΑΟΑΕΑΑΕΕ (ΟΑΑΑΠΙ ΕΑΠΙ ΓΕΟ 31-Α ΠΟΑΕΕ), ΠΑΟ ΥΑΟΡΕΕΑ
ΠΕΥΒΕΙ Ο ΑΑΕΙ ΟΟΑΑΕΟ ΟΑΠΙΕΟ ΠΑΟΠΙ ΑΑΑΕΕ ΟΑΟΠΑΟΕΕΠΙ Ο
ΑΑΑΑΠΕΕΑΑΕΟ - ΑΑΕΙ ΟΟΑΑΕΟ ΟΑΠΙΕΟ ΠΑΟΠΙ ΑΑΕΟ ΑΑΑΟΠΕΟ ΕΑΠ ΑΑΕΑ -
ΑΑΟΑΥΕΑΟΑΑΑΟ.

ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΠΙ Ο ΔΑΟΕΑΠΙΟΕΟ ΠΑΟΠΙ ΠΑΑΑΠΕΑΑΕΟ ΑΕΟΕΕ,
ΟΑΑΕΠΙΒΕΧΙΟ ΠΑΟΕΑΠΙ ΟΑΕΠΑ ΟΑΑΕΟ ΥΑΟΑΑΑ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑΥΕ
ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΑΠΑΟΕΕΑΑΟ ΕΑΠΙ ΓΕΠΙΕΑΟΕ ΟΑΑΟΠΙ/ΟΑΑΟΕΠΙ ΕΠΟΑΟΑΟΕΕ.
ΕΟ, ΕΟ ΟΑ ΠΑΟΠΙ ΑΑΑΑΠΟ ΟΑΑΟΠΙ ΕΠΟΑΟΑΟΟ, ΑΟΕΟ ΟΑΑΕΠΙΒΕΧΙΟ
ΟΑΧΑΟΑΑΕΟ ΠΑΕΑΟΕ, ΑΠΑΟΕΑΠ ΑΑΕΑΑΥΕΟΑΑΕΕ, ΠΙ ΔΑΟΟΑΑΟ ΠΑΑΕΕΕΕΑΑ
ΠΙ ΑΥΑΑΟ ΑΑΠΙΕΑΠΕΟ ΟΧΕΑΑΑΕΑ ΑΑΟΠΙ ΘΟΕΕ ΟΑΟΠΑΟΕΕΠΙ Ο
ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ ΟΠΙ ΟΠΙ ΠΑΕΟΑ ΑΑ ΕΠΙΟΠΙΕΕΟ ΟΑΠΙ ΑΕΑ ΟΑΥΥΕΟ
ΒΕΠΑΑΥΠΑΑΑ, ΟΠΙΛΕΥΕΥ ΑΥΤΕΥΙΟΕΕΑ, ΟΠΙ ΕΠΙ ΠΑΠΥΕΕΕ ΑΠΑΟΑΕΕΕ
ΑΑΠΙΕΑΠΕΑ ΟΧΕΑΑΑΕΟ ΑΑΥΑΕΟ ΠΑΠΙΕΑΠΕΟ ΟΑΟΑΑΠΕΟΑΑ, ΟΑΑΕΠΙΒΕΧΙ
ΑΑΕΕΟΟΧΕΑΑΟ ΥΑΟΡΕΕΑ, ΑΑΑΕΑΠΙ Ο ΔΕΟΑΑΕΑΑΕ ΟΑΧΑΟΑΑΑ, ΟΠΙ ΑΠΙ ΟΥ
ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑΕΟ ΟΑΠΕΥΟΑΑΕΟ ΠΙ ΓΕΡΕΑΑΑΟΕΑΠ ΑΑΕΑΑΥΕΟΑΑΟΕΕ
ΟΑΠΙ ΑΑΑΠ ΑΑΟΕΑΕ ΘΟΠΙ ΑΕΑΠΕΟ ΑΟΟΑΠΙ ΑΕΟ ΥΑΟΑΑΑ, ΑΟΑΑΑ ΑΠ
ΘΟΠΙ ΑΕΑΠΕΟ ΑΠΠΙ ΟΑΟΠΙ ΟΑΕΑΑ ΑΑΑΑΟΑΑΠΑΠΕΕ ΠΑΕΑΕΟ ΕΑΠ ΑΑΕΑ.
ΠΙ ΔΑΟΟΑΑ ΑΟΑΑΑ ΠΕΟΕΕΕΑΑΟ ΕΠΑΑ ΟΑΟΠΑΟΕΕΠΙ Ο ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑΕΑ
- ΟΕΠ ΕΠΙ ΕΟΑΕΕΕΟ ΒΕΠΑΑΥΠΑΑΑ, ΟΠΙΛΕΥΕΥ ΟΑΟΠΑΟΕΕΠΙ Π ΑΥΤΕΥΠΑ,
ΟΠΙ "ΑΑΠΙΕΑΠΕΟ ΟΧΕΑΑΑΕΑ ΑΑ ΠΕΟΕΕΑΑ ΕΑΕΟΟΧΕΑΑΑΕΑ ΑΑΥΑΕΟ
ΟΑΟΑΑΑ" ΑΑΟΠΙ ΘΟΕΕ ΕΠΙ ΠΑΠΥΕΕΟ ΔΕΟΑΑΕΕ ΑΠΑΟΑΑΕΕΕ ΠΠΙΕΟ
ΔΕΟΑΑΕΕ ΠΟΑΕΕΟ ΠΑΠΙ ΟΑ ΘΟΠΙΘΟΕ ΟΧΕΑΑΑΟ ΑΠΕΑΑΟ ΟΑΑΕΠΙΒΕΧΙΟ,
ΠΕΥΠΙ Ο ΕΟΑΕΕ ΕΑΠΙ ΠΑΕ, ΟΠΙ ΠΑΕΥ ΟΑΑΕΟΠΙ Α ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΕ
ΟΑΟΑΑΑΠΙ ΑΑΕΑ ΕΠΙ ΟΟΠΙ ΕΕΟ ΑΑΠΟΑΠΙ ΟΥΕΑΕΑΑΕΑΑ ΟΑΑΟΕΠΙ
ΕΠΟΑΟΑΟΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΠΕΟΑΑ.

ΑΠΑΟΕΑΠΑΑ, ΠΙ ΔΑΟΟΑΑ ΠΕΥΠΑΑΟ, ΟΠΙ ΠΕΑΕΕΠΙ ΑΕΟ ΠΑΟΕΟ ΑΑΑΑΠΑ
ΑΘΟΠΙ ΑΕΟΑΑΟΕΕΑ ΠΟΠΙ ΧΕΠΙ Ο ΑΑΑΟ ΥΕΑΕΕΕΑΑΟΕ ΠΑΑΥΑΠΑΥΕ ΑΑ
ΠΑΑΑΕΕΕΑΑ ΠΙ ΑΥΑΑΟ ΟΑΧΑΠΑΑΕΕ, ΟΟΑΑΕΕΟ ΧΑΑΑΟΑΥΕΑ, ΕΟΑΕΕΑ,
ΑΑΕΑΕΑ, ΑΕΑΕ ΑΟΕΟΑΠΑΕΕ, ΑΑΟΠΑΠΕΑ, ΑΠ ΕΑΠΑΕΑ ΑΑ ΑΠΑΟΕΕΕΟ
ΟΑΑΟΕΑΑΟΕΕ ΟΑΟΑΑΕ.

ΑΠΑΠΑΑ, ΠΙ ΔΑΟΟΑΑ ΕΑΕΕΟ, ΟΠΙ ΕΑΠΙ ΠΕΕ ΑΑΑΑΠΕΕΕ ΟΕΑΕΕΠΙ ΑΑ
ΑΠΟΑΟΟΑΑΑ ΟΠΙ ΥΕΑΕΟΕ ΟΑΠΑΟΕΕΕΑΠΙ ΑΕΟ ΑΑΠΠΟΕΕΥΑΑΑΟ.

ΠΙ ΑΑΕΕΑΑ ΑΠΠΙ ΑΥΤΕΥΠΟΕΕΑΠ ΑΑΠΙ ΠΑΕΠΑΟΑ, ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΠΙ Ο
ΔΑΟΕΑΠΙΟΕΟ ΠΑΟΠΙ ΠΑΑΑΠΕΑΑΕΟ ΑΕΟΕΕ, 1996 ΠΕΕΟ 25 ΕΑΠΕΟΕΟ
ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΠΙ Ο ΕΑΠΙ ΓΕΟ "ΑΑΕΙ ΟΟΑΑΕΟ ΟΑΠΙ ΑΕΑ ΠΑΟΠΙ ΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ"
ΠΑ-18 ΠΟΑΕΕΟ ΔΕΟΑΑΕΕ ΑΑ ΠΑΠΙ ΟΑ ΘΟΠΙΘΟΑΑΕ ΟΟΟΕ ΟΑΟΑΑΠΕΟΠΙ ΑΑΥΕΑ
ΟΠΙ ΑΠΙ ΟΥ ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΠΙ Ο ΕΠΙ ΟΟΕΟΟΥΕΑΟΕΑΠ, ΑΟΑΑΑ ΟΑΑΟΕΑΥΠ ΟΕΟΠΙ
ΟΑΠΑΟΕΕΕΕ ΑΑΑΑΠΕΕ ΠΙ ΟΠΑΑΕΑΠ ΑΑ, ΑΠΑΠΑΑ, ΠΙ ΟΑΟΑΠΕΑΟ ΟΑΟΕ

ΟΤΑΑ ΑΕΘΑΑΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΑΑΕΙΛΥΙ ΧΕΕΑΑΑΑ, ΟΟΑΧΟΡΑΕΙΤΑΕΟ ΑΑΙΤΙ.

ΟΑΘΙΛΑΕΑ ΙΙΘΑΟΟαΑΑ ΙΙΒΑΑΟΕ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΘΟΑΕΕΑΙΤΟΕΟ ΒΑΟΙΙΛΑΑΑΑΙΑΕ ΕΕΙΑΕΕΙ ΟΕΟΑΡΑΟ ΙΕΑΥΙΕΑ, ΟΙΙ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΘΟΑΕΕΑΙΤΟΕΟ 2002 ΒΕΕΟ 31 ΑΑΕΑΙΤΑΟΕΟ Ν568 ΑΑ 2003 ΒΕΕΟ 4 ΙΘΟΙΤΑΟΕΟ Ν503 ΑΟΡΑΓΑΑΟΕΑΑΑΕ ΒΕΓΑΑΥΙΤΑΑΙΤΑΟΥΕ ΑΟ ΙΙΑΕΑΙ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΑΟΕΑΙ, ΟΑΙΤΑΑΑ ΑΑΟΑΙΤΙ ΑΑΑΕΑ ΑΑΙΤΙ :

ΑΕΙΤΙ ΑΥΤΕΥΤΟΕΕ ΟΑΑΑΙ ΙΙΟΙΑΕ ΑΟ ΒΑΟΙΙΛΑΑΑΑΙΑΙ ΙΙΟΙΑΟΕΟΕΕ αΑΟΕΑΕΟ ΟΑΙΑΟΕΕΑΑΟΕΑ ΑΘΟΑΑΟ, ΟΑΑΑΑΙ ΕΟΕΙΕ ΑΑΑΑΙΑΙ ΑΟΑ ΙΟΑΑΕαΑΟΑΑΕ ΑΑΙΤΙΥΑΓΑΕΟ ΘΥΑΑΕΟ ΑΕΙΑΑ ΒΑΟΑΑΟ, ΑΟΑΙΑΑ ΑΟΕΑΙ ΑΟΕαΑΟΑΑΕ αΑΟΕΑΕΟ ΑΑ, ΑΙΑΑΙΑΑ, ΙΑΕ ΕΙΤΑΕΑΕΑΟΑΕΟΟΕ ΟΑΙΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΑΘΟΕΟ ΑΟΓΑΑΑ ΑΘΑΕ. ΑΟΥ ΑΟΕΕ ΙΑΕΑΑΙΕ ΑΟ ΑΕΙΛΥΙ ΧΕΕΑΑΟ “ΙΙΟΙΑΟΕΟΕΕ ΑΘΟΑΑΕΟ ΥΑΟΑαΑ” ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΕΑΓΙΤΕΟ ΙΑΙΟΑ ΙΟαΕΕΟ ΙΑΟΑΙΑ ΘΟΓΘΟΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕ ΙΙΟΙΑΟΕΟΕΕ ΑΘΟΕΟ ΑΑΧΕΓΕΥΕΑΟ.

ΑΙΑΟΕΑΓΑΑΑ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΘΟΑΕΕΑΙΤΟΕΟ ΒΑΟΙΙΛΑΑΑΑΙΑΕΟ ΙΕΑΥΙΕΑ, ΟΙΙ ΟΑΑΑΑΙ ΑΘΟΑΑΕΟ ΥΕΓΑΑΟΟΥΕΥ ΥΑΟΟΑΑΑΙΤΑΟΥΕ ΑΟ ΙΙΑΕΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΑΟΕΑΙ.

ΙΙΘΑΟΟαΕΟ ΒΑΟΙΙΛΑΑΑΑΙΑΕΕ ΕΑΕΕΟ, ΟΙΙ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟ ΟΑΟΥΑΕΥΕ ΑΟ ΑΟΕΟ ΙΕΕΕΕΑΑΟΕΕ ΕΟ ΑΑΟΑΙΤΙ ΑΑΑΑΕ ΑΑ ΙΟΕΕΥΑΑΟΕΑΑΑΑΕ, ΟΑΥ ΑΑΑΑΑΟΟΟΑΑΑΑ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΟΑΧΟΡΑΕΕΑΓΙΤΑΑΟ. ΙΕΟΕ ΑΕΟΕΕ, ΙΙΟΑΟΥΑΕΕΟ ΙΕΑΟ ΒΑΟΙΙΛΑΑΑΙΕΕΕ ΑΟΑΟΙΑΓΙΟΕ ΕΙΕΟ ΕΑΙΤΑΑΕΑ, ΟΙΙ ΙΕΟΕ ΙΙΕαΙ ΑΓΕΟ ΑΑΕΙΛΥΙ ΧΕΕΑΑΑ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΘΟΑΕΕΑΙΤΟΕΟ 2002 ΒΕΕΟ 31 ΑΑΕΑΙΤΑΟΕΟ Ν568 ΑΟΡΑΓΑΑΟΕΑΑΕΟ ΟΑΧΟΡΑΑΕΑ, ΑΑΙΤΙΕΕΑΑΑΟΕΕ ΑΑαΑΑ ΙαΓΙΕΓΑ ΕΙΙΘΑΓΕΑ “ΕΟΑΟΑ ΕΓΟΑΟΓΑΥΑΓΑΕ ΑΓΑΟαΕ ΕΕΟ”-ΕΟ ΕΑΕΕΕ ΓΑΑΑΑ, ΥΑΕΡΕΑΑΑ ΑαΑΑΙ ΑΑΟ ΟΑΑΟΕΙ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙΤΥΕ ΑΑΓΟαΕΕΑΑΕ ΑΑΑΑΑ ΑΑ ΑΟΑΑΕΕΑΟ ΕΑΑΥΕΟΟΥΕ ΑΟ ΑΟΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΙΕΕΕΕΑΑΟΕ ΙΟαΕΑΑΕΑΙ. ΑΙΑΟΕΑΓΑΑΑ, ΑΥΤΕΥΤΟΕΕ ΑΟΡΑΓΑΑΟΕΑΑΑ, ΟΙΙΑΕΕΥ ΒΑΟΙΙΛΑΑΑΙΤΟ ΑΥΙαΟΟΑΑΕ ΑΑΓΕΓΕΟΟΟΥΕΟΕ ΟΑΙΑΟΕΕΑΑΟΕΑ ΑΘΟΟ, ΟΕΑΑ ΥΑΟΟΟΕΑΑΟΕΕΑ, ΟΑΟΥΑ ΙΙΒΙΓΑΟ ΕΟ ΧΑΘΟΕ, ΟΙΙ 2003 ΒΕΕΟ 20 ΙΑΟΟΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΟΑαΑΕΙΒΕΧΙ ΘΓΓΑΕΟ ΙΑΟΕΑΕΟ ΟΑΓΕΓΕΟΟΟΓΑ ΑΑ ΕΙΙΘΑΓΕΑ “ΕΟΑΟΑ ΕΓΟΑΟΓΑΥΑΓΑΕ ΑΓΑΟαΕ ΕΕΟ”-Ο ΟΙΟΕΟ ΑΑΧΙΟΓΑΑ ΙΑΟΥΕΑΓΑΕΟ αΑΕΥΑΕΟΟΕΑΑΑ, ΟΙΙΕΕΟ 2.1.2 ΙΟαΕΕΕ, ΙΥΕΑΑΑΕΓΑ ΕΕΕΟΑ ΒΑΟΙΙΛΑΑΑΙΕΕΕ ΑΕΓΑΓΑΑΑΓΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕ ΑΑΕΑΑΑΟΕΑΑΑΕΟ ΟΟΟΕΑΑ ΑΑ ΑΟΙΟΕΑΑ ΥΑΟΟΟΕΑΑΑ.

ΑΙΑΑΙΑΑ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΘΟΑΕΕΑΙΤΟΕΟ ΒΑΟΙΙΛΑΑΑΑΙΑΕΟ ΙΕΑΥΙΕΑ, ΟΙΙ ΟΑΑΑΑΙ ΑΟΡΑΓΑΑΟΕΑΑΑΕΟ ΙΙΘΓΑΑΑΑ ΟΑΒΥΑΑΑΑ ΙΑΕΕ ΡΑΕΑΑΑΕΑΟΑΟΕΑΑ ΑΑΙΤΙΥαΑΑΑΕΟ ΑΥΕΑΑΙ, ΑΟ ΕΕ ΑΟΑΓΑΕΟ ΟΑΙΑΟΕΕΑΑΟΕΑ ΥΑΑΑΑΑΑΟ ΑΟ ΑΑΙΤΙΕΒΑΑΑΟ, ΑΑ, ΑΕΓΑΕΑΑΙ ΑΥΤΕΥΤΟΕΕ ΑΟΡΑΓΑΑΟΕΑΑΑΕ ΑΑΙΤΙΥΑΓΙΟΕΕΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΕΑΓΙΠΑΑΑΕΙΤΑΕΟ ΙΙΕαΓΑΓΑΕΑ ΟΟΟΕΕ ΑΥΑΓΕΕ, ΑΟ ΑΟΟΑΑΙ ΑΟ ΙΑΕΕ ΑΑΕΕΕΑΑ ΥΓΙΤΑΕΟ

ΟΑ×ΟΡΑΑΕΕ. ΟΑΥ ΟΑΑαΑΑ ΟΕΑΑ ΟΑΟΟΟΕΑΑΟΕΕ ΕΑΓΙ ΓΕΑΟΕ
ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΑΘΟΑΑΕΟ ΠΑΕΑΑΕΑΟΑΟΕΑΑ ΑΑΓΙ ΥαΑΑΑΑΕΟ ΓΕΑΓΙ ΑΑ
ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑ ΟΑΑΑΑΑΟ, ΕΑΕ Ο×ΟΙ ΟΟΟΕΥΙ×ΕΕ ΑΓΑΕΕΕΟΑ ΑΑ
ΑΑΟΑΑΟΕΑΑΑΟ ΓΙ ΕΕαΓΙ ΑΟ.

ΟΑΥ ΟΑΑαΑΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΙΟ ΘΟΑΕΕΑΓΙΟΕΟ 2003 ΒΕΕΟ 4
ΓΙΘΟΓΙΓΑΟΕΟ Ν503 ΑΟΡΑΓΑΑΟΕΑΑΑΟ, ΓΙΘΑΟΟαΑΟ ΓΕΑΥΓΕΑ, ΟΓΙ ΓΘΕΟΑΑΕ
ΟΑΓΕαΑΑΑΑΟΕ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΙΟ ΘΟΑΕΕΑΓΙΟΓΑ ΑΑΓΙ ΕΥΑΓΑ
ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΓΙΑΕΕ ΓΕΓΕαΑΑΟΕΕ Ο×ΕΑΑΑ ΑΑ ΟΑΑΘΥΓΙ ΟΑΕΓΙ ΑΑΑΓΙ ΑΑΑ
“ΑΕΓΙ ΟΕΟ” ΟΑαΑΕΓΙΒΕ×ΓΙ ΟΑΕΟΕΟΑΑΑΟΕ ΑΟΟΑΑΟΕ ΑΘΥΕΑΕΑ ΘΑΕΑΟΕΟ
90% ΑΑΑΑΟΥΑ ΕΓΙΘΑΓΕΑ “ΕΟΑΟΑ ΕΓΟΑΟΓΑΟΥΑΓΕ ΑΓΑΟαΕ ΕΕΟ”-Ο ΑΑ
ΑΓΑΑΑ ΑΟΡΑΓΑΑΟΕΑΑΕΕ ΓΙΥΑΓΙΟΕΕ ΑΑΟΕΑΑΑΕΟ ΘΕΟΓΙ ΑΑΑ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΑ
ΑΕΑΓΑΟΑΑΑΓΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕ ΟΓΙ ΓΕΟΡΕΑΑΑΑΕΟ ΟΑΟΟΟΕΑΑΑ, ΟΑΥ
ΟΑΑΘΥΓΙ ΟΑΕΓΙ ΑΑΑΓΙ ΑΑΑ “ΑΕΓΙ ΟΕΟ” ΕΟΑΑΕΟΓΙ ΟΑΑΕΟ ΑΑΕΓΑΥΓΙ×ΕΕΑΑΑΟΑΥ
ΑΟΕΕΟαΓΙ ΑΑΑ.

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΙΟ ΘΟΑΕΕΑΓΙΟΕΟ ΒΑΟΓΙΓΑΑΑΑΓΑΕΕ ΟΑΑαΓΙ
“ΑΑΕΓΙ ΟΑΑΑΕΟ ΟΑΘΓΑΕΑ ΒΑΟΓΙΓΑΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ” ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΙΟ ΕΑΓΙ ΓΕΟ
ΟΑΑΑΑΓΙ ΓΙΟΓΑΑΟΑΥ ΑΑ ΑΥΓΕΥΓΑ, ΟΓΙ Γ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΑΕΟ ΕΓΙ ΓΟΟΕΟΟΥΓΕΕ
ΑΓΕαΑΑΑ Ο×ΕΑΑΑΓΙ ΟΕΕΑΑΑ, ΟΑΕΓΙ ΑΑΑΓΙ ΑΑΟΕΑΕ ΕΓΟΑΟΑΟΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΕΑ,
ΟΑΕΥΟΑΓΙΟ ΓΑΟΑΕΟΕΟΑ, ΓΑΑΟΑΓΙ ΑΓ ΟΑΓΕαΑΑΑΑΟΕ ΕΑΓΑΕΓΙ ΓΕΑΟΑΑΕΟ
ΘΟΕΓΥΕΘΟ ΑΑΑΑΓΒΑΑΟΕ ΓΓΕΥΑΓΑΕΓΙ ΑΑ ΑΓΕαΑΑΑ. ΟΑΑΑΑΓΙ ΕΑΓΙ ΓΕΕ,
ΕΟΑΑΕΟΓΙ ΟΕΑ ΟΕΑΕΕΓΙ ΑΕΟ ΑΑΑΑΑΓΕΟΑΟ, ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΑΕΓΑ ΘΟΕΓΙ ΟΕΟΑΟΑΑ
ΑΑΟΑα ΑΑ, ΟΑΟΑΑΑΓΕΟΑΑ, ΑΘΥΕΕΑΑΑΕ ΟΑΕΓΙ ΑΑΑΓΙ ΑΑΟΕΑ ΟΑαΕΟΓΙ ΑΑΑΑ
ΓΕΕΥΓΕΑ ΟΑαΕ×ΑΟΓΙ ΑΑΑΑΕΕΑΓΑΑΑΑΕΟ, ΟΑΑΕΟαΑΟΓΙ ΑΑΑΑΟΑαΑΑΕΑΕΟ,
ΑΟΑΟΑΕΟΟΓΑΑΕΥΓΙ×ΕΕΕ ΓΙ ΕαΓΙ ΑΓΑΑΕΟ, ΟΓΙ ΥΕΑΕΟΟΕ ΑΑΕΥΑΑΑΕΟ,
ΟΑΘΑΓΟΕΓΙ ΑΑ ΟΑΓΑΑΕΥΓΙΓΙ, ΟΓΟΑΑΑΑΟΕΑ ΑΑΕΥΑΑΑΕΟ×ΓΙ ΓΑΑΑΕΟ
ΓΙ ΕαΓΙ ΑΓΑΕΑ ΑΑΕΓΑΥΓΙ×ΕΕΑΑΑ.

ΟΓΙ ΑΑΕΕΑΑ ΑΕΑΓΙ ΑΥΓΕΥΓΙΟΕΕΑΑΓΙ ΑΑΓΙ ΓΑΕΓΑΟΑ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΙΟ
ΘΟΑΕΕΑΓΙΟΕΟ ΒΑΟΓΙΓΑΑΑΑΓΑΕΟ ΓΕΑΥΓΕΑ, ΟΓΙ ΓΙ ΟΑΟΥΑΕΕΟ
ΑΟΑΟΓΑΓΟΑΥΕΑ ΑΟ ΑΟΑΑΟΕΑΑΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΙΟ ΘΟΑΕΕΑΓΙΟΕΟ
ΑΑΟΑΥΕΑΟΑΑΟΕΕ ΑΟΡΑΓΑΑΟΕΑΑΑΑΕΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΙΟ ΕΓΙ ΓΟΟΕΟΟΥΓΕΕΟ 21-Α
ΑΑ 30-Α ΓΟαΕΑΑΕΑΓΙ ΟΑΟΟΑΑΑΓΙ ΑΑΟ, ΑΓΑΑΓΑΑ, ΕΑΕ ΕΑΕΕΟ ΟΓΙ Γ
ΓΙ ΟΑΟΥΑΕΑΟ ΟΑΟΕ ΟΓΑΑ ΑΕΘΑΑΟ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΑΑΕΓΑΥΓΙ×ΕΕΑΑΑΑΑ.

ΓΙ ΒΓΑΑ ΓΙ ΒΑΑΟΕΕ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΙΟ×ΕΓΑΓΟΕΑ ΟΑΓΕΓΕΟΟΟΓΙΟ
ΒΑΟΓΙΓΑΑΑΑΓΕΑΑΕΟ – ΑΑΕΑ ΕΑΑΟΑΥαΑΕΕΑΟ ΑΑ ΓΟΟΕΑΕ ΘΑΑΕΕΑΓΕΡΕΟ
ΑΑΓΑΟΟΑΑΕΕ, ΑΕΓΑΕΑΑΓΙ ΕΓΙΘΑΓΕΑ “ΕΟΑΟΑ ΕΓΟΑΟΓΑΟΥΑΓΕ ΑΓΑΟαΕ
ΕΕΟ”-ΕΟ ΓΕΑΟ ΑΟ ΟΑΟΟΟΕΑΑ ΟΑΑΑΕΕΕΟΑΥΓΕΕΟ ΑΑΑΓΕΕ
ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕ ΘΕΟΓΙ ΑΑ, ΟΓΙ ΓΑΕΕΥ ΕΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΑΑ
ΑΑΑΑΕΕΑΓΑΑΕΟ ΑΑ×ΑΟΑΑΟ,×ΕΓΑΓΟΕΑ ΟΑΓΕΓΕΟΟΟΓΙ ΟΑΕΟΑΓΑ
ΑΑΓΥαΑΑΑΑ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΙ ΟΕ, ΑΑΕΓΙ ΟΑΑΑΕΟ ΟΑΘΓΕΟ ΒΑΟΓΙΓΑΕΟ ΑΑαΟΓΕΟ
ΕΑΓΑΑΕΑ, ΟΓΙ ΓΑΕΕΥ αΑΟ ΑΟ ΑΑΟΟΟΕΑΑΟΕΑ ΑΑ ΑΓ ΟΑΓΕαΑΑΑΑΟΕ
ΕΓΙΘΑΓΕΑ “ΕΟΑΟΑ ΕΓΟΑΟΓΑΟΥΑΓΕ ΑΓΑΟαΕ ΕΕΟ” ΒΑΟΓΙΓΑΑΑΓΕΕΕΑ
ΟΓΙ ΑΓ ΟΥ ΑΟΕ-ΑΟΕΕ ΕΟΑΑΕΟΓΙ ΟΕ. ΟΑΥ ΟΑΑαΑΑ ΕΑΓΙ ΓΕΕ

ΑΑΕΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕ ΟΕΑΕΕΙ ΑΑΟ, ΙΙ ΒΓΑΑΑΟ ΓΕΑΥΓΕΑΕ, ΟΙΙ
ΕΟΑΑΕΟΙ ΟΟΕΕ ΙΙ ΕΑΙ ΑΓΑΑΕ ΕΓΑΓΑΑ ΑΕΑΕΑ, ΟΙΙ ΑΟ ΑΟΑΑΙ ΑΟ ΙΑΕΕ
ΑΑΕΓΑΥΙ ΧΕΕΑΑΕΟ ΑΟΑΓΑΕΟΕ ΟΑΟΑΕΑΑ, ΑΓΑΓΑΑ, ΕΑΓΙ ΓΕΕ
ΑΑΕΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕ ΟΕΑΕΕΙ ΑΑ, ΟΙΙ ΙΑΕΕΥ ΟΒΕΟΑΟΑΙ ΑΑΟ ΑΓΕΑΑΟ
ΟΑΑΑΑΟΑΑΑΙ ΑΑΕΑΑΑΟΕΑΑΑΟ, ΑΟ ΟΑΕΡΕΑΑ ΓΕΑΕΥΓΕΙ Ε
ΑΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΑΑ. ΧΕΓΑΓΟΕΑ ΟΑΓΕΓΕΟΟΟΙ Ο ΒΑΟΙΙ ΙΑΑΑΑΓΕΕΟ
ΟΑΑΓΑΑΕΕ, ΕΑΕ, ΟΙΙ ΑΙ ΟΥ ΑΟΕ-ΑΟΕΕ ΕΟΑΑΕΟΙ ΟΕ, ΥΑΕΕΙ ΑΟ
ΙΑΟΕΓΑΕΟΟΑΑ ΑΑΕΥΑΑΟ ΕΑΑΕΟΕ ΕΓΟΑΟΑΟΑΕ.

ΟΑΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ “ΑΕΙ ΟΕΟ” ΒΑΟΙΙ ΙΑΑΑΑΓΑΕ ΕΟΕΓΑ
ΑΑΘΟΑΡΕΟ ΑΑΓΓΑΟΟΑΑΕΕ, 2001 ΒΕΕΟ 21 ΕΑΑΟΑΑΕΟ ΑΟΕ-ΑΟΕΕ
ΕΟΑΑΕΟΙ ΟΕΟ ΓΕΑΟ ΘΑΕΑΘ ΟΟΟΕΑΑΕΟ ΟΑΘΑΕΑΘΙ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΙ ΟΕ
ΟΑΟΑΓΕΕ ΕΘΓΑ ΑΑΓΥΑΑΑΑΑ ΟΑΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ “ΑΕΙ ΟΕΟ”
ΑΑΕΙ ΟΟΑΑΕΟ ΟΑΘΓΕΟ ΒΑΟΙΙ ΑΑΕΟ ΑΑΑΟΓΕΟ ΟΑΑΑΑΑ, ΙΑΑΟΑΙ ΑΓΑΑΑ
ΘΑΟΕΙ ΑΥΕ, ΕΓΑΑΟΟΙ ΟΕΟ ΟΑΑΕΕ, ΑΥΓΕΥΓΟΕ ΟΑΒΑΟΙΙ ΟΕ ΟΑΑΕΑ
ΕΙΙΘΑΓΕΑ “ΕΟΑΟΑ ΕΓΟΑΟΓΑΥΑΓΑΕ ΑΓΑΟΑΕ ΕΕΟ” ΑΑ ΑΑΕΙ ΟΟΑΑΕΟ
ΟΑΘΓΕΟ ΒΑΟΙΙ ΑΑΕΟ ΑΑΑΟΓΑ ΑΑΑΑΑΑΑΑ ΟΑΓΕ ΒΕΕΕ, ΟΑΒΑΟΙΙ ΕΕ
ΙΙ ΑΟΥΑ ΟΑΑΕΕΕΟΟΥΕΟ ΟΑΝΕΙΟΕ, ΟΑΟΑΑΓΕΟΑΑ, ΟΑΓΟΑΑΑΑ ΑΑΑΕΕ
ΑΕΑΓΑΟΑΑΑΓΑ. ΕΟΓΥΑ ΕΓΑΑΟΟΙ ΟΓΑ ΕΙΙΘΑΓΕΑΙ ΑΑΟ ΟΑΡΕΙ
ΕΟΑΑΕΟΙ ΟΟΕΕ ΑΑΑΑΕΕΑΓΑΑΕΟ ΑΑΧΑΟΑΑ, ΟΑΑΑΑΓ ΟΑΑΑΕΑ ΕΥΓ
ΑΑΑΑΑΑΕΕΑΓΑΑ, ΘΑΟΕΑΑΕ ΓΓΕΥΑΓΑΕΙ ΑΓΑΑ ΑΥΑΓΑΟΑΑΙ ΑΑ ΑΘΟΕΑΑΟ ΑΑ
2005 ΒΕΕΟ 6 ΕΑΕΕΟΟ ΑΑΕΑΟΓΑ ΟΑΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ “ΑΕΙ ΟΕΟ”
ΑΑΕΙ ΟΟΑΑΕΟ ΟΑΘΓΕΟ ΒΑΟΙΙ ΑΑΑ. ΑΓΑΟΕΑΓΑΑ, ΙΙ ΒΓΑΙ ΑΥΓΕΥΓΑ, ΟΙΙ
ΟΑΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ “ΑΕΙ ΟΟ” ΑΥΑΑΑΑ 28 ΕΟΑΑΕΟΙ ΟΕ, ΟΙΙ ΙΑΕΕΑ
ΓΕΓΑΟΕ ΑΑΑΑΕΕΑΓΑΑ ΑΥΑΓΑΟΑΑΙ ΑΑ 500 ΓΕΓ. ΑΑΕΙ ΟΟΑΑΕΟ
ΙΙ ΑΟΕΑΑΕΓΑ 400 ΓΕΓ. ΟΑΕΑΑΕΑ ΟΑΑΑΑΓ Α ΑΑ ΓΑΓ ΕΓΑ 100 ΓΕΓ.
ΕΟΑΑΕΟΙ ΟΟΕΕ ΑΑΑΑΕΕΑΓΑΑ ΑΥΕΑΟΑ. ΙΑΕ ΟΙ ΟΕΟ, ΟΑΑΑΑΓ Α ΑΑΟΥΑ
ΟΒΟ “ΕΕΕΕ ΑΑ ΕΙΙΘΑΓΕΟ” ΕΟΑΑΕΟΙ ΟΟΕΕ ΑΑΑΑΕΕΑΓΑΑ. ΑΕΓΑΕΑΓ
ΟΑΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ “ΑΕΙ ΟΕΟ” ΟΑΒΑΟΑΑΑΓ ΕΑΘΕΟΑΕΕ 27 ΓΕΓ-Ο
ΟΑΑΑΑΑΓΑΑ, ΑΓ ΕΓ ΑΑΕΙ ΟΟΑΑΕΟ ΙΙ ΑΟΕΑΑΕΕΟ ΓΕΑΟ ΑΥΕΑΟΑΑΟΕΕ 100
ΓΕΓ. ΙΑΕΓΥ ΕΥΓ ΑΑΑΑΑΑΕΕΑΓΑΑ, ΙΙ ΒΓΑΟ ΓΕΑΥΓΕΑ, ΟΙΙ ΕΑΓΙ ΓΟΕ
ΑΟΟΟΑΑ ΑΟΕΟ ΑΑΥΟΕΕ ΕΟ ΘΟΕΓΥΕΘΕ, ΟΙΙ ΘΕΟΑΑΕΕ ΟΕΑΕΟ
ΕΟΑΑΕΟΙ ΟΕ ΑΟΕΟ ΟΑΑΑΕΓΒΕΧΙ, ΟΑΑΑΑΓ ΑΕΟΑΑΟΟΥΕ ΟΑΟΟΕΕ
ΑΑΑΑΕΕΑΓΑΑ ΑΕΑΟΓΑΕΕ Γ ΑΑΑΟ ΟΕΑΓ ΟΑΟΟΓΑΑΑΑ.

ΙΙ ΒΓΕΟ ΟΑΑΓΑΑΕΕ, ΑΑΟ ΕΕΑΑΑ ΑΟ ΑΟΕΟ ΑΑΟΟΟΕΑΑΟΕΕ ΟΑΑΘΥΕΙ
ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ “ΑΕΙ ΟΕΟ” ΑΑΕΙ ΟΟΑΑΕΟ ΟΑΘΓΕΟ ΒΑΟΙΙ ΑΑΑ ΑΑ ΕΓ
ΑΥΕΑΟΑΑΟΕΕ 100 ΓΕΓ-ΑΑΓ ΑΑΟ ΑΟΥ ΑΟΕΕ ΕΟΑΑΕΟΙ ΟΕ ΑΟ
ΑΑΕΓΑΥΙ ΧΕΕΑΑΟΕΑ.

ΟΑΘΓΑΕΑ ΙΙ ΒΓΑΑ ΙΙ ΒΑΑΟΕΕ ΟΑΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ “ΑΓΑΟΑΕ-
ΕΓΑΑΟΟΕΟ” ΕΟΟΕΑΕΟΕΕ ΑΑΓΥΙ ΧΕΕΑΑΕΟ ΟΧΟΙ ΟΕΟ ΙΙ ΑΑΑΕΕΕΟ
ΟΑΑΟΕΑΓΑ ΓΕΑΕΑΡΕΟ ΑΑΓΓΑΟΟΑΑΕΕ, ΑΥΓΕΥΓΟΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ ΑΑΟΟΕΕ
ΒΕΕΟ 7 ΙΘΟΙ ΙΑΟΕΑΑΓ ΑΑΑΑ ΟΑΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ “ΑΕΙ ΟΕΟ”
ΑΘΟΕΑΑΑΕΟ ΙΑΟΑΕΟΕΟΑ, ΓΕΟΕ ΕΓΧΙ ΟΓΑΥΕΕΕ, ΘΑΑΕΕΑΑΓΟΕΟ ΟΑΑΑΑΓ

ΑΡΠΑΓΑΟΕΑΑΑΕ ΑΥΑΟ ΠΙΘΙΑΑΑΑΙ, ΟΑΑΑΙ ΑΥΑΕΟ ΙΑΑΙ ΙΑΟΑΙ ΑΕΕ, ΟΑΑΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ “ΑΕΙ ΟΕΟ” ΟΡΟΑΑ-ΠΙ ΡΟΑΑΕ ΘΙ ΙΑΑΕΟ ΙΑΟΑΕΟΕΟΑ ΑΟΕΟ ΟΑΑΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ “ΑΙΑΟαΕ-ΕΙΑΑΟΟΕ”, ΟΙ ΙΑΕΕΥ, ΠΙ ΒΙΕΟ ΥΑΑΤΑΕΕ, ΑΟ ΑΕΥΑΑΟ ΘΑΟΟαΕΟΙΑΑΑΕΙ ΑΑΟ ΑΑΟΑ ΒΑΟΠΙ ΟΙ ΑΕΕ ΑΑΕΑΑΕΑ ΑΑ ΙαΙ ΕΙ Α ΑΘΟΕΑΑΑΕΑ ΕΘΙΑΑ ΘΑΟΟαΕΟΙΑΑΑΑΕΕ. ΑΙΑΟΕΑΙΑΑ ΕΑΕ ΑΥΤΕΥΙΑΑΟ, ΟΠΙ ΑΑΕΙ ΟΑΑΕΟ ΠΙΑΟΕΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑ ΑΘΑΟ, ΟΑΑΑΙ Α ΑΑΑΑΙ Ο ΟΑΕΙΑΑΟΕ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙ Ο ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΟΑΑΑΑΑ ΥΘΟ “ΕΕΕΕ ΑΑ ΕΙ ΙΘΑΓΕΟ” ΕΟΑΑΕΟΙ ΟΟΕ ΑΑΑΑΕΕΑΙΑΑΟ.

ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙ Ο ΙΑΙ ΟΑ ΕΙ ΕΑΑΕΑΙ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΙΑΟΑΕΑΑΕΟ, ΟΑΘΙΕΟ ΑΟΟΑΑΕΕΑΑ ΑΑΓαΕΕΑΕΟ ΑΟΙ Ο, ΠΙ ΒΙΑΕΑ ΥΑΑΤΑΑΑΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΑ, ΑΑΑΑΕΙΑ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΟ ΙΕΟΑΥΑΑΑ ΟαΕΟΙ ΑΑΟΑΙ ΑΑΑΤΕ.

1. ΠΙ ΟΑΟΥΑΕΑ, ΟΑΕΥΟΑΟΕΕ ΘΑΟΟαΕΟΙΑΑΑΕΙ ΑΕΟ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ “ΕΕΕΕ ΑΑ ΕΙ ΙΘΑΓΕΟ” ΑΑΙ×ΟΡΙΑΑΑΕΕ ΘΑΟΟΤΕΙ ΟΕ ΙΑΟΑΑ ΕΕΕΑΡΑ 327-Α ΠΙΘΟΕΕ ΟΑΕΟΟΟΕΟΑΑΟΕΕ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕΕ ΠΙ ΕΑΙ ΑΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΘΑΑΕΑΑΙΟΕΟ 2002 ΒΕΕΟ 31 ΑΑΕΙΑΟΕΟ Ν568 ΑΑ 2003 ΒΕΕΟ 4 ΠΘΟΙ ΙΑΟΕΟ Ν503 ΑΡΠΑΓΑΟΕΑΑΑΕΟ ΑΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΑΑ ΥΠΙ ΑΑΟ, ΟΙ ΙΑΕΕΑ ΥΑΟΑΑΙΕΟΑΑ ΑΑΕΙ ΟΑΑΕΟ ΟΑΘΙΕΟ ΒΑΟΠΙ ΑΑΕΟ ΘΟΙ ΥΑΟΥΕ ΠΙ×Ε ΟΑΑΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ “ΑΕΙ ΟΕΟ” ΟΑΑΕΙ ΒΕ×Ι ΟΑΕΟΕΟΑΑΑΥΕ ΑΟΟΑΑΟΕ ΑΥΕΑΕΑ ΘΑΕΑΟΕΟ 90%, ΘΕΟΑΑΘΕΟΕ ΙΕΥΕΑΑΕΕ, ΑΑΑΑΥΑ ΕΙ ΙΘΑΓΕΑ “ΕΟΑΟΑ ΕΙΟΑΟΙΑΥΑΓΑΕ ΑΙΑΟαΕ ΕΕΟ”-Ο ΟΕΙΑΙ ΕΟΟ ×ΑΟΑ, ΑΕΑΙΑΟΑΑΑΙΕΕ ΑΑΕΑΑΕΟΒΕΙΑΑΟΕΕ ΘΕΟΙΑΑΑΕΟ ΥΑΟΟΕΑΑΕΕ, ΑΑ ΑΑΑΑΙΕΕΕ ΕΘΙΑ “ΕΟΑΟΑ ΕΙΟΑΟΙΑΥΑΓΑΕ ΑΙΑΟαΕ ΕΕΟ”-ΕΟ ΙΕΑΟ ΠΙ ΟΑΕΑΙ ΑΕΟΑ ΑΑ ΙΟΑΑΤΕΑΥΕΑΑΕΟ ΙΕΑΟ ΠΙ ΑΙΑΟΑΑΟΕΕ ΑΑΕΟ ΥΕΟΑΑΟΕΑΑΕΟ ΠΙ ΕΑΙ ΑΓΙΕΟ Ο×ΕΑΑΕΟ ΟΑΑΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ “ΑΕΙ ΟΕΟΑΕΕΟ” ΑΑΑΥΑΙΑ, ΟΑΥ, ΠΙ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΑΕΟΕΕ, ΟΑΑΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ “ΑΕΙ ΟΕΟ” ΕΟΑΑΕΟΙ ΟΟΕΕ ΑΑΑΑΕΕΑΙΑΑΕΟ 22 ΙΕΕΕΙ ΤΕΕ ΑΑΕΟΑΑΟ ΑΑΙ ΕΒΑΑΑΟ ΑΑ ΟΑΕΙΑΑΟΕ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙ Ο ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΕ, ΟΑΑΙ ΥΕΟΑΑΟ ΟΑΑΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ “ΑΕΙ ΟΑΑ” ΑΑΕΕΟΑΑΟΕΕ ΙΕΟΕ ΕΟΕΑΙΕΕΕ ΕΑΓΑΑΕΟ ΑΠΙ ΥΑΑΕΟ ΟΑΙΟΟ.

ΟΟΟΕΑΑΕΟ ΟΑΘΑΕΑΘΙ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙ Ο 2001 ΒΕΕΟ 27 ΕΑΕΕΟΕΟ ΑΑΤΥΕΙΑΑΕΕ, ΑΑΕΙΑΥΙ×ΕΕΑΑΟΕ ΕΘΙΑ ΟΑΑΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ “ΑΕΙ ΟΕΟ” ΑΑΙΑΟΑΕΟΟΕ ΑΕΟΑΘΟΙΟΕΟ ΑΑΓαΑΑΑΑ 2001 ΒΕΕΟ ΕΑΑΑΟΑΑΕΥΕ ΑΥΡΟΟΕΕ ΑΑΕΙ ΟΑΑΕΟ ΒΑΟΠΙ ΑΑΕΟ ΑΑΑΟΙΕΟ ΟΑΘΙΕΟ ΑΑΑΑΑΑΑΑΕΟ ΥΑΟΑΑΑ ΑΑ ΟΑΑΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ “ΑΕΙ ΟΕ” ΑΑΑΥΑΑΙΕΕ ΕΘΙΑ ΟΑΑΑΕΕΟΑΥΕΟ ΟΑΝΕΙΥΕ. ΕΙΑΑΑ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΠΙ, 2003 ΒΕΕΟ 8 ΕΑΕΕΟΕΟ ΑΑΤΥΕΙΑΑΕΕ, ΟΑΑΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ “ΑΕΙ ΟΟ” ΑΑΟαΑΓΑΟΡΕΕΑΑ ΟΑΑΑΕΕΕΟΑΥΕΟ ΑΑΑΙΕΟ ΥΑΟΟΕΑΑΕΟ ΑΑΑΑΕ. ΟΑΘΙΕΟ ΙΑΟΑΕΑΑΕΑΑΙ ΕΟΕΑΑΑ, ΟΠΙ ΟΑΑΑΕΕΕΟΑΥΕΑΙ ΑΑΟ ΙΕΑΥΒΕΑ ΙΕΑΓΙΟ – ΑΑΑΡΕΕΑ ΠΙ ΑΑΕΕΟ×ΕΙΑΓΟΟΟΕ ΟΕΡΙΑΕΑΑΕ, ΑΥΑΑΑΕΙΑ ΟΑΒΑΟΠΙ Ο ΕΕΕΑΕΑΟΟΙΑΑ ΑΑ ΕΑΑΕΑΑΙ ΑΥΑΓΕΙΑ ΕΕΕΑΕΑΥΕΑ. ΘΕΟΕΘΕΕ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ

ΟΟΟΕΑΑΕΟ ΟΑΘΑΕΑΘΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ 2005 ΒΕΕΟ 6 ΕΑΓΕΟΕΟ ΑΑΓΙΕΓΑΑΟΕ
ΓΕΟΕΕΑΑΟ, ΓΑΥΑΕΑΑ ΟΑΑΕΕΕΟΑΥΕΕΟ ΘΟΙ ΥΑΟΕΟΑ, ΑΙ ΟΑΝΕΓΕΟ
ΘΑΟΕΙ ΑΥΕ ΟΑΒΑΟΙΤΙ Ο ΓΕΙΑΟΕ ΒΑΟΙΓΕΥΑΑ ΑαΑΕΕ ΑΑΕΑΑΟΕΑΑΑΕ ΑΑ
ΑΑΑΕΕΕ αΘΙ ΓΑΑ ΘΙ ΓΑΑΕΟ ΑΟΑΟΑΙΟΕΕΑΟΕΑ ΑΑΓΕΑΟΑΑΟ, ΟΑΥ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΙ Ο ΧΕΙΑΓΙΟΕΑ ΟΑΓΕΓΕΟΟΟΙ Ο ΓαΟΕΑ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΟΑΓΙΕ
ΓΕΙΑΟΕΑΕΟ ΟΑΧΟΡΑΑΕΕ ΑΑαΑΑ, ΟΙ ΓΑΕΓΑΥ ΑΕΙΤΙ ΑΥΓΕΥΓΟΕΕ
ΑΑΓΙΕΓΑΑΕ ΟΑΒΥΑΕΟΑ ΟΑΑΕΕΕΟΑΥΕΑ ΑΑ ΑΑΕΙ ΟΟΑΑΕ ΟΑΘΙΕΟ
ΒΑΟΙΓΑΑ ΑΑΕαΟΓΑ. 2005 ΒΕΕΟ 22 ΕΑΕΕΟΕΟ ΓΑΟΥΕΑΓΙ ΑΕΟ
αΑΕΥΑΕΟΟΕΑΑΕΕ, ΟΑΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΓΙ ΑΑΑ “ΑΕΙ ΟΕΟ” ΟΑΕΟΕΟΑΑΑΥΕ
ΑΟΟΑΟΕΕ ΓΕΑΕΕ ΑΘΟΕΑΑΕ ΟΑΕΟΥΕΑΑ ΟΑΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΓΙ ΑΑΑ
“ΑΓΑΟαΕ ΕΓΑΑΟΟΓΑ” ΑΑ ΑΥΑΕΟΑΕΑΕΟ ΓΕΟ ΓΑΟΑΕΟΕΟΑΑ ΕΕΑΕΑΑ.

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΙ Ο ΘΟΑΕΕΑΓΙΟΕΟ ΓΙΟΕΑΑ ΟΑΑΑΓΙ ΑΟΡΑΓΑΟΕΑΑΑ
ΓΕΥΑΑΟΕΕ ΕΥΙ ΟΑΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΓΙ ΑΑΑ “ΑΕΙ ΟΕΟ” ΟΑΑΕΕΕΟΑΥΕΕΟ
ΑΑΓΑΓΙ ΟΥΕΑΕΑΕΟ ΓΕΑΓΕΕ, ΟΙ ΓΑΕΕΥ ΓΕΥΒΑΟΕΕ ΑΑΟ ΕΘΓΑ ΕΙ ΓΑΓΑΕΑ
“ΕΟΑΟΑ ΕΓΟΑΟΓΑΥΑΓΑΕ ΑΓΑΟαΕ ΕΕΟ”-ΕΟ ΓΕΑΟ ΑΑΕΑΑΟΕΑΑΑΕΟ
ΟΑΟΟΟΕΑΑΕΙ ΑΕΟ ΑΑΓΙ, ΟΑΓΑΥ ΟΑΑΕΕΕΟΑΥΕΕΟ ΟΑΒΥΑΑΟΑ
ΑΑΓΙ ΕΒΑΕΑ.

ΑΕΙΤΙ ΑΥΓΕΥΓΟΕΕΑΑΓΙ ΑΑΓΙ ΓΑΕΓΑΟΑ, ΑΕΓΑΕΑΑΓΙ, ΑΥΑΕΟ
ΓΑΑΓΙ ΓΑΟΑΓΙ ΑΕΕ, ΟΑΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΓΙ ΑΑΑ “ΑΕΙ ΟΕΟ” ΘΙ ΓΑΑΕΟ
ΟΑΑΕΕΑΥΕΕΟ ΘΟΙ ΥΑΟΕ ΑΑΟΟΕΑΑΟΕΕΑ ΕΙ ΓΑΓΑΕΑ “ΕΟΑΟΑ
ΕΓΟΑΟΓΑΥΑΓΑΕ ΑΓΑΟαΕ ΕΕΟ”-ΕΟ ΓΙ ΓΑΒΕΕΑΓΙ ΑΕΟ ΑΑΟΑΥΑ, ΓΙ ΕαΓΙ ΑΓΕΟ
ΟΧΕΑΑΕΟ ΑΑΕΓΙ ΑΑΥ ΑΓΑΑΑ ΓΕΑΑΕΕ ΑΑΟ ΑΑΓΑΓΙ ΟΥΕΑΕΑΑ,
ΟΑΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΓΕΕΥΓΑΟ, ΟΙ Γ ΟΑΑΑΓΙ ΓΙ ΟΓΑΟΕΟΕΕ
ΑΘΟΑΑΕ ΟΑΘΙΕΟ ΑΑΓΑΕΕΑΕΟ ΓΙ ΓΑΓΕΟΑΕΑΕΟ ΧΑΘΟΓΙ ΑΟΕΑΑΑ ΑΟ
ΓΙ ΘΙ ΓΑΑΑΑΓΙ, ΓΕΟαΑΑΑΑΑ ΕΓΕΟΑ, ΟΙ Γ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΙ Ο ΕΟΟΟΕΥΕΕΟ
ΟΑΓΕΓΕΟΟΟΙ Ο ΟΑΟΥΓΙ ΑΕΓΑΑΕΕ, ΑΟ ΑΘΟΑΑΕ ΓΙ ΧΕΥΕΑΕΟΟΑΑ
ΡΑΕΑΑΑΕΑΟΑΟΕΑΑ ΑΟ ΑΑΓΙ ΥαΑΑΑΟΕΑ. ΟΙ ΑΓΙ ΟΥ ΑαΑΑΑΕ, ΟΑΒΑΟΙΤΙ Ο
ΟΑΑΕΕΕΟΑΥΕΕΟ ΓΕΑΓΕΕ ΓΕΥΑΑΟΕΕ ΟΑΑΑΓΙ ΑΘΟΑΑΕ ΑΟ ΟΑΟΟΟΕΑΑ ΑΑ
ΟΒΙ ΟΑΑ ΑΟ ΟΑΟΟΟΕΑΑΕΓΙ ΑΑ ΑΑαΑΑ ΟΑΑΕΕΕΟΑΥΕΕΟ ΟΑΒΥΑΑΟΕΟ
ΟΑΧΟΡΑΑΕΕ, ΟΑΟΑΥ ΟΑΒΑΟΙΤΙ Ο ΟΟΟΕΕ ΑΑΕΙ ΟΟΑΑΑ ΓΙ αΥΑΑ. ΑΓΕΟΓΙ
ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΑΑΟ ΑΑΕΑΕΑΟΑΑΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΙ Ο ΘΟΑΕΕΑΓΙΟΕΟ
ΒΑΟΙΓΑΑΑΑΓΕΕΟ ΑΑΓΥαΑΑΑΑΟ, ΟΙ Γ ΘΟΑΕΕΑΓΙΟΕΟ ΑΟΡΑΓΑΟΕΑΑΑΕ
ΟΑΟΟΟΕΑΑΟΕΕ ΕΘΓΑ.

ΟΑΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΑΑΟ ΕΓΟαΑΕΑΑΟ ΓΙ ΟΓΑΟΕΟΕΕ
ΑΘΟΕΟ ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΑΟΕΑΓΙ ΟΑΟΑΑΓΙΟΓΙ ΑΑΑΕΑ, ΕΟ ΟΑΘΙΕΟ ΑΑΓΑΕΕΑΕΟ
ΓΙ ΓΑΓΕΟΑΕΑΕΟ ΕΑΕ ΑΟ ΓΙ ΘΙ ΓΑΑΑΑΟ ΑΑ, ΓΑΥΑΟΑΑΑΓΑ, ΑΟΑΓΑΕΟΕ
ΟΑΓΑΟΕΕΑΟΕΑΕ ΟΑΑΑΑΑΕ ΑΟ ΓΙ αΥΑΑΑΑ.

“ΟΑΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΓΑΟΕΑΕ ΒΑΟΙΓΑΑΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ” ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΙ Ο
ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΓΑ-13 ΓΟαΕΕΟ ΓΑΓΙ ΟΑ ΘΟΓΘΟΕΟ ΕΑΓΑαΓΑΑ, ΑΓΑΟ
ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΟΕ ΒΑΟΙΓΑΑΕΟ ΟΑΒΥΑΑΟΑ ΓΙ ΟΑΑΑΟ.

“ΓΙ ΟΓΑΟΕΟΕΕ ΑΘΟΑΑΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ” ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΙ Ο ΕΑΓΙ ΓΕΟ 50-Α
ΓΟαΕΕΟΑΕΑΕΟ ΑΟ ΑΟΕΟ ΟΥαΓΙ ΓΙ ΟΓΑΟΕΟΕΕ ΑΘΟΕΟ ΕΟΟΕΑΕΟΕΕ

ΠΑΡΕΕΟ ΑΟΙΘΙ ΓΑΑ ΤΕΥΓΑΑ, ΕΟΓΑΥ ΕΑΕ ΑΟ ΕΥΙ Ο ΑΑΙΥ ΓαΑΑΑΟΕΕ
ΠΑΕΑΕΑΟΑΟΕΑΑ, ΤΕΕ ΟΓΑΟΑ, ΟΙ ΑΑΟΑΥ ΑΟ ΑΟΟΑΙ ΑΟ ΑΙ ΑΘΟΑΕΕ
ΤΙ ΒΑΟΟΕΑΑΑΟΕΕ ΟΘΕΑΟΕΙ ΑΑΕ.

2. ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑ ΤΙ ΕΕαΙ ΑΟ ΑΟΑΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΑΑ ΕΘΓΑΟ ΥΓΙ ΑΕΕΕ
“ΑΑΕΙ ΟΟΑΑΕΟ ΟΑΘΓΑΕΑ ΒΑΘΓΙ ΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ” ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΑΓΙ ΤΕΟ
ΓΑ-18 ΤΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΑΑ ΓΑΓ ΟΑ ΘΟΓΘΟΑΑΕ ΕΙ ΤΙ ΟΑΑΟΑΑΕΕ, ΟΤΙ
ΑΑΑΑΟΑΑΑΑΑΕΟΑ ΑΑ ΤΙ ΟΑΕΟΑΑΕΑΕΟ, ΑΑΘΑΕΑΑ ΟΑΑΟΕΑΥΙ ΟΕΟΙ
ΓΟΑΓΕΑΥΕΑΕΟ ΤΙ ΕαΙ ΑΓΑΑΕΟ ΑΑΕΙ ΟΟΑΑΕΟ ΟΑΑΟΕΕΟ ΓΑΓ ΟΑ
ΑΑΑΕΕΑΑ ΑΑΓΕΑΑΟΑΑΕΕ, ΑΑΟΟΑΑΟΕΑΑΑΕ ΘΟΕΑΕΕΑΑΕΑΟ ΘΘΓΕΟ
ΟΑΑΕΙΒΕ×Ι ΟΑΕΟΕΟΑΑΑΟ, ΟΑΥ ΑΟΑΕΑΓΑΑΟ ΓΑΑΓ ΓΑΟΑΓ ΑΑΥΕ ΑΥΑΓΑΟ
ΕΟΑΑΕΟΙ ΟΑΑΟ, ΟΓΓΑΕΕΑ ΟΓΟΑΑΕΑΟΙ ΑΑ ΕΑΓΙ ΓΕΑΟΕ ΘΓ ΓΑΑΟΕΑΕ
ΤΙ ΕαΙ ΑΓΑΑΕΟ ΤΕΟΥΑΑΕΓΑΕΟ ΟΑΑΕΟΘΕ ΟΑ×ΟΕαΕΟ ΒΕΓΑΥΑ ΑΑΑΑ.
ΑΓΑΑΑ ΤΙ ΟΕΑΑΑΕΕ, ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑ ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΑΟΕΑΓ ΟΑΟΑΑΑΓΙ Α
ΓΕΕΥΓΑΑΟ ΕΓΑΑΑ ΕΑΓΙ ΤΕΟ 27¹ ΤΟαΕΟ, ΟΓΓΑΕΕΥ ΑΑΕΙ ΟΟΑΑΕΟ ΓΑΟΕΟ
ΟΑΑΕΕΑΥΕΕΑΓ ΤΕΥΑΑΟΕΕ ΑΓΓΑΑΑΕΟ ΒΕΓΑΟΒΑΟ ΑΑΓΑΒΕΕΑΑΑΟ
ΑΒΑΟΟΕΑΑΑΟ. ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑΟ ΤΕΟΥΑΑΕΑΑ ΓΕΑΥΕΑ ΕΑΓΙ ΤΕΟ ΓΑ-18 ΤΟαΕΕΟ
ΓΑ-2 ΘΟΓΘΟΕ, ΟΓΓΕΕΟ ΕΑΓΑΓΑΑ, ΕΟ ΑΑΟΑΓΑΒΕΕΑΑΑΕΕ ΑΑΕΙ ΟΟΑΑΕΟ
ΓΑΟΑ ΑΟ ΑΟΕΟ ΟΑΕΓΑΟΕΟΕ ΑΘΕΕ ΟΕΑΕΟ ΤΙ ΕαΙ ΑΓΑΑΕΟ ΟΟΘΕΑΑ
ΑΑΕΓΑΥΙ ×ΕΕΑΑΕΟΑΕΑΕΟ, ΓΑΥΕΓ ΕΟΕΓΕ ΑΑΕΓΑΥΙ ×ΕΕΑΑΑΕΑΓ ΓΑΕΕ
ΤΙ ΥΟΕΓΑΕΟ ΘΟΓΓΙ ΔΙ ΟΥΕΟΕΑΑ.

ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑ ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟ ΟΑΟΥΑΕΟ, ΘΕΟΑΑΕ ΥΓ ΑΕΕΟΑ, ΕΓΕΕ
ΑΟΑΑΟΕΑΑΟ, ΟΤΙ ΕΑΓΙ ΤΕΟ ΟΑΑΑΓ ΓΓΟΓΕΕ, ΕΕΥΟΑΑΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο
ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 21-Α ΤΟαΕΕΕ ΑΥΕΑΟΑΑΟΕΕ ΤΕΟΕ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ
ΟΑΥΓ ΑΑΕΕΑΓ Ο×ΕΑΑΑ.

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΟΑΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΓΙ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓ ΑΟΑΑΟΕαΑΕ
ΓΕΘΕΕΕΑΑΑΑ ΕΑΑΕΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑΑΥΕ, ΟΤΙ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑ
ΑΟ ΑΟΕΟ ΑΑΟΓ ΕΟΟΘΟΕ. ΟΑΑΟΕΑΥΙ ΟΕΟΙ ΟΑΓΑΟΕΕΕΟ ΓΓΟΓΑΑΕ,
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΑΥΓΕΥΓΟΕΕ ΤΟαΕΕΥ ΑΑ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓ ΥΕ ΤΙ ΘΓΑΑΕ ΟαΑΑ ΟΑΕΑΓ ΓΓΑΑΑΕΓ ΑΘΟΑΑΕΥ ΑΑΟΑΥΑΑΑΑ
ΓΕΕΥΓΑΑΑΓ ΑΓ Ο×ΕΑΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΑΟ.

“ΑΑΑΓΕΑΓΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑ ΡΕΘΕΕΑΑ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΕΑ ΑΥΑΓΕΟ
ΟΑΟΑΑΑ” ΑΑΟΓ ΘΘΕΕ ΕΓΓΑΑΓΥΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΑΑΓΑΟΑΑΕΕΕ ΓΘΓΕΟ
ΘΕΟΑΑΕΕ ΤΟαΕΕ ΕΥΑΑΟ ΥΓ ΑΑΕΕ ×ΕΑΕΕΟΘΕ ΑΓ ΕΟΘΕΑΕΟΕΕ ΘΕΟΕΟ
ΟΑΕΟΕΑΟΕ ΘΓ ΓΑΑΕΕ ΟΑΟ×ΑΟαΑΑΕΑΑ ΟΑΟΑΑΑΕΓΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑΟ.
ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΑΓΓΟΕΓΑΑΑ ΑΑΕΥΑΑΑΑ ΓαΓ ΕΓΑ ΟΑΕΓ ΑΑΑΓ ΑΑΟΕΑΕ
ΟΑΕΟΓ ΑΑΕΟΑΕΑΕΟ ΕΑΓΙ ΓΕΕΑ ΑΑ ΟΑΑΟΕΑΥΙ ΟΕΟΓ ΟΑΓΑΟΕΕΕΟ ΑΓ ΑΑΕ
ΘΟΕΓΥΕΘΑΑΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕ ΘΕΟΓ ΑΑΑΥΕ. ΑΓΑΟΕΑΓ, ΑΥΓΕΥΓΟΕΕ
ΑΑΑΟΕΑΑΑΕ ΑΟΑΓΑΕΟΑΑ ΑΟ αΑΕΥΓ×ΑΓ, ΟΑΑΕΓΒΕ×ΓΟ Ο×ΕΑΑΑΟ,
ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑΥΕ ΟΑΟΑΑΕΟ ΕΑΓ ΑΑΕΑ. ΕΓΑΑΑ ΓΘΓΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ
ΤΟαΕΕΟ ΓΑΓ ΟΑ ΓΑΒΕΕΥΕ ΑΑΑΓΓΥΑΓΘΕΕΑ ΟΑΑΕΓΒΕ×ΓΟ ΟΑΟΑΑΑΑΑΕΕ
(ΕΓΘΑΟΑΟΕΟΕΕ) Ο×ΕΑΑΑ, ΑΑΓΓ ΕΥΑΓΓΙ Ο ΕΟΑΕΕ ΕΑΓΙ ΓΕ, ΟΓΓΑΕΟΑΥ ΕΟ
ΑΟΥΕΕΑΑΕΑΑ ΓΕΕΥΓΑΑΟ ΟΑΑΟΕΓ ΕΓΟΑΟΑΟΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑΓΕΟΑΑ,

ΟΑΕΘΕΟΑΑΕΕ ΟΑΟΑΑΑΕΪΑΕΟ ΕΪΓΟΟΪ ΕΕΟΑΕΑΕΟ ΑΑ ΑΑΑΟΑαΑΑΑΑΕΟΑ ΕΘ
ΟαΑΑ ΪΪ ΟΑΕΟΑΑΑΕΕΟ, ΑΓΑΑ αΑΟΕΪΑΑΕΟ ΑΑΑΑαΑΕΟ ΟΑΕΟΪΑΑΕΟΑΥΪ ×ΑΑ.

ΟΑΟΑΪΑΟΕΕΪ ΕΑΕΕΟ, ΟΪΪ “ΑΑΑΪΕΑΪΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑ ΡΕΘΕΕΑΑ
ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑΥΑΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ” ΑΑΟΪΘΟΕΕ ΕΪΓΑΑΪΥΕΕΟ ΪΕΑΟ
ΟΑΕΘΕΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑΟΥΕ ΟΑαΑΕΪΒΕ×ΪΟ ΟΑΟΑΑΕΟ ΑΘΕ-ΑΘΕ ΟΑ×ΟΡΑΕΑΑ
ΑΑΑΑΟΑαΑΑΑΑΕΟΑ ΑΑ ΟαΑΑ ΪΪ ΟΑΕΟΑΑΑΕΕΟ ΪΕΕΕΕΑΑΑ ΪΕΪΑΟΕΘΕΕΑ
ΟΑΕΪ ΑΑΑΪ ΑΑΑΟΥΕ ΟΪΥΕΑΕΘΟΕ ΕΑΪΑΟΒΪΟΪΑΕΟ ΑΑΪΕΑΕΑΟΑΑΕΟΑΕΑΪ ΑΑ
ΒΑΟΪΪΑΑΑΑΪΟ “ΑΑΑΪΕΑΪΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑ ΡΕΘΕΕΑΑ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΕΑ
ΑΑΥΑΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ” ΑΑΟΪΘΟΕΕ ΕΪΓΑΑΪΥΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΑΑΪΑΟΑΑΕΕΕ ΪΘΪΕΟ
ΘΕΟΑΑΕ ΪΟαΕΟΥΕ ΑΥΪΕΥΪΘΕΕ “ΟΑΑΘΕΪ ΕΪΟΑΟΑΟΑΕΟ”
ΑΑΪαΪ ΟΥΕΑΕΑΑΕΟ ΑΑΪΪ αΑΟΟΕΑΑΑΟ, ΑΕΪΑΕΑΑΪ ΑΑΑΑΟΑαΑΑΑΑΕΕΑ ΑΑ
ΪΪ ΟΑΕΟΑΑΑΕΕΕ ΪΕΥΑΑΟΕΕ ΕΑΪαΑΕ ΟΑαΑΕΪΒΕ×Ϊ ΑΕΟαΑΟΕΟ
ΟΑΟΥΑΕΑΑΕΕ ΟΑΟΟΪΑΑΑ ΪΪ ΟΑαΕΑΪ ΑΑΟ, ΪΑΕΕ ΟΪΥΕΑΕΘΟΕ
ΪΪ ΕαΪΑΪΑΑΕΟ ΑΑΕΪΑΥΪ×ΕΕΑΑΕΟ ΟΑαΕΕ, ΟΑΥ ΪΑΟΑΑ ΪΪΕΥΑΪΑΕΪΑΑΪΕΑ
ΑΑΟΑΪΑΑΑΕΕ ΘΑΟΕΪ ΑΕΟ ΟΕΘΕΘΕΑΑΑΕΟ ΘΕΟΪ ΑΑΑΟΥΕ.

ΑΑΑΪΕΑΪΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑΟΪΘΟΕΪΑ ΟΑΟΑΪΑΟΕΕΪΪ ΘΒΪΟΪ ΪΑΕΟΑ
ΑΑ ΕΪΪΟΪΕΕΟ ΟΑΘΪΑΕΑ ΟΑΑΥΕΕΟ ΒΕΪΑΑΥΪΑΑΑ ΪΕΘΕΕΕΑ, ΟΪΪ
“ΪΑΥΕΪ ΪΑΕΘΟ αΑΕΕΟΟ×ΕΑΑΑΟ, ΟΪΪΑΕΕΥ ΟΥΘΑΕΪ Α ΕΥΪΪ ΑΟ ΕΑΑΕΘΕ
ΟΑΕΪ ΑΑΑΪ ΑΑΕΟ ΘΕΟΪ ΑΑΑΟΑ ΑΑ ΪΕΟ ΪΪ ΕαΪΑΪΕΕΑΑΑΑΟ, ΟΑΟΕΑΥΪ ΟΕΟΪ
ΟΑΟΑΪΑΟΕΕΪ ΟΕΑΪ ΟΑΑΑΟΑΑΕΕ, ΟΘΕΟΑΟΑΟΪ ΑΑ ΑΘΑΟ ΟΑΑ×ΑΟΪ Ο ΟΑ
ΕΑΘΕΕΟαΪΑΑΑ “ΟΑΕΪ ΑΑΑΪ ΑΑΕΟ ΕΪΟΑΟΑΟΕΟ ΘΑΑΥ”.

ΟΑΟΑΪΑΟΕΕΪΟ ΪΕΑΥΪΕΑ, ΟΪΪ ΑΘΑΑΑΪ ΑΑΪΪΑΕΪΑΟΑ ΕΘΪΑ
ΑΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΕ ΟΑαΑΕΪΒΕ×ΪΟ ΪΕΑΘ ΑΑΑΑΟΑαΑΑΑΕΟΑ ΑΑ
ΪΪ ΟΑΕΟΑΑΕΑΑΕΟ ΑΑΕΪ ΟΑΑΕΟ ΟΑΑΘΕΕΟ ΪΑΪ ΟΑ ΟΕΑΟΥΕ, Α.Ε.
ΘΟΕΑΕΕΑΑΕΟΑΑΘΕ ΕΘΑΑΕΟΪ ΟΑΑ ΟΑΟΑΪΑ ΟΑΕΪ ΑΑΑΪ ΑΑΕΟ ΘΟΪ ΑΕΑΪΑΑΕΟ
ΑΑΑΑΒΥΑΑΟΕΟ ΟΑΕΟΪΑΑΕΟΑΥΪ ×ΑΑ.

ΟΑΕΘΕΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑΟΥΕ ΟΑαΑΕΪΒΕ×ΪΟ ΟΑΟΑΑΕΟ ΟΑΑΟΕΪ
ΕΪΟΑΟΑΟΑΑΕΟ ΕΑΪΪ ΪΕΑΘ ΪΕΑΪΑΑΕΑΪ ΟΑΟΑΑΪΕΟΪΑΕΟ ΪΑΑΑΕΕΕΟ
ΒΑΟΪΪΑΑΑΑΪΟ ΑΑΑΪΕΑΪΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑΟΪΘΟΕΕ ΟΑΟΑΪΑΟΕΕΪΟ
ΑΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ ΟΕΪ ΕΪΟ ΟΑΘΪΑΕΑ ΕΟΑΕΕΕΟ ΒΕΪΑΑΥΪΑΑΑ.
ΟΑΟΑΪΑΟΕΕΪ ΑΑΑΪΑΟΑ ΕΪ ×ΑΘΟΟ, ΟΪΪ “ΑΑΑΪΕΑΪΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑ
ΡΕΘΕΕΑΑ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑΥΑΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ” ΑΑΟΪΘΟΕΕ ΕΪΓΑΑΪΥΕΕΟ
ΘΕΟΑΑΕΕ ΑΑΪΑΟΑΑΕΕΕ ΪΘΪΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΪΟαΕΕ Ο×ΕΑΑΑΟ ΑΡΕΑΑΟ
ΟΑαΑΕΪΒΕ×ΪΟ, ΪΕΕΥΪΘ ΕΟΑΕΕ ΕΑΪΪΑΑΕ, ΟΪΪΑΕΕΑΥ ΟΑΑΟΕΪ
ΕΪΟΑΟΑΟΑΑΕΟ ΪΕΑΪΑΑΕΑΟΑΕΑΕΟ ΕΑΕΕΟ ΟΑαΕΟΪ Α, ΟΑ ΕΘΪΑ ΟΪΑΑ, ΕΪΕΟ
ΑΑΑΑΑΪΕΕ, ΑΑΥΟΕΕ ΕΥΪ ΕΘ ΑΟΑ ΟΑΪΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΕΑΪΑΕΪ ΪΕΑΟΑΑΑ
ΟΑΕΪ ΑΑΑΪ ΑΑΕΟ ΕΪΟΑΟΑΟΑΑΕΟ ΪΪ ΕαΪΑΪΑΑΟΑ ΑΑ ΘΕΘΕΟ ΡΕΘΕΕΑΑΕ
Ο×ΕΑΑΑΑΕΟ ΑΑΥΑΕΟ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕ ΘΕΟΪ ΑΑΑΟ ΟΪΘΕΟ. ΟΑΟΑΪΑΟΕΕΪ
ΪΪ ΥΑΪΘΕ ΟΑΪΕαΑΑΑΑΟΥΕ ΑΑΟ αΑΑΑΑΟ ΕΑΪΑΕΪ ΪΕΑΟΑΑΕΟ ΘΟΕΪΥΘΕΟ
ΑΑΟΥΑΑΑΑΟ.

ΕΑΕΑΑ ΪΪ ΟΑΕΟΑΑΑΑ ΑΑΟΑΟΑΑΘΕΕ ΑΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑΟΥΕ αΑΕΪΘΕΟ
ΟΑΘΪΑΕΑ ΑΑΑΘΕΕΑΪΑΑΘΕΕ ΟΑΪΑ×ΪΟ ΒΕΪΑΑΥΪΑΑΑ.

ΟΑΑΟΕΙ ΕΓΟΑΟΑΟΑΕΑΑΙ ΑΑΙΙΛΑΕΓΑΟΑ, ΟΑΑΕΙΒΕΧΙΟ ΓΕΑΟ
ΟΑΕΟΕΟΑΕΟ ΟΧΕΑΑΟΥΕ ΕΑΓΙΓΑΙΓΕΑΟΕ ΥΑΟΑΑ ΟΑΕΙΓΟΟΕΟΟΥΕΙ
ΟΑΟΓΑΟΕΕΤΙΟ ΑΟ ΓΕΑΥΓΕΑ ΕΑΑΕΟΟΧΑΕΕ ΙΑΒΑΟΓΑΙΓΕΟ ΑΑΓΑΕΕΑΟΑΕΟ
ΑΑΕΕΟ ΟΑΒΥΓΑΕΟ ΑΑΕΑΑΑΟΕΑΑΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑΑ ΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΙΟ
ΕΙΓΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 30-Α ΓΟΑΕΕΟ ΓΑ-2 ΘΟΓΘΟΕΑΓ ΓΕΓΑΟΕΑΑ
ΑΑΟΑΑΟΕΑΑΟΕΑΑ.

3. ΟΑΟΓΑΟΕΕΤΙ ΕΙΕΑΑΕΑ ΑΟ ΕΑΕΑΟΑΑΟ ΓΙΟΑΟΥΑΕΕΟ
ΓΙΟΑΕΟΑΑΑΟ ΑΑΕΙΟΘΑΑΕΟ ΟΑΑΟΕΑΟΥΕ ΑΑΕΙΟΘΑΑΕΟ ΓΙΕΑΓΑΓΑΕΟ
ΑΑΕΓΑΥΓΙ ΧΕΕΑΑΕΟ ΟΕΑΕΕΓΑΕΟ ΒΑΟΕΟ ΑΟΑΕΙΓΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΑΕΑ.

ΟΑΟΓΑΟΕΕΤΙ ΑΑΙΓΑΟΕΑΕΑ, ΟΙΓ ΑΑΕΙΟΘΑΑΕΟ ΟΑΘΓΑΑΑΕΑ
ΕΟΑΑΕΟΓΙΟΕΑ ΑΑΕΓΑΥΓΙ ΧΕΕΑΑΕΟ ΟΕΑΕΕΓΑΑ ΑΕΓΑΑ ΒΑΟΟ ΒΑΟΓΓΑΑΑΑΓΙΟ,
ΟΓΓΑΕΕΥ ΑΑΟΓΘΕΟ ΕΕΕΘΓΕΟ ΥΑΑΕΑ ΘΑΑΟΥΑΓΑΟΥΕΑ ΑΑΓΕΑΕΑΟΑΑΟΕΕ,
ΟΕΑΕΟ ΟΕΑΓΕΕ ΓΙΕΑΓΑΓΑΕΑ ΑΑΓΕΑΑΑΑΕΟ ΕΑΓΓΕΓΑΑΑΟΓΑΕΟ
ΟΓΓΕΑΥΓΑΕΓ ΑΑΓΟΑΑΑΑΑΕΕ. ΑΑΕΙΟΘΑΑΕΟ ΓΑΟΕΟ ΕΟΑΑΕΟΓΙΟΑΑΟ ΟΓΘΕΟ
ΘΟΓΘΓΙΟΥΕΟΕΑΑ ΑΑΓΑΒΕΕΑΑΑ ΑΑ ΓΑΕΕ ΕΑΓΑΕΓΙΓΕΑΟΑΑ ΑΑΕΓΑΥΓΙ ΧΕΕΑΑΑ
ΥΑΟΟΟΕΑΑΑΑΕ ΑΥΓΓΥΓΑΑ ΑΑ ΑΥΕΑΟΑΑΟΕΕΑ ΕΟΑΑΕΟΓΙΟΕΑ
ΟΑΓΑΕΟΑΑΕΟ ΒΑΟΕ.

ΟΑΧΟΑΓΑΑΕΕΟ ΕΑΓΓΓΑΑΑΕΓΑΑ ΑΑ ΑΑΕΧΑΟΑΑΟ ΑΑ ΑΑΕΧΑΟΕΟ
ΑΑΓΑΕΑΑΕΕΟ ΓΙΕΑΓΑΓΑΕΟ, ΑΑΑΑΟΑΑΑΕ ΑΑΑΑΟΑΑΑΑΑΟ, ΓΙΟΑΕΟΑΑΕΑΑΟ
ΘΟΕΑΕΕΑΑΕΟΑΑΟΕ ΕΑΟΑΑΓ ΟΕΑΟ ΓΕΑΕΟΕΑΓΑΑΟ ΑΑ
ΑΟΑΟΕΟΟΓΑΑΕΥΓΙ ΧΕΕΕ ΕΟΑΑΕΟΓΙΟΑΑΕ (ΑΑΕΙΟΘΑΑΕΟ ΕΟΑΑΕΟΓΙΟΑΑΕ)
ΑΑΕΙΟΘΑΑΕΟ ΓΑΟΕΑΑΓ ΓΑΓΕΓΑ ΕΓ ΟΑΓΕΑΑΑΑΟΥΕ ΑΑΕΓΑΥΓΙ ΧΕΕΑΑΑΕΑΓ,
ΕΟ ΒΕΓΑ ΟΕΑΕΟ ΓΙΕΑΓΑΓΑΕ ΟΟΟΕΑΑ ΕΘΓΑΑΑ ΑΑΕΓΑΥΓΙ ΧΕΕΑΑΟΕΕ.
ΓΑΟΥΑΑΑΓΑ, ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΑΑΕΓΑ ΟΑΟΑΑΑΕΓΑΟ ΘΟΕΑΕΕΑΑΕΕ,
ΑΑΑΑΟΑΑΑΑΑΕΟ ΑΓΓΥΑΑΑΟΕΑΓ ΑΑΕΑΟΥΕΟΑΑΕΕ.

ΕΟΑΕΕΕΟ ΕΑΓΓΓΑΑΑΕΓΑΕΟ ΕΑΓΑΑΓΑΑ, ΑΟΟΑΑΓΑΟ ΑΕΓΑΑΕ ΑΑ
ΟΒΑΥΕΑΕΟΟΕ ΘΟΕΑΕΕΑΑΕΟΑΑΟΕΕ (ΑΓΟ, ΘΕΟΑΑΕ ΟΕΑΥΕ
ΑΑΟΑΕΓΑΥΓΙ ΧΕΕΑΑΑΕΕ) ΓΙΕΑΓΑΓΑΕ. ΑΑΕΙΟΘΑΑΕΟ ΕΟΑΑΕΟΓΙΟΑΑΕ ΑΓΕΓ
ΟΕΑΥΕ ΑΟΕΑΓ ΑΑΓΕΑΑΟΑΑΟΕΕ ΑΑ ΓΑΕ ΑΑΕΓΑΥΓΙ ΧΕΕΑΑΑΓΑΑ
ΟΑΑΕΙΒΕΧΙΟΑΕΑΕΟ ΑΑΑΑΟΑΑΑΕΕ ΑΑΑΑΟΑΑΑΑΑΕΟ ΑΓΓΥΑΑ
ΑΓΟΥΕΑΕΑΑΑ.

ΑΑΓΓΑΥΓΕΟΥΓΟΕΕΑΑΓ ΑΑΙΓΑΕΓΑΟΑ, ΟΑΕΙΓΟΟΕΟΟΥΕΙ
ΟΑΟΓΑΟΕΕΤΙ ΕΑΕΕΟ, ΟΙΓ ΑΑΕΙΟΘΑΑΕΟ ΟΑΑΟΕΑΟΥΕ ΓΙΕΑΓΑΓΑΕΟ
ΑΑΕΓΑΥΓΙ ΧΕΕΑΑΕΟ ΟΕΑΕΕΓΑΕΟ ΒΑΟΕ ΕΕΕΘΓΕΟ ΥΑΑΕΑ ΑΑΟΓΘΟΕ
ΘΑΑΟΥΑΓΑΟΥΕ ΑΑΓΓΕΥΑΓΑΑΑ. ΟΕΑΕΟ ΟΕΑΓΕΕ ΑΓΑ ΕΟ ΕΓ ΓΙΕΑΓΑΓΑΕΑΕΟ
ΟΑΑΕΙΒΕΧΙΟ ΓΕΑΟ ΘΟΕΓΟΕΟΑΟΕΟ ΓΕΓΕΑΑΑ ΑΑΙΓΑΕΓΑΟΑΓΑΟ
ΟΑΑΕΙΒΕΧΙΟ ΑΑΓΓΕΑΕΕΟΕΕ ΟΧΕΑΑΕΑΑΓ, ΑΑΒΑΟΓΟ ΕΓΓΟΟΓΕ
ΘΓΓΑΕΟ ΟΒΓΟΑΑ ΑΑΓΑΒΕΕΑΑΑΕΑ ΓΙΑΑΕΕΟ ΑΑΕΙΟΘΑΑΕΟ ΟΑΓΕΑΑΑΑΟΥΕΥ
ΑΑ ΟΑΑΑΑΓ ΓΓΟΓΕΟ ΕΓΓΟΟΕΟΟΥΕΑΟΕΑΓ ΥΑΟΟΑΑΑΓΓΑ ΓΓΓΑΕΟ
ΟΑΧΟΡΑΑΕΕ ΑΟ ΑΟΟΑΑΓΑΟ.

ΟΑΟΓΑΟΕΕΤΙ ΑΑΟ ΑΑΕΑΕΑΟΑΑΟ ΓΙΟΑΟΥΑΕΕΟ ΓΙΟΑΕΟΑΑΑΟ ΕΓΕΟ
ΕΑΓΑΑΕΑΥ, ΟΙΓ ΟΑΑΑΑΓ ΕΑΓΓΓΕΟ ΓΕΑΟ ΑΑΕΙΟΘΑΑΕΟ ΟΑΑΟΕΑΟΥΕ

ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΟΑΕΑΕΟ ΘΟΕΑΕΕΑΑΕΟΟΕ ΙΑΑΙ ΙΑΟΑΙ ΑΕΟ ΙΕΙΕΑΑΑΕΕ ΑΙ
 ΟΕΑΙΟΕΑΙΕΟ ΑΕΑΟΑΑΑ ΟΟΕΙΟΕΕ, ΑΑΑΑΟΥΕΙΤΟ ΟΑΒΑΟΙΤ
 ΑΑΕΙ ΟΟΑΑΕΟΑΑΑΙ, ΙΕΟΕ ΑΑΑΕΕΑΙΑΑΕΟ ΟΘΕΟΑΟΑΕ ΑΙΤΙ ΥΑΕΟ
 ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΙ ΑΕΟ ΑΑΙΤ, ΑΑ ΕΙ ΕΑΑ ΙΕΑΕΟ ΑΑΕΙ ΟΟΑΑΕΟ
 ΕΙΕΥΕΟΑΑΕΟΑΕΑΙ. ΑΟ ΙΙ ΟΑΕΟΑΑΑ ΑΑΙΥΑΟΑΑΟΕΕΑ ΑΟΑΟΑΑΕΑ ΑΑ ΑΙ
 ΙΕΙΟΑΟΕΟΕΑΑΕΕ ΟΑΕΙΑ ΑΟΑΑΟΕΑΑΑ ΒΑΟΙΤ ΑΑΑΙΕΕΕ ΑΟ ΥΙ ΧΕΕΑ.

4. ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΙΙ ΕΑΙ ΑΙΑ, ΙΕΟΕ ΑΑΑΕΕΑΙΑΑΕΟ ΟΕΑΑΟΑΟΥΑ
 ΑΑΕΙΑΥΙ ΧΕΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ, ΕΙ ΙΙ ΟΕΑΕΕ, ΟΙΤ ΕΑΕ ΑΑΑΑΟΟΟΟΑΑΟΕΕΑ
 ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΟΑΕΙΑΑΟΕ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΤΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΕ, ΟΑΥ
 ΑΑΟΑΕΑΑ ΑΑΕΙ ΟΟΑΑΕΟ ΙΙΑΟΕΑΑΕΟ ΑΟ ΑΡΕΑΑΑΑ ΟΧΕΑΑΟ, ΟΑΑΑΙ Α
 ΑΑΑΑΑΑ ΙΕΟΕ ΕΟΕΑΙΕΕΕ ΕΑΙ ΑΑΕ, ΑΟ ΑΙΥΑΟΑΑΑ ΕΑΙΤΙ Ο.

“ΑΑΕΙ ΟΟΑΑΕΟ ΟΑΘΙΑΕΑ ΒΑΟΙΤ ΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ” ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ
 ΕΑΙΤΙ ΙΕΟ ΙΑ-18 ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-3 ΑΑ ΙΑ-4 ΘΟΙΘΟΑΑΕΕ, ΑΟΥΑΑΑΟΕΕΑ
 ΕΟΑΑΕΟΙ ΟΕΑ ΙΙ ΕΑΙ ΑΙΑΑΕΟ ΟΑΙΤ ΒΙΑΑΑ ΙΑΟΥΕΙΑΥ, ΕΟ ΕΑΕ ΑΙΥΑΟΑΑΑ
 ΟΑΟΥΟΟΕΑΑΙ ΑΙΕΙΟΙΑΙΟΟ ΑΑ ΑΑΑΕΟ ΟΑΙΕΑΑΑΑΟΥΕ,
 ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΑΟΕΕΑ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΟΑΕΑΕΟ ΟΑΟΥΑΕΕΕ ΙΕΙΟΑΕΑΕΟ ΒΑΟΕ.
 ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΙΕΑΟ ΑΥΙΕΥΙΟΕΕ ΒΑΟΕ ΑΑΥΟΕΕ ΑΟ ΑΟΕΟ. ΑΙΑΟ ΑΑΟΑ,
 ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΤΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑΑΕΟ ΟΑΧΟΡΑΑΕΑ, ΕΟΑΑΕΟΙ ΟΕΑ
 ΙΙ ΕΑΙ ΑΙΑΑΕΟ ΑΑΕΙΑΥΙ ΧΕΕΑΑΕΟ ΟΕΑΕΕΙ ΑΑ ΑΑΟΑΥ ΑΟΟΑΙ ΑΑΑ ΑΑ
 ΑΑΕΑΥ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΑΟΕΕΑ “ΟΑΟΥΟΟΕΑΑΙ ΒΑΟΙΤ ΑΑΑΕΑ ΟΑΟΑΑΑ”
 ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΕΑΙΤΙ ΙΕΟ ΧΙΥ¹ ΕΑΑΕΕ.

ΥΙ ΑΑΕΕΑΑ ΑΕΑΙΤΙ ΑΥΙΕΥΙΟΕΕΑΑΙ ΑΑΙΤΙ ΑΕΙΑΟΑ, ΕΑΑΕΙ ΠΥΑΑΙΑΕΑ
 ΟΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΕΙΤΙ ΟΕΟΟΟΥΕΕΟ 89-Α ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕΟ
 “Α” ΘΑΑΘΟΙΘΟΕΕ, “ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΟΑΕΙΤΙ ΟΕΟΟΟΥΕΙΤΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΤΟ
 ΟΑΟΑΑΑ” ΙΟΑΑΙΟΕΕ ΕΑΙΤΙ ΙΕΟ ΙΑ-19 ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕΟ “Α”
 ΘΑΑΘΟΙΘΟΕΕ, 21-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΕΕ, 39-Α ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ
 ΘΟΙΘΟΕΟ “Α” ΘΑΑΘΟΙΘΟΕΕΑ ΑΑ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΕΕ, 43-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2, ΙΑ-
 4, ΙΑ-7 ΑΑ ΙΑ-8 ΘΟΙΘΟΑΑΕΕ, ΑΑΟΑΕΑΑ “ΟΑΕΙΤΙ ΟΕΟΟΟΥΕΙΤΙ
 ΟΑΙΟΑΕΑΕ ΒΑΟΙΤ ΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ” ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΕΑΙΤΙ ΙΕΟ ΙΑ-13, 32-Α ΑΑ
 33-Α ΙΟΑΕΑΑΕΕ,

ΟΑΕΙΤΙ ΟΕΟΟΟΥΕΙΤΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΤΟ ΕΙ ΕΑΑΕΑ

Α Α Α Α Ι Ο:

1. ΒΑΟΙΤ ΑΑΕΕ ΟΑΒΥΑΑΟ ΟΑΕΥΟΑΟΕΕ ΘΑΟΟΑΕΟΙ ΑΑΑΕΙ ΑΕΟ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ
 “ΕΕΕΕ ΑΑ ΕΙ ΙΘΑΙΕΕΟ” ΑΑΙ ΧΟΡΤΑΑΑΕΕ ΘΑΟΟΙΤΙ ΟΕΟ ΙΑΟΑΑ ΕΕΕΑΡΕΟ
 ΕΙΤΙ ΟΕΟΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΘΟΑΕΕΑΙΟΕΟ
 ΒΕΙΑΑΥΙΑΑΑ 2002 ΒΕΕΟ 31 ΑΑΕΙΑΟΕΟ Ν568 ΑΑ 2003 ΒΕΕΟ 4
 ΙΘΟΙ ΙΑΟΕΟ Ν503 ΑΟΡΑΙΑΑΟΕΑΑΑΑΕΟ ΕΙΤΙ ΟΕΟΟΟΥΕΟΟΙ ΑΕΟ ΕΑΙ ΑΑΑΑ
 ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΕΙΤΙ ΟΕΟΟΟΥΕΕΟ 21-Α ΙΟΑΕΕΑΙ ΑΑ 30-Α ΙΟΑΕΕΟ
 ΙΑΙ ΟΑ ΘΟΙΘΟΕΑΙ ΙΕΙΟΑΕΑΑΕΕ;
2. ΑΟ ΑΑΕΙΑΥΙ ΧΕΕΑΑΟ ΟΑΕΥΟΑΟΕΕ ΘΑΟΟΑΕΟΙ ΑΑΑΕΙ ΑΕΟ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ
 “ΕΕΕΕ ΑΑ ΕΙ ΙΘΑΙΕΕΟ” ΑΑΙ ΧΟΡΤΑΑΑΕΕ ΘΑΟΟΙΤΙ ΟΕΟ ΙΑΟΑΑ ΕΕΕΑΡΕΟ
 ΕΙΤΙ ΟΕΟΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΘΑΟΕΑΙ ΑΙΟΕΟ

ΒΕΓΑΑΥΙΆΑΑ “ΑΑΕΙ ΟΟΑΑΕΟ ΟΑΘΙΑΕΑ ΒΑΘΙΤΑΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ”
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΑΙΤΙ ΓΕΟ ΙΑ-18 ΙΟαΕΕΟ ΔΕΟΑΑΕΕ ΑΑ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΑΑΕΟ
ΑΑ 27¹ ΙΟαΕΕΟ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΕΟ ΕΑΙ ΑΑΕΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ
ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 21-Α ΙΟαΕΕΑΙ ΑΑ 30-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑΤΙ ΟΑ ΘΟΙΘΟΕΑΙ
ΙΕΙΑΟΕΑΑΕΕ;

3. ΑΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ ΠΑΕΑΥΕΑ ΟΑΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΘΑΙΟΕΕΙΟ
ΟαΑΙ ΙΑΕΑ ΙΕΟΕ ΟΑαΑΟΙ Α ΑΑΙΤΙ ΥαΑΑΑΕΟ ΙΙ ΙΑΙΟΕΑΑΙ;
4. ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ ΟΑΑΙ ΕΤΙΤΑ ΑΑ ΑΑΟΑΥΕΑΔΑΑΑΟ ΑΙ ΑΑΑΟΕΙαΑΑΟ ΑΟ
ΑΘΑΑΙ ΑΑΑΑΟΑΑΑ;
5. ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ ΑΑΑΑΕΑΑΙΤΙΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΘΟΑΕΕΑΑΙΟΟ,
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΙΕΑΑΟΙ ΑΑΟ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΘΑΟΕΑΙΤΙΟΟΑ ΑΑ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΕΙΑΑΟ ΟΑΘΑΙΟΕΕΙΟ;
6. ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ ΑΑΙΤΙ ΘΑΑΥΙΑΑΟ “ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΕΑΙΤΙ ΠΑΑΑΕΙ
ΙΑΥΙΑΥΕ” 7 ΑΥΕΟ ΑΑΑΑΥΕ.

ΕΙ ΕΑΑΕΕΟ ΒΑΑΟΑΑΕ: ΓΕΕΙ ΕΙΤΕ ΟΑΘΑΑΕΟΥΑΕΕΕ,
ΕΑΙΤΑΟΑ ΟΙ ΟΑΙ ΕΑΟΥΑΕΕΕ,
ΑΕΑΟΘ αΕΙαΙ ΕΑΑΑ.

**ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΪ Ο ΊΪ ΘΑΕΑΘΑΑΕ - ΕΑΙΑΕ ΕΕΕΑΓΑΑΑ, ΓΟΑΕΑΘ
ΕΑΓΑΑΕ ΑΕΕ, ΙΑΓΑΓΑ ΓΑΘΑΘΕΡΑ, ΙΑΪΪ ΓΑ ΎΕΑΘΑΡΑ ΑΑ ΕΑΕΕ
ΑΟΥΑΡΑ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΪ Ο ΘΑΘΕΑΙΑΓΟΕΟ ΒΕΓΑΑΎΤΑΑ**

1 1/1/357

0. ΕΑΕΕΕΟΕ, 2006 ΒΕΕΟ 31 ΙΑΕΟΕ

ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΪ Ο ΟΑΕΙ ΓΟΘΕΟΟΥΕΙ ΟΑΘΑΙΑΘΕΕΪ Ο **ΘΕΘΑΑΕΪΑ
ΕΪ ΕΑΑΕΑΪ** ΑΑΘΑΘΕΪ Ϊ ΑΕΪΕΡΕΟ (ΟΑΑΪ ΙΕΟ ΕΑΑΪαΑΪ ΙΑΘΑ), ΑΑΘΑΪΑ
ΑΑΘΑΘΕΑΘ (ΪΪ ΙΑΘΑΪΑΑΑΕΕ ΪΪ ΟΑΪΑΘΕΕΑ), ΕΑΕΪΑ ΧΟΘΕΑΘΑΡΕΘΑ ΑΑ
ΓΕΕΪ ΕΪΑ ΎΑΘΕΕΪΕΟ ΟΑΪΑΑΑΑΪΕΪΑΕΕ (ΟΑΑΪ ΙΕΟ ΙΑΕΑΑΪΕ ΑΑΘΑαΑΪ
ΎΑΕΕΑΑΑΑ), -

2006 ΒΕΕΟ 13 ΑΑ 25 ΑΘΘΕΕΟ, 2, 5 ΑΑ 10 ΙΑΕΟΕΟ ΎΕΑ
ΟΑΘΑΙΑΘΕΕΪ ΟΑΑΪ ΙΑΑΑΕΑ, ΟΪ ΪΕΑΑΟΥΕΪ ΪΪ ΙΑΒΕΕΑΪ ΑΑΪΑΪ
ΪΪ ΟΑΘΑΕΕΑΑΕ - ΕΑΙΑΕ ΕΕΕΑΓΑΑΑ (ΕΙΑΑΑΟΪ ΘΕΑΑ, ΟΑΑΑ
ΪΪ ΟΑΘΑΕΕΑΕΑ ΒΑΘΪ ΪΑΑΑΑΪΑΕΕ), ΓΟΑΕΑΘ ΕΑΓΑΑΕΑΕΕ, ΙΑΓΑΓΑ
ΓΑΘΑΘΕΡΑ, ΙΑΪΪ ΓΑ ΎΕΑΘΑΡΑ ΑΑ ΕΑΕΕ ΑΟΥΑΡΑ, ΪΪ ΘΑΘΟαΕΟ -
ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΪ Ο ΘΑΘΕΑΙΑΓΟΕΟ ΒΑΘΪ ΪΑΑΑΑΪΕΑΑΕ - ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΪ Ο
ΘΑΘΕΑΙΑΓΟΕΟ ΑΘΑΘΑΘΕΟ ΕΘΘΕΑΕΘΕΕ ΑΑΘΑΘΟΑΪΑΓΟΕΟ
ΟΑΘΑΙΑΘΕΕΪ ΑΑΘΕ ΒΑΘΪ ΪΑΑΑΑΪΕΪΑΕΟ ΑΑΪΎΪ ΧΕΕΑΑΕΟ ΒΑΪΎΑΑΪΕ
ΘΑΎΑΕΕΕΘΘΕ ΙΑΘΕΪΑ ΟΪ ΑΑΘΕΡΑ, ΑΙΑΑΑ ΑΑΘΑΘΟΑΪΑΓΟΕΟ ΪΪ ΒΑΑΘΕΕ
ΘΑΎΑΕΕΕΘΘΑΕ - ΕΪΘΑΑ ΕΪΪΑΘΑΕΕΕ ΑΑ ΕΑΑΑΪ ΕΑΘΘΑΡΑ,
ΘΑΎΑΕΕΕΘΘΕ - ΕΑ. αΑΑΑαΕΎΑΕΕΕΟ ΟΑΑΕΪΑΕΟ ΕΑΕΕΕΘΕΟ
ΟΑΑΕΪΒΕΧΪ ΟΪΕΑΑΘΘΕΘΑΘΕΟ ΕΘΘΕΑΕΘΕΕ ΧΑΕΘΕΘΑΘΕΟ
ΑΟΪ ΎΕΘΑΘΕΕ ΘΘΪ ΧΑΘΪ ΘΕ ΕΘΕΪΑ ΑΘΘΑΘΑΕΑ, ΪΪ ΒΪΑΑΑΕ -
ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΪ Ο ΕΘΘΘΕΎΕΟ ΟΪΑΎΕΑΘΕ ΟΑΑΑΪΟ ΙΑΕΑΑΪΕ ΑΑΕΑΘΕ
ΎΑΘΎΑΡΑ ΑΑ ΕΑΕΕΕΘΕΟ ΟΑΘΑΕΑΎΕΪ ΟΑΘΑΙΑΘΕΕΪ Ο ΕΑΑΪαΑΪ ΙΑΘΕΟ
ΪΪ ΑΑΕΑΪΑΕΟ ΟΑΪΘΘΕΑΑΑΕΕ ΕΑΘΑ ΕΑΕΑΓΑΡΑ,

ΑΑΪΕαΕΕΑ ΟΑΘΑ: "ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΪ Ο ΪΪ ΘΑΕΑΘΑΑΕ - ΕΑΙΑΕ
ΕΕΕΑΓΑΑΑ, ΓΟΑΕΑΘ ΕΑΓΑΑΕΑΕΕ, ΙΑΓΑΓΑ ΓΑΘΑΘΕΡΑ, ΙΑΪΪ ΓΑ ΎΕΑΘΑΡΑ ΑΑ
ΕΑΕΕ ΑΟΥΑΡΑ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΪ Ο ΘΑΘΕΑΙΑΓΟΕΟ ΒΕΓΑΑΎΤΑΑ".

ΑΑΑΕΘ ΟΑΑΑΤΕΑ - ΕΪ ΓΟΘΕΟΟΥΕΟΘΕΑ ΕΘ ΑΘΑ "ΟΑΘΘΕΪ
ΟΑΘΑΙΑΘΕΕΪ ΑΑΕΟ ΎΑΘΑαΑΑ" ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΪ Ο 1997 ΒΕΕΟ 13 ΕΑΓΕΘΕΟ
ΓΟΑΑΓΟΕΕ ΕΑΓΪ ΓΕΟ 88³ ΙΘαΕΕ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΪ Ο ΕΪ ΓΟΘΕΟΟΥΕΕΟ 30-Α
ΙΘαΕΕΟ ΙΑ-4 ΘΘΪΘΘΕΑΪ ΙΕΪΑΘΕΑΑΕΕ ΕΪ ΙΑΒΕΕΎΕ, ΟΪ ΪΑΕΕΎ ΎΑΑΑΑΑ
ΟΑΪ ΕΘΪ ΟΑΘΑΙΑΘΕΕΪ Ο ΕΕΕΑΕΑΎΑΕΟ.

ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΪ Ο ΟΑΕΙ ΓΟΘΕΟΟΥΕΙ ΟΑΘΑΙΑΘΕΕΪ Ο ΘΕΘΑΑΕ
ΕΪ ΕΑΑΕΑΘ 2006 ΒΕΕΟ 16 ΕΑΑΑΘΑΕΘ ΑΑΑΪΪΑΎΑ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΪ Ο
ΪΪ ΘΑΕΑΘΑΑΑΕΘ - ΕΑΙΑΕ ΕΕΕΑΓΑΑΑ, ΓΟΑΕΑΘ ΕΑΓΑΑΕΑΕΕΟ, ΙΑΓΑΓΑ
ΓΑΘΑΘΕΡΕΘ, ΙΑΪΪ ΓΑ ΎΕΑΘΑΡΕΘΑ ΑΑ ΕΑΕΕ ΑΟΥΑΡΕΘ 357-Α ΪΪ ΪΘΕΕ
ΘΑΑΕΘΘΘΕΘΑΘΕΕ ΕΪ ΓΟΘΕΟΟΥΕΟΘΕ ΟΑΘΑΕΕ ΙΕΘΕ ΑΘΘΑΑΕΕΑΑ
ΑΑΪαΕΕΑΕΘΑΕΑΕΘ ΙΕΎΑΑΕΘ ΟΑΕΕΕαΕΘ ΑΑΑΑΒΎΑΘΕΘ ΙΕΑΓΕΕ. 2006 ΒΕΕΟ
27 ΕΑΑΑΘΑΕΘ ΑΑΕΪΑΘΕΑ ΎΕΑ ΑΑΪΒΑΘΘΕΑΑΑΑΕΕ ΟΑΑΪ ΙΑ ΑΑ

ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΕΙ ΕΑΑΕΑΙ ΕΙΑΑΑ ΒΕΕΟ 10 ΙΑΟΟΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΥΕΟΟΕ
ΟΑΟΥΑΕΕ ΑΟΟΑΕΕΑΑ ΑΑΙΟΑΔΕΕΑΕΑΑ ΙΕΕΥΙ (ΟΑΙ ΘΙΤΙ ΟΑΙΒΑΘΕ
N1/1/357).

ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΟΑΙΤΙ ΟΑΙΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΕΑ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΥΕΟ 89-Α ΙΟΑΕΕΟ ΔΕΟΑΑΕΕ ΔΟΙΘΟΕΟ “Α”
ΘΑΑΔΟΙΘΟΕ, “ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ ΟΑΟΑΔΑΑ”
ΙΟΑΑΙΟΕΕ ΕΑΙΤΙ ΙΕΟ ΙΑ-19 ΙΟΑΕΕΟ ΔΕΟΑΑΕΕ ΔΟΙΘΟΕΟ “Α” ΘΑΑΔΟΙΘΟΕ,
39-Α ΙΟΑΕΕΟ ΔΕΟΑΑΕΕ ΔΟΙΘΟΕΟ “Α” ΘΑΑΔΟΙΘΟΕ ΑΑ “ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΥΕΙ
ΟΑΙΟΕΑΕΒΑΟΙΤΙ ΑΑΕΟ ΟΑΟΑΔΑΑ” ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΑΙΤΙ ΙΕΟ ΙΑ-10 ΙΟΑΕΕΟ
ΔΕΟΑΑΕΕ ΔΟΙΘΟΕ.

ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΙΕΑΑΑΕΕ, ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΑΕ ΑΑΙΕΥΙΟΕΙΕ ΕΥΑΤΑΙ
ΙΙ ΟΑΙΟΕΕΑΑΑΑ 10 ΒΕΕΟ ΑΑΑΕ ΑΑ ΑΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑΙ ΑΑΕΑΙΕ
Ο×ΕΑΑΑΙΤΙ ΟΕΕΑΑΟ ΟΑΙ ΕΘΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ ΟΑΙΤΙ ΘΑΕΑΘΙ,
ΑΑΙΕΙΕΟΟΟΥΥΕΟΕ ΑΑ ΟΕΟΑΕΕΟ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΟΑΘΑΕΑΥΕΙ ΘΑΕΑΟΑΑΥΕ
ΑΑ ΟΑΑΑΙΤΙ ΠΕΑΑΙ ΕΙ ΕΑΑΕΑΥΕ. ΑΕΒΕΕΑΙΕ ΑΑΑΕΟ ΑΟΑΕΑΙΤΑΑ, ΟΑΙ ΕΘΙ
ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΑΑΕΟ ΕΕΕΑΕΑΥΕΟ ΙΙ ΟΕΑΕΕ, ΟΑΕΘΙΤΑ ΑΙ
ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΑΑΕΟ ΙΙ ΟΑΙΟΕΕΑΕΑ ΟΑΕΑΟΑΥΕ ΟΑΟΥΑΔΕΟ ΔΑΕΙΤΙ ΟΕ
ΟΑ×ΟΡΑΑΕΕ. ΕΟΙΕ ΑΑΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΟ ΑΑΕΑΑΑΟΕΕ ΕΑΙΤΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΑΑΙ
ΑΑ ΟΑΟΥΑΔΑΟ ΟΑΑΟΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΑΑΕΟ ΙΙ ΟΑΙΟΕΕΑΕΑ ΟΑΕΑΟΑΥΕ.
ΑΙΕΟ ΟΑΑΑΑΑ ΟΑΕΕΑΔΑ ΙΑΕΕ ΟΘΙ ΙΕΕΕ Ο×ΕΑΑΑΑΕ, ΟΙ ΙΑΕΕΑ ΑΑΥΑΥ
ΑΑΟΑΙΟΕΑΑΟΕΕΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΥΕΟ 30-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-4
ΔΟΙΘΟΕΕ.

ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΑΕ ΑΥΙΕΥΙΑΑΑΙ, ΟΙΤΙ “ΟΑΑΟΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΑΑΕΟ
ΟΑΟΑΔΑΑ” ΙΟΑΑΙΟΕΕ ΕΑΙΤΙ ΙΕΟ 54-Α ΙΟΑΕΕΟ ΔΕΟΑΑΕΕ ΔΟΙΘΟΕΟ “Ι”
ΘΑΑΔΟΙΘΟΕΟ ΙΕΑΑΑΕΕ, ΙΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΕΑΙΤΙ ΑΑΑΙ ΑΕΑΑΙ
ΑΑΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΕΑ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΒΥΙ ΑΕΕΑΕΟ
ΟΥΑΕΑΟΕΑΙ ΑΑΕΑΟΥΕΟΑΑΕ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ ΕΕΕΑΕΑΥΕΑ. ΑΕΙΑΕΑΑΙ
ΙΙ ΥΑΙΟΕ ΟΑΙΕΑΑΑΑΥΕ ×ΑΘΟΙ ΑΟΕΑΑ ΑΑΙ ΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑ ΟΑΙ ΕΘΙ
ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΑΑΕΟ ΟΑΙ ΟΑΑΙΕΑΥΕΑ, ΟΑΥ, ΑΟΙΤΑΟΕΑΕΑ, ΑΟ ΕΡΕΑΙ ΑΑ
ΙΙ ΟΑΙΟΕΕΑΕΑ ΕΑΙΤΙ ΑΑΑΙ ΑΕΑΑΙ ΑΑΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΕΟ ΟΑΙΟΕΕΑΟΕΑ
ΟΑ×ΟΡΑΑΕΟ, ΕΑΙΤΙ ΠΑΑΑΑΕΙΑ ΙΕΕΥΙ ΟΑΑΑΙ ΓΙ ΟΙΑ – “ΟΑΑΟΕΙ
ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΑΑΕΟ ΟΑΟΑΔΑΑ” ΙΟΑΑΙΟΕΕ ΕΑΙΤΙ ΙΕΟ 88³ ΙΟΑΕΕ ΑΑ
ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΑΑΥΕ ΑΑΙ ΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΟΕ ΟΑΙ ΟΑΑΙΕΑΥΕΟ ΑΑΑΘΑΑ
ΕΕΕΑΕΑΥΕΑ. ΟΑΑΑΙ ΓΙ ΟΙΕΟ ΙΕΟΥΑΕΟ ΟΑΙ ΑΑ ΑΑΙ ΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑ
ΟΑΙ ΕΘΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ ΙΑΙ ΕΙΤΙ Α ΟΟΟΘΟΟΟΟΕΕ ΥΑΕΕΕΑΑΑΕ,
ΟΥΑΕΑΕΕ ΑΑΟΥΑ ΙΕΟΕ ΠΕΟΕΕΑΑΕ ×ΟΙΟΥΕΑ – ΟΑΘΙΑΕΑ ΟΑΘΑΕΑΥΕΙ
ΒΑΟΕΕ ΑΑΙ ΔΕΕΑΑ, ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ ΟΑΙΤΙ ΟΑ ΟΑΘΙΑΕΑ ΔΕΟΑΑΕΕ
ΕΙΟΟΑΙΥΕΟ ΒΑΟΕΕ ΑΑΙ ΔΕΕΑΑΕΕ ΕΙ ΕΑΑΕΑΑΕ ΑΑ ΟΑΕΥΑΑΕΑ
ΟΑΔΑΕΒΙ ΑΑΑΑ.

ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΑΕ ΑΟΑΑΑ ΙΕΟΕΕΕΑΑΑΙ “ΟΑΑΟΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΑΑΕΟ
ΟΑΟΑΔΑΑ” ΙΟΑΑΙΟΕΕ ΕΑΙΤΙ ΙΕΟ 54¹-Α ΙΟΑΕΕΟ ΔΕΟΑΑΕ ΔΟΙΘΟΕΑ,
ΟΙ ΙΕΕΟ ΟΕΙΑΑΟΕΑΑΙ ΑΑΙΤΙ ΑΕΙΑΟΑ, ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ ΕΕΕΑΕΑΥΕΑ

ΑΑΟΑΥΑΑΑΕΑ ΙΑΙ ΕΙ Α ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΒΥΙ ΑΕΕΑΑΕΟ ΟΥΑΥΑΕΕΟ ΑΟΙ Ο, ΟΑΥ
ΙΑΕ ΟΑΙΕΑΑΑΑΟΥΕ ΑΟ ΙΙ ΙΑΑΑΟΑ. ΕΟΕΙΕ ΑΑΠΙΑΟΟΑΑΑΙ, ΟΙ Ι ΕΑΙ Ι ΓΕΕ
ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕ ΑΑΙΓΕΙΟΟΟΑΥΕΟΕΕ ΟΙ ΓΕΟΡΕΑΑΑΑΕΟ ΑΑΟΑΟΑΑΕΟ
ΟΑΒΕΓΑΑΟΙ ΑΑΑΙ ΑΟΑΧΑΟΕ ΑΘΑΕ, ΙΑΕΕ ΑΑΑΕΟ ΟΑΑΑΓΕΑ ΕΟ, ΟΙ Ι
“ΑΑΟΑΥΕΑΟΑΑΟΕΕ ΕΑΙ Ι ΓΕΕ ΑΑΟΑΟΑΑΟΕΕ ΕΘΙΑ ΕΑΙ Ι ΓΕΕ
ΑΑΟΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΑΕΕ ΟΙ ΓΕΟΡΕΑΑΑΑΕ”.

ΙΙ ΘΑΟΟΑΕΟ - ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΘΑΟΕΑΙΑΓΙΟΕΟ ΒΑΟΙ Ι ΙΑΑΑΑΓΕΑΑΕΟ
ΑΕΟΕΕ, ΑΑΟΑΥΑΑΑΕΑ, ΟΙ Ι ΑΑΙΓΕΙΟΟΟΑΥΕΟΕΕ ΟΙ ΓΕΟΡΕΑΑΑΑΕΟ
ΑΑΟΑΟΑΑΕΟ ΟΑΑΕΟΙ ΑΑΕΟ ΟΑΙΕΑΑΑΑΟΥΕ ΟΑΑΑΕΙ ΒΕΧΙ Ι ΑΑΓΑΑΙ ΟΥΕΑΕΙ Ο
ΑΙ ΟΙ ΓΕΟΡΕΑΑΑΟΕΑΙ ΕΑΑΥΕΟΟΥΕ ΙΥΙ ΧΕ ΙΙ ΟΑΙΑΟΕΕΑΑΑΕΟ
ΟΧΕΑΑΑΙ Ι ΟΕΕΑΑΑΟΥΕ ΟΑΟΑΑΑ. ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΕΟ ΕΑΓΑΓΑΑΙ ΑΕΑΑΙ
ΑΑΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΑ ΑΑ ΟΑΕΑΟΑΥΕ ΟΑΟΕΥΑΑΑ ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑ ΕΑΙ Ι ΓΕΟ
ΟΑΧΟΡΑΑΕΑΑ. ΑΙΑΟΕΑΙ, ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΙΑ ΕΑΑΑΑ ΑΑΓΑΥΑΑΑΑΟ ΕΑΓΑΙ Ι ΑΑ
ΑΑΓΑΑΑΟΕΥΑΓΑΙ ΟΑΕΑΟΑΕΟ ΙΙ ΟΑΙΑΟΕΕΑΑΑΕ.

ΙΙ ΘΑΟΟΑΕΟ ΒΑΟΙ Ι ΙΑΑΑΑΓΕΑΑΕ ΓΕΕΥΓΑΑΑΙ, ΟΙ Ι ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑ
ΟΑΙ ΕΘΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΑΑΕΟ ΕΕΕΑΕΑΥΕΑ, ΟΕΟ ΑΑΟΑΑΑΟΟΟΑΑΕΑΑ
ΓΕΟΕΕΕΑΑΑΙ “ΟΑΑΟΕΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑΑ” Ι ΟΑΑΓΟΕΕ ΕΑΙ Ι ΓΕΟ
ΙΑ-2 ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΘΟΓΘΟΑΑ, ΟΑΑΑΥ ΟΑΑΟΕΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΑΑΕΟ
ΟΑΙ Ι ΓΑΕΑΑΕΟΥΕ ΑΥΑΟ ΙΙ ΕΑΟΑΓΕΑΑΑ ΟΑΙ ΕΘΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ.
ΑΑΟΑΥΕΑΟΑΑΟΕΕ ΙΙ ΟΙ ΓΕΕ ΕΕ ΑΟ ΟΑΕΥΟΑΘΕΑ ΟΑΙ ΕΘΙ
ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΑΑΕΟ ΕΕΕΑΕΑΥΕΕΟ ΟΑΧΟΡΑΑΕΑΑ ΑΑΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΟΕΕ ΑΑ
ΟΑΕΑΟΑΥΕ ΟΑΟΕΥΑΟΕΕ ΙΙ ΟΑΙΑΟΕΕΑΑΑΕΟ ΟΟΙ ΓΕΕ ΟΧΕΑΑΑΕ.
ΟΑΑΑΑΙ ΙΙ ΟΙΑ ΟΟΘΕΑΑ ΟΑΑΟΑΑΑΙΑΑΑ ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΥΕΕΟ 30-Α
ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-4 ΘΟΓΘΟΟ, ΑΟΑΑΑ ΟΑΑΟΕΑΥΙ ΟΕΟΙ ΟΑΙΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ
ΑΘΟΑΑΕΕ ΑΑΑΑΑΓΕΕ ΙΙ ΕΑΙ ΑΓΑΑΟ.

ΟΔΑΥΕΑΕΕΟΟΕ - ΕΟΕΙΑ ΑΘΟΑΑΟΑΕΑ ΑΑΕΑΓΑΓΑ ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΟ
ΕΙΑΟΥΕ, ΟΙ Ι ΧΑΘΟΙ ΑΟΕΑΑΑ ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑ ΟΑΙ ΕΘΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΑΑΕΟ
ΑΟΑ ΕΕΕΑΕΑΥΕΑ, ΑΟΑΙΑΑ ΟΑΙ ΟΑΑΓΕΑΥΕΑ. ΙΙ ΘΙΑΑΕ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ
ΟΕΟΟΑΙΑ ΑΕΑΙ ΟΧΕΑΑΑΙ Ι ΟΕΕΑΑΕΟ ΙΕΑΑΑΕΕ ΑΑ ΕΓΟΟΑΓΥΕΟΟΙ ΑΕΟ
ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΕΕ. ΕΑΟΡΙ Α, ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΟΕΟΟΑΙΑ ΟΑΙ Ι ΟΑΕΕΑΑ
ΟΑΙ ΑΑΑΕ ΟΑΑΕΕ: ΘΕΟΑΑΕΕ ΕΓΟΟΑΓΥΕΕΟ - ΟΑΕΙ ΓΟΕΕ (ΟΑΘΑΕΑΘΙ)
ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ, ΙΑΙ ΟΑ ΕΓΟΟΑΓΥΕΕΟ - ΟΑΑΘΑΕΑΥΕΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΑΑ
ΟΑΕΑΟΑΥΕΙ ΕΓΟΟΑΓΥΕΕΟ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ - ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΟΑΓΑΑΟΕ
ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ. ΟΔΑΥΕΑΕΕΟΟΕΟ ΑΕΟΕΕ, ΟΑΑΑΑΙ ΑΘΟΕΟ ΙΕΥΑΑΕΟΑΟ ΑΟ
ΟΑΥΑΕΕΕΑ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΒΥΙ ΑΕΕΑΑΑ, ΟΑΑΑΑΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΟΑΘΙΑΕΑ
ΘΕΟΑΑΕΕ, ΟΑΑΘΑΕΑΥΕΙ ΑΑ ΟΑΕΑΟΑΥΕΙ ΒΑΟΕΕ ΑΑΓΑΕΕΑΑ ΟΥΑΕΑΕΕ
ΑΑΟΥΑ, ΑΙΑΟΕΑΙ ΑΟΕΑΑ ΑΟ ΟΑΙ Ι ΟΑΑΟΕΑ ΟΑΘΙΕΟ ΒΑΟΙ Ι ΑΑΕΟ
ΑΑΓΑΑΑΑΑΑΑΟΕΕ ΒΑΟΕ. ΟΔΑΥΕΑΕΕΟΟΕ ΓΕΟΕΕΕΑΑΟ ΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΥΕΕΟ 107-Α
ΙΟΑΕΑΑ, ΟΙ ΓΕΕΟ ΕΑΓΑΓΑΙΑΑ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΒΥΙ ΑΕΕΑΑΕΟ Ι ΟΑΑΓΟΕΕ
ΕΑΙ Ι ΓΑΕΟ ΙΕΥΑΑΑΙΑΑ ΡΑΕΑΟΥΕ ΟΥΑΑΑ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΒΥΙ ΑΕΕΑΑΕΟ
ΙΙ ΘΙΑΑΕ ΕΑΙ Ι ΠΑΑΑΕΙ ΤΑ, ΑΑΑΕΕ Ι ΟΑΑΓΟΕΕ ΕΑΙ Ι ΓΕ ΕΕ ΙΙ ΥΑΙΘΕ
ΟΑΙΕΑΑΑΑΟΥΕ ΑΟ ΟΙ ΧΕΕΑ ΙΕΥΑΑΟΕΕ.

ΟΔΥΓΕΑΕΕΟΟΕΟ ΑΕΟΕΕ, ΕΑΓΙ ΓΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΟΕΕ
ΤΙ ΟΑΓΑΟΕΕΕΟ ΑΑΟΑΓΟΕΑΑΕΟ ΟΑΕΟΓΑΑΕΥΙ ΧΑΟΕΑΓ ΑΟΕΑΑ,
ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕΑ ΑΑΥΟΕΕ ΕΘΓΑΟ ΤΙ ΟΑΓΑΟΕΕΕΑΕΑ ΟΧΕΑΑΓΙ ΟΕΕΑΑΕΟ
ΑΑΑΑ ΑΑ ΑΟ ΤΙ ΔΑΑΟ ΑΑΓΕΓΕΟΟΟΥΑΥΕΟΕΕ ΟΙ ΓΕΟΡΕΑΑΑΑΕΟ ΑΑΟΑΟΑΑΕΟ
ΑΟΥΕΕΑΑΕΓΑΕΟ ΤΙ ΟΕΑΕΕ ΤΙ ΟΑΓΑΟΕΕΕΑΕΑ ΟΧΕΑΑΓΙ ΟΕΕΑΑΟΥΕ
ΟΑΟΑΑΑ.

ΤΙ ΒΓΑ ΑΑΕΑΟΕ ΥΑΟΥΑΡΑΓΙ ΑΥΓΕΟΥΓΑ, ΟΤΙ ΟΑΑΑΓΙ ΓΙ ΟΓΕΟ
ΓΕΟΥΑΕΟ ΟΑΑΑΑΑ ΑΑΓΑΓΙ ΟΥΕΑΕΑΑ ΟΑΓΙ ΕΘΓΙ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΑΕΟ
ΕΕΕΑΕΑΥΕΑ. ΟΑΓΙ ΕΘΓΙ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΑΕΟ ΟΑΑΕΑ ΒΑΑΟΟ ΟΑΟΒΥΑΑ
ΟΧΕΑΑΓΙ ΟΕΕΑΑΑ. ΤΙ ΟΑΓΑΟΕΕΕΑΕΑ ΓΑΒΕΕΕ ΑΑΑΟΥΑΓΕΕΕ ΕΘΓΑ
ΟΑΑΔΑΕΑΥΕΓΙ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΙ ΟΕ, ΟΑΕΑ ΑΑΑΓΕΑΑΟΑΑΕΓΑΕ ΕΓΙ ΟΑΘΓΑΑΕΟ
ΑΑΓΑΕΕΑΑ, ΟΤΙ ΕΑΑΕΥ ΓΕΥΑΑΟΕΕ ΑΘΓΙ ΓΑΕ ΒΑΟΓΙ ΑΑΑΟΥΕ. ΓΑΒΕΕΕ
ΤΙ ΟΑΓΑΟΕΕΑΑΑΕΟΑ ΟΑΕΟΥΑΓΑΓΙ ΟΑΑΕΟΑΟΥΕ ΟΑΕΟΕΑΟΕ ΑΑΓΥΑΑΑΑΕΟ
ΟΑΧΟΡΑΑΕΑ. ΑΓΑΟΕΑΓ ΑΟΕΑΑ ΟΑΟΑΟΑ ΕΓ ΓΕΟΟΟΕ, ΟΕΟ ΟΑΑΑΑΑΑΥ
ΕΑΓΑΓΑΑΓΙ ΑΑΑΕΑ ΑΑΓΓΑΟΑΓΑΓΙ ΑΑΑΕΕ ΤΙ ΟΑΓΑΟΕΕΕΑΑΕ. ΑΑΟΑΑ ΑΓΕΟΑ,
ΕΑΓΑΓΑΑΓΙ ΑΕΑΑΓ ΑΑΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑ ΟΑΓΙ ΕΘΓΙ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΙ Ο ΑΔΑΟΑΟΕΟ
ΟΑΑΕΑ ΕΑΓΑΓΟΥΓΙ ΑΕΕ ΑΑ ΑΑΓΑΓΙ ΟΥΕΑΕΑΑ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΙ Ο
ΓΑΟΑΟΕΑΕΟΟΕ ΧΑΟΑΟΕΓΑΑΕΟ ΕΓΑΑΓΟΑΟΕΑΥΕΑ. ΑΓ ΟΑΓΕΑΑΑΑΟΥΕ
ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΙ ΒΥΓΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΥΑΕΑ ΑΟ ΤΙ ΔΑΑΟΑ.

ΤΙ ΒΓΑ ΕΑΟΥ ΕΑΕΑΓΑΡΑΓΙ ΑΥΓΕΟΥΓΑ, ΟΤΙ ΟΑΕΑΟΑΟΥΕ ΑΑΑΟΥΑΓΕΕ
ΤΙ ΟΑΓΑΟΕΕΕΑΕΑ ΒΑΟΓΙ ΑΑΑΟΥΕ ΑΟΟΑΑΟΕΕ ΟΑΘΓΑΑΕ ΑΑΓΑΓΑΕΕΑΕΑΑ
ΑΑΟΥΑΕ ΓΑΕ, ΑΕΟΥΑ ΑΟ ΟΑΘΓΑΑΕ ΑΒΑΟΑΕ. ΕΟ ΟΑΘΓΑΑΕ, ΟΤΙ ΕΑΑΕΥ
ΕΥΓΙ ΑΑΓΑΕΕΑΕΕ, ΟΑΑΟΑΑ ΕΑΓΥΑΕΑΟΕΑΟ ΑΑ ΑΑΕΑΑΕΑ
ΑΑΑΑΓΑΒΕΕΑΑ "ΟΑΑΟΕΓΙ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΑΑΟΥΕ ΟΑΘΓΑΕΑ ΑΑΓΑΒΕΕΑΑΕΟΑ ΑΑ
ΟΧΕΑΑΓΙ ΟΕΕΑΑΕΟ ΟΑΑΑ ΤΙ ΟΑΓΑΟΕΕΕΟΑΕΑΕΟ ΑΑΕΕΟΟΑΑΕΟ ΒΑΟΕΟ
ΟΑΟΑΑΑ" ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΟΑΟΑΑΓΕΟΑΑ.

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΙ Ο ΟΑΕΓΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΓΙ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΙ Ο ΔΕΟΑΑΕΓΑ
ΕΓΙ ΕΑΑΕΑΓΙ ΟΑΘΓΕΟ ΑΟΟΑΑΕΕΑΑ ΑΑΓΑΕΕΑΕΟ ΟΑΧΟΡΑΑΕΑ ΑΑΑΑΓΑΕΕΑ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΙ Ο ΤΙ ΘΑΕΑΘΑΑΑΕΟ - ΕΑΓΑΕ ΕΕΕΑΓΑΑΟ, ΓΟΑΑΟ
ΕΑΓΑΑΕΑΕΟ, ΓΑΓΑΓΑ ΓΑΟΑΟΡΕΟ, ΓΑΑΓΙ ΓΑ ΟΕΑΟΡΕΟΑ ΑΑ ΕΑΕΕ
ΑΟΥΑΡΕΟ ΕΓΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΤΙ ΓΑΥΑΓΑΕ, ΟΑΘΓΑΟΥΕ ΑΟΟΑΑΟΕΕ
ΓΟΕΕΥΑΑΟΕΑΑΑΕ, ΟΑΕΓΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΓΙ ΟΑΓΑΟΕΑΕΒΑΟΓΙ ΑΑΕΟ ΤΙ ΓΑΒΕΕΑΕΑ
ΑΑΓΙ ΟΑΕΑΕ, ΟΔΥΓΕΑΕΕΟΟΕΟ ΑΑΟΕΑΓΑ, ΤΙ ΒΓΑΕΑ ΟΑΑΓΑΑΑΕ ΑΑ ΑΓΕΟ
ΟΑΑΑΑΑ ΑΑΑΑΑΕΓΑ ΑΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΟ ΓΕΟΑΟΥΑΑΑ ΟΑΑΕΟΓΙ
ΑΑΟΑΓΙ ΑΑΑΓΕ.

Ι. ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΙ ΕΓΙ ΕΑΑΕΑ ΑΥΓΕΟΥΓΑΟ, ΟΤΙ ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑΑΕ
ΓΟΥΑΓΑΑΓΑΓΙ ΕΑΕΕΕΟΕΟΑ ΑΑ ΘΟΕΑΕΟΕΟ ΟΑΓΙ ΕΘΓΙ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΑΕΟ
ΤΙ ΟΑΓΑΟΕΕΑΑΑΑ. ΟΓΑΓΙ ΟΥ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΙ Ο ΔΟΑΑΕΑΑΓΟΕΟ ΟΑΕΑΓΑΓΙ
ΑΟΡΑΓΑΑΟΕΑΑΑΑΕΑΑΓ ΟΑΓΟ, ΑΓ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΑΕΟ ΕΕΕΑΕΑΥΕΕΟ ΑΑΓΙ
ΕΟΕΓΕ ΑΑΟΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΕ ΤΙ ΟΑΓΑΟΕΕΕΟ ΕΑΓΑΓΑΑΓΙ ΑΕΑΑΓ ΑΑ
ΟΑΟΟΥΕΑΑΕ ΟΑΑΕΟΑΟΥΕ „ΟΑΑΟΕΓΙ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ“
ΓΟΑΑΓΟΕΕ ΕΑΓΙ ΓΕΟ 54-Α ΓΟΑΕΕΟ ΔΕΟΑΑΕΕ ΔΟΓΘΟΕΟ „Γ“

ΘΑΔΘΙΘΘΕΘΑ ΑΑ 54¹ ΙΘαΕΕΘ ΙΑ-2 ΘΘΙΘΘΕΘ ΘΑ×ΘΡΑΑΕΑ. ΑΥΙΕΥΙΘΕΕ
„Ι” ΘΑΔΘΙΘΘΕΘ ΕΑΙΓΑΙΛΑ ΕΕ ΙΙΘΑΙΘΕΕΘ ΕΑΙΓΑΙΛΑΙ ΑΕΑΙ
ΑΑΕΑΕΘ×ΕΑΕΘ ΘΑ×ΘΡΑΑΕΘ ΒΑΘΙΙΑΑΑΙΘ „ΘΑΘΑΙΘΕΕΙ
ΒΥΙ ΑΕΕΑΕΘ ΟΥΑΥΕΑΘΕΑΙ ΑΑΕΑΘΕΘΑΕΕ ΘΑΘΑΙΘΕΕΙΘ ΕΕΕΑΕΑΥΕΑ,
ΑΑΘΑΕΑ ΙΙΘΑΙΘΕΕΘ ΕΑΙΓΑΙΛΑΙ ΑΕΘ ΟΥΑΥΕΘΑΑ”.

ΙΙΘΑΘΑΕΑΕΑ ΑΘΘΕ, ΑΥΙΕΥΙΘΕΕ ΘΑ×ΘΡΑΕΕ ΙΑΕΕ
ΑΑΕΑΕΘ×ΕΑΑ ΑΘ ΙΙΑΑΑΙ ΑΑ, ΕΘ „ΘΑΘΕΙ ΘΑΘΑΙΘΕΕΙ ΑΕΘ
ΟΑΘΑΑ” ΙΘΑΙΘΕ ΕΑΙΓΙΘ 2005 ΒΕΘ 23 ΕΑΙΕΘ
ΑΑΓΑΙΘΥΕΑΕΑΘΕΕ ΥΑΕΕΑΑΑΑΕ ΑΘ ΑΑΑΙΘΑΑΙ ΑΑ 88³ ΙΘαΕΕ,
ΘΙΛΑΕΕΥ ΟΑΑΑΑ ΘΑΙ ΕΘΙ ΘΑΘΑΙΘΕΕΙΘ ΕΕΕΑΕΑΥΕΑΘ. ΑΘ ΙΘαΕΕ
ΘΑΑΙ ΕΙΙ ΘΑΑΘΥΕΕ ΑΘ ΟΥΑΙΘΑΕΕΑΑ:

„1. ΘΑΘΘΕΑΑΕΙΘ ΘΘΑΕΑΙΘΙΑ ΑΑ ΘΑΘΘΕΑΑΕΙΘ ΕΘΘΕΥΕΘ
ΘΙΑΥΕΑΘΙΑ ΘΑΑΑΙ 2005 ΒΕΘ 1 ΙΙΑΙΘΑΙΛΑ ΘΘΘΙΛΑΕΥΙ
ΘΑΙ ΕΘΙ ΑΑ Α×ΑΑΕΕΘΑ ΑΑ ΑΑΘΘΕ ΑΘΙ ΙΙΛΕΘΘΕ ΘΑΘΘΑΕΕΑΕΘ
ΘΙΑΥΕΑΘΕ ΘΑΘΑΙΘΕΕΙ ΑΕΘ ΕΕΕΑΕΑΥΕΑΘΕΑΙ, ΑΘΑΑ ΘΑΘΑΕΑΥΕΙ
ΘΑΘΑΙΘΕΕΙ ΑΕΘ ΟΥΘΙΘΑΘΕΑΙ ΑΑΕΑΘΕΘΑΘΕΕ ΘΑΙΘΘΕΕΑΘΘΕΑΕ,
ΘΑΕΑΘΙ, ΙΘΑΙΘΕΑΥΕΘΕΕ ΑΑ ΘΑΑ ΘΑΕΕΑΑΕΘ ΑΑΑΒΥΑΑΘΑ.

2. ΘΑΙ ΕΘΙ ΘΑΘΑΙΘΕΕΙΘΑ ΑΑ ΑΘΙ ΙΙΛΕΘΘΕ ΘΑΘΘΑΕΕΕΘ
ΘΙΑΥΕΑΘΕ ΘΑΘΑΙΘΕΕΙΘ ΙΙΘΑΙΘΕΕΑ, ΘΙΛΑΕΘΥ 2005 ΒΕΘ 15
ΕΑΕΕΘΑΙΛΑ ΘΘΘΑΕΕ ΕΙΘΘΑΙΥΕΕ ΒΑΘΙΙΑΑΘΕ ΑΘΘ ΙΕΥΑΘΘΕ
ΘΕΘαΕΘΘ ΘΑΙΘΘΕΕΘ ΘΑΘΙΑ, ΕΕΕΑΕΑΥΕΑΘΘΕΑΙ ΑΑΕΑΘΕΘΑΑΕΕ
ΕΑΙΓΑΙΛΑΙ ΑΕΑΙ ΕΑΕΘΘ×ΕΑΑΑ ΙΕΘ ΙΕΘ ΑΙ ΘΑΘΙΘ ΑΑΓΑΕΕΑΘ
ΑΑΘΘΕΑΑΕΘΕΑΙΛΑΑ.”

ΙΙΘΑΘΑΕΑΑΘ ΙΕΑΥΙΕΑΕ, ΘΙΙ ΑΙ ΕΙΘΘΙ ΕΙΛΑΕΕ
ΘΑΕΑΙ ΙΑΑΑΕΙ ΥΑΕΕΑΑΑΑΕΕ, ΑΘΥ ΘΑΘΑΙΘΕΕΙ ΒΥΙ ΑΕΕΑΕΘ
ΟΥΑΥΕΑ ΑΘ ΙΙΛΑΑΘΑ ΑΑ ΑΘΥ ΘΑΙ ΕΘΙ ΘΑΘΑΙΘΕΕΙΘ ΕΕΕΑΕΑΥΕΑ.
ΘΕΙΓΑΙΛΑΕΕΑΘΕ ΑΑΑΕΕΕ ΘΘΙ ΛΑ ΘΑΙ ΕΘΙ ΘΑΘΑΙΘΕΕΙΘ
ΘΑΙ ΘΑΙΘΕΑΥΕΑΘ, ΘΑΥ ΑΘ ΒΑΘΙΙΑΑΑΙΛΑ ΙΙΘΑΙΘΕΕΘ
ΕΑΙΓΑΙΛΑΙ ΑΕΑΙ ΙΑΕΕ ΑΑΕΑΕΘ×ΕΑΕΘ ΘΑ×ΘΡΑΕΘ. ΘΘΑ×ΘΡΑΕΙ
ΑΑΕΑΕΘ×ΕΑΕΕ ΕΕ ΑΑΕΘΑΑ ΘΑΘΘΕΑΑΕΙΘ ΕΙΘΘΘΕΘΥΕΘ 30-Α
ΙΘαΕΘ ΙΑ-4 ΘΘΙΘΘΕΕ ΑΥΕΑΘΑΘΘΕ ΙΑΕΕ ΟΘΙΛΕΕ Θ×ΕΑΑΑΕ.

II. ΘΑΕΙΘΘΘΘΥΕΙ ΘΑΘΑΙΘΕΕΙΘ ΘΘΘΑΕΕ ΕΙΕΑΑΕΑ ΕΑΕΘ,
ΘΙΙ ΘΑΑΑΙ ΙΙΘΙΑΘΘ ΕΙΘΘΘΘΥΕΘΘΙΑΕΘ ΑΑΘΘΕΑΑΑΑ
ΑΘΥΕΑΑΑΕΕΑ ΑΑΑΕΙΛΑΘ _ ΑΑΓΑΙΘΥΕΑΕΑ ΕΘ ΑΘΑ ΘΑΘΑΙΘΕΕΙ
ΒΥΙ ΑΕΕΑΕΘ ΟΥΑΥΕΑ. ΘΑΘΑΙΘΕΕΙ ΒΥΙ ΑΕΕΑΕΘ ΟΥΑΥΕΑΘΕ ΕΕ ΘΙΑΑ
ΕΑΘΕΘΑΙΛΑΙ ΑΘ ΘΑΑΥΑΙΘΕ ΙΙΘΙΑ ΘΑΘΑΙΘΕΕΙ ΙΘΑΙΘΕΙΘΕ
ΙΙΛΑΑΘΕ ΡΕΘΘΘΕ ΥΑΕΕΑΑΑΑΕ, ΘΑΥ ΑΑΕΑΘΕΘΑΘΘΕΑ ΙΕΘ
ΘΕΘΘΑΙΘΘ ΑΑ ΘΘΙΘΥΕΘ ΑΑΓΑΕΑΑΘΘΕΑΙ.

ΘΑΘΘΕΑΑΕΙΘ ΙΕΘ ΑΑΙΘΘΕΑΑΕΙΘ ΑΕΘ ΙΙΘΙΑΑΕΘ ΟΥΑΙΛΑ
ΘΑΘΑΙΘΕΕΙ ΒΥΙ ΑΕΕΑΕΘ ΘΑΘΕΙΘΘΕΕ ΥΑΕΕΕΑΑ ΙΙΑΑ „ΘΑΘΕΙ
ΘΑΘΑΙΘΕΕΙ ΑΕΘ ΟΑΘΑΑ” 1997 ΒΕΘ 13 ΕΑΙΕΘ ΙΕΥΑΘΘΕΕ
ΙΘΑΙΘΘΕ ΕΑΙΓΙΘΕ. ΑΙ ΕΑΙΓΙΘ ΘΕΥΑΑΘ ΕΕΑΕΘΘΕΙΛΑΑ

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙΣΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 107-Α ΙΟαΕΕΟ ΔΕΟΑΑΕΕ ΔΟΙΘΟΕ,
 ΟΙΤΑΕΟΥΕΥ ΑΥΤΕΥΙΟΕΕΑ: „ΕΙΣΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΟΑΟΑΑΙΕΟΑΑ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ
 ΒΥΙ ΑΕΕΑΑΕΟ ΙΟΑΙΟΕΕ ΕΑΓΙΓΕΟ ΙΕΥΑΑΑΙΤΑΑ ΡΑΕΑΟΥΕ ΟΥΑΑΑ
 ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΒΥΙ ΑΕΕΑΑΕΟ ΙΙΘΙΑΑΕ ΕΑΓΙΓΙΑΑΑΕΙΤΑΑ”. ΑΙ ΒΥΙ ΑΕΕΑΑΕΟ
 ΟΑ×ΟΡΑΑΕΟ ΕΕ ΟΑΑΑΑΙΤΑΑ ΟαΑΑΑΟαΑΑ ΑΟΙΟ ΙΕΥΑΑΟΕΕ ΕΑΓΙΓΑΕ.
 ΙΑΕ ΟΙΟΕΟ ΙΕΑΑΑΟΕ ΑΑΑΕΕΕ ΑΕΑΑΑ „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΘΟΑΕΕΕΑΟΥΕ
 ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΒΥΙ ΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ” ΕΑΓΙΓΟ, ΟΙΤΑΕΟΥΕ ΙΕΕΥΙ
 ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΘΟΑΕΕΕΕΟ ΟΑΕΙΑΑΟΙΑ ΟΑΑαΙ 1990 ΒΕΕΟ 28
 ΑΑΕΑΙΑΑΟΟ. „ΟΑΑΟΕΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΑΑΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ” ΙΟΑΑΙΟΕΙΑ ΕΑΓΙΓΙΑ
 ΑΟΟΑΑΕΕΑΑ ΟΥΑΥΑΕΑ ΑΥΤΕΥΙΟΕΕ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΒΥΙ ΑΕΕΑΑΑ. ΑΑΘΘΙΑΑ
 ΟΑΑΟΑΕΟΟΑΝΙ ΑΑ ΟΑΙαΑΑΟΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΑΑΕ. ΟΑΕΘΙΓΑ
 ΟΑΙΟΑ×ΑαΟΟΕΑΓΕ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΟΕΟΟΑΙΑ, ΟΙΤΑΕΟΥΕ ΑΙ ΑΙ ΕΙΤ ΑΟΙΟ
 ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΟΕ ΥΑΕΕΕΑΑΑΑΙΑΑ, ΑΥΤΕΥΙΟΕΕ ΕΑΓΙΓΕΟ ΙΑ-2
 ΙΟαΕΕΟ ΙΕαΑΑΑΕΕ ΑΟΑΕΕ ΟΑαΕΟΑ ΕΥΙ: „ΟΑΕΙΓΟΕΕ (ΟΑΘΑΕΑΘΙ)
 ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ, ΟΑΙ ΕΘΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ, ΑΑΟΙΓΙΓΕΟΕ ΟΑΘΟΑΕΕΕΕΟ
 ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΕΙΑΑΟΕ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ”.

ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΕΙΕΑΑΕΑ ΑΑΟ ΑΑΕΑΕΑΟΑΑΟ ΙΙΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΕΙ
 ΘΙΤΑΕΥΕΑΟ, ΟΙΙ „ΟΑΑΟΕΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΑΑΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ” ΙΟΑΑΙΟΕ
 ΕΑΓΙΓΟΕ ΙΙΙαΑΑΟΕ ΟΑΕΑΓΙΓΙΑΑΑΕΙ ΥΑΕΕΕΑΑΑΑΕ ΑΟ ΟΑΕΡΕΑΑΑ
 ΟΑ×ΑΟΑΑΟ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΒΥΙ ΑΕΕΑΑΕΟ ΟΥΑΥΑΕΑΑ. ΙΑΘΕΑΕΕΑ, ΑΙ
 ΟΑΙΕαΑΑΑΟΥΕΥ ΙΑΟΥΟΓΙΑΑΑΑ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΕΑ ΟΑΙΒΑΑΟΙ ΑΑΓΕ
 ΟΟΟΘΟΟΟΑ, ΙΑΑΟΑΙ ΑΑΑΕΕΕ ΑΘΑΟ ΙΑΕ ΔΟΕΙΥΕΘΟΕ ×ΟΙΘΥΕΟΟ
 ΟΑαΥΑΕΕΕΑΑΟ, ΟΑΥ ΑΑΙΓΕΑΟΘΑΑ ΟΑΙ ΕΘΙ ΑΑ ΑΑΟΙΓΙΓΕΟΕ
 ΟΑΘΟΑΕΕΕΑΑΕΟ ΟΑΕΙΑΑΟΕ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΑΑΕΟ ΑΑΘΘΙΑΑΕΑ ΑΑ
 ΟΑΑΘΑΕΑΥΕΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΑΑΕΟ ΟΑΘΙΓΕΕ. ΙΟΑΑΙΟΕΕ ΕΑΓΙΓΕΟ ΙΑ-2
 ΙΟαΕΕΟ ΔΕΟΑΑΕΕ ΔΟΙΘΟΕΟ ΑΑΙΑαΕΑΑΟΕΕ - ΑΙΝΑΙΑΑ ΙΙΘΙΑΑΕ
 ΟΑΑΑΟΥΕΕΕ, „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΑΟΕΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΑΑΕΑ: ΟΑΕΙΓΟΕΕ
 (ΟΑΘΑΕΑΘΙ) ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ, ΟΑΑΘΑΕΑΥΕΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ
 ΟΑΕΙΑΑΟΕ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ”. ΙαΓΙΕΤΑ ΟΑΕΙΓΟΕΕ (ΟΑΘΑΕΑΘΙ)
 ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΑΑΕ ΑΑΓΕαΕΕΑΑΑΓ ΔΕΟΑΑΕΕ ΕΙΟΟΑΙΥΕΕΕ ΙΑΕ
 ΑΑΓΟαΑΓΙΑΑΟ ΙΕΕΟΕΑΓΑΟΕ ΟΑΘΙΑΑΑΟ ΟΔΑΥΕΑΕΕΑΑΟΕΕ
 ΙΙΟΑΙΑΟΕΕΑΑΕΟ ΙΕΑΟ. ΔΟΕΙΥΕΘΟΕΕ ΟΕΑαΕΑΑ ΟΑΕΙΓΟΕΕ (ΟΑΘΑΕΑΘΙ)
 ΟΑΟΙΑΟΕΕΙΟ ΟΑΙΑΑΑΑΓΕΙΤΑΑΟΥΕ ΙΑΑΕΟΟΟΑΟΕ ΙΙΟΑΙΑΟΕΕΕΟ
 ΕΙΟΟΕΟΟΟΕΟ ΟΑΘΙΓΑ. ΟΑΙΤΑΕΕΑΑΑ ΒΙΕΓΙΑ ΟΑΑΘΑΕΑΥΕΙ ΟΕΔΕΟ
 ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ. ΑΟΑΕΕ ΑΟ ΕΥΙ ΙΑΓΙΑΑΑ ΙΙΘΙΑΑΕ ΟΑΙ ΕΘΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ,
 ΑΕΙΑΕΑΑΙ ΕΑΕ ΔΕΟΑΑΕΕ ΕΙΟΟΑΙΥΕΕΕΑΥ ΑΑΓΕαΕΕΑΑΑ ΟΑΘΙΑΑΑΟ.
 ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΟΕ ΥΑΕΕΕΑΑΑΑΕΕ ΕΕ ΙΕΑΕΑΟΑΑΑ ΕΑΓΓΕΙΑΑΑΟΟΕΕ
 ΕΙΟΟΑΙΥΕΟΟΙΑΕΟ ΔΟΕΙΥΕΘΕ. ΙΑΘΕΑΕΕΑ, ΟΑΙ ΕΘΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΟΑΑΑΓ
 ΑΑΓΕαΓΟΕΕ ΟΑΑΘΑΕΑΥΕΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ „ΟΑΑΟΕΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΑΑΕΟ
 ΟΑΟΑαΑΑ” ΙΟΑΑΙΟΕΕ ΕΑΓΙΓΕΟ ΙΕΥΑΑΕΑΑΙΤΑΑ ΕΥΙ ΑΑΕΑΑΕΟΒΕΓΙΑΑΟΕΕ,
 ΙΑΑΟΑΙ ΕΑΕ ΥΑΕΕΑ ΑΟ ΑΙΙΘΙΑΑΑΑΟΕΑ ΑΑ ΟΑΙ ΕΘΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ Ι
 ΟΥΑΥΑΕΑ ΑΘΑΕΑΥΕΕΟ ×ΟΙΘΥΕΟ ΙΑΟΥΕ ΑΑΑΟΕΕΑΓΑΑΕ.

ΟΑΟΕΙ ΞΟΕΕ ΟΑ×Ι ΟΙΕΟΑΑΑ ΑΑΙΕΥΑΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΕΙΤΑΟΙΑ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙΤΙ ΑΑ ΕΑΕ ΟΑΙΤΙΟΑΕΕΑΑΑ ΒΙΕΙΑΑ ΟΑΕΑΟΑΥΕΙ ΕΙΟΟΑΙΥΕΕΟ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙΤΑ, ΑΕΙΤΑΕΑΙ ΑΥΑΟ ΑΑΙΕΑΕΕΑΑΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΕΙΟΟΑΙΥΕΕΕ ΟΕΟΑΕΕΟ ΟΑΙΑΟΕΕΕΟ ΟΑΘΙΑΑΑΟ. ΑΟΑΑΑ ΑΑΟΑΕΑΕΕΟΒΕΙΑΑΑΕΕΑ ΕΟ ΙΙΕΥΑΙΤΑΕΙΤΑΙΕ ΑΑΟΑΙΤΑΑΑ, ΟΙΙ 2004 ΒΕΕΟ 6 ΕΑΑΑΟΑΕΕΟ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΕΑΙΤΙΕΕ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 82-Α ΙΟΑΕΟ ΑΑΙΑΟΑ ΙΑ-5 ΘΟΙΘΟΕ. ΕΑΕ ΕΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΑΟ ΟΑΟΕΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙΤΑΟΥΕ ΟΑΘΙΑΑΑΕΟ ΑΑΙΕΑΕΕΑΑΟ ΙΑ×ΕΥΕ ΙΟΑΑΟΕΑΑΕΟ ΙΕΑΟ ΕΑΙΤΙΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΑΟΕ ΟΑΙΕΑΑΑΑΑΟΥΕ ΑΑ ΒΑΟΕΕ.

ΑΥΙΕΥΙΟΕΕ ΑΑΟΑΙΤΑΑΑΙΕ ΑΑ ΟΑΑΑ ΟΑΕΑΤΙ ΠΑΑΑΕΙΤΙ ΥΑΕΕΕΑΑΑΑΕ ΕΡΕΑΑΑ ΕΙΕΟ ΕΘΙΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΟ, ΟΙΙ ΙΙΑΑΑ „ΟΑΟΕΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙΤΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ” ΙΟΑΑΙΟΕΕ ΕΑΙΤΙΕΟ ΘΟΕΙΥΕΘΟΕΕ ΑΑΙΑΕΕΑΑ ΑΑ, ΟΑΟΑΑΙΕΟΑΑ, ΕΑΕ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΟΑ×ΑΟΑΑΟ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙΤΙ ΒΥΙ ΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΥΑΕΕΟ ΟΙ Ε×ΑΟΕ ΙΙ ΑΕΑΙΑ.

ΟΑΟΙΑΟΕΕΙΤΙ ΕΙ ΕΑΑΕΑ ΑΑΟ ΑΑΑΕΑΙΤΑΑΑ ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΟ ΕΙΤΑΟΥΕ, ΟΙΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙΤΙ ΒΥΙ ΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΥΑΕΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΕΕ ΟΙΤΑΑ ΕΘΙΑΟ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΑΟΕΕ. ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 107-Α ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕΟ ΟΕΙΑΑΟΟΕΑΑΙ, ΟΙΤΑΕΑΑ ΙΕΕΕΑΑΕΕΑΥ ΑΟΑΕ ΑΑΟΕΑΙΟ ΑΕΑΕΑΑΑΙ ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΕ, ΑΟ ΑΑΟΕ ΑΟ ΑΑΙΤΙ ΑΕΙΑΟΑΙ ΑΟ. ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΟΕΑΑ ΕΕΘΑΑ, ΕΑΕ ΑΑΑΑΙ ΑΑ ΑΟΕ ΕΙΤΕΟΑΟΟΕ ΟΑΙΕΑΑΑΑΟ, ΟΙ ΥΑ „ΟΑΟΕΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙΤΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ” ΙΟΑΑΙΟΕΕ ΕΑΙΤΙΕΟ ΙΕΥΑΑΑΙΑΑ ΡΑΕΑΟΥΕ ΟΥΑΑΙ ΑΑ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙΤΙ ΒΥΙ ΑΕΕΑΑΕΟ ΙΑΤΑΙΑΑ ΙΙ ΘΙΤΑΕ ΕΑΙΤΙ ΠΑΑΑΕΙΤΑΑ.

III. ΟΑΟΙΑΟΕΕΙΤΙ ΒΥΙ ΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΥΑΕΑΟ ΟΑΑΑΑΑ ΙΙ ΟΑΑΑΟ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙΤΑΕΟ ΑΟΑ ΙΑΟΟΙ ΕΕΕΑΕΑΥΕΑ, ΑΟΑΙΑΑ ΙΑΕΕ ΟΑΙ ΟΑΑΙΕΑΥΕΑΥ. ΙΙ ΙΑΑΑΟΕ ΟΑΕΑΤΙ ΠΑΑΑΕΙΤΙ ΥΑΕΕΕΑΑΑΑΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΑΟΕΕΑ ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΑΟΕΕ, ΕΟΑ ΙΑΙ ΟΑ.

ΕΑΙΤΙ ΠΑΑΑΑΕΙΑ ΙΙ ΟΑΙΑΟΕΕΕΟ ΕΑΙΤΑΤΑΑΑΙ ΑΕΑΑΙ ΑΑΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑ ΑΑΟΕΑΑΟΥΕΑ ΙΟ ΙΙΕΥΑΙΤΑΕΙΤΑΑΙ ΑΑΟΑΙΤΑΑΑΟ: ΟΑΟΙΑΟΕΕΙΤΙ ΒΥΙ ΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΥΑΕΑΟ ΑΑ ΑΙΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΑΑ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙΤΙ ΕΕΕΑΕΑΥΕΑΟ. ΑΙ ΕΙΤΑΕΕΕ, ΟΑΟΙΑΟΕΕΙΤΙ ΕΕΕΑΕΑΥΕΑ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙΤΙ ΒΥΙ ΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΥΑΕΕΟ ΑΑΟΑΟΥΑ (ΟΑΥ ΑΟΑΑΑ ΑΑΟΑΟΥΑΑΑΑ ΟΙΤΑΑ ΙΕΑΕΥΙΕΙ Ε), ΑΑΟ ΑΑΙΤΙ ΕΒΑΑΑΟ ΙΙ ΟΑΙΑΟΕΕΕΟ ΕΑΙΤΑΤΑΑΑΙ ΑΕΑΑΙ ΑΑΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΟ.

ΟΑΙ ΕΘΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙΤΙ ΕΕΕΑΕΑΥΕΑ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΑΟΕΕΑ ΟΑΑΑΑΙ - 88³ ΙΟΑΕΕΕ, ΕΘΙΥΑ, ΕΑΕΕΙΤΙ ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΙΑ ΑΑΙΤΙ ΕΘΑΑΟ ΟΟΕΕΑΟΕΟΑΒΕΙΑΑΟΥΤΑΑΑΙ ΟΑΑΑΟΕΑΑΑΑΕ ΑΑ ΑΑΑΕΟ ΘΑΑΟΥ ΑΑΑΟΥΑΙΟ ΟΑΙ ΕΘΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙΤΙ ΕΕΕΑΕΑΥΕΑΟΕΑΙ ΟΑΑΑΑΙ ΙΟΑΕΕΟ ΕΑΑΟΥΕΟΕ, ΑΙ ΕΙΤΙ ΙΙ ΘΑΟΟΑΑ ΙΑΑΟΕΟ ΒΑΟΙΤΙ ΙΑΑΑΑΙΕΑΑΙΑ ΕΕΕΑΕΑΥΕΕΟ ΑΑΙΑΑΑΙ ΑΘΟΑΑ ΙΕΕΥΙΕΑΟ „ΟΑΟΕΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙΤΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ” ΙΟΑΑΙΟΕΕ ΕΑΙΤΙΕΟ ΙΑ-2 ΙΟΑΕΕ.

ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΕΙ ΕΑΕΑ ΑΥΤΕΥΤΑΟ, ΟΙΙ ΟΑΑΑΙ ΓΙ ΟΙΕΟ
 ΟΕΙΑΟΟΕΟ ΑαΟΙΑ-ΑΑΠΙΟΟΑΕΟΑΑΙΕ ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑ ΙαΟΕΟ ΙΕΑΟ
 ΑΑΙΙ ΥΑΙΕΕΕ ΟΕ×ΟΕαΕΕΑ ΟΙΑ ΑΕαΟΙΑΟ 88³ ΙΟαΕΕΟ αΑΟΑΜΕΑΓΙ ΑΕΕ.
 ΟΑΘΙΑ ΕΟΑΑ, ΟΙΙ ΙΟαΕΕΟ ΟΑΕΑΟΟΥΕ ΔΕΟΑΔΕΟΑΑ ΙΕΥΕΥΤΑΑ ΟΑΙ ΕΘΙ
 ΑΑ ΑΑΟΙ ΙΙ ΙΕΟΟΕ ΟΑΘΟΑΕΕΕΑΕΟ ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΑΑΕΟ
 ΕΕΕΑΕΑΥΕΑΕΑ, αΙ ΕΙ ΟΕΙΑΟΟΕΟ ΙΕαΑΑΕΕ, ΑΑΙΟΑΜΕΥΑΟΟΕΕΑ ΑΙ
 ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΑΑΕΟ ΕΕΕΑΕΑΥΕΑΟΕΑΙ, ΑΟΑΑΑ ΟΑΑΔΑΕΑΥΕΙ
 ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΑΑΕΟ ΟΑΘΙΑΟΕΑΙ ΑΑΕΑΑΥΕΟΑΑΟΕΕ ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑΕ,
 ΟΑΕΑΑΟΙ, ΙΟΑΑΙΕΑΥΕΟΕΕ ΑΑ ΟαΑΑ ΟΑΕΕΕαΑΕΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΑ. ΑΙ
 ΙΟαΕΕΟ ΑΙ ΙΕΑΟΟΕΕ ΑΑΠΙΟΟΑΑΑ ΑΑΑ×ΕΘΟΑΑΕΙΑΟ, ΟΙΙ ΕΑΕ ΑΑΑΑΙΟ
 ΟΑΙ ΕΘΙ ΑΑ ΑΑΟΙ ΙΙ ΙΕΟΟΕ ΟΑΘΟΑΕΕΕΑΕΟ ΟΙΑΥΕΑΟΕ
 ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΑΑΕΟ ΕΕΕΑΕΑΥΕΑΟ. ΑΟΙΑΟΕΑΕΑ, ΟΙαΙ ΑΑΟΕ ΕΥΙ
 ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΑΕΟ ΔΕΟΑΔΕΟ ΑΑΑΑΕΙΑ ΑΥΤΕΥΤΟΕΕ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΑΑΕΟ
 ΕΕΕΑΕΑΥΕΑ. ΙΟαΕΕΟ ΑΙΑΑΟ ΕΙΟΑΘΟΑΟΑΥΕΑΟ ΕΕΑΑΑ Ο×ΟΙ
 ΑΙΥΑΟΑΑΟ ΕΟ ΑΑΟΑΙΙ ΑΑΥ, ΟΙΙ ΑΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΑΑΕΟ ΕΕΕΑΕΑΥΕΕΟ
 ΑΑΙΑΑΑΙΕ ΟαΑΑ ΑΘΟΕ ΟΑΘΙΕΟ ΙΑΟΑΕΑΟΥΕ ΑΟ ΥΑΙΟ.

ΑΥΤΕΥΤΟΕΕΑΑΙ ΑΑΙΙ ΙΑΕΙΑΟΑ, ΕΙ ΑΕΕΟΟΕ ΕΘΙΑΑ ΕΙ ΑΑΟΕΑΙΕΟ
 ΑΑΕΕΑΑΑ, ΟΙΙ ΟΑΑΑΙ ΓΙ ΟΙΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΑ ΟΑΙ ΕΘΙ
 ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΑΑΕΟ ΕΕΕΑΕΑΥΕΑ ΟΕΑΑΥΕΟΑΑΑ ΙΟΑΑΙΟΕΕ ΕΑΓΙ ΙΕΟ 54-Α
 ΙΟαΕΕΟ ΔΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕΟ „Ι” ΘΑΑΘΟΙΘΟΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΑΟΕ
 ΑΑΟΑΙΙ ΑΑΟ, ΟΙ ΑΙ ΟΕΥΑΑ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΒΥΙ ΑΕΕΑΕΟ ΟΥΑΥΕΑ.
 ΙΑΥΑΟΑΑΙΑ, ΟΑΑΑΙ ΙΟαΕΕΕ ×ΑΘΟΙ ΑΟΕΑΑ ΑΑΙΟΑΜΕΥΑΟΟΕΕΑ, ΟΙΙ
 ΙΙ αΑΑ ΟΑΙ ΕΘΙ ΑΑ ΑΑΟΙ ΙΙ ΙΕΟΟΕ ΟΑΘΟΑΕΕΕΑΕΟ ΟΙΑΥΕΑΟΕ
 ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΑΑΕΟ ΕΕΕΑΕΑΥΕΑ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΒΥΙ ΑΕΕΑΕΟ
 ΟΥΑΥΕΑΟΕΑΙ ΑΑΕΑΑΥΕΟΑΑΕΕ. ΑΟΑΕΕ ΟΙΑΑ ΕΥΙ Ο ΕΟ ×Ι ΟΙΑΕΟΟ-
 ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΟΕΙΑΙ ΑΑΕΕΑ, ΟΑΥ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΟΑΑΑΙ ΙΟαΕΕΟ
 ΑΑΠΙΟΟΑΑΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΑ ΑΑΑΑΕΙΑΑΟ.

ΙΑΟΑΙ ΟΑ ΙΙ αΑΑ ΟΕΙΑΙ ΑΑΕΕΑΥΕ - ΟΑΙ ΕΘΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ Ο
 ΕΕΕΑΕΑΥΕΑ ΕΟ ΟΑΙ ΟΑΙΕΑΥΕΑ? ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΕ ΕΑΕΕΑΙ, ΟΙΙ
 ΙΙ αΑΑ ΟΑΙ ΟΑΑΙΕΑΥΕΑ, ΟΑΥ ΑΟ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΑΑΙ αΑΑΟΕΥΙ ΙΑΕΕ
 ΕΑΙΤΑΙ ΑΑΑΙ ΑΕΑΙ ΑΑΕΑΑΕΟ×ΕΑΑΕΟΑ ΑΑ ΟΑΕΑΟΑΟΥΕ ΟΑΟΕΥαΑΕΟ
 ΟΑ×ΟΡΑΑΕΕ. ΑΙΑΟΕΑΙ ΑΑΕΑΑΥΕΟΑΑΕΕ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΕΙ ΕΑΕΑ
 ΙΕΟΕΕΕΑΑΟ, ΟΙΙ ΑΔΕΙΑΙ ΑΕΕΟΑΑΙ ΟΙΑΑ ΑΑΙΑΑΟαΑΙ Ε ΟΑΑΑΙ
 ΓΙ ΟΙΑΟΥΕ ΙΙ ΥΑΙΟΕΕ ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑΕ (ΓΙ ΟΙΑΟΕΟΕΕ) ΟΕΙΑΙ ΑΑΕΕΑ ΑΑ
 ΙΕΟΕ ΑΑΙΙ ΥΑΙΑΕΟ ΟΑΑΑΑΑ ΑΑΙΑΑΑΟΕ ×ΑΘΟΙ ΑΟΕΑΕ ΟΕΙΑΙ ΑΑΕΕΑ.
 ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ Ο×ΕΑΑΑΙΙ ΟΕΕΕΑ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΑΟΕΑΙ
 ΙΕΙΑΟΕΑΑΕΕ ΟΑΑ×ΑΙ Ο ΙαΙ ΕΙ Α ΟΑΑΑΙ ΓΙ ΟΙΑΟΥΕ
 ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΑΟΕΕ ΑΑΙ ΑΒΑΟΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙΑΑ. ΙΑΟΥΕ ΕΕ
 ΑΥΤΕΥΤΟΕΕΑ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ Ο ΕΕΕΑΕΑΥΕΑ, ΟΑΟΑΥ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΑΑΙΙ Ε
 ΕΕΘΑΑ, ΟΑ×ΟΡΑΕΑΑ ΑΑΑΑΑ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΒΥΙ ΑΕΕΑΕΟ ΟΥΑΥΕΑ. ΟΑΑΑΙ
 ΓΙ ΟΙΕΕ ΑΥΤΕΥΤΟΕΕ ΕΕΕΑΕΑΥΕΑ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΙΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ
 ΑΑΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΟ ΑΑΑΑΑ ΟΑ×ΟΡΑΕΑΑ, ΙαΙ ΕΙ Α ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ

ΒΥΙ ΑΕΕΑΕΟ ΟΥΑΥΑΕΕΟ ΑΟΙ Ο ΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑ. ΑΙΕΟ ΑΑΕΑΕΕΟΒΕΓΑΑΕΕ,
ΟΑΑΑΙ ΤΙ ΟΙΑ ΕΑΕΟΕΑΑΑΑ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΟΑΒΕΓΑΑΥΙΑΑΑΙ Ο ΑΟΑΧΑΟΟ
ΑΟ ΟΑΕΥΑΑΟ. ΙΑΑΟΑΙ ΕΟΕΕ ΤΙ ΟΙΕΟ ΟΑΑΕΟΟ-ΘΟΑΘΟΕΕΟΕΕ
ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑ ΑΟ ΟΑΑΟΑΑΑΙΑΑΑ ΤΕΟ ΟΕΓΑΑΟΟΟ, ΙΑΥΕΙ ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ
ΟΧΕΑΑΑΕΟ ΟΑΕΑΑΕΟ ΒΥΑΟΙ ΑΘ (ΤΙ ΟΙΕΟ ΟΕΓΑΑΟΟΟΥΕ) ΕΕ ΑΟ ΑΟΕΟ
ΟΑΡΑΑΓΑΕΕ, ΑΟΑΙΑΑ ΤΕΟ ΘΟΑΘΟΕΕΟΕ ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑΟΥΕ.
ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΕΕ ΑΑΟ ΕΙΟΑΕΑΕΑΟ ΟΑΑΑΙ ΤΙ ΟΙΕΟ
ΑΑΙ ΟΑΓΑΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΑΕΑ.

ΑΑΙΤΑΥΤΕΥΤΟΕΕ ΑΑΟΑΙΤΑΑΑΕΑΑΙ ΑΑΙΤΑΕΓΑΟΑ, ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ
ΕΙ ΕΑΑΕΑ ΕΑΕΕΟ, ΟΙΤΙ ΟΑΟΑΟΥΑΕΙ ΤΙ ΕΑΓΙΑΑ ΑΟ ΟΓΑΑ ΕΟΓΑΟ
ΑΑΕΙΑΥΙ ΧΕΕΑΑΟΕΕ.

IV. ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΟΑΟΥΙ ΧΕΟ ΤΕΟΑΑΑΑΑΑ,
ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΕΙ ΕΑΑΕΟ ΑΕΟΕΕ, ΤΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΕ
ΟΟΑΟΟΕΟΑ ΑΑ ΟΑΕΑΓΑΑΙ ΟΑΟΕΑΥΙ ΟΕΟΙ ΤΙ ΟΙΑΕΟ ΑΑΕΑΑΟΟΟΕ
ΕΟΓΑΑΑ, ΕΟ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΕ ΟΟΟΕΥΙ ΧΟ ΤΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ
ΑΑΕΑΑΕΟΟΧΕΑΕΟ ΕΙ ΘΕΟΙΑΑΑΟ, ΟΙΤΕΑΑΕΥ ΤΙ ΥΑΙΘΕΕΑ ΟΑΟΑΑΙΤΕΟ
ΙΟΑΑΓΟΕΕ ΕΑΓΙ ΤΕΟ 54' ΙΟΑΕΥΕ, ΑΑΟΑΓΟΕΟΑΑΟΕΟ ΑΑΑΕΟ
ΕΑΓΙΑΑΑΙ ΑΑΟ ΟΑΙΤΙ ΥΕΕΑΑΟΕΕ ΤΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟΑΕΑΕΟ ΕΑΓΙΑΑΑΙ ΑΕΟ
ΕΑΕΑΑ ΑΑΕΑΑΑΕΟ ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΓΑΟ ΑΑ ΕΟΑΕΕ ΤΙ ΟΑΙΟΕΕΑΑΕΟ
ΟΑΑΟΕΙ Α ΑΟΥΙ ΕΑΟ (ΑΙ ΙΑΕΕ ΟΕΥΑΕΟ ΤΕΓΕΙΟΙΑΓΑΑ ΟΑΙΥΕΟΑΑΑΟ),
ΟΙ ΑΙ ΟΑΑΕΥ ΑΟΕΑΓ ΟΑΕΑΟΑΟΥΕ ΤΥΙ ΧΕ ΤΙ ΟΑΙΟΕΕΑΑΑΕ. ΑΕΓΑΕΑΙ
ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΑΕΕ ΤΙ ΟΑΙΟΕΕΑΑΑΟ ΟΑΕΑΟΑΟΥΕ ΟΑΟΕΥΑΑΕΕ, ΧΙ ΟΙΑΕΟΟΑΑ
ΟΒΥΑΑΟΟ ΟΑΙΤΙ ΟΑΙΟΕΕΑΙ ΟΧΕΑΑΑΙΤΙ ΟΕΕΑΑΑΟ ΑΑΟΥΑΓΕΕΕ ΑΑΕΟ
ΑΑΓΙΑΑΕΓΑΟΥΕ, ΕΑΕ ΑΑΕΑΑΑΟΕΕΑ, ΟΑΓΑΙ ΑΙ ΕΑΟΑΑΙ ΟΕΕΟ
ΤΙ ΟΑΙΟΕΕΑΑΑΕ ΕΟΓΑΑΕΑΓ, ΟΑΕΟΓΑΑΕΥΙ Ο ΕΟΕΓΕ ΕΟΑΕΕ ΟΙ ΥΕΑΕΟΟΕ
ΙΑΑΙ ΙΑΟΑΓΑΕΕ, ΟΙΤΑΕΕΥ ΟΑΑΧΑΟΑΑΑ ΤΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΙΑΟΥΕ ΟΑΟΟΟΟ
ΑΑ ΑΙ ΤΕΑΟΟΕ ΟΑΟΑΑΙΤΕΟΓΑΟΥΕ ΕΟΓΑΑΑ ΤΙ ΘΙΑΑΕ ΤΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ
ΟΙ ΥΕΑΕΟΟ ΘΕΟΙΑΑΑΕΑΓ.

ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΕΙ ΕΑΑΕΑ ΑΟΑΑΑ ΑΥΤΕΥΓΑΑΟ, ΟΙΤΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ
ΒΥΙ ΑΕΕΑΕΟ ΟΥΑΥΑΕΑΟΕΑΓ ΑΑΕΑΑΟΥΕΟΑΑΕΕ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ Ο ΕΕΕΑΕΑΥΕΑ
ΤΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΕΑΓΙΑΑΑΙ ΑΕΑΑΙ ΑΑΕΑΑΕΟΟΧΕΑΕΟ ΕΟΑΕΕ ΟΑΧΟΡΑΑΕΕΑ,
ΟΙ ΥΑ ΟΑΧΑΟΑΕΟ ΟΑΑΑΓΟ ΑΟ ΒΑΟΤΙ ΑΑΑΑΓΟ ΤΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ
ΟΑΙΤΙ ΟΑΙΟΕΕΑΙ ΟΕΟΟΑΑΑΑΕ. ΑΟΑΕ ΘΕΟΙΑΑΑΟΥΕ ΑΑΑΕΕΕ
ΟΑΟΑΡΕΑΑΑΕΕΑ, ΟΙΤΙ ΟΕΟΑΟΕΕ ΤΙ ΟΑΙΟΕΕΑ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ Ο ΤΕΥΓΑ
ΑΑΟΥΑΟ. ΟΑΘΙΑΟΥΕ ΑΟΟΑΑΟΕΕ ΙΑΟΑΕΑΕΑΑΓ - ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΑΑΟΓΑ-
ΑΑΓΙΑΟΟΑΑΑΑΕΑΑΓ ΟΑΓΟ, ΟΙΤΙ ΟΑΙ ΕΘΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ Ο ΕΕΕΑΕΑΥΕΕΟ
ΑΑΙΤΙ ΕΑΓΙΑΑΑΙ ΑΑ ΑΑΑΟ ΑΟΑΕ ΤΙ ΟΑΙΟΕΕΑΟ ΑΑΟΟΙ ΑΑΑΕΑ. ΟΥ ΑΑΕΕΑΑ
ΑΟ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΑΕΟ ΟΑΑΑΕΓΒΕΧΙ ΑΑΟΕΑΑΑ ΑΑΑΕΑΑΑΟΕΑΑΟ ΟΑΘΓΙΑΟ
ΕΟΑΕΕ ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΙΑΘΑΓΕΓΕΓΕ, ΟΙΤΑΕΕΥ ΑΑΙΤΙ ΟΕΥΑΑΑΟ
„ΑΟΑΟΑΟΟΑΑΕΕ“ ΑΑ „ΑΟΑΟΑΕΓΑΑΓ“ ΤΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΑΑΓ
ΒΑΟΑΕΑΟ. ΟΒΙ ΟΑΑ ΟΑΑΟΑΑΕΓΙ ΑΑ ΟΑΙΟΕΕΕΑΓΕ ΟΑΕΑΓ ΠΑΑΑΕΓΙ ΓΑΑΑ

ΒΑΟΤΙ ΑΑΑΑΙΟ ΤΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΑΑΤΙ ΟΕΕΑΑΕΙΤΑΕΟΑ ΑΑ ΟΑΟΥΑΕΑΕΙΤΑΕΟ
ΤΑΙΤΑΕΕ ΑΑΟΑΙΟΕΑΟ.

αΑΕΙΠΟΑΑΙΤΑΕΙΤΑΟ ΟΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΥΕΕΟ 89-Α
ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕΟ „Α” ΘΑΑΘΟΙΘΟΕΕΑ ΑΑ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΕΕ,
“ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΟΑΕΙΤΟΟΕΟΟΥΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΤΟ ΟΑΟΑαΑΑ” ΤΟΑΑΙΟΕΕ
ΕΑΤΙΤΕΟ ΙΑ-19 ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕΟ “Α” ΘΑΑΘΟΙΘΟΕΕ, 21-Α
ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΕΕ, 39-Α ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕΟ “Α”
ΘΑΑΘΟΙΘΟΕΕΑ ΑΑ 43-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2, ΙΑ-7 ΑΑ ΙΑ-8 ΘΟΙΘΟΑΑΕΕ,
“ΟΑΕΙΤΟΟΕΟΟΥΥΕΙ ΟΑΙΟΕΑΕΒΑΟΤΙΤΑΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ” ΕΑΤΙΤΕΟ 32-Α ΑΑ
33-Α ΙΟαΕΑΑΕΕ.

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΟΑΕΙΤΟΟΕΟΟΥΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΤ

Α Α Α Α Τ Ο:

1. ΑΟ ΑΑΕΙΤΑΥΙ ΧΕΕΑΑΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΤΙΘΑΕΑΘΑΑΕΟ - ΕΑΙΤΑΕ
ΕΕΕΑΤΑΑΑΟ, ΤΟΑΑΕΟ ΕΑΤΑΑΕΑΕΕΟ, ΤΑΤΑΤΑ ΤΑΟΑΟΕΡΕΟ, ΤΑΑΤΙΤΑ
ΥΕΑΟΑΡΕΟΑ ΑΑ ΕΑΕΕ ΑΟΥΑΑΡΕΟ 357-Α ΤΙΤΟΕΕ ΟΑΕΕΟΟΟΕΟΑΑΟΕΕ
ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΘΑΟΕΑΙΤΙΟΕΟ
ΒΕΙΑΑΥΙΤΑΑ “ΟΑΑΟΕΙΤ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΤΑΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ” ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ
1997 ΒΕΕΟ 13 ΕΑΤΕΟΕΟ ΤΟΑΑΙΟΕΕ ΕΑΤΙΤΕΟ 88³ ΙΟαΕΕΟ ΕΙ
ΤΑΒΕΕΕΟ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΥΕΟΟΙΤΑΕΟ ΕΑΤΑΑΕΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ
ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΥΕΕΟ 30-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-4 ΘΟΙΘΟΕΑΙ ΤΕΙΟΕΑΑΕΕ,
ΟΙΤΑΕΕΥ ΟΑΑαΑΑ ΟΑΙΕΘΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΤΟ ΕΕΕΑΕΑΥΕΑΟ;
2. ΑΟ ΑΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ ΡΑΕΑΥΕΑ ΟΑΕΙΤΟΟΕΟΟΥΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΤΟ
ΟαΑΙΤΑΕΑ ΤΕΟΕ ΟΑαΑΟΙΤΑ ΑΑΤΙΥαΑΑΑΕΟ ΤΙΤΑΙΟΕΑΑΙ;
3. ΑΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ ΟΑΑΙΕΤΙΤΑ ΑΑ ΑΟΑΟΥΕΑΟΑΑΑΟ ΑΙ ΑΑΑΟΕΙΤΑΑΑΟ ΑΟ
ΑΘΑΑΤΑΑΑΑΟΑΑΑ;
4. ΑΙ ΑΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΟ ΑΟΕΑΑΕ ΑΑΑΑΕΑΑΤΙΕ ΤΑΟΑΑΑΟ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ
ΘΑΑΕΕΑΑΤΟΟ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΤΕΑΑΟΙΤΑΟΑ ΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΟΑΕΙΑΑΟ
ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΤΟ;
5. ΑΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ 7 ΑΥΕΟ ΑΑΑΑΥΕ ΑΑΤΙΘΑΑΥΤΑΑΟ “ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ
ΟΑΕΑΤΙΤΑΑΑΕΙΤΙΤΑΥΤΑΥΕ”.

ΕΙΤΑΕΕΟ ΒΑΑΟΑΑΕ: Α. ΑΕΙΕΡΑ,
Α. ΑΑΑΟΑΙΕΑ,
Ε. ΧΟΟΕΑΟΑΡΑ,
Ι. ΟΑΟΥΕΙΕ.

**ΑΔΕ ΑΔΕΟΔΑ ΕΟΕΟΟΕΑ ΑΟΙ ΥΕΥΕΑ ΟΑΘΟΕΑΕΙ Ο
ΒΑΘΕ ΑΙΤΟΕΟ ΒΕΙΑΟΥΤΑΑ**

1 2/2/359

0. ΕΑΕΕΕΟΕ, 2006 ΒΕΕΟ 6 ΕΑΤΕΟΕ

ΕΙ ΕΑΕΕΟ ΟΑΤΑΑΑΤΕΥΑΑ:

1. ΓΕΕΙ ΕΥΑ ΥΑΘΑΕΕΥΑΕΕΕ - ΟΑΑΙΤΕΟ ΕΑΑΙ ΑΑΙΤΑΟΑ;
2. ΕΑΤΑΟΑ ΟΙ ΟΑΙ ΕΑΥΑΕΕΕ - ΤΙΤΑΟΑΙΑΑΕΕ ΤΙ ΟΑΙΟΕΕΑ;
3. ΑΑΟΟ ΑΕΙΑΙ ΕΑΑΑ - ΒΑΑΟΕ.

ΟΑΑΙΤΕΟ ΤΑΕΑΤΕ: ΑΕΑΤΑ ΕΑΥΕΡΑ

ΟΑΘΤΕΟ ΑΑΟΑΑΕΑΑ: ΑΔΕ ΑΔΕΟΔΑ ΕΟΕΟΟΕΑ ΑΟΙ ΥΕΥΕΑ ΟΑΘΟΕΑΕΙ Ο ΒΑΘΕ ΑΙΤΟΕΟ ΒΕΙΑΟΥΤΑΑ.

ΑΑΕΟ ΟΑΑΤΕ: ΟΑΘΟΕΑΕΙ Ο ΟΑΑΝΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ 165-Α ΤΟΑΕΕΟ ΒΕΟΑΑΕΕ ΤΑΒΕΕΟ ΟΕΟΥΑΑΕΟ "ΟΑΑΕΤΙΒΕΧΙ ΑΒΑΟΑΟΕΑΑΑΕΟ..." ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΑ ΟΑΘΟΕΑΕΙ Ο ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 24-Α ΑΑ 41-Α ΤΟΑΕΑΑΕΑΙ ΤΕΙΑΟΕΑΑΕΕ.

ΟΑΘΤΕΟ ΑΑΤΑΕΕΑΕΟ ΤΙ ΤΑΒΕΕΑΤΕ: ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑ - ΑΔΕ ΑΔΕΟΔΑ ΕΟΕΟΟΕΑ ΑΟΙ ΥΕΥΕΕΟ ΒΑΟΤΙΤΑΑΑΙΕΑΕ: ΕΑΤΑΟ ΕΙ ΟΡΑΕΑ ΑΑ ΓΕΥΙ ΕΤΙΤΑΟΕΑ. ΤΙ ΒΑΟΟΑ - ΟΑΘΟΕΑΕΙ Ο ΒΑΘΕ ΑΙΤΟΕΟ ΒΑΟΤΙΤΑΑΑΙΕΑΕ: ΑΑΕΑΟ ΟΑΤΟΑΕΕΑΤΕ, ΟΑΕΤΙΤΑ ΤΑΑΟΕΥΑΕΕΕ ΑΑ ΕΙ ΟΑΑ ΕΤΙΤΑΟΥΑΕΕΕ.

2006 ΒΕΕΟ 10 ΕΑΑΟΑΑΕΟ ΟΑΘΟΕΑΕΙ Ο ΟΑΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΤΑΟΕΕΙ Ο ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕΕ (ΟΑΕΟΟΟΥΕΕΟ Ν359) ΤΙΤΑΟΕΑ ΟΑΘΟΕΑΕΙ Ο ΑΔΕ ΑΔΕΟΔΑ ΕΟΕΟΟΕΑ ΑΟΙ ΥΕΥΕΑΙ ΑΑ ΤΙ ΕΕΑΤΑΑ ΟΑΘΟΕΑΕΙ Ο ΟΑΑΝΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ 165-Α ΤΟΑΕΕΟ ΒΕΟΑΑΕΕ ΤΑΒΕΕΟ ΟΕΟΥΑΑΕΟ "ΟΑΑΕΤΙΒΕΧΙ ΑΒΑΟΑΟΕΑΑΑΕΟ..." ΑΟΑΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΑΑ ΥΤΙ ΑΑ ΟΑΘΟΕΑΕΙ Ο ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 24-Α ΑΑ 41-Α ΤΟΑΕΑΑΕΑΙ ΤΕΙΑΟΕΑΑΕΕ.

ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΟΑΤΙ ΟΑΤΕΟ ΟΑΧΟΡΑΕΕΑ ΟΑΘΟΕΑΕΙ Ο ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 45-Α ΤΟΑΕΕ, 89-Α ΤΟΑΕΕΟ ΒΕΟΑΑΕΕ ΒΟΤΘΟΕΟ "Α" ΘΑΑΒΟΙΘΟΕ, "ΟΑΘΟΕΑΕΙ Ο ΟΑΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΤΑΟΕΕΙ Ο ΟΑΟΑΑΑ" ΟΑΘΟΕΑΕΙ Ο ΤΟΑΑΤΟΕΕ ΕΑΤΙ ΤΕΟ ΤΑ-19 ΤΟΑΕΕΟ ΒΕΟΑΑΕΕ ΒΟΤΘΟΕΟ "Α" ΘΑΑΒΟΙΘΟΕ, 39-Α ΤΟΑΕΕΟ ΒΕΟΑΑΕΕ ΒΟΤΘΟΕΟ "Α" ΘΑΑΒΟΙΘΟΕ, "ΟΑΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΤΑΟΕΑΕ ΒΑΟΤΙΤΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ" ΟΑΘΟΕΑΕΙ Ο ΕΑΤΙ ΤΕΟ ΒΕΟΑΑΕΕ ΤΟΑΕΕΟ ΤΑ-2 ΒΟΤΘΟΕ ΑΑ ΤΑ-16 ΤΟΑΕΕ.

ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑ ΑΥΤΕΥΤΑΑΟ, ΟΙΤΙ ΟΑΘΟΕΑΕΙ Ο ΒΟΑΕΕΑΙΤΟΕΟ 2005 ΒΕΕΟ 14 ΕΑΑΟΑΕΕΟ Ν52 ΑΑΤΕΑΟΑΟΕΑΕΟ ΟΑΟΑΑΙΕΟΑΑ, ΟΑΘΟΕΑΕΙ Ο ΟΕΙΑΑΑΙ ΟΑΘΙΑΕΑ ΟΑΤΕΤΕΟΟΟΙ ΟΑΕΑΕΟ ΟΑΘΟΕΑΕΙ Ο ΒΟΑΕΕΑΙΤΟΕΟ ΟΑΟΑΕΑΟΑΙ ΧΙ ΤΑΕΑΑΙ ΑΑΤΙΥΙ ΧΕΕ ΕΘΙΑ 451 210 ΕΑΟΕ, ΟΑΕΥΑΑΟΑΑΟΑΕΕΟ ΧΕΟΤΑΑΕΑΙ ΑΑΑΑΟΕΕ ΑΕΕΥΑΕΟΟΕΑΑΑΕΟ ΟΑΧΟΡΑΕΕΑ ΟΑΤΙ ΟΑΤΕΕΕ ΟΑΕΟΕΕΟ ΑΑΤΟΑΑΝΑΑΕΑΑ. ΟΑΘΟΕΑΕΙ Ο

ΑΔΑΕΑΑΑΕΟΑΑ ΕΟΟΕΟΟΕΑ ΑΟΙ ΥΕΑΥΕΑΙ, 2005 ΒΕΕΟ 18 ΑΘΟΕΕΟ, ΟΑΑΟΙ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΕΟ ΙΙΘΙ ΑΑΑΕΟ ΙΕΓΙΕΕ, ΙΕΙΑΘΕΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΧΕΙΑΓΟΕΑ ΟΑΙΕΙΕΟΟΟΙΟ ΟΑΑΝΙ ΑΑΘΑΟΟΑΙΓΙΟΟ ΑΑ ΙΙΕΕΑΙ ΑΑ ΟΑΟΑΕΑΟΑΙ ΧΙ ΓΑΕΑΓ ΑΑΙΥΙ ΧΕΕΕ ΕΑΓΑΕΕ ΟΑΕΟΕΕΟ ΑΑΙΑΝΑΑΕΟΑΟ ΟΑΑΟΑΟΕΕ ΟΑΑΝΙ ΑΑΕΕΑΟΑΥΕΕΟ ΑΟΕΑΑΕ, ΟΑΕΑΑΥ ΟΑΟΕ ΑΕΘΑΕ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΑΝΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ 165-Α ΙΟΑΕΕΟ ΟΑΟΑΑΙΕΟΑΑ.

ΟΑΑΝΙ ΑΑΘΑΟΟΑΙΓΙΟΕΟ ΟΑΟΕ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΕΟ ΑΑΥΑΙΑΕΑ ΙΙΟΑΟΥΑΕΕΟ ΙΕΑΟ ΑΟΑΟΥΕΑΟΑΟΕ ΕΘΙΑ ΑΑΙΕΙΕΟΟΟΑΥΕΟΕ ΟΑΘΙΑΕΑ ΑΑΓΑΕΕΑΕ ΟΑΘΑΕΑΘΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΥΕ, ΙΑΑΟΑΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ 2005 ΒΕΕΟ 26 ΕΑΕΕΟΕΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΕ, ΑΟ ΑΑΑΕΙΑΥΙ ΧΕΕΑ ΟΑΟΥΑΕΕ ΕΙ ΟΑΧΟΡΑΕΕΕ, ΟΙ Ι "ΑΙ ΑΑΑΕ ΑΑΙΕΙΕΟΟΟΑΥΕΟΕΕ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ 27² ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΙΑΒΕΕΕΕ ΑΑΙΟΑΕΥΑΟΟΕΕΑ ΕΙΛΑΟΥΕΟ ΟΑΕΑΟΙΕΙ ΑΑΟ ΙΕΕΟΕΑΓΑΟΕΕ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑ".

ΙΙΟΑΟΥΑΕΑ ΕΑΕΕΟ, ΟΙ Ι ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ ΙΕΑΟ ΒΑΘΙ ΑΑΑΓΕΕΕ ΑΟΑΟΙΑΓΟΑΥΕΑ ΑΟΑΟΟΕΥΙ ΧΕΕΕΑ ΑΑ ΑΟ ΟΑΑΟΑΑΙΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 24-Α ΑΑ 41-Α ΙΟΑΕΑΑΕΕ ΑΥΕΑΟΑΑΟΕ ΟΧΕΑΑΑΑΟ, ΟΑΑΑΓ ΑΟΥΑΑΑΟ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΕΟ ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑ ΙΙΘΙ ΑΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑΑΟ.

ΙΙΟΑΟΥΑΕΑΟ ΙΕΑΥΙΕΑ, ΟΙ Ι ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ Ι ΑΟ ΕΙΟΑΕΑ ΕΟΑΕ ΙΓΕΥΑΓΑΕΓΑΓ ΟΑΕΕΑΑΕΑ, ΟΙ ΑΙ ΟΕΥΑΑ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΑΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΑΕΟ ΙΕΑΟ ΑΑΓΑΓ ΟΥΕΑΕΑΑΟΕΕ ΟΑΘΙΑΓΙ ΑΕΟ ΕΙΛΑΟΥΕΟΕ ΟΑΕΑΟΙΕΙΑΑΑ ΥΓΙΑΕΟ ΟΑΟΑΑΙΕΟΙΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΑΙ ΑΑΑΕ ΑΑΙΕΙΕΟΟΟΑΥΕΟΕΕ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ 27² ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2 ΙΑΒΕΕΕΟ ΙΙΕΑΓΑΓΑΕΑΓ, ΟΙ ΙΕΕΟ ΕΑΓΑΓΑΑ: "ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑ ΑΑΙΕΙΕΟΟΟΑΥΕΟΕΕ ΙΟΑΑΓΙΟ ΟΑΟΑΑΑ ΑΟ ΒΑΘΙ ΑΑΑΑΓΟ ΕΙΛΑΟΥΕΟΕ ΟΑΕΑΟΙΕΙΑΑΟ."

ΙΙΟΑΟΥΑΕΕΟ ΑΕΟΕΕ, ΟΑΑΑΓ ΑΘΟΕΕ ΕΟΥΑΑΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΕ ΑΥΕΑΟΑΑΟΕΕ, ΙΙΘΑΕΑΘΑΑΑΕΟΑ ΑΑ ΕΟΟΕΑΕΟΕΕ ΘΕΟΑΑΕΟ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΕΟ ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑ ΙΕΥΑΑΕΟΑ ΑΑ ΑΑΑΟΥΑΕΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑΑ.

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 24-Α ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑΑ ΙΙΕΕΑΓΑΟ ΟΑΕΑΓΑΓ ΑΑΟΑΑΟΕΑΑΑΟ, ΑΕΓΑΕΑΓ ΑΥΙΕΥΙΟΕΕ ΙΟΑΕΕΟ ΡΕΟΕΕΑΑΕ ΕΙ ΙΘΙ ΓΑΓΟΕΑ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΕΟ ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑ ΙΕΥΑΑΕΟ ΑΑΟΑΓΟΕΑ ΟΑΥΙ ΑΑΕΕΑΓ Α ΑΑΕΙΕΟΑΒΑΑΓΙΕ ΒΥΑΟΙ ΑΑΕΑΓ. ΟΑΑΕΑ ΒΑΘΙ ΙΑΘΙΕ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΧΕΓΑΟ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑΟ, ΒΑΘΙ ΑΑΑΑΓΟ ΟΒΙ ΟΑΑ ΑΟΑΕ ΑΑΕΙΕΟΑΒΑΑΓΙ ΒΥΑΟΙΟ, ΟΙ ΙΑΕΟΥΥ, ΑΑΕΓΟΑΟΑΟΑΑΕΟ ΟΑΓΕΑΑΑΑΟΥΕ, ΟΓΑΑ ΙΕΙΑΘΕΙΟ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΕΟ ΙΙΘΙ ΑΑΑΑΕΙΑ ΑΑ ΑΘΟΕΟΟΕ ΙΙΘΙΑΑΑΑΕΟ ΟΑΑΑΑΑ, ΙΙΕΘΙ ΑΙΟ ΟΑΑΕΟΙ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑ.

ΙΙΟΑΟΥΑΕΑΟ ΙΕΑΥΙΕΑ, ΟΙ Ι ΟΑΑΑΓ ΓΙΟΓΕΕ ΑΑΑΑΓΕΕΕ ΟΑΕΥΟΑΑΑ, ΟΙ ΙΕΕΟ ΕΑΓΑΓΑΑ ΑΟΑ ΕΟ ΕΟ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑ ΟΘΕΟΙ ΑΓ Α ΕΙΛΑΟΥΕΟΕ ΟΑΕΑΟΙΕΙΑΑΑ ΑΟΕΟ ΥΓΙΑΕΕΕ, ΡΑΕΑ ΑΑΕΒΟΙ ΑΑΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΕ ΑΑΟΑΓΟΕΑΑΟΕΕ ΟΧΕΑΑΑΑΕΟ ΟΑΕΥΑΟΑΑΟ ΑΑ ΒΑΘΙ ΑΑΑΑΓΟ, ΟΑΑΕΙΒΕΧΙΟ ΙΑΘΕΑΑΓ, ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΕ ΑΥΕΑΟΑΑΟΕΕ ΟΧΕΑΑΑΑΕΟ ΕΑΓΙ ΘΕΟΑΑΑΟ.

ΤΙ ΘΑΟΥΑΕΕΟ ΑΑΓΙΑΟΟΑΑΕΕ, ΟΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 24-Α
 ΙΟΑΕΕΟ ΙΑΙ ΕΑΑ ΘΟΙΘΟΕ ΑΑΓΙΑΕΥΑΟΑΑΟ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΕΟ ΕΑΕΕΟΟΧΕΑΕΟ
 ΟΑΕΥΟΑΑΕΟ ΕΙ ΓΕΟΑΟΟΕ ΕΘΕΟΑΟΕΟΙΑΑΟ, ΑΙ ΕΙ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ
 ΟΑΑΑΝΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΕ ΑΑΑΑΓΕΕΕ ΟΑΕΥΟΑΑ ΑΟ ΟΑΑΟΑΑΑΙΑΑ
 ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΕ ΑΑΑΑΓΕΕΕ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΕΟ ΕΑΕΕΟΟΧΕΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΕΟ
 ΑΟΥ ΑΟΕ ΕΘΕΟΑΟΕΟΙΟ. ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΑ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ
 ΟΑΕΟΑΑΟΙ ΙΟΑΑΓΕΑΥΕΑ, ΧΕΙΛΟΑΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΤΙ ΘΑΕΑΘΑΑΕΟ
 ΓΕΑΟ ΑΑΑΑΑΓΕΕΕ ΑΑΑΟΑΑΑΑΑΕΕ, ΟΑΥ ΒΑΟΙΤΙΥΙ ΑΟ ΤΙ ΘΑΕΑΘΑΕΑ
 ΓΕΙΑΟΕ ΘΑΟΟΑΕΟΙΑΑΕΙΑΟ. ΑΓΑΓΑΑ, ΤΙ ΘΑΟΥΑΕΑ ΕΑΕΕΟ, ΟΙ
 ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ ΟΑΙΟΑΟΟΟΕ ΙΥΙ Χ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΑΟ,
 ΑΟΑΑΕΕΑΟ ΟΑΙΕΑΑΑΑΟΕ, ΑΟ ΟΑΕΡΕΑΑ ΓΕΑΓΕΑΙ Ε ΟΧΕΑΑΑ,
 ΑΑΟΑΕΑΟΙΕΙ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑ, ΟΑΑΑΙ ΑΟ ΟΑΧΟΡΑΕΟΕΑΑ
 ΑΒΕΓΑΑΥΙΑΑΑΑΑ ΑΑΙ ΓΕΟΑΟΕΕΟ ΘΟΕΓΕΔΑΟ.

ΤΙ ΘΑΟΥΑΕΑ ΕΑΕΕΟ, ΟΙ ΟΑΑΑΙ ΤΙ ΟΙΑ ΑΟΑΑΑ ΑΒΕΓΑΑΥΙΑΑΑΑΑ
 ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 41-Α ΙΟΑΕΟ, ΟΙ ΓΕΕΕΑΥ
 ΑΑΓΙΑΕΥΑΟΟΕΕΑ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΑΑΕΑΙ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΕΟ
 ΕΑΕΕΟΟΧΕΑΑ ΤΙ ΘΙ ΑΑΕΟ ΘΕΟΙ ΑΑΕ: "ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΥ ΑΑΕ
 ΤΙ ΘΑΕΑΘΑΟ ΟΧΕΑΑΑ ΑΘΑΟ ΕΑΓΙ ΓΕΕ ΑΑΑΑΓΕΕΕ ΒΑΟΕΕ ΑΑΑΥΙΟ
 ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΑΟΕ ΙΑΟΑΑ ΑΟΟΑΟΕ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑΟ,
 ΑΑΟΑΕΑΑ ΕΘ ΑΟΟΑΑΟΕ ΙΧΕΥΕΑΕΟΟ ΑΓΕΟΙΑΓΟΑΑΟ, ΕΟ ΕΟΓΕ ΑΟ
 ΟΑΕΥΑΑΑΙ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ, ΘΟΙ ΧΑΟΕΟΕ ΑΙ ΕΙ ΙΑΟΥΕΟΕ ΟΑΕΑΟΙΕΙΑΑΟ".

ΤΙ ΘΑΟΥΑΕΑ ΑΥΓΕΥΙΑΑΟ, ΟΙ ΟΑΑΟΙ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΕΟ ΓΕΑΟ
 ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΕΟ ΕΙ ΙΑΟΥΕΟΕ ΟΑΕΑΟΙΕΙΑΑΑ ΥΓΙ ΑΕΟΑΕΑΕΟ,
 ΑΟΥΕΕΑΑΕΕΑ, ΑΟ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑ ΑΕΙΑΥΙ ΧΕΕΑΑΑΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ
 ΑΕΙΑΑΕ ΑΑΓΕΓΕΟΟΟΥΕΟΕΕ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ 27² ΙΟΑΕΕΕ ΑΑΑΑΓΕΕΕ
 ΕΙ ΙΑΟΥΕΟΕΕ ΟΑΕΑΟΙΕΙΑΑΕΟ ΥΓΑΑΑΟ: "ΕΙ ΙΑΟΥΕΟΕΕ ΟΑΕΑΟΙΕΙΑΑΑ -
 ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑ ΕΙ ΙΑΟΥΕΟΕΕ ΧΑΟΑΟΕΙΑΕΟ ΙΘΙ ΓΑ ΑΑΑΓΕΟ, ΧΙ ΟΙΘΕΕΟ
 ΘΟΙ ΥΑΟΕΟ, ΟΑΟΟΑΕΑΕΟ ΕΑΙ ΑΑΕΑ ΑΙ ΓΑΑΕΟΓΕΑΟΕ ΟΑΑΑ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑ,
 ΟΙ ΓΑΕΕΥ ΑΑΙ ΕΥΑΓΑΑΑ ΟΑΓΙ ΓΕΕΟ ΟΑΒΑΟΙΤΑΕΑΑ, ΤΙ ΟΑΓΑΑΑΕΑΑ,
 ΑΑΑΑΟΑΙΟΑΑΑΑΕΑΑ ΑΙ ΤΙ ΙΟΑΟΟΑΑΕΟ ΑΑΟΒΑΑΑΑ, ΑΓΑΑ ΟΙ ΓΑΕΕΥ
 ΒΑΟΙΤΑΑΑΑΙΟ ΟΕΑΕΑΟ ΑΙ ΟΑΓΙΓΕΟΟΕ ΟΑΙΘΙΑΑΑΕΟ ΓΓΕΥΑΓΑΕΙΑΙ
 ΟΑΑΑΑΟ, ΑΑΟΑΕΑΑ ΟΑΑΑ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑ, ΟΙ ΓΕΕΟ ΑΑΙ ΝΥΑΑΓΑΑΑΙ
 ΟΑΟΡΕΙΑ ΑΕΑΓΕ ΓΕΑΥΑΓΙΟ ΘΕΟΕΟ ΕΙ ΓΕΟΑΑΓΟΟΓΑΟΕΑΓΙΑΟ."

ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΑΕΟ ΓΕΑΟ ΟΑΑΑΝΙ ΙΟΑΑΓΙ ΑΑΕΟΑΕΑΕΟ
 ΑΑΑΥΑΓΙΘΕΕ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑ ΟΑΟΡΕΑΑΑΕΕΑ ΒΑΟΙΤΑΑΑΑΙΑΟ ΕΙ ΙΑΟΥΕΟΕ
 ΟΑΕΑΟΙΕΙΑΑΟ, ΟΑΑΑΙ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΑ ΑΟ ΑΒΑΑ ΑΑ
 ΑΟΥ ΟΑΕΡΕΑΑ ΑΒΑΙ ΑΑΟ ΕΙ ΙΑΟΥΕΟΕ ΟΑΓΕΑΓΙΑΑΟ, ΟΑΑΑΙ ΓΑΕΕ
 ΟΑΓΕΑΓΙΑΕΟ ΡΕΟΕΕΑΑ ΟΑΧΟΡΑΕΟ ΒΑΟΙΤΑΑΑΑΙΟ ΑΟΑ ΤΙ ΑΑΕΟ ΓΕΥΑΑΑ,
 ΑΟΑΙΑΑ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΑΙ ΥΑΓΑΑΕΟΑ ΑΑ ΟΑΑΟΙ (ΓΑΟΕΑΑΕΙΑΕΕΕ)
 ΧΟΙΘΥΕΑΕΟ ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑ. ΑΓΑΓΑΑ, ΤΙ ΘΑΟΥΑΕΑΟ ΓΕΑΥΕΑ, ΟΙ
 ΟΑΟΡΕΑΑΑΕΕΑ, ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ Ο ΑΑΑΥΓΑΟ ΕΟΑΕΕ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑ, ΟΙ ΓΑΕΕΥ
 ΓΕΟΕΑΕΟ ΕΙ ΙΑΟΥΕΟΕ ΟΑΕΑΟΙΕΙΑΑΑ ΒΑΟΙΤΑΑΑΑΙΟ.

ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑ ΑΥΤΕΥΤΑΟ, ΟΤΙ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΙ Ο ΟΑΑΝΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ 165-Α ΙΟαΕΕΟ ΟΑΟΑΑΙΕΟΑΑ, ΟΑαΑΕΒΕ×Ι ΑΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΑΑΕΟ ΙΕΑΟ ΟΑΑΑΝΙ ΤΙ ΟΑΑΤΙ ΑΑΕΟΑΕΑΕΟ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΤΙ ΑΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΑΑ ΑΑΑΥΑΤΙΘΕΕ ΕΙ×Ι ΟΙΑΥΕΕΟ ΕΙ ΙΑΟΥΕΟΕ ΟΑΕΑΟΙΕΤΙ ΑΑΑΑ ΥΤΙ ΑΑ ΑΒΕΤΑΑΥΙ ΑΑΑΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΙ Ο ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΥΕΕΟ 41-Α ΙΟαΕΕΕ ΑΑΑΑΑΙΕΕ ΤΙ ΕαΙ ΑΙ ΑΑΟ.

ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑΙ ΑΥΤΕΥΤΑ, ΟΤΙ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΙ Ο ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΥΕΕΟ ΙΑ-6 ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΒΕΤΑΑΑΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΙΕΟΑΑ, “ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΙ Ο ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΤΙ ΑΑ ΟΑΑΟΑΑΙ ΑΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΥΙ ΘΕΟΙ ΟΑΙΟΑΕΕΕΟ ΟΑΥΙ ΑΑΕΕΑΤΙ Α ΑΥΕΑΟΑΑΟΕ ΘΟΕΙΥΕΘΑΑΟΑ ΑΑ ΤΙ ΟΙΑΑΟ”, ΟΑΥ ΕΙ ΑΟ ΑΟΕΕΟαΙΤΙ ΑΟ, ΟΤΙ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΙ Ο ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΥΕΕΟ 24-Α, 41-Α ΙΟαΕΑΑΕΟ ΑΑ ΑΙ ΙΟαΕΑΑΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΑΑ ΙΕΥΑΑΟΕΕ ΕΑΓΙ ΙΑΑΕΟ ΕΙΟΑΟΘΟΑΟΑΥΕΕΟΑΟ ΟΙ ΑΑ ΑΑΑΕΕΑΑΕΕΟΒΕΤΙ Ε ΟΑΟΑΑΙΕΟΕ ΟΟΑΙ ΑΑΟΟΑΕ, ΟΑΥ ΟΑΙΟΑΕΑΕΤΑ ΕΙ×Ι ΟΙΑΥΕΕΟ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ ΑΑΙ αΙ ΟΥΕΑΕΑΑΕΟΑΕΑΕΟ ΑΑΟΑΑΕΤΑ αΑΕΥΑΙΕΑΟΑΕ ΟΑαΑΕΙΒΕ×Ι ΑΑΟ.

ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑΙ ΙΕΟΕΕΑ ΟΑΟΑΙΟΕΕΤΙ ΘΑΘΟΕΕΑΑ, ΟΤΙ ΙΑΕΥΥ ΑΑΑΙΕΑΙΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑ ΡΕΟΕΕΑΑ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΕΑ ΑΥΑΕΟ ΑΑΟΙ ΘΟΕΕ ΕΙ ΙΑΑΙΥΕΕΟ ΙΑ-10 ΙΟαΕΕΟ ΕΙΟΑΟΘΟΑΟΑΥΕΕΟΑΟ ΑΑΟΙ ΘΕΟ ΑΑΑΙΕΑΙΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΟΑΘΑΟΕΑΥΙ ΘΕΟΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΤΙ ΑΑΒΑΟΑ, ΑΟΑΑΑ ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑΙ ΑΥΤΕΥΤΑ, ΟΤΙ ΑΑΑΙΕΑΙΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑ ΡΕΟΕΕΑΑ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΕΑ ΑΥΑΕΟ ΑΑΟΙ ΘΟΕΕ ΕΙ ΙΑΑΙΥΕΕΟ ΙΑ-10 ΙΟαΕΕ, ΙΟΑΑΑΟΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΙ Ο ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΥΕΕΟ 24-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΕΟΑ, ΑΑΑΑΙΟ ΕΙ×Ι ΟΙΑΥΕΕΟ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΕΟ ΟΑΙΕαΑΑΑΑΑΟ.

ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑΙ ΙΕΟΕΕΑ ΟΑΟΑΙΟΕΕΤΙ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑΑ (Autronic AG ΟΑΕΥΑΟΕΕΟ ΒΕΤΑΑΥΙ ΑΑΑ, 1990 ΒΕΕΟ 22 ΙΑΕΟΕ, ΟΑΟΕΑ Α Ν178), ΟΤΙ ΙΑΕΥΕΥ ΟΑΟΑΙΟΕΕΤΙ ΑΑΑΑΑΕΤΑ, ΟΤΙ ΑΑΑΙΕΑΙΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑ ΡΕΟΕΕΑΑ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΕΑ ΑΥΑΕΟ ΑΑΟΙ ΘΟΕΕ ΕΙ ΙΑΑΙΥΕΕΟ ΙΑ-10 ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΤΑΑΟΕ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑΙ αΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑΟΕ ΟΑΟΑΑ (ΙΑΕ ΟΙΘΕΟ ΕΙ×Ι ΟΙΑΥΕΕΟ ΙΕΥΑΑΕΟΑ ΑΑ ΑΑΑΟΥΑΕΑΑΕΟ) ΙΕΑΥΟ ΕΙ ΤΙ ΟΟΙ ΕΟ ΟΙ ΑΑ ΑΘΑΙ ΑΑΑΑΟΑΑΙ ΑΑΟ.

ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΑΕΟΕΕ, ΟΑΑΑΑΙ 165-Α ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΙΑΒΕΕΕΟ ΙΕαΑΑΑΕΕ ΕΙ ΕΙ×Ι ΟΙΑΥΕΑΑΕΟ ΕΙ ΙΑΟΥΕΟΕ ΟΑΕΑΟΙΕΤΙ ΑΑΑΑ ΟΘΕΟΙ ΑΙ Α ΙΕΥΙ ΑΑΑ, ΟΤΙ ΙΕΑΑΕΥ ΕΑΑΕΑΙΕΕ ΟΕΤΑΑΟΟΕΟ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΤΑΑΕΕ, “ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΙ Ο ΑΙ ΑΑΑΕ ΑΑΙΕΙΕΟΟΟΑΥΕΟΕΕ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ” 27² ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΙΑΒΕΕΕΟ ΟΑΟΑΑΙΕΟΑΑ, ΑΟ ΒΑΟΤΙ ΑΑΑΑΙ ΑΙ ΕΙ ΙΑΟΥΕΟΕ ΟΑΕΑΟΙΕΤΙ ΑΑΑΟ, ΟαΑΟΥΑΑ αΑΕΥΙ ×Ο ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΙ Ο ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΥΕΕΟ 24-Α ΑΑ 41-Α ΙΟαΕΑΑΕΕ ΑΑΟΑΙΟΕΟΑΑΟΕ ΑΑΑΙΕΑΙΕΟ ΟΑΥΙ ΑΑΕΕΑΤΙ Α ΑΥΕΑΟΑΑΟΕ Ο×ΕΑΑΑΑΟ.

ΟΙ ΑΑΕΕΑΑ ΑΕΤΙ ΑΥΤΕΥΤΟΕΕΑΙ ΑΑΙ ΤΑΕΙ ΑΟΑ, ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑ _ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΙ Ο ΑαΑΕΑΑΑΕΟΑΑ ΕΟΘΕΟΘΕΑ ΑΟΙ ΥΕΑΥΕΑ ΤΙ ΕΕαΙ ΑΟ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΙ Ο ΟΑΑΑΝΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ 165-Α ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΙΑΒΕΕΕΟ ΟΕΟΥΑΑΑΕ “ΟΑαΑΕΙΒΕ×Ι ΑΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΑΑΕΟ...” ΥΤΙ ΑΕΕ ΕΟΙ ΑΟ

ΑΘΑΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΟΟΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 24-Α ΑΑ 41-Α
ΓΟΑΕΑΑΕΑΙ ΓΕΓΑΟΕΑΑΕΕ.

ΟΑΘΓΑΕΑ ΓΙ ΔΑΟΟαΑ ΓΙ ΒΑΟΕ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΔΑΘΕΑΓΑΓΟΕΟ
ΒΑΘΓΙ ΓΑΑΑΓΕΑΑΟ: ΑΑΕΑΟ ΟΑΓΘΑΕΕΑΓΟ, ΟΑΕΓΓΑ ΓΑΕΑΟΕΟΑΕΕΟΑ ΑΑ
ΕΓΟΑΑ ΕΓΓΑΟΑΕΕΟ ΓΕΑΥΓΑΕ, ΟΓΓ ΟΑΑΑΓ ΓΙ ΟΓΑ ΒΕΓΑΟΓΓΑΑΓΑΑΟΕ
ΑΟ ΓΓΑΕΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΑΟΕΑΓ ΟΑΓΑΑ ΑΑΟΑΓΓΑΑΕΑ
ΑΑΓΓ :

ΓΙ ΔΑΟΟαΑ ΓΕΕΥΓΑΟ, ΟΓΓ ΓΙ ΟΑΟΥΑΕΑΑΕ ΑΟΑΟΒΓ ΟΑΑ
ΑΑΓΓΑΟΟΑΑΓ ΕΑΓΓ ΓΟ ΕΑΟΠΓ, ΕΓΧΓΟΓΑΥΕΕΟ ΕΑΕΕΟΟΧΕΑΑ ΑΟΕ-ΑΟΕΕ
ΟΓΓΕΟΑΓΑΕΓΓΑΑΓΕ ΟΧΕΑΑΕΑΑΑΓΕΑ, ΟΓΓΑΕΕΥ ΑΑΑΓΕΑΓΟ ΑΑΑΥΓΕΑ.
ΓΑΑΟΑΓ ΑΟ ΟΧΕΑΑ ΑΟ ΑΟΕΟ ΑΑΟΓ ΕΟΟΟΟΕ, ΟΑΥ ΟΑΟΥΑΕΑΑΟ
ΕΡΕΑΑΑ, ΟΑΑΕΓΒΕΧΓΓ, ΑΑΟΕΑΑΟΕ ΟΑΓΕαΑΑΑΟΕ, ΕΑΓΓ ΓΕΟ
ΟΑΧΟΡΑΑΕΑΑ ΓΓΑΑΓΕΓΓΟ ΓΕΟΕ ΟΑΕΥΟΑΑΑ. ΟΒΓ ΟΑΑ ΑΓ ΟΑΕΥΟΑΑΕΟ
ΑΑΓΓΑΕΕΓΑΑΑ ΑΑΟΕΑΑΟΕΕ ΕΓΧΓΟΓΑΥΕΕΟ ΓΕΥΓΑΑ ΟΑΑΕΓΒΕΧΓ,
ΕΓΓΑΟΥΕΟΕ ΑΓ ΔΕΟΑΑ ΟΑΕΑΟΓΕΓΑΑΑ.

ΓΙ ΔΑΟΟαΑ ΑΑΓΓΑΟΟΑΑΟ, ΟΓΓ, ΓΑΟΕΑΕΕΑ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο
ΕΑΓΓ ΓΓΑΑΕΓΓΑ ΟΧΕΑΑΟ ΑΓΕΑΑΟ ΟΓΑΓΟΥ ΧΕΕΕΟΟ, ΑΟΑΑ
ΕΟΟΕΑΕΟΕ ΔΕΟΑΑΟ, ΓΓΕΓΓΑΓΓ ΑΑ ΓΕΕΥΓΓ ΟΑΕΑ ΟΑΑΕΟ ΕΓΧΓΟΓΑΥΕΑ,
ΟΓΓΑΕΕΥ ΑΟ ΑΟΕΟ ΟΑΕΑΟΓΕΓΓΑ ΓΕΥΓΑΟΕΕ, ΓΑΑΟΑΓ, ΑΓΑΟΕΑΓΑΑ,
ΕΑΓΓ ΓΕ ΑΟΥΕΕΑΑΕΑΑ ΓΕΕΥΓΑΟ, ΑΑΥΟΕ ΕΘΓΑΟ ΓΑΓΟΑ ΑΟΑΓΑΕΕΑΑ
ΓΓΕΥΓΑΕΓΓΑΓΕ ΒΑΟΕ _ ΕΓΧΓΟΓΑΥΕΕΟ ΓΕΟΑΟΥΑΑΑ ΟΓΑΑ ΓΕΓΑΟΕΓΓ ΕΓ
ΑΑΓΓΕΟΟΟΑΥΕΟΕ ΓΟΑΑΓΓΟ, ΟΓΓΑΕΕΥ ΟΧΕΑΑΑΓΓΟΕΕΕΑ ΑΑΟΥΑΟ ΕΑΕ.
ΓΙ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΓΑ, ΑΓ ΕΓΓΕΟΑΟΟΕ ΟΑΓΕαΑΑΑΟΕ ΕΓΧΓΟΓΑΥΕΕΟ
ΓΙ ΟΑΘΓΓΑΑΕΑΑ ΓΕΓΑΟΕΑΟ ΑΟΑ ΟΟΥΑΕΓΓΑ ΔΟΑΕΕΑΓΓΟΕΟ ΟΑΟΑΕΑΟΑΓ
ΧΓΓΑΟ, ΟΑΕΑΑΓΑΥ ΓΓΑΑ ΕΑΓΑΕΟ ΑΑΓΓΟΓ ΧΑ, ΑΓΑΑ ΟΕΓΑΑΑΓ ΟΑΘΓΑΕΑ
ΟΑΓΓΕΟΟΟΓΟ, ΟΓΓΕΕΟΕΑΕΟΑΥ ΑΑΓΓΕΥΓ ΕΑΓΑΑ, ΑΟΑΓΑΑ ΟΑΑΑΓΓ
ΑΑΔΑΟΟΑΓΑΓΟΟ, ΟΓΓΑΕΓΑΥ ΑΑΓΑΑΑΑ ΑΥΓΕΥΓΟΕΕ ΟΑΘΓΓΑΕΕ. ΑΓ
ΟΑΓΕαΑΑΑΟΕ, ΟΑΑΑΓΓ ΓΟΑΑΓΓΓ, ΟΟΟΕΕΑΑ ΟΑΓΑΟΕΕΕΑΓΑΑ, ΟΑΟΕ
ΑΑΓΟΥΑΑΑΑ ΑΑΑΕΑΑΕΟΑΑ ΕΟΟΕΟΟΕΑ ΑΟΓΥΕΑΥΕΑΟ ΕΓΧΓΟΓΑΥΕΕΟ
ΓΕΒΓ ΑΑΑΑΕΑ, ΟΑΑΑΓΓ ΕΑΕ ΑΟ ΕΥΓ ΟΧΕΑΑΑΓΓΟΕΕΕ, ΑΑΑΥΑ ΑΟΑΕΕ
ΕΓΧΓΟΓΑΥΕΑ.

ΓΙ ΔΑΟΟαΑΟ ΓΕΑΥΓΕΑ, ΟΓΓ ΕΓΧΓΟΓΑΥΕΕΟ ΕΓΓΑΟΥΕΟΕ
ΟΑΕΑΟΓΕΓΓΑΑΑ ΓΕΥΓΑΑΑ ΑΟΕΕ ΟΑΑΑΟΓΓ ΓΟΑΑΓΓΟ ΓΕΑΟ, ΑΟ ΓΕΥΓΑΑΟ,
ΟΓΓ ΕΑΕ ΓΑΓΟΑ ΓΟΑΑΓΓΟ ΓΕΑΟΥ ΟΑΕΑΟΓΕΓΓΑ ΕΘΓΑΑΑ ΓΕΥΓΑΟΕΕ.

ΓΙ ΔΑΟΟαΕΟ ΑΕΟΕΕ, ΓΙ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΟΑΧΟΑΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο
ΟΑΑΑΓΓ ΕΓΓΑΟΕΕ, ΟΑΑΕΓΒΕΧΓΓ ΑΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΑΑΕΟ ΓΕΑΟ ΟΑΑΑΓΓ
ΓΟΑΑΓΓ ΑΑΕΟΑΕΑΕΟ ΑΑΑΥΑΓΑΓΟΕΕ ΕΓΧΓΟΓΑΥΕΕΟ ΟΒΕΟΓΑΓΓ ΕΓΓΑΟΥΕΟΕ
ΟΑΕΑΟΓΕΓΓΑΑΑ ΥΓΓΑΑ, ΟΓΓ ΑΑΕΑΑΑΟ ΑΓ ΓΕΑΟΟΕΓΓΑΟ ΑΟΕΟ
ΓΓΕΕΑΑΟΕΕ ΑΑΓΓ ΕΟΑΟΕΟΕ ΟΑΕΓΓΑΑΓΓ ΑΑΑΟΕ", ΟΑΕΕΕΑΕΟΟΕΑ.
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 24-Α ΓΟΑΕΕΟ ΓΑ-4 ΔΟΓΘΟΕ ΔΕΟΑΔΕΟ
ΑΟΕΟ ΓΕΕΕΕΑΑΟΕΕ, ΟΓΓ ΕΓΧΓΟΓΑΥΕΕΟ ΑΑΥΑΓΑ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΟΑΕΕΥΟΑΓΓ Ο
ΕΓΓΕΑΑΓΓΑΕΕΟΑΑ ΑΥΕΑΟΑΑΟΕΕ ΕΓΧΓΟΓΑΥΕΕΟ ΕΑΕΕΑΓΓ

ΑΟΑΥΕΕΑΕΑΑ. ΟΑΘΑΟΕΑΕΙΟ ΟΑΑΝΙ ΕΙ ΑΑΘΟΙΑ ΕΕ, ΟΑΑΝΙ
ΙΟΑΑΓΙ ΑΕΟΑΕΑΕΟ ΑΑΑΥΑΙΘΕΕ ΕΙΧΙΟΙΑΥΕΑ ΕΙΛΑΟΥΕΟΕ
ΟΑΕΑΟΙΕΙ ΑΑΑ ΙΕΕΥΤΕΑ, ΑΙΟ ΙΑΟ ΕΙΧΕΑΑΙΥΕΑΕΟΟΙ ΑΕΟ ΙΕΥΑΙΕ
ΙΕΑΙΕα. ΑΙΑΑΓΑΑ, ΟΑΑΑΓΙ ΓΙΟΙΑ ΟΑΑΟΑΑΙΑΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΕΙΟ
ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 24-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-4 ΘΟΙΘΟΕΟ ΟΑΙΙ ΙΑΕΑΕΟ.

ΙΙΘΑΟΟαΕΟ ΒΑΟΙΙΙΑΑΑΓΙΑΕΕ ΑΑΓΙΑΟΟΑΑΟ, ΟΙΙ ΟΑΘΑΟΕΑΕΙΟ
ΟΑΑΝΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΕ, ΟΑΘΑΟΕΑΕΙΟ ΟΑΑΝΙ ΙΟΑΑΓΙ ΑΕ ΕΑΕΑΙΕ
ΟΑΘΙΕΑΓΙΑΑΟ ΑαΙ ΟΥΕΑΕΑΑΙ ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΟΑΙΘΑΕΑΕΑΙΥΑΕ ΙΟΑΑΓΙ Ο
ΟΟΑΟΟΟΕΟ ΙΘΙΓΑ ΑΒΑΘΑΑΟΕΑΑΑΕ, ΑΙΟ ΟΑΑΝΙ ΙΟΑΑΓΙ ΑΟ
ΙΕΙΕαΑΑΟΕΕ ΑΘΑΕ ΟΑΙΘΑΕΑΕΑΙΥΑΕ ΙΟΑΑΓΙ ΑΕΟ ΟΟΑΟΟΟΕ, ΟΑΑΥ
ΕΑΑΟ ΕΥΟΕΟ ΙΟΑΑΑΕΕ ΟΑαΕΟ ΕΙΧΙΟΙΑΥΕΑ, ΟΙΙΕΕΟ ΑΥΑΑΑΕΑΥ ΟΑΑΝΙ
ΙΟΑΑΓΙ Α ΘΑΟΟαΕΟΙΑΑΑΑΕΕ, ΑΙΘΑΕΑΓΙΑΑ, ΑΟ ΕΙΧΙΟΙΑΥΕΑ ΟΑΑαΑΑ ΑΟΑ
ΟΟΥΑΕΙ Α ΟΑΑΝΙ ΙΟΑΑΓΙ ΑΑΟ, ΑΟΑΙΑΑ ΒΑΟΙΙΑΑΑΑΙΟ ΙΑΟΙΑ ΘΕΘΕΑ
ΕΘΕΑΙΕΕ ΕΙΧΙΟΙΑΥΕΑΟ. ΑΙΑΑΓΑΑ, ΟΑΑΑΓΙ ΑΘΟΕ ΟΟΟΕ
ΟΑΟΑΑΙΕΟΙ ΑΑΥΕΑ ΟΑΘΑΟΕΑΕΙΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΑΟΕΑΙ.

ΙΙΘΑΟΟαΕΟ ΒΑΟΙΙΙΑΑΑΓΙΑΕΕ ΙΕΕΥΓΑΟ, ΟΙΙ, ΙΑΘΕΑΕΕΑ,
ΟΑαΕΙΒΕΧΙΟ ΧΟΙΘΥΕΑΟ ΑΟ ΒΑΟΙΙΑΑΑΑΙΟ ΟΑΙΒΑΟΙΑΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙΑΑ ΑΑ
ΙΙ ΑΑΑΕΟ ΙΕΥΑΑΑ, ΙΑΘΑΙ ΑΟ ΑΟ ΙΕΥΓΑΟ, ΟΙΙ ΑΑΘΕΑΑΟΕ ΟΕΟΟΥΕΑΟΥΕ
ΟΑαΕΙΒΕΧΙ ΑΟ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΑΑαΑΑΟ ΕΙΛΑΟΥΕΟΕΕ ΟΘΕΑΟΕΙΑΕΟ
ΙΙ ΙΑΒΕΕΑ. ΑΙ ΟΑΙΕαΑΑΑΑΟΥΕ ΕΙΧΙΟΙΑΥΕΑ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΟΑΕΥΑΑΑΑΟ ΕΟΑΕ
ΕΙΛΑΟΥΕΟΕ ΥΓΙΑΑΑΟ, ΟΙΙΛΕΕΑ ΑΑΙΝΟΑΑΓΙΑΑΥ, ΟΑΟΡΕΙΑ
ΑΑΙ ΟΟΒΙ ΟΑΑΑΕΕ ΑΕΑΙΕ ΙΕΥΑΓΙΟ ΟΑαΕΙΒΕΧΙΟ ΑΟΑ ΙΑΟΟΙ
ΑΕΙ ΓΙ ΙΕΕΑΟ, ΑΟΑΙΑΑ ΟΑαΧΟΕαΙ ΑΑΑΟΥ. ΑΙΘΑΕΑΓΙΑΑ, ΟΑΟΡΕΑΑΑΕΕΑ,
ΟΑΑΝΙ ΙΟΑΑΓΙ Ο ΙΕΑΟ ΕΙΛΑΟΥΕΟΕΑΑ ΟΑΕΑΟΙΕΙ ΑΑΑ ΑΥΕΑΟΑΑΟΕΕ
ΕΙΧΙΟΙΑΥΕΑ ΟαΑ ΟΑαΕΙΒΕΧΙ ΟΒΟΑΑΑΟΥΕ ΑΟ ΒΑΟΙΙΑΑΑΑΙΑΟ
ΟΑΕΑΟΙΕΙΟ.

ΙΙΘΑΟΟαΕΟ ΒΑΟΙΙΙΑΑΑΓΙΑΕΕ ΑΑΓΙΑΟΟΑΑΟ, ΟΙΙ ΟΑΑΝΙ
ΑΑΕΕΑΟΑΥΕΑ ΟΑΕΥΑΑΟ ΑΒΑΘΟΕΑΑΕΕ ΕΙΧΙΟΙΑΥΕΑΟ ΑΟΑ ΙΑΟΟΙ
ΟΑΘΙ ΓΕΕΟ, ΑΓΑΑ ΙΙ ΙΟΑαΟΟΑΑΕΟ ΟΑΡΑΓΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ, ΑΟΑΙΑΑ ΟΑΙΡΑΓΕΟΑ
ΑΑ, ΟΑΥ ΙΕΑΑΑΟΕΑ, ΙΕΙΒΙ ΑΑΑΕΕΟ ΑΑΟΑαΕΑΑΑΟ, ΙΕΟΑΙΘΕΟ,
αΑΕΟΑΕΟΟΕΑΑΕΕ ΑΑΕΘΙΘΕ ΕΑΓαΟ ΑΑ ΟαΑΑ ΙΟΑΑΑΕΟ, ΟΑΥ,
ΟΑΑΕΟΟΑΑ, ΒΑΟΙΙΑΑΑΑΙΟ ΕΕΑΥ ΕΙΛΑΟΥΕΟΕ ΟΑΕΑΟΙΕΙΟ ΟΑΘΙ ΓΕΕΟ,
ΑΓ ΙΙ ΙΟΑαΟΟΑΑΕΟ ΙΕΙΒΙ ΑΑΑΑΕΕ ΙΟΑΑΓΙ ΕΑΥΕΕΟΑΕΑΕΟ. ΟΑΟΑΑΙΕΟΑΑ,
ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΙΙ ΟΑΦΟΑΑΑ ΕΙΕΟ ΕΑΙ ΑΑΑΑ, ΟΙΙ ΟΑΘΑΟΕΑΕΙΟ ΟΑΑΝΙ
ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ 165-Α ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΙΑΒΕΕΕΟ ΟΕΟΟΥΑΑΕ "ΟΑαΕΙΒΕΧΙ
ΑΒΑΘΑΑΟΕΑΑΑΕΟ..." ΑΟΥΑΑΑΟ ΕΙΧΙΟΙΑΥΕΕΟ ΙΕΥΑΑΕΟ ΕΑΑΕΟΧΕΑΕΟ
ΟΧΕΑΑΑΟ, ΟΑΧΟΡΑΑΕΟ ΙΙ ΕΕΑΑΟΕΕΑ.

ΑΙΘΑΕΑΓΙΑΑ, ΙΙΘΑΟΟαΕΟ ΒΑΟΙΙΙΑΑΑΓΙΑΕΕ ΑΟΑΟΒΙ ΟΑΑ ΕΑΕΕΟ,
ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΑΑΓΙΑΟΟΑΑΟ ΕΙΕΟ ΕΑΙ ΑΑΑΑ, ΟΙΙ ΟΑαΕΙΒΕΧΙ ΑΟ
ΟΑΕΡΕΑΑΑ, ΑΒΑΙ ΑΑΟ ΕΙΛΑΟΥΕΟΕ ΟΑΘΙΕΑΓΙΑΑΟ ΑΑ ΕΥΑΑΑΑΟ ΙΙ ΑΑΑΑΟ
ΑΙΑΑΑΟΕ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΑΑΙ. ΙΙΘΑΟΟαΑ ΑΟ ΑΕΑΓΑΓΙΑΑ ΑΙΑΑΑΟ ΙΙ ΟΑΦΟΑΑΑΟ
ΑΑ ΔΙ ΑΕΥΕΕΟ ΑΑΟΑΙΥΑΟΑΑΕΑΑ ΙΙ ΟαΓΙΑΟ ΑΕΑΕ ΑΟΕΟΑΓΑΕΕΟ 2000

ΒΕΕΟ “ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΕΟ ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΕΟ ΑΘΟΟΑ” ΑΑ ΙΑΘΕΑΙ
 ΑΑΕΑΑΥΕΟΑΑΕΕ ΑΕΑΕ ΑΟΕΟΑΙΤΑΕΕΟ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΕΟ ΕΙΤΕΟΟΕΟ ΙΕΑΟ
 ΟΑΙΟΟΑΑΑΟΕ Ν5 ΑΑΟΓΑ-ΑΑΠΑΟΟΑΑΕΕ ΟΑΑΕΙΠΟΑΑΓΑΕΙΟ, ΟΙΤΕΕΟ
 ΟΑΧΟΡΑΑΕΑΥ, ΙΤΑΟΟΑΕΟ ΒΑΟΙΤΑΑΑΑΓΕΑΑΟ ΙΕΑΥΙΕΑΕ, ΟΙΤ
 ΟΑΑΟΑΑΕΕ ΟΑΟΡΕΑΑΑΕΕΑ, ΟΑΑΕΙΤΕΧΙ ΟΑΟΕΟΕΕ ΕΘΙΑΟ ΕΙΤΑΟΥΕΟΕ
 ΟΟΕΑΟΕΙ ΑΑΑΥΕ (ΙΤΑΑΑΕΟ ΑΟΙΕΟΑΑΕΟ ΕΙΟΑΟΑΟΕΟ ΟΑΕΕ),
 ΟΑΟΑΑΙΕΟΑΑ, ΑΑΑΥΙΑΟ ΕΙΤΑΟΥΕΟΕΕ ΕΙΟΑΟΑΟΑΕ ΑΑ ΑΙ
 ΕΙΟΑΟΑΟΑΑΕΑΙ ΑΑΕΑΑΥΕΟΑΑΟΕΕ ΕΙΤΑΟΥΕΟΕΕ ΟΑΕΑΟΙΕΙ ΑΑΑ.

ΙΤΑΟΟΑΕΟ ΒΑΟΙΤΑΑΑΑΓΕΑΑΕ ΑΑΙΕΑΕΕΑΑΑΙ ΙΕΑΑΕΑΟ, ΟΕΟ
 ΑΑΙΥ ΟΑΑΕΙΤΕΧΙ ΤΟΑΑΓΙΑΟ ΟΧΕΑΑ ΑΘΑΕ, ΧΕΙ ΑΑΓΙΑΙ
 ΕΙΤΑΟΥΕΟΕ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑΟ, ΕΑΟΡΙ Α, ΟΑΟΥΕΑΑΑΕ, ΟΑΟΕΕΟΑΑΑ,
 ΟΑΑΕΙΤΕΧΙ ΤΟΑΑΓΙΑΕΟ ΟΑΕΟΕΑΟΕ ΕΙΤΑΟΥΕΟΕΕ ΟΑΘΙΕΑΓΙΑΑ,
 ΟΑΑΕΙΤΕΧΙ ΔΙ ΕΕΟΕΕΕΟ ΑΑΙΕΕΑΟΑΑΑ, ΟΑΑΕΙΤΕΧΙ ΔΙ ΕΕΟΕΕΕΟ
 ΑΑΓΙΑΟΑΑ ΑΑ ΕΑΟΡΙ ΟΑΧΕΓΑΓΟΙ ΕΙΕΥΕΑΟΕΑΑ/ΟΑΑΟΙ ΕΑΟΡΙ
 ΔΑΟΟΓΕΙ ΟΙ ΑΑ.

ΙΤΑΟΟΑΕΟ ΒΑΟΙΤΑΑΑΑΓΕΑΑΕ ΑΟ ΑΕΑΓΑΙΑΑΕΑΙ ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ
 ΤΙ ΟΑΕΟΑΑΑΟ, ΕΙΕΟ ΕΑΙ ΑΑΕΑ, ΟΙΤ ΟΑΑΑΝΙ ΤΟΑΑΓΙ ΟΑΕΑΕΟ ΑΑΑΥΑΓΙΟΕΕ
 ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑ ΒΑΟΙΤΑΑΑΑΓΙΟ ΑΙ ΑΑΙΕΙΕΟΟΟΥΕΟΕΕ ΤΟΑΑΓΙΟ ΟΑΟΑΑΑ
 ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑΟ, ΟΑΑΑΑΓ ΕΑΕ ΑΑΕΑΑΥΕΟΑΑΟΕΕΑ ΑΙ ΤΟΑΑΓΙΟ
 ΟΑΘΙΕΑΓΙΑΟΕΑΙ ΑΑ ΟΥΟΑΕΙΑ ΙΑΟ ΑΟ ΟΑΑΑΑΑ. ΑΙ ΑΑΓΙΑΑ, ΑΙ
 ΕΑΟΑΑΙ ΟΕΕΟ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑΕΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΑΕΙ ΑΑΕ
 ΑΑΙΕΙΕΟΟΟΥΕΟΕΕ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ 27² ΙΟΑΕΕΟ ΙΑΙ ΟΑ ΙΑΒΕΕΕΟ ΟΕΙΑΟΟΕΟ
 ΑΑΑΟΥΑΕΑΑΑ, ΟΙΤΕΕΟ ΕΑΓΑΙΑΑ, “ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑ ΑΑΙΕΙΕΟΟΟΥΕΟΕΕ
 ΤΟΑΑΓΙΟ ΟΑΟΑΑΑ ΑΟ ΒΑΟΙΤΑΑΑΑΓΙΟ ΕΙΤΑΟΥΕΟΕ ΟΑΕΑΟΙΕΙ ΑΑΑ”, ΑΟ
 ΑΟΕΟ ΙΑΘΕΑΑΟΕΕ.

ΟΑΑΑΑΙ ΟΑΕΕΕΑΕΑΙ ΑΑΕΑΑΥΕΟΑΑΕΕ, ΔΑΘΕΑΙΓΙΟΕΟ
 ΒΑΟΙΤΑΑΑΑΓΕΑΑΟ ΙΕΙΟΟΑΑ ΙΤΑΑΑΕ ΟΟΟΑΕΕΟ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΙΑΑ,
 ΟΑΑΑΥ ΑΑΑΑΕΙΑΑΕΕ ΑΓΑΕΙΑΕΟΟΑΑ ΑΟΕΟ ΙΤΑΟΟΕΑΑΑΟΕΕ ΟΑΑΑΝΙ
 ΤΟΑΑΓΙΑΕΟ ΙΕΑΟ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΕΟ ΑΑΥΑΓΙΕΟ ΑΑΕΑΑΑΟΕΑΑΑ.

ΟΟΟΑΕΕΟ ΧΑΑΑΟΥΕΕΟ ΟΑΑΑΝΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΙΑ-16 ΙΟΑΕΕΟ
 ΕΑΓΑΙΑΑ, ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑ, ΟΙΤΑΕΟΥ ΟΑΑΑΝΙ ΤΟΑΑΓΙΑΟ ΑΒΑΑΕΑΙ
 ΟΑΑΕΙΤΕΧΙ ΤΟΑΑΓΙΑΕ, ΟΑΒΑΟΙΤΑΑΕ, ΑΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΑΕ,
 ΤΟΑΑΓΙΕΑΥΕΑΑΕ ΑΑ ΙΤΑΕΑΘΑΑΑΕ, ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΑΑΙΤΟΑΙΑΟΕ ΕΘΙΑΟ
 ΙΑΓΙΕΙΑ ΟΑΑΑΝΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙΑΕΟΑΕΑΕΟ. ΟΧΟΙ ΙΑΟΕΥ, ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑ,
 ΟΙΤΑΕΕΥ ΒΑΟΙΤΑΑΑΑΓΙΟ ΟΑΑΕΙΤΕΧΙ, ΕΙΤΑΟΥΕΟΕ, ΟΑΑΑΓΕΙ ΑΙ ΟΑΑΑ
 ΟΑΑΕΟ ΕΑΓΙ ΙΕΕ ΑΑΥΟΕ ΟΑΕΑΟΙΕΙΟ, ΑΟΑΑΑ ΕΙΤΧΕΑΑΓΙΕΑΕΟΕ
 ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑ (ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑ, ΟΙΤΑΕΕΥ ΑΟ ΑΟΕΟ ΟΑΑΟΙ Α
 ΑΕΙΤΕΟΑΒΑΑΙΤΕ ΑΑ ΟΙΤΕΕΟ ΑΑΙΝΟΑΑΓΙΑΑΓΥ ΟΑΟΡΕΙΑ
 ΙΤΕΥΑΓΙΑΕΙΑΑΤΕ ΑΕΑΓΙΕ ΙΕΥΑΓΙΟ ΑΙ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΕΟ ΒΑΟΙΤΑΑΑΓΙ ΔΕΟΟ)
 ΑΟ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΑΑΙΝΟΑΑΓΙΑΟ, ΑΑΙΤΟΑΙΑΟΕ ΕΘΙΑΟ ΟΑΑΑΝΙ ΤΟΑΑΓΙΑΕΟ
 ΙΟΑΕΑΑΕΟ ΙΕΑΟ ΑΟΑΟΑΙΟΑΟΟΑΑΟΕΑΕ ΙΕΑΓΙΕΕ, ΑΑΑΑΑΥΑΟ ΙΑΟΑΙΑ

ΔΕΟΑΑΟ, ΑΟΑΑΑ ΟΑΔΑΕΙΒΕΧΙ Τ'ΟΑΑΓΙ ΑΑΟ. ΑΑΙΤΙ ΙΑΕΕΕΟΟ ΒΑΟΙΤΑΑΑΑΙΟ
ΕΟ ΟΑΙΕΔΑΑΑΑΑΕ, ΟΙΤΙΕΑΕΥ ΕΑΓΙ ΙΟΥΕ ΑΟΕΟ ΤΙ ΥΑΙΘΕΕ.

ΑΙΔΑΙΑ, ΤΙΘΑΟΟΔΕΟ ΒΑΟΙΤΑΑΑΑΙΕΑΕΟ ΑΕΘΕΕ, ΟΟΟΑΕΕΟ
ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΤΑΑ ΑΟΑΑΑ ΟΕΟΡΑΕΑΑΟ ΟΑΑΑΝΙ Τ'ΟΑΑΓΙ ΑΑΟ ΟΑΕΑΟΙΕΤΙ
ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΕΟ ΑΥΑΓΙΕΟ ΟΧΕΑΑΟ, ΟΙΤΙΕΕΥ ΙΑΕ ΙΕΒΙ ΑΑΑΑΕ
ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΕΑΟΡΙ, ΑΟΑΑΑ ΟΑΔΑΕΙΒΕΧΙ Τ'ΟΑΑΓΙ ΑΑΕΟΑΑΑΙ. ΕΑΓΙ ΤΕ ΕΕ
ΟΑΑΑΝΙ Τ'ΟΑΑΓΙ ΟΑΕΑΕΟ ΙΕΒΙ ΑΑΑΟΕ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑΟ ΙΕΑΥΟΑΑ
ΑΟΑΕΑΟΙΕΤΙ ΑΑΟ.

ΟΙ ΑΕΕΑΑ ΑΕΙΤΑΥΕΥΤΟΕΕΑΑΙ ΑΑΙΤΙΑΕΤΑΟΑ, ΘΑΟΕΑΙΤΟΕΟ
ΒΑΟΙΤΑΑΑΑΙΕΑΑΟ ΙΕΑΥΙΕΑΕ, ΟΙΤΙ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΑΔΑΕΑΑΕΟΑΑ
ΕΟΟΕΟΟΕΑ ΑΟΙ ΥΕΑΥΕΕΟ 359-Α ΤΙ ΙΟΕΕ ΟΑΕΟΟΟΕΟΑΑΟΕΕ
ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕ, ΟΙΤΙΕΕΟ ΑΑΕΟ ΟΑΑΑΙΟ ΒΑΟΙΤΑΑΑΑΙΟ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΑΑΝΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ 165-Α ΙΟΑΕΕΟ ΔΕΟΑΑΕΕ ΙΑΒΕΕΕΟ
ΟΕΟΥΑΑΑΕΟ "ΟΑΔΑΕΙΒΕΧΙ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΑΑΕΟ..." ΑΟΑΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΑΑ
ΥΙΤΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 24-Α ΑΑ 41-Α ΙΟΑΕΑΕΑΙ
ΙΕΙΑΟΕΑΑΕΕ, ΟΙ ΑΕΑΑΑΟ ΟΑΧΟΡΑΑΕΟ ΤΙ ΕΕΑΑΟΕΕΑ ΑΑ ΑΟ ΟΙΑΑ
ΑΑΕΙΑΥΙ ΧΕΕΑΑΟ.

ΟΑΘΙΑΕΑ ΤΙ ΒΙΑΑ ΤΙ ΒΑΟΕΕ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΑΑΝΙ
ΑΑΘΑΟΟΑΙΤΟΕΟ ΕΟΟΕΑΕΟΕΕ ΟΑΙΟΑΔΟΟΕΟ ΟΧΟΙΟΕΟ ΑΑΝΑ ΔΕΑΑΟΥΑΕΕΟ
ΑΑΓΙΑΟΟΑΑΕΕ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 41-Α ΙΟΑΕΕ ΑΟ
ΑΑΓΙΑΕΥΑΟΑΑΟ, ΕΟ ΟΑ ΕΟΕΟΑΔΕΟΙΑΑΕΕ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΕΥΙΟ
ΙΕΕΟΕΑΙΑΟΕΕ ΑΟΑ ΕΟ ΕΟ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑ ΕΙΤΑΟΥΕΟΕ ΟΑΕΑΟΙΕΤΙ ΑΑΑΟ.
ΑΟ ΑΙ ΤΙ ΟΙΕΟ ΟΑΘΕΕΟΑΑΕΟ ΙΕΥΙΑ ΟΥΑΑΑ. ΟΑΟΑΑΙΕΟΑΑ, ΑΙ ΙΟΑΕΑ
ΑΑΟΥΑΓΙ ΑΑ, ΧΙ ΟΙΑΕΟΟΕ ΕΑΑΕΟΑΕΟΕΟΕΕ, ΑΟ ΕΘΙΑΑΤΑΑ ΟΒΙ ΟΕ. 41-Α
ΙΟΑΕΕΟ ΙΑΙ ΟΑ ΘΟΙΘΟΕ ΕΕ ΑΑΑΑΙΟ ΕΙΕΟ ΑΑΟΑΙΟΕΑΟ, ΟΙΤΙ ΟΑΑΕΑ ΟΑΑΑ
ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑ, ΟΙΤΙΕΕΥ ΑΟ ΑΟΕΟ ΑΑΕΑΑΟΥΕΟΑΑΟΕΕ ΑΑΟΕΑΑΟΕ
ΟΑΕΕΕΔΑΑΕΑΙ, ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΑΥΑΓΙΟΕ ΕΘΙΑΟ ΙΑΙ ΕΤΑ ΟΑΟΑΑΙΕΟΕ ΔΕΟΕΟ
ΕΑΓΑΤΙ ΑΕΕ. ΑΙ ΙΟΑΕΕΟ ΑΑΓΙΑΟΟΑΑΕΟΑΕΑΕΟ ΤΙ ΒΙΑ ΙΕΟΕΕΕΑΑΟ
ΑΑΑΙΕΑΓΕΟ ΟΧΕΑΑΑΕΑ ΑΑ ΡΕΟΕΕΑΑ ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΑΕΑ ΑΥΑΓΕΟ ΑΑΟΙΘΟΕ
ΕΙΤΑΑΓΥΕΑΕΑ, ΟΙΤΙΕΕΥΕΥ ΟΑΟΑΟΕΑ, ΟΙΤΙ ΟΑΑΕΑΟ ΑΘΑΟ ΟΧΕΑΑΑ,
ΤΙ ΕΒΙ ΑΙΟ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑ. ΟΑΥ ΟΑΑΔΑΑΑ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΕΟ ΤΙ ΔΙ ΑΑΑΑΟ
ΙΕΑΑΟΙ ΑΕΟΑΑΑΙ, ΤΙ ΒΙΕΟ ΟΑΑΤΑΑΕΕ, ΑΟ ΟΕΑΑ ΑΑΓΙΑΟΟΑΑΕΟ ΟΑΕΕΕΔΕΑ.
ΑΑΟΙΘΕΟ ΟΑΟΑΙΑΘΕΕΤΙ ΑΙ ΟΑΙΕΔΑΑΑΑΟΥΕ ΔΑΕΟ ΟΟΑΑΙΟ ΕΙΑΟ, ΟΙΤΙ
ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΕΟ ΙΕΟΥΑΕΟ ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΑ ΑΟΕΕΟΑΙΤΑΟ, ΔΕΟΑΑΕ ΟΕΑΟΥΕ,
ΟΑΔΑΕΙΒΕΧΙΟ ΟΑΟΟΑΑΕΤΑΑΟ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΕΟ ΙΕΟΥΑΑΑ_ΑΟΙΕΟΥΑΕΟ
ΟΑΕΕΕΔΑΟΥΕ ΑΑ ΑΟ ΑΟΕΕΟΑΙΤΑΟ, ΑΑΙΕΙΕΟΟΟΥΕΟΕ Τ'ΟΑΑΓΙ ΟΕ
ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΕΟΑΑΙΕ ΑΑΟΥΑΑΟΕ ΘΑΑΕΟΙΧΥΕΑΟ.

ΑΙΟΕΑΙΑΑΑ ΤΙ ΒΙΑΙ ΑΥΙΕΥΙΑ, ΟΙΤΙ ΟΑΑΑΝΙ Τ'ΟΑΑΓΙ ΑΑΕΟΑΕΑΕΟ
ΑΑΑΥΑΓΙΟΕΕ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑ, ΟΙΤΙΕΕΥ ΒΑΟΙΤΑΑΑΑΙΟ ΕΙΤΑΟΥΕΟΕ
ΟΑΕΑΟΙΕΤΑΑΑΟ, ΟΙΑΑ ΑΑΙΕΙΑΟΟΙΟ ΑΕΒΟΙ ΕΑΑΕΟΑΕΟΕΟΕΕ. ΕΑΟΡΙ Α,
ΑΟ ΑΟΕΟ ΕΟ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑ, ΟΙΤΙΕΕΥ ΟΑΑΑΝΙ ΑΑΧΙ ΟΙΑΑΕΟ ΑΟΙΟ,
ΙΑΟΑΙΑ ΔΕΟΑΑΕΟ ΙΕΑΟ, ΑΑΕΕΑΟΟΥΕΑΑΕΟ ΟΑΔΕΕ, ΑΑΑΥΑΓΙΟΕΕΑ ΟΑΑΑΝΙ

ΙΩαΕΕΟ 1 ΙΑΒΕΕΕ), ΙΑΟΑΙ ΑΕΑΑΑΟΕΕ ΕΥΙ, ΑΥΓΕΥΤΟΕΕΟ ΟΑΟαΑΑ
ΑΑΟΥΙ ΑΓΑΑΕΕΑ ΒΑΟΕΕΙ ΑΕΕΕ ΧΙ ΟΙΕΕ ΑΥΓΙ ΑΑΑΕΙΑ ΑΑΕΙΟΑΟΑΟΑΟΕΕ
ΙαΑΟΕΟΑΕΑΕΟ, ΑΟΑΑΑ, 3 ΑΥΕΟ ΑΑΑΑΟΕ ΒΑΟΕΕΙ ΑΕΕΕ ΧΙ ΟΙΕΕ ΟΙΑΑ
ΑΑΓΑΙ ΑΟΟΑ ΑαΑΕΑΑΟΑΑ ΕΟΟΕΟΟΕΑ ΑΟΙ ΥΕΑΥΕΟΑΕΑΕΟ ΙΕΟΕ
Ο×ΕΑΑΑΕ ΑΑ ΑΑΟΑΥΕΑΟΑΕΟ ΘΟΙ ΥΑΑΟΑ. ΟΒΑΥΕΑΕΕΟΟΕΟ ΑΕΟΕΕ,
ΑαΑΕΑΑΟΑΑ ΕΟΟΕΟΟΕΑ ΑΟΙ ΥΕΑΥΕΑΟ ΕΙ×Ι ΟΙΑΥΕΕΟ ΑΑΥΑΙΕΟ
ΙΙ ΕαΙ ΑΙΕΕ ΟΙΑΑ ΙΕΑΙ ΑΟΕΑ ΟΕΙΑΑΑΙ ΟΑΘΙΑΕΑ ΟΑΙΕΙΕΟΟΟΙ ΟΑΕΑΕΟ,
ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΑΑΟΥΑΙ ΑΑ ΥΑΕΑ ΕΙ×Ι ΟΙΑΥΕΑΟ, ΟΑΥ ΑΑΕΑΑΥΕΟΑΑΟΕΕ ΕΥΙ
ΘΟΑΕΕΑΙ ΟΕΟ ΧΙ ΙΑΕΑΑΙ ΑΑΙ ΤΙ ΧΕΕ 451 210 ΕΑΟΕΟ ΑΑΓΕΑΟΑΑΟΕΑΙ
ΑΑΕΑΑΥΕΟΑΑΕΕ.

ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ Ο ΙΑΙ ΟΑ ΕΙ ΕΑΑΕΑΙ
ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΙΑΟΑΕΑΕΟ, ΟΑΘΙΕΟ ΑΟΟΑΕΕΑΑ
ΑΑΓΑΕΕΑΕΟ ΑΟΙ Ο ΙΙ ΒΙΕΟ ΥΑΑΓΑΕΟ, ΟΒΑΥΕΑΕΕΟΟΕΟ ΒΑΟΕΕΙ ΑΕΕΕ
ΑΑΟΕΑΙΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΕΑ ΑΑΑΑΑΕΙΑ ΑΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΕΟ ΙΕΟΑΥΑΑΑ
ΟΑΕΟΙ ΑΑΟΑΙ ΑΑΑΓΕ.

ΟΑΟΑΕΕΑΕΙ Ο ΑαΑΕΑΑΟΑΑ ΕΟΟΕΟΟΕΑ ΑΟΙ ΥΕΑΥΕΑ ΙΙ ΕΕαΙ ΑΟ,
ΑΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΑΑ ΕΘΙΑΟ ΥΓΙ ΑΕΕΕ ΟΑΟΑΕΕΑΕΙ Ο ΟΑΑΝΙ
ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΙΑΒΕΕΕΟ ΕΟ ΟΕΟΥΑΑΑΕ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΟΑΑΕΙ ΒΕ×Ι
ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΑΕΟ ΙΕΑΟ ΟΑΑΝΙ ΤΟΑΑΓΙ ΑΑΕΟΑΕΑΕΟ ΑΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟΑ ΑΑ
ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΙ ΑΕΟ ΟΑΟΑΑΙΕΟΑΑ ΑΑΑΥΑΓΙ ΟΕ
ΕΙ×Ι ΟΙΑΥΕΑΟ ΕΙ ΙΑΟΥΕΟΕ ΟΑΕΑΟΙΕΙ ΑΑΑΑ ΙΕΕΥΓΑΑΟ ΕΙ ΙΙ ΟΑΕΟΑΑΕΕ,
ΟΙ Ι ΕΑΕ ΑΑΕΑΑΕΟΒΕΙΑΑΟΕΕ ΑΟ ΑΟΕΟ ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ
24-Α ΙΩαΕΕΟ ΙΑΙ ΕαΑ ΘΟΙΘΟΕΟ ΟΑΙ ΙΑΕΑΑΕΥΕ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΑΑΑΑΙ Ο
ΕΙ×Ι ΟΙΑΥΕΕΟ ΟΑΟΑΡΕΙ ΟΑΕΥΟΑΑΕΟ ΟΑΙΕαΑΑΑΑΟ ΑΑ ΑΒΕΙΑΑΥΙΑΑΑΑΑ
ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 41-Α ΙΩαΕΕΟ, ΟΙ Ι ΕΕΕΑΥ ΑΑΙΟΑΕΥΑΟΟΕΕΑ
ΟΑΑΕΙ ΒΕ×Ι ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΑΕΑΑΙ ΕΙ×Ι ΟΙΑΥΕΕΟ ΕΑΕΕΟΟ×ΕΑΑ
ΙΙ ΘΙ ΑΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑ. ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑ ΙΕΟΕΕΟΕΑΑΟ ΟΑΑΑΓΙ ΙΙ ΟΙΕΟ
ΟΑΟΟΑΑΑΓΙ ΑΑΕΑ ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΑΕΙ ΑΑΕ ΑΑΙΕΙΕΟΟΟΥΕΟΕΕ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ
27² ΙΩαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΙΑΒΕΕΕΑΙ, ΟΙ Ι ΕΕΕΑΥ ΑΑΓΑΟΟΑΑΟΕΕΑ
ΕΙ ΙΑΟΥΕΟΕΕ ΟΑΕΑΟΙΕΙ ΑΕΟ ΥΓΑΑΑ ΑΑ ΙΑΙ ΟΑ ΙΑΒΕΕΕΑ, ΟΙ Ι ΕΕΟ
ΕΑΓΑΑΓΑΑ, "ΕΙ×Ι ΟΙΑΥΕΑ ΑΑΙΕΙΕΟΟΟΥΕΟΕΕ ΤΟΑΑΓΙ Ο ΟΑΟαΑΑ ΑΟ
ΒΑΟΙ ΑΑΑΑΓΟ ΕΙ ΙΑΟΥΕΟΕ ΟΑΕΑΟΙΕΙ ΑΑΑΟ." ΙΕΟΕ ΑΕΟΕΕ,
ΟΑΑΕΙ ΒΕ×Ι ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΑ ΑΟ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΑΒΑΙ ΑΑΟ ΕΙ ΙΑΟΥΕΟΕ
ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑΟ ΑΑ ΙΑΟ ΑΟ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΑΑΑΥΓΑΑΟ ΕΙ ΙΑΟΥΕΟΕΕ
ΟΑΕΑΟΙΕΙ ΑΕΟ ΟΑΥΑΑΕΕ ΕΙ×Ι ΟΙΑΥΕΑ. ΟΑΕΥΟΑΑΑ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ
ΟΙΑΑ ΕΥΙ Ο ΑΑΙ ΕΟΑΟΕΟΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΓΙ ΑΑΑΟΥΕ, ΟΑΥ ΙΙ ΘΑΟΟαΕΟ ΙΕΑΟ
ΑΑΑΑΟΟΟΑΑΟΕΕ ΑΟ ΑΟΕΟ.

ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΑΥΓΕΥΓΑΑΟ:

1. ΑΕΟΕΟ ΑΑΙ ΑΑΟΑΕΟ ΕΑΕΕΟΟ×ΕΑΑΑ, ΟΑΑΟΙ ΑΕΕΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ
ΟΑΟΑΑΕΑΑ, ΕΙ×Ι ΟΙΑΥΕΕΟ ΙΕΥΑΑΕΟ ΑΑ ΑΑΑΟΥΑΕΑΕΟ ΟΑΟαΑΑ
ΑΥΕΑΟΑΑΟΕΕΑ "ΑΑΑΓΕΑΙΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑ ΠΕΟΕΕΑΑ ΕΑΕΕΟΟ×ΕΑΑΕΑ
ΑΑΥΑΕΟ ΑΑΟΙ ΘΟΕΕ ΕΙ ΙΑΑΥΕΕΟ" ΙΑΑΕΑ ΙΩαΕΕΕ. ΑΑΙ ΑΑΟΑΕΟ

ΕΛΛΕΟΟ×ΕΑΑΑ ΒΑΟΙΤΑΑΑΙΟ ΑΑΙΤΕΟΑΟΕΟΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ ΑΟΕ_ΑΟΕ
ΠΕΟΕΕΑΑ ×ΟΙΤΑΙΤΙΟΟ ΑΑ ΙΕΟΕ ΔΟΙΤΑΟΑΟΕΑ ΑΑ ΕΕΕΙΤΑΟΕΕ
ΕΙΤΑΕΕΑΕΟ ΕΑΕΕΟΑΑΕΕΑΥΕΕΟ ΠΕΟΕΕΑΑ ΔΕΟΙΤΑΟ. ΑΥΤΕΥΤΟΕΕ
Ο×ΕΑΑΑ ΟΑΑΟΑΑΙΤΑΑ ΟΑΑΟΙΤΙ ΑΑΕΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ ΑΑΕΑΑΟΕΑΑΟ,
ΑΑΕΙΤΕΟΒΑΑΙΤΕ ΑΑΑΑΙΤΙΟ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΕΙΟΑΟΑΟΕΟ ΙΘΙΤΑ
ΕΙΧΙΤΙΟΥΑΥΕΑ ΑΙΤΕΑΟΟΕΕ ΟΑΕΥΟΑΑΑΕΟ ×ΑΟΑΕΑΑΥΕ. ΑΑΙΤΕΑΙΤΕΟ
Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑ ΠΕΟΕΕΑΑ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑΥΑΕΟ ΑΑΟΙΤΟΕΕ
ΕΙΤΑΑΙΥΕΕΟ ΑΥΤΕΥΤΟΕΕ ΙΟΑΕΕΟ ΙΑΙΤΑ ΔΟΙΤΟΕΕ ΙΙΕΥΑΑΟ ΔΕΟΑΑΕΕ
ΔΟΙΤΟΕΕ ΑΑΕΑΕΕΟΒΕΙΤΑΟΕΕ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑΠΕΙΤ ΟΑΕΥΟΑΑΑΕΟ
ΟΑΙΤΙΤΑΕΑΕΟ. ΙΑΑΕΟΙΤΑΟΕ ΑΑΕΥΑΙΤΕΑΟΑΕΕ ΙΑΑΟΕΟ ΑΑΕΕΟΟ×ΕΑΑΑ
Ο×ΕΑΑΑΙΤΙΟΕΕΕΑ, ΟΑΑΟΕΙΤΟ ΑΑΙΤΙΤΑΟΑΕΟ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ
ΑΑΙΤΑΙΟΥΕΑΕΑΑΥΕ, ΕΟ ΑΑΥΟΕΕΑ ΟΑΙΤΑΑΕ ΟΑΙΤΕ ΔΕΟΙΤΑΑ ΑΟΕΑΑ: Α.
ΟΑΟΑΑΑ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΤΑΟΕΕΑ ΕΑΙΤΙΕΕ, Α. ΟΑΟΑΑΑ ΙΕΑΙΤΑ ΕΟΑΑΑΟ
ΙΟΑΕΥΕ ΟΑΙΤΕΑΕΕΕ ΑΟΕ ΑΙ ΟΑΙΤΑΙΤΙΑ ΕΙΟΑΟΑΟΟ ΑΑ Α. ΟΑΟΑΑΑ
ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕΑ ΑΑΙΤΕΟΑΟΕΟΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΥΕ.

ΑΥΤΕΥΤΟΕΙΑ ΑΑΑΟΕΑΑΑΙΑ ΑΑΙΤΙΤΑΟΟΕΑΑ ΔΙΤΑ ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΙΤΟ
ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 24-Α ΙΟΑΕΥΕΥ. ΑΑΙΤΑΥΤΕΥΤΟΕΕΑΙ ΑΑΙΤΙΤΑΕΙΤΑΟ,
ΟΑΟΑΙΤΟΕΕΙΤ ΕΑΕΕΟ, ΟΙΤΙ ΕΙΧΙΤΙΟΥΑΥΕΟ ΙΕΥΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑ ΑΟ
ΒΑΟΙΤΑΑΑΙΟ ΑΑΟΙΤΕΟΟΟ Ο×ΕΑΑΑ ΑΑ ΟΑΕΠΕΑΑ ΟΑΕΥΟΑΙΤΟ
ΟΑΑΟΙΤΙ ΕΙΟΑΟΑΟΑΕΑΑΙ ΑΑΙΤΙΤΑΕΙΤΑΟ. ΟΑΙΤΑΙΤΑ ΑΑΙΤΟΕΕΑΑΟΕΕΑ
ΑΕΟΕΟ ΑΑΙΤΙΤΑΟΑΕΟ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΥΕ ΑΑΕΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ ΙΑΟΕΑΑΙ ΟΑΟΑΑ
ΟΙΤΑΕ ΕΙΤΕΟΑΟΟΕ ΟΑΙΤΕΑΑΑΑΥΕ, ΑΑΑΟΑΒΟΑΑΟΕ ΟΑΕΕΕΑΕΑ.

ΕΙΧΙΤΙΟΥΑΥΕΟ ΙΕΥΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑ ΟΑ ΙΙΥΟΕΙΤΑΕΕ ΑΕΕΟΟΑΑΟ
ΟΑΑΕΙΤΕΧΙΤΟ ΑΑΕΑΑΟΕΑΑΟ, ΑΑΑΟΥΑΕΙΤΟ ΑΟΑ ΕΟ ΕΟ ΕΙΧΙΤΙΟΥΑΥΕΑ,
ΔΟΑΟΕΕΟΕΑΑ ΟΑΟΑΙΤΟΕΕΙΤΟ ΟΑ×ΑΟΑΑΑΕΑ ΑΑΙΤΕΕΑΑΟΕΕ. ΑΑΙΤΕΑΙΤΕΟ
Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑΟΙΤΟΕΙΑ ΟΑΟΑΙΤΟΕΕΙΤΙ ΕΕΑΙΤΑΟΕΟ ΟΑΟΙΤΑΕΑ ΑΥΤΕΥΤΑ
ΟΙΤΙ "ΕΙΧΙΤΙΟΥΑΥΕΟ ΙΕΥΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑ ΠΕΟΕΕΑΑΑ ΟΕΟΡΑΕΑΑΟ
ΑΑΕΕΟΟ×ΕΑΑΑΟ, ΟΑΕΥΟΑΙΤΟ ΔΕΟΕ ΕΙ ΕΙΧΙΤΙΟΥΑΥΕΟ ΙΕΥΑΑΑΥΕ,
ΟΙΤΑΕΕΥ ΟΑΑΑΕΟΑΕΑΕΟ ΟΑΟΟΑΑΕΕΑ ΑΙ ΟΑΟΑΠΕΑΑΕΕΑ ΟΟΟΑΕ
ΙΕΟΕΑΕΟ ΑΑΑΥΑΙΑ". ΙΑΟΑΙ ΕΘΑΑ ΙΕΟΕΕΕΑΑΟ, ΟΙΤΙ ΙΙΥΑΙΤΟΕΕ ΟΑΟΙΤΕΟ
ΑΑΟΑΙΤΑΑΑΕΑΙ ΑΑΙΤΙΤΑΕΙΤΑΟ, ΑΑΙΤΕΑΙΤΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑ ΠΕΟΕΕΑΑ
ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑΥΑΕΟ ΑΑΟΙΤΟΕΕ ΕΙΤΑΑΙΥΕΕΟ ΙΑ-10 ΙΟΑΕΕ
ΑΑΙΤΙΤΑΑΑΑΕΟ ΑΟ ΑΠΕΑΑΟ Ο×ΕΑΑΑΟ, ΙΙΕΠΙΤΙΟ ΔΙΕΕΥΕΕΟ
ΟΑΕΑΟΙΤΙ ΟΑΟΟΟΕΟ ΟΑΙΤΑΟΑΑΥΕ ΑΟΟΑΑΟΕΕ ΕΙΧΙΤΙΟΥΑΥΕΑ ΑΑ ΑΟΥ
ΟΑΑΕΙΤΕΧΙΤΟ ΑΕΕΟΟΑΑ ΑΑΕΑΑΟΕΑΑ, ΑΑΕΙΤΕΟΒΑΑΙΤΕ ΑΑΑΑΙΤΙΟ
ΑΟΑΕΕ ΕΙΧΙΤΙΟΥΑΥΕΑ ΔΕΟΑΑΕΟΑΕΑΕΟ.

ΙΙΟΑΟΥΑΕΑΙ ΑΑΟ ΑΑΟΑΑΟΕΑ, ΟΑ ΑΟΥΕΕΑΑΕ ΟΙΥΕΑΕΟΟ
ΙΙΕΑΙΤΑΙΟ ΑΟ ΟΑΑΟΑΑΙΤΑΑ ΙΙΥΑΙΤΟΕ ΟΑΙΤΕΑΑΑΑΥΕ ΟΑΑΕΙΤΕΧΙΤΟ
ΟΑΟΑΑΑ, ΟΙΤΑΕΟΑΥ ΑΑΑΒΙΤΕΑΑ ΑΑΙΤΕΑΙΤΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑ ΠΕΟΕΕΑΑ
ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑΥΑΕΟ ΑΑΟΙΤΟΕΕ ΕΙΤΑΑΙΥΕΑΥΕ ΑΑ ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΙΤΟ
ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΑΥΕ ΟΑΑΑΟΕΕ ΑΕΟΕΟ ΑΑΙΤΙΤΑΟΑΕΟ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ
ΑΑΙΤΑΙΟΥΕΑΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ ΑΑΕΙΤΑΟΑΟΑΑΑ.

2. ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΑΝΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ 165-Α ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ
 ΙΑΒΕΕΕΟ ΑΑ×ΕΙΕΥΕΑ ΑΟ ΕΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΑΟ ΟΑΑΝΙ ΤΙΟΑΓΙ ΑΑΕΟΑΕΑΕΟ
 ΑΑΑΥΑΤΙΟΕΕ ΕΙ×Ι ΟΙΑΥΕΕΟ ΑΥΑΤΙΕΟ ΕΙΘΑΟΑΟΕΟΕ ΑΕΟΡΑΕΑΑΟ, ΟΑΑΑΙ
 ΑΥΤΕΥΙΟΕΕ ΤΙΟΙΑ ΤΕΟ ΑΑΤΙΥΑΤΑΑΟ ΑΑΟΑΥΑΑΑΑ ΤΕΥΤΑΑΟ
 ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΑΑΑΟΑΑΑΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ 122-Α ΙΟαΕΕΕ ΑΑΑΑΙΕΕΕ
 ΒΑΟΕΕ. ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ ΑΕΟΕΕ, ΟΑΑΑΙ ΙΟαΕΕΕ ΕΙ×Ι ΟΙΑΥΕΕΟ
 ΑΑΕΙΤΕΟΒΑΑΙΤΙ ΑΕΟ ΤΙΟΕ ΑΕΑ ΤΙ ΕΑΜΕΟΑΑΑ. ΑΑΟ ΑΟΕΕ, ΕΑΕ ΑΑΑΑΥΑΙΑ
 ΙΑΙ ΕΙ Α ΟΑΑΑΑΟΑΑΑΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΑΑΤΙ ΑΥΤΕΥΙΟΕΕ ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2
 ΙΑΒΕΕΕΕ ΥΑΤΙ ΕΑΕΕΕ ΘΕΟΑΑΟ, ΙΑΕ ΟΤΙΟΕΟ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ, ΑΑΟΑ
 ΑΙΕΟΑ, ΟΑΑΑΙ ΤΙΟΙΑ ΤΕΟΕΕΕΑΑΟ ΟΑΑΕΙΒΕ×Ι ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΑΕΟ
 ΤΕΑΟ ΟΑΑΝΙ ΤΙΟΑΓΙ ΑΑΕΟΑΕΑΕΟ ΑΑΑΥΑΤΙΟΕΕ ΕΙ×Ι ΟΙΑΥΕΕΟ
 ΕΙ ΙΑΟΥΕΟΕ ΟΑΕΑΟΙΕΙ ΑΑΑΑ ΤΕΥΤΑΑΕΑ ΑΑ, ΙΑΥΑΟΑΑΙΑ, ΕΑΟΕΕΟΑΙΑΑ
 ΑΟΑ ΟΑΑΝΙ ΤΙΟΑΓΙ ΑΑΕΟ, ΑΟΑΙΑΑ ΟΑΑΕΙΒΕ×Ι ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΑΕΟ
 ΕΟΕΑΙΤΕΕ ΕΙ×Ι ΟΙΑΥΕΑ, ΟΤΙ ΑΕΕΑ ΑΑΑΟΑΒΥΑΑΟΕΑ ΑΙ ΕΙ×Ι ΟΙΑΥΕΕΟ
 ΟΑΕΑΟΙΕΙ ΑΑΕΟ ΟΑΕΕΕΑΕ ΑΑ ΤΕΟΕ ΑΥΑΤΙΕΟ Ο×ΕΑΑΑΙΤΙ ΟΕΕΑΑΥ
 ΙΑΙ ΕΙ Α ΑΙ ΟΕΑΙ ΑΟΕΙΑΕΟ ΥΑΕΡΕΑΑΑ ΑΑΑΥΤΑΟ. ΟΑΑΕΙΒΕ×Ι
 ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΕΟ ΕΙ×Ι ΟΙΑΥΕΕΟ ΕΙ ΙΑΟΥΕΟΕ ΟΑΕΑΟΙΕΙ ΑΑΑΑ ΤΕΥΤΑΑΕΟ
 ΟΑΕΕΕΑΕ ΕΕ ΟΑΥΕΑΟΑΑΑ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΟΕ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΑΙ ΑΑΕ
 ΑΑΙΤΕΙΟΟΟΑΥΕΟΕΕ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ 27² ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-4 ΙΑΒΕΕΕΕ ΑΑΑΑΙΕΕΕ
 ΒΑΟΕΕ.

ΑΑΤΙ ΑΥΤΕΥΙΟΕΕΑΑΙ ΑΑΤΙ ΙΑΕΙΑΟΑ, ΑΕΙΑΕΑΙ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ
 ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 24-Α ΑΑ 41-Α ΙΟαΕΑΕΕ ΑΟ ΥΑΕΥΑΑΑΙ ΑΙΕΟΡΑΕΑΑ
 ΤΙΟΙΑΟ ΑΑ ΑΑΟΑΥΑΑΑΑ ΑΟΕΟ ΤΕΥΤΑΟΕΕ ΑΕΟΕΟ ΑΑΤΙ ΑΟΑΟΕΟ
 ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΥΕ ΟΑΑΕΙΒΕ×ΙΟ ΥΑΟΑΑΑ, ΑΟΑΑΑ ΟΑΑΑΙ ΙΟαΕΕ
 ΕΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΑΟ ΕΙ×Ι ΟΙΑΥΕΕΟ ΑΑΕΙΤΕΟΒΑΑΙΤΙ ΑΕΟ ΟΑΑΑ
 ΑΕΟΑΟΙΑΟΕΟΕ ΑΕΑΑΟ, ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΤΕΥΤΑΑΟ, ΟΤΙ ΟΑΑΝΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ
 165-Α ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΙΑΒΕΕΕΟ ΟΕΟΥΑΑΕ "ΟΑΑΕΙΒΕ×Ι
 ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΑΕ...", ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΑΑΤΙ ΑΥΤΕΥΙΟΕΕ ΙΟαΕΑΕΑΙ
 ΤΕΙΑΟΕΑΑΕ ΑΟ ΥΑΕΥΑΑΟ ΟΑΕΙΑ ΥΑΟΟΑΑΑΙΤΙ ΑΑΑΟΕΑΑΑΟ.

ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΑΟ ΕΑΕΑΟΑΑΟ ΤΙΟΑΟΥΑΕΕΟ ΑΑ ΤΙ ΒΑΑΟΕΕ
 ΟΔΑΥΕΑΕΕΟΟΕΟ ΤΙΟΑΕΟΑΑΑΟ, ΟΤΙ ΟΑΑΝΙ ΑΒΑΟΟΑΙΑΤΙΟΕ ΥΑΑΕΑ
 ΥΑΙΕΑΑΑΑΥΕ ΑΑΕΑΑΟΕΕ ΕΥΙ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΑΙ ΑΑΕ
 ΑΑΙΤΕΙΟΟΟΑΥΕΟΕΕ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΙΑ-80 ΙΟαΕΕΟ ΕΑΙΑΑΙΑ, ΙΑΟΑΕΑΕ
 ΑΑΑΑΑΑΑΕΑΙΑ Ο×ΕΑΑΑΙΤΙ ΟΕΕ ΑΑΙΤΕΙΟΟΟΑΥΕΟΕΕ ΤΙΟΑΓΙ ΟΑΕΑΕΟ, ΟΑΥ
 ΙΑΙ ΑΟ ΥΑΑΟΟΕΑ. ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ ΑΕΟΕΕ, ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΤΙΟΤΕΟ
 ΑΑΤΙ ΥΑΤΑΑΕΟ ΟΑΕΕΕΑΕ ΑΟ ΑΟΕΟ ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ
 ΑΑΑΑΟΑΒΥΑΑΟΕ.

ΕΙ×Ι ΟΙΑΥΕΕΟ ΤΕΟΑΥΑΑΑ ΟΑΑΕΙΒΕ×Ι ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΕΟΑΕΑΕΟ
 ΤΕΙΑΟΕΑΕΟ ΑΟΥΕΕΑΕΙΑΑΟ, ΟΤΙ ΕΕΟ ΟΑΕΟΕΟΑΑΑΟΑΥ ΒΑΟΤΙ ΑΑΑΑΙΟ ΑΟ
 ΕΙ×Ι ΟΙΑΥΕΑ, ΤΙ ΒΑΑΟΕΕ ΟΔΑΥΕΑΕΕΟΟΥΕΥ ΑΑΑΟΟΟΑΑΟ ΕΑΑΕΟ
 ΑΑΟΕΑΙΑΟΕ.

3. ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕ ΠΕΟΕΕΑΑΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΟΑΑΝΙ
ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ 165-Α ΙΟΑΕΕΟ ΑΑΕΘΙΑΟ ΑΙΥΑΟΑΑΑ, ΟΙ Ι ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ
ΑΒΑΘΑΑΟΕΑΑΑΑΕΟ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑ ΟΕΑΑΟΥΕΟΑΑΑΑ ΕΙΛΑΟΥΕΟΕ
ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑΟ, ΙΑΥΕΙ ΟΙ ΑΑΟΥΥ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΑΒΑΘΑΑΟΕΑΑΑΑΕ ΟΑΑΟΙ
ΧΟΙΟΥΕΑΑΕΟ ΑΑΓΙΑΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑΕΕ Ι ΟΑΑΓΙ ΑΑΕ ΑΟΕΑΙ ΑΑ ΑΟ ΑΑΑΥΙΕΑΕ
ΕΙΛΑΟΥΕΟΕΕ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟΑ ΑΑ ΙΙ ΑΑΑΕΟ ΙΕΥΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑΑΙ ΟΕΕΑΑΑ.

ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΑΑΟ ΑΑΕΑΓΙΑΑΑ ΑΥΙΕΥΙΟΕ
ΙΙ ΟΑΕΟΑΑΑΟ. ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟ 41-Α ΙΟΑΕΕΟ ΔΕΟΑΑΕΕ
ΘΟΙΘΟΕΟ ΕΑΓΑΑΙΑΑ, ΥΙ ΑΑΕ ΙΙ ΘΑΕΑΘΑΟ ΑΘΑΟ ΟΧΕΑΑΑ, ΙΕΕΥΙ Ο
ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΑΒΑΘΑΑΟΕΑΑΑΟΥΕ ΙΑΘΑΑ ΑΟΟΑΑΟΕΕ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑ, ΕΟ
ΕΟΕΙΕ ΑΟ ΟΑΕΥΑΑΑΙ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ, ΘΟΙ ΧΑΟΕΟΕ ΑΙ ΕΙΛΑΟΥΕΟΕ
ΟΑΕΑΟΙΕΙ ΑΑΟ. ΙΑΥΑΟΑΑΙΑ, ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΑΟ ΑΑΟΑΥΑΑΑΑ ΙΕΑΥΙΕΑ
ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΑΒΑΘΑΑΟΕΑΑΑΟΥΕ ΕΙΛΑΟΥΕΟΕΕ ΟΑΕΑΟΙΕΙ ΑΑΕΟ ΙΘΙ ΙΑ
ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΟ ΑΟΟΑΑΙ ΑΑ.

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΟΑΙΙ ΘΑΕΑΘΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΙΑ-8 ΙΟΑΕΕΕ, ΑΟΑΑΑ
ΑΑΟΑΥΑΑΑΑ ΑΟΕΟ ΙΕΥΙΑΟΕΕ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ Ι ΟΑΑΓΙ ΑΑΕΟΑ ΑΑ ΟΑΑΟΙ
ΟΑΙΑΟΕΕΕΟ ΕΟΟΕΑΕΟΕΕ ΔΕΟΑΑΕΟ ΕΑΘΡΙ ΟΑΙΑΟΕΕΑΟΕΑΕ
ΟΟΕΕΑΟΕΙ ΑΑΑΕ ΟΑΑΑ ΔΕΟΑΑΕΑΙ, ΟΑΥ ΟΑΙΙ ΘΑΕΑΘΙ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΙ ΑΕΕ
ΒΑΟΟΕΑΑΑΑΑ, ΕΟΕΕ ΑΟ ΟΟΕΕΑΟΕΙ ΑΑΑΕ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΑΑΟΕΑΕ ΑΙ
ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΕΙΟΑΟΑΟΑΕΑΑΙ ΑΑΙΙ ΙΑΕΙΑΟΑ, ΑΟ ΟΙΑΑ
ΙΙ ΒΑΟΟΕΑΑΑΟ ΟΑΑΟΙ ΟΑΙΑΟΕΕΕΕ.

ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ Ο ΕΙΛΑΟΥΕΟΕΕ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ ΙΟΑΑΑΕΕ
ΘΑΑΥΙΕΟ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΙ ΑΑΟΥΕΑ ΑΥΙΕΥΙΟΕΕ. ΕΙΑΕΕΟΟΕ ΙΕΥΙΑΟΕΕΑ, ΟΙ Ι
ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΟΧΕΑΑΑΙ ΟΕΕΕΑ, ΙΙ ΙΑΒΕΕΑΙ ΑΑ ΙΕΕΥΙ Ο ΥΕΑΑΑ-ΑΑΥΕΑΑΕΕ
ΟΟΕΕΑΟΕΙ ΑΑΟΥΕ ΑΑ, ΟΑΟΑΑΙΕΟΑΑ, ΟΑΟΕΟΕΕ ΕΘΙΑΟ ΕΙΛΑΟΥΕΟΕ
ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑΟΥΕ, ΕΟΑ ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΟΑΙΙ ΘΑΕΑΘΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕ
(ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΑΕΙΙ Ε ΕΕΘΑΑ), ΟΥΑΑΑΟ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ Ο ΕΑΘΡΙ
ΟΑΙΑΟΕΕΑΟΕΑ ΟΟΕΕΑΟΕΙ ΑΑΟΥΕ ΙΙ ΙΑΒΕΕΑΙ ΑΑΟ. ΑΙΑΟΕΑΙ, ΙΙ ΑΑΑΑ ΑΟ
ΒΑΟΙΙ ΑΑΑΑΙΟ ΕΙΛΑΟΥΕΟΕΕ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕ ΑΕΑΙΑΓΟΟ, ΑΙΟ
ΟΑΘΙ ΙΕΕΟΑ ΑΑ ΙΙ ΙΟΑΑΟΟΑΑΕΟ ΟΑΙΑΥΑΕΙ Α ΑΒΑΘΑΑΟΕΕ ΟΑΧΑΟΟΕ
ΟΑΟΑΡΕΑΑΑΕΕΑ ΑΑΙΕΑΓΟΕΕ ΑΟ ΕΥΙ Ο ΙΑΙ ΕΙ Α ΙΙ ΑΑΑΕΟ ΙΕΟΑΥΑΑΑΑ.

ΑΕΑΕ ΑΟΕΟΑΓΑΕΟ “ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΟ ΕΑΑΕΟΧΕΑΑΕΟ ΑΘΟΥΕ”
ΙΕΕΕΕΑΑΟΕΕΑ, ΟΙ Ι ΕΙΛΑΟΥΕΟΕΕ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΟΑΥ
ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΑΕΟΕΑΓΙ ΑΑΟ. ΑΙ ΑΘΟΕΟ 43-Α ΙΟΑΕΕΟ ΕΑΓΑΑΙΑΑ,
“ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑ ΒΑΟΙΙ ΑΑΑΑΙΟ ΑΑΥΟΕ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑΟ, ΕΟ ΙΕΟΕ
ΑΑΙΝΟΑΑΓΙΑΑ, ΟΑΑΑΟΑΟΑΙ Α, ΑΕΑΙΟ ΙΕΑΥΑΓΙΑΟ ΟΙ ΙΑΕΕΙΑ ΔΕΟΕΟ
(ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ Ι ΟΑΑΓΙ Ο ΟΑΕΑΕΕΕ) ΕΙΛΑΟΥΕΟΕ ΕΙΟΑΟΑΟΑΑΟ.

ΟΟΟΑΕΕΟ ΧΑΑΑΟΥΕΕΟ ΟΑΑΑΝΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΙΑ-16 ΙΟΑΕΕΟ
ΟΑΟΑΑΙΕΟΑΑ, ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑ, ΟΙ ΙΑΕΟΑΥ ΟΑΑΑΝΙ Ι ΟΑΑΓΙ ΑΑΟ ΑΒΑΑΕΑΙ
ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΑΒΑΘΑΑΟΕΑΑΑΑΕ, ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΑΑΙΙ ΟΑΓΑΟΕ ΕΘΙΑΟ
ΙΑΙ ΕΙ Α ΟΑΑΑΝΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟΑΕΑΕΟ.

4. ΟΑΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΕΙΛΟΑΥ ΕΕΑΕΕΟΒΕΓΑΟ, ΟΙ Γ
 ΘΑΑΥΤΕΟ ΟΑΑΑΝΙ ΔΙ ΕΕΟΕΕΕΟ ΑΑΓΑΙΟΥΕΑΕΑΑ ΑΑΓΑΕΟΕΑΓΑΑ
 ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΙΑΟΥΕΑΟ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΤΟΑΑΓΙΕΑ ΑΑΓΑΕΟΕΟΑΑΟΕ
 ΑΑΓΑΑΕΙΑΟ (ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΓΑ-3 ΓΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ
 ΘΟΓΟΕΟ "Α" ΘΑΑΘΟΓΟΕ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΑΑΝΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ
 ΓΟΑΕΕΟ ΓΑ-4 ΓΑΒΕΕΕ) ΑΑ ΓΕΓΑΟΕΟΕΑ ΟΑΟΕΑΥΙΟΕΟΙ ΑΕΙ ΓΙΓΕΕΟΕ
 ΕΓΟΑΑΟΥΕΕΟ ΑΑΓΑΕΑΟΑΑΕΟΑ ΑΑ ΑΑΓΓΟΕΕΥΑΕΟΑΕΑΓ. ΑΓΕΟΙ Γ
 ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ ΑΑΟΑΑΑΑΑ ΓΕΑΥΓΕΑ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙΟ ΓΕΑΟ ΟΒΙΟΑΑ
 ΟΑΑΑΝΙ ΤΟΑΑΓΙ ΑΑΕΟΑΕΑΕΟ ΑΑΑΥΑΓΙΟΕΕ ΕΙΧΙΟΓΑΥΕΕΟ ΑΑΟΑΕΑΟΙΕΓΑΑ
 ΑΑ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΑΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΑΕΟ ΑΑΓΑΟΥΑΓΕ ΕΙΧΙΟΓΑΥΕΕΟ
 ΟΑΟΑΕΟΑΑΑΑ ΑΑΑΥΑΓΑΟΥΕ ΟΑΟΑΑΕΓΑΑ. ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΑΑΝΙ
 ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΓΙΟΓΑΕ ΑΑΕΟΑΕΟΕΑΑΑΟΥΕ ΓΙ ΓΑΒΕΕΑ ΘΕΟΕΑ
 ΕΓΟΑΟΑΟΑΑΟΥ ΕΕΑΕΕΟΒΕΓΑΟ ΑΑ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙΟ ΑΑΕΑΑΟΕΑΑΑΟΥ,
 ΑΑΕΥΑΟ ΓΕΓΙ ΑΑΑΕΕΑ ΕΓΟΑΟΑΑΕ. ΟΑΑΑΝΙ ΤΟΑΑΓΙ ΑΑΕΟΑΕΑΕΟ
 ΑΑΑΥΑΓΙΟΕ ΕΙΧΙΟΓΑΥΕΑΟΥΕ, ΟΘΕΟΑΕΑΟ ΟΓΑΕΕΟΑ, ΟΑΑΑΝΙ
 ΑΑΕΕΑΟΑΥΕΑ ΓΙ ΕΑΕΟΑΑ, ΟΙ ΓΑΕΕΥ ΟΑΕΥΑΟ ΑΑΒΑΟΕΕΑΑΕΕ
 ΕΙΧΙΟΓΑΥΕΑΟ ΑΟΑ ΓΑΟΟΓΙ ΟΑΘΙΓΕΕΟ ΟΑΡΑΓΕΟ ΑΓ ΓΙ ΓΟΑΟΟΑΑΕΟ
 ΟΑΟΑΑΑ, ΑΟΑΓΑ ΓΕΓΙ ΑΑΑΕΕΟ ΟΑΟΑΑΑ ΕΟΑΕ ΑΑΒΑΟΕΕΑΑΕΕ
 ΕΙΧΙΟΓΑΥΕΑΟΥ, ΟΙ ΓΕΕΟ ΑΑΓΝΑΑΓΑΑΑΟΥ, ΓΕΓΙ ΑΑΑΕΟ
 ΟΑΥΕΧΕΟΟΓΙ ΑΕΑΓ ΑΑΓΓΑΕΓΑΟΑ, ΟΑΕΡΕΑΑ ΓΑΟΑΓΑ ΘΕΟΕΑ
 ΕΓΟΑΟΑΟΑΑΕΟ ΟΑΕΑΑΑ ΓΙ ΑΥΑΟ. ΒΕΓΑΑΥΓΑΑ ΟΑΓΕΑΑΑΑΟΥΕ,
 ΓΕΑΕΥΑΑΕΕ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 24-Α ΓΟΑΕΕΟ ΓΑ-4
 ΘΟΓΟΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΟΕΕ "ΟΑΑΑΕΑ ΟΧΕΑΑΑΕΟΑ ΑΑ ΟΕΟΑΑΕΟ"
 ΑΑΥΑΕΟ ΓΑΥΑΕΑ, ΓΑΕ ΑΑΟΥΑΑΑΑ.

5. ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕ ΑΓΑΟΑΑ ΑΑ ΑΑΟΑΟΕΑΑΟΕΑ
 ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΑΓΑΑΕ ΑΑΓΕΓΕΟΟΟΥΕΟΕΕ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ 27² ΓΟΑΕΕΟ
 ΓΑΓΟΑ ΓΑΒΕΕΕ, ΟΙ ΓΕΕΟ ΕΑΓΑΓΑ, "ΕΙΧΙΟΓΑΥΕΑ
 ΑΑΓΕΓΕΟΟΟΥΕΟΕΕ ΤΟΑΑΓΙΟ ΟΑΟΑΑΑ ΑΟ ΒΑΟΓΓΑΑΑΓΟ ΕΓΓΑΟΥΕΟΕ
 ΟΑΕΑΟΙΕΓΑΑ" ΑΑ ΓΕΥΓΑΟ, ΟΙ Γ ΟΑΑΑΓΙ ΓΙ ΟΓΑ ΒΕΓΑΑΥΓΑΑΓ ΑΑΟΥΕ
 ΓΙ ΑΕΟ ΑΥΓΕΥΓΟΕ ΓΟΑΕΑΓ. ΟΑΕΑΓ ΓΓΑΑΕΓ ΑΘΟΑΟ ΟΓΟΕΟ
 ΟΑΟΑΑΑΓΓΑ ΑΟ ΒΑΟΓΓΑΑΑΑΓΟ ΟΑΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ
 ΑΑΓΟΑΑΕΕΑΕ ΟΑΕΕΑΟ; ΑΑΟΑΑ ΑΓΕΟΑ, ΓΙ ΟΑΟΥΑΕΑ
 "ΑΑΓΕΓΕΟΟΟΥΕΟΕΕ ΤΟΑΑΓΙΟ ΟΑΟΑΑΑ ΕΙΧΙΟΓΑΥΕΑΟ"
 ΑΑΧΑΟΕΓΑΟΕΑΑ ΕΥΑΓΑΟ. ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ ΑΑΕΟΕ, ΑΓ ΓΓΑΑΟΥΕ ΕΑΕΕ
 ΑΑΓΕΓΕΟΟΟΥΕΟΕΕ ΤΟΑΑΓΙΟ ΟΑΟΑΑΑ ΓΙ ΓΑΥΑΓΑΕ ΓΙ ΕΑΕΟΑΑ ΑΑ
 ΓΟΑΕΕΟ ΟΑΑΟΥΕΑ ΓΕΟΕ ΟΑΘΓΑΓΓΑΕΟ ΟΑΕΑ ΟΧΑΟΓΟ ΟΑΟΑΑΑ
 ΓΕΕΕΑΑΑΟ ΑΟ ΟΑΕΥΑΟ, ΑΓΑΓΑΑ ΟΑΟΑΙΟΕΕΓ ΑΑΟ ΑΑΕΑΕΑΟΑΑ
 ΟΑΘΓΑΕΑ ΓΙ ΒΑΟΕΕ ΟΑΥΕΑΕΕΟΟΕΟ ΓΙ ΟΑΕΟΑΑΑΟ ΑΓ ΓΑΒΕΕΕ.

ΟΙ ΑΑΕΕΑΑ ΑΑΓΓΑΥΓΕΥΓΟΕΕΑΓ ΑΑΓΓΑΕΓΑΟΑ, ΕΑΑΕΓΡΑΑΓΑΕΑ
 ΟΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 89-Α ΓΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΓΟΕΟ
 "Α" ΘΑΑΘΟΓΟΕΕ, "ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ
 ΟΑΟΑΑΑ" ΤΟΑΑΓΙΟΕΕ ΕΑΓΓΕΟ ΓΑ-19 ΓΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΓΟΕΟ "Α"

ΘΑΑΘΟΓΘΟΕΕ, 21-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΓΘΟΕΕ, 39-Α ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ
ΘΟΓΘΟΕΟ "Α" ΘΑΑΘΟΓΘΟΕΕΑ ΑΑ ΙΑ-2 ΘΟΓΘΟΕΕ, 43-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2, ΙΑ-
4, ΙΑ-7 ΑΑ ΙΑ-8 ΘΟΓΘΟΑΑΕΕ, ΑΑΘΑΕΑΑ "ΟΑΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΙ
ΟΑΓΑΟΕΑΕΒΑΟΓΙ ΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑΑ" ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΑΓΙ ΓΕΟ 32-Α ΑΑ 33-Α
ΙΟαΕΑΑΕΕ,

ΟΑΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΙ Ο ΕΙ ΕΑΑΕΑ

Α Α Α Α Γ Ο:

1. ΑΟ ΑΑΕΓΑΥΙ ΧΕΕΑΑΟ ΑαΑΕΑΑΑΕΟΑΑ ΕΟΟΕΟΟΕΑ ΑΟΙ ΥΕΑΥΕΕΟ
ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΘΑΟΕΑΓΑΓΟΕΟ
ΒΕΓΑΑΥΓΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΟΑΑΑΓΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ 165-Α ΙΟαΕΕΟ
ΘΕΟΑΑΕΕ ΓΑΒΕΕΕΟ ΟΕΟΥΑΑΑΕΟ "ΟΑαΕΙΓΒΕΧΙ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΑΑΕΟ..."
ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΕΟ ΕΑΓ ΑΑΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 24-Α
ΑΑ 41-Α ΙΟαΕΑΑΕΑΓ ΓΕΓΑΟΕΑΑΕΕ;
2. ΑΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ ΠΑΕΑΥΕΑ ΟΑΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΙ Ο
ΟαΑΓΙ ΓΑΕΑ ΓΕΟΕ ΟΑαΑΟΓ Α ΑΑΓΙ ΥαΑΑΑΑΕΟ ΓΙ ΓΑΓΟΕΑΑΓ;
3. ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ ΟΑΑΓ ΕΓΓΑ ΑΑ ΑΑΟΑΥΕΑΟΑΑΑΟ ΑΓ ΑΑΑΟΕΓΑΑΑΟ ΑΟ
ΑΘΑΓΑΑΑΑΟΑΑΑ;
4. ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ ΑΑΑΑΑΑΑΓΙ Ο ΓαΟΑΑΑΟ: ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΘΑΑΑΕΑΑΓΟΟ,
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΓΕΑΑΟΓΑΑΟ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΘΑΟΕΑΓΑΓΟΑ ΑΑ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΟΑΕΑΓΑΟ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΙ Ο;
5. ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ ΑΑΓΙ ΘΑΑΥΓΑΑΟ „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΟΑΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΙ
ΓΑΥΓΑΥΕ" 7 ΑΥΕΟ ΑΑΑΑΥΕ.

ΕΙ ΕΑΑΕΕΟ ΒΑΑΟΑΑΕ: ΓΕΕΓ ΕΓ Α ΟΑΘΑΑΕΟΥΑΕΕΕ,
ΕΑΓΑΟΑ ΟΓ ΟΑΓ ΕΑΟΥΑΕΕΕ,
ΑΑΟΟ αΕΓΑΓ ΕΑΑΑ.

**ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΊ Ο ΊΊ ΘΑΕ ΑΘΑ ΑΑΕ ΑΟΕ ΑΑΕ ΑΟΑΕΕ Ε
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΊ Ο ΘΑΟΕ ΑΙ ΑΙ ΟΕΟ ΒΕΊ ΑΑΥΊ ΑΑ**

1 1/2/378

Ø. ΕΑΕΕΕΟΕ, 2006 ΒΕΕΟ 13 ΕΑΕΕΟΕ

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΊ Ο ΟΑΕΊ ΙΟΟΕΟΟΥΕΊ ΟΑΘΑΙΟΕΕΊ Ο ΘΕΟΑΑΕΊΑ
ΕΊ ΕΑΑΕΑΊ ΑΑΟΑΟΕΊ Ί ΑΊ ΕΡΕΟ (ΟΑΑΊ ΙΕΟ ΕΑΑΊ ΑΑΊ ΙΑΟΑ, ΊΊ ΙΑΟΑΊ ΑΑΑΕ
ΊΊ ΟΑΊ ΑΟΕΕΑ), ΑΑΑΟΑΊΑ ΑΑΑΟΑΊΕΑΟ, ΕΑΕΊ Α ΧΟΟΕΑΟΑΡΕΟΑ ΑΑ ΙΕΕΊ ΕΊ Α
ΟΑΟΕΕΊΕΟ ΟΑΊ ΑΑΑΊ ΕΊ ΑΕΕ (ΟΑΑΊ ΙΕΟ ΙΑΕΑΑΊΕ ΑΑΟΑΑΊ ΟΑΕΕΑΑΑ), –
2006 ΒΕΕΟ 12, 15, 19, 22, 26, 27 ΕΑΊ ΕΟΕΟΑ ΑΑ 4 ΕΑΕΕΟΕΟ ΟΕΑ
ΟΑΘΑΙΟΕΕΊ ΟΑΑΊ ΙΑΑΑΕΑ, ΟΊ Ί ΕΑΑΟΥΕΊ Ί Ί ΑΒΕΕΑΊ ΑΑΊΑΊ ΊΊ ΟΑΟΥΑΕΕΟ
ΒΑΟΊ Ί ΑΑΑΑΊ ΕΑΕ – ΕΊ ΑΕΊ ΑΕΑΑΟΑΕΕ, ΑΕΟΑΑ ΙΑΟΑΘΑΑΕΕΡΑ ΑΑ
ΕΑΑ ΕΟΕΑΑ, ΊΊ ΘΑΟΟΑΑ ΙΑΟΕΟ – ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΊ Ο ΘΑΟΕ ΑΙ ΑΙ ΟΕΟ
ΒΑΟΊ Ί ΑΑΑΑΊ ΕΑΕ – ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΊ Ο ΘΑΟΕ ΑΙ ΑΙ ΟΕΟ ΒΑΑΟΑΕ ΘΑΑΕΑ
ΕΟΑΕΑΟΑΕΕΕ, ΙΕΕΑ ΑΑΑΟΑΊΕΑ ΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΊ Ο ΘΑΟΕ ΑΙ ΑΙ ΟΕΟ
ΑΘΑΟΑΟΕΟ ΕΟΟΕΑΕΟΕΕ ΑΑΘΑΟΟΑΊ ΑΙ ΟΕΟ ΟΑΘΑΙΟΕΕΊ ΑΑΟΥΕ
ΒΑΟΊ Ί ΑΑΑΑΊ ΕΊ ΑΕΟ ΑΑΊ ΟΊ ΧΕΕΑΕΟ ΟΧΟΊ ΟΕ ΑΑΕΑΟ ΟΑΊ ΘΟΑΕΕΑΊΕ,
ΊΊ ΒΊ ΑΑΕ – ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΊ Ο ΙΑΊ ΤΕΑΟΑΑΕΟΑ ΑΑ ΑΑΊ ΑΕΕΑΕΟ ΙΕΊ ΕΟΟΕ
ΑΕΑΘΟΑΊ ΑΟΑ ΕΊ ΙΑΕΑ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΊ Ο ΘΑΟΕ ΑΙ ΑΙ ΟΕΟ ΟΑΘΟΊ ΥΑΑΟΟΊ
ΟΑΕΕΕΑΕΑ ΑΑ ΒΑΟΑΑΕΟ ΕΊ ΙΕΟΑΟΕΟ ΕΑΑΊ ΑΑΊ ΙΑΟΑ ΑΑΕΟΊΑ
ΑΊ ΑΊ ΟΕΟΥΑΕΕΕ, ΟΥΟ „ΑΑΟΑΟ“ ΑΕΟΑΘΟΊ ΟΕ ΙΑΑΕ ΕΊ ΙΕΡΑ, Ø. ΕΑΕΕΕΟΕΟ
84-Α ΟΑΟΥΑΕΊ ΟΕΊ ΕΕΟ ΘΑΑΑΑΊ ΑΕ ΑΟΕΊ ΑΟΑ ΧΟΑΊ ΑΕΟΥΑΕΕΕ ΑΑ
„ΑΑΕΑΑΟΕΟ ΧΊ ΙΑΕΟ“ ΑΕΟΑΘΟΊ ΟΕ ΑΕΑΘΟΑΊ ΑΟΑ ΟΑΑΕΡΑ,
ΟΘΑΥΕΑΕΕΕΟΑΑΕ – ΟΑΑΑΊ ΕΑΟΊ ΑΕΟΟΊ „ΙΕΑΟΕΑΟΕΕ ΑΑ
ΘΑΟΟΊ ΕΊ ΟΑΕΟ“ ΑΑΊ ΧΟΡΊ ΑΑΑΕΕ, ΕΟΟΕΑΕΟΕ ΙΑΊ ΤΕΑΟΑΑΑΕΑ ΕΑΊ ΑΕΑΑΟΕ
ΟΊ ΕΊ ΙΕΑΟΕΑΟΕΕ ΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΊ Ο ΕΟΟΟΥΕΕΟ ΟΑΊ ΕΊ ΕΟΟΟΊ Ο
ΟΑΊ ΑΟΕΑΕ ΟΑΊ Ί ΑΑΑΑΕΕΕ ΟΑΊ ΑΟΕΑΑΕΊ Ο ΟΧΟΊ ΟΕ, ΕΟΟΕΑΕΟΕ
ΙΑΊ ΤΕΑΟΑΑΑΕΑ ΕΑΊ ΑΕΑΑΟΕ ΑΑΟΕΕ ΑΊ ΙΑΟΥΑΕΕΕ.

ΑΑΊ ΤΕΑΕΕΑ ΟΑΘΑ: „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΊ Ο ΊΊ ΘΑΕ ΑΘΑ ΑΑΕ ΑΟΕ ΑΑΕ ΑΟΑΕΕ Ε
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΊ Ο ΘΑΟΕ ΑΙ ΑΙ ΟΕΟ ΒΕΊ ΑΑΥΊ ΑΑ“.

ΑΑΑΕΟ ΟΑΑΑΊΕΑ – „ΑΑΕ ΑΟΕ ΑΑΕ ΑΟΑΕΕ ΕΟΑΕΑΕΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΊ Ο
ΘΑΟΕ ΑΙ ΑΙ ΟΕΟ ΒΑΑΟΕΟ ΟΧΕΑΑΊ ΟΕΕΑΕΟ ΑΑΑΑΊ ΑΑ ΟΑΒΑΑΟΕΟ
ΕΑΊ ΑΑΕΑ“ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΊ Ο ΘΑΟΕ ΑΙ ΑΙ ΟΕΟ 2006 ΒΕΕΟ 31 ΙΑΟΟΕΟ
ΑΑΑΑΊ ΕΕΑΕΟ ΕΊ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΊ ΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΊ Ο ΕΊ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 53-
Α ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΑΑ ΙΑ-2 ΘΟΊ ΘΟΑΑΕΑΊ ΑΑ 54-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2
ΘΟΊ ΘΟΕΟ „Α“ ΘΑΑΘΟΊ ΘΟΕΑΊ ΙΕΊ ΑΟΕΑΑΕΕ.

ΑΑΕ ΑΟΕ ΑΑΕ ΑΟΑΕΕ ΕΟ ΕΊ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΊ Ο
ΟΑΕΊ ΙΟΟΕΟΟΥΕΊ ΟΑΘΑΙΟΕΕΊ ΟΕ ΟΑΊ Ί ΟΑΊ ΕΕΑ 2006 ΒΕΕΟ 13
ΑΘΟΕΕΟ (ΟΑΑΕΟΟΟΑΥΕΕΟ 1 378). ΕΊ ΑΑΑ ΒΕΕΟ 2 ΙΑΕΟΕΟ ΟΑΊ ΘΊ
ΟΑΊ ΑΒΑΟΕΕ, ΟΑΘΑ ΙΕΊ ΑΑΟΕΕ ΕΘΑ ΑΟΟΑΑΕΕΑΑ ΑΑΊ ΑΟΑΕΕΑΕΑΑ.
ΕΊ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΟΑΊ Ί ΟΑΊ ΕΟ ΟΑΧΟΡΑΑΕΕΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΊ Ο
ΕΊ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 54-Α ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΊ ΘΟΕ, „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΊ Ο

ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΘΑΙΟΕΕΙΟ ΟΑΟΑΑΑ" ΙΟΑΙΟΕΕ ΕΑΓΙ ΙΕΟ ΙΑ-19
ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΕΕ ΔΟΙΘΟΕΟ „Α" ΘΑΔΟΙΘΟΕ ΑΑ ΙΑ-40 ΙΟΑΕΕΟ
ΘΕΟΑΕΕ ΔΟΙΘΟΕ, „ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΙΟΕΑΕΒΑΘΙΙ ΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ"
ΕΑΓΙ ΙΕΟ ΙΑ-15 ΑΑ ΙΑ-16 ΙΟΑΕΑΕ.

ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΙΕΑΑΑΕΕ, ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑ ΑΑΕΑΟΕ
ΑΑΕΑΟΥΑΕΕ ΕΥΙ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΔΑΘΕΑΙΑΓΟΕΟ ΒΑΘΟΕ ΑΑ ΟΑΑΑΙ
ΑΑΑΑΙΕΕΑΕΕ ΙΑΘ ΑΑΑΙΑΑ ΟΑΘΒΥΑΑ ΟΑΑΔΟΟΑΟΙ ΟΧΕΑΑΑΙ ΟΕΕΑΑ,
ΑΕΙΑΕΑΙ ΔΑΘΕΑΙΑΓΟΙΑ ΑΑΑΑΟΟΟΑΟΕΑΑ ΙΕΕΥΙΕΑ ΟΑΘΟΙΥΑΘΟΙ
ΟΑΕΕΕΑΕΑ ΑΑ ΒΑΘΑΕΟ ΕΙ ΙΕΟΑΟΕΟ 2006 ΒΕΕΟ 30 ΙΑΘΟΕΟ 1 4592/4-
12 ΑΘΕΑΙΟΥΕ ΒΑΘΙΙ ΑΑΓΕΕΕ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑ ΕΙΕΟ ΕΑΙ ΑΑΕΑ, ΟΙΙ ΙΑΓ,
ΔΑΘΕΑΙΑΓΟΕΟ ΒΑΘΟΙΑ Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΙΑ, ΑΑΓΑΕΕΑΕΟΑ ΑΑ ΙΑΥΙΕΑΟΑΕΟ
ΙΕΙΕΟΟΟ ΑΕΑΘΑΙΑΟΑ ΕΙ ΙΑΕΑΟ ΟΑΘΕΑΑΑΕΑ ΟΔΟ „ΑΑΟΑ" ΙΑΟΥΑΙ ΑΕΕ
84-Α ΟΑΟΥΑΕΙ ΟΕΙ ΕΕΟ ΠΑΕΕ ΟΑΓΙ ΑΕΟ ΙΑΥΑΕΑΑ ΑΑΕΕΟ ΑΟΥΑΑΑ.
ΑΟΑΑ ΑΑΑΑΟΟΟΑΟΕΑΑ ΟΑΕΕΑΕΑ ΕΟ ΑΑΟΑΙ ΑΑ, ΟΙΙ Α.
ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕ ΑΙΑΑ ΙΕΑΙΕΕ ΑΒΑΘΙΙ ΑΑΑ ΙΙ ΕΑΔΑΘΑΕΑΑΑΟ ΟΕΙ ΕΕΟ
ΔΑΑΑΙ ΑΕΟΟΕ ΕΙ ΕΑΘΟΕΑΕΟ ΒΑΘΙΙ ΙΑΑΑΙΕΑΑΕΑΙ, ΕΑΘΡΙΑ, ΑΘΕΙΑΟΑ
ΧΟΑΙΕΟΥΑΕΕΑΙ. ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΔΑΘΕΑΙΑΓΟΙΑ ΑΑΑΑΟΟΟΑΟΕΑΑ
ΟΑΕΑΕΑ ΔΑΘΕΑΙΑΓΟΕΟ ΒΑΘΟΕΟ Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕΟ ΙΕΑΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ
53-Α ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΕΕ ΔΟΙΘΟΕΕ, „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΔΑΘΕΑΙΑΓΟΕΟ
ΒΑΘΟΕΟ ΟΑΘΟΟΕΟ ΟΑΟΑΑΑ" ΕΑΓΙ ΙΕΟ ΙΑ-8 ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΕΕ
ΔΟΙΘΟΕΕΑ ΑΑ ΙΑ-3 ΔΟΙΘΟΕΟ „Α" ΘΑΔΟΙΘΟΕΕ, ΑΟΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ
ΔΑΘΕΑΙΑΓΟΕΟ ΟΑΕΑΙΑΓΟΕΟ ΙΑ-9 ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΕΕ ΔΟΙΘΟΕΕΑ ΑΑ ΙΑ-
3 ΔΟΙΘΟΕΟ „Α" ΘΑΔΟΙΘΟΕΕ ΑΑΕΑΕΕΟΒΕΙΑΟΕΕ ΘΙΑΑΑΕΟ
ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑ. ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 54-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2 ΔΟΙΘΟΕΟ „Α"
ΘΑΔΟΙΘΟΕΟΑ ΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΔΑΘΕΑΙΑΓΟΕΟ ΟΑΕΑΙΑΓΟΕΟ ΙΑ-7
ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2 ΔΟΙΘΟΕΟ „Α" ΘΑΔΟΙΘΟΕΟ ΟΑΘΑΑΙΕΟΑΑ, Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΟ
ΑΑΑΙΑΑ ΟΑΘΒΥΑΑ ΟΧΕΑΑΑΙ ΟΕΕΑΑ.

ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟ ΟΑΟΥΑΕΟΥΕ ΑΥΙΕΟΥΙΕΕΑ, ΟΙΙ ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑ Α.
ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΟ ΟΔΟ „ΑΑΟΑΑ" ΑΑ ΑΑΓΑΕΕΑΕΟ ΟΑΙΕΙΕΟΟΟΙΟ
ΟΘΕΕΑΘΕΙ ΑΑΟΥΕ ΙΙ ΙΑΒΕΕΑΙ ΑΑ ΑΟ ΙΕΟΥΕΑ. Α. ΕΙ ΙΑΕΑΟ ΕΑΕ ΑΟΑΟΑ
„ΑΑΕΑΟΕΟ ΧΙ ΙΑΕΟ" ΟΑΑΕΕΕ, ΟΑΥ ΑΕΟΑΑ ΕΕΑΥ ΟΑΘΑΟΑΕΙΟ
ΔΑΘΕΑΙΑΓΟΕΟ ΟΑΘΟΙΥΑΘΟΙ ΟΑΕΕΕΑΕΑ ΑΑ ΒΑΘΑΕΟ ΕΙ ΙΕΟΑΟΕΟΑΕΑΕΟ
ΙΕΥΑΙΘΕ ΒΑΘΕΕΙΑΕΕ ΑΑΓΙΑΟΟΑΑΟΥΕ. ΕΟ ΧΘΟΕ, ΟΙΙ ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑ
ΑΘΕΟ ΟΔΟ „ΑΑΟΑ" ΑΑΙΧΟΡΙΑΑΕΕ ΑΑ ΧΕΙΑΟ ΙΕΟ ΒΕΕΟ, ΑΟ
ΕΕΑΕΑΑ ΟΑΙΒΑΘΙΑΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙΑΑ, ΟΑΑΑΙ „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ
ΔΑΘΕΑΙΑΓΟΕΟ ΒΑΘΟΕΟ ΟΑΘΟΟΕΟ ΟΑΟΑΑΑ" ΕΑΓΙ ΙΕΟ ΙΑ-8 ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-
2 ΔΟΙΘΟΕΟ ΕΑΓΑΙΑΑ, „ΟΑΙΒΑΘΙΑΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙΑΟΕΑΙ ΔΑΘΕΑΙΑΓΟΕΟ
ΒΑΘΟΕΟ ΟΑΘΟΟΕΟ ΟΑΘΕΑΑΟΑΕΙΑΕΟ ΙΙ ΕΑΙ ΑΙΑΕ ΑΘ ΑΕΥΙ ΧΟ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΕ ΑΥΕΑΟΑΑΟΕ ΟΑΘΕΟΘΑΕΟ ΟΧΕΑΑΟ. ΕΟ
ΟΑΕΡΕΑΑ ΧΕΙΑΑΑΟ ΑΟΥΕΑΑΟ, ΒΕΕΟ ΑΑ ΟΑΑ ΘΙ ΙΑΑΟ". ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΕΟ
ΒΑΘΙΙ ΙΑΑΑΙΑΕΕΑ ΑΑΓΙΑΟΟΑΕΕ, ΑΑΕΑΟΕ ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΟ ΕΑΕΟΕ ΒΕΕΕ
ΟΑΙΟΕΑΑΑ ΟΑΑΕΟΕΑΕΟ ΑΘΙ ΙΑΑ ΑΑΑΥΑΙΘΕΕ ΑΑ ΑΙΑΑΙΑΑ, ΑΟ

ΑΟΥΑΑΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟΑ ΑΑ ΕΑΓΙ ΠΙΑΑΑΕΙ ΑΕΟ
ΠΙ ΕΑΓΙ ΑΓΑΑΟ. ΕΑΕ ΑΟΑΑΑ ΑΟ ΑΑΓΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑΑ ΑΟΥ ΟΑΒΑΟΠΙ Ο
ΑΑΕΠΟΥΑΑΓΑΕΙ ΑΕΕ ΑΑ ΒΑΟΠΙ ΙΑΑΑΑΓΕΙ ΑΕΕ Ο×ΕΑΑΑΠΙ ΟΕΕΑΑΑΟ,
ΟΑΑΑΓ ΑΟ ΕΥΙ ΟΥΟ „ΑΑΟΑΟ“ ΑΟΥ ΑΕΟΑΘΟΙ ΟΕ ΑΑ ΑΟΥ
ΟΑΓΑΕΑΑΕΥΟΟΑΓ, ΟΑΕΙ ΙΟΟΙ ΕΙ, ΟΑΟΑΑΕΑΕΙ ΑΑ ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΑΥΕΙ
ΠΟΑΑΓΙ Ο ΒΑΑΟΕ.

ΠΙ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΕΑΓΙ ΠΙΑΑΑΕΙ ΑΕΕ ΑΑΑΑΑΓΕΕΕ ΒΑΟΕΕ ΑΑΑΑΑΑΓΑ
ΟΑΟΑΑΓΕΟΕ ΟΑΟΠΙ ΑΕΓΑΑ, ΟΑΘΙΕΟ ΑΟΟΑΑΕΕΑΑ ΑΑΓΑΕΕΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ,
ΙΑΑΟΑΓ ΕΑΕ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΠΙ ΟΑΑΓΙ ΙΑΑΑ ΑΟ ΑΑΠΙ ΥΑΑΑΑΑ. ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΠΙ
ΕΙ ΕΑΑΕΑ ΓΕΑΓΑΟΥΑΠΙ ΓΕΕΑΑ ΓΕΕΥΓΑΑΑΑ ΑΟΟΑΑΕΕΕ ΑΑΓΑΕΕΑΕΟ ΟΑΑΓΙ ΙΑΑΑ
ΕΑΑΑΑ ΠΙ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΑΑΠΙ ΥΑΑΑΑΑΑΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΟΑΟΥΑΕΥΕ
ΑΑΟΠΟΕ ΥΑΕΕΑΟΕ ΟΑΕΕΕΑΑΑΑ ΑΑΓΑΟΟΑΑΕΟ ΓΕΟΑΥΑΓΑΑ, ΟΕΟ
ΟΑΟΑΑΑΑΥ ΑΟΑΑΟΕΑΑΕ ΟΑΑΑΟΑΓΑ Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕΟ ΒΑΟΠΙ ΙΑΑΑΑΓΕΑΑΟ.
ΕΟΕΓΕ ΕΕ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΠΙ Ο ΑΑΓΑΟΑΟΑΑΑΓΑΓ, ΟΠΙ ΠΙ ΟΑΟΥΑΕΕΟ
ΑΑΠΙ ΥΑΑΑΑΑΕΟ ΟΑΑΕΟΠΙ ΑΑΑΟ ΑΑΟ ΑΑΑΑΑΑΓ, ΑΕΓΑΕΑΓ ΟΟΟΕΑΑ
ΟΑΟΠΕΕΑΕ ΒΑΟΠΙ ΑΑΑΕΓΙ Γ ΕΑΕ ΑΑ ΓΑΑΕΟΓΕΑΟ ΕΕΕΑΑΟ ΑΑΟΥΑΓ ΘΑΟΟΑΕ.
ΑΠ ΑΑΟΑΠΙ ΑΑΕΟ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΕΕ, ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΠΙ ΟΑΑΓΙ ΙΑΑΕ ΟΑΟΑΟΑ
ΟΟΥΑΕΠΙ Α ΠΙ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΠΙ ΓΑΒΕΕΑΓ ΑΕΟ ΑΑΟΑΟΥΑ.

ΠΙ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΒΑΟΠΙ ΙΑΑΑΑΓΑΕΕΑ ΑΑΓΑΟΟΑΑΕΕ, Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕΟ
ΟΑΑΑΑΑΟΑ Α. ΕΠΙ ΓΑΕΑΟΕΑΓ ΑΑΓΑΘΕΟΠΙ ΑΑ ΕΓΑΓ, ΟΠΙ ΑΑΕΑΟΕΟ
ΟΑΟΕΟΠΙ ΟΕΑΑ ΟΑΓΑΑΑΑ ΓΕΟΕ ΟΑΥΑΓ ΑΟΑΑΑΕΕ ΟΑΑΕΕ ΑΑ ΙΑΟ ΑΥΑΑΟ
ΟΕΠΙ ΕΕΟ ΑΟΑΕΕΟ ΟΑΕΕΑΑΕ. ΑΓΕΟΠΙ ΙΑΥ ΟΕΑΠΙ ΑΓΑΑΕ ΟΑΟΑΟΕΑΑ
„ΑΑΕΑΑΟΕΟ ×ΠΙ ΓΑΕΟ“ ΕΑΑΕΟ ΑΑΟΠΙ ΟΑΑΟΑ ΑΑ ΕΓΕΥΕΑΟΠΙ ΟΑΑΟ ΑΑ
ΘΑΑΕΠΙ ΠΙ ΑΑΑΑΑΕΕ ΑΕΟΠΙ ΑΑΑΑ ΟΑΕΟΕΑΟΕ ΟΑΥΑΓ ΑΟΑΑΑΕΕ ΟΑΓΕΟ
ΕΑΟΟΑΑΑΑ. ΓΕΟΕΑΕΟ ΥΠΙ ΑΕΕΕ ΕΥΠ ΑΑΕΑΟΕΟ ΟΑΟΕΟΠΙ ΟΕΕΟ
ΑΑΓΑΟΥΑΓΕΑΓΑΕΟ ΑΑΑΓΕΟ ΕΑΓΑΑΑ. ΕΥΠ ΑΑ ΕΟΕΥ, ΟΠΙ ΑΑΕΟΕΟ
ΓΕΠΙ ΑΑΑΑΟΑ ΟΑΟΕΟΠΙ ΟΕΑΑ ΑΟΟΑΑΓ ΑΑ 84-Α ΟΑΟΥΑΕΠΙ ΟΕΠΙ ΕΕΟ
ΠΙ ΠΑΑΕΑΑΟΕΕ ΟΑΠΙ ΑΑ. ΑΓΕΟΠΙ ΓΕΓΕΟΟΟΟ ΑΥΠΙ ΑΑ, ΟΠΙ ΟΑΓΕΓΕΟΟΟΠΙ Ο
ΟΑΑΠΕΠΙ ΑΟΑΟΑΑΑΕΑ ΑΑΓΑΟΥΑΓΕΑΓΑΕΟ ΑΑΑΓΕΕ ΑΑ ΑΥΓΕΥΓΟΕΕ
ΑΑΑΟΕΟΕΕ ΟΑΠΙ ΑΕΟ ΓΑΥΑΕΑΑ ΓΕΑΥΠ ΟΕΠΙ ΕΕΟ ΕΑΓΑΓΑΑΟΠΙ ΑΑ ΟΑΠΙ ΑΑ.

ΠΙ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΒΑΟΠΙ ΙΑΑΑΑΓΑΕΕΑ ΑΕΟΕΕ, ΑΟ ΑΑΟΟΟΟΑΑΑ Α.
ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕΟ ΠΙ ΕΑΘΑΟΑΕΑΑΑΑΕ 84-Α ΟΑΟΥΑΕΠΙ ΟΕΠΙ ΕΕΟ ΘΑΑΑΑΓ ΑΕΟΟΕ
ΕΠΙ ΕΑΘΟΕΑΕΟ ΒΑΟΠΙ ΙΑΑΑΑΓΑΕΑΑΕΑΓ. ΕΑΑΑΑ ΠΙ ΒΓΑ Α. ×ΟΑΓΑΕΟΥΑΕΕΕΟ
ΟΑΑΓΑΑΕΕ ΑΟΥ ΕΟ ΕΕΑΑΕΑΑΑ, ΟΠΙ Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕ ΙΑΟΕΑΓ ΟΑΟΑΟΠΙ ΑΑΑ,
ΟΠΙ ΑΠΙ ΟΥ ΟΥΟ „ΑΑΟΑΟ“ ΒΑΟΠΙ ΙΑΑΑΑΓΑΕΕ. ΟΑΟΑΑΓΕΟΑΑ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΠΙ Ο
ΘΑΟΕΑΓΑΓΟΕΟ ΟΑΑΑΑΓ ΑΑΑΑΑΓΕΕΑΑΕΟ ΟΑΒΕΓΑΑΠΙ ΑΑΑΓ Α, ΠΙ ΟΑΟΥΑΕΕΟ
ΒΑΟΠΙ ΙΑΑΑΑΓΑΕΕΑ ΑΑΓΑΟΟΑΑΕΕ, ΑΑΟΥΑΑΑΑΕΕΑ, ΟΠΙ Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕΟ
ΠΙ ΠΙ ΑΑΑΑΑ ΟΑ×ΑΟΑΑΟ, ΑΑΟ ΑΟΕΕ, ΟΠΙ ΑΠΙ ΟΥ „ΟΑΘΙΕΑΓ
ΠΙ ΕΑΘΑΟΑΕΑΑΑΑΕ“ „ΓΕΟ ΟΑΕΟΕΟΑΑΑΟΥΕ ΑΟΟΑΑΟΕΕ ΕΠΙ ΙΑΟΥΕΟΕΕ
ΕΟΟΕΑΕΟΕΕ ΘΕΟΕΟ“ „ΟΑΑΑΕΕΕ ΑΑ ..ΕΓΙ ΟΑΟΑΟΑΟΥΕ“ ΑΑ ΙΑΠΙ ΟΑ,
ΟΠΙ ΑΠΙ ΟΥ „ΟΑΕΠΙ ΑΑΑΓ ΑΑΕΟ ΑΑΕΠΟΥΑΑΓΑΕΠΙ ΑΕΟΑ ΑΑ

ΒΑΟΤΙ ΤΑΑΑΑΓΕΤΙ ΑΕΕΕ Ο×ΕΑΑΑΤΙ ΟΕΕΑΑΑΕΟ ΟΥΟΑΕΤΙ Α
ΑΑΓΑΤΙ ΟΥΕΑΕΑΑ ΟΑΕΙ ΑΑΑΤΙ ΑΑΕΟ ΤΕΤΑΑΕΟΑΕΑΕΟ”.

ΑΘΑΑΑΙ ΑΑΤΙ ΤΑΕΤΑΟΑ, ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΒΑΟΤΙ ΤΑΑΑΑΓΕΑΕ ΤΕΕΥΤΑΑΑΓ,
ΟΤΙ ΟΑΑΑΤΙ ΑΑΑΑΑΓΕΕΑΑ ΟΓΑΑ ΑΑΤΙ ΥΑΑΑΑΟ ΑΟΑΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΟΟΑΑ,
ΠΑΕΑΑΕΑΟΑΟΕΑΑ ΑΑ ΑΥΑΑΑΓΕΕΕ ΕΟΓΑΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΙ Ο ΘΑΟΕΑΙΤΙΟΕΟ
ΒΑΑΟΕΟ Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕΟ Ο×ΕΑΑΑΤΙ ΟΕΕΑΑΑ.

ΤΙ ΘΑΟΟαΑ ΤΑΑΟΕΟ - ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΙ Ο ΘΑΟΕΑΙΤΙΟΕΟ
ΒΑΟΤΙ ΤΑΑΑΑΓΕΕΑ ΑΑΓΑΟΟΑΑΕΕ, ΟΑΘΑΟΥΑΕΤΙ ΤΙ ΕΑΤΙ ΑΓΑ ΑΟ ΟΓΑΑ
ΑΑΕΙΤΑΥΙ ×ΕΕΑΑΟ. ΟΑΑΑΑΤΙ ΑΑΑΑΑΓΕΕΑΑΕΕ, ΘΑΟΕΑΙΤΙΟΤΑ
ΑΑΑΑΟΟΟΑΑΟΕΑΑ ΤΕΕΥΤΕΑ, ΟΤΙ 2005 ΒΕΕΟ 28 ΤΟΤΙ ΤΑΑΟ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΙ Ο ΘΑΟΕΑΙΤΙΟΕΟ ΒΑΑΟΕ Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕ ΟΑΑΑΑ
ΟΑΘΑΟΑΑΕΤΙ Ο ΑΑΓΑΕΕΑΑΕΟΑ ΑΑ ΤΑΥΤΕΑΟΑΑΕΟ ΤΕΤΕΟΟΟ Α. ΕΤΙΛΑΕΟ,
ΟΤΙ ΛΕΟΑΥ ΟΑΟΕΑΑΑΕΑ ΟΔΟ „ΑΑΟΑΟ” ΤΑΟΥΑΤΙ ΑΕΕ 84-Α ΟΑΟΥΑΕΤΙ
ΟΕΙ ΕΕΟ ΠΑΑΕΕ ΟΑΓΤΙ ΑΕΟ ΤΑΥΑΕΑΑ ΑΑΕΕΟ ΑΟΥΑΤΑΑ ΟαΑΑ
ΟΑΟΕΟΙ ΟΕΑΑΕΑ. Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕ ΑΟΑΑΑ ΟΑΑΑΑΑ ΑΓΑΑΑ ΟΕΙ ΕΕΟ ΘΑΑΑΑΤΙ ΑΟ
Α. ×ΟΑΓΑΕΟΥΑΕΕΟ, ΟΤΙ ΛΕΕΥ ΕΙΝΑΤΑΑ ΑΟΟΟΕΑΑΑ ΑΕΟΑΘΟΙ ΟΕΟ
ΤΙ ΑΑΕΑΤΑΑΟ, ΤΑΟΥΑ ΑΟΑΟΑΟ ΟΕΙ ΕΕΟ ΠΑΑΕΕ ΟΑΓΤΙ ΑΕΟ ΟΑΓΑΥΑΕΤΙ Α
ΑΑΕΕΟ ΑΟΥΑΤΑΕΟ ΕΑΤΙ ΑΑΑΕΑ ΑΑ ΑΓΑΟΕΑΙ ΑΑΕΑΑΟΥΕΟΑΑΕΕ ΑΑΑΥΤΙ
ΟΑΙΤΑΑΓΕΤΑ ΑΑΟΕΑΓΟΕ. ΤΙ ΘΑΟΟαΑ ΤΑΑΟΕΟ ΒΑΟΤΙ ΤΑΑΑΑΓΕΕΑ ΑΑΕΟΕΕ, Α.
ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΤΑ ΑΓΕΕ ΒΑΟΤΙ ΑΑΑΕΓΑ ΟΔΟ „ΑΑΟΑ” ΤΑΟΑΤΑ ΘΕΟΑΑΕΑΙ
ΟΟΕΕΑΟΕΙ ΑΑΟΥΕ. ΑΟ ΕΓΕΕ ΑΕΕΓΑΑΑΑ, ΟΤΙ ΤΕΟ ΤΕΑΟ Α. ΕΤΙΛΑΕΟΑ ΑΑ
Α. ×ΟΑΓΑΕΟΥΑΕΕΕΟΑΕΑΕΟ ΑΑΕΑΕΑΑΟΕΕ ΟΑΕΑΑΑΕΑΑΑ 84-Α ΟΕΙ ΕΕΟ
ΑΑΓΑΟΑΑΕΟΑ ΑΑ ΟΑΓΑΥΑΕΤΙ Α ΑΑΑΕΕ ΟΕΙ ΕΕΟ ΟαΑΑ ΟΑΟΕΟΙ ΟΕΑΑΕΑ
ΑΟΥΑΤΑΕΟ ΕΑΤΙ ΑΑΑΕΑ ΟΑΑΕΙ ΑΑ ΟΒΙ ΟΑΑ ΟΔΟ „ΑΑΟΑΟ”
ΑΕΑΓΑΟΕΓΟΑΟΑΟΑΟΥΕ. ΑΓΑΑΑΟ ΑΑΑΟΟΟΑΑΟ Α. ΕΤΙΛΑΕΟΕΑΙ
ΟΑΑΑΑΟΕΑΑΙ 3 ΑΥΕΟ ΟΑΓΑΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΙ Ο ΑΑΓΑΕΕΑΑΕΟΑ ΑΑ
ΤΑΥΤΕΑΟΑΑΕΟ ΤΕΤΕΟΟΟΕΟ ΟΑΑΑΕΑΑ ΟΔΟ „ΑΑΟΑΟ” ΑΕΟΑΘΟΙ ΟΕΟ ΤΑΑΕ
ΕΤΙΛΕΡΕΟ αΑΕΤΙ ΒΑΟΕΕ ΑΑΑΑΑΑΓΕΕΕ ΒΑΟΕΕΕ, ΟΤΙ ΛΕΕΥ
ΑΓΑΕΤΙ ΑΕΟΟΕΑ Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕΟ ΤΕΑΟ Α. ΕΤΙΛΑΕΟΕΑΕΟ ΑΑΕΑΕΑΑΟΕ
ΟΕΟΥΑΕΑΟΕ ΟΑΕΑΑΑΕΑΑΕΟΑ.

ΤΙ ΘΑΟΟαΕΟ ΒΑΟΤΙ ΤΑΑΑΑΓΕΕΑ ΑΑΕΟΕΕ, Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕ ΤΕΤΕΟΟΟ
ΑΕΑΘΑΓΑΟΑ ΕΤΙΛΑΕΟΕΑΙ ΑΒΑΟΤΙ ΑΑΑΑ ΟΑΘΙΕΑΙ ΤΙ ΕΑΘΑΟΑΕΑΑΑΑΟ
ΕΑΘΡΙ ΕΙΤΑΓΕΑ „ΑΑΟΑΟ” ΟΑΑΑΕΕΕ, ΟΑΥ ΑΓΟΑΑΟΟΑΑΤΙ ΑΑ ΑΙ ΕΙΤΑΓΕΕΟ
ΤΕΑΓΑΑΟ. ΕΑΕ ΕΑΓΓΕΙΤΑΑΑΟΟΕΑΑ ΑΑΑΑΟΑΑΑ ΟΑΘΙΟ ΟΒΥΑΑΟΕΑΕ
ΘΑΑΤΑΑΑΑΟΑΤΙ ΑΕΟ ΕΑΕΕΟΑΕΟΕΟΕΕ, ΘΑΑΑΑ ΟΑΤΙ ΕΕΑΑΙ (ΟΕΙ ΕΕΟ
ΘΑΑΕΙ ΕΑΘΟΕΑΕ) ΤΙ ΟΙ ΕΑΑΟΕΕ, ΕΓΕΟΑΕΑΕΟ, ΟΤΙ ΟΑΓΑΑΤΙ, ΟΕΙ ΕΕΟ
ΟΑΓΤΙ ΑΕΟ ΑΑΓΕΑΟΑΑΑΕΑ Ο×ΕΑΑΑΤΙ ΟΕΕΕ ΕΙΤΑΘΑΟΑΓΟΟΟΕ ΤΟΑΑΤΙ Ο ΤΕΑΟ
ΟΑΕΕΕαΕΟ ΑΑΓΑΕΕΑΕΟΑΟ ΑΟ ΒΑΤΙ αΟΕΕΕΥΤΙ ΟΑΕΤΑ ΘΟΙ ΑΕΑΤΑ. ΕΑΕ
ΑΒΑΟΤΙ ΑΑΑΑ ΤΙ ΕΑΘΑΟΑΕΑΑΑΑΟ ΑΑΓΑΕΕΑΑΕΟΑ ΑΑ ΤΑΥΤΕΑΟΑΑΕΟ ΤΕΤΕΟΟΟ
Α. ΕΤΙΛΑΕΟΕΑΙ, ΟΑΑΑΑΤΙ ΟΑΓΓΕΙΟΟΟΙ ΟΑΟΑΑΑΓΕΟΕ ΑΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΕΟ
ΤΕΟΥΑΕΟ ΕΑΤΑΤΙ ΤΑΒΕΕΑΑ. ΑΙ ΘΓΑΑΑΑΑΑΕΕ Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕ ΥΑΕΕΙ ΑΑΑ
ΟΔΟ „ΑΑΟΑΟΑΕΑΕΟ” ΟΑΑΘΙΤΑ αΑΕΟΑΟΥΑΕΕ ΑΕΑΓΑΟΘΕΟΙ ΑΑΑΕ, ΟΕΕΑΥ ΤΑΙ

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΥΕΕΟΑ ΑΑ ΕΑΓΙ ΠΙΑΑΑΕΙ ΑΕΟ ΟΑΒΕΙΑΑΥΙΑΑΑΙ Α
 ΑΑΙΑΑΙ ΟΥΕΑΕΑ ΘΑΘΕΑΙΑΓΙΟΕΟ ΒΑΑΟΕΟ ΟΟΑΟΟΟΕΑΙ ΟΑΘΕΑΑΟΑΑΑΕΕ
 ΟΑΘΙΕΑΓΙΑΑ. ΙΙ ΘΑΘΟΑΕΟ ΒΑΘΙΙΙΑΑΑΑΙΑΕΕΑ ΑΕΟΕΕ, ΘΑΘΕΑΙΑΓΙΟΕΟ
 ΒΑΑΟΕΟ ΟΟΑΟΟΟΕΑΙ ΟΑΘΕΑΑΟΑΕΑΑ ΟΙΑΑ ΕΘΙΑΟ ΙΕΥΙΑΟΕΕ ΑΟΑ
 ΙΑΙ ΕΙ Α ΕΟΑΕΕ ΧΙ ΟΙΑΕΟΟΕ ΙΕΥΙΕΟ ΑΟΑΑΙΑΑ, ΟΙ ΑΙ ΟΕΥΑΑ
 ΘΑΘΕΑΙΑΓΙΟΕΟ ΒΑΑΟΕΟ ΙΕΑΟ ΑΕΘΑΘΟΙ ΟΕΟ ΕΑΓΙΑΑΑΑΙ ΑΕΟ
 Ι ΧΕΥΕΑΕΟΟΑΑ ΑΑΕΑΑΑΑΑ, ΑΟΑΙΑΑ ΑΑΘΟΟΑΟΕΟ ΙΕΑΟ ΕΙ
 Ο ΧΕΑΑΑΙ ΟΕΕΑΑΑΑΕΟ ΧΑΘΟΙ ΑΘΕΑΑΑ ΑΑΙΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑ, ΟΑΥ ΑΑΑΥΙΕΑ
 ΟΑΒΑΘΙΙΟ ΑΑΕΙ ΠΟΥΑΙΑΕΕ ΙΟΑΑΓΙΟ ΒΑΑΟΟ (ΑΕΘΑΘΟΙ ΟΟ).
 ΘΑΘΕΑΙΑΓΙΟΕΟ ΒΑΑΟΕΟ ΙΕΑΟ ΟΑΙΒΑΘΙΑΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙΑΕΟ ΧΑΘΟΙ ΑΘΕΑΕ
 ΑΑΙΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑ, ΟΑΥ ΠΕΘΕΕΑΑΑΑ ΧΑΘΟΕ ΑΘΟΕΑΕΟ ΑΟΑΟΑΑΟ,
 ΙΙ ΘΑΘΟΑΕΟ ΒΑΘΙΙΙΑΑΑΑΙΑΕΕΑ ΑΕΟΕΕ, ΕΑΑΕΟΕ ΟΕΙΑΑΟΟΕΕ ΕΕΑΑΑ
 Ο ΧΟΙ ΙΑΘΕ ΟΑ ΧΘΕΑΕΟ ΙΑΘΑΟΑΑΑΕΕΑ, ΑΕΑΘΑ ΟΕΑ ΑΑ
 ΑΑΕΕΑΘΕΟΑΑΟΕΕ ΕΑΓΙ ΙΑΟΥΑΑΑΑ ΑΕΘΑΘΟΙ ΟΕΟ ΕΑΓΙΑΑΑΑΙ ΑΕΟ
 ΑΑΕΑΑΑΑΕΟ ΟΑΑΕΕ.

ΙΙ ΒΙΑ ΑΕΑΘΟΑΓΙΑΟΑ ΕΙ ΙΑΕΑΙ ΟΑΘΙΑΘΕΕΙ ΟΑΑΙ ΙΑΕΑ ΑΥΙΕΥΙΑ,
 ΟΙΙ 28 ΙΘΟΙ ΙΑΑΟΟ ΙΑΘΕΑΙ ΙΕΑΕΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΘΑΘΕΑΙΑΓΙΟΕΟ
 ΒΑΑΟΕ Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕ. ΙΑΙ ΟΕΑΘΑ, ΟΙΙ ΙΕΘΕ ΟΑΙΟΥΑΙΑΕΙ ΕΙ ΙΘΑΓΙΑ
 „ΑΑΘΑ“ ΑΑΕΙΟΑΟΑΟΑΑΟΕΕΑ 84-Α ΟΑΥΟΑΕΙ ΟΕΙ ΕΕΟ ΟΑΘΕΟΙ ΟΕΕΕ.
 ΟΑΘΑΑΟΥΕ ΑΑΘΟΟΑΟΙΑ ΑΑΙΙ ΕΘΑΑ ΟΟΘΑΕΕΕ, ΟΙΙ ΙΕΘΕ ΧΕΘΙΑ ΠΑΑΕΕΟ
 ΟΑΓΑΥΑΕΙ Α ΑΑΟΥΑΙΑΑΑ ΑΑΑΕ ΟΕΙ ΕΑΟ ΑΑ ΕΘΑΘΑ ΟΑΙΑΑΓΙΑ
 ΟΑΘΑΡΕΙ ΑΘΟΕΑΙΘΕΑ. ΙΙ ΒΙΕΟ ΑΑΓΙΑΟΟΑΑΕΕ, ΙΑΙ ΟΑΘΕΑΑΑΑΕΑ Α.
 ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΟ, ΒΑΘΕΕΙΑΑΕΕ ΧΙ ΟΙΕΕ ΙΕΑΙΑΘΕΑ ΙΑΥΓΙΕΑΘΑΑΕΟΑ ΑΑ
 ΑΑΙΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΙΓΙΕΟΟΟΙ ΟΑΕΑΕΟ, ΟΑΕΑ ΑΟ ΟΑΕΕΕΑΕ ΑΑΙΑΕΕΟΕΕΥΙ. 31
 ΙΘΟΙ ΙΑΑΟΟ ΙΕΟ ΟΑΑΑΕΑΑ ΟΥΘΟ „ΑΑΘΑ“ ΑΕΘΑΘΟΙ ΟΕΟ Ι. ΕΙ ΙΠΕΡΕΟ
 ΑΑΕΙΙ ΒΑΘΕΕ ΟΑΙΙ ΑΕΑΑ ΒΑΘΕΕΕ, ΟΙΙ ΕΕΟ ΟΕΙΑΑΟΟΕΥ ΑΓΑΕΙ ΑΕΘΟΕ
 ΕΥΙ ΙΕΘΕ ΑΑ ΑΑΕΑΘΕ ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕΟ ΟΑΘΑΘΕΟ ΟΕΙΑΑΟΟΕΟΑ. ΟΑΕΕΕΑΕ
 ΕΘΙΑ ΑΑΙΑΕΕΟΕΕ ΑΑ ΑΑΘ ΑΑΑΒΥΑΑ ΑΑΑΑΑΕΕΑΑ, ΟΑΑΑΑΙ ΕΑΓΙ ΙΕΕ,
 ΟΑΑΑΓΙΑΓΑΕΕΑΑΕΙ ΙΑΕΑΘΟΑΑΕΟ ΘΟΕΑΑΟΕΑΑΑ ΑΑΘΑΟΥΑΑΑΕΑ ΕΙ
 ΟΑΙΕΑΑΑΑΑΟΥΕ, ΕΘ ΟΑΓΙΑΑ ΑΘΕΟ ΑΙΙ ΟΘΕΑΑΟΕΕ ΑΑ ΑΘ ΑΟΘΟΕΑΑΟ
 ΟΑΑΑΓΙΑΓΑΕΕΑΑΕΙ ΧΟΙΟΥΕΑΟ. ΕΑΓΙ ΙΕ ΕΕΑΑΕΕΟΒΕΓΙΑΟ ΘΟΙ ΥΑΑΘΟΑΟ,
 ΟΙΙΑΕΕΥ ΑΘ ΕΥΙ ΑΑΥΘΕΕ ΑΑ, ΑΙΕΟ ΑΑΙΙ, ΟΥΘΟ „ΑΑΘΑ“ ΑΕΘΑΑ ΟΑΘΕ,
 ΟΑΥ ΑΥΓΙΑΑ ΙΕΟ ΒΑΘΙΙΙΑΑΑΑΙΑΕΑΟ. ΑΙΕΟ ΟΑΙΑΑΑ, 7 ΙΑΘΟΟ, 84-Α
 ΟΑΥΟΑΕΙ ΟΕΙ ΕΕΟ ΑΕΘΑΘΟΙ ΟΕΟΑΑΑΙ ΟΑΙΓΙΕΟΟΟΙ ΟΕ ΟΑΙΙ ΑΕΑΑ
 ΒΑΘΕΕΕ, ΟΙΙΑΕΟΥΕΥ ΑΥΙΕΥΙΘΕΕ ΕΥΙ, ΟΙΙ ΟΕΙ ΕΕΟ ΙΕΙΑΑΑΑΟΑ
 ΟΑΘΕΟΙ ΟΕΑΑΑ ΙΟΥΑΓΑΕΙΑΑΟ ΑΒΑΘΙΙ ΑΑΑΑ ΘΑΘΕΑΙΑΓΙΟΑΘΕ ΑΑ
 ΑΕΑΓΙΑΟΙΑΓΕ Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕ. ΟΕΙ ΕΕΟ ΑΕΘΑΘΥΕΑ ΑΟΥΙ ΑΕΙΑΑΑΑ
 ΟΑΙΓΙΕΟΟΟΙ Ο, ΟΙΙ ΟΕΙ ΕΕΟ ΕΑΑΑΕΟ ΟΑΥΟΑΑΙΕ ΑΘΙ ΙΑΑ ΑΑΙΙ ΥΕΕΕΕ
 ΑΑ ΕΕΑΙΑΑΑ ΑΑΙΑΑΟΑΑΕΕΕ ΟΑΙΟΥΑΙΑΑΕΟΑ ΑΑ ΟΑΙΙ ΙΟΕΟ ΟΑΘΑΟΑΑΑΟ.
 ΟΕΙ ΕΕΟ ΑΕΘΑΘΟΙ ΟΕ ΑΥΙΕΥΙΘΕΟΥΕ ΑΑΕΟ ΑΑΑΑΑΑ ΧΕΘΙΑ „ΑΑΘΑ“,
 ΟΙΙΑΕΕΥ ΑΑΕΙΟΑΟΑΟΑΑΟΕΕ ΕΥΙ ΟΕΙ ΕΕΟ ΟΑΘΕΟΙ ΟΕΕΕ.

ΤΙ ΒΙΛΙΑ ΔΑΕΟΪΑ ΑΙ ΑΙ ΟΕΥΑΕΕΪΑ ΟΑΟΑΙΟΕΕΪΟ ΑΑΪΟΙΑΟΟΑ, ΟΪΙ
 ΕΟ ΔΑΕΪΠΥΑΑΪΑΕΪΑΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΪΟ ΔΑΟΕΑΪΑΪΟΕΟ ΟΑΘΟΪΥΑΑΟΟΪ
 ΟΑΘΙΑΕΑ ΑΑ ΒΑΟΑΑΕΟ ΕΪΛΕΟΑΟΟ, ΟΪΙΛΑΕΟΥΕΥ ΪΪΛΑΑΑΑ ΑΑΟΕΑΪΑ
 ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΪΟ ΔΑΟΕΑΪΑΪΟΕΟ ΒΑΑΟΕΟ Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕΟ ΟΑΪΑΒΑΟΪΑΪ
 ΟΑΘΙΕΑΪΑΑΟΕ ΪΪΤΑΒΕΕΑΪΑΕΟ ΕΑΪΑΑΕΑ. ΕΪΛΕΟΑΟΕΟ ΪΕΑΟ
 ΑΑΪΙΕΑΪΑΕΕΕ ΕΘΪΑ Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕΟ ΑΑΕΕΑΟΑΥΕΑ, ΟΑΪΪΒΪΑΑ ΪΕΟ
 ΪΕΑΟ ΑΑ×ΟΠΪΑΑΟΕΕ ΕΟΟΕΑΕΟΕΕ ΔΕΟΑΑΕΟ ΟΑΕΕΟΟΑΥΕΕΟ ΟΑΕΕΕΔΕ,
 ΑΑΕΕΕΕΔΑΪΑΪ ΪΪΒΪΑΑΑΕ, ΪΑΕ ΟΪΟΕΟ ΑΑΪΑΕΕΑΑΕΟΑ ΑΑ ΪΑΥΪΕΑΟΑΑΕΟ
 ΪΕΪΕΟΟΟΕ ΑΑ 84-Α ΟΑΟΥΑΕΪ ΟΕΪΕΕΟ ΔΑΑΑΑΪΑΑΑΕ. Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕΑΪ
 ΕΪΛΕΟΑΟΕΟ ΒΑΘΪΪΛΑΑΑΪΕΑΑΟ ΔΘΪΪΑΕ ΟΑΟΑΕΑ×ΪΪΪ ΕΑΑΟΥΕΟΕ, ΪΑΪ
 ΟΑΪΪΟΑΕΑΕΑ ΟΑΟΕ ΑΑΪΑΥΔΑΑΑ ΑΑ ΑΑΪΪΑΑΕΑΪΑ ΒΑΘΕΕΪΑΕΕΕ ΔΑΟΪΑ-
 ΑΑΪΑΟΟΑΑΑ. ΟΑΟΑΕΑ×ΪΪΪ ΟΑΟΑΟΑΑΟΥΕ ΕΟ ΑΑΑΟΟΟΟΑΑΑΑ Α.
 ΕΪΛΑΕΑΟΕΑΪ ΟΑΔΑΑΑΟΕΟ ×ΑΘΟΟ, ΪΑΑΟΑΪ ΑΑΪΪΑΟΟΑΑΑΑ, ΟΪΙ ΪΕΪΕΟΟΟΟ
 ΟΑΔΑΑΑ ΑΟΑΟΑΪΕΑΑΟΪΑΪ ΪΟΑΑΪΕΑΥΕΑ „ΑΑΕΑΟΕΟ“ ΟΑΔΑΕΕΕ.
 ΕΑΑΑΑΔΕΟΑΑΕΑΑ ΑΟΟΑΑΪΑΑΑ ΕΪΛΕΟΑΟΕΟ ΑΑΟΕΑΪΕΟ ΟΑΑΑ ΑΑΟΕΑΪΟΕ,
 ΪΑΑΟΑΪ ΪΑΟ ΟΑΪΑΑΑ, ΟΑΥ ΑΑΟΪΪΑ ΕΑΔΑ ΕΟΕΑΑΑΪ ΒΑΘΪΪΑΑΑΕΪΑ Α.
 ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕΟ ΪΕΑΟ ΟΒΟ „ΑΑΟΑΟ“ ΒΕΕΕΟ ΟΑΪΑΟΕΑΑΑΑ ΟΑΑΑ
 ΔΕΟΕΟΑΕΑΕΟ ΑΑΑΥΑΪΕΟ ΑΑΪΑΑΑΟΟΟΟΑΑΑΕΕ ΑΪΕΟΪΑΪΟΑΑΕ, ΔΘΪΑΘΟΕ
 ΟΑΕΥΑΑΕΑ ΑΑ ΟΑΪΪΕΪΪΑ ΟΑΪΪΟΑΕΕΑΑ ΕΪ ΟΑΔΕΕ, ΟΑ ΟΑΔΕΕΑΥ ΕΘΪΑ
 ΟΑΪΑΑΪ Ϊ ΪΕΥΑΑΟΕΕ.

ΤΙ ΒΪΑ ΪΑΑΕ ΕΪΛΕΡΑΪ ΑΥΪΕΥΪΑ, ΟΪΙ 2004 ΒΕΕΟ 1
 ΟΑΘΟΑΪΑΟΕΑΪ ΕΟ ΑΟΕΟ ΟΑΪΟΑΪΑΕΪ ΕΪΪΔΑΪΕΑ ΟΒΟ „ΑΑΟΑΟ“
 ΑΕΟΑΘΟΪΟΕ. „ΑΑΟΑΟ“ ΑΔΕΑΑΑΟΕΕ ΔΑΟΟΪΕΪΟΕ ΑΑ 100 %-ΕΑΪΕ ΒΕΕΕΟ
 Ϊ×ΕΪΤΑΑΕΕΑ Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕ. ΪΪΒΪΕΟ ΪΟΕΕΥΑΑΕΕ, Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕ
 ΟΑΒΑΘΪΪΟ ΪΑΟΕΑΑΟΥΕ ΪΪΤΑΒΕΕΑΪΑΑΟ ΑΟ ΕΥΑΑΑΑ. ΑΑΪΑΕΕΑΑΕΟΑ ΑΑ
 ΪΑΥΪΕΑΟΑΑΕΟ ΟΑΪΕΪΕΟΟΟΪ ΟΕ ΑΑΑΕΑΑΪΕΕΕ ΒΑΘΕΕΕΟ ΕΑΪΑΑΕΑ ΪΪΒΪΑΪ
 ΑΑΪΑΟΟΑ, ΟΪΙ ΕΑΕ ΟΑΑΑΕΪΑ ΑΑ ΑΑΑΕΑΑΪΑ ΟΥΟΑΕΪΑ ΪΑΪ ΑΑ Α.
 ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΪΑ ΑΟ ΕΥΪΑΑ ΑΪΕΟ ΟΑΟΑΔΑΑ. ΪΪΒΪΑΪ ΑΟ ΕΥΪΑΑ ΟΑΪΑΑΪΕΪΑ
 ΑΥΕΕ ΑΑΟΑ Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕΟ ΑΑΪΑΕΕΑΑΕΟΑ ΑΑ ΪΑΥΪΕΑΟΑΑΕΟ
 ΪΕΪΕΟΟΟΕΑΪ ΟΑΔΑΑΑΟΕΟ ΟΑΟΑΔΑΑ.

ΤΙ ΒΪΑ ΑΕΑΘΟΑΪΑΑ ΟΑΔΕΡΑΪ ΟΑΟΑΪΑΟΕΕΪΟ ΑΑΪΟΪΑΟΟΑ, ΟΪΙ ΕΑΕ
 ΕΥΪ „ΑΑΕΑΟΕΟ ×ΪΪΑΕΟ“ ΕΑΪΑΑΕΟΑΘΟΪΟΕ 2000-2005 ΒΕΑΑΟΥΕ. Α.
 ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΟ ΔΘΪΪΑΑ ΟΟΟΑΕΕΕ, ΑΑΪΔΑΑΟΕΥΪ ΑΪ ×ΪΪΑΕΟ
 ΑΑΪ×ΟΠΪΑΑΑΕΕ, ΑΟΑΪ×ΕΥΕΑΕΟΟΑΑ ΟΑΔΑΑΑ ΕΕΑΑΥ ΑΑΪ×ΟΠΪΑΑΕΑΑΟ,
 ΪΑΑΟΑΪ ΟΑΪΪΕΪΪΑ ΑΟ ΑΑΟ ΑΑΪΔΑΪΟΥΕΑΕΑΑ. ΕΟΪΥΑ, ΪΪΒΪΕΟ ΑΕΟΕΕ,
 Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕ ΟΪΪΥ ΟΪΪ×ΕΕΕΥΪ „ΑΑΕΑΟΕΟ ×ΪΪΑΕΟ“ ΑΑΪ×ΟΠΪΑΑΑΕΕ,
 ×ΪΪΑΕΟ ΟΑΔΑΕΕΕ ΪΪΘΪΑΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑ ΪΑΕΪΥ ΑΟ ΑΘΪΑΑΪ ΑΑ.

ΤΙ ΒΪΑ ΑΟΕΪΑΟΑ ×ΟΑΪΑΕΟΥΑΕΕΪΑ ΑΥΪΕΥΪΑ, ΟΪΙ ΑΟΕΟ 84-Α
 ΟΑΟΥΑΕΪ ΟΕΪΕΕΟ ΔΑΑΑΑΪΑΕ, ΪΪΑ. Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕΑΪ ΟΑΔΑΑΑΟΕΟΑΟ ΕΑΕ
 ΑΟΟΟΕΑΑΑΑ ΟΕΪΕΕΟ ΑΕΟΑΘΟΪΟΕΟ ΪΪΑΑΕΑΪΑΑΑΟ, ΟΑΑΑΑΪ ΕΥΪ
 ΑΑ×ΑΟΕΕ ΑΑ ΔΑΑΑΑΪΑΑΑΕ ΕΥΑΪΑΪ ΟΑΑΑΟΕΑΑΑΟΥΕ. Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕ
 ΪΕΑΕΑΑ ΟΕΪΕΑΟΥΕ, ΟΑΔΑΑΑ ΪΑΟ ΑΑ ΑΑΕΪΟΑΟΑΟΑΑ, ΕΟ ΟΑ ×ΑΟΕΪΑΕΑ

ΕΥΙ ΑΑΓΕΑΑΑΑΟΕΕ ΟΕΙ ΕΑ, ΟΑ ΟΕΑΕΑΟ ΕΥΙ ΟΕΙ ΕΕΟ ΑΕΙ. ΙΑΟ ΑΟΑΑ
 ΑΕΙΟΑΟΑΑΑΑ, ΑΑΕΑΓΑΙΑΑΑΙ ΑΑ ΕΟ ΑΟΑ ΟΕΙ ΕΕΟ ΒΑΑΑΑΙ ΑΕΟΟΕ
 ΕΙ ΕΑΘΟΕΑΕ ΟΑΑΑ ΑΑΑΕΕΑΑ ΑΑΑΑΟΑΕΑΟ - ΑΙ ΟΕΙ ΕΕΟ ΟΑΙΥΑΕΙΤΑ
 ΟΑΑΑΑΑΙ ΟΙΙ ΑΑΟΑΓΑΕΙΑ ΑΑΑΕΕ ΟΕΙ ΕΑ. ΙΙΒΙΕΟ ΙΟΕΥΑΑΕΕ, Α.
 ΑΑΕΑΟΑΕΕΙΑ ΟΑΟΕΑΑΑΕΑ ΙΑΟ ΟΕΙ ΕΕΟ ΑΑΑΕΕΙΤΑΑΑΟΑΙ ΑΕΟ ΟΑΙΤΑΓΙΕΙΑ
 ΑΑΟΕΑΓΟΕ, ΟΙΙΑΕΕΑΑΑΓΑΥ ΑΟΕ-ΑΟΕΕ ΙΕΟΑΥΑΕ ΑΥΙΥΙΤΑ. ΑΙΕΟ
 ΟΑΙΤΑΑ Α. ΑΑΕΑΟΑΕΕΙΑ ΕΘΑΑ, ΟΙΙ ΙΙΟΑΕΑΘΑΟΑΕΑΑΕΑΑ ΒΑΑΕΑΙ ΑΑ
 ΑΑΓΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΙΕΙΕΟΟΟΙΥΕ. ΙΙΒΙΕΟ ΑΑΓΑΟΟΑΑΕΕ, ΟΕΙ ΕΕΟ
 ΒΑΑΑΑΙ ΑΑΑΙΑ ΙΕΙΕΟΟΟ ΒΑΟΕΕΕΕ ΙΑΙ ΕΙΤΑ ΙΑΟΥΕΙ ΙΕΙΑΟΕΑΟ,
 ΟΙ ΑΑΟΑΥ ΑΑΑΟΑΕΕ ΙΕΙΑΕΙΑΟΑ ΙΟΑΓΑΕΙΤΑΙ ΟΕΙ ΕΕΟ ΕΑΑΑΕΕ
 ΑΑΑΕΑΓΑ, ΑΙ ΕΙ Α. ΑΑΕΑΟΑΕΕΕΑΙ ΑΑΕΑΑΟΕΟΑΑΟΕΕ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑ ΙΕΟ
 ΙΕΑΟ ΑΑΥΑΑΑΑ ΟΕΙ ΕΕΟ ΑΑΒΑΕΟ ΑΥΑΟ ΟΑΙΤΑΓΙΕΙΑ ΟΑΕΑΕΙ ΙΒΑΓΕΟ
 ΑΕΑΟΥΕ.

ΟΒΑΥΕΑΕΕΟΟΙΑ ΟΙΕΙ ΙΕΑΟΕΑΟΕΙΑ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙΥΕ
 ΒΑΟΙΙ ΑΑΑΓΕΕ ΑΑΟΕΑΓΑΥΕ ΑΥΙΕΥΤΑ, ΟΙΙ ΘΑΟΕΟΕΕ ΟΑΙΒΑΟΙΑΙ
 ΟΑΙΑΟΕΑΕΕ ΟΑΙΒΑΟΙΑΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ ΘΑΟΟΙΕΙ ΟΟ ΑΙ ΑΟΑΕΕ
 ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ ΑΕΟΑΘΟΙ ΟΟ ΑΟ ΑΑΓΕΑΕΕΑΑΟ ΟΑΙΒΑΟΙΑΙ
 ΟΟΕΕΑΟΕΙ ΑΕΟ ΙΙ ΓΑΒΕΕΑΑΑΑ. ΙΑΒΑΟΙΑΑ ΑΑΓΕΑΕΕΑΑΑ ΙΑΙ ΕΙΤΑ
 ΟΑΙΒΑΟΙΑΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ ΑΑ ΕΓΑΕΑΕΑΟΑΕΟΟΕ ΙΑΒΑΟΙΑ. ΕΑΑΑΕΟΟΕ
 ΑΑΧΕΙΥΕΕΕ, ΟΑΙΒΑΟΙΑΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑΑ ΙΕΕΥΙΑΑΑ ΙΙ ΑΑΑΑΕΑ
 Ι ΟΕΑΓΟΕΟΑΑΟΕΕ, Ι ΟΑΑΓΕΑΑΟΕΑΑ ΑΑ ΑΑΙΙ ΟΕΕΑΑΑΕΑΑ
 ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΟΕΕ ΙΑΟΕΕΑΙ ΙΕΑΟΕ ΑΑ ΑΟΑΑΟΕΑΑΟΑΕ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑ.
 ΑΑΕΙΠΥΑΑΓΑΕΙ ΑΕΕΕ ΟΧΕΑΑΑΙΙ ΟΕΕΑΑΕΟ ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑ ΟΑΕΥΟΑΟΕΕ
 ΘΑΟΟΑΕΟΙΑΑΑΕΙ ΑΕΟ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΥΕ ΕΑΓΙ ΙΕΕ ΟΑΟΡΕΕΑΕ
 ΑΕΟΑΘΟΙ ΟΑΑΟ. ΑΟΑΕΑΑ ΕΕ ΟΑΙΒΑΟΙΑΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΥΕ ΕΒΙ ΑΑΑΑ ΕΟ
 ΘΕΟΕ, ΟΙΙΑΕΕΥ ΑΙ ΟΟΑΟΟΟΕΕ ΑΟΕΟ ΟΑΑΕΟΟΟΕΟΑΑΟΕΕ ΟΑΙΒΑΟΙΑΙ
 ΟΑΑΟΟΟΥΕ. ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ ΑΑΕΙΠΥΑΑΓΑΕΙ ΑΕΟ ΟΧΕΑΑΑ ΟΑΑΑ ΘΕΟΟ
 ΑΟΑ ΑΑΑΟ, ΑΙ ΕΙ ΑΟΑΟΧΕΑΑΑΙΙ ΟΕΕΕ ΘΕΟΕΟ ΙΕΑΟ ΑΑΕΙΠΥΑΑΓΑΕΙ ΑΕΟ
 ΧΑΟΕΑΑΟΥΕ ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΟΕΕ ΘΙΑΑΑΑΑΕ ΑΟ ΒΑΟΙΙ ΥΙ ΑΟ ΑΟΑΑΕΑΟ
 ΟΑΙΑΟΕΕΑΑΟΕΑ ΟΑΑΑΑΑΟ. ΟΒΑΥΕΑΕΕΟΟΕΟ ΑΕΟΕΕ, ΑΑΘΟΟΑΟ Α.
 ΑΑΕΑΟΑΕΕΕΟ ΙΕΑΟ ΑΑΓΑΕΕΑΑΕΟΑ ΑΑ ΙΑΥΓΕΑΟΑΑΕΟ ΙΕΙΕΟΟΟ Α.
 ΕΙ ΙΑΕΑΟΕΑΙ, ΑΟΑΑΑ 84-Α ΟΕΙ ΕΕΟ ΒΑΑΑΑΙ ΑΕΟΟ ΕΙ ΕΑΘΟΕΑΕΑΙ
 ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΟΕΕ ΙΙ ΕΑΘΑΟΑΕΑΑΑ ΟΒΟ „ΑΑΟΑΟ” ΟΑΑΑΕΕΕ ΡΑΑΕΕ
 ΟΕΙ ΕΕΟ ΟΑΙΥΑΕΙΤΑ ΑΑΕΕΟ ΑΥΑΓΑΕΟ ΕΑΙ ΑΑΕΑ, ΑΟ ΟΙΑΑ ΕΘΙΑΟ
 ΙΕΥΙΑΟΕΕ „ΙΑΒΑΟΙΑΕΑ ΟΑΟΑΑΑ” ΕΑΓΙ ΙΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕ
 ΑΑΕΙΠΥΑΑΓΑΕΙ ΑΕΕΕ ΑΑ ΒΑΟΙΙ ΙΑΑΑΑΓΕΙ ΑΕΕΕ ΟΧΕΑΑΑΙΙ ΟΕΕΑΑΕΟ
 ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑΑ, ΑΙ ΕΙ ΙΕΟ ΙΕΑΟ ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΟΕΕ ΙΙ ΘΙΑΑΑΑΑΕ
 - ΟΑΙΒΑΟΙΑΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑΑ.

ΟΒΑΥΕΑΕΕΟΟΙΑ ΑΑΟΕΕ ΑΙ ΙΑΟΥΑΕΕΙΑ ΑΥΙΕΥΤΑ, ΟΙΙ ΟΑΙΒΑΟΙΑΙ
 ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑΟ ΘΑΟΕΑΓΑΓΟΕΟ ΒΑΑΟΕΟ ΙΑΓΑΑΟΕΑΙ ΟΑΟΕΑΑΟΑΑΕΑΑ
 ΑΥΑΑΑΑΑΟ ΙΟΑΑΑΕΕ ΘΑΑΥΤΕΟ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΙ ΑΑ. ΟΑΟΕΑΑΟΑΑΕΙ ΑΑ
 ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΑΑΕΥΙ Ο ΟΑΙ ΙΕΙΑΟΕΟΕΑΑΑΑ - (1) ΥΙ ΑΑΕΑΑΑΟΕ ΟΑΙΒΑΟΙΑΙ

ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ ΑΕΟΡΑΕΑΑ, (2) ΟΑΒΑΟΙΤΙ ΟΕ ΟΑΕΙΑ ΕΑΓΙΑΑΑΙ ΑΕΟ
 ΑΑΕΑΑΑΕΟΑ ΑΑ ΕΑΓΙΑΑΑΙ ΑΟΕΑΕ ΟΧΕΑΑΑΙΤΙ ΟΕΕΑΑΕΟ ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑΕΟ
 ΑΕΟΡΑΕΑΑ ΑΑ (3) ΒΕΕΕΟ ΧΕΤΙ ΑΕΟ ΑΕΟΡΑΕΑΑ. ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο
 ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΤΙ ΑΕΕ, ΟΑΙΒΑΟΙΑΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑ
 ΟΑΟΕΑΑΟΑΑΕΕΑ ΑΑΘΟΟΑΟΕΟ ΟΑΟΟΟΕΑΙ. ΘΑΟΕΑΙΤΙΟΕΟ ΒΑΑΟΟ
 ΟΧΕΑΑΑ ΑΟΑ ΑΘΑΟ ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΙ Ο ΑΟΑΑ ΕΟ ΟΧΕΑΑΑΙΤΙ ΟΕΕΑΑΑΤΕ,
 ΟΑΥ ΑΑΑΥΙΕΑ ΟΑΒΑΟΙΤΙ Ο ΑΕΟΑΘΟΙ ΟΟ. ΟΒΑΥΕΑΕΕΟΟΕΟ ΑΕΟΕΕ,
 ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑΙ ΑΑΑΟΥΑΕΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟΑ ΑΑ
 ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΤΙ ΑΕΟ ΤΙ ΕΑΓΙΑΑΕ ΑΑ ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑ ΟΑΟΟΟΕΑΙ
 ΟΑΟΕΑΑΟΑΑΕΕ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑ.

ΟΑΘΙΑΟΕΑΙ ΑΑΕΑΑΟΥΕΟΑΑΕΕ ΒΑΟΕΕΤΙ ΑΕΕΕ ΑΑΟΕΑΓΑ-ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑ
 ΒΑΟΙΤΑΑΑΕΙΑ ΑΑΟΑΕΑΑ ΟΑΟΑΙΟΕΕΤΙ ΕΙ ΕΑΑΕΟ ΙΕΑΟ ΟΒΑΥΕΑΕΕΟΟΑΑ
 ΤΙ ΒΑΑΟΕΙΑ ΘΟΙ ΧΑΟΙ ΟΙΑ ΑΑΓΟ-ΧΑΕΑΟ ΟΥΑΕΑΑΟΙΑ (ΑΑΓΙ ΑΑΟΕ,
 ΑΑΟΙΑΓΕΑ). ΙΑΟΥΕ ΑΥΤΕΥΤΟΕΕΑ, ΟΤΙ ΟΑΙΒΑΟΙΑΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ
 ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟ-ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΑΕΟΡΑΕΑΑ ΙΑΓΙ ΕΤΑ ΑΑΟΙΑΓΕΕΟ
 ΧΑΑΑΟΑΕΟΟ ΘΑΑΕΕΑΓΙΟΕΑ, ΧΑΑΑΟΑΕΟΟ ΕΑΓΥΕΑΟΟΑ ΑΑ ΧΑΑΑΟΑΕΟΟ
 ΙΕΙΕΟΟΟΑΑΕΑ ΑΟΥΑΕΑΑΑ. ΟΑΟΑΙΟΕΕΤΙ ΘΑΘΟΕΕΕΟ ΑΑΓΙΑΟΟΑΑΕΕ,
 ΟΑΙΒΑΟΙΑΙ ΑΙ ΘΟΙ ΧΑΟΕΟΕΕ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ „ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΕΟ“
 ΥΓΑΑΑΥΕ ΕΑΘΕΕΟΑΓΑΑΑ ΑΟΑΑΑ ΙΑΑΕΟΙΕΑΟΕ ΟΑΕΟ ΕΑΘΡΙ ΟΟΙΤΕΕ
 ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑΥ. ΟΒΑΥΕΑΕΕΟΟΕΟ ΑΕΟΕΕ, ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΕΟΑΕΑΕΟ ΘΑΟΕΑΙΤΙΟΕΟ
 ΒΑΑΟΕΟ ΟΧΕΑΑΑΙΤΙ ΟΕΕΑΑΕΟ ΑΑΑΑΙΑ ΟΑΟΑΒΥΑΑΟΑΑ ΟΓΑΑ ΑΑΙΟΕΕΥΑΑΟ
 ΥΑΕΕΑΟΕ ΟΑΙΕΑΑΑΑΥΕ, ΟΤΙ ΙΑΙ ΑΑΑΕΕ ΟΕΙ ΕΕΟ ΙΟΥΑΑΕΙΑΑΕΑ
 ΟΑΟΑΟΑΑΕΟ ΑΟΙΟ ΙΑΓΙ ΕΤΑ ΑΑΕΑΟΕΕ ΕΕ ΑΟ ΑΑΟΑΙΑ ΟΑΕΟΕΑΟΕ
 ΟΑΒΑΟΙΤΙ, ΑΟΑΙΑΑ ΕΙ ΤΕΟΑΟΟΕΑΑ ΟΑΟΕΑΑΑΕΑ ΕΟ ΟΑΟΑΡΕΤΙ
 ΟΑΙΟΥΑΓΑΕΤΙ ΕΙ ΙΒΑΓΕΕΟ ΟΑΑΕΕ. ΙΑΓΙ ΕΤΑ ΑΙ ΟΑΙΕΑΑΑΑΥΕ ΕΟΓΑΑΙ ΑΑ
 ΟΑΟΑΡΕΑΑΑΕΕ ΙΕΟΕΑΕΟ ΟΑΙΒΑΟΙΑΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΕΟ
 ΑΟΑΕΑΑΕΟ ΒΑΥΑΓΑΑ.

ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΤΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΤΙ ΘΕΟΑΑΕΙΑ ΕΙ ΕΑΑΕΑΙ ΟΑΘΙΕΟ
 ΑΟΟΑΑΕΕΑΑ ΑΑΓΑΕΕΑΕΟ ΟΑΑΑΑΑ, ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕΟ
 ΤΙ ΙΑΥΑΓΑΕΟ, ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΤΙ ΟΑΙΟΕΑΕΒΑΟΙΤΑΑΕΟ ΤΙ ΙΑΒΕΕΑΕΑ
 ΑΑΤΙ ΟΑΕΑΑΕΟ, ΤΙ ΒΙΑΕΑ ΟΑΑΓΑΑΑΕΟ, ΟΒΑΥΕΑΕΕΟΟΕΑ ΑΑΟΕΑΓΑΕΟΑ ΑΑ
 ΟΑΘΙΑΥΕ ΑΟΟΑΟΕΕ ΒΑΟΕΕΤΙ ΑΕΕΕ ΙΟΕΕΥΑΑΟΕΑΑΑΕΟ ΑΑΑΓΑΕΕΑΑΕΟ
 ΟΑΧΟΡΑΑΕΕΑ ΑΑΑΑΑΕΙΑ ΑΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΟ ΙΕΟΑΥΑΑΑ ΟΑΑΕΟΙ
 ΑΑΟΑΙΤΑΑΑΤΕ.

Ι. ΟΑΟΑΙΟΕΕΤΙ ΕΙ ΕΑΑΕΑ ΑΥΤΕΥΤΑΑΟ, ΟΤΙ ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑ Α.
 ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΘΑΟΕΑΙΤΙΟΕΟ ΒΑΑΟΕΟ ΟΧΕΑΑΑΙΤΙ ΟΕΕΑΑ
 ΟΑΟΒΥΑΑ „ΑΑΕΑΟΕ ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕΟΑΕΑΕΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΘΑΟΕΑΙΤΙΟΕΟ
 ΒΑΑΟΕΟ ΟΧΕΑΑΑΙΤΙ ΟΕΕΑΑΕΟ ΑΑΑΑΙΑ ΟΑΒΥΑΑΟΕΟ ΕΑΙ ΑΑΑΕ“
 ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΘΑΟΕΑΙΤΙΟΕΟ 2006 ΒΕΕΟ 31 ΙΑΟΟΕΟ (1 2828-10)
 ΑΑΑΑΑΓΕΕΑΑΕΟ ΟΑΧΟΡΑΑΕΕΑ. ΑΑΑΑΑΓΕΕΑΑΑΥΕ ΙΑΕΘΑΑΓΕΑ:
 „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΘΑΟΕΑΙΤΙΟΕ ΑΑΑΑΟΟΟΑΑΟΕΑΑ ΙΕΕΥΤΑΑΟ
 ΟΑΘΟΙ ΥΑΑΟΟΙ ΟΑΕΕΕΑΕΑ ΑΑ ΒΑΟΑΑΕΟ ΕΙ ΙΕΟΑΟΕΟ 2006 ΒΕΕΟ 30

ΙΑΟΟΕΟ ¹ 4592/4-12 ΑΑΟΕΑΓΑΟΕ ΒΑΟΙΙ ΑΑΑΓΕΕ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑΟ ΕΙΕΟ
 ΕΑΙ ΑΑΕΑ, ΟΙΙ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΑΑΓΑΕΕΑΑΕΟΑ ΑΑ ΙΑΥΓΕΑΟΑΑΕΟ
 ΙΕΙΕΟΟΟΕΑΙ, ΑΑΟΙΙ ΑΕΑΘΟΑΓΑΟΑ ΕΙΙΛΕΑΟΕΑΙ, 2005 ΒΑΕΟ ΙΕΟΟΕΕ
 ΕΥΙ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΘΑΟΕΑΙΓΑΟΕΟ ΒΑΑΟΕ ΑΑΕΑΟΕ ΑΑΕΑΥΑΕΕΕ,
 ΟΙΙΛΕΙΤΑΥ ΙΑΟ ΟΑΟΕΑΑΑΕΑ ΟΥΟ „ΑΑΟΑΟ” ΙΑΥΑΓΙ ΑΕΕ 84-Α ΟΑΥΟΑΕΙ
 ΟΕΙ ΕΕΟ ΑΑΑΕΕ ΟΑΓΙΛΕΟ ΑΥΑΓΑΑ ΡΑΑΕΕΟ ΙΑΥΑΕΑΑ. ΑΙ ΟΑΟΑΟΕΟ
 ΟΕΙΑΑΟΕ ΑΑΑΑΟΟΟΑΑΟΕΕΑ ΑΑΓΑΕΕΑΑΕΟΑ ΑΑ ΙΑΥΓΕΑΟΑΑΕΟ
 ΙΕΙΕΟΟΟΕΟ ΙΕΑΟ ΟΑΘΟΙ ΥΑΑΟΟΙ ΟΑΕΕΕαΕΑ ΑΑ ΒΑΟΑΑΕΟ ΕΙΙΛΕΟΑΟΕΟ
 2006 ΒΕΕΟ 27 ΙΑΟΟΕΟ ΟΑΑΓΙΛΑΕΑ ΙΕΥΑΓΙΟΕΕ ΑΑΟΓΑ-ΑΑΓΙΛΑΟΟΑΑΕΕ.
 ΕΙΛΑΑΟ ΑΑΑΑΟΟΟΑΑΟ ΑΑΕΑΟΕ ΑΑΕΑΥΑΕΕΕΟ ΒΑΟΕΕΙ ΑΕΕΕ ΑΑΟΓΑ-
 ΑΑΓΙΛΑΟΟΑΑ, ΟΙΙΛΕΕΥ ΟΑΘΟΙ ΥΑΑΟΟΙ ΟΑΕΕΕαΕΑ ΑΑ ΒΑΟΑΑΕΟ
 ΕΙΙΛΕΟΑΟΙΑ 2006 ΒΕΕΟ 29 ΙΑΟΟΟ ΙΕΕΥΙ (¹ 4504/9-38). ΑΟΑΑΑ
 ΑΑΑΑΟΟΟΑΑΟΕΑΑ ΟΓΑΑ ΟΑΕΕΑΑΕΙΟ ΕΟ ΑΑΟΑΓΙ ΑΑΑ, ΟΙΙ ΑΑΕΑΟΕ
 ΑΑΕΑΥΑΕΕΕ ΕΙΛΑΑ ΙΕΑΓΕΕ ΑΒΑΟΙΙ ΑΑΑΑ ΙΙ ΕΑΘΑΟΑΕΑΑΑΑΟ 84-Α
 ΟΑΥΟΑΕΙ ΟΕΙ ΕΕΟ ΘΑΑΑΑΓΙ ΑΕΟΟΕ ΕΙ ΕΑΘΟΕΑΕΟ ΒΑΟΙΙ ΙΑΑΑΑΓΙ ΕΑΑΕΑΙ.
 ΕΑΘΡΙΑ, ΑΟΕΓΑΟΑ ΧΟΑΓΑΕΥΑΕΕΙΑ ΟΑΘΟΙ ΥΑΑΟΟΙ ΟΑΕΕΕαΕΑ ΑΑ
 ΒΑΟΑΑΕΟ ΕΙΙΛΕΟΑΟΕΟ 2006 ΒΕΕΟ 27 ΙΑΟΟΕΟ ΟΑΑΓΙΛΑΕΑ ΑΑΑΑΟΟΟΑ,
 ΟΙΙ ΑΑΕΑΟΕ ΑΑΕΑΥΑΕΕΕ ΙΑΟΑΥ ΑΟΑΟΑΟΑ ΑΕΑΓΙ ΑΥΓΕΥΓΙΟΕ ΟΑΕΕΕαΕΑ.
 ΑΥΓΕΥΓΙΟΕΕ ΘΙΑΑΑΑΑΑΕΕ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΘΑΟΕΑΙΓΑΟΕΟ ΒΑΑΟΙΑ ΑΑΕΑΟΕ
 ΑΑΕΑΥΑΕΕΙΑ, ΟΙΙΛΕΕΥ ΟΑΘΙΕΑΙ ΙΙ ΕΑΘΑΟΑΕΑΑΑΑΥΕ ΒΑΟΙΙ ΑΑΑΑΓΙΑ ΙΕΟ
 ΟΑΕΟΕΟΑΑΑΥΕ ΑΟΑΑΟΕ ΕΙΙΛΑΟΥΕΟΕ ΕΟΟΕΑΕΟΕ ΘΕΟΟ, ΙΙ ΘΙΑΑΑΑΑ
 ΙΕΟΕ ΟΑΑΕΕΕ ΑΑ ΙΕΟ ΕΓΟΑΟΑΑΑΥΕ, ΟΥΟΑΕΙΑ ΑΑΓΑΑΓΙ ΟΥΕΑΕΑ
 „ΙΑΒΑΟΓΑΕΑ ΟΑΟΑΑΑ” ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΑΓΙ ΙΕΟ ΙΑ-9 ΙΟΑΕΕΕ
 ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΓΙ ΑΑΕΟ ΑΑΕΙ ΠΑΑΑΓΑΕΙΑΕΟ ΑΑ
 ΒΑΟΙΙ ΙΑΑΑΑΓΙ ΕΙ ΑΕΕΕ ΟΧΕΑΑΑΓΙ ΟΕΕΑΑΑ, ΟΑΥ ΑΓΟΑΑΟΟΑΑΑ
 ΟΑΕΙ ΑΑΑΓΙ ΑΑΕΟ ΙΕΑΓΙ; ΑΓΑΑΓΑΑ, ΙΑΓ ΟΥΟΑΕΙΑ ΑΑΓΑΑΓΙ ΟΥΕΑΕΑ
 ΟΑΓΑΒΑΟΙΑΓΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑ.

ΑΕΑΓΙ ΕΘΙΟΕΕΑΓΙ ΑΑΓΙ ΙΑΕΓΑΟΑ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΘΑΟΕΑΙΓΑΟΕ
 ΑΑΑΑΓΙΟ:

1. ΑΑΑΑΟΟΟΑΑΟΕΑΑ ΟΑΕΕΑΑΕΙΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΘΑΟΕΑΙΓΑΟΕΟ
 ΒΑΑΟΕΟ ΑΑΕΑΟΕ ΑΑΕΑΥΑΕΕΕΟ ΙΕΑΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙΙΟΟΕΟΟΥΥΕΕΟ
 53-Α ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΓΟΕΕ, „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΘΑΟΕΑΙΓΑΟΕΟ
 ΒΑΑΟΕΟ ΟΟΑΟΟΕΟ ΟΑΟΑΑΑ” ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΑΓΙ ΙΕΟ ΙΑ-8 ΙΟΑΕΕΟ
 ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΓΟΕΕΑ ΑΑ ΙΑ-3 ΘΟΓΟΕΟ „Α” ΘΑΑΘΟΓΟΕΕ, ΑΟΑΑΑ
 ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΘΑΟΕΑΙΓΑΟΕΟ ΟΑΕΑΙΓΑΟΕΟ ΙΑ-9 ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ
 ΘΟΓΟΕΕΑ ΑΑ ΙΑ-3 ΘΟΓΟΕΟ „Α” ΘΑΑΘΟΓΟΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕ
 ΘΙΑΑΑΑΕΟ ΑΑΓΑΓΙ ΟΥΕΑΕΑΑ.

2. ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙΙΟΟΕΟΟΥΥΕΕΟ 54-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΓΟΕΟ
 „Α” ΘΑΑΘΟΓΟΕΟΑ ΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΘΑΟΕΑΙΓΑΟΕΟ ΟΑΕΑΙΓΑΟΕΟ ΙΑ-7
 ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΓΟΕΟ „Α” ΘΑΑΘΟΓΟΕΟ ΟΑΟΑΑΑΓΕΟΑΑ ΑΑΕΑΟΕ
 ΑΑΕΑΥΑΕΕΟ ΑΑΑΑΓΙΑ ΟΑΘΟΒΑΑΟ ΟΧΕΑΑΑΓΙ ΟΕΕΑΑΑ.

3. ΑΟ ΑΑΑΑΑΓΕΕΑΑ ΑΓΙ ΘΙΑΑΑΟ ΑΑΓΙ ΘΑΑΥΓΑΕΟΕΑΓΑΑ.

ΑΥΤΕΥΤΟΕΕ ΑΑΑΑΓΕΕΑΑΑ ΑΑΙΤΘΑΑΥΤΑΑ „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ
ΟΑΕΑΓΙΠΙΑΑΑΕΙΤΑΥΓΙΑΥΕ” 2006 ΒΕΕΟ 5 ΑΘΟΕΕΟ (1 46; ΙΟα. 530).

ΟΑΘΙΕΟ ΙΑΟΑΕΑΑΕΑΓΙ ΕΟΕΑΑΑ, ΟΙΤΙ ΟΑΑΑΙ ΑΑΑΑΓΕΕΑΑΑΥΕ
ΤΙ ΑΟΑΓΕΑΑΟΕΕ ΟΑΕΥΟΑΘΕΕ ΔΑΟΟΑΕΟΙΑΑΑΕΙΤΑΕΟ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ „ΑΑΟΑ”
ΟΑΑΕΟΟΟΕΟΑΑΟΕΕΑ ΑΑΥΟΘΕΟ ΟΑΕΙΓΕΟ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΤΟ ΙΕΑΟ 1996
ΒΕΕΟ 5 ΕΑΓΑΘΕΟ ΑΑΑΑΓΕΕΑΑΕΕ (ΟΑΑΕΟΟΟΑΥΕΕΟ 1 65/4-19).
ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ ΒΑΟΑΑΕΟ ΑΑΑΕΕ ΟΑΑΑΘΥΕΕΟ ΕΑΓΑΑΙΑΑ, ΟΙΤΑΕΕΥ
ΟΑΑΕΟΟΟΕΟΑΑΟΕΕΑ Θ. ΑΙΘΕΟ ΟΑΑΑΑΟΑΑΑΙ ΕΓΟΔΑΘΥΕΕΟ ΙΕΑΟ 2005
ΒΕΕΟ 14 ΓΙ ΑΓΑΑΟΟ (ΟΑΑΕΟΟΟΑΥΕΕΟ 1 75/077/65/4-19), ΟΘΟ „ΑΑΟΑΟ”
ΑΘΕΑΑΑΟΕΕ ΔΑΟΟΓΕΙΘΕ ΑΑ 100%-ΕΑΓΕ ΒΕΕΕΟ ΙΧΕΙ ΑΑΕΕΑ Α.
ΑΑΕΑΥΑΕΕΕ. ΒΑΟΑΑΕΟ ΕΑΓΑΑΙΑΑ ΑΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ ΑΘΕ-
ΑΘΕ ΟΑΑΑΓΙΟ ΒΑΟΙΤΑΑΑΓΙΟ ΑΘΘΕΟΑΘΟΟΟΘΕΕ, ΟΑΘΟΙ ΑΘΟΙ-
ΟΑΑΑΘΑΕΑΥΟΕΥΑΓΙ, ΟΑΙΥΑΓΑΑΕΙ ΑΑ ΟΑΑΑΘΟΙ ΕΙΤΑΟΥΕΟΕΕ
ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑ.

ΟΑΕΙ ΓΟΕΟΟΥΓΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΤΟ ΘΕΟΑΑΕ ΕΙ ΕΑΑΕΑΟ ΙΕΑΥΓΕΑ,
ΟΙΤΙ ΟΑΑΑΙ ΑΑΑΑΓΕΕΑΑΕΟ ΕΙ ΓΟΕΟΟΥΓΕΟΟΙ ΑΕΟ ΟΑΙΤΙ ΒΙΑΑΕΟΑΟ, ΑΑΟ
ΟΓΑΑ ΑΑΕΟΕΑΑΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΔΑΘΕΑΓΑΓΟΕΟ ΒΑΑΘΕΟ ΟΑΟΟΘΕΑΓΙ
ΟΑΙΤΑΒΑΟΓΑΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ ΟΑΘΕΑΑΟΑΑΕΙΤΑΕΟ ΘΟΕΓΥΘΟΕΕ ΑΑΟΑΓΙ ΑΑΑΓΕ,
ΟΑΙΤΑΓΙΤΙ ΕΕ, ΙΕΟ ΟΑΧΟΡΑΑΕΑΑ, ΟΓΑΑ ΟΑΧΑΟΑΑΟ ΟΑΘΙΑΥΕ ΑΟΟΑΑΟΕΕ
ΥΑΑΕΑ ΘΕΟΑΑΘΕΟΕ ΕΟ ΑΘΑΘΕΟΑΑΘΕΟΕ ΙΘΕΕΥΑΑΟΕΑΑΑΓΕ, ΟΙΤΕΑΕΥ
ΑΑΙΤΙ ΑΕΓΑΘΑΓΙ ΑΑΓΙ ΟΑΑΑΙ ΑΑΑΑΓΕΕΑΑΕΑΓΙ ΑΑ ΒΑΟΙΤΑΥΑΓΑΓΙ ΟΘΟ
„ΑΑΟΑΟ” ΕΓΟΑΟΑΟΑΑΕΑΓΙ ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ ΕΑΑΥΕΟ-
ΟΘΕΕΑΘΕΙ ΑΕΟ ΑΟΓΑΑΑΟ.

II. ΟΙ ΑΙΤΟΥ ΟΑΑΑΙ ΑΑΑΑΓΕΕΑΑΕΑΓΙ ΥΑΓΟ, ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑ ΑΑΕΑΘΕ
ΑΑΕΑΥΑΕΕΕΟΑΕΑΕΟ ΟΑΑΑΘΟΑΟΙ ΟΧΕΑΑΑΓΙΘΕΕΑΑΑ ΟΑΘΒΥΑΑΟΕΑΕ
ΔΑΘΕΑΓΑΓΟΕΟ ΒΑΑΘΕΟΕΑΕΟ ΟΑΘΕΑΑΟΑΑΑΕΕ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ ΑΑΙΤΙ.
ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΕΙ ΕΑΑΕΑ ΑΥΤΕΥΓΑΑΟ, ΟΙΤΙ ΤΙΘΙΑΕ ΕΑΓΙ ΠΙΑΑΑΕΙΤΑΑ
ΘΑΥΓΕΑΕΟΘΑΑ ΑΒΑΘΟΕΑΑΑΟ ΕΑΓΑΓΑΑΓΙ ΑΕΟ ΘΕΘΕΑ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑΥΕ
ΕΓΟΑΟΑΘΕΑ ΟΑΘΕΑΑΟΑΑΕΙΤΑΕΟ ΟΑΕΕΕΑΟ. 1997 ΒΕΕΟ 17 ΤΘΟΓΑΑΟΟ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΔΑΘΕΑΓΑΓΟΓΑ ΙΕΕΥΓΙ ΕΑΓΙ ΓΕ „ΟΑΑΟΙ ΟΑΙΘΑΘΟΟΥΕ
ΕΓΟΑΟΑΘΕΑ ΟΑΘΕΑΑΟΑΑΕΙΤΑΕΟΑ ΑΑ ΕΙΘΟΧΥΕΕΟ ΟΑΘΑΑΑΑ”. ΑΙ ΕΑΓΙ ΓΕΟ
ΓΑ-3 ΙΟΑΕΕΟ ΓΑ-3 ΘΟΓΘΟΕΟ ΕΑΓΑΑΙΑΑ, „ΕΓΟΑΟΑΘΕΑ ΟΑΘΕΑΑΟΑΑΕΙΤΑΑ
ΟΑΑΟΙ ΟΑΙΘΑΘΟΟΥΕ” ΑΘΕΟ ΕΑΓΑΓΑΑΓΙ ΑΕΟ ΘΕΘΕΟ ΘΙ ΓΑΑΘΕΑΕ ΑΓ ΟΑΑΑ
ΘΕΟΑΑΕ ΕΓΟΑΟΑΘΑΕΟ ΑΑΘΕΟΕΘΕΟΑΑΑ ΟΑΑΑΕΙΤΕΧΙ ΟΑΙΘΑΘΟΟΕΟ
ΕΓΟΑΟΑΘΑΑΕΑΓΙ”. ΑΙ ΓΑΘΕΑ ΕΑΓΑΓΑΑΓΙ ΑΕΟ ΘΕΘΕΟ ΕΙ ΓΟΕΟΟΥΓΕΟΟ-
ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΟΑΟΘΟΕ ΑΑΓΟΑΑΑΑΑΑΑ ΥΑΘΕΑΑΘΕΑΕ ΤΙ ΘΑΕΑΘΕΟ
ΕΙ ΓΟΕΟΟΥΓΕΟΟ-ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΟΑΟΘΟΕΟΑΑΑΓΙ. ΕΑΓΙ ΠΙΑΑΑΑΕΕ
ΕΑΓΑΓΑΑΓΙ ΑΕΟ ΘΕΘΟ ΟΑΑΑΓΑΑΓΙ Α ΑΑΕΑΑΑΘΕΑΑΟ, ΑΘ ΑΑΙΤΙ ΕΥΑΓΙ Ο
ΕΑΑΕΘΕ ΟΑΙΘΑΘΟΑΑΘΕΑΕ ΓΑΑΓΙ ΑΟΑΓΙ ΑΑ ΘΕΘΑΑΕ ΕΓΟΑΟΑΘΑΑΕΟ
ΟΑΘΑΘΑΑΑΕΙΤΑ ΑΑ ΑΓΕΕ ΑΕΑΓΕ ΑΘ ΙΕΑΥΑΓΙ Ο ΟΑΑΑΟΙ ΕΓΟΑΟΑΘΑΑΟ.
ΑΥΤΕΥΤΟΕΕ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΓΑ-7 ΙΟΑΕΕΟ ΠΑΕΕΕ, „ΕΑΓΑΓΑΑΓΙ ΑΕΟ ΘΕΘΟ
ΟΧΕΑΑΑ ΑΟΑ ΑΘΑΟ ΟΑΑΑΟΙ ΟΑΙΘΑΘΟΑΑΘΕΑΕ ΟΧΕΑΑΑΓΙΘΕΕΑΑΑ ΑΓ

ΙΑΘΕΑΙ ΑΑΕΑΟΥΕΘΑΑΘΕΕ ΟΑΟΡΕΑΑΕΙ ΑΑ ΑΑΙΙ ΕΥΑΓΙ Ο ΟΑΑΟΙ
 ΟΑΙΟΑΘΟΘΕ ΕΙΟΑΘΑΘΕΟ ΟΑΒΕΙΑΟΥΙΑΑΙ Α ΑΙ ΕΙ ΟΑΕΕΑΘΕ
 ΑΑΑΑΟΑΒΥΑΑΘΑ, ΟΙΙΑΕΕΥ ΑΟ ΑΑΓΑΘΕΘΑΓΑΑ ΙΕΟ
 ΟΑΑΟΙ ΟΑΙΟΑΘΟΘΑΘΕΑ Ο×ΕΑΑΑΙΙΘΕΕΑΑΟ". ΑΑΑΟΙ Ο ΑΑΓΑΘΕΘΕ
 ΑΟΑΙΕΑΘΕ ΙΕΑΘ ΙΕΥΑΑΘΕΑ „ΟΑΑΕΙΒΕ×Ι ΕΑΓΑΙΑΑΙ ΑΘ ΘΕΘΕΑ
 ΘΥΑΑΘ ΟΑΘΟΕΑΥΙΘΕΟΙ ΕΙ ΑΑΘΘΕ", ΟΙΙΕΘ ΘΑΕΕΕΑΥ, ΟΑΑΕΙΒΕ×Ι
 ΕΑΓΑΙΑΑΙ ΑΘ ΘΕΘΙΑ ΕΑΘΘΕ Ι×ΕΥΕΑΘΘΕ ΙΑΑΙ ΙΑΘΑΙ ΑΑ ΑΟ ΟΙΑ
 ΑΑΙΙ ΕΥΑΓΙ Ο ΟΑΟ×ΑΘΑΑΕΕ ΘΕΘΑΕ ΑΙ ΙΑΑΘΘΕ ΑΓΑΑ ΧΕΙΑΓΙΘΘΕ
 ΟΑΘΑΑΑΘΕΟ ΙΕΘΑΥΑΑΑ (ΙΘα.4).

ΕΑΘΡΙ ΑΑ ΟΑΑΟΙ ΕΙΟΑΘΑΘΕΑ ΕΙΙ×ΕΘΘΕΟ ΙΑΘΕΘΙΕΑΘ
 ΑΕΕΑΘΑΑΘΕ, ΑΟ ΕΙΙ×ΕΘΘΕ ΟΙΑ ΙΙΕΑΘΙΑ ΑΑ ΑΟΥΑΑΓΕ ΑΑΕΑΘΑΘ
 ΟΙΙΑΕΕΙΑ ΕΙΟΑΘΑΘΕΟ ΟΑΘΑΘΑΑΕΙ Α. ΕΑΓΑΙΑΑΙ ΑΘ ΘΕΘΕΟ
 ΑΑΕΑΑΘΕΑΑ – ΟΙΟΘ ΑΑΕΑΘΙΟΘ ΕΑΘ ΕΙΟΑΘΑΘΕΑ ΕΙΙ×ΕΘΘΕΘΑΑΑΙ,
 ΒΑΘΙΙΑΑΑΙΘ ΙΕΘ ΑΘΑ ΙΑΘΟΙ ΟΑΙΘΘΕΑΘΘΕΑ, ΑΟΑΙΑΑ ΑΕΕΘΘ-
 ΑΓΑΙ ΑΘΕΑ ΑΑΕΑΑΘΘΕΑΑΘΑΥ, ΘΑΥ ΙΕΘΘ ΘΑΘΙΕΑΓΙ ΑΘ
 ΑΑΓΑΘΘΕΘΑΑΘΘΕ ΑΘΘΕΑΘΑΓΙ ΑΑΙΙΙΑΕΙΑΘΑΙ ΑΘ. ΑΙΑΘΑ ΙΕΑΓΕΥΙΑΘ ΕΙ
 ΙΙΟΙΑΘΘΘΕ ΘΘΘΑΘΘ ΟΑΑΕΒΙ ΑΑΑΑΓΕΥ („ΘΥΑΑΘ ΕΙ ΑΑΘΘΕ",
 „Ι×ΕΥΕΑΘΘΘ ΘΥΑΑΘ ΕΙ ΑΑΘΘΕ", „ΟΑΑΕΙΒΕ×Ι ΙΙΟΑΙΟΑΘΘΑΘΕΑ
 ΑΕΕΘΘ ΟΑΘΑΑΑ" ΕΑΓΙ ΙΑΘΘ), ΘΘΕΑΥ ΒΑΘΘΕΑΑΑΑ ΕΙΟΑΘΑΘΕΑ
 ΟΑΘΕΑΑΘΑΕΙ ΑΑ ΘΑΑΑΑΘΘΑ ΘΑΑΥΙΑΘΘΕ. ΟΑΑΟΙ ΟΑΙΟΑΘΘΘ
 ΑΑΕΑΑΘΘΕΑΘ ΘΘΘΙ ΑΓΑΑΘ, ΑΥΓΙ ΑΕΑΘΑΑΑΘ ΑΥΓΕΥΘΘΕ
 ΑΑΕΑΑΘΘΕΑΘΘ ΑΘΘ ΑΑ ΙΙΘΙΑΑΑΑΘ ΙΕΘ ΟΑΘΑΑΓΕΘΑΑ.

III. ΑΥΓΕΥΘΘΕ ΑΑΕΑΑΘΘΕΑΑ ΕΑΓΑΘΑ ΘΥΑΕΑΑΑ
 ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΘ ΘΑΘΕΑΓΑΓΘΘ ΒΑΘΘΑΑΘΑΥ, – ΟΑΑΕΕΘΘ×ΕΑΑΙ
 ΘΘΘΑΙΘΘΕ ΙΑΘΘ ΙΑΑΙ ΙΑΘΑΙ ΑΕΑΑΙ ΑΑΙΙΙΑΕΙΑΘΑ, ΟΑΘΡΕΑΑ
 ΙΙΙΑΘΑΘΘΕΑΑΥ ΕΕ. ΑΙΑΘΑ ΙΕΑΓΕΥΙΑΘ ΘΘΘ, ΟΙΙ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΘ
 ΕΙΙΘΘΘΘΘΘΕ ΑΑ ΘΘΑΥΕΑΘΘΘ ΕΑΓΙ ΙΑΑΑΕΙ ΑΑ ΟΑΑΙΑΑΑΙ Α
 ΑΒΑΘΘΕΑΑΘΘ ΘΑΘΑΘΕΑΑΕΙΘ ΘΑΘΕΑΓΑΓΘΘ ΒΑΘΘΘ ΟΑΙΟΑΘΘΑΘΘΕΑ
 ΟΑΘΕΑΑΘΑΕΙ ΑΘ ΟΑΓΕΑΑΑΑΑΘ.

ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΘ ΕΙΙΘΘΘΘΘΘΘΘΘ 53-Α ΙΘΑΘΘΘ ΘΘΘΑΑΕΘ ΘΘΘΘΘΘ
 ΕΑΓΑΑΙΑΑ, „ΘΑΘΕΑΓΑΓΘΘ ΒΑΘΘΘ Ο×ΕΑΑΑ ΑΘΑ ΑΘΑΘ ΑΕΑΑΙΘ ΘΑΕΙΑ
 ΕΑΓΑΙΑΑΑΙ ΑΑ ΟΑΑΕΙΒΕ×Ι ΟΑΙΘΑΘΘΘΘ ΑΓ ΑΒΑΙ ΑΑΘ ΟΑΙΒΑΘΑΙΑΙ
 ΟΑΘΙΕΑΓΙΑΘ. ΟΑΘΕΑΑΘΑΕΙ ΑΘ ΟΑΓΕΑΑΑΑΘ ΑΑΓΑΘΑΥΑΘΑΘ ΕΑΓΙ ΙΕ".
 ΑΙ ΙΙΕΑΓΑΓΑΘΑ ΑΑΘΟΥΑΑΘΘ ΟΑΓΕΑΑΑΑΘΘ, ΕΙΙΘΘΘΘΘΘΘΘΘ 53-Α
 ΙΘΑΘΘΘ ΙΑ-2 ΘΘΘΘΘΘΘ ΑΑ 54-Α ΙΘΑΘΘΘ ΙΑ-2 ΘΘΘΘΘΘ „Α"
 ΘΑΑΘΘΘΘΘΘΘ ΟΑ×ΘΡΑΑΕΘΑ, ΘΑΘΕΑΓΑΓΘΘΘ ΒΑΘΘΘ Ο×ΕΑΑΑΙΙΘΕΕΑΑ
 ΑΑΑΑΙΑΑ ΟΑΘΒΥΑΑΑ.

ΕΙΙΘΘΘΘΘΘΘΘΘ 53-Α ΙΘΑΘΘΘ ΟΑ×ΘΡΑΑΕΘΑ ΑΑ ΙΕΘΘ
 ΕΙΟΑΘΘΘΑΘΑΘΘΘΘ ΙΕΑΓΕΘ ΙΕΥΑΑΘΘΕΑΑ ΟΙΑΑ ΟΑΕΕΑΑΕΙΘ
 „ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΘ ΘΑΘΕΑΓΑΓΘΘΘ ΒΑΘΘΘΘ ΘΑΘΘΘΘΘΘ ΟΑΘΑΑΑ" ΕΑΓΙ ΙΕΘ
 ΙΑ-8 ΙΘΑΘΘΘ ΑΑ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΘ ΘΑΘΕΑΓΑΓΘΘΘ ΘΑΑΕΑΓΑΓΘΘΘ ΙΑ-9
 ΙΘΑΘΘ.

ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑ Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΟ ΟΑΑΑΘΟΟΑΟΙ ΟΧΕΑΑΑΙΤΙ ΟΕΕΑΑΑ ΟΑΟΒΥΑΑ ΟΑΙΒΑΟΙΤΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑΟΥΕ ΤΙ ΙΑΒΕΕΑΙ ΑΕΟ ΑΟΑΕΑΑΕΕ.

„ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΘΑΟΕΑΙΤΙΟΕΟ ΒΑΑΟΕΟ ΟΟΑΟΟΟΕΟ ΟΑΟΑΑΑ“ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΙΑ-8 ΙΟΑΕΕΟ ΙΕΑΑΑΕΕ, „1. ΑΑΟΥΑΑΑΑΕΕΑ ΘΑΟΕΑΙΤΙΟΕΟ ΒΑΑΟΕΟ ΟΟΑΟΟΟΕΑΙ ΟΑΙΒΑΟΙΤΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ ΑΙ ΟΑΑΕΙΤΕΧΙ ΟΑΙΟΑΟΟΟΥΕ ΟΑΕΙΑ ΕΑΓΙΤΑΑΑΙ ΑΕΟ ΟΑΕΑΑΟΑΑ. ΟΑΟΕΑΑΟΑΑΕΙ ΑΕΟ ΟΑΙΕΑΑΑΑΕ ΑΑΙΟΑΕΥΑΟΟΕΕΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΑΓΙ ΙΑΑΕΕ „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΘΑΟΕΑΙΤΙΟΕΟ ΑΟΥΑΑΓΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ“, „ΙΒΑΟΙΤΑΕΑ ΟΑΟΑΑΑ“, ΑΙ ΑΑ ΟΑΑΑ ΕΑΓΙ ΙΑΑΕΕ.

2. ΟΑΙΒΑΟΙΤΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑΟΕΑΙ ΘΑΟΕΑΙΤΙΟΕΟ ΒΑΑΟΕΟ ΟΟΑΟΟΟΕΟ ΟΑΟΕΑΑΟΑΑΕΙ ΑΕΟ ΤΙ ΕΑΓΙ ΑΓΑΕ ΑΟ ΑΑΕΥΙ ΧΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕ ΑΥΕΑΟΑΑΟΕ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑΑΟ. ΕΟ ΟΑΕΡΕΑΑ ΧΕΙΤΑΑΟ ΑΟΥΕΑΑΟ, ΒΕΕΟ ΑΑ ΟΑΑΑ ΘΙ ΙΑΑΑΟ.

3. ΘΑΟΕΑΙΤΙΟΕΟ ΒΑΑΟΟ ΟΧΕΑΑΑ ΑΟΑ ΑΘΑΟ:

Α) ΟΥΟΑΕΙ Α ΑΑΙΤΑΓΙ ΟΥΕΑΕΙΟ ΑΟΑΑΟΕΑΑΟΑΕ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑ ΤΙ ΑΑΑΕΟ ΙΕΑΓΕΕ ΙΑΟΑΟΕΑΕΟΟΕ ΧΑΟΑΟΕΙ ΑΑΑΕΟΑ ΑΑ ΧΕΙΤΙΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΑΕΟ ΟΑΙΟΕΑΑΑΑ;

Α) ΟΥΟΑΕΙ Α ΑΑΙΤΑΓΙ ΟΥΕΑΕΙΟ ΟΑΙΒΑΟΙΤΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ ΟΑΕΑΘΟΕΟ ΙΟΑΓΕΑΓΙ ΘΙΑΑΕ ΑΑΕΙΤΡΥΑΑΓΑΕΕ, ΟΑΙΤΑΕΑΑΕΥΟΟΑΙ, ΟΑΕΙ ΙΟΟΙ ΕΙ, ΟΑΟΑΑΕΑΕΙ ΑΑ ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΑΥΕΙ ΤΙ ΟΑΑΓΙΟ ΒΑΑΟΕΟ ΟΧΕΑΑΑΙΤΙ ΟΕΕΑΑΑΓΕ”.

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΘΑΟΕΑΙΤΙΟΕΟ ΟΑΑΑΙ ΑΑΑΑΑΓΕΕΑΑΕΟ ΕΑΓΑΓΑΑ, ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑ Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΙΑ ΑΑΑΟΥΑΕΑ „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΘΑΟΕΑΙΤΙΟΕΟ ΒΑΑΟΕΟ ΟΟΑΟΟΟΕΟ ΟΑΟΑΑΑ“ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΙΑ-8 ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕ ΑΑ ΙΑ-3 ΘΟΙΘΟΕΟ „Α“ ΘΑΑΘΟΙΘΟΕ, ΑΟΑΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΘΑΟΕΑΙΤΙΟΕΟ ΟΑΕΑΙΤΙΟΕΟ ΙΑ-9 ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕ ΑΑ ΙΑ-3 ΘΟΙΘΟΕΟ „Α“ ΘΑΑΘΟΙΘΟΕ, ΟΙΤΕΑΑΕΥ ΟΑΕΥΑΑΑΙ ΟΕΙΑΑΟΟΙ ΑΟΕΑΑΑ „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΘΑΟΕΑΙΤΙΟΕΟ ΒΑΑΟΕΟ ΟΟΑΟΟΟΕΟ ΟΑΟΑΑΑ“ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΑΑΟΑΑΕΑΑΟΕΕ ΤΙ ΟΙΑΑΕΟ ΑΓΑΕΤΙ ΑΕΟΟ ΤΙ ΟΙΑΑΟ.

IV. ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΘΑΟΕΑΙΤΙΟΕΟ ΟΑΑΑΙ ΑΑΑΑΑΓΕΕΑΑΟΥΕ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 53-Α ΙΟΑΕΥΕ ΑΥΙΕΥΤΟΕΕ ΟΑΙΒΑΟΙΤΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ ΟΕΙΑΑΟΕ ΕΟΑΑ ΑΑΟΓΕΕΕ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΑΙΑΑΑ ΙΕΑΓΕΥΓΑΟ ΘΑΟΕΑΙΤΙΟΕΟ ΒΑΑΟΕΟ ΟΑΙΟΑΟΟΑΑΟΕΑΕ ΟΑΟΕΑΑΟΑΑΕΙ ΑΕΟ ΤΙ ΙΒΑΟΟΕΑΑΑΑΕΕ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΙ ΑΑ. ΕΑΟΡΙ Α, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΑΑΑΑΑΓΕΕΑΑΑΟΥΕΑ ΑΥΙΕΥΤΟΕΕ, ΑΟ ΑΑΙΤΙ ΕΑΑΟΑΑΑ ΕΓΕΕ, ΟΙΤΙ Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΤΙ ΕΑΒΑΟΑΕΑΑΑΟΥΕ ΒΑΟΙΤΑΑΑΑΓΑ ΓΕΟ ΟΑΕΟΕΟΑΑΑΟΥΕ ΑΟΑΑΟΕ ΕΙ ΙΑΟΥΕΟΕ ΕΟΟΕΑΕΟΕ ΘΕΟΟ, ΤΙ ΘΙΑΑΑΑΑ ΓΕΟΕ ΟΑΑΕΕΕ ΑΑ ΓΕΟ ΕΓΟΑΟΑΟΑΑΟΥΕ. ΑΓΕΕ ΙΑΙ ΟΥΟΑΕΙ Α ΑΑΙΤΑΓΙ ΟΥΕΑΕΑ „ΙΒΑΟΙΤΑΕΑ ΟΑΟΑΑΑ“ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΙΑ-9 ΙΟΑΕΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ ΑΑΕΙΤΡΥΑΑΓΑΕΤΙ ΑΕΟ ΑΑ ΒΑΟΙΤΑΑΑΑΓΕΤΙ ΑΕΕΕ ΟΧΕΑΑΑΙΤΙ ΟΕΕΑΑΑ, ΟΑΥ ΑΙΟΑΑΟΟΑΑΑ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ ΙΕΑΓΙΟ”.

„ΙΑΒΑΟΙΑΕΑ ΥΑΟΑαΑΑ“ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΙΑ-9 ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕΟ
ΕΑΓΑαΙΑΑ, „ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ αΑΕΙΠΥΑΑΓΑΕΙ ΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑ ΑΘΑΕ:
ΟΙ ΕΕΑΑΟΟΕΕ ΘΑΟΟαΕΟΙΑΑΑΕΙ ΑΕΟ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΟΕ - ΥΑΑΕΑ
ΘΑΟΟΙΕΙ ΟΟ, ΕΙ ΙΑΓΑΕΟΟΟ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΟΕ - ΘΑΟΟΙ ΓΑΕΟΟΑΑ
ΘΑΟΟαΕΟΙΑΑΑΕ ΘΑΟΟΙΕΙ ΟΑΑΟ (ΕΙ ΙΘΕΑΙΓΑΓΟΑΟΑΑΟ), ΥΑΕΥΟΑΟΕΕ
ΘΑΟΟαΕΟΙΑΑΑΕΙ ΑΕΟ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΟΕ, ΟΑΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΟΑ ΑΑ
ΕΙ ΤΙ ΘΑΟΑΟΕΑΟΕ - ΑΕΟΑΘΟΙ ΟΑΑΟ.”

ΑΑΙΤΙ Ε ΤΙ ΥΑΑΓΕΕΕ ΤΙ ΟΙΑΑΕΑΓΙ ΑΑΙΤΙ ΓΑΕΙΑΟΑ, ΟΑΟΙΑΘΕΕΙ
ΕΙ ΕΑΑΕΑΟ ΓΕΑΥΓΕΑ, ΟΤΙ ΘΑΟΕΑΙΓΑΓΟΕΟ ΒΑΑΟΕΟ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑΟΕ
ΕΙΟΑΟΑΟΕΑ ΥΑΟΕΑΑΟΑΕΙ ΑΑΟΕΑΓΙ ΓΕΙΑΘΕΑΑΕΕ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο
ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 53-Α ΙΟαΕΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕ ΟΑΙΒΑΟΙΑΓΙ
ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑΟΕ ΟΓΑΑ ΕΑΘΕΕΟαΙΑΑΙ ΑΑΟ ΓΕΟΕ ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΕΑΟΡΙ -
ΟΑΙΑΘΕΕΑΑΟΕΑΕ, ΕΟΑ ΟΑαΟΙ -ΟΑΙΑΘΕΕΑΑΟΕΑΕ ΟΕΓΑΑΟΕ.

ΟΑΙΒΑΟΙΑΓΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ ΟΑΟΟΑΓΥΕΟΟΕ ΕΑΟΡΙ -ΟΑΙΑΘΕΕΑΑΟΕΑΕ
ΥΓΑΑΑ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΟΕΕΑ „ΙΑΒΑΟΙΑΕΑ ΥΑΟΑαΑΑ“ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ
ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕΟ ΙΑΙ ΟΑ ΒΕΓΑΑΑΑΑΑΕΕ: „ΟΑΙΒΑΟΙΑΓΙ
ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑΑ ΓΕΥΓΑΑΑ ΙΑΘΕΕΑΓΙ ΓΕΑΘΕ ΑΑ ΑΟΑΑΟΕαΑΟΑΕ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑ,
ΟΙ ΙΑΕΕΥ αΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑΑ ΙΙ ΑΑΑΕΟ ΓΕΓΙΕΕ, ΑΑΙΤΙ ΟΕΕΑΑΑΕΑΑ ΑΑ
Ι ΟΑΑΓΕΑΑΟΕΑΑ.” ΑΓΑΑΑ ΘΟΙΘΟΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΒΕΓΑΑΑΑΑΑΕΟ ΕΑΓΑαΙΑΑ,
ΟΑΙΒΑΟΙΑΓΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ ΙΙ ΓΑΒΕΕΑΟ (ΟαΑΑ ΟΕΟΥΑΑΑΕΕ - ΙΑΒΑΟΙΑΟ)
ΒΑΟΙΤΑΑΑΑΓΟ ΑΑΘΕΑΑΟΕΕ Ι ΟΑΑΓΕΑΥΕΟΕ-ΟΑΙΑΘΕΕΑΑΟΕΑΕ ×Ι ΟΙΕΕ
ΙΙ ΒΥΙ ΑΕΕΕ ΟΑΒΑΟΙΤΙ. ΕΑΟΡΙ Α, „ΙΑΒΑΟΙΑΕΑ ΥΑΟΑαΑΑ“ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΙΑ-2
ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕΟ ΕΑΓΑαΙΑΑ, „ΟΑΒΑΟΙΤΙ ΕΑ Ι ΟΑΑΓΕΑΥΕΟΕ-
ΟΑΙΑΘΕΕΑΑΟΕΑΕ ×Ι ΟΙΑΑΕΑ: ΕΓΑΕΑΕΑΟΑΕΟΟΕ ΟΑΒΑΟΙΤΙ, ΟΙ ΕΕΑΑΟΟΕΕ
ΘΑΟΟαΕΟΙΑΑΑΕΙ ΑΕΟ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ (ΟΒΟ), ΕΙ ΙΑΓΑΕΟΟΟΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ
(ΕΟ), ΥΑΕΥΟΑΟΕΕ ΘΑΟΟαΕΟΙΑΑΑΕΙ ΑΕΟ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ (ΟΒΟ), ΟΑΑΘΥΕΙ
ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ (ΟΟ) ΑΓ ΕΙ ΤΙ ΘΑΟΑΟΕΑΕ.”

ΑΓΑΑΓΑΑ, ΘΑΟΕΟΕΕ ΟΑΙΒΑΟΙΑΓΙ ΟΑΙΑΘΕΑΕΕ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΑΓΑΟ
ΟΒΑΥΕΑΕΕΟΟΕ ΟΙ ΕΙ ΓΕΑΘΕΑΟΕΕΥ ΑΑΑΟΟΟΑΑΟ, ΟΑΙΒΑΟΙΑΓΙ
ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ ΑΑΓΑΓΙ ΟΥΕΑΕΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑΙΤΙ ΟΕΕΑΑΑΟ ΑΓΕαΑΑΟ
ΕΓΑΕΑΕΑΟΑΕΟΟ ΙΑΒΑΟΙΑΟ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ×ΕΑΕΕΟΟ ΘΕΟΟ ΑΑ
ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΑΟΑ ΑΑ ΕΙ ΤΙ ΘΑΟΑΟΕΑΟ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΕΟΟΕΑΕΟΕ ΘΕΟΑΑΟ.
ΑΘΑΑΓΙ ΑΑΙΤΙ ΓΑΕΙΑΟΑ, ΒΓΕΓΑΑ ΕΑΟΡΙ -ΟΑΙΑΘΕΕΑΑΟΕΑΕ ΑΑΑΑΑΕΕ,
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΘΑΟΕΑΙΓΑΓΟΕΟ ΒΑΑΟΕ, ΑΙ ΕΙ ΓΕΑΟΟΕ ΟΑΙΕαΑΑΑΑΟΕ
ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑ Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕ ΟΑΙΒΑΟΙΑΓΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑΟ
ΑΑΓΑαΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑΑ, ΕΟΕΕ ΕΑΕ ΕΟΓΑΑΙ ΑΑ ΕΓΑΕΑΕΑΟΑΕΟΟΕ ΙΑΒΑΟΙΑ. ΑΓ
ΟΑαΕΕ ΟΑΙΒΑΟΙΑΓΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑΟ ΑΑΟΥΑΑΑΕΑΑ ΓΕΥΓΑΑΟ
„ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΘΑΟΕΑΙΓΑΓΟΕΟ ΒΑΑΟΕΟ ΟΑΟΟΟΕΟ ΥΑΟΑαΑΑ“ ΕΑΓΙ ΓΕΟ
ΙΑ-8 ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-3 ΘΟΙΘΟΕΟ „Α“ ΘΑΑΘΟΙΘΟΕ.

ΟΑΙΒΑΟΙΑΓΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ ΕΑΟΡΙ -ΟΑΙΑΘΕΕΑΑΟΕΑΕ ΑΑΑΑΑΕΟ
ΑΕΕΑΟΑΑΑΟΕ, ΟΙ ΑΑΟΑΥ ΙΑΒΑΟΙΑ ΕΟΟΕΑΕΟΕΕ ΘΕΟΕΑ, ΟΑΟΡΕΑΑΑΕΕΑ ΑΑ
ΕΙ ΓΑΕΕΑΟ ΙΙ ΕΕΑΑΟΕΕΑ ΟΑΒΑΟΙΤΙ Ο αΑΕΙΠΥΑΑΓΑΕΕ (ΒΑΟΙΤΙ ΙΑΑΑΑΓΑΕΕ)

ΑΑΓΑΕΑΕΕΙΕ ΙΑΒΑΟΙΑΑ, ΑΕΓΑΕΑΑΓ ΟΟΑ×ΟΡΑΕΙΤΑ ΟΑΒΑΟΙΤΙ ΙΕΟΕ
ΑΕΟΑΘΟΙ ΟΕΟ, ΔΑΕΙΠΥΑΑΓΑΕΙΤΑΕΕΕ Ο×ΕΑΑΑΙΤΙ ΟΕΕΑΑΕΟ ΙΘΙΤΑ ΘΕΟΕΟ
ΕΑΓΓΟΟΟΕ ΕΥΙ Ο.

ΑΥΤΕΥΤΟΕΕ ΔΙΛΕΥΕΕΑΑΓ ΑΑΤΙΛΑΕΓΑΟΑ, ΙΤΟΑΟΥΑΕΑ Α.
ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕ ΙΕΟ ΙΕΑΟ ΑΑ×ΟΡΙΑΑΟΕΕ ΟΥΟ „ΑΑΟΑΟ” ΑΕΟΑΘΟΙ ΟΕΥ ΟΙΤ
ΥΙ×ΕΕΕΥΙ, ΕΟ ΙΑΕΓΥ ΑΑΟ ΙΕΕΥΤΑΙ ΑΑ ΟΑΙΒΑΟΙΑΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ
ΑΑΓΓΑΓΙ ΟΥΕΑΕΑΑΕ ΘΕΟΑΑ, ΑΕΓΑΕΑΑΓ ΑΕΟΑΘΟΙ ΟΕ ΑΑΟ ΥΑΕΕΑΕΑΑΑ
ΙΑΒΑΟΙΑΑ. ΑΓΑΕΑ ΙΕΑΓΕΥΤΑΑΟ ΑΑΟΑΔΑΕΑΑΟΕΕ ΕΑΓΙ ΙΕΟ ΙΑ-8 ΙΟΔΕΕΟ
ΙΑ-3 ΘΟΙΘΟΕΟ „Α” ΘΑΑΘΟΙΘΟΕ, ΟΙ ΙΑΕΥΕΥ ΟΑΑΑΓΑΑΑΓ Α ΔΑΕΑΑΟΙΘΕΕΑ,
ΟΙΤ „ΙΟΑΓΕΑΓΙΘΙΑΑΕ ΔΑΕΙΠΥΑΑΓΑΕΕ” ΟΑΙΒΑΟΙΑΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ
ΟΟΑΕΑΘΟΕΟ ΔΑΕΙΠΥΑΑΓΑΕΕΑ. ΑΟ ΟΟΑΕΑΘΟΕ ΕΕ, ΕΑΟΡΓΙ-ΟΑΙΤΟΕΕΑΑΟΕΑΕ
ΑΑΑΑΕΕ, ΟΑΕΙ ΑΑΑΓ ΑΑΑΑ.

ΟΑΥ ΥΑΑΔΑΑΑ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟ-ΟΑΙΤΟΕΕΑΑΟΕΑ ΟΟΕΕΑΟΕΙ ΑΑΑΟ,
ΑΙ ΕΑΑΕΟΑΕΟΕΟΕΕ, ΕΑΟΡΓΙ Α, ΟΑΔΑΟΙ ΟΑΙΤΟΑΔΟΟΥΕ ΕΓΟΑΟΑΟΕΑ
ΥΑΟΕΑΑΟΑΑΕΙ ΑΕΟ ΔΙΛΕΥΕΕΑΑΓ, ΟΑΙΒΑΟΙΑΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΓ ΑΑΑΟΥΕ
ΑΑΘΟΑΟΕΟ ΔΑΕΙΠΥΑΑΓΑΕΙΤΑΕΕΕ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑ ΥΑΕΡΕΑΑΑ ΑΑΓΑΕΕΟΕΕ
ΕΘΙΑΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟ 53-Α ΙΟΔΕΕΕ
ΑΑΕΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕ ΟΑΙΒΑΟΙΑΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑΑ.

ΑΥΤΕΥΤΟΕΕ ΥΑ×ΑΟΑΑΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΟ ΕΡΕΑΑΑ ΟΑΙΤΟΕΕΑΑΟΕΑ
×ΑΟΑΟΕΙ ΑΑΕΑ ΡΕΟΕΕΑΑΕ ΥΓΑΑΑΕΟ ΑΑΑΟΑΕΕ ΙΕΑΓΙ ΑΟΕΑΕ ΥΓΑΑΑΕΟ
ΑΟΟΑΑΓ ΑΑ. ΙΙΘΙΑΑ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΙ ΑΑΟΥΕ, ΟΑΕΙΤΑΙ Α ΔΥΕΟΑΑ, ΑΓΑ ΕΟ ΕΙ
ΕΑΓΙ ΙΕΟ ΙΕΑΓΑΕΑΑΓ ΑΑΤΙΛΑΕΓΑΟΑ, ΟΟΑΔΕΥΟΕΕ ΥΓΑΑΑΕ
ΑΑΓΟΑΑΑΑΑΟΕΑΑΥ ΑΑΓΕΓΑΟΟΑΑ (ΕΘΙΥΑ ΙΕΑΓΙ ΑΟΕΑΕ ΥΓΑΑΕΟ
ΟΑΥΟΑΑΓΟ ΥΑΑΕΑ ΟΑΓΕΑΑΑΑΟΥΕ ΟΟΑΟΟΑΓΥΕΟΟΕ – ΡΕΟΕΕΑΑΕ ΥΓΑΑΑ
ΒΑΟΙΤΑΑΑΓΟ). ΟΑΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΤΟΕΕΙ Ο ΘΕΟΑΑΕΙΤΑ ΕΙ ΕΑΑΕΑΓ
2000 ΒΕΕΟ 25 ΕΑΓΑΟΕΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΟΥΕ (1 1/1/107) „ΕΑΕΑ
ΕΙΒΕΟΑΑΕΕ ΑΑ ΑΕΑΟΑΟΕΓΑ ΥΑΥΑΓΕΡΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΘΑΟΕΑΓΑΓΟΕΟ
ΒΕΓΑΑΥΙΤΑΑ” ΟΑΑΑΓΑΑΑΓ Α ΙΕΑΔΥΟΙ ΥΟΟΑΑΥΑΑΑ ΙΕΑΓΙ ΑΟΕΑΕ ΥΓΑΑΕΟ
ΑΟΓΑΑΑΟ ΑΑ ΥΑΕΑΑΕΑ, ΟΙΤ ΟΒΙ ΟΕΑ ΟΑΑΑΑΟΑΑΑΓ ΕΙ ΑΑΘΟΕΕ
ΟΑΓΙ ΟΑΟΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ ΑΕΙ ΓΙ ΙΕΕΟΟ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑΑ ΙΕΥΓΑΑ.

V. ΟΑΟΑΙΤΟΕΕΙ ΕΙ ΕΑΑΕΑ ΑΥΤΕΥΤΑΑΟ, ΟΙΤ ΙΑΟΑΑΑΓΑ
ΑΕΑΓΑΟΟΟΕΑΑ ΟΑΡΕΟΕΘΕΟΙ ΥΑΔΑΑΟΕΑΑΑΕ ΑΑΤΙ ΕΘΑΑΟ ΟΑΙΒΑΟΙΑΙ
ΟΑΕΙ ΑΑΑΓ ΑΑΕΟ ΔΑΕΙΠΥΑΑΓΑΕΙΤΑΕΕ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟ-ΟΑΙΤΟΕΕΑΑΟΕΑΕ
ΕΟΕΑΕΕ ΥΑ×ΑΟΑΑΑΟΕΑΓ ΑΑΕΑΑΟΥΕΟΑΕΕ.

ΙΤΟΑΟΥΑΕΑ ΙΕΕΥΓΑΑΟ, ΟΙΤ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟ 53-Α ΙΟΔΕΕΑΓ
ΙΕΓΑΟΕΑΑΕΕ ΥΑΕΡΕΑΑΑ ΥΑ×ΑΟΑΑΟ ΙΑΓΙ ΕΙΤΑ ΧΙΟΙΑΕΟΟΕ –
„ΙΑΒΑΟΙΑΕΑ ΥΑΟΑΔΑΑ” ΕΑΓΙ ΙΕΟ ΙΑ-9 ΙΟΔΕΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΑΑ ΑΑΓΕΥΤΟΕΕ
ΑΕΟΑΘΟΙ ΟΕΟ ΙΙΘΙΑΑΑΑ. ΙΑΕΕ ΑΕΟΕΕ, ΑΟΑ ΟΓΑΑ ΑΑΓΕΓΑΟΟΙ Ο
„ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΘΑΟΕΑΓΑΓΟΕΟ ΒΑΑΟΕΟ ΟΟΑΟΟΟΕΟ ΥΑΟΑΔΑΑ” ΕΑΓΙ ΙΕΟ
ΙΑ-8 ΙΟΔΕΕΟ ΙΑ-3 ΘΟΙΘΟΕΟ „Α” ΘΑΑΘΟΙΘΟΕΟ ΟΕΓΑΑΟΕ. ΙΑΟΥΕ
ΕΑΟΕΕΟΑΓΑΑ ΑΟΑ ×ΑΘΟΙ ΑΟΕΑΕ, ΑΟΑΓΑΑ ΙΑΓΙ ΕΙΤΑ ΧΙΟΙΑΕΟΟΕ
ΑΕΟΑΘΟΙ ΟΕ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΔΑΕΙΠΥΑΑΓΑΕΕ. ΑΕΓΑΕΑΑΓ ΙΤΟΑΟΥΑΕΑ Α.

ΑΑΕΑΥΑΕΕΕ ΑΟ ΥΙ ΧΕΕΑ ΥΘΟ „ΑΑΟΑΟ” ΑΕΟΑΘΟΙ ΟΕ, ΑΑΟΥ ΤΕΟΕ
ΤΙ ΘΙΑΑΑΑ ΥΑΕΕΑΕΑΑ ΑΕΟΑΘΟΙ ΟΕΟ ΤΙ ΘΙΑΑΑΑΑΑ ΑΑ, ΥΑΟΑΑΙΕΟΑΑ,
ΑΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΑΑ.

ΤΙ ΘΑΟΟαΑ ΙαΟΕΟ ΒΑΟΙΤΙΑΑΑΓΕΑΕ ΕΑΕΕΑΓ, ΟΤΙ
ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 53-Α ΙΟαΕΕΕ, ΑΑΘΟΟΑΟΕΟΑΕΑΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑΕΕΑ
ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΧΙ ΟΙΑΕΟΟΕ, ΕΟΑ ΧΑΘΟΙ ΑΟΕΑΕ ΑΕΟΑΘΟΙ ΟΙ ΑΑ. Α.
ΑΑΕΑΥΑΕΕΕ, ΙΑΘΕΑΕΕΑ, ΧΙ ΟΙΑΕΟΟΑΑ ΑΟ ΕΥΙ ΑΕΟΑΘΟΙ ΟΕ, ΙΑΟΑΙ
ΟΕΓΙΑΑΕΕΑΥΕ ΑαΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑ ΥΘΟ „ΑΑΟΑΟ” ΑΕΟΑΘΟΙ ΟΕΟ
Ο ΧΕΑΑΑΙΤΙ ΟΕΕΑΑΟ. ΙΟΑΙΕΑΓΙΘΙΑΕ αΑΕΙΡΥΑΑΓΑΕΕΟ
Ο ΧΕΑΑΑΙΤΙ ΟΕΕΑΑΕΟ ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΥΕ, ΟΑΕΑΑΥ ΟΑΟΑΟΕΑ
„ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΘΑΘΕΑΓΑΓΟΕΟ ΒΑΟΕΟ ΟΑΟΟΟΕΟ ΥΑΟΑαΑΑ” ΕΑΓΙ ΤΕΟ
ΙΑ-8 ΙΟαΕΕΟ ΑΑΟΑαΕΑΑΟΕ ΘΑΑΘΟΙΘΟΥΕ, ΕΑΟΑΟΑΑΑ ΑΕΟΑΘΟΙ ΟΕΟ
Ο ΧΕΑΑΑΙΤΙ ΟΕΕΑΑΕΟ ΧΑΘΟΙ ΑΟΕΑΕ ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑ.

ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΕΙ ΕΑΑΕΟ ΑΕΟΕΕ, ΙαΟΑΕΑ ΤΕΟ ΒΑΟΙΤΙΑΑΓΕΕΕ
ΑΟΥ ΑΘΕΕ ΑΓΕΟΙΑΓΟΕΑΑΙ ΑΟ ΥΑΓΟ, ΟΤΙ ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑ Α. ΑΑΕΑΥΑΕΕΕ
ΕΥΙ ΥΘΟ „ΑΑΟΑΟ” ΧΙ ΟΙΑΕΟΟΕ ΑΕΟΑΘΟΙ ΟΕ. ΑΑΟΟΟΑΑΑ ΙαΙ ΕΙ Α
ΕΟ, ΟΤΙ ΕΑΕ ΕΥΙ ΑΓ ΟΑΒΑΟΙΤΙΟ ΑΘΕΑΑΟΕΕ ΘΑΟΟΓΕΙ ΟΕ ΑΑ 100%-
ΕΑΓΕ ΒΕΕΕΟ Ι ΧΕΙ ΑΑΕΕ. ΑΘΑΑΑΙ ΑΑΓΙ ΙΑΕΓΑΘΑ, ΤΕΟΕ ΤΙ ΘΙΑΑΑΑ ΑΑΟ
ΥΑ ΧΑΟΑΑΑ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΧΙ ΟΙΑΕΟΟΕ ΑΕΟΑΘΟΙ ΟΕΟ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑ.

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 53-Α ΙΟαΕΕΟ
ΤΕΑΓΓΕΙΑΘΕΟΕΑΑΕΑΑΓ ΑΑΓΙ ΙΑΕΓΑΘΑ, ΤΕΟΕ ΑΓ ΓΕΑΟΟΕΕ ΑΑΓΑΟΟΑΑ
ΟΓΑΑ ΑΘΕΕΟαΓΙ ΑΑΑΟ ΑΑΘΟΟΑΟΕΟ ΤΕΑΟ ΟΑΓΒΑΟΙΑΓΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ
ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑΕΙ ΑΑΟ ΑΟΑ ΙΑΟΟΙ ΧΙ ΟΙΑΕΟΟΕ – ΕΑΓΙ ΤΕΟ
ΤΙ ΕΑΓΙ ΑΓΑΕΑ ΟΑ ΧΟΡΑΑΕΑΑ ΑΑΓΕΥΓΟΕΕ ΑΕΟΑΘΟΙ ΟΕΟ ΟΑαΕΕ, ΑΟΑΙΑΑ
ΕΙ ΘΕΟΕΟ ΤΕΑΘΑΥ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ, ΙΑΘΕΑΕΕΑ, ΑΟ ΑΘΕΟ ΑΕΟΑΘΟΙ ΟΕ,
ΙΑΟΑΙ ΧΑΘΟΙ ΑΟΕΑΑΑ ΑαΙ ΟΥΕΑΕΑΑΟ ΑΕΟΑΘΟΙ ΟΕΟ ΧΟΓΥΕΑΟ. ΑΟΑ
ΟΓΑΑ ΕΘΓΑΟ ΑΑΑΑΟΕΕ „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΘΑΘΕΑΓΑΓΟΕΟ ΒΑΟΕΟ
ΟΑΟΟΟΕΟ ΥΑΟΑαΑΑ” ΕΑΓΙ ΤΕΟ ΙΑ-8 ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-3 ΘΟΓΘΟΕΟ „Α”
ΘΑΑΘΟΙΘΟΕΟ ΟΕΓΑΑΟΕ, ΤΕΟαΑΑΑΑΑ ΕΓΕΟΑ, ΟΤΙ ΟΑΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΙ
ΟΑΘΓΕΕΟ ΕΑΕΕΟΑΕΟΕΟΕΕ, ΕΑΕ ΑΑΟ ΟΙ ΑΑΑΟ ΟΟΟΕΥΙ ΧΕΕ (ΟαΟΑΑΕΙ)
ΟΕΑΑΑαΑΕΕΑΑΟ ΑΑ αΑΑΑ ΑΟΑΑΘΕΑΑΑΟΙ ΑΑΓΕ ΕΓΟΑΘΘΑΟΑΥΕΕΟ
ΒΥΑΟΙ.

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 53-Α ΙΟαΕΕΟ ΤΕΑΓΓΕΙΑΘΕΟΕΑΑ
ΕΟΑΕΕΑ, ΟΤΙ ΘΑΘΕΑΓΑΓΟΕΟ ΒΑΟΙΑ ΑΟ ΑΑΓΙ ΕΥΑΓΙΟ ΕΑΑΕΟΕ
ΡΑΕΑΟ ΧΕΑΑΑ ΘΕΟΑΑΕ ΕΓΟΑΘΑΟΑΕΟ ΟΑΘΑΟΑΑΑΕΙ Α ΑΑ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ
ΕΓΟΑΘΑΟΑΑΕΟ ΟΑΕΑΓΙ Α. ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ-ΟΑΓΑΘΕΕΑΑΘΕΑΑΑ ΥΑ ΧΑΟΑΑΟ
ΤΙ ΕΕΑΑΟΕΕ ΑΑΟ ΕΘΓΑΑ ΟΑΒΑΟΙΤΙΟ αΑΕΙΡΥΑΑΓΑΕΕΟ
Ο ΧΕΑΑΑΙΤΙ ΟΕΕΑΑΕΟ ΧΑΘΟΙ ΑΟΕΑΕ ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑ. ΟΙ ΥΑ ΟΑΟΑΟΕΑ
ΑΑΘΟΟΑΟΕΟ ΙαΟΕΑΑΓ ΟΑΓΒΑΟΙΑΓΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ ΥΑΘΕΑΑΟΑΑΕΙ ΑΑΕΑ,
ΙΑΘΕΕΒΑΟΘΕΑΕΟΑΕΑΕΟ ΤΕΟΥΑΑΑΕΕΑ ΑΓ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ ΑΟΑ ΙΑΟΟΙ
ΥΑΑΘΕΑΑΟΕΑΕ ΟΑαΕΕ (ΧΙ ΟΙΑΕΟΟΕ ΓΕΥΓΑΕΟ ΑΑΥΑΕΕ)
ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑ, ΑΟΑΙΑΑ ΧΑΘΟΙ ΑΟΕΑΕ ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑΥ.

ΙαΑΑΑΑΕΙΤΑΟΥΕΑ ΙΕΟΑΥΑΕ ΕΟ ΑΑΟΑΙΤΑΑΑ, ΟΙΤΙ ΟΑΙΟΕΑΕΥΕ ΧΙΟΙΑΟ
 ΑΟΑ ΑΘΑΟ ΑΑΙΤΟΕΕΑΑΑΕΕ ΑΑΟΑΕΟΕΑΑ ΑΑ ΑΙΑΑΙΑΑ, ΧΙΟΙΑ ΑΟ
 ΑΟΟΑΙΤΑΟ ΧΙΟΙΕΟΑΕΑΕΟ. ΙΑΑΕΟΙΕΑΟΕ ΧΙΟΙΕΟ ΟΕΑΙ ΑΑΑΟ
 ΕΙΤΕΟΑΟΟΕΕ ΟΕΙΑΑΟΟΕ ΑΑ ΙΑΟΕΕΒΑΟΟΕΑΕΟΑΕΑΕΟ ΙΕΑΑΑΟΕΑ ΑΙ
 ΟΕΙΑΑΟΟΕΟ ΑΑΙΤΑΙΟΥΕΑΕΑΑ ΑΙ ΑΟΑΑΙΤΑΙΟΥΕΑΕΑΑ. ΟΙΥΑ ΑΟ
 ΟΕΙΑΑΟΟΕ ΟΕΙΑΙΤΑΕΕΑΑ ΕΘΥΑΑΑ ΧΙΟΙΕΟ ΑΑΟΑΥΑ, ΕΟ, ΥΑΑΑΕΑ, ΑΑΟ
 ΕΘΙΑΑΑ ΙΙΕΕΑΑΟΕΕ ΟΑΧΑΟΑΑΟΙΑΟΕΑΙΤΑΑΟ. ΟΙΥΑ ΑΑΟΥΑΑΑΑΕ
 ΟΑΘΙΕΑΙΤΑΑΕΑΑ ΟΑΟΑΑΟΕ, ΟΑΑΟΙ ΒΑΟΟΕΑΕΟΑΕΑΕΟ ΟΑΟΥΕ ΕΘΙΑΑΑ
 ΧΑΘΟΙΤΑΟΕΑΕ ΟΕΙΑΙΤΑΕΕΕΟ ΕΑΙΤΟΕΟΑΑΑ ΑΑ ΑΟΟΑΑΟΕΑΑ ΙΑΙΕΙΤΑ
 ΕΙΕΟΕ ΑΥΕΑΟΑΑΑ, ΟΑΥ ΙΑΙΕΙΤΑ ΧΙΟΙΑΕΟΟΑΑ ΑΟΑΑΑΟΕΕΑ. ΑΟΑΕΕ
 ΙΕΑΑΙΤΑ ΑΑΕ-ΧΑΟ ΑΑΟΑΟΙΕΑΑ ΕΑΙΤΑΑΑΙΤΑΕΟ ΘΕΟΑΑΟ,
 ΑΑΙΑΑΙΤΑΟΥΕΑΕΑΕΙΑΕ ΟΑΙΒΑΟΙΑΙ ΟΑΘΙΕΑΙΤΑΑ ΑΑ ΧΙΟΙΕΟ
 ΑΟΑΟΑΑΙΤΑΕΟ ΙΙΟΕΑΕΕ ΑΙΑΟΕΕΑΑΕΙΑΕ ΕΑΑΕ. ΑΙΑΑΙΑΑ, ΕΟ, ΟΑΥ
 ΧΙΟΙΕΟ ΑΑΥΑΕΕΑΥ ΙΕΟΥΑΑΑΕΕΑ, ΕΑΑΟΑΟΑΑΑ, ΟΙΤΙ ΧΑΘΟΙΤΑΟΕΑΑΑΥ
 ΙΕΟΥΑΑΑΕΕΑ. ΟΙΥΑ ΕΑΙΤΑΑΑΑΙΤΑΕΟ ΘΕΟΕ ΑΟ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΕΥΙΟ
 ΟΑΙΒΑΟΙΑΙ ΟΑΕΙΤΑΑΙΤΑΕΟ ΑΕΟΑΘΟΙΟΕ, ΕΑΑΟΑΟΑΑΑ, ΟΙΤΙ ΙΑΟ
 ΑΕΟΡΑΕΑΑΑ ΟΑΟΑΑΙΤΕΟ ΧΑΘΟΙΤΑΟΕΑΕ ΑΑΕΙΠΥΑΑΙΑΕΙΤΑΕΕ
 ΟΑΘΙΕΑΙΤΑΑΥ. ΑΙΤΑΕΟΕΕ ΘΑΑΥΤΕΟ ΕΑΙΤΑΑΑΑΕΙΤΑΑ ΥΑΕΕΑ ΑΑΙΤΥΙΧΟ
 ΟΑΙΟΑΟΟΑΑΟΕΑΕ ΟΑΟΕΑΑΟΑΑΕΙΤΑΕΟ ΧΙΟΙΑΕΟΟ ΑΑ ΧΑΘΟΙΤΑΟΕΑ
 ΙΑΑΟΑΟ. ΙΑΑΑΕΕΕΑΑ, ΕΑΙΤΑΑΟΥΕ ΘΑΕΑΟΕΟ ΒΑΑΟΑΑΟ ΑΕΟΡΑΕΑΑΑΕ
 ΕΙΤΑΟΥΕΟΕΕ ΟΑΒΑΟΙΤΙΟ ΟΙΑΙΟΥ ΧΑΘΟΙΤΑΟΕΑΕ ΑΑΕΙΠΥΑΑΙΑΕΙΤΑΑ ΑΑ
 ΙΑΟΕΑΑ, ΕΟΑ ΕΘ ΑΕΟΑΘΟΙΟΕΟ ΕΑΙΤΑΑΑΙΤΑΕΟ ΑΑΕΑΑΑΑ.

ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΤΙ ΕΙΕΑΑΕΑ ΕΑΕΕΟ, ΟΙΤΙ ΧΑΘΟΙΤΑΟΕΑΕ ΟΕΙΑΙΤΑΕΕΑ
 ΙΑΙΕΙΤΑ ΙΑΟΥΕΙ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΑΑΑΑΟ ΟΑΟΥΙΧΕΕ ΟΑΧΑΑΑΕΟ ΙΑΕΑΘΟΕ,
 ΟΙΥΑ ΕΑΕ ΑΕΙΑΥΙΧΕΕΑΑΟ ΑΑΟΕΑΑΟΕ ΟΑΙΤΑΑΙΤΑΟΕΑ-ΕΑΕΟΑΑΟΕΑ
 ΙΙΤΑΥΑΙΑΑΟ. ΙΑΟΥΕΙ, ΟΙΥΑ ΘΑΟΕΑΙΤΑΟΕΟ ΒΑΑΟΕΟ ΙΑΙΕΙΤΑ
 ΑΕΟΑΘΟΙΟΑΑ ΑΑΙΤΟΥΑΙΤΕΟ ΧΑΘΟΕΑ ΟΑΕΙΑΟΕΟΕ ΕΙΟΑΟΑΟΕΑ
 ΕΙΕΕΑΕΕΟΑΕΑΕΟ (ΑΕΙΑΕΑΙ ΑΕΟΑΘΟΙΟΕ ΑΑΟΕΑΑΟΕΕ ΧΟΙΟΥΕΟΕ
 ΟΑΕΑΘΟΕΑ), ΑΟΑΧΙΟΙΑΕΟΟΕ ΑΑΕΙΠΥΑΑΙΑΕΙΤΑΕΟ ΑΥΕΑΟΑΑΕΟΑΕΑΕΟ
 ΟΙΑΑ ΑΟΟΑΑΙΤΑΑΟ ΟΑΕΙΑΟΕΟΕ ΑΑΟΑΙΤΑΑΙΕ. ΑΙΑΑΕ ΙΕΑΙΤΟΥΑΑΟ
 ΑΑΟΙΑΤΑΕΕ ΟΘΑΥΕΑΕΕΟΟΕΟ, ΘΟΙΧΑΟΙΟ ΑΑΙΟ-ΧΑΕΑΟ ΟΙΑΕΑΑΟΕΟ
 ΑΑΟΕΑΙΑ, ΟΙΤΑΕΟΥΕΥ ΑΥΙΕΥΙΟΕΕΑ: „ΙΙΟΑΟΥΑΕΕΟΑΕΑΕΟ ΘΑΟΕΑΙΤΑΟΕΟ
 ΒΑΑΟΕΟ ΟΧΕΑΑΑΙΤΟΕΕΑΕΟ ΑΑΑΑΙΑΑ ΟΑΟΑΒΥΑΑΟΑΑ ΟΙΑΑ ΑΑΙΟΕΕΥΑΑΟ
 ΥΑΕΕΑΟΕ ΟΑΙΕΑΑΑΑΟΥΕ, ΟΙΤΙ ΙΑΙ ΑΑΑΕΕ ΟΕΙΕΕΟ ΙΟΥΑΑΕΙΤΑΑΕΑ
 ΟΑΟΑΟΑΑΕΟ ΑΟΙΟ ΙΑΙΕΙΤΑ ΑΑΕΑΟΕΕ ΕΕ ΑΟ ΑΑΟΑΙΑ ΟΑΕΟΕΑΟΕ
 ΟΑΒΑΟΙΤΙ, ΑΟΑΙΑΑ ΕΙΤΕΟΑΟΟΕΑΑ ΟΑΟΕΑΑΑΕΑ ΕΟ, ΟΑΟΑΡΕΙ
 ΟΑΙΟΥΑΑΕΙΤΙ ΕΙΤΑΤΕΟ ΟΑΑΕΕ. ΙΑΙΕΙΤΑ ΑΙ ΟΑΙΕΑΑΑΑΟΥΕ ΕΘΙΑΑΙ ΑΑ
 ΟΑΟΑΡΕΑΑΑΕΕ, ΙΕΟΕΑΕΟ ΟΑΙΒΑΟΙΑΙ ΟΑΘΙΕΑΙΤΑΕΟ ΑΑΙΤΑΙΟΥΕΑΕΑΕΟ
 ΑΟΑΕΑΑΑΕΟ ΒΑΥΑΙΑΑ. ΑΑΟΑΥΕΑΟΑΑΟΕ ΘΑΟΕΑΙΤΑΟΕΟ ΑΑΑΑΑΙΕΕΑΑΟΥΕ
 ΑΟΟΑΑΟΕΕ ΧΑΘΟΙΤΑΟΕΑΕ ΑΑΟΑΙΤΑΑΙΕ ΕΕ ΑΟ ΟΑΕΥΑΑΟ ΟΑΕΙΑΟΕΟ
 ΧΑΘΟΙΤΑΟΕΑ ΟΑΙΑΕΕΟ. ΕΙ ΟΑΙΕΑΑΑΑΟΥΕ, ΕΟ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΤΙ,
 ΙΟΕΕΥΑΑΟΕΑΑΑΕΑ ΑΑΙΤΑΕΑΕΟ ΟΑΙΑΑΑ ΑΑΟ ΟΑΙΤΙΕΥΑΕΕΑΑΑΟ ΟΑΑΑ

ΟΕΑΕΑΟ ΟΑαΑΑΟΕΑΑΑΟ, ΘΑΟΕΑΙΑΓΟΕΟ ΒΑΑΟΕΟ ΟΑΟΥΑΕΕ ΟΓΑΑ
ΑΑΕΙΑΥΙ ΧΕΕΑΑΟ, ΑΥΟΑΑΑΟ ΘΑΟΕΑΙΑΓΟΕΟ ΒΑΑΟΕΟ ΟΧΕΑΑΑΙΤΙ ΟΕΕΑΑΑ
ΑΑ ΑΑΕΕΕΑΑ ΕΘΓΑΟ ΥΓΙ ΑΕΕΕ ΘΑΟΕΑΙΑΓΟΕΟ ΑΑΑΑΑΓΕΕΕΑΑΑ".

VI. ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΤΙ ΕΙ ΕΑΑΕΑ ΑΑΟ ΑΑΕΑΕΑΟΑΑΟ ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΕΟ
ΑΟΑΟΙΑΓΟΑΑΟ ΟΑΙΒΑΟΙΑΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ ΥΓΑΑΕΟΑΕΑΕΟ ΑΑΙΑαΟΕΑΕΑΑΑΕΕ
ΓΕΥΓΑΕΟ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ αΑΕΙΠΥΑΑΓΑΕΤΙ ΑΕΕ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑΑΑ
ΑΑΟΙ ΙΑΟΟΟΑΑ ΑΑΑΟΥΑΕΑΑΑΟΕΑΙ ΑΑΕΑΑΟΥΕΟΑΑΕΕ. ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΑΑΙΤΙ Ε
ΟΕΑΑ ΕΕΘΑΑ, „ΙΑΒΑΟΙΑΕΑ ΟΑΟΑαΑΑ“ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΙΟαΕΕΟ
ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΓΟΕΟ ΕΑΓΑαΓΑΑ, ΟΑΙΒΑΟΙΑΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑ - ΑΟ ΑΟΕΟ
ΙΑΟΕΕΑΓΙ ΓΕΑΟΕ ΑΑ ΑΟΑΑΟΕαΑΟΑΑΕ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ
αΙ ΟΥΕΑΕΕΑΑΑΑ ΤΙ ΑΑΑΕΟ ΓΕΑΓΕΕ, ΑΑΙΤΙ ΟΕΕΑΑΑΕΑΑ ΑΑ
Ι ΟΑΑΓΕΑΑΟΕΑΑ.

ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΒΑΟΙΤΙ ΙΑΑΑΑΓΑΕΕΑ ΑΕΟΕΕ, Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕΟ ΓΕΑΟ
ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΟΕ ΤΙ ΘΙΑΑΑΑΑΟΥΕ ΑΟ ΟΑΤΟ ΟΑΙΒΑΟΙΑΙ
ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟΑΕΑΕΟ ΑΑΙΑαΟΕΑΕΑΑΑΕΕ ΓΕΥΓΑΕ, ΟΑΥ ΙΑΟΥΑΑΕΑΑΟ ΕΓΑΑ,
ΟΙ Ι ΕΑΕ ΑΟ ΑΒΑΙ ΑΑ ΟΑΙΒΑΟΙΑΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑΟ.

ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΤΙ ΕΙ ΕΑΑΕΑ ΑΙΑΟΕΑΓ ΑΑΕΑΑΟΥΕΟΑΑΕΕ ΑΥΓΕΥΓΑΟ, ΟΙ Ι
ΟΑΙΒΑΟΙΑΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟΑΕΑΕΟ ΑΑΙΑαΟΕΑΕΑΑΑΕΕ ΓΕΥΓΑΕ ΟΑΙΒΑΟΙΑΙ
ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ ΤΙ ΓΑΒΕΕΑΕΑΕΑΕΟ ΑΑΙΑαΟΕΑΕΑΑΑΕΕ ΓΕΥΓΑΕΑ. ΑΟΑΓΕ
(ΟΑΙΒΑΟΙΑΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ ΤΙ ΓΑΒΕΕΑΓΕ) ΕΕ ΑΟΕΑΓ ΟΑΒΑΟΙΤΙ ΑΑΕ.
ΥΙ ΑΑΕΕ ΟΑΒΑΟΙΤΙ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΑΑΟΕΑΑΟΕΕ Ι ΟΑΑΓΕΑΥΕΟΕ-
ΟΑΙΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΧΙ ΟΙΑ, ΟΒΙ ΟΑΑ ΑΥΓΕΥΓΟΕΕ ΓΕΥΓΑΕΕ ΑΑΕΑΓΟ
ΕΑΕΟ ΑΟΟΑΑΙ ΑΑΟ. ΑΘΑΑΑΓ ΑΑΙΤΙ ΙΑΕΓΑΟΑ, ΟΑΒΑΟΙΤΙ Ο ΑΟΥ ΧΙ ΟΙΑΕΟΟΕ
ΑΑ ΑΟΥ ΧΑΘΟΓΑΟΕΑΕ ΑΕΟΑΘΟΓΟΕΟ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΟΟ
ΓΕΥΓΑΑΑ ΑΟ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΟΑΕΕΑΑΕΤΙ Ο „ΙΑΒΑΟΙΑΕΑ ΟΑΟΑαΑΑ“ ΕΑΓΙ ΓΕΟ
ΘΕΟΑΑΕΕ ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΓΟΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕ
ΑΑΟΑΙΤΙ ΑΑΑΓΕ. ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ ΙΟΑΓΕΑΓΙ ΘΙΑΑΕ αΑΕΙΠΥΑΑΓΑΕΕΟ
ΤΙ ΑΑΕΤΙ ΑΑΑΑ, ΒΑΟΙΤΙ ΑΑΑΕΤΙ Ο ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΟΟΕΕΑΟΕΤΙ ΑΑΑΟΥΕ
ΑΑ ΕΙΤΙ ΘΙΑΑΓΙ Ο ΓΕΟΕ ΕΓΟΑΟΑΟΑΑΕΟΑΕΑΕΟ. ΑΑΟΑαΑΕΑΑΟΕΕ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΙΑ-9
ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-9 ΘΟΓΟΕΟ ΙΑ-7 ΘΑΑΘΟΓΟΟΥΕ ΑΥΓΕΥΓΟΕΕΑ, ΟΙ Ι „9.1
ΙΟαΕΟΥΕ ΑΑΟΑαΑΕΑΑΟΕΕ ΘΕΟΑΑΕ ΑΑ ΟΑΓΑΕΑΑΕΥΟΟΑΙ ΟΑΑαΙ Ο ΒΑΑΟΑΑΕ
ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ ΟΑΘΙΑΑΑΟ ΟΓΑΑ ΑΑΟΡΥΑΓΑΓ ΕΑΕΕΕΟΕΓΑΕΟΕΑΟΑΑ;
ΕΑΟΡΓΙ Α, ΑΕΟΓΑΑΑΓΑΓ ΕΟΑ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΑΕΟΓΑΑΟ ΑΓΑΕΤΙ ΑΕΟΟ
ΕΑΓΑΓΑΑΑΓ ΑΑΑΑ ΑΑ ΑΓΑΕΤΙ ΑΕΟΟ ΘΕΟΓΑΑΑΟΥΕ ΙΥΙ ΧΕ ΟΑΑΟΕΑΑΟΕΑΕ,
ΟΑΟΥΑΑ ΤΙ ΑΕΟΓΑΓΑ ΘΕΟΕ ΑΑ ΤΙ ΘΙΑΑΑΑΑΓΑΓ ΕΙ ΟΒΙΑΓΕΕ, ΟΙ Ι ΙΑΕΕ ΑΟ
ΤΙ ΘΙΑΑΑΑΑ ΟΑΑΕΑΑΑ αΑΕΟΑΟΥΑΕΕΑ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟΑΕΑΕΟ“.

ΑΓΑΑΓΑΑ, ΟΑΒΑΟΙΤΙ Ο αΑΕΙΠΥΑΑΓΑΕΕΟ ΟΧΕΑΑΑΙΤΙ ΟΕΕΑΑΕΟ ΑΟΓΑΑΑ
ΑΑΟ ΟΑΧΑΟΑΑΑΑ ΟΑΙΒΑΟΙΑΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ ΓΕΥΓΑΕΕ. ΙΑΘΕΑΕΕΑ,
αΑΕΙΠΥΑΑΓΑΕΕ ΟΓΑΑ ΤΙ ΘΙΑΑΑΑΑΑΟ ΟΑΒΑΟΙΤΙ Ο ΤΙ ΑΑΑΕΟ ΓΕΥΓΑΕΟ
ΓΕΑΓΕΕ, ΙΑΑΟΑΓ, ΟΙ ΙΥ ΑΟ ΕΙΤΙ ΘΙΑΑΓΙ Ο ΑΓ ΓΕΑΓΕΕ, ΕΟ ΙΑΕΓΥ
αΑΕΙΠΥΑΑΓΑΕΕ ΕΘΓΑΑΑ. ΕΑΕΑΑ ΕΕΘΓΕΟ ΤΙ ΘΙΑΑΑΑΕΟ
ΑΟΑΑΟΕαΑΟΑΑΙ ΑΑΕΑΥ. ΟΑΓΑΓΕ ΤΙ ΘΙΑΑΑΑΑΥ ΑΟ ΟΓΑΑ

ΑΑΓΑΔΙ ΟΥΕΑΕΙ Ο ΙΑΓ, ΟΑΕΑ ΟΑΙΕΑΑΑΑΟΥΕ ΕΑΕ ΟΑΒΑΟΙΤΙ Ο
ΒΑΟΙΤΙ ΙΑΑΑΑΓΕΑΑ ΟΑΕΕΑΕΑΑ. ΕΟΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ
ΑΑΕΙΠΟΑΑΓΑΕΙ ΑΕΕΕ Ο×ΕΑΑΑΙΤΙ ΟΕΕΑΑΕΕ ΑΟΑΟΟΑΕΕΕ ΘΕΟΑΕ ΑΟ
ΟΑΟΟΟΕΑΑΑΓ „ΙΑΒΑΟΙΑΕΑ ΟΑΟΑΑΑ“ ΕΑΙΤΙ ΕΕ ΑΑΕΑΕΕΟΒΕΙΑΟΕ
ΕΑΕΕΕΟΕΙΑΕΟΕΑΟΕ ΑΑΕΙΠΟΑΑΓΑΕΕΟ ΑΑΕΑΑΑΟΕΑΑΑΟ, ΙΑΕ ΑΑΑΕΕΟΟΑΑΑΕ
ΟΑΟΑΑΑΓΕΟΕ ΘΑΟΟΑΕΟΙΑΑΑΕΙ ΑΑ.

VII. ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΙ Ο ΘΑΟΕΑΙΑΓΟΕΟ ΟΑΑΑΙ ΑΑΑΑΓΕΕΑΑΕΟ
ΙΕΑΑΑΕΕ, ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑ Α. ΑΑΕΑΟΑΕΕΙΑ ΑΑΓΑΔΙ ΟΥΕΑΕΑ ΟΒΟ „ΑΑΟΑΟ“
„ΑΑΕΙΠΟΑΑΓΑΕΙ ΑΕΟ ΑΑ ΒΑΟΙΤΙ ΙΑΑΑΑΓΕΙ ΑΕΕΕ Ο×ΕΑΑΑΙΤΙ ΟΕΕΑΑΑ“.
ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΕΙ ΕΑΑΕΑ ΑΟΙΕΥΙΑΑΟ, ΟΙΙ ΑΙ ΟΑΙΕΑΑΑΑΟΥΕ
ΙΑΑΑΑΑΕΙ ΑΟΥΕΑ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ ΙΟΑΙΕΑΙΤΙ ΘΙΑΑΕ ΑΑΕΙΠΟΑΑΓΑΕΕΟ
Ο×ΕΑΑΑΙΤΙ ΟΕΕΑΑΕΟ ×ΑΘΟΙ ΑΟΕΑΑΑ ΑΑΓΑΔΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑ, ΟΑΥ ΑΟΕΕΟΑΙΤΙ ΑΟ
ΑΟΑΟ×ΕΑΑΑΙΤΙ ΟΕΕΕ ΘΕΟΕΟ ΙΕΑΟ ΕΟΑΕΕ ΙΙ ΘΙΑΑΑΑΕΟ ΟΑΟΟΟΕΑΑΑΟ,
ΟΑΟΑΥ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΒΑΟΕ, ΑΑΓΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑΓ „ΙΑΒΑΟΙΑΕΑ ΟΑΟΑΑΑ“ ΕΑΙΤΙ ΙΕΟ
ΙΑ-9 ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΟΕΕ ΘΕΟΑΑΕ. ΑΙ
ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΕΟ ΙΕΑΑΑΕΕ ΕΕ, „ΑΑΕΙΠΟΑΑΓΑΕΙ ΑΕΕ
ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑΑ ΙΕΕΥΙΑΑΑ ΙΙ ΘΙΑΑΑΑΑ, ΟΙΙ ΙΑΕΕΥ ΘΕΟΑΑΘΕΟ ΑΙ
ΑΘΑΘΕΟΑΑΘΕΟ ΑΙΟΑΑΟΟΑΑΑ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ ΙΕΑΓΙΟ.“ ΑΙΑΑΓΑΑ,
ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ ΒΑΟΙΤΙ ΙΑΑΑΑΓΕΙ ΑΕΕΕ Ο×ΕΑΑΑΙΤΙ ΟΕΕΑΑΕΟ ΑΟΘΙ ΙΕΟ
ΑΑΙΤΙ, ΕΑΙΤΙ ΑΑΑΙ ΑΕΟ ΘΕΟΙΑ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ×ΑΘΟΙ ΑΟΕΑΑΑ ΑΑΓΑΔΙ ΟΥΕΑΕΙΤΙ Ο
ΙΟΑΙΕΑΙΤΙ ΘΙΑΑΕ ΑΑΕΙΠΟΑΑΓΑΕΕΟ ΕΟΑΕΕ ΙΙ ΘΙΑΑΑΑΑΓΕ, ΟΙΙ ΕΑΑΕΥ
ΕΑΑΕΟΕ ΟΕΙΑΟΟΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ ΙΕΑΓΑΟ ΑΙΟΑΑΟΟΑΑΑ.

ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑ Α. ΑΑΕΑΟΑΕΕΕΟΑΕΑΕΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΙ Ο ΘΑΟΕΑΙΑΓΟΕΟ
ΒΑΑΟΕΟ Ο×ΕΑΑΑΙΤΙ ΟΕΕΑΑΕΟ ΟΑΒΑΑΟΕΟ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΕΟ
ΑΑΟΑΑΑΑΓΑΑ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕΑ ΑΑΑΒΑΥΑΑΟ, ΕΟ ΟΑ ΙΙ ΘΙΑΑΑΑΑ
ΑΑΓΑΔΙ ΟΥΕΑΕΑ ΙΑΓ ΑΑ ΑΕΟ ΕΙΟΑΟΑΟΑΑΟ ΑΙΟΑΑΟΟΑΑΙ ΑΑ ΑΟ ΙΙ ΘΙΑΑΑΑΑ.
ΟΑΑΑΙ ΑΑΑΑΓΕΕΑΑΟΥΕ ΑΟΙΕΥΙΑΑΟ, ΟΙΙ Α. ΑΑΕΑΟΑΕΕΕ ΟΑΘΙΕΑΓ
ΙΙ ΕΑΘΑΟΑΕΑΑΑΟΥΕ ΒΑΟΙΤΙ ΑΑΑΑΓΑΑ „ΙΕΟ ΟΑΕΟΕΟΑΑΑΟΥΕ ΑΟΟΑΟΕ
ΕΟΟΕΑΕΟΕ ΘΕΟΟ, ΙΙ ΘΙΑΑΑΑΑΑ ΙΕΟΕ ΟΑΑΕΕΕ ΑΑ ΙΕΟ ΕΙΟΑΟΑΟΑΑΟΥΕ“,
2005 ΒΑΕΟ ΟΑΑΑΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΙ Ο ΑΑΓΑΕΕΑΑΕΟΑ ΑΑ ΙΑΥΓΙΕΑΟΑΑΕΟ
ΙΕΙΕΟΟΟΟ Α. ΕΙΙ ΙΑΕΑΟ, ΕΑΕΕΕΟΕΟ 84-Α ΟΑΟΥΑΕΙΤΙ ΟΕΙ ΕΕΟ
ΘΑΑΑΑΙ ΑΕΟΟΕ ΕΙ ΕΑΘΟΕΑΕΟ ΒΑΟΙΤΙ ΙΑΑΑΑΓΕΑΑΟ, ΕΑΘΡΙΑ, Α.
×ΟΑΙΕΑΟΥΑΕΕΟ ΑΑ ΟΑΟΕΑΑΑΕΑ ΟΒΟ „ΑΑΟΑΟ“ ΙΑΟΥΑΙ ΑΕΕ 84-Α ΟΑΟΥΑΕΙΤΙ
ΟΕΙ ΕΕΟ ΑΑΑΕΕ ΟΑΓΙΑΕΟ ΑΟΑΓΑΑΑ, ΟΑΥ ΑΑΟΟΟΟΑΑΑ ΑΟΑ ΙΑΟΟΙ ΑΙ
ΑΑΑΓΕΑΓΑΕΑΓ ΟΑΑΑΑΑΟΑΑΕΕ, ΑΟΑΙΑΑ ΕΑΑΑΑ Α. ΑΑΕΑΟΑΕΕΕΟ
ΒΑΟΕΕΙ ΑΕΕΕ ΑΑΟΙΑ-ΑΑΓΑΟΟΑΑΕΕΑΥ, ΟΙΙ ΙΑΕΕΥ ΙΑΓ ΙΕΟΥΑ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΙ Ο ΘΑΟΕΑΙΑΓΟΕΟ ΟΑΘΟΙ ΥΑΑΟΟΙ ΟΑΕΕΕΑΕΑ ΑΑ ΒΑΟΑΑΕΟ
ΕΙ ΙΕΟΑΟΟ 2006 ΒΕΕΟ 28 ΙΑΟΟΟ.

VIII. ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΕΙ ΕΑΑΕΑ ΑΟΙΕΥΙΑΑΟ, ΟΙΙ ΟΑΘΙΕΟ ΑΑΓΑΕΕΑΕΟ
ΘΟΙ ΥΑΟΟΥΕ ΑΑΙΤΙ ΕΕΑΑΕΑ ΕΙ ΙΟΕΕΥΑΑΟΕΑΑΑΕΑ Ι ΟΑΑΓΟΕΕ
ΕΑΑΟΥΕΟΟΟΕΑΟΕΙ ΑΑ, ΟΙΙ ΙΑΕΕΥ ΙΕΑΓΕΥΙΑΑΟ ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑ Α.
ΑΑΕΑΟΑΕΕΕΟ ΙΙ ΘΙΑΑΑΑΑΑΑ ΟΒΟ „ΑΑΟΑΟ“ ΟΑΑΑΕΕΕΑ ΑΑ ΙΕΟ

ΕΙΘΑΘΑΘΑΥΕ. ΕΑΘΡΙ Α, ΟΑΘΙΕΟ ΙΑΘΑΕΑΕΕ ΑΑΘΟΟΘΑΑΑ, ΟΙΙ Α. ΑΑΕΑΥΑΕΕΕ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΟ ΑΑΓΑΕΕΑΕΟΑ ΑΑ ΙΑΥΓΕΑΘΑΕΟ ΙΕΓΕΟΟΟ Α. ΕΙΤΑΕΑΘΕΑΙ ΑΒΑΘΙΤΑΑΑ ΙΙ ΕΑΘΑΘΑΕΑΑΟ ΑΑΕΑΘΕΟ ΟΑΘΕΟΙΘΕΑΕΑ 84-Α ΟΑΘΑΕΙΘΕΙ ΘΕΙ ΕΕΟ ΠΑΑΕΕ ΟΑΓΙΑΕΟ ΙΑΥΑΕΑΑ ΑΑΕΕΟ ΙΟΑΓΑΕΙΘΑΕΟ ΑΑΓΑΘΑΑΕΕ. ΙΙ ΒΙΑ Α. ΕΙΤΑΕΑ ΟΑΘΑΘΑΘΕΙΘΑΑΙΘΕ ΙΕΥΑΙΘΕ ΟΑΑΓΑΑΥΕ ΑΑΑΘΟΟΘΑΑΟ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΘΕ ΘΑΘΕΑΙΘΑΘΕΟ ΟΑΘΟΙΥΑΑΘΟΙΘΕ ΟΑΕΕΕΑΕΑ ΑΑ ΒΑΘΑΕΟ ΕΙΤΕΘΑΘΕΘΑΑΙΘΕ ΙΕΥΑΙΘΕ ΑΑΘΙΤΑ-ΑΑΓΑΘΟΘΑΑΟ. ΕΑΘΡΙ Α, ΙΕΘΕ ΟΑΑΓΑΑΕΕ, 2005 ΒΕΕΟ 28 ΙΘΟΙΤΑΑΘΟ ΙΑΘΕΑΙΘΕ ΙΕΑΕΑ ΘΑΘΕΑΙΘΑΘΑΘΕ Α. ΑΑΕΑΥΑΕΕΕ, ΑΘΑΘΑ, ΟΙΙ ΙΑΘ ΑΘΑΘ ΟΑΙΟΑΓΑΕΙΘΕ ΕΙΘΑΓΕΑ ΑΑ ΑΑΓΕΘΑΘΑΘΑΘΕΑ 84-Α ΟΑΘΑΕΙΘΕΙΘΕΙΘΕΙΘΕ ΘΕΙ ΕΕΟ ΙΕΓΑΑΑΘΑ ΟΑΘΕΟΙΘΕΘΕ ΑΑΓΑΥΑΓΕΑΓΑΕΕ, ΘΕΘΑΕΘΑΥ ΑΑΑΓΑΘΑΑΑ ΘΕΙ ΕΕΟ ΠΑΑΕ ΟΑΓΙΤΑΘ ΑΑ ΑΑΥΑΓΑΑΑ ΑΑΕΘΕ. ΙΕΓΕΟΘΕ ΟΑΘΑΘΑΕΑ, ΟΙΙ ΑΙΘΕΘΕΘΑΘ ΑΑΓΑΕΕΑΑΑΓΑΓ, ΕΘ ΕΘ Ι ΧΕΥΑΕΘΘΕ ΒΑΘΕΕΕ ΙΕΓΑΘΑΑΑ ΙΑΘ.

ΑΙΑΑΓΑ, ΙΙ ΒΙΑ Α. ΕΙΤΑΕΘ ΟΑΑΓΑΕΘ ΙΕΑΑΑΕΕ ΘΑΘΕΑΙΘΑΘΑΘΕ Α. ΑΑΕΑΥΑΕΕΕ ΑΑΑΕΕ ΘΕΙ ΕΕΟ ΙΟΑΓΑΕΙΘΑΘ ΑΘΕΘΑΑΑ „ΘΑΘΕΑΘΕ“ ΟΑΙΟΑΓΑΕΙΘΕ ΕΙΘΑΓΕΘ ΙΑΘΑΙΘΕΕ.

ΙΧ. ΟΑΘΑΘΘΕΙΘΕ ΕΙΘΑΕΑ ΙΑΕΕΑΑΑ ΑΑΓΑΘΑΘΑΕΑΑ ΙΕΥΓΑΘ ΙΙΘΑΘΑΕΑ ΙΑΘΘΕΟ ΙΘΕΥΑΑΘ ΕΙΘΑΘΑΙΘΕ ΑΑΕΑΘΕΘΑΕΕ, ΟΙΙ ΑΑΓΑΕΕΑΕΘΑ ΑΑ ΙΑΥΓΕΑΘΑΕΟ ΙΕΓΕΟΘΘΕΑΙΘΕ ΟΑΑΑΑΘΕΘΑΘ ΙΙΘΑΘΑΕΑ Α. ΑΑΕΑΥΑΕΕΘ ΑΘ ΑΙΘΡΑΑΑΑΑ ΘΘΘ „ΑΑΘΑΘ“ ΕΙΘΑΘΥΘΘΕ ΕΙΘΑΘΑΘΑΕ. ΟΑΘΑΘΑΕΙΘΕ ΘΑΘΕΑΙΘΑΘΘΕ ΟΑΘΟΙΥΑΑΘΟΙΘΕ ΟΑΕΕΕΑΕΑ ΑΑ ΒΑΘΑΕΘ ΕΙΤΕΘΑΘΘΑΑΙΘΕ ΑΑΑΕΑΑΓΕΕ ΑΑΘΙΤΑ-ΑΑΓΑΘΟΘΑΑΥΕ (1 4504/9-33) ΕΑΕ ΑΑΑΘΟΘΑΑΘ ΕΙ ΧΑΘΘ, ΟΙΙ ΙΑΓΑΕΕΑΑ ΟΑΑΑΑ ΙΕΓΕΘΘ Α. ΕΙΤΑΕΘ, ΑΘΑΘΑΘ ΑΑΕΑΘΘΕ ΘΑΘΕΟΙΘΕΑΕΑ ΑΑΑΑΓΕΕΕ ΑΑΓΑΥΑΓΕΑΓΑΕΘ ΕΑΙΘΑΕΑ, ΙΑΘΑΙΘ ΑΘΑ ΘΘΘ „ΑΑΘΑΘ“ ΘΑΑΕΕΕ, ΑΘΑΓΑΘ ΟΙΘΑΙΘΥ „ΑΑΕΑΘΘΘ ΘΙΘΑΕΘ“ ΑΑΙΧΘΡΑΑΑΕΕ. ΕΑΘΡΙ Α, ΙΙΘΑΘΑΕΑ ΑΥΓΕΥΓΑΘ: „2005 ΒΕΕΟ ΙΘΟΙΤΑΑΘΘΕ ΙΑ ΙΑΓΑΕΕΑΑ ΟΑΑΑΑΕ ΑΑΘΙΘ ΕΙΤΑΕΘ ΑΑ ΑΘΑΘΑΘ ΑΑΕΑΘΘΕ ΘΑΘΕΟΙΘΕΑΕΑ ΑΑΑΑΓΕΕΕ ΑΑΓΑΥΑΓΕΑΓΑΕΘ ΑΑΓΙΘ ΕΑΙΘΑΕΑ. ΑΙ ΑΘΙΘΑΕΘ ΙΑ ΘΕΑΑ ΑΕΥΑΕ Α.Β. „ΑΑΕΑΘΘΘ ΘΙΘΑΕΘ“ ΑΑΙΧΘΡΑΑΑΕΕ, ΟΙΙΘΕΘ ΙΕΑΓΕΑ ΑΑΕΑΘΘΘ ΕΑΘΘΑΘΕ ΑΑΓΑΕΑΑ ΑΑ ΑΑΘΙΘΑΘΑΑ. ΑΑΙΘΑΓΕΑΘΑ ΑΘΑΑΓ, ΙΘΙΘΑ ΕΙΧΙΘΑΥΕΑ ΑΥΓΕΥΓΘΕ ΑΑΓΙΘ ΟΑΘΑΑΑ, ΑΕΥΓΑΕ ΘΕΥΓ, ΟΙΙ ΑΑΘΘΘ ΙΕΓΑΑΑΘΑ ΘΑΘΕΟΙΘΕΑΕΑ ΑΘΑΑΓΑΑ 84-Α ΟΑΘΑΕΙΘΕΙΘΕΙΘΕ ΙΙΠΑΑΕΑΘΘΕ ΟΑΓΙΘΑ. ΙΑ ΑΑΘΙΘ ΕΙΤΑΕΘ ΑΑΥΓΙΘΑ, ΟΙΙ ΟΑΘΑΘΑΑΕΕ ΕΥΓ ΑΑΓΑΕΕΑΘΘΘ ΟΑΙΘΕΘΘΘΘΘ ΑΘΑΘΑΑΕΑ ΑΑΓΑΥΑΓΕΑΓΑΕΘ ΑΑΓΙΘ ΑΑ ΑΥΓΕΥΓΘΕ ΑΑΘΘΘΘΘ ΟΑΓΙΘΘ ΙΑΥΑΕΑΑ ΙΕΑΥΘ ΘΕΙ ΕΕΘ ΕΑΓΑΘΑΘΙΘΑ ΟΑΓΙΘΑ.

ΑΑΘΙΘ ΕΙΤΑΕΘΘΕΑΙΘΕ ΟΑΑΑΑΘΘΘ ΙΙΘΕΑΕ ΕΥΓ ΑΘΘΑΘ ΘΑΕΑΘΘΘ ΕΙΘΑΓΕΘ ΕΑΘΘΑΘΘ ΑΑΘΙΘΑΘΑΘΑΑΕΑ, ΘΑΑΥ ΙΑΑΑΘΑΙΘΘ ΟΑΓΑΘΘΘ ΘΑΕΑΑΘΘΘ ΘΑΡΑΘΘ, ΟΑΓΑΑΑ ΟΑΓΕΘΑΘΘΘ ΘΑΥΑΙΘΑΑΑΕΕ ΘΑΘΕΕ ΑΑ ΑΑΕΑΘΘΘ ΑΑΓΕΘΘΘΘΘΘΘΘΘ ΕΙΘΘΑΘΘΘ. ΑΥΓΕΥΓΘΕ

ΟΑΑΑΑΟΕΟ ΑΟΙΟ ΥΑΓ ΑΟ ΑΑΓΑΕαΕΕΕΑ ΑΟΓΑΕΟΕ ΟΑΘΙΕΓΕ
ΑΑΟΕΑΑΕ, ΑΟ ΑΑΑΕΑΑΑΙΕΑ ΑΑ ΑΟ ΥΑΑΕΑΓΑΑΟΕΑΑΟΕ ΟΑΕΓΑΕ.
ΑΑΟΙΓΑ ΕΓΓΑΕΑΓ ΑΟΡΑΓΑ, ΟΓΓ ΘΑΕΑΘΕΟ ΑΑΑΟΕ ΟΕΓΕΕΟ ΥΑΓΓ ΑΑ
ΓΑΟΕΕΑΥ ΑΑΑΟΕΟΕ ΓΑΑΓΓΑΟΑΓΑΑΥΕΑ ΑΑ ΕΑΕ ΑΓΑΑΑΑ ΓΓΑΑΟΟΕΕ
ΕΟΓΑΓΓ ΑΑ ΕΟ ΑΕΓΓΑ ΟΑΓΕΓΕΟΟΟΓΟ ΑΑΑΓΑΟΑΑΕΟ ΑΑΕΟ ΑΑΟΒΑΑΕΑ.

ΑΑΟΙΓ ΕΓΓΑΕΑΟΕΑΓ ΑΥΓΕΥΓΟΕΕ ΟΑΑΑΑΟΕΟ ΑΟΙΟ ΑΑ ΥΑΓΑΑ
ΓΑ ΑΟΓΑΕΟΕ ΓΓΓΑΕΕΑΓ ΑΑ ΑΟ ΓΕΓΕΥΕΑ ΥΘΟ „ΑΑΟΑΟ“ ΑΑ ΑΑΓΑΕΕΑΑΕΟ
ΟΑΓΕΓΕΟΟΟΓΟ ΟΓΓ ΟΕΟ ΟΘΕΕΑΘΕΓ ΑΑΑΟΥΕ“.

ΑΓ ΑΑΟΓΑ-ΑΑΓΓΑΟΟΑΑΕΑΓ ΕΟΑ ΥΑΓΟ, ΟΓΓ ΓΓΟΑΟΥΑΕΑ Α.
ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕ ΕΓ ΑΟΓΕΟΑΕΑΕΟ ΟΕΑΑ ΟΓΓ ΧΕΕΑ Α.Β. „ΑΑΕΑΑΟΕΟ ΧΓΓΑΕΟ“
ΑΑΓΧΟΡΓΑΑΑΕΕ ΑΑ ΟΓΓ ΑΓΟΥ ΓΕΟΓΑ ΒΑΟΓΓΓΑΑΑΓΕΑΑΓΑΥ
ΑΑΑΑΟΟΟΑΟ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΟ ΑΑΓΑΕΕΑΑΕΟΑ ΑΑ ΓΑΥΓΕΑΟΑΑΕΟ
ΓΕΓΕΟΟΟ ΑΓ ΧΓΓΑΕΟ ΟΑΑΑΕΕΕ ΑΕΑΘΑΟΑΕΑΓ ΑΑ.

ΟΑΟΓΑΟΕΕΓ ΕΓΕΑΑΕΕΟ ΑΕΟΕΕ, ΟΑΘΓΑΟΥΕ ΑΟΑΑΟΕΕ
ΓΟΕΕΥΑΑΟΕΑΑΑΕΕ, ΕΑΟΡΓΑ, ΓΓΒΓΑ Α. ΥΑΑΕΡΕΟ ΥΑΑΓΑΕΕΑ ΑΑ, ΟΑΥ
ΓΕΑΑΑΟΕΑ, „ΑΑΕΑΑΟΕΟ ΧΓΓΑΕΟ“ ΒΑΟΑΑΕΑΓ, (ΟΑΑΕΟΟΟΕΟΑΑΟΕΕΑ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΟ ΕΟΟΟΕΥΕΟ ΟΑΓΕΓΕΟΟΟΓΟΥΕ 2000 ΒΕΕΟ 29 ΓΓΑΓΑΑΟΟ,
ΑΟΡΑΓΑΑ 1 335) ΑΟ ΑΑΟΟΟΑΑΑΑ, ΟΓΓ Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕ ΕΥΓ ΑΓ
ΧΓΓΑΕΟ ΑΑΓΧΟΡΓΑΑΑΕΕ. ΒΑΟΑΑΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΓΘΟΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ
ΘΑΑΘΟΓΘΟΕΟ ΓΕΑΑΑΕΕ, „ΑΑΕΑΑΟΕΟ ΧΓΓΑΕΟ“ ΑΑΓΧΟΡΓΑΑΕΑΑΕ ΑΟΕΑΓ:
Α) ΑΑΟΓΑΓΕΕΟ ΘΑΕΑΘΓΑΑΕΓΑΕΓΑΕΑ ΑΑ ΟΑΕΓΓΟΕΕ ΑΑΑΑΓΑΟΑΑΕΟ
ΑΕΑΑΓΓΕΑ; Α) Θ. ΕΑΕΕΕΟΕΟ ΓΕΑΑΟΓ ΑΑ ΑΑ Α) ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΟ ΟΑΘΓΕΕΟΟΕ
ΟΓΕΑΑΟΟΕΟΑΑΕΟ ΑΘΘΕΟΑΘΟΟΟΕΟ ΕΓΟΕΟΟΟΕ.

ΑΥΟΑΓΕΥΓΑΑΕΑ ΕΟ ΑΑΟΑΓΓΑΑ, ΟΓΓ ΓΓΒΓΑ Α. ΕΓΓΑΕΑΟ ΥΑΓΑΑΕΕ,
Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΟ ΓΑΟΕΑΓ ΟΑΟΑΟΕΟΑΟ ΑΟ ΟΑΟΑΓΑΕΑ „ΑΑΕΑΑΟΕΟ ΧΓΓΑΕ“.
ΟΑΘΓΕΟ ΑΕΕΑΟΑΑΑΟ ΑΟ ΥΑΕΕΟ ΓΓΟΑΟΥΑΕΕΟ ΒΑΟΓΓΓΑΑΑΓΑΕΕΑ ΑΑ
ΓΓΒΓΑ Α. ΥΑΑΕΡΕΟ ΕΟ ΑΑΓΥΑΑΑΑΑ, ΟΓΓ Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΟ ΟΟΟΑ
ΑΑΓΑΑΑΟΕΥΓ „ΑΑΕΑΑΟΕΟ ΧΓΓΑΕΟ“ ΑΘΕ-ΑΘΕΕ ΑΑΓΧΟΡΓΑΑΑΕΕ ΑΑ
ΟΑΑΓΕΟΓΑ ΑΑΟΕΑΑΟΕΕ ΓΑΑΕΑΑΕΥ ΑΑΑΑΑΑ. ΑΟ ΑΑΓΥΑΑΑΑΑ
ΒΕΓΑΑΥΓΑΑΑΓ ΑΑΥΕΑ ΕΑΑΑ Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΟ ΑΑΟΓΑ-ΑΑΓΓΑΟΟΑΑΑΟΕΑΓ.

ΟΑΟΓΑΟΕΕΓ ΕΓΕΑΑΕΕΟ ΑΕΟΕΕ, ΕΟ ΑΑΕΕΑΟΑΑΟΕΕ ΕΟΓΑΑ
ΓΓΟΑΟΥΑΕΕΟ ΑΑΓΥΑΑΑΑΑ, ΟΓΓ ΕΑΕ ΑΟ ΓΓΘΓΑΑΑΑΑ ΥΘΟ „ΑΑΟΑΟ“
ΟΑΑΑΕΕΕ, ΓΑΟΥΕΓ ΟΕΓΑΕΕΓ ΟΕΓΑΓΑΑΕΕΕΟ ΟΟΟΑΕΕ ΥΑΕΕΑΑΑΑ.
ΘΑΟΕΑΓΑΓΟΕΟ ΒΑΑΟΕ ΟΑΟΕΓΑΟΕΕ ΑΑΓΑΟΥΑΕΑΓΑΕΟ ΑΑΑΓΑΕ ΑΟΑΟΑΟΑΑ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΟ ΑΑΓΑΕΕΑΑΕΟΑ ΑΑ ΓΑΥΓΕΑΟΑΑΕΟ ΓΕΓΕΟΟΟΟ, ΟΕΑΑΑΕΓ ΑΟ
ΑΑΕΑΑΟΕΟ ΟΑΟΕΟΓΟΕΕΟ ΕΑΟΟΑΑΕΟ ΑΑΟΓΑΓΑΑΟΑΑΑΟ, ΑΓ ΑΑΓΑΟΥΑΕΑΓΑΕΟ
ΑΑΑΓΕΕ ΟΑΟΑΑΕΓΑΑΟ, ΕΑΟΡΓΑ, ΑΑΑΟΕΟΕΕ 84-Α ΟΑΥΟΑΕΓ ΟΕΓΕΕΟ
ΥΑΓΓΑΕΟ ΓΑΥΑΕΑΑ ΑΑΕΕΟ ΑΥΑΓΑΑΑΟ, ΓΑΑΟΑΓ ΑΟ ΑΑΓΓΑΟΟΑΑΟ – ΟΑ
ΑΕΕΕ ΥΑΕΡΕΑΑΑ ΑΑΓΑΓΟΥΕΑΕΑΑΟΕΕΥΓ ΑΥΓΕΥΓΟΕΕ ΥΑΓΑΧΕΘΟΕ. ΑΟ
ΓΕΕ ΟΓΑΟΑΟ, ΟΓΓ Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕ ΕΑΑΕΟ ΑΑΟΓΑ-ΑΑΓΓΑΟΟΑΑΑΟΥΕ
ΑΥΓΕΥΓΑΑΟ: „ΑΑΟΙΓΑ ΕΓΓΑΕΑΓ ΑΟΡΑΓΑ, ΟΓΓ ΘΑΕΑΘΕΟ ΑΑΑΟΕ ΟΕΓΕΕΟ
ΥΑΓΓ ΑΑ ΓΑΟΕΕΑΥ ΑΑΑΟΕΟΕ ΓΑΑΓΓΑΟΑΓΑΑΥΕΑ ΑΑ ΕΑΕ ΑΓΑΑΑΑ

ΤΙ ΔΑ ΟΥ ΕΞ ΕΣΤΑΙ ΑΑ ΕΟ ΑΕΤΙΑ ΟΑΙΤΕΟΟΟΙ Ο ΑΑΔΙΟΑΑΕΟ ΔΑΕΟ
ΑΑΟΒΑΑΕΑΑ." ΙΔΑΑΑΑΕΙ ΑΑΟΥΕΑ ΙΕΟΑΥΑΕ ΕΟ ΑΑΟΑΙ ΑΑΑΥ, ΟΙ Ι
„ΑΑΕΑΑΟΕΟ ΧΙ ΙΑΕ" ΑΟΑΕΙ ΙΑΟΥΕΟΕΕ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΑΑ ΑΑ ΙΑΙ ΟΙ Ι
ΑΑΙ ΑΑΙ ΟΥΕΑΕΙ Ο ΑΑΙ ΔΙ ΑΟΑ ΕΕΟ ΟΑΙ ΒΑΟΙ ΑΙ ΟΑΘΙ ΕΑΙ ΑΑ,
ΟΑΙΤΕΟΙ Α ΟΑΕΟΙ Α ΟΑΟΟΑΑΕΕ Ι ΟΑΙΤΕΑΥΕΟΕ-ΟΑΙ ΑΟΕ ΕΑΟΕΑΕ
ΧΙ ΟΙ ΕΟ ΟΑΒΑΟΙ Ο ΟΑΘΙ Α.

Α. ΑΑΕΑΟΥΕΕΕΟ ΑΙ ΑΑΟΙ Α-ΑΑΙ ΑΟΟΑΕΟ ΟΑΧΑΟΑΕΟΑΟ
ΑΑΟΑΕΑΑΕΕΟ ΒΕΙΑΑΕΕΑ, ΟΙ Ι ΑΑΕΑΑΟΕΟ ΟΑΟΕΟΙ ΟΕΑΕΑ ΑΑΕΕ
ΕΑΙ ΑΑΟΙ ΑΑ ΕΙ ΘΕ ΑΟΕΟ Ι ΟΑΙ ΑΑΕΙ ΑΑΟ ΕΒΑΑΑΑ ΟΒΟ „ΑΑΟΑ", ΟΑΥ
ΑΑΟΟΟΑΑΑΑ Α. ΕΙ Ι ΑΕΟΑΑΙ Ε ΤΙ ΒΙΑ Ι. ΕΙ Ι ΕΡΕΟ Ι ΕΑΟ ΑΑΑΑΑΙ ΕΕ
ΒΑΟΕΕΕΑΙ.

Χ. ΟΒΟ „ΑΑΟΑ" ΟΑΔΕΕΕ ΤΙ ΘΙ ΑΑΑΑΟ ΑΑΟΟΟΑΑΟ ΕΟ ΧΑΘΟΥ,
ΟΙ Ι ΙΕΙ ΕΟΟ Α. ΕΙ Ι ΑΕΟΑΙ Α. ΑΑΕΑΟΥΕΕΕΟ ΟΑΟΑΟΕΑΙ ΟΑΙ ΑΑΙ ΕΙΑ
ΑΥΑΟΥ, ΕΑΟΡΙ Α, 2005 ΒΕΕΟ 31 ΤΘΟΙ ΑΑΟΟ, ΟΒΟ „ΑΑΟΑ"
ΑΕΟΑΘΟΙ ΟΕ Ι. ΕΙ Ι ΕΡΑ Α. ΕΙ Ι ΑΕΟ ΟΑΑΑΙ ΕΟ ΒΑΟΕΕΟ ΑΑ ΙΕΟΕ
ΟΒΑΑΕΟ ΑΑΘΑΙ ΑΑΑΟΑΑΟΥΕ ΙΥΙ ΧΕ ΤΙ ΠΑΕΑΑΟΕΕ, ΑΑΟΕΟΕΕ 84-Α
ΟΑΟΥΑΕΙ ΟΕΙ ΕΕΟ ΟΑΙ ΑΕΟΑ ΑΑ ΟΑΟΑΑΙ ΕΟΕ ΟΑΟΕΟΙ ΟΕΕΟ ΟΑΙ ΑΥΑΕΙ Α
ΟΕΑΑΑΕΙ ΑΟ ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΑΔΕΟ ΑΥΑΙ ΑΕΟ ΟΑΙ ΑΑΙ ΕΙΑ ΑΑΟΕΑΙ ΟΟ, ΕΟΑ
ΕΙ Ι ΒΑΙ ΟΑΥΕΕΟ ΟΑΑ ΟΑΟΥΑΕΑΑΟ. ΕΑΟΡΙ Α, ΕΑΕ ΑΑΕΑΑΟΕΑΑΑΟ
ΕΕΟΟΕΙ ΑΟ „ΑΑΙ ΤΙ Ο ΟΑΥΑΙ ΑΟΑΑΕΕ ΑΙ ΟΑΑ ΑΑΙ ΕΥΙ ΟΕΑΕΟ ΧΑΘΕ
ΑΑΙ ΑΕ ΕΑΑΕΟ ΟΑΙΤΕΟΟΟΙ ΟΑΕΑΕΟ ΑΑΑΕΕΑ ΑΙ „Ι ΟΕΑΑΕΕΟ ΟΟΧΕΟ"
Ι ΟΑΙ ΑΑΟΑ ΟΑΥΑΙ ΑΟΑΑΕ ΕΙ ΘΕ ΑΟΟΥΕ ΕΙ ΕΑΙ ΔΕΟ ΧΑΟΕΑΑΟΥΕ,
ΟΙ Ι ΑΕΟΥΕΥ ΟΟΕΑΟΕ ΟΑΕΑΙ ΔΙ ΑΑΕΟ ΟΑΑΑΑΑ ΑΑΑΑΥΑΙΑ ΟΕΙ ΕΕΟ
ΟΑΟΕΟΙ ΟΕΑ ΟΒΟ „ΑΑΟΑ".

ΟΑΘΙ ΕΟ Ι ΑΟΑΕΑΕΑΙ ΑΥΑΙ Ο, ΟΙ Ι ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΑΑΙ ΑΕ ΕΑΕΟΑ ΑΑ
Ι ΑΥΤΕΑΟΑΕΟ ΟΑΙΤΕΟΟΟΙ Ο ΑΑΙ ΟΑΕΕΑΑΟ ΑΥΤΕΥΙ ΟΕΕ ΒΕΙΑΑΑΑΑΑ ΑΑ
ΟΑΟΕ ΟΕΘΑΙ Ο ΟΒΟ „ΑΑΟΑ" ΑΕΟΑΘΟΙ ΟΕΟΑΕΑΕΟ. ΟΙ ΑΙ ΟΥ Ι.
ΕΙ Ι ΕΡΕΟ ΒΑΟΕΕΕΑΙ ΕΟΕΑΑΑ, ΟΒΟ „ΑΑΟΑ" ΤΙ ΘΙ ΑΑΑΑΑ ΕΙ Ι ΑΟΥΕΟΕΕ
ΕΙ ΟΑΟΑΟΕΕ ΑΑ ΙΕΟ Ι ΕΑΙ Ο ΒΑΟΙ ΑΑΑΑΙ ΑΑ ΟΕΙ ΕΕΟ ΟΑΟΕΟΙ ΟΕΕΟ
ΑΑΟΧΕΑΑ. ΑΙ ΕΙ ΟΑΟΑΟ ΑΟΑΕΑ ΕΟ ΑΑΟΑΙ ΑΑΑΥ, ΟΙ Ι ΑΟ
ΟΑΟΕΟΙ ΟΕΑ ΥΙ ΧΕΕΑ ΟΒΟ „ΑΑΟΑ" Ι ΑΕΑΕΕΟ ΑΑΑΟΡΑΕΑΑΑΕΑ.

Α. ΑΑΕΑΟΥΕΕΕΟ ΤΙ ΘΙ ΑΑΑΕΟ, ΕΑΟΡΙ Α, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο
ΑΑΙ ΑΕ ΕΑΕΟΑ ΑΑ Ι ΑΥΤΕΑΟΑΕΟ Ι ΕΙ ΕΟΟΕΑΙ ΟΑΟΑΟΕΟ ΟΑΙ ΒΑΟΙ ΑΙ
ΟΑΘΙ ΕΑΙ ΑΕΟ ΕΟΕΑΕΕ ΟΑΧΑΟΑΕΟΑΟ, ΑΟΥΕΕΑΑΕΕΑ ΑΑΕΟΕΑΑΟ Ι ΕΟΕ
ΟΕΙΑΑΟΟΙ ΑΟΕΑΕ Ι ΕΙ ΑΟΕΑΑ ΟΒΟ „ΑΑΟΑ" ΑΕΟΑΘΟΙ ΟΕΟ ΒΑΟΕΕΟΥΕ
ΑΥΤΕΥΙ ΟΕ ΑΑΟΑΙ ΑΑΑΑΕΑΙ. ΟΙ ΑΑ ΕΕΘΑΑΟ, ΟΙ Ι Ι ΑΕ ΟΙ ΟΕΟ
ΟΑΟΕΙ ΑΟΕΕ Ι ΟΑΑΑΟΑΑΑ ΑΑΟΟΟΑΑΑ. Ι ΟΕΑΑ ΟΑΙ ΕΑΑΑΑΟΥΕ ΟΑΟΑΟΕΑ
ΑΑΕΑΑΟΕΟ ΟΑΟΕΟΙ ΟΕΕΟ ΑΑΙ ΑΥΑΙ ΕΑΙ ΑΕΟ ΑΑΑΙ ΑΕΑ, Ι ΕΟΕ
ΕΑΕΕΕ ΤΙ ΒΥΙ ΑΕΟ ΑΟΥΕΕΑΑΕΙ ΑΑΕΑ ΕΙ ΤΙ ΟΕΑΕΕ, ΟΙ Ι ΕΘ Ι ΑΑΑΑΟΑΙ ΑΟ
ΟΑΙ ΑΕΟ ΟΑΕΑΕΑΑΟΙ ΟΑΡΑΟΕ, ΟΑΙ ΑΑΑΑ ΑΑΙΤΕΟΟΟΑΥΕΟΕΕ ΕΙ ΘΕ ΑΟΟΥΕ.
ΟΑΥ ΟΑΕΑΕΑ Ι ΕΑΑΟΕΑ, ΑΙ ΑΑΟΑΙ ΑΑΑΕΑ ΧΙ Ι ΑΕ ΕΙ ΟΑΟΑΟΕΟ Ι ΕΑΑΑΟ
ΟΑΑΑΙ Ο ΟΑΑΑΑΙ Ο 84-Α ΟΑΟΥΑΕΙ ΟΕΙ ΕΕΟ ΤΙ ΠΑΕΑΑΟΕΕ, ΑΑΟΕΟΕΕ

ΟΑΓΓΙΛΕΟ ΟΑΘΕΟΙ ΟΕΑ ΑΑ ΑΙ ΠΑΑΕΕ ΟΑΓΓΙΛΕΟ ΓΑΥΑΕΑΑ ΑαΕΕΟ
ΙΟΥΑΑΕΙ ΑΑ.

ΙΑΘΕΑΕΕΑ, ΟΥΘΟ „ΑΑΘΑΟ” ΑΕΘΑΘΟΙ ΟΕ Ι. ΕΙΤΙΕΡΑ ΟΑΟΥΙ ΧΟ
ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑ Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕΟ ΟΑΙ ΑΑΑΕΙ ΑΑΟ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙ Ο
ΑΑΓΑΕΕΑΑΕΟΑ ΑΑ ΙΑΥΓΕΑΘΑΑΕΟ ΙΕΓΕΘΟΘΕΟΑΑΙΕ ΑΑΑΑΑΓΙΕΕ ΒΑΘΕΕΕΑΙ,
ΙΑΑΟΑΙ ΑΑΙΤΕ ΙΙ ΟΑΑΓΙΕΕ ΑΑΟΑΙΤΑΑΑΟ ΟΑΟΑΙΘΕΕΙ ΕΙ ΑΑΘΕΑΓΑΙΑ
ΙΕΑΥΑΑΟ, ΟΙ Ι Α. ΕΙΤΙΛΕΑΘΕΑΙ Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕΟ ΟΑΘΑΑΟΑ ΑΑ Ι.
ΕΙΤΙΕΡΕΟ ΙΙ ΘΙΑΑΑΑΑ ΟΙ ΟΕΟ ΟΓΑΑ ΕΥΙ Ο ΟΥΘΑΕΙ ΕΑΑΥΕΘΕ ΑΑ
ΕΓΟΑΘΑΘΕΑ ΕΑΓΑΑΑΑΓΑ. ΑΕΓΑΕΑΑΙ ΟΥΘΟ „ΑΑΘΑΟ” ΑΙ ΟΑΙΕ ΑΑΑΑΟΥΕ
ΙΙ ΘΙΑΑΑΑΑΑ ΙΙ ΑΑΑΕΟ ΙΕΥΑΑΕΟ ΙΕΑΓΙΕΕ, ΑΘΑΑΑΙ ΑΑΙΤΙΛΑΕΓΑΘΑ,
ΟΑΧΟΡΑΑΕΟ ΙΙ ΕΕΑΑΘΕΕ ΑΟ ΟΓΑΑ ΕΥΙ Ο ΙΕΓΕΘΟΘΕΑΙ ΟΑΑΑΑΘΕΟΑΟ Α.
ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕΟ ΑΑΕΓΟΑΘΑΘΑΑ ΟΥΘΟ „ΑΑΘΑΘΑΕΑΕΟ” 84-Α ΟΑΟΥΑΕΙ
ΘΕΙ ΕΕΟ ΟΑΘΕΟΙ ΟΕΕΟ ΑΑΑΥΑΓΙΕΕ ΑΑ ΙΕΟ ΟΑΓΑΥΑΕΙ Α ΘΕΙ ΕΕΟ
ΟΑΘΟΓΑΑΕΥΙ ΧΑ ΑαΑΕΕ ΟΑΓΓΙΛΕΕ. ΟΑΑΑΓΑΘΑΑ, ΑΘΕΓΑΓΑΕΕΑΙ
ΟΑΘΕΑΑΘΑΑΕΕ ΕΘΑΓΑΙ ΑΑ ΟΥΘΟ „ΑΑΘΑΘΑΟ” ΑΑ Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕΟ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ
ΙΕΘΕ ΑΘΕΑΑΘΕΕ ΘΑΘΟΓΙΕΙ ΟΕΟ ΕΓΟΑΘΑΘΑΕ. ΕΘ ΑΑΑΕΑΕΑΘΑΕ
ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΘΙ ΑΕΥΕΑΘ, ΙΑΥΕΓ ΕΘΑ ΑΑΙΤΑΑ, ΟΙ Ι ΑΑΘΕΑΑΘΕΕ
(ΕΙ ΓΕΘΑΘΟΘΕΕ) ΕΓΟΑΘΑΘΕΟ ΟΑΑΓΙΕΑΙ (ΟΙ ΑΙ ΟΕΥΑΑ 84-Α ΟΑΟΥΑΕΙ
ΘΕΙ ΕΑ) Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΟ ΑΘΑΕΓΑΘΟΥΕΘΕΕ ΙΙ ΘΕΑΕ (ΘΑΑΕΙΤΙ ΘΙΑΑΑΑΑ)
ΑΙΤΙ ΠΟΑΑΑΑΑΑ, ΑΓ ΕΙ ΟΥΘΟ „ΑΑΘΑΘΑΟ”, ΟΙ ΙΑΕΟΥΕΥ ΕΑΕ ΧΕΙΛΟ 100%-ΕΑΙ
ΒΕΕΟ - ΙΙ ΑΑΑΕΟ ΙΕΥΑΑΕΟ ΙΕΑΓΙΕ.

ΟΥΘΟ „ΑΑΘΑΘΑΟ” ΑΕΘΑΘΟΙ ΟΕΟ Ι. ΕΙΤΙΕΡΕΟ ΒΑΘΕΕΕΟ ΧΙ ΓΑΑ ΕΕΑΑΑ
ΟΧΟΙ ΑΑΙΤΑΘΑΘΑΑΕΕ ΑΑΑΑΑ ΙΙ ΒΙΑ Α. ΕΙΤΙΛΕΑΘ ΟΑΑΓΑΑΑ ΕΙ ΑΑΘΕΑΓΙΕΟ
ΑΑΘΑΕΑΕΑΑΕΑΑ, ΟΙ Ι ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑ Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕΟ ΙΕΓΕΘΟΘΕΑΙ
ΟΑΑΑΑΘΕΟΑΟ ΑΙΤΙ ΠΟΑΑΑΑΑΑ ΟΥΘΟ „ΑΑΘΑΘΑΟ” ΕΓΟΑΘΑΘΑΕ.

XI. ΟΑΘΑΙΘΕΕΙ ΕΙ ΕΑΑΕΕΟ ΑΘΕΕΕ, 84-Α ΟΑΟΥΑΕΙ ΘΕΙ ΕΕΟ
ΑΕΘΑΘΟΙ ΟΕΟ ΙΙ ΑΑΕΑΓΙΛΕΟ ΟΑΙΘΟΘΕΑΑΑΕΕΑΙ Α. ΧΟΑΓΑΕΟΥΑΕΕΕΑΙ Α.
ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕΟ ΟΑΘΑΘΕΑΑΓΑΥ ΑΑΘΟΘΟΑΑΑΑ, ΟΙ Ι ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑ
ΑΑΕΓΟΑΘΑΘΑΘΕΕ ΕΥΙ ΘΕΙ ΕΕΟ ΟΑΘΕΟΙ ΘΕΕΕΑ ΑΑ ΠΑΑΕΕ ΟΑΓΓΙΛΕΟ
ΓΑΥΑΕΑΑ ΑαΕΕΟ ΙΟΥΑΑΕΙ ΑΑΕ. ΑΙ ΟΑΑΑΑΘΕΟ ΧΑΘΟΟ ΑΟΥ Α.
ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕ ΑΘ ΟΑΟΥΙ ΧΟ. Α. ΧΟΑΓΑΕΟΥΑΕΕΕΟ ΟΑΑΓΑΕΟ ΕΑΓΑΑΙΑΑ, Α.
ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΟ ΙΕΘΕΑΕΟ ΟΑΘΕΑΑΑΑΕΑΕΑ ΘΕΙ ΕΕΟ ΑαΑΕΕ ΟΑΓΓΙΛΕΟ
ΟΑΓΑΑΓΙΕΓΑ ΑΑΘΕΑΓΙΘΕ. ΙαΑΑΑΑΕΙ ΑΑΘΕΑ ΙΕΘΑΟΥΑΕ ΕΟ ΧΑΘΘΕ, ΟΙ Ι ΙΑΕΕ
ΓΑΒΕΕΕ ΑΓΕΑΑΑΑ ΟΥΘΟ „ΑΑΘΑΘΑΟ” ΑΕΘΑΘΟΙ ΟΕΟ ΙΕΑΘ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙ Ο
ΑΑΓΑΕΕΑΑΕΟΑ ΑΑ ΙΑΥΓΕΑΘΑΑΕΟ ΙΕΓΕΘΟΘΕΟΑΕΑΕΟ ΟΑΕΑΑΑΑΘΑΘΕ
ΑΑΘΕΑΓΙΘΑΑΟ. ΑΘΑΑΑ ΑΑΘΑΕΑΑΕΕΘΒΕΓΑΑΑΕΕΑ ΕΟ ΑΑΟΑΙΤΑΑΥ, ΟΙ Ι Α.
ΧΟΑΓΑΕΟΥΑΕΕΕ 84-Α ΟΑΟΥΑΕΙ ΘΕΙ ΕΕΟ ΟΑΓΓΙΛΕΟ ΑΒΑΘΕΟ ΑΟΙ Ο
ΟΑΕΑΕΙ ΙΔΑΓΕΑΑΕΘΑΕΑΕΟ („ΟΘΘΕΑΑΕ-2” ΑΑ „ΘΕΘΑΑΕΕ ΑΘΑΕ”) ΙΕΥΑΓΙΘΕ
ΕΓΟΑΘΑΘΕΟΥΕΥ ΑΑΑΘΟΘΟΑΑΟ - ΙΑΘ ΟΑΑΑΑ Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕ ΑΑ
ΑΑΙΤΙ ΕΘΑΑ ΕΓΟΑΘΑΘΕ ΘΕΙ ΕΕΟ ΟΑΘΕΟΙ ΘΕΑΘΕΑΙ ΑΑΕΑΑΘΕΟΑΑΕΕ.

ΟΑΘΑΙΘΕΕΙ ΕΙ ΕΑΑΕΕΟ ΑΘΕΕΕ, ΑΘΕΕ ΙαΘΕΑ, ΙΙ ΒΙΑΑΑΕΟ - Α.
ΕΙΤΙΛΕΑΘΑ ΑΑ Α. ΧΟΑΓΑΕΟΥΑΕΕΕΟ ΟΑΑΓΑΑΑΕΟ, ΙΑΓΙΘΑ ΙαΘΕΑ,

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΑΑΓΑΕΕΑΑΕΟΑ ΑΑ ΙΑΥΓΕΑΟΑΑΕΟ ΙΕΓΕΟΟΟΕΟΑΑΙΕ ΟΘΟ
„ΑΑΟΑΟ“ ΑΕΟΑΘΟΙΟΕΟ Ι. ΕΙΠΕΡΕΟ ΙΕΑΟ ΑΑΑΕΑΑΙΕΕΕ ΒΑΘΕΕΕΟΑ ΑΑ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΘΑΘΕΑΙΑΓΙΟΕΟ ΟΑΘΟΙ ΥΑΑΟΟΙ ΑΑ ΒΑΘΑΑΕΟ ΕΙΠΕΟΑΟΕΟ
ΕΑΑΙαΑΙ ΙΑΟΕΟ ΟΑαΑΕΑΑ ΙΙΟΑΟΥΑΕΑ Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕΟ ΙΕΑΟ
ΑΑΕΑΕΑΑΟΕΕ ΑαΟΙΑ-ΑΑΠΙΑΟΟΑΑΕΟ ΟΑΑΑΟΑΑΕΕΕ ΑΓΑΕΕΑΕ ΙΕΑΓΕΥΙΑΑΟ
ΕΙΑΑΑ, ΟΙΙ Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕ ΙΙΘΙΑΑΑΑΑ ΟΘΟ „ΑΑΟΑΟ“ ΟΑαΑΕΕΕ ΑΑ
ΙΕΟΕ ΕΓΟΑΟΑΟΑΑΕΟΑΕΑΕΟ.

ΟΙ ΑΑΕΕΑΑ ΑΑΙΠΕ ΑΥΓΕΥΙΟΕΕ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΟ ΑΥΕΕΟ ΙΙΟΑΟΥΑΕΕΟ
ΒΑΟΙΠΙΑΑΑΑΓΑΕΕΑ ΕΙ ΑΑΙΥαΑΑΑΑΑΟ, ΟΙΙ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΑΑΓΑΕΕΑΑΕΟΑ
ΑΑ ΙΑΥΓΕΑΟΑΑΕΟ ΙΕΓΕΟΟΟΟ Α. ΕΙΠΑΕΟ ΙΙΟΑΟΥΑΕΑ ΟΑαΑΑΑ ΙαΓΕΙ Α
ΕΙ×ΙΟΙΑΥΕΕΟ ΙΕΒΙ ΑΑΑΕΟ ΙΕΓΕΕ ΑΑ ΙΑΟ ΑΠΙΡΟΑΑΑΑΑ ΑΑΕΑΑΟΕΟ
ΟΑΘΕΟΙΟΕΕΟ ΕΑΕΕΕΙΠΙ ΒΥΙ ΑΑΘΕΑΙ ΑΟΕΑΑ αΑΙΟΑΥ ΑΑ
ΟΕΥΙ ΥαΕΕΟΑΕΑΕΟ ΟΟΑ×ΟΕαΙ ΑΑΟΑΠΙ ΟΕ ΥαΓΑΟΑΑΕΟΑΕΑΙ ΙΕΟΒΟΑ×ΑΑ
ΑΑ ΑΟΑ ΟΑΕΙΑ ΕΠΙΛΑΟΥΕΟΕΕ ΕΓΟΑΟΑΟΕ.

XII. ΟΑΟΑΙΑΘΕΕΙ ΕΙ ΕΑΑΕΑ ΑΕΑΓΑΙΑΑΑ ΙΙΟΑΟΥΑΕΕΟ
ΒΑΟΙΠΙΑΑΑΑΓΑΕΑΑΟ ΕΙΑΟΥΕ, ΟΙΙ ΑΟΥ ΑΘΕΕ ΕΙ ΘΕΟΕΑΑΑΙ, ΑΕΟΥΥ
ΟΑαΑΑΑ Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕ, ΑΟ ΕΥΙ Ο×ΕΑΑΑΠΙΟΕΕΕ ΑΑΠΙΟΟΕΕΥΙ ΙαΑΟΑΑ
ΟΕΙ ΕΕΟ ΟΑΘΕΟΙΟΕΕΟ ΟΘΟ „ΑΑΘΑΟΑΕΑΕΟ“ ΑΑΑΥΑΓΙΕΟΑ ΑΑ ΟΕΙ ΕΕΟ
ΡΑΑΕΕ ΟΑΓΙ ΑΕΟ ΙΑΥΑΕΑΑ ΑαΕΕΟ ΙΟΥΑΓΑΕΓΙ ΑΕΟ ΕΑΟΡΙ-ΟΑΙΤΑΘΕΕΑΑΟΕΑ
ΟΟΕΕΑΟΕΙ ΑΑΟΥΕ. ΕΟΙΥΑ ΑΙ ΟΑΕΕΕαΑΑ ΙΑΕΕΑΙ ΟΑαΑΑΑΟΑΑΕ,
„ΙΑΒΑΟΙΑΕΑ ΟΑΟΑαΑΑ“ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΙΑ-9 ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΓΘΟΕΑΑΙ
ΑΑΠΙ ΙΑΕΓΑΟΑ, ΕΑΑΟΑΑΑ ΟΑΘΓΕΑΓΕ ΙΠΕΑΘΑΟΑΕΑΑΕΟ ×ΑΟΑΕΑΑΟΥΕ,
ΑΕΓΑΕΑΑΙ ΑΓΟΑαΟΟΑΑΑ ΑΥΓΕΥΙΟΕΕ ΟΘΕΕΑΟΕΓΙ ΑΕΟ ΑΑΠΥΑΟΑΑΑΟ. ΟΑΘΙΑ
ΑαΑΑΑ ΟΑΑΑΠΙΑΓΑΕΕΑΑΕΙ ΑΒΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΕΟ – ΟΕΙ ΕΕΟ ΑΟΟΑΑΟΕΕ
ΟΑΓΙ ΑΕΟ ΑΥΑΑΑΟ ΑΑ ΙΕΟ ΙΑΥΑΕΑΑ ΑαΕΕΟ ΙΟΥΑΓΑΕΓΙ ΑΑΟ. ΑΟΓΑΑΟΕΑΕΑ,
ΑΙΤΑΘΕΑΙ ΑΑΕΑΑΟΥΕΟΑΑΕΕ ΕΠΙ ΓΕΟΑΟΟΕΕ ΕΑΟΡΙ-ΟΑΙΤΑΘΕΕΑΑΟΕΑΕ
ΙΠΙΘΙΑΑΑΑΑΕΟ ΑΑΓΑΓΙ ΟΥΕΑΕΑΑ ΑΑΟ ΙΠΙ αΑΑΑΙ ΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ
ΑΑΓΑΕΕΑΑΕΟΑ ΑΑ ΙΑΥΓΕΑΟΑΑΕΟ ΟΑΓΕΓΕΟΟΟΙΟ ΑΕΘΕΟ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΙΑΕΟ
ΑΑΟΑΟΥΑ. ΑΘΑΑΑΓΙ ΟΕΑΑ ΙΑΕΑΕΕ αΑΑΑ ΙΙΟΑΟΥΑΕΕΟ ΙΠΙΘΙΑΑΑΑΕΑ
ΕΠΙ ΑΕΕΟΟΙ ΑΑ. αΑΘ ΕΑΕ ΙΕΑΕΟ 84-Α ΟΑΟΥΑΕΓΙ ΟΕΙ ΕΕΟ
ΘΑΑΑΑΙ ΑΑΑΑΕΑΙ ΑΑ ΕΑΑΑΟ ΙΑΕ ΑΕΟΟ, ΟΑΓΑΑΑ αΑΑΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ
ΑΑΓΑΕΕΑΑΕΟΑ ΑΑ ΙΑΥΓΕΑΟΑΑΕΟ ΙΕΓΕΟΟΟΟ, ΑΓΕΟ ΟΑΓΑΑΑ ΕΕ ΟΘΟ „ΑΑΟΑ“
ΒΑΘΕΕΕΕ ΙΕΓΑΘΕΑΑΟ ΙΕΓΕΟΟΟ Α. ΕΙΠΑΕΟ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΓΙ ΑΕΕ
ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΙΑΑΟΕΕ ΒΑΘΕΕ 84-Α ΟΑΟΥΑΕΓΙ ΟΕΙ ΕΕΟ ΑαΑΕΕ ΟΑΓΙ ΑΕΟ
ΙΟΥΑΓΑΕΓΙ ΑΑΘΕΑΙ ΑΑ ΙΕΟΕ ΟΑΘΕΟΙΟΕΕΟ ΑΑΑΠΙ ΥΑΓΑΘΕΑΙ
ΑΑΕΑΑΟΥΕΟΑΑΕΕ.

ΑΓΑΑΓΑΑ, ΟΓΑΑ ΑΕΑΑΟΑΟΑΓΙ Ε, ΟΙΠΙ ΙΠΙ ΟΑΟΥΑΕΑΟΑΥ ΕΑΟΑΑΑ ΟΓΑΑ
ΟΥΓΙ ΑΓΙ ΑΑ, ΕΟ ΟΑ Ο×ΕΑΑΑΠΙΟΕΕΑΑΕΟ ×ΑΟΑΕΑΑΟΥΕ ΟΑΕΡΕΑΑΙ ΑΑ
ΑΠΙΘΙΑΑΑΕ ΕΠΙ ΑΑΑΓΕΑΓΑΑΟ, ΑΕΟΕΑΓΑΥ ΕΑΕ ΑΒΑΟΠΙ ΑΑΑΑ
ΙΠΙ ΕΑΘΑΟΑΕΑΑΑΑΟ.

ΑΥΓΕΥΙΟΕΕΑΑΓΙ ΑΑΠΙ ΙΑΕΓΑΟΑ, Α. ΑΑΕΑΟΥΑΕΕΕΟ ΙΠΙΘΙΑΑΑΑΕΟ
ΟΑ×ΑΟΑΑΑ ΕΠΙ ΓΟΘΕΟΟΥΕΟΟ-ΟΑΙΤΑΘΕΕΑΑΟΕΑΕ ΕΑΑΕΟΑΘΕΟΕΕΕ

ΟΑΟΑΡΕΑΑΑΕΕΑ ΕΙΕΟ ΙΕΟαΑΑΑΑΑ, ΙΑΟ ΟΑΑΑΑΑ ΙΙαΥΑΑ ΕΟ ΑΟΑ
ΕΙ ΙΕΟΑΟΟΕΕ ΕΑΟΡΙ -ΟΑΙΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΑΑΟΕΑΑΕΟ ΑΑΑΑΑ.
ΙαΑΑΑΑΕΙ ΑΑΟΕΑ ΙΕΟΑΥΑΕ ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΒΑΟΙΙΙΑΑΑΑΓΕΕΟ ΑΑΙΥαΑΑΑΑ,
ΟΙΙ, ΕΟΕΕ ΕΘΙΑΑΙ ΑΑ Α. ΑΑΕΑΥΑΕΕΕΟ ΙαΟΕΑΑΙ ΕΙ ΙΕΟΑΟΟΕΕ
ΑΕΑΙΑΟΒΕΙΑΑΑΑΑΑ, ΙΑΟΕΙ ΙΑΟ ΑΟΥΕΕΑΑΕΑΑ ΟΙΑΑ ΟΑΒΟΑΑΟΙ ΑΑ
ΑΑΘΟΟΑΟΕΟ Ο×ΕΑΑΑΙΙ ΟΕΕΑΑΑ. ΑΟ ΑΑΟΑΙΙ ΑΑΥ ΕΙΑΟ ΑΑΑΟΟΟΑΑΟ,
ΟΙΙ ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΙΙ ΘΙΑΑΑΑΕΟ ΑΟΙΑΑΕΟ ΑΑΙΙΟΑΕΥΑΟΑΕΕ ΑΑΟ ΕΘΙΑΑΙ ΑΑ
ΑΑΓΑΕΕΑΑΕΟΑ ΑΑ ΙΑΥΓΕΑΟΑΑΕΟ ΙΕΙΕΟΟΟΕΟ Ο×ΕΑΑΑΙΙ ΟΕΕΑΑΑ.

XIII. ΑΑΕΑΟΕ ΑΑΕΑΥΑΕΕΕΟ ΙαΟΕΑΑΙ ΟΥΘΟ „ΑΑΟΑΟ” ΕΙΟΑΟΑΟΑΑΥΕ
ΙΙ ΘΙΑΑΑΑΟ ΕΕΑΑΑ Ο×ΟΙ ΑΑΙΑαΑΟΑΑΑΕΟ αΑΕΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο
ΘΟΑΕΕΑΑΙΟΕΟΑΑΙΕ 2005 ΒΕΕΟ 18 ΑΘΟΕΕΟ ΑΑΑΑΑΓΕΕΕ ΒΑΟΕΕΕ
(1 5210/9-33). ΑΙ ΒΑΟΕΕΕΟ ΟΕΙΑΑΟΟΕΑΑΙ ΑΑΙΙΙΑΕΙΑΟΑ, ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑ
ΑΑΙΙ ΕΥΟΘΑΑ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΟΥΘΟ „ΑΑΟΑΟ” ΟΕΘΟΕ ×ΑΘΟΙ ΑΟΕΑΕ
ΑΕΟΑΘΟΙ ΟΕ. ΕΑΟΡΙ Α, Α. ΑΑΕΑΥΑΕΕΕ ΑΥΓΕΥΙΑΑΟ, ΟΙΙ ΟΥΘΟ „ΑΑΟΑΙ”
ΟΑΑΟΟΟΕΑ αΑΕΥΑΕΟΟΕΑΑΕΕ ΙΑΕΕΟΟΕ ΑΑΕΑΑΟΕΕΑΑΓΕ ΑΑΕΑΑΟΕΟ
ΑΑΙΓΕΙΕΟΟΑΥΕΟΕΕ ΕΙΙΘΕΑΘΟΕΟ ΙΟΑΙΑΕΙ ΑΑΟΕΑΙ ΑΑΕΑΑΥΕΟΑΑΕΕ ΑΑ
ΕΕαΙ ΑΟ ΘΟΑΕΕΑΑΙΟΕΟΑΑΑΙ ΑΕΙΙΑΕΟ ΙΕΥΑΑΑΟ, ΟΑΕΑ ΟΑΑΕΙΒΕ×ΙΙ
(ΟΑΟΑΑΑΙΕΟΙΑ ΟΑΙΟΑαΟΘΑΑΙΑ) ΑΟΙΟΕΑΑ ΑΑ αΑΟΙ ΑΓΑΑ ΟΑΑΟΟΟΕΙ Ο
ΕΑΑΕΟΕ ΟΑΙαΑΑΑΟΕ ΟΑΕΙ ΙΘΑΙΟΑΥΕΙ ΑΑΕΑΑΑΟΕΑΑΑΓΕ. ΑΙ
ΑΑΕΑΑΑΟΕΑΑΑΑΕΟ ΟΑΟΟΟΕΑΑΕΟ ΑΑαΕΑΙΟΘΑΑΑ ΕΕ ΟΑΟΕΙ ΑΟΕ
ΘΟΙ ΑΕΑΙΑΟ ΘΘΙΕΟ ΑΥΓΕΥΙΟΕ ΙΟΑΑΓΕΑΥΕΑΟ, ΟΕΟ ΑΑΙΙ Υ, „ΕΑΕ
ΕΡΟΕΑΑΟΕΕΑ ΑΑΙΑΟΑΑΕΕ ΕαΑΑΙ Ο ΟΑΑΑΓΕΙ ΘΟΙ ΥΑΙΟΑΑΕ, ΟΑΟΑΑΙΕΟΕ
ΟΑαΟΘΑΑΕΟ ΘΘΙ ΓΕΙΑΕΟ ΑΑΙΙ, ΟΑΑ×ΑΘαΙ Ο ΕΑΑΕΟΕ ΟΑΘΓΕΑΓΙΑ, ΟαΑΑ
ΙΟΑΑΓΕΑΥΕΑΑΕΑΙ ΑΑΑΑΑΟΕΕ αΑΕΥΑΕΟΟΕΑΑΕΟΑ ΑΑ ΟΑΕΑΓΙΑΑΑΑΕΟ
ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑ, ΑΑΕΕαΙ ΑΙ Ο ΙΟΥΑ-ΙΙ ΟΑΙΟΑαΟΘΑ ΘΑΟΟΙ ΓΑΕΕ ΑΑ Α.Ο.”

ΙΑΟΕΑΕΕΑ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΘΑΟΕΑΙΑΓΙΟΕΟ ΟΑΑΑΙ ΑΑΑΑΑΓΕΕΑΑΑΥΕ
ΑΙ ΑΙΓΕΟΙΑΓΙΟΕΟ ΕΑΙ ΑΑΕΑ ΑΟ ΑΟΕΟ ΟΑΟΑΟΕ, ΙΑΑΟΑΙ ΑΟ ×ΑΘΟΕ
ΟΟΟΕΕΑΑΥ ΑΟ ΓΕΥΙΑΑΟ ΕΙΑΟ, ΟΙΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ Ι ΙΑΟ ΟΟΑΑΥΑΑΑ ΑΟ
ΙΕΑΘΥΕΙ Ο ΟΥΘΟ „ΑΑΟΑΟ” ΕΙΟΑΟΑΟΑΑΕΑΙ ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΕΟ
ΕΑΑΥΕΟΟΟΕΑΟΕΙ ΑΕΟ ΑΟΙΑΑΕΟ ΑΑΙΙ ΟΑΟΕΑΑΑΑ.

XIV. ΟΑΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ Ο ΘΕΟΑΑΕΕ ΕΙ ΕΑΑΕΑ
ΑΥΓΕΥΙΑΑΟ, ΟΙΙ ΟΑΟΑΑΙΕΟ ΟΑαΟΙ ΙΙ αΑΕΑΑΑΟ ΟΑΙΒΑΟΙΑΙ
ΟΑΘΓΕΑΓΙΑΕΟΑΕΑΙ ΟΑΕΡΑΑΑΟ ΟΑΙΒΑΟΙΑΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΑΕΟΑΑΓΕ ΙΑΕΕ,
ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΑΑΙ×ΟΡΙΑΑΑΕΕΑ (ΘΑΟΟΓΕΙ ΟΕΑ) ΙαΟΕΑΑΙ ΑΥΕΑΟΑΑ
ΙΑΟΑΕΟΕΟΟΕΕ ΑΑΙΙ ΕΕΑΑΑΟΕΑΑΑ. ΑΙΕΟ ΑΑΙΙ Α, ΟΙΙ αΥΕΟΑΑ ΟΑΒΑΟΙΙ Ο
ΙΑΟΕΑΑΟΑ ΑΑ αΑΕΙΠΟΑΑΓΑΕΙ ΑΑΥΕ ΟΟΑ×ΟΡΑΕΙ Α ΑΙ ΓΕΙΕΟΑΑΟ
ΘΑΟΟΓΕΙ ΟΕΟ ΙΑΑΑ ΑΑ ΕΑΕ, ΟΕΙΑΙ ΑΑΕΕΑΥΕ, ΑΟΟΟΕΑΑΟ ×ΑΘΟΙ ΑΟΕΑΕ
ΑΕΟΑΘΟΙ ΟΕΟ ×ΟΙΟΥΕΑΟ.

ΑΑΙ×ΟΡΙΑΑΑΕΕ (ΘΑΟΟΓΕΙ ΟΕ) ΑΑ ΙΕΟ ΙΕΑΟ ΑΑ×ΟΡΙΑΑΟΕΕ
ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ ΟΑΙΙ ΘΑΕΑΘΙ ΑΟΟΙΑΕΟ ΟΟΟΕΕΑΑ ΑΑΙΙ ΟΕΕΑΑΑΑΕΕ
ΟΟΑΕΑΘΟΑΑΕΑ. ΟΑΙΒΟαΑΟΙ Α, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΟΑΑΑΑΙ ΑΑΑΑΑΓΕΕΑΑΕΑΑΙ ΟΑΙΟ,
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΘΑΟΕΑΙΑΓΙΟΟΑΥ ΑΑΟαΕΟΑΑΑΕΑ ΑΙΕΟΕ ΟΟΟΕΑΑ

ΑΑΥΓΙ ΑΕΑΟΑΑΑ ΑΑ ΕΑΕ ΟΘΟ „ΑΑΟΑΟ“ ΤΙ ΕΑΟΑΓΕΑΑΟ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ Α. ΑΑΕΑΥΑΕΕΕΟ „ΟΑΕΘΕΟΑΑΑΟΕ ΑΟΟΑΑΟΕ ΕΙΤΑΟΥΕΘΕ ΕΟΘΕΑΕΘΕ ΘΕΟΟ“. ΘΑΑΥΤΕΟ ΟΑΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΙ ΤΙ ΟΑΑΓΙΟ ΙΑΘΕΑΓΙ ΑΟΑΕΕ ΟΑ×ΑΟΑΑΑ ΟΙ ΑΕΑΑ ΑΑΟΥΑΑΑΑΕΕΑ ΑΑ ΑΟ ΟΑΑΟΑΑΑΤΑΑΑ ΤΕΟ ΤΕΑΟΑΑ ΤΕΥΑΑΟΕ ΕΑΓΙ ΓΑΑΕΟ ΟΕΓΑΑΟΟΟ.

XV. ΟΑΘΙΕΟ ΑΟΟΑΑΕΕΑΑ ΑΑΓΑΕΕΑΕΟ ΑΑΕΑΑΕΕΘΒΕΓΑΑΕΕ, ΟΑΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΓΑΘΕΕΤΙ ΑΥΤΕΥΓΑΑΟ, ΟΤΙ ΟΑΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΙ ΤΙ ΟΑΑΓΙ, ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΟ ΘΑΘΕΑΓΑΓΙΟΕΟ ΒΑΑΟΕΟ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑΥΕ ΕΓΟΑΟΑΟΕΑ ΕΙΤ×ΕΕΘΟΕΟ ΟΑ×ΑΟΑΑΕΟΑΟ, ΓΑΑΕΘΙΕΑΟ ΟΑΤΕΑΑΑΑΑΟΕ, ΟΑ×ΟΡΑΕΕΑΓΑΑ ΟΓΑΑ ΑΑΤΙΕΕΑΕΕΙΟ ΙΑΘΕΑΓΙ ΑΑΕΑΑΟΕΟΑΑΟΕΕ ΟΑΑΕΑ ΑΑΟΑΓΙ ΑΑΑ ΟΒΙ ΟΕ ΑΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΟ ΤΕΟΑΥΑΑΑΑ. ΕΕΘΑΕΟ ΟΑΘΘΑΕΕΕΕΟ ΟΑΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΓΑΘΕΕΤΙΟ 2005 ΒΕΕΟ 10 ΕΑΑΑΟΑΕΕΟ ΑΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑΟΕ (ΟΑΘΓΑ 1 04/04) ΑΥΤΕΥΓΙΘΕΕΑ, ΟΤΙ „ΟΑΕΙΕΟ ΒΑΑΟΕΟ ΕΕΕΤΙ ΑΟΕΕ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ ΟΑΤΙ ΒΓΑΑΕΟΑΟ, ΟΑΘΕΘΕΕΑ ΕΟ ΑΟΑ ΕΑΕ ΕΑΘΡΙ ΑΕΑΓΑΟΕ ΕΟ ΕΙΤΑΟΥΕΑΟΕ ΑΑ Α. Ο. ΙΑΑΑΑΑΕΙ ΑΑΥΕ ΟΓΑΑ ΕΘΓΑΟ ΤΕΥΑΑΟΕΕ ΕΑΕΕΙ ΓΙ ΑΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ ΑΟΕ ΑΑ ΟΑΑΕΑ ΟΑΑΑ ΑΑΟΑΓΙ ΑΑΑ“. ΑΓΑΑΑΟΕ ΤΕΑΑΓΙ ΤΕΟ ΕΑΓΙ ΟΕΟΑΑΑΟ, ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΟ ΘΑΘΕΑΓΑΓΙΟΕΟ ΒΑΑΟΕΟ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ ΟΑ×ΑΟΑΑΑΟΕ, ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΟΑΑΑΑΑΑ ΤΙ ΑΥΑΑΟ ΕΑΘΡΙ ΑΓ ΟΑΑΑΟΙ ΕΓΟΑΟΑΟΑΑΕ ΟΟΑ×ΟΡΑΕΕΤΙ, ΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΕΕΟΑΑΑΓΙ ΑΑΟΥΑΓΙ ΑΑΘΕΕ ΙΑΘΑΑΑΑΟΑ.

ΟΙ ΑΑΕΕΑΑ ΑΕΑΓΙ ΑΥΤΕΥΓΙΘΕΕΟ ΑΑΕΑΑΕΕΘΒΕΓΑΑΕΕ, ΑΑΕΙΤΡΥΑΑΓΑΕΓΙ ΑΟ ΟΑ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΕΕΟ 53-Α ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΑΑ ΙΑΓΙ ΟΑ ΘΟΓΘΟΑΑΕΕ, 54-Α ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΓΘΟΕΕΑ ΑΑ ΙΑ-2 ΘΟΓΘΟΕΟ „Α“ ΘΑΑΘΟΓΘΟΕΕΑ ΑΑ 89-Α ΙΟΑΕΕΕ, „ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΟ ΟΑΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΓΑΘΕΕΤΙΟ ΟΑΟΑΑΑ“ ΤΙ ΟΑΑΓΙΘΕΕ ΕΑΓΙ ΤΕΟ ΙΑ-19 ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΓΘΟΕΟ „Α“ ΘΑΑΘΟΓΘΟΕΕ, 21-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΓΘΟΕΕ, ΙΑ-40 ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΑΑ ΙΑΓΙ ΟΑ ΘΟΓΘΟΑΑΕΕ, 43-Α ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ, ΙΑ-2, ΙΑ-4, ΙΑ-7 ΑΑ ΙΑ-8 ΘΟΓΘΟΑΑΕΕ, „ΟΑΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΕΙ ΟΑΓΑΘΕΑΕΒΑΟΓΙ ΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ“ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΟ ΕΑΓΙ ΤΕΟ 32-Α ΑΑ 33-Α ΙΟΑΕΕΑΑΕΕ,

ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΟ ΟΑΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΓΑΘΕΕΤΙ

Α Α Α Α Γ Ο:

1. ΑΟ ΑΑΕΓΑΥΙ ×ΕΕΑΑΟ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΟ ΤΙ ΘΑΕΑΘΕΟ ΑΑΕΑΟΕ ΑΑΕΑΥΑΕΕΕΟ ΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕ „ΑΑΕΑΟΕ ΑΑΕΑΥΑΕΕΕΟΑΕΑΕΟ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΟ ΘΑΘΕΑΓΑΓΙΟΕΟ ΒΑΑΟΕΟ Ο×ΕΑΑΑΓΙΘΕΕΑΑΕΟ ΑΑΑΑΓΑΑ ΟΑΒΥΑΑΟΕΟ ΕΑΓΙ ΑΑΕΑ“ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΟ ΘΑΘΕΑΓΑΓΙΟΕΟ 2006 ΒΕΕΟ 31 ΙΑΘΟΕΟ ΑΑΑΑΓΕΕΑΑΕΟ ΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑΑ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΕΕΟ 53-Α ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΑΑ ΙΑ-2 ΘΟΓΘΟΑΑΕΑΓΙ ΑΑ 54-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΓΘΟΕΟ „Α“ ΘΑΑΘΟΓΘΟΕΑΓΙ ΤΕΓΑΘΕΑΑΕΕ;
2. ΑΟ ΑΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ ΠΑΕΑΟΥΕΑ ΟΑΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΓΑΘΕΕΤΙΟ ΟΑΑΓΙ ΙΑΑΕ ΤΕΟΕ ΟΑΑΑΟΙ Α ΑΑΓΙ ΥΑΑΑΑΕΟ ΤΙ ΙΑΓΙΘΕΑΑΓΙ;

-
3. ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑ ΟΑΙ ΕΤΤΑ ΑΑ ΑΟΑΥΕΑΟΑΑΟ ΑΙ ΑΑΑΟΕΓΑΑΟ ΑΟ
ΑΑΑΙΑΑΑΑΑΑ;
 4. ΑΙ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΕΟ ΔΕΟΕ ΑΑΑΑΕΑΑΙ Ο ΙΑΑΟΑΑΟ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο
ΘΑΑΕΑΑΙΟΟ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΙΕΑΑΟΙ ΑΑΟΑ ΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΟΑΕΑΑΟ
ΟΑΟΑΟΕΕΙ Ο;
 5. ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑ ΑΑΙ ΘΑΑΥΓΑΟ „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΟΑΕΑΙ ΠΑΑΕΙ
ΙΑΥΓΑΟΕ“ (7 ΑΥΕΟ ΑΑΑΑΟΕ) ΑΑ ΘΑΟΑΟΕ.

ΕΙ ΕΑΑΕΟ ΒΑΑΟΑΕ: ΑΑΟΑΟΕΙ Γ ΑΙ ΕΡΑ (ΟΑΑΙ ΙΕΟ ΕΑΑΙ ΑΑΙ ΙΑΟΑ,
 ΙΙ ΙΑΟΑΙΑΑΕΕ ΙΙ ΟΑΙΟΕΕΑ),
 ΑΑΑΟΑΓΑ ΑΑΑΟΑΙΕΑ,
 ΕΑΕΙ Α ΧΟΕΑΟΑΡΑ,
 ΙΕΕΙ ΕΙ Α ΟΑΟΕΙΕ.

**ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΑΔΑΕ ΑΑΕΟΩΑ ΕΟΟΕΟΟΕΑ ΑΟΙ ΥΕΑΥΕΑ ΑΑ
ΤΙ ΘΑΕ ΑΘΑ ΟΟΟΩΑΙ ΟΑΑΑΟΑΡΑ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΘΑΟΕΑΙΑΤΟΕΟ ΒΕΤΑΑΥΙΤΑΑ**

1 2/3/364

0. ΕΑΕΕΕΟΕ, 2006 ΒΕΕΟ 14 ΕΑΕΕΟΕ

ΕΙ ΕΑΑΕΕΟ ΟΑΤΑΑΑΙΓΕΤΑΑ: ΓΕΕΙ ΕΤΑΕ ΥΑΘΑΑΕΕΟΥΑΕΕΕ (ΕΑΑΙαΑΤΙ -
ΤΑΟΑ), ΤΕΑΟ ΑΑΤΕΡΑ, ΕΑΤΑΟΑ ΥΙ ΟΑΙ ΕΑΟΥΑΕΕΕ, ΑΑΟΟ αΕΙαΤΙ ΕΑΑΑ
(ΤΙ ΤΑΟΑΤΑΑΑΕΕ ΤΙ ΟΑΤΑΟΕΕΑ).

ΟαΑΤΙ ΤΕΟ ΤΑΕΑΤΕ: ΑΕΑΤΑ ΕΑΥΕΡΑ.

ΟΑΘΙΕΟ ΑΑΟΑΔΑΕΑΑ: ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΑΔΑΕΑΑΕΟΩΑ ΕΟΟΕΟΟΕΑ
ΑΟΙ ΥΕΑΥΕΑ ΑΑ ΤΙ ΘΑΕ ΑΘΑ ΟΟΟΩΑΙ ΟΑΑΑΟΑΡΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ
ΘΑΟΕΑΙΑΤΟΕΟ ΒΕΤΑΑΥΙΤΑΑ. ΑΑΑΕΟ ΟΑΑΑΤΕ: ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΑΕΙ ΑΑΕ
ΑΑΤΕΓΕΟΟΟΥΕΟΕΕ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΤΑ-3 ΤΟαΕΕΟ ΤΑ-3 ΑΑ ΤΑ-4 ΤΑΒΕΕΑΕΟ
ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 24-Α ΤΟαΕΕΟ
ΘΕΟΑΑΕ ΑΑ ΤΑ-4 ΘΟΙΘΟΑΑΕΑΙ ΑΑ 41-Α ΤΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΘΟΙΘΟΕΑΙ
ΤΕΤΑΟΕΑΑΕΕ.

ΟΑΘΙΕΟ ΑΑΤαΕΕΑΕΟ ΤΙ ΤΑΒΕΕΑΤΕ: ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑ - ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ
ΑΔΑΕΑΑΕΟΩΑ ΕΟΟΕΟΟΕΑ ΑΟΙ ΥΕΑΥΕΕΟ ΒΑΟΙΤΙ ΑΑΑΑΤΕΑΑΕ: ΟΟΟΩΑΙ
ΟΑΑΑΟΑΡΑ, ΓΕΤΙ ΕΤΙ ΤΑΟΕΑ ΑΑ ΓΕΤΙ ΑΙ ΑΟΙ ΤΕΡΑ; ΤΙ ΘΑΟΟαΑ -
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΘΑΟΕΑΙΑΤΟΕΟ ΒΑΟΙΤΙ ΑΑΑΑΤΕΑΑΕ: ΕΙ ΟΑΑ ΕΤΙ ΤΑΟΥΑΕΕ
ΑΑ ΕΑΑΑΙ ΕΑΟΟΑΡΑ.

2006 ΒΕΕΟ 2 ΤΑΟΟΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΙ
ΟΑΟΑΤΑΟΕΕΤΙΟ ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕΕ (ΟΑΑΕΟΟΟΥΕΕΟ № 364)
ΤΙ ΤΑΟΕΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΑΔΑΕΑΑΕΟΩΑ ΕΟΟΕΟΟΕΑ ΑΟΙ ΥΕΑΥΕΑΙ ΑΑ
ΤΙ ΘΑΕ ΑΘΑ ΟΟΟΩΑΙ ΟΑΑΑΟΑΡΑΙ.

ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΟΑΤΙ ΟΑΤΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΕΑ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 42-Α ΤΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕ, 89-Α
ΤΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕΟ „Α” ΘΑΑΘΟΙΘΟΕ, „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ
ΟΑΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΤΑΟΕΕΤΙΟ ΥΑΟΑαΑΑ” ΤΟΑΑΤΟΕΕ ΕΑΤΙ ΤΕΟ ΤΑ-19
ΑΑ 39-Α ΤΟαΕΑΑΕ, „ΟΑΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΤΑΟΕΑΕΒΑΟΙΤΑΑΕΟ ΥΑΟΑαΑΑ”
ΕΑΤΙ ΤΕΟ ΤΑ-15 ΑΑ ΤΑ-16 ΤΟαΕΑΑΕ.

ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΕΑΤΑαΙΤΑΑ, 2004 ΒΕΕΟ 11
ΑΑΕΑΤΑΟΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΑΕΙ ΑΑΑΕ ΑΑΤΕΓΕΟΟΟΥΕΟΕΕ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΤΑ-10,
37-Α, 38-Α ΤΟαΕΑΑΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΕΑ, ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑ ΟΟΟΩΑΙ ΟΑΑΑΟΑΡΑΙ
ΤΕΤΑΟΕΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΑΟΙ ΑΤΟΕΕ ΟΥΕΥΟΙ ΑΑΕΟ ΟΑΑΑΤΙΟ ΑΑ
ΤΙ ΕΕαΙ ΑΑ ΑΥΤΕΥΤΟΕ ΟΒΥΑΑΑΟΥΕ ΑΑΥΟΕΕ ΟΑαΟΙ ΕΙ×Ι ΟΤΑΥΕΑ,
ΘΑΜΕΑΑΤΟΕΟ 2000 ΒΕΕΟ 12 ΤΑΕΟΕΟ 1 433 ΑΑΤΕΑΟΑΟΕΑΑΕΟ
ΥΑΟΑΑΤΕΟΑΑ ΟΑΘΙΓΕΕΕ ΑΟΙ ΑΤΟΕΕ ΟΥΕΥΟΙ ΑΑΕΟ ΟΑΑΑΤΙΟ
ΕΙ ΤΟΟΑΑΑΤΕΟΑ ΑΑ ΑΑΑΑΟΑαΑΑΑΕΟ ΑΑΤΑΕΑΑΟΕΑΙ ΑΟΡΙ ΕΕΟ
ΤΑΑΤΙ ΤΑΟΑΤ ΑΕΟ ΟΑΤΟΒΑΑΕΑΕΕ ΑΟΙ ΑΑΕΕΕ ΟΑΟΒΥΑΑΑΕΑΥΙ ΟΕΟΙ
ΕΙ ΤΕΟΕΕΟ ΤΕΑΟ ΟΑΘΙΓΕΕΕ ΑΙ ΕΟΤΑΓΟΑΥΕΑ, ΕΑΟΡΙ Α: ΑΙ ΤΟΑΑΤΙΟ ΤΕΑΟ

1999-2000 βΕΑΑΟΥΕ ΟΑ×ΕΙΓΑΤΟΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ, ×ΟΕΑΑ-ΟΑΕΟΑΑΕΟΙ ΟΕΟΟΑΙΕΟΑ ΑΑ ΕΙ ΙΟΟΑΑΓΙ ΑΕΟ ΒΕΙΑΑΥΙ ΑΑΑ ΑΟΡΙ ΕΕΟ ΟΑΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΙ ΟΑΕΟΟΓΑΑΕΥΙ ×ΕΟ ΟΑΕΕΕΑΑΑΕΟ ΟΑΟΒΑΑΕΕΟΑ ΑΑ ΑΑΑΓΑΕΕΕΑΑΕΟ ΟΑΑΑΑΑ ΟΑΘΙΕΕΕ ΑΓΑΑΟΕΥΕΟ ΑΟΕΕ.

ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΙ Ι ΟΕ ΕΑΕΟ ΑΑΓΙΑΑΕΙ ΑΑΟΥΕ ΕΙ×Ι ΟΙΑΥΕΑ ΑΑΟ ΙΙ ΕΒΙ ΑΑ, ΟΕΟ ΑΑΙΥ, ΙΕΙΑΟΕΑ ΙΕΑΒΙΕΓΑΑ-ΕΟΒΑΓΕΟΕΟ ΟΑΕΙ ΙΟΕ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ Ο. ΙΕΑΒΙΕΓΑΑ-ΕΟΒΑΓΕΟΕΟ ΟΑΕΙ ΙΟΕΙΑ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΙΙ ΕΑΓΙ ΑΓΑ ΟΟΑ×ΟΡΑΕΙ Α ΙΕΕΥΓΕΑ ΑΑ ΑΕΙ ΑΑΑΕ ΑΑΓΙΕΟΟΟΑΥΕΟΕΕ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΟΑΑΑΓΙ ΙΑ-3 ΙΟΑΕΕΟ ΙΑΓΙ ΟΑ ΑΑ ΙΑΟΑΙΑ ΙΑΒΕΕΑΑΕΑ ΑΑΟΥΑΓΙ ΑΕΕ, ΑΟ ΑΑΑΕΙΑΥΙ ×ΕΕΑ ΙΕΟΕ ΟΑΟΑΟΥΑΕΙ ΙΙ ΕΑΓΙ ΑΓΑ.

ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑ ΑΥΓΕΥΓΑΟ, ΟΙ Ι ΑΕΙ ΑΑΑΕ ΑΑΓΙΕΟΟΟΑΥΕΟΕΕ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΙΑ-3 ΙΟΑΕΕ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΙΙ ΘΙΑΑΑΑΕΟ Ο×ΑΟΙ Ο ΑΑΑΑΓΙΟ. ΙΕΟΕ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕΟ ΕΑΓΑΑΙΑΑ, “ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΙΙ ΘΙΑΑΑΑΑ ΑΟΥΑΕΑΑΑ ΟΑΑΑΕΙΒΕ×Ι, ΑΑΑΕΕΙ ΑΟΕΑΕ ΕΑΕΕΙ ΙΑΟΕΑΑΕΙ ΑΕΟΑ ΑΑ ΙΙΑΟΕΑΑΕΙ ΑΕΟ Ι ΟΑΑΓΙ ΑΑΕΟΑ ΑΑ ΑΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΑΑΕΟ, ΑΑΟΑΕΑΑ ΕΙ ΘΕΟΑΑΕΟ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑΕΑ, ΟΙ Ι ΕΑΑΕΥ ΑΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΟΑΟΑΑΓΙ ΕΟΑΑ ΕΕΑΕΑΑΕΑΙ ΑΑΓΙΕΟΟΟΑΥΕΟΕ Ι ΟΑΑΓΙ ΑΑΑΑ.” ΑΕΙ ΑΑΑΕ ΑΑΓΙΕΟΟΟΑΥΕΟΕΕ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΙΑ-3 ΙΟΑΕΕ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΙΙ ΘΙΑΑΑΑΕΟ Ο×ΑΟΙ Ο ΑΑΑΑΓΙΟ. ΙΕΟΕ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕΟ ΕΑΓΑΑΙΑΑ, “ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΙΙ ΘΙΑΑΑΑΑ ΑΟΥΑΕΑΑΑ ΟΑΑΑΕΙΒΕ×Ι, ΑΑΑΕΕΙ ΑΟΕΑΕ ΕΑΕΕΙ ΙΑΟΕΑΑΕΙ ΑΕΟΑ ΑΑ ΙΙΑΟΕΑΑΕΙ ΑΕΟ Ι ΟΑΑΓΙ ΑΑΕΟΑ ΑΑ ΑΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΑΑΕΟ, ΑΑΟΑΕΑΑ ΕΙ ΘΕΟΑΑΕΟ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑΕΑ, ΟΙ Ι ΕΑΑΕΥ ΑΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΟΑΟΑΑΓΙ ΕΟΑΑ ΕΕΑΕΑΑΕΑΙ ΑΑΓΙΕΟΟΟΑΥΕΟΕ Ι ΟΑΑΓΙ ΑΑΑΑ.”

ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΑΑΟΕΕ, ΑΕΓΑΕΑΓΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ 3.2 ΙΟΑΕΕΟ ΙΕΑΑΑΑΕΕ ΑΕΙ ΑΑΑΕ ΑΑΓΙΕΟΟΟΑΥΕΟΕΕ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΙΙ ΘΙΑΑΑΑΕΟ Ο×ΑΟΙ ΑΙΑΑΑ ΙΟΑΕΟΥΕ ΙΕΕΕΕΑΑΟΕ ΟΑΑΑΕΙΒΕ×Ι Ι ΟΑΑΓΙ ΑΑΕΑ ΟΑΓΙ ×ΑΟΑΕΟΕΕΑ ΙΑ-3 ΕΑΑΕΕ, ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ 3.3 ΙΟΑΕΟΥΕ ΙΕΕΕΕΑΑΟΕΕ “ΑΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΙΙ ΘΙΑΑΑΑΑ” ΙΕΥΓΑΟ ΙΑ-3 ΕΑΑΕΟ ΙΙ ΘΙΑΑΑΑΑΟ, ΙΙ ΟΙΕΟ ΟΕΓΑΑΟΟΕΑΑΓΙ ΑΑΓΙ ΙΑΕΓΑΟΑ, 3.2 ΙΟΑΕΕΕ ΕΙΘΑΟΑΟΕΟΕΑΑ ΑΟΕΟ ΑΑΑΑΑΓΙ ΕΕΕ, ΟΙ Ι ΙΕΕΕΕΑΑΟΕ ΟΑΑΑΕΙΒΕ×Ι Ι ΟΑΑΓΙ ΑΑΕΑ ΙΑΓΙ ΕΙ Α ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΙΑ-3 ΕΑΑΕ ΑΟΥΑΕΑΑΑ, ΑΓΙ ΕΙ 3.3 ΘΟΙΘΟΟΥΕ ΙΙ ΥΑΙΘΕΕ ΑΑΕΘΙΑ ΙΑ-3 ΕΑΑΕΟ ΙΙ ΘΙΑΑΑΑΕΟ ΑΟΑΑΕΟ ΕΕΑΑΑ Ο×ΟΙ ΑΑΕΒΟΓΑΟ ΑΑ Ε×ΑΟΑΕΑΑΑ ΙΑΓΙ ΕΙ Α ΑΑΓΙΕΟΟΟΑΥΕΟΕΕ ×ΟΙΘΥΕΕΟ ΑΑΓΑΓΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑΟΕΑΓΙ ΑΑΕΑΑΟΥΕΟΑΑΟΕΕ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΕ.

ΟΑΑΑΓΙ ΙΙ ΟΙΕΟ ΕΑΓΑΑΙΑΑ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΑΟΙ ΑΓΙ ΟΕΕ ΟΥΕΟΥΙ ΑΑΕΟ ΟΑΑΑΓΙ Ο ΙΕΙΑΟΕ ΑΕΙ ΑΑΑΕ ΑΑΓΙΕΟΟΟΑΥΕΟΕΕ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΙΑ-3 ΕΑΑΕΟ ΙΙ ΘΙΑΑΑΑΑ ΑΟΥΑΕΑΑΑ ΙΕΟ ΙΑΓΙ ΕΙ Α ΕΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑΕΑ, ΟΙ Ι ΕΑΕΥ ΑΑΕΑΑΟΥΕΟΑΑΟΕΕΑ ΑΑΓΙΕΟΟΟΑΥΕΟΕΕ ×ΟΙΘΥΕΕΟ ΑΑΓΑΓΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑΟΕΑΓΙ.

ΕΙ ΙΟΕΟΟΟΥΕΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΕΑΓΑΑΙΑΑ, 2004 ΒΕΕΟ 19 ΑΘΟΕΕΟ ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑ ΟΟΟΟΑΓΙ ΟΑΑΑΟΑΡΑΟ ΕΕΑΑΑ ΑΟΕΑΑΕ ΑΕΘΑΑ ΟΑΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΑΑΕΙΑΥΙ ×ΕΕΑΑΑΕΑ. ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑ ΕΕΑΓΙ ΑΑΑ ΟΑΑΑΟΙ

ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑΟ, ΕΑΟΡΙ Α, ΑΟΙ ΑΓΟΕΕ ΑΓΟΕΟΑΟΙ ΟΕΟΟΕΕ ΕΙ ΤΕΟΕΕΟ
2002-2003 ΒΕΑΑΕΟ ΑΓΑΟΕΥΟ ΟΑΟΕΑΥΙ ΟΕΟΙ ΟΑΟΙ ΟΕΑΤΕΟ
ΒΕΓΑΑΥΙ ΑΑΑ ΑΟΡΙ ΕΑΥΕ ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΙΟ ΑΟΕΕΑΤΕ ΤΙ ΘΙ ΑΑΑΕΟ
ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΘΟΙ ΑΟΑΤΕΟ ΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΕΟΑΕΑΕΟ ΑΒΑΟΕΕ ΤΟΥΑΙ ΑΕΟ
ΕΑΙ ΑΑΕΑ.

ΑΙ ΑΑΕ ΑΑΤΕΤΕΟΟΑΥΕΟΕΕ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΙΑ-3 ΙΟΑΕΕΟ ΟΑΑΑΙ ΙΑ-
4 ΙΑΒΕΕΕ ΑΑΑΙ ΑΟΑΑ ΟΑΧΟΡΑΕΑΑ ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΕΓΑΟΕ
ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ 2004 ΒΕΕΟ 10 ΙΑΟΟΕΟ 1 ΑΟ-430-548-Ε-03 ΑΑΤΕΓΑΑΟ,
ΟΙ ΤΕΕΟ ΤΕΑΑΑΕΕΑΥ ΑΟ ΑΑΕΙΑΥΙ ΧΕΕΑ ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΙΟ ΑΑΕΑΑΕΟΑΑ
ΕΟΟΕΟΕΑ ΑΟΙ ΥΕΑΥΕΟ ΟΑΕΑΟΥΕΙ ΟΑΥΕΑΟΕ ΟΑΑΟΙ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΕΟ
ΑΥΑΤΑΟΕΑΙ ΑΑΕΑΟΥΕΟΑΕΕ. ΑΑΤΕΓΑΑΕΟ ΕΑΓΑΓΑΑ, "ΑΟΙ ΑΓΟΕΕ
ΟΥΕΟΥΙ ΑΑΕΟ ΟΑΑΙΟ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑΕΑ ΑΙ ΑΑΕ ΑΑΤΕΤΕΟΟΑΥΕΟΕΕ
ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΙΑ-3 ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-4 ΙΑΒΕΕΕΟ ΑΑΟΕΑΑΑΕ ΟΓΑΑ
ΑΑΟΥΑΕΑΑΟ. ΑΟΑΓΑΟΕΕ ΤΙ ΟΤΕΟ ΟΑΟΑΑΤΕΟΑΑ, ΑΙ ΑΑΕ
ΑΑΤΕΤΕΟΟΑΥΕΟΕΕ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΤΙ ΘΙ ΑΑΑΑ, ΙΑΕ ΟΙ ΟΕΟ, ΙΑ-3 ΕΑΕ ΑΟ
ΑΟΥΑΕΑΑΑ: ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΙΟ ΘΟΑΕΕΑΓΟΕΟ ΤΕΑΟ ΑΟΙ ΑΓΟΕΕ
ΟΥΕΟΥΙ ΑΑΕΟ ΟΑΑΙ ΟΕ ΟΧΕΑΑΑΙ ΟΕΕΑΑΕΑ ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑΕΑ,
ΟΑΟΕΑΥΙ ΟΕΟΙ ΑΕΟΥΑΕΟΟΕΑΑΑΕΟΑ ΑΑ ΟΑΕΑΓΑΓΑΑΑΕΟ ΟΑΟΟΕΑΑΑΟΑ
ΑΑ ΟΑΑΟΑΙ ΘΙ ΕΕΟΕΕΕΟ ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑΕΑ".

ΟΑΟΥΑΕΟΥΕ ΑΥΤΕΟΥΟΕΕΑ, ΟΙ ΤΙ ΟΑΑΟΙ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΕΟ ΑΥΑΤΑΕΑ
ΑΑΕΑΑΕΟΑΑ ΕΟΟΕΟΕΑ ΑΟΙ ΥΕΑΥΕΑΥ ΤΕΕΥΙ ΟΑΟΕ ΟΑΑΟΙ
ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΕΟΟΕΑΕΟΕΕ ΘΕΟΕΟ - ΙΟΙ ΧΕΕΙ ΑΑΤΕΟ ΧΕΓΑΤΟΟΕ
ΙΑΟΑΑΑΟΕΕ ΑΑΤΟΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΕΕ ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΙ ΧΕΕΟ
ΙΑΟΟΤΑΙ ΑΕΟ ΑΑΓΑΕΑΟΑΕΟ ΘΟΙ ΑΘΟΑΑΕΟ ΟΑΕΙ ΤΙ ΟΑΕΓΑΥΕΙ
ΥΑΓΟΕΟΑΑΑΙ. ΑΙ ΑΑΕ ΑΑΤΕΤΕΟΟΑΥΕΟΕΕ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΙΑ-3 ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-
4 ΙΑΒΕΕΕΟ "Α" ΟΑΘΟΙΘΟΕΟ ΕΑΓΑΓΑΑ, ΑΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΤΙ ΘΙ ΑΑΑΑ ΑΟ
ΑΟΥΑΕΑΑΑ ΑΥΙΑΟΟΕΑΑΑΕΕ ΑΕΕΟΟΧΕΑΕΟ ΕΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑΕΑ,
ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΑΑΕΑΟΥΕΟΑΑΟΕΕΑ ΟΑΟΕΑΥΙ ΟΕΟΙ ΑΕΟΥΑΕΟΟΕΑΑΑΕΟΑ ΑΑ
ΟΑΕΑΓΑΓΑΑΑΕΟ ΟΑΟΟΕΑΑΑΟΑ ΑΑ ΟΑΑΟΑΙ ΘΙ ΕΕΟΕΕΕΟ
ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑΟΕΑΙ.

ΟΙ ΑΑΕΕΑΑ ΑΑΤΙ ΑΥΤΕΟΥΟΕΕΑΓΙ ΑΑΤΙ ΓΑΕΓΑΟΑ, ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑ
ΕΑΕΕΟ, ΟΙ ΤΙ ΑΙ ΑΑΕ ΑΑΤΕΤΕΟΟΑΥΕΟΕΕ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΟΑΑΑΙ ΤΙ ΟΙΑΕ
ΑΒΕΓΑΑΥΙ ΑΑΑΑΑ ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 41-Α ΙΟΑΕΟ, ΟΙ ΤΕΕΟ
ΕΑΓΑΓΑΑ, "ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΙ ΑΑΕ ΤΙ ΘΑΕΑΘΑΟ ΟΧΕΑΑ ΑΘΑΟ ΕΑΓΙ ΤΕΕ
ΑΑΑΑΓΕΕΕ ΒΑΟΕΕ ΑΑΥΤΙΟ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΑΟΥΕ ΙΑΟΑ
ΑΟΟΑΑΟΕ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑΟ, ΑΑΟΑΕΑ ΕΘ ΑΟΟΑΑΟΕ ΙΧΕΥΕΑΕΟΟ
ΑΙ ΕΟΙ ΑΓΟΑΑΟ, ΕΟ ΕΟΕΤΕ ΑΟ ΟΑΕΥΑΑΑΙ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ, ΘΟΙ ΧΑΟΕΟΕ ΑΙ
ΕΙ ΙΑΟΥΕΟΕ ΟΑΕΑΟΙ ΕΙ ΑΑΑΟ." ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΑ ΟΕΑΑ ΤΕΕΥΤΑΟ
ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΑΟΥΕ ΑΑΥΟΕ ΙΧΕΥΕΑΕΟΟ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑΟ
ΑΑ ΟΑΑΕΑ ΧΕΕΕΕΟΟ ΕΟ ΕΟΟΕΑΕΟΕ ΘΕΟΟ ΑΡΕΑΑΟ ΙΑΕΕ ΑΑΥΤΙΑΕΟ
ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΙ ΑΑΟ ΟΑΤΕ ΕΙ ΤΕΟΑΟΟΕΕ ΟΑΑΑΙ ΓΑΕΕΟΙ ΟΑΤΕ ΑΑΑΕΟ
ΑΑΟΑΑ - ΤΙ ΘΑΕΑΘΑΕΑ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΕΟΑΑΤΕ ΑΕΤΕΟΑΒΑΑΙ ΤΙ ΑΕΟ ΟΧΕΑΑ

ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΟΑΕΥΟΑΙ Ο ΙΑΙ ΕΙ Α ΕΙ ΟΑΙΕΑΑΑΑΟΥΕ, ΟΙ ΑΑΟΥ ΑΟ
ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑ ΟΑΕΥΑΑΟ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ, ΘΟΙ ΧΑΟΕΟΕ ΑΙ ΕΙΤΑΟΥΕΟΕ
ΟΑΕΑΟΙΕΙ ΑΑΟ.

ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑ ΑΟΑΑΑ ΙΕΥΤΑΑΟ, ΟΤΙ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΑΙ ΑΑΕ
ΑΑΙΕΙΕΟΟΟΥΕΟΕ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΙΑ-3 ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-3 ΑΑ ΙΑ-4 ΙΑΒΕΕΑΕ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 24-Α ΙΟΑΕΟΟΥ ΑΒΕΙΑΑΥΙΑΑΑΑΑ,
ΟΤΙ ΕΕΟ ΙΕΑΑΑΕΕΑΥ ΑΑΟΑΙΟΕΟΑΑΟΕΕΑ "ΟΙ ΑΑΕΕ ΑΑΙΕΑΙΕΟ ΟΧΕΑΑ
ΕΑΕΕΟΟΧΕΑΑ ΙΕΥΤΙ Ο ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑ".

ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΑΕΟΕΕ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 24-Α
ΙΟΑΕΕΕ ΑΑΥΟΕΕ ΑΑΙΤΑΟΑΕΟ ΕΑΕΕΟΟΧΕΑΑ ΑΟ ΒΑΟΤΙΑΑΑΙΟ
ΑΑΟΙ ΕΟΟΟ ΟΧΕΑΑΟ, ΙΕΟΕ ΟΑΕΥΟΑΑΕΟ ΒΕΙΑΘΕΟΙΑΕΑ
ΟΑΕΑΙΑΙΟΕΟΑΑΟ ΕΙΑΑΑ ΙΟΑΕΕΟ ΙΑΙ ΕΑΑ ΘΟΙΘΟΕ ΑΑΑΙΟ, ΟΤΙ ΕΕΟ
ΙΕΑΑΑΕΕΑΥ "ΑΙ ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΕ ΑΑ ΙΑΙ ΟΑ ΘΟΙΘΟΑΑΟΥΕ ΟΑΙ ΕΑΕΕΕ
ΟΧΕΑΑΕΑ ΑΑΙΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑ ΟΑΘΑΡΕΑΑΕΕΑ ΕΑΤΙ ΙΕΕ ΟΑΕΥΟΑΙ Ο
ΕΟΑΕΕ ΘΕΟΙ ΑΑΕΕ, ΟΤΙ ΕΑΕΥ ΑΟΥΕΕΑΑΕΕΑ ΑΑΙΤΕΟΑΟΕΟΕ
ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΥΕ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΟΥΕΟΥΙ ΑΑΕΟ, ΟΑΘΕΟΙ ΘΕΟΕ
ΙΕΕΕΑΤΙ ΑΕΟ ΑΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑΧΟΕΑΙ ΑΑΕΟ ΟΑΟΟΙΑΕΟΑΥΙ ΧΑΑ,
ΑΑΙΑΟΥΑΕΕΟ ΕΑΕΕΑΙ ΑΟΥΕΕΑΕΑΑ, ΟΑΑΕΑ ΟΧΕΑΑΑΕΟΑ ΑΑ
ΟΥΕΟΑΑΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑΑ, ΕΙ ΧΕΑΑΙΥΕΑΕΟΟΑΑ ΑΥΕΑΟΑΑΟΕΕ
ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΕΟ ΑΑΙΝΟΥΑΙΑΕΟ ΕΑΕΕΑΙ ΑΟΥΕΕΑΕΑΑ ΑΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ
ΑΑΙΤΕΕΑΑΕΙ ΑΕΟΑ ΑΑ ΙΕΟΕΑΟΡΙΑΕΕΙ ΑΕΟ ΟΑΟΟΙΑΕΟΑΥΙ ΧΑΑ".

ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟ ΟΑΟΥΑΕΥΕ ΑΥΤΕΥΤΑΑΟ, ΟΤΙ
ΑΑΟΙ ΕΙ ΙΑΑΙΥΕΟ ΙΑ-10 ΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 24-Α
ΙΟΑΕΕΕ ΑΑΕΑΑΕΟΒΕΙΑΑΟΕΕ ΑΑΙΤΑΟΑΕΟ ΕΑΕΕΟΟΧΕΑΑΕΟ (ΟΤΙ ΑΕΕΥ
ΙΙΕΥΑΑΟ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΕΟ ΕΑΕΕΟΟΧΕΑΑ ΙΕΥΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑΟ) ΟΑΕΥΟΑΑ
ΑΑΟΑΑΑΕΑ ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΟΕΕΑΟΟΑΟΕ ΑΙ ΙΑ, ΟΤΙ ΑΕΕΥ ΙΑΙ ΕΙ Α ΙΕΑΥΟΑΑ
ΟΑΕΥΟΑΟΕ ΟΑΙΕΑΑΑΑΑΟΥΕ ΑΑΙΤΕΥΑΙΑΑ ΟΑΑ ΕΑΙΑΑΑΟΑΙΕΑΟΕ
ΟΕΕΑΕΕΟ ΑΑΑΑΟΑΟΥΑΙΑΑ, ΟΤΙ ΑΕΕΑ ΑΙΤΙΒΟΟΑ ΟΕΑΟ ΕΑΕΕ
ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΑ ΑΑΙΟΑΕΥΑΟΑΑΟ ΑΑ ΑΟΑΕΑΑ ΙΑΙ ΕΙ Α 1) ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ
ΟΥΕΟΥΙ ΑΑΟ, 2) ΟΑΘΕΟΙ ΘΕΟΕ ΙΕΕΕΑΤΙ ΑΑΟ, 3) ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ
ΟΑΧΟΕΑΙ ΑΑΕΟ ΟΑΟΟΙΑΕΕΥΙ ΧΑΟ, 4) ΑΑΙΑΟΥΑΕΕΟ ΕΑΕΕΑΙ ΑΥΕΕΑΑΟ,
5) ΟΑΑΕΑ ΟΧΕΑΑΑΟΑ ΑΑ ΟΥΕΟΑΑΑΟ, 6) ΕΙ ΧΕΑΑΙΥΕΑΕΟΟΑΑ
ΑΥΕΑΟΑΑΟΕΕ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΕΟ ΑΑΙΝΟΥΑΙΑΕΟ ΕΑΕΕΑΙ ΑΥΕΕΑΑΟ ΑΙ
7) ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ ΑΑΙΤΕΕΑΑΕΙ ΑΕΟΑ ΑΑ ΙΕΟΕΑΟΡΙΑΕΕΙ ΑΕΟ
ΟΑΟΟΙΑΕΕΥΙ ΧΑΟ ΙΕΥΤΑΑΟ.

ΟΙ ΑΑΕΕΑΑ ΑΑΙΤΑΥΤΕΥΤΟΕΕΑΙ ΑΑΙΤΑΕΙΑΟΑ, ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑ
ΤΙ ΕΕΑΙ ΑΟ, ΑΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΑΑ ΕΟΤΑΟ ΥΤΙ ΑΕΕΕ ΑΙ ΑΑΕ
ΑΑΙΕΙΕΟΟΟΥΕΟΕ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΙΑ-3 ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-3 ΑΑ ΙΑ-4 ΙΑΒΕΕΑΕ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 24-Α ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΕ ΑΑ ΙΑ-4
ΘΟΙΘΟΑΑΕΑΙ ΑΑ 41-Α ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΕ ΘΟΙΘΟΕΑΙ ΙΕΙΑΟΕΑΑΕΕ.

ΟΑΘΙΑΕΑ ΙΙΘΑΟΟΑΑ ΙΙΒΑΟΕ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΘΑΟΕΑΙΑΙΟΕΟ
ΒΑΟΤΙΑΑΑΑΙΕΑΑΟ - ΕΙ ΟΑΑ ΕΙΤΑΟΥΑΕΕΟ ΑΑ ΕΑΑΑΙ ΕΑΟΘΑΟ

ΤΕΥΤΕΑΕ, ΟΙΙ ΟΑΑΑΙ ΙΙ ΟΙΑΕ ΑΟ ΑΒΕΓΑΑΥΙΑΑΑΑΕΑΙ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο
ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΑΟ, ΟΑΙΤΑΑ ΑΑΟΑΙΤΑΑΕΑ ΑΑΙΤ :

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΑΕΙ ΑΑΕ ΑΑΙΤΕΙΕΟΟΟΥΕΟΕΕ ΕΙ ΑΑΘΕ
ΑΑΙΟΑΕΥΑΟΑΑΟ, ΟΙΙ ΤΕΟΕ ΙΙ ΘΙΑΑΑΑ ΑΟΥΑΕΑΑΑ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ,
ΑΑΑΕΕΙ ΑΟΕΑΕ ΕΑΕΕΙΛΑΟΕΑΑΕΙ ΑΕΟ Ι ΟΑΑΙΤΑΑΕΟΑ ΑΑ
ΑΒΑΘΑΑΟΕΑΑΑΑΕΟ, ΑΑΟΑΕΑ ΕΙ ΘΕΟΑΑΕΟ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑΕΑ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΑΙ
ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΤΕΑΟ ΤΕΥΤΑΟΕΕΑ ΑΑΙΤΕΙΕΟΟΟΥΕΟΕ Ι ΟΑΑΙΤΑ. ΕΟΙΥΑ
ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ 3.2 ΙΟΑΕΕ ΑΕΑΕΑΑΟ ΑΑΕΘΙΑΟ, ΟΙΙ ΤΕΟΕ ΙΙ ΘΙΑΑΑΑ ΑΑΟΑΑ
ΙΑ-3 ΕΑΑΕΟΑ ΑΟ ΑΟΥΑΕΑΑΑ ΟΕΑΕ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ Ι ΟΑΑΙΤΑΑΕΟ
ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑΕΑ, ΙΑΕ ΟΙ ΟΕΟ ΘΟΑΕΕΑΑΙΟΕΟ ΟΑΕΑΕΑΕΟΙ Ι ΟΑΑΙΤΑΕΑ.
ΕΟΕΙΕ ΑΥΤΕΥΤΑΑΑΙ, ΟΙΙ ΟΑΑΑΙ ΙΙ ΟΙΑ ΕΕ ΑΟ ΑΑΕΒΟΙ ΑΑΟ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ
ΙΙ ΘΙΑΑΑΑΕΟ ΟΧΑΟΙ Ο ΑΙ Ι ΟΑΑΙΤΑΑΕΑ, ΑΟΑΙΑΑ, ΘΕΟΘΕΕ, ΑΧΑΟΕΙ ΑΑΟ
ΑΑ ΑΑΑΑΙΟ, ΟΙΙ "ΑΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΙΙ ΘΙΑΑΑΑ ΑΟΥΑΕΑΑΑ ΑΙ ΙΟΑΕΕΟ
ΙΑ-2 ΙΑΒΕΕΟΥΕ ΑΥΤΕΥΤΟΕΕ Ι ΟΑΑΙΤΑΑΕΟ ΑΑ ΑΙ Ι ΟΑΑΙΤΑ
ΕΑΙΤΑΙ ΑΑΑΙ ΑΕΟ ΘΕΟΑΑΕΟ ΕΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑΕΑ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΑΑΕΑΑΟΥΕΟΑΑΟΕΕΑ
ΑΑΙΤΕΙΕΟΟΟΥΕΟΕΕ ΧΟΙΟΥΕΟ ΑΑΙΤΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑΟΕΑΙ". ΑΟ ΕΕ ΙΑΕΕ
ΑΕΟΕΕ, ΑΟΕΕΟΑΙΤΑΟ, ΟΙΙ, ΕΟΕΕ ΑΟ Ι ΟΑΑΙΤΑΑΕ ΑΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑΙ
ΑΑΙΤΕΙΕΟΟΟΥΕΟΕΕ ΧΟΙΟΥΕΑΑΟ, ΙΑΕΑΑ ΑΑΟΑΑ ΙΑ-3 ΕΑΑΕΟΑ, ΑΟΑΑΑ
ΑΟΥΑΕΑΑΑ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΟΑΑΑ ΕΑΑΑΑΕΥ. ΙΑΕ ΤΕΥΤΕΑΕ, ΟΙΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ
ΙΑ-3 ΕΑΑΕ ΟΑΕΑ ΟΑΙΕΑΑΑΑΑΟΥΕ ΑΟΥΑΕΑΑΑ ΑΙ Ι ΟΑΑΙΤΑΑΕΑ, ΕΟ
ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΟ ΑΑΥΑΙΕΟ ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΑ ΕΑΑΑΑ ΑΙ ΕΑΑΕΕ ΑΟ ΑΟΕΟ
ΟΑΕΥΟΑΟΕΕ.

ΕΟΕΙΕ ΤΕΥΤΑΑΑΙ, ΟΙΙ ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΙΑ ΑΑΟ ΑΑΑΟΑΑΟΕΑΟ, ΕΟ
ΟΑΟΙΙ ΑΒΕΓΑΑΥΙΑΑΑΑΑΑ ΑΕΙ ΑΑΕ ΑΑΙΤΕΙΕΟΟΟΥΕΟΕΕ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΙΑ-3
ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-3 ΙΑΒΕΕΕ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 41-Α ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΘΟΙΘΟΟ
ΑΑ 24-Α ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΑΑ ΙΑ-4 ΘΟΙΘΟΑΑΟ. ΑΥΤΕΥΤΟΕΕ ΙΟΑΕΕ ΑΟ
ΑΑΙΤΑ ΟΕΥΑΑΑΟ, ΟΧΟΙ ΙΑΟΕΥ, ΕΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟ ΑΕΙ ΑΑΕ
ΑΑΙΤΕΙΕΟΟΟΥΕΟΕΕ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΙΑ-3 ΕΑΑΕΟ ΙΙ ΘΙΑΑΑΑΑΟ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ
Ι ΟΑΑΙΤΑΑΕΟ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑΕΑ, ΟΕΟ ΑΑΟΑΙΟΕΑΟΥ ΕΡΕΑΑΑ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ
41-Α ΙΟΑΕΕ, ΟΙΙ ΕΕΟ ΙΕΑΑΑΕΕ, ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΟ ΑΑΥΑΙΕΟ
ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΑ ΑΑΟΥΑΑΑΑΕΕΑ, ΑΑΟΑΑ ΑΑΙΤΑ ΕΕΕΟΕ
ΟΑΙΕΑΑΑΑΑΕΟΑ. ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΑ ΙΑΙ ΕΙΤΑ ΕΙ
ΟΑΙΕΑΑΑΑΑΟΥΕ ΑΥΟΑΑΑΟ ΑΥΤΕΥΤΟΕ ΟΧΕΑΑΑΟ, ΕΟ ΙΙ ΕΑΙΤΑΙ ΕΕ
ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑ ΟΑΕΥΑΑΟ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ, ΘΟΙ ΧΑΟΕΟΕ ΑΙ ΕΙ ΙΑΟΥΕΟΕ
ΟΑΕΑΟΙ ΕΙΤΑΑΟ.

ΙΙ ΘΑΟΟΑΑ ΙΑΑΟΑ ΑΟ ΑΕΑΓΑΙΑΑΑ ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΕΙ ΙΙ ΟΑΕΟΑΑΑΟ,
ΟΙΙ ΑΑΟΕΑΑΟΕΙΑ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ Ι ΟΑΑΙΤΑΑΙΑ ΑΕΙ ΑΑΕ
ΑΑΙΤΕΙΕΟΟΟΥΕΟΕΕ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΙΑ-3 ΕΑΑΕΟ ΙΙ ΘΙΑΑΑΑΕΟ ΤΕΥΤΑ ΙΙ ΑΟΥΕΑΟ
ΟΑΑΟΙ ΑΒΑΘΑΑΟΕΑΑΑΑΟΥΕ ΑΑΥΟΕΕ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑ.

ΕΟΕΙΕ ΑΟΑΑΑ ΑΥΤΕΥΤΑΑΑΙ, ΟΙΙ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΑΙΤΑ
"ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΟΑΕΑΟΙ ΕΙΤΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ" ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΟΑΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΙ
ΟΑΑΑΟΑΙΕΟΑΟΕΑΑΙ ΑΑ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΟ ΟΧΑΟΙ ΟΕ ΟΑΥΙ ΑΑΕΕΑΙ Α

ΑΥΕΑΟΑΑΟΕΕ ΟΑΑΟΕΑΥΙ ΟΕΟΙ ΔΟΕΙΥΕΔΑΑΕΑΙ ΑΑΙΙΙΑΕΙΑΟΑ,
 ΑΟΑΑΟΕΕΟΑΑΟ ΕΙΧΙΟΙΑΥΕΕΟ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΟΑΕΑΟΙΕΙΑΑΑ ΙΕΥΙΑΑΑΟ.
 ΑΥΙΕΥΙΟΕΕ ΕΑΓΙΙΕΟ ΙΑ-2 ΕΑΑΕ ΑΑΑΑ ΕΙΧΙΟΙΑΥΕΕΟ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ
 ΟΑΕΑΟΙΕΙΑΑΑ ΙΕΥΙΑΑΕΟ ΟΑΕΕΕαΟ, ΟΙΙΕΕΟ ΙΑ-7 ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-4
 ΔΟΙΘΟΕΟ ΕΑΙΑαΙΑΑ, ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΟΑΕΑΟΙΕΙΑΑΑ ΒΑΟΙΙΑΑΑΙΟ
 ΑΑΑΑΟΑΕΟ, ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΟΥΕΥΟΙΑΑΕΟ ΑΑ ΙΑΟΕΕΒΑΟΟΕΑΕΟ ΑΑΥΑΕΟ
 ΟΧΑΟΙΥΕ ΑΟΑΑΟΕΕ ΕΙΧΙΟΙΑΥΕΑ. ΟΑΑΟΕΑΑΕΙΟ ΙΟΑΑΙΟΕΕ ΕΑΓΙΙΕΟ
 "ΑΟΙΑΙΟΕΕ ΟΥΕΥΟΙΑΑΕΟ ΟΑΑΑΙΟ ΟΑΟΑΑΑ" ΔΕΟΑΑΕΕ ΙΟαΕΕ ΑΑΑΑΙΟ,
 ΟΙΙ ΑΥΙΕΥΙΟΕΕ ΙΟΑΑΙΙ ΟΑΘΙΕΕΕΑ ΟΑΙαΑΑΟΙ ΑΥΙΟΥΑΙΑΕΙΑΕΟΑ ΑΑ
 ΘΑΑΥΙΕΟ ΙΟΑΑΙΕΑΥΕΕΟ, ΑΟΙΑΙΟΕ ΟΥΕΥΟΙΑΑΟΕΑΙ ΑΑΕΑΑΥΕΟΑΑΟΕΕ
 ΟΑΥΕΙΑΙ ΑΑ ΟΑΑΑΟΑΙ ΘΙΕΕΟΕΕΕΟ, ΟΟΑΟΑΑΕΟΕ ΟΑΕΕΕαΑΑΑΑ
 ΟΑΑΕΕΟΟΙΑΕΟΑ ΑΑ ΙΑΟΕΕΒΑΟΟΕΑΕΟ ΟΑΕΟΟΙΑΑΕΥΙ ΧΕΟ, ΑΑΟΑΕΑΑ
 ΘΑΑΥΙΕΟ ΟΑΑΧΟΕαΙΑΑΕΟ ΟΧΑΟΙΥΕ ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΘΙΕΕΟΕΕΟΕ
 ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΟ ΙΕΟΑΟΥΑΑΑ. ΑΘΑΑΙ ΑΑΙΙΙΑΕΙΑΟΑ, ΙΑΕ ΙΕΑΥΙΕΑΕ,
 ΟΙΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙΑΑΕΟ ΑΑΑΒΥΑΟΕΕΑΑΑΕ ΟΟΟΕ ΟΑΟΑΑΙΕΟΙ ΑΑΥΕΑ
 ΟΑΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙΙΟΟΕΟΟΥΕΑΟΕΑΙ, ΟΑΑΑΑΙ ΙΙΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΙΕΑΟ
 ΑΑΙΙΕΑΙΑΕΕΕ ΟΑΑΕΑ ΕΙΧΙΟΙΑΥΕΑ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΟΑΕΑΟΙΕΙΑΑΕΟ
 ΟΑΙΥΑΑΕΕ ΑΙΕΟΙΑΙΟΑΥΕΑ ΕΥΙ.

ΙΙΔΑΟΟαΑ ΙαΑΟΑ ΑΥΙΕΥΙΑΑΟ, ΟΙΙ ΕΙΧΙΟΙΑΥΕΕΟ ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑ
 ΑΟ ΙΕΑΕΟΕΑΙΑΑ ΑΑΟΙΕΟΟΟΟ ΟΧΕΑΑΑΕΑ ΕΑΟΑΑΙΟΕΑΟ ΑΟΥ
 ΟΑΑΟΕΑΑΕΙΥΕ ΑΑ ΑΟΥ ΑΟΥΑΟΕ ΥΕΑΕΕΕΑΑΟΕ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙΥΕ ΑΑ
 ΙΙΟΑΑΕ ΟΑΙΑΑΙΕΙΑ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙΟ ΙΑΑΑΕΕΕΕ.

ΟΙ ΑΑΕΕΑΑ ΑΑΙΙΙΑΥΙΕΥΟΕΕΑΑΙ ΑΑΙΙΙΑΕΙΑΟΑ, ΙΙΔΑΟΟαΑ ΙαΑΟΑ
 ΙΕΥΙΑΑΟ, ΟΙΙ ΕΙΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕ ΑΟ ΟΙΑΑ ΑΑΕΙΑΥΙ ΧΕΕΑΑΟ.

ΟΑΘΙΑΕΑ ΟΔΑΥΕΑΕΕΟΟΑΑ ΙΙΒΑΑΟΕΙΑ ΕΑΙΑ ΑΑΑΑΕΥΑΕΕΕΟ
 ΟΑΑΕΙΑΕΟ ΕΑΕΕΕΟΕΟ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΟΙΕΑΑΟΟΕΟΑΟΕΟ ΕΟΟΕΑΕΟΕΕ
 ΧΑΕΟΕΟΑΟΕΟ ΑΟΙΥΕΟΑΑΟΕΙΑ ΔΟΙΧΑΟΙΟΙΑ ΙΑΕΑ ΟΑΕαΕΙΑΟΥΑΕΕΙΑ
 ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΟαΑΙΙΑΕΑ ΑΥΙΕΥΙΑ, ΟΙΙ, ΔΕΟΑΑΕ ΟΕΑΥΕ,
 ΕΑΓΙΙΙΑΑΑΑΕΟ ΟΙΑΑ ΑΑΑΑΑΑΒΑ ΑΑ ΟΟΟΕΥΙ ΧΕΕΑΑ ΟΑΙΙΑΥΑΕΕΑΑΑΕΙΑ
 ΑΑΙΕΙΕΟΟΟΑΥΕΟΕΕ ΙΟΑΑΙΙΟ ΥΙΑΑΑ, ΟΑΑΑΑΙ ΕΙΧΙΟΙΑΥΕΕΟ ΑΑΥΑΙΕΟ
 ΟΑΕΕΕαΕΑΙ ΙΕΙΑΟΕΑΑΑΥΕ ΑΑΟΟΕΑΑΕΙΑΑΟ ΑΟ αΘΙΙΙ ΑΑ ΑΑΑΕΕΕ. ΙΕΟΕ
 ΑΕΟΕΕ, ΕΙ ΟΑΙΕαΑΑΑΑΥΕ, ΕΟ ΑΑΙΕΙΕΟΟΟΑΥΕΟΕΕ ΙΟΑΑΙΙΟ ΥΙΑΑΑ
 ΑΑΕΟΟΟΑΑΑΑ, ΑΑΑΕΕΕ ΟΑΟΑΡΕΑΑΑΕΕ ΑΑΑΑΑΑ ΕΙ ΙΟΑΑΙΙΕΑ
 ΑΑΙΟΑΕΥΑΟΑ, ΑΕΟΑΥ ΑΟ ΕΙΑΑΘΟΕ ΑΟΥΑΕΑΑΑΑ ΑΑ ΑΟΙΑΙΑΑΙΕ ΑΑ
 ΟΑΑΑΑΙ ΑΥΑΟ ΕΘΙΑΑΑ. ΕΑΕ ΑΥΙΕΥΙΑΑΟ, ΟΙΙ ΑΟΑΑΑ ΟΑΕΙΟΑΟΑΟΙ Α, ΕΟ
 ΟΑΟ ΑΟΕΕΟαΙΙΑΑ ΕΑΓΙΙΙΑΑΑΑΕΕ, ΟΙΥΑ ΙΕΟΕΕΕΑΑΑΑ, ΟΙΙ "ΑΙ ΑΑΑΕ
 ΑΑΙΕΙΕΟΟΟΑΥΕΟΕΕ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΙΙΘΙΑΑΑΑ ΑΟΥΑΕΑΑΑΑ ΑΙ ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2
 ΙΑΒΕΕΥΕ ΑΥΙΕΥΙΟΕΕ ΙΟΑΑΙΙΙΑΕΟΑ ΑΑ ΑΙ ΙΟΑΑΙΙΕΑ ΕΑΙΑΙΑΑΑΙ ΑΕΟ
 ΔΕΟΑΑΕΟ ΕΙ ΟΑΘΙΕΑΙΑΑΕΑ, ΟΙΙΑΕΕΥ ΑΑΕΑΑΟΥΕΟΑΑΟΕΕΑ
 ΑΑΙΕΙΕΟΟΟΑΥΕΟΕΕ ΧΟΙΘΥΕΕΟ ΑΑΙΑΙΟΥΕΑΕΑΑΑΟΕΑΙ". ΙΕΟΕ ΑΕΟΕΕ,
 ΑΑΟΑΟΕΑΑΑΕΑ ΑΑ ΑΑΟΑΕΟΟΟΑΑΑΕΕΑ, ΕΑΓΙΙΙΑΑΑΕΙΑΑΥΕ ΟΑΟ
 ΑΟΕΕΟαΙΙΑΑΙ ΑΑΙΕΙΕΟΟΟΑΥΕΟΕΕ ΧΟΙΘΥΕΕΟ ΑΑΙΑΙΟΥΕΑΕΑΑΑΥΕ. ΟΑΥ

ΟΑΑαΑΑΑ ΟΑΟΑΙΟΕΕΪΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑΟ ΕΪΓΕΟΑΟΟΕ ΟΑΕΕΕαΕΑΪ
ΓΕΙΑΟΕΑΑΕΕ ΑΑ ΑΟΑΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΪΟ ΟΑΕΪΑΑΟΕ ΟΑΟΑΙΟΕΕΪΟ
ΟΑΕΑΟΑΥΕΪ ΕΪΟΟΑΪΥΕΕΟ ΑΑΪΥΕΓΑΑΑΟ, ΓΕΟΕ ΑΕΟΕΕ, ΟΑΟΑΙΟΕΕΪΑΕΟ
ΓΕΑΟ ΑΟΑΟΒΪΟΑΑ ΕΘΪΑ ΑΑΑΑΑΟΕΕ ΕΑΪΓΕ, ΟΑΪΑΥ ΑΑΪΓΕΒΑΕΑ ΟΑΟΕΟ
ΕΘΪΑ ΑΑΪΪΑΥΓΕΥΟΕΕ ΕΪ×ΪΟΪΑΥΕΕΟ ΑΑΥΑΓΑΑΕ.

ΥΪΑΑΕΕΑΑ ΑΑΪΪΑΥΓΕΥΟΕΕΑΑΪ ΑΑΪΓΑΕΓΑΟΑ, ΙΑΟ ΓΕΑΥΓΕΑ, ΟΪΓ
ΟΑΑΑΪ ΓΪΟΪΑΑΕ ΑΟΑΕΪΓΟΟΕΟΟΥΕΟΟΑΑ ΕΕ ΑΟ ΟΪΑΑ ΕΘΪΑΟ ΓΕΥΓΑΟΕΕ,
ΑΟΑΪΑΑ ΟΪΑΑ ΑΑΕαΑΑΒΪΟ ΑΑ ΥΑΕΕΕΑΑΑΑΕ ΟΪΑΑ ΕΘΪΑΟ ΟΑΟΑΓΕΕΕ
ΕΑΪΓ ΓΑΑΑΕΪΑΑΟΕ, ΟΑΥ αΑΕΟ ΟΑΟΒΥΪΑΟ ΪΪΓΑΑΑΕΥΕ ΘΟΪΑΕΑΪΕΟ
ΪΪΑΑΑΟΑΑΑΟ.

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΪΟ ΟΑΕΪΓΟΟΕΟΟΥΕΪ ΟΑΟΑΙΟΕΕΪΟ ΙΑΪΟΑ ΕΪΕΑΑΕΑΪ
ΕΪΓΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕΟΑ ΑΑ ΕΑΪΑΑΟΕΟΕΕ ΙΑΟΑΕΑΑΕΟ,
ΪΪΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΑΑ ΪΪΘΑΟΟαΑ ΙαΑΟΕΟ ΑΑΟΕΑΪΕΕΕ ΟΕΟΥΑΑΑΕΟ,
ΟΒΑΥΕΑΕΕΟΟΕΟ ΑΑΪΓΑΟΟΑΑΑΕΑ ΑΑΑΓΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΑΑ ΑΑΪΓΑΟΕΑΕΑ
ΟΑΪΑΑΑΕ ΑΑΟΑΪΓΑΑΓΕ.

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΪΟ ΑΕΪΑΑΕ ΑΑΪΓΕΓΕΟΟΟΥΑΥΕΟΕΕ ΕΪΑΑΘΕΟΟ ΙΑ-3
ΓΟαΕΕΟ ΙΑ-3 ΓΑΒΕΕΕΟ ΕΑΪΑαΓΑΑ, "ΑΪ ΕΪΑΑΘΕΟΟ ΪΪΘΪΑΑΑΑ
ΑΟΥΑΕΑΑΑ ΑΪ ΓΟαΕΕΟ ΙΑ-2 ΓΑΒΕΕΟΥΕ ΑΥΓΕΥΟΕΕ ΪΟΑΑΓΪΑΑΕΟΑ ΑΑ
ΑΪ ΪΟΑΑΓΪΕΑ ΕΑΪΑΓΑΑΑΪΑΕΟ ΘΕΟΑΑΕΟ ΕΪ ΟΑΘΪΕΑΪΑΑΕΑ, ΟΪΓΑΕΕΥ
ΑΑΕΑΑΟΥΕΟΑΑΟΕΕΑ ΑΑΪΓΕΓΕΟΟΟΥΑΥΕΟΕΕ ×ΟΪΘΥΕΕΟ ΑΑΪαΪΟΥΕΑΕΑΑΑΟΕΑΪ."
ΟΑΟΑΙΟΕΕΪ ΕΪΕΑΑΕΑ ΑΕΑΪαΓΑΑΑ ΪΪΘΑΟΟαΑ ΙαΑΟΕΟ ΪΪΟΑΕΟΑΑΑΟ ΕΓΕΟ
ΕΑΪΑΑΕΑ, ΟΪΓ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΪΟ ΑΕΪΑΑΕ ΑΑΪΓΕΓΕΟΟΟΥΑΥΕΟΕΕ ΕΪΑΑΘΕΟΟ
ΑΥΓΕΥΟΕΕ ΓΟαΕΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕ ΪΟΑΑΓΪΑΑΕ ΕΟ
ΑαΪΟΥΕΑΕΑΑΑΪ ΑΑΪΓΕΓΕΟΟΟΥΑΥΕΟΕ ×ΟΪΘΥΕΑΑΟ ΙΑΕΑΑ, ΑΑΟΑΑ ΙΑ-3
ΕΑΑΕΟΑ, ΑΟΑΑΑ ΑΟΥΑΕΑΑΑ ΑΪ ΕΪΑΑΘΕΟΟ ΟαΑΑ ΕΑΑΑΕΥ, ΑΘΑΑΪ
ΑΑΪΓΑΕΓΑΟΑ, ΕΪΑΑΘΕΟΟ ΙΑ-3 ΕΑΑΕ, ΟΑΑΕΑ ΟΑΪΕαΑΑΑΑΟΥΕ ΑΟΥΑΕΑΑΑ
ΑΥΓΕΥΟΕ ΪΟΑΑΓΪΑΑΕΑ, ΕΟ ΕΪ×ΪΟΪΑΥΕΕΟ ΑΑΥΑΓΕΟ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑ
ΕΑΑΑΑ ΑΪ ΕΑΑΕΕ ΑΟ ΑΟΕΟ ΟΑΕΥΟΑΟΕΕ. ΟΑΟΑΙΟΕΕΪ ΕΑΕΕΟ, ΟΪΓ
ΑΑΪΓΕΓΕΟΟΟΥΑΥΕΟΕΕ ×ΟΪΘΥΕΑ ΑΑ ΟΑαΑΟΪ ΟΑΪΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ×ΟΪΘΥΕΑ
ΑΟΟΑΑΕΕΑΑ ΑΟΕΕ ΑΑ ΕΑΕΑΑΑ. ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΪΟ ΕΪΓΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 24-Α
ΓΟαΕΕΟ ΕΑΪΑαΓΑΑ, "ΥΪΑΑΕ ΑΑΑΓΕΑΪΟ ΑΘΑΟ Ο×ΕΑΑΑ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑ
ΓΕΕΥΪΟ ΑΑ ΑΑΑΑΟΥΑΕΪΟ ΕΪ×ΪΟΪΑΥΕΑ, ΑΑΪΓΕΘΑΑΟ ΑΑ ΑΑΑΑΟΥΑΕΪΟ
ΕΑΑΕΟΕ ΑΕΟΕ ΑΕΘΕΟΑΑ. ΒΑΟΕΕΪΑΕΕ ΑΪ ΟαΑΑΑΑΑΟΕ ΟΑΟΥΑΕΑΑΕΕ".
ΟΑΟΑΙΟΕΕΪ ΑΥΓΕΥΓΑΑΟ, ΟΪΓ ΑΥΓΕΥΟΕΕ ΓΟαΕΕ ΪΪΕΥΑΑΟ ΟΑΪ
ΡΕΟΕΕΑΑ Ο×ΕΑΑΑΟ - ΕΪ×ΪΟΪΑΥΕΕΟ, ΑΕΟΕΟΑ ΑΑ ΙΑΟΪΑΟΕΑΕ
ΕΪ×ΪΟΪΑΥΕΕΟ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΕΑ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΟ. ΕΪΓΟΟΕΟΟΥΕΕΟ
ΑΥΓΕΥΟΕΕ ΓΟαΕΕ ΑΑΪΑΓΟΕΕΥΑΑΟ ΕΪ×ΪΟΪΑΥΕΕΟ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑ
ΓΕΥΑΑΕΟΑ ΑΑ ΑΑΑΟΥΑΕΑΑΕΟ, ΟΑΕΟΕΑΟΕ ΪΪΟΑΕΟΑΑΕΟ ΑΑΪΓΕΘΪΕΟΑ ΑΑ
ΑΑΑΟΥΑΕΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑΟ ΓΑΑΕΟΓΕΑΟΕ ΟΑΟΥΑΕΑΑΕΕ. ΑΪ Ο×ΕΑΑΕΟ
ΑΑΪαΪΟΥΕΑΕΑΑΑ, ΡΕΟΕΕΑΑΑΑ, ΕΑΕΕΪΓ Ο×ΕΑΑΑΪΓΟΕΕΕ ΟΑΕΑΘΟΕΟ
ΑΘΟΕΑΪΑΑΕΑΑ ΑΑΪΓΕΕΑΑΑΟΕΕ, ΟΑαΑΕΪΒΕ×ΪΟ, ΑΪ ΟΑΪΕαΑΑΑΑΟΥΕ
ΓαΪΕΪΑ ΕΟ ΑΑΕΑΑΑΟΕΑΑΑ ΑΕΕΟΟΑΑΑ, ΟΪΓ αΑΕΕ ΑΟ ΟΑΟΥΑΕΪΟ

ΔΕΟΟ, ΙΕΕΥΙ Ο ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑ, ΑΑΙ ΕΘΑΟ ΕΑΕΟΕ ΙΙ ΟΑΕΟΑΑ, ΑΟΑΕΑΑ
ΑΟ ΥΑΕΥΟΑΙ Ο ΙΑΟΙ ΑΟΕΑΕ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΕΟ ΟΑΥΟΑΕΑΑΑΕ ΥΑΙΛΕΟΟΕΟ
ΑΒΑΟΑΑΕΕ. ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 24-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-4 ΔΟΙΘΟΕΟ ΕΑΙΛΑΙΑ,
“ΑΙ ΙΟΑΕΕΟ ΔΕΟΑΑΕ ΑΑ ΙΑΙ ΟΑ ΔΟΙΘΟΑΑΥΕ ΥΑΙ ΕΑΕΕΕ ΟΧΕΑΑΕΑ
ΑΑΙΔΙ ΟΥΕΑΕΑΑ ΥΑΟΑΡΕΑΑΕΕΑ ΕΑΙ ΙΕΕ ΥΑΕΥΟΑΙ Ο ΕΟΑΕΕ
ΔΕΟΙ ΑΑΑΕΕ, ΟΙ ΙΕΑΑΕΥ ΑΟΥΕΑΑΑΕΕΑ ΑΑΙ ΕΟΑΟΕΟΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΥΕ
ΟΑΔΑΕΙΒΕΧΙ ΟΥΕΥΟΙ ΑΑΕΟ, ΟΑΟΕΟΙ ΔΕΟΕΕ ΙΕΕΕΑΙ ΑΕΟ ΑΙ
ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΟΑΧΟΕΑΙ ΑΑΕΟ ΟΑΕΟΙ ΑΑΕΟΑΥΙ ΧΑΑ, ΑΑΙΤΑΥΟΕΕΟ
ΕΑΑΕΑΑΙ ΑΟΥΕΕΑΑΕΑΑ, ΟΑΑΕΑ ΟΧΕΑΑΑΕΟΑ ΑΑ ΥΕΟΑΑΕΟ
ΑΑΟΥΑΑΑΑ, ΕΙ ΧΕΑΑΙΥΕΑΕΟΟΑΑ ΑΥΕΑΟΑΑΟΕΕ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΕΟ
ΑΑΙΝΥΑΑΙ ΑΕΟ ΕΑΑΕΑΑΙ ΑΟΥΕΕΑΑΕΑΑ ΑΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ Ο
ΑΑΙ ΟΕΕΑΑΕΙ ΑΕΟΑ ΑΑ ΙΕΟΑΟΡΙ ΑΑΕΙ ΑΕΟ ΟΑΕΟΙ ΑΑΕΟΑΥΙ ΧΑΑ”.
ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΕΑΕΕΟ, ΟΙ Ι ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΕΟ ΙΕΥΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑ ΑΟ
ΒΑΟΙ ΑΑΑΑΙ Ο ΑΟΙ ΕΟΟΟ ΟΧΕΑΑΟ ΑΑ ΥΑΡΕΑΑ ΥΑΕΥΟΑΙ Ο
ΟΑΔΟΙ ΕΙΟΑΟΑΑΕΑΑΙ ΑΑΙ ΙΛΑΕΙΑΟΑ. ΟΑΙ ΑΑΙΑ ΑΑΙΤΟΕΕΑΑΟΕΕΑ
ΑΕΟΕΟ ΑΑΙ ΔΑΟΑΕΟ ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΥΕ ΔΑΕΕΟΟΧΕΑΑΕΟ ΙΑΟΕΑΑΙ ΥΑΟΑΑ
ΥΙ ΑΑΕ ΕΙ ΙΕΟΑΟΕ ΥΑΙ ΔΑΑΑΑΥΕ, ΑΑΑΟΑΒΥΑΑΟΕ ΟΑΕΕΕ ΔΕΑ.

ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΕΟ ΙΕΥΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑ ΟΑ ΙΙ ΥΟΕΙ ΑΕΕ ΑΕΕΟΑΑΟ
ΟΑΔΑΕΙΒΕΧΙ Ο ΑΕΑΑΑΟΕΑΑΟ, ΑΑΑΟΥΑΕΙ Ο ΑΟΑ ΕΟ ΕΟ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑ,
ΔΟΑΘΟΕΕΟΕΑΑ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ Ο ΥΑΧΟΑΑΑΕΑΑ ΑΑΙ ΕΕΑΑΟΕΕ.

ΟΑΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 41-Α ΙΟΑΕΕΟ ΔΕΟΑΑΕΕ ΔΟΙΘΟΕΟ
ΕΑΙΛΑΙΑ, “ΟΑΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΥΙ ΑΑΕ ΙΙ ΘΑΕΑΘΑΟ ΟΧΕΑΑ ΑΘΑΟ ΕΑΙ ΙΕΕ
ΑΑΑΑΙ ΕΕΕ ΒΑΟΕΕ ΑΑΥΓΙΟ ΟΑΔΑΕΙΒΕΧΙ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΑΥΕ ΙΑΟΑ
ΑΟΟΑΟΕ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑΟ, ΑΑΟΑΕΑ ΕΘ ΑΟΑΑΟΕ ΙΧΕΥΕΑΕΟΟ
ΑΙ ΕΟΙΑΙΟΑΑΟ, ΕΟ ΕΟΕΙΕ ΑΟ ΥΑΕΥΑΑΑΙ ΟΑΔΑΕΙΒΕΧΙ, ΔΟΙ ΧΑΟΕΟΕ ΑΙ
ΕΙ ΙΑΟΥΕΟΕ ΟΑΕΑΟΙ ΕΙ ΑΑΑΟ.” ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΑΥΙΕΥΤΑΟ, ΟΙ Ι
ΑΥΙΕΥΤΟΕΕ ΙΟΑΕΕ ΥΕΑΑ ΙΕΕΥΤΑΟ ΟΑΔΑΕΙΒΕΧΙ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΑΥΕ
ΑΥΟΕ ΙΧΕΥΕΑΕΟΟ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑΟ ΑΑ ΥΑΑΕΑ ΧΕΑΕΕΟΟ ΕΟ
ΕΟΟΕΑΕΟΕ ΔΕΟΟ ΑΡΕΑΑΟ ΙΑΕΕ ΑΥΓΙ ΑΕΟ ΥΑΟΑΡΕΑΑΕΙ ΑΑΟ,
ΟΑΔΑΕΙΒΕΧΙ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΑΥΕ ΑΟΑΑΟΕΕ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΕΟ ΑΥΓΙ ΑΑ
ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΟΕΕ ΕΑΕΕΑΑΙ ΟΕΑΑΕΟΑ ΑΑ ΔΕΟΕΟ ΕΑΑΕΟΟΧΑΕΕ
ΑΑΙ ΑΕΑΟΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑΕΟ ΙΤΕΥΑΙ ΑΕΙ ΑΑΙΕ ΔΕΟΙ ΑΑΑ. ΑΑΑΙ ΕΑΙΕΟ
ΟΧΕΑΑΕΑ ΑΑΟΙ ΔΟΕΕ ΕΙ ΙΑΑΙΥΕΕΟ ΙΑ-10 ΙΟΑΕΕ ΕΥΑΑΟ ΟΑΑΕΑ
ΕΑΑΑΕΟ ΙΙ ΔΙ ΑΑΑΟ, ΑΑΙ ΟΥΑΑΑΑΟΑ ΑΑ ΟΑΙ ΑΑΙ ΑΑΑΥΑΙ ΑΟ. ΑΙ
ΙΟΑΕΕΟ ΥΑΟΑΑΙ ΕΟΑΑ, ΔΕΟΙ ΑΙ ΑΑΑΟ ΑΘΑΟ ΕΑΑΑΕΟΑ ΑΑ ΥΓΙ ΑΑΕΟ
ΙΕΥΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑ ΟΑΥΙ ΑΑΕΕΑΙ Α ΔΑΕΙ ΕΟΑΒΑΑΙ ΙΕ ΒΥΑΟΙ ΑΑΕΑΑΙ,
ΟΑΔΑΕΙΒΕΧΙ Ο ΥΑΟΑΑΕΟ ΑΑΟΑΥΑ. ΟΑΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΑ
ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΕΟ ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΕΟ ΟΑΕΟΙ ΑΑΕΥΙ ΧΕΟ ΙΑΟ ΑΑΟΑΙ ΟΕΑΟ
ΕΡΕΑΑ ΑΑ ΟΑΔΑΕΙΒΕΧΙ Ο ΑΕΕΟΑΑΟ ΑΟΑ ΙΑΙ ΕΙ Α ΙΑΑΑΟΕΟΟ
ΑΑΕΑΑΟΕΑΑΟ, ΔΑΕΕ ΑΟ ΥΑΟΥΑΕΙ Ο ΔΕΟΙ ΑΙ ΑΑΑΟ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΕΟ
ΙΕΥΑΑΑΥΕ, ΑΟΑΙ ΑΑ ΔΙ ΑΕΟΕΟΟ ΑΑΕΑΑΟΕΑΑΟ – ΑΑΟΥΑΟ ΙΕΟ ΔΑΕΕ
ΑΟΑΑΟΕΕ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑ. ΟΑΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΑ ΙΑΙ ΕΙ Α ΕΙ

ΟΑΙΕαΑΑΑΟΥΕ ΑΥΟΑΑΟ ΑΥΙΕΥΙΟΕ Ο×ΕΑΑΑΟ, ΕΟ ΙΙ ΕΑΙ ΑΙΕΕΕ
ΕΙ×Ι ΟΙΑΥΕΑ ΟΑΕΥΑΑΟ ΟΑΑΕΙΒΕ×Ι, ΘΟΙ×ΑΟΕΟΕ ΑΙ ΕΙΤΑΟΥΕΟΕ
ΟΑΕΑΟΙΕΙ ΑΑΟ.

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΑΑΙΕΙΕΟΟΟΥΕΟΕΕ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΙΑ-3 ΕΑΑΕ ΟΑΕΥΑΑΟ
ΕΙ ΕΙ×Ι ΟΙΑΥΕΕΟ ΟΑΙ ΙΑΕΑΑΕΟ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΟΑΕΑΟΙΕΙ Α
ΕΘΙΑΟ ΙΕΥΙΑΟΕΕ. ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ 274 ΙΟαΕΥΕ ΑΥΙΕΥΙΟΕΕΑ, ΟΙ
ΟΑΑΕΙΒΕ×Ι ΟΑΕΑΟΙΕΙ ΑΑΟ ΙΕΕΟΕΑΙ ΑΑΟΕΕ ΕΙ×Ι ΟΙΑΥΕΑ
ΑΑΙΕΟΑΕΥΑΟΑΑ ΟΑΑΕΙΒΕ×Ι ΟΑΕΑΟΙΕΙ ΑΑΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ
ΕΑΙΤΙ ΙΑΑΑΕΙ ΑΕΕ. "ΟΑΑΕΙΒΕ×Ι ΟΑΕΑΟΙΕΙ ΑΑΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ"
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ 1996 ΒΕΕΟ 28 ΙΘΟΙ ΙΑΟΕΟ ΕΑΤΙ ΙΕΟ ΙΑ-7 ΙΟαΕΕ
ΑΕΑΕΑΑΟ ΑΙΙΒΟΟΑΑ ΟΑΙ ΙΑΕΑΑΕΟ, ΕΟ ΟΑ ΟΑΕΟ ΕΙ×Ι ΟΙΑΥΕΑ
ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΕΘΙΑΟ ΙΕΥΙΑΟΕΕ ΟΑΑΕΙΒΕ×Ι ΟΑΕΑΟΙΕΙ Α. ΙΕΕΕΕΑΑΟΕΕ
ΕΑΤΙ ΙΕ ΑΑΟΑΕΟΟΑΑ ΑΟΑΑΟΕΕΟΑΑΟ ΑΙΑ ΕΟ ΕΙ ΕΙ×Ι ΟΙΑΥΕΕΟ
ΑΑΟΑΕΑΟΙΕΙ ΑΑΕΟ ΘΟΙ ΥΑΑΟΟΟΕ ΟΑΕΕΕαΑΑΟ, ΑΑΙΟΑΕΥΑΟΑΑΟ
ΕΙ×Ι ΟΙΑΥΕΕΟ ΑΑΟΑΕΑΟΙΕΙ ΑΑΕΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΟ ΙΕΥΑΑΑΕΑ
Ο×ΕΑΑΑΙΙ ΟΕΕ ΘΕΟΑΑΟ, ΑΟΕ×ΕΟ ΟΑΑΑΙ ΑΑΑΟ, ΙΕΙΕαΑΑΕΟ ΒΑΟΟ ΑΑ ΟαΑ.
ΕΑΤΙ ΙΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕ ΑΑΙΟΑΕΥΑΟΑΑΟ, ΟΙ
ΕΑΤΙ ΙΟΥ ΙΕΕΕΕΑΑΟΕΕ ΕΙ×Ι ΟΙΑΥΕΑ ΟΑΕΕΑΕΑΑΑ ΟΑΑΕΙΒΕ×Ι
ΟΑΕΑΟΙΕΙ ΑΑΑΑ, ΕΙ ΟΑΙΕαΑΑΑΟΥΕ ΕΟ ΕΑΕ ΑΙ ΕΑΤΙ ΙΕΕ ΑΑΑΑΙΕΕΕ
ΒΑΟΕΕ ΑΥΕΑΟΑΑΟΕΕΑ ΟΑΑΕΙΒΕ×Ι ΟΑΕΑΟΙΕΙ ΑΑΑΑ ΑΑ ΑΘΑΑΙ ΑΑΑΑΟΑΑΑ
ΟΑΑΕΙΒΕ×Ι ΑΑΥΑΑΟ.

ΑΙ ΑΑΑΕ ΑΑΙΕΙΕΟΟΟΥΕΟΕΕ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΙΑ-3 ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-4
ΙΑΒΕΕΕΟ ΕΑΙ ΑαΙΑΑ, ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΙΙΘΙΑΑΑΑ ΑΟ ΑΟΥΑΕΑΑΑ
ΑΥΙΑΟΟΟΕΑΑΑΕΕ αΑΕΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ ΙΟΑΑΙΤΙ ΕΑ ΕΙ ΟΑΘΙΕΑΤΙ ΑΑΕΑ,
ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΑΑΕΑΑΟΥΕΟΑΑΟΕΕΑ: Α) ΑΑΙΤΑΟΑΟΕΕΟ ΟΑΑΑΙΕΟ ΑΑΙΤΙ ΘΕΟΕΟ
ΟΕΟαΕΕΟ-ΟΑΙΤΑΟΕΕΑΑΟΕΑ ΑΑΑΙΤΑΟΕΑΙ ΑΑ ΟΕΟαΕΕΟ ΟΑΙΤΑΟΕΕΕΟ ΟΑΘΙΕΟ
ΒΑΟΙΤΙ ΑΑΑΟΕΑΙ; Α) ΙΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΙΤΑΑΟΙ ΟΑΘΙΕΑΤΙ ΑΑΟΕΑΙ; Α)
ΟΑΟΑΙΤΑΟΕΕΙΟ ΙΕΑΟ ΑΑΙΤΙ ΟΑΙΕΕΕ ΑΑ ΕΑΤΙ ΙΕΑΟ ΡΑΕΑΟΥΕ ΟΑΟΟΕΕ
ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΟ ΑΥΟΟΟΕΑΑΑΟΕΑΙ; Α) ΟΑΙΤΑΑΟΙ ΟΑΕΕΕαΑΑΕΑ
ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΟ ΙΕΥΑΑΑΟΕΑΙ, ΑΑΟΑΕΑΑ ΟΑΙΤΑΑΟΙ ΑΕΟΥΕΘΕΕΙΕΟ
ΟΑΕΕΕαΑΑΕΑΙ, ΕΟ ΑΟ ΑΟ ΑαΑΑΑ ΘΕΟΕΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΕ
ΙΕΙΕαΑΑΟΕ Ο×ΕΑΑΑΑΟΑ ΑΑ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΑΟ; Α) ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ
ΘΟΑΕΕΑΑΙΟΕΟ ΙΕΑΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΑΟΕ
ΕΑΤΑΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΕΑ ΑΑΙΕΥΑΙΕΟΑ ΑΑ ΑΑΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ, ΑΑΟΑΕΑΑ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 73-Α ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕΟ "Α",
"Α", "Α", "Α", "Ε", "Ε", "Ι" ΟΑΑΘΟΙΘΟΑΑΕΕ, ΑΟΑΑΑ ΙΑ-2, ΙΑ-4 ΑΑ ΙΑ-5
ΘΟΙΘΟΑΑΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΑΟΕ Ο×ΕΑΑΑΙΙ ΟΕΕΑΑΕΑ
ΑΑΙΤΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑΟΕΑΙ. Α) ΟΑΘΑΟΕΑΥΙ ΟΕΟΙ αΑΕΥΑΕΟΟΕΕΑΑΑΕΟ ΑΑ
ΟΑΕΑΙΤΑΙ ΑΑΑΑΕΟ ΟΑΟΟΟΕΑΑΑΟΑ ΑΑ ΟΑΑΑΟΑΙ ΘΙ ΕΕΟΕΕΕΟ ΑΑΙΤΙ ΟΥΕΑ-
ΕΑΑΑΟΕΑΙ. ΟΑΑΑΑΙ ΙΙΟΙΕΟ ΕΑΙ ΑαΙΑΑ, ΕΙ×Ι ΟΙΑΥΕΑ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ
ΙΟΑΑΑΟΕ ΟΕΙΑΟΟΕΟΑΑ ΟΑΑΟΙΤΙ ΑΑΟ ΑΟ ΑΘΑΑΙ ΑΑΑΑΟΑΑΑ.
ΙΙΕΥΑΙΤΑΕΙ ΑΑΙΕΑ ΑΑΕΟΕΑΑΟ, ΙΙΟΙΑΟΥΕ ΟΑΙΤΙ ΕΑΕΕΕΕ ΕΙ×Ι ΟΙΑΥΕΑ

ΤΕΛΕΟΘΕΑΓΑΑ ΕΘ ΑΟΑ ΟΑαΑΕΙΒΕ×Ι, ΘΟΙ×ΑΘΕΘΕ ΑΙ ΕΙΛΑΟΥΘΕΘΕ
ΟΑΕΑΟΙΕΙΑΑΟ, ΟΙΙΕΘΟ ΑΑΥΑΙΘΟ ΟΑΕΥΟΑΑΘΟ ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΙΑΑΟΑΥ
ΕΕΑΑΕΘΟΒΕΙΑΑΟ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΘΟ ΕΙΙΘΟΘΟΘΥΘΕΘΟ 41-Α ΙΘαΕΕ.

ΟΙ ΑΑΕΕΑΑ ΑΕΙΤΑΥΤΕΥΤΟΘΕΕΑΑΙ ΑΑΙΤΙΛΑΕΙΑΘΑ, ΟΑΘΑΙΘΟΕΕΙ
ΙΕΥΤΙΑΑΟ, ΟΙΙ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΘΟ ΑΕΙΑΑΕ ΑΑΙΕΙΘΟΘΟΑΥΘΟΘΕ ΕΙ ΑΑΘΘΕΘ
ΙΑ-3 ΙΘαΕΘ ΙΑ-3 ΑΑ ΙΑ-4 ΙΑΒΕΕΑΑΕ ΑΘ ΑΒΕΙΑΑΥΙΑΑΑΑΑ.

ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΘΟ ΕΙΙΘΟΘΟΘΥΘΕΘΟ 24-Α ΙΘαΕΘΘ ΘΕΘΑΑΕ ΑΑ ΙΑ-4
ΘΟΙΘΟΑΑΟ ΑΑ 41-Α ΙΘαΕΘΘ ΘΕΘΑΑΕ ΘΟΙΘΟΘ. ΑΙΑΘΕΑΓΑΑΑ ΟΑΘΑΙΘΟΕΕΙ
ΑΥΤΕΥΤΙΑΑΟ, ΟΙΙ ΕΑΓΙΘΕΘ ΑΟΑΘΒΙΘΑΑ ΑΑΑΑΑ ΑΙ ΙΘΘΕ ΑΟΑΘΒΙΘΑΑ
ΑΑΙΤΙΥΑΓΑΑΑ Ο×ΕΑΑΑΙΘΘΕΕΕ ΙΘΑΑΓΙΑΑΘΟ ΙΕΑΘ ΑΘ ΙΕΥΤΙΑΑΟ, ΟΙΙ ΑΘ
ΓΙΘΙΑ ΑΒΕΙΑΑΥΙΑΑΑΑΑ ΕΙΙΘΟΘΟΘΥΘΕΘΟ.

ΟΙ ΑΑΕΕΑΑ ΑΕΙΤΑΥΤΕΥΤΟΘΕΕΑΑΙ ΑΑΙΤΙΛΑΕΙΑΘΑ, ΕαΑΕΙΡΥΑΑΓΑΕΑ
ΘΑ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΘΟ ΕΙΙΘΟΘΟΘΥΘΕΘΟ 89-Α ΙΘαΕΘΘ ΘΕΘΑΑΕΘ ΘΟΙΘΟΘΟ
“Α” ΘΑΑΘΟΙΘΟΘΕΕ, “ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΘΟ ΟΑΕΙΙΘΟΘΟΘΥΘΕΙ ΟΑΘΑΙΘΟΕΕΙΘΟ
ΟΑΘΑΑΑ” ΙΘΑΑΓΙΘΕΕ ΕΑΓΙΘΕΘ ΙΑ-19 ΙΘαΕΘΘ ΘΕΘΑΑΕΘ ΘΟΙΘΟΘΟ “Α”
ΘΑΑΘΟΙΘΟΘΕΕ, 21-Α ΙΘαΕΘΘ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΘΕΕ, 39-Α ΙΘαΕΘΘ ΘΕΘΑΑΕΘ
ΘΟΙΘΟΘΟ “Α” ΘΑΑΘΟΙΘΟΘΕΕΑ ΑΑ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΘΕΕ, 43-Α ΙΘαΕΘΘ ΙΑ-2, ΙΑ-
4, ΙΑ-7 ΑΑ ΙΑ-8 ΘΟΙΘΟΘΑΑΕΕ, ΑΑΘΑΕΑΑ “ΟΑΕΙΙΘΟΘΟΘΥΘΕΙ
ΟΑΙΘΑΘΕΑΕΒΑΟΙΤΙΑΘΟ ΟΑΘΑΑΑ” ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΘΟ ΕΑΓΙΘΕΘ 32-Α ΑΑ 33-Α
ΙΘαΕΑΑΕΕ,

ΟΑΕΙΙΘΟΘΟΘΥΘΕΙ ΟΑΘΑΙΘΟΕΕΙΘΟ ΕΙΕΑΑΕΑ

Α Α Α Α Ι Θ:

1. ΑΘ ΑΑΕΙΑΥΙ×ΕΕΑΑΘ ΑαΑΕΑΑΑΘΑΑ ΕΘΘΕΘΘΕΑ ΑΟΙΥΕΑΥΘΕΘΑ ΑΑ
ΙΙΘΑΕΑΘΑ ΟΘΘΘΑΑΙ ΟΑΑΑΘΑΡΕΘ ΕΙΙΘΟΘΟΘΥΘΕΘΘΕ ΟΑΘΑΕΕ
ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΘΟ ΑΕΙΑΑΕ ΑΑΙΕΙΘΟΘΟΑΥΘΟΘΕ ΕΙ ΑΑΘΘΘ ΙΑ-3 ΙΘαΕΘΘ
ΙΑ-3 ΑΑ ΙΑ-4 ΙΑΒΕΕΑΑΘ ΕΙΙΘΟΘΟΘΥΘΕΘΘΙΑΘΟ ΕΑΙ ΑΑΑΑ
ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΘΟ ΕΙΙΘΟΘΟΘΥΘΕΘΘ 24-Α ΙΘαΕΘΘ ΘΕΘΑΑΕ ΑΑ ΙΑ-4
ΘΟΙΘΟΘΑΑΕΑΙ ΑΑ 41-Α ΙΘαΕΘΘ ΘΕΘΑΑΕ ΘΟΙΘΟΘΕΑΙ ΙΕΙΑΘΕΑΑΕΕ;
2. ΑΑΑΑΒΥΑΑΘΕΕΑΑΑ ΡΑΕΑΥΕΑ ΟΑΕΙΙΘΟΘΟΘΥΘΕΙ ΟΑΘΑΙΘΟΕΕΙΘΟ
ΟΑΑΙΙΛΑΕΑ ΙΘΘΕ ΟΑαΑΘΙ Α ΑΑΙΤΙΥαΑΑΑΘΟ ΙΙΙΑΓΘΕΑΑΙ;
3. ΑΑΑΑΒΥΑΑΘΕΕΑΑΑ ΟΑΑΙΕΙΤΙΑ ΑΑ ΑΑΘΑΥΕΑΘΑΑΑΘ ΑΙ ΑΑΑΑΘΕΓΑΑΘ ΑΘ
ΑΘΑΑΙΑΑΑΑΘΑΑ;
4. ΑΑΑΑΒΥΑΑΘΕΕΑΑΑ ΑΑΑΑΑΑΓΙΘΟ ΙαΑΘΑΑΑΘ: ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΘΟ
ΘΘΑΕΑΑΓΙΘΟ, ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΘΟ ΙΕΑΑΘΙΑΑΘ, ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΘΟ
ΘΑΘΕΑΙΑΓΙΘΑ ΑΑ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΘΟ ΟΑΕΙΑΑΘ ΟΑΘΑΙΘΟΕΕΙΘΟ;
5. ΑΑΑΑΒΥΑΑΘΕΕΑΑΑ ΑΑΙΤΙΘΑΑΥΤΙΑΘ „ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΘΟ ΟΑΕΑΓΙΠΙΑΑΕΙ
ΙΑΥΓΙΑΘΕ” 7 ΑΥΘΟ ΑΑΑΑΥΕ.

ΕΙΕΑΑΕΘ ΒΑΑΘΑΕ: ΙΕΕΙΕΙ Α ΟΑΘΑΑΕΥΑΕΕΕ,
ΙΕΑΘ ΑΑΓΕΡΑ,
ΕΑΙΑΘΑ ΟΙΘΑΙΕΑΥΑΕΕΕ,
ΑΑΘΘ αΕΓΑΓΕΑΑ.

**ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΙΙ ΘΑΕΑΘΑΑΕ - ΑΑΘΑΙΑ ΙΑΘΟΘΑΟΥΑΕΕ Ε ΑΑ
Ι ΤΕΘΑ ΙΑΑΙ ΤΕΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΘΑΘΕΑΙΑΙΘΕΟ ΒΕΙΑΑΥΙΑΑ**

1 1/3/393,397

0. ΕΑΕΕΕΕ, 2006 ΒΕΕΟ 15 ΑΑΕΙΑΘΕ

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΟΑΕΙ ΙΘΟΕΘΟΥΕΙ ΟΑΘΑΙΑΘΕΕΙ Ο ΘΕΘΑΕΙΑ
ΕΙ ΕΑΑΕΑΙ ΕΙ ΙΘΟΑΙΘΕΙΑ ΑΑΘΡΑΕΑΟΥΑΕΕΕΟ (ΟΑΑΙ ΙΕΘ ΕΑΑΙ ΑΑΙ ΙΑΘΑ),
ΑΑΘΑΙΑ ΑΑΘΑΙΕΑΘ, ΘΑΕΑΑΑΙ ΑΘΑΙΑΡΕΟ (ΙΙ ΙΑΘΑΙΑΑΑΕΕ ΙΙ ΘΑΙΑΘΕΕΑ)
ΑΑ ΑΑΘΑΘΕΙ Ι ΑΙ ΕΡΕΘ ΟΑΙΑΑΑΑΓΕΙΑΕΕ (ΟΑΑΙ ΙΕΘ ΙΑΕΑΙΕ ΕΕΕΕ
ΟΑΕΘΟΕΑΡΑ),

2006 ΒΕΕΟ 22, 27 ΑΑ 29 ΑΑΕΙΑΘΕΟ ΟΕΑ ΟΑΘΑΙΑΘΕΕΙ
ΟΑΑΙ ΙΑΑΕΑ, ΟΙ ΙΕΑΑΟΥΕΥ ΙΙ ΙΑΒΕΕΑΙ ΑΑΙΑΙ: ΙΙ ΘΑΟΥΑΕΑ Ι ΤΕΘΑ
ΙΑΑΙ ΤΕΑ ΑΑ ΙΕΘΕ ΒΑΘΙ ΙΑΑΑΑΓΕΙΑΕ ΙΑΙΑΙΑ ΕΙ ΑΑΕΡΑ, ΕΑΙΘ
ΑΑΑΕΘΙ ΤΕΑ ΑΑ ΙΕΤΙ ΑΕΑΑΘΕΡΑ; ΙΙ ΘΑΟΥΑΕΑ ΑΑΘΑΙΑ ΙΑΘΟΘΑΟΥΑΕΕΕΟ
ΒΑΘΙ ΙΑΑΑΑΓΕΙΑΕΕ ΙΕΑΘ ΕΑΕΡΑ; ΙΙ ΘΑΘΟΘΑΕΟ - ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο
ΘΑΘΕΑΙΑΙΘΕΟ ΒΑΘΙ ΙΑΑΑΑΓΕΙΑΕΕ: ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΘΑΘΕΑΙΑΙΘΕΟ
ΑΘΑΘΑΘΕΟ ΕΘΘΕΑΕΘΕΕ ΑΑΘΑΘΑΙΑΙΘΕΟ ΟΑΘΑΙΑΘΕΕΙ ΑΑΥΕ
ΒΑΘΙ ΙΑΑΑΑΓΕΙΑΕΘ ΑΑΙΥΙ ΧΕΕΑΑΕΘ ΟΧΘΙ ΘΕ ΑΑΕΑΘ ΟΑΙΘΑΕΕΑΙΤΕ,
ΑΙΑΑΑ ΑΑΙΥΙ ΧΕΕΑΑΕΘ ΒΑΙΥΑΑΙΕ ΘΔΑΥΕΑΕΕΘΘΕ ΙΑΘΕΙΑ ΟΙ ΑΑΘΕΡΑ ΑΑ
ΙΙ ΒΑΘΘΕΕ ΘΔΑΥΕΑΕΕΘΘΕ ΕΑΑΑΙ ΕΑΘΘΑΡΑ, ΘΔΑΥΕΑΕΕΘΘΑΕ - ΕΑ.
ΑΑΑΑΕΥΘΑΕΕΘ ΟΑΑΕΙΤΑΕΘ ΕΑΕΕΕΘΘΕ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΟΙΕΑΑΘΘΕΘΑΘΕΘ
ΑΘΙ ΥΕΘΑΘΘΕΕ ΘΘΙ ΧΑΘΙ ΘΕ ΕΘΕΙΑ ΑΘΘΑΘΘΕΑ, ΘΘΙ ΧΑΘΙ ΘΕ ΙΕΑΘ
ΑΑΙΥΟΑΕΕΡΑ ΑΑ ΑΑΑΙ ΕΑΘΕ ΕΙ ΘΑΑ ΑΑΘΑΕΑΟΥΑΕΕΕ,

ΑΑΙΕΑΕΕΑ ΘΑΘΙΑ: „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΙΙ ΘΑΕΑΘΑΑΕ - ΑΑΘΑΙΑ
ΙΑΘΟΘΑΟΥΑΕΕΕ ΑΑ Ι ΤΕΘΑ ΙΑΑΙ ΤΕΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΘΑΘΕΑΙΑΙΘΕΟ
ΒΕΙΑΑΥΙΑΑΑ”.

ΑΑΑΕΘ ΘΑΑΑΙΤΕΑ: Α), ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΘΕΘΑΕΕΘ ΘΑΙΑΘΕΕΕΘ
ΘΑΘΘΙ ΥΑΘΙ ΕΙ ΑΑΘΘΕΘ” 208-Α ΙΘΑΕΕΘ ΙΑ-6 ΙΑΒΕΕΕΘ (ΙΕΕΕΑΙΑΑ) ΑΑ
ΙΑ-7 ΙΑΒΕΕΕΘ (ΕΙ ΙΑΒΕΕΘΕ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΑΑΑΑ ΟΑΘΑΙΑΘΕΕΙ ΘΑΑΙΕ
ΑΥΕΑΘΑ ΑΑ ΘΑΑΥΕ ΘΘΑΘΕΑΥΑΙΘΕΙΑΕΘ ΑΑΙ Ι ΑΘΑΘΕΙΘΑΑΑΘ) ΑΑ
Α), ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΘΑΙΙ ΘΑΕΑΘΙ ΘΑΘΘΙ ΥΑΘΙ ΕΙ ΑΑΘΘΕΘ” 212-Α ΙΘΑΕΕΘ
ΙΑ-5 ΙΑΒΕΕΕΘ (ΙΕΕΕΑΙΑΑ) ΑΑ ΙΑ-6 ΙΑΒΕΕΕΘ (ΕΙ ΙΑΒΕΕΘΕ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ
ΑΑΑΑ ΟΑΘΑΙΑΘΕΕΙ ΘΑΑΙΕ ΑΥΕΑΘΑ ΑΑ ΘΑΑΥΕ ΘΘΑΘΕΑΥΑΙΘΕΙΑΕΘ ΑΑΙ Ι
ΑΘΑΘΕΙΘΑΑΑΘ) ΕΙ ΙΘΟΕΘΟΥΕΘΘΙ ΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΙ ΙΘΟΕΘΟΥΕΘΘ ΙΑ-
18 ΙΘΑΕΕΘ ΘΕΘΑΑΕ ΑΑ ΙΑ-2 ΘΘΙΘΘΑΑΕΑΙ ΑΑ 42-Α ΙΘΑΕΕΘ ΘΕΘΑΑΕ
ΑΑ ΙΑ-3 ΘΘΙΘΘΑΑΕΑΙ ΙΕΙΑΘΕΑΑΕΕ.

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΟΑΕΙ ΙΘΟΕΘΟΥΕΙ ΟΑΘΑΙΑΘΕΕΙ Ο 2006 ΒΕΕΟ 30
ΕΑΙΕΘΘ ΕΙ ΙΘΟΕΘΟΥΕΘΘΕ ΘΑΟΥΑΕΕΕ (ΘΑΑΕΘΘΟΥΑΥΕΕΘ 1 393) ΙΙ ΙΑΘΕΑ
ΙΙ ΘΑΕΑΘΑ ΑΑΘΑΙΑ ΙΑΘΟΘΑΟΥΑΕΕΙΑ, ΑΙ ΕΙ 11 ΕΑΕΕΘΘ - ΙΙ ΘΑΕΑΘΑ
Ι ΤΕΘΑ ΙΑΑΙ ΤΕΑΙ (ΘΑΑΕΘΘΟΥΑΥΕΕΘ 1 397). 2006 ΒΕΕΟ 20 ΕΑΕΕΘΘ
ΘΑΙ ΘΙΙ ΟΑΙΒΑΘΘΕΕ (1 1/4/393,397), ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΟΑΕΙ ΙΘΟΕΘΟΥΕΙ
ΟΑΘΑΙΑΘΕΕΙ Ο ΘΕΘΑΕΙΑ ΕΙ ΕΑΑΕΑΙ ΘΑΟΥΑΕΑΕ ΙΕΥΙ ΑΘΑΑΕΕΑΑ

ΑΙΤΟΑΕΕΕΑΕΑΑ ΑΑ ΙΑΕΕ ΑΟΕΙΑΕΕΑΑ ΑΑΓΑΕΕΑΕΟ ΙΕΑΙΕΕ,
ΑΑΑΟΕΕΑΙΑ ΑΟΕ ΟΑΘΙΑΑ.

ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΔΕ ΟΑΟΥΑΕΑΑΕΟ ΟΑΤΙ ΟΑΙΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΕΑΑ
ΙΕΕΕΑΑΟΕΕΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 89-Α ΙΟΑΕΕΟ ΔΕΟΑΑΕΕ
ΔΟΙΘΟΕΟ „Α” ΘΑΑΘΟΙΘΟΕ, „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ
ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ ΟΑΟΑΑΑ” ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΙΟΑΑΙΟΕΕ ΕΑΓΙ ΙΕΟ ΙΑ-19
ΙΟΑΕΕΟ ΔΕΟΑΑΕΕ ΔΟΙΘΟΕΟ „Α” ΘΑΑΘΟΙΘΟΕ ΑΑ 39-Α ΙΟΑΕΕΟ ΔΕΟΑΑΕΕ
ΔΟΙΘΟΕΟ „Α” ΘΑΑΘΟΙΘΟΕ, „ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΙΟΕΑΕΒΑΟΙΤΙ ΑΑΕΟ
ΟΑΟΑΑΑ” ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΑΓΙ ΙΕΟ ΔΕΟΑΑΕΕ ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2 ΔΟΙΘΟΕ, ΙΑ-
10 ΙΟΑΕΕΟ ΔΕΟΑΑΕΕ ΔΟΙΘΟΕ ΑΑ ΙΑ-16 ΙΟΑΕΕ.

ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΔΕ ΟΑΟΥΑΕΑΑΕΟ ΙΕΑΑΑΑΕΕ, ΑΑΑΕΟ ΟΑΑΑΙΟ
ΒΑΟΙΤΙ ΑΑΑΑΙΟ: „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΕΟΑΕΕΟ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΟΑΘΟΙ ΥΑΟΙ
ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ” 208-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-6 ΑΑ ΙΑ-7 ΙΑΒΕΕΑΑΕ, ΟΙ ΙΑΕΕΑ
ΕΑΓΑΑΙΑΑ: Α) „ΕΟ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ ΙΕΙΑΟΕ ΑΑΙΤΙ ΑΑΟΟΕΕΑ ΑΥΕΑΟΑ ΑΑ
ΟΑΑΥΕ ΟΒΑΟΕΑΥΑΙΟΕΙΤΙΑ, ΟΑΑΙ ΙΕΟ ΕΑΑΙ ΑΑΙ ΙΑΟΑΟ (ΤΙ ΟΑΙΟΕΕΑΟ)
ΟΑΟΡΕΕΑ ΑΑΙΤΙΕΟΑΙΤΙΟ ΑΑΓΕΑΟΑΟΕΑΑΑ ΔΕΟΕΟ 30 ΑΥΑ-ΟΑΙΑΙΑΑ ΑΑΑΕΕ
ΑΒΑΘΕΙΟΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ. ΑΥΙΕΥΤΟΕΕ ΑΑΓΕΑΟΑΟΕΑΑΑ ΑΑΟΥΙ ΑΓΑΑΕΕΑ
ΑΥΟΟΟΕΑΑΑ. ΕΟ ΑΑΓΕΑΟΑΟΕΑΑΑ ΑΑΙΤΙΟΑΙΕΕ ΕΘΙΑ ΔΟΙ ΥΑΟΕΟ
ΤΙ ΙΑΒΕΕΕΟ ΙΕΙΑΟΕ, ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΟΑΑΙ ΙΑ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΑΑΑΑΕΑΙΟ
ΑΥΙΕΥΤΟΕΕ ΑΑΑΕΕ” (ΙΑ-6 ΙΑΒΕΕΕ);

Α) „ΑΙ ΙΟΑΕΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΑΟΕΕ ΟΑΑΙ ΙΕΟ ΕΑΑΙ ΑΑΙ ΙΑΟΕΟ
(ΤΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ) ΑΑΓΕΑΟΑΟΕΑΑΑ ΙΕΕΥΑΑΑ ΑΑΑΕΕΑΑ ΕΑΕΑΕΟΕΕ, ΑΙ ΕΙ
ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ ΕΑΑΙ ΑΑΙ ΙΑΟΕΟ ΑΑΓΕΑΟΑΟΕΑΑΑ – ΑΒΕΟΕ ΤΙ ΟΙΑΙΕΟ
ΑΑΟΑΟΑ ΑΑ ΑΟ ΟΑΥΕΑΟΑΑΑΑ” (ΙΑ-7 ΙΑΒΕΕΕ).

ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑ ΑΑΑΟΑΙΑ ΙΑΟΟΟΑΥΑΕΕΟ 2006 ΒΕΕΟ 22 ΕΑΓΕΟΟ,
„ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΕΟΑΕΕΟ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΟΑΘΟΙ ΥΑΟΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ” 208-Α
ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-6 ΙΑΒΕΕΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΕΑΕΑ, ΤΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΙΕΙΑΟΕ
ΑΑΙΤΙ ΑΑΟΟΕΕ ΑΥΕΑΟΑ ΑΑ ΟΑΑΥΕ ΟΒΑΟΕΑΥΑΙΟΕΙΤΙΑΕΟ ΑΑΙΤΙ, Θ.
ΕΑΕΕΕΟΕΟ ΟΑΘΑΕΑΘΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ ΟΕΟΑΕΕΟ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΟΑΘΙΑΕΑ
ΕΙ ΕΑΑΕΕΟ ΤΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΑΑΓΕΑΟΑΟΕΑΑΕΕ, ΟΑΑ×ΑΟΑΑ ΔΑΟΕΙΟΙ ΑΑ 20
ΑΥΕΟ ΑΑΑΕΕ. ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΑΕΟΕΕ, ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ ΑΥΕΑΑΕΟ
ΟΑΙ×ΑΟΑΑΑΑΕΕ ΤΙ ΟΑΙΟΕΕΕΑ, ΟΑΕΕΕΑΕΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΟΑΟ ΒΑΟΙΤΙ ΑΑΑΑΙΟ
ΑΟΕΑΟΙΟΕΑΑ ΑΑΑΕΑΟΑΕΑΑΟΕΟ, ΑΟΑΕΙΤΑΑΑΑΕΟΑ ΑΑ ΟΑΑΙ ΕΙΤΙ
ΙΟΑΑΟΕΟ, ΟΕΟ ΑΑΙΤΥ ΕΑΕ ΑΑΟ ΟΑΕΕΑΕΑΑ ΙΑΕΑΘΟΟΟΑΑ ΑΑ
ΙΕΟΕΑΟΡΙ ΑΑΕΑΑ. ΑΙ ΕΑΑΕΟΑΕΟΕΟΕΕ, ΟΑΑΑΑΙ ΤΙ ΟΙΕΟ ΙΑ-6 ΙΑΒΕΕΕ
ΑΒΕΙΑΑΥΙ ΑΑΑΑΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 42-Α ΙΟΑΕΕΟ ΔΕΟΑΑΕ
ΔΟΙΘΟΟ ΑΑ „ΑΑΑΙΕΑΓΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑ ΡΕΟΕΕΑΑ ΑΑ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΕΑ
ΑΑΥΑΕΟ” ΕΙ ΙΑΑΙΥΕΕΟ ΙΑ-6 ΙΟΑΕΟ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΑΑΙΑΙΟΕΕΥΑΑΟ ΔΕΟΕΟ
Ο×ΕΑΑΑΟ ΟΑΙΟΕΕΕΑΙ, ΑΑΙΤΙ ΟΕΕΑΑΑΑΕ ΑΑ ΙΕΟΕΑΟΡΙ ΑΑΑΕ
ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΑΑ.

ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΑΕΟΕΕ, „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΕΟΑΕΕΟ ΟΑΙΟΕΕΕΟ
ΟΑΘΟΙ ΥΑΟΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ” 208-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-7 ΙΑΒΕΕΕ ΑΒΕΙΑΑΥΙ ΑΑΑΑΑΑ

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 42-Α ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΑΑ ΙΑ-3
ΘΟΙΘΟΑΑΟ, ΑΟΑΑΑ ΙΑ-18 ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΘΟΙΘΟΟ, ΟΑΑΑΑΙ
ΙΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΙΕΑΟ ΑΕΘΕΟΕ ΙΙ ΟΙΑΙΕΟ ΑΑΘΑΥΑ ΑΑ ΑΑΑΕΕΑ
ΕΑΕΑΕΟΕΕ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΕΟ ΙΕΥΑΑΑ ΑΑΙΤΙ ΟΕΥαΑΟ ΑΑΙΟΥΑΑΑΕΟ
ΙΙ ΙΑΒΕΕΑΙ ΑΑΟ ΑΙ ΘΟΙ ΥΑΟΥΕ, ΑΑΘΑΕΑΑ ΙΕΟ ΥΑΟΑΡΕΑΑΕΙ ΑΑΟ, ΑΑΕΥΑΑΟ
ΕΑΑΕ ΘΕΟΑΑΑΑ ΑΙ ΑΑΙΥΑΑΕΕΟ ΙΑΥΑΑΙ ΑΕΕ. ΑΑΟΑΑ ΑΙΕΟΑ, ΟΑΑΑΑΙ
ΙΙ ΟΙΕΕ, ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ ΥΑΕΥΟΑΑΕΟ ΕΑΙΙ ΙΕΑΟΑΑΕΟΑ ΑΑ
ΑΑΟΑΑΟΕΑΑΟΕΙ ΑΕΟ ΑΔΑΕΑΥΕΕΟ ΥΑΟΡΕΑΑΕΙ ΑΑ ΑΟΟΑΑΕΕΑΑ ΕΑαΑΑΟ
ΘΕΟΕΟ αΑΕΥΑΟαΑΑΕΙ ΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑΟ ΑΑ Ο×ΕΑΑΑΟ ΟΑΙΟΕΕΕΑΙ
ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΑΑ. ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΑΕΟΕΕ, ΑΙ ΙΑΒΕΕΥΕ ΟΑΑΑΑΙ ΙΙ ΟΙΑΑΕ
ΑΒΕΙΑΑΥΙΑΑΑΑΑ ΑΟΑΑΑ „ΑΑΑΙΕΑΙΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑ ΠΕΘΕΕΑΑ
ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑΥΑΕΟ” ΕΙ ΙΑΑΙΥΕΕΟ ΙΑ-5 ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-4 ΘΟΙΘΟΟ ΑΑ
ΑΙΑΑΑ ΕΙ ΙΑΑΙΥΕΕΟ ΙΑ-7 ΙΘΙΕΟ ΙΑ-2 ΙΟαΕΟ, ΟΙ ΙΑΕΕΑ ΕΑΙ ΑΑΙΑΑΥ,
ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ ΥΑΕΥΟΑΑΕΟ ΟΑΙΕαΑΑΑΑΟΥΕ, ΘΕΟΟ ΟΙΑΑ αΘΙ ΙΑΑΟ
ΥΑΟΑΑΑΙΕΟΕ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΕΟ ΑΑΟΑΥΕΑΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑ.

ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑ ΙΙ ΕΟΑ ΙΑΑΙ ΙΕΑΟ, ΑΑΙΟΑΟαΑΕΕΟ ΕΙΟΑΟΑΟΑΕΟ
ΑΑΥΑΕΟΑΟ, 2006 ΒΕΕΟ 14 ΕΑΙΕΟΟ, ΟΑΑΑΑΙ ΙΙ ΟΙΑΑΕΑ ΑΑΥΟΑΙΙ ΑΕΕ,
ΟΕΥΙΑΥΕΟ ΟΑΕΙ ΙΕΟ ΙΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΑΑΙΕΑΟΑΟΕΑΑΕΕ ΥΑΑ×ΑΟΑΑ
ΘΑΟΕΙΟΙ ΑΑ 10 ΑΥΕΟ ΑΑΑΕΕ. ΑΥΙΕΥΙΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕΥΕΥ ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΕΟ
ΑΟΑΟΙΑΙΟΑΑΕ ΟΑΑΑΑΙ ΙΙ ΟΙΕΟ ΑΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΑΟΕΑΙ
ΑΑΕΑΑΟΥΕΟΑΑΕΕ, ΑΑΟΑΥΕΑΟΑΑΕΟ ΥΑΟΡΕΑΑΕΙ ΑΕΟΑ ΑΑ ΑΑΥΑΕΟ Ο×ΕΑΑΕΟ
αΑΕΥΙ×ΕΟ ΙΑΒΕΕΥΕ, ΑΟΟΑΑΕΕΑΑ ΕΑΕΑΑΑ, ΟΑΥ ΑΑαΟΑΙΑ
ΙΑΟΟΟΑΥΑΕΕΕΟΑ.

ΙΑΟΟΟΑΥΑΕΕΕΟΑΑΙ ΑΑΙΟαΑΑΑΑΑΕΕ, ΙΑΑΙ ΙΕΑ ΑΑΙΑΟΑΑΕΕ ΕΕαΙ ΑΟ
ΟΟΟΕ-ΕΟ 208-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-6 ΙΑΒΕΕΕΟ ΑΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΑΑ ΥΙΙ ΑΑΟ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΙΑ-18 ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΕΑΙ
ΙΕΙΑΟΕΑΑΕΕ, ΑΕΙΑΕΑΑΙ ΟΑΑΑΑΙ ΙΙ ΟΙΕΕ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ ΥΑΕΥΟΑΑΑ
αΑΑΑΑ ΙΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟΑ ΑΑ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ ΕΑΑΙαΑΙ ΙΑΟΕΟ
ΑΑΙΕΑΟΑΟΕΑΑΕΕ, ΟΑΥ ΑΟ ΒΑΟΙΤΑΑΑΑΙΟ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ
ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑΟ.

ΟΑΘΙΕΟ ΑΟΟΑΑΕΕΕ ΑΑΙαΕΕΑΕΟ ΑΟΙΟ ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΙΑ ΑΑ ΙΑΕΙΑ
ΒΑΟΙΤΑΑΑΑΙΕΑΑΙΑ ΕΟΑΟΑΑΑΕΑΟ „ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ
ΟΑΙΟΕΑΕΒΑΟΙΤΑΑΕΟ ΥΑΟΑαΑΑ” ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΑΙΙ ΙΕΟ ΙΑ-13 ΙΟαΕΕΟ
ΙΑΙ ΟΑ ΘΟΙΘΟΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΑΟΕΕ Ο×ΕΑΑΕΕ, ΑΑΕΑΟΑΑΟ
ΟΑΟΑΟΥΑΕΙ ΙΙ ΕαΙ ΑΙΑ ΑΑ ΙΙ ΕΕαΙ ΑΑΟ „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΙΙ ΘΑΕΑΘΙ
ΟΑΘΟΙ ΥΑΟΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ” 212-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-5 ΑΑ ΙΑ-6 ΙΑΒΕΕΑΑΕΟ
ΑΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΑΑ ΥΙΙ ΑΑ, ΑΕΙΑΕΑΑΙ ΕΟΕΙΕ „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ
ΟΕΟαΕΕΟ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΟΑΘΟΙ ΥΑΟΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ” ΟΑΑΑΑΙ ΙΙ ΟΙΑΑΕΟ
ΕΑΑΙΟΟΟΕΑ.

ΑΑΕΟΑΕΕΕ ΟΑΟΑΟΥΑΕΙ ΙΙ ΕαΙ ΑΙΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΑΟΕΕ ΟΑΑΑΑΙ
ΙΙ ΟΙΑΑΕΟ ΕΑΙ ΑΑΙΑΑ: Α) „ΕΟ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ ΙΕΙΑΟΕ ΑΑΙΤΑ ΟΟΕΕΑ
ΑΥΕΑΟΑ ΑΑ ΟαΑΥΕ ΘΒΑΟΕΑΥΑΙΘΟΕΙ ΑΑ, ΟαΑΙ ΙΕΟ ΕΑΑΙαΑΙ ΙΑΟΑΟ

(ΙΙ ΟΑΙΟΕΕΑΟ) ΟΑΟΡΕΕΑ ΑΑΙΤΕΟΑΓΙ Ο ΑΑΓΕΑΟΑΟΕΑΑΑ ΔΕΟΕΟ 30 ΑΥΑ-
ΟΑΙΤΑΑ ΑΑΕΕ ΑΒΑΟΕΙΟΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ. ΑΑΓΕΑΟΑΟΕΑΑΑ ΑΥΟΟΟΕΑΑΑ
ΑΑΟΥΙ ΑΓΑΕΕΑ, ΟΑΥ ΑΟ ΑΑΑΟΕΙ ΕΑΑΟ ΟΑΘΙΕΟ ΑΑΓΑΕΕΑΑ-
ΑΑΑΒΥΑΑΟΑΟ" (ΙΑ-5 ΙΑΒΕΕΕ);

„ΑΙ ΙΟΑΕΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΟΕΕ ΟΑΑΙΤΕΟ ΕΑΑΙΑΑΙΤΑΟΕΟ
(ΙΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ) ΑΑΓΕΑΟΑΟΕΑΑΑ ΙΕΥΑΑΑ ΑΑΑΕΕΑ ΕΑΕΑΕΟΕΕ ΑΑ ΑΟ
ΟΑΥΕΑΟΑΑΑ" (ΙΑ-6 ΙΑΒΕΕΕ).

ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΤΙ ΑΑΑΕΙΑΥΙ ΧΕΕΑ ΟΑΙΤΑΑΙΤΕΙΤΑ.

ΙΙ ΔΑΟΟΑΕΟ ΑΟΕΕ, ΟΑΟΑΟΥΑΕΙΤΙ ΙΙ ΕΑΙ ΑΓΑΕ ΑΟ ΟΙΑΑ
ΑΑΕΙΑΥΙ ΧΕΕΑΑΟ. ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΙ Ο ΔΑΟΕΑΙΤΙΟΕΟ ΒΑΟΙΤΙ ΑΑΑΑΙΕΑΑΙΑ
ΟΑΕΟΕΑΟΕ ΔΙ ΑΕΥΕΑ ΑΑΑΟΑΟΕΑΟ ΟΑΙΤΑΑΕ ΑΟΑΟΙΤΙΟΑΑΕΕ:

1) ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΙ Ο ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΙΑ-18 ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2 ΔΟΙΘΟΥΕ
ΙΙ ΥΑΙΘΕΕ ΟΑΟΙΤΕ „ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ" ΧΑΟΕΙΤΙ Α ΟΙΑΑ ΑΑΓΕΙΑΟΟΙΤΙ Ο
ΑΑ ΟΑΑΑΑΙ ΙΙ ΟΙΑΑΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΟΕΕ „ΑΑΓΕΑΟΑΟΕΑΑΑ"
ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΟ ΑΟΕ-ΑΟΕ ΟΑΑΑ ΟΙΑΑ ΟΑΕΕΑΑΕΙΤΙ Ο;

2) ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΕΟ ΑΥΕΑΑΕΕΟ ΟΑΧΑΟΑΑΕΟ ΕΑΙ ΑΑΕΑ
ΑΑΓΕΑΟΑΟΕΑΑΕΟ ΙΕΥΑΑΑ ΑΑΑΕΕΑ ΕΑΕΑΕΟΕΕ ΑΑ ΑΕΔΕΟΕ ΙΙ ΟΙΑΓΕΟ
ΑΑΟΑΥΑ ΑΟ ΑΒΕΙΑΑΥΙΤΑΑΑΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΙ Ο ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 42-Α
ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-3 ΔΟΙΘΟΟ, ΟΑΑΑΑΙ ΑΑΥΑΕΟ ΟΧΕΑΑΑ ΔΕΟΟ ΒΑΟΙΤΙ ΑΥΙΤΑ
ΑΑΕΑΑΑΕΟ/ΑΒΑΟΕΙΟΑΑΕΟ ΙΙ ΙΑΙΘΕΑΑΙ, ΟΕΟ ΑΑΙΤΙ Υ ΔΕΟΕ ΑΙ ΟΧΕΑΑΕΕ
ΑΑΟ ΕΟΑΟΑΑΕΑΑΟ ΑΒΑΟΕΙΟΑΑΕΟ ΟΑΧΑΟΑΑΕΟ ΕΑΙ ΑΑΕΑ
ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΟ ΑΑΙΤΙ ΟΑΓΕΟ ΔΟΙ ΥΑΟΥΕ;

3) ΙΑΟΕΑΕΕΑ, ΟΑΑΑΑΙ ΙΙ ΟΙΑΑΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΟΕΕ
ΑΑΓΕΑΟΑΟΕΑΑΕΟ ΑΟΑΟΥΕΑΟΑΑΕΟ ΟΑΟΡΕΑΑΕΙΤΑΟΕΑΓ ΑΑΕΑΑΥΕΟΑΑΕΕ,
ΙΙ ΔΑΟΟΑΑΙ ΑΟ ΥΙΙ ΟΑΟΥΑΕΕ, ΙΑΑΟΑΙ ΑΥΤΕΥΤΑ, ΟΙΤΙ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΙ Ο
ΔΑΟΕΑΙΤΙΟΟΥΕ ΕΑΕΕΑΑΑ ΕΑΓΙΤΙΘΟΙ ΑΘΟΕ, ΟΙΤΕΕΟ ΕΑΙΤΑΑΙΑΑΥ
ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΕΟ ΑΥΕΑΑΕΕΟ ΕΑΙ ΑΑΕΑ ΑΑΓΕΑΟΑΟΕΑΑΑ ΑΑΟΑΥΕΑΟΑΑΑ.

ΙΙ ΔΑΟΟΑΑ ΑΟΑΑΑ ΑΟ ΑΑΑΕΑΓΑ ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΕΑ ΑΟΑΟΙΤΙΟΑΑΟ
ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΤΙ Ο ΙΕΟΕΑΟΡΤΑΑΕΙΤΑΟΕΑΓ ΑΑΕΑΑΥΕΟΑΑΕΕ.

ΟΑΘΙΑΕΑ ΙΙ ΒΑΟΕΙΑ ΟΑΙΕΑ ΟΔΑΥΕΑΕΕΟΟΙΑ ΑΥΤΕΥΤΑ, ΟΙΤΙ
ΔΕΟΕΟΑΕΑΕΟ ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΕΟ ΑΥΕΑΑΕΕΟ ΟΑΟΑΑΑ ΑΑΓΕΑΟΑΟΕΑΑΕΟ
ΙΕΥΑΑΑ ΑΑΑΕΕΑ ΕΑΕΑΕΟΕΕ ΑΑ ΑΕΔΕΟΕ ΙΙ ΟΙΑΓΕΟ ΑΑΟΑΥΑ, ΑΟ
ΑΡΕΑΑΟ ΔΕΟΟ ΟΑΟΡΕΑΑΕΙΤΑΟ, ΑΑΕΥΑΑΟ ΕΑΕ ΔΕΟΑΑΑ ΑΙ
ΑΑΙΥΑΑΕΕΟ ΙΑΟΥΑΙ ΑΕΕ, ΟΕΟ ΑΑΙΤΙ Υ ΕΟΥΑΑΑ ΟΧΕΑΑΑ ΟΑΙΟΕΕΕΑΙ
ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΤΑ ΑΑ, ΟΑΟΑΑΙΕΟΑΑ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΙ Ο ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 42-Α
ΙΟΑΕΕΟ ΔΕΟΑΑΕΕ ΑΑ ΙΑΟΑΙΑ ΔΟΙΘΟΑΑΕ. ΟΔΑΥΕΑΕΕΟΟΕΑ ΔΙ ΑΕΥΕΑΑΕ
ΑΑΑΙΕΑΑ ΑΟΑΑΑ ΙΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΑΑΓΕΑΟΑΟΕΑΑΕΟ ΑΑΟΑΥΕΑΟΑΑΕΟ
ΑΑΟΥΑΑΕΙΤΑΕΟ ΟΑΕΕΕΑΑΕΥ, ΟΑΥ, ΙΑΕΕ ΑΕΟΕΕ, ΑΥΕΑΟΑ
ΒΕΙΑΑΥΙΤΑΑΑΙ ΑΑΥΕ ΙΙ ΑΕΟ ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΙ Ο ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 42-
Α ΙΟΑΕΕΟ ΔΕΟΑΑΕΕ ΔΟΙΘΟΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΟΕ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΤΑΕΑΕΟ
ΙΕΙΑΟΕΑΕΟ ΟΧΕΑΑΑΟΕΑΙ, ΕΟΑ „ΑΑΑΙΕΑΓΕΟ ΟΧΕΑΑΑΕΑ ΑΑ ΡΕΟΕΕΑΑ
ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΕΑ ΑΑΥΑΕΟ ΕΙΤΑΑΙΥΕΕΟ" ΙΑ-6 ΙΟΑΕΕΑΙ.

ΑΘΑΘΕΑΑΑΟΙ ΑΑΤΕ ΕΥΙ ΘΩΥΕΑΕΕΟΘΕΑ ΙΙ ΟΑΦΟΑΑΑΕ ΟΑΑΑΙ
ΙΙ ΟΙΑΑΕΕ ΑΑΕΑΕΕΟΒΕΙΑΑΟΕΕ ΟΑΙΟΕΑΕΑΑΟΟΑΑΕΟ ΟΑΑΙ ΑΟΕΑΙ
ΑΑΕΑΟΥΕΟΑΕΕ.

ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΟ ΟΑΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ ΘΕΟΑΑΕΙΑ
ΕΙ ΕΑΑΕΑΙ ΟΑΘΙΕΟ ΙΑΟΑΕΑΕΟ ΑΑΑΙΑΕΕΑΑΕΟ, ΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΕΟΟ
ΟΑΟΥΑΕΑΑΟΥΕ ΒΑΟΙΙ ΑΑΑΙΕΕΕ ΑΑ ΙΙ ΘΑΟΟΑΑ ΙΑΟΕΟ ΙΕΑΟ ΙΙ ΥΑΑΙΕΕΕ
ΑΟΑΟΙΑΙΟΑΑΕΟ, ΘΩΥΕΑΕΕΟΘΕΑ ΑΑΘΕΑΙΑΕΟ ΟΑ×ΑΟΑΑΕΟΑ ΑΑ
ΙΘΕΕΥΑΑΟΕΑΑΑΕΑ ΟΘΕΕΑΘΕΟΥΑΑΑΟΑΕΟ ΟΑΑΑΑΑ ΑΑΑΑΑΕΙΑ
ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΑΑΕΟ ΙΕΟΑΟΥΑΑΑ ΟΑΕΟΙ ΑΑΟΑΙΙ ΑΑΑΙΕ:

Ι. ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΟ ΟΑΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ, ΑΘΑΘΕΕ
ΑΑΟΙ ΘΘΕΕ ΟΑΑΕΙΒΕ×ΙΟ (ΑΑΟΙΑΙΕΑ, ΑΑΟΟΘΕΑ, ΕΘΑΕΕΑ ΑΑ ΟΑΑ)
ΟΑΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΑΕΟ ΙΟΑΑΑΟΑΑ, ΙΙ ΟΙΑΘΕΘΕΕ ΑΘΘΕΟ
ΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΕΟΟΙΑΕΟ ΟΑ×ΑΟΑΑΕΟΑΟ ΑΑΕΙΠΥΑΑΙΑΕΙΟ ΕΑΙΑΕΙ ΙΕΑΘΑΕΟ
ΘΘΕΙΥΘΕΕ. ΑΑΑΙΕΑΙΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑΟΙ ΘΘΕΕ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ
ΘΘΑΘΘΕΕΑΥ ΙΕΕΕΑΙΑ ΑΙ ΘΘΕΙΥΘΕΟ Α×ΟΠΙΑΑ.

ΕΑΙΑΕΙ ΙΕΑΘΑΕΟ ΘΘΕΙΥΘΕ ΟΑΙΟΕΕΑΑΘΕΑΕ ΟΑΑΕΙΒΕ×ΙΟ
ΕΑΑΕΑΑΙ ΙΙ ΙΑΕΙΑΟΑΙΟ ΑΑ ΙΕΘΕ ΡΕΘΕΕΑΑΕ ΑΑΘΑΘΕΟΑΑ ΑΘΕΟ
ΑΑΑΙΕΑΙΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΕΟΑΟ ΟΑΑΕΙΒΕ×ΙΟΘΕΑΕΟ ×ΑΘΑΕΑΕΟ
ΑΑΙΟΑΕΥΑΟΑ. ΕΟ ΟΦΟΟΙΑΕΥΙ×Ο ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΕΟΑ ΑΑ ΙΕΘΕ
ΟΑΕΥΟΑΑΕΟ ΑΘΕΑΑΟ ΑΑΒΙ ΙΑΟΒΙ ΟΑΑΘΕ, ΕΑΙΑΕΙ ΙΕΑΘ
ΑΑΙΙ ΕΕΑΑΘΕΑΑΟ ΑΑ ΕΘΡΑΕΑΑΟ ΑΑΑΙΕΑΙΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕΟ ΕΙΑΑΕ ΙΑΘΑΑ
ΟΑΕΥΟΑΑΟ, ΟΑΥ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕΑ ΑΑΙΙ ΕΘΑΘΕΘΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΟΥΕ.

ΕΑΙΑΕΙ ΙΕΑΘΑΕΟ ΘΘΕΙΥΘΕ ΑΑΑΙΕΑΙΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΟΑΕΥΟΑΑΕΟ
ΙΑΘΕΕΑΙ ΙΕΑΘΑΕΟ ΟΑ×ΑΟΑΑΕΟ ΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΕΟΘΕ ΕΘΕΟΑΘΕΟΙΕΑ.
ΑΟΟΟΑΑ ΑΙΕΟΙΙ ΙΑΘ ΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΕΟΘΕ ΕΙ ΙΟΘΙ ΕΕΘΕΑΕΟ ΑΟΑΑΕΕΕ
ΙΙΕΥΑΙΑΕΙ ΑΑ ΑΘΑΟ.

ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΕΟΟ ΙΑ-7 ΙΟΑΕΕΟ ΕΑΙΑΑΙΑΑ:
„ΟΑΑΕΙΒΕ×ΙΟ ΥΓΙΟ ΑΑ ΕΥΑΑΟ ΑΑΑΙΕΑΙΕΟ ΟΑΥΙ ΑΑΕΕΑΙ Α ΑΥΕΑΘΑΘΕ
Ο×ΕΑΑΑΑΟΑ ΑΑ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΟ, ΟΙΑΙΟΥ ΒΑΟΘΑΕ ΑΑ ΟΑΕΙΑΑΟ
ΑΑΑΙΕΑΙΟΟ ΥΕΘΑΑΘΕΑΑΑΟ. ΑΑΕΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ ΑΑΙΑΙΟΥΕΑΕΑΕΟΑΟ
ΑΑΕΑΕ ΑΑ ΟΑΑΕΙΒΕ×ΙΟ ΟΑΕΥΟΑΘΕΕ ΑΘΕΑΙ ΑΙ Ο×ΕΑΑΑΑΕΕΑ ΑΑ
ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΑΕΕ, ΟΙΑΙΟΥ ΟΘΘΑΕΙΑ ΙΙ ΟΙΑΑΕ ΟΑΙΟΕΕΕΕ“. ΑΟ
ΙΙ ΟΙΑ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΟΑΕΕΑΑΕΙΟ ΕΑΙΑΕΙ ΙΕΑΘΑΕΟ ΘΘΕΙΥΘΕΟ ΑΙ ΑΑΑ
ΟΑ×ΟΡΑΕΑΑ, ΕΟΙΥΑ ΑΙΙ ΒΘΟΑΑΑΑ ΑΟ ΑΑΙΟΑΕΥΑΟΑΑΟ ΙΕΘ
ΙΙΕΥΑΙΑΕΙΑΑΟ. ΕΟ ΕΙ ΙΕΘΑΘΘΕ ΥΕΙΑΑΘΟΟ ΑΘΟΟΑΑ ΟΑΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΕΙ
ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ ΘΘΑΘΘΕΑΟΥΕ ΕΡΑΙΟ, ΟΑΑΑΑΙ ΕΑΙΑΕΙ ΙΕΑΘΑΕΟ ΘΘΕΙΥΘΕ
ΟΑΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΘΕΑΕΟ ΒΑΟΙΙ ΑΑΑΑΙΟ ΑΑΙΟΑΕΥΑΟΑΕ
ΕΘΕΟΑΘΕΟΙΟ ΑΙΑ ΕΘ ΕΙ ΙΙ ΟΙΑΘΕΘΕΕ ΑΘΘΕΕ ΑΑΑΙΕΑΙΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕΑ
ΟΑΕΥΟΑΑΕΟ ΕΑΙΑΕΙ ΙΕΑΘΑΕΟ ΑΑ, ΟΑΟΑΑΑΙΕΟΑΑ, ΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΕΟΟΙΑΕΟ
ΑΑΑΑΑΙΕΟΑΟ.

ΙΙ ΥΑΙΘΕ ΟΑΘΙΑΕΑΥ ΟΑΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΟΑΑ×ΑΟΑΑΟ,
ΑΑΥΘΕΕ ΕΘΙΑ ΕΘ ΑΟΑ ΕΑΙΑΕΙ ΙΕΑΘΑΕΟ ΘΘΕΙΥΘΕ ΟΑΑΑΙ ΙΙ ΟΙΑΑΕΕ

ΕΘΑΕΕ ×ΟΓΑΙΑΓΙΟΘΕ Ο×ΕΑΑΑΕΟ ΥΑΕΥΟΑΑΕΟΑΟ, ΟΙ ΑΙ ΟΑΑΕΥΑΑ, ΑΑΑΙΕΑΓΕΟ ΘΕΟΑΕ ΔΑΕΥΑΟΔΑΑΕΙ ΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑ ΑΑ Ο×ΕΑΑΑ ΟΑΙΑΟΕΕΑΓ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙ ΑΑ. ΕΑΑΕΟΕΑΑΑ, ΑΟ Ο×ΕΑΑΑΕ, ΕΟΑΑ ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΟΑΔΑΕΙΒΕ×Ι ΔΑΕΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ ΙΑΟΕΑΑΓ ΙΑΕΕ ×ΑΟΑΕΑΑΕΟ ΕΑΓΑΕΙ ΙΕΑΟΑΑΕΟ ΘΟΕΙΥΕΘΕΟ ΥΑΟΑΑΓΕΟΑΑ ΑΑΑΑΑΓΑ ΑΑ ΑΑΥΑΕΟ ΑΑΑΕΑΑΟΘΕ ΘΟΙΥΑΑΟΑΑΕΕ ΟΑΟΟΓΑΑΕΥΙ ×Α, ΟΥΟΑΕΙ Α ΟΕΑΑΥΕΟΑΑΑΑ ΟΑΙΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΟΑΔΑΕΙΒΕ×Ι Ο ΘΟΕΙΥΕΘΟ ΑΑ ΙΓΕΥΑΓΑΕΙ ΑΓΙΒΕΕΑΑ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΑΑΟ ΙΕΟ ΑΟΟΟ.

II. ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΟΑΕΙ ΓΟΘΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙ Ο ΙΕΑΥΓΕΑ, ΟΙ Ι „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΘΕΟΔΕΟ ΟΑΙΑΟΕΕΕΟ ΟΑΘΟΙ ΥΑΟΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ” 208-Α ΙΟΔΕΕΟ ΙΑ-7 ΓΑΒΕΕΕ (ΕΙ ΓΑΒΕΕΥΕ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΑΔΑΑΑ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙ ΟΑΑΓΕ ΑΥΕΑΟΑ ΑΑ ΟΔΑΥΕ ΟΘΑΟΕΑΥΑΓΙΟΕΙ ΑΕΟ ΑΑΓΙ ΑΔΑΘΟΕΙ ΟΑΑΑΟ) ΑΑ „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΟΑΓΙ ΘΑΕΑΘΙ ΟΑΘΟΙ ΥΑΟΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ” 212-Α ΙΟΔΕΕΟ ΙΑ-6 ΓΑΒΕΕΕ (ΕΙ ΓΑΒΕΕΥΕ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΑΔΑΑΑ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙ ΟΑΑΓΕ ΑΥΕΑΟΑ ΑΑ ΟΔΑΥΕ ΟΘΑΟΕΑΥΑΓΙΟΕΙ ΑΕΟ ΑΑΓΙ ΑΔΑΘΟΕΙ ΟΑΑΑΟ) ΑΒΕΓΑΑΥΓΑΑΑΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΙ ΓΟΘΕΟΟΥΕΕΟ 42-Α ΙΟΔΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΑΑ ΙΑΟΑΓΑ ΘΟΓΘΟΑΑΟ ΑΑ ΙΑ-18 ΙΟΔΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΘΟΓΘΟΟ ΟΑΓΑΑΑ ΑΔΟΑΓΙ ΑΑΑΕΑ ΑΑΓΙ :

1. ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΙ ΓΟΘΕΟΟΥΕΕΟ 42-Α ΙΟΔΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΘΟΓΘΟΕΟ ΕΑΓΑΔΑΑ, „ΥΙ ΑΑΕ ΑΑΑΓΕΑΓΟ Ο×ΕΑΑΑ ΑΘΑΟ ΕΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑΟΑΥΑΑΑΑ ΙΕΓΑΟΕΙ Ο ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙ Ο”. ΑΟ ΓΙ ΟΓΑ ΑΑΑΑΓΟ Ο×ΕΑΑΑΟ ΟΑΙΑΟΕΕΕΑΓ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙ ΑΑ, ΟΙ ΙΕΕΟ ΟΕΓΑΟΘΕ ΑΑ ×ΑΟΑΕΑΑΕ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΘΕΕΑ ΕΑΑΑΑ ΕΙ ΓΟΘΕΟΟΥΕΕΕ ΑΑ ΟΑΑΟΕΑΥΓΟΕΟΓΙ -ΟΑΙΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΑΘΟΑΑΕΕ. ΕΑΘΡΓ Α, ΑΟ Ο×ΕΑΑΑ ΑΟΑ ΙΔΓΙ ΕΓ Α ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙ ΟΑΑΓΕ ΙΕΓΑΟΕΑΕΟ (ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΟΑΟΑΓΕΟ) ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΓ ΑΑΟ ΑΘΕΕΟΔΑΓ ΑΟ, ΑΟΑΓΑΑ ΟΑΟΟΓΑΑΕΥΙ ×Ο ΑΑΑΓΕΑΓΕΟ ΟΘΘΕΥΓ×ΕΕ ΟΑΙΑΟΕΕΑΑΟΕΑ ΑΑΥΑΑΟ. ΟΑΙΑΟΕΕΕΑΓΕ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙ Ο Ο×ΕΑΑΑ, ΘΕΟΑΑΕ ΟΕΑΥΕ, ΙΕΥΓΑΑΟ ΟΑΔΑΕΙΒΕ×Ι ΔΑΕΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ ΥΑΑΕΑ ΕΓ ΑΑΑΒΥΑΑΘΕΕΑΑΕΟ (ΘΓΑΑΑΑΕΟ) ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΓ ΥΕ ΑΑΟΑΥΕΑΟΑΑΑ ΑΑ ΟΑΙΑΟΕΕΑΑΟΕΑ ΟΑ×ΑΟΑΑΑΟ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΑΑΑΓΕΑΓΕΟ Ο×ΕΑΑΑΟ ΑΟΥΑΑΑΟ. ΑΓΑΘΕΑΓ, ΕΓΕΟΑΕΑΕΟ ΟΙ Ι ΟΑΑΑΑΟ ΕΓ ΓΕΟΑΟΘΕΕ ΑΑΑΕΟ ΟΑΙΑΟΕΕΕΑΓΕ ΑΑΓΑΕΕΑΑ ΑΑ ΙΕΥΑΑΘΕ ΕΘΓΑΟ ΓΑΕΑΘΟΘΕ ΑΑΑΒΥΑΑΘΕΕΑΑΑ, ΑΟ Ο×ΕΑΑΑ ΓΓΕΥΑΑΟ ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΓ ΑΑΕΑ ΟΑΓΑΑΑ ΙΕΓΕΓΟΓΟ: ΘΕΟΕΟ Ο×ΕΑΑΑΟ, ΙΕΓΑΟΕΓ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΓ Ο, ΓΓΕΕΑΓ ΑΓ Ο ΓΕΘΕ ΟΑΓΓΕΟ ΟΑΙΑΟΕΕΕΑΓΕ ΟΑΔΑΟΓ ΓΓΟΓΑΓΑ, ΑΑΓΓΕΘΑΑΟ ΕΑΑΕΘΕ ΓΓΟΑΜΕΟΑΑΑΑΕ ΑΑ ΑΑΕΥΑΑΟ ΕΑΑΕ ΘΕΟΑΑΑΑ ΑΓ ΑΑΓΥΑΑΕΕΟ ΙΑΟΥΑΓ ΑΕΕ, ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΓ ΑΑΓΑΕΕΑΑ ΓΓ ΔΑΑΟ ΑΓ ΓΕΑΟΘΕ, ΟΑΓΑΕΑΟΓ ΑΑΘΕ ΑΑΑΑΥΕ ΑΑ ΟΑΓΑ ΑΑΓΕΑΕΕΓ Ο ΑΑΓΓΘΕΕΑΑΑΕΓΑ, ΓΕΘΕΑΘΡΓ ΑΑΑΕΓΑ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΓ Ι.

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΟΑΕΙ ΓΟΘΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙ Ο ΑΟΑΑΘΕ ΑΑΑΒΥΑΑΘΕΕΑΑΑΥΕ ΑΑΓΟΓΑΟΘΑΑΟ ΟΑΙΑΟΕΕΕΑΓΕ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙ Ο ΟΕΓΑΑΟΘΕ ΑΑ ×ΑΟΑΕΑΑΕ „ΑΑΑΓΕΑΓΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑ ΡΕΘΕΕΑΑ

ΕΛΛΕΟΟ×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑΥΑΕΟ" ΕΙ ΓΑΑΓΥΕΕΟ ΟΑΟΑΑΙΕΟΕ ΑΑΟΕΑΑΑΕΟΑ ΑΑ
 ΑΑΑΙΕΑΓΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑΟΙΘΟΕΕ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ ΘΟΑΥΑΑΑΓΟΑΕΟ
 ΑΑΑΓΕΕΕΑΑΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΕΑ. 2004 ΒΕΕΟ 2 ΑΑΕΑΓΑΟΕΟ
 ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΟΕ ΟΑΘΙΑΕΑ „ΟΘΟ „ΟΓΕΟΑΟΑΕΟ" ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ
 ΘΑΟΕΑΙΑΓΟΕΟ ΒΕΓΑΑΥΙΑΑ" ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΙ
 ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΓΑΥΕΥΑ, ΟΙ ΓΑΑΟΙΘΕΟ ΟΑΑΑΓΙΟ „ΑΑΑΙΕΑΓΕΟ
 Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑ ΡΕΟΕΕΑΑ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑΥΑΕΟ" 1950 ΒΕΕΟ 4
 ΓΙΟΑΙΟΕΟ ΕΙ ΓΑΑΓΥΕΑ (ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟΕΑΕΟ ΡΑΕΑΥΕΑ 1999 ΒΕΕΟ 20
 ΓΑΕΟΕΑΑΓ) ΟΘΟΕ Ο×ΕΑΑΑΟ ΑΡΕΑΑΟ ΓΑΘΑΑΑΟ, ΟΑΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΙ
 ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ ΒΕΓΑΥΑ ΕΑΑΕΑΓΕΕ ΑΟΑΟΙΑΓΟΑΕ ΑΑΟΙΘΟΕΕ ΕΙ ΓΑΑΓΥΕΟ
 ΓΙΟΑΙΟΕΕ ΑΑΑΥΑΟΓΙ. ΑΥΤΕΥΤΟΕΕ ΑΟΥΑΕΑΑΑ ΑΑΟΑΕΑΑ ΑΑΑΙΕΑΓΕΟ
 Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑΟΙΘΟΕΕ ΕΙ ΓΕΟΕΕΟΑ ΑΑ ΑΑΟΙΘΟΕΕ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ
 ΘΟΑΥΑΑΑΓΟΕ ΟΑΙΟΕΑΕΕΑ, ΟΙ ΓΕΕΕΑΥ ΑΑΕΟΟΟΑΑΟΕΕΑ ΑΑΟΙΘΟΕΕ
 ΕΙ ΓΑΑΓΥΕΕ ΑΑΕΑΑΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕ Ο×ΕΑΑΑΕΟ ΟΕΓΑΑΟΕ ΑΑ
 ΓΙΥΟΕΙ ΑΑ".

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ, ΑΓΑΘΑΑΥ,
 ΟΑΑΑΓΙ ΓΙΟΑΙΟΕΟ ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΟΟΓΑΕΟ ΑΑΑΑΓΕΟΑΟ, ΟΑΑ×ΟΑΑΟ ΓΑΕ
 ΓΕΓΑΘΕΑΑΟ ΕΙ ΓΑΑΓΥΕΟ ΟΑΟΑΑΙΕΟ ΑΑΟΕΑΑΑΕΑΓ. ΟΑΙΟΕΕΕΑΓΕ
 ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΟΟ Ο×ΕΑΑΑΟ ΑΑΓΑΟΟΑΟ „ΑΑΑΙΕΑΓΕΟ
 Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑ ΡΕΟΕΕΑΑ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑΥΑΕΟ" ΕΙ ΓΑΑΓΥΕΟ ΓΑ-6
 ΓΟΑΕΕ, ΟΙ ΓΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΓΟΕΟ ΕΑΓΑΑΓΑΑ: „ΟΑΓΙΘΑΕΑΘΙ
 Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑ ΓΙ ΑΑΕΑΓΑΕΑ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΕΟΑΟ ΑΓ ΒΑΘΑΑΓΕΕΕ
 ΓΑΑΕΟΓΕΑΟΕ ΟΕΟΑΕΕΟΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΑΟΑΕΑΑΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΕΕΑΓΙ ΑΕΟ
 ΑΑΓΙΘΕΑΑΕΟΑΟ, ΟΑΑΕΑΟ ΑΘΑΟ ΑΓΓΕΑΟΕΕ ΑΑΑΑΟΕ ΓΕΟΕ ΟΑΘΙΕΟ
 ΟΑΙΟΕΕΕΑΓΕ ΑΑ ΟΑΘΑΑΥΓΙ ΑΑΓΑΕΕΕΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΕΑ
 ΟΑΘΙΓΕΕΕ ΑΑΓΙΘΕΕΑΑΑΕΕ ΑΑ ΓΕΟΕΑΟΡΓΑΑΑΕΕ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ ΓΕΑΟ".

ΟΑΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΟΑΑΕΟΓΑ ΓΕΥΓΑΑΟ ΑΑΓΑΟΟΓΙΟ,
 ΑΟΥΑΕΑΑΑ ΕΟ ΑΟΑ ΟΑΑΑΓΙ ΓΙΟΑΙΟΕΕ ΑΑΕΑΑΕΟΒΕΓΑΑΟΕ
 ΟΘΕΕΑΟΕΙ ΑΑΑΕΑ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟΑΑΓΕ ΓΕΓΑΘΕΑΕΟ ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ
 Ο×ΕΑΑΑ ΕΙ ΧΑΘΑΕΑΑΟΕ, ΟΙ ΑΓΙΟΥ ΑΓΑΟ ΑΑΑΑΓΟ „ΑΑΑΙΕΑΓΕΟ
 Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑ ΡΕΟΕΕΑΑ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑΥΑΕΟ" ΕΙ ΓΑΑΓΥΕΟ ΓΑ-6
 ΓΟΑΕΕ.

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΓΕΟΕΕΕΑΑΟ, ΟΙ Γ
 ΑΑΑΙΕΑΓΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑΟΙΘΟΕΓΑ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΓΑ, ΓΑΓΑΓΑ
 ΑΑΟΙΘΟΕΓΑ ΕΙ ΓΕΟΕΑΓ, ΕΙ ΓΑΑΓΥΕΟ ΓΑ-6 ΓΟΑΕΕΟ ΑΑΟΕΑΑΑΕ
 ΑΑΓΑΟΥΓΑΕΕΑΑ ΑΑΓΑΟΟΑΟ ΕΙ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΕΑ, ΟΙ Γ ΑΥΤΕΥΤΟΕ ΓΟΑΕΟ
 ΑΑΓΙΘΑΟΕΕΟ ΧΟΓΥΕΙ ΓΕΟΑΑΕΟΑΕΑΕΟ ΧΟΡΑΓΑΑΕΟΟΕ ΓΓΕΥΑΓΑΕΙ ΑΑ
 ΑΘΑΟ. „ΓΑΘΕΕΓΑΘΕΑΑΕΟ ΟΑΙΟΕΕΕΑΓ ΑΑΓΑΓΙΟΥΕΑΕΑΑΑΕΑ Ο×ΕΑΑΑΟ
 ΕΓΑΑΓΑΑ ΓΓΕΥΑΓΑΕΓΑΓΕ ΑΑΑΕΕΕ ΟΕΑΑΕΑ ΕΙ ΓΑΑΓΥΕΟ ΓΓΕΥΑΓΑΕΓΑΕ
 ΑΑΓΙΘΑΟΕΟΕ ΟΑΕΓΑΑΑΓΑΑΟΕ, ΟΙ Γ ΓΑ-6 ΓΟΑΕΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΕΕΕ
 ΑΑΓΑΟΟΑΑΑ ΓΕΟΕ ΑΑΟΕΑΑΑΕΟ ΓΕΓΑΑΟΑ ΑΑ ΑΑΓΕΥΤΟΕΑΑΑΟΕΑΓ
 ΟΑΟΟΑΑΓΙ ΕΘΑΑΓΙ ΑΑ" (Εά., *inter alia*, 1970 ΒΕΕΟ 17 ΕΑΓΟΕΟ

ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ ΟΑΘΙΑΕΑ „ΑΑΕΕΟΟΕ ΑΑΕΑΕΕΟ ΒΕΓΑΑΥΙΑΑΑ“, 25-Α ΘΟΓΘΟΕ).

ΓΑ-6 ΓΟαΕΕ ΟΑΕΟΓΑΑΕΥΙ ×Ο ΟΑΓΑΟΕΕΕΑΓ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓ ΑΑΓαΕΕΑΑΟ ΘΕΟΕΟ ΒΕΓΑΑΥΙΑΑΑ ΒΑΥΑΓΑΑΟΕΕ ΟΕΟαΕΕΟ ΟΑΓΑΟΕΕΕΟ ΑΟΑΕΑΑΕΟ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΕΟΑΟ. ΕΟΓΥΑ „ΟΕΟαΕΕΟΟΑΓΑΟΕΕΑΟΕΑΕ ΑΟΑΕΑΑΑ“ ΕΓ ΓΑΑΓΥΕΕΟ ΓΓΕΥΑΓΑΕΓΑΕΕ ΑΑΟΓΓΓΓΕΟΟΕ αΟΑΕΑΕΟΑΑ ΑΑ ΑΑΓΓΕΥΑΓΑΑΑ ΕΓΕΟΑΑΓ ΑΑΓΓΟΕΕΑΑΕΑΑ, ΟΓΑΓΟΕΑ ΑΓ ΟΑΟΓΓΓΕΟ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΑΑΑ ΕΓΓΕΟΑΟΕΕ ΘΑΑΥΓΕΟ ΑΟΓΑΓΟΕ ΕΑΓΓΓΑΑΕΓΑΑΕ. *inter alia*, 1980 ΒΕΕΟ 27 ΕΑΑΑΟΑΕΕΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑΟΕ ΟΑΘΙΑΕΑ „ΑΑΑΑΟΕ ΑΑΕΑΕΕΟ ΒΕΓΑΑΥΙΑΑΑ“ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΓ ΑΑΓΑΥαΑΑ, ΟΓΓ ΟΕΟΥΑΑ „ΑΟΑΕΑΑΑΟ“ ΟΓΑΑ ΓΕΑΥΑΟ ΑΟΑΑΕΕΕ ΑΑ ΑΟΑ ×ΓΓΟΑΕΟΟΕ ΓΓΕΥΑΓΑΕΓΑΑ, ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΓ ΟΓΑΑ ΑΑΓΓΕΡΕΓΓΟ, ΕΟ ΟΑ ΑΟΕΟ ΑΑΟΑΑΓΟΕ ΓαΑΟΑΟ ΕΘΕΕ ΑΑ ΑΑΓΓΕΡΕΓΓΟ ΓΓΥΑΓΟΕΕ ΟΑΓΑΟΕΑΕΒΑΟΓΓΑΕΟ ΟΑΑΕΟΟΕ ΑΟΔΑΘΟΑΑΕ (44-Α ΘΟΓΘΟΕ). ΑΓ ΟΑΟΓΓΓΕΟ ΑΑΟΓΓΓΓΕΟ ΓΓΕΥΑΓΑΕΓΑΑΕΑ ΓΕΟΕΕΕΑΑΟ ΑΟΑΑΟΕ ΘΑΥΑΑΑΓΓΟΕ (Εα., *inter alia*, 1997 ΒΕΕΟ 29 ΑΑΑΕΟΟΓΓΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑΕ ΟΑΘΙΑΑΑΕΑ: „Α.Δ., Γ.Δ. ΑΑ Ε.Δ. ΟΑΑΕΥΑΟΕΕΟ ΒΕΓΑΑΥΙΑΑΑ“, 39-Α ΘΟΓΘΟΕ; „Α.Ε., Ο.Ε. ΑΑ Ν.Γ.Ε. ΟΑΑΕΥΑΟΕΕΟ ΒΕΓΑΑΥΙΑΑΑ“, 44-Α ΘΟΓΘΟΕ).

ΕΟ ΑΟΑΕΑΑΑ ΓΓΘΑΟΟαΑ ΟΑαΕΓΓΒΕ×ΓΓΟ ΑΟΓΑΓΟΕΕ ΕΑΓΓΓΑΑΕΓΑΕΕ ΑΑΓΕΟΑΕΥΑΟΑΑΑ ΟΓΑΓΟΥ ΟΕΟαΕΕΟ-ΟΑΓΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ, ΓΑ-6 ΓΟαΕΕΟ ΓΓΘΓΑΑΑΑ ΟΑΓΑΟΕΑΕΒΑΟΓΓΑΑΑΑ ΑΑΑΟΥΑΕΑΑΑ. ΕΟΓΥΑ ΑΟΑΕΕ ΕΑΑΕ×ΕΕΑΥΕΕΟ ΑΟΑΟΑΑΓΑΑΟ ΑΟ ΑΘΑΟ ΑΑΑΑΓΒΥΑΑΟΕ ΓΓΕΥΑΓΑΕΓΑΑ ΓΑ-6 ΓΟαΕΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕ ΟΑΓΑΟΕΕΕΑΓΕ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓ ΑΑΓαΕΕΑΕΟ ΑΑΟΑΓΟΕΑΑΕΟ ΟΑΓαΑΑΕΓΑΕΟΕΑΕΟ. 1976 ΒΕΕΟ 8 ΕΑΓΕΟΕΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑΟΕ ΟΑΘΙΑΕΑ „ΑΓΑΕΕ ΑΑ ΟαΑΑΕ ΓΕΑΑΟΕΑΓΑΑΕΟ ΒΕΓΑΑΥΙΑΑΑ“ ΑΑΟΓΘΟΕΓΑ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΓ ΑΑΓΑΥαΑΑΑ: „ΕΟ αΑΕΟΥΑΓΕΑΟΑΕ ΟΑαΕΓΓΒΕ×ΓΓΑΑΟ ΑΘΓΑΑΓ ΑΑΕ ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΓΑΑ, ΕΑΑΕΑΓΕΕ ΓΕαΑΟΕΑΑΕΕ ΑΑΑΕΑΑΕ×ΕΥΕΟΑΑΕΓΑΕ ΑΑΓΑΟΥΑΟΕΕ ΑΕΟΥΕΘΕΕΓΓΟΑΑ ΟΕΟαΕΕΟΟΑΓΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕΟ ΓΑΥΑΕΑΑ, ΑΓΑΑ „ΟΑΟΑΟΕΕ“ ΑΑΓΑΟΥΑΟΕΕΟ ΟΑΓΑΑΓΕΟ ΓΕΓΑΟΕ ΑΒΑΟΓΓΑΕΓΑΕ ΑΕΟΥΕΘΕΕΓΓΟΕ ΑΑΑΓΑ, ΟΕΟαΕΕΟΟΑΓΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕΟ ΓΑΥΑΕΑΑ, ΓΑ-6 ΑΑ ΓΑ-7 ΓΟαΕΑΑΕΟ ×ΟΡΑΓΑΑΑΕΟΟΕ ΑΑΑΟΕΑΑΑΕΟ ΓΓΘΓΑΑΑΑ-ΑΟΓΓΘΓΑΑΑΑ ΓΑΕ ΟΑΑΑΟΑΓΟΕ ΓΑΑΑΟ ΑΑΑΘΑΑΓΑΑΑΑΟΑΑΓ ΑΑ. ΑΟΑΕ ×ΑΟΕΓ ΓΕαΑΑΟΕΑΑΑΟ ΟΑΑΡΕΓΓ ΕΓΓΑΑΓΥΕΕΟ ΓΕΑΓΑΟΑ ΑΑ ΑΑΓΕΥΓΟΕΑΑΑΟΕΑΓ ΟΑΟΑΑΑΓΓΓ ΟΑΑΑΑΕ ΑΑΓΓΑΒΑΕΑ“ (81-Α ΘΟΓΘΟΕ).

ΕΓΑΑΑ ΟΑΘΙΑΕΑ ΑΑΑΑΕΓΑΑ, ΟΓΓ ΟΑΓΑΟΕΕΕΟ ΟΑΕΓΑΑΟΓ ΑΑΕΑ ΑΑ×ΟΡΓΑΑΟΕ ΟΑΑΕΓ ΑΑΑΓ ΑΑΑΟΕ, ΘΓΑΑΑΑ, ΟΓΓΕΕΟΕΑΕΟΑΥ ΘΑΟΟαΕΟΓΑΑΑΕΓΑΕΟ ΑΕΓΓΑΑ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ ΑΥΕΑΑΕΑ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΕΘΓΑΟ ΟΑ×ΑΟΑΑΑΟΕΕ, ΟΕΟαΕΕΟ ΟΑΓΑΟΕΕΕΟ Ο×ΑΟΓΓΟ ΑΑΓΑΕΟΕΑΓΑΑΑ (82-Α ΘΟΓΘΟΕ). αΓ ΕΓ 1994 ΒΕΕΟ 23 ΓΑΟΟΕΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑΟΕ ΟΑΘΙΑΕΑ „ΟΑΑΟΓΑΓ ΟΑΕ ΟΑΑΑΑΕΕΟ ΒΕΓΑΑΥΙΑΑΑ“ ΑΑΟΓΘΟΕΓΑ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΓ

ΘΑΘΕΑΥΑΙΟΕΪΑΕΟ ΑΑΪΪΓΑΘΑΑΕΕ ΘΕΘΕΘΕΑΕΟ 30 ΑΥΑ-ΥΑΪΑΓΑΑ ΑΑΑΕΕ
ΕΑΕΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ ΑΥΕΑΑΕΕΟ ΥΑ×ΑΘΑΑΕΟ ΥΑΘΑΑΑ, ΟΪΓΑΕΕΥ ΑΘ
ΟΑΥΕΑΘΑΑΑ.

ΕΙΕΘ ΑΑΘΑΑΑΓΑΑ, ΑΘΘΑΪΑΘ ΕΘ ΑΘΑ ΑΪΓΕΑΘΕΕ
ΕΑΓΑΕΪΓΕΑΘΑΑ ΑΑΪΪΑΥΓΕΥΓΟΕ ΓΕΑΓΘΑ ΑΑ ΥΑΜΕΥΘΑΑΕΟ ΟΑΥΘΑΕΑΑΑΟ
ΥΓΘΕΘ ΑΑ, ΥΑΘΑΑΓΕΘΑΑ, ΕΙΕΘ ΑΑΘΑΘΕΑΑΑΑ, ΘΑΑΑΑΪ ΓΪΘΓΑΕΕ
ΘΑΘΟΓΑΑΕΥΪ×ΕΕΕΑ ΕΘ ΑΘΑ ΘΑΓΑΘΕΕΕΑΓΕ ΘΑΘΑΓΑΘΕΕΪΘ Ο×ΕΑΑΕΕ
ΘΑΘΑΑΑΕΪΑΕΟ ΥΑΘΑΡΕΑΑΕΪΑΑ, ΘΑΕΪΓΟΘΕΘΟΥΕΪ ΘΑΘΑΓΑΘΕΕΪ
ΥΑΑ×ΑΘΑΑΟ ΘΑΓΑΘΕΕΕΑΓΕ ΘΑΘΑΓΑΘΕΕΪΘ ΓΑΪΕΪΑ ΕΪ ΑΘΑΘΘΑΑΟ,
ΟΪΓΕΑΑΕΑΪ ΓΕΓΑΘΕΑΑΕΕΑΥ ΪΓΘΑΘΥΑΕΑΘ ΑΘΑΕΪΓΟΘΕΘΟΥΕΘΟΑΑ
ΓΕΑΥΓΕΑ ΘΑΑΑΑΪ ΓΪΘΓΑΕ. ΑΘΑΓΕΑ: 1) ΘΕΘΕΘ Ο×ΕΑΑΑ, ΕΥΓΑΘ
ΘΕΘΕΑΕΘ ΑΕΕΘΘΑΑ ΘΑΘΘΑΘΕΘΑΑΑΕΪΑΑ ΑΑ ΑΘΪΓΑΑΘ ΥΑΘΑΡΕΑΑΕΪΑΑ,
ΑΑΕΥΑΑΘ ΕΑΑΕ ΘΕΘΑΑΑΑ ΑΪ ΑΑΪΥΑΑΕΕΘ ΓΑΥΑΑΪΑΕΕ, ΟΪΑΘΑΥ ΒΥΑΑΑΑ
ΓΕΘΕΑΕΘ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ ΑΥΕΑΑΕΕΘ ΥΑ×ΑΘΑΑΕΘ ΘΑΕΕΕΑΕ. 2)
ΘΑΘΑΓΑΘΕΕΪΘ ΓΕΘΕΑΘΡΪΑΑΕΪΑΑ; 3) ΘΑΘΑΓΑΘΕΕΪΘ ΑΑΑΒΥΑΑΘΕΕΑΑΕΘ
ΑΑΘΑΥΕΑΘΑΑΕΘ Ο×ΕΑΑΑ.

2.ΘΑΘΑΘΕΑΑΕΪΘ ΘΑΕΪΓΟΘΕΘΟΥΕΪ ΘΑΘΑΓΑΘΕΕΪΘ ΑΘΘΕΕ, ΘΑΑΑΑΪ
ΓΪΘΓΑΕ ΑΒΕΓΑΑΥΓΑΑΑΑΑ ΘΑΘΑΘΕΑΑΕΪΘ ΕΪΓΟΘΕΘΟΥΕΕΘ 42-Α ΓΘΑΕΕΘ
ΓΑ-3 ΘΘΓΘΘ, ΟΪΓΕΘ ΕΑΓΑΑΓΑΑΥ „ΑΥΑΕΘ Ο×ΕΑΑΑ
ΑΑΘΑΓΘΕΘΑΑΘΕΕΑ”.

ΑΥΑΕΘ Ο×ΕΑΑΑ ΘΑΓΑΘΕΕΕΑΓΕ ΘΑΘΑΓΑΘΕΕΪΘ ΥΑΓΑΑΑΓΑΕΕ
ΑΘΘΑΑΕΕΕ ΑΕΑΓΑΓΘΕΑ ΑΑ, ΑΕΓΑΑΑΑ, ΑΘΕΕΘΑΪΑΘ ΘΕΘΕΘ
ΥΑΘΑΡΕΑΑΕΪΑΘ, ΑΑΕΥΑΑΘ ΕΑΑΕ ΘΕΘΑΑΑΑ ΑΪ ΓΕΘ ΓΕΘ ΑΘΥΑΘΕΕ
ΑΑΪΥΑΑΕΕΘ ΓΑΥΑΑΪΑΕΕ.

ΪΓΘΑΘΥΑΕΑΑΘ „ΘΑΘΑΘΕΑΑΕΪΘ ΘΕΘΑΕΕΘ ΘΑΓΑΘΕΕΕΘ
ΘΑΘΘΪΥΑΘΪ ΕΪΑΑΘΘΕΘ” 208-Α ΓΘΑΕΕΘ ΓΑ-7 ΓΑΒΕΕΕ ΑΑ
„ΘΑΘΑΘΕΑΑΕΪΘ ΘΑΪΘΑΕΑΘΪ ΘΑΘΘΪΥΑΘΪ ΕΪΑΑΘΘΕΘ” 212-Α ΓΘΑΕΕΘ
ΓΑ-6 ΓΑΒΕΕΕ ΑΘΑΕΪΓΟΘΕΘΟΥΕΘΟΑΑ ΓΕΑΥΓΕΑ ΘΑΘΑΘΕΑΑΕΪΘ
ΕΪΓΟΘΕΘΟΥΕΕΘ 42-Α ΓΘΑΕΕΘ ΓΑ-3 ΘΘΓΘΘΕΑΪ ΓΕΓΑΘΕΑΑΕΕ ΕΙΕΘ ΑΑΪ,
ΟΪΓ ΕΑΑΕΘΟ×ΕΑΑΕΘ ΑΥΕΑΑΕΕΘ ΥΑΘΑΑΑ ΑΑΑΒΥΑΑΘΕΕΑΑΕΘ ΑΑΪΘΑΓΑ
ΑΑΑΑ ΑΕΘΕΘΕ ΪΓΘΑΓΕΘ ΑΑΘΑΥΑ (ΑΑΕΑΑΕΕΘΒΕΓΑΑΘΕΕΑ ΓΑΪΕΪΑ
„ΘΑΘΑΘΕΑΑΕΪΘ ΘΕΘΑΕΕΘ ΘΑΓΑΘΕΕΕΘ ΘΑΘΘΪΥΑΘΪ ΕΪΑΑΘΘΕΘ” ΘΑΑΑΑΪ
ΓΪΘΓΕ) ΑΑ ΑΑΑΕΕΑΑ ΕΑΕΑΕΘΕΕ (ΑΑΕΑΑΕΕΘΒΕΓΑΑΘΕΕΑ ΓΘΕΑΑ
ΘΑΑΑΑΪ ΓΪΘΓΕ), ΘΑΥ ΘΕΘΘ ΑΘ ΑΡΕΑΑΘ ΥΑΘΑΡΕΑΑΕΪΑΘ, ΕΥΓ ΕΕΪΘ
ΑΑΪΥΑΑΕΕ, ΓΕΥΑΘ ΘΑΕΓΑΘΕΘΕ ΑΘΪ ΑΑ ΘΑΥΘΑΕΑΑ, ΘΑΕΑ
ΑΑΓΑΑΪΘΥΕΑΕΪΘ Α×ΑΘΘΘΘΕ ΑΥΑΑ ΘΕΘΑΑΑΑ ΑΪ ΓΕΘ ΓΕΘ ΑΘΥΑΘΕΕ
ΑΑΪΥΑΑΕΕΘ ΓΑΥΑΑΪΑΕΕ. ΑΓΑΘΕΑΪ, ΓΑΘ ΑΑΕΑΑΑΕΘΕΑΓΑΑ ΑΘ
ΑΑΓΑΓΑΘΘΑΑ ΕΪΓΟΘΕΘΟΥΕΕΕ ΑΥΕΑΘΑΑΘΕΕ ΓΕΘΕ Ο×ΕΑΑΑΑΕ.

ΘΑΕΪΓΟΘΕΘΟΥΕΪ ΘΑΘΑΓΑΘΕΕΪ ΑΘ ΑΑΑΕΑΓΑΓΑΑ ΪΓΘΑΘΘΑ
ΓΑΘΘΕΘ ΪΓΘΑΘΑΑΘ ΕΓΑΘΕΑΪ ΑΑΕΑΑΥΕΘΑΑΕΕ, ΟΪΓ ΘΑΑΑΑΪ ΓΪΘΓΑ „ΑΘ
ΑΒΕΓΑΑΥΓΑΑΑΑΑ ΑΥΑΕΘ Ο×ΕΑΑΑΘ ΑΑΪΓΑΕΓΑΘΑ ΕΘΕΑΑΪ, ΟΪΓ ΑΥΑΕΘ

Ο×ΕΑΑΑ ΒΑΟΙΤΕΥΤΑΑ ΔΕΘΕΟ „ΑΕΑΑΑΑΕΟ ΤΙΤΑΙΟΕΑΑΙ“ ΑΑ ΑΟΑ ΕΙ ΤΙΤΑΙΟΕΑΑΙ, ΟΙ ΑΑΟΑΥ ΔΕΘΕΟ ΑΑΕΑΑΑΕΟ ΟΑΕΕΕαΕ ΒΥΑΑΑΑ“.

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΙΟ ΕΙΤΙΟΘΕΟΟΥΥΕΕΟ 42-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-3 ΘΟΙΘΟΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΤΑΑΟΕΕ ΑΑΥΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑ ΑΟ ΟΑΤΙΕ×ΑΟΑΕΑΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΙΟ ΕΙΤΙΟΘΕΟΟΥΥΕΕΟ ΙΑ-18 ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-5 ΘΟΙΘΟΕΟ ΔΕΟΙ ΑΑΑΕΕ, ΟΙΤΑΕΕΑ ΕΑΤΑαΙΑΑ, „ΑΕΑΑΑΑΟΕ ΑΙ ΑΑΘΑΟΕΙΟΑΑΟΕ ΔΕΟΟ ΑΑΕΑΑΑΕΟ ΑΙ ΑΑΘΑΟΕΙΟΑΑΕΟΕΑΤΑΑΑ ΟΤΑΑ ΑΑΤΑΙΑΟΟΙΟ ΤΕΟΕ Ο×ΕΑΑΑΑΕ ΑΑ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΕ. ΙΑΟ ΑΑΕΑΑΑΕΟ ΑΙ ΑΑΘΑΟΕΙΟΑΑΕΟΕΑΤΑΑΑ ΟΑΟΡΕΕΑ ΤΙΕΕαΙ ΑΙΟ ΑΑΙΥΑΑΕΕΟ ΑΑαΙΑΟΑΑΑ, ΟΑΥ ΟΤΑΑ ΑΑΕΙΑΥΙ×ΕΕΑΑΟ“. ΙΑΘΕΕΑΥ, ΑΙ ΑΑΑΟΕΑΑΕΟ ΙΕαΑΑΑΕΕ, ΔΕΟΟ ΑΑΥΑΕΕ ΟΑΟΑΑΑΕΤΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑ ΟΥΤΑΑΑΑ ΑΑΕΑΑΑΕΟ ΑΙ ΑΑΘΑΟΕΙΟΑΑΕΟ ΤΙΤΑΙΟΕΑΑΙ. ΕΟΙΥΑ ΑΟ ΑΟ ΑΑΤΙΟΕΥαΑΑΟ ΔΕΘΕΟ Ο×ΕΑΑΑΟ, ΕΟΑΟΑΑΑΕΤΙΟ ΑΑΥΑΕΟ ΟΑΟΡΕΑΑΕΤΑΕΕ ΤΕΟΕΑΕΟ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ ΑΥΕΑΑΕΕΟ ΟΑ×ΑΟΑΑΑΕΟΑΟ, ΕΟΑ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΑΙΑΟ ΕΕΑΑΕΕΟΒΕΤΑΑΟ ΕΙΤΙΟΘΕΟΟΥΥΕΕΟ 42-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-3 ΘΟΙΘΟΕ ΑΑ „ΑΑΑΤΕΑΤΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑ ΡΕΘΕΕΑΑ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑΥΑΕΟ“ ΕΙΤΑΑΙΥΕΕΟ ΙΑ-6 ΙΟαΕΕ, ΟΙΤΕΕΟ ΙΑ-3 ΘΟΙΘΟΕΟ ΕΑΤΑαΙΑΑ:

„ΥΤΑΑΕ ΔΕΟΟ, ΑΕΟΑΥ ΑΟΑΕΑΑ ΑΑΑΑΑ ΟΕΟαΕΕΟ ΟΑΤΑΟΕΕΕΟ ΑΑΤΑΟΑΟΕΕΟ ΟΑΑΑΤΑ, ΑΘΑΟ, ΟΘΕ ΤΥΕΟΑ, ΟΑΤΑΑΑΕ Ο×ΕΑΑΑΑΕ:

a) ΤΕΟΕΑΕΟ ΑΑΟΑΑΑΑ ΑΤΑΑΕ ΑΑΟΥΙ ΑΤΑΑΕΕΑ ΑΑ ΑΒΑΘΕΕΑΑΕΕ ΑΥΤΙ ΑΙΟ ΒΑΟΑΑΑΤΕΕΕ ΑΟΑΕΑΑΕΟ ΑΟΘΕ ΑΑ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΕ;

b) αΘΙ ΤΑΑΟ ΟΑΕΤΑΘΕΘΕ ΑΘΙ ΑΑ ΟΑΟΡΕΑΑΕΤΑΑΤΕ ΟΑΕΘΕΑΘΕ ΑΑΥΑΕΟ ΤΙΟΑΤΑΑΑΑΕΑΑ;

c) ΑΑΕΥΑΑΟ ΕΑΑΕ ΔΕΟΑΑΑ ΑΙ ΤΕΟ ΤΕΑΟ ΑΟΥΑΘΕΕ ΒΑΟΙΤΑΑΑΑΤΕΕΟ ΙΑΟΥΑΤΑΕΕ, ΑΙ, ΕΟ ΙΑΟ ΑΟ ΑΑΑΥΤΕΑ ΟΑΕΤΑΘΕΘΕ ΟΑΥΟΑΕΑΑΑ ΕΟΘΕΑΕΘΕΕ ΤΙΤΑΑΟΟΑΑΕΟ ΑΟΑΤΑΕΥΑΟΟΑΑΕΑΑ, Ο×ΑΟΙ Α ΕΟΑΟΑΑΑΕΤΙΟ ΑΟΑΕΕ ΤΙΤΑΑΟΟΑΑΕΕ, ΟΙ ΑΑΟΑΥ ΑΙΑΟ ΤΙΕΕαΙ ΑΟ ΙΑΘΕΕΤΑΑΟΕΑΑΕΟ ΕΤΟΑΟΑΟΑΕ“.

ΟΑΕΙΤΙΟΘΕΟΟΥΥΕΤΙ ΟΑΟΑΤΑΘΕΕΤΙ ΑΑΟ ΑΑΕΑΕΑΟΑΑΟ ΤΙΔΑΟΟαΕΟ ΕΙ ΘΙ ΑΕΥΕΑΟΑΥ, ΟΤΙ, ΕΟ ΔΕΟΟ ΤΕΑΥΑΤΑ ΑΥΤΕΥΤΟΕΕ ΑΑΤΕΑΟΑΘΕΑΑΕΟ ΑΑΟΑΥΕΑΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑ, ΑΤΕΕ ΤΙΕαΟΤΑΑΑ ΘΟΙ ΑΕΑΤΑ, ΟΑΑΑΑΙ ΔΕΟΟ ΑΑΘΑΟΕΙΟΑΑΕΟ ΤΙΤΑΙΟΕΑΑΙ ΑΘΙΑΑΑ ΑΑΥΑΕΕ ΟΑΟΑΑΑΕΤΑΕΟ ΟΑΟΡΕΑΑΕΤΑΑ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΑΙΑΟ ΕΕΑΑΕΕΟΒΕΤΑΑΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΙΟ ΕΙΤΙΟΘΕΟΟΥΥΕΕΟ ΙΑ-18 ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-5 ΘΟΙΘΟΕ.

ΑΙΑΘΕΑΙ ΑΑΕΑΑΥΕΟΑΑΕΕ, ΟΑΕΙΤΙΟΘΕΟΟΥΥΕΤΙ ΟΑΟΑΤΑΘΕΕΤΙ ΑΥΤΕΥΤΑΑΟ, ΟΤΙ ΟΑΑΑΑΙ ΤΙΟΤΑΑΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΤΑΑΟΕ ΟΑΤΕαΑΑΑΑΥΕ ΑΑΤΕΑΟΑΘΕΑΑΕΟ ΑΑΟΑΥΕΑΟΑΑΕΟ ΟΑΟΡΕΑΑΕΤΑΑ ΟΤΙΥ ΑΟΟΑΑΙ ΑΑΑΟ, ΑΑΘΑΟΕΙΟΑΑΕΟ ΤΙΤΑΙΟΕΑΑΙ ΔΕΘΕΟ ΑΑΟΥΙ ΑΤΑΑΕΕΑΕ ΟΘΟΟΙΤΑΕΥΙ×Α ΑΑΙΥΑΑΕΕΕ ΑΑΟ ΑΙΤΒΟΘΑΑΟ ΕΙΤΙΟΘΕΟΟΥΥΕΕΟ 42-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-3 ΘΟΙΘΟΕΟ ΤΙΕαΙ ΑΤΑΑΟ, ΟΑΑΑΑΙ ΑΟ ΟΕΑΤΑΘΕΤΑΕΕ ΑΘΕΕΟαΤΙ ΑΟ ΔΕΘΕΟ ΑΑΥΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑΟ ΕΙ ΑΟΙΟΑΥ, ΟΙ ΑΑΟΑΥ ΙΑΟ ΟΑΟΑΤΑΘΕΕΤΙ

ΕΙ ΓΕΟΑΟΘΕΕ ΟΑΙΟΕΑΕΑΟΥΑΑΕΘΕΑΕΟ ΔΑΟΘΑΕΘΙΑΑΑΕΙΤΑ ΟΓΑ
ΑΑΕΘΕΘΙΟ.

ΙΑΟΥΑΑΑΙΑ, ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΤΟ ΕΙ ΓΟΘΕΘΟΥΥΕΘ 42-Α ΙΘΑΕΘ ΙΑ-3
ΘΟΙΘΘΕ ΙΤΕΥΑΘ ΙΑ-18 ΙΘΑΕΘ ΙΑ-5 ΘΟΙΘΘΟ, ΕΘΙΥΑ ΑΟ
ΟΑΙΤΕΧΑΘΕΑΑ ΑΙ ΓΙΘΙΕΕ ΑΑΑΑΙΕΕΕ ΙΤΕΑΤΑΤΑΕΕ, ΕΘ
ΑΥΕΕΑΑΕΕ ΧΑΘΕΙΑ ΑΑ ΕΕΑΑΕΘΒΕΙΑΘ ΘΕΘΕ ΟΑΘΡΕΑΑΕΙΑΘ,
ΕΘΑΘΑΑΕΙΘ ΑΥΑΕΕ ΕΙ ΟΑΙΤΕΑΑΑΑΟΥΕΥ, ΘΙ ΑΑΟΥ ΙΑΘ
ΟΑΘΑΘΘΕΕΙΤΕ ΕΑΘΕΘΟΧΕΑΘΕ ΑΥΕΑΑΕΘ ΟΧΑΘΑΑΑΙ.

ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΤΟ ΟΑΕΙ ΓΟΘΕΘΟΥΥΕΙ ΟΑΘΑΘΘΕΕΙΤΟ ΤΕΑΥΤΕΑ, ΘΙΤ
ΟΑΑΑΙ ΓΙΘΙΕΕ („ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΤΟ ΘΕΘΑΕΘ ΟΑΙΟΕΕΘ ΟΑΘΘΙΥΑΘΙ
ΕΙ ΑΑΘΘΕ“ 208-Α ΙΘΑΕΘ ΙΑ-7 ΓΑΒΕΕ) ΑΑΕΑΑΕΘΒΕΙΑΘΘΕΕ ΑΘΘΕΘ
ΙΤΙΘΑΓΕΘ ΑΑΘΑΘΑ ΕΑΘΕΘΟΧΕΑΘΕ ΑΥΕΑΑΕΘ ΟΑΧΑΘΑΑΑ ΑΥΘΑΑΘ
ΘΕΘΕ ΟΑΘΡΕΑΑΕΙΑΘ, ΑΑΘΘΘΙΘ ΘΘΙΥΑΘ ΑΑ ΑΑΙΤΕΘΑΘ
ΙΤΙΘΑΘΑΑΑΕ ΑΙΘΘΕΑΙ ΑΑΕΑΑΥΕΘΑΕΕ, ΟΑΥ ΟΑΙΘΘΕΕΑΤΕ
ΟΑΘΑΘΘΕΕΙΤΟ ΘΙΤΕΥΑΤΑΕΙΤΑΙΘ ΘΘΙΥΑΘ ΒΑΘΙΤΑΑΑΙΘ. ΑΙΘΘΕΑΙ,
ΑΥΘΑΓΕΥΤΑΑΕΑ, ΘΙΤ ΑΙΤΑΘΘΕ ΟΑΙΤΕΑΑΑΑΟΥΕ, ΟΧΕΑΑ ΟΑΘΙΘ ΑΘΘΕΘ
ΙΤΙΘΑΓΑΕΑ ΟΑΘΡΕΑΑ ΟΑΕΑΥΘΑΙΘ. ΕΑΘΡΙΑ: ΘΕΘΑΕΘ ΟΑΙΘΘΕΕΘ
ΟΑΘΙΘ ΑΑΓΑΕΕΑ ΑΑΙΘΑΘΑΕΘ ΑΑΘΘΒΘΑΑΕΑΑ ΟΑΘΡΕΑΑ
ΙΑΑΑΑΘΘΕΘΕ ΕΘΙΑΘ ΑΑΙΤΑΕΕΘ ΟΑΙΤΕΑΑΑΑΟΥΕ, ΕΘ ΑΕΘΘΟΧΕΑΘΕ
ΙΘΑΑΙΤΑΕ ΙΤΙΘΑΑΑΑΙΑΙ ΟΑΕΙΑΑΙΤΑ ΙΘΑΘΘΘΕΘΑΑ, ΙΑΘΘΑΙ ΑΘ
ΟΑΘΡΕΘ ΑΑΧΘΕΑΕΕΑΑΕΙΑΕ ΘΘΘ ΟΑΘΑΘΘΕΕΙΤΙΘΙΘΑΓΕΘ ΟΑΘΑΑΑ
(1985 ΒΕΘ 12 ΕΑΑΘΑΕΘ ΑΑΑΒΥΑΑΘΕΕΑΑ ΟΑΘΙΑΕΑ „ΕΙ ΕΙΤΑ
ΕΘΑΕΘ ΒΕΙΑΑΥΙΑΑ“). ΑΑΘΑΕΑ ΑΑΙΘΑΘΑΕΘ ΑΑΘΘΒΘΑΑΕΑΑ
ΟΑΘΑΘΘΕΕΙΤ ΑΑΓΑΕΕΑ ΑΑΕΥΑΑΑ ΙΑΘΘΕΙΘΑΘΘΕΑΘ
ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑΘ ΕΙΘΑΘΑΘΑΟΥΕ ΑΑΑΑΙΥΙ ΧΙΑΘ ΑΙΤΑΘΘΕ ΟΑΙΤΕΑΑΑΑΟΥΕ
(ΑΑΑΙΕΑΓΕΘ ΟΧΕΑΑΕΑ ΑΑΘΙΘΘΕΕ ΕΙΤΕΘΕΘ 1978 ΒΕΘ 8 ΕΑΘΘΘ
ΑΑΥΕΙΑΑΑ ΟΑΘΙΑΕΑ „ΑΙΘΕΙΕ ΑΑ ΘΑΑΑΕ ΑΑΘΙΑΓΕΘ ΧΑΑΘΟΥΘΘΕ
ΟΑΘΘΑΕΘΘΕ ΒΕΙΑΑΥΙΑΑ“). ΙΑΘΑΘ ΟΑΘΡΕΑ, ΕΑΑΑ ΕΘΑΘ ΟΑΘ ΑΙ
ΟΧΕΑΑΑΕΑ, ΙΑΘΘΑΙ ΙΑΓΕΙΑ ΕΙ ΟΑΙΤΕΑΑΑΑΟΥΕ, ΘΙΥΑ ΟΑΘΘ ΕΘΙΑ
ΑΑΘ ΑΘ ΕΒΑΑΘ ΑΑ ΕΑΙ ΑΑΕΑΘ ΙΕΙΤΑΕΘΘΕ ΑΑΘΑΘΘΑΕ
ΑΥΤΕΥΘΘΕ ΘΧΕΑΘ ΙΤΕΥΑΓΕΙΑΘ ΑΑΕΑΑΕΘΒΕΙΑΕΕ (1993 ΒΕΘ
23 ΓΙΤΑΘΘΘ ΑΑΑΒΥΑΑΘΕΕΑΑ „ΘΑΘΘΘΕΙΤΕ ΘΑΧΑΙΑΑΕΘ
ΒΕΙΑΑΥΙΑΑ“). ΑΙΘΘΕΑΙ, ΕΘ ΑΑΙΘΑΘΑΕΘ ΟΑΘ ΑΙΑΙΘ ΑΑΘΘΑΑΑΕΑ,
ΙΑΘ ΟΓΑ ΘΘΙΤΑΘ ΟΧΕΑΑ ΕΘΘΕΑΘΘ ΒΑΘΙΤΑΑΑΑΙΕΙΤΑΑΕΑ. (ΕΑ.,
1994 ΒΕΘ 22 ΟΑΘΘΑΘΘΘ ΑΑΑΒΥΑΑΘΕΕΑΑ ΟΑΘΙΑΕΑ „ΘΑΕΑΙΑ
ΙΕΑΘΘΕΑΙΑΑΘ ΒΕΙΑΑΥΙΑΑ“, ΟΑΑΥ ΑΑΘΙΘΘΕΙΑ ΟΑΘΑΘΘΕΕΙΤΙ
ΑΑΑΑΕΙΑ ΙΑ-6 ΙΘΑΕΘ ΘΘΑΑΕΘ ΘΘΙΘΘΘΘ ΑΑ ΙΑ-3 ΘΘΙΘΘΘΘ „Α“
ΘΑΘΘΘΘΘΘΘ ΑΑΘΑΑΑΑΕ).

ΑΑΑΑ ΕΙΘΑΘΑΓΕΑΘΕ ΑΘΘΘΕ ΙΤΙΘΑΓΕΘ ΑΑΘΑΘΑ ΑΑΓΑΕΕΑ ΑΘΑΑ,
ΥΙ ΑΑΕΕΑΘ ΑΘ ΟΑΕΕΑΕΑΑ ΕΙ ΓΟΘΕΘΟΥΥΕΘΘΘ ΟΧΕΑΘ ΟΑΕΑΑΑΑ, ΕΘ
ΑΥΑΕΕ ΟΑΘΑΑΕΙΑΘ ΟΑΘΡΕΑΑΕΙΑΘ ΘΘΘΘΑΕΥΙ ΧΕΕΕ ΕΥΙ
ΕΑΘΕΘΟΧΕΑΘΕ ΑΥΕΑΑΕΘ ΟΑΧΑΘΑΑΕΘ ΘΘΙΥΑΘΘΕ. ΑΙΘΘΕΑΙ

ΑΑΕΑΑΥΕΟΑΑΕΕ, ΓΕΥΑΓΑΓΑΕΕΑΕΑ, ΟΙΙ ΑΑΑΙΕΑΓΕΟ ΟΧΕΑΑΕΑ
ΑΑΟΙΘΟΕΕ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΙΟΑΑΑΟΑΑΟΕΕΟ ΑΑΟΒΟΑΑΟ ΟΑΑΒΑΕΑΥΕΙ
ΟΟΑΕΑΕΑ ΕΟΑ ΓΓΕΥΑΓΑΕΤΑΓΑΑ ΑΟ ΓΕΕΥΓΑΟ, ΟΙΑΙΟΥ ΘΕΟΑΕΕ
ΕΙΟΟΑΓΥΕΟ ΑΑΓΑΕΕΑΕΟΑΟ. ΕΟ ΟΑΑΒΑΕΑΥΕΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΑΑΓΑΕΕΑΑΟ
ΓΑΓΕΤΑ ΟΑΙΑΟΕΕΑΟΕΑ ΟΑΕΕΕΑΑΟ, ΓΓΟΓΑΓΑ ΙΟΑΑΑΟΑΑΟΕΕΟ
ΕΑΓΑΑΒΟΑΑΕΕ ΑΟ ΑΟΕΟ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ. ΑΑΓΟΑΑΑΑΑΟΕΕ ΟΑΓΕΑΑΑΑΑ,
ΟΙΥΑ ΟΑΑΒΑΕΑΥΕΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΟΑΘΙΕΟ ΧΑΘΟΓΑΟΕΑ ΑΑΟΑΓΓΑΑΑΟΥ
ΕΑΕΕΑΑΟ. ΟΑΕΕΕΑΕΟ ΟΑΧΑΑΑΕΟΑΟ, ΑΘΑΟ ΕΟ ΑΟΑ ΘΕΟΟ ΑΑΟΒΟΑΑΕΟ
ΟΧΕΑΑΑ, ΑΑΟΙΘΟΕΕ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΓΑΑΑΑΕΤΑΑΟΥ ΕΥΑΑΟ ΕΙ
ΑΑΟΑΓΓΑΑΟ, ΟΑΓΑΓΑΑ ΟΑΕΟΑΑΑΑ ΟΑΑΒΑΕΑΥΕΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙΟ ΓΕΟΕ
ΑΑΟΒΟΑΑΑ ΧΑΘΟΑΑΕΟ ΑΑΟΑΑΑΓΑΑ.

ΟΑΑΓΕΤΑ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΕΙΓΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙΟ
ΓΕΥΓΑ, ΟΙΙ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙΓΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 42-Α ΙΟΑΕΕΟ ΓΑ-3
ΘΟΓΟΕΟ ΕΑΓΑΓΑΑ, ΘΕΟΟ, ΟΓΑΕΟΥ ΕΑΕΕΟΧΕΑΑΕΟ ΑΥΕΑΑΕΑΟ
ΟΧΑΑΑΑΑΓ, ΟΓΑΑ ΑΘΓΑΑΟ ΟΑΕΟΕΑΟΕ ΕΑΑΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑΑ ΘΓΑΕΥΕΟ
ΘΕΟΑΑΑ ΑΑΓΓΑΟΑΕΟ ΑΓΓΑ ΑΑΓΥΑΑΕΕΕ ΟΑΟΟΓΑΑΕΥΙ ΧΕΟ ΟΧΕΑΑΑ,
ΟΕΟΕ ΓΕΥΒΑΑΑΥ, ΟΓΑΟΑΟ ΟΑΓΕΑΑΑΑΟΥΕ, ΘΑΘΟΕΕΟΕΑΑ ΟΑΟΠΕΑΑΑΕΕΑ,
ΟΓΑΑΟΥ ΟΑΘΓΑ ΑΑΓΑΕΕΑΑΑ ΑΕΘΕΟΕ ΓΓΟΓΑΓΕΟ ΑΑΟΑΟΥ ΑΓ ΑΑΑΕΕΑ
ΕΑΕΑΕΟΕΕ. ΓΑΟΕΑΕΕΑ, ΑΟΕΟ ΑΑΓΓΑΕΕΟΑΑΕΥ, ΟΓΑΑΟΥ ΑΕΘΕΟΕ
ΓΓΟΓΑΓΑ ΑΟ ΑΟΕΟ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ (ΑΑΓΓΕ ΓΕΑΟΕΕΕΑΕ ΑΟΑΕ
ΟΑΓΕΑΑΑΑΑΑ). ΑΟΑΑ, ΟΑΟΑΠΕΓΑ, ΑΑΑΕΕΑ ΕΑΕΑΕΟΕΕ
ΑΑΑΒΟΥΑΟΕΕΑΑΕΟ ΓΕΥΑΑΕΕ ΑΟ ΑΑΕΟΥΑΑΟ ΑΑΥΑΕΟ ΟΧΕΑΑΑ,
ΓΑΑΑΕΕΕΑΑ, ΕΙ ΟΑΓΕΑΑΑΑΟΥΕ, ΕΟ ΟΑΘΓΑΟΥΕ ΓΓΑΒΕΕΑ ΓΑΑΟΑ,
ΟΓΑΕΟΥ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙΟ ΘΑΟΕΑΥΑΓΟΕΓΑΕΟΕΑΕΟ ΟΧΑΑΑΑΑΓ
ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΕΟ ΑΥΕΑΑΕΑΟ, ΑΑΟΑΑΕΥΕ ΕΓΥΙ ΧΑΑ ΑΑΓΥΑΑΕΕΑΓ ΑΟΕΑΑ.
ΓΑΑΟΑΓ, ΑΓΑΟΕΑΓ, ΑΟΥΕΕΑΑΕΑΑ ΑΑΟΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΑΕΕΑ ΟΑΓΑΑΕ
ΑΑΟΑΓΓΑΑ: ΑΑΥΑΕΕ ΟΑΟΟΓΑΑΕΥΙ ΧΑ ΑΟΕΕΟΑΓΑΟ ΑΟΑ ΓΑΓΕΤΑ
ΧΑΕΕΕΟΟΑΑ ΑΑΓΥΑΑΕΕΟ ΟΓΕΑΟ, ΑΟΑΓΑΑ ΑΑΥΑΕΟΕΑΕΟ ΑΑΑΕΑΑΟΟΟΑΑ
ΓΓΓΑΑΑΑΕΟ ΟΑΟΑΠΕΑΑΕΤΑΑΟΥ. ΑΓΕΟΓΓ ΕΑΓΓΑΑΕΤΑΑ ΟΓΑΑ
ΕΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΑΑΟ ΓΕΓΑΕΟΟ, ΑΓΑΟΕΑΓ ΑΓΓΑΟΕΕ, ΟΑΕΓΑΟΕΟ ΑΟΓΟ
ΕΓΕΑΕΑΕΟ, ΟΙΙ ΘΕΟΟ ΑΘΓΑΑΟ ΟΑΟΑΠΕΑΑΕΓΑΑ, ΑΑΕΥΑΑΟ ΕΑΑΕ
ΘΕΟΑΑΑΑ ΑΓ ΑΑΓΥΑΑΕΕΟ ΓΑΟΥΑΓΑΕΕ.

2003 ΒΕΕΟ 29 ΕΑΓΑΟΕΟ ΟΑΘΓΑΑ „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΓΓΘΑΕΑΑΑΑΕ
ΧΕΟΟΑ ΑΑΟΕΑΟΥΑΕΕΕ, ΟΑΑΑΑ ΑΕΓΑΟΕΟΥΑΕΕΕ ΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ
ΟΑΕΑΓ ΑΑΓΥΑΑΕΕ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΘΑΟΕΑΓΑΓΟΕΟ ΒΕΓΑΑΟΥΓΑΑ“
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΕΙΓΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙΓ ΑΥΓΕΥΑ, ΟΙΙ ΑΑΥΑΕΟ
ΓΑΑΟΑΟ ΟΓΑΑ ΓΕΑΥΑΟ ΑΓΓΑΟΕΕΕ, ΟΑΕΓΑΟΕΟΕ ΑΟΓ ΑΑ
ΟΑΟΑΠΕΑΑΕΓΑΑ, ΑΑΓΑΑΓ ΟΥΕΑΕΙΟ ΟΟΟΕΧΑΟΓΑΓΕ ΑΑΥΑΑ, ΟΥ
ΑΟΕΕΟΑΓΑΟ ΕΟΑΕ ΑΟΓΟ ΑΑ ΟΑΟΑΠΕΑΑΕΓΑΑΟ, ΟΓΑΕΕΥ ΟΕΟΑΕΕΟ
ΟΑΙΑΟΕΕΕΟ ΟΓΑΑΕΕ ΕΓΓΕΑΟΟΕΕ ΟΑΘΓΕΟ ΟΕΟΕΟΕΑΑΓ ΑΑΓΓΑΕΓΑΟΑ,
ΑΑΥΑΕΟ ΓΑΑΟΑΟ ΓΕΟΥΑΓΑΑ ΟΟΟΕΧΑΟΓΑΓΕ ΓΓΓΑΑΑΕΟ
ΟΑΟΑΠΕΑΑΕΓΑΑΟ“.

ΑΙΛΟΕΑΙ ΑΛΕΑΛΟΕΟΑΑΕ, ΟΑΟΑΙΛΟΕΕΙ ΕΙ ΕΑΑΕΑ ΙΕΟΕΕΑΑΟ
ΑΑΑΙΕΑΙΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑΟΙΘΟΕΕ ΟΑΟΑΙΛΟΕΕΙΟ ΔΙΛΕΥΕΑΕΑ:
„ΕΙ ΙΑΑΙΥΕΑ ΙΙ ΒΙ ΑΑΟΕΕΑ ΟΕΟΟΙΛΑΕΥΙΟ ΛΟΑ ΕΑΙΘΕΟΕΕ ΑΙ
ΕΕΟΑΙΘΟΕΕ Ο×ΕΑΑΑΕ, ΑΟΑΙΑ ΙΑΕΕ ΘΟΑΘΟΕΕΟΕΕ ΑΑ Α×ΑΘΟΟΟΕ
ΑΑΙΔΙ ΟΥΕΑΕΑΑ. ΑΟ ΑΑΙΟΑΕΟΕΟΑΑΕΕ ΟΑΙΛΟΕΕΕΑΙΕΑ ΑΑΥΑΕΟ
Ο×ΕΑΑΑΟΕΑΙ ΙΕΙΑΘΕΑΑΕΕ, „ΟΙ ΙΑΕΟΑΥ ΑΑΙΟΑΕΟΕΟΑΑΟΕΕ ΑΑΕΕΕ
ΟΕΑΑΕΑ ΑΑΙΙΕΟΑΟΕΟΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΥΕ, ΕΟΑΑΑ ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΕΑΑΑ
Ο×ΕΑΑΑΟ ΟΑΙΛΟΕΕΕΑΙ ΟΑΟΑΙΛΟΕΕΙΛΑ, ΟΙ ΙΕΕΑΙΥ ΕΟ
ΑΑΙΙ ΙΑΕΙΑΟΑΙ ΑΟ” (1980 ΒΕΕΟ 13 ΙΑΕΟΕΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ ΟΑΘΙΑΕΑ
„ΑΟΘΕΕΙ ΕΟΑΕΕΕΟ ΒΕΙΑΑΥΙΑΑ”, 33-Α ΘΟΙΘΟΕ).

„ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΟ ΟΕΟΑΕΕΟ ΟΑΙΛΟΕΕΕΟ ΟΑΘΟΙΥΑΟΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ”
208-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-7 ΙΑΒΕΕΕ ΑΑ „ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΟ ΟΑΙΙΘΑΕΑΘΙ
ΟΑΘΟΙΥΑΟΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ” 212-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-6 ΙΑΒΕΕΕ ΑΟ
ΑΕΙΑΥΙ×ΕΕΑΑΟ ΑΑΙΙ ΑΥΙΕΥΙΘΕ ΙΙ ΕΑΙ ΑΙΑΑΟ ΑΑ ΑΒΕΙΑΑΥΙΑΑΑΑΑ
ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 42-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-3 ΘΟΙΘΟΟ.

ΙΕΟΑΑΑΑΑΑ ΑΙΕΟΑ, ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΛΟΕΕΙ ΟΑΘΟΙ Α
ΙΕΥΙΑΑΟ, ΑΥΙΕΥΙΘΟ, ΟΙ Ι ΙΟΑΑΑΟΕ ΕΑΟΑΙΘΕΕΟ ΟΑΘΙΑΑΑΕΑ Α.Β.
„ΑΑΙΛΟΟΕΑΑΟΕΕ ΟΑΙΛΟΕΑΕΒΑΟΙΙ ΑΑΕΟ” ΘΟΙΥΑΑΟΟΑ ×ΑΟΕΙ ΑΑΑ
ΑΑΑΟΥΑΕΑΑΟΕΕ ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΕΙ ΙΟΕΙΑΙΘΟΟΕ, ΕΟΑ ΟΑΘΟΕΙ ΟΑΙΛΟΕΕΕΟ
ΘΑΑΥΙΑΑΥΕ. ΑΟ ΘΟΙΥΑΑΟΟΑ ΑΟΕΕΟΑΙΙ ΑΟ, ΟΙ Ι ΟΑΑΙ ΙΕΟ ΕΑΑΙΔΑΙ ΙΛΟΑ
(ΙΙ ΟΑΙΛΟΕΕΕΑ) Ο×ΕΑΑΑΙΘΕΕΕΑ, ΑΑΟΥΙ ΑΙΑΑΕΕΑ ΙΕΥΙΘΟ ΑΕΙ ΙΑΕ
ΟΑΙΛΟΕΑΕΑΟΟΥΑΑΕΟ ΑΥΟΑΕΑΑΕΑ. ΕΟΙΥΑ ΟΑΘΑΕΙΒΕ×Ι ΕΑ
ΟΙΑΟΑΟΙ ΑΕΟ ΕΑΙΙ ΙΙΑΑΕΙ ΑΑ ΑΑΙΛΟΟΕΑΑΟΕΕ ΘΟΙΥΑΑΟΟΕΕ
ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ ΑΥΕΑΑΕΕΟ ΟΑ×ΑΘΑΑΕΟ ΑΟΙΟ ΕΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΑΟ ΘΕΟΕΟ
ΕΙ ΘΕΟΙΑΑΑΕΕ ΟΕΟΟΙΛΑΕΥΙ×ΕΟ ΙΕΙΕΙΘΙΟ, ΟΑΟΥ ΕΕΑΙ ΑΟ Ο×ΕΑΑΑ
ΟΑΙΛΟΕΕΕΑΙ ΟΑΟΑΙΛΟΕΕΙΛΑ. ΕΑΘΡΙΑ, ΟΕΑ ΟΑΘΑΕΙΒΕ×Ι ΑΑΥΕ (ΑΟΥ,
ΕΙΑΕΕΟΕ, ΟΙ ΟΕΑΙΓΕΑ ΑΑ ΟΑΑ) ΑΟ ΘΕΟΙΑΑΑΕΑ: 1. ΟΑΘΙΕΟ ΑΑΙΔΕΕΑΕΟ
ΟΑΥΑΟΑΑΑ ΑΑ ΙΥΕΟΑ ΑΟΙΕΟ ΑΑΙΙΥΙ×Α, ΟΑΕΑ ΘΕΟΕ ΑΑΟ×ΕΘΟΑΑΟ
ΕΑΑΕΟ ΟΥΑΑΑΟ ΑΑ ΑΑΑΑΙΑΕΕΕΙΟ ΕΑΕ. 2. ΙΙ ΟΑΙΛΟΕΕΕΟ ΑΑΕΑΑΟΕΑΑΑ,
ΑΑΟΑΕΟΟΑΑ ΑΙΥΙΘΟ ΘΕΟΟ ΟΑΙΛΟΕΑΕΑΟΟΥΑΑΑΕΟ ΟΕΙΑΑΟΟΕΑ ΑΑ
ΙΕΟΕΑΕΟ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΑΟΕΕ ΘΑΟΟΑΕΟΙΑΑΑΕΙΑΕΟ ΑΕΙ ΙΕΟ ΕΑΙ ΑΑΑΕΑ; 3.
ΘΕΟΕΟ ΟΑΘΑΕΑΑΕΙΑΑ, ΒΑΘΙΙΑΑΑΕΙΟ ΑΑΙΛΑΟΟΑΑΑΕ ΙΕΟΕ ΘΙΑΑΑΕΟ
ΟΑΘΑΑΑ ΑΙ/ΑΑ ΑΙ ΑΕΥΕ ΙΙ ΕΑΑΑΙΟ; 4. ΕΟΟΕΑΘΕΕ ΒΑΘΙΙ ΙΑΑΑΑΙΕΙΑΕΟ
ΟΑΕΕΕΑΕΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΑ.

ΙΟΑΑΑΟ ΑΑΙΙΥΑΕΕΑΑΑΟ ΕΛΕΑΟΑΑΟ ΑΟΑΑΟΕΕ ΟΑΘΑΕΙΒΕ×Ι, ΕΟΙΥΑ
ΕΙ ΙΟΕΙΑΙΘΟΟΕ ΟΑΙΛΟΕΕΕΟ ΟΙΑΟΑΟ ΘΑΑΥΙΑΑΥΕ ΡΕΟΕΕΑΑ ΟΑΘΙΑΟ
ΟΑΟΑΙΛΟΕΕΙΟ ΘΑΘΕΑΥΑΙΘΕΙΑΕΟ ΟΑΘΙΑ ΥΑΕΕΑ ΒΑΘΙΙΑΑΑΑ
ΑΑΙΙ ΑΥΙ×Α ΑΑ ΟΑΟΑΑΙΕΟΕ Ο×ΕΑΑΑΙΘΕΕΕ ΙΟΑΑΙΙ ΙΛΟΑΕΑ
ΑΑΙΕΙΕΟΟΟΥΑΥΕΟΕ ΑΙ ΟΕΟΑΕΕΟ ΟΑΙΛΟΕΑΕΒΑΟΙΙ ΑΑΑΟ ΕΒΥΑΑΟ.

ΑΑΙΙ ΑΥΙΕΥΙΘΕΕΑΙ ΑΑΙΙ ΙΑΕΙΑΟΑ, ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΟ
ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΛΟΕΕΙΟ ΑΕΟΕΕ, ΙΕΟΑΑΑΑΑΑ
ΟΑΟΑΙΛΟΕΕΙΟ ΑΑΙΕ ΑΑΙΙ ΔΑΘΟΕΕ ΘΑΘΕΑΥΑΙΘΕΙΑΕΟ ΑΥΕΑΑΕΕΟ

ΟΑΕΕΕαΑΑ ΟΑαΑΕΙΒΕ×Ι ΕΑ ΑΟΑΑΟΕΑΑΑΟΙ ΑΑΙΕ ΙΕΑΑΙ ΙΕΟΑ, ΓΑΑΕΟΙΕΑΟ
ΟΑΙΕαΑΑΑΑΟΕ, ΙΕΑΑΑΟΕ, ΟΑΕΑΥ ΑΑΙΙ ΕΟΑΟΕΟΕΕ ΘΑΑΥΙΑΑΕ ΑΙΑαΑΕΕΑΑΑΙ
ΥΟΟΑΑΥΑΑΑΟ ΑΟΕΟ ΕΟ, ΟΙΙ ΟΑαΑΕΙΒΕ×Ι ΥΕ ΕΟΑΕΕ ΟΙΤΕΟΑΙΑΕΙ ΑΑΓΑΟΕ
ΙΕΑΙΕΟ ΙΕΥΒΑΑΑ ΑΑ ΑΑΥΑΑ, ΟΙ ΑΙ ΟΕΥΑΑ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙ Ο ΑΑΟΙ ΟΕΟΑΟΕ
ΑΑ ΘΙΑΑΕΕΕ ΙΑΟΕΕΙΟΑαΟΕΑΑΑ, ΑΟ ΟΙΑΑ ΙΙ αΑΑΟ ΑΑΑΙΕΑΙΕΟ
×ΟΙ ΑΑΙ ΑΙ ΟΟΟΕ Ο×ΕΑΑΑΑΕΟ ΟΑΕΑαΑΕΟ αΑΟαΑΑ.

ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΙ ΟΕΥ ΑΑΑΙΕΑΙΕΟ ×ΟΙ ΑΑΙ ΑΙ ΟΟΟΕ Ο×ΕΑΑΑΑΕΟ
ΑΑΑΕΑΑΟΟΟΕ ΑΑΥΑΑ αΑΕΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΑΑΕΑΑΑΟΕΑΑΑ.

3. ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙ ΕΙ ΕΑΑΕΑ ΑΥΙΕΥΤΑΑΟ, ΟΙΙ ΕΙ ΕΑΑΕΟ ΒΑΑΟΕΑ
ΟΙ ΟΕΟ ΟΑΑΑΑΙ ΙΙ ΟΙ ΑΑΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΕΟ ΟΑ×ΑΟΑΑΕΟΑΟ
ΑΑΙ ΑΕΕΙ ΑΑ ΑΕΟΕΑ ΟαΑΑΑΑΟαΑΑΙ ΑΑ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙ Ο ΙΕΟΕΑΟΡΙ ΑΑΕΙ ΑΕΟ
ΟΑΕΕΕαΕΑΙ ΑΑΕΑΑΥΕΟΑΑΕΕ.

ΙΙ ΟΑΙΑΟΕΕΑΕΑ ΑΟΕ ΓΑΒΕΕΟ (ΘΑΕΑΑΑΙ ΑΟΑΙ ΑΡΑΟ ΑΑ
ΕΙ ΙΟΟΑΙ ΟΕΙΑ ΑΑΟΡΑΕΑΥΑΕΕΟ) ΙΕΑΥΙΕΑ, ΟΙΙ ΟΑΑΑΑΙ ΙΙ ΟΙ ΑΑΕ ΑΟ
ΑΒΕΙΑΑΥΙ ΑΑΑΑΑΑ ΟΑΙΑΟΕΕΑΙΕ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙ Ο ΑΟΕ-ΑΟΕ ΟΙΕΑΑΟΑΟ
ΘΟΕΙΥΕΘΟ - ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙ Ο ΙΕΟΕΑΟΡΙ ΑΑΕΙ ΑΑΟ ΟΑΙ ΑΑΑ ΑΑΟΑΙ ΑΑΕΑ
ΑΑΙ :

ΙΙ ΟΑΙΑΟΕΕΑΑΕ ΑΟ ΑΕΑΙ αΙ ΑΑΕΑΙ ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΙΙ ΟΑΕΟΑΑΑΟ
ΕΙ ΑΟΕΑΙ ΑΑΕΑΑΥΕΟΑΑΕΕ, ΟΙΙ ΙΙ ΟΑΙΑΟΕΕΑ, ΟΙΙ ΕΕΟ ΙΕΙΑΟΕΑΥ
ΑΑΙ αΑΟΟΕΕΑ „ΑΥΕΑΟΑ ΑΑ ΟαΑΥΕ“ ΘΒΑΟΕΑΥΑΙ ΟΕΙ ΑΑ, ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ
ΑΥΕΑΑΕΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ ΑΑΙΕΑΟΑΟΕΑΑΕΟ ΑΑΙ ΟΑΙΕΟΑΟ, ΑΟΥΕΕΑΕΑΑ
ΕΘΙΑΑ ΙΕΕΑΟΡΙ ΑΑΟΕΕ, ΟΑΑΑΑΙ ΕΟ ΑΟΕΑΟΙ ΟΕΑΑ ΑΑΙ ΑΕΟ
ΑΑΑΕΑΟΕΑΑΟΕΕΟ, ΑΟΑΕΙ ΑΑΑΕΕΟ ΑΑ ΙΟΑαΟΕΕΟ ΟΙ ΕΥΕ.

ΟΑΙΑΟΕΕΕΑΙ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙ ΑΑ Ο×ΕΑΑΕΟ αΑΕΙ ΕΟΒΑΑΙ ΙΙ ΑΑΟ
ΙΤΕΟΑΙ ΑΕΙ ΑΑΙ ΒΕΕΑΑ ΑΑΙ ΟΑΕΥΑΟΑΑΟ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙ Ο ΙΕΟΕΑΟΡΙ ΑΑΕΙ ΑΑ.

ΑΕΙ ΑΑΑΑΑ, ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙ Ο ΙΕΟΕΑΟΡΙ ΑΑΕΙ ΑΑΟ ΟΑΕΑΑΟΕ
ΙΤΕΟΑΙ ΑΕΙ ΑΑ ΑΘΑΟ ΑΑΙ ΙΕΟΑΟΕΟΕ, ΟΑΙΑΟΕΕΑΑΟΕΑ ΟΑαΑΕΙΒΕ×Ι ΥΕ ΑΑ
ΑΕΟΟΑΑ ΑΟ ΕΟΕΟΑΟΕΟΙΕΑ ΑΑΑΑΙ ΒΥΑΑΟΕ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙ αΑΕΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ
ΙΕΑΟ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΥΕ ΙΑΙ ΑΕΟ ΙΙ ΟΑΘΙ ΑΑΑΕΑΑ. ΑΙΕΟΙ ΙΑΥ,
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 42-Α ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕ ΑΑ
„ΑΑΑΙΕΑΙΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑ ΡΕΟΕΕΑΑ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑΥΑΕΟ“
ΕΙ ΙΑΑΙΥΕΕΟ ΙΑ-6 ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙ ΑΑΕΟΑΑΙ
ΙΕΟΕΑΟΡΙ ΑΑΕΙ ΑΑΟ ΙΙ ΕΕαΙ ΑΑΙ.

ΑΟΙ ΑΙ ΟΕΕ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙ Ο ΙΕΟΕΑΟΡΙ ΑΑΕΙ ΑΕΟ ΟΑ×ΑΟΑΑΕΟΑΕΑΕΟ
ΑΑΑΙΕΑΙΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑΟΙ ΘΟΕΕ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙ ΕΥΑΙΑΑΟ ΟΟΑΕΑΘΟΟΟ
ΑΑ ΙΑΕΑΘΟΟΟ ΟΑΟΟΟ (Εα., *inter alia*, 1989 ΒΕΕΟ 24 ΙΑΕΟΕΟ
ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ ΟΑΘΙΑΑ „ΑΟΥΕΕΑΘΕ ΑΑΙΕΕΟ ΒΕΙΑΑΥΙ ΑΑΑ“, 46-Α
ΘΟΙΘΟΕ; ΑΟΑΑΑ 1982 ΒΕΕΟ 1 ΙΘΟΙ ΙΑΟΕΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ ΟΑΘΙΑΑΑ
„ΘΕΑΟΟΑΕΕ ΑΑΕΑΕΕΟ ΒΕΙΑΑΥΙ ΑΑΑ“, 30-Α ΘΟΙΘΟΕ). ΙΟΕΑΑ ΙΑΕΑΑΙΕΟ
ΥΕΙΑΑΟΟΕ ΑΟΑΑΟΕαΑΕ ΑΑΑΕΟΟΑΑ ΘΟΑΘΟΕΕΑΥΕ. ΕΑΘΡΙ Α, ΟΑΕΑΘΟΟΟΕ
ΟΑΟΟΕ ΕΙ ΙΕΟΑΟΟΕΕ ΟΑΘΙΕΟ ΙΕΙΑΟΕ ΙΙ ΟΑΙΑΟΕΕΕΟ ΘΕΟΑΑ
ΑΑΙ ΕΕΑΑΑΟΕΑΑΑΟ, ΙΟΒΑΙΘΟ ΑΟΑαΑΑΟ. ΑΕΙ ΑΑΑΑΑ, ΕΕΑΕΑΑΑ, ΟΙΙ

ΠΙ ΟΑΙΟΕΕΑ ΤΕΟΕΑΟΡΙ ΑΑΕΕΑ, ΑΕΑΟΑ ΟΑΘΕΟΕΘΕΟΙ ΑΟ ΑΑΙΟΕΕΥΑΑΑ
(Εά., *inter alia*, 1989 ΒΕΕΟ 24 ΙΑΕΟΕΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑ ΟΑΘΙΑΕΑ
„ΑΟΥΕΕΑΟΕ ΑΑΓΕΕΟ ΒΕΙΑΑΥΙΑΑ“, 47-Α ΘΟΙΘΟΕ), ΑΙΟ ΒΑΟΙΤΙ ΑΑΑΓΕΕΕ
ΟΙΑΑ ΕΘΙΑΟ ΕΙ ΤΕΟΑΟΟΕΕ ΤΟΕΕΥΑΑΟΕΑΑΑΕ, ΟΙ ΤΕΕΕΑΥ
ΑΑΑΑΟΟΟΘΑΑΑ, ΟΙ ΠΙ ΟΑΙΟΕΕΑ ΠΙ ΘΙΑΑΑΑΑ ΤΕΕΑΟΡΙ ΑΑΕΕ,
ΑΑΠΥΑΑΑΑΕΕΟ ΕΓΟΑΟΑΑΕΟ ΟΑΒΕΙΑΑΥΙΑΑΤΙ Α, ΙΑΑΑΕΕΕΑΑ,
ΑΑΤΙ ΑΑΟΑΑΑ ΑΟΑΕΑΕΕΑΑΙΒΥΙ ΑΕΕ ΑΑΤΙ ΕΕΑΑΟΕΑΑΑΟ ΤΕΟ ΙΕΙΑΟΕ ΑΙ
ΘΕΟΑΑΕ ΤΕΑΓΑΕΑΑΙ ΑΑΤΙ ΙΑΕΓΑΟΑ, ΟΑΘΙΕΟ ΑΑΓΑΕΕΑΑ ΑΑΕΘΑΑΙΑΑΑΑΟΑ.

Ι ΑΕΑΘΟΟΟΕ ΟΑΟΟΕΕ ΕΕ ΟΙΑΑ ΑΑΙΟΕΕΥΑΑΟ, ΟΙ ΠΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ
ΘΥΑΑΕΟΑΑΙ ΑΑΤΙ ΟΕΕΑΑΑΕΑΑ ΑΟΕΟ ΧΑΘΟΑΑΕ, ΟΙ ΤΕΑΑΤΑΥ ΟΑΕΡΕΑΑ
ΑΑΤΙ ΕΒΑΕΙ Γ ΑΑΑΕ ΤΕΟΕ ΤΕΕΑΟΡΙ ΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ. ΑΙΟΑΕΑΙ ΑΑΕΑΑΟΕΑΑΕΕ,
ΤΕΕΑΟΡΙ ΑΑΕΟ ΑΑΟΑΑΙΟΕ ΤΕΥΙΑΑΟΑΥ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΑΘΙ ΓΑΑΟ ΙΤΕΥΑΓΑΕΙ ΑΑ
(1993 ΒΕΕΟ 24 ΕΑΑΑΟΑΕΕΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑ ΟΑΘΙΑΕΑ „ΑΕ
ΑΑΟΟΟΕΕΟ ΒΕΙΑΑΥΙΑΑ“, 30-Α ΘΟΙΘΟΕ). Ι ΑΕΑΘΟΟΟΕ ΤΕΟΕΑΟΡΙ ΑΑΕΙ ΑΕΟ
ΑΑΟΑΑΑΙΑΑ ΑΑΠΥΑΑΑΑΕΕΟ ΑΑΟΑΟΑΕ ΤΕΕΑΟΡΙ ΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ
ΙΤΕΥΑΓΑΕΙ ΑΑΓΕΑ, ΙΑΑΟΑΙ ΑΟΑ ΑΑΑΑΙΒΥΑΑΟΕ. ΤΕΑΑΑΟΕΑ, ΟΑΟΑΡΕΑΑΑΕΕΑ
ΕΟ ΑΟΑ ΑΥΤΕΥΓΙΟΕΕ ΑΑΑΕΟ Ι ΑΕΑΘΟΟΟΑΑ ΑΑΙΟΕΕΕΑΑ.

ΤΕΑΑΑΥΓΕΑ, ΟΙ ΠΙ ΑΙ ΑΑΑΑΑ, Ι ΑΕΑΘΟΟΟΕ ΑΑ ΟΑΑΕΑΘΟΟΟΕ ΟΑΟΟΕΕ
ΠΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΤΕΟΕΑΟΡΙ ΑΑΕΙ ΑΕΟ ΟΑΕΕΕΑΕΟ ΟΑΧΑΟΑΑΑΟ ΡΑΕΑΑ ΑΕΑΕ
ΙΤΕΥΑΓΑΕΙ ΑΑ ΑΘΑΟ ΟΙ ΑΑΕΕ ΕΙ ΤΕΟΑΟΟΕΕ ΟΑΘΙΕΟ ΟΑΟΒΑΑΕΕΟΑΟ.
ΕΟΙΥΑ ΑΙ ΑΑΟΑΙΤΑΑΑΕΟ ΑΑΑΑΙΑ ΑΑΟ ΑΑΤΙ ΑΑΑΑΑ ΕΙ ΤΕΟΑΟΟΕΕ
ΠΙ ΟΙΕΟ ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΕΟ ΟΑΧΑΟΑΑΕΟΑΕΑΕΟ ΑΑΠΙΟΑΕΥΑΘΑΕ
ΕΟΕΟΑΟΕΟΙΑΑ.

ΟΑΑΑΑΙ ΠΙ ΟΙΑΑΕΟ ΕΑΓΑΑΙΑΑ, ΘΕΟΕΟΑΕΑΕΟ ΘΑΟΕΙΟΙ ΑΕΟ
ΟΑΧΑΟΑΑΑΑ ΑΑΑΑΑ „ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ Ο“ ΑΑ ΑΟΑ ΠΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΙΕΙΑΟΕ
ΑΑΤΙ ΑΑΟΟΕΕ ΑΥΕΑΟΑ ΑΑ ΟΑΑΥΕ ΘΑΟΕΑΥΑΓΙΟΕΙ ΑΕΟΑΕΑΕΟ. ΟΑΟΙΓΕ
„ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ“, ΟΑΑΕΑ ΟΑΙΕΑΑΑΑΑΥΕ, ΑΟ ΑΟΕΕΟΑΠΙ ΑΟ ΙΑΓΕΙ Α
ΕΙ ΤΕΟΑΟΟΕΕ ΟΑΘΙΕΟ ΑΑΠΑΕΕΑΑΕ ΠΙ ΟΑΙΟΕΕΑΟ. ΕΟ ΟΑΑΕΑΘΟΕΑ
ΑΑΥΕΕΑΑΕΕ ΧΑΘΕΙ ΒΟΑΟ ΠΙ ΕΥΑΑΟ – ΠΙ ΟΑΙΟΕΕΑΟ, ΙΑΑΟΑΑΑΟ ΑΑ
ΟΑΙΟΕΕΑΒΑΟΙΤΙ ΑΑΕΟ ΟΑΑ ΠΙ ΙΑΒΕΕΑΑΑΟ, ΑΑΟΑΑΕΥΕ ΑΑΙΟΒΟΑ ΘΕΟΑΑΟ.
ΟΑΟΑΑΑΙΕΟΑΑ, ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΟΑΑΓΕ ΘΑΟΕΑΥΑΓΙΟΕΙ ΑΑ ΟΑΟΑΡΕΑΑΑΕΕΑ
ΑΑΤΙ ΕΑΑΟΙ Ο ΑΟΑ ΙΑΟΟΙ ΠΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ, ΑΟΑΙΑΑ ΑΑΤΙ Ε
ΑΑΟΑΑΕΑΑΟΕΕ ΓΑΑΕΟΓΕΑΟΕ ΘΕΟΕΟ ΙΕΙΑΟΕ.

ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΟΕΑΑ ΑΥΕΓΕΥΓΑ, ΟΑΑΑΑΙ ΠΙ ΟΙΑΑΕΟ ΤΕΑΓΙΟ
ΒΑΟΙΤΙ ΑΑΑΑΙΟ ΙΑΟΕΕΓΙΟΑΑΟΕΑΑΕΟ ΟΟΟΕΥΙ ΧΕΕΑΑ ΑΑ ΑΧΑΘΟΟΟΑΑ
ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΕΟΑΕΑΕΟ ΑΑΕΕΟ ΟΑΒΥΙ ΑΑ, ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΟΑΑΙ ΤΕΟ
ΟΑΟΑΟΑΑΕΟ ΟΑΟΟΓΑΑΕΥΙ ΧΑ, ΟΑΥ, ΟΑΑΙ ΕΤΙ ΑΑΙΟΥΕ, ΑΙΟΑΑΟΟΑΑ
ΑΙ ΑΑΑΑΑ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΑΑΕΕΟΟΧΕΑΕΟ ΑΑΟΙ ΟΕΟΑΟΕΟ ΑΑΥΑΑΟ. ΑΟ
ΤΕΑΓΙΕ ΕΑΑΙΟΟΟΕΑ ΓΑΑΕΟΓΕΑΟΕ ΟΑΑΕΑΘΟΕΟ ΒΕΙΑΑΥΙΑΑ
ΘΑΟΕΑΥΑΓΙΟΕΙ ΑΕΟ ΑΥΕΑΑΕΕΟΑΟ ΑΑ, ΑΟΓΑΑΟΕΑΕΑ, ΑΑΑΑΙΒΥΑΑΟΕ ΟΙΑΑ
ΕΥΙ Ο ΙΑΥΕΓΑΥ, ΟΙ ΑΑΟΑΥ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΟΑΑΓΕ ΘΑΟΕΑΥΑΓΙΟΕΙ ΑΑ
ΑΑΤΙ ΕΑΑΟΑΑΑ ΠΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΘΕΟΙ ΑΓΑΑΕΟ, ΤΕΟΕ ΘΑΟΕΑΕΟΑ ΑΑ

ΥΕΟΟΑΑΕΟ ΒΕΓΑΑΥΓΑΑ. ΑΟΓΑΟΕΑΕΑ, ΑΓ ΟΑΓΕΑΑΑΑΟΥΕΥ ΕΕ
ΑΟΥΕΕΑΑΕΑΑ ΟΓΑΑ ΓΓΘΓΑΑΑΑΑΟ ΓΓΟΑΓΑΟΕΕΕΟ ΓΕΟΕΑΟΠΓ ΑΑΕΓΑΕΟ
ΘΟΑΕΟΓ×ΥΕΑ, ΟΑΑΑΓ ΕΟ ΓΑΟΕΓΓΟΑΑΟΕΑΕΟ ΑΑΓΑΓ ΟΥΕΑΕΑΕΟΑΟ
ΑΑΓΑΟΑΑΕΑΟΑΟ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΓΟ, ΟΑΟΑΑΓΕΟΑΑ, ΑΟΑ ΑΟΑΟ Ο×ΕΑΑΑ, ΕΥΓ Ο
ΟΟΑΕΑΘΟΟΟΕ ΑΑ ΑΑΓΓΕΟΑΓΓΟ ΑΟΑΟΒΓΟΕ, ΑΟΑΟΑΓΑΟΕΕΕΑΓΕ
ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ. ΑΟ, ΘΕΟΑΑΕ ΟΕΑΥΕ, ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕΑ ΓΕΟΕ ΑΑ
ΓΕΕΕΑΓΑΑ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΓ ΑΑΕΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ ΑΑΟΓΓ ΟΕΟΑΟΕΟΕΑΕΟ.

ΑΑΓΓΑΥΓΕΥΓΟΕΕΑΑΓ ΑΑΓΓΑΕΓΑΟΑ, ΑΟΑΟΒΓΟΕΑ ΕΓΕΟ ΥΑΕΟΑΑΑ
ΓΟΕΕΥΑΑΑ, ΟΓΓ ΓΓΟΑΓΑΟΕΕΑ ΟΑΑΑΓ ΓΓΟΓΑΑΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕ
ΥΑΑΕΑ ΟΑΓΕΑΑΑΑΟΥΕ ΕΟΓΑΑΑ ΑΟΥΕΕΑΑΕΑΑ ΓΕΑΟΠΓ ΑΑΟΕΕ. ΑΓΕΟ
ΑΑΟΒΓΟΓΑΑΕΕ ΓΟΕΕΥΑΑΑ ΑΟΥ ΓΑΟΥΓ ΟΑΕΡΕΑΑΑ, ΟΓΓ ΑΑΟΥ
ΟΒΑΟΕΑΥΑΓΟΕΓΓΑΑ ΑΑΓΓ ΑΑΟΟΕΕΑ ΓΓΟΑΓΑΟΕΕΕΟ ΘΕΟΓΓ ΑΓΑΑΕΟ
ΒΕΓΑΑΥΓΑΑ. ΓΑΟΕΑΕΕΑ, ΓΓΟΑΓΑΟΕΕΕΟ ΓΕΟΕΑΟΠΓ ΑΑΕΓΑΕΟ
ΘΟΑΕΟΓ×ΥΕΕΟ ΓΕΟΑΑΑΑΑΑΑ, ΥΑΕΕΑΟΕ ΟΑΓΕΑΑΑΑΟΥΕ ΕΟ ΟΑΟΑΡΕΓΓΑ ΑΑΟ
ΕΥΓ Ο ΓΓΑΕΑΘΟΟΟΕ, ΓΑΑΟΑΓ ΓΑΑΕΟΓΕΑΟ ΟΑΓΕΑΑΑΑΟΥΕ, ΑΟ
ΑΑΓΓΕΕΑΑΟΕΕΑ ΑΟΑ ΟΑΑΑΓ ΓΓΟΓΕΟ ΟΕΓΑΑΟΟΕΑ, ΑΟΑΓΑΑ ΕΑΑΑ
ΓΓΟΑΓΑΟΕΕΑΕΑ ΑΑ ΓΕΟ ΑΑΓΓΕΕΑΑΟΕΑΑΑΕΑ ΑΓ ΕΑΓΑΓΑΑΓ ΑΕΟ,
ΓΕΕΕΑΓΑΑ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΓ ΑΑΕΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ ΓΕΓΑΟΕ, ΑΟΑΑΓ
ΑΑΓΓΑΕΓΑΟΑ, ΓΕΟ ΟΓΑΟΕΑ, ΟΑΓΓΟΑΓΑΟΕΕΓΓ Ο×ΕΑΑΑΓΓ ΟΕΕΑΑΕΟ
ΑΑΓΑΓ ΟΥΕΑΕΑΕΟΑΟ ΑΟ ΑΑΑΑΑΓΑΑΑΑΟΓΓΟ ΘΕΟΓΓ ΑΓΟΕ, ΟΟΑΕΑΘΟΟΟ
×ΑΘΟΓ ΟΑΑΟ. ΕΟΑΕΕ ΑΑΟΑΓΓ ΑΑΑΑΕΟ ΑΟΟΑΓΓ ΑΕΟ ΟΑΓΕΑΑΑΑΟΥΕ,
ΟΓΓΕΑΑΓΥ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΑΑΑΑΑΟ ΑΑΑΥΑΓΓ Γ ΓΓΟΑΓΑΟΕΕΕΟ
(ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΓΟ) ΓΕΟΕΑΟΠΓ ΑΑΕΓΓΑΑ, ΓΓΟΑΓΑΟΕΕΑ ΑΑΕΑΑΑΟΕΕΥΑΑ
ΟΑΘΓΕΟ ΑΑΓΑΕΕΑΑ ΟΑΑΑ ΓΓΟΑΓΑΟΕΕΑΟ ΓΕΑΓΑΓΟ.

ΓΓΟΑΓΑΟΕΕΕΟΑΑΓΕ ΑΟΑΕΕ ΓΓΕΑΓΓΑΑΕ ΕΑΓΓ ΓΓΑΑΑΕΓΓ ΑΕΑΑΓΥ
ΕΕΕΕΑΑΑ.

„ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΓΟ ΟΕΟΑΕΕΟ ΟΑΓΑΟΕΕΕΟ ΟΑΘΟΓ ΥΑΟΓ ΕΓ ΑΑΘΟΕΟ“
108-Α ΓΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΓΑΒΕΕΕΟ ΕΑΓΑΑΓΑΑ, „ΕΟ ΑΟΟΑΓΓ ΑΟ ΑΓ
ΕΓ ΑΑΘΟΕΟ 105-107-Α ΓΟΑΕΑΑΟΥΕ ΑΥΓΕΥΓΟΕΕ ΑΑΟΑΓΓ ΑΑΑΑΕ,
ΓΓΟΑΓΑΟΕΕΑ, ΘΟΓΕΟΟΓΟΕ ΑΑΕΑΑΑΟΕΓΕ ΑΟΕΑΓ ΑΑΓΑΥΑΑΓΓ Γ
ΕΑΕΕΑΥΕΕΑΑ“.

ΑΓΑΑΑ ΕΓ ΑΑΘΟΕΟ 105-Α ΓΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΓΑΒΕΕΟΥΕ ΕΕ
ΓΓΥΑΓΟΕΕΑ ΟΑ×ΟΡΑΕΑΑΕ, ΟΓΓΕΑΑΕΥ ΑΑΓΓΟΕΥΑΑΑΓ ΓΓΟΑΓΑΟΕΕΕΟ
ΓΓΓΑΒΕΕΑΓ ΑΑΟ ΟΑΘΓΑΟΥΕ, ΑΓΑΟΕΑΓ, ΑΟ ΟΑΓΓΓΑΕΑΑΕΕ ΑΟ ΑΟΕΟ
ΑΓΓΓΒΟΟΑΑΕ, ΑΓ ΓΑΒΕΕΕΟ „Α“ ΘΑΑΘΟΓΘΟΕΟ ΕΑΓΑΑΓΑΑ, ΓΓΟΑΓΑΟΕΕΕΟ
ΑΥΕΕΑΑΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΕΕΕΑ ΑΟΑΑΑ „ΕΟ ΑΟΕΟ ΟΑΑΑ ΑΑΟΑΓΓ ΑΑΑΑΕ,
ΟΓΓΕΑΑΕΥ ΑΑΑΟ ΑΑΑΑΟ ΓΕΟ ΓΓΑΕΑΘΟΟΟΓΓ ΑΑΟΑ ΑΑ
ΓΕΟΕΑΟΠΓ ΑΑΕΓΓΑΟΥΕ“.

ΓΟΑΑΑΟΕ ΟΕΓΑΑΟΟΕΟ ΓΓΟΓΑΑΕ ΑΟΕΟ „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΓΟ ΟΑΓΓΘΑΕΑΘΓ
ΟΑΘΟΓ ΥΑΟΓ ΕΓ ΑΑΘΟΕΟ“. ΕΑΟΠΓ Α, 31-Α ΓΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΓΑΒΕΕΕΟ
„Α“ ΘΑΑΘΟΓΘΟΕΟ ΕΑΓΑΑΓΑΑ, ΓΓΟΑΓΑΟΕΕΑΓ ΑΟ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΑΑΓΕΑΕΕΓΓΟ
ΟΑΘΓΑ ΑΓ ΓΓΑΒΕΕΑΓΑΑ ΓΕΕΥΓΟ ΟΑΘΓΕΟ ΑΑΓΑΕΕΑΑΟΥΕ, ΕΟ „ΘΕΟΑΑΑΑ,

ΔΕΟΪΑΔΕΟ ΑΙ ΑΟΔΕΟΪΑΔΕΟ ΑΑΕΪΟΑΟΑΟΑΟΕΕΑ ΟΑΘΙΕΟ ΟΑΪΑΑΕΕ, ΑΙ
ΕΟ ΑΟΕΟ ΟΑΑΑ ΕΟΑΕΕ ΑΟΑΪΤΑΑ, ΟΙΪΑΕΕΥ ΑΑΑΟ ΕΒΑΑΑΟ ΙΕΟ
ΙΕΟΕΑΟΠΙ ΑΑΕΪ ΑΟΕ". αΪ ΕΪ 32-Α ΙΟΑΕΕΟ ΕΑΪΑΑΙΑ: „ΑΥΕΕΑΕΟ
ΟΑ×ΟΡΑΕΑΕΟ ΑΟΑΑΪ ΑΕΟΑΟ ΪΪ ΟΑΪΑΟΕΕΑ ΑΑΕΑΑΟΕΕΑ ΑΑΪΑΥΑΑΪ Ο
ΕΑΕΕΑΥΕΕΑΑ".

ΙΑΥΑΟΑΑΙΑ, ΕΟ ΑΟΑΑΪ ΑΟ ΑΑΕ, ΟΙΪ ΪΪ ΟΑΪΑΟΕΕΑ ΟΑΕΡΕΑΑ
ΕΪΪ Ο ΙΕΕΑΟΠΙ ΑΑΟΕΕ, ΔΕΟΑΑΕ ΟΕΑΟΕ, ΙΑΟ ΕΑΑΑ ΑΑΑΟ ΑΥΕΕΑΕΟ
ΑΑΕΑΑΟΕΑΑ. ΑΘ ΪΪ ΕΥΑΪΑΕΪ ΑΑΪΕΑ ΕΟ ΑΑΟΑΪΤΑΑ, ΟΙΪ ΪΪ ΟΑΪΑΟΕΕΑ
ΕΑΑΑ ΒΥΑΑΟΟ: Α) ΑΟΕΟ ΕΟ ΑΟΑ ΙΕΟ ΟΑΘΙΑΕΑ ΑΥΕΕΑΕΟ ΕΑΪ ΪΕΕ
ΑΑΕΑΕΕΟΒΕΪΑΑΟΕΕ ΟΑ×ΟΡΑΕΑΕ; Α) ΟΑΡΕΑΑΟ ΕΟ ΑΟΑ ΕΪΪ Ο
ΙΕΟΕΑΟΠΙ ΑΑΑΕΕ.

ΑΑΟΑΑ ΑΪΕΟΑ, ΟΑΑΑ ΔΕΟΕΟ (ΙΑΑΑΕΕΕΑΑ, ΙΑΑΟΕΟ) ΙΕΑΟ
ΪΪ ΟΑΪΑΟΕΕΕΟ ΑΥΕΕΑΕΟ ΟΑΕΕΕΑΟΑΥ, ΟΕΑ ΟΑΪΕΑΑΑΑΑΟΕ, ΕΑΑΑ ΑΟ
ΪΪ ΟΑΪΑΟΕΕΑ ΒΥΑΑΟΟ. ΙΑΑΑΕΕΕΑΑ, „ΟΑΘΑΟΕΑΕΪ Ο ΟΕΟΑΕΕΟ
ΟΑΪΑΟΕΕΕΟ ΟΑΘΟΪ ΥΑΟΪ ΕΪ ΑΑΘΟΕΟ" 108-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-4 ΙΑΒΕΕΕΟ
ΕΑΪΑΑΙΑ, „ΑΥΕΕΑΕΟ ΟΑΕΕΕΑΟ, ΟΙΪΑΕΕΥ ΪΪ ΟΑΪΑΟΕΕΑΕΑ
ΟΪΟΑΑΕΑΟΪ ΑΑΟ ΑΪ ΟΑΟΑΪΑΟΕΕΪΟ ΙΕΑΕ ΟΑΪΑΑΑΪΕΪ ΑΑΟ ΙΕΟΥΑΟ,
ΒΥΑΑΟΟ ΟΑΟΑΪΑΟΕΕΪ ΙΕΑΕΕ ΟΑΪΑΑΑΪΕΪ ΑΕΕ, ΑΪΑΑΕΟ
ΟΪΟΑΑΕΑΟΪ ΑΕΕ. ΟΑΘΙΕΟ ΑΟΕΔΕΟΪ ΑΪΟΕΑΑ ΑΑΪΑΕΕΑΕΟΑΟ ΑΥΕΕΑΕΟ
ΟΑΕΕΕΑΟ ΒΥΑΑΟΟ ΟΑΘΙΕΟ ΑΑΪΑΕΕΑΑΕΕ ΪΪ ΟΑΪΑΟΕΕΑ." ΑΪ ΪΪ ΟΪΑΑΕΑΪ
ΟΑΪΟ ΪΪ ΕΑΪ ΑΪΑ ΪΪ ΟΑΪΑΟΕΕΕΟΑΑΪΕ, ΕΪΪ Ο Ϊ ΑΕΑΘΟΟΟΕ ΑΑ
ΟΑΪΑΟΕΕΕΑΪΕ ΙΑΟΕΪΑΥ ΕΕ, ΟΪ ΑΑΟΑΥ ΙΕΟΕ ΑΥΕΕΑΕΟ ΑΑ
ΙΕΕΑΟΠΙ ΑΑΟΕΪ ΑΕΟ ΟΑΕΕΕΑΕ ΒΥΑΑΑΑ. ΙΑΑΟΑΪ ΕΑΪ ΪΕ ΑΑΟ ΑΕΡΟΕΑΑΟ
ΪΪ ΟΑΪΑΟΕΕΑΟ, ΑΑΑΑΟ ΑΟΑΕΕ, ΑΟ ΙΑΪ ΕΪ Α ΙΕΟ ΟΪΑΟΕΑ ΑΑ ΔΕΟΑΑ
ΕΑΕΟΑΑΑΑΕΑΑ ΑΑΪΪ ΕΕΑΑΟΕΕ.

ΪΪ ΟΑΪΑΟΕΕΑ ΑΟ ΑΟΕΟ ΑΑ ΑΟΥ ΟΑΕΡΕΑΑ ΕΪΪ Ο ΙΑΪ ΕΪ Α
ΕΑΪ Ϊ ΑΑΑΕΪ ΑΕΟ ΕΑΟΑΑ ΪΥΪ ΑΪΑ ΕΟΟΕΟΕ, ΙΑΟ ΑΑΑΟΑΑ ΙΑΟΕ
ΪΪ ΑΕΑΪ ΑΑΑ. ΑΑΪΤΕΒΑΑΪΕΕ ΑΑΪΑΟΕΟΕΕ ΑΑ ΕΪ ΪΕΟΑΟΟΕΕ
ΕΑΪ Ϊ ΑΑΑΕΪ ΑΑ ΪΪ ΟΑΪΑΟΕΕΕΟ ΙΕΟΕΑΟΠΙ ΑΑΕΪ ΑΕΟ ΑΑΟΑΪΟΑΑ ΑΑΟ
ΑΑΪΪ ΑΑΑΑ. ΕΟ ΑΑΟ ΑΑΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΟ ΪΪ ΟΑΪΑΟΕΕΑΟ ΟΑΥΟΑΟΑΑ ΑΕΑΕ
ΔΑΟΟΑΕΟΪ ΑΑΕΪ ΑΕΟΑΑΪ - ΟΑΪΑΟΕΕΕΑΪΑ, Ϊ ΑΕΑΘΟΟΟΑΑ ΑΑ
ΑΑΑΕΑΑΟΟΟΑΑ ΟΑΑ×ΑΟΪ Ο ΟΑΘΙΑΟΕΑΪ ΑΑΕΑΑΥΕΟΑΑΟΕΕ ΟΑΑΕΑ
ΑΑΟΑΪΤΑΑ, ΑΑΟ ΟΑΑΪΑΥΑΕΑΟ ΕΪ ΔΕΟΪ ΑΪΟΕ ΕΑΕΟΑΑΑΟ, ΟΪ ΪΕΑΕΥ
ΙΑΟ ΟΑΪΑΟΕΕΕΑΪΕ ΑΑ ΙΕΟΕΑΟΠΙ ΑΑΑΕΕ ΑΟΑΕΟΟΕΟ ×ΟΪΘΥΕΕΟ
ΟΑΟΟΕΑΕΟ ΟΑΟΑΡΕΑΕΪ ΑΑΟ ΙΕΟΥΑΪΟ. ΪΪ ΟΑΪΑΟΕΕΑ ΟΕΪΑΑΑΪΕ
ΟΒΪΑΪΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΕΕΑ ΕΥΑΑΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑΟ. ΟΕΪΑΑΑΪΕ ΟΒΪΑΪΕΟ
ΟΑΪΪ ΟΑΕΕΑΑΕΟΕΑΕΟ ΕΑΪ Ϊ ΑΑΑΕΪ ΑΕΟ ΕΑΟΑΑ ΪΪ ΑΪΑ, ΟΑ ΕΘΪΑ ΟΪΑΑ,
ΑΟΥΕΕΑΑΕΕΑ, ΙΑΑΟΑΪ ΑΟ ΙΑΪ ΕΪ Α ΟΑ×ΟΡΑΕΕΑ, ΟΙΪΑΕΕΥ ΟΒΪ ΟΑΑ
ΟΪΑΑ ΕΘΪΑΟ ΑΑΪΪ ΟΑΪΑΟΕΕ ΑΑ ΑΕΟΟΑΑ ΑΘ ΑΟΕΟ ΑΑΑΑΪ ΒΥΑΑΟΕ
ΪΪ ΟΑΪΑΟΕΕΕΟ ΔΕΟΪ ΑΪΟΕΕ ΕΑΕΟΑΑΑΕ - ΙΕΟΕ ΟΪΑΟΕ ΟΑΪΑΟΕΕΕΑΪΑ
ΑΑ Ϊ ΑΕΑΘΟΟΟΑΑ ΟΑΑ×ΑΟΪ Ο ΟΑΘΙΑΟΕΑΪ ΑΑΕΑΑΥΕΟΑΑΟΕΕ ΑΑΟΑΪΤΑΑΑΕ.
ΑΟΑΕΕ ΟΪΑΟΕΟ ΑΑΟΑΥΑ ΪΪ ΟΑΪΑΟΕΕΑΟ ΟΪ ΑΑΕΕΑΕΟ ΑΘΪΑΑ ΥΑΟΪΑΑ,

ΕΑΓΓΙ ΓΕΟ ΕΑΘΑΑΑ ΥΓΙ ΑΓΕΟ ΘΕΟΙ ΑΑΑΟΥΕΥ ΕΕ, ΓΕΟΕ ΑΟΑΟΒΙ ΟΑΑ
ΑΑΓΓΙ ΟΑΓΑΕΟΑ. ΟΑΟΑΑΓΓΕΟΑΑ, ΟΕΓΑΑΑΓΕ ΟΒΓΑΓΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΑΑ
ΓΑΕΑΘΟΟΟΕ ΑΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΟ ΓΕΥΑΑΑ ΟΙ ΑΑΕΕΑΕΟ ΟΑΑαΑΓΓΙ ΕΘΓΑΑ.

ΑΑΓΓΙ ΑΥΓΕΥΓΟΕΕΑΑΓ ΑΑΓΓΙ ΓΑΕΓΑΟΑ, ΕΕΕΓΓΙ ΑΟΕ ΟΑΘΓΑΕΑ
ΓΓ ΟΑΓΑΟΕΕΑΟ (ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΓΙ Ο) ΟΑΑΕΑΑΕ ΟΕΑΕ ΟΑΟΡΕΕΑ ΟΑΑ×ΑΟΓ Ο
ΟΓΑΓ ΟΥ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΓΙ ΟΑΑΓΕ ΑΑΓΓΙ αΑΟΟΕΕ ΟΒΑΟΕΑΥΑΓΟΕΓΓΙ ΑΕΟ
ΟΕΓΡΕΓΑ, ΑΟΑΑΑ ΕΟ, ΓΕΓΑΟΕΟΕΕΑ ΕΟ ΑΟΑ ΟΒΑΟΕΑΥΑΓΟΕΓΓΙ ΑΑ ΓΕΟΕ
ΘΕΟΓΑΓΑΕΟ ΒΕΓΑΑΥΓΑΑ. ΑΓΕΟΓΓΙ ΓΓ ΟΑΓΑΟΕΕΑΟ ΟΓΑΑ αΘΓΓΑΑΟ
ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΓΓΙ ΑΑ, ΟΓΑΑΕ ΕΓΓΕΟΑΟΟΕ ΟΑΓΕαΑΑΑΑΟΥΕ, ΕΑΑΑΑ ΟΑΑ×ΑΟΓ Ο,
ΟΑΡΕΑΑΟ ΕΟ ΑΟΑ ΕΥΓ Ο ΓΕΟΕΑΟΡΓ ΑΑΑΕΕ ΑΑ ΓΕΕΥΓ Ο
ΟΑΓΑΟΕΑΕΑΑΟΥΑΑΑΕΟ ΑΑΑΕΑΑΟΟΟΕ ΑΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ. ΕΓΑΑΑΟΓ ΟΕΑΑ,
ΓΓ ΟΑΓΑΟΕΕΑ ΑΑΕΑΑΑΟΕΕΑ ΕΥΓ Ο ΓΑΕΑΘΟΟΟΕ ΑΓ ΟΑ×ΑΟΑΕΟΑΟ. ΕΟΓΥΑ,
ΟΑΓΑΑΓΑΑ ΓΑΕΑΘΟΟΟΕ ΑΑ ΓΕΟΕΑΟΡΓ ΑΑΑΕΕ ΕΥΓ ΕΟ ΟΑΑΕΟΟΑΑ, ΕΟΑΑ
ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΓΙ (ΑΑΓΑΑΓΓΙ ΓΑ ΕΓΟΟΑΓΥΕΑΓ) ΟΓΑΑ ΟΑΑ×ΑΟΓ Ο (1984 ΒΕΕΟ
26 ΓΘΟΓΓΑΟΕΟ ΑΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ ΟΑΘΓΑΕΑ „ΑΑ ΕΕΟΑΑΟΕ ΑΑΕΑΕΕΟ
ΒΕΓΑΑΥΓΑΑ“).

ΑΓΑΟΕΑΓ, ΟΑΕΓΓΟΟΕΟΟΥΕΓΓΙ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΓΙ Ο ΟΑαΕΟΓΓ Α ΓΕΑΥΓΕΑ,
ΑΥΓΕΥΓΓΙ Ο ΟΑΓΑΑΑΕ: ΓΑΟΕΑΕΕΑ, ΟΑΑΑΑΓ ΓΓ ΟΓΑ ΑΟ ΑΕΑΓΓ ΓΑΟ
ΓΕΕΑΟΡΓ ΑΑΟΕ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΓΙ Ο, ΓΑΑΟΑΓ ΑΟΟΑΑΟΕΕ ΟΑΑΕΓΓΑΕΑΑΓ
ΑΑΓΓΙ ΓΑΕΓΑΟΑ, ΟΕΑΕΑΟΕ ΕΘΓΑΑΑ, ΕΟ ΕΑΓΓ ΓΓΑΑΑΑΕΕ ΑΟΑΑΑ ΑΑΓΓΙ ΟΕΥαΑΟ
ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΓΓΙ ΑΑΟ, ΟΓΓ ΕΑΓΓ ΓΕ ΓΓ ΟΑΓΑΟΕΕΕΟ ΓΕΑΟ ΑΟΑΟΒΓ ΟΑΑ,
ΟΑΑΕΑΘΟΟΟΑΑ ΕΘΓΑΟ ΑΑΑΑΑΟΕΕ. ΑΟΑΕΕ ΑΕΑΑΕΓΓΑΑ ΟΑΟΑΡΕΓΓΑ
ΑΑΓΓΙ ΕΟΕΥαΓ Ο, ΕΟ ΓΓ ΟΑΓΑΟΕΕΕΟ ΒΕΓΑΑΥΓΑΑ ΟΒΑΟΕΑΥΑΓΟΕΓΓΙ ΑΕΟ
ΟΑΓΕαΑΑΑΑΟΥΕ, ΕΑΓΓ ΓΓΑΑΑΕΓΓΑΕΕ, ΑΑΓΑΟΑΑΕΕ, ΟΒΑΥΕΑΕΟΟΕ ΓΓ ΟΓΕΕ
ΑΑΕΓΓΕΟΑΟΑΑΑΑ ΓΕΟΕ ΑΥΕΕΑΑΕΟ, ΕΑΕΕΑΥΕΕΑΑΕΟ, ΟαΑΑ ΓΓ ΟΑΓΑΟΕΕΕΟ
ΓΕΑΟ ΟΑΘΓΕΟ ΑΑΓαΕΕΑΕΟ ΘΟΓΓΥΑΑΟΟΑΑΕ. ΕΟ ΒΑΟΓΓΕΥΓ ΑΑ
ΟΑ×ΟΡΑΕΕΑΓΕ ΑαΑΕ, ΟΓΓ ΟαΑΑΑΟαΑΑ ΓΕΑΑΕΑ ΑΑΓΓ ΓΓ ΟΑΓΑΟΕΕΑ
ΑΑΟ ΕΘΓΑΑΑ ΓΕΟΕΑΟΡΓ ΑΑΑΕΕ, ΓΑΓ ΕΑΑΕ ΟΓΑΑ ΟΑΕΕΑΑΓ Ο ΟΑΘΓΕΟ
ΑΑΓαΕΕΑΑΟΥΕ ΓΓ ΓΑΒΕΕΑΓ ΑΕΟΑΑΑΓ, ΟΑΑΑΑΓ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΓΙ ΑΟΑ ΓΑΟΟΓ
ΟΓΑΑ ΓΓ ΘΓΑΑΑΑΑΑΟ ΓΕΟΕΑΟΡΓ ΑΑΕΑΑ, ΑΟΑΓΑΑ ΓΑΟ ΑΟΑΕΑΑ ΟΓΑΑ
ΑΥΕΘΑΑΓΑΑΟ ΟΑΕΓΓ ΑΑΑΓ ΑΑΑ. ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΓΙ ΟΑΑΓΕ ΟΑΕΓΓ ΑΑΑΓ ΑΑΕΟ ΓΑΓ ΑΕΟ
ΟΑΕΕΕαΕ ΕΕ ΟΑ×ΟΕαΕΟ ΘΑΑΥ ΑΟ ΟΓΑΑ ΑΑΑΑΑΟ. ΑΓ ΕΑΑΕΟΑΑΕΟΕΕΕ,
ΑΓ ΑΕΑΟΕΕ ΟΑαΑΕΓΓΒΕ×Γ ΕΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟ ΑΑΓΑΟΑΑΕΕ ΑΑΟΑΓΟΕΑΑΟ.
ΟΓΑΓ ΟΥ ΕΓΓΟΕΓΑΓΟΟΟΕ, ΕΟΑ ΟΑΑΟΕΓΓ ΟΑΓΑΟΕΕΕΟ ΟΕΑ ΘΑΑΥΓΑΑΟΥΕ,
ΟΑΑΑΥ ΓΟΑΑΑΟΕ ΟΑΘΓΑΑΑΕ ΑΑΓΕαΕΕΑΑΑ ΑΑΓΑΟΟΕΑΑΑΟΕΕ ΘΟΓΓΥΑΑΟΟΕΕ,
ΕΟ ΑΟΟΑΑΓ ΑΟ ΓΕΕΑΟΡΓ ΑΑΕΟ ΟΑ×ΟΕαΑ, ΟαΑΓΓ ΓΕΟ ΕΑΑΓαΑΓΓ ΓΑΟΑΓ
ΟΑΡΕΕΑΑΑ ΟαΑΑ ΓΓ ΟΑΓΑΟΕΕΑΟ ΟΕαΓΓ ΓΓ Ο ΟΑΘΓΕΟ ΑΑΓαΕΕΑΑ.

ΑΑΟΑΑ ΑΓΕΟΑ, ΟΑΕΓΓΟΟΕΟΟΥΕΓΓΙ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΓΙ ΕΑΕΑΑ ΓΕΟΕΕΕΑΑΟ
ΑΑΟΓ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΓΙ Ο ΘΑΘΘΟΕΕΑΑΕ. 1982 ΒΕΕΟ 1 ΓΘΟΓΓΑΟΕΟ
ΑΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑΟΥΕ ΟΑΘΓΑΕΑ „ΒΕΑΟΟΑΕΕ ΑΑΕΑΕΕΟ ΒΕΓΑΑΥΓΑΑ“,
ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΓΙ ΑΟΕΓΓΕΥΑΓΑΕΓΓΑΑΑ ΑΥΓΕΥΓΑ, ΟΓΓ ΓΓ ΟΑΓΑΟΕΕΑΓ,
ΟΓΓ ΕΕΟ ΑΟΑΟΑΕΓΑΟΕΟ ΓΕΟΕΑΟΡΓ ΑΑΕΓΓΑΟΕΑΓ ΑΑΕΑΑΟΥΕΟΑΑΕΕΑΥ

ΑΔΟΑΑΙ ΑΟ ΟΑ×ΟΡΑΕΕΑΤΕ ΤΕΑΑΕ ΑαΑΕΟΑ, ΕΑΕΕΑΥΕΕΑΑ ΟΓΑ
ΑΑΓΑΥαΑΑΙ Ο (30-Α ΘΟΙΘΟΕΟ „Α“ ΘΑΑΘΟΙΘΟΕ). ΤΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ
ΤΕΟΕΑΟΡΙ ΑΑΕΤΙ ΑΕΟ ΟΑ×ΑΟΑΑΕΟΑΟ, ΑΑΟΑΕΑΑΕΕΟΒΕΤΑΑΑΕΕΑ ΑΑΤΕΑΤΕΟ
Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑΟΙΘΟΕΕ ΟΑΟΑΙΟΕΕΤΙ Ο ΟΑΙΑΑΕ ΔΙ ΑΕΥΕΑΥ:
ΟΑΟΑΙΟΕΕΤΙ αΑΕΕΟΟ×ΕΑΑΑΟ ΤΙ ΑΕαΙ ΑΑΑΑ ΑΕΟΕΟΑΥΕΕΟ ΙΑΘΟΕΙΟΤΕ ΕΙ
ΟΑΘΙΑΑΑΕΑΙ ΤΕΙΑΟΕΑΑΕΕ, ΟΙ ΤΕΑΑΟΑΥ ΕΟΕΤΕ ΑΑΤΕαΕΕΑΑΑΙ, ΟΑΕΑ
ΟΑΕΙΑΟΥΟΓΙ Γ ΤΕΟΕΑΟΡΙ ΑΑΑΕΕ ΤΙ ΟΑΙΟΕΕΑΑΑΕΟ ΕΙΕαΕ.

ΑΙ ΕΑΕΕΟΑΕΘΟΕΕ, ΟΑΕΙΟΑΟΑΟΙ Α 2005 ΒΕΕΟ 15 ΑΑΕΑΙΟΕΟ
ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑ ΟΑΘΙΑΕΑ „ΕΕΘΟΕΑΙΟ ΕΑΕΘΟΙ ΟΕΟ ΒΕΤΑΑΥΙΑΑ“.
ΟΑΟΑΙΟΕΕΤΙ Ο ΑΕΑΙΑ ΘΑΕΑΟΑΙ ΑΑΑΑΕΙΑ ΤΕΟΕΑΟΡΙ ΑΑΕΤΙ ΑΕΟ
ΑΑΟΥΑΑΑ ΤΑΕΑΘΟΟΕ ΑΑ ΟΑΕΑΘΟΟΟΕ ΟΑ×ΟΡΑΕΕΕ. ΑΟΕ-ΑΟΕ
ΟΑΕΑΘΟΟΟ ΑΑΟΑΤΙ ΑΑΑΑ ΤΕΥΙΑΟΕ ΕΘΙΑ ΟΑΙΑΑΕ: ΤΙ ΟΑΙΟΕΕΑΕΑ
ΘΕΟΙ ΑΤΑΑΕΟ ΒΕΤΑΑΥΙΑΑ ΤΕΙΑΟΕΟΕΕ ΘΑΟΕΑΥΑΤΟΕΤΙ ΑΕΟ ΟΑΘΙΑ ΑΙΑΑ
ΤΙ ΟΑΙΟΕΕΑΑΙΑ ΑΑΤΕαΕΕΑΟ ΑΑ ΟΑΟ×ΑΟΑΑΟ ΘΑΟΕΙΟΤΙΑ. ΑΑΤΕΑΤΕΟ
Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑΟΙΘΟΕΤΙΑ ΟΑΟΑΙΟΕΕΤΙ ΤΑΕΑΑΕΑ, ΟΙ ΤΙ ΑΑΤΙΥαΑΑΑΕΕΟ
ΟΑΥΕΑΕΕ ΤΙ ΟΑΙΟΕΕΑΑΙΑ ΤΑΕΕ ΟΕΟΑΑΕΟ ΟΑΤΕΑαΑΕ ΘΙΑΑΑΑΑ
ΤΕΥΕΤΕΑΟ ΑΑ ΑΤΕΟΙ ΤΙ ΟΑΟΑΥαΥΙ ×ΕΕΑΑΙΑ ΟΑΟ×ΑΟΑΑΟ ΟΑΙΘΥΕΑ.

ΕΟΙΥΑ ΤΕΥΑΤΑΙ ΑΕΕΕΑΕ, ΟΙ ΤΙ ΑΑΟΙΘΟΕΕ ΟΑΟΑΙΟΕΕΤΙ Ο ΑΕΑΙΑ
ΘΑΕΑΟΑΙ ΤΕΟΕΑΟΡΙ ΑΑΕΤΙΑ ΑΑΑΑΕΙΑ ΕΙ ΤΕΑΟΟΟΕΕ ΑΑΟΑΤΙ ΑΑΑΑΕΟ
ΟΑ×ΑΟΑΑΕΟ ΑΑ ΑΟΑ ΕΑΕΘΟΙ ΟΕΟ ΕΑΤΙ ΤΙΑΑΑΕΤΙ ΑΕΟ ΑΤΑΕΕΕΟ
ΟΑ×ΟΡΑΕΕΑ.

ΑΥΤΕΥΤΟΕ ΟΑΕΕαΕΑΙ ΑΑΕΑΟΥΕΟΑΑΕΕ, ΟΑΕΙΟΑΟΑΟΙ Α ΕΟΕΑΙΑΕΕΟ
ΤΑΑΑΕΕΕΕ, ΟΑΑΥ ΟΑΟΑΙΟΕΕΤΙΑΤΑ ΟΑΟΑΑΤΕΟ ΟΑΘΙΑΑΑΕΑ ΑΑΑΑΕΙΑΟ,
ΟΙ ΤΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΤΙ ΟΑΑΤΕ ΘΑΟΕΑΥΑΤΟΕΤΙΑ ΑΟ ΑΟΕΟ
ΟΑΙΟΕΑΕΑΟΟΥΑΑΑ, ΤΕΙΑΟΕΟΕΕ ΤΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΟΕΟΑΑΕΟ
ΒΕΤΑΑΥΙΑΑ, ΑΟΑΙΑΑ αΑΕΟ ΟΥΕΕΟ ΙΑΟΕΕΤΟΑαΟΕΑΑΕΟ αΑΟΙ ΑΑΙ
ΑΑΤΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΟ. Ο×ΕΑΑΑΤΙ ΟΕΕΑΑ, ΟΑΑ×ΑΟΙ ΑΟΑΕΕ ΘΙΑΑΑΑ ΑΑ
ΟΑΟ×ΑΟΑΙ ΟΑΙΘΥΕΑ, ΑΑΤΕαΕΕΑΑ ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑΕ
ΟΑαΕΙΒΕ×ΤΙ Ο ×ΟΙΘΥΕΙ ΤΕΟΑΑΕΟ ΟΑΤΑΑΑΙΑΕΕ ΤΑΒΕΕΕ ΑΑ
ΤΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΑΑΟΙΘΕΟΑΟΕΟ ΕΑΤΙΑΑΑΕ ×ΑΘΟΙΘΕ. ΑΥΤΕΥΤΟΕΕΕ
ΟΑΟΟΙΑΑΕΥΙ ×ΕΕΕΑ ΟΑΙΟΕΑΕΒΑΟΤΙΑΑΕΟ Α×ΑΘΟΕΑΤΕ ΑΑ αΑΟΙ ΑΑΤΕ
ΑΑΤΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑ.

ΟΙ ΑΑΕΕΑΑ ΑΕΤΙ ΑΥΤΕΥΤΟΕΕΑΑΙ ΑΑΤΙ ΤΑΕΤΑΟΑ, ΤΕΑΑΑΥΕΑ, ΟΙ ΤΙ
ΟΑΑΑΑΙ ΤΙ ΟΙΑΑΕ ΑΟ ΑΒΕΤΑΑΥΙΑΑΑΑΑ ΟΑΙΟΕΕΕΑΤΕ ΟΑΟΑΙΟΕΕΤΙ Ο
ΡΕΟΕΕΑΑ ΤΙ ΕαΙ ΑΓΑΟ – ΟΑΟΑΙΟΕΕΤΙ Ο ΤΕΟΕΑΟΡΙ ΑΑΕΤΙΑΟ.

4. ΟΑΟΑΙΟΕΕΤΙ ΕΙ ΕΑΑΕΑ ΑΑΟΑΑΟΕΑΑΟΕΑΑ ΤΕΥΕΤΑΟ ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΕΟ
ΤΙ ΟΑΕΟΑΑΑΟ „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΙ Ο ΟΕΟαΕΕΟ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΟΑΘΟΙ ΥΑΟΙ
ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ“ 208-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-7 ΤΑΒΕΕΕΟ (ΕΙ ΤΑΒΕΕΟΥΕ, ΟΙ ΤΑΕΕΥ
ΑαΑΑΑ ΟΑΟΑΙΟΕΕΤΙ ΟΑΑΤΕ ΑΥΕΑΟΑ ΑΑ ΟαΑΥΕ ΘΑΟΕΑΥΑΤΟΕΤΙΑΕΟ ΑΑΤΙ
ΑΑΘΑΟΕΙΟΑΑΑΟ) ΑΑ „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΙ Ο ΟΑΤΙΘΑΕΑΘΙ ΟΑΘΟΙ ΥΑΟΙ
ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ“ 212-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-6 ΤΑΒΕΕΕΟ (ΕΙ ΤΑΒΕΕΟΥΕ, ΟΙ ΤΑΕΕΥ
ΑαΑΑΑ ΟΑΟΑΙΟΕΕΤΙ ΟΑΑΤΕ ΑΥΕΑΟΑ ΑΑ ΟαΑΥΕ ΘΑΟΕΑΥΑΤΟΕΤΙΑΕΟ ΑΑΤΙ

ΑΒΑΘΕΙΟΑΑΟ) ΑΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΙ ΑΕΟ ΕΑΙ ΑΑΕΑ ΑΑΓΕΑΟΑΕΑΕΟ
ΑΑΟΥΕΑΟΑΕΟ ΑΑΟΥΑΑΕΙ ΑΕΟ ΓΑΒΕΕΥΕ.

ΓΕΥΑΓΑΙ ΑΕΕΑΕΑ, ΟΙ ΓΙ ΓΑΟΟαΑ ΓαΑΟΑ, ΑΙ ΕΑΕΟΑΜΕΟΕΟΕ, ΟΑΒΕΓΑΟΥΓΑΑΓ ΑΑΟΑΓ ΑΑΑΑΕΑ ΑΟ ΓΕΟΕΕΕΑΑΕΑ. ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΔΑΘΕΑΓΑΓΟΕΟ ΑΟΕΑΑΑΟΕΕ ΑΟΑΟΓΑΓΟΕ ΕΥΙ ΕΟ, ΟΙ ΓΙ ΓΑΑΑΑΑΑ „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΟΕΟαΕΕΟ ΟΑΓΑΟΕΕΕΟ ΟΑΘΟΓΑΟΙ ΕΙ ΑΑΘΟΥΕ“ ΥΑΕΕΕΑΕΟ ΔΟΙ ΑΘΟΕ, ΟΙ ΓΙ ΕΕΕΑΥ ΑΑΕΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕΑ ΑΑΓΕΑΟΑΕΑΕΟ ΑΑΟΥΕΑΟΑΕΟ Ο×ΕΑΑ.

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΙ Ο ΑΟΑΟΕαΑΕ ΑΑΓΟΓΑΟΟΑΑΟ ΟΑΓΑΟΕΕΕΑΓΕ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΙ Ο Ο×ΕΑΑΕΟ ΟΕΓΑΑΟΕ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΙ Ο ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΟ ΑΑΟΥΕΑΟΑΕΟ ΑΟΥΕΕΑΑΕΙ ΑΟΑΕΑΙ ΑΑΕΑΟΥΕΟΑΑΕΕ.

2005 ΒΕΕΟ 17 ΓΑΟΟΕΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΟΥΕ ΟΑΘΓΑΕΑ „ΓΕΑ ΟΑΕΓΟΟΑΡΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΔΑΘΕΑΓΑΓΟΕΟ ΒΕΓΑΟΥΓΑΑ“ ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΙ ΓΑΥΕΥΓΑ, ΟΙ ΓΙ „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟ 42-Α ΓΟαΕΕΟ ΔΕΟΑΑΕΕ ΔΟΓΘΟΕ ΓΙ ΕΥΑΑΟ ΑΟΑ ΓΑΟΟΓ ΔΕΟΑΑΕΕ ΕΓΟΟΑΓΥΕΕΟ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΙ Ο ΓΕΑΟ ΟΑΘΓΕΟ ΑΑΓΑΕΕΑΕΟ, ΑΟΑΓΑΑ ΑΕΓΑΑΓΙ ΕΓΟΟΑΓΥΕΑΑΟΥΕ ΟΑΥΕΑΟΕΟ ΟΑΟΑΓΕΟ Ο×ΕΑΑΑΟΥ. ΑΥΓΕΥΓΟΕΕ ΓΟαΕΕ ΓΑΟΕΕΓΟαΟΕΑΑΕΟ αΑΕΓΕΑΒΑΑΓΙ ΓΙ ΑΕΟ ΑΑΟΑΓΟΕΑΟ ΒΑΟΓΓΑΑΑΓΟ. ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΙ Ο ΓΕΑΥΓΕΑ, ΟΙ ΓΙ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ ΓΑΑΕΟΓΕΑΟ ΟΑΕΥΟΑΑΑΟ, ΓΑΕ ΟΓΟΕΟ ΕΑΓΓ ΓΕΑΟΕ ΟΑ×ΟΡΑΕΑΑΕΟ ΑΟΟΑΓ ΑΕΟ ΑΟΓ ΟΑΥ, ΟΓΑΑ ΑΑΘΔΕΟΕΘΔΕΟΑΑΟ ΑΕΓΑΑΓΙ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΙ ΟΕ ΑΑΟΥΕΑΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑ“. ΟΑΘΓΑΕΑ „ΟΔΟ „ΟΓΕΟΑΟΑΕΟΕ“ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΔΑΘΕΑΓΑΓΟΕΟ ΒΕΓΑΟΥΓΑΑ“ 2004 ΒΕΕΟ 21 ΑΑΕΑΓΑΟΕΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΟΥΕ ΕΕ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΙ ΓΕΟΕΕΕΑ: „ΔΕΟΕ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΙ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΟ ΑΕΓΑΑΓΓΕ ΕΓΟΟΑΓΥΕΕΟ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΙ ΟΕ ΑΑΟΥΕΑΟΑΑΕΕ ΟΑΑΕΕΑΥΓΕΑΟ ΟΕΑΕΑΑΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟ 42-Α ΓΟαΕΕΟ ΔΕΟΑΑΕΕ ΔΟΓΘΟΕΕ ΑΑΕΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕ Ο×ΕΑΑΑΟ“.

ΑΑΟΥΕΑΟΑΑΟΕΕ ΓΙ ΟΓΑΑΕ ΕΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟ ΟΑΓΑΟΕΑΕΑΓΟΟΥΑΑΑΕΟ ΓΕΓΑΟΕ ΕΟΑΕΕ ΓΕΑΥΟΕ ΟΓ ΓΕΟΡΕΑΑΕΟ ΑΑΓΓ ΟΑΓΑΑΑΟ, ΟΓ ΑΓ ΟΕΥΑΑ ΔΑΘΕΓΟΓ ΑΑ. ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΙ Ο ΓΕΑΥΓΕΑ, ΟΙ ΓΙ ΔΕΟΕΟΑΕΑΕΟ ΓΙ ΟΑΓΑΟΕΕΕΟ ΑΑΓΕΑΟΑΕΑΕΟ ΑΑΟΥΕΑΟΑΕΟ ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΓΑΕΟ ΟΑΓΓΟΕΓΑΑ ΑΟΟΑΑΕΕΑΑ ΑΟΥΑΑΑΟ ΑΒΑΘΕΓΑΟΕΕ ΔΕΟΕΟ Ο×ΕΑΑΑΟ ΟΑΓΑΟΕΕΕΑΓ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΑ. ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΟΑΕΥΟΑΟΕΕ ΔΕΟΕΟ ΓΑΑΓΓΑΟΑΓ ΑΑ ΑΟ ΕΥΑΕΑΑ ΕΓΕΟ ΓΕαΑΑΕΕ, ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑ ΟΑΑΕΥΟΑΑ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΙ Ο ΑΑΓΑΥΓΕΟ, ΑΟΡΑΓΑΕΟ ΕΟ ΑΑΓΕΑΟΑΕΑΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΕΑΕΑ. ΑΓΕΟΓ ΓΑΟ ΟΓΑΑ αΘΓ ΓΑΑΟ ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΓΑΑ, ΑΟΕΓΑΕΟΑΑ ΑΑΟΑΟΥΕΑΟΓΟ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΕΟ ΕΑΓΓ ΓΕΑΟΑΑΑ, ΓΕΟαΑΑΑΑΑ ΟΑΕΥΟΑΑΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΕΕΟΑ.

ΑΙ ΕΑΑΕΟΑΜΕΟΕΟΕ, ΟΑΕΓΟΑΟΑΟΓΑ ΑΑΟΑΓΕΕΟ ×ΑΑΑΟΑΕΟΕ ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΙ ΔΓΑΕΥΕΑ: „ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΙ ΑΑΥΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑ ΓΙ ΕΥΑΑΟ: ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΙ ΟΑΑΓΕ ΓΕΓΑΟΕΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑΟ,

ΟΑΑΕΑΟΑΕΕΙ ΑΟ ΑΑ ΟΑΟΑΟΕΕΙ ΑΑΑΒΥΑΟΕΕΑΑΑΕΟ
ΑΑΑΙ ΒΙΑΑΟ" (1PBvU1/02 – ΑΑΟΑΙΕΕΟ ×ΑΑΟΑΕΟΟΕ
ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΟΕΕΙΟ ΘΕΑΙΟΙΕΟ 2003 ΒΕΕΟ 30 ΑΘΟΕΕΟ
ΑΑΑΒΥΑΟΕΕΑΑ 1 1/02, ΙΑΒΕΕΕ C.I.16).

ΙΑΟΕΑΕΕΑ, ΑΑΟΑΙΕΕΟ ×ΑΑΟΑΕΟΟΕ ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ
ΟΑΟΑΟΕΕΙ ΟΕΑ ΑΑΑΒΥΑΟΕΕΑΑΑΟΥΕ ΙΕΟΕΕΑΑΟ, ΟΙ
ΟΑΟΑΟΕΕΑΟΕΑΕ ΑΥΑΕΟ Ο×ΕΑΕΟ ΑΑΙΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑ ΑΟ ΑΟΕΟ
ΟΟΑΕΥΑΟΙ (BVerfGE 1, 433 <437> – ΑΑΟΑΙΕΕΟ ×ΑΑΟΑΕΟΟΕ
ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΟΕΕΙΟ ΑΑΑΒΥΑΟΕΕΑΑ 1, 433 <437>),
ΑΑΕΟ ΘΟΙ ΥΑΟΟΑΕΟΟΕ ΑΑΟΟΕΑΕΟ ×ΑΟΑΕΑΟ ΑΑΙΟΑΕΥΑΟΑΟ
ΕΑΙΙ ΙΕ (BVerfGE 54, 277 <291> – ΑΑΟΑΙΕΕΟ ×ΑΑΟΑΕΟΟΕ
ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΟΕΕΙΟ ΑΑΑΒΥΑΟΕΕΑΑ 54, 277 <291>),
ΑΟΑΑ, ΟΙ ΟΟΑΕΙ Α ΕΑΙ ΠΑΑΑΕΕΟ ΘΟΑΟΙ ΑΑΟΕΑΑ, ΙΑΟΑΕΑ
ΕΙΟΑΟΑΟΑΕΟ ΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΑΕ ΑΑΙΟΑΕΥΑΟΙΟ, ΕΟ ΟΑΙΑΙ
ΕΙΟΑΙΥΕΑΕ ΕΘΙΑΑ ΟΑΟΑΕΑΑΕΕ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΕ ΙΕΙΕΑΑΟΕΕ
ΟΑΟΑΟΕΕΙΟΑΙΕ ΙΕΙΑΟΕΑΕΟ Ο×ΕΑΕΟ ΑΑΙΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑ (BVerfGE
54, 277 <291> – ΑΑΟΑΙΕΕΟ ×ΑΑΟΑΕΟΟΕ ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ
ΟΑΟΑΟΕΕΙΟ ΑΑΑΒΥΑΟΕΕΑΑ 54, 277 <291>), ΟΑΟΑΟΕΕΙΟ ΑΟΑΑ
ΑΟΑΟΕΑΕΟ ΙΕΟΕΕΑΑΟ ΟΑΟΑΟΕΕΙΟ ΑΘΟΑΕΑ ΕΙ ΙΟΟΙ ΕΕΟ
ΑΟΥΕΑΕΙ ΑΑΕΑ, ΟΑΑΑΙ „ΑΟΑΟΥΕΑΟΑΕΟ Ο×ΕΑΑ
ΟΑΟΑΕΑΕΒΑΟΙ ΑΑΟΥΕ ΑΑΟΥΑΟΕΕ ΟΑΟΑΕΙ ΟΑΥΑΙ ΙΕΟ
ΑΑΙ ΟΒΙ ΟΑΕΟ ΟΑΟΑΕΑΕΙ ΑΟ ΕΡΕΑΑ" (ΑΑΟΑΙΕΕΟ ×ΑΑΟΑΕΟΟΕ
ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΟΕΕΙΟ ΘΕΑΙΟΙΕΟ 2003 ΒΕΕΟ 30 ΑΘΟΕΕΟ
ΑΑΑΒΥΑΟΕΕΑΑ 1 1/02, ΙΑΒΕΕΕ C.II.44).

ΑΙΑΑ ΑΑΑΒΥΑΟΕΕΑΑΟΥΕ (1PBvU1/02 – ΑΑΟΑΙΕΕΟ
×ΑΑΟΑΕΟΟΕ ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΟΕΕΙΟ ΘΕΑΙΟΙΕΟ 2003 ΒΕΕΟ
30 ΑΘΟΕΕΟ ΑΑΑΒΥΑΟΕΕΑΑ 1 1/02) ΑΥΙΕΥΙΟΕΕΑ, ΟΙ „...ΕΑΙΑΙ
ΕΙΟΑΙΥΕΑΕ ΑΟΑΟΥΕΑΟΑΕΟ ΟΑΟΑΕΑΕΙ ΑΕΟ ΑΟΑΟΑΑΙ ΑΕΟ
ΟΑΙΕΑΑΑΑΟΥΕ ΑΑΟΥΑΟΕΕ ΕΘΙΑΑ ΟΑΟΑΟΕΕΙΟΑΙΕ ΙΕΙΑΟΕΑΕΟ
Ο×ΕΑΑ" (ΑΑΟΑΙΕΕΟ ×ΑΑΟΑΕΟΟΕ ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΟΕΕΙΟ
ΘΕΑΙΟΙΕΟ 2003 ΒΕΕΟ 30 ΑΘΟΕΕΟ ΑΑΑΒΥΑΟΕΕΑΑ 1 1/02, ΙΑΒΕΕΕ
C.II.44).

ΟΑΟΑΕΑΕΙΟ ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΟΕΕΙΟ ΑΟΑΑ ΕΑΕΑΟΑΟ
ΠΙΟΑΟΥΑΕΕΟ ΠΙΟΑΕΟΑΑΟ ΟΑΑΑΙ ΠΙΟΙΑΕΟ „ΑΑΑΙΕΑΙΕΟ Ο×ΕΑΑΕΑ
ΑΑ ΡΕΟΕΕΑΑ ΕΑΕΟΟ×ΕΑΑΕΑ ΑΥΑΕΟ ΕΙ ΙΑΑΙΥΕΟ" ΙΑ-6 ΙΟΑΕΕΑΙ,
ΙΑ-5 ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-4 ΘΟΙΘΟΕΑΙ ΑΑ ΙΑ-7 ΙΘΙΕΟ ΙΑ-2 ΙΟΑΕΕΑΙ
ΟΑΟΑΑΑΙ ΑΕΟ ΕΑΙ ΑΑΕΑ.

ΕΙ ΑΑΑΑ, ΙΑ-6 ΙΟΑΕΕ ΑΟ ΕΕΑΕΕΟΒΕΙΑΑΟ ΟΑΟΑΟΕΕΙ
ΑΑΑΒΥΑΟΕΕΑΕΟ ΑΟΑΟΥΕΑΟΑΕΟ Ο×ΕΑΑΟ. ΕΟΙΥΑ ΑΑΟΙ ΘΟΕΙΑ
ΕΙ ΙΕΟΕΑΙ „ΑΑΙ ΕΟΑΟΕΕΟΕΑΕΟ ΟΑΟΑΕΕΕΟ ΙΑΟΥΑΙ ΑΕ" (ΑΑΙΥΕΕΟ
ΕΙ ΙΕΟΕΑΙ) 2004 ΒΕΕΟ 1 277/2004 ΑΑΟΕΑΙΟΥΕ ΙΕΟΕΕΕΑ, ΟΙ
ΑΟΑΟΥΕΑΟΑΕΟ ΟΑΟΑΕΑΕΙ ΑΕΟ ΑΑΙ ΟΕΥΑΑΙ ΟΑΕΡΕΑΑ ΑΑΙ ΕΒΑΕΙ Ο

IA-6 IOAEIEE AAEEAEEOBEITAOEE OAOITAOEEIO aAEIEOABAIITIAEO
OXEAAA.

EITAIYEEO IA-5 IOAEIEE AUEAOAAOEE EAAEOOXEAAEOA AA
aAEUAOaAAEITIAEO OXEAAA DEOEO xOTAIITIOOEE OXEAAA.
AUOAITEUAAEA, OITI IA-5 IOAEIEY AOYAEAAA OAAAI ITIOTE
AAEEAEEOBEITAOEE OOEAOEITAAA, OAAAI AITIOEEAAAEEA
OAITOEAEEAOUAAAEO UEITAOOEOA, IEOEAEO AAEEAEEOBEITAOEEA
EAAEOOXEAAEO AUEAAEA.

EAAEOOXEAAEO OXEAAEO UAEUOAAA OTAA AITEAEAAI AAO
OITAI OY AITITAEEOE AA ITAAAEOEOEE IAI EITAEI UAITeAAAAUE,
OITAAOAY AIEOAEEO AOAAITAO AITaAOAAAEE AOAITAITOAYEA.
UAEUOAAA EA AITIUATAA AO UAEPEAAA ABUBAOEE EOTAO EI
ITIOAEOAEE, OITI OEO AITAI OYEAEEAAOAY OAAOI aEEEOOXEAAA
ADEOAAO, OAAEOI AA UAOAXAOEOEA. AIEOIT, AAOAA EIEOA, OITI
EITAIYEEO IA-5 IOAEIEE AAAITO AITIBOOAA UAITITAEAAEO EI
UAITeAAAAEOA, OITAAOAY UAEPEAAA EAAEOOXEAAEO AUEAAEA
EAITIEOAA UAEAAEITIO, EO, EITAAOI OEA, EEAEEEOBEITAO
EAAEOOXEAAAUEAAEEEE DEOEO OXEAAAO, OAOITAOEEIO ITAUAITEE,
AAAAITITITIO AAEEAAAEO EO ABDAOEITAOEO EAITIEOAAA AA
ITAOEEAITIEOAAA AA AAOUITAITAEEA AAEEAEEOOXEAAO, EO
ABDAOEITAOAA OEAITITIA. EAOPITAE, IA-5 IOAEIEO IA-4 DOIIOEO
EITAEITAA: „UAAEO, AEOAY AAEEAAAEE AI ABDAOEITAOEE AUAEAAEA
EAAEOOXEAAA, OXEAAA AAO, IETAOEITIO OAOITAOEEIO, OITAEY
OBOAXAA AITEAEAAO IEOE ABDAOEITAOEO ITAOEEAITIEOAAEO
OAEEEaO AA AITIOYAITO AOPITAAO IEOE AAEEAEEOOXEAAEO UAOaAA,
EO ABDAOEITAOAA AO AOEO EAITIEAOE“.

OAAAI ITIOTAEEO EITAIYEEO AAOAaEAAOE ITIOTAEAI
IETAOEAAEO UAXAOAAEOEAEO, OAEITIOEOOYEI OAOITAOEEIO OAAEOITAE
ITAEUTEA EAAA AI ITIOTE IETIEO, UEITAOOEO AA XAOEAEO
AITOAEUAOA. EAOPITAE: 1. AO ITIOTAE AOYAEAAA UAAEA DEOEA, AEOAY
AAEEAAAEE AI ABDAOEITAOEE AUAEAAEA EAAEOOXEAAA; 2. AI ITIOTE
ITeAAAEE, UAAEA AAEEAAOE AI ABDAOEITAOEO DEO AAO
OAOITAOEEITOAITE IETAOEEO OXEAAA; 3. OAOITAOEEITIO OBOAXAA
OTAA AITEAEEITIO ABDAOEITAOEO ITAOEEAITIEOAAEO AA EAITIEOAAEO
OAEEEaE, OAY AOEEOAITAO OITAI OY EAAEOOXEAAAUEAAEEEE
DEOEOAEEO AAEEAAAEO EAITIEOAAEO OAOITAOEEITIO EITIOITEEO
OAOBOAXITAEIEOABAIITIAAO, EOA EAAA OAOITAOEEITIO EITIOITEEO
AITAI OYEAEEAAO AITIEOEE AAAAUE.

AITOEAIT AAEEAUEOAAEE, OAEITIOEOOYEI OAOITAOEEITIO OAAEOITAE
ITEUITAAO, AUTEUITIO, OITI OTAA UAEOTIAO AAOUEAOAAEO EOAE
OITAEEE AA AXOEAITIE ITAEITIE, OITAEY OAAEOOAA AAEO
UAOAPEAAAEO AITEAOOEAAEO EAITIEOAAEO AOITOE AAAAITITIAAO

ΑΑ ΑΒΑΘΟΕΙΟΑΑΟΕΕ ΘΕΟΕΟ Ο×ΕΑΑΕΟ ΑΥΑΑΑΙΑΟ, ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙΟ ΙΕΑΟ
ΑΒΑΘΟΕΙΟΑΑΕΟ ΟΕΑΙΙ ΓΙ Α ΥΓΙ ΑΕΟ ΟΑΙΕΔΑΑΑΑΟΕ.

ΑΥΟΑΙΕΥΙΑΑΕΑ ΕΟΕΥ, ΟΙΙ ΕΙ ΓΑΙΥΕΕΟ ΙΑ-5 ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-4 ΘΟΙΘΟΟ
ΑΘΑΟ ΑΑΙΙ ΟΕΕΑΑΑΕΕ ΙΓΕΥΑΓΑΕΙΙΑ. 1971 ΒΕΕΟ 18 ΕΑΤΕΟΕΟ ΟΑΘΙΑΕΑ
„ΑΑ ΑΕΕΑΑ, ΙΙΙΙΟΕ ΑΑ ΑΑΟΟΕΔΕ ΑΑΕΑΕΕΟ ΒΕΓΑΑΥΙΤΑΑΑ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙΙ
ΑΑΑΑΑΕΙΑ, ΟΙΙ ΑΑΙΙ ΟΕΕΑΑΑΕΑΑ ΕΙΕΟΑ, ΙΑΟΕΕΑΙΓΕΑΟΑ ΕΟ
ΑΟΑΙΑΟΕΕΑΓΙΕΑΟΑΑ ΙΙ ΔΑΑ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ ΥΑΕΥΟΑΑΑ, ΘΕΟΟ ΟΓΑΑ
ΟΑΑΡΕΙΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΟ ΑΑΟΑΥΕΑΟΑΑ (73-Α ΘΟΙΘΟΕ). ΕΟΙΥΑ
ΑΑΟΙΘΟΕΙΑ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙΙ ΑΑΑΑΑΕΙΑ, ΟΙΙ ΕΙ ΓΑΙΥΕΕΟ ΙΑ-5 ΙΟαΕΕΟ
ΙΑ-4 ΘΟΙΘΟΕΟ ΑΑΑΟΕΑΑ ΑΟ ΑΑΑΑ ΕΙ ΟΑΘΙΑΑΑΟ, ΟΑΑΥ ΔΑΟΕΙΟΙΙΑ
ΟΑ×ΟΡΑΑΟΕΕΑ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙΟ ΟΑΙΔΑΙΤΑΑΕΕ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΟ
ΟΑ×ΟΡΑΑΕΑ ΙΑ-5 ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕΟ „Α” ΘΑΑΘΟΙΘΟΕΟ
ΟΑΟΑΑΙΕΟΑΑ, ΕΙΕΟ ΑΑΕΑΑΕΟΒΕΓΑΑΕΕ, ΟΙΙ ΕΑΕ ΟΑΑΑΑΕΑ ΕΟΑΕΕ
ΟΑΙΑΟΕΕΑΒΑΟΙΙΑΕΟΑ, ΟΑΑΥ ΟΑΟΑΑΙΕΟΕ ΑΑΟΑΙΟΕΑΑΕ ΟΕΑΑ ΕΥΙ
ΟΑΟΟΙΑΕΥΙ×ΕΕΕ (Εά., *inter alia*, 1984 ΒΕΕΟ 22 ΙΑΕΟΕΟ
ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑ ΟΑΘΙΑΕΑ “ΑΑ ΕΙ ΓΑΕ, ΑΑΕΝΑ ΑΑ ΑΑΙ ΑΑΙ ΑΟΕΓΕΕ
ΓΕΑΑΟΕΑΓΑΑΕΟ ΒΕΓΑΑΥΙΤΑΑΑ”, 57-Α ΘΟΙΘΟΕ).

ΙΓΕΥΑΓΑΕΙΙΑΓΕΑ, ΟΙΙ ΥΓΑΑΕΕΑΕΟ ΑΟ ΑΟΕΟ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΙΑ-5
ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-4 ΘΟΙΘΟΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕ ΘΟΙΥΑΑΟΟΑ ΕΑΕΑΑ
ΑΑΟΑΙΟΕΑΑΕΕ ΑΑΓΑΙΟΥΕΑΕΑΑΟ, ΟΙΙΕΑΑΟΥ ΙΑ-6 ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ
ΘΟΙΘΟΕ ΙΓΕΕΑΓΑΟ, ΕΟΙΥΑ ΙΑΟ ΙΑΕΙΥ „ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙΙ ΔΑΟΕΑΕΕ ΟΓΑΑ
ΑΘΙΓΑΑΟ ΑΑ ΟΑΟΟΙΑΕΥΙΟ ΑΑΟΑΙΟΕΑΑΕ, ΟΙΙΕΑΑΕΥ ΑΑΓΟΑΕΕΑΑΕΕ
ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ ΑΥΕΑΑΕΕΟ ΟΑΑΟ ΟΑΑΟΑΑΑΙΑΑΑ” (2000 ΒΕΕΟ 4
ΕΑΕΕΟΕΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑ ΟΑΘΙΑΕΑ „ΓΕΑΑΕΑ ΔΙ ΕΙ ΓΑΕΕΟ
ΒΕΓΑΑΥΙΤΑΑΑ”, 66-Α ΘΟΙΘΟΕ).

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΕΙΓΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙΟ ΙΕΑΥΓΕΑ, ΟΙΙ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙΓΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 42-Α ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΘΟΙΘΟΟ ΑΙ
ΕΑΑΕΟΑΦΟΕΟΕΕ ΑΑΓΑΟΥΓΙΑΟ ΕΙ ΓΑΙΥΕΕΟ ΑΟΑ ΙΑΓΕΙΤΑ ΙΑ-6 ΙΟαΕΕ
ΑΑ ΙΑ-5 ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-4 ΘΟΙΘΟΕ, ΑΟΑΙΑ ΙΑ-7 ΑΑΙΑΟΑΑΕΕΕ ΙΘΙΕΟ ΙΑ-2
ΙΟαΕΕΥ.

ΙΑ-7 ΙΘΙΕΟ ΙΑ-2 ΙΟαΕΕΟ ΕΑΓΑΓΑΑ:

„1. ΥΑΑΕΑΟ, ΑΕΙΥ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙΟ ΙΕΑΟ ΙΟαΑΑΟΑΑΑΟΕΕΑ
ΟΕΟΑΕΕΟ ΟΑΙΑΟΕΕΕΟ ΑΑΓΑΟΑΟΕΕΟΕΑΕΟ, ΑΘΑΟ Ο×ΕΑΑΑ, ΓΕΟΕ
ΙΟαΑΑΟΑΑΑ ΑΓ ΓΕΟΕΑΕΟ ΑΑΓΕΥΙΟΕΕ ΟΑΘΑΕΕ ΑΑΑΑΟΕΓΑΕΙΙΟ
ΑΑΓΑΑΓΙΕ ΕΓΟΑΙΥΕΕΟ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙΟ. ΑΙ Ο×ΕΑΑΕΟ ΑΑΓΑΙΟΥΕΑΕΑΑΑ,
ΕΙ ΟΑ×ΟΡΑΕΑΑΕΟ ΥΑΕΑΕΕΕ, ΟΙΙΕΑΑΕΑ ΑΑΥΟΑΓΙΑΕΕΑΥ ΕΟ ΥΑΕΡΕΑΑΑ
ΑΑΓΑΙΟΥΕΑΕΑΑΟ, ΙΙ ΒΑΟΟΕΑΑΑΟΕΕΑ ΕΑΓΙΓΕΕ.

2. ΑΙ ΒΑΟΕΑΑΓ ΑΑΓΙΓΑΕΕΕΟΕ ΑΑΕΥΑΑΑΑ ΙΥΕΟΑ ΙΓΕΥΑΓΑΕΙΙΑΕΟ
ΑΑΓΑΟΑΟΕΕΑ ΙΕΙΑΟΕ, ΟΙΑΓΟΥ ΑΟ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΟΕΕΑ ΕΑΓΙΓΕΕ, ΑΓ
ΟΙ ΑΑΟΥ ΟΑΟΑΑΙΕΟΕ ΘΕΟΕ ΘΕΟΑΑΕΕ ΕΓΟΑΙΥΕΕΟ ΒΑΟΕΕ ΑΑΑΟΑΙΑΟΕΕΑ
ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΕΓΟΑΙΥΕΕΟ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙΙ, ΑΓ ΙΟαΑΑΟΕ ΑΑΑΑΓ ΓΕΟ

ΤΕΙΛΑΘΕ ΑΑΤΙ ΟΑΓΕΕΕ ΑΑΙΤΑΙΘΕΕΑΑΑΕΕ ΑΑΤΑΥΑΓΕΟ ΑΑΑΑΟΕΓΑΕΟ
ΟΑΑΑΑΑΑ".

ΑΙ ΕΑΕΟΑΜΕΘΕΟΕΕ, ΟΑΕΓΟΑΟΑΟΙ Α ΑΑΟΙ ΘΟΕΕ ΟΑΟΑΙΘΟΕΕΙ Ο
2005 ΒΕΕΟ 6 ΟΑΘΟΑΙΘΟΕΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑ ΟΑΘΙΑΕΑ „ΑΟΘΑΕΑ
ΟΕΟΑΕΓΕΟ ΒΕΓΑΑΥΙΤΑΑ“. ΑΑΠΥΑΑΑΑΑΕΟ ΟΑΟΑΙΘΟΕΕΙ Ο
ΟΒΑΟΕΑΥΑΙΘΕΓΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΕΕΑ ΥΑΑ×ΑΟΑΑ ΑΑΓΕΓΕΟΟΑΥΕΟΕ
ΘΑΟΕΓΟΙΑ ΥΑΕΕ ΑΥΕΟ ΑΑΕΕ, ΟΙΓΕΟ ΑΑΟΑΥΕΑΟΑΑΟΑΥ ΙΑΟ
ΠΙΘΙΑΕ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΓΑ ΟΕΟΡΑΕΑΑΑ. ΑΑΟΙ ΘΟΕΙΑ ΟΑΟΑΙΘΟΕΕΙ
ΓΕΕΥΙ ΑΑ ΑΑΓΕΑΕΕΑ ΟΑΘΙΑ ΕΓΑΓΥΕΟ ΙΑ-7 ΙΘΓΕΟ ΙΑ-2 ΙΟΑΕΕΑΓ
ΤΕΙΛΑΘΕΑΕΕ, ΟΑΥ ΑΟΑ ΑΑΑΟΑΟΕΑ: ΘΑΥΑΑΑΓΟΕΕ ΟΑΙΘΟΕΕΟ
ΕΑΓΑΑΙΑ, ΟΑΓΥΕΟ ΟΕΓΕΑΥΟΕΟ ΕΑΕΟΑΜΕΘΕΟΕ, ΑΑΑΑΟΑΥΑ, ΟΙ
ΠΙΥΑΙΘΕΕ ΟΑΘΙΑ, ΕΑΕΟΕ ΑΟΓΑΕΕ, ΑΟΕΟ ΟΕΟΑΕΕΟΟΑΙΘΟΕΕΑΟΕΑΕ ΑΑ
ΑΑΟΑΥΕΑΟΑΑΟΕΕ ΟΑΙΘΟΕΑΕΑΟΑΥΑΑΑ ×ΑΘΟΙ ΑΟΕΑΑ
ΟΕΟΑΕΕΟΟΑΙΘΟΕΕΑΑΟΕΑΕΑ, ΟΙΓΑΕΕΥ ΠΓΕΥΑΟ ΕΓΑΓΥΕΟ ΙΑ-6
ΙΟΑΕΕΟ ΑΑ, ΟΑΟΑΑΓΕΟΑΑ, ΙΑ-7 ΙΘΓΕΟ ΙΑ-2 ΙΟΑΕΕΟ ΑΑΟΑΓΟΕΑΑΟ
ΟΟΕΕ ΠΥΘΕΓΑΕ.

ΟΑΘΟΕΑΑΕΓΟ ΟΑΕΓΟΟΕΟΟΥΕΓΙ ΟΑΟΑΙΘΟΕΕΓΟ ΑΕΘΕΕ, ΟΑΑΑΓ
ΓΙΘΙΑΑΕΕ ΕΟΥΑΑΑ ΙΑ-7 ΙΘΓΕΟ ΙΑ-2 ΙΟΑΕΕΥ, ΑΕΓΑΕΑΓ ΕΓΑΓΥΕΟ
ΓΕΑΓΑΕΑΓ ΑΑΠΓΑΕΓΑΟΑ, ΟΑΙΘΟΕΑΕΑΟΑΥΑΑΑ, ΟΙΓΕΟΕΑΕΟΑΥ
ΑΑΕΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕΑ ΕΑΕΟΟ×ΕΑΕΟ ΑΥΕΑΑΕΑ 30 ΑΥΑ-ΥΑΓΑΙΑ
ΑΑΕΕ, ΑΟ ΥΑΕΡΕΑΑ ΥΑΕΕΑΑΕΓΟ ΕΟΑΕ ΑΑΠΓΑΕΕΕΟΑΑ, ΟΙΓΑΕΕΥ
ΑΑΟΑΑΟΕΕΑ ΑΙΑΑ ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΓΟΕΕ.

ΟΑΑΓ ΕΓΙΑ, ΥΑΕΡΕΑΑ ΕΕΘΑΟ, ΟΙΓ ΟΑΑΑΓ ΓΙΘΙΑΑΕΕ
ΑΑΟΑΥΕΑΟΑΕΟ Ο×ΕΑΕΟ ΑΕΟΡΑΕΑ ΑΒΕΓΑΑΥΙΤΑΑΑΑΑ ΟΑΘΟΕΑΑΕΓΟ
ΕΓΙ ΓΟΕΟΟΥΕΕΟ 42-Α ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΕ ΘΟΓΟΟ, ΟΙΓΕΟ ΟΕΓΑΑΟΟ, ΑΓ
ΟΑΓΕΑΑΑΑΥΕ, ΑΑΓΑΟΥΓΑΓ ΕΓΑΓΥΕΟ ΑΑΠ ΑΥΓΕΥΓΟΕΕ ΑΑΟΕΑΑΑΕ.

ΑΑΟΑ ΑΓΕΑ, ΟΑΘΟΕΑΑΕΓΟ ΟΑΕΓΟΟΕΟΟΥΕΓΙ ΟΑΟΑΙΘΟΕΕΓΟ
ΓΕΑΥΓΕΑ, ΟΙΓ ΠΙΥΑΙΘΕ ΟΑΓΕΑΑΑΑΥΕ, ΘΕΟΕΟΑΕΑΕΟ ΘΑΟΕΓΟΙΑΕΟ
ΕΑΓΙ ΓΕΑΟΑΕΑΟ ΑΑ ΑΑΟΑΟΕΑΑΟΕΓΑΕΟ ΟΑΠΓΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΟΑΟΕ
ΕΘΙΑ ΑΟΥΑΑΑΟ ΟΑΘΟΕΑΑΕΓΟ ΕΓΙ ΓΟΕΟΟΥΕΕΟ ΙΑ-18 ΙΟΑΕΕΕ
ΑΥΕΑΟΑΑΟΕ ΕΑΕΟΟ×ΕΑΕΟΑ ΑΑ ΘΕΟΑΕ ΑΕΥΑΟΑΑΑΕΓΑΕΟ
Ο×ΕΑΑΑΟΑΥ, ΟΑΑΑΓ ΑΑΓΕΑΓ ΑΟ ΥΑΕΡΕΑΑ ΒΑΟΕΑΑΟ ΕΑΕΟΟ×ΕΑΑ
ΑΑ ΟΕΑΓ ΓΙΑ ΑΥΠΓΑΑΟ ΘΑΟΕΓΟΙΑΥΕ. „ΑΑΘΑΟΕΓΟΑΕΟ ΕΑΓΙ ΓΕΑΟΑΕΟ
ΑΑΟΑΓΟΕΑΟ ΒΑΟΠΓΑΑΑΓΟ ΑΥΕΑΑΕΟ ΟΓΓΕΟΡΕΑΕΟ ΟΑ×ΑΟΑΑΕΟ
ΟΑ×ΟΡΑΕΕΑΓΑΕΟ ΟΑΟΑΙΘΟΕΕΓΙ ΟΑΠΓΑΑΕΟ ΠΓΕΑΓΑΕΟ Ο×ΕΑΑ“
(ΟΑΘΟΕΑΑΕΓΟ ΟΑΕΓΟΟΕΟΟΥΕΓΙ ΟΑΟΑΙΘΟΕΕΓΟ 2005 ΒΕΕΟ 17
ΓΑΟΕΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑ ΟΑΘΙΑΕΑ „ΓΕΑ ΟΑΕΓΟΟΑΡΑ ΟΑΘΟΕΑΑΕΓΟ
ΘΑΟΕΑΓΑΓΟΕΟ ΒΕΓΑΑΥΙΤΑΑ“).

ΟΙ ΑΑΕΕΑΑ ΑΑΠΓΑΥΕΥΓΟΕΕΑΓ ΑΑΠΓΑΕΓΑΟΑ, ΟΑΕΓΟΟΕΟΟΥΕΓΙ
ΟΑΟΑΙΘΟΕΕΓΟ ΑΕΘΕΕ, ΕΑΕΟΟ×ΕΑΕΟ ΑΥΕΑΑΕΟ ΟΑ×ΑΟΑΑΕΟΑΟ
ΘΕΟΕΑΕΟ ΘΕΟΑΑΑ ΑΓ ΑΑΠΓΑΕΕΟ ΠΓΑΒΕΕΑΓΑΕΕ ΟΑΕΟΕΑΟΕ ΑΥΑΕΟ
ΟΑΟΡΕΑΑΕΓΑΕΟ ΓΕΓΕΑΑΑ ΑΑ ΑΟΑΕΕ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΕΟ ΑΑΟΑΥΕΑΟΑΕΟ

Ο×ΕΑΑΕΟ ΑΑΥΑΑΑΑ, αΑΕΟ ΑΟ ΥΑΟΥΕΕΟ ΕΙ ΓΕΘΑΟΘΕΕ ΕΑΓΓ ΓΕΑΘΕ ΓΕΛΓΕΟ ΓΕΥΒΑΑΑΟ.

ΑΕΘΕΟΕ ΓΓΟΓΑΓΕΟ ΑΑΘΑΥΑ ΑΓ ΑΑΑΕΕΑΑ ΕΑΕΑΕΘΕΕ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ ΑΥΕΑΑΕΕΟ ΥΑΘΑαΑΑ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΟ ΓΕΥΑΑΑ, ΕΘ ΘΕΟΟ ΑΘ ΑΘΑΟ ΑΥΑΥΑΕΕ ΟΑΘΑΑΕΓΓΑΕΟ ΥΑΘΑΡΕΑΑΕΓΓΑΑ, ΑΓΑΘΕΑΓ, ΟΓ ΑΑΘΑΥ ΥΑΘΑΡΕΑΑΕΕΑ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΟ ΕΑΓΓ ΓΕΑΘΑΑΕΟ ΥΑΓΓ ΒΓΑΑΑ, ΑΓΟ ΟΓ ΑΑΘΑΥ ΕΑΓΓ ΓΓΑΑΑΕΓΓΑΑ ΑΑΘ ΟΑΘΟΓΓΑΑΕΥΓΓ×Ο ΕΓ ΥΑΘΑΡΕΑΑΕΓΓΑΑΕΑ ΓΕΓΓΓΓΟΓ, ΟΓ ΓΑΕΕΥ Ο×ΕΑΑΕΟ ΑΘΟΟ ΑΑΓΓΑΕΥΑΘΑΑΑ, ΕΟΥΑΑΑΑ ΕΑΓΑΕΓΓ ΓΕΑΘΑΑΕΟ ΘΘΕΓΓΥΘΕ. ΥΑΘΑΑΓΓΕΘΑΑ, ΘΑΕΓΓ ΓΟΘΘΕΘΕΥΕΓΓ ΟΑΘΑΘΑΘΕΕΓΓΟ ΓΕΑΥΓΓΕΑ, ΟΓ Γ ΘΘΑΑΕ αΑΕΥΑΘΑΑΑΕΓΓΑΕΟ Ο×ΕΑΑΕΟ ΑΑ ΟΑΓΑΘΕΕΕΑΓΕ ΟΑΘΑΘΑΘΕΕΓΓΟ Ο×ΕΑΑΕΟ ΟΑΑΑΓΓ ΓΓΟΓΑΑΕΕ ΑΑΑΑΑΓΓΕΕ ΥΑΕΥΟΑΑΑΑΕ ΑΓΑΑΑ ΓΓΟΓΑΑΕΕ ΑΥΑΥΘΕΕ ΓΕΛΓΕΟ ΓΕΥΒΑΑΕΟ ΑΘΑΕΑΓΑΕΓΓ ΓΕΑΘΕ, ΑΘΑΘΟΓΓ ΔΓ ΟΥΕΘΘΕΕΑ.

III. ΓΓΟΑΟΥΑΕΕΑΑ ΑΑΘΘΕΕ, „ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΓΓΟ ΘΕΘΑΕΕΟ ΟΑΓΑΘΕΕΕΟ ΟΑΘΟΓΓ ΥΑΟΓΓ ΕΓ ΑΑΘΘΕΟ” 208-Α ΓΘαΕΕΟ ΓΑ-6 ΓΑΒΕΕΕ ΑΑ „ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΓΓΟ ΟΑΓΓ ΘΑΕΑΘΓ ΟΑΘΟΓΓ ΥΑΟΓΓ ΕΓ ΑΑΘΘΕΟ” 212-Α ΓΘαΕΕΟ ΓΑ-5 ΓΑΒΕΕΕ ΑΒΕΓΑΑΥΓΑΑΑΑΑ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΓΓΟ ΕΓ ΓΟΘΘΕΘΟΥΕΕΟ ΓΑ-18 ΓΘαΕΕΟ ΓΑ-2 ΘΘΓΘΘΟ, 42-Α ΓΘαΕΕΟ ΘΘΑΑΕ ΘΘΓΘΘΟ, ΑΘΑΑ „ΑΑΑΓΕΑΓΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑ ΡΕΘΘΕΑΑ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΕΑ ΑΥΑΥΑΕΟ” ΕΓ ΓΑΑΓΥΕΕΟ ΓΑ-6 ΓΘαΕΟ.

ΓΓΟΓΑΕΑ ΑΘΑΕΓΓ ΓΟΘΘΕΘΟΥΕΕΟΑΑ ΥΓΓΑΕΟ ΡΕΘΘΕΑΑ ΑΘΑΘΑΓΓΟΑΑΑΑ ΓΓΥΑΑΓΕΕΕΑ ΥΑΓΓΑΑΕ ΑΘΑΘΓΓ ΑΑΑΑΕ: 1. ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ ΑΥΕΑΑΕΑ ΟΓΑΑ αΑΑΑΓΓ ΑΘ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΕ ΑΑ ΑΘΑ ΑΑΓΕΑΘΑΘΕΑΑΕΕ; 2. Α) 30 ΑΥΑ-ΥΑΓΑΓΑΑ ΘΑΘΕΓΓΟΓΑΑ ΑΘΕΟ ΑΘΑΑΑΑΕΑΑΘΘΘΘ ΘΑΘΘαΕΟΓΑΑΑΕΓΓΑΑ ΕΓ ΟΑΓΑΘΕΑΕΑΘΟΥΑΑΑΑΕΘΕΑΕΟ, ΟΓ ΓΕΕΘΘΑΕΘΑΥ ΕΘ ΑΘΕΟ ΥΑΓΓ ΥΑΑΘΘΕΕ; Α) ΕΑΑΕΘΕ ΥΕΓΑΑΘΘΘΕ ΑΘ ΑΘΕΟ ΑΑΓΕΓΓΕΘΘΘΑΥΕΘΘΕ ΟΑΓΑΘΕΑΕΑΘΟΥΑΑΑΑΕΘΕΑΕΟ ΘΑΘΘαΕΟΓΑΑΑΕΓΓΑΑ, ΑΓΕΟΓΓ ΟΓΑΑ ΕΥΓΓ Ο ΑΑΕΑΑΕΘΘΒΕΓΑΑΘΘΕ ΑΑΓΕΓΓΕΘΘΘΑΥΕΘΘ ΟΑΓΑΘΕΑΕΑΘΟΥΑΑΑΑΕΑ ΕΓ ΑΑΘΘΘΕ; Α) ΘΕΘαΕΕΟ ΟΑΓΑΘΕΕΕΟ ΟΑΘΟΓΓ ΥΑΟΓΓ ΑΑ ΟΑΓΓ ΘΑΕΑΘΓ ΟΑΘΟΓΓ ΥΑΟΓΓ ΕΓ ΑΑΘΘΑΑΕ ΑΘ ΥΑΡΕΑΑΑ ΥΑΕΥΑΑΑΓΑΓ ΓΑΘΑΘΕΑΕΘΘ ΓΓΟΓΑΘ, ΑΓΘ ΑΑΑΑΓΑΓΑΓ ΟΑΓΑΘΕΑΕΑΘΟΥΑΑΑΕΟ ΥΕΓΑΑΘΘΘ. 3. ΕΟΥΑΑΑΑ ΟΑΓΑΘΕΕΕΑΓΕ ΟΑΘΑΘΑΘΕΕΓΓΟ ΡΕΘΘΕΑΑΕ ΘΘΕΓΓΥΘΕ – ΓΓΟΑΓΑΘΕΕΕΟ ΓΕΘΘΕΑΘΓΓ ΑΑΕΓΓ ΑΑ.

ΟΑΘΑΘΑΘΕΕΓΓ ΕΓ ΕΑΑΕΑ ΑΥΓΕΥΓΑΑΘ, ΟΓ Γ ΑΑΘΑαΑΕΑΑΘΘΕ ΟΑΑΑΑΓ ΓΓΟΓΑΑΕΟ ΕΓ ΓΟΘΘΕΘΟΥΕΕΟΘΓΑΕΟ ΥΑΓΓ ΒΓΑΑΕΘΑΘ ΕΓ ΕΑΑΕΕΟ ΒΑΑΘΕΑ ΟΥΓΘΕ ΑΑΓΓ ΑΕΕΓΓΑΑ ΑΘΘΕΑ ΘαΑΑΑΑΘαΑΑΓ ΑΑ.

ΟΑΘΑΘΑΘΕΕΓΓ ΕΓ ΕΑΑΕΟ ΒΑΑΘΕΑ ΑΘΘΕ ΓΑΒΕΕΕΟ – ΘΑΕΑΑΑΓ ΑΘΑΓΑΡΕΘΑ ΑΑ ΕΓ ΓΟΘΑΓΘΕΓΑ ΑΑΘΑΡΕΑΥΑΕΕΕΟ ΑΘΘΘΕ, „ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΓΓΟ ΘΕΘαΕΕΟ ΟΑΓΑΘΕΕΕΟ ΟΑΘΟΓΓ ΥΑΟΓΓ ΕΓ ΑΑΘΘΕΟ” 208-Α ΓΘαΕΕΟ ΓΑ-6 ΓΑΒΕΕΕ ΑΑ „ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΓΓΟ ΟΑΓΓ ΘΑΕΑΘΓ ΟΑΘΟΓΓ ΥΑΟΓΓ ΕΓ ΑΑΘΘΕΟ” 212-Α ΓΘαΕΕΟ ΓΑ-5 ΓΑΒΕΕΕ ΑΘ ΑΒΕΓΑΑΥΓΑΑΑΑΑ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΓΓΟ

ΕΙΣΟΟΕΟΟΥΥΕΕΟ ΙΑ-18 ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΟΑ ΑΑ 42-Α ΙΟαΕΕΟ
ΔΕΟΑΑΕ ΘΟΙΘΟΟ.

1. ΟΑΑΑΙ ΓΙΘΙΑΕ ΑΟ ΑΒΕΓΑΟΥΤΑΑΑΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΕΙΟ
ΕΙΣΟΟΕΟΟΥΥΕΕΟ ΙΑ-18 ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΟ ΟΑΙΑΑ ΑΟΑΙΤΑΑΕΑ
ΑΑΙΤ :

ΟΑΘΑΟΕΑΕΙΟ ΕΙΣΟΟΕΟΟΥΥΕΕΟ ΙΑ-18 ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΕΟ
ΕΑΓΑΑΙΑ, „ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ ΑΥΕΑΑΕΑ ΑΙ ΔΕΟΑΑΕ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ
ΟΑΑΑΑΑΟΕ ΟΑΕΥΟΑΑ ΑΑΟΟΑΑΑΕΕΑ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΕΟ
ΑΑΟΑΟΑ“. ΑΙ ΓΙΘΙΕΟ ΠΕΘΕΑΑΕ ΙΕΑΙΕ ΑΟΕΟ ΕΟ, ΟΙΤ ΑΟ ΙΙΔΑΟ
ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ ΑΥΕΑΑΕΑ ΑΙ ΔΕΟΑΑΕ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ ΟΑΑΑΑΑΟΕ
ΟΑΕΥΟΑΑ ΑΟΑΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΤΟΑΑΓΙΟ ΑΙ ΕΑΓΑΙΑΑΙΑΕΟ ΔΕΟΕΟ ΙΕΑΟ,
ΑΙΟ ΑΙ ΟΑΕΕΔΑΑΕΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΑΕΑ ΙαΙΕΙΑ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙΑ
Ο×ΕΑΑΑΙΘΕΕΕ.

ΟΑΥ ΟΑΑΑΑΑ ΟΑΟΙΕΟ „ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑ“, ΟΑΕΙΣΟΟΕΟΟΥΥΕΙ
ΟΑΟΙΑΟΕΕΙΟ ΙΕΑΥΙΕΑ, ΟΙΤ ΕΟ ΧΑΘΕΙΑ ΟΓΑΑ ΑΑΓΕΙΑΟΟΙΟ. ΑΙ
ΕΑΑΕΟΑΦΟΕΟΕΕ, ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΑΑΟ ΑΑΕΑΓΑΙΑΑ ΙΙΟΑΟΥΑΕΑ ΙαΑΟΕΟ
ΑΑ ΟΑΘΙΑΕΑ ΙΙΒΑΑΟΕΕ ΟΒΑΥΕΑΕΕΟΟΕΟ ΕΟΕΙΑ ΑΘΟΑΟΑΕΟ
ΙΙΟΑΦΟΑΑΟ ΕΙΕΟ ΕΑΙΑΑΕΑ, ΟΙΤ ΕΙΣΟΟΕΟΟΥΥΕΕ ΑΑΕΑΑΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕ
ΑΙ ΟΑΟΙΕΙΕΟ ΠΕΓΑΟΟΟ ΑΙΤΙΒΟΟΑΑΑ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΑΟ „ΟΑΘΑΟΕΑΕΙΟ
ΟΕΟαΕΕΟ ΟΑΙΑΟΕΕΕΟ ΟΑΘΟΙΥΑΟΙ ΕΙΑΑΘΟΕΟ“ 44-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-6
ΓΑΒΕΕΕ, ΟΙΤΕΕΟ ΕΑΓΑΙΑ, ΟΑΟΙΑΟΕΕΙΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ
ΕΕΑΕΑΑ: ΟΑΟΙΑΟΕΕΙΟ (ΙΙΟΑΙΑΟΕΕΕΟ) ΑΑΓΑΥΑΙΕ, ΑΑΓΥΕΓΑΑ,
ΑΑΑΑΑΓΕΕΑΑ, ΑΟΡΑΓΑΑ. ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΕΙΕΑΑΕΟ ΑΦΟΕΕ, ΙΑΟΕΑΕΕΑ,
ΑΙ ΟΑΙΤ ΓΑΕΑΑΕΥΕ ΑΑΓΕΑΟΑΟΕΑΑ ΙΙΔΑΓΕΑΑΟΕΕ ΑΟ ΑΟΕΟ, ΙΑΟΑΙ ΑΟ
ΑΑΟΑΙΤΑΑ ΑΟ ΕΡΕΑΑ ΕΙΕΟ ΥΑΕΟΑΑΑ ΙΟΕΕΥΑΑΕΟ ΟΑΟΡΕΑΑΕΙΤΑΟ,
ΟΙΤ ΑΑΓΕΑΟΑΟΕΑΑ ΑΟ ΟΓΑΑ ΟΑΕΕΑΕΙΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ ΕΙ
ΑΑΑΑΕΕ, ΟΙΑΙΟΥ ΑΙΑΟ ΕΕΑΑΕΟΒΕΓΑΑΟ ΕΙΣΟΟΕΟΟΥΥΕΕΟ ΙΑ-18
ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΕ.

ΟΑΕΙΣΟΟΕΟΟΥΥΕΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙΟ ΙΕΑΥΙΕΑ, ΟΙΤ ΕΙΣΟΟΕΟΟΥΥΕΑΥΕ
ΙΙΥΑΙΘΕΕ ΟΑΟΙΕΓΑΕ ΟΙ ΑΑΕΕΑΕΟ ΑΟ ΟΑΙΤ ΕΧΑΘΕΑΑ
ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΓΑΕ ΑΑΕΑΑΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕ ΑΑ×ΕΙΕΥΕΕ, ΕΟΙΥΑ ΑΟ ΑΟ
ΑΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΟ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΑΕΟ ΑΑΕΑΑΟΕΑΑΕΟΑΑΙ, ΕΙΣΟΟΕΟΟΥΥΕΕΟ
ΑΟΑ ΕΟ ΕΟ ΟΑΟΙΕΓΕ ΑΑΑΕΑΟΟΟΑΑ ΑΑ ΟΟΕΑΑ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΙΟ.

ΙΙΥΑΙΘΕ ΟΑΙΕΑΑΑΑΟΥΕ, ΙΙΘΙΑΕ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΓΑΕ ΑΟ ΑΟΕΟ
ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΟΕΕ „ΑΑΓΕΑΟΑΟΕΑΑΕΟ“, ΟΙΑΙΟΥ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙΟ ΑΘΟΕΟ
ΟΑΙΑΟΕΕΑΟΕΑΕ ΑΟΓΑΑ, ΕΟΑ ΟΙΑΙΟΥ ΑΟ ΙΙΥΑΙΘΕΕΑ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ
ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑΕΟ ΟαΑΑ ×ΙΘΙΑΕΑΓΙ (ΑΑΓΑΥΑΙΕ, ΑΑΓΥΕΓΑΑ,
ΑΑΑΑΑΓΕΕΑΑ ΑΑ ΑΟΡΑΓΑΑ (ΟΟΟΕ-ΕΟ 44-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-6-11 ΓΑΒΕΕΑΕ),
ΟΑΥ ΟΑΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΓΙ ΔΑΟΑΑΕΑΑ ΟΑΕΡΕΑΑ ΟΑΕΕΑΕΙΟ.

ΑΑΓΕΑΟΑΟΕΑΑΕΟ ΕΑΙ ΑΑΕΑ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΓΑΟΥΕ ΙαΙΕΙΑ ΟΑΙΑΑΕ
ΕΙΧΙΘΙΑΥΕΑ ΑΟΟΑΑΙ ΑΟ:

ΑΑΤΕΙΕΟΟΑΥΕΟΕ ΔΟΙ ΥΑΟΥΕ ΑΑΤΕΑΟΑΟΕΑΑ ΟΙ ΑΙ ΟΥ
 ΑΑΤΙ ΟΕΕΑΑΑΕΕ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΑΘΟΕ ΑΟ ΑΑΤΙ ΕΥΑΤΑ, ΕΟ ΑΟΡΑΤΑΕΟ ΑΙ
 ΑΑΑΑΤΕΕΑΕΟ ΟΑΙΑΑΑΤΑΕΕ ΙΑΒΕΕΕΑ („ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο
 ΑΑΤΕΙΕΟΟΑΥΕΟΕΕ ΟΑΘΟΙ ΥΑΟΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ“ 21³ ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-7
 ΙΑΒΕΕΕΟ „Α“ ΘΑΑΘΟΙΘΟΕ; 21¹⁸ ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-7 ΙΑΒΕΕΕΟ „Α“ ΘΑΑΘΟΙΘΟΕ;
 21³ ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-8 ΙΑΒΕΕΕΟ „Α“ ΘΑΑΘΟΙΘΟΕ; 21¹⁸ ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-8
 ΙΑΒΕΕΕΟ „Α“ ΘΑΑΘΟΙΘΟΕ).

„ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΟΑΤΙ ΘΑΕΑΘΙ ΟΑΘΟΙ ΥΑΟΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ“ ΙΕαΑΑΕΕ,
 ΙΙ ΟΑΙΑΟΕΕΑ Ο×ΕΑΑΑΤΙ ΟΕΕΕΑ, ΑΑΤΙ ΟΥΑΟ ΑΑΤΕΑΟΑΟΕΑΑ 184-Α
 (ΟΑΟΥΑΕΕΟΑ ΑΑ ΕΑΤΑΑΟΕΟΕ ΑΙ ΕΟΙΑΙΟΑΑΕΟ ΑΟΕΑΑΕΟ ΑΑΑΑΑΑΑΤΑ
 ΙΙ ΔΑΟΟαΕΟΑΕΑΕΟ), 212-Α (ΥΙ ΙΕΟΡΕΑΑΑΤΕ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ Ο ΟαΑΙ ΙΑΕΑ
 ΒΑΟΟΕΑΕΟ ΑΑΙΟΥΑΑΑΕΟ ΙΕΙΑΟΕ) ΑΑ 335-Α (ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ Ο ΑΟΙ ΑΑΕΕΕ
 ΑΑΤΕΑΟΑΟΕΑΑ) ΙΟαΕΑΑΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΤΑΑΟΕ ΟΑΙΕαΑΑΑΑΟΥΕ. ΟΕΑ
 ΟΑΙΕαΑΑΑΑΟΥΕ, „ΑΑΤΕΑΟΑΟΕΑΑ“ ΑΑΤΙ ΕΥΑΤΑΑ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ Ο
 (ΙΙ ΟΑΙΑΟΕΕΕΟ) ΑΕΘΟΕ ΑΑΤΕΑΟΑΟΕΑΑΑΕΟ ΑΥΟΑΤΕΥΤΑΑΑ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ
 ΟΑΑΕΑΑΑΟΕΙ ΒΑΟΕΕ ΑΕΟαΑΑΑ ΙΘΙΥΕ (288-Α ΙΟαΕΕΟ „Α“ ΘΟΙΘΟΕ).

„ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΟΕΟαΕΕΟ ΟΑΙΑΟΕΕΕΟ ΟΑΘΟΙ ΥΑΟΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ“
 ΥΑΕΕΑΟΕΕ ΙΟαΕΑΑΕΕ (84.4, 86.2 „Α“, 94.2, 98.3, 140.13, 178.2,
 199.6, 208, 283.4, 293.1, 329.2, 369.1, 437.3, 456.3, 460.1, 530.2,
 542.3, 571.3, 604.1, 635) ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΤΑΑΟΕΕΑ ΟΕΟαΕΕΟ
 ΟΑΙΑΟΕΑΕΒΑΟΙΙ ΑΑΕΟ ΟαΑΑΑΟαΑΑ ΟΟΑΑΕΑΕΑ ΑΑΤΕΑΟΑΟΕΑΑΕΟ
 ΑΑΤΙ ΥΑΙΕΟ ΟΑΟΡΕΑΑΕΙ ΑΑ. ΑΘΑΑΙ, ΑΙ ΑΕΑΟΕ ΟΑΙΕαΑΑΑΟΥΕ
 ΑΑΤΕΑΟΑΟΕΑΑ ΑΟ ΙΕΕΥΑΑΑ ΙΙ ΟΑΙΑΟΕΕΕΟ ΙΕΑΟ (98.3; 283.4; 369.1),
 ΑΙ ΑαΑΟ ΕΟ ΙΙ ΟΑΙΑΟΕΕΕΟ ΕΙ ΙΕΟΑΟΟΕΕ ΑΟΡΑΤΑΕΟ ΟΑΙΑΑΑΤΑΕΕ
 ΙΑΒΕΕΕΑ (140-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-13 ΙΑΒΕΕΕ; 178-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2 ΙΑΒΕΕΕ;
 293-Α ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΙΑΒΕΕΕ). ΥΑΕΕΑΟΕ ΟΑΙΕαΑΑΑΟΥΕ,
 ΑΑΤΕΑΟΑΟΕΑΑΕΕ αΑΑΑ ΟαΑΙ ΙΕΟ ΙΙ ΟΑΙΕΑΑΑΑΕ ΑΟΑΘΕΑ ΟΕΑΕ
 ΟΑΕΕΕαΑΑΕΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΑ, ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΟαΑΙ ΙΕΟ ΑΑΟΑΑΟΥΕ ΒΑΟΟΕΑΕΟ
 ΑΥΑΑΟΕΑΙ ΑΑΕΑΑΟΥΕΑΑΕΕ ΑΙ ΙΑΕΟ ΙΕΥΑΑΑ, ΑΑΤΕΑΟΑΟΕΑΑ ΙΕΕΥΑΑΑ
 ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΟ ΑΥΟΟΟΕΑΑΕΟ ΟΑΕΕΕαΑΑΕΥ (ΙΟα. 604).

ΑΑΟαΑΕΑΑΟΕΕ ΙΙ ΟΙΑΕΟ ΑΙΑΕΕΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΑ ΟΑΕΡΕΑΑ
 ΕΕΘΑΟ, ΟΙ Ι ΕΑΤΙ ΠΑΑΑΕΙ ΑΑ ΑΟ ΕΡΕΑΑ „ΑΑΤΕΑΟΑΟΕΑΑΕΟ“
 ΕΙ ΙΕΟΑΟΟΕ ΑΑ ΟΟΟΕ ΑΑ×ΕΙΕΥΕΑΟ. ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ Ο ΟαΑΑ ΑΘΟΑΑΕΟΑΑΙ
 ΑΑΙΟαΑΑΑΑΕΕ, ΑΑΤΕΑΟΑΟΕΑΑΕΟ ΑΑΤΙ ΥΑΙΕΕ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΒΑΟΕ,
 ΟΑΑΟΕΕΟΑΑΑ ΟΑΙΑΟΕΑΕΒΑΟΙΙ ΑΑΑΟΕΑΙ ΑΑΕΑΑΟΥΕΟΑΑΟΕΕ ΟαΑΑΑΟαΑΑ
 ΙΟΑΙΤΕΑΥΕΟΕΕ ΟΑΕΕΕαΑΑΕ. ΑΑΤΕΑΟΑΟΕΑΑΕΟ ΙΕΑΙΟ ΒΑΟΙΙ ΑΑΑΙΟ
 ΙΑΟΕΕΙΟΑΟΕΑΑΕΟ ΑΑΤΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΕΟ ΑΟΑ ΟΕΤΑΑΟΟΙ ΑΟΕΑΕ, ΑΟΑΙΑΑ
 ΔΟΙ ΥΑΟΕΟ ΙΕΙΑΕΙΑΟΑΙ ΑΕΟ ΟΑΕΟΟΙ ΑΑΕΥΙ ×Α. ΕΟΙΥΑ ΑΟ
 ΑΟΕΙΤΕΟΑΤΑΕΙ ΑΤΑΑ ΑΟ ΙΕΥΙΑΑΟ ΕΙΑΟ, ΟΙ Ι ΑΑΤΕΑΟΑΟΕΑΑ ΑΟ
 ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΟΑΕΕΑΑΕΙ Ο ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ Ο ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ.

„ΟΑΑΟΕΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΑΑΕΟ ΟΑΟαΑΑ“ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο Ι ΟΑΑΙΟΕΕ
 ΕΑΤΙ ΙΕΟ ΙΑ-4 ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕΟ ΕΑΤΑΑΙΑΑ: „ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ Ο

ΑΘΟΕ, ΑΑΟΑΕΑΑ ΕΑΑΕΟΕ Ο×ΕΑΑΑΙΤΙΟΕΕΑΕΟ ΑΑΤΟΑΑΙ ΟΥΕΑΕΑΕΑΑ
ΟΑΟΑΤΟΕΕΙΟ ΤΙ ΕΑΙ ΑΙΑ ΑΑ ΑΑΤΕΑΟΑΟΕΑΑΑ ΟΑΑΑΕΑΑΟΕΙΑ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΤΕΑΕ ΟΑΟΕΟΙΟΕΑΕΑ ΥΑΑΕΑ ΧΕΑΕΕΟΟΕ ΕΟ
ΕΟΟΕΑΕΟΕΕ ΘΕΟΕΟ, ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΑΑ ΑΑΑΕΙΤΑΟΕΑΕ
ΕΑΕΕΙΤΑΟΕΑΑΕΙΤΑΕΟ ΤΙ ΟΑΑΙΤΙΟΑΕΑΕΟ". ΑΙ ΕΙΤΙ „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ
ΟΑΙΤΙΘΑΕΑΘΙ ΟΑΘΟΙΥΑΟΙ ΕΙΤΑΑΘΟΕΟ" ΙΑ-10 ΙΟΑΕΕΟ ΥΑΟΑΑΙΤΕΟΑΑ,
„ΕΑΙΤΙΤΕΑΟ ΠΑΕΑΥΕ ΥΑΟΟΕΕ ΟΑΟΑΤΑΟΕΕΙΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑΕ
(ΑΑΙΥΕΙΑΑΑΑΕ, ΑΑΑΑΑΙΕΕΑΑΑΑΕ), ΑΑΟΑΕΑΑ ΕΑΑΕΟΕ Ο×ΕΑΑΑΙΤΙΟΕΕΑΕΟ
ΑΑΤΟΑΑΙ ΟΥΕΑΕΑΕΑΑ ΟΑΟΑΤΑΟΕΕΙΟ ΤΕΑΟ ΑΥΡΟΟΕΕ ΤΙ ΕΑΙ ΑΙΑΑΕ ΑΑ
ΑΑΤΕΑΟΑΟΕΑΑΑΕ ΟΑΑΑΕΑΑΟΕΙΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΤΕΑΕ ΟΑΟΕΟΙΟΕΑΕΑ
ΥΑΑΕΑ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ, ΟΑΕΙΤΑΑΙΤΑΟΕΑΕ ΕΟ ΕΑΟΡΙ ΟΑΒΑΟΙΤΙΟΑΕΑΕΟ,
ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΕΟΑΕΑΕΟ, ΤΙ ΟΑΑΙΤΕΑΥΕΕΟΑΕΑΕΟ, ΕΑΙΤΑΑΑΙΤΑΕΟ ΘΕΟΕΟΑ ΕΟ
ΤΙΘΑΕΑΘΕΟΑΕΑΕΟ ΑΑ ΕΟΕΙΕ ΟΙΑΑ ΥΑΟΟΟΕΑΑΟ".

ΙΑΟΕΑΕΕΑ, ΑΥΤΕΥΤΟΕ ΤΙ ΟΙΑΑΥΕ ΕΑΙΤΙ ΠΑΑΑΑΕΕ ΑΟΕΙΑΤΑΕΕΑΙ
ΑΟ ΑΕΑΕΑΑΟ ΑΑΤΕΑΟΑΟΕΑΑΟ ΑΑ ΟΑΟΑΤΑΟΕΕΙΟ ΟΑΑΑ ΑΘΟΑΑΟ, ΙΑΟΑΙ
ΟΑΟΑΤΑΟΕΕΙΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑΕΑ ΟΑΑΑΕΑΑΟΕΙΑΑΕΑ ΟΑΟΑΟΕΟΑΟ
ΑΑΑΟΑΟ ΑΟ ΟΑΕΕΟ ΟΑΟΑΤΑΟΕΕΙΟ ΑΑΤΕΑΟΑΟΕΑΑΑΟ.

ΟΑΑΑΙ ΤΙ ΟΙΑΑΕΕ ΑΑΕΑΑΕΟΒΕΙΑΑΟΕ ΟΑΙΤΕΑΑΑΑΑΥΕ ΤΕΥΑΑΟΕ
ΑΘΟΟ, ΑΑΤΕΑΟΑΟΕΑΑΕΟ ΙΑΥΑΕΑΑ, „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΕΟΑΕΕΟ
ΟΑΤΑΟΕΕΕΟ ΟΑΘΟΙΥΑΟΙ ΕΙΤΑΑΘΟΕΟ" 44-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-6 ΙΑΒΕΕΥΕ
ΤΙΥΑΙΟΕΕ ΙΑΕΟΙΤΕΑΟΕ ΟΑΑΕΒΙ ΑΑΑΑ ΟΙΤΙ ΑΘΙΤΙ ΑΑ (ΑΑΤΑΥΑΤΕ,
ΑΑΙΥΕΙΑΑΑ, ΑΟΡΑΙΑΑ ΑΙ ΑΑΑΑΑΙΕΕΑΑΑ), ΑΙΕΕ ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΤΕΑΟ
ΒΑΙΤΙ ΑΟΕΕΕ ΘΟΙ ΑΕΑΙΑΑΕ, ΕΟΑΑΑ ΟΙΑΙ ΟΥ ΟΑΑΑΙ ΤΙ ΟΙΑΑΕΟ
ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙΑΕΟ ΟΑΕΕΕΑΕ, ΑΑΟ ΑΑΑΑΒΥΑΑΑΙ ΑΑ.
ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙΑΕΟ ΟΑ×ΑΟΑΑΕΟ ΕΑΑΕΟΑΜΕΟΕΟΕΕ, ΑΟΟΑΑΕΕΕΑ ΑΟΑ ΕΟ
ΧΙ ΟΙΑΕΟΟΕ ΑΑΟΑΙΤΑΑ, ΕΟ ΟΑ ΟΑΑΕΒΙ ΑΑΑΕΟ ΙΑΟΑΟΑΑΕΕΑ
ΘΑΟΕΙΟΙΑΕΟ ΟΑ×ΑΟΑΑΕΟ ΕΑΙΤΑΑΕΑ ΑΑΙΤΙΥΑΙΟΕΕ ΑΘΟΕ, ΑΟΑΙΑΑ ΕΟ,
ΕΟ ΟΑ ΟΑΕΕΕΑΕΟ ΑΑΑΑΟΑΒΥΑΑΟΑΑ ΑΑ ΟΙΑΙΟ (ΟΑ ΘΟΙΥΑΑΟΟΕΕ)
ΤΕΥΑΑΑ ΕΟ.

ΕΟ ΑΑΤΕΑΟΑΟΕΑΑΕΟ ΤΕΥΑΑΑ ΤΙ ΑΑΑΑΙ ΑΑ ΥΑΑΕΑ ΕΙ ΘΕΟΙΑΕΟ
ΑΑΥΑΕΕ, ΟΙΤΑΕΕΥ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕΑ ΟΑΤΑΟΕΕΕΑΤΕ ΟΑΟΑΤΑΟΕΕΙΟ ΤΕΑΟ
ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ ΑΥΕΑΑΕΟ ΟΑΕΕΕΑΕΟ ΑΑΑΑΟΑΒΥΑΑΟΑΑ, ΟΑΑΑΙ
ΤΙ ΟΙΑΑΕΟ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙΑΕΟ ΑΑΑΑΑΙΕΟ ΤΙ ΕΑΙ ΑΙΑ ΑΟΥ ΑΑΑΑΑΙ ΑΑ,
ΟΑΥ ΟΑΟΑΤΑΟΕΕΙ ΟΑΑΙΤΑΕΑ ΑΑΑΑΑΟΟΟΑΟ ΕΕΑΥ ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑ
ΤΑΑΘΕΟ ΒΑΟΙΤΙ ΑΑΑΑΑΙΕΑΙΑ.

ΑΑΙΤΑΥΤΕΥΤΟΕΕΟ ΤΕΟΑΑΑΑΑΑ, ΟΑΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΤΑΟΕΕΙ
ΤΕΥΕΙΑΑΟ, ΟΙΤΙ ΟΑΟΑΤΑΟΕΕΙΟ ΑΘΟΕ, ΟΙΤΕΕΕΑΥ ΑΑΑΑ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ
ΑΥΕΑΑΕΟ ΟΑ×ΑΟΑΑΑ, ΥΑΟΑΑΙΤΕΟΕ ΕΑΙΤΙ ΠΑΑΑΕΙΑΕΕ ΟΙΑΑ ΕΥΙΟ ΑΟΑ
ΤΑΙ ΕΙΑ ΤΙ ΑΟΑΙΤΕΑΑΟΕΕ, ΑΟΑΙΑΑ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕΑ ΤΕΟΕ ΧΙ ΟΙΕΟ,
ΟΕΙΑΑΟΟΕΟ ΑΑ ΤΕΥΑΑΕΟ ΒΑΟΕΟ ΑΑΑΕΑΑΟΟΟΕ ΑΑΕΙ ΤΕΟΑΟΑΑ.

2. Α) ΘΟΙΥΑΟΕΑ ΑΑΙΤΕΕΘΑΑ ΑΟΑΑΟΕΕ ΤΙ ΟΑΕΟΑΑΑ ΟΑΑΑΙ
ΤΙ ΟΙΑΑΕΕ ΑΑΕΑΑΕΟΒΕΙΑΑΟΕΕ ΟΑΤΑΟΕΑΕΑΑΟΥΑΑΑΕΟΕΑΕΟ ΑΑΑΑΑΙΕΕ

ΒΑΘΟΰΑΕΟΙΑΑΑΕΊ ΑΕΟ ΟΑΑΊ ΑΕΟ ΕΑΊ ΑΑΑ. ΊΊ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ
 ΒΑΟΊΊΑΑΑΑΊΕΑΑΕ ΊΕΨΊΑΑΑΊ, ΟΊΊ ΕΑΑΕΟΕ ΟΕΊΑΑΟΟΕΕ ΑΟ ΑΟΕΟ
 ΑΑΊΕΊΕΟΟΟΑΥΕΟΕΕ ΟΑΊΑΟΕΑΕΑΑΟΥΑΑΑΕΟΕΑΕΟ ΒΑΘΟΰΑΕΟΙΑΑΑΕΊ ΑΑ,
 ΊΊ ΒΑΘΟΰΑΕΟ ΑΕΟΕΕ, „ΟΑΘΟΊ ΥΑΟΊ ΊΊ ΟΊΑΑΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑΕΟ ΟΑΊΘΥΕΑ ΑΟ
 ΑΑΑΑΑ ΑΑΊΕΊΕΟΟΟΑΥΕΟΕΕ ΒΑΘΕΊΟΊ ΑΕΟ ×ΑΟΑΕΑΑΨΕ“. ΟΑΘΊΑΑΕΑ
 ΟΒΑΥΕΑΕΕΟΟΑΑ ΊΊ ΒΑΑΟΕΊΑ ΊΕΑΟ ΑΑΊΟΥΑΕΕΡΑΊ ΑΊΨΕΨΑ, ΟΊΊ,
 ΑΕΊΑΕΑΊ ΟΑΑΑΊ ΊΊ ΟΊΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΊΑΑΟΕΕ ΟΑΊΑΟΕΑΕΑΑΟΑΑΑ ΑΟ
 ΟΑΕΡΕΑΑ ΊΕΑΕΟΕΑΊΊ Ε ΟΕΟΑΕΕΟ, ΟΑΊΊ ΘΑΕΑΘΊ ΑΑ ΑΕΟΥΕΔΕΕΊΟΟ
 ΟΑΊΑΟΕΑΕΑΑΟΥΑΑΑΑΕΑ ΟΕΒΑΑΟ, ΟΑΟΑΑΑΊΕΟΑΑ, ΕΟ ΟΊΑΑ ΊΕΑΕΨΕΊ Ε
 ΑΑΊΕΊΕΟΟΟΑΥΕΟΕ ΟΑΊΑΟΕΑΕΑΑΟΥΑΑΑΑΑ. Θ-ΊΕ ΕΟΕΊΑ ΑΘΟΑΑΟΑΕΑΟ
 ΑΕΟΕΕ, „ΑΟΕΕ ΊΑΟΕΑ, ΟΑΟΑΊΑΟΕΕΊ ΟΑΑΊΊΕΟ ΑΑΟΑΑΨΕ ΒΑΘΟΕΑΕΟ
 ΑΑΟΥΑΑΑΑ, ΟΑΟΑΊΑΟΕΕΊΟ ΊΕΊΑΟΕ ΑΨΕΑΟΑ ΑΑ ΟΑΑΨΕ
 ΟΒΑΟΕΑΥΑΊΟΕΊΑΑ ΟΑΕΡΕΑΑ ΑΑΊΑΕΕΟΕΕ ΕΨΊΟ ΟΊΑΊ ΟΥ ΟΑΘΟΊ ΥΑΟΊ
 ΟΑΊΑΟΕΕΑΑΟΥΑΑΑΑ, ΟΑΥ ΕΒΑΑΑΟ ΑΑΊΟΥΑΑΑΕΟ ΟΑΘΟΊ ΥΑΟΊ
 ΒΑΘΟΰΑΕΟΙΑΑΑΕΊ ΑΑΟ, ΟΕΟΑΕΕΟ ΟΑΘΟΊ ΥΑΟΊ ΟΑΊΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΕΡΟΕΑΑΕΟ
 ΑΑΊΊ ΟΑΊΑΑΑΟ“. ΕΟΊΥΑ ΑΟ ΑΟ ΑΟΕΟ ΟΒΑΥΕΑΕΕΟΟΕΟ ΥΑΕΟΑΑ ΔΊ ΑΕΥΕΑ,
 ΕΑΑΕΟ ΑΑΟΕΑΊΑΨΕ ΟΒΑΥΕΑΕΕΟΟΊΑ ΑΑΊΟΑΑΑΑΑΟΕΕ ΊΊ ΟΑΕΟΑΑΑΥ
 ΑΑΊΊ ΕΘΑΑ, ΕΑΟΡΊ Α: „ΊΑΊ ΟΑ ΊΑΟΕΑ, ΟΑΑΑΑΊ ΊΊ ΟΊΕΕ
 ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΊΑΑΟΕΕ ΟΑΟΑΊΑΟΕΕΊΟ ΊΕΊΑΟΕ ΑΨΕΑΟΑ ΑΑ ΟΑΑΨΕ
 ΟΒΑΟΕΑΥΑΊΟΕΊΑΑ ΟΑΊΑΟΕΑΕΑΑΟΥΑΑΑΕΟ ΕΕΑΟΕΕΟΟΕ ΟΕΔΊ ΕΊΑΕΕΟ
 ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΊΑΑΕΕ, ΟΑΕΡΕΑΑ ΑΑΊΑΕΕΟΕΕ ΕΨΊΟ Ο×ΟΊ ΟΊΑΊ ΟΥ
 ΑΑΊΕΊΕΟΟΟΑΥΕΟΕΕ ΟΑΊΑΟΕΑΕΑΑΟΥΑΑΑΑ, ΟΑΑΑΑΊ ΟΒΑΟΕΑΥΑΊΟΕΊΑΑ
 ΕΑΑΕΟΕΑΑΑΑ, ΥΑΕΕΑ ΑΨΑΑΟΕΕ ΑΟ ΘΊΊΕΟ ΑΑΊΑΨΑΟΕΕΟ
 ΟΑΊΑΑΑΑΊΕΊ ΑΑΟ“. ΟΑΑΊ ΕΊΊ Α, ΑΊ ΟΑΕΕΕΑΕΑΊ ΑΑΕΑΑΨΕΟΑΑΕΕ ΕΟ
 ΑΟΕΑΊΕΟ: „ΟΑΕΡΕΑΑ ΕΕΘΑΑΟ, ΟΊΊ ΟΑΑΑΑΊ ΊΊ ΟΊΑ ΟΑΟΑΟΕΕ
 ΕΊ ΊΟΟΟΘΥΕΕΟΑΑ. ΑΑΟΕΑΑΟΕΒΕΕΑΑ ΑΊ ΊΊ ΟΊΑΨΕ ΑΑΑΕΕΕ ΑΘΑΟ
 ΑΑΊΕΊΕΟΟΟΑΥΕΟΕ ΑΑΊΕΑΟΑΟΕΑΑΕΕΕ ΑΑ ΟΑΟΑΊΑΟΕΕΊ ΑΑΊΑΕΕΑΕΟ
 ΒΑΘΑΑΕΟ ΑΨΟΑΑΑΟ“.

ΕΊ ΟΑΑ ΑΑΟΑΕΑΨΑΕΕΊΑ ΟΑΟΑΊΑΟΕΕΊΟ ΑΑΊΟΊΑΟΟΑ: „ΕΊΕΟ
 ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΊΑΑΕΕ, ΟΊΊ ΒΑΘΕΊΟΊ ΑΑΟΑ×ΑΟΑΑΑΟΕ ΔΕΟΟ ΑΟ
 ΒΑΟΑΑΑΕΊΑΑΑ ΑΟΑΕΑΑΑΑ ΟΕΟΑΕΕΟ ΟΑΊΑΟΕΕΕΟ ΟΑΘΟΊ ΥΑΟΊ ΕΊ ΑΑΘΟΕΕ
 ΑΑΑΑΑΊΕΕΕ ΒΑΟΕΕ, ΑΟ ΑΑΨΊΕΑ ΊΟΑΑΑΟΑΑΑΟΕΕΟ ΟΟΑΟΟΟΕ, ΟΑΑΑΕΡΕΑ
 ΑΕΑΑΟΑΟΑΊ Ε, ΟΊΊ ΟΟΟΕ-ΕΟ 208-Α ΑΑ ΟΑΊΊ ΘΑΕΑΘΊ ΟΑΘΟΊ ΥΑΟΊ
 ΕΊ ΑΑΘΟΕΟ 212-Α ΊΟΑΕΑΑΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΊΑΑΟΕΕ ΟΑΊΑΟΕΑΕΑΑΟΥΑΑΑΑ
 ΑΑΊΕΊΕΟΟΟΑΥΕΟΕΕ ΑΑΟΕΑΕΕΟΑΑ“. ΑΊΑΑΑ ΟΒΑΥΕΑΕΕΟΟΊΑ ΑΨΊΕΨΑ, ΟΊΊ
 ΟΑΕΊ ΊΟΟΕΟΟΥΕΊ ΟΑΟΑΊΑΟΕΕΊΟ ΊΕΑΟ ΟΑΑΑΑΊ ΊΊ ΟΊΕΟ ΟΑΨΑΟΑΑΕΟ
 ΟΑΊΑΑΑ, ΑΊ ΊΊ ΟΊΑΑΑΕΑ ΑΑΨΟΑΊΊ ΑΕΕ ΊΕΨΑΑΟΕΕ ΑΑΊΕΑΘΑΟΕΑΑΑΑΕ
 ΑΑΟΑΨΕΑΟΑΑ ΑΑ ΑΑΊΑΕΕΟΕ ΕΘΊΑ ΑΑΊΕΊΕΟΟΟΑΥΕΟΕΕ ΒΑΟΕΕ.

ΑΊΑΟΕΑΊ ΑΑΕΑΑΨΕΟΑΑΕΕ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΊΟ ΟΑΕΊ ΊΟΟΕΟΟΥΕΊ
 ΟΑΟΑΊΑΟΕΕΊ ΊΕΟΕΕΕΑΑΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΊΟ ΟΑΕΊΑΑΟΕ ΟΑΟΑΊΑΟΕΕΊΟ
 2006 ΒΕΕΟ 26 ΕΑΕΕΟΕΟ ΑΑΑΑΑΊΕΕΑΑΑΑΕ, ΟΊΊ ΑΕΨΕΥ ΟΑΑΑΑΊ
 ΊΊ ΟΊΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΊΑΑΟΕΕ ΟΑΊΑΟΕΑΕΑΑΟΥΑΑΑΑ ΑΟΑΑΑ

ΑΑΙΤΕΙΕΟΟΑΥΕΟΕ ΟΑΙΟΕΑΕΑΟΟΥΑΑΑΑ ΑΟΕΟ ΤΕΥΙΑΟΕΕ.
ΑΑΑΑΙΤΕΕΑΑΑΟΕ ΑΕΕΕαΟΕΙΤΑΕ:

„ΟΑΘΙΕΟ ×ΑΘΟΙ ΑΟΕΑΕ ΑΟΑΤΙ ΑΑΑΑΕΟ ΤΕαΑΑΑΕΕ, ΕΙ ΤΕΟΑΟΟΕ
ΘΕΟΕΑ ΤΕΑΟ ΑΑΓΑΙΟΥΕΑΕΑΑΟΕΕ ΘΙΑΑΑΑΑ, ΕΑΑΕΟΕ ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑΕ
ΑΟΤΑΑΕΕ, ΒΑΘΙΤΑΑΑΑΙΟ ΑΑΙΤΕΙΕΟΟΑΥΕΟΕ ΑΑΑΥΑΙΤΑΟ, αΙ ΕΙ
ΤΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΤΕΑΟ ΤΕΥΑΑΟΕΕ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ,
ΟΑΙΟΕΑΕΑΑΙΟΥΑΑΑΕ ΘΕΟΕΟ ΤΕΙΑΟΕ ΑΑΙΤΕΙΕΟΟΑΥΕΟΕΕ ΟΑαΑΑΕΕΟ
ΑΑΕΕΟΟΑΑΕΟ ΕΑΙ ΑΑΕΑ ΤΕΥΑΑΟΕΕ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ. ΙΑΟΕΑΕΕΑ,
ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΤΙ ΑΑΟΑΥΕΑΟΑΑΟΕΕ ΑΑΤΕΑΟΑΟΕΑΑΕΟ ΤΕΥΑΑΕΟΑΟ
ΕαΑΕΙΤΡΥΑΑΤΑΕΑ ΟΕΟαΕΕΟ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΟΑΘΟΙ ΥΑΟΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ 208-Α
ΙΟαΕΕΟ ΑΑΓΑΒΑΟΕΕ, ΙΑΑΟΑΙ ΑΟ ΑΟ ΤΕΥΙΑΑΟ ΕΙΑΟ, ΟΤΙ ΑΥΤΕΥΤΟΕΕ
ΘΙΑΑΑΑ ΒΑΘΙΤΑΑΑΑΙΟ ΟΕΟαΕΕΟ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΕΑΤΙ ΤΕΕ
ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΤΑΑΟΕ ΑΑΟαΑ ΘΙΑΑΑΑΑΟ. ΤΕΥΑΓΑΙΤΑΕΕΑΕΑ ΕΟΕΥ, ΟΤΙ
ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΤΙ ΒΑΟΟΕΑΕΟ ΑΑΟΟΥΑΑΑΕΟΑΕΑΕΟ ΒΑΟΟαΕΟΙΤΑΑΕΙΤΙ ΑΑ
ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΤΑΑΟΕΕΑ ΑΟΑΑΑ ΟΑΙΤΙ ΘΑΕΑΘΙ ΟΑΘΟΙ ΥΑΟΙ
ΕΑΤΙ ΠΑΑΑΕΙΤΑΕΕ, ΟΙΤΑΕΕΥ ΕΙΤΑΑΟΙ ΟΕΑΑ ΑΑΤΙ ΕΥΑΓΑΑΑ
ΑΑΙΤΕΙΕΟΟΑΥΕΟΕ ΘΟΙ ΥΑΟΕ. ΟΙ ΑΑΕΑΑΑΟΕ ΘΙΑΑΑΑΑ, ΟΙΤΑΕΕΥ ΕΒΑΑΑΟ
ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΤΙ ΒΑΟΟΕΑΕΟ αΑΕΟΙ ×ΑΟ, ΒΑΘΙΤΑΑΑΑΙΟ
ΑΑΙΤΕΙΕΟΟΑΥΕΟΕ ΑΑΑΥΑΙΤΑΟ ΕΙΕΟΑΑ ΤΕΟαΑΑΑΑΑΑ, ΕΟ ΟΑΘΟΙ ΥΑΟΙ
ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΟΙΤΑΕΕ ΑΑΟΑΕΕΑΑ ΑΑΙΟΑΕΥΑΟΟΕΕ ΑΑΙΟΥΑΑΑΕΟΑΕΑΕΟ
ΒΑΟΟαΕΟΙΤΑΑΕΙΤΙ ΑΕΟ ΑΑΕΕΟΟΑΑΕΟ ΘΟΙ ΥΑΑΟΟΑ”.

ΑΑΤΙ ΑΥΤΕΥΤΟΕΕΑΑΙ ΑΑΤΙ ΙΑΕΙΤΑΟΑ, ΟΑΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΙ
ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΤΙ ΑΥΤΕΥΤΑΑΟ, ΟΤΙ ΕΑΙ ΟΑΟΕΕΙ ΟΕΑ, ΘΑΘΘΟΕΕΙ Ο
ΕΟΟΕΟΟΕΑ, ΟΑΙΟΕΑΕΟΑΙ×ΑΟΑΑΑΕΕΑ ΑΑΙΟαΑΑΑΑΟΕΕ ΑΑ ΑΕΙΤΑΑΟ
ΟΟΕΕΑΟΕΑΑΙΤΙ ΙΟΕΥΑΑΑΕ ΤΙ ΟΑΕΟΑΑΑΑΕΟ ΟΑ×ΑΟΑΕΟΑΟ ΥαΑΑΕ ΑΑαΑΑ,
ΟΤΙ ΤΙ ΟΙΑΟΕ ΟΑΙΟΕΑΕΑΑΟΟΥΑΑΑΕΟ ΟΕΤΑΑΟΕ ΑΟ ΑΟΕΟ ΤΕΑ×ΕΙΤΑ
×Ι ΟΙΟΕΕΟΑΑΟΕΕ, ΟΕΟ ΑΑΤΙ Υ ΤΕΟΕ ΑΑΤΙ ΟΑΓΑΑΑ ΟΑΟΡΕΑΑΑΕΕΑ
ΙαΙΤΙΤΑ ΟΙ ΑΑΕ ΕΙ ΤΕΟΑΟΟΕ ΟΑΙΤΕαΑΑΑΑΟΕ, ΤΙ ΟΙΕΟ ΑΑΓΙΑΟΟΑΑΕΟ
ΟΑ×ΟΡΑΑΕΑ, ΟΑΥ ΕΟΑΑ ΤΕΟΕ ΑΟΑΕΙ ΤΕΟΑΟΟΕΙΤΑΕΑΑΙ ΑΑ
ΑΟΓΑΙ ΑΑΓΑΕΑΑΙ ΑΑΤΙ ΙΑΕΙΤΑΟΑ, ΑΟΑΑΟΕΑΑΟΙ ΑΑΓΕΑ.

ΑΙΑΟΕΑΙ, ΤΙ ΟΙΕΟ ΑΟΓΑΙ ΑΑΓΑΑΟ ΑΑΓΑΘΟΙΤΑΑΟ ΑΟΑ ΙαΙΤΙΤΑ
ΤΕΟΕ ΟΑαΑΙ ΑΕΟ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΕΟ ΟΑΟΡΕΑΑΕΙΤΑΑ, ΑΟΑΙΑΑ ΕΑΑΑ
ΟΕΤΑΑΟΟΕΥ. ΕΑΟΡΙ Α, „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΙ Ο ΟΕΟαΕΕΟ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ”
366-Α ΙΟαΕΕΟ ΕΑΓΑΑΙΑΑ, ΑΑΓΑΟΑΟΕΑΑ ΕΕΑΕΑΑΑ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΤΙ ΟΑΑΤΕ
ΟΒΑΟΕΑΥΑΙΟΕΙΤΑΑ, ΟΑΥ ΑΑΤΙ ΕαΑΟΑ ΟΑΙΟΕΑΕΒΑΘΙΤΑΑΕΟ ΤΙ ΙΑΒΕΕΕΟ
ΟΑΟΟΑΥαΟΙ ×ΕΕ. ΑΟ ΑΑΓΑΟΑΟΕΕ ΕΟαΑΑΑ αΑΟΕΙΤΕ ΑΙ
ΟΑΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟΑΕΑΕΟ ΟΑΟΑΟΑΑΑΕΙΤΙ ΟΟΙΤΕΕ ΑΑΑΕΕ ΑΟ ΤΕΑΙΤΥΕΑΑΙ
ΤΟΑΟ ΤΟΤΙΥ ΟΑΑΕΙΑΑ, ΑΓΑΑ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ ΑΥΕΑΑΕΕΕ ΑΑΑΕΕ ΑΟΕ
ΒΕΑΙΑΑ. ΙΑΕΑΑΕΕ×ΕΥΕΟΑΑΑΕΕ ΑΑΟΑΤΙ ΑΑΑΑ ΕΑΕΑΑ ΘΙΑΑΑΑΕΟ ΟΑΑΑΓΑ
ΟΑΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΤΙ Ο ΒΑΑΟΕΟ, ΤΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΑΙ ΙΟααΟΕΕΟ
ΤΕΙΑΟΕ.

ΙΑΟΥΑΑΑΙΑ, ΑΘΕΕ ΙαΘΕΑ, ΑΙΤΑΟΥΕΟ ΒΑΟΙΤΑΑΑΙΟ
 ΟΑΟΙΑΘΕΕΙΟ ΘΘΑΘΕΑΥΑΙΘΕΙΑΑ, ΟΥ ΑΑΙΤΕΑΑΟΑ ΙαΑΘΕΟ ΑΙ
 ΤΙΘΑΙΘΘΕΕΟ, ΙΘΑΘΘΕΕΟ ΥΑΘΘΑΥΑΙ ΧΕΕ, ΙΑΙΘΑ ΙαΘΕΑ ΕΕ, ΟΑΑΑΙ
 ΤΙΘΙΑΑΕΕ ΑΑΑΑΙΕΕΕΑ ΘΑΘΘΑΘΕΙΑΑΕΙΑ ΟΑΟΙΑΘΕΕΙΟ ΙΕΙΑΘΕ
 ΑΑΙΤΑΘΘΕΕ „ΑΥΕΑΘΑ ΑΑ ΘΑΑΥΕ ΘΘΑΘΕΑΥΑΙΘΕΙΑΘΕΑΘΕ“. ΙΘΕΑΑ
 ΟΑΙΤΕΑΑΑΑΥΕ, ΘΑΘΙΑ ΑΑΘΑΘ ΟΑΟΙΑΘΕΕΙΟ ΘΘΑΘΕΑΥΑΙΘΕΙΑΘΕΑΙ,
 ΙΑΑΘΑΙ ΕΘΕΑΙ ΑΑΙΤΑΕΙΑΘΑ, ΟΙΙ ΟΑΑΑΙ ΤΙΘΙΕΕ
 ΑΑΕΑΕΕΘΒΕΙΑΘΘΕ ΟΑΙΘΘΕΑΕΑΘΟΥΑΑΑ ΘΕΘΑΕΕΟ ΟΑΙΘΘΕΕΟ
 ΕΙΘΑΘΘΕ ΑΑΙΤΑΘΘΕΑΑ ΑΘ ΑΘΕΟ ΙΕΥΙΑΘΘΕ, ΑΙΘΘΕΑΙ, ΙΕΘΕΑΘ
 ΘΑΘΘΑΘΕΙΑΑΕΙΑΘ ΘΕΙΑΑ ΑΑΑΑΙΕΕΕ ΘΑΘΘΕΙΘΙΑΥ ΑΥΕΕΑΑΕΕ
 ΤΙΕΕΑΑΑΕΙΑΘ ΘΕΘΑΕΕΟ ΟΑΙΘΘΕΕΟ ΕΙΘΑΘΘΕ ΑΑΕΑΕΕΘΒΕΙΑΘΘΕ
 ΟΑΘΑΕΕΑΙ ΥΑΑΘΑΑΕΕ, ΟΙΑΑ ΑΕΑΘΘΕΘΑΙΕ, ΟΙΙ ΑΘ ΑΘΕΟ,
 ΑΑΙΤΑΘΘΕΑΙ ΥΑΑΘΑΑΕΕ, ΘΧΘΙ ΙΘΘΑΘΘΕ ΟΑΙΘΘΕΑΕΑΘΟΥΑΑΑ.
 ΕΘΙΑ ΑΙΕΘ ΥΑΕΘΑΑΑ ΕΘΙΑΥ ΟΑΘΘΕΑΑΕΕΑ, ΟΑΑΑΙ ΟΑΑΑΙ
 ΤΙΘΙΕΕ ΑΑΕΑΕΕΘΒΕΙΑΘΘΕ ΟΑΙΘΘΕΑΕΑΘΟΥΑΑΑΘΘΕΑΘΕ ΤΙΘΑΙΘΘΕΑΘ
 ΟΑΘΘΕΑ ΘΘΘΑΘΘΕ ΟΑΘΧΑΘΑΙΘ ΘΑΘΘΕΙΘΙΑΑ, ΙΑΥΕΙ ΘΙΘΑΘΥ ΘΘΘ-ΕΘ
 366-Α ΙΘΑΕΕΕ ΑΑΑΑΙΕΕΕ ΑΑΙΤΑΘΘΕΘΕΑΘ ΟΑΘΘΕΑΑΕΕΑ ΘΧΘΙ
 ΙΘΘΑΘΘΕ ΟΑΘΑΕΕΟ - ΘΑΘΘΕΘ ΑΙ ΘΑΘΙΑΑΑΙ ΑΑΘΘΑΘΕΘ ΟΑΘΘΑΑΑΕΙ
 ΟΘΙΘΕΘ ΑΑΘΘΘΑΑ. ΑΑΘΑ ΑΙΘΘΑ, ΥΑΧΑΘΑΘΘ ΟΑΑΑΙΕΑ, ΕΘ ΘΑ
 ΙΕΥΙΑΑΑ „ΑΥΕΑΘΑ ΑΑ ΘΑΑΥ“ ΘΘΑΘΕΑΥΑΙΘΕΙΑΑΑ, ΤΙΕΥΑΘ ΕΘ ΑΘΑ
 ΕΑΘ ΥΑΘΘΑΥΑΙ ΧΑΘΥ, ΕΘ ΘΘΘΘΕΕ, ΘΘΑΘΕΑΥΑΙΘΕΙΑΑ, ΕΘΙΑΥ
 ΑΥΕΑΘΑ ΑΑ ΘΑΑΥΕ, ΑΘΘΑΑΙ ΑΘ ΙΑΙΑΙ, ΘΑΙΑΙ ΘΙΑΑΑΑ ΑΘ ΑΑΑΑΘΘΕΕΑ
 ΥΑΘΘΑΥΑΙ ΧΑΥΕ. ΟΑΑΑΙ „ΘΑΘΑΘΘΑΕΙΘ ΘΕΘΑΕΕΟ ΟΑΙΘΘΕΕΟ
 ΕΙΘΑΘΘΕ“ 366-Α ΙΘΑΕΕΑΑΙ ΑΑΙΤΑΕΙΑΘΑ, ΘΘΑΘΕΑΥΑΙΘΕΙΑΑ ΤΙΕΥΑΘ
 ΥΑΘΘΑΥΑΙ ΧΑΘ, ΟΙΑΑ ΑΕΑΑΘΑΘΑΙΕ, ΟΙΙ ΟΑΑΑΙ ΤΙΘΙΑΘ
 ΟΑΙΤΕΑΑΑΑΥΕΥ, ΟΑΟΙΑΘΘΕΕΙΟ ΙΕΙΑΘΘ ΘΘΑΘΕΑΥΑΙΘΕΙΑΑ ΟΑΘΘΕΙΑ
 ΑΑΙΤΕΑΑΘΙΘ ΥΑΘΘΑΥΑΙ ΧΑΥΕ, ΙΑΘ ΥΙΘΘΘ ΘΙΑΙΘΥ ΤΙΘΑΙΘΘΕΕΟ,
 ΕΘΑ ΙαΑΘΘΕ ΑΑ ΘΑΑΑ ΑΑΙΘΘΘΑ ΘΘΘΘΑ ΙΕΙΑΘΘΕΑΥ. ΑΘΑΘ ΑΑΘΑΘΑΑΘ
 ΑΑΘ ΑΑΙΘΘΕΥΑΑΘ ΟΑΑΑΙ ΤΙΘΙΘΘ ΘΑΘΘΘΕ.

ΘΑΘΑΘΘΑΕΙΘ ΘΑΘΙΘΘΘΘΘΥΕΙ ΘΑΘΑΙΘΘΕΙ ΙΕΘΘΕΑΑΘ, ΟΙΙ
 ΘΙΑΙΘΥ „ΘΑΘΑΘΘΑΕΙΘ ΘΕΘΑΕΕΟ ΟΑΙΘΘΕΕΟ ΕΙΘΑΘΘΕ“ 366-Α
 ΙΘΑΕΕΘ, ΕΘΑ ΟΑΑΑΙ ΤΙΘΙΑΘΘ ΑΑΘΥΑΑ ΙΑΕΑΘΘΘ ΒΑΟΙΤΑΑΑΙΟ
 ΟΑΟΙΑΘΘΕΙΘ ΑΑΘΙΘΘΘΘΘ, ΙΑΘΘΘΘΑΘΘΘΘ ΑΑΘΑΘΘΕΑΑ
 ΑΑ ΘΑΘΙΘΑΑ ΑΑΙΑΙΘΥΕΑΕΑΑ. ΙΑΘΑΙ, ΟΑΑΑΙ ΕΑΙΤΑΑΑΑΕΙΑ
 ΑΑΑΑΒΥΑΘΘΑ ΑΙ ΘΑΘΘΘΘΘΘ „ΘΑΘΑΘΘΑΕΙΘ ΘΕΘΑΕΕΟ ΟΑΙΘΘΕΕΟ
 ΕΙΘΑΘΘΘΘΑΑΙ“ ΑΑΙΘΘΘΘΘΘΑΑ, ΑΑΙΘΘΘΘΘΘ (ΟΑΑΑΙ ΤΙΘΙΑΘΘ)
 ΑΑΘΑΘΘΘΘΘΑΑ, ΑΘΥΕΕΑΑΑΕΕ ΕΥΙ ΑΑΑΕΕ ΤΙΘΙΑΘΘ ΘΑΘΘΑΘΘΘ
 ΕΙΘΘΑΘΘΘΘΘΘ ΑΑΙΘΘΑΙΑ ΕΑΘΑ ΘΘΘΘΘΘΘΘΘΘ ΤΙΒΑΘΘΘΘΘΘΘ
 ΑΘΘΑΘΘΘΘ ΤΙΘΙΑΘΘΘΑΙ.

ΟΑΑΙ ΕΙΤΑ, ΘΑΘΑΘΘΑΕΙΘ ΘΑΘΙΘΘΘΘΘΥΕΙ ΘΑΘΑΙΘΘΕΙ
 ΑΥΙΕΥΙΑΘ:

ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΟ ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΙΑΘΕΕΙΟ ΕΙΙΘΑΟΑΙΥΕΑΘΕ
ΑΘ ΟΑΑΕΟ ΕΙΙΕΘΑΘΟΕΕ ΟΑΙΑΘΕΑΕΑΘΟΥΑΑΕΟ ΟΑΑΙ ΑΕΟ ΑΑΑΑΙΑ.
ΑΘΑΑΙ ΑΑΙΙΙΑΕΙΑΘΑ, ΙΙΥΑΙΘΕΕ ΑΑΕΟ ΧΑΘΑΕΑΘΟΥΕΥ, ΟΑΟΙΑΘΕΕΙΙ
ΑΘ ΟΙΑΑ ΑΑΘΕΑΕΙΟ, ΟΑΑΑΙ ΙΙΟΙΕΕ ΟΑ ΟΕΘΕΟ – ΘΕΘΑΕΕΟ ΕΘ
ΑΑΙΕΙΕΘΟΘΑΥΕΘΕΕ ΟΑΙΑΘΕΑΕΑΘΟΥΑΑΑΑ ΑΑΕΑΑΕΘΒΕΙΑΘΟΕΕ ΑΑ,
ΟΑΘΑΑΙΕΘΑΑ, ΟΙΙΑΕΕ ΟΑΕΑΙ ΠΑΑΑΕΙ ΑΘΘΕ ΙΙΒΑΘΘΕΑΑΑΘ
ΑΘΑΙΑΑΑΑΘΑΑ ΑΘ ΟΑΕΕΑΕ, ΙΑΘΑΙ ΑΑΙΙΑΥΙΕΥΙΘΕΕ ΑΑΘΑΙ ΑΑΑΕΟ
ΟΑΑΘΑΕΟ ΟΑΧΘΡΑΑΕΑ, ΑΟΥΕΑΑΑΕΕΑ ΕΕΘΑΘ: ΟΙ ΑΑΟΥ
ΕΑΙ ΠΑΑΑΕΙΑΕ ΑΑΑΑ ΘΑΘΘΑΕΘΙΑΑΑΕΙΑΕΟ ΕΘΑΕΕ ΑΙΙΕΘ ΟΑΙΙΟΑΑ,
ΟΙ ΑΙ ΘΕΥΑΑ ΑΑΘΑΘΕΙΘΑΑ, 1) ΙΕΑΧΕΙ Α ΟΙΑΑ ΟΑΙΙΟΑΕΕΑΑΘ ΕΑΑΑ
ΟΑΙΑΘΕΑΕΑΘΟΥΑΑΑΕΟ ΟΕΙΑΘΘΕ, ΟΙΙΕΘΕΑΕΘΟΥ ΑΑΕΑΑΕΘΒΕΙΑΘΟΕΕΑ
ΘΑΘΘΑΕΘΙΑΑΑΕΙΑΕΟ ΑΘ ΑΙΙΑ; 2) ΕΘ ΡΑΕΑ ΙΕΑΕΘΑΑ ΑΑ ΑΥΕΑΘΑ
ΟΙΑΑ ΑΑΙΘΑΑΑΑΑΑΙ ΑΘ ΕΑΕΑ ΙΑΕΑΘΘΕΟ ΒΕΙΑΑΥΙΑΑ ΙΕΙΑΘΘΕΕ
ΘΑΑ ΟΑΕΟ ΟΑΙΑΘΕΑΕΑΘΟΥΑΑΑΕΘΑ ΑΑ ΙΕΘΕΑΕΟ ΑΒΑΘΑΘΘΕ
ΘΑΘΘΑΕΘΙΑΑΑΕΙΑΕΘΑΙ. ΑΙ ΘΕΘΙΑΑΕΘ ΑΥΑΑ ΑΟΥΕΑΑΑΕΕΑ, ΟΑΑΑΙ,
ΑΘΕΕ ΙΑΘΕΑ, ΟΑΙΑΘΕΑΕΑΙΘΟΥΑΑΑΙΑ ΑΘΘΑ ΟΙΑΑ ΕΥΙΑΘ ΟΑ
ΟΕΙΑΘΘΕΟ ΟΑΙΑΘΕΑΕΑΘΟΥΑΑΑΕΘΕΑΕΘ ΟΧΑΘΑΑΑΙ ΙΑΘ ΘΑΘΕΙΘΙΑΘ,
ΑΙ ΕΙ, ΙΑΙ ΘΑ ΙΑΘΕΑ, ΟΑΙΑΘΕΑΕΘΑΙΧΑΘΑΑΑΕΙΑ (ΙΙΟΑΙΑΘΕΕΑΙ)
ΟΑΡΕΙΘ ΟΑΘΑΑΙΘΘΕ ΙΙΘΙΑΑΕΘ ΘΒΙΘΑΑ ΑΑ ΑΑΑΕΑΘΘΘΑΑ ΑΑΙΙΟΑΙΑΑ.

ΟΑΑΑΙ ΙΙΘΙΑΑΕΕ ΑΘ ΘΕΘΙΑΑΕ ΑΘ ΑΘΕΘ ΑΑΕΙΑΥΙ ΧΕΕΑΘΘΕ.

ΑΥΙΕΥΙΘΕΕΑΙ ΑΑΕΑΘΘΕΘΑΕΕ ΑΑΘΑΕΑΘΑΑΕΕΑ ΑΑΙΕΑΙΕΘ
ΟΧΕΑΑΕΑ ΑΑΘΙΘΘΕΕ ΟΑΟΙΑΘΕΕΙΟ ΘΑΘΘΕΕΑΥ. ΑΘΑΘΘ
ΘΘΑΥΑΑΙΘΘΕ ΑΕΕΕΑΘΕΙΑΕ: ΕΑΙΙΕ ΟΙΑΑ ΕΥΙΘ ΑΑΕΙΕΘΑΒΑΙΙΕ,
ΒΕΙΑΘΒΑΘΑΑΙΑΘΑΘΑΕ ΑΑ ΑΘΘΑΑ ΑΑΙΘΑΕΥΑΘΘΕΕ, ΑΑΘΑΑ ΟΙΑΑ
ΟΑΕΥΑΑΑΘ ΘΑΑ ΑΑΘΑΙΘΕΑΘ ΕΑΕΕΙΑΑΙ ΑΕΘ ΘΕΘΕΘΑΑΙ ΑΑΘΥΑΑΑ.
ΑΙΑΘΕΑΙ, ΕΑΙΙΕΘ ΘΕΥΑΑΕΘ ΙΙΕΑΙΑΙΑ ΑΘΕΕΘΑΙΙΑΘ, ΟΙΙ ΟΑΕΑ
ΙΙΘΙΑ, ΟΙΙΑΕΘΟΥ ΕΑΕΘΟΧΕΑΕΘ ΑΥΕΑΑΕΑ ΑΙΥΑΘΑΑ, ΟΑΕΙΑΘΘΑΑ
ΑΘΘΘΕ ΟΙΑΑ ΕΥΙΘ, ΘΑΕΑ ΘΕΘΙΑ, ΕΘΙΑΑΥ ΟΑΕΙΑΑΙ ΕΙΙΘΘΕΘΟΥΕΕ,
ΒΕΙΑΘΒΑΘ ΑΑΙΑΘΘΕΘΙΘ ΕΙ ΑΘΘΕΘΑΕΕ, ΟΙΙΑΕΕΥ ΙΙΥΑΙΘΕ
ΑΑΘΑΙ ΑΑΑΘ ΟΑΘΑΑΑΙΑΑ, ΕΘ ΘΑ ΟΑΑΑΕ ΙΙΑΥΑΑΑ ΑΙΑ ΕΘ ΕΙ
ΘΙΑΑΑΑΘ.

2000 ΒΕΕΘ 19 ΙΘΘΙΑΘΕΘ ΑΑΑΒΥΑΘΘΕΑΑΑΘΕ ΟΑΘΙΑΕΑ
„ΑΕΙΑΕ ΘΙΕΙΙΑΕΘ ΒΕΙΑΑΥΙΑΑ” ΟΑΟΙΑΘΕΕΙΙ ΑΑΘΘΕΑΙΑ, ΟΙΙ ΕΘ
ΙΙΘΙΑ, ΟΙΙΑΕΕΥ ΕΙΑΙΑΑ ΑΘΙΑΙΑΑΕΑ, ΟΙΙ ΟΑΑΕΙΙΒΕΧΙ
ΑΑΕΕΘΟΧΕΑΕΘ ΟΧΕΑΑΑΙΘΘΕ ΙΘΑΑΙ ΑΘ ΑΑΙΑΘ,
ΙΑΘΕΕΑΙΙΕΑΘΑΕΘ ΙΙΕΑΙΑΑΑΕΑΙ ΟΑΘΑΑΑΙΑ.

ΟΑΑΙΕΙΙΑ, ΟΙΑΑ ΕΕΘΑΘ, ΟΙΙ ΑΑΙΘΘΕΑΑΕΑΑ
ΟΑΙΑΘΕΑΕΑΘΟΥΑΑΑΕΘ ΟΑΑΙ ΑΕΘ ΑΙ ΟΕΙΑΘΘΘΕΘΑ, ΙΙΕΥΑΙΑΕΙΑΑΕΑ ΕΘ
ΑΑΘΑΙΑΑ, ΟΙΙ ΑΙ ΟΑΙΑΘΕΑΕΑΘΟΥΑΑΑΕΘΕΑΕΘ ΑΑΕΑΑΕΘΒΕΙΑΘΟΕΕΑ
ΘΑΘΘΑΕΘΙΑΑΑΕΙΑΕΘ ΕΘΑΕΕ ΑΙΙΑ, ΟΙ ΑΙ ΘΕΥ ΑΘΕΘ ΕΑΕΘΟΧΕΑΕΘ
ΑΥΕΑΑΕΑ. ΘΕΘΙΑΑΕΘ ΙΑΑΙΙΑΘΑΙΑ, ΑΕΘΟΥ ΕΑΕΘΟΧΕΑΑΑ ΑΥΑΕΑΑΕΑ,
ΑΘ ΑΑΘΑΙΑΑΘΑΑΑ ΙΕΘΘ ΘΙΑΑΑΕΘ ΘΕΘΑΕΘ, ΑΑΙΕΙΕΘΘΟΥΕΘ ΕΑΙ

ΟαΑΑ ΟΑαΕΟ ΟΑΙΟΕΑΕΑΑΟΑΑΑΑ ΑΑΕΑΑΕΕ×ΕΥΕΟΑΑΕΕ.
ΙΑΟΕΕΙΟΑαΟΕΑΑΕΟ ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΕΟ ×ΟΙΑΑΙΟΙΟΟΕ ΔΟΕΙΥΕΔΑΕ ΑΟ
ΕΡΑΙΟ ΑΑΓΟαΑΑΑΑΟΕ ΙΓΕΥΑΓΑΕΙ ΑΑΟ ΟΑΙΟΕΑΕΑΑΟΑΑΑΑΕΑ ΥΑΕΕΑΟΕΕ
ΟΑαΑΑΕΟ ΙΕαΑΑΑΕΕ. ΟΑΙΟΕΑΕΒΑΟΙΙ ΑΑΑ, ΙΕΟαΑΑΑΑΑ
ΟΑΙΟΕΑΕΑΑΟΑΑΑΑΕΟ ΟΑαΕΟΑ, ΟΙΑΑ ΙΕΙΑΕΙΟΑΙ ΑΑΑΟ ΟΑΙΟΕΕΕΑΙΕ
ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ Ο ΥΑΑΕΑ ΔΟΕΙΥΕΔΕΟ ΑΥΑΕΕ.

Α) ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ Ο ΕΙ ΙΘΑΟΑΙΥΕΑΟΕ ΑΟΑΑΑ ΑΟ
ΟΑΑΕΟ ΕΙ ΙΕΟΑΟΟΕΕ ΟΑΙΟΕΑΕΑΑΟΑΑΑΑΕΟΕΑΕΟ ΑΑΑΑΑΙΕΕΕ
ΔΑΟΟαΕΟΙΑΑΑΕΙ ΑΕΟ ΑΑΑΕΑΑΟΟΟΙ ΑΕΟ ΑΑ ΙΑΟΕΕΑΙ ΙΕΑΟΑΑΕΟ ΟΑ×ΑΟΑΑΑ.
ΑΟ ΑΟΕΟ ΙΕΑΕΙΟΑΒΙ ΙΕΕΙ ΑΕΟ ΑΑ ΑΟΑ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΕΟ ΟΑΕΕΕαΕ.
ΑΟΑΕΕ ΕΙ ΑΕΕΕΕ, ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΕΟ ΕΑΑΕΟΑΑΕΟΕΟΕΕ, ΟΑ×ΑΟΑΑΕΟ
Ι ΑΕΑΘΟΕ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΑΑαΑΑΟ ΙΙ ΘΙΑΑΕ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΙ ΑΕΕ
ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΑΟΕΕ ΕΕΕΙ ΑΟΕΕ ΟΑΙΟΕΑΕΑΑΟΑΑΑΑΕΟΕΑΕΟ
ΑΑΑΑΑΙΕΕΕ ΔΑΟΟαΕΟΙΑΑΑΕΙ ΑΕΟ ΑΑΑΕΑΑΟΟΟΙ ΑΑ.

4. ΙΙ ΟΑΟΑΕΑΕΑ ΙΙ ΕαΙ ΑΙΑΟΕΑΙ ΑΑΕΑΑΟΕΟΑΑΕΕ „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο
ΟΕΟαΕΕΟ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΟΑΘΟΙ ΥΑΟΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ” 208-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-6
ΙΑΒΕΕΕΟ ΑΑ „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΟΑΙΙ ΘΑΕΑΘΙ ΟΑΘΟΙ ΥΑΟΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ”
212-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-5 ΙΑΒΕΕΕΟ ΑΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΑΑ ΥΓΙ ΑΕΟ ΕΑΙ ΑΑΑΑ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 42-Α ΙΟαΕΕΟ ΔΕΟΑΑΕ ΔΟΙΘΟΕΑΙ
ΙΕΙΑΟΕΑΑΕΕ, ΙΙ ΟΑΙΟΕΕΑΕΑ ΑΟΕΕ ΙΑΒΕΕΕΟ (ΘΑΕΑΑΑΙ ΑΟΑΙΡΑ ΑΑ
ΕΙ ΙΟΟΑΙΟΕΙΑ ΑΑΟΡΑΕΑΥΑΕΕΕ) ΘΙ ΑΕΥΕΑ ΕΑΑΙΟΟΟΕΑ ΑΙΑΑΑ
ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΕΟ ΟΑΙΙ ΟΕΑΥΕΙ ΙΑΒΕΕΕΟ ΙΙ ΔΟΙΘΟΕΟ ΙΑ-3
ΘΑΔΟΙΘΟΟΕ ΙΙ ΥΑΙΘΕΕ ΙΙ ΟΕΑΥΕΕΟΑ.

ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΕΙ ΕΑΑΕΕΟ ΒΑΟΕΑ ΙΑΙ ΟΑ ΙΑΒΕΕΕΟ – ΑΑΟΑΟΕΙ Ι
ΑΙ ΕΡΕΟΑ ΑΑ ΑΑαΟΑΙΑ ΑΑΑΟΑΙΕΑΟ ΑΕΟΕΕ, „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΟΕΟαΕΕΟ
ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΟΑΘΟΙ ΥΑΟΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ” 208-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-6 ΙΑΒΕΕΕ ΑΑ
„ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΟΑΙΙ ΘΑΕΑΘΙ ΟΑΘΟΙ ΥΑΟΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ” 212-Α ΙΟαΕΕΟ
ΙΑ-5 ΙΑΒΕΕΕ ΟΙΑΑ ΥΑΕΕΑΑΕΙ Ο ΑΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο
ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΙΑ-18 ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2 ΔΟΙΘΟΕΑΙ ΑΑ 42-Α ΙΟαΕΕΟ
ΔΕΟΑΑΕ ΔΟΙΘΟΕΑΙ ΙΕΙΑΟΕΑΑΕΕ ΟΑΙΑΑΑ ΑΑΟΑΙΙ ΑΑΑΕΑ ΑΑΙΙ :

1. ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΟΕΟαΕΕΟ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΟΑΘΟΙ ΥΑΟΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ
208-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-6 ΙΑΒΕΕΕΟ (ΟΑΟΑΑΑΙΕΟΑΑ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο
ΟΑΙΙ ΘΑΕΑΘΙ ΟΑΘΟΙ ΥΑΟΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ 212-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-5 ΙΑΒΕΕΕΟ)
ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΕΟ ΟΑ×ΑΟΑΑΕΟΑΟ, ΙαΑΑΑΑΕΙ ΑΑΟΕΑ ΙΕΟΑΥΑΕ ΕΟ
ΙΙ ΟΙΑΟΕΟΕΑΑ ΙΟΑΙΟΕΕ ΕΑΑΟΕΟΕ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΑΟΟΑΑΙ ΑΟ ΑΙ
ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΑΥΓΕΥΙΟΕ ΙΑΒΕΕΟΑ (ΟΑΟΑΑΑΙΕΟΑΑ, ΟΑΙΙ ΘΑΕΑΘΙ ΟΑΘΟΙ ΥΑΟΙ
ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ 212-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-5 ΙΑΒΕΕΕΟ) ΑΑ ΙΑ-7 ΙΑΒΕΕΟ
(ΟΑΟΑΑΑΙΕΟΑΑ, ΟΑΙΙ ΘΑΕΑΘΙ ΟΑΘΟΙ ΥΑΟΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ 212-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-6
ΙΑΒΕΕΕΟ) ΟΙ ΟΕΟ. ΟΕΟαΕΕΟ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΟΑΘΟΙ ΥΑΟΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΟΑΑΑΑΙ
ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-7 ΙΑΒΕΕΕ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΑΑΟ ΟαΑΙ ΙΕΟ ΕΑΑΙαΑΙ ΙΑΟΕΟ
(ΙΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ) ΑΑ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ Ο ΕΑΑΙαΑΙ ΙΑΟΕΟ ΙΕΑΟ
ΑΑΓΕΑΟΑΟΕΑΑΕΟ ΑΑΙΙ ΟΑΓΕΟ ΒΑΟΟ, ΕΑΟΡΙ Α, ΟΑΟΑΑΑΙΕΟΑΑ, ΕΑΕ ΙΕΕΥΑΑΑ

ΑΑΑΕΕΑ ΕΑΕΑΕΟΕ ΑΙ ΑΕΑΕΟΕ ΤΙΟΤΑΙΕΟ ΑΑΟΑΥΑ. ΑΟ ΕΕ
 ΑΟΕΕΟΑΙΤΙ ΑΟ ΟΑΙΟΕΑΕΑΑΟΥΑΑΕΟ ΥΑΑΙΕΑΑΙ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΕΟ
 ΤΙΤΑΙΟΕΟΑΑ (ΑΑΟΥΙ ΑΤΑΕΕΑ) ΤΕΥΑΑΟ, ΟΥ ΑΤΑΑ ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-6
 ΙΑΒΕΕΕΟ ΤΕΑΑΑΕΕ, ΑΘΑΙΤΑΑΑΟΑΑ ΑΟΑΑ ΑΑΟΥΙ ΑΤΑΕΕΑ
 ΑΥΟΟΕΑΑΟ. ΑΙΟΕΑΑ, ΑΑΑΕΕ ΑΘΑ ΑΑΟΥΙ ΑΤΑΕΕΑ ΤΕΥΑΑΟΕΕ
 ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΕΟ ΑΑΟΥΙ ΑΤΑΕΕΑ ΑΥΟΟΕΑΑΟ. ΑΟ ΑΕΟΕ ΕΕΕΑΑΑ
 ΟΑΑΑΙ ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-6 ΙΑΒΕΕΕΟ ΤΙ ΥΑΙΟΕΕ ΑΕΟΒΙ ΑΕΥΕΕΟ ΑΙ ΤΕΑΟΕΕ
 ΑΑΙΤΑΟΟΑΕΑΙ, ΤΕΟΕ ΙΑ-7 ΙΑΒΕΕΕΟΑΑΙ ΑΑΙΤΙ ΟΕΕΑΑΕΑΑΥ.
 ΑΟΟΑΟΕΕ ΤΙΟΤΑΟΕΟΕΕ ΒΑΟΕΑΕΟ ΔΕΟΤΙ ΑΑΟΥΕ
 ΟΑΙΟΕΑΕΑΑΙΤΙ ΥΑΙΤΑΕΟΑ ΤΕΑΕΕ ΤΕΑΟΑ ΤΕΒΟΥΙ ΑΕΕΕΑ ΟΑΑΑΙ ΙΟΑΕΕΟ
 ΙΑ-7 ΙΑΒΕΕΕΟ ΤΕΙΟΕ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΑΑΟΕΑΑΟΕΕ ΒΑΟΕΟ ΑΥΕΑΟΑ
 ΑΑΙΤΙ ΙΑΟΑΕΕ ΤΙΟΤΕΟ ΤΕΙΟΕ, ΑΑ ΑΙΕΕ, ΑΑΟΕΑΟΕΒΕΕΑΑ,
 ΕΥΟΑΕΕΑΑ ΑΤΑΕΙ ΑΕΟΟΕ ΟΕΙΤΑΙ ΑΕΕΕΟ ΟΑΑΑΙ ΑΑΙΤΑΕΟ
 ΑΟΥΕΑΕΙΤΑΑ. ΕΙ ΥΑΙΤΕΑΑΑΟΥΕ, ΟΙ ΥΑ ΟΒΙΤΑΑΑ ΟΑΑΑΙ ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-7
 ΙΑΒΕΕΕ, ΙΑΟΕΑΙ ΑΟΕΑΑ, ΑΟΥΕΑΕΑΕΑΑ ΑΑΑΑ ΙΑ-6 ΙΑΒΕΕΕΟ
 ΑΑΟΒΙΑΕΟ ΟΑΕΕΑΕ, ΕΙΕΟ ΑΑΙΤΙ, ΟΙΤΙ ΑΟ ΑΑΟΥΑΟ ΥΑΟΡΕΑΕΙΤΑΑ
 ΧΑΘΟΙ ΑΟΕΑΑ ΙΑΙ ΥΑΥΑΕΙΤΟ ΑΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΑΑ ΥΙΤΑΕΕΕ
 ΤΙΟΤΕΟ ΤΙΟΤΑΑΑΑ.

ΟΑΑΙΤΙΕΟ ΕΑΑΙΤΑΙΤΑΟΕΟ ΤΕΑΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΕΟ ΤΕΥΑΑΑ
 „ΥΑΙΤΑΕΑΟΙ ΑΑΟΕΕ“ (ΑΑΙΤΑΟΕΕΑΑΟΕΕ) ΟΑΙΟΕΑΕΒΑΟΙΤΙ ΑΑΕΟ ΑΕΕΕ
 ΑΑΑΑ, ΟΥ ΑΟΕΕΟΑΙΤΙ ΑΟ ΑΟΑ ΙΑΟΟΙ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΕΟ
 ΑΑΟΥΙ ΑΤΑΕΕΑ, ΑΟΑΙΑ ΕΙΤΑΑ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΤΟ (ΥΑΙΤΟ ΥΑΙΤΕΑΑΑΟΥΕ
 ΟΑΑΙΤΙΕΟ ΕΑΑΙΤΑΙΤΑΟΕΟ) ΤΕΑΟ ΤΕΥΑΑΑΟ. ΑΟΑΕ ΑΕΕΑΟΑΑΟΥΕ, ΟΑΑΑΙ
 ΙΟΑΕΕΟ ΙΑΟΟΙ ΙΑ-7 ΙΑΒΕΕΕΟ ΑΑΟΒΙΑΑ ΙΑΙ ΕΙΤΑ ΑΟΕΕ ΟΑΟΕΙ ΑΟΕΕ
 ΙΑΑΕΑΕ ΕΟΙΑΑ ΑΙΤΑΑΟΕ ΟΑΙΟΕΑΕΒΑΟΙΤΙ ΑΑΕΟ ΟΑΙΤΟΧΙΟΤΕΟΑΕΟ
 ΤΕΙΟΕΟΕΑΕΕ. „ΥΑΙΤΑΕΑΟΙ ΑΑΟΕΕ“ ΟΑΙΟΕΑΕΒΑΟΙΤΙ ΑΑΑ ΕΕ
 ΤΙ ΕΑΙΤΑΙΕΟ ΧΑΘΕΑΑΟΥΕ 208-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-6 ΑΑ ΙΑ-7 ΙΑΒΕΕΑΕΟ
 ΤΟΑΙΤΟΕΕ ΑΟΕΕΑΙΤΙ ΑΕΕ ΒΑΟΙΤΙ ΥΕΙΤΑΑΑ.

ΟΑΑΑΙΤΙ 208-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-6 ΙΑΒΕΕΕ ΑΟ ΔΑΟΟΑΙ ΑΟ
 ΤΕΟΕΑΟΡΙ ΑΑΑΕΕ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΤΟ ΤΙ ΕΑΙΤΑΑΟ. ΟΙ ΥΑ ΟΑΘΑΟΕΑΕΙΤΟ
 ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΑΑΟΑΑΕΑΑΟΕ ΤΙΟΤΑΟΥΕ ΟΑΟΑΟΕΑ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΤΑ,
 ΕΑΑΟΑΟΑΑΑ, ΟΙΤΙ ΑΘ ΟΑΑΑΕΑ ΤΕΟΕΑΟΡΙ ΑΑΑΕΕ ΑΑ ΟΑΙΟΕΕΕΑΙΤΕ
 ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΤΙ. ΕΟΕΕ ΟΙΤΑΕΕΙΑ ΤΙΟΤΑΟΕΟΕΕ ΑΘΟΕΕ ΕΟΥΑΑΑ ΑΟ
 ΔΟΕΙΥΕΔΑΕ, ΑΟΑΕΕ ΑΘΟΕ ΑΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΑΑ ΟΙΑΑ ΑΑΙΤΙ ΥΑΑΑΑΑ.
 ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΤΙ ΑΙ ΥΑΙΤΕΑΑΑΟΥΕ ΑΟ ΑΧΑΟΑΟ ΕΑΑΑ ΔΑΟΕΙΤΟΙ ΑΕΟ
 ΑΑΙΤΑΟΡΕΑΙΤΑΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΑΟ. ΟΑΑΑΙ ΤΙΟΤΑ
 ΑΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΑΑ ΟΙΑΑ ΑΑΙΤΙ ΥΑΑΑΑΟ ΟΒΙΟΑΑ ΕΙΕΟΤΙ, ΟΙΤΙ
 ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΕΟ ΑΥΕΑΑΕΟ ΒΑΟΕΑ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΑΟΕΑΙ ΥΑΟΟΑΑΙΤΙ. ΒΑΟΕΟ
 ΤΟΑΙΤΟΕΕ ΙΑΒΕΕΕ ΕΕ ΑΟΕΟ ΑΟ ΙΑΟΟΙ ΕΟ, ΟΙΤΙ ΑΟΥΕΑΑΑΕΕ
 ΔΟΙ ΥΑΑΟΟΑΕΟ ΑΥΑΕΕ ΟΙΑΑ ΤΙ ΑΑΑΟ ΔΑΟΕΙΤΟΙ ΑΕΟ ΥΑΧΑΟΑΑΑ,
 ΑΟΑΙΑ ΕΟ, ΟΙΤΙ ΤΙΟΤΑΟΕΕΑΑ ΟΒΙΟΑΑ ΑΑΙΤΟΑΥΕΑΟΙΤΟ ΟΑΙΟΥΕΕΟ
 ΑΑΙΤΙ ΥΑΙΤΑΑΕΕ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΤΙ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΤΕΟΕΑΟΡΙ ΑΑΑΕΕ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΤΙ.

ΟΙ ΥΑ ΟΑΔΑΕΑΑ ΟΑΟΑΙΔΟΕΕΙΟ ΤΕΕΑΟΡΙ ΑΑΕΟ ΓΙ ΟΙΑΟΕΟΕΕ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΕ,
ΑΙΕΕ ΕΟΥΑΑΑΑ ΑΑΙΕΑΓΕΟ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ ΑΥΑΕΟ ΟΑΟΑΙΔΟΕΕΙ
ΑΑΟΑΓΟΕΑΕ.

2. 208-Α ΤΟΔΕΕΟ ΙΑ-6 ΓΑΒΕΕΕΟ ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΑΟ ΑΟ
ΑΙΔΟΕΕΑΑΟ ΕΟ ΑΕΟΕ, ΟΙΙ ΟΑΑΙΤΕΟ ΕΑΑΙΔΑΙΤΑΟΕΟ ΤΕΕΑΟΡΙ ΑΑΕΟΑ
ΕΟ ΟΥΑΥΑΙΤΕΟ ΑΑΙΙ ΑΑΙΙ ΒΑΑΟΕΕ ΟΑΑΑΑΑΕ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΑΑΙΙ ΟΒΙ ΟΑΑΟ
ΑΑΙΤΑΙ ΤΕ ΕΓΟΟΑΓΥΕΕΟ ΟΑΟΑΙΔΟΕΕΙΟ ΤΕΑΟ ΤΕΟΕ ΑΑΟΑΥΕΑΟΑΑΕΟ ΑΑΕΕ.
ΑΑΟΑΥΕΑΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑ, ΙΔΟΕΕΑΥ ΟΙΙ ΟΑΟΕΙ ΑΕΟΕΕ ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΙΤΑΑ
ΤΕΟΕΑΟΡΙ ΑΑΑΕ ΑΑ ΟΑΙΔΟΕΕΕΑΓ ΟΑΟΑΙΔΟΕΕΙΤΑ ΤΙ ΕΑΓΑΙΕΕΑΑΕΟ
ΑΑΕΙΤΑΥΙ ×ΕΕΑΑΕΟΑ. ΕΟΙΥΑ ΑΑΟΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΑΕΕΑ ΕΟ ΤΙΕΥΑΓΑΕΙΤΑΓΕ
ΑΑΟΑΙΤΑΑ, ΟΙΙ ΑΟΑΕ ΟΑΟΑΙΔΟΕΕΙΤΑ Ο×ΕΑΑΑ, ΟΘΕΟΑΑΕΑΟ ΥΙ ΑΕΕΟΑ,
ΑΟΕΕΟΑΓΙ ΑΟ ΕΑΑΑ ΤΕΟΕΑΟΡΙ ΑΑΑΕΕ ΑΑ ΟΑΙΔΟΕΕΕΑΓΕ
ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΟ ΑΑΙΙ ΟΑΓΕΟ Ο×ΕΑΑΑΟ ΑΑ ΑΟΑ ΙΔΟΟΓΙΤΑΙ
ΟΑΟΑΙΔΟΕΕΙΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΟ ΑΑΟΑΥΕΑΟΑΑΕΟ ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΙΤΑΟ.
ΤΙ ΘΑΕΑΘΑΙ ΤΕΟΕΑΟΡΙ ΑΑΑΕΕ ΑΑ ΟΑΙΔΟΕΕΕΑΓΕ ΟΑΟΑΙΔΟΕΕΙ ΟΓΑΑ
ΑΡΕΙΟ ΕΙ ΟΑΟΑΙΔΟΕΕΙΤΕ, ΟΑΑΑΥ ΑΟΟΑΑΕΕΑΑ ΕΑΕΕΑΑΑ ΤΕΟΕ ΟΑΘΙΑ.
ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΑΕΕ ΑΑΕΑΑΑΟΕΕΑ, ΟΑΘΙΕΟ ΑΑΓΑΕΕΑΕΟ (ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΟ
ΤΕΥΑΑΕΟ) ΕΟΑΕΕ ΙΑΘΑΓΕΑΓΕ ΟΑΘΙΑΟ, ΟΙΙ ΔΕΕΥ ΑΑΕΓΟΑΟΑΟΑΑΟΕ ΘΕΟΟ
ΙΔΟΕΕΙΤΑΟΑΟΕΑΑΟΕΑΓ ΘΕΟΑΑΕΕ ΟΑΑΑΕΟΕΑΓΑΑΑ ΤΕΟΥΑΓΟ
ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΙΤΑΟ, ΕΑΑΕΟΕ Ο×ΕΑΑΕΟ ΑΑΟΑΥΑΑΑΑ ΟΑΕΟΟΓΑΑΕΥΙ ×ΕΕΕ
ΕΥΙ Ο ΓΙ ΟΙΑΟΕΟΕΑΑ ΟΟΟΕ×ΑΟΓΑΑΓΕ ΟΑΟΑΙΔΟΕΕΙΤΕ ΑΑ ΟΑΟΑΑΓΕΟΕ
ΟΑΘΟΓΥΑΟΓΙ Ο×ΕΑΑΑΑΕΕ. ΙΔΟΕΕΙΤΑΟΑΟΕΑΑΕΟ ΑΑΓΑΓΙ ΟΥΕΑΕΑΑΕΟ
ΕΟΟΓ ΟΕΟΕΑΑ ΓΑΥΑΑΕ ΑΑΕΑ ΘΑΑΓΑΑΓΙ ΤΕ ΕΓΟΟΑΓΥΕΕΟ
ΟΑΟΑΙΔΟΕΕΙΤΑΑΕΑΓ ΑΑΙΤΑΙ ΤΕΟΑΕΑΓ ΕΟΑ ΟΓΑΑ ΕΥΙ Ο ΑΑΟΑΓΟΕΟΑΑΟΕΕ,
ΟΙΙ ΥΙ ΑΑΕΕ ΑΑΑΕΕ ΑΑΑΑΑΑΓΟΕΕ ΓΑΑΕΑΕ, ΓΑΓ ΕΓΑ ΤΕΕΑΟΡΙ ΑΑΕΟΑ ΕΟ
ΟΥΑΥΑΙΤΕΟ ΑΑΙΙ ΟΒΙ ΟΑΑΑ ΕΘΓΑΑΑ ΑΑ ΑΟΑ ΤΕΕΑΕΟΑΑΑ ΕΙ ΟΑΟΑΙΔΟΕΕΙΟ
×ΟΓΟΥΕΕΟΑ, ΟΙΙ ΔΕΕΥ ΑΟΟΑΑΕΕΑΑ ΑΑΓΑΕΕΑΑΟ ΑΓΑ ΕΟ ΕΙ ΟΑΘΙΑΟ, ΑΓ
ΕΙ ΤΕΟΑΟΟΕ ΟΑΓΕΑΑΑΑΑΟΥΕ ΕΕ ΘΑΟΕΓΟΓΑΕΟ ΟΑΕΕΕΑΟ.

3. ΑΟ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΑΓ ΕΓ ΤΕΟΑΟΟΕ ΑΕΕΑΟΑΑΑΟΥΕ ΟΑΑΑΓΙ ΓΙ ΟΙΑΟ
ΑΙΔΟΕΕΑΑΑΑΟ ΙΔΟΕΕΙΤΑΟΑΟΕΑΑΕΟ ΑΑΟΑΟΕΓΙ ΕΑΑΕΑΑ
ΑΑΓΑΓΙ ΟΥΕΑΕΑΑΕΟ ΤΕΑΓΕ. ΑΓ ΤΕΙΔΟΕΑΑΕΕ ΑΑΙΙ ΟΑΓΑΟΕΕ ΓΑΑΕΟΓΕΑΟΕ
ΤΙ ΘΓΑΑΑΑΑ ΕΑΑΑΑ ΟΓΑΑ ΔΑΑΑΓ ΑΑΟ ΤΕΟΕΑΟΡΙ ΑΑΑΕΕ ΑΑ ΟΑΙΔΟΕΕΕΑΓΕ
ΟΑΟΑΙΔΟΕΕΙΟ ΓΟΑΑΓΕΑΓΕΥΕ. ΟΥΑΥΑΙΤΑ ΕΘΓΑΑΓ ΑΑ ΑΓΑΑΑΟΕ ΕΓΟΑΟΑΟΕΟ
ΟΑΑΑΓΥΕ ΑΟ ΑΑΑΑΑΓΑΑΑ ΑΔΑΟΕΓΟΑΑΕΟ ΕΑΓ ΑΑΕΑ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΟ
ΤΕΥΑΑΑ. ΙΔΟΕΕΙΤΑΟΑΟΕΑΑΑ ΑΟ ΑΟΕΕΟΑΓΙ ΑΟ ΟΑΟΑΕΓΑ ΤΙ ΟΑΙΔΟΕΕΕΟ
ΤΕΑΟ ΟΑΙΔΟΕΕΕΟ ΑΑΥΑΓΕΟ Ο×ΕΑΑΑΓΙ ΟΕΕΑΑΑΟ. ΘΟΕΓΥΕΘΕΑΑ
ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕΑ, ΟΙΙ ΟΑΑΕΑ ΟΑΓΕΑΑΑΑΟΥΕ, ΑΟ Ο×ΕΑΑΑΓΙ ΟΕΕΑΑΑ
ΕΓ ΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΑΑ ΕΥΙ Ο ΑΑΙΔΟΕΕΑΑΟΕΕ. ΟΑΕΑΓΙ ΠΑΑΑΑΕΓΙ ΓΙ ΟΙΑ ΑΟ
ΟΓΑΑ ΕΡΕΑΓ ΑΑΟ ΤΕΕΑΟΡΙ ΑΑΟΕΕ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΙΤΑΟ,
ΤΙ ΟΑΙΔΟΕΕΕΟ ΟΓΑΓ ΟΥ ΙΔΟΕΕΙΤΑΟΑΟΕΑΑΕΟ ΑΑΓΑΓΑΓΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑΕΕ
ΘΕΟΕΟ „ΟΥΑΥΑΑΓΕΟ“ ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΙΤΑΟ. ΤΙ ΟΑΙΔΟΕΕΑ, ΟΓΑΓ ΟΥ
ΑΑΑΓΕΑΓΕ, ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΟΥΑΥΑΑΟ, ΙΑΑΟΑΓ ΑΟ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΑΓΑΟΥΕ ΙΔΟ ΔΑΕΟ

ΟΒΥΓΑΑΑΟ ΕΑΑΑΑ ΓΙ ΟΓΑΟΕΟΕΕ ΟΕΓΑΓΑΑΕΕΑ. ΑΟ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΕΑΓΙ ΠΑ
ΓΙ ΟΑΓΑΟΕΕΑ ΟΑΟΥΑΓΙ Ο ΕΟΑΕ ΓΑΑΓΙ ΑΟΑΓΙ ΑΑΟΥΕ, ΟΓΙ ΓΑΓ ΕΑΑΕΟΕ ΕΑΑΕ
ΑΑΓΙ ΑΑΕΕΓΙ Ο ΑΟΑ ΟΓΑΓ ΟΥ ΓΙ ΟΑΓΑΟΕΕΑΓ, ΑΟΑΓΑΑ, ΟΓΑΓ ΟΥ
ΓΑΓΟΕΑΟΥΑΓΙ ΥΕΕΕΓΑ ΟΟΑΕΑΘΟΓΑ. ΑΟΟΑΑΟΕ ΑΕΕΑΟΑΑΑΟΥΕ ΓΙ ΟΑΓΑΟΕΕΑΓ
ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΑΓ ΟΓΑΑ ΑΑΓΙ ΕΥΑΓΙ Ο ΕΑΑΕΟΕ ΟΑΓΙ ΟΑΓΑΟΕΕΑΓ
ΟΧΕΑΑΑΓΙ ΟΕΕΑΑΑ, ΑΕΓΑΕΑΓ ΕΑΕ ΓΓΑΟΑΑΟΕΑΑ ΑΕΑΕ ΟΧΕΑΑΑΕΕ
(ΑΑΕΑΑΑΟΕΑΑΑΑΕΕ) ΑΟΕΟ ΑΥΑΟΟΑΕΕΕ.

ΑΓΑΑΓΑΑ, ΓΕΟΕΑΟΡΓ ΑΑΕΕΕ ΑΑ ΟΟΥΑΓΑΓ ΓΙ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΙ Ο
ΑΑΟΑΓΟΕΑΟ ΒΑΟΓΓΑΑΑΑΓΟ ΑΟΑ ΓΑΟΟΓ ΟΑΑΓΕΟΓ Α ΓΙ ΟΑΓΑΟΕΕΕΟ
ΘΕΟΓ ΑΓΟΕΕ ΑΑ ΘΟΓ ΧΑΟΕΟΕΕ ΓΑΕΓΑΑ, ΑΟΑΓΑΑ ΕΑΑΑΑ
ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΓΑΕΟ ΑΑΟΕΑΕΕ. ΟΑΓΑΟΕΕΕΑΓΕ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΙ ΑΟΕΕΟΑΓΓΑΟ
ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΓΑΕΟ ΓΕΑΟ ΓΙ ΟΑΓΑΟΕΕΕΟ ΑΓ ΓΕΑΟΟΕ ΑΓ ΑΑΑΟΥΑ.
ΑΑΟΥΑΑΑΑΕΕΑ, ΟΑΕΘΓΑΟ ΓΕΕΑΟΡΓ ΑΑΕΟ ΓΑΕΑΘΟΟΟΕ ΟΑΧΟΡΑΑΕΕ.

ΓΙ ΟΑΓΑΟΕΕΕΟ ΓΕΟΕΑΟΡΓ ΑΑΕΓΑΕΟ ΟΑΧΟΡΑΕΕΑΓ ΑΑΓΓΑΟΟΑΑΑΑΟ
ΕΡΕΑΑΑ ΑΑΟΓΘΟΕΕ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΙ Ο ΘΟΑΥΑΑΑΓΟΟΕΕ ΟΑΓΑΟΕΑΕΕ. ΕΑΕ
ΡΕΟΕΕΑΑΑΑ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΙ Ο ΓΕΟΕΑΟΡΓ ΑΑΕΓΑΕΟ ΑΟΑΓΓΙ ΟΑΟΕΟΕΕ
ΟΕΓΑΓΑΑΕΕΕΟ ΟΑΧΑΟΑΑΕ ΟΑΓΓΕΧΑΟΕΑΑΑ. ΕΟΓΑ ΕΥΑΕΑΕΑΑ, ΓΑΟΑΓ
ΓΑΕΓΥ ΑΑΟΟΟΑΑΑΑ ΓΕΓΕΥΓΑΑΑΑΕ ΓΕΕΑΟΡΓ ΑΑΕΟ ΑΑΕ ΟΑΓΒΥΓ Α
ΓΙ ΟΑΓΑΟΕΕΕ ΓΕΑΑΕΑΑΕΑ.

ΑΟΑΑΑΓ ΑΑΓΓΓΑΕΓΑΟΑ, ΟΑΑΑΑΓ ΓΙ ΟΑ ΑΑΟ ΘΑΟΟΑΓΑΟ ΑΑΟΓΘΟΕ
ΘΟΑΥΑΑΑΓΟΟΕ ΟΑΓΑΟΕΑΕΟΥΕ ΑΥΕΑΟΑΑΟΕ ΕΑΓΑΕΓΓΕΑΟΑΑΕΟ ΘΟΕΓΥΕΘΟ.
ΑΟ ΘΟΕΓΥΕΘΕ ΑΟΕΕΟΑΓΓΑΟ ΑΑΟΕΑΑΟΕΕ ΓΑΟΕΕΑΓΓΕΑΟΕ ΓΕΑΓΕΟ
ΓΕΟΑΥΒΑΑΑΑ ΑΟΑ ΓΑΟΟΓ ΑΓ ΓΕΑΟΟΕΕ ΑΑ ΑΑΑΕΑΑΟΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΑΕΕ
ΟΑΟΑΑΑΕΓΑΟ, ΑΟΑΓΑΑ ΓΕΟΕ ΑΑΓΓ ΟΑΓΑΑΕΟΑΕΑΕΟ ΕΟΑΕΕ ΒΕΓΑ ΘΕΟΓ ΑΑΑΕΟ
ΟΑΘΓΑΟ, ΟΑΥ ΓΑΘΟΕΓΑΕΟΟΑΑ ΑΑΓΓ ΟΕΥΑΑΑΑΑ, ΓΕΟΕ ΟΑΓΧΑΟΑΑΑΑΕΕ
ΟΟΑΕΑΘΟΕΟ ΓΑΟΕΑΑΓ, ΟΑΥΑΓΓΓΕΟΑ ΕΟ ΓΕΕΑΟΡΓ ΑΑΕΟ ΑΑΟΥΑΑΕΟ
ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΓΑΟ. ΑΓΑΑΓΑΑ, ΟΑΕΟΓΑΑΕΥΓ ΧΕΕΕ ΟΓΑΑ ΕΥΓ Ο
ΕΑΓΑΕΓΓΕΑΟΑΑΕΟ ΘΟΕΓΥΕΘΕΟ ΟΓΑΓ ΟΥ ΓΑΕΑΘΟΟΟΕ, ΕΟΑ ΟΟΑΕΑΘΟΟΟΕ
ΘΕΟΓ ΑΑΑΕ. ΟΑΓΑΟΕΕΕΑΓΕ ΓΕΑΓΕΟ ΓΕΥΒΑΑΕΟ ΑΑΑΕΑΑΟΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΑΑΕΟ
ΑΟΟΥΑΑ ΓΑΟΥΕ ΑΟΕΟ ΑΑΟΑΓΟΕΟΑΑΟΕΕ, ΟΓΑ, ΟΓΑΓ ΟΥ ΟΕΑΑ ΕΕΘΑΑ,
ΕΑΑΑΑ ΟΑΓΑΟΕΑΕΟΑΓΧΑΟΑΑΑΕΕ ΟΟΑΕΑΘΟΕΑ ΟΒΓ ΟΑΑ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΟΕΕ.

4. ΑΑΟ ΑΑΑΕΑΕΑΟΑΑΕ ΓΙ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΥΑΕΟΑΑ ΓΟΕΕΥΑΑΑΟ, ΟΓΙ
ΟΑΑΑΑΓ ΓΙ ΟΓΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕ ΟΑΓΘΥΕΕΟ ΑΑΓΓ ΟΑΓΑΕΟΑΟ,
ΓΙ ΟΑΓΑΟΕΕΑ ΑΑΓΓ ΑΕΟ ΑΑΑΕΑΟΑΕΑΑΟΕΕΟ ΟΓΕΟΥΕ, ΕΟΓΑ ΓΑΟ ΑΑΟΥ
ΑΓΑΟΕΥΑΑΟΒΑΑΑΕ ΑΑΟΑΓΓΑΑΑ ΓΕΑΕΥΓΑΑΕ. ΕΓΓΕΟΑΟΟΕΕ
ΟΑΓΑΟΕΑΕΑΟΟΥΑΑΑΕΟ ΑΑΟΕΑΕΕΑΑΓ ΑΑΓΓ ΓΑΕΓΑΟΑ, ΟΓΑΑ ΑΑΕΑΕΑΟ
ΑΑΟΕΑΓΑ, ΕΟ ΑΕΟΕ ΕΓΟΑΟΑΟΕ ΕΕΑΑΑΑ ΟΒΑΟΕΑΥΑΓΟΕΓ ΟΑΟΥΕΑΕΕΕ.
ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΙ Ο ΟΑΟΟΥΑΑΥΓ ΧΑ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΑΑΓΓ ΑΕΕΓΑΑΟ ΟΓΑΓ ΟΥ
ΕΓΓΕΟΑΟΟΕΕ ΓΙ ΟΑΓΑΟΕΕΕΟ ΟΑΟΟΥΑΑΥΓ ΧΕΟ ΑΑΟΑΟΥΑ, ΕΟΑ ΓΑΟΕΑΓ
ΑΟΕΑΑΑΥ. ΕΑΟΡΓ Α, ΑΟΕΑΟΓ ΟΕΑΑ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΟΑΕΕΑΑΓ Ο ΓΑΓ ΟΥ
ΓΙ ΟΑΓΑΟΕΕΑΕΑ ΘΕΟΑΑΕ ΟΧΕΑΑΑΕ ΑΑ ΟΑΘΟΟΥΑΥΕΑ, ΕΟΑ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΙ Ο
ΑΑΟΓΘΟΕΑΟΕ ΑΑ ΟΑΘΟΟΥΑΥΕΑ.

ΟΙ ΥΑ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΟΑΑΙΕ ΟΒΑΟΕΥΑΙΟΕΙ ΑΕΟ ΑΑΙ αΑΟΑΕΟ ΑΑΕ,
 ΟΙΑΟΑΒΕΕΑΑ, ΕΙ ΓΕΟΑΟΟΕΕ ΤΙ ΟΑΙΟΕΕΑΑΕΟ ΤΕΙΑΟΕ
 ΟΒΑΟΕΥΑΙΟΕΙ ΑΑΕΑ ΑΑΑΕΟ, ΑΟΑΕ ΑΕΕΑΟΑΑΑΕ ΑΑΑΕΕΕ ΟΑΟΑΕΑΑΑΕΕΑ,
 ΟΙ ΓΑΕΕ ΕΟ ΟΙΑΑΕΕΑΕ, ΤΙ ΟΑΙΟΕΕΑ ΑΑΙΕΑΙ Ο ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ Ο,
 ΑΙ ΑΑΟΑΑΟ ΓΕΟΕ ΟΑΑΟΕΕΑΑΙ ΑΑ ΑΑΒΑΟΕΙΟΑΑΕΟ ΕΑΙ ΑΑΕΑ
 ΑΑΓΕΑΟΑΟΕΑΑΕΟ ΑΑΙ ΟΑΓΕΟΑΟ ΟΑΙ ΟΑΙΟΕΕΑΙ ΡΑΕΑΟ×ΕΑΑΕΟ
 ΑΒΕΥΑΙΟΟΟΕ ΑΑΑΥΑΙ Ο ΘΕΟΑΕ ΟΕΟΟΑΑ (ΕΙΟΑΟΑΕ), ΟΙ ΑΙ ΟΥ
 ΑΑΑΙΕΑΓΕΟΑ. ΟΑΟΥΑΕΕΑΑΙ ΟΑΙΟ, ΟΙ ΤΙ ΟΑΙΟΕΕΑΙ ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΟ
 ΒΑΟΕΙΟΙ ΑΑ ΟΑΟ×ΑΟΑΑ ΑΑΑΕΟ ΑΕΓΑΑΕΟ ΑΑΙ. ΕΟ ΑΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΕ
 ΟΑΑΙΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ ΒΑΟΙ ΑΑΑΓΑΟ ΑΑ ΟΑΑΘΥΕΑΟ ΑΓΑΑΟΕ
 ΟΑΟΟΥΑΥΙ×ΕΟ, ΟΑΑΟΕΙ Α, ΕΑΙ ΓΕΕ ΑΥΟΕΕ ΟΕΕΑΕΑΑΕΟ ΤΕΙΑΟΕ,
 ΑΑΑΕΕΕ ΟΑΟΑΕΑΑΑΕΕΑ, ΟΙ ΤΙ ΟΑΙΟΕΕΑΟ „ΓΑΟΑΑΙΑ ΟΙΟΥΟΙ Ο“ ΑΑ
 ΤΕΕΥΙ Ο ΑΟΑΑΑΕΑΑΟΟΟΕ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑ. ΤΙ ΟΑΙΟΕΕΑ ΓΑΙ ΕΙ Α
 ΕΓΑΓΕΟ ΑΑΕΑΑΑΟΕΑΑΕΟ ×ΑΟΑΕΑΑΟΕ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΑΑΕΑΓΑΟ ΕΑΑΕΟ ΕΑΟ,
 ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΤΙ ΟΑΙΟΕΕΑ. ΓΑΙ ΕΙ Α ΑΟ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΕΥΙ Ο ΕΑΕ ΟΑΑΕΑ
 ΟΙΑΑΑΕΟ ΙΟΑΑΟΕΕ. ΟΙ ΥΑ ΕΙ ΓΕΟΑΟΟΕΕ ΟΑΘΙΕΟ ΟΑ×ΑΟΑΑ ΑΟ
 ΕΑΑΟΑΑΑ ΑΙ ×ΑΟΑΕΑΑΟΕ, ΕΟ ΓΕΑΑΟΑΑΑ ΟΑΙ ΟΑΙΟΕΕΑΙ
 Ο×ΕΑΑΑΙ ΟΕΕΑΑΑΥ.

ΟΑΑΑΙ ΤΙ ΟΙΕΟ ΟΑ×ΑΟΑΑΕΟΑΟ ΑΟΥΕΕΑΕΑΑ ΑΓΑΑΟΕΟΑΑΟΒΑΑΕΑ
 ΕΟ ΟΕΓΑΓΑΑΕΕΑ, ΟΙ ΓΑΕΕΥ ΕΟΥ ΓΑΕΓΑΑ, ΟΙ ΑΟ ΑΟΑΑΙ ΑΟ ΓΕΑΥΟΕ
 ΟΑΑΑΙΟΕΑΥΕΙ ΑΑΕ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΟΑ ΑΑ ΤΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΤΕΙΑΟΕΑΑΑΟΕ.

ΟΑΑΑΙ ΤΙ ΟΙΕΟ ΑΟΑΑΙ ΑΕΟ ΘΕΟΙ ΑΑΑΟΕ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ Ο
 ΤΕΕΑΟΡΙ ΑΑΕΟ ΟΑΟΑΕΑΑΕΙ ΑΑΕΑ ΓΕΑΑΓΕΥΓΑΟ ΑΑΟΙ ΘΟΕΕ
 ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ Ο ΘΟΥΑΑΑΙΟΕ ΟΑΘΙΑΕΑ „ΕΕΘΕΑΙΟ ΕΑΕΘΙ ΟΕΟ
 ΒΕΓΑΑΥΙ ΑΑ“ ΑΟΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ Ο ΟΑΑΙ ΓΑΕΑ ΑΑΑΙ ΕΑΟΕΟ
 ΤΙ ΘΙΑΑΑΑ ΤΙ ΟΑΙΟΕΕΑΑΑΙΑ ΤΕΕΥΓΕΑΟ ΘΕΟΙ ΑΓΟΕ ΟΑΟΟΥΑΥΙ×ΑΑ.
 ΑΑΓΑΒΥΑΓΑΑΟΕΓΑ ΤΙ ΟΑΙΟΕΕΑΑΑΙΑ ΑΑΑΙ ΕΑΟΕΟ ΤΕΙΑΟΕ ΟΑΘΙΑ ΕΑΑΑΑΑ
 ΑΑΓΕΑΕΕΑΟ ΑΑ ΟΑΟ×ΑΟΑΑΟ ΒΑΟΕΙΟΙ ΑΑ. ΑΑΟΙ ΘΟΕΕ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ Ο
 ΑΕΑΓΑ ΒΑΕΑΟΑΙ ΤΕΕΥΓΕΑ, ΟΙ ΑΑΑΙ ΕΑΟΕΟ ΟΑΘΙΕΟ ΑΑΓΑΕΕΑΕΟΑΟ
 ΑΟΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΤΕΕΑΟΡΙ ΑΑΟΕΕ ΕΥΙ ΑΑ ΓΑΙ ΑΑΑΟΥΑΕΑ
 ΑΑΑΙ ΕΑΟΕΟ Ο×ΕΑΑΑ ΓΕΟΕΑΟΡΙ ΑΑΑΕ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΑΕΑ. ΑΑΟΙ ΘΟΕΓΑ
 ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΤΙ ΓΕΟΕΕΕΑ, ΟΙ ΟΑΑΟΕΙ ΟΑΙΟΕΑΕΟΥΕ ΑΑΓΕΑΕΑΟΑΑΟΕΕ
 „ΟΑΓΑΕΑΟΙ ΑΑΟΕΕ“ ΟΑΙΟΕΑΕΒΑΟΙ ΑΑΑ, ΟΙ ΓΑΕΕΥ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ Ο
 ΓΑΑΟ ΟΕΑΑΟ, ΕΑΑΑΑΑ ΑΑΓΕΑΕΕΙ Ο „ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΟΑΑΓΕ
 ΟΒΑΟΕΥΑΙΟΕΙ ΑΕΟ“ ×ΑΘΟΑΕ, ΤΙ ΥΑΙΟΕ ΟΑΓΕΑΑΑΑΟΕ ΑΟ ΕΥΙ
 ΑΑΓΑΟΕΕΑΑΟΕΕ ΑΑ ΟΑΘΙΑ ΟΑΑΑ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ Ο ΟΓΑΑ ΑΑΑΑΟΥΑΓΙ ΑΑ.
 ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΤΙ ΑΑ×ΕΘΟΕΟΑ ΑΑΟΙ ΘΟΕΕ ΕΙ ΓΑΑΓΥΕΟ ΓΑ-6 ΙΟΑΕΕΟ
 ΑΑΟΥΑΑΑ. ΓΑΑΑΑΕΓΑΑΟΕΑ ΓΕΟΑΟΥΑΕ ΕΟ ΑΑΟΑΓΙ ΑΑΑ, ΟΙ ΑΑΟΙ ΘΟΕΕ
 ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ Ο ΒΑΕΑΟΑΙ ΑΥΓΕΥΓΟΕΕ ΟΑΘΙΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΑΑΓΑΕΕΑΕΟ
 ΑΟΙ Ο ΟΑΑΟΕΙ Α ΟΑΟΥΙ×ΕΕΑΑ ΟΑΑ×ΑΟΑ ΙΟΑΑΑΟΕ ΟΑΘΙΑΑΕΟ
 „ΟΑΓΑΕΑΟΙ ΑΑΟΕΕ“ ΘΟΙ ΥΑΑΟΟΕΕ ΑΑΓΑΕΕΑΑ. ΟΑΑΑΙ ΤΙ ΟΙΕΟ
 ΟΑ×ΑΟΑΑΕΟΑΟ ΓΑΑΑΑΕΓΑΑΟΕΑ ΓΕΟΑΟΥΑΕ ΕΟ ΑΑΟΑΓΙ ΑΑΑ, ΟΙ

ΕΙ ΤΟΕΙΤΑΓΟΟΘΕ ΟΑΙΤΑΘΕΕΕΟ ΟΙΑΟΑΘ ΘΑΑΥΤΑΑΥΕ ΟΑΟΑΙΤΑΘΕΕΙΟ
ΘΒΑΘΕΑΥΑΙΘΕΙΤΑΕΟ ΟΑΙΤΕΑΑΑΑΑΥΕ ΟΑΘΙΑ ΥΑΕΕΑ ΒΑΘΙΤΑΑΑ
ΑΑΤΙΕΥΙ ΧΑ ΑΑ, ΟΑΟΑΑΙΤΕΟΑΑ, ΟΧΕΑΑΑΙΤΟΕΕΕ ΤΙΘΑΓΙ ΤΑΘΕΑ
ΑΑΙΤΕΙΕΘΟΟΑΥΕΘΕ ΑΙ ΘΕΘΑΕΕΟ ΟΑΙΤΑΘΕΑΕΒΑΘΙΤΑΑΑΘ ΕΒΥΑΑΘ.

5. ΕΘ ΧΑΘΘΕ, ΟΤΙ ΟΑΑΑΑΙ ΤΙΟΙΑ ΟΑΧΘΕΑΘ ΟΘΙΤΕΘ
ΤΕΘΕΑΘΡΙΑΑΕ ΟΑΟΑΙΤΑΘΕΕΙΟ, ΑΙΤΑΕΑ ΤΕΑΑΑΤΕΥΙΤΑΘ ΤΙΘΑΘΘΑΑ ΤΑΘΕΘ
ΤΕΑΘ ΟΑΟΑΙΤΑΘΕΕΙ ΟΑΑΙΤΑΕΑ ΒΑΘΙΤΑΑΑΙΕΕΕ ΤΙΟΙΑΘΕΘΕΕ ΑΘΟΑΕΘ
ΘΘΙ ΑΘΟΑΕ. ΕΑΘΡΙ Α, „ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΟ ΘΕΘΑΕΕΘ ΟΑΙΤΑΘΕΕΘ
ΟΑΘΘΙ ΥΑΘΙ ΕΙ ΑΑΘΘΥΕ ΥΑΕΕΕΑΑΑΕΘΑ ΑΑ ΑΑΙΤΑΘΑΑΑΕΘ ΟΑΘΑΙΘ
ΟΑΘΑΑΑΑ” ΑΑ „ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΟ ΟΑΙΤΑΘΕΑΘΙ ΟΑΘΘΙ ΥΑΘΙ ΕΙ ΑΑΘΘΥΕ
ΥΑΕΕΕΑΑΑΕΘΑ ΑΑ ΑΑΙΤΑΘΑΑΑΕΘ ΟΑΘΑΙΘ ΟΑΘΑΑΑ”. ΑΙ ΤΙΟΙΑΘΕΘΕΕ
ΑΘΘΑΕΘ ΑΑΤΑΘΘΑΑΕΕ ΑΑΘΑΕΑΥΕ ΟΑΟΑΑΙΤΕΟΑΑ ΤΑΘΘΑΙΤΕΑ:
„ΕΑΤΙ ΘΘΘΙ ΑΘΘΕΘ ΤΕΥΑΑΕΘ ΤΕΑΕΑΕΑ ΤΑΘΕΕΙΤΑΘΘΕΑΑΕΘ
ΑΑΙΤΑΙ ΘΥΕΑΕΑΑΕΘΑΕΑΕΘ ΑΑΕΕΘΥΑΥΕΘΘ ΑΥΘΘΕ ΧΑΘΘΑΕ, ΑΘΑΑ
ΟΑΕΑΤΙ ΠΑΑΑΕΙ ΑΘΑΑΑΕΘ ΑΘΘΑΙΤΑΑ. ΕΑΘΡΙ Α, .. ΕΙ ΟΑΙΤΕΑΑΑΑΥΕ,
ΟΤΙ ΑΑΘΑΥ ΟΑΟΑΙΤΑΘΕΕΙΟ (ΤΙΟΑΙΤΑΘΕΕΘ) ΤΕΙΤΑΘΕ ΑΑΙΤΑΙ ΘΥΕΑΕΑΑΘΕΕΑ
ΑΥΕΑΘΑ ΑΑ ΘΑΑΥΕ ΘΒΑΘΕΑΥΑΙΘΕΙΤΑΑ, ΕΑΕΑΑ ΤΙΟΑΙΤΑΘΕΕΑ ΑΕΕΘΘΑΘ
ΤΑΘ ΘΑΘΘΑΕΘΙΤΑΑΕΙΤΑΘ, ΟΑΥ, ΑΧΕΘΘΙ ΑΕ, ΟΑΟΑΙΤΑΘΕΕΙΟ
ΤΕΘΕΑΘΡΙ ΑΑΕΙΤΑΕΘ ΘΘΕΙΥΕΘΘ ΑΑΘΥΑΑΑΑΑ”.

ΘΕΘΑΕΕΘ ΟΑΙΤΑΘΕΕΘ ΟΑΘΘΙ ΥΑΘΙ ΕΙ ΑΑΘΘΕΘ 208-Α ΤΘΑΕΘ ΤΑ-6
ΤΑΒΕΕΘ ΑΑΑΕΕ ΘΑΑΑΘΥΕΑ (ΘΘΙ ΑΘΘΕ) ΑΘΑ ΑΑΤΙΕΥΘΘΑΑ: “ΕΘ
ΟΑΟΑΙΤΑΘΕΕΙΟ (ΤΙΟΑΙΤΑΘΕΕΘ) ΤΕΙΤΑΘΕ ΑΑΙΤΑΘΘΘΕΕΑ ΑΥΕΑΘΑ ΑΑ
ΘΑΑΥΕ ΘΒΑΘΕΑΥΑΙΘΕΙΤΑΑ, ΟΑΟΑΙΤΑΘΕΕΙΟ ΕΑΑΙΤΑΙΤΑΘΑΘ,
ΤΙΟΑΙΤΑΘΕΕΘ ΤΕΙΤΑΘΕΑΘ ΟΑΧΘΡΑΑΕΑΑ, ΑΙ ΕΙ ΤΙΟΑΙΤΑΘΕΕΑΘ –
ΟΑΟΑΙΤΑΘΕΕΙΟ ΕΑΑΙΤΑΙΤΑΘΕΘ ΤΕΙΤΑΘΕΑΘ ΟΑΧΘΡΑΑΕΑΑ,
ΑΑΘΥΙ ΑΤΑΑΕΕΑ ΑΑΙΤΑΘΑΘ ΑΑΤΕΑΘΑΘΕΑΑ 30 ΑΥΑ-ΥΑΙΤΑΑ ΑΑΑΕΕ
ΑΑΘΑΘΕΙΘΑΑΕΘ ΟΑΘΑΑΑ. ΑΥΤΕΥΙΘΕΕ ΑΑΤΕΑΘΑΘΕΑΑ ΑΑΘΥΙ ΑΤΑΑΕΕΑ
ΑΥΘΘΘΕΑΑΑ. ΕΘ ΑΑΤΕΑΘΑΘΕΑΑ ΑΑΤΙΘΑΙΤΕΕ ΕΘΤΑ ΘΘΙ ΥΑΘΕΘ
ΤΙΤΑΒΕΕΘ ΤΕΙΤΑΘΕ, ΟΑΟΑΙΤΑΘΕΕΙΟ ΟΑΑΙΤΑ ΥΑΕΡΕΑΑ ΑΑΑΑΕΑΙΘ
ΑΥΤΕΥΙΘΕΕ ΑΑΑΕΕ”. ΑΙΤΕΙ ΑΕΘΘΕΑ ΟΑΙΤΑΘΕΑΘΙ ΟΑΘΘΙ ΥΑΘΙ
ΕΙ ΑΑΘΘΕΘ 212-Α ΤΘΑΕΘ ΤΑ-5 ΤΑΒΕΕΘ ΑΑΑΕΕ ΘΑΑΑΘΥΕΑ (ΘΘΙ ΑΘΘΕ).

ΑΥΤΕΥΙΘΕΕ ΘΘΙ ΑΘΘΑΑΕΑΙ ΥΑΙΘ, ΟΤΙ ΕΑΤΙ ΠΑΑΑΑΕΕ
ΑΑΕΙΘΑΘΑΘΑΘΘΕΑ ΘΑΑΑΙ ΤΙΟΙΑΕΘ ΑΑΤΑΕΑΑΕΕ. ΕΘΙΥΑ ΤΕΑΑΥΙΤΕΑ,
ΟΤΙ ΕΑΤΙ ΠΑΑΑΑΕΙΑ ΕΘΑ ΟΙΤΑ ΤΙ ΑΒΑΘΘΕΑΙΘ ΑΘ ΟΑΕΕΕΑΕ, ΟΤΙ ΑΘ
ΤΙ ΑΑΘ ΤΙΟΑΙΤΑΘΕΕΘ ΤΕΕΑΘΡΙ ΑΑΕΘ ΑΘΘΕΙΘΘΕΑΑ ΑΥΘΙΑ,
ΟΑΑΕΥΑΘΙ Α ΑΑΑΕΑΑΑΑ ΑΑ, ΟΑΟΑΑΙΤΕΟΑΑ, ΕΑΤΙ ΘΕΘΑΑΑ ΤΑΕΑΘΘΘΕ
ΑΑ ΟΑΙΤΑΘΕΕΑΤΕ ΟΑΟΑΙΤΑΘΕΕΙΘΕ. ΤΑΘΕΒΑΘΘΕΑΕΘΑΕΑΘ ΤΕΘΥΑΑΑΕΕΑ,
ΟΙ ΑΙ ΘΥ ΥΑΕΘΑΑΑ ΕΙΘΕΘ ΤΘΕΥΑΑΑ, ΟΤΙ ΤΙΟΑΙΤΑΘΕΕΑ
ΤΕΕΑΘΡΙ ΑΑΘΕΕ ΕΘΤΑΑΑ, ΕΘΑ ΕΙΘΕ ΤΘΕΥΑΑΑ, ΟΤΙ ΕΑΕ ΥΑΑΕΑ
ΟΑΙΤΕΑΑΑΑΥΕ ΤΕΘΕΑΘΡΙ ΑΑΑΕΕ ΕΘΤΑΑΑ. ΕΙ ΤΘΘΕΘΘΥΕΘΘΑΑ ΑΑΙΤΑΘΕΘΕΕ
ΕΑΤΙ ΠΑΑΑΕΙΤΑΕΘ ΘΘΘΙ ΑΑΑΥΕ, ΤΙΟΑΙΤΑΘΕΕΘ ΤΕΘΕΑΘΡΙ ΑΑΕΙΤΑΕΘ

ΒΟΛΕΟΙ×ΥΕΑ ΤΙΕΟΥΑΓΕΤ ΑΑΓΕ ΑΑΟΑΤΙ ΑΑΑΑ ΟΑΟΑΤΑΘΕΕΤΙ Ο
ΑΑΤΙ ΟΕΕΑΑΑΕΕ ΑΑ ΙΟΥΑΕΕ ×ΟΙΘΥΕΙ ΤΕΟΑΑΕΟΑΕΕΟ.

ΕΟΕΕ ΙαΑΑΑΑΕΤΙΑΟΕ ΤΕΑΕΥΑΕ 208-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-6 ΑΑ ΙΑ-7
ΓΑΒΕΕΑΕΟ ΤΟΑΑΤΟΕ ΑΟΕΕΑΤΙ ΑΑΟ, ΟΙ ΑΑΕΕΑΑ ΑΕΤΙ ΑΥΤΕΥΤΟΕΕ
ΑΑ×ΕΘΟΑΑΕΙΑΑΟ, ΟΤΙ ΤΕΟΕΑΘΡΙ ΑΑΑΕ ΟΑΟΑΤΑΘΕΕΤΙ ΑΑ Ο×ΕΑΑΑ,
ΤΙ ΟΑΓΕΕΕ ΟΑ×ΟΡΑΕΕΕ, ΑΑΟΥΑΑΟΕΑΑ ΤΕΑΕΥΤΕΙ Ε ΟΕΟαΕΕΟ
ΟΑΤΑΘΕΕΕΟ ΟΑΘΟΙ ΥΑΟΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ 208-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-7 ΑΑ
ΟΑΤΙ ΘΑΕΑΘΙ ΟΑΘΟΙ ΥΑΟΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ 212-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-6
ΓΑΒΕΕΑΑΕΕΑΥ.

ΑΕΤΙ ΑΥΤΕΥΤΟΕ ΑΕΘΕΑ ΟαΑΑΑΟαΑΑΙ ΑΕΑΑΙ ΑΑΤΙ ΙΑΕΤΑΘΑ,
ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΕΟ ΤΕΥΑΑΕΟΑΟ ΟΑΕΑΕΑΕΟΙ ΤΕΑαΟΥΕ ΕΑΓαΕΟΥΟΕΟ ΑΟΙ Ο
ΟΑΟΑΤΑΘΕΕΤΙ ΕΙ ΕΑΑΕΕΟ ΒΑΑΟΕΑ αΙΑΑΕ ΕΑΓΑΑΟΑΑ ΑΑΕΥΙ.
ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΤΙ Ο „ΟΑΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΤΑΘΕΕΤΙ Ο ΥΑΟΑαΑΑ“ ΤΟΑΑΤΟΕΕ
ΕΑΤΙ ΤΕΟ 21-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-6 ΘΟΤΘΟΕΟ ΕΑΓΑΑΙΑΑ: „ΕΟ ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟ
ΟΑΟΥΑΕΑΑ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΕΟ ΤΕΥΑΑΕΟΑΟ ΘΕΑΤΟΤΕΟ/ΕΙ ΕΑΑΕΕΟ
ΟαΑΙ ΙΑΑΑ ΑΑΙΘΒΟΑ ΒΑΑΟΕΑ αΙΑΑΕ ΕΑΓΑΑΟΑΑ ΑΑΕΥΙ, ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ
ΟΑΟΥΑΕΕ ΑΟ ΑΑΕΙΑΥΙ ×ΕΕΑΑΑ“.

ΑΘΑΑΑΙ ΑΑΤΙ ΙΑΕΤΑΘΑ, ΟΑΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΤΑΘΕΕΤΙ Ο ΘΕΟΑΑΕΕ
ΕΙ ΕΑΑΕΑ ΑΥΤΕΥΤΑΑΟ, ΟΤΙ „ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΤΙ Ο ΟΕΟαΕΕΟ ΟΑΤΑΘΕΕΕΟ
ΟΑΘΟΙ ΥΑΟΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ“ 208-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-6 ΓΑΒΕΕΕ ΑΑ
„ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΤΙ Ο ΟΑΤΙ ΘΑΕΑΘΙ ΟΑΘΟΙ ΥΑΟΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ“ 212-Α ΙΟαΕΕΟ
ΙΑ-5 ΓΑΒΕΕΕ ΑΟ ΑΒΕΙΑΑΥΙΑΑΑΑΑ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΤΙ Ο ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΙΑ-18
ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΤΘΟΟΑ ΑΑ 42-Α ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΘΟΤΘΟΟ.

αΑΕΤΙ ΡΥΑΑΓΑΕΤΑΟ ΟΑ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΤΙ Ο ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 89-Α
ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΤΘΟΕΟ „Α“ ΘΑΑΘΟΤΘΟΕΕΑ ΑΑ ΙΑ-2 ΘΟΤΘΟΕΕ,
„ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΤΙ Ο ΟΑΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΤΑΘΕΕΤΙ Ο ΥΑΟΑαΑΑ“
ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΤΙ Ο ΤΟΑΑΤΟΕΕ ΕΑΤΙ ΤΕΟ ΙΑ-19 ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΤΘΟΕΟ
„Α“ ΘΑΑΘΟΤΘΟΕΕ, 21-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2 ΑΑ ΙΑ-6 ΘΟΤΘΟΑΑΕΕ, 23-Α
ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΤΘΟΕΕ, 25-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2 ΑΑ ΙΑ-3 ΘΟΤΘΟΑΑΕΕ,
39-Α ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΤΘΟΕΟ „Α“ ΘΑΑΘΟΤΘΟΕΕ, 43-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2,
ΙΑ-4, ΙΑ-7 ΑΑ ΙΑ-8 ΘΟΤΘΟΑΑΕΕ, „ΟΑΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΙ
ΟΑΤΑΘΕΑΕΒΑΟΤΙ ΑΑΕΟ ΥΑΟΑαΑΑ“ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΤΙ Ο ΕΑΤΙ ΤΕΟ 32-Α ΑΑ 33-Α
ΙΟαΕΑΑΕΕ,

ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΤΙ Ο ΟΑΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΤΑΘΕΕΤΙ

Α Α Α Α Τ Ο:

1. ΓΑΒΕΕΤΑΟΕΑ ΑΑΕΙΑΥΙ ×ΕΕΑΑΟ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΤΙ Ο ΤΙ ΘΑΕΑΘΑΑΑΕΟ –
ΤΙΕΟΑ ΙΑΤΙ ΤΕΑΟ ΑΑ ΑΑαΟΑΤΑ ΙΑΘΟΟΑΟΥΑΕΕΕΟ ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ
ΟΑΟΥΑΕΑΑΕ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΤΙ Ο ΘΑΘΕΑΤΑΤΟΕΟ ΒΕΙΑΑΥΙΑΑΑ ΑΑ ΥΤΙ ΑΕΕ
ΕΟΤΑΟ ΑΟΑΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΑΑ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΤΙ Ο ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΙΑ-18
ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΘΟΤΘΟΕΑΙ ΑΑ 42-Α ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΑΑ ΙΑ-3
ΘΟΤΘΟΑΑΕΑΙ ΤΕΙΑΘΕΑΑΕΕ „ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΤΙ Ο ΟΕΟαΕΕΟ ΟΑΤΑΘΕΕΕΟ
ΟΑΘΟΙ ΥΑΟΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ“ 208-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-7 ΓΑΒΕΕΕ (ΕΙ ΓΑΒΕΕΟΥΕ,

- ΟΙ ΙΑΕΕΥ ἈἰἰἈἈ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟΑΑΙΕ ΑΥΕΑΟΑ ἈΑ ὉαΑΥΕ
 ὉΒΑΟΕΑΥΑΙΟΕΙΑΕΟ ΑΑΙΙ ἈΒΑΟΕΙΟΑἈἈΟ) ἈΑ „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ
 ΟΑΙΙΘΑΕΑΘΙ ΟΑΘΟΙΥΑΟΙ ΕΙ ἈΑΘΟΕΟ“ 212-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-6 ΙΑΒΕΕΕ
 (ΕΙ ΙΑΒΕΕΟΥΕ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ ἈἰἰἈἈ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟΑΑΙΕ ΑΥΕΑΟΑ ἈΑ
 ὉαΑΥΕ ὉΒΑΟΕΑΥΑΙΟΕΙΑΕΟ ΑΑΙΙ ἈΒΑΟΕΙΟΑἈἈΟ);
2. „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΕΟαΕΕΟ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΟΑΘΟΙΥΑΟΙ ΕΙ ἈΑΘΟΕΟ“ 208-Α
 ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-7 ΙΑΒΕΕΕ (ΕΙ ΙΑΒΕΕΟΥΕ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ ἈἰἰἈἈ
 ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟΑΑΙΕ ΑΥΕΑΟΑ ἈΑ ὉαΑΥΕ ὉΒΑΟΕΑΥΑΙΟΕΙΑΕΟ ΑΑΙΙ
 ἈΒΑΟΕΙΟΑἈἈΟ) ἈΑ „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΙΙΘΑΕΑΘΙ ΟΑΘΟΙΥΑΟΙ
 ΕΙ ἈΑΘΟΕΟ“ 212-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-6 ΙΑΒΕΕΕ (ΕΙ ΙΑΒΕΕΟΥΕ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ
 ἈἰἰἈἈ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟΑΑΙΕ ΑΥΕΑΟΑ ἈΑ ὉαΑΥΕ ὉΒΑΟΕΑΥΑΙΟΕΙΑΕΟ
 ΑΑΙΙ ἈΒΑΟΕΙΟΑἈἈΟ) ΕΟΟΕΑΕΟΕΑἈ ΠΑΕΑἈΑΕΑΟΑΟΕΑἈ ΕΘΙΑΟ
 ΥΓΙΑΕΕΕ ΑΙ ΑἈἈΒΥἈΑΟΕΕΑΕΟ ΑΑΙΙ ΘἈΑΥΓΑΕΟ ΙΙ ΙΑΙΟΕΑΑΙ;
3. ΑΟ ἈΑΕΙΑΥΙ ΧΕΕΑΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΙΙΘΑΕΑΘἈἈΕΟ - ΙΓΕΟΑ
 ΙΑΑΙΓΕΑΟ ἈΑ ἈἈοΑΙἈ ΙΑΟΟΟΑΥΑΕΕΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΑΕ
 ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΘΑΟΕΑΙΑΙΟΕΟ ΒΕΓΑΑΥΙἈἈ „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΕΟαΕΕΟ
 ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΟΑΘΟΙΥΑΟΙ ΕΙ ἈΑΘΟΕΟ“ 208-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-6 ΙΑΒΕΕΕΟ
 ἈΑ „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΙΙΘΑΕΑΘΙ ΟΑΘΟΙΥΑΟΙ ΕΙ ἈΑΘΟΕΟ“ 212-Α
 ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-5 ΙΑΒΕΕΕΟ ΑΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΑἈ ΥΓΙΑΕΟ ΕΑΙἈΑΕἈ
 ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΙΑ-18 ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΕΑΙ ἈΑ
 42-Α ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑἈΕ ΘΟΙΘΟΕΑΙ ΙΕΙΑΟΕΑἈΕ;
4. ΑΟ ἈἈἈΒΥἈΑΟΕΕΑἈ ΠΑΕΑΥΕΑ ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ
 ΟαΑΙ ΙΑΕἈ ΙΕΟΕ ΟΑἈΟΙ Ἀ ΑΑΙΙ ΥαἈἈἈΕΟ ΙΙ ΙΑΙΟΕΑΑΙ;
5. ἈἈἈΒΥἈΑΟΕΕΑἈ ΟΑΑΙ ΕΙΤΙΑ ἈΑ ΑΟΑΥΕΑΟἈἈΟ ΑΙ ΑἈἈΟΕΙἈἈΟ ΑΟ
 ἈΘἈΙἈἈἈΟἈἈ;
6. ΑΙ ἈἈἈΒΥἈΑΟΕΕΑἈΕΟ ΘΕΟΕ ἈἈἈἈΕΑΙΤΙΟ ΙαΑΟἈἈΟ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ
 ΘΟἈΕΕΑΙΤΟ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΙΕΑΟΙ ΑΟ ἈΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΕΙΑΟ
 ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ;
7. ἈἈἈΒΥἈΑΟΕΕΑἈ „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΕΑΙ ΠἈἈΕΙ ΙΑΥΓΑΥΕ“
 ΑΑΙΙ ΘἈΑΥΓΑΟ 7 ἈΥΕΟ ἈἈἈΥΕ.

ΕΙ ΕΑΑΕΕΟ ΒΑΘΑΕ: ΕΙ ΙΟΟΑΙΟΕΙΑ ἈΑΘΡΑΕΑΥΑΕΕΕ (ΟαΑΙ ΙΕΟ
 ΕΑΑΙἈΑΙ ΙΑΟἈ),
 ἈἈοΑΙἈ ΑἈΟΑΙΕἈ,
 ΘΑΕΑἈΑΙ ΑΟΑΙΡἈ (ΙΙ ΙαΟΑΓἈἈΕΕ ΙΙ ΟΑΙΟΕΕΕἈ),
 ΑἈΟΑΟΕΙ Γ ΑΙ ΕΡἈ.

**ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΤΟ ΤΙ ΘΑΕΑΘΑΑΕ ΟΑΕΑΑ ΓΑΕΑΕΑΟΑΕΕ Ε ΑΑ
ΑΕΑΕΕ ΤΕΘΑΡΑ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΤΟ ΑΓΑΘΑΘΕΕΕΟ ΤΑΘΑΘΕ ΕΘΑΑΕ Ε
ΑΟΙ ΑΓΟΕ Ε ΕΙ ΤΕΘΕΕΟ (ΟΑΤΑΕΕΟ) ΒΕΓΑΑΥΤΑΑ**

1 1/1/374,379

0. ΕΑΕΕΕΟΕ, 2007 ΒΕΕΟ 9 ΕΑΑΘΑΑΕ

ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΤΟ ΟΑΕΤΙΘΕΕΟΟΥΕΙ ΟΑΘΑΘΕΕΤΟ ΘΕΘΑΕΤΑ
ΕΙ ΕΑΑΕΑΙ ΕΙ ΤΟΘΑΓΟΕΓΑ ΑΑΘΡΑΕΑΟΑΕΕΕΟ (ΟΑΑΤΙΤΕΟ ΕΑΑΤΑΑΤΙΑΟΑ),
ΑΑΘΑΘΕΙΤ ΑΕΙ ΕΡΕΘΑ (ΤΙΤΑΘΑΓΑΑΕΕ ΤΙΘΑΤΑΘΕΕΑ) ΑΑ ΑΑΘΑΓΑ
ΑΑΘΑΘΕΑΟ ΟΑΤΑΑΑΑΓΕΤΑΕΕ (ΟΑΑΤΙΤΕΟ ΤΑΕΑΓΕ ΕΕΕΕ ΘΑΕΘΟΕΑΡΑ),

2007 ΒΕΕΟ 11, 22 ΑΑ 26 ΕΑΓΑΘΕΟ ΟΕΑ ΟΑΘΑΘΕΕΤΙ
ΟΑΑΤΙΑΑΕΑ, ΟΤΙ ΕΑΑΟΥΕΥ ΤΙ ΓΑΒΕΕΑΤΑΑΤΑΙ ΤΙ ΘΑΟΥΑΕΑΑΕ: ΟΑΕΑΑ
ΓΑΕΑΕΑΟΑΕΕΕ ΑΑ ΑΕΑΕΕ ΤΕΘΑΡΑ, ΤΙΘΑΟΥΑΕΑ ΟΑΕΑΑ ΓΑΕΑΕΑΟΑΕΕΕΟ
ΒΑΘΙΤΙΑΑΑΑΓΑΕΕ ΤΑΘΕΓΑ ΥΟΥΘΕΘΕΡΑ, ΤΙΘΑΘΟΑΑ ΤΑΘΕΟ –
ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΤΟ ΑΓΑΘΑΘΕΕΕΟ ΤΑΘΑΘΕΕΘΑΑΕΕ ΑΟΙ ΑΓΟΕ ΕΙ ΤΕΘΕΕΟ
(ΟΑΤΑΕΕΟ) ΒΑΘΙΤΙΑΑΑΑΓΑΕΕ – ΕΘΕΑΕΘΕΕ ΑΑΘΑΘΑΓΑΘΕΟ ΟΧΟΙΘΕ
ΕΑΤΑΕ ΕΓΑΥΑΕΕΕ, ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΘΑΘΕΕΕΟ ΑΑΘΑΘΑΓΑΘΕΟ ΟΑΘΙΕΕΘΟΕ
ΟΑΤΑΘΕΑΑΕΤΟ ΟΧΟΙΘΕ ΕΕΕΑ ΓΑΕΑΟΥΕΡΑ ΑΑ ΤΕΑΑΑΘΕ ΕΘΕΘΟΕ –
ΑΘΟΑΑ ΑΑΓΕΥΑΕΕΕ, ΤΙΒΙΑΑΕ – ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΤΟ ΑΓΑΘΑΘΕΕΕΟ
ΤΑΘΑΘΕΕΘΑΑΕ ΑΟΙ ΑΓΟΕ ΕΙ ΤΕΘΕΑΘΕΑΓ ΑΑΤΙΘΕΕΑΑΕΑΑ ΑΘΑΑΘΕΕ
ΤΙΤΑΘΑΘΑΑΕΕΑ ΕΓΘΑΘΑΘΑΕΟ ΟΑΕΤΑΑΑΤΑΘΕΑΕ ΑΑΓΥΑΑΕΕ ΑΑΕΕ
ΤΕΘΑΘΟΑΡΑ ΑΑ ΟΟ „ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΤΟ ΑΑΘΟΕΑΓΑΘΕΕ ΟΑΕΘΟΘΕΑΟΥΕΙ
ΑΓΑΘΑΓΕΙΤΑΓΕΕΟ“ ΒΑΘΙΤΙΑΑΑΑΓΑΕΕ ΑΘΟΑΑ ΑΑΘΑΕΑ, ΟΘΑΥΕΑΕΕΘΟΕ –
ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΤΟ ΟΑΘΙΕΕΘΟΕ ΟΓΕΑΑΘΟΕΘΑΘΕΟ ΑΟΙ ΥΕΘΑΑΘΕΕ ΘΟΙ ΧΑΟΙΘΕ
ΕΙ ΤΟΘΑΓΟΕΓΑ ΒΑΘΑΕΑΕΕ,

ΑΑΤΕΑΕΕΑ ΟΑΘΙΑ: „ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΤΟ ΤΙΘΑΕΑΘΑΑΕ ΟΑΕΑΑ
ΓΑΕΑΕΑΟΑΕΕΕ ΑΑ ΑΕΑΕΕ ΤΕΘΑΡΑ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΤΟ ΑΓΑΘΑΘΕΕΕΟ
ΤΑΘΑΘΕΕΘΑΑΕΕ ΑΟΙ ΑΓΟΕ ΕΙ ΤΕΘΕΕΟ (ΟΑΤΑΕΕΟ) ΒΕΓΑΑΥΤΑΑ“.

ΑΑΑΕΘ ΟΑΑΑΤΕΑ: ΕΙ ΤΟΘΕΟΟΥΕΘΟΕΑ ΕΘ ΑΟΑ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΤΟ
ΕΙ ΤΟΘΕΟΟΥΕΕΟ 30-Α ΤΘΑΕΕΟ ΤΑ-2 ΘΘΙΘΘΕΑΓ ΤΕΤΑΘΕΑΑΕΕ „ΟΟ
„ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΤΟ ΑΑΘΟΕΑΓΑΘΕΕ ΟΑΕΘΟΘΟΕΑΟΥΕΙ ΑΓΑΘΑΓΕΙΤΑΓΕΕΟ“
ΟΑΑΘΕΙ ΤΙΤΑΘΑΘΕΟ ΤΘΕΥΑΑΑΕΕΟ ΤΘΙΤΑ ΑΑΤΑΓΑΘΑΕΟ ΤΕΑΘ
ΕΓΑΕΕΑΘΑΕΘΟΕ ΤΘΕΥΑΑΑΕΕΟ ΑΑΘΑΘΑ ΤΙΤΑΘΑΘΟΕΕ
ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΘΑΕΕΟ ΟΑΙ ΑΑΤΑΕΟ ΑΑΓΑΘΑΘΕΟ ΑΟΙ ΑΑΕΕ ΒΑΘΕΟ
ΑΑΓΟΕΕΥΑΑΕΟ ΟΑΘΑΑΑ“ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΤΟ ΑΓΑΘΑΘΕΕΕΟ ΤΑΘΑΘΕΕΘΑΑΕΕ
ΑΟΙ ΑΓΟΕ ΕΙ ΤΕΘΕΕΟ (ΟΑΤΑΕ) 2006 ΒΕΕΟ 17 ΕΑΓΑΘΕΟ 1 1
ΑΑΑΑΑΓΕΕΑΑ (ΟΑΤΑΕΕΟ 2006 ΒΕΕΟ 29 ΟΑΘΟΑΓΑΘΕΟ 1 32
ΑΑΑΑΑΓΕΕΑΑΕ ΟΑΘΑΓΕΕΕ ΥΑΕΕΕΑΑΑΑΕΕ).

ΕΙ ΤΟΘΕΟΟΥΕΘΟ ΟΑΟΥΑΕΑΑΟΥΕ ΤΙΘΑΟΥΑΕΑΑΕ ΑΥΤΕΥΤΑΑΑΓ, ΟΤΙ
ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΤΟ ΑΓΑΘΑΘΕΕΕΟ ΤΑΘΑΘΕΕΘΑΑΕΕ ΑΟΙ ΑΓΟΕ ΕΙ ΤΕΘΕΕΟ
ΟΑΑΑΑΓ ΑΑΑΑΑΓΕΕΑΑΕΕ, ΑΑΓΕΘΑΕΥΑΘΑ ΟΟ „ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΤΟ
ΑΑΘΟΕΑΓΑΘΕΕ ΟΑΕΘΟΘΟΕΑΟΥΕΙ ΑΓΑΘΑΓΕΙΤΑΓΕΕΟ“ ΟΑΤΙ ΘΑΑΓ

ΟΑΘΕΟΙ ΟΕΑΕΑ ΟΑΘΕΙ ΙΙ αΙΑΟΑΕΟ ΙΟΕΥαΑΑΕΕΟ ΙΘΙ ΓΑ ΑΑΙ ΓΑΓΟΑΑΕΟ
 ΙΕΑΘ ΕΓΑΕΑΕΑΟΕΟΘΕ ΙΟΕΥαΑΑΕΕΟ ΑΑΘΑΥΑ ΙΙ αΙΑΟΑΑΟΕΕ
 ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΘΑΕΕΟ ΟΑΙ ΑΑΓΙ ΑΕΟ ΑΑΓΟΑΕΥΑΘΕΟ ΑΟΙ ΑΑΕΕΕ ΒΑΘΕ.
 ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΑΘΟΕΕ, ΑΙ ΑΘΟΕΕ, ΑΑΘΟΥΑΑ ΙΑΕΕ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ
 ΙΙ ΙΑΙΑΟΑΑΑΕΕΑ ΕΙ ΙΘΟΕΟΟΥΕΟΘΕ Ο×ΕΑΑΑΑΕ, ΟΑΑΑΑΙ ΟΑΘΕΙ
 ΙΙ αΙΑΟΑΑΕΟ ΙΟΕΥαΑΑΕΕ ΑΑΘ ΘΑΘΟαΙ ΑΟ ΙΙ ΙΑΙΑΟΑΑΕΕΟ ΕΓΟΑΟΑΑΑΟ
 ΑΟΑ ΙαΙ ΕΙ Α ΕΑΕΟΑΑΟΕΑ-ΟΑΙ ΑΑΓΙ ΑΟΕΑΕ, ΑΟΑΙΑ ΟΑΑΕΕΟΘΕ
 ΑΓΑΘΑΙ ΙΙ ΙΟΑαΟΘΑΑΕΟ ΕΑΑΕΟΑΕΟΕΘΕΕΑΥ. ΑΘΑΕΕ ΑΑΑΑαΑΑΑΕΓΑΕΟ
 ΟΑΘΟΑΑΑΙ ΓΑ ΙΙ ΙΑΙΑΟΑΑΕΕΟ ΕΓΟΑΟΑΟΑΑΕΑΙ ΑΑΙ ΙΑΕΓΑΟΑΙ ΑΟ ΕΘΕΑΑΙ,
 ΟΙ Ι ΙΕΘΕ ΙΙ αΙΑΟΑΑΕΟ Ι ΑΑΓΙ ΑΕΟ ΑΑΓΙΟΑΕΥΑΘΑΕΑΑ ΟΑΘΡΕΑΑΕΕΑ
 ΙΕΥΓΑΘΕ ΕΘΓΑΟ ΙαΙ ΕΙ Α ΟΕΑΟΥΓΙ ΑΟΕΑ-ΟΑΙ ΑΑΓΙ ΑΟΕΑΕ ΙΑΥΑΓΑΑΑΕΕ.
 ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΑΕΟ ΑΘΟΕΕ, ΟΑΑΑΑΙ ΑΑΑΑΓΙ ΕΕΑΑ ΕΒΑΑΟ
 ΙΙ ΙΑΙΑΟΑΑΑΕΕΑ Ο×ΕΑΑΑΑΕΟ ΟΘΑΙΟΘΕΕΙ ΑΕ×ΑΟΑΓΥΕΑΥΕΑΟ,
 ΙΙ ΙΑΟΑΑΘΕ ΟΑΕΘΕΟ ΑΕΕΘΑΑΟ ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΟ ΑΑ ΕΙ ΙΙ ΑΕΓΑΑΟΑΑΑΟ,
 ΟΙ Ι ΕΑΑΘΑΥ ΟΑΙ ΑΑΓΙ Α ΑΕΓΑ ΑΘΑΕ, ΟΑΑΑΥ ΟΑΘΕΑΘΟΕΑΑ ΑΘ
 ΥαΙ ΑΟΙ ΑΑΙ. ΑΥΓΕΥΓΟΕΕ ΑΟΥΑΑΑΟ ΑΘΑΑ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΒΕΓΑΥΑ
 ΕΑΓΑΘΒΙ ΟΙ ΑΕΟ ΘΘΕΓΥΕΘΟ, ΟΑΑΑΑΓΥ ΙΥΕΘΑΘΟΕΕΑΙ Ι αΑΑΑΟ,
 ΙΘΑΑΑΕΘΘΕΕΑΙ Ι αΑΑΑΑΕΑΙ ΟΑΑΑΘΑΑΕΕ, ΑΕΕΘΘΑΑΕ ΙΙ ΙΑΘΑΑΘΕΕ
 ΟΑΕΘΕΕ.

ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΑΘΟΕΕ, ΙΑΕ Ο×ΕΑΑΑΑΟ ΑΟΥΑΑΑΟ ΑΘΑΑ ΕΟ, ΟΙ Ι
 ΟΑΑΕΘΟΘΕΑΘΥΕΙ ΑΓΑΘΑΙ ΕΙ ΙΘΑΓΕΑ ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΘΑΕΕΟ ΑΘΕΑΑΑΘΕΕ
 ΙΕΙΒΙ ΑΑΑΑΕΕΑ ΙΑΕ ΘΑΕΙ ΓΥΕ, ΑΓΑΑΓΑΑ, ΕΑΕ ΑΒΑΑ ΙΙ ΓΙ ΘΙ ΕΕΘΟ
 ΟΑΘΓΕΑΓΑΑΟ, ΘΕΟ ΑΑΓΙ Υ, ΕΘΕΓΕ ΑΑΘΙ ΑΘΟΘΑΑ αΑΑΑΕΑΙ ΓΕΘΕ
 ΑΑΙ ΓΑΓΟΑΑΕ. ΑΘΑΑΑΙ ΑΑΓΙ ΙΑΕΓΑΟΑ, ΕΟΥΑΑΑΑ ΕΙ ΙΘΟΕΟΟΥΕΕΟ 30-Α
 ΙΘαΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΘΓΘΘΕ, ΟΙ Ι ΕΕΘ ΕΑΓΑΑΓΑΑΥ: „ΟΑαΕΓΙ ΒΕ×Ι
 ΑΑΕΑΑΑΘΕΕΑ αΑΕΕ ΟΑΘΒΙ Ο ΕΑΑΕΘΟ×ΑΕΕ ΙΑΒΑΘΙ ΑΙ ΑΕΘΑ ΑΑ
 ΕΙ ΓΕΘΑΓΥΕΕΟ ΑΑΓΑΕΕΑΘΑΑΟ. ΑΕΘΡΑΕΘΕΕΑ ΙΙ ΓΙ ΘΙ ΕΕΘΘΕ
 ΟΑΘΓΕΑΓΑΑ, ΑΑΘΑΑ ΕΑΓΙ ΓΕΕ ΑΑΟΥΑΑΘΕΕ ΟΑΓΕαΑΑΑΑΕΘΑ.
 ΙΙ ΙΑΙΑΟΑΑΑΕΕΑ Ο×ΕΑΑΑΑΕ ΑΑΥΘΕΕΑ ΕΑΓΙ ΓΕΕ“.

ΕΙ ΙΘΟΕΟΟΥΕΘΟ ΟΑΟΥΑΕΑΑΘΕ ΕΑΑΑΑΘΕΘΑΑΕΑΑ ΑΑΑΕΟ ΟΑΑΑΓΟ
 ΒΑΘΙ ΑΑΑΑΓΑΑ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΓΙ Ο ΑΓΑΘΑΘΕΕΕΟ ΙΑΘΑΑΘΕΕΘΑΑΑΕΕ
 ΑΟΙ ΑΓΘΕΕ ΕΙ ΓΕΘΕΟ 2006 ΒΕΕΟ 17 ΕΑΓΑΘΕΟ 1 1 ΑΑΑΑΑΓΕΕΑΑ 2006
 ΒΕΕΟ 31 ΙΑΘΘΕΟ 1 13 ΑΑΑΑΑΓΕΕΑΑΕΕ ΟΑΘΑΓΕΕΕ ΥΑΕΕΕΑΑΑΕΕΑ ΑΑ
 ΑΑΙΑΘΑΑΑΑΕΕ. ΟΑΘΑΘΕΕΙ ΘαΑΓΙ ΑΑ ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΙΑ ΑΑΑΕΘΘΑΘ
 ΑΑΑΕΟ ΟΑΑΑΓΕ ΑΑ ΙΙ ΕΕαΓΑΑΟ ΕΓΑΑΑ ΑΘΘΕΟ ΕΙ ΙΘΟΕΟΟΥΕΘΟΙ ΑΕΟ
 ΟΑΓΙ ΒΓΑΑΑ, ΙΑΘΘΕ 2006 ΒΕΕΟ 29 ΟΑΘΘΑΓΑΘΕΟ 1 32 ΑΑΑΑΑΓΕΕΑΑΕΕ
 ΟΑΘΑΓΕΕΕ ΥΑΕΕΕΑΑΑΕΟ ΑΑΕΑΑΕΘΒΕΓΑΑΕΕ, ΟΙ Ι ΕΕΕΑΥ ΟΑΑΑΑΙ
 ΑΑΑΑΑΓΕΕΑΑΕΟ ΙΙ ΘΙ ΑΑΑΑΕΟ ΑΑΑΑ ΑΑΓΕΘΑΕΥΑΘΑ 2007 ΒΕΕΟ 1
 Ι ΘΘΙ ΑΘΑΓΑΑ.

ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΙΑ ΑΘΑΑΑ ΑΥΓΕΥΓΑΘ, ΟΙ Ι ΙΑΕ Ο×ΕΑΑΑΑΟ ΑΟΥΑΑΑΟ
 ΕΘΕΥ, ΟΙ Ι ΑΑΘΘΕΑΑΑΑΕΕΑ, ΕΕΑΑΑ ΟΑΓΑΑΓΕ ΒΑΕΕ ΑΑΘΑΘΡΑΕΑΑΑ

ΤΙ ΘΙΑΑΑΑ ΑΥΤΕΥΤΟΕ „ΑΟΙ ΑΑΕΕ ΒΑΟΟ“, ΟΑΑΑΑΙ ΤΙ ΟΑΕΑΙ ΑΕΟ
ΑΑΙΟΕΥΑΑΑΕΕΑΙΤΑΕΟ ΘΟΙ ΥΑΟΕ ΙΑΕΕ ΟΑΙΘΕΕ ΤΕΙΑΕΙΑΟΑΙ ΑΟ.

ΑΘΑΑΑΙ ΑΑΙΤΙ ΙΑΕΙΑΟΑ, ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑΑΕ ΤΕΥΤΑΑΑΙ, ΟΤΙ ΟΑΑΑΑΙ
ΑΑΑΑΑΙ ΕΕΑΑΑ ΟΓΑΑ ΥΑΕΕΑΑΕΤΟ ΑΟΑΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΑΑ ΑΑ
ΑΑΙΤΙ ΥΑΑΑΑΟ ΠΑΕΑΑΑΕΑΟΑΟΕΑΑ.

ΤΙ ΘΑΟΟαΑ ΙαΑΟΕΟ – ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΟ ΑΓΑΟΑΟΕΕΕΟ
ΙΑΟΑΑΟΕΕΟΑΑΑΕΕ ΑΟΙ ΑΓΟΕΕ ΕΙ ΤΕΟΕΕΟ ΒΑΟΙΤΙ ΙΑΑΑΙ ΕΑΑΕΟ
ΑΑΓΑΟΟΑΑΕΕ, ΟΑΑΑΑΙ ΑΘΟΕ ΑΟ ΟΓΑΑ ΕΟΓΑΟ ΥΓΙ ΑΕΕΕ
ΑΟΑΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΑΑ ΟΑΙΤΑΑ ΑΑΟΑΙΤΙ ΑΑΑΕΑ ΑΑΙΤΙ: ΟΟ „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΟ
ΑΑΑΟΕΕΑΙΤΑΟΕΕ ΟΑΑΕΟΟΕΑΟΥΕΙ ΑΓΑΟΑΙ ΕΙΘΑΓΕΑ“, ΟΤΙ ΙΑΕΟΑΥ ΑαΑΑΑ
ΟΑΑΑΑΙ ΤΙ ΟΙΑΟΕΟΕΕ ΑΘΟΕ, ΑΓΑΑΟΟΑΑΑ ΘΑΑΥΤΕΟ ΑΘΑΟΑΕ ΑΕΑΟΑ ΙΑΟ
ΤΙ ΙΑΙ ΑΟΑΑΑΕΟ, ΟΤΙ ΙΑΕΕΑ ΟΓΑΟΑΟΙ ΑΑΟ ΑΓ ΟΑΑΟΕΙ Α ΑΟ ΑΑΑΥΤΕΑ
ΙΟΕΥΑΑΑΕΕ, ΑΓ ΕΑΕ ΑΑΙΤΙ ΟΟΕΕΑ ΙΒΥΙ ΑΟΕΑΑΙ. ΟΑΑΑΑΙ ΑΘΟΕΟ ΤΕΥΑΑΕΟ
ΤΕΑΑΕ ΕΥΙ ΕΟ, ΟΤΙ 2000-2004 ΒΕΑΑΥΕ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΟ
ΑΓΑΟΑΙ ΟΑΘΟΙ ΟΕ ΕΟΕΑΕΟΟ ΑΑΙΕΥΑΕΑ, ΟΑΑΕΙ ΙΑΑΕΟ ΤΙ ΙΑΟΑΑΑΑ
ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΕΕ αΑΑΑΙ ΑΑ ΟΑ×ΑΟαΑΑΑΑΕΕ, ΑΑΘΕΟΕΑΑΟΕΕ ΕΥΙ
ΤΕΒΙ ΑΑΑΟΕΕ ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΕΟ ΟΑ×ΑΟΟΟΕΟ ΑΤΙ ΥΑΑΑ. ΑΟ
ΙΑΑΙ ΙΑΟΑΙ ΑΑ ΑΟΥΑΑΑΑ ΤΙ ΙΑΙ ΑΟΑΑΑΕΕΑ Ο×ΕΑΑΑΑΟΥ ΑΑ
ΑΓΑΟΑΙ ΕΙΘΑΓΕΑΥ ΑΑΕΙ ΟΑΑΕΟ ΘΕΟΑΟ ΕΥΙ ΤΕΟΕΕ. ΟΑ×ΟΕαΑ
ΑΘΙΤΑΑΙ ΑΑ ΟΑΟΕΙ Α ΑΓΑΟΑΑΟΕΕΕΟ ΑΑΟΑΕΟ ×ΟΓΟΥΕΙ ΤΕΟΑΑΟ ΑΑ
ΑΑΓΑΕΕΑΟΑΑΟ. ΑΓΑΑΓΑ, ΑΟΑΑΟΕ ΙΠΕΙΑ ΟΑΑΕΙ ΑΑΥΕ ΑΓΑΟΑΑΟΕΕΕΟ
ΑΑΟΑΕΟ ΑΑΑΓΙ ΟΑΥΑΑΕΟΑΕΑΕΟ ΑΟΕ-ΑΟΕ ΘΟΕΙ ΟΕΟΑΟΑΑ ΕΑΑΕΑΓΙΑ ΕΟΥΑ
ΑΥΟΕΥΑΑΕΑΓΙ ΑΕΟ ΤΙ ΒΑΟΟΕΑΑΑ. ΕΑΑΑΑΘΕΟΑΑΕΑΑ ΑΑΟΟΟΕΑΑ
ΕΙ ΙΟΓΑΕΟΟΕ ΑΑΙΟΕΥΑΑΑΕΕΑΓΙΑΑ ΑΑ ΘΑΟΑΕΑΕΟΟΑΑ ΑΑΕΒΥΙ
ΕΙΤΑΕΑΕΑΟΑΕΟΟΕ ΑΑΙΟΕΥΑΑΑΕΕΑΓΙΑΑ. ΑΓ ΑΘΟΙΑ ΑΑΑΟΙ αΙ ΑΑΟΑ
ΤΙ ΙΑΙ ΑΟΑΑΑΕΕΑ ΙΑΑΙ ΙΑΟΑΙ ΑΑΥ, ΟΑΑΑΑΙ ΑΥΑΟ ΕΙΘΑΓΕΑ
ΟΑΟΟΙΑΕΕΥΙ ×Ο ΤΙ ΙΑΙ ΑΟΑΑΑΕΕΑ 24-ΟΑΑΕΕΑΓ ΑΕΑΘΟΟΙ ΤΙ ΙΑΟΑΑΑΑΟ
ΑΑ, ΙΑΙ ΟΑ ΙαΟΕΑ, ΑΑΕΑΟΑΑ ΕΙΘΑΓΕΕΟ ΟΑΤΙ ΟΑΑΕΑΑΕ.

ΤΙ ΘΑΟΟαΕΟ ΒΑΟΙΤΙ ΙΑΑΑΙ ΕΕΟ ΑΑΓΑΟΟΑΑΕΕ, ΕΟΑΕΕ ΑΑΟΑΙΤΙ ΑΑΓΕ,
ΟΤΙ ΑΙ ΟΑΑΕΥΑΑ ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΕΟ ΟΑ×ΑΟΟΟΕΟ ΑΑΑΟαΑΑΕΙ ΑΕΟ
ΤΕΑΑΕΕΕ ΥΑΑΕΑ ΤΙ ΙΑΙ ΑΟΑΑΕΕΟΕΑΕΟ ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΕΟ ΤΕΒΙ ΑΑΑΕΟ
ΟΑΒΥΑΑΟΑ, ΕΙΤΑΕΑΕΑΟΑΕΟΟΕ ΙΟΕΥΑΑΑΕΕΟ ΥΑΑΤΑΕΟ ΙαΑΑΑΑΕΙ ΑΑΥΕ ΑΟ
ΤΕΥΑΑΑ ΑΑ ΟαΑΑ, ΟΑΟΥ Α×ΟΡΙΑΑ ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟ ΟΑΟΥΑΕΥΕ
ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑ ΙαΑΟΑ, ΑΟ ΑΑΙΤΙ ΙΑΕΙΑΟΑΙ ΑΑΙ ΟΑΑΑΑΙ ΑΘΟΕΑΑΙ. ΙΟΑΑΟ
ΑΑΟΥΑΑΑΑΑΕΑ ΟΙ ΑΑΕ ΑΥΕΟΟΑΑ ΟΑΑΕΟΑΑΟ ΟΑΙΤΑΕΕ, ΟΤΙ ΙΑΕΙΑΥ
ΑΟΑΑΟΕαΑΕ ΤΕΕΥΙ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑ ΑΑ ΑΓΑΟΑΙ ΑΑΙ ΑΓΑΒΕΕΑΑΕ
ΕΙΘΑΓΕΑΟ, ΑΥΤΕΥΤΟΕ ΑΑΟΥΑΑΑΕΑ ΑΑΙΤΙ, ΑΑΑΕΕΟΑ
ΑΑΙ ΤΕΟΟΟΑΥΕΟΕΕ ΟΑΑΑΕΑΑΕ. ΤΙ ΘΑΟΟαΕΟ ΒΑΟΙΤΙ ΙΑΑΑΑΙ ΕΕΟ ΑΕΟΕΕ,
ΑΟ ΘΟΙ ΑΕΑΙΑΑΕ ΑΟ ΤΕΟΕΕΑΑΑΓ ΟΑΑΑΑΙ ΑΘΟΕΟ
ΑΟΑΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΑΕΑ, ΕΟΕΤΕ ΒΑΟΙΤΙ ΑΑΑΑΓΑΙ ΤΕΟΕ ΤΙ ΕαΓ ΑΓΑΑΕΟ
ΟΑΘΕΑΑΑΕΥΙ ×ΕΟ ΥΑΑΑΑΟ.

ΤΙ ΒΙΑ ΑΕΘΟΑΑ ΑΑΘΑΕΑΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ ΑΑΓΙΟΑΟΟΑ, ΟΤΙ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΑΓΑΟΑΙ ΟΑΘΟΙ ΟΥΕ ΟΑΘΙΕΕΕ ΟΕΟΕΕ ΙΑΑΙ ΙΑΟΑΙ ΑΕΟ
ΑΑΙ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΑΕΙ ΓΑΟ ΑΟ ΙΕΑΒΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕ ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΑ.
ΟΒΙ ΟΑΑ ΑΙ ΑΟΙΟ, ΟΑΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ
ΑΑΑΟΕΕΑΓΑΟΕΕ ΟΑΑΕΟΟΟΕΑΟΥΕΙ ΑΓΑΟΑΙ ΕΙ ΙΘΑΓΕΕΟ ΙΙΑΟΕΑΑΕΙ ΑΑΙ,
ΟΑΑΕΙΤΒΕΧΙΟ ΙαΑΟΑΑαΑΟΕΕ, ΙΕΕΥΙ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ, ΑΑΑΑΑΑΑ
ΔΕΟΑΑΕΕ ΙΑΑΕαΑΑΕ ΘΟΙ ΑΕΑΙΕΟ ΙΙΟΑΑΑΟΑΑΕΑΑ ΑΑ ΑΑΒΥΙ Α.Β.
ΕΙ ΙΟΓΑΕΟΟΕ ΑΑΙΟΕΥαΑΑΕΕΑΓΑΑ. ΑΙΑΙ ΑΑΙΤΕΥΙ ΕΟ ΑΑΑΑΑΕΕΕ
ΟΑΑΑΑΕ, ΟΤΙ ΑΥΑΕΟΑΕΑΕΟ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΑΕΙ ΓΑΟ ΑΘΑΕ 24
ΟΑΑΕΕΑΓΕ ΑΕΑΘΟΟΙ ΙΙ ΙΑΟΑΑΑΑ. ΕΙ ΕΑΘΟΕΟΟΕ ΙΟΕΥαΑΑΕΕΟ
ΟΑΙΤΥΑΕΟ ΟΑΑΑΑΑ, ΙΙ αΑΑ ΕΑΓΑΑΕΟ ΑΙΤΥΑΕΟ ΙΓΕΥΑΓΑΕΙ ΑΑΓΕ
ΑΟΑ. ΕΟΙΥΑ ΕΙ ΙΟΓΑΕΟΟΕ ΑΑΙΟΕΥαΑΑΕΕΑΓΑΑ ΕΥΙ ΔΕΟΑΑΕΕ ΑΟΑΔΕ,
ΔΑΟΑΕΑΕΟΟΑΑ ΑΑΕΒΥΙ ΕΓΑΕΑΕΑΟΑΕΟΟΕ ΑΑΙΟΕΥαΑΑΕΕΑΓΑΑ.

ΤΙ ΒΙΑ ΑΑΑΕΕ ΙΕΘΑΟΟΑΡΑΙ ΑΥΤΕΥΤΑ, ΟΤΙ ΕΙ ΙΟΓΑΕΟΟΕ
ΑΥΟΕΥαΑΕΑΓΙ ΑΕΟ ΙΑΕΙ ΑΕΟ ΟΑΙΤΥΑΑΑ ΙΙ αΑΑ ΑΑΟΑΙ ΙΑΑΑΕΕ
ΔΑΟΕΙ ΑΕΟΑΕΑΕΟ. ΑΙΑΑΑΟΙ ΟΕΑΑ, ΑΥΟΕΥαΑΑ-ΑΓΑΟΕΥΟΒΙ ΟΑΑΕΟΑΟ
ΑΑΙΤΑΕΕΓΑΑ ΑΙ ΟΕΟΟΑΙΕΟ ΙΟΑΑΑΕΕ ΟΑΟΥΙ ΧΕΕΕ ΑΑ ΙΑΓΕΑΟΕ ΙαΑΟΑ.
ΙΑΟΕΑΓ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΙΙ ΙαΙΑΟΑΑΑΕΕΑ ΕΓΟΑΟΑΟΑΕΟ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑ
ΑΑΙΥΑΑΕΕΑΓ, ΑΟΑΑΟΕΕ ΟΑΥΕΑΑΟΕ ΟΑΙΤΥΟΕΑ, ΟΙ ΙΑΕΥΕΥ ΙΙ ΟΑΑΕΑΓ ΑΑ
ΑΑΙΤΕΘΑΑΓΑ ΟΕΙΑΥΙ ΧΕΕΑΑΑΟ ΑΓΑΟΕΥΟΒΙ ΟΑΑΕΟ ΒΑΟΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑΕΟ
ΑΑΙ, ΑΑΑΑΓαΑΑΕΕ ΑΑ ΑΟΑΑΑΑΓαΑΑΕΕ ΑΑΙ ΓΑΓΟΑΑΕΟΑΕΑΕΟ
ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΟ ΙΕΒΙ ΑΑΑΕΟ ΕΙ ΕΑΘΟΕΟΟ ΑΑΕΕΥΑΑΑΕΑΓ ΕΟ ΟαΑ
ΟΑΕΕΕαΑΑΕΑΓ ΑΑΕΑΑΟΥΕΟΑΑΕΕ.

ΟΔΑΥΕΑΕΕΟΟΙΑ ΕΙ ΓΟΑΓΟΕΓΑ ΒΑΟΑΕΑΕΙΑ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ
ΑΑΓΙΟΑΟΟΑ, ΟΤΙ ΟΑΑΑΓΙ ΑΘΟΕΕ αΑΑΑ ΟΑΑΟΕΙ ΙΙ αΓΑΟΑΑΕΟ
ΙΟΕΥαΑΑΕΕΑ ΙΕΑΟΕΑΑΟΕΕ ΟΙΟΕΥαΑΑΕΙ ΑΑΙ ΓΑΓΟΑΑΕΟ ΙΕΑΟ
ΑΑαΑΟαΟΕΕ ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΟ ΟΑΙ ΑΑΓΙ ΑΕΟ ΑΓΟΑΑΕΥΑΟΑ. ΟΑΑΑΓΙ
ΑΘΟΕΟ ΙΑ-5 ΙΟαΕΕΟ ΙεαΑΑΑΕΕ, ΟΑΑΟΕΙ ΙΙ αΓΑΟΑΑΕΟ ΙΟΕΥαΑΑΕΕΑ
ΑΥΟΕΥαΟΕΕ ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΑ ΟΙΟΕΥαΑΑΕΙ ΑΑΙ ΓΑΓΟΑΑΟ ΟΙ ΟΕΟ
ΓΑΒΕΕΑΑΑ ΙΑΕΕ ΟΑΕΑΓΑΓΑΕΟ ΟΑΧΟΡΑΑΕΕΑ. ΕΟ ΑΟΑΕΕ ΟΑΕΑΓΑΓΑΑ
ΑΟ ΑΟΑΑΓΙ ΑΟ, ΙΑΥΕΙ ΑΑΙ ΓΑΓΟΕΟ ΙΕΑΟ ΑΑαΑΟαΟΕΕ ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΟ
ΟΑΙ ΑΑΓΙ ΑΑ ΑΑΓΕΟΑΑΕΥΑΟΑΑΑ ΟΑΑΑΓΙ ΑΘΟΕΟ ΙΑ-6 ΙΟαΕΕΟ ΟΑΧΟΡΑΑΕΕΑ.
ΕΑΘΡΙ Α, ΟΑΧΑΟΑΑΕΟ ΙΑΕΙ ΑΕΕ, ΡΕΟΕΕΑΑΑΑ ΑΕΑΘΟΟΙ αΑΕΟΑΒΥΙ ΑΑΕΟ
(ΑΕΑΘΟΟΙ ΘΟΟΑ, ΒΥΕΕΟ ΑΑΙΥαΑΕΑΑΕΑΑΕ, ΕΙ ΓΑΥΕΥΙ ΓΑΟΑΑΕ, ΟΑΟΥαΕ
ΓΑΓΑΓΑ ΑΑ Α.Ο. ΟΑΥ ΟΑΙΤΥΕΑΕΕΕΑ ΟΑΑΑΓΙ ΑΘΟΕΟ ΑΑΓΑΟΕΥΕ) ΙΕΑΟ
ΑΑαΑΟαΟΕΕ ΟΑΑΑΟΑΟΑΓΙ ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΟ ΙεαΑΑΑΕΕ.

ΟΑΕΙ ΓΟΕΟΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ ΔΕΟΑΑΕΙΑ ΕΙ ΕΑΑΕΑΓ, ΟΑΘΙΕΟ
ΑΟΟΑΑΕΕΑΑ ΑΑΓΑΕΕΑΕΟ ΟΑΑΑΑΑ, ΕΙ ΓΟΕΟΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΑΕΟ
ΙΙ ΓΑΥΑΓΑΕΟ, ΟΑΕΙ ΓΟΕΟΟΟΥΕΙ ΟΑΙΟΕΑΕΒΑΟΙΤΑΕΟ ΙΙ ΓΑΒΕΕΑΕΑ
ΑΑΙΤΥΑΕΑΕΟ, ΙΙ ΒΙΑΕΑ ΟΑΑΓΑΑΑΕΟ, ΟΔΑΥΕΑΕΕΟΟΕΟ ΑΑΟΕΑΓΕΑ ΑΑ
ΟΑΘΙΑΥΕ ΑΟΑΑΟΕΕ ΒΑΟΕΕΙ ΑΕΕΕ ΙΟΕΕΥΑΑΟΕΑΑΑΑΕΟ ΑΑΑΓΑΕΕΑΕΑΕΟ

ΟΑ×ΟΡΑΑΕΞΑ, ΑΑΑΑΑΕΓΑ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΞΑΑΕΟ ΓΕΟΑΥΑΑΑ ΟΑαΕΟΙ
ΑΑΟΑΙΤΙ ΑΑΑΓΕ.

I. „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΙ Ο ΑΓΑΟΑΑΟΕΕΕΟ ΓΑΘΑΑΟΕΕΟΑΑΑΕΕ ΑΟΙ ΑΓΟΕΕ
ΕΙ ΓΕΟΕΕΟ (ΟΑΓΑΕ) 2006 ΒΕΕΟ 17 ΕΑΓΑΟΕΟ 1 1 ΑΑΑΑΑΓΕΞΑΑ ΟΟ
„ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΙ Ο ΑΑΑΟΕΕΑΓΑΑΟΕΕ ΟΑΑΕΟΟΟΕΑΟΥΕΙ ΑΓΑΟΑΙ ΕΙ ΓΑΓΕΕΟ“
ΟΑΑΟΕΙ ΓΙ ΑΓΑΟΑΑΕΟ ΓΟΕΥαΑΑΕΕΟ ΓΘΙ ΓΑ ΑΑΙ ΓΑΓΟΑΑΕΟ ΓΕΑΟ
ΕΓΑΕΑΕΑΟΑΕΟΟΕ ΓΟΕΥαΑΑΕΕΟ ΑΑΟΑΥΑ ΓΙ ΑΓΑΟΑΑΟΕΕ
ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΕΟ ΟΑΙ ΑΑΓΙ ΑΕΟ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΕΟ ΑΟΙ ΑΑΕΕΕ ΒΑΟΕΟ
ΑΑΓΟΕΕΥΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ” ΑΑΑΑΓΟ ΓΙ ΟΑΑΕΑΓΙ ΑΕΟ ΓΕΑΟ „ΟΓΟΕΥαΑΑΕΤΙ Α
ΓΙ ΑΓΑΟΑΑΟΕΕ” ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΕΟ ΟΑΙ ΑΑΓΙ ΑΕΟ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΕΟ ΒΑΟΟ.
ΕΑΘΡΙ Α, ΑΓ ΑΑΑΑΑΓΕΞΑΑΕΕ ΑΑΓΟΕΕΥΑΑΟΕΕ „ΑΟΙ ΑΑΕΕΕ ΒΑΟΕΟ”
ΘΕΟΑΑΕ ΓΟΑΕΥΕ ΑΥΓΕΥΓΟΕΕΑ: „1. ΟΑΑΟΕΙ ΓΙ ΑΓΑΟΑΑΕΟ ΓΟΕΥαΑΑΕΕΟ
ΓΘΙ ΓΑ ΑΑΙ ΓΑΓΟΑΑΕΟ ΓΕΑΟ ΕΓΑΕΑΕΑΟΑΕΟΟΕ ΓΟΕΥαΑΑΕΕΟ ΑΑΟΑΥΑ
ΓΙ ΑΓΑΟΑΑΟΕΕ ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΕΟ ΟΑΙ ΑΑΓΙ ΑΕΟ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΕΟ
ΑΟΙ ΑΑΕΕΕ ΒΑΟΕ ΑΑΑΑΓΟ „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΙ Ο ΑΑΑΟΕΕΑΓΑΑΟΕΕ
ΟΑΑΕΟΟΟΕΑΟΥΕΙ ΑΓΑΟΑΙ ΕΙ ΓΑΓΕΕΟ” (ΟΑΓΑΑΓΙ ΓΥΕ – ΕΙ ΓΑΓΕΕΑ)
ΟΑΓΙ ΘΓΑΑΓΙ ΟΑΘΟΕΟΙ ΘΕΑΑΕ ΓΙ ΟΑΑΕΑΓΙ ΑΕΟ ΓΕΑΟ ΟΓΟΕΥαΑΑΕΤΙ Α
ΑΑΑΟΑΑΟΕΕ ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΕΟ ΟΑΙ ΑΑΓΙ ΑΕΟ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΕΟ ΘΕΟΙ ΑΑΑΟ.
2. ΑΥΓΕΥΓΟΕΕ ΒΑΟΕ ΑΘ ΑΑΑΑ ΓΙ ΓΑΓΑΟΑΑΑΕΕΑ ΕΓ ΕΑΟΑΑΓΙ ΘΕΑΟ,
ΟΓΓΑΕΕΑΥ ΑΑΑΥΓΑΕ ΑΑΓΑΟΕΟΕΕ ΕΓΑΕΑΕΑΟΑΕΟΟΕ ΑΥΟΕΥαΑΕΟ
ΑΑΕΟΑΒΥΓΙ ”.

ΑΓΑΑΑ „ΒΑΟΕΟ” ΓΑ-2 ΓΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΓΘΟΕΕ, „ΟΓΟΕΥαΑΑΕΤΙ
ΓΙ ΑΓΑΟΑΑΑ” ΑΑΓΑΟΟΑΑΟΕΕΑ, ΟΓΑΓΙ ΟΥ „ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΕΟ
ΓΙ ΑΓΑΟΑΑΑ, ΟΓΓΑ ΓΟΕΥαΑΑΕΕ ΑΘ ΑΟΟΑΑΓΙ ΑΟ, ΑΓ ΟΑΘΓΕΕΟΟΑΑ
ΑΑΟΓΑΟΕΑΑΕΑ”.

ΑΓΑΑΓΑΑ, ΟΑΑΑΑΓΙ ΑΘΟΕΟ ΕΓ ΓΟΟΕΟΟΥΕΟΟΓΙ ΑΕΟ ΟΑΓΙ ΒΓΑΑΕΟΑΟ
ΟΑΕΓ ΓΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΓ ΟΓΑΑ ΟΑΑ×ΑΟΓΙ Ο „ΟΓΟΕΥαΑΑΕΤΙ
ΓΙ ΓΑΓΑΟΑΑΑΕΕΑ” Ο×ΕΑΑΑΑΕ, ΕΑΘΡΙ Α, ΑΑΓΙ ΟΑΟΕΑΑΑΕΑ, ΕΟ ΟΑΓΑΑΓΑΑ
ΘΑΟΟΑΓΙ ΑΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΙ Ο ΕΓ ΓΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 30-Α ΓΟΑΕΕΟ ΓΑ-2 ΘΟΓΘΟΟ
ΓΙ ΑΓΑΟΑΑΟΕΕ ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΕΟ ΟΑΙ ΑΑΓΙ ΑΕΟ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΕΟ ΕΟ ΒΑΟΕ,
ΟΑΥ ΑΑΑΑΑΓΕΞΑ ΟΑΑΟΕΙ ΓΙ ΑΓΑΟΑΑΕΟ ΓΟΕΥαΑΑΕΕΕ ΟΑΟΑΑΑΕΓΙ ΑΕΟΑΟ.

ΟΑΑΑΑΓΙ ΑΑΑΑΑΓΕΞΑΑΑ ΑΑΟΕΑΑΟΕΕ ΑΟΓΕΕ ΓΙ ΘΓΑΑ ΓΙ ΟΓΑΟΕΟΕ
ΑΘΟΟ ΒΑΟΓΓΑΑΑΑΓΟ. ΑΓΕΟΓΓΑΥΑΑ, ΟΓΓ ΑΓ ΑΑΑΑΑΓΕΞΑΑΕΕ
ΑΑΓΟΕΕΥΑΑΟΕ ΒΑΟΟ „ΑΟΙ ΑΑΕΕΕ ΒΑΟΕ” ΑΒΓ ΑΑΑΑ, ΟΑΥ ΕΓΑΑΕ ΟΓΑΑ
ΓΑΟΥΑΑΕΑΑΑΑΟ, ΟΓΓ ΓΑΟ ΑΑΘ ΑΘΓΑΑΑ ΑΑ ΑΟΥΑ ΑΘΑΟ ΘΟΑΟΑΓΕΑ,
ΟΑΓΓ ΕΥΓΙ Ο ΓΙ ΑΓΑΟΑΑΟΕΕ ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΕΟ ΟΑΙ ΑΑΓΙ ΑΕΟ
ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΕΟ ΟΑΑΓ ΕΓΓΑ ΓΙ ΒΑΟΟΕΑΑΑΟΕΕ, ΓΑΘΑΕΑ ΕΓΟΑΟΑΟΑΑΕΕ
ΑΑΑΑΕΑΓΟΑΑΟΕΕ ΟΕΟΟΑΓΑ. ΕΑΕ ΒΑΟΓΓΑΑΑΑΓΟ ΑΑΟΑΑΓΑΑΑΕ
ΟΓ ΓΕΟΡΕΑΑΑΟ ΓΙ ΓΑΓΑΟΑΑΑΕΕΑ ΟΟΟΕΕ ΑΑΓΟΕΥαΑΑΕΕΑΓΑΑΕΟ ΘΟΓΓ ΓΑΟΟΥΕ.
ΟΑΟΑΑΑΓΕΟΑΑ, ΟΓΑΓΙ ΟΥ ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΕΟ ΓΙ ΓΑΓΑΟΑΑΑΕΟ, ΑΟΑΑΑ ΓΕΟ
ΓΕΓΒΓ ΑΑΑΑΕΟ ΑΑΕΑΕΕΥΓΙ ΑΕΑΟΑΑΟΕΕ ΑΘΑΕ ΑΥΓΕΥΓΟΕΕ ΒΑΟΕΟ

ΑΟΙ ΑΑΕΕΕ αΑΟΕΑΕΕ. ΕΙ ΑΑΑΟΙ ΟΕΑΑ, ΙΙ ΟΑαΕΑΙ ΑΑΟ ΑΘΑΟ ΕΙΕΟ
ΙΙ ΕΙ ΤΑΕΙΕ, ΟΙ Ι ΑΥΙΕΥΙΟΕΕ ΒΑΟΕΕ ΑΑΙΙ ΒΑΑΟΕΕ ΟαΑΟαΟΕΙ ΑΑ
ΙΑΕΑΑΑ ΑΥΙΙ ΕxαΑΟΑΑΑ.

ΟΑΑΑΙ ΑΑΑΑΙΕΕΑΑΕΟ ΕΑΑΑΒΕΟΑΑΕΕ ΟΑΑΑΥΕΑ (1 7
ΑΑΑΑΙΕΕΑΑΑ) ΟΑΙΑΕΕΟ ΙΕΑΟ ΙΕΥΑΑΟΕΕ ΕΘΙΑ 2005 ΒΕΕΟ 6 ΑΘΟΕΕΟ
ΑΑ ΙΕΟΕ ΙΙ ΘΙΑΑΑΕΟ ΑΑΑΑ ΑΑΙΕΟΑΕΥΑΟΑ 2005 ΒΕΕΟ 31 ΑΑΕΑΙΑΟΑΙΑ.
ΟΑΙΑΑΙ Ι, 2006 ΒΕΕΟ 17 ΕΑΙΑΑΟΟ ΟΑΙΑΕΙΑ (1 1 ΑΑΑΑΙΕΕΑΑΕΕ)
ΑΑΙΑΑαΕΑ ΙΕΟΕ ΙΙ ΘΙΑΑΑΕΟ ΑΑΑΑ 2006 ΒΕΕΟ 31 ΙΑΟΟΑΙΑΑ. ΑΙΕΟ
ΟΑΙΑΑΑ ΙΟαΑΟ ΟΑΕΟΑΤΑ ΥΑΕΕΕΑΑΑΑΕ ΑΑ ΑΑΙΑΟΑΑΑΑΕ ΟΑΑΑΙ
ΑΑΑΑΙΕΕΑΑΑΟΕ ΑΑ ΙΕΟΕ ΙΙ ΘΙΑΑΑΑΥ ΙΟαΑΟ ΑΑΑΑΟΡΑΕΑ. αΑΟ 2006
ΒΕΕΟ 31 ΙΑΟΟΟ, 1 13 ΑΑΑΑΙΕΕΑΑΕΕ, 2006 ΒΕΕΟ 1 Ι ΘΟΙ ΙΑΟΑΙΑΑ,
αΙ ΕΙ ΟΑΙΑΑΙ Ι – 2006 ΒΕΕΟ 29 ΟΑΘΟΑΙΑΟΕΟ 1 32 ΑΑΑΑΙΕΕΑΑΕΕ,
2007 ΒΕΕΟ 1 Ι ΘΟΙ ΙΑΟΑΙΑΑ. ΙΙ ΙΑΙΑΟΑΑΑΕΕΑ ΑΑΙ ΟΕΥαΑΑΕΕΑΙΑΕΟ
ΕΑΑΕΙ ΑΑΕΑ, ΕΑΤΑΕΑΙΤΑΕΕ ΙΥΕΟΑΑΙ ΑΑ ΑΙ ΑΑΑΑΙΕΕΑΑΕΟ
ΙΙ ΘΙΑΑΑΕΟ ΟΑΘΟΟΙ ΟΕΟΕΕ xΑΟΑΕΑΕ.

ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΑΑΕΑΑΟΕΕΑ, ΑΑΑΟΕΑΕΙ Ο ΕΟ
ΑΑΑΑΕΕΕ ΑΑ ΟΑΟΥΙ xΕΕΕ ΟΑΑΑΑΑΕ, ΟΑΟΑΥ ΕΒΑΑΑΟ ΟΑΑΑΙ ΑΘΟΕΟ
ΙΙ ΘΙΑΑΑΑ ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΙΙ ΙΑΙΑΟΑΑΕΕΟ, ΕΟΑ ΑΙΑΟΑΙ ΕΙ ΙΑΙΕΕΟ
ΟxΕΑΑΑΑΕΑΙ ΑΑΕΑΑΟΕΟΑΑΕ.

II. ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΕΙ ΕΑΑΕΑ ΑΥΙΕΥΙΑΑΟ, ΟΙ Ι ΙΙ ΙΑΙΑΟΑΑΕΕΟ
ΟxΕΑΑΑΑΕΟ ΑΑΥΑΑ ΑΟ ΒΑΟΙΙ ΑΑΑΑΙΟ ΑΘΕΑΙ ΟΑΙΑΟΕΕΑΟΕΑ
ΙΑΟΑΟΕΑΟ. ΙΕΟΕ ΟΕΙΑΑΟΟΕ ΑΑΙΟΑΕΥΑΟΟΕΕΑ ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΕΑΟΡΙ, ΕΟΑ
ΟΑαΟΙ ΟΑΙΑΟΕΕΕΟ ΙΙ ΘΙΑΑΕΕ, ΟΙ Ι ΕΑΑΕΥ ΟΑΕΥΑΑΑΙ ΟαΑΑΑΟαΑΑ
ΟΑαΕΟ (ΕΑΟΑΑΙ ΟΕΕΟ) ΟΑΑΑΕΑΑΟΕΙ ΑΑΙΑΒΑΟΑΑΟ, ΟΕΟ ΟΑΟΑΑΑΙΕΟΑΑΥ,
ΟΙΑΑ ΙΙ ΘΙΑΑΑΑΑΙΑΙ ΟΑΑΙΕΟΙ Α ΟxΕΑΑΑΙΙ ΟΕΕΕ ΘΕΟΑΑΕ, ΙΑΕ ΟΙ ΟΕΟ
ΟΑαΕΙ ΙΒΕxΙ.

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 30-Α ΙΟαΕΕ ΑΥΕΑΟΑΑΟ
ΙΙ ΙΑΙΑΟΑΑΑΕΕΑ ΟxΕΑΑΑΑΕΟ ΑΑΥΑΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΟΥΕΕΑΑΕΙ ΑΑΟ.
ΙΑΟΟΕ ΙΙ ΥΑΙΘΕΕ ΑΑΑΟΕΑΑΑ, ΟΙ Ι ΑΟ ΟxΕΑΑΑΑΕ ΑΑΥΟΕΕΑ ΕΑΓΙ ΙΕΕ,
ΑΘΕΕΟαΙΙ ΑΟ ΙΑΕ ΑΑΥΑΑΟ ΟΑΕΑΙΑΑΙ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟΘΕ ΘΟΕΙΥΕΘΑΑΕΟΑ
ΑΑ ΟΑΘΟΕΑΥΙ ΟΕΟΙ ΟΟΑΙ ΑΑΟΟΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑΙΕΟΑΑ. „ΙΙ ΙΑΙΑΟΑΑΑΕΕΑ
ΟxΕΑΑΑΑΕΟ ΑΑΥΑΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ” ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΑΓΙ ΙΕΟ ΙΕαΑΑΕΕ, ΑΙ
ΟxΕΑΑΑΕΑ ΕΙ ΙΕΟΑΘΟΕΕ, ΟΑΟΟΑΙΥΕΟΘΕ ΟΕΙΑΑΟΟΕ ΙΑΑΙ ΙΑΟΑΙ ΑΟ
ΙΙ ΙΑΙΑΟΑΑΑΕΕΟ αΑΟΕΟαΕΑΙΕ ΘΟΙ ΑΘΥΕΕΕ, ΕΑΟΡΙ Α, ΟΑΘΙ ΙΕΕΕ,
ΙΙ ΙΟΑαΟΟΑΑΕΕ ΑΑ ΟΑΙΟΥΑΙ ΕΕ ΟΑΟΟΙΑΑΕΥΙ xΑΥΕ. ΟΑΘΟΕΑΥΙ ΟΕΟΙ
ΟΑΙΑΟΕΑΕΟΕ ΙΕΥΑΑΟΕΕ ΘΑΘΟΕΕΕΟ ΕΑΙΑαΙΑΑ, ΙΙ ΙΑΙΑΟΑΑΑΕΕΟ
ΟxΕΑΑΑΑΕ ΙΙ ΕΥΑΑΟ ΙΙ ΙΑΙΑΟΑΑΑΕΕΟ ΟxΕΑΑΑΟ ΟΟΑxΟΕαΙ ΑΑΑΑΕΑ,
ΑΟΥΑΑΑΙΕΑ, ΑΑΙαΕΕΑΑΕΑ, ΟΑΙ Ι ΙΑΙΑΟΑΑΑΕΙ ΑΑΙΑΕΕΑΑΑΕΑ ΑΑ
ΟΑΙΑΟΕΕΑΟΕΑ ΑΑΥΑΑΑΕΑ. ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΙΑΟΑΕΕΕ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΟΕΕΑΕΕΕ
ΟΑΟΑΑΑΕΙ ΑΟΕΑΙ ΑΑΕΑΑΟΕΟΑΑΕΕ, ΙΙ ΙΑΙΑΟΑΑΑΕΕΑ ΟxΕΑΑΑΑΕΑΙ
ΙΕΙΑΟΕΑΑΕΕ ΘΑΥΕΑΕΟΟ ΙΙ ΘΙΑΑΟ ΟΑΕΥΑΑΟ „ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΙΑΟΑΑΟΕΕΕΟΑ
ΑΑ ΑΟΙΑΑΟΕΑΕ ΑΑΕΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ” ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΑΓΙ ΙΕ.

ΑΙ ΕΙ ΓΕΟΑΟΘΕ ΟΑΓΕΑΑΑΑΟΥΕ ΟΑΑΑΑΑ ΙΓΓΑΓΑΟΑΑΑΕΕΑ ΕΟΑΕΕ
 ΟΧΕΑΑΑ, ΟΙΓΕΕΟ ΑΑΓΑΓΙΟΥΕΑΕΑΑΑ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙΟ ΑΕΙΓΙΓΕΕΟΟ
 ΟΑΟΡΕΑΑΕΓΙΑΑΕΑΓΑΑ ΑΑΕΑΟΥΕΟΑΑΟΕΕ. „ΑΕΙΓΙΓΕΕΟΘΕ, ΟΙΥΕΑΕΟΘΕ
 ΑΑ ΕΘΕΟΟΟΘΕΕ ΟΧΕΑΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ ΟΑΟΕΑΥΙΘΕΟΙ ΘΑΘΟΕΟ” ΙΑ-2
 ΓΟΑΕΕΟ ΕΑΓΑΓΑΑ, „ΑΙ ΘΑΘΟΕΟ ΙΓΓΑΒΕΕΑ ΕΕΕΓΑΘΕΕ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ
 ΕΕΟΟΘΕΓΑΟ ΑΑΕΑΑΑΘΕΑΑΑΟ, ΕΓΑΕΑΕΑΟΑΕΘΕ ΒΑΘΕΕ ΑΑ
 ΟΑΟΕΑΥΙΘΕΟΙ ΑΑΑΓΑΟΑΑΕΟΑ ΑΑ ΕΑΓΑΓΑΟΙΓΕΓΑΕΟ, ΕΑΟΡΓΑ,
 ΑΕΙΓΙΓΕΕΟΟ ΑΑ ΟΑΘΓΕΕΟΟ ΑΑΟΑΑΑΟΥΕ ΟΑΟΕΑΥΙΘΕΟΙ ΑΑΑΓΑΟΑΑΕΟΑ ΑΑ
 ΕΑΓΑΓΑΟΙΓΕΓΑΕΟ ΒΑΘΕΕ, ΑΟΟΑΑΘΕΕ ΟΑΟΟΟΑΑΕΟ ΙΑΘΟΕΓΑΕΟΟ
 ΧΑΟΑΕΑΑΟΥΕ ΓΕΕΥΓΟ ΑΓΓΑΕ, ΟΑΕΑ ΕΑΓΑΑΕΑΓΙ ΟΑΟΟΓΑΑΕΥΓΟ ΑΙ
 ΘΑΘΟΕΕ ΑΥΕΑΟΑΑΘΕΕ ΟΧΕΑΑΑΕΟ ΟΟΘΕΕ ΑΑΓΑΓΙΟΥΕΑΕΑΑΑ ΟΑΑΕΑ
 ΓΑΘΕΑΑΘΕΕ ΟΑΟΥΑΕΑΑΕΕ, ΓΑΕ ΟΓΘΕΟ, ΕΑΟΡΓΑ, ΟΑΕΑΓΙΓΑΑΑΕΓΙ
 ΟΙΓΕΟΡΕΑΑΑΕΑ ΓΕΥΑΑΕΕ”. ΟΑΥ ΟΑΑΑΑΑ ΑΥΓΕΥΓΟΘΕΕ ΟΧΕΑΑΑΕΟ
 ΟΑΕΥΟΑΑΕΟ ΧΑΟΑΕΑΑΟ, ΑΑΟΑΑΕΑΑΘΕΕ ΘΑΘΟΕΟ ΙΑ-4 ΓΟΑΕΥΕ
 ΓΑΕΘΑΓΑΕΑ: „ΑΙ ΘΑΘΟΕΕ ΙΓΓΑΒΕΕΑ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙΑΑΕ ΑΥΕΑΟΑΑΑΓΙ, ΟΙΓ
 ΕΓ ΟΧΕΑΑΑΕΑ ΑΑΓΓΑΓΑΕΟ ΓΑΘΕΑ, ΟΙΓΕΑΑΟΑΥ ΑΟΑ ΕΘ ΕΘ
 ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΟΑΟΟΓΑΑΕΥΓΟ ΧΟ ΑΙ ΘΑΘΟΕΟ ΟΑΟΑΑΓΕΟΑΑ, ΑΙ
 ΟΑΑΕΙΒΕΧΙΟ ΟΑΟΡΕΕΑ ΟΑΓΓΕΥΓΟ ΑΙ ΟΧΕΑΑΑΕΑ ΓΑΓΕΓΑ ΕΟΑΕΕ
 ΟΑΕΥΟΑΑΑΕ, ΟΙΓΕΑΑΟΑΥ ΑΑΓΑΕΥΑΟΑΑΟ ΕΑΓΓΕ, ΑΑ ΓΑΓΕΓΑ
 ΕΓΑΑΓΑΑ, ΟΑΓΑΑΓΑΑΥ, ΑΟ ΟΑΕΑΑΟΑΑΑ ΑΥΓΕΥΓΟΘΕ ΟΧΕΑΑΑΕΑ ΑΟΓΑΑΑΟ,
 ΑΑ ΓΑΓΕΓΑ ΕΓ ΓΕΑΓΕΕ, ΟΙΓ ΑΑΕΕ ΟΑΟΒΥΓΟ ΟΑΑΘΕΓΙ
 ΕΑΕΕΕΑΥΑΓ ΑΑΟ ΑΑΓΓΕΟΑΘΕΕ ΟΑΕΓ ΑΑΑΓ ΑΑΑΟΥΕ”.

ΟΑΟΑΓΑΘΕΕΓΙ ΕΓΕΑΑΕΑ ΑΥΓΕΥΓΑΑΟ, ΟΙΓ ΕΑΓΑΓΑΟΙ ΑΑ
 ΟΑΓΑΘΕΑΕΥΕ ΑΑΑΕΕΕ ΑΘΑΟ ΙΓΓΑΓΑΟΑΑΑΕΕΑ ΟΧΕΑΑΑΕΟ ΑΑΥΑΕΟ
 ΟΓΕΧΕΑΥΕΑΟΑ ΑΑ ΑΑΟΓΙΓΕΑΥΕΑΟ. ΑΑΟΓΙΕΑΑΟΥΕΟΘΕ ΑΓΓΑΕΑ
 ΟΑΓΟΑΑΑΑΘΕΕ ΑΘΑΑΕΟ ΓΕΑΑΓΓΕΓΑΘΕΘΕΑΑΑΑ, ΑΑΕΥΑΑΟ ΙΓΓΑΓΑΟΑΑΑΕΕ,
 ΟΓΑΓΟΥ ΟΑΑΑΘΟΙ ΟΘΕΑΘΕΓΑΕΟ ΟΟΘΟΕ ΓΑΘΑ, ΡΕΕΑΘΕ ΓΑΘΕΟ
 ΓΕΑΟ ΟΑΕΑΑΑΑΑΘΕΕ ΘΕΑΓΑΘΟΓΙΘΕ ΘΕΟΓΑΑΕΟΑΑΑΓΙ. ΑΙ ΓΕΓΑΘΕΘΕΑΑΕΕ
 ΟΑΑΕΙΒΕΧΙΟ ΟΑΟΑΑΑΕ ΟΑΓΑΘΕΕΕΑΓΕ ΑΑ ΙΓΓΑΘΟΕΑΑΑΘΕΕ
 ΟΑΓΓΑΕΑΘΙ ΑΟΟΓΑΕΟ ΟΑΟΟΓΑΑΕΟΑΥΓΙ ΧΑΑ, ΕΓΓΟΘΕΟΟΥΕΟΑΑ
 ΑΑΓΑΘΕΕΑΑΘΕ ΓΑΕΑΑΑ ΟΓΑΑ ΟΑΕΕΑΑΕΓΙΟ. ΑΑΘΕΘΕΑΑΘΕΕ ΟΑΑΑΘΟΙ
 ΟΘΕΑΘΕΓΑΑΕΟ ΘΕΟΓΑΑΟΥΕ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΑΟ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΑΑΑΟΑΕΑ
 ΑΑΑΑΑΟ ΑΙ ΘΟΓΥΑΘΕΟΑΑΑΓΙ. ΑΟ ΑΑΟΑΓΓΑΑ ΓΕΑΑΑΓΕΥΓΑΑΟ ΕΑΟΡΓΙ
 ΟΑΓΑΘΕΕΕΟ ΕΓΓΟΘΕΟΟΥΕΓΙ ΓΑΕΕΑΥΕΕΟ ΘΟΓΥΑΘΕΑ. ΟΓΥΑ ΟΑΓΓΑΕΑΘΙ
 ΑΟΟΓΑΕΟ ΙΓΓΑΘΕΘΕΑΑ ΑΑΑΑΑΓΕΕΕ ΘΕΟΓΑΑΕ ΑΟΥΑΑΑΟ ΑΟΟΓΑΕΟ
 ΙΓΓΑΒΕΕΑΑΑΕΟ ΕΓΓΑΘΑΘΕΑ ΑΑΕΑΓΟΟ, ΓΑΟΥΕ ΟΘΕΑΘΕΓΑΑΕΑ
 ΕΑΟΡΓΙ ΟΑΓΑΘΕΕΑΑΘΕΕ ΙΓΓΑΘΟΕΑΑΑΑ ΟΑΟΡΕΑΑΑΕΕΑ ΑΑΓΕΑΕΑΑΓΙ ΑΑΟ
 ΕΓΓΟΘΕΟΟΥΕΘΕ ΟΧΕΑΑΑΕΟ ΑΘΕΕΥΕ. ΑΑΟΑΓΓΕΕΟ ΧΑΑΑΟΑΕΘΟΓΑ
 ΟΑΕΓΓΟΘΕΟΟΥΕΓΙ ΟΑΟΑΓΑΘΕΕΓΙΓ ΕΘΕΕΟ ΟΑΘΓΑΕΑ (BVerfGE, 7,198 –
 ΑΑΟΑΓΓΕΕΟ ΧΑΑΑΟΑΕΘΟΕ ΟΑΕΓΓΟΘΕΟΟΥΕΓΙ ΟΑΟΑΓΑΘΕΕΓΙΟ
 ΑΑΑΑΒΥΑΑΘΕΕΑΑΑ 7,198) ΓΕΥΑΑΘΕ ΑΑΑΑΒΥΑΑΘΕΕΑΑΑΟΥΕ ΑΥΓΕΥΓΑ, ΟΙΓ
 ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΑΑΕΑΑΑΘΕΕΑ, ΘΑΘΕΑΕ ΟΥΑΟ ΑΑΕΟΥΑΕΘΟΕΑΑΕΟ ΓΑΘΑΘΕΑ

ΕΙΘΑΘΑΘΑΕΘ ΟΑΙΘΟΕΕΕΑΙ ΑΑΑΑΕΑΙΘΑΑΑΘ. ΘΑΑΑ ΑΑΑΑΒΥΑΑΘΕΕΑΑΑΑΥΕ,
×ΑΑΑΘΑΕΘΘΙΑ ΘΑΘΑΙΘΟΕΕΙΙ ΑΑΑΙΙ ΘΑΑΑΘΘΙ ΠΑΕΑΘ×ΕΑΑΕΕ
ΑΑΙΙ ΒΑΑΘΕΕ ΘΕΑΙΘΟΒΙΘΙΑ ΑΑ ΑΙ ΕΕΑΙ ΑΑ ΠΕΘΕΕΑΑΕ Θ×ΕΑΑΑΑΘ
ΑΥΑΑΑΙ.

ΑΥΙΕΥΙΘΟΕΕ ΙΕΑΑΑΙΕΥΙΑΘ ΕΙΑΑΕ, ΘΙΙ ΙΙΙΔΑΙΘΑΑΑΕΕΑ
Θ×ΕΑΑΑΑΕ, ΘΙΙΕΑΑΕΥ ΑΥΕΘΑΑ ΕΑΑΕΘΘ×ΑΕΕ ΑΑ ΙΙΒΑΘΘΕΑΑΑΘΕΕ
ΘΑΙΙΘΑΕΑΘΙ ΑΘΘΙΑΘ ΘΙΙΕΥΑΙΤΑΕΙ ΑΑΙΑΘΕ ×ΑΘΑΘΕΙΤΑΑ, ΒΑΘΙΙ ΑΑΑΑΙΘ
ΕΙΙΘΘΕΘΘΥΕΘΘΕ ΑΑΥΑΘ ΘΑΑΑΙΘ. ΙΑΑΘΘΙΕΑΘ ΘΙΙΘΙΑΘΘΕΘΕΕ ΑΘΘΕ,
ΘΙΙΑΕΕΥ ΘΥΘΑΕΙΤΑ ΙΙΙΔΑΙΘΑΑΑΕΘ Θ×ΕΑΑΑΑΘ ΥΑΑΑΑΑ, ΘΙΑΑ
ΕΥΑΑΑΑΘ ΙΑΘ ΠΕΕΑΘΕ ΙΑΘΘΕΘΑΑΑΙ ΑΑ Α×ΘΡΙΑΑΑΑΘ ΕΙΘΑΘΑΘΕΑ
ΑΑΑΑΕΑΙΘΑΑΘΕΕ ΑΑ ΙΥΑΕΑΙ ΑΕΑΙΤΕ ΕΑΙΤΑΘΘΑΑΙ ΑΘ ΘΘΘΙ ΑΑΑΘ.

ΑΙΑΑΙΑΑ, ΘΑΑΑΕΙΒΕ×ΙΘ ΘΙ ΑΘΘΘΘΘΘ, ΕΙΙΘΘΘΘΘΥΕΘΘ-
ΘΑΙΘΘΕΕΑΘΘΕΑΕ ΑΑΕΑΑΑΘΕΑΑΑ, ΑΑΕΥΑΑΘ ΙΙΙΔΑΙΘΑΑΑΕΕ ΙΑΘΑΙΑ
ΘΘΘΕΑ ΘΘΑΙΘΘΕΕΙ ΠΑΕΑΘ×ΕΑΑΕΘΑΑΑΙ. ΘΑΑΑΕΙΒΕ×Ι, ΘΙΙΑΕΕΥ ΑΑΘ
ΑΑΘΘΑΑΑΘ ΑΙΑΘ, ΕΑΑΑΑ ΑΑΙΙ ΑΘΘ ΑΥΙΕΥΙΘΟΕΕ Θ×ΕΑΑΘ ΑΑΙΘΥΑΑΑΘ
ΘΙΕΥΕ. ΘΑΑΑΕΙΒΕ×Ι, ΙΑΑΘΘΙΕΑΘ ΥΑΙΤΕΑΑΑΑΥΕ, ΑΙ ΙΕΙΑΘΘΘΕΑΑΕΕ,
ΘΙ ΑΘΘΘΘΘΘ Α×ΑΘΘΘΘ ΙΘΘΑΥΒΑΑΑΑ ΘΙΑΑ ΕΥΑΙΑΑΑΑΘ ΙΘΘ ΑΑΕΕ
ΑΘΘΑΑΘΘ ΥΑΑΕΑΑ ΑΙ ΙΕΑΘΘΘΕ ΑΑ ΥΑΑΕΑΑ ΑΑΙΑΘΘΕΕΑΑΘΘ
ΘΑΥΘΑΕΑΑΑΑΘ.

ΑΙΑΑΙΑΑ, ΘΑΑΑΕΙΒΕ×Ι ΑΑΕΑΑΑΘΘΕΕΑ, ΙΙΙΔΑΙΘΑΑΑΕΘ ΙΘΥΑΘ
ΙΘΘΘ ΥΑΘΠΕΑΑΕΙΤΑΑΘΘ Θ×ΑΘΑΕΑΑΥΕ ΑΘΘΑΑΘΘΕ ΥΑΑΕΑΑ
ΑΑΕΙΘΘΘΑΑΑΙΤΕ ΑΑΑΑΕ ΕΑΑΘΘΘ Θ×ΕΑΑΑΑΘ ΑΑΕΙΑΥΙ×ΕΕΑΑΘΘΑ.
ΘΑΑΑΕΙΒΕ×Ι ΑΙ ΙΕΑΙΤΕ ΘΙΑΑ ΙΙΘΙΑΑΑΑΑΘ ΑΑΘΘΑΑΘΘΕ
ΘΑΑΑΕΙΠΥΑΑΙΑΕΙ ΘΘΘΙΥΘΘΑΘΘΘ ΘΑ×ΘΡΑΑΕΑΑ. ΙΑΘ ΑΘΑ ΑΘΑΘ Θ×ΕΑΑΑ,
ΙΙΙΔΑΙΘΑΑΑΑΕΘ ΥΑΘΘΑΑΑΑΙΘ ΑΙΑ ΘΘ ΕΙ ΘΘΘΑΕΕΘΘ ΘΑΘΑΑΑΕΙΤΑΘΘ ΘΘΑΕΕ
ΑΑΑΑΕ, ΘΙΙΕΑΑΕΥ ΙΑΘ ΑΙ ΘΘΘΑΘΘΘ ΘΕ ΑΘ ΑΑΕΑΘΑΑΘ, ΑΘΑΙΑΑ ΙΘΘΑΑΙ
ΙΙΘΒΥΑΑΑΘ. ΘΘΑΕΕ ΙΙΘΙΑΘΘΘΘΘΘ ΑΘΘΘΘ ΙΕΥΑΑΘΘΑΘ, ΘΙΙΕΕΕΑΥ
ΘΘΘΑΕΕΘΘ ΘΑΘΑΑΑΕΙΤΑΘΘ ΥΑΕΥΘΘΑΑΑΕ (ΘΘΙΑΥ ΑΘΙΑΑΕΕΘΘ) ΑΑ
ΘΘΑΥΕΑΘΘΘΘ ΘΘΘΙΑΑΘ ΒΑΘΑΑΑ, ΕΑΙΙ ΠΑΑΑΑΕΕ ΑΑΕΑΑΑΘΘΕΕΑ, ΥΑΑΕΑ
ΑΑΘΑΙΤΑΘΘ ΘΑΕΑΙΑΑΙ ΑΑΙΙ ΕΑΕΑΑΘΘ ΘΑ×ΘΡΑΑΕΑΑ, ΙΑΕΕΑΑ
ΥΑΙΤΑΥΑΕΕΑΙΘ ΘΥΑΙΕΥΘΘΑΑΕΕ ΙΙΘΙΑΘΘΘ ΘΕΙΑΑΘΘΘ ΑΑ ΑΑΙΘΑΕΥΑΘΙΘ
ΙΑΕΕ ΙΙΘΙΑΑΑΑΘΘ ΑΙ ΙΕΑΘΘΘΘΘ ΑΑΑΑ. ΘΘΑΥΕΑΘΘΘΘ ΙΙΘΙΑΘΘ
ΑΑΒΑΘΑΑΑ, ΘΙΙΕΕΕΑΥ ΙΙΙΔΑΙΘΑΑΑΕΘ ΕΑΑΕΘΘ×ΑΕΕ ΑΘΥΑΑΑΙΘΘ
ΥΑΕΥΘΘΑΑ ΑΙ ΙΘΘΘΑΘΘ ΑΘΑΘΑΑΘΘΑΘΕΑΕΙ ΘΘΘΙΑΑΘΘΘ ΘΑΙΙΥΑΑΑ ΑΑΑΑΑ,
ΥΑΕΡΕΑΑΑ ΑΑΙΑΘΘΕΕΑΑΘΘΘΘ ΕΥΙΘ ΘΘΑΘ ΥΑΙΤΕΑΑΑΑΑΥΕ, ΘΙ ΑΑΘΑΥ
ΘΘΘΑΕΕΘΘ ΘΑΘΑΑΑΕΙΤΑΘΘ ΘΑΑΑ ΑΑΑΑΕ ΑΘ ΑΘΘΑΑΙ ΑΘ.

ΘΑΙΘΘΘΑΕΘΘΘ ΑΥΕΑΘΑΑΘΘΘΘ ΕΑΙΑΕΙΤΑΘΘΑΘΘ ΘΘΘΙΥΘΘΘ
ΕΑΙΑΑΙΑΑ, ΘΑΑΑΕΙΒΕ×ΙΘ ΙΙΘΙΑΑΑΑΑ ΘΙΑΑ ΕΥΙΘ ΑΑΘΑΘΘΘΘΘ ΙΕΑΙΘΘ
ΙΘΘΑΥΒΑΑΑΑ ΑΑΘΑΥΑΑΑΕ, ΑΘΥΕΕΑΑΑΕΕ, ΙΕΙΕΙΑΘΘΘΘΘ ΑΕΑΙΘΘ ΙΙΘΘΑΙ,
Θ×ΕΑΑΘΘ ΘΑΕΥΘΘΑΑΑ ΘΑΕΥΘΘΑΑΘΘΘΘ ΙΕΑΙΤΑΙ ΘΘΘΙΘΙΘΥΘΘΘΘΘ.

ΟΑΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΟΑΑΑΙ ΑΘΟΕΟ
ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΟΙ ΑΕΟ ΟΑ×ΑΟΑΕΟΑΟ ΙαΑΑΑΕΙ ΑΟΥΕ ΕΥΑΟ ΑΥΤΕΥΙΟΕ
ΘΟΕΙΥΕΟ ΙΙ ΕαΙ ΑΓΑΟ.

III. ΟΑΑΑΙ ΑΘΟΕΟ ΟΑΙΤΘΙΑΑΙ Α ΟΑΙΤΥΑΕΟ ΑΟΥΕΕΑΕΙ ΑΕΟ
ΟΑ×ΑΟΑΕΟΑΟ ΑΑΙΤΟΑΟΕΑΑΕΑ ΙΕΟΕ ΙΕΑΙΑΕ. ΑΙ ΑΘΟΕΟ ΘΟΑΑΙΟΕΕΑΙ
ΥΑΤΟ, ΟΙΤ „ΑΟΙ ΑΑΕΕ ΒΑΟΕΟ” ΟΑΙΤΥΑΕΟ ΙΕΑΙΤΟ ΒΑΟΙΤΑΑΑΙΤΟ ΟΟ
„ΟΑΘΟΕΑΑΕΙΤΟ ΑΑΟΕΕΑΙΤΑΟΕΕ ΟΑΕΟΟΟΕΑΟΥΕΙ ΑΓΑΟΑΙ ΕΙΤΘΑΙΕΕΟ”
ΥΑΑΕΑ ΕΑΟΑΙΤΘΕΟ ΙΙ ΙαΙΑΟΑΑΕΕΟΑΕΑΕΟ ΙΕΒΙ ΑΑΟΕΕ
ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΕΟ ΟΑ×ΑΟΟΟΕΟ ΑΑΑΑαΑ, ΑΑΟΑΕΑ ΟΑΟΕΙ
ΙΙ ΙαΙΑΟΑΑΕΟ ΙΟΕΥαΑΑΕΕΟ ΙΘΙ ΙΑ ΑΑΙ ΙΑΙΟΑΑΕΟ ΙΕΑΟ ΕΙΑΕΑΕΑΟΑΕΟΟΕ
ΙΟΕΥαΑΑΕΕΟ ΑΑΟΑΥΑ ΙΙ ΙαΙΑΟΑΑΟΕΕ ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΕΟ ΟΑΙ ΑΑΙΤ ΑΕΟ
ΑΑΙΟΑΕΥΑΟΑ. ΙΑΟΕΑΕΕΑ, ΟΑΑΑΙ ΑΘΟΥΕ ΑΟ ΘΕΟΑΘΕΟ ΑΟ ΑΟΕΟ
ΙΕΕΕΕΑΑΟΕΕ, ΙΑΟΑΙ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΟΑΘΙΕΟ ΑΑΙαΕΕΑΕΟ ΘΟΙ ΥΑΟΕΑΙ
ΑΑΕΟΕΑ, ΕΑΕ ΕΑΑΟΥΕΑ ΙΙ ΟΑΕΑΙΤ ΑΕΟ ΟΟΟΕ
ΑΑΙΟΕΥαΑΑΕΕΑΙΤΑΑΟΕΑΙ, ΟΕΟ ΑΑΙΤΥ ΑΟΙ ΑΑΕΕ αΑΟΕΑΕΟ ΑΟΑΟΑΟ.

ΟΑΘΙΕΟ ΙΑΟΑΕΑΕΑΙ ΥΑΤΟ, ΟΙΤ ΑΓΑΟΑΟΕΕΕΟ Ο×ΑΟΙ ΟΕ
ΙΙ ΙαΙΑΟΑΑΟΕΕ ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΕΟ ΑΥΟΕΥαΑΕΟ ΙΙ ΒΑΟΟΕΑΑΑ ΑΟΕ-ΑΟΕ
ΟΙΕΑΑΟΑΟ ΘΟΙ ΑΕΑΙΤΑΟ ΒΑΟΙΤΑΑΑΙΤΟ. ΑΑΟΙΑΟΕΑΑΕ ΑΥΟΕΥαΑΕΟ ΕΑΑΙΡΕΟ
ΘΕΟΙ ΑΑΑΥΕ ΑΑΕΕΕ ΑΘΑΟ ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΕΟ ΙΑΟΙ ΑΟΕΑ ΑΑΟΑΥΑΑΑΟ,
ΟΑΥ ΟΑΟΥΙ ×ΕΕΑΑ ΑΕΟΑαΑΑ ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΙΙ ΙαΙΑΟΑΑΕΕΟ, ΕΟΑ ΙΕΟΕ
ΙΕΙΒΙ ΑΑΑΕΕΟ ΕΙΟΑΟΑΟΑΑΕΑ. „ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΑΟΕΕΕΟΑ ΑΑ ΑΟΙΤΑΟΕΑΕ
ΑΑΕΕΟ ΟΑΟΑαΑ” ΟΑΘΟΕΑΑΕΙΤΟ ΕΑΙΤΙΕΟ 28-Α ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ
ΘΟΙΘΟΕΟ ΙΕαΑΑΕΕ, ΕΕΥΑΙΑΕΑΟΕ ΑΑΕΑΑΟΕΕΑ, ΑΥΟΕΥαΙΤΟ ΙΕΟ
ΟΑΥΟΑΕΑΑΑΑΥΕ ΑΑΟΑΟΑΟΕΕ ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΕΟ ΟΟΟΕΕ ΟΑΙ ΑΑΙΤ ΑΑ
ΑΑ ΑΟ ΕΙ×ΙΟΙΑΥΕΑ αΑΕΙΕΟΑΒΑΑΙΤΕ ΑΑαΑΙΤΟ. 36-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-3
ΘΟΙΘΟΕΟ „Α” ΘΑΑΘΟΙΘΟΕΟ ΕΑΙΤΑΙΑΑ ΕΕ, ΑΑΙΒΕΕΑΕΟ ΕΕΥΑΙΑΕΑΟΕ
ΑΑΕΑΑΟΕΕΑ, ΑΑΟΒΕΙΤΟ ΙΙ ΙαΙΑΟΑΑΑΕΟ ΑΑΙΤΑΒΕΕΑΑΕΕ
ΙΙ ΙΟαΟΟΑΑΑ, ΕΙΤΙΕΟΕΟ ΙΕΑΟ ΑΑΑΑΙΕΕΕ ΒΑΟΑΕΟΑ ΑΑ ΕΕΥΑΙΑΕΑΟΕΟ
ΟΑΕΙΤΑΟΟΥΕΙΤ ΘΟΙ ΑΟΑΙΕΟ ΟΑΟΑΑΙΕΟΑ.

ΑΥΟΕΥαΑΕΑΙΤ ΑΕΟ ΙΙ ΒΑΟΟΕΑΑΑ ΑΟΕΕΟαΙΤ ΑΟ ΟΙ ΑΑΕΕ
ΙΙ ΙαΙΑΟΑΑΕΕΟΑΕΑΕΟ ΑΑΙΑΟΕΟΕΕ ΕΙΑΕΑΕΑΟΑΕΟΟΕ ΑΥΟΕΥαΑΕΟ
αΑΕΟΑΒΥΙΤΟ (ΙΟΕΥαΑΑΕΕΟ) ΑΑΙΤ ΓΟΑΝΑΑΟ, ΟΑΥ ΟΑΕΟΙ ΑΑΟ ΟΑΟΑΑΙΕΟ
×ΕΙΤΙΟΟΘ ΟΑΟΟΙΤΑΕΥΙ ×ΑΟ ΑΑ ΑΟΑΒΙ ΑΟΕΑΑΑ αΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑ. ΟΒΙ ΟΑΑ
ΑΙ ΘΟΙ ΥΑΟΟ ΟΕΑΑΥΕΟΑΑΑ ΕΙΤΙΟΑΕΟΟΕ ΑΑΙΟΕΥαΑΑΕΕΑΙΤΑΑ, ΟΑΥ
ΒΑΟΙΤΑΑΑΙΤΟ ΑΑΟΑΙΑΑΑΕ ΑΟΙ ΑΑΕΕ ΟΙ ΙΕΟΡΕΑΑΑΟ. ΟΟ „ΟΑΘΟΕΑΑΕΙΤΟ
ΑΑΟΕΕΑΙΤΑΟΕΕ ΟΑΕΟΟΟΕΑΟΥΕΙ ΑΓΑΟΑΙ ΕΙΤΘΑΙΕΕΟ ΟΙ ×ΕΕΕ
ΑΕΟΑΘΟΙΘΕ ΑΑΑΕΑ ΟΙ ΟΙΟΙΤΕ ΟΑΙΑΕΟ ΕΑΑΙαΑΙΤΑΟΕΟ ΟΑαΕΑ
2006 ΒΕΕΟ 14 ΙΑΟΟΟ ΑΑΑΕΑΑΙΕΕ ΒΑΟΕΕΥΕ (¹ 241/22-6) ΑΥΤΕΥΙΤΑΑΟ,
ΟΙΤ ΕΙΤΙΟΑΕΟΟΕ ΑΑΙΟΕΥαΑΑΕΕΑΙΤΑΕΟ ΘΟΙ ΑΘΟΕ ΑΟΙ ΑΑΕΕΕ
ΕΡΟΕΑΑΕΕΕ ΙΑΕΕαΕ ΕΥΙ ΟΑΘΟΕΑΑΕΙΤΟ αΑΕΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ ΙΑΟΕΑΑΙ
(ΙΙ ΙαΙΑΟΑΑΑΕΕΑ ΟΟΟΕ ΕΙΑΕΑΕΑΟΑΕΟΟ ΑΑΙΟΕΥαΑΑΕΕΑΙΤΑΑΙΤΑΑ),
ΟΑΕΑ ΑΑΒΥΑΑΟΕΕΥΙ ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΕΟ ΑΥΟΕΥαΑΕΑΙΤ ΑΕΟ

ΤΙ ΒΑΘΟΕΑΑΑ ΑΑ, ΟΑΡΕΑΕΟΑΑΑΑΑΟΑΑ, ΤΕΤΕΙΟΙΤΑΑ ΟΑΙΥΕΟΑΑΟΕΕΥΙ
ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΕΟ ΑΑΓΑΕΑΟΑΑΕ.

ΑΓΑΓΙΑΑ, ΤΙ ΙΑΟΑΑΑΕΕΑ ΕΓΑΕΕΑΟΑΕΟΟΕ ΑΑΙΟΕΥΑΑΑΕΕΑΓΑΑ
ΑΓΟΥΕΑΕΑΑΑ ΑΑΟΕΑΑΟΕΕ ΘΟΙΑΟΑΓΕΟ ΧΑΟΕΑΑΟΥΕ ΑΑ ΕΑΕ
ΟΑΑΕΟΙ ΑΑΟ ΟΑΟΑΑΓΕΟ ΑΑ ΑΓΙΕΑΟΟΕΑΑ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕ ΑΟΙΟ.
ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ, ΟΑΑΕΑ ΟΑΓΕΑΑΑΑΟΥΕ, ΟΧΕΑΑΑΓΙΟΕΕΕΑ ΑΑ,
ΕΓΑΑΟΙΟΕΑΑ, ΑΑΕΑΑΟΕΕΥΑΑ ΤΙ ΟΑΑΕΑΓΙ ΑΑΟ ΑΑΟΑΑΕΓΙ Ο
ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΕΟ ΤΕΒΙ ΑΑΑΕΟ ΑΑΟΕΑΑΟΕΕ ΒΑΟΑΑΕ, ΑΕΓΑΕΑΓΙ
ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΑ ΒΑΟΓΙ ΑΑΑΑΓΟ ΑΑΓΙΕΑΓΕΟΑΕΑΕΟ ΟΑΟΥΓΙ ΥΑΕΓΙ Α
ΑΟΥΕΕΑΑΑΕ ΟΕΕΑΕΑΟ. ΟΙ ΥΕΑΕΟΟΕ ΟΑΓΑΟΕΕΕΑΓΙ ΑΑ ΤΙ ΕΕΑΓΙ ΑΟ, ΟΤΙ
ΑΟΑΕΕ ΟΕΕΑΕΑΑΑΕ ΕΑΓΑΟΑΑ ΑΑΕΓΕΟΑΒΑΑΓΙ ΤΕ ΕΥΙ Ο
ΤΙ ΙΑΓΑΟΑΑΕΑΕΟΑΕΑΕΟ.

ΙΑΟΥΑΑΑΓΙΑ, ΕΓΑΕΕΑΟΑΕΟΟΕ ΑΑΙΟΕΥΑΑΑΕΕΑΓΑΑΕΟ ΘΟΙ ΥΑΟΕΟ
ΑΑΟΟΕΑΑΑΓΙΑ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ Ο ΕΓΟΑΟΑΟ ΒΑΟΓΙ ΑΑΑΑΓΟ ΤΙ ΟΑΑΕΑΓΙ ΑΕΟ
ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΕΕ ΤΙ ΙΑΟΑΑΑΑ ΑΑ ΑΥΟΕΥΑΑ ΓΕΟ ΑΑΕΕ ΑΟΟΑΑΟΕΕ
ΟΑΟΑΡΕΓΙ ΑΕΑΑΕΕ. ΙΑΑΑΑΑΕΓΙ ΑΑΟΥΕΑ ΓΕΟΑΥΑΕ ΕΟ ΧΑΘΟΕ, ΟΤΙ
ΑΟΙ ΑΑΕΕΕ, ΑΑΟΑΓΙΑΑΑΕΕ ΒΑΟΑΑΕ ΑΟΕΑΑΑΟ ΑΟΥΕΕΑΑΕΓΙ ΑΑΟ
ΒΑΟΓΙ ΑΑΑΑΓΟ ΟΑΕΓΙ ΑΑΑΓΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΟΕΕΑΟΕΓΙ ΑΕΟ ΑΑΕΑΑΟΟΑΑ
ΤΙ ΒΑΟΟΕΑΑΑΕΟ ΟΑΑΑΑΟΑΑ ΟΑΓΕΑΑΑΑΟΥΕ. ΑΓΑΟΕΑΓΙ, ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕΑ, ΟΤΙ
ΓΑΑΕΟΓΕΑΟΕ ΟΓΙ ΓΕΟΡΕΑΑΑ (ΤΙ ΒΑΟΟΕΑΑΑ), ΟΤΙ ΑΕΕΥ ΑΑΓΙΕΑΓΕΟ
ΕΓΙ ΟΟΕΟΟΥΕΟΟ ΟΧΕΑΑΑΑΟ ΟΑΑΑΑΑ, ΑΟ ΑΒΕΓΑΑΥΓΙΑΑΑΑΓΙ ΑΑΟ
ΕΓΙ ΟΟΕΟΟΥΕΑΟ. ΟΟΕΑΟΕΕΑ, ΑΟ ΟΓΙ ΓΕΟΡΕΑΑΑ ΑΟΓΙ ΑΑΕΕΕ ΑΟΕΑΕΕΟ
ΕΟΓΑΑΑ ΕΟ ΓΟΑΓΕΑΕ. ΟΑΑΕΑ ΟΑΓΕΑΑΑΑΟΥΕ, ΑΑΟΕΑΑΟΕΕ ΓΕΑΓΕΟ
ΓΕΟΑΥΒΑΑΑΑ ΑΑΓΙ ΟΑΓΑΟΕΕ ΑΕΑ (ΟΑΟΥΑΕΑΑΑ) ΟΓΑΑ ΕΥΙ Ο
ΓΘΟΕΓΑΕΟΟΕ ΑΑ ΟΑΓΑΟΕΕΕΑΓΕ. ΑΑΟΥΑΑΑΑΕΕΑ ΕΓΙ ΑΓΟΕΘΟΕΓΥΕΔΕΕ
ΟΑΟΑΑΑΕΓΙ ΑΑ, ΟΤΙ ΓΕΑΓΕ ΑΓΑΟΕΕΑΑΟ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΟ.

IV. ΟΙ ΥΑ ΑΑΓΑΓΑΕ, ΟΤΙ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΑΑΕΑΑΟΕΕΑ,
ΤΙ ΑΒΑΟΟΕΑΓΙ Ο ΤΙ ΟΑΑΕΑΓΙ ΑΕΟΑΕΑΕΟ ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΕΟ ΤΕΒΙ ΑΑΑΑ,
ΑΓΑΟΕΑΓΙ ΓΑΓ ΟΓΑΑ ΟΑΘΓΑΟ ΤΕΒΙ ΑΑΑΕΟ, ΑΓ ΕΓΓΕΑΟΟΕ ΟΑΓΕΑΑΑΑΟΥΕ
ΑΑΑΑΟΑΟΕΕ ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΕΟ ΟΑΓ ΑΑΓΙ ΑΕΟ ΑΑΓΟΑΑΕΥΑΟΕΟ, ΕΟΑΕΕ
ΓΑΘΑΓΕΑΓΕ, ΟΤΙ ΑΕΕΥ ΟΑΑΕΑΑ ΓΕΑΓΙ ΟΑΒΙ ΓΕΕΕ ΕΟΓΑΑΑ ΑΟΟΑΑΟΕ
ΑΕΕΑΟΑΑΑΟΥΕ. ΟΑΓΑΕΟ ΟΑΑΑΑΓΙ ΑΑΑΑΑΓΕΕΑΑΑ, ΟΤΙ ΑΓΟΥ ΕΕΘΑΑ,
ΕΓΑΕΕΑΟΑΕΟΟΕ ΓΟΥΕΥΑΑΑΕΑΑΕΟ ΑΑΑΟΑΕΕ, ΤΙ ΙΑΓΑΟΑΑΑΕΟ ΟΕΑΑΑΑΓΙ ΑΟ
ΟΑΑΟΕΓΙ ΓΟΥΕΥΑΑΑΕΑΑΕΕ ΟΑΟΑΑΑΕΓΙ ΑΑΟ.

„ΑΟΓΙ ΑΑΕΕΕ ΒΑΟΕΟ” ΓΑ-5 ΓΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΘΟΓΘΟΥΕ ΓΑΘΑΑΓΕΑ:
„ΟΑΑΟΕΓΙ ΤΙ ΑΓΑΟΑΑΕΟ ΓΟΥΕΥΑΑΑΕΑ ΓΕΑΟΕΑΑΟΕΕ ΟΑΑΕΑ ΟΓΟΥΕΥΑΑΑΕΓΙ
ΤΙ ΙΑΓΑΟΑΑΑΕΕΟ ΑΓ ΓΑΕΕ ΟΧΕΑΑΑΓΙ ΟΕΕΕ ΒΑΟΓΙ ΓΑΑΑΑΓΕΕΟ
ΒΑΟΕΕΓΙ ΑΕΕΕ ΕΑΓΑΓΙ ΑΕΟ ΟΑΓΕΑΑΑΑΟΥΕ, ΟΑΑΟΕΓΙ ΤΙ ΑΓΑΟΑΑΕΟ
ΓΟΥΕΥΑΑΑΕΑ ΑΥΟΕΥΑΟΕΕ ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΕΟ (ΟΑΘΓΕΕΟΟΕ
ΑΑΓΑΕΑΟΑΑΑΕΟ ΑΑΓΙ ΕΕΑΑΕΕ) ΑΑΓΑΒΕΕΑΑΑ ΑΑΓΙ ΓΑΓΟΑΑΟ ΟΓ ΟΕΟ
ΑΑΓΕΟΑΑΕΥΑΟΑΑΑ ΙΑΟΑΕΑ ΟΑΕΑΓΑΓΑΕΕ, ΑΑΟΑΑ ΟΑΓ ΧΑΑ
ΤΙ ΙΑΓΑΟΑΑΕΕΟΑ, ΟΤΙ ΑΕΕΑΥ ΟΓΑΑ ΑΑΑΥΓΑΕ ΑΑΓΑΟΕΟΕ

ΑΟΑΕ ΑΕΕΑΟΑΑΑΟΥΕ ΑΟΥΕΕΑΑΕΑΑ ΑΑΥΙΆΑΑΑ ΕΕΕαΑΑ, ΕΥΙ ΕΟ ΑΟΑ
ΟάΑΑ ΑΕΑ ΑΑαΑΟαΟΕΕ ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΕΟ ΟΑΙ ΑΑΓΙ ΑΕΟ
ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΕΟΑ, ΟΙΛΑΕΕΥ ΟΑΕΕΑΑΕ ΤΕΟΑΥΑΕ ΕΘΙΑΑΙ ΑΑ
ΙΙ ΙαΙΑΟΑΑΕΕΟΑΕΑΕΟ.

V. ΟΑΑΑΙ ΑΘΟΕΟ ΟΑ×ΑΟΑΑΕΟΑΟ ΙαΑΑΑΕΙ ΑΑΟΥΕΑ ΤΕΟΑΥΑΕ ΕΟ
ΑΑΟΑΙΤΑΑ, ΟΙΙ ΟΑΑΟΕΙ ΤΟΥΑΑΑΕΕΕ ΟΑΟΑΑΕΙΤΑΑ ΑΟ ΑΟΕΟ
ΙΙ ΙαΙΑΟΑΑΕΕΟ ΤΕΑΟ ΑΑαΑΟαΟΕΕ ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΕΟ ΟΑΙ ΑΑΓΙ ΑΕΟ
ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΕΟ ΑΟΕΑΑΟΕΕ ΑΕΑ. ΙΙ ΙαΙΑΟΑΑΑΕΕΟ ΕΑΕΑΑΥ ΟΥΑΑΑ
ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΙΤΑΑ, ΟΑΑΙΕΟΙ Α ΑΑΓΙ ΕΥΑΓΙ Ο ΕΓΑΕΑΕΑΟΑΕΟΟΕ ΑΥΟΕΥαΑΕΟ
αΑΕΟΑΒΥΙ (ΤΟΥΕΥαΑΕΕ). ΙΑΟ ΟΑΙ ΑΑΑ, ΟΑΥ ΑΟΑΕ ΤΟΥΕΥαΑΕΟ
ΑΓΑΟΑΙ ΕΙ ΙΔΑΓΕΑ ΥΓΙ ΑΟ ΑΑΓΑΟΕΟΕΑΑ, ΙΙ ΙαΙΑΟΑΑΑΕΕ ΑΑΑΕΟ ΟΑΑΑΙ
ΑΘΟΕΕ ΙΙ ΒΑΟΟΕΑΑΟΕΕ ΟΘΕΑΟΕΙ ΑΕΟ Ο×ΑΟΙ ΑΑΙ. „ΑΟΙ ΑΑΕΕΕ
ΒΑΟΕΟ” ΙΑ-4 ΙΟαΕΕΟ ΕΑΓΑΙ ΑΑ:

„1. ΙΙ ΙαΙΑΟΑΑΑΕΕΟ ΙΙ ΕαΓ ΑΓΕΟ ΟΑΙ ΕαΑΑΑΟΥΕ ΕΙ ΙΔΑΓΕΑ
ΑΑΕΑΑΟΕΕΑ ΙΙ ΕαΓ ΑΓΕΑΓΙ ΑΘΕΕ ΕΑΕΟ ΑΑΑΟΥΕ ΟΑΑΓΙ ΒΙΓΙ Ο
ΙΙ ΙαΙΑΟΑΑΑΕΕΟ ΕΘΕΑΓΕΕΕ ΕΓΑΕΑΕΑΟΑΕΟΟΕ ΑΥΟΕΥαΑΕΟ αΑΕΟΑΒΥΙ Ο
ΑΑΓΑΟΕΟΕΙΤΑΑ ΑΑ ΑΥΓΕΥΓΟΕΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΑΑ ΟΑΑΑΑΕΓΙ Ο ΑΘΟΕ
ΕΓΑΕΑΕΑΟΑΕΟΟΕ αΑΕΟΑΒΥΙ Ο ΑΑΓΑΟΕΟΕΙΤΑΕΟ ΑΓ ΑΑΟΙ ΑΘΕΑΙ ΑΕΟ
ΟΑΟΑαΑ.

...ΕΓΑΕΑΕΑΟΑΕΟΟΕ ΑΥΟΕΥαΑΕΟ αΑΕΟΑΒΥΙ Ο ΟΑΓΙ ΒΙΑΑΕΟ ΟΑΙ ΑΑΑ,
ΟΙ ΑΑΟΥ ΤΟΥΕΥαΑΑΕΕ ΑΑΓΑΟΕΟΕΕΑ, ΙΙ ΙαΙΑΟΑΑΑΕΕ ΑΑΑΕΟ ΑΙ ΒΑΟΕΟ
ΟΑΑΟΕΕΟΑΑΕΟ Ο×ΑΟΙ ΑΑΙ ΑΑ ΕΙ ΙΔΑΓΕΑ ΑΕΑΑΑΟΕΕΑ, ΙΙ ΙαΙΑΟΑΑΑΕΑ
ΑΑαΑΟαΟΕΕ ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΕΟ ΑΑΟΥΕΥαΑ ΑΒΑΟΙΤΙ Ο
ΕΓΑΕΑΕΑΟΑΕΟΟΕ ΑΥΟΕΥαΑΕΟ αΑΕΟΑΒΥΙ Ο ΟΑΓΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΓΕΟΑΑ.

5. ΕΙ ΟΑΙ ΕαΑΑΑΟΥΕ, ΕΟ ΙΙ ΙαΙΑΟΑΑΑΕΕ (ΙΙ ΙαΙΑΟΑΑΑΕΑΕ)
ΤΕΓΑΟΕΑΑΟ ΕΙ ΙΔΑΓΕΑΟ ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΕΟ ΑΥΟΕΥαΑΕΟ αΑΕΟΑΒΥΙ Ο
ΑΑΓΑΟΕΟΕΙΤΑΕΟ ΕΑΓΑΑΕ ΑΑ ΑΘΕΕ ΕΑΕΟ ΑΑΑΟΥΕ ΑΟ ΙΙ αΑΑΑ
ΕΙ ΙΔΑΓΕΕΟ ΤΕΑΟ ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΕΟ ΑΥΟΕΥαΑΕΟ αΑΕΟΑΒΥΙ Ο
ΑΑΓΑΟΕΟΕΑΑ ΥΓΙ ΑΑ, ΑΓ ΑΟ ΤΕΕΥΑΑΟ ΑΑΓΥαΑΑΑΑΕΕ ΒΑΟΕΕΙΤΑΕΕ
ΑΑΟΑΑΟΕΑΑΟΕ ΔΑΟΟαΟ ΑΥΓΕΥΓΟΕΕ αΑΕΟΑΒΥΙ Ο ΑΑΟΙ ΑΘΕΑΙ ΑΕΟ
ΟΑΟΑαΑ, (ΑΑΟΑ ΑΑΓΑΓΑΒΕΕΑΑΑΕΕ ΕΙ ΙΔΑΓΕΕΟ ΑΟαΑΓΑΕΟ
ΑΟΑΟΑΑΙ ΑΕΟΑ), ΟΑΕΕΑΕΑΑ, ΟΙΙ ΑΟΑΕΕ ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΕΟ
ΑΥΟΕΥαΑΕΟ αΑΕΟΑΒΥΙ ΑΑΓΑΟΕΟΕΕΑ”.

ΑΥΓΕΥΓΟΕΕΑΓΙ ΟΑΓΟ, ΟΙΙ ΑΕΑΟΑ ΙΙ αΑΑΑΙ ΑΑΟ ΙΙ ΟΑΕΑΓΙ ΑΕΟ
ΟΟΟΕΕ ΑΑΓΟΥΕΥαΑΑΕΕΑΓΑΑ ΑΘΕΕΑΓΕ ΘΟΙ ΑΟΑΓΕΟ ×ΑΟΑΕΑΟΥΕ, ΙΑΓΑΙ ΑΑ
ΓΑΕΟΓΕΑΟ ΙΙ ΙαΙΑΟΑΑΑΕΟ ΑΘΑΟ Ο×ΕΑΑΑ, ΕΟΑΟΑΑΕΙ Ο
ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΕΟ ΑΥΟΕΥαΑΕΟ ΑΑΓΑΟΕΟΕΕ ΕΓΑΕΑΕΑΟΑΕΟΟΕ
αΑΕΟΑΒΥΙ ΕΕ. Ο×ΟΙ ΙΑΟΥΕΥ, ΙΙ ΙαΙΑΟΑΑΑΕΕ ΑΑΥΟΕΕΑ
ΑΓΑΟΑΙ ΕΙ ΙΔΑΓΕΕΟ ΙαΟΕΑΓΙ ΕΓΕΕ, ΟΙΙ ΑΓ ΟΕΑΓΑΟΕΙΤΑΕΟ ΤΕΑΟ ΕΑΑΕΟΕ
ΑΑΕΑΑΟΕΑΑΕΟ ΟΑΟΟΟΕΑΑΕΙΤΑΕΟ ΟΑΙ ΕαΑΑΑΟΥΕ ΙΙ ΘΙΑΑΑΟ
ΑΥΓΕΥΓΟΕΕ αΑΕΟΑΒΥΙ Ο ΑΑΓΑΟΕΟΕΙΤΑΕΟ ΘΑΑΕΟΙ×ΥΕΑ.

ΟΙ ΥΑ ΙΟΥΥΑΑΕΕ ΑΥΙΥΥΥΑΑΑ ΑΑΟΙΛΟΕΑΕ, ΙΙΛΙΛΙΛΟΑΑΑΕΟ
ΟΑΟΡΕΕΑ ΟΑΑΕΕΙΟ ΕΑΕ ΑΙ ΑΑΥΑΙΥΟ ΑΑΑΕΕ ΙΟΥΥΑΑΑΕΕ.
ΑΓΑΟΑΙ ΕΙ ΙΔΑΓΕΑ ΟΑΑΑΙ ΑΘΟΕΟ ΙΕΑΠΙΕΙΛΟΕΟΕΑΑΕΑΑΙ ΑΑΙΥΙΛΕΙΛΟΑ,
ΑΑΕΑΑΟΕΕΑ, ΑΑΕΕ ΟΑΟΒΥΙΟ ΙΙΛΙΛΙΛΟΑΑΑΕΟ ΑΙΕΟ ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑΥΕ.

ΑΙΛΑΓΑ, ΟΑΕΡΕΑΑ ΕΕΘΑΑΟ, ΟΙΙ ΟΑΟΕΙ ΙΟΥΥΑΑΑΕΕ
ΒΑΟΙΥΑΑΑΙΟ ΕΓΑΕΑΕΑΟΕΟΕ ΙΟΥΥΑΑΑΕΕΟ ΑΕΟΑΟΙΛΟΕΑΑΟ.
ΑΑΟΥΑΑΑΑΕΕΑ, ΑΓΑΟΑΙ ΕΙ ΙΔΑΓΕΟ ΙΑΟΕΑΑΙ ΟΟΕΑΟΕΙ ΑΕΟ ΕΟΑ
ΒΑΟΙΥΑΑΑΙ, ΕΕΕΘΙΟ ΕΓΑΕΑΕΑΟΕΟΕ ΙΟΥΥΑΑΑΕΕΑ ΟΑΑΟΕΙΟ
ΑΕΟΑΟΙΛΟΕΑΑ. ΟΑΑΑΙ ΑΘΟΕΟ ΑΟΑΕΕ ΑΑΑΑΑ ΔΟΕΙΥΕΘΟΕΑΑ
ΑΒΕΙΛΑΥΙΥΑΑΑΑ ΙΕΟΕ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΑΟΙΥΑΕΕ ΙΙΘΙΥΑΕ ΑΘΟΕΟ ΑΟΙΥΑΑΟ.
ΟΑΘΙΕΟ ΙΑΟΕΑΑΕΑΑΙ ΕΟΕΑΑΑ, ΟΙΙ ΑΓΑΟΑΙ ΕΙ ΙΔΑΓΕΟ ΙΕΑΕ
ΡΑΕΕΟΑΙΥΑΑ ΙΕΙΛΟΕΟΕΕΑ, ΟΑΑΕΑ ΟΑΙΕΑΑΑΑΥΕ, ΟΑΑΟΕΙ ΙΟΥΥΑΑΑΕΕΟ
ΑΑΙΥΙΥΑΙΥΑΕΟΑΕΑΙ ΑΑ ΕΓΑΕΑΕΑΟΕΟΕ ΙΟΥΥΑΑΑΕΑΑΕΕ ΟΑΟΑΑΑΕΙ ΑΕΟ
ΑΑΕΙΥΑΙΥΟΕ ΑΕΙΥΕΟΑΑΕΟΑΕΑΙ. ΑΙΛΟ ΟΑΕΡΕΑΑ ΑΒΙΥΙΟ ΙΙΟΙΛΟΕΟΕ
ΑΘΟΕΟ ΟΑΟΟΕΑΑΕΟΑΑΙΕ ΑΟΙΛΟΕΑΑΟΕΕ ΑΑΙΥΕΑΑΑΟΕΑΑ. ΑΙΕΟ
ΙΕΟΑΑΑΑΑΑ, ΟΑΟΙΛΟΕΕΙ ΕΙ ΕΑΑΕΑ ΑΥΙΕΥΥΑΑΟ, ΟΙΙ ΟΑΑΕΙΥΕΥΙΟ
ΙΕΑΟ ΟΑΕΑΑΑΑΑΟΕΕ ΙΑΑΕΟΙΕΑΟΕ ΔΕΟΙΥΑ ΟΥΑ ΕΥΙΟ ΟΑΙΛΟΕΕΕΑΙΕ.

ΑΙΟΕΑΑ, ΙΙΛΙΛΙΛΟΑΑΑΕΕ ΙΙΟΙΛΟΕΟΕΑΑ ΑΟ ΑΟΕΟ ΙΙΕΕΑΑΟΕΕ
ΟΑΟΡΕΑΑΕΥΑΑΟ, ΑΑΙΥΕΥΑΙΥΟ ΑΑΑΟΑΟΕΕ ΑΕΑΘΟΟΙΥΑΙΛΟΑΕΕΟ
ΟΑΙ ΑΑΙΥΑΕΟ ΑΑΙΥΑΕΥΑΟΕΟ ΙΕΟΕΑΕΟ ΑΑΕΟΑΥΟΑΕΕ ΟΑΥΟΑΕΑΑ.
ΙΕΟΑΑΑΑΑΑ ΑΙΕΟΑ, ΑΥΙΕΥΥΟΕΕ ΑΟ ΑΟΕΟ ΟΑΕΙΛΟΕΟΕ ΟΑΑΑΙ ΑΘΟΕΟ
ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΕΟ ΑΑΟΑΑΑΙΥΑ.

VI. ΟΑΑΑΙ ΑΘΟΕΟ ΙΑ-5 ΙΟΑΕΕΟ ΕΑΓΑΙΥΑ, ΙΙΛΙΛΙΛΟΑΑΑΕΕΟ
ΕΑΓΑΙΥΑΕΟ ΟΑΧΟΡΑΕΕΑ, ΑΑΑΑ ΟΑΑΟΕΙ ΙΟΥΥΑΑΑΕΕΕ ΟΑΟΑΑΑΕΥΑΑ.
ΑΟΑΕ ΟΑΙΕΑΑΑΑΑΥΕ, ΟΑΑΑΙ ΙΙΟΙΕΟ ΟΑΧΑΑΕΑΟ, ΟΑΟΙΛΟΕΕΙΟ
ΑΕΙΟΑΟΑΑΑΟ ΟΑΥΕ ΙΑΑΙΛΑΟΑΙ ΑΟ ΙΙΟΙΛΟΕΟΕΕ ΕΡΟΕΑΑΕΟ ΟΕΥΑΑΟΕ.
ΟΑΑΑΙ ΑΘΟΕΑΙ ΟΑΙΟ, ΟΙΙ ΙΙΛΙΛΙΛΟΑΑΑΕΕ ΙΑΓΕΥΑ ΙΑΥΕΙ
ΟΑΟΑΑΑΕΥΑΟ ΟΑΑΟΕΙ ΙΟΥΥΑΑΑΕΕΕ, ΟΙΥΑ ΟΑΙΕΟΙΥΑ ΑΟΑΑΙΥΑΟ
ΒΑΟΕΕΥΑΕΕ ΕΑΓΑΙΥΑ. ΥΑΑΑΕΑ, ΟΑΑΟΕΙ ΙΟΥΥΑΑΑΕΕΕ ΟΑΟΑΑΑΕΥΑΑ
ΟΑΕΡΕΑΑ ΙΡΕΙΛΑ ΟΑΕΟΕΑΑ ΑΑΒΑΑΟ ΑΙ ΑΕΑΟΕ ΙΙΛΙΛΙΛΟΑΑΑΕΟ. ΙΑΟΑΙ
ΑΑΟΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΕΕΑ, ΟΙΙ, ΟΙΥΑ ΙΙΛΙΛΙΛΟΑΑΑΕΕ ΕΑΓΑΙΥΑΟ
ΑΥΑΑΑΑΟ, ΑΥΙΕΥΥΟΕ ΟΕΟΕΟΑΥ ΑΥΥΙΥΑΕΑΟΑΟ ΑΑ ΙΕΟΕ ΙΑΟΑΟΑΑΑΕΕΥ
ΑΑΑΑ. ΙΑΑΑΑΕΥΑΑΥΕΑ ΙΕΟΑΥΑΕ ΕΟ ΑΑΟΑΙΥΑΑΥ, ΟΙΙ, ΟΙΥΑ
ΕΑΓΑΙΥΑΑΑΕΟ ΟΑΙΥΑΘΑΟ ΟΑΕΙΛΑ ΘΙΛΕΟΕΟΕ ΟΟΕΑΟΕΙ ΑΕΟ
ΙΙΒΑΟΕΑΑΑΕΟ ΒΑΟΕ, ΕΑΕ ΟΥ ΑΑΕΕΑΕΟ ΑΑΕΑΕΕΕΕΑ ΕΑΕΕΕΟΕΙΛΕΟΕΑΟ
ΙΙΛΙΛΙΛΟΑΑΑΕΕΑ. ΕΑΓΑΙΥΑΑΑΕΕ ΑΙΥΑΟΑΑΑ ΑΑΟΑΟΑΟ, ΟΙΙ ΟΑΑΟΕΙ
ΙΟΥΥΑΑΑΕΕΑ ΙΕΑΟΕΑΑΟΕΕ ΙΙΛΙΛΙΛΟΑΑΑΕΑΕ ΕΙΥΑΑΑΑΑΙ
ΕΑΕΕΕΟΕΙΛΕΟΕΑΟΑΑ. ΕΑΕΑΑ ΑΑΟΑΟΑΟ ΑΙΥΑΟΑΑΕΑΙ ΕΑΕΕΙΥ
ΙΙΛΙΛΙΛΟΑΑΑΕΑΕΥ. ΕΟΙΥΑ, ΟΑΑΑΙ ΒΑΟΕΟ ΟΑΙΕΑΑΑΑΥΕ, ΙΑΘΟΕΙΛΕΟΕ
ΕΑΕΕΕΟΕΙΛΕΟΕΑΟΑΑΕΟ ΔΕΟΙΥΑΑΟΥΕΥ ΑΟΥΑΑΙΥΕΕΑ, ΑΕΑΘΟΟΙΥΑΙΛΟΑΕΕΕ
ΟΑΟΑΑΑΕΥΑΟΥΕ ΟΕΑΙΛΟΒΙΟΙ ΟΑΕΟΕΕ, ΑΕΓΑΕΑΑΙ ΕΑΑΑΑ ΑΟ ΒΑΟΕ

ΟΑΕΥΑΑΟ ΑΟΕΕ ΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙ ΟΑΕΟΕΕΟ ΟΑΑΑΑΑ ΑΑΑΑΙΒΕΕΑΕΟ
(ΑΑΕΕΟΟΑΕΟ) ΙΑΕΑΘΟΟΟ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΟ.

ΑΙΑΑΙΑΑ, ΟΑΑΟΕΙ ΙΟΕΥΑΑΑΕΕΕ ΟΑΟΑΑΑΕΙΑΕΟΑΟ ΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙ
ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΑΑΑΒΑΑΟ αΑΟ ΑΟΕΕ, ΑΟΑΕΑΕΕΕΟΕΙΑΕΟΕΑΟΕ ΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙ
ΟΑΕΟΕΕ ΑΑ, ΙΑΙ ΟΑΥ, ΑΟ ΟΑΕΟΕΕ ΑΟΥΑΑΙΑΕΕΑ ΟΑΑΕΑΟ
ΕΑΕΕΕΟΕΙΑΕΟΕΑΟΑΑΕΟ ΟΑΙΕαΑΑΑΑΟΥΕΥ, ΑΙΑΑΑΟΕ ΟΕΕΑΕΕΟ ΟΑΟΑΑΑΕΙΑΕΕ
ΑΑΙΙ ΒΑΑΟΕΕ ΟΑΕΟΕΕΟ ΑΑΑΑΙΒΕΕΑΑΕΟ ΙΙ ΟΙΑΟΕΟΕΕ ΒΑΟΕΟ ΑΑΙΙ. Α.Ε.
ΟΕΕΑΕΕΕ ΟΑΟΑΑΑΕΙΑΕΟ ΙΙ ΥΑΙΘΕΕ ΒΑΟΕ ΙΑΕΑΘΟΟΟΑΑΥ ΕΒΑΑΟ
ΟΟΕΑΟΕΙΑΕΟ ΑΟΕ-ΑΟΕΕ ΙαΑΟΕΟ ΟΕΑΙΕΕ ΔΑΟΟαΕΟΙΑΑΑΕΙΑΕΟ
ΑΟΑΕΙΑΑΟΑΑ ΑΑΑΑΙΒΕΕΑΑΑΟ. ΑΟΑ ΟΙΙ, ΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙ
ΑΕΑΘΟΟΙΙΑΙΟΑΕΟ ΑΑΙΟΑΕΥΑΟΕΟ ΑΟ ΒΑΟΕ ΑΟ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΕΟΙΑΟ
ΙΕΥΙΑΟΕΕ ΟΑΑΟΑΑΕΙ Α.

ΑΟΑΕ ΑΕΕΑΟΑΑΑΟΥΕ ΕΟΙΑΑΑ ΕΕΕαΑΑ, ΑΘΑΟ ΕΟ ΑΟΑ ΑΟΟΑΑΙΑΕΟ
Ο×ΕΑΑΑ ΑΙΑΑΑΟ ΑΟΙΑΑΕΕ ΙΙ ΟΙΑΟΕΟΕ ΑΑΙΑΒΑΟΟ, ΕΑΕ
ΑΑΟΙΑΟΕΕΑΑΑΕΕ ΕΟΙΑΑΙ ΑΑ ΕΙ ΟΑΙΕαΑΑΑΑΟΥΕ, ΕΟΕΕ ΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙ
ΟΑΑΟΕΙ ΙΟΕΥαΑΑΕΑ ΙΕΑΟΕΑΑΕΟΑΟ ΕΟΙΑΑΙ ΑΑ ΙΙ ΟΙΑΟΕΟΕΕ ΕΡΟΕΑΑΕΟ
„ΙΟαΑΑΟΘΕΕ“, ΟΑΥ ΑΑΙΙ ΟΕΥαΑΑΑΑ ΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙ ΙαΟΕΑΑΙ
ΕΑΕΕΟΟ×ΑΕΕ ΙΑΑΕΟ ΟΑΟΡΕΑΑΕΙΑΟ. ΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙ ΕΑΙΑΙΙΑΑ,
ΟΑΑΑΑΥ ΟΑΟΑΑΟΕΑ ΙΙ ΟΙΑΟΕΟΕ ΑΘΟΥΕ, ΟΟΟΕΑΑ ΟΟΕΙΑΟΟΙ ΕΟΙΑΑΑ,
ΕΟΕΕ ΙΑΟ ΑΟ ΑΘΙΑΑ ΟΑΟΡΕΑΑΕΙΑΑ, ΟΑΟΕΟ ΕΘΙΕΟ ΟΑΙΕαΑΑΑΟΥΕ,
ΟαΑΑ ΑΕΕΕ ΑΑΑΕΙΑΥΙ ΧΕΕΑΑΕΙΑ Ο×ΕΑΑΑΑΕ. ΟαΑΑΙΑΕΟΑΑ, ΟΑΑΟΕΙ
ΙΟΕΥαΑΑΕΑ ΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙ ΕΑΑΕΟΕ ΙΑΑΕΕ ΕΕ ΑΟ ΕΟΙΑΑΙ ΑΑ
ΙΕΑΟΕΑΑΟΕΕ, ΑΟΑΙΑΑ ΙΙ ΟΙΑΟΕΟΕΑΑ ΕΟΙΑΑΙ ΑΑ ΙΕΑΙΘΕΕ. ΑΟΑΕΕ
ΑΕΕΑΟΑΑΑ ΕΕ ΟΑΟΕΙΘΟΕ ΑΕΑΙΟ ΙΙ ΟΟΑΙΑΑ ΕΑΕΕ ΟΑΙΙΘΑΕΑΘΙ
ΑΟΟΙΑΕΟ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΟ ΑΑ ΑΙ ΑΟΟΙΑΕΟ ΙΙ ΙΑΒΕΕΕΟ ΙΑΑΕΟΑΑΙΕ
ΔΑΟΕΑΕΟΥΑΙΑΟ ΧΕΥΕΑΑ ΑΟΥΑΑΑΑ.

ΙαΑΑΑΑΕΙΑΑΟΥΕΑ ΙΕΟΑΥΑΑΕ ΕΟ ΑΑΟΑΙΙΑΑΑ, ΟΙΙ ΙΕΑΕΕ ΟΕΑΕ
ΟΕΕΑΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑΕΙΑΕΕ ΑΑΙΙ ΒΑΑΟΕΕ ΟΑΕΟΕΕΟ ΙΕΑΥΟΕ
ΕΙΑΕΑΕΑΟΑΕΕΑΥΕΑ ΑΙ ΟΑΟΑΑΑΕΙΑΕΟ ΕΑΙΑΕΙ ΙΕΑΟΑΑ ΙΑΕΑΘΟΟΟΑΑ
ΟΑΟΡΕΑΑΑΕΕΑ. ΑΙΕΟΙΙΑΥ, ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙ ΟΑΕΑΙΑΙΑΙ,
ΟΙΙ ΑΑΙΟαΑΑΑΑΟΕΕ ΟΑΟΑΑΑΕΙΑΕΟ ΟΕΑΙΑΕΙΙΙ ΕΟΙΑΑΑ ΙΑΕΕ
ΔΑΟΟαΕΟΙΑΑΑΕΙΑΑ.

ΙΕΟαΑΑΑΑΑ ΕΙΕΟΑ, ΟΙΙ ΑΟ ΟΑΕΡΕΑΑΑ αΑΑΑΙ ΑΑΟ ΙαΑΟΑΕΑ
ΕΑΑΕΟΟ×ΑΕΕ ΙΑΑΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΑΑ, ΟΑαΑΕΙΒΕ×Ι ΙΑΕΙΥ ΑΑΕΑΑΑΟΕΕΑ,
ΟΑαΑΕΟΑΕΟΟΕΑΑΙ ΟΟΕΑΟΕΙΑΕΟ ΑΟ ΟΑΙΕαΑΑΑΑΕ ΟΑΑ×ΑΟΙΟ
ΟΑΙΑΟΕΕΕΑΙΑΕΟ ΕΟΕαΕΕ ΑΑ ΑΟ ΑΑΟΟΥΑΟ ΕΑΕ, ΕΟΕΕ ΑΟΑΕΕ
ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑ ΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙ ΟΕΑΙΑΕΙΙΙΑ (ΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙ) ΑΕΑΕ
ΟΕΟΕΕΟ ΒΕΙΑΥΑ ΑΥΑΙΑΑΟ. ΑΟΑΕΕ ΟΕΟΕΕ ΕΕ ΟΙΑΑ ΟΑ×ΑΟΑΑΟ (ΑΑΑΑΕΙΑΑΟ)
ΙΑΟΕΕΑΙ ΙΕΑΟΕ ΟΕΙΑΙΑΕΕΕΟ ΧΑΟΕΑΑΟΥΕ, ΑΕΙΑΕΑΙ ΑΟΑΑΕΟ ΑΟ
ΑΑΑΕΑΑΑ αΑΕΟΑΕΟΟΕΑΑΕΟ ΟΕΙΑΑΟΟΕ ΑΑΑΙΟ ΑΟΑΕΑΕΕΕΟΕΙΑΕΟΕΑΟΕ
ΙαΑΟΕΟ ΟΑΑΑΟΑΟΑΙ ΘΙΑΑΑΑΑΑΑ. ΑΙ ΟΕΑΙΑΟΕΙΑΕΕ ΙΕΑΑΙ ΙΕΟ
ΟΑΙΕαΑΑΑΑΟΥΕ, ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΟΑΙΙΘΑΕΑΘΙ ΑΟΟΙΑΑ ΑΟΥ ΕΕ ΟΑΑΑΑΟ. ΑΙ

ΕΙ ΓΕΘΑΟΘΕ ΟΑΙΕαΑΑΑΑΟΥΕ, ΟΑΑΟΕΙ ΓΟΕΥαΑΑΕΕΟ ΑΑΙΓΑΓΑΕΟ
 ΟΑ×ΑΟΑΑΕΟΑΟ, ΟΑΟΑΓΟΕΕΙ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΒΑΘΕ, ΑΓΓΑΕΟ ΓΕΘΕ ΟΕΓΑΑΟΘΕΟ
 ΓΙ ΟΓΑΘΕΘΕΕ ΑΟΓΑΑΕΑΓ. ΟΑ×ΑΟΑΑΕΟ ΓΕΑΑΑΟ ΕΘΕΟΑΘΕΟΓΑΑ ΑΟ
 ΑΑΓΓΑΑΑΑ ΓΙ ΓΑΓΑΟΑΑΕΕΟ ΟΑΕΑΘΟΘΟΕ ΑΑΓΓΕΑΑΟΕΑΑ ΓΕΘΑΓΕ.
 ΑΑΟΑΟΑΘΕΟ ΘΥΑΑΑ ΑΑΟ ΟΑΥΑΕΕΟ ΓΕΟ ΟΕΓΑΑΟΟ. ΟΑΑΟΕΙ ΓΟΕΥαΑΑΕΕΟ
 ΑΑΓΓΑΓΑΑΑΟΕΑΓ ΑΑΕΑΑΟΕΟΑΑΘΕΕ ΘΕΑΓΑΕΙΓΓΙ ΟΑΕΘΕΕ, ΕΕΑΑ Ο×ΟΙ
 ΓΡΕΓΑΑΑ ΥΑΕΕΑΘΕΕ ΓΙ ΓΑΓΑΟΑΑΕΕΟ ΑΟΑΕΑΕΕΘΕΓΑΕΘΕΑΘΕ
 ΓΙ ΘΓΑΑΑΑΕΟ ΟΑΑΑΑΑ. ΟΑΟΑΓΟΕΕΙ ΘΟΙ ΥΑΘΕΑΓ ΑΑΓΓΑΓΑ, ΟΙ
 ΓΙ ΓΑΓΑΟΑΑΕΑΕ ΘΒΓΟΑΑ ΑΓ ΑΑΟΑΓΓΑΑΟ ΟΑΘΒΟαΑΑΕΑ. ΑΟΑΕ
 ΑΕΕΑΟΑΑΑΟΥΕ ΓΙ ΓΑΓΑΟΑΑΕΕΟ Ο×ΕΑΑΕΟ ΟΑΕΑαΑΕΟ ΑΘΕ-ΑΘΕΕ ΓΕΑΑΕ
 ΓΑΕ ΑΟΑΕΑΕΕΘΕΓΑΕΘΕΑΘ ΘΓΑΑΑΑΑΟΥΕΥΑΑ, ΕΓ ΟΑΓ, ΟΑΕΑΓΑΓΑΕΟ
 ΓΙ ΓΑΒΕΕΑΓΕ ΓΑΑΑ ΑΘΕΑΓ ΕΑΑΕΘΕΑΑΕΑ ΑΕΥΓΓΙ ΕΑΕΕΕΘΕΓΑΕΘΕΑΘ
 ΘΥΑΑΑΘΕΑΓ ΑΑΕΑΑΟΕΟΑΑΘΕΕ ΘΕΘΕΕ.

ΑΓΑΑΓΑΑ, ΕΙ ΓΕΘΑΟΘΕ ΓΙ ΓΑΓΑΟΑΑΑΕΑΑ ΓΙ ΘΘΕΕ ΘΕΑΓΑΕΙΓΓΙ
 ΟΑΕΘΕΕ ΓΑΘΟΓΓΙ ΟΑΑΑΑΓ ΓΙ ΟΓΕΟ ΓΑΕΑΘΟΘΟΕ ΟΑΑΑΑΕ ΕΕ ΑΘ ΑΘΕΟ,
 ΑΟΑΓΑΑ ΓΑΟ ΑΑΓΑΘΕΟΓΑΑΑΟ ΑΟΑΑΑ ΓΙ ΓΑΓΑΟΑΑΕΕΟ ΘΥΑΑΑΑΕ. ΟΓΥΑ
 ΓΙ ΟΓΑ ΓΙ ΓΑΓΑΟΑΑΕΑΑΟ ΘΕΑΑΑΕΓΑΟ ΑΑΘΕΑΑΘΕΕ ΓΙ ΘΓΑΑΑΑΕΟ
 ΟΑΘΡΕΑΑΕΓΑΑΟ, ΑΘ ΑΘ ΓΕΥΓΑΑΟ, ΟΙ ΓΑΕ ΑΘ ΓΙ ΘΓΑΑΑΑ
 ΑΑΓΑΑΓ ΟΥΕΑΕΓΓΙ ΑΟΑΕΑΕΕΘΕΓΑΕΘΕΑΘΑΑ. ΟΑΑΑΕ ΟΑΕΘΟΕΑΑΓ
 ΕΡΘΕΑΑΕΟ ΟΑΑΑΕΥΘΕΕ ΟΑΓΕαΑΑΑΑΕΟΑΑΑΓ ΑΑΓΟαΑΑΑΑΑΕΕ, ΟΓΥΑ
 ΓΑΓΕΓΑ ΟΑΕΑΑΑΑΑΘΕΕ ΘΕΟΓΑΑ ΕΒΑΑΑΟ ΟΑΓΑΘΕΕΓΓΙ ΟΑΑΑΑΑΟ, ΑΓ
 ΕΙ ΓΕΘΑΟΘΕ ΟΑΓΕαΑΑΑΑΟΥΕ ΕΑΑΑΑ ΟΑΕΑΑΑΑΑΘΕΕ ΟΑΘΟΑΕΑΑΕΟ
 ΑΘΑΕΑΕΕΘΕΓΑΕΘΕΑΘΕ ΑΑΓΓΑΓΑΑΕΕΑΥ ΓΡΕΓΑΑΑΑ ΓΑΑΓΓΑΘΑΓΑΑ. ΟΙ
 ΑΘ ΕΥΓΟ ΑΘ ΘΕΑΓΑΘΕΓΑΕΕ ΓΙ ΓΑΓΟΕ, ΑΑΑΕΕΕ ΟΑΘΡΕΑΑΑΕΕΑ,
 ΑΑΓΑΑΑΘΕ ΘΕΑΓΑΕΙΓΓΙ ΟΑΕΘΕΕ ΑΥΕΕΑΑΕΕ ΓΑΕΕΑΑΕ ΑΥΓΓΑΓΕΕΕΥΓ.
 ΟΑΘΓΕΟ ΑΑΓΑΕΕΑΕΑΑΓ ΑΑΓΓΑΓΑ, ΟΙ ΓΥΑΕΕΑΘΕΕ ΓΙ ΓΑΓΑΟΑΑΕΑΑΕ
 ΑΕΑΘΟΓΓΙ ΟΑΓΑΘΑΕΑΟ ΓΙ ΕΑΓΑΘΑΓ ΑΟΑΑΕΓΓΙ ΓΕΘΟΑΑ, ΘΕΟ ΑΑΓΓΥ, ΓΑΕΕ
 ΑΘΑΕΑΕΕΘΕΓΑΕΘΕΑΘΑΑΕΕ ΑΑΓΓΑΑΘΕΕ ΟΑΑΑΑΑΑΕ ΓΑΒΕΕΑΑΑΑ
 ΕΑΕΕΕΘΕΓΑΕΘΕΑΘ ΓΙ ΓΑΓΑΟΑΑΑΕΑΑ. ΑΘ ΑΑΟΑΓΓΑΑ ΕΓΑΕΑΥ ΟΓΑΑ
 ΓΕΑΑΑΓΕΥΓΑΑΑΑΟ, ΟΙ ΓΙ ΓΑΓΑΟΑΑΑΕΕ ΑΑΟΥΑΓΑΑΘΕΕΑ ΓΕΟ ΓΕΑΘ
 ΑΑΑΑΑΘΕΕ ΟΑΕΑΓΑΓΑΕΟΑΑΑΓ. ΕΓ ΑΕΕΑΟΑΑΑΟΥΕ, ΟΓΥΑ ΟΑΕΑΓΑΓΑΑΑ ΑΑΟ
 ΑΥΒΑΑΟ ΓΕΑΓΟ, ΓΑΟ ΟΑΘΡΕΕΑ ΑΑΕΑΑΟ ΑΓ ΟΑΕΑΓΑΓΑΕΑΑΓ ΑΑ ΟαΑΑ
 ΑΕΕΕ ΑΑΕΕΓΑΥΓΙ×ΕΕΓΟ ΕΓΟΑΘΑΘΕ, ΕΑΕΑΑ ΕΓΑΕΑΕΑΘΑΕΘΕ
 ΓΟΕΥαΑΑΕΕΟ, ΑΓΑΑ ΟΑΑΑΑΓ ΑΘΘΕΟ ΓΑ-6 ΓΟαΕΕΟ ΑΑΓΓΑΓΑΕΕ.

VII. ΑΓ ΕΙ ΓΕΘΑΟΘΕ ΟΑΓΕαΑΑΑΑΟΥΕ ΓΙ ΓΑΓΑΟΑΑΕΕΟ Ο×ΕΑΑΕΟ
 ΟΑΕΥΟΑΑΕΟ ΘΑΥΕ×ΕΕΘΟ ΟΑΓΕαΑΑΑΑΟΕΑΓ ΑΑΑΘΑΟ ΟΑΘΓΑ. ΑΘ ΕΟ
 ΟΑΓΕαΑΑΑΑ, ΟΓΥΑ ΘΕΕΑΕΕΕ ΟΑΘΑΑΑΕΓΑΑΟ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΓΙ ΑΥΑΑΟ
 ΑΘΑΘΑΘΟΘΑΑΕΕ ΘΑΕΘΕΕ ΓΙ ΓΑΓΑΟΑΑΕΕΟΑΕΑΕΟ. ΓΙ ΟΑΘΟΑΕΑΕΑ ΑΕΘΕΕ,
 ΘΒΓΟΑΑ ΑΓΕΟ ΑΑΓΓΙ ΟΓΑΑ ΑΑΘΘΓΑΑΟ ΟΑΑΑΑΓ ΑΘΘΕ. ΟΓΑΑΕΕΑΑ ΑΘ
 ΟΑΘΑΓΟΕΕΓΟ ΑΑΘΟΥΓΟ ΑαΑΕ ΕΕΕαΑΑΟ: ΟΑ ΟΑΑΑΑΑΑΟ ΑΑΓΓΕΒΑΑΟ
 ΟΑΑΑΑΓ ΑΘΘΕΟ ΑΑΘΘΓΑΑΑ ΓΙ ΓΑΓΑΟΑΑΕΕΟΑΕΑΕΟ - ΓΕΘΕ Ο×ΕΑΑΑΑΕΟ
 Ο×ΟΙ Α×ΑΘΘΕΑΓ ΑΑΥΑΑΟ, ΕΘ ΘΕΘΕΘΕΕ, ΑΓ Ο×ΕΑΑΑΑΕΟ ΑΑΥΑΕΟ

ΑΑΟΑΙΟΕΑΑΕΟ ΟΑΙΥΕΟΑΑΑΟ. ΑΙ ΕΕΕαΑΑΕΑ ΘΑΟΟαΕ ΑΑΙΤΙΕΕΑΑΟΕΕΑ
 ΕΙΛΑΕΑ, ΕΟ ΟαΑΑ ΟΑ ΟΙ ΙΕΟΡΕΑΑΑΟ ΟΑΟΕΑΑΑΕΑΑΟ ΟΑαΕΙΒΕ×Ι ΙΑΟ ΑΙ
 ΕΙ ΙΕΟΑΟΟΕ ΟΑΙΕαΑΑΑΑΟΕ. ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΘΟΙΥΑΟΕΑ ΑΑΕΟΕΑΑ, ΟΙΙ ΕΙ
 ΟΑΟΟΑΕΑΑΑΑΕΑ ΟΕΑΕΑΟΕΟ ΟΑΕΑΑΑΕΑΑΑ, ΟΑΕΑΑΑΥ ΟΑΟΑΟΕΑ ΟΑΑΑΑΙ
 ΑΘΟΟΕ, ×ΑΘΟΙ ΑΟΕΑΑΑ ΟΑΟΡΕΑΑΑΕΕ ΕΥΙ. ΙΙ ΟΑΟΟΑΕΑΕΑ ΘΑΟΟαΕΑΙΤΑΥ
 ΕΟΕΑΑΑΑ, ΟΙΙ ΟΑΑΑΑΙ ΑΘΟΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΤΑΟΕΕ ΟΑΟΕΙ
 ΙΟΕΥαΑΑΕΕΕ ΑΕΑΘΟΙ ΟΑΙΤΑΟΕΕΟ ΙΙ αΙΛΑΟΑΕΟ ΒΑΟΕΟ ΑΕΟΑΟΙΤΑΟΕΑΟ
 ΙαΙ ΕΙΤΑ ΕΙΛΕΕΑΟΑΕΟΟΕ ΙΟΕΥαΑΑΕΕ ΒΑΟΙΤΑΑΑΙΟ. ΟΑαΕΙΒΕ×Ι
 ΙΑΟΕΕΑΥ αΘΕΟΑΑΑ ΙΑΕ ΕΙΛΕΕΑΟΑΕΟΟ ΑΑΙΟΕΥαΑΑΕΕΑΙΤΑΑΟ
 ΑΘΑΙ ΑΟΕΑΑΑ, ΙΑΙΤΑΙΑ ΕΕ ΟΕΑΑΑΕΙ ΑΟ ΟΑΑΑΑΙ ΑΘΟΕΕ
 ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΤΑΟΕ ΒΑΟΟ.

ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΟΑΕΑΕΟ ΙΑΕΕΑΑΑΑ ΑΑΙΤΑΑΟΑΑΑΕΕΑ ΙΙ ΟΑΟΟΑΕΑΕΑ
 ΙαΟΕΑΑΙ ΕΙΕΟΕ ΙΟΕΕΥΑΑΑ, ΟΙΙ, ΕΟΕΕ ΑΑΘΟΙΤΑΑΑ ΟΑΑΑΑΙ ΑΘΟΕ,
 ΙΙ ΙαΙΛΑΟΑΑΕΑΑΟ ΑΘΙΤΑΑΕ ΟΑΟΡΕΑΑΕΙΤΑΑ, ΟΙΑΕΑΑ ΑΑΙΤΙΕΥΑΙΤΙ
 ΕΙΛΕΕΑΟΑΕΟΟΕ ΙΟΕΥαΑΑΕΕΑΕ, ΟΙΙΕΑΑΕΥ ΟΑΕΑ ΙΑΕΑΑΙΟ ΑΥΑΟΑΥ
 ΑΑΑΥΙΕΑ. ΙΙ ΟΑΟΟΑΕΕΟ ΑΙ ΑΑΙΥαΑΑΑΑΟΕΑΙ ΑΑΕΑΑΟΕΟΑΑΕΕ ΟΙΑΑ
 ΕΕΘΑΑΟ, ΟΙΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΟΑΕΑΕΟ ΟΥΤΙΤΑΕΑ ΑΟ ×ΑΘΟΕ ΟΕΙΤΑΑΕΕΑΟ
 ΟΑΑΟΑΑΑΙΤΑΑ ΕΟ ΑΟΑ. ΑΟΑΥ ΟΙΙ ΕΥΙΟ, ΟΑΕΑ ΟΑΙΕαΑΑΑΑΟΕ,
 ΙΟΕΥαΑΑΕΕ ΑΑΟΑΕΟΕΑΙΤΕ ΟΙΑΑ ΕΥΙΟ ΑΑΙΤΙΟΑΙΤΑΕΟΑΕΑΕΟ. ΙΙ ΘΑΟΟαΕΟ
 ΒΑΟΙΤΑΑΑΑΙΤΑΕΕΑ ΙΕΑΟ ΙΙ ΟΑΙΕΕΕ ΕΙ×Ι ΟΙΑΥΕΕΕ, ΑΑΑΕΕΕ
 ΟΑΟΡΕΑΑΑΕΕΑ, ΟΙΙ ΑΟΑΕΕ ΙΟΕΥαΑΑΕΕΑΕΟ ΟΑΕΙΤΙ ΙΑΒΕΕΕ ΕΥΙΟ
 ΙΒΥΙ ΑΟΕΑΑΙ ΑΑΙΤΟΟΕΕ. ΕΑΕΑΑ ΑΑΑΑΑΟΟΟΑ ΙΙ ΒΙΑ ΑΑΑΕΕ
 ΙΕΘΑΟΟΑΡΑΙ. ΙΑΙ ΑΥΙΕΥΙΤΑ, ΟΙΙ ΑΕΑΟΑ ΑΑΕΑΑΙΤΑΑΙ ΑΑ ΟΑΟΕΙ
 ΙΟΕΥαΑΑΕΕΑΕ, ΙΑΙΤΑΙΑ ΕΙΛΕΕΑΟΑΕΟΟΕ ΙΟΕΥαΑΑΕΕΑΕΟ ΑΑΟΕΑΑΟΕΕ
 ΟΑΙ ΑΑΙΤΑΑ ΑΟ ΙΟΥΑΙΤΑΑ. ΑΙΤΑΑΙΑΑ, ΕΟΕΕ ΑΟΑΕΕ ΙΟΕΥαΑΑΕΕ ΑΟ
 ΑΥΙΤΙΤΑΑΑΑ ΑΑΟΑΕΟΕΑΙΤΕ ΑΑ ΙΙ ΙαΙΛΑΟΑΑΑΕΕ ΑΑΟ ΟΑΕΡΑΙΟ ΑαΑΕΟ, ΑΟΑΕ
 ΟΑΙΕαΑΑΑΑΟΕ, ΕΑΕ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΑΑΟΟΑΟ ΟΑΑΟΕΙΤΑ ΑΕΑΘΟΟΙΤΑΙΤΑΟΑΕΟ
 ΑΑΟΑΟΑ. ΕΙΛΕΕΑΟΑΕΟΟΕ ΙΟΕΥαΑΑΕΕΕ ΟΑΟΑΑΑΕΙΤΑΕΟ
 ΟΑΟΡΕΑΑΕΙΤΑΑΟ ΙΙ ΙαΙΛΑΟΑΑΑΕΕ ΑΟΥ ΑαΕΑΑ ΙΙ ΕΕΑΑΟΕΕ ΑΑ ΟΑΟΡΕΑ
 ΑΑΙΤΙΕΥΑΙΤΙΟ ΕΑΕ. ΟΑΑΟΕΙ ΙΟΕΥαΑΑΕΕΟ ΑΟΑΑΑΙ ΑΑ ΙΑΟ ΑΙΑΟΕ αΑΕΟ ΑΟ
 ΟΑΟΟΕΕΟ. ΟΑΑΑΑΙ ΑΘΟΕΟ ΑΑΘΟΙΤΑΕΟ Α×ΑΘΟΕ ΑΙ ΙΕΑΙΕΕ ΕΘΙΤΑΑ
 ΙαΙ ΕΙΤΑ ΕΟ, ΟΙΙ ΙΙ ΙαΙΛΑΟΑΑΑΕΕ ΑΥΙΤΙΤΑΑΑΑ ΙαΙ ΕΙΤΑ ΑΟΕΑΑΑΟΕΕ
 ΟΑΟΟΑΕΑΑΕΟ ΘΕΟΕΘΕΟ ΑΑ ΕΡΟΕΑΑΟΕΕ ΕΘΙΤΑΑ, ΕΘΙ ΙΕΙΟ ΑΑΙΑΟΕΟΕΕ
 ΕΙΛΕΕΑΟΑΕΟΟΕ ΑΥΟΕΥαΑΕΟ αΑΕΟΑΒΥΙ. ΕΟΕΕ ΟΑΑΑΑΙ ΑΘΟΕΟ
 ΙΙ ΘΙΑΑΑΑΕΟ ΘΕΟΙΤΑΑΑΟΕ ΙΑΙ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΑΑΑΕΑΕΙΟ ΑΟΥΑΑΑΙΤΕ, ΟΑΙΤΑΑ ΙΑΟ
 ΑΙΕΟ ΟΑΟΡΕΑΑΕΙΤΑΑ ΑΥΑΟ ΑΘΙΤΑΑ.

ΑΙΤΑΑΟΑΑ, ΟΑΑΑΑΙ ΑΘΟΕΟ ΑΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΑΑ ΥΤΙΤΑΑ ΟΟΕΑΥ
 ΑΟ ΑΟΕΟ ΙΙ ΙαΙΛΑΟΑΑΕΕΟ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΟΟΟΕ ΙαΑΟΕΟ ΕΙΟΑΟΑΟΑΕΟ
 ΑΑΥΑΕΟ ΟΕΑΕΑΟΕ ΟΑΟΟΑΕΑΑΑ, ΑΕΙΤΑΕΑΙ ΑΟΕΑΑΑΟΕΕ ΟαΑΟΑΑΕΙ ΑΑ
 ΟΑΕΑΕΑΕΑ ΟΑΙΑΟΕΕΕΑΙΤΕ ΟΑΟΟΑΕΑΑΑ ΕΙΛΕΕΑΟΑΕΟΟΕ ΙΟΕΥαΑΑΕΕ,
 ΟΙΙ ΕΕΟ ΑΑΥΑΙΤΑΕΟ ΑΑΕΑΑΑΟΕΑΑΑΥ ΙΙ ΙαΙΛΑΟΑΑΑΕΕΑ ΟΟΟΕΕ
 ΑΑΙΟΕΥαΑΑΕΕΑΙΤΑΕΟ ΘΟΙ ΑΘΟΕΟ ×ΑΟΑΕΑΑΟΕΑ ΟΑΕΑΑΑΕΑΟΕΕ.

ΟΙ ΑΑΕΕΑΑ ΑΥΤΕΥΤΟΕΕ ΑΑΕΑΑΟΕΑΟ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙΟ,
ΑΙΤΙΒΟΟΙΟ ΠΙΟΙΑΟΕΟΕΕ ΠΑΕΕΟΑΙΑΑ ΟΧΕΑΑΕΟ ΑΥΑΕΟ ΟΑΑΟΑΑΕΙ
ΒΑΟΕΟ ΑΑΙΕΑΕΑΟΑΑΕΟΑΕΑΕΟ. ΑΙ ΠΕΙΑΟΕΟΕΑΑΕΕ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙΟ
ΑΑΕΑΑΟΕΑΑ ΕΘ ΠΕΑΑΟΑΑΑ, ΟΙΥΑ ΑΑΑΑ ΟΑΟΟΕΑΑΕΟ
ΟΑΟΠΕΑΑΕΙΑ.

VIII. ΑΑΙΑΑΟΑΑΕΙΑΟ ΠΙΕΕΑΟΕΕΑ ΠΙΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΙΟΕΕΥΑΑΑ
ΕΙΑΟΕΑΙ ΑΑΕΑΑΟΕΑΑΕΕ, ΟΠΙ, ΟΑΑΑΙΑΥ ΙΑΕ ΑΟΑ ΑΘΑΕ
ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΕΟ ΠΕΠΙ ΑΑΑΕΕ ΑΓΑΟΑΙ ΕΙΠΔΑΓΕΕΟ ΑΟΥΑΑΕΟ
ΟΑΟΠΕΑΑΕΙΑ, ΑΠΕΟΠΙΑΥ ΕΟΥΑΑΑ ΙΑΕΕ ΟΧΕΑΑΑΕ. ΟΟ
„ΟΑΑΟΕΑΑΕΙΟ ΑΑΟΕΕΑΙΑΟΕΕ ΟΑΑΕΟΟΟΕΑΟΥΕΙ ΑΓΑΟΑΙ ΕΙΠΔΑΓΕΑ“
ΕΕ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΕΟ ΑΟΕΑΑΟΕΕ ΠΕΠΙ ΑΑΑΕΕ, ΑΒΑΑ
ΠΙ ΠΙ ΠΙ ΕΕΟΟ ΟΑΘΙΕΑΠΙΑΟ, ΟΕΟ ΑΑΠΙΥ, ΕΟΕΠΕ ΑΑΟΙ ΠΑΟΟΟΑΑ ΑΑΑΑΕΑΙ
ΠΕΕ ΑΑΙ ΠΑΠΟΑΕ.

ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙ ΕΙΕΑΑΕΑ ΑΥΤΕΥΤΑΟ, ΟΠΙ ΠΙΠΔΑΠΟΑΑΑΕΕ ΑΙ
ΟΑΠΕΑΑΑΑΟΥΕ ΟΑΑΕΟΑΑΕΟΟΕΑΑΠΙ ΟΟΕΕΑΟΕΙΑΕΟ ΟΟΟΟ ΠΑΑΟΑΟ
ΒΑΟΠΙΑΑΑΑΠΙ ΑΑ ΑΥΟΕΕΑ ΠΕΕΑΟΕ ΠΑΑΟΕΟΑΑΑΙ ΑΟΑ ΠΕΕ ΑΟΥΑΑΕΟ
ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΕΕ, ΑΟΑΙΑΑ ΕΠΕΕ, ΟΠΙ ΠΑΙ ΑΠΙ ΟΙ ΟΑΑ ΑΟ ΑΑΠΙ ΕΥΑΠΙΟ
ΕΑΑΕΟΕ ΠΑΕΑΟΧΕΑΑ. ΟΑΠΙ ΠΑΕΑΠΙ ΑΟΟΠΑΕΟ ΠΑΑΕΟΠΕΑΟΕ ΠΙ ΠΑΒΕΕΑ,
ΕΟ ΕΠΙΑΑ ΧΠΙΟΙΑΕΟΟΕ ΕΟ ΧΑΠΙΟΑΟΕΑΕ ΠΙ ΠΙ ΠΙ ΕΕΟΟΕ, ΑΠΙΑΑ ΠΑ
ΑΑΑΟΑΕΑ ΑΑΑΑΟΙ ΠΑΑΟΕΕ ΠΑΠΙΑΟΑΠΙΑ ΕΟ ΑΟΑ, ΑΑΕΑΑΟΕΕΑ,
ΠΙ ΠΑΠΟΑΑΑΕΟ ΟΑΟΕΑΑΑΕΙΟ ΟΑΠΑΟΕΕΕΑΠΕ ΟΑΑΕΟΑΕΟΟΕΑΑΠΙ
ΠΕΟΠΙΑΑΕ. ΑΠ ΕΠΙ ΠΕΟΑΟΟΕ ΟΑΠΕΑΑΑΑΟΥΕ, ΕΠΙ ΠΟΟΕΟΟΥΕΕΕ ΑΥΟΕΕ
ΟΧΕΑΑΕΟ ΟΠΑΥΕΧΕΕΕΟ ΑΑΠΙ, ΟΑΧΟΠΑΑΕΟ ΠΙΕΕΑΑΟΕΕΑ ΑΠ ΟΧΕΑΑΕΟ
ΑΑΟΥΑΑΑΕΟ ΠΕΑΑΑ ΑΑΕΟΑΕΟΟΕΑΑΕΟ ΟΑΑΕΑΘΟΕΟ ΑΟΥΑΑΕΟ
ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΑΟΥΕ. ΟΑΑΑΙΑΥ ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΕΟ ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΧΑΟΕ, ΕΟΑ
ΠΕΕ ΟΑΠ ΑΑΠΙΑΕΟ ΑΥΟΕΥΑΑΕΟ ΒΑΟΕ, ΠΙ ΟΙΑΟΕΟΕΑΑΑ
ΠΙ ΒΑΟΟΕΑΑΑΟΕΕ, ΠΑΑΕΟΠΕΑΟΕ ΑΓΑΟΑΙ ΕΙΠΔΑΓΕΑ ΑΑΕΑΑΟΕΕ ΕΠΙΑΑΠ ΑΑ,
ΑΥΤΕΥΤΟΕ ΒΑΟΑΑΟ ΑΑΑΑΠΙΑΑΑΑΟΑΠΙ ΑΑ. ΑΠΑΠΙΑΑ, ΑΟ ΑΑΟ ΑΑΠΙ ΕΒΑΑΑΑ
ΠΙ ΠΑΠΟΑΑΑΕΕΟ ΟΧΕΑΑΑΟΥΕ ΟΑΠΙΑ ΕΑΕΟΑΑΟΕΑ ΥΑΕΕΕΑΑΑΑ.

IX. ΟΑΘΠΕΟ ΑΑΠΑΕΕΑΕΟ ΠΟΠΥΑΠΙΑ ΑΑ ΟΑΘΠΑΟΥΕ ΑΟΟΑΑΟΕΙΑ
ΠΑΟΕΑΑΠΙΑ ΑΥΑΑΠΙΑ, ΟΠΙ ΟΟ „ΟΑΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΑΕΟΟΟΕΑΟΥΕΙ
ΑΓΑΟΑΙ ΕΙΠΔΑΓΕΕΟ“ ΠΑΟΕΑΑΠΙ ΑΑΑΕΕΕ ΑΘΑΟ ΟΑΑΑΠΙ ΑΑΑΑΠΕΕΑΑΕΟ
ΟΙ ΟΑΕΟΟ ΟΑΟΟΟΕΑΑΕΙΑΟ, ΠΕΕ ΕΕΕΠΠΕΟ ΟΑΑΕΑ ΠΑΕΕΟ
ΑΑΟΥΑΑΑΕΟ ΟΑΠΕΑΑΑΑΟ. ΑΟ ΑΑΟΑΠΙΑΑ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΠΙΟ ΑΧΕΟΑΑΕΙΑΟ,
ΟΠΙ ΠΙ ΠΑΠΟΑΑΑΕΕΟ ΟΕΠΑΠΙ ΧΕΕΑΑΕΟ ΑΟΕ-ΑΟΕΕ ΠΕΑΑΑΟΕ ΠΕΑΑΕ
ΟΑΑΑΠΙ ΑΘΟΕΟ ΟΑΠΑΟΕΑΕΑΠΙ ΠΑΠΙΑΕΟ ΠΑΑΠΟΕΕΕΕΑΑ ΑΑΠΙ ΒΑΑΟΕΕ.
ΑΠΑΕΑ ΠΕΑΠΕΥΠΑΟ ΑΟΑ ΠΑΟΠΙ ΠΙ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΠΙΑ, ΑΟΑΙΑΑ ΠΙ ΠΑΟΟΑΑ
ΠΑΑΟΕΟ ΒΑΟΠΙ ΠΑΑΑΠΕΑΑΠΙΑΥ. ΟΧΟΠΙ ΠΑΟΕΥ, ΟΑΘΠΕΟ ΠΑΟΕΑΑΕΑΠΙ
ΟΑΠΟ, ΟΠΙ ΟΠΙ ΟΑΑ ΠΙ ΠΑΟΟΑΑΑ ΠΕΑΑΑΟΕ ΠΠΙ ΠΑΠΟΕ, ΑΓΑΟΑΙ ΕΙΠΔΑΓΕΕΟ
ΠΑΟΕΑΑΠΙ, ΟΑΑΑΠΙ ΑΘΟΕΟ ΟΑΟΟΟΕΑΑΑΟΕΑΠΙ ΑΑΕΑΑΟΥΕΑΑΕΕ.

ΟΑΘΠΕΟ ΠΑΟΕΑΑΕΑΠΙ ΟΑΠΟ, ΟΠΙ ΟΑΑΑΑΑΟΑΑ ΑΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΑΟΥΕ,
ΠΙ ΠΑΠΟΑΑΑΕΕΑ ΠΑΟΕΑΑΠΙ, ΑΑΑΟΕΙΑΑΕ ΟΑΠΕΑΑΟΕ ΟΑΟΟΕΑ ΑΥΤΕΥΤΟΕ

ΑΑΟΥΑΑΑΑΕΑΙ ΑΑΕΑΑΟΥΕΟΑΑΕΕ, ΕΑΟΡΙ Α, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΘΑΟΕΑΙΑΓΟΥΕ
ΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΙΕΑΑΟΙ ΑΑΟΥΕ, ΟΑΙΑΕΟΥΕ, ΙΑΘΕΑΙ ΑΟΟΑΑΟΕ
ΙΙ ΙΑΙΛΑΟΑΑΕΕΑ ΕΙΟΑΟΑΟΑΑΕΟ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑ ΑΑΙΥΑΑΕΕΑΙ, ΟΑΑΕΑΙ
ΑΑΙΥΑΑΕΕΑΙ, ΟΑΑΟΕΙ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙ ΑΑΟΥΕ. ΙΕΟΑΑΑΑΑΑ ΑΙΕΟΑ,
ΥΑΕΕΑΟΕ ΟΑΙΕΑΑΑΑΟΥΕ ΙΑΑΙ ΙΑΟΑΙ ΑΑ ΑΑΙΤΙ ΟΒΙ ΟΑΑΕΟ ΙΑΥΑΕΑΑ
ΑΑΟΑΟΑΟΑΟΕΑ.

ΟΟ „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΑΑΑΟΕΕΑΙΑΟΕΕ ΟΑΑΕΟΟΟΕΑΟΥΕΙ
ΑΓΑΟΑΙ ΕΙ ΙΘΑΓΕΕΟ” ΙΑΘΕΑΑΙ ΟΑΑΑΙ ΑΘΟΕΟ ΟΑΟΟΟΟΕΑΑΕΙ ΑΕΟ
ΟΑΕΕΕΑΕ ΟΑΙΑΕΟ ΟΑΙΑΑΙ ΑΑΟΙΑ ΑΑΓΟΑΕΕΑΑΟ, ΕΑΟΡΙ Α, ΑΥΤΕΥΤΟΕΕΑΙ
ΑΑΕΑΑΟΥΕΟΑΑΕΕ ΟΑΙΑΕΙΑ ΑΑΘ 2005 ΒΕΕΟ 15 ΕΑΕΕΟΟ ΙΕΕΥΙ
ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ (1 11/1), ΟΑΙΑΑΙ 2005 ΒΕΕΟ 28 ΑΑΕΙΑΑΟΟ
(1 28/1), ΑΙ ΕΙΟ ΕΕ 2006 ΒΕΕΟ 9 ΑΑΑΕΟΟΙΟ (1 21/1). ΑΙ
ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑΕΑ ΟΕΙΑΑΟΟΕΑΙ ΟΑΙΟ, ΟΙ Ι ΑΓΑΟΑΙ ΕΙ ΙΘΑΓΕΑ
ΟΒΑΟΟΑΕΟΙ ΑΑΕΙ Α ΙΙ ΕΕΑΑΕΑ ΟΑΙΑΕΕΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑΑΟ. ΕΑΟΡΙ Α,
ΑΑΟΟΟΑΑΑΑ ΕΟ ΧΑΘΟΕ, ΟΙ Ι ΑΓΑΟΑΙ ΕΙ ΙΘΑΓΕΑ ΕΑΑΕΟ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑΟ
ΕΑΕΑΑ ΑΑΟΡΑΕΑΑΟ ΟΑΑΑΙ ΑΑΑΑΙ ΕΕΑΑΕΟ ΡΕΟΕΕΑΕ ΑΑΟΕΑΑΑΕΟ
ΑΑΟΥΑΑΑΕΕ. ΟΑΘΙΑΟΥΕ ΑΟΟΑΑΟΕΕ ΟΑΑΑ ΙΑΟΑΕΑΑΕΑΑΓΑΥ (ΑΙ Ι ΒΑΟΑΑΕ
ΟΑΙΑΕΕΟ 2005 ΒΕΕΟ 15 ΕΑΕΕΟΕΟ ΟΑΑΙ ΙΕΟ 1 14 ΙΘΙΕΑΑΙ ΑΑ 2006
ΒΕΕΟ 9 ΑΑΑΕΟΟΙΟ ΟΑΑΙ ΙΕΟ 1 21 ΙΘΙΕΑΑΙ; ΟΟ „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ
ΑΑΑΟΕΕΑΙΑΟΕΕ ΟΑΑΕΟΟΟΕΑΟΥΕΙ ΑΓΑΟΑΙ ΕΙ ΙΘΑΓΕΕΟ” Θ. ΘΟΕΑΕΟΕΟ
ΙΙ ΙΟΑΑΟΟΑΑΕΟ ΥΑΓΙΟΟΕΟ ΙΕΑΘ ΟΑΙΑΕΕΟ 2006 ΒΕΕΟ 17 ΕΑΓΑΟΕΟ 1 1
ΑΑΑΑΙ ΕΕΑΑΕΕ ΑΑΓΟΕΕΥΑΑΟΕΕ „ΟΟ „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΑΑΑΟΕΕΑΙΑΟΕΕ
ΟΑΑΕΟΟΟΕΑΟΥΕΙ ΑΓΑΟΑΙ ΕΙ ΙΘΑΓΕΕΟ” ΟΑΑΟΕΙ ΙΙ ΑΙΛΑΟΑΑΕΟ ΙΟΕΥΑΑΑΕΕΟ
ΙΘΙ ΙΑ ΑΑΙ ΙΑΓΟΑΑΕΟ ΙΕΑΘ ΕΓΑΕΑΕΑΟΑΕΟΟΕ ΙΟΕΥΑΑΑΕΕΟ ΑΟΑΟΥΑ
ΙΙ ΑΙΛΑΟΑΑΟΕΕ ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΕΟ ΟΑΙ ΑΑΓΙ ΑΕΟ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΕΟ
ΑΟΙ ΑΑΕΕΕ ΒΑΟΕΟ” ΟΑΟΟΟΕΑΑΕΟ ΟΑΙ Ι ΒΙΑΑΕΟ 2006 ΒΕΕΟ 1 ΑΘΟΕΕΕΟ
ΑΘΟΕ; ΙΙ ΙΑΙΛΑΟΑΑΑΕΕΑ ΕΙΟΑΟΑΟΑΑΕΟ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΑΑΙΥΑΑΕΕΟ
ΙΙ ΑΟΑΓΑΑΕΕΕ ΑΑΟΑΕΕ ΟΑΙΑΕΕΟ 2006 ΒΕΕΟ 17 ΕΑΓΑΟΕΟ 1 1 ΑΑ 31
ΙΑΟΟΕΟ 1 13 ΑΑΑΑΑΙ ΕΕΑΑΑΑΕΟ ΟΑΟΟΟΕΑΑΕΟ ΙΕΙ ΑΕΓΑΟΑΙ ΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ
ΑΑ ΟΑΑΑ) ΟΑΙΟ, ΟΙ Ι ΑΓΑΟΑΙ ΕΙ ΙΘΑΓΕΑ ΕΑΓΙ ΘΕΟΑΑΑΟ ΟΕΑΕΑΑΟ
ΑΥΤΕΥΤΟΕΕ ΑΘΟΕΟ ΙΙ ΕΑΙ ΑΓΑΑΟ. ΕΑΟΡΙ Α, ΑΓΑΟΑΙ ΕΙ ΙΘΑΓΕΑ ΑΟ
ΥΑΕΕΙ ΑΟ ΑΥΟΕΥΑΓΙΟ ΕΓΑΕΑΕΑΟΑΕΟΟΕ ΙΟΕΥΑΑΑΕΕΑΕ ΑΑ ΙΑΕΕ
ΑΟΟΑΑΙ ΑΕΟ ΟΑΙΕΑΑΑΑΟΥΕ ΑΟ ΑΑΑΑΓΙΟ ΟΑΑΟΕΙ ΙΟΕΥΑΑΑΕΕΟ ΟΑΑΓΑΕΑΑΙ
ΙΑΕ ΑΑΓΙ ΕΕΑΑΑΟ. ΑΟΑ ΙΑΑΑΕΕΕΑΑ, ΑΟΕ-ΑΟΕ ΙΙ ΙΑΙΛΑΟΑΑΑΕΟ,
ΟΙ Ι ΑΕΟΑΥ ΑΘΑΟ ΙΟΕ ΙΑΕΟΟΑ ΑΑ ΟΑΕΑΑΕΑΙ ΟΕ, ΟΑΑΟΕΙ
ΙΟΕΥΑΑΑΕΕΕ, ΑΑΑΟΕΥΑΑ 417 ΕΑΘΕ, ΙΑΟΥΕΙ ΟΙ ΥΑ ΙΕΟΕ
ΕΓΑΕΑΕΑΟΑΕΟΟΕ ΙΟΕΥΑΑΑΕΕΕ ΙΕΑΕ ΕΑΕΟ ΑΑΓΑΑΕΙ ΑΑΟΥΕ
ΑΑ ΧΕΘΟΕΟΑΑΟΕΕΑ 126 ΕΑΘ.ΟΕ., ΙΙ ΙΑΙΛΑΟΑΑΑΕΕΑ ΙΑΘΕΑΑΙ
ΒΑΟΕΕΙ ΑΕΕΕ ΕΑΓΑΓΙ ΑΕΟ ΑΟΑΟΟΑΑΙ ΑΕΟ ΟΑΙΕΑΑΑΑΟΥΕΥ ΑΑΑΑΑ ΟΑΑΟΕΙ
ΙΟΕΥΑΑΑΕΕΑΑΕΕ ΙΑΕΕ ΙΙ ΙΟΑΑΟΟΑΑΑ, ΟΑΥ ΟΑΑΑΑΙ ΑΘΟΕΟ
ΙΙ ΙΑΙΛΑΟΑΑΑΕΕΑ ΕΡΟΕΑΑΕΕ ΑΑΑΟΥΑΕΑΑΑΕΑ ΙΕΑΑΑΓΕΥΙΑΑΟ; ΑΟΑΟΒΙ ΟΑΑ
ΑΑΑΑΑ ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΕΟ ΑΑΟΑΕΟ ΑΑΟΕΥΑΑΑ, ΟΑΑΟΕΙ ΙΟΕΥΑΑΑΕΕΑ

ΑΑΟΕΑΑΟΕ αΑΟαΑΑΕΑΙ. ΑΓΑΟΑΙ ΕΙ ΙΘΑΓΕΑΙ ΟΓΑΑ ΑΑΕΕΑΑΕΕΟΒΕΓΙ Ο ΕΟ
ΟΕΓΑΓΑΕΕΑ, ΟΙ Ι ΟΑΑΑΙ ΒΑΟΑΑΕ ΑΑΙ ΒΑΟΕΕ ΟΑΟΥΙ ΧΕΕΕ
ΟΕΟΕΑΑΕΟ ΙΑΟΑΟΑΑΑΕΕ ΑΟ ΑΟΕΟ ΙΑΟΟΙ ΙΙ ΙΑ ΙΑΟΑΑΑΕΕ. ΑΑΟΥΑΑΑΑΕΕΑ
ΟΑΕΟΕΑΟΕ ΟΕΟΕΟ ΟαΑΑΑΑ ΑΑΑΑΕΕΟΟΑΑΑ. ΕΟΕΕ ΑΕΓΑ ΑΟ ΕαΑΕΟ
ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΕΟ ΟΑΧΑΟΟΟ, ΑΓΑΑ ΕΒΑΟΑΑΟ ΟαΑΑΑΑΟαΑΑ
ΑΟΑΓΑΟΕΕΑΓΙ ΕΑΟΕ ΑΑΕΕ, ΑΓΑΟΑΙ ΕΙ ΙΘΑΓΕΑ ΟΧΕΑΑΑΙ ΟΕΕΕΑ,
ΑΑΙ ΕΥΑΓΙ Ο ΙΑΕ ΙΕΓΑΟΕ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΓΑΕ ΑΑΕΕΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕ
ΑΓΙ ΑΑΕ.

ΟΙ ΑΑΕΕΑΑ ΑΥΤΕΥΓΟΕΕΑΓΙ ΟΑΓΟ, ΟΙ Ι ΟΑΑΕΟΟΕΑΟΥΕΙ
ΑΓΑΟΑΙ ΕΙ ΙΘΑΓΕΑ ΟαΑΟΥΑ ΟΑΟΕΑΑΕΥΙ ΧΟ ΙΙ ΟΙΑΟΕΟΕΕ ΑΘΟΕΟ
ΙΙ ΕαΓΑΓΑΑΟ ΑΑ ΘΑΟΓΑΓΑΓΟΟΕΑΑ ΑΑΟΡΑΕΑΑΟ ΙΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑΑΟ,
ΙΕΟαΑΑΑΑΑ ΙΟΑΑΑΕΑΕΕΟ ΑΑΧΟΕαΕΕΑΑΕΟΑ. ΑΟ ΑΑΟΑΓΙ ΑΑΑ
ΑΑΟΥΑΓΙ ΑΑΟΕΟ αΑΕΟ ΙΙ ΟΙΑΟΕΟΕΕ ΑΘΟΕΟΑΑΑΓΙ ΙΕΟ ΑΟΕ-ΑΟΕ
ΟΑΕΑΘΟΟ, ΟΙ ΙΑΕΕΑΓΙ ΑΑΕΑΑΟΥΕΟΑΑΕΕΑΥΑΑ ΙΕΥΑΑΟΕΕ ΟΑΑΑΑΙ ΑΘΟΕ. ΑΟ
ΕΟ ΟΑΓΙ ΕαΑΑΑΑΑ, ΟΙ ΑΑΟΥΑ ΟΑΑΑΑΙ ΑΘΟΕΟ ΑΟΟΑΑΓΙ ΑΕΟ ΑΑΓΙ ΟΑΕΥΑΟΑΕΕ
ΟΑΕΑΘΟΕ ΕΑΑΑΑΑ ΑΟΟΥΑΑΟ ΑΙ ΑΘΟΕΟ ΕΕΕΘΙΕΟ ΟΑΑΕΑ ΑΑΑΟΕΑΑΑΟ. ΑΟ
ΑΑΟΑΓΙ ΑΑΑ ΟΑΑΑΓΙ Ο αΑΕΟ ΑΓΑΟΑΙ ΕΙ ΙΘΑΓΕΕΟ ΑΑΕΓΟΑΟΑΟΑΑΑΟ, ΑΓΑΟΕΥΕ
ΑΑΟΒΕΓΙ Ο ΙΕΟΕΑΑ ΙΙ ΙΑ ΙΑΟΑΑΑΕΟ ΑΑ ΑΙ ΟΕΑΓΑΟΕΓΑΕΟ ΑΟΥΑΑΟ ΙαΓΙ ΕΓΑ
ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΕΟ ΟΑΧΑΟΟΟΕΟ ΑΓΙ ΟΑΑΕΟ ΕΑΟΑΟΥΑ. ΙΙ ΟΙΑΟΕΟΕΕ
ΑΘΟΕΟ ΟΑΟΟΕΑΑΕΟΑΑΓΙΕ ΑΑ ΙΙ ΙΑ ΙΑΟΑΑΕΕΟΑΑΓΙΕ ΑΟΑΕΕ
ΑΑΓΙ ΕΕΑΑΑΟΕΑΑ ΔΟΕΓΥΕΘΟΕΑΑ ΑΒΕΓΑΑΟΥΑΑΑΑΑ
ΑΓΑΟΑΓΙ ΟΑΧΟΕαΓΙ ΑΑΕΟ ΟΑΑΕΓΙ ΒΕΧΙ ΑΑΟΕΑ ΘΙ ΕΕΟΕΕΑΟ, ΟΑΑΕΓΙ ΒΕΧΙ Ο
ΟΒΟΑΧΑΑΟ ΙΙ ΒΑΟΟΕΑΑΑΟΕΕ ΟΑΓΙ ΘΑΕΑΘΙ ΑΟΟΓΑΕΟ ΑΑΓΕΑΕΑΟΑΕΑΕΑΓΙ.
ΕΑΕ ΥΟΑΕ ΙΑΑΑΕΕΕΕΑ ΑΓΙ ΟΧΑΟΓΙ ΟΕ ΑΑΟΑΘΑΑΟΕΕ ΟαΑΑ
ΕΙ ΙΘΑΓΕΑΑΕΟΑΕΑΕΟ, ΟΙ ΙΑΕΕΑ ΙΕΓΑΟΕΑΥ ΙΕΥΑΑΟΕΕΑ ΑΓΑΕΓΑΕΟΟΕ
ΑΘΟΑΕ. ΑΓΑΑΑΟΕ ΘΑΑΑΑΑΑΕΕ ΑΓΑΟΑΙ ΕΙ ΙΘΑΓΕΑ ΑΑΥΕΕΑΑΕΕ
ΑΟΑΕΑΕΕΕΟΕΓΑΕΟΕΑΟ ΟΑΕΑΘΟΑΑ ΑΑΑΑΕΕΓΑΑΑ, ΑΕΑΟΑ ΕΟ
ΙΙ ΙΑ ΙΑΟΑΑΑΕΕ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΟΕΕΑΟΟΑΟΕ ΑΑαΕΟΑΑΑΕΟ ΑΑΓΙ ΟΑΕΡΕΑΑ
ΙΙ ΕΘΥΑΟ ΑΟΑΕΑΕΕΕΟΕΓΑΕΟΕΑΟΑ.

ΑΓΙ ΕΓΙ ΕΟΑΟΟΕ ΟΑΓΕΑΑΑΑΟΥΕ ΙΙ ΙΑ ΙΑΟΑΑΑΕΕΑ ΟΧΕΑΑΑΕΟ
ΑΑΟΥΑΑΑΑΟ ΑΑΓΑΘΟΙ ΑΑΑΟ ΑΟΑΑΑ ΕΟ, ΟΙ Ι ΟΑΑΑΑΙ ΑΘΟΕ ΟΑΕΑΓΑΓΙ Α
ΑΟ ΑΟΕΟ ΑΑΓΑΟΟΑΑΟΕΕ ΙΙ ΟΑΕΑΓΑΓΑΕΟΑΕΑΕΟ. ΑΟΑΕΕ ΑΑΓΑΟΟΑΑΕΟ
ΑΑΟΑΟΥΑ, ΙΙ ΙΑ ΙΑΟΑΑΑΕΟ ΑΑΟ ΟΑΓΙ ΟΑΕΕΑΑΑΑΓΙ ΑΑ ΟΑΟΑΑΑΓΙ ΕΟΕ ΥΓΙ ΑΓΑ,
ΟΑΕΑ ΙΑΟ ΑΑΓΙ ΑΥΑΓΑΑΕΓΑ ΙΕΟΕΑΕΟ αΑΕΟΑΟΥΑΕΕ ΑΕΟΑΟΓΑΟΕΑΑ. ΑΟ ΕΕ
ΑΒΕΓΑΑΟΥΑΑΑΑΑ ΙΙ ΙΑ ΙΑΟΑΑΑΕΕΑ ΟΧΕΑΑΑΕΟ ΑΑΥΑΕΟ ΑΟΕ-ΑΟΕ
ΡΕΟΕΕΑΑ ΔΟΕΓΥΕΘΟ, ΕΑΘΡΓΑ, ΙΙ ΙΑ ΙΑΟΑΑΕΕΟΑΕΑΕΟ ΕΓΧΙ ΟΙΑΥΕΕΟ
ΙΕΒΓΙ ΑΑΑΕΟ ΑΑΕΑΑΑΟΕΑΑΑΟ.

ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΙ ΕΓΕΑΑΕΑ ΑΥΤΕΥΓΑΑΟ, ΟΙ Ι ΟΑΑΕΓΙ ΒΕΧΙ
ΑΑΕΑΑΑΟΕΕΑ, ΟΑΕΟΓΑΑΕΥΙ Ο ΘΑΑΥΑΓΑΟΥΕ ΟΓΑΓΙ ΟΥ ΙΙ ΟΙΑΟΕΟΕΕ, ΕΟΑ
ΘΑΘΟΕΕΟΕΕ ΒΑΟΟΕΑΕ. ΟΑΘΓΕΕΕ ΙΑΑΓΙ ΙΑΟΑΓΙ ΑΑ ΙΑΟ ΑΑΑΕΑΑΑΟΕΑΑΟ,
ΟΒΑΟΟΕΑΓΙ ΑΕΟΑΑΑΓΙ ΕαΟΓΑΟ ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΟΑΕΕΟ ΟΑΓΙ ΘΑΕΑΘΙ ΑΟΟΓΑΑ,

ΟΑΟΥ ΑΑΑΕΕ ΑΘΑΟ ΑΥΤΕΥΤΟΕΕ ΑΓΑΟΑΙ ΕΙ ΙΘΑΓΕΟ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ
Ο×ΑΟΙ ΟΕ.

Χ. ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΑΥΤΕΥΤΑΟ, ΟΙ Ι ΑΟΟΑΙ ΑΟ
ΟΑΥΕΟΥΙ ΑΑ, ΟΑΑΑΙ ΑΘΟΙΑ ΑΑΕΑΟΑΙ Ο ΑΟΙ ΑΑΕΕ ΑΘΟΕΟ ΑΘΕΑΕΕ.
ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΟΑΙ ΟΑΓΕΑΑΙ ΑΥΑΙΑ
ΟΑΙΑΕΙΑ ΟΑΙΑΑΓΑΟΙΑ ΑΑΑΟΡΑΕΑ ΙΕΟΕ ΙΙΘΙΑΑΑΑ. ΟΑΑΑΙ ΑΘΟΕΟ
ΙΙΘΙΑΑΑΑΕΟ ΑΑΑ ΕΙΑΕΑ ΙΕΑΑΓΕΥΙΑΟ, ΟΙ Ι ΙΕΟΕ ΑΟΑΕΕΟ ΟΑΙΑΑ ΕΑΕ
ΡΑΕΑΟ ΕΑΘΑΑΟ ΑΑ, ΙΑΥΑΟΑΑΙΑ, ΟΑΕΟΟΟΕΑΟΥΕΙ ΑΓΑΟΑΙ ΕΙ ΙΘΑΓΕΑ
ΑΑΥΑΟ ΑΑΙΙ ΕΥΑΓΑΟ ΟΑΟΕΙ ΙΟΕΥΑΑΕΟ ΑΙ ΑΘΟΕΕ
ΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕ ΙΕΑΓΑΕΟΑΕΑΕΟ.

ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΕΙ ΕΑΑΕΑ ΕΑΕΕΟ, ΟΙ Ι ΑΙ ΟΑΙΕΑΑΑΑΟΥΕ ΑΙ ΑΑΕΕΕ
ΑΘΑΟ ΕΟΑΕ ΟΕΙΑΓΑΕΕΑΟ, ΟΙ ΥΑ ΟΑΑΑΙ ΑΘΟΕΟ ΙΙΘΙΑΑΑΕΟ
ΕΙ ΙΕΟΑΟΟΕΕ ΑΑΕΟ ΑΒΑΟΑΑΕΕ ΕΘΙΓΑΑ ΙΙΥΑΑΓΑΑΕΕ ΟΕΑΑΑΑΕΕΑΑ,
ΟΙ Ι ΑΟ ΑΘΟΕ ΑΟΑΟΑΟ ΑΟΙ ΑΑΕΕ ΑΘΕΑΕΟ ΑΑ ΙΑΟΥΕ ΙΕΕΕΑΑΟΕΕ
ΑΑΕΟ ΑΟΑΕΕΟ ΟΑΙΑΑ, ΟΑΑΙ ΕΙ Ι Α ΕΑΘΑΑΟ ΡΑΕΑΟ, ΑΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ
ΑΟ ΑΑΙΙ ΟΕΥΑΑΟ ΕΙΑΟ, ΟΙ Ι ΑΑΕΕΕ ΑΘΙ ΓΑΟ
ΟΑΙΑΟΕΑΕ ΟΑΙ ΙΘΙΑΑΑΕΕΕ ΘΟΙ ΥΑΟΕΑΑΙΕ ΟΑΟΟΑΕΟΙΑΑΑΕΙ ΙΕΑΑΙ ΙΑΟ.
ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ Ο ΔΕΟΑΑΕΙΑ ΕΙ ΕΑΑΕΑΙ 2005 ΒΕΕΟ 23
ΙΑΟΟΕΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΟΥΕ (1 1/3/301) ΑΥΤΕΥΤΑ, ΟΙ Ι
ΟΑΕΑΓΙ ΙΑΑΑΕΙ ΘΟΙ ΥΑΟΕΑΑΙΕ ΔΑΟΟΑΕΟΙΑΑΑΕΙ ΑΕΕ ΙΕΑΑΙ ΙΑ
ΕΑΓΙ ΙΑΑΑΕΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟ ΑΕΑΑΑΟΕΑΑΟ ΒΑΟΙΙ ΑΑΑΑΙΟ.
ΕΑΟΡΙ Α, ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΟΥΕ ΑΥΕΙΕΥΤΑ, ΟΙ Ι ... „ΙΙΘΙΑΟΕΟΕΕ ΑΘΟΕΟ
ΙΕΥΑΑΑ ΟΑΕΑ ΑΟΥΕΕΑΑΕΕ ΑΑΟΑΙ ΑΕΟ ΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΕΕ ΟΙΑΑ
ΑΑΑΑΙ ΑΑΟ“.

ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΘΟΙ ΥΑΟΕΑΑΙ ΑΑΙΙ ΟΙΓΑ, ΟΙ Ι ΙΙΘΑΕΙ ΑΓΑΕΕΑ ΙΕΟΕ
ΙΙΘΙΑΑΑΕΟ ΑΑΕΟ ΕΑΕΑΑ ΑΑΑΟΡΑΕΑΑ. ΙΙ ΙΑΙΟΑΑΕΕΟΑΕΑΕΟ
ΑΑΕΕΟΑΑΟΕΕ ΟΕΑΓΑΕΙ ΙΙ ΟΑΕΟΕΕ ΙΕΕ Ο×ΟΙ ΙΟΕΕΑΓΟΕΕ ΑΑΑΑ,
ΟΑΥ Ο×ΟΙ ΑΓΑΓΟΡΕΕΑΑΑΑ ΑΙ ΟΑΕΟΕΕΟ ΟΑΟΑΕΟ ΑΑΑ. Ο×ΟΙ
ΙΑΟΕΥ, ΑΑΕΟ ΑΑΕΑΓΟΑΑΕΕ ΑΟΥΕΕΑΑΕΕ ΑΑ ΑΑΟΑΥΑΑΕ ΟΑΕΟΕΕΥ
ΕΕ ΕΑΕΟΑΑΟΕΑ ΟΑΑΥΑΕΕΕΑΑΟ ΑΑΓΕΥΑΕΟ ΑΑ ΑΑΑΑ ΙΕΟΥΑΑΑΕΕ.

ΑΙ ΑΑΙΑ, ΑΟΙ ΑΑΕΕΕ ΑΘΕΑΕΕΟ ΙΙΘΙΑΟΕΟΕΕ ΑΘΟΕΟ ΙΙΘΙΑΑΑΕΟ
ΑΟΑΑΙ ΙΕΑΟΟΕΕ ΑΑΕΕ ΑΑΑΓΑΟΡΕΕΑΑΑ ΑΑΙΙ ΕΒΑΑΟ ΙΙ ΙΑΙΟΑΑΕΕΑ
Ο×ΕΑΑΑΕΟ ΟΑΕΑΑΟ. ΑΑΟΑΑ ΑΙΕΟΑ, ΕΑΕ ΡΕΟΟ ΟΕΑΘΕΟ
ΟΑΕΑΓΙ ΙΑΑΑΕΙ ΒΑΟΟΕΑΟ, ΟΙ Ι ΕΕΟ ΑΟΕ-ΑΟΕΕ ΙΙΕΥΑΓΑΕΙ ΑΑΓΕ
ΕΑΕΟΑΑΑ ΟΑΕΑΓΙ ΙΑΑΑΕΙ ΓΑΕΟΑΑΙΕ ΓΑΙ ΑΑΟΓΑΟΕΑΓΙ ΑΑ. ΑΙ ΒΑΟΟΕΑΕΟ
ΙΙ ΟΕΑ ΟΑΟΥΙ ×ΕΕΑΑ ΑΕΟΑΑΑΑ ΑΑΓΙΕΑΓΕΑ ΥΑΙ ΑΟΑΑΟΥΕ ΑΑ ΕΒΑΑΟ
ΙΑΕ ΑΑΟΥΑΙ ΑΑΟ ΟΑΑΕΙ ΒΕ×Ι ΕΙΟΟΕΟΟΑΑΕΟΑΑΙΕ.

ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΑΥΤΕΥΤΑΟ, ΟΙ Ι ΟΑΑΑΙ ΑΘΟΕΟ
ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΕΟ ΟΑ×ΑΟΑΑ ΑΥΑΟΑΑ ΙΑΓΙ ΕΙ Α ΙΑΟΥΕ ΟΑΑΑΟΕ
ΓΑΑΟ ΑΑ ΑΟΑ ΙΕΟΕ ΙΙΘΙΑΑΑΕΟ ΟΑΑΟΑΟΑΙ ΑΑΑΟΡΑΕΑΕΟ
ΟΑΟΡΕΑΑΕΙ ΑΟ. ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΑΙ ΟΑΙΕΑΑΑΑΟΥΕ ΑΑΕΑΑΟΕΕΑ,
ΟΑΑΑΟΑΓΙ Ο ΟΑΓΑΕΟ, ΑΟ ΑΑΑΑΑΑΟ ΕΟΑΕΕ ΓΑΕΑΕ, ΟΕΟ ΑΑΙΙ Υ ΟΑΑΑΙ

ΑΘΩΟ ΙΙ ΘΙ ΑΑΑΕΟ ΔΑΘΕΑΕΕΟ ΟΟΘΕΕ ΟΘΑΓΟΧΙ ΟΙ ΑΥΕΑ ΙΙ ΔΑΑΑ, ΕΑΕ ΑΑΕΑΟΑΑΑΟ ΑΟΙ ΑΑΕΕΕ ΑΘΩΟΟ ΟΕΓΑΑΟΟΟ ΑΑ ΑΓΕΕ ΙΙ ΙΑ ΙΑ ΟΑΑΑΕΕΑ ΕΙ ΙΟΘΕΟΘΥΕΘΕ ΟΧΕΑΑΕΟ ΑΑΟΟΑΑΕΟ ΟΑΕΟΘ ΟΑΟΥΟΙ ΑΑΟ ΟΑΘΙΕΟ.

ΟΙ ΑΑΕΕΑΑ ΑΥΙΕΥΙΟΕΕΟ ΟΑΧΟΡΑΕΕΑ, ΟΑΕΙ ΙΟΘΕΟΘΥΕΙ ΟΑΟΙ ΑΟΕΕΙ ΕΑΕΕΟ, ΟΙ Ι ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΑΓΑΟΑΟΕΕΕΟ ΙΑΟΑΟΕΕΟΑΑΑΕΕ ΑΟΙ ΑΓΘΕΕ ΕΙ ΙΕΘΕΕΟ (ΟΑΓΑΕ) 2006 ΒΕΕΟ 17 ΕΑΓΑΘΕΟ 11 ΑΑΑΑΓΕΕΑΑ „ΟΟ „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΑΑΟΕΕΑΓΑΘΕΕ ΟΑΕΟΟΘΕΑΟΥΕΙ ΑΓΑΟΑΙ ΕΙ ΙΘΑΓΕΕΟ“ ΟΑΑΟΕΙ ΙΙ ΔΙ ΑΟΑΑΕΟ ΙΘΕΥΑΑΑΕΕΟ ΙΘΙ ΓΑ ΑΑΓΙ ΑΓΑΘΕΟ ΙΕΑΘ ΕΓΑΕΑΘΑΕΘΕ ΙΘΕΥΑΑΑΕΕΟ ΑΑΟΑΟΑ ΙΙ ΔΙ ΑΟΑΑΟΕΕ ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΘΑΕΕΟ ΟΑΙ ΑΑΓΙ ΑΕΟ ΑΑΓΟΑΕΥΑΘΕΟ ΑΟΙ ΑΑΕΕΕ ΒΑΘΕΟ ΑΑΓΘΕΕΥΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ“ ΑΘ ΑΟΥΑΑΑΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΙΟΘΕΟΘΥΕΕΟ 30-Α ΙΘΑΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΘΕΟ ΙΙ ΕΑΓΙ ΑΓΑΑΟ, ΟΙ ΑΓΙ ΘΥ ΕΙ ΙΕΘΑΟΘΕΕ ΑΑΑΕΕ ΙΙ ΘΙ ΑΑΕ ΑΟΙ ΑΑΕΕΕ ΓΙ ΟΙ ΑΘΕΘΕΕ ΑΘΩΕ.

ΑΙ ΑΑΟΙ ΟΕΑΑ, ΟΑΕΙ ΙΟΘΕΟΘΥΕΙ ΟΑΟΙ ΑΟΕΕΙ ΟΑΕΟΙ Α ΙΕΕΥΓΑΑΟ, ΑΑΓΑΟΑΕΕ ΑΑΑΓΑΑΕΕΙΟ ΟΟΑΑΟΑΑ ΟΑΟΑΑΓΕΘΕ Ι ΟΑΑΓΙ ΑΑΕΟ ΑΑΕΑΑΟΕΑΑΑΑΕΑ: ΑΘΕΕ ΙΑΘΕΑ, ΑΑΑΑΑΑΓΙ Γ ΕΑΑΑ ΑΙ ΑΘΩΕΟ ΟΕΓΑΑΟΟΟ ΙΙ ΙΑ ΙΑ ΟΑΑΑΕΕΑ ΟΧΕΑΑΑΕΟ ΑΥΑΓΕΟ ΕΘΕΑΕΕ ΑΑ ΑΥΙΙ ΧΑΘΑΙ ΔΑΘΑΑΑΕ, ΟΙ ΙΕΑΑΕΥ ΕΑΕΘΑΟΥΕΙ ΑΑΑΑ ΟΑΘΙΕΟ ΑΟΟΑΕΕΕ ΑΑΓΑΕΕΑΕΟ ΑΟΙΟ; ΑΓΙ ΕΙ, ΙΑΓΙ ΟΑ ΙΑΘΕΑ, ΑΑΓΑΑΓΙ ΟΥΕΑΕΙ Γ ΟΑΕΑΓΑΓΙ ΕΙ ΙΟΘΙ ΕΕ ΟΟ „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΕΟΟΘΕΑΟΥΕΙ ΑΓΑΟΑΙ ΕΙ ΙΘΑΓΕΕΟ“ ΑΑΕΑΑΟΕΑΑΑΑΕΑ, ΕΙ ΙΘΑΑΓΙ Ο ΑΑΟΑΑΕΑΑΟΕΕ ΓΙ ΟΙ ΑΘΕΘΕΕ ΑΘΩΕΟ ΙΙ ΕΑΓΙ ΑΓΑΕΑ ΟΟΘΕΕ ΑΥΑΓΕΕ, ΟΑΑΑΑΓΙ ΟΑΑΑΑΓΙ ΑΘΩΕΟ ΑΘΑΟΒΙ ΘΕ ΑΑ ΑΘΑΟΟΘΕΕ ΑΑΓΙ ΟΑΓΑΑ, ΙΑΕ ΟΙ ΘΕΟ ΕΓΑΕΑΘΑΕΘΕ ΙΘΕΥΑΑΑΕΕΕ ΟΑΟΑΑΑΕΙ ΑΕΟ ΘΘΕΙ ΘΕΟΑΟΘΕΕ ΟΧΕΑΑΕΟ ΟΑΘΕΑΑΕΥΙ ΧΕΕ, ΕΒΑΑΑΟ ΙΙ ΙΑ ΙΑ ΟΑΑΑΕΕΑ ΟΧΕΑΑΑΕΟ ΕΑΓΙ ΙΟΑΒΕΓΑΑΥΓΑΑΑΓΙ ΟΑΕΥΟΑΑΑΟ.

ΑΑΓΙ ΑΥΙΕΥΙΟΕ ΑΟΑΓΙ ΑΑΑΕΑ ΑΘΕΓΑΕΕΑΕ ΑΑΕΑΑΕΘΒΕΓΑΑΕΕ, ΔΑΕΓΒΟΑΑΓΑΕΓΑΟ ΟΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΙΟΘΕΟΘΥΕΕΟ 89-Α ΙΘΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΘΕΟ „Α“ ΘΑΑΘΟΓΘΘΕΕΑ ΑΑ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΘΕΕ, „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΕΙ ΙΟΘΕΟΘΥΕΙ ΟΑΟΙ ΑΟΕΕΙΟ ΟΑΟΑΑΑ“ Ι ΟΑΑΓΘΕΕ ΕΑΓΙ ΙΕΟ ΙΑ-19 ΙΘΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΘΕΟ „Α“ ΘΑΑΘΟΓΘΘΕΕ, 21-Α ΙΘΑΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΘΕΕ, 25-Α ΙΘΑΕΕΟ ΙΑ-3 ΘΟΙΘΘΕΕ, 39-Α ΙΘΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΘΕΟ „Α“ ΘΑΑΘΟΓΘΘΕΕ, 43-Α ΙΘΑΕΕΟ ΙΑ-2, ΙΑ-4, ΙΑ-7 ΑΑ ΙΑ-8 ΘΟΙΘΘΑΑΕΕ, „ΟΑΕΙ ΙΟΘΕΟΘΥΕΙ ΟΑΙ ΑΘΕΑΕΒΑΟΓΙ ΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ“ ΕΑΓΙ ΙΕΟ 32-Α ΑΑ 33-Α ΙΘΑΕΑΑΕΕ,

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΕΙ ΙΟΘΕΟΘΥΕΙ ΟΑΟΙ ΑΟΕΕΙ

Α Α Α Α Γ Ο:

1. ΑΘ ΑΑΕΓΑΥΙ ΧΕΕΑΑΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΙΙ ΘΑΕΑΘΑΑΑΕΟ ΟΑΕΑΑ ΓΑΕΑΕΑΥΑΕΕΕΟΑ ΑΑ ΑΕΑΕΕ ΙΕΘΑΡΕΟ ΕΙ ΙΟΘΕΟΘΥΕΘΕ ΟΑΟΥΑΕΑΕ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΑΓΑΟΑΟΕΕΕΟ ΙΑΟΑΑΟΕΕΟΑΑΑΕΕ ΑΟΙ ΑΓΘΕΕ ΕΙ ΙΕΘΕΕΟ ΒΕΓΑΑΥΓΑΑΑ, „ΟΟ „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΑΑΑΟΕΕΑΓΑΘΕΕ ΟΑΕΟΟΘΕΑΟΥΕΙ

ΑΓΑΘΑΙ ΕΙ ΙΔΑΤΕΕΟ" ΟΑΘΟΕΙ ΤΙ ΔΙΔΑΘΑΕΟ ΤΟΕΥΔΑΑΕΕΟ ΤΘΙ ΓΑ
 ΑΑΙ ΓΑΓΟΑΑΕΟ ΤΕΑΘ ΕΓΑΕΑΕΑΟΑΕΟΟΕ ΤΟΕΥΔΑΑΕΕΟ ΑΑΘΑΥΑ
 ΤΙ ΔΙΔΑΘΑΟΕΕ ΑΕΑΘΟΟΙ ΑΓΑΘΑΕΕΟ ΟΑΙ ΑΑΓΙ ΑΕΟ ΑΑΓΟΜΕΥΑΟΕΟ
 ΑΟΙ ΑΑΕΕΕ ΒΑΘΕΟ ΑΑΓΟΕΕΥΑΑΕΟ ΥΑΘΑΔΑΑ" ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο
 ΑΓΑΘΑΑΟΕΕΕΟ ΤΑΘΑΑΟΕΕΟΑΑΑΕΕ ΑΟΙ ΑΓΟΕΕ ΕΙ ΤΕΘΕΕΟ (ΟΑΓΑΕ) 2006
 ΒΕΕΟ 17 ΕΑΓΑΕΟ 1 1 ΑΑΑΑΑΓΕΕΑΑΕΟ (ΟΑΓΑΕΕΟ 2006 ΒΕΕΟ 29
 ΟΑΘΟΑΓΑΕΟ 1 32 ΑΑΑΑΑΓΕΕΑΑΕΕ ΥΑΘΑΓΕΕΕ ΥΑΕΕΕΑΑΑΑΕΕ)
 ΕΙ ΤΟΘΕΟΘΥΕΟΟΙ ΑΕΟ ΕΑΙ ΑΑΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΙ ΤΟΘΕΟΘΥΕΕΟ 30-Α
 ΤΘΑΕΕΟ ΓΑ-2 ΘΟΙΘΟΕΑΓ ΤΕΓΑΘΕΑΑΕΕ;

2. ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΑΓΑΘΑΑΟΕΕΕΟ ΤΑΘΑΑΟΕΕΟΑΑΑΕΤΑ ΑΟΙ ΑΓΟΕΤΑ
 ΕΙ ΤΕΘΕΑΙ ΑΙ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΟ ΟΑΓΙ ΟΕΑΥΕΙ ΓΑΒΕΕΥΕ ΑΥΤΕΥΤΟΕ
 ΑΑΘΑΓΙ ΑΑΑΕΑ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΕΕ ΟΘΟΟΓΑΑΕΥΙ Ο ΘΓΑΑΕΕΕ
 ΥΙ ΤΕΘΡΕΑΑΑΑΕΟ ΑΑΘΑΟΑΑΑ ΤΙ ΤΑΔΙΔΑΘΑΑΕΕΑ ΟΧΕΑΑΑΕΟ
 ΓΙ ΟΓΑΘΕΟΕΑΑ ΑΑΓΓΟΕΕΥΑΑΕΟ, ΤΑΘΑΘΕΑ ΟΧΕΑΑΑ ΤΙ ΑΑΕΑΓΙ ΑΑΑΕΟ
 ΟΑΕΑΓΑΑΓΙ Α ΑΑΓΟΜΕΥΑΟΕΟ ΑΑ ΤΑΕΕ ΔΑΟΙ ΑΑΓΕ ΥΑΘΟΟΕΑΑΕΟ ΤΕΑΓΕΕ;
3. ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΑΓΑΘΑΑΟΕΕΕΟ ΤΑΘΑΑΟΕΕΟΑΑΑΕΤΑ ΑΟΙ ΑΓΟΕΤΑ
 ΕΙ ΤΕΘΕΑΓΙ ΟΑΘΑΕΓΙ ΕΟΥΕΓΙ ΓΑΒΕΕΕΟ Π ΘΟΙΘΟΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕ
 ΥΙ ΤΕΘΡΕΑΑΑΑΕΟ ΑΑΓΑΓΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑ ΟΘΟΟΓΑΑΕΥΙ Ο ΑΓΙ ΤΕΑΘΟΕ ΑΑΑΑΥΕ,
 ΟΑΥ ΟΑΕΑΓΑΑΓΙ ΑΧΑΘΟΕΟ ΤΙ ΤΟΑΓΕ ΕΘΓΑΑΑ ΑΥΤΕΥΤΟΕΕ ΑΘΟΕΟ
 ΤΙ ΘΓΑΑΑΑΕΟ ΧΑΘΑΕΑΑΥΕ;
4. ΑΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ ΡΑΕΑΥΕΑ ΟΑΕΙ ΤΟΘΕΟΘΥΕΓΙ ΟΑΘΑΓΑΘΕΕΙ Ο
 ΟΑΑΓΙ ΤΑΕΑ ΤΕΘΕ ΟΑΔΑΟΙ Α ΑΑΓΙ ΥΑΑΑΑΕΟ ΤΙ ΤΑΓΟΕΑΑΓ;
5. ΑΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ ΟΑΑΓΙ ΕΓΓΑ ΑΑ ΑΑΘΑΥΕΑΘΑΑΑΟ ΑΓ ΑΑΑΑΟΕΓΑΑΑΟ ΑΘ
 ΑΘΑΑΓΑΑΑΑΟΑΑΑ;
6. ΑΓ ΑΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΟ ΘΕΘΕ ΑΑΑΑΑΕΑΑΓΙ Ο ΤΑΘΑΑΑΑΟ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο
 ΘΘΑΕΕΑΑΓΟΟ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΤΕΑΑΟΙ ΑΑΟ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο
 ΘΑΘΕΑΓΑΓΟΟ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΟΑΕΑΑΑΟ ΟΑΘΑΓΑΘΕΕΓΙ ΟΑ ΑΑ ΟΟ
 „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΑΑΑΟΕΕΑΓΑΑΟΕ ΟΑΑΕΟΘΟΕΑΟΥΕΓΙ ΑΓΑΘΑΙ ΕΙ ΙΔΑΤΕΑΟ”;
7. ΑΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΟΑΕΑΓΙ ΓΑΑΑΕΓΙ ΤΑΥΓΑΥΕ”
 ΑΑΓΙ ΘΑΑΥΓΑΑΟ 15 ΑΥΕΟ ΑΑΑΑΥΕ.

ΕΓΓΑΑΕΕΟ ΒΑΑΟΑΑΕ: ΕΙ ΤΟΘΑΓΟΕΓΑ ΑΑΘΡΑΕΑΥΑΕΕΕ (ΟΑΑΓΙ ΤΕΟ
 ΕΑΑΓΑΑΓΙ ΤΑΘΑ),
 ΑΑΘΑΟΕΓΙ ΓΑΓΙ ΕΡΑ (ΤΙ ΤΑΘΑΓΑΑΑΕΕ ΤΙ ΟΑΓΑΘΕΕΑ),
 ΑΑΑΘΑΓΑ ΑΑΑΘΑΓΕΑ.

ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΪ Ο ΪΪ ΘΑΕ ΑΘΑΑΕ ΑΕΘΟ ΑΕ ΑΘΑΕΕ Ε, ΟΘΕ ΕΕΪ ΤΑΘΕΑ,
ΟΟΟΘΑΪ ΑΪ ΑΕΑ ΑΑ ΘΑΑΑΕ ΑΑ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΪ Ο ΘΑΑΕ ΑΪ
ΑΑΪΥΑΑΕ Ε ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΪ Ο ΘΑΘΕ ΑΪΑΪΘΕΟ ΒΕΪΑΑΥΪΑΑ

№2/1-370,382,390,402,405

Θ. ΕΑΕΕΕΘΕ, 2007 ΒΕΕΘ 18 ΤΑΘΕ

ΕΪ ΕΑΑΕΘ ΟΑΤΑΑΑΤΕΪΑΑ:

ΑΑΘΕΕ ΕΪ ΕΑΡΑ - ΘΑΑΪΤΕΘ ΕΑΑΪΑΪΤΑΘΑ, ΪΪΤΑΘΑΪΑΑΕΕ
ΪΪΘΑΪΘΕΕΑ;

Ϊ ΕΑΘ ΘΕΑΕΪΑΑΑ - ΒΑΑΘΕ;

ΑΪ ΤΕ ΑΑΥΘΘΕΑΪΕ - ΒΑΑΘΕ.

ΘΑΑΪ ΤΕΘ ΤΑΕΑΤΕ: ΑΑΘΑΑΪ ΥΑΕΕΑΑΑ.

ΘΑΘΤΕΘ ΑΑΘΑΑΕΑΑ: ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΪ Ο ΪΪ ΘΑΕ ΑΘΑΑΕ ΑΕΘΟ
ΑΕΑΥΑΕΕΕ, ΟΘΕ ΕΕΪ ΤΑΘΕΑ, ΟΟΟΘΑΪ ΑΪ ΑΕΑ ΑΑ ΘΑΑΑΕ ΑΑ
ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΪ Ο ΘΑΑΕ ΑΪ ΑΑΪΥΑΑΕΕ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΪ Ο ΘΑΘΕ ΑΪΑΪΘΕΟ
ΒΕΪΑΑΥΪΑΑ.

ΑΑΕΘ ΟΑΑΤΕ: „ΤΑΒΑΘΪΑΕΑ ΥΑΘΑΑΑ“ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΪ Ο ΕΑΪ ΤΕΘ 53³
ΤΘΑΕΘ ΕΪ ΤΘΘΕΘΥΕΘΘΪΑΑ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΪ Ο ΕΪ ΤΘΘΕΘΥΕΘ ΘΑ-14 ΑΑ
21-Α ΤΘΑΕΑΑΕΑΪ ΤΕΪΑΘΕΑΑΕΕ.

ΘΑΘΤΕΘ ΑΑΤΑΕΕΑΕΘ ΪΪ ΤΑΒΕΕΑΪΕ: ΪΪ ΘΑΘΥΑΕΑΑΕ ΑΕΘΘΑ
ΤΑΘΘΪΥΑΕΕΕ, ΕΪ ΘΑΑ ΤΑΥΑΕΕΥΑΕΕΕ, ΑΕΑΪΑ ΧΑΘΑΡΑ, ΑΑΘΑΑΪ
ΤΕΑΑΘΑΕΕΥΑΕΕΕ (Ϊ 370 ΕΪ ΤΘΘΕΘΥΕΘΘΕ ΘΑΘΥΑΕΕ) ΑΑ ΤΑΕΕ
ΒΑΘΪΪΑΑΑΑΪΕΑΕ ΕΑΑ ΕΘΕΑΑ; ΪΪ ΘΑΘΥΑΕΑ ΑΕΘΘ ΑΕΑΥΑΕΕΕ (Ϊ 382
ΕΪ ΤΘΘΕΘΥΕΘΘΕ ΘΑΘΥΑΕΕ) ΑΑ ΤΕΘΕ ΒΑΘΪΪΑΑΑΑΪΕΑΕ ΟΟΟΘΑΪ
ΤΑΑΑΕΕΥΑΕΕΕ ΑΑ ΤΕΪΪ ΑΕΑΑΘΕΡΑ; ΪΪ ΘΑΘΥΑΕΑΑΕ ΟΘΕΕΪ ΤΑΘΕΑ ΑΑ
ΟΟΟΘΑΪ ΑΪ ΑΕΑ (Ϊ 390 ΕΪ ΤΘΘΕΘΥΕΘΘΕ ΘΑΘΥΑΕΕ); ΪΪ ΘΑΘΥΑΕΑ
ΑΪΑΪ Θ ΤΑΪΡΘΕΑΥΑΕΕΕ (Ϊ 402 ΕΪ ΤΘΘΕΘΥΕΘΘΕ ΘΑΘΥΑΕΕ) ΑΑ ΤΕΘΕ
ΒΑΘΪΪΑΑΑΑΪΕΑΕ ΑΘΘΑΑ ΤΑΘΑΘΑΕΕΡΑ ΑΑ ΕΘΑΕΕΕ ΑΪ ΘΑΑΕΑΡΑ;
ΪΪ ΘΑΘΥΑΕΘ - ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΪ Ο ΘΑΑΕ ΑΪ ΑΑΪΥΑΑΕΘ (Ϊ 405
ΕΪ ΤΘΘΕΘΥΕΘΘΕ ΘΑΘΥΑΕΕ) ΒΑΘΪΪΑΑΑΑΪΕΑΕ ΑΕΪ ΘΑΕ ΤΥΑΑΪΕΑΘΑΡΑ;
ΪΪ ΘΑΘΘΑΕΘ - ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΪ Ο ΘΑΘΕ ΑΪΑΪΘΕΘ ΒΑΘΪΪΑΑΑΑΪΕΑΕ ΑΑΕΑΘ
ΥΑΪΘΑΕΕΑΪΕ; ΪΪ ΒΪΑΑΑΕ: ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΪ Ο ΘΑΑΕ ΪΒΕ ΧΪ ΤΕΪΕΘΘΕ
ΘΑ ΧΪ ΘΪΑΑΕΘ ΕΪ Ϊ ΘΑΕΪ ΤΑΥΕΘ ΘΑΕΕΕ ΑΑΑΥΕ ΕΑΑ ΑΑΪΑΘΘΕΡΑ,
ΘΑ ΧΪ ΘΪΑΑΕΘ ΕΪ Ϊ ΘΑΕΪ ΤΑΥΕΘ ΘΑΕΕΕ ΑΑΑΥΕ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΪ Ο ΘΑΑΕ ΪΒΕ ΧΪ
ΤΕΪΕΘΘΘΕ ΤΕΑΑΘΕ ΤΟΥΑΑΑΕΕ ΘΑΕΕ ΘΪ ΘΘΑΥΑΕΕΕ; ΘΑΥΕΑΕΕΘΘΕ -
ΘΑΕΪ ΑΑΑΪ ΑΑΘΕΑ ΤΑΥΤΕΑΘΑΑΑΕΑ ΘΪΕΑΑΘΘΕΘΑΘΕΘ ΘΑΪΑΘΕΕΘ ΘΕΪ ΕΘ
ΑΕΘΑΘΘΪ ΘΕ, ΘΘΪ ΧΑΘΪ ΘΕ ΕΑΑΑΪ ΕΪ Ϊ ΘΕΑ.

1

1. ΘΑΑΑΑΪ ΤΪ ΘΪΑ, „ΤΑΒΑΘΪΑΕΑ ΥΑΘΑΑΑ“ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΪ Ο ΕΑΪ ΤΕΘ
53³ ΤΘΑΕΕ (ΑΘΥΕΑΕΑ ΘΑΑΑΕΑΑΑΘΕΪ ΤΕΥΕΑΑ) ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΪ Ο
ΘΑΘΕ ΑΪΑΪΘΪΑ ΤΕΕΥΪ 2005 ΒΕΕΘ 24 ΤΑΕΘ. ΤΕΘ ΥΑΘΑΑΪΕΘΑΑ,

ΑΘΥΕΙ ΓΑΟΟ, ΟΙ ΓΑΕΟΑΥ ΟΑΕΘΕΟΑΑΑΟΥΕ ΑΘΑΟ ΟΑΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ
αΙΕΟ Ο×ΕΑΑΕΟ ΙΘΙ ΓΑ ΑΘΥΕΑΕΑ 95%-ΑΑ ΙΑΘΕ (ΟΑΙΓΑΑΟΥΕ –
ΓΑΝΙ ΘΕΟΑΟΕ ΑΘΥΕΙ ΓΑΘΕ), Ο×ΕΑΑΑ ΑΡΕΑΑΑ ΑΑΙΓΕΟΥΕΑΙ Ο ΟΑΑ
ΑΘΥΕΙ ΓΑΘΕΑ ΑΘΥΕΑΕ ΟΑΙΘΟΕΕΕΑΙ ×ΑΟΑΑ. ΕΙ ΑΘΥΕΙ ΓΑΟΟ, ΟΙ ΓΕΘ
ΑΘΥΕΑΑΕΟ ΑΑΙΓΟΥΕΑΑΥ αΑΑΑΑ (ΟΑΙΓΑΑΟΥΕ – ΓΕΓΙ ΘΕΟΑΟΕ ΑΘΥΕΙ ΓΑΘΕ),
ΑΘΑΟ Ο×ΕΑΑΑ, ΓΕΕΥΙ Ο ΟΑΙΘΟΕΕΕΑΙΕ ×ΑΘΕ.

„ΓΑΒΑΘΙΓΑΕΑ ΟΑΟΑαΑΑ“ ΕΑΓΙ ΓΕΟ 53³ ΙΘαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΘΟΙΘΟΥΕ
ΓΕΕΕΕΑΑΘΕΕΑ ΑΓΑΑΑ ΕΑΓΙ ΓΕΟ 53² ΙΘαΕΕΟ ΓΑ-2 ΘΟΙΘΟΑΕ, ΟΙ ΓΕΘ
ΓΕαΑΑΑΕΕ, ΑΟΑΑΓΙ ΑΟ ΟΑΙΘΟΕΕΕΑΙΕ ×ΑΘΕΟ ΑΑΑΑΓΙΕΟ ΓΟΑΑΟΕ
ΘΟΙ ΓΑΑΘΟΑ. ΘΟΙ ΓΑΑΘΟΑ ΟΑΟΑΡΕΑΑΑΕΕΑ ΑΑΕΕΑΑΕΕΘΒΕΓΙ Ο ΟΑΑΘΥΕΙ
ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ ΒΑΟΑΑΑΑΙ. ΕΘ ΒΑΟΑΑΑΑΟΥΕ ΑΟ ΟΑΕΕΕαΕ ΓΙ ΒΑΟΘΕΑΑΑΟΕΕ
ΑΘ ΑΘΕΟ, ΟΑΙΘΟΕΕΕΑΙ ×ΑΘΟ ΑΑΑΑΓΙΟ ΑΑΙΓΟΕΑΑΑΑΕΕ ΑΘΘΑΘΟΕ ΑΓ
ΟΑΑΟΙ ΕΑΟΙ ΕΙ ΓΑΓΙΕΑ. ΑΑΙΓΟΕΕΑΑΑΕ ΑΘΘΑΘΟΟ ΑΓ ΟΑΑΟΙ ΕΑΟΙ
ΕΙ ΓΑΓΙΕΑΟ ΑΑΑΕΑΑΑ ΑΑΙΓΟΥΕΑΑΕΟ ΑΓΑΘΟΥΕΟ ΟΑΑΑΑΓΑ, ΟΙ ΓΑΕΟΥΕΥ
ΓΕΑΕΕΕΑΑ ΑΑΙΓΟΥΕΑΑΕΟ ΑΓΙ ΕΘΙΓΙΘΟΟΑΑ ΑΑΑΑΟΘΟΟΑΑΘΕΕ
ΑΑΟΑΓΙ ΑΑΑΑΕ, ΑΘΥΕΑΕΑ ΟΑΙΘΟΕΕΕΑΙΕ ×ΑΘΕΟ ΑΑΟΑΑΑΓΑΑ
ΑΑΙΓΟΑΓΑΘΕΕ ΓΑΕΙ ΓΑΕ ΑΑ ΑΓΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΑΑ ΑΑΓΟΑΕΟΑΘΟΕΕ
ΑΘΥΕΑΕΑ ×ΑΘΕ. ΟΑ×ΑΘΑΕΟΑΟ ΑΘΥΕΙ ΓΑΘΕΟΑΕΑΕΟ ΓΕΥΑΓΑΘΕΕ
ΑΕΑΓΕΟΑΕΑΕΟ ΑΑΙΓΟΕΕΑΑΑΕΕ ΑΘΘΑΘΟΕΟΑ ΑΑ ΟΑΑΟΙ ΕΑΟΙ ΕΙ ΓΑΓΙΕΟ
ΘΑΘΟαΕΘΙΑΑΑΕΓΙ ΑΑ ΑΑΕΕΑΑΕΕΘΒΕΓΙ ΑΘΘΕΑ ΓΑΕΕ ΓΕΑΕΕ ΘΙ ΓΑΑΕΟ
×ΑΘΑΕΑΑΟΥΕ. ΑΑΑΑΑΓΙΕΕΕΑ ΟΑΙΘΟΕΕΕΑΙΕ ×ΑΘΕΟ ΘΑΑΑΑ ΑΕΥΑΑΘΕ – ΕΘ
ΑΘ ΟΓΑΑ ΕΥΙΘ ΓΑΕΕΑΑΕ ΟΑΑΕΑΑ ΓΑΥΑΕ ×ΑΘΑ, ΟΙ ΓΑΕΟΥΕΥ
ΑΑΙΓΟΥΕΑΑΕΟ ΑΑΓΙαΓΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑΕΓΙ ΑΘΥΕΙ ΓΑΘΙ ΑΓ ΕΓ 12 ΕΑΕΟ
ΑΑΓΙΑΑΕΓΙ ΑΑΟΥΕ ΑΑΑΑΕαΑΑ ΑΓ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ ΑΘΥΕΑΟΥΕ.

„ΓΑΒΑΘΙΓΑΕΑ ΟΑΟΑαΑΑ“ ΕΑΓΙ ΓΕΟ 53³ ΙΘαΕΕΟ ΟΑΟΑΑΓΙΕΟΑΑ,
ΑΑΑΑΒΥΑΑΘΕΕΑΑΑΟ ΑΘΥΕΑΕΑ ΑΑΙΓΟΥΕΑΑΕΟ ΕΑΓ ΑΑΑΕ ΕΥΑΑΟ ΓΑΝΙ ΘΕΟΑΟΕ
ΑΘΥΕΙ ΓΑΘΕ. ΓΑΝΙ ΘΕΟΑΟΕ ΑΘΥΕΙ ΓΑΘΕ ΑΑαΑΑΕΕ ΓΟΑΑΓΙ ΟΕ ΑΘΑΑΥΓΑΘ
ΑΑΓΥαΑΑΑΑΟ, ΟΙ ΓΑΕΟΥΕΥ ΟΓΑΑ ΟΑΕΥΑΑΑΑΟ ΕΓ×Ι ΟΓΑΥΕΑΟ ΑΘΥΕΑΕΑ
ΑΑΙΓΟΥΕΑΑΕΟ ΘΕΟΓ ΑΑΑΕΟΑ ΑΑ ΘΟΙ ΓΑΑΘΟΕΟ ΕΑΓ ΑΑΑΕ,
ΟΑΑΕΘΟΟΑΟΙ ΘΕΟ ΓΕΘΑΓΑΘΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ, ΟΑΑΑΥ ΟΑΟΑΡΕΑΑΑΕΕΑ
ΑΑΙΓΟΕΕΑΑΑΑΕΕ ΑΘΘΑΘΟΕΟ ΑΓ ΟΑΑΟΙ ΕΑΟΙ ΑΓΑΘΟΥΕΟ ΑΑΥΓΙ ΑΑ,
ΑΘΑΑ ΑΑΙΓΟΥΕΑΑΕΟ ΟΑΑΟΥΕΥαΑΓΙ ΕΑΘΕΥΑΕ, ΟΙ ΓΕΘ ΓΑΑΓΙ ΑΘΑΓΙ ΑΕΕ
ΓΙ αΑΑΑΑ ΑΘΥΕΑΕΑ ΑΑΙΓΟΥΕΑΑΑ. ΓΑΝΙ ΘΕΟΑΟΕ ΑΘΥΕΙ ΓΑΘΕ ΑΑΙΓΟΑΑΥΓΑΕΟ
ΑΥΑΘΑΑ ΒΑΘΟΑΑΑΓΙΟ ΟΑΑΕΘΟΟΑΟΙ ΟΟ ΑΑΓΥαΑΑΑΑΟ ΑΑΙΓΟΥΕΑΑΕΟ
ΕΑΓ ΑΑΑΕ ΑΑ ΑΑΙΓΟΕΕΑΑΑΑΕΕ ΑΘΘΑΘΟΕΟ ΑΓ ΟΑΑΟΙ ΕΑΟΙ ΕΙ ΓΑΓΙΕΟ
ΓΕΘ ΟΑΑΑΑΓΙΕΕ ΑΑΙΓΟΥΕΑΑΕΟ ΑΓΑΘΟΥΕΟ. ΕΑΕ ΑΘΑΑΑ ΑΑΕΑΑΑΘΕΕΑ,
ΟΙ Γ ΑΑΙΓΟΥΕΑΑΕΟ ΟΑΑΘΟΟΥΕ ΑΥΘΟΥαΘΕ ΟΑΑΕΑ ΑΘΥΕΙ ΓΑΘΟ
ΑΑΕΥΑΑΘΕΕ ΒΑΘΕΕΕΕ ΑΑΘΑΑΑΓΙΟ ΑΑΓΥαΑΑΑΑ ΑΑΙΓΟΥΕΑΑΕΟ
ΟΑΟΑαΑΑ. ΓΕΓΙ ΘΕΟΑΟΕ ΑΘΥΕΙ ΓΑΘΑΕΟ ΓΕΘ ΓΑΕΕ Γ×ΕΓΙ ΑΑΕΓΙ ΑΕΑΓΙ
ΑΘΥΕΟ ΑΑΑΘΟΓΑΑΑ αΑΑΑΑ ΑΑΙΓΟΥΕΑΑΕΟ ΟΑΑΟΥΕΥαΑΓΙ ΕΑΘΕΥΕΑΓΙ 7
ΑΥΕΟ ΑΑΑΑΟΥΕ. ΟΑΑΘΕΘΟΑΟΙ ΘΕ ΑΑΑΑΓΙ Α.Β. „ΑΑΙΓΟΥΕΑΑΕΟ ΟΑΑΘΟΟΟ“,
ΟΑΑΑΥ ΓΕΕΕΕΑΑΘΕΕΑ ΑΘΥΕΑΕΑ ΟΑΑΕΑ ΟΑΑΕΘΟΘΕΟΑΑΘΕΕ Γ×ΕΓΙ ΑΑΕΕ,

ΙΑΕΕ ΑΕΙΤΑΙ ΑΑ ΑΑ ΙΕΟΑΙΟΕΕ, ΙΧΕΙΤΑΕΙΤΑΟΥΕ ΑΟΟΑΟΕΕ ΑΟΥΕΑΕΟ
ΟΑΙ ΑΑΙΤΑΑ. ΙΑΟ ΟΑΙΤΑΑ, ΟΑΥ ΙΑΝΙ ΟΕΟΑΟΕ ΑΟΥΕΙΤΑΟΕ
ΟΑΕΕΟΟΑΟΙ ΟΟ ΒΑΟΟΑΑΙΟ 53³ ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΕΕΕ ΘΟΙΘΟΕΕ
ΑΑΕΑΕΕΟΒΕΙΤΑΟΕ ΘΙΑΑΑΑΕΑ ΑΑΙΤΑΙ ΟΥΕΑΕΑΕΟ ΑΑΙΑΑΟΟΟΟΑΑΕ
ΑΙ ΕΟΙΤΑΙΟΑΟ, ΟΑΕΕΟΟΑΟΙ ΟΕ ΑΑΙ ΟΥΕΑΕΑΟ ΙΑΟΑΕ ΟΑΑΕΑ ΑΟΥΕΕΟ
ΑΑΑΑΧΙ ΟΙΑΑΟ.

ΙΕΙΤΙ ΟΕΟΑΟΕ ΑΟΥΕΙΤΑΟΕ ΟΧΕΑΑΑΙΤΙ ΟΕΕΕΑ ΑΟ ΑΑΕΑΙΤΑΙ Ο
ΑΑΙΤΙ ΟΕΕΑΑΑΕΕ ΑΟΘΑΟΟΕΟ ΑΙ ΟΑΟΙ ΕΑΟΙ ΕΙ ΙΘΑΙΕΕΟ ΙΕΑΟ
ΑΑΑΑΙΤΕΕ ΑΟΥΕΑΕΑ ΧΑΟΟ ΑΑ ΙΕΙΑΟΕΙΟ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ ΑΟΥΕΑΕΑ
ΑΑΙΟαΑΑΑΑΟΕΕ ΧΑΟΕΟ ΑΑΑΑΑΙΕΟ ΙΙ ΕΑΙ ΑΙΕΕ ΑΑΙΤΙ ΟΥΕΑΑΕΟ ΟΑΟαΑΑ
ΑΑΙΥαΑΑΑΕΟ ΑΑΙΤΙ ΘΑΟΥΤΑΑΕΑΙ 90 ΑΥΕΟ ΑΑΑΟΥΕ. ΙΕΙΤΙ ΟΕΟΑΟΕ
ΑΟΥΕΙΤΑΟΕΟ ΙΕΑΟ ΟΑΟΟΕΑΑΕΟ ΙΕΥΑΑΕΟ ΑΑΥΙ ΑΤΑΑΕΟ ΟΑΙΕαΑΑΑΑΟΥΕ,
ΑΟΑΑ ΙΑΟΥΕΙ, ΟΙ ΑΑΟΥ ΙΕΟΕ ΑΑΑΕΕΟΑΙΤΙ ΧΑΕΕ ΟΥΓΙΤΑΕΑ, ΙΑΝΙ ΟΕΟΑΟΕ
ΑΟΥΕΙΤΑΟΕΟ ΑΑΕΑΑΟΕΑΑ ΟΑΕΡΕΑΑ ΟΑΒΟΥΑΟ ΑΑΘΙ ΙΕΟΑΑΕ.

ΑΟΥΕΑΕΑ ΟΑΑΕΑΑΟΕΙΤΙ ΙΕΥΕΑΑΟ ΟΑΕΡΕΑΑ ΙΙ αΥΑΑΟ ΟΑΟΥΕΙ
ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ ΑΑΟΑΑΘΙΑ ΟΑΕΥΟΑΟΕΕ ΘΑΟΟαΕΟΙΤΑΑΕΙΤΙ ΑΕΟ
ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΑ ΕΟΑΑΕΟΙ ΟΕΑ ΟΑΑΕΑΑΟΕΙΤΙ ΟΑΟΥΙ ΑΕΙΤΑΕΟ ΑΑΟΑΟΥ.

2. 2006 ΒΕΕΟ 16 ΙΑΟΟΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΙ ΟΑΕΙΤΙ ΟΕΟΟΟΥΕΙ
ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΤΙ ΕΙΤΙ ΟΕΟΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕΕ (ΟΑΑΕΟΟΟΥΕΕΟ 1 370)
ΙΙ ΙΑΟΕΑΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΙ ΙΙ ΘΑΕΑΘΑΑΙΑ Α. ΙΕΑΑΟΑΕΕΟΥΑΕΕΙΑ, Α.
ΧΑΟΑΡΑΙ, Γ. ΕΑΕΑΓΑΡΑΙ, Ε. ΙΑΥΑΕΕΟΥΑΕΕΙΑ ΑΑ Α. ΙΑΟΟΙ ΟΑΕΕΙΑ.
ΕΟΕΙΕ ΕΥΑΙΤΑΙ ΟΑΟΥΕΙΤΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ „ΟΑΕΑΙΤΑΟΕ“ ΑΟΥΕΙΤΑΟΑΑΕ.
ΙΑΕΕ ΟΙΑΟΑΟΙΤΑΑ ΑΕΑΕ ΑΙΕΟ ΑΑΙΤΑΑΕΙΤΑΟΥΕ ΙΟΥΑΙ ΑΑΑ ΑΙ ΟΑΒΑΟΙΤΙ ΟΕ
ΑΑ ΑΟΥΕΑΑΕ ΙΕΕΥΑΟ ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΕΑΙΤΑΙ ΟΙ ΙΕΑΑΙΑ. ΑΟΥΕΑΑΕΟ ΙΑΒΕΕΕ
ΟΑΡΑΙΤΕΕΕΑ ΑΟΥΕΙΤΑΟΑΑΕΟ ΑΑΙΤΑΕΙ ΑΕΕ. ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΙΕΙΑΟΕ
ΑΑΙΤΑΙ ΟΥΕΑΕΑ „ΙΑΒΑΟΙΑΕΑ ΟΑΟαΑΑ“ ΕΑΙΤΙ ΙΕΟ 53³ ΙΟαΕΕΕ
ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΤΑΟΕΕ ΑΟΥΕΑΕΑ ΟΑΑΕΑΑΟΕΙΤΙ ΑΑΙΤΙ ΟΥΕΑΑΑ. ΟΑΟΥΑΕΟ
ΑΑΑΟΕΑΕΟ ΙΑΝΙ ΟΕΟΑΟΕ ΑΟΥΕΙΤΑΟΕΟ ΑΑΙΥαΑΑΑΑΑ, ΟΙ ΙΕΕΕΑΥ
ΑΑΙΤΙ ΟΥΕΑΑΕΟ ΟΑΑΟΥΕΥαΑΙ ΕΑΟΕΥΑΑ ΑΑΑΑΑΙΤΕΕΕΑ 2005 ΒΕΕΟ 26
ΟΑΘΟΑΙΤΑΟΕ, ΑΙ ΕΙΤΙ ΑΟΕΕ ΑΟΥΕΑ ΟΑΧΑΟΑΑΟΕΕΑ 40 ΕΑΕΟΑΑ.
ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΕΕ, ΑΟΥΕΑΑΕΟ ΧΑΟΕΟ ΑΑΑΙΑΟΕΟΥΑΕΟΑΟ
ΑΟΥΕΑΑΕ ΑΟ ΕΙΤΙ ΧΑΑΙ ΑΑ ΑΟΟΤΑΑΟΥΕ ΧΑΟΕΑΙΤΕ ΘΑΟΥΑΕΑΑΕΟ ΑΑΕΑΟΑΕ.
ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΧΑΟΕΑΙΤΕ ΘΑΟΥΑΕΑΑΕΟ ΑΑΙΤΙ ΟΕΕΑΑΑΕΕ ΟΑΑΕΟΟΟΑΟΙ ΟΕΟ ΟΒΟ
„ΕΙ ΙΘΑΙΕΑ ΥΑΙΤΟΕΟ“ ΒΑΟΕΕΕΑΑΙ ΕΟΕΑΑΑ, 2006 ΒΕΕΟ 2
ΕΑΑΑΟΑΕΕΟΑΕΑΕΟ ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΑΕ ΟΕΑΑ ΑΥΑΟ ΕΟΕΥαΑΑΙ ΑΙΤΑΙ ΟΑΟΥΕΙ
ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ „ΟΑΕΑΙΤΑΟΕ“ ΑΟΥΕΙΤΑΟΑΑΑ. 2006 ΒΕΕΟ 29 ΙΑΟΟΕΟ
1 2/3/370 ΟΑΙ ΘΙΤΙ ΟΑΤΑΒΑΟΕΕ ΟΑΕΙΤΙ ΟΕΟΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΤΙ Ο ΙΑΙ ΟΑ
ΕΙ ΕΑΑΕΑΙ ΑΟΟΑΑΕΕΑΑ ΑΑΙΟαΕΕΕΑΑΕΑΑ ΙΕΕΥΤΙ 1 370
ΕΙΤΙ ΟΕΟΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕ „ΙΑΒΑΟΙΑΕΑ ΟΑΟαΑΑ“ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΙ Ο
ΕΑΙΤΙ ΙΕΟ 53³ ΙΟαΕΕΟ ΕΙΤΙ ΟΕΟΟΟΥΕΟΟΙΤΑΕΟ ΕΑΙ ΑΑΕΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΙ Ο
ΕΙΤΙ ΟΕΟΟΟΥΕΕΟ ΙΑ-14 ΑΑ 21-Α ΙΟαΕΑΑΕΑΙ ΙΕΙΑΟΕΑΑΕΕ.

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΠΙΘΑΕΑΘΑ Α. ΑΕΑΥΑΕΕΙΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ
 ΟΑΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΘΑΙΑΟΕΕΙΤΕ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕ
 (ΟΑΑΕΟΟΟΑΥΕΕΟ 1 382) ΟΑΠΙΕΟΑΙΑ 2006 ΒΕΕΟ 25 ΑΘΟΕΕΟ.
 ΠΙΘΑΟΥΑΕΑ ΕΥΙ ΟΑΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙΑΑΑΙΑΕΟ „ΑΑΑΕΕ ΟΑΘΑΑΕΥΑΕΕΕ ΑΑ
 ΑΙΕΟΑΕΕ“ ΑΘΥΕΙΤΑΘΕ. ΙΑΙ ΑΘΥΕΑΑΕ ΟΑΕΡΕΙΑ ΑΑΟΥΑΘΑΑΕΕ 1992 ΒΑΕΟ.
 ΙΕΥΑΑΟΕΕ ΑΕΑΕΑΑΓΑΑΕ ΙΕΘΕΑΕΟ, ΟΙΑΙΟΥΥ ΘΑΤΟΕΙΤΑΘΕΟΑΕΑΕΟ,
 ΠΙΕΥΑΙΑΕΙΤΑΑΙ ΟΑΠΙΟΑΑΕΟ ΒΑΘΙΤΑΑΑΑΙΑ. ΙΑΝΙΘΕΟΑΟΙΑ ΑΘΥΕΙΤΑΟΙΑ
 ΑΑΑΕΕΥΕ „ΟΑΕΙΤΑΙΘΕ“ 2006 ΒΕΕΟ 13 ΕΑΑΑΘΑΑΕΟ ΑΑΠΙΘΑΑΥΙΑ
 ΑΑΓΥΑΑΑΑΑΑ ΑΘΥΕΑΑΕΟ ΑΑΠΙΟΥΕΑΑΕΟ ΕΑΙΑΑΕΑ, ΑΙΕΙ 14 ΕΑΑΑΘΑΑΕΟ
 ΟΑΘΑΑΙΕΘΕ ΑΑΓΥΑΑΑΑΑΕΕ ΙΕΙΑΘΕΑ ΙΕΠΙΘΕΟΑΘ ΑΘΥΕΙΤΑΘΑΑΟ.
 ΑΑΠΙΟΥΕΑΑΕΟ ΟΑΑΟΥΕΥΑΑΙ ΕΑΘΕΥΑΑ ΑΑΙΕΟΑΕΥΑΘΑ 2006 ΒΕΕΟ 10
 ΙΑΘΟΕ. 2006 ΒΕΕΟ 10 ΙΑΕΟΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΟΑΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΙ
 ΟΑΘΑΙΑΟΕΕΙΤΟ ΙΑ-2 ΕΙΕΑΑΕΑΙ 1 2/4/382 ΟΑΙΘΙΠΙ ΟΑΙΒΑΘΟΕΕ
 ΑΘΑΑΑΕΕΑΑ ΑΑΙΘΑΑΕΕΑΑΕΑΑ ΙΕΕΥΠ 1 383 ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕ
 „ΙΑΒΑΘΙΑΕΑ ΟΑΘΑΑΑ“ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΕΑΠΙΤΕΟ 53³ ΙΘΑΕΕΟ
 ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙΑΕΟ ΕΑΙΑΑΕΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 21-Α
 ΙΘΑΕΕΑΙ ΙΕΙΑΘΕΑΑΕΕ.

2006 ΒΕΕΟ 1 ΕΑΠΕΟΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΟΑΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΙ
 ΟΑΘΑΙΑΟΕΕΙΤΕ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕ (ΟΑΑΕΟΟΟΑΥΕΕΟ 1 390)
 ΟΑΠΙΕΟΑΙΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΠΙΘΑΕΑΘΑΑΙΑ Ο. ΙΑΟΥΕΑΙ ΑΑ Ο. ΑΙΑΕΑΙ.
 ΠΙΘΑΟΥΑΕΑΑΕ ΕΥΑΙΑΙ ΟΑΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙΑΑΑΙΑΕΟ „ΑΕΟΑΙΕ“ ΙΕΠΙΘΕΟΑΘΕ
 ΑΘΥΕΙΤΑΘΑΑΕ. ΑΙ ΟΑΕΑΑΑΑΑΟΥΕΥ ΑΑΓΑΙΟΥΕΑΕΑΑ „ΙΑΒΑΘΙΑΕΑ ΟΑΘΑΑΑ“
 ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΕΑΠΙΤΕΟ 53³ ΙΘΑΕΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΘΒΕΙΑΑΘΕΕ
 ΘΟΙΥΑΑΘΟΑ. 2006 ΒΕΕΟ 16 ΕΑΠΕΟΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΟΑΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΙ
 ΟΑΘΑΙΑΟΕΕΙΤΟ ΙΑ-2 ΕΙΕΑΑΕΑΙ 1 2/6/390 ΟΑΙΘΙΠΙ ΟΑΙΒΑΘΟΕΕ
 ΑΘΑΑΑΕΕΑΑ ΑΑΙΘΑΑΕΕΑΑΕΑΑ ΙΕΕΥΠ 1 390 ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕ
 „ΙΑΒΑΘΙΑΕΑ ΟΑΘΑΑΑ“ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΕΑΠΙΤΕΟ 53³ ΙΘΑΕΕΟ
 ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙΑΕΟ ΕΑΙΑΑΕΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΙΑ-14
 ΑΑ 21-Α ΙΘΑΕΑΑΕΑΙ ΙΕΙΑΘΕΑΑΕΕ.

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΟΑΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΘΑΙΑΟΕΕΙΤΕ 2006 ΒΕΕΟ 15
 ΑΑΑΕΟΟΙΘΟ ΑΑΘΑΑΕΟΟΘΕΟΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΠΙΘΑΕΑΘΕΟ Α.
 ΙΑΠΡΟΕΑΟΥΑΕΕΕΟ 1 402 ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ
 ΘΑΘΕΑΙΑΤΘΕΟ ΒΕΙΑΑΥΙΑΑΑ. ΠΙΘΑΟΥΑΕΑ ΕΥΙ ΟΑΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙΑΑΑΙΑΕΟ
 „ΕΑΘΕΥΑΙΑΙΘΕ“ ΑΘΥΕΙΤΑΘΕ. ΟΙΑΙΟΥΥ ΟΘΟ „ΕΙΠΘΑΙΕΑ ΥΑΙΘΘΕΟ“ ΙΕΑΘ
 2006 ΒΕΕΟ 4 ΙΑΕΟΟ ΑΑΥΑΙΘΕΕ ΑΠΙΒΑΘΟΕΑΑΙ ΕΘΕΑΑΑΑ, ΕΟ ΧΕΙΑΑΑ
 503 ΑΘΥΕΑΘ, ΑΙΕΙ ΕΕΕΙ ΑΘΥΕΕΟ ΠΙΠΕΙΑΕΘΘΕ ΟΕΘΑΑΘΕΑΑΑ
 ΟΑΑΑΑΑΙΑ 1.30 ΕΑΘΟ. ΑΑΓΥΑΑΑΑΑΑΟΥΕ ΑΘΥΕΑΕΑ ΑΑΠΙΟΥΕΑΑΕΟ
 ΑΑΑΒΥΑΑΘΕΕΑΑΕΟ ΙΕΥΑΑΕΟ ΕΑΙΑΑΕΑ ΙΑΝΙΘΕΟΑΘΕ ΑΘΥΕΙΤΑΘΕΟ ΙΕΑΘ
 ΑΑΠΙΟΥΕΑΑΕΟ ΟΑΑΟΥΕΥΑΑΙ ΕΑΘΕΥΑΑ ΙΕΕΕΕΑΑΘΕΕΑ 2006 ΒΕΕΟ 4
 ΙΑΕΘΕ, ΑΙΕΙ ΑΘΕΕ ΑΘΥΕΕΟ ΧΑΘΑΑ – 26 ΕΑΘΟΕ. 2006 ΒΕΕΟ 30
 ΠΘΟΙΙΑΘΕΟ 1 2/10/402,405 ΟΑΙΘΙΠΙ ΟΑΙΒΑΘΟΕΕ ΟΑΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΙ
 ΟΑΘΑΙΑΟΕΕΙΤΟ 1 402 ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕ ΑΘΑΑΑΕΕΑΑ

ΑΑΓΟΑΕΕΕΑΕΑΑ ΙΕΕΥΙ ΙΙ ΕΑΓΑΓΕΟ ΕΙ ΓΑΒΕΕΥΕ, ΟΙΓΑΕΕΥ ΟΑΑΑΑΑ „ΓΑΒΑΟΓΑΕΑ ΟΑΟΑΑΑ” ΕΑΓΙ ΓΕΟ 53³ ΙΟΑΕΕΟ ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΟΟΓΑΟ ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΤΟ ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 21-Α ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΕ ΑΑ ΓΑ-3 ΔΟΓΟΑΑΕΑΓ ΙΕΓΑΟΕΑΑΕΕ.

ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΤΟ ΟΑΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΤΟ 2006 ΒΕΕΟ 18 ΑΑΑΕΟΟΓΟ ΑΟΑΑΕΟΟΟΕΟΑΑ ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΤΟ ΟΑΑΕΑΓ ΑΑΓΥΑΑΕΕΟ 1 405 ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕ ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΤΟ ΔΑΟΕΑΓΑΓΕΟ ΒΕΓΑΑΥΓΑΑ. 2006 ΒΕΕΟ 30 ΓΟΓΙΓΑΟΕΟ 1 2/10/402,405 ΟΑΓΘΓΙ ΟΑΓΑΒΑΟΕΕ ΟΑΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΤΟ 1 405 ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕ ΙΕΕΥΙ ΑΟΟΑΕΕΑΑ ΑΑΓΟΑΕΕΕΑΕΑΑ „ΓΑΒΑΟΓΑΕΑ ΟΑΟΑΑΑ” ΕΑΓΙ ΓΕΟ 53³ ΙΟΑΕΕΟ ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΟΟΓΑΕΟ ΕΑΓΑΑΕΑ ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΤΟ ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 21-Α ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΕ ΔΟΓΟΕΑΓ ΙΕΓΑΟΕΑΑΕΕ. ΑΓΑΑ ΟΑΓΘΓΙ ΟΑΓΑΒΑΟΕΕ ΟΑΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΤΟ ΓΕΑΟ ΟΑΑΓΕΤΙ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΕΟ ΓΕΥΑΑΑΓΑ ΟΑΥΑΟΑ „ΓΑΒΑΟΓΑΕΑ ΟΑΟΑΑΑ” ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΤΟ ΕΑΓΙ ΓΕΟ 53³ ΙΟΑΕΕΟ ΙΓΘΓΑΑΑΑ.

3. ΟΑΘΓΕΟ ΑΟΟΑΕΕΕ ΑΑΓΑΕΕΑΕΟΑΕΑΕΟ ΙΓΓΑΑΑΑΕΟ ΔΟΓΥΑΟΥΕ ΟΑΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΤΟ ΓΑΓΟΑ ΕΓΕΑΑΕΑΓ ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΤΟ ΔΑΟΕΑΓΑΓΕΑΑΓ ΑΑΓΓΕΕΑΓΑ „ΟΑΑΕΓΒΕ×Γ ΘΓΓΑΕΟ ΔΟΕΑΑΟΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ” ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΤΟ ΕΑΓΙ ΓΕΟΑ ΑΑ „ΓΑΒΑΟΓΑΕΑ ΟΑΟΑΑΑ” ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΤΟ ΕΑΓΙ ΓΕΥΕ ΥΑΕΕΕΑΑΑΕΟΑ ΑΑ ΑΑΓΑΟΑΑΑΕΟ ΟΑΟΑΓΕΟ ΕΑΓΑΑΕΑ” ΕΑΓΙ ΓΕΟ, ΟΙΓΑΕΓΑΥ ΑΑΕΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑ 53³ ΙΟΑΕΕ, ΟΑΟΑΟΕΑΓΑΓΟΓ ΑΑΓΑΕΕΑΕΟ ΟΑΑΓΓΑΟΑ×ΕΟΕΕ ΟΑΓΑΒΑΟΑΕ ΑΑ ΟΑΟΑΑΓΕΟΕ ΑΑΓΑΟΟΑΑΕΕΕ ΑΑΟΑΕΑΕ. „ΓΑΒΑΟΓΑΕΑ ΟΑΟΑΑΑ” ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΤΟ ΕΑΓΙ ΓΕΥΕ ΥΑΕΕΕΑΑΑΕΟΑ ΑΑ ΑΑΓΑΟΑΑΑΕΟ ΟΑΟΑΓΕΟ ΕΑΓΑΑΕΑ” ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΔΟΓΑΟΕΑΓ ΑΑΕΑΟΥΕΟΑΑΟΕΕ ΓΑΟΑΕΑΕ ΕΓΕΑΑΕΟ ΑΟΑΑ ΙΓΑΒΓ ΑΑ ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΤΟ ΔΑΑΕΑΑΓΟΕΟ ΟΑΟΑΟΕΑΓΑΓΟΓ ΓΑΕΑΓΕΟ ΙΓΑΑΕΕΑΓ.

ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΤΟ ΟΑΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΤΟ ΓΑΓΟΑ ΕΓΕΑΑΕΟ ΓΕΑΟ 1 370, 382, 390, 402 ΑΑ 405 ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΑΕΟ ΑΟΟΑΕΕΕ ΑΑΓΑΕΕΑΑ ΑΑΕΓΑΟΕΑ 2007 ΒΕΕΟ 20, 21, 22 ΑΑ 27 ΓΑΟΟΕΟ ΟΑΑΓΓΑΑΑ.

4. 1 370 ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΟΟ ΟΑΟΥΑΕΑ ΓΙ ΟΑΟΥΑΕΑ ΒΑΟΓΓΑΑΑΑΓΑΕΟ Ε. ΕΟΕΑΑΟ ΓΕΑΥΓΕΑ, ΟΓΓ ΓΥΑΑΟΕΑ ΟΑΑΑΟΕΑΑ, ΟΓΓΕΟ ΟΑΟΑΑΓΕΟΑΑ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑ ΑΟΕΕΟΑΓΓΑΟ ΑΟΑ Ο×ΕΑΑΑΟ ΕΓΓΕΟΑΟΕ ΓΑΕΑΘΟΕΑ, ΑΟΑΓΑ Ο×ΕΑΑΑΟ ΑΓ ΓΑΕΑΘΟΕΟ ΟΑ×ΑΟΟΟΕΑ. ΑΑΟΕΑΑΟΕΕ ΟΑ×ΑΟΟΟΕΟ ΑΑΑΑΑΕΕ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΓΑΕΑΘΟΕΟ ΟΑΓΑΥΑΕΑΑ ΑΑΓΓΑΕΕΕΟΕΑ ΑΑ ΑΟΑ ΒΑΟΕ ΑΑ ΟΑΕΑΓΑΑΓ ΑΑΓΑΟΕΕΑΑ ΟΑΕΟΑΑΑ.

ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 21-Α ΙΟΑΕΕΕ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑ ΑΥΕΑΟΑΑΟΕΕ ΑΑ ΟΑΟΟΓΑΑΕΥΓ×ΕΕΕΑ, ΑΓ ΕΓ ΟΑ ΟΑΓΕΑΑΑΑΑΟΥΕ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΙΓΑΑΟ ΓΕΟΕ ΟΑΕΥΟΑΑ, ΑΑΑΑΓΓΕΕΕΑ ΑΓΑΑΑ ΙΟΑΕΕΟ ΓΑ-2 ΑΑ ΓΑ-3 ΟΑΑΔΟΓΟΑΑΟΥΕ. ΑΓ ΑΟΓΟ ΟΓΑΑ ΕΥΓΟ ΑΟΥΕΑΑΑΕΕ

ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑαΕΟΙ ΑΑΑ ΑΙ ΑΑΑΑΟΑΑΑΕΕ ΑΟΥΕΕΑΑΕΙ ΑΑ.
ΙΕΙΙ ΟΕΟΑΟΕ ΑΟΥΕΙ ΙΑΟΑΑΕΟΑΕΑΕΟ ΑΟΥΕΑΑΕΟ ΟΑΙΙ ΟΕΙΑΑΕΟΑΟ ΑΟ
ΑΟΟΑΑΙ ΑΟ ΑΟΥ ΑΟΕΕ ΙΕΕΕΕΑΑΟΕΕ ΑΑΟΑΙΙ ΑΑΑ. Ιαί ΕΙ Α ΙΑΝΙ ΟΕΟΑΟΕ
ΑΟΥΕΙ ΙΑΟΕΟ ΟΟΟΑΕΕΕ, αθΙ ΙΑΑΟ ΟΑΑΟΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ ΑΟΥΕΑΑΕΟ
100%, ΑΔΕΟ ΑΙ ΑΟΥΕΙ ΙΑΟΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΑΑ ΑΟΑ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ
ΟΑαΕΟΙ ΑΑΑ.

ΟΟΟΑΑΟΑΑΑ ΟΙΑΑ ΑΑΙΑαΑΕΕΑΑΟ ΙΟ ΙΙ ΙΑΙΟΕΑ - ΟΑΕΥΟΑΑΕΟ
ΕΑΑΕΟΕΙΟΟΙ ΑΑΕΑ, ΟΑαΟΙ ΑΑ ΕΑΟΡΙ ΕΙΟΑΟΑΟΑΕΟ
ΘΟΙ ΘΙ ΟΥΕΟΕΙ ΑΑΟΑ ΑΑ ΑΑΑΑΕΑΙΟΑΑΟΕΙ ΑΑΕΑ. ΙΙ ΘΑΟΟαΕΟ
ΒΑΟΙΙ ΙΑΑΑΙ ΑΕΙΑ ΙΕΟΕΕΑ ΑΟΕΑΑΟΕΕ ΕΑΑΕΟΕΙΟΟΕ ΙΕΑΙΕ -
ΙΕΙΙ ΟΕΟΑΟΕ ΑΟΥΕΙ ΙΑΟΑΑΕΟ ΙΕΑΟ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΑΑΑΑΕΟ ΟΟΑ×ΟΡΑΕΙ
ΒΑΟΙΙ ΑΑΑ, ΟΑΥ ΕΒΑΑΑΟ ΕΙ ΙΘΑΙΕΟ ΟΑΘΟΟΑΥΕΕΟ ΟΑΕΑαΑΑΟ ΑΑ αΑΕΟ
ΟΟΥΕΟ ΙΕΟ ΟΑΘΙΕΑΙ ΑΑΟ. ΙΙ ΒΙΑ Ε. ΑΑΙ ΑΟΘΕΡΑΙ ΑΑΙΙ ΑΥΙΕΥΙΟΕΟ
ΑΑΑΙΑΟΑ ΙΟΕ ΑΑΟΑΙΙ ΑΑΑ: ΙΕΙΙ ΟΕΟΑΟΕ ΑΟΥΕΙ ΙΑΟΕ, ΑΟΕΕ ΙαΟΕΑ,
αΑΕΟ ΟΟΥΕΟ ΟΑΒΑΟΙΙΟ ΙΟΑΑΙΕΑΥΕΟΕ-ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ×Ι ΟΙΕΟ
ΟΑΥΑΕΑΟ, αΙ ΕΙ, ΙΑΙ ΟΑ ΙαΟΕΑ - ΑΑΙΑΟΑΑΕΕ ΕΙΑΑΟΟΥΕΥΑΑΕΟ
ΙΙ ΑΕΑΑΟ.

ΙΕΙΙ ΟΕΟΑΟΕ ΑΟΥΕΙ ΙΑΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑ, ΙΕΙΑΟΕΙ Ι ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ Ο,
ΘΑΘΟΕΕΑΟΥΕ ×Ι ΟΙΑΕΟΟ αΑΟΕΑΕΟ ΑΟΑΟΑΑΟ, ΟΑΕΟΟ ΑΑΑΟΕΙ ΕΑΑΑΟ
ΑΟ ΟΘΙΕΟ ΟΑΑΟΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΟ. ΑΟΑΟΙΑΙΟΑΥΕΑ ΕΙΕΟ ΕΑΙ ΑΑΕΑ, ΕΟ
ΟΑ ΑΕΑΙΟ ΑΥΑΙΑΑΟ ΟΑΒΑΟΙΙΟ ΑΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑ ΕΙΟΑΟΑΟΑΑΟ
ΙΕΙΙ ΟΕΟΑΟΕ ΑΟΥΕΙ ΙΑΟΕΟ ΙΕΑΟ ΑΙ Ο×ΕΑΑΕΟ ΑΑΙαΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑ, ΑΟ
ΕΘΙΑ ΒΑΟΙΙ ΑΑΑΙΕΕΕ. Ο×ΕΑΑΕΟ ΑΙ ΟΙ ΟΑΑ ΑΑΙΙ ΟΑΙ ΑΑΕΟ ΟΑ×ΟΕαΕΟ
ΕΑΑΕΑΑΙ ΑΥΕΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΙ ΑΑ, ΟΑΙΙ ΘΑΕΑΘΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟΑ ΑΑ ΟαΑΑ
ΟΑΟΑΑΑΙΕΟΕ ΑΘΟΑΑΕΟ ΙεαΑΑΕΕ, ΟΕΑΑ ΑΟΟΑΑΙ ΑΟ ΑΑ ΑΟ ΑΔΕΟ ΟΑαΕΟΙ
ΑΑΙΑΟΑΑΕΕΕ ΟΑΕΥΟΑΑΑΕΟ ΑΑΒΑΟΑΑΑ.

ΑΟΑΑΑ ΑΑΟ ΑΑΟΑΑΟΕΑΑ ΟΑΑΟΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΟΕΕ
ΘΑΟΟαΕΟΙΑΑΑΕΙ ΑΕΟ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΑΑΑ ΑΑΟΑΑΘΙΕΟ ΑΟΥΕΕΑΑΕΙ ΑΑ.
ΟΑΑΟΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟΑΕΑΕΟ, ΟΑΑΑΥ αΑΑΑΑ ΑΟΥΑΕΕ ΟΑΑΟΥΑΕΟΟΙ
ΑΑ ΟαΑΑ ΑΙΕΟΙΑΟΑΥΕΕΟ ΒΑΟΙΙ ΑΑΑ, ΑΑΟΕΑΑΟΕΕ ΑΙΑΑΟΕΥΑΑΕΟ
ΒΑΟΑΑΑΙΑ ×ΑΟΕΑΙΕ ΘΑΥΑΕΑΑΕΟ ΑΟΙ ΑΙΟΕΕ ΕΙ ΙΕΟΕΕΟΑΕΑΕΟ ΑΟ ΑΟΕΟ
ΕΙΑΑΙΑΑ ΙΡΕΙΑ ΟΑΕΟΕΕ, ΟΙΙ ΑΙΑΙ ΑΑΙΙ ΕΒΑΕΙ Ο ΙΕΟΕ ΟΑΕΥΟΑΟΕΕ
ΘΑΟΟαΕΟΙΑΑΑΕΙ ΑΕΟ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΑ ΑΑΟΑΑΘΙΕΟ ΟΑαΕΟΙ ΑΑΑ.

ΟΑΒΑΟΙΙ ΟΕ ΑΑΙΑΟΑΑΕΕΕ ΕΑΘΕΟΑΕΕΟ ΙΙ ΑΕΑΑΑ ΑΟΥΕΑΟΑ
ΕΑΑΕΟΕΙΟΟΕ ΙΕΑΙΕΑ, ΕΟΙΥΑ ΑΑΟ ΕΘΙΑ ΑΑΟΑΑΟΕΑΑΟΕΕ, ΕΟ
ΕΙΑΑΟΟΕΟΑΑΕΟ ΟΑ ΑΑΙΑΟΑΑΕΕ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΑΟ ΘΙΕΟ ΟΑΑΑΑΙ ΙΙ ΟΙΑ.
ΕΙΑΑΟΟΕΟΑΑΑ ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΕΑ ΙΙ αΑΑΟ ΟΑΒΑΟΙΙΟ ΕΑΘΕΟΑΕΕΟ ΑΑΕΟΑΕΟ
ΑΕΕΕ, ΑΟΥΕΑΑΕΟ ΑΙΕΟΕΕΟ ΑΕΕΕ. ΑΟΑΕ ΘΕΟΙ ΑΑΑΟΥΕ ΕΑΙΙ ΙΙ ΑΑΑΑΕΙΑ ΑΟ
ΟΙΑΑ ΟΑΙΙ ΕΥΙΟ ΑΑΥΕΕΑΑΕΕ ΙΡΕΙΑ ΑΑ Ο×ΕΑΑΕΟ ΟΑΙΕΥΟΑΑΕ
ΟΑΟΥΑΕΑΑΑ.

ΟΑΑΑΑΙ ΙΙ ΟΙΑ ΑΑΑΑΑΕΕ ΑΑΕΑΙΑΟ ΑΑΟ ΙΙ ΑαΑΑΙΟ ×ΑΟΕΑΙΕ
ΘΑΥΑΕΑΑΕΟ ΑΑΕΟΕΟ ΑΑΙΑΕΕΑΟΑΑΑΕΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΘΕΟΙ ΑΑΑΟΥΕ.

ΟΑΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΑΕΟ ΟΑΕΑΑΟΕ ΙΑΒΕΕΕ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΟΑΒΑΟΙΤΙ ΕΑ
ΘΟΕΑΑΟΕΑΑΕΟ ΑΑΕΕ ΥΑΙΤΥΑΕΕΑΑ. ΕΟ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΑΑΕΑΟΟ
ΑΑΒΙΑΓΑΟ ΑΙ ΟΑΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΑΕΟ ΑΘΥΕΑΑΕΟΑΑΑΙ, ΟΙΤΕΑΕΥ
ΟΑΧΙΓΑΙ ΑΕΟΝΑΕΑ ΑΘΥΕΑΑΕΟ ΡΕΟΕΑΑ ΙΑΟΑΟ ΒΑΟΙΤΙΑΑΑΙΟ, ΑΟ
ΑΑΑΓΑΟΑΑΟ ΕΟΑΑΥ ΙΡΕΙΑ ΙΑΑΙΤΑΟΑΙ ΑΑΟΕ ΑΟΟΑΟΕ ΑΕΟΝΑΟ ΑΑ
ΑΕΙ ΑΑΑΑ, ΟΑΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ ΕΙΟΟΕΟΟΟ.

ΟΑΙΟΕΕΕΑΙΕ ΧΑΟΕΟ ΑΑΑΑΑΙΕΟ ΙΑΘΑΙΕΑΙΕ ΟΑΙΟΕΕΕΑΙΕ ΑΟ
ΑΟΕΟ ΙΟΕ ΙΕΑΑΕΟ ΑΑΙΤΙ: 1. ΧΑΟΕΟ ΑΑΑΑΑΙΕΟ ΟΧΕΑΑ ΑΡΕΑΑ
ΙΑΝΙΟΕΟΑΟ ΑΘΥΕΙΤΑΟΟ ΑΑ ΙΕΑΕΥΑΑΕ ΧΑΟΟ, ΟΙΤΕΑΕΥ ΙΕΟ
ΕΙΟΑΟΑΟΑΑΟΕΑ ΑΑΑΑΑΙΕΕΕ 2. ΧΑΟΕ ΑΟ ΕΟΓΑΑΑ ΑΑΑΑΑΙΕΕΕ ΟΑΕΟΟΑΑ
ΟΑΒΑΟΙΤΙΟ ΑΑΓΑΕΑΟΑΑΕΟ, ΥΑΑΑΟΕΕ ΕΙΑΑΟΟΕΥΕΑΑΕΟ ΘΟΙ ΑΓΙ ΑΑΑΕΑΙ
ΑΑΙΤΙ ΑΕΙΑΟΑ. ΧΑΟΕΑΙΕ ΘΑΥΑΕΑΑΕΟ ΑΑΓΑΕΑΟΑΑΟΕΕ ΑΑΕΟΕΟ
ΘΕΟΙ ΑΑΑΟΕ ΑΑΑΑΑΙΕΕΕ ΧΑΟΕ ΑΑΕΙΟ ΑΑΑΟ ΙΑΕΑΘΟΟΟ ΧΑΟΕΑΙ ΑΑ
ΑΑΙΤΙ ΟΕΥΑΟΕΕΑ ΟΑΕΑΘΟΟΟΕ ΥΑΧΑΟΑΑ. ΑΥΟΑΤΕΥΤΑΑΕΑ, ΟΙΤΙ
ΙΙ ΒΙΑΑΑΙΑΥ ΙΕΟΕΕΕΑΟ ΑΙ ΙΑΘΑΙΕΑΙΕΟ ΑΑΑΑΒΕΟ ΕΑΙ ΑΑΕΑ.

Ε. ΕΟΕΑΑΙ, ΟΙΤΕΑΕΥ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΘΑΟΕΑΙΑΙΟΕΟ ΒΑΑΟΕΑ,
ΑΑΓΑΥΑΑΑ, ΟΙΤΙ ΟΑΕΙΑ ΑΕΟΕΟΟΕΑ ΕΑΓΙΤΕΟ ΟΙΥΕΑΕΟΟΕ ΑΧΑΘΟΕΟΑ ΑΑ
ΙΕΑΓΑΕΟ ΕΑΙ ΑΑΕΑ ΘΑΟΕΑΙΑΙΟΕΟ ΑΟ ΑΑΙΟΕΟΕΑ. ΙΑΙ ΑΑΟΑΕΑ
ΑΥΤΕΥΤΑ, ΟΙΤΙ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΘΑΟΕΑΙΑΙΟΕΟ ΙΕΙ ΑΕΙΑΟΑΙ ΑΟ
ΕΑΓΙΤΙ ΘΟΙ ΑΘΟΕΑ ΙΟΥΑΙ ΑΑ, ΟΙΤΕΑΕΥ ΕΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟ „ΙΑΒΑΟΙΑΕΑ
ΥΑΟΑΑΑ“ ΕΑΓΙΤΕΟ 53³ ΙΟΑΕΕΟ ΑΑΘΟΙΑΑΟ.

ΟΑΥ ΥΑΑΑΑΑ „ΙΑΒΑΟΙΑΕΑ ΥΑΟΑΑΑ“ ΕΑΓΙΤΕΟ 53³ ΙΟΑΕΕΟ
ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙΑΕΟ ΟΑΕΕΕΑΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΙΑ-14
ΙΟΑΕΕΑΙ ΙΕΙΑΟΕΑΑΕΕ, ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΒΑΟΙΤΙΑΑΑΑΓΑΕΙΑ ΕΑΕΟ
ΑΑΟΕΑΙΕΕ ΟΕΟΥΑΑΟΕ ΟΑΟΕ ΑΑΓΑΥΑΑΑ ΑΙ ΙΙ ΕΑΓΙ ΑΓΑΕΑ.

5. ¹ 382 ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟ ΟΑΟΥΑΕΑ ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΕΟ
ΒΑΟΙΤΙΑΑΑΑΓΑΕΙΑ Ο. ΙΑΑΑΕΕΥΑΕΕΙΑ ΥΑΑΙΥΕΟΑ ΟΑΟΑΟΥΑΕΙ
ΙΙ ΕΑΓΙ ΑΓΑ ΑΑ ΙΕΟΕΕΕΑ, ΟΙΤΙ ΟΑΑΑΑΙ ΙΙ ΟΙΑ ΑΟΥΑΑΑΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ
ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 21-Α ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΑΑ ΙΑ-3 ΘΟΙΘΟΑΑΟ.

ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑΕΟ ΥΓΑΑΑ ΑΑ ΥΕΓΑΑΟΕ ΑΑΓΑΕΥΑΟΟΕΕΑ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΙΤΙ ΘΑΕΑΘΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΕ. ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑΑ ΙΙ ΕΥΑΑΟ
ΙΕΟ ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑ ΑΑΓΑΕΑΟΑΕΟ ΥΑΟΑΡΕΑΑΕΓΑΑΟ ΙΑΟΑΕΟΕΟΕΟ ΙΕΑΟ,
ΟΑΑΑΑΙ ΙΙ ΟΙΑ ΕΕ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΙΕΟΕ ΟΑΕΑΟΕΑΑΓΑΑ ΥΑΙΟ, ΙΕΓΙ ΘΕΟΑΟ
ΑΘΥΕΙΤΑΟΟ ΑΑΑΕΑΑΑΟΕΑΑΟ ΕΑΑΕΟΕ ΓΑΑΕΟ ΑΑΟΑΥΑ ΑΑΓΑΕΑΟΑΙ Ο ΑΘΥΕΑΑΕ.

ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΥΑΙΤΙ ΘΕΙΑΑΕΟ ΥΓΑΑΑ ΙΙ ΕΥΑΑΟ ΟΑΑΑΑΙ ΙΙ ΟΙΤΕΕ
ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕ ΟΘΕΑΟΕΙΑ ΑΑΟΑΥ, ΟΑΑΑΑΙΑΥ ΑΟΟΑΑ ΑΟ ΑΟΕΟ
ΑΑΕΙ ΙΕΟΑΟΑΑΟΕΕ, ΟΙΤΙ ΟΑΕΟΕΟΑΑΑ ΑΘΥΕΕΑΑΕΑΑ ΟΓΑΑ ΕΟΓΑΟ
ΥΑΙΤΙ ΘΕΙΑΟΕΕ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙΟ ΙΕΑΟ. ΙΑΘΕΑΑΟΕΕ ΑΟ ΑΟΕΟ ΙΙ ΘΑΟΟΑΕΟ
ΒΑΟΙΤΙΑΑΑΑΓΕΕΟ ΘΙ ΑΕΥΕΑ, ΟΙΤΙ ΟΑΑΑΑΙ ΙΙ ΟΙΤΕΕ ΑΟ ΑΑΑΑΑ
ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΥΑΙΤΙ ΘΕΙΑΑΑ, ΟΑΑΑΑΙΑΥ ΙΕΓΙ ΘΕΟΑΟ ΑΘΥΕΙΤΑΟΟ
ΥΑΟΑΑΑΙΕΟ ΑΓΑΕΥΑΟΟΑΑΑΟ ΟΑΑΕΑΓ. ΘΙ ΓΑΑΕΟ ΟΑΧΑΟΟΟΕΟ ΑΑΑΑΑΑ ΑΟ
ΙΕΥΓΑΑΟ, ΟΙΤΙ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΥΑΙΤΙ ΘΕΙΑΑΑ ΑΟ ΑΑΑΑΑ.

„ΙΑΒΑΟΙΛΕΑ ΟΑΟΑαΑΑ“ ΕΑΓΙ ΓΕΟ 53³ ΙΟαΕΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΟΕ ΟΑΓΕαΑΑΑΟΥΕ ΑΟ ΑΟΟΑΓΙ ΑΟ ΟΑΕΓΙ ΑΑΑΓΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑαΕΟΓΙ ΑΑΑ ΑΑ ΑΓ ΙΟαΕΕΟ ΑΑΓΙ ΟΑΓΑΑΑ ΑΑΟΓΑΟΕΕΑΑΑΕΕΑ. ΕΑΓΙ ΓΟΥΕ „ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΟΑΕΓΙ ΑΑΑΓΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑαΕΟΓΙ ΑΑΕΟΑΕΑΕΟ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΑΓΙ ΟΕΓΑΑΕΟ ΒΑΟΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ“, ΑΟ ΑΟΕΟ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΟΕΕ ΑΟΥΕΑΑΕΟ ΟΑΑΑΕΑΑΟΕΓΙ ΓΕΥΕΑΑΑ, ΟΓΙ ΑΓ ΟΥ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΟΑΕΓΙ ΑΑΑΓΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑαΕΟΓΙ ΑΑΑ. ΕΓΑΑΟΟΥΕΥΑΑΕΟ ΓΓΑΕΑΕΟ ΕΓΟΑΟΑΟΕ ΑΟ ΑΟΕΟ ΟΑΕΓΙ ΑΑΑΓΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑαΕΟΓΙ ΑΑΑ ΑΑ ΑΟ ΕΑΑΟΑΑΑ ΕΓΓΟΟΕΟΟΥΥΕΕΟ 21-Α ΙΟαΕΕΟ ΓΓΕαΓ ΑΓΑΑΟΥΕ.

ΟΑΑΑΑΓΙ ΓΓ ΟΓΑ ΑΟΑΑΑ ΑΒΕΓΑΑΟΥΓΑΑΑΑΑΑ ΑΑΑΓΕΑΓΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑ ΡΕΟΕΕΑΑ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑΥΑΕΟ ΕΓΓΑΑΓΥΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΑΑΓΑΟΑΑΕΕΕ ΓΘΓΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΙΟαΕΟ, ΟΓΙ ΓΑΕΕΥ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑΟ ΟΑΑαΑΑΑ ΑΑ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΑΓΙ ΟΕΓΑΑΕΟ ΓΑΒΕΕΟΥΕ ΕΓΓΟΟΕΟΟΥΥΕΕΟ 21-Α ΙΟαΕΕΟ ΓΟΑΑΑΟΕΑ.

6. ¹ 390 ΕΓΓΟΟΕΟΟΥΥΕΕΟ ΟΑΟΥΑΕΑΑ ΓΓ ΟΑΟΥΑΕΑ Ο. ΓΑΟΥΕΓ ΟΑΑΓΥΕΟΑ ΟΑΟΑΟΥΑΕΓΙ ΓΓΕαΓ ΑΓΑ ΕΓΓΟΟΕΟΟΥΥΕΕΟ 21-Α ΙΟαΕΕΟ ΓΑ-2 ΘΟΓΘΟΕΑΓ ΑΑΕΑΑΟΥΕΟΑΑΕΕ ΑΑ ΡΑΕΑΟΥΕ ΑΑΟΓΑΑ ΓΓΕαΓ ΑΓΑ ΑΓΑΑΑ ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΑΑ ΓΑ-3 ΘΟΓΘΟΑΑΕΑΓ ΓΕΓΑΟΕΑΑΕΕ.

ΟΑΑΑΑΓΙ ΓΓ ΟΓΕΕ αΑΑΑ ΓΕΓΓ ΟΕΟΑΟΕ ΑΟΥΕΓ ΓΑΟΕΟ ΟΑΓΓ ΑΑΕΕΑΓ Α ΑΟΥΕΑΟΑΑΟΕΕ Ο×ΕΑΑΕΟ ΑΑΟΘΓΑΑΑ, ΕΑΑΕΟΕ ΓΑΑΕΕ ΑΑΑΟαΑΕΟΓΙ Ο ΟΑΕΟΕΟΑΑΑ. ΓΑΘΕΑΕΕΑ, ΟΑαΑΕΓΒΕ×Γ ΟΟΥΑΕΓΓ ΑΟ ΓΓ ΓΑΒΕΕΑΓ ΑΟ ΑΟΥΕΑΕΑ ΟΑΑΑΕΑΑΟΕΓΙ ΓΕΥΕΑΑΑΟΥΕ, ΓΑΑΟΑΓ ΕΟ ΑΟΑΑΑ ΕΑΟΡΓΘ ΘΕΟΑΑΟ ΟΓ ΟΕΟ ΟΘΕΕΑΟΕΓ ΑΑΟΥΕ ΕΑΓΓ ΓΕΟ ΟΑΟΥΑΕΑΑΕΕ.

ΕΓΓΟΟΕΟΟΥΥΕΕΟ 21-Α ΙΟαΕΕΟ ΓΑ-2 ΑΑ ΓΑ-3 ΘΟΓΘΟΑΑΕΕ ΑΟΕΟ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕ ΟΑΓΕαΑΑΑΑΑΕ, ΟΓ ΑΑΟΑΥ ΟΑΟΑΡΕΑΑΑΕΕΑ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΕΟ ΟΑΕΟΥΑΑΑ ΑΓ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΑΓΙ ΟΕΓΑΑΑ, ΓΑΑΟΑΓ ΑΟΥΕΑΑΕΟ ΟΑΑΑΕΑΑΟΕΓΙ ΓΕΥΕΑΑΑ ΑΟ ΑΑΓΑΕΟΕΑΓΑΑ ΑΓ ΟΑΓΕαΑΑΑΑΑΟ, ΟΑΑΑΑΓΑΥ ΑΓ ΑΟΓΟ ΑΟ ΑΟΟΑΑΓ ΑΟ ΟΑΕΓΙ ΑΑΑΓΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑαΕΟΓΙ ΑΑΑ. ΟΑΘΓΕΟ ΑΑΓΑΕΕΑΕΟΑΟ ΑΑΟ ΕΘΓΑ ΓΓ ΟΑΑΓΕΕΕ ΕΓΕΟ ΓΑΑΑΕΕΕΕ, ΟΓ ΓΕΓΓ ΟΕΟΑΟΕ ΑΟΥΕΓ ΓΑΟΑΑΕ αΑΕΟ ΟΟΥΕΑΓ ΓΑΝΓ ΟΕΟΑΟ ΑΟΥΕΓ ΓΑΟΑΑΟ ΟΑΑΟΥΕΓ ΟΑΕΓ ΑΑΑΓΙ ΑΑΕΟ ΓΑΘΕΑΑΟΥΕ. ΑΟ ×ΑΘΟΓ ΑΟΕΑΑΑ ΟΑΟΡΕΑΑΑΕΕΑ, ΟΑΑΑΑΓΑΥ ΓΕΓΓ ΟΕΟΑΟ ΑΟΥΕΓ ΓΑΟΟ ΟΑΟΡΕΕΑ ΓαΓ ΕΓΓ ΑΑΑΟΒΟΓ Ο ΟΑΑΟΕΓ ΕΟΑΑΑΟ, ΑΑΑΟΥΓΓΟ ΑΑΟΕΑΑΟΕΕ ΟΑΕΕΕαΑΑΕ ΑΑ ΓΓ ΕΟΓΓΕΓΓ Ο ΑΑΓΓΑΟΟΑΑΑΕ.

ΟΑΟΡΕΑΑΑΕΕΑ ΑΟΥΕΑΑΕΟ ΟΑΓΑΟΕΕΕΑΓΕ ×ΑΟΕΟ ΑΑΑΑΑΓΑ, ΟΑΑΑΑΓΑΥ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓ ΟΑ×Γ ΓΑΓ ΑΕΟΝΑ ×ΑΘΟΓ ΑΟΕΑΑΑ ΑΟ ΑΟΟΑΑΓ ΑΟ. ΟΑΓΑΟΕΕΕΑΓ ×ΑΟΕΑΓ ΑΑΕΑΑΟΥΕΟΑΑΕΕ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓ ΟΑΕΑΕΟ ΓΕΓΑΟΕΑΑΥ ΑΟΑΑ×ΑΘΟΟΟΕΑ, ΟΑΑΑΑΓΑΥ αΟΥΕΟ ΟΑΓΕαΑΑΑΑΟΥΕ ΑΟΥΕΑΑΕΟ ΟΑΓ ΑΑΓΓ ΑΑ ΕΓΑΑΓΑΑ ΓΥΕΟΑΑ ΑΑ ΟΑαΑΕΓΒΕ×Γ ΑΑΝΕΟ ΓΑΑΓΓ ΑΑ ΕΓΑΑΓΑΑ ΓΑΟΥΑΕΕ, ΟΓ ΓΕΓΓ ΟΕΟΑΟ ΑΟΥΕΓ ΓΑΟΟ ΑΟ ΟΟΥΕΟΟ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΟΑΟΑΓΑ. ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΟΑΟΑΓΕΟ ΟΑΓΕαΑΑΑΑΟΥΕΥ ΟΕΟΟΑΥΕΑ ΑΟ ΕΥΑΕΑΑΑ,

ΟΑΑΑΑΤΑΥ ΟΑΟΑΤΑΘΕΕΪ ΕΟΑΑ ΑΟΑΕΟΕΟ ΟΟΑΕΑΘΟΟΟ ΑΑΟΕΑΤΑΟ
ΑΑΑΥΟΑΪΤΑΑ.

„ΤΑΒΑΘΙΑΕΑ ΟΑΟΑΑΑ” ΕΑΤΙ ΤΕΟ 53³ ΤΟΑΕΕ ΑΟΥΑΑΑΟ
ΕΪ ΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΤΑ-14 ΤΟΑΕΟ. ΤΕΤΙΘΕΟΑΘΕ ΑΘΥΕΪ ΤΑΘΕ, ΤΑΪ ΕΪΤΑ
ΕΪΕΟ ΑΑΤΙ, ΟΪΤΙ ΤΕΘΕ ΘΪ ΤΑΑΘΕΑΕ ΤΑΑΪ ΤΑΘΑΪ ΑΑ ΟΑΘΑΘΕΑ, ΑΑΑΑ
ΑΟΑΕΑΤΑΘΒΪ Ο ΤΑΑΪ ΤΑΘΑΪ ΑΑΥΕ ΤΑΝΤΘΕΟΑΟ ΑΘΥΕΪ ΤΑΘΕΑΪ. ΑΪ
ΟΑΪΕΑΑΑΑΑΥΕ ΑΑΑΕΕΕ ΑΘΑΟ ΘΘΕΟΑΘΑΪ ΑΕΟ ΤΕΤΕΑΑΑΑΟ ΘΪ ΤΑΑΘΕΑΕ
ΤΑΑΪ ΤΑΘΑΪ ΑΕΟ ΤΕΥΤΕΕ.

7. 1 402 ΕΪ ΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΟΑΟΥΑΕΑ ΤΪ ΟΑΟΥΑΕΕΟ
ΒΑΘΪ ΤΑΑΑΑΤΕΑΑΤΑ Ε. ΑΪ ΟΑΕΑΡΑΪ ΑΑ Α. ΤΑΘΑΑΕΡΑΪ ΟΟΑΑΥΑΑ
ΑΑΑΤΑΑΕΕΑΟ ΕΤΑΕΑ, ΟΪΤΙ ΕΪ ΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 21-Α ΤΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ
ΘΪΘΘΕΕ ΟΑΕΘΕΟΑΑΕΟ ΑΥΕΑΘΑΑ ΑΑ ΘΑΘΪΤΑΕΥΪ Χ, ΕΤΑΑΘΪΘΕΑΑ
ΑΘΕΕΟΑΪΤΑΟ ΤΕΟ ΑΑΕΥΑΘΑΑΕΪΤΑΟ, ΑΕΑΘΑ ΟΑΘΤΑ ΑΘ ΟΑΑΑΑΑ
ΑΘΥΕΑΑΑΕ ΟΑΕΪ ΑΑΪΤΑΘΕΑ ΟΑΘΕΪΤΑΑΟ. ΑΤΑΑΘΪΘΕΑΑ, ΑΘ
ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΪΘ ΕΪ ΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 21-Α ΤΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ
ΘΪΘΘΕΟ ΑΑΤΑΕΕΑΑ ΑΤΑΑΑ ΤΟΑΕΕΟ ΤΑ-2 ΑΑ ΤΑ-3 ΘΪΘΘΑΘΕΟΑΑΪ
ΕΪ ΕΕΘΑΑΘΕΑΑ. ΤΑ-2 ΑΑ ΤΑ-3 ΘΪΘΘΑΘΕ ΑΑΑΑΤΑΪ ΑΑΤΙ ΤΑΕΕΕΘΑΑΟ,
ΟΪ ΑΘΑΥ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΟΑΕΥΘΑΑ ΑΪ ΟΑΪΘΕΤΑΑ.

ΟΑΪΘΑΕΑΘΪ-ΟΑΤΑΘΕΕΑΑΘΕΑΕ ΑΑΑΑΕΕ, ΟΑΘΘΕΟΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑ
ΟΑΤΕΪ ΤΘΪ ΤΑΤΘΕΑΤΕΑ ΑΑ ΤΪΕΥΑΑΟ ΤΧΕΤΑΑΕΪΤΑΟ, ΟΑΘΑΑΕΪΤΑΟ ΑΑ
ΑΑΤΕΑΘΑΑΑΟ. ΤΕΤΙΘΕΟΑΘ ΑΘΥΕΪ ΤΑΘΟ ΑΘ ΟΥΑΑΑ ΑΟΥΑΑΑΤΕ, ΟΑΕΤΑΘΥΪΘ
ΑΘΥΕΑΑΕ ΑΪ ΑΑΥΕΑΪΘ ΕΘΕΤΕ ΕΑΕΟ ΟΑΑΑΘΕΑΘΕΟΑΤΑΑΟ. ΤΑΘ ΑΕΑΘΑΑΑ
ΟΑΘΘΕΟΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑΕΟ ΟΑΤΕΑΑ ΕΪ ΤΘΪ ΤΑΤΘΕ ΑΑ ΟΑΘΑΑΤΕΘΑΑ,
ΟΑΘΘΕΟΑΑΑΥ ΑΥΑΘ ΑΘΕΟ ΟΑΑΑΕΑ. ΟΑΘΘΕΟΑΑΕΟ ΟΑΪΘΕΤΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑ
ΑΘ ΑΘΑΟ ΕΑΘΡΪ ΘΕΟΟ, ΑΘΑΤΑΑ ΤΑΪ ΕΪΤΑ ΟΑΑΑΕΪΒΕΧΪΘ, ΟΪ ΤΑΕΘΑΥ
ΑΑΑΥΤΕΑ ΕΪΕΟ ΑΘΘΕΘΑΘΕΘΕ ΟΧΕΑΑΑΪΘΕΕΑΑ, ΟΪΤΙ ΟΑΕΪ ΑΑΪΤΑΘΕΑΕ
ΕΪΘΑΘΑΘΕΟ ΑΪ ΑΘΥΕΑΑΑΕΕ ΟΑΘΕΪΤΑΑΕΟ ΟΑΑΑΕΕΕ ΤΕΕΥΤΟ
ΟΑΘΑΘΘΕΑΑΕΑΑ ΟΑΑΑΕΑΑΘΕΪ ΑΑΑΑΒΥΑΑΘΕΕΑΑ.

ΑΘΥΕΑΑΑΕ ΟΑΕΪ ΑΑΪΤΑΘΕΑ ΟΑΘΕΪΤΑΑΑ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΟΑΕΕΑΑΕΪΘ
ΑΑΑΤΕΑΤΕΟ ΘΕΥΪ ΥΑΕΕΟ ΑΥΑΑ, ΑΑΤΑΘΑΘΕΑΪ ΑΘΡΪ ΕΑ, ΑΑΕΟ ΑΑΥΑΑΤΑ
ΑΑ Α.Ο. ΤΑΝΤΘΕΟΑΘΕ ΑΘΥΕΪ ΤΑΘΕΟ ΤΕΑΘ ΤΕΤΙΘΕΟΑΘΕ
ΑΘΥΕΪ ΤΑΘΕΘΑΘΕΟ ΕΡΘΕΑΑΕΟ ΒΑΘΕΕ ΑΘΥΕΑΑΕΟ ΟΑΪΘΕΤΑΑΕΟΑΘ
ΑΘΥΕΑΑΑΕΕ ΟΑΕΪ ΑΑΪΤΑΘΕΑΕ ΟΑΘΕΪΤΑΑ ΑΘ ΕΕΑΑΕΑΑ. ΟΑΑΘΥΕΪ
ΟΑΕΪ ΑΑΪΤΑΑΕΟ ΑΘΥΕΑΑ 100%-ΕΘ ΑΘΕΕ ΑΘΥΕΪ ΤΑΘΕΟ ΑΑΕΥΕ
ΕΑΑΤΪ ΟΑ ΑΘΕΟ ΤΕΘΕ ΕΑΘΡΪ ΕΪΘΑΘΑΘΕ. ΑΑΘΑ ΑΤΕΘΑ, ΕΘ ΟΑΘΕΑΘΘΕ,
ΟΪ ΤΑΕΤΑΥ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΑΑΑΑΕΪΘ ΑΘΥΕΑΑΑΕΕ ΟΑΕΪ ΑΑΪΤΑΘΕΑΕ
ΟΑΘΕΪΤΑΑΕΟ ΟΑΪΤΑΑ, ΑΘΕΟ ΟΑΑΑΕΪΒΕΧΪ ΑΑ ΑΘΑ ΕΑΘΡΪ ΘΕΘΕ,
ΟΪ ΤΑΕΘΑΥ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΤΑΪ ΕΪΤΑ ΤΪΘΑΘΘΑΑ ΑΘΪ ΤΑΑΘ ΑΤΕΘ ΕΑΪ ΑΑΕΑ,
ΤΑΑΘΑΪ ΑΘΑ ΟΑΕΪ ΑΑΪΤΑΘΕΑΕ ΟΑΘΕΪΤΑΑΕΟ ΑΑΑΑΑΤΕΟ ΟΧΕΑΑ.

ΑΑΘΥΑΑΘΕΕΑ ΕΑΤΑΑΑΘΕΪΤΕΑΘΑΑΕΟ ΘΘΕΪΥΕΘΕ. ΕΪ ΤΕΑΤΕΘΑΘΕΟ,
ΟΪΤΙ ΕΑΑΕΕ ΟΑΑΘΥΕΪ ΟΑΕΪ ΑΑΪΤΑΑ ΑΑΘΑΘΕΪΤΑΟ ΑΧΑΘΘΟΟ
ΟΑΕΥΘΑΘΘΕΕ ΘΑΘΘΑΘΕΪΤΑΑΕΪΤΑΕΟ ΟΑΕΪ ΑΑΪΤΑΑΑ, ΟΪ ΤΑΕΕΥ ΑΕΑ

ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΟΙ ΤΙΣ ΕΞΕΛΑΝΤΟ, ΑΝ ΑΝΕΣ ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ, ΟΤΙ ΑΝΕΞΕΛΑ
ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΤΕΥΧΑΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ. ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΟΑΝΕΞΕΛΑ
ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΤΙΣ ΕΞΕΛΑΝΤΟ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ
ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ. ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ
ΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΑΝ ΤΑΝ ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΧΙ ΟΤΕΣ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ
ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ.

8. 1 405 ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΟΙ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΤΙΣ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ,
ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ ΒΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ Α.
ΤΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΤΕΥΧΑ, ΟΤΙ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΤΙΣ ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ
ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΟΙ 21-Α ΤΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΒΕΛΕΣ ΒΕΛΕΣ. 1997 ΒΕΛΕΣ 25
ΤΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ 1 2/31-5 ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ
ΑΝΤΕΥΧΑ, ΟΤΙ ΤΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ, ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΟΙ 21-Α
ΤΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΒΕΛΕΣ ΒΕΛΕΣ ΑΝ ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΟΕΥΧΑ „ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ“,
ΤΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ „ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΑΝ ΤΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΟΧΕΛΑΝΤΕΣ ΑΝ
ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΧΕΛΕΣ“ ΤΕΥΧΑ, ΟΤΙ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΟΧΕΛΑΝΤΕΣ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ
ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ. ΕΤΙΜΑ, ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΟΙ 21-Α
ΤΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΤΑΝ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ.

ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΑΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ,
ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ – ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ.
ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΟΙ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ, ΟΤΙ ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΟΧΕΛΑΝΤΕΣ ΑΝ
ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ. ΑΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΟΧΕΛΑΝΤΕΣ ΑΝ
ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΕΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΟΙ ΒΕΛΕΣ ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ
ΟΤΕΣ ΒΕΛΕΣ ΤΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ 1Α-2 ΒΕΛΕΣ ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΒΕΛΕΣ
ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΟΙ, ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ
ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΕΑΝ ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΤΙΣ ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ
ΑΝΤΕΥΧΑ ΕΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ.

ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΟΧΕΛΑΝΤΕΣ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΟΤΕΣ ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ
ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΑΝ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ
ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΟΙ ΤΕΥΧΑ ΟΤΕΣ ΕΤΙ Ο ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ. ΕΟ, ΕΟ ΟΑ
ΒΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ,
ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΟΤΕΣ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΟΙ ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ.

ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΤΙΣ ΟΤΕΣ ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΕΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΟΙ,
ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΟΙ ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΟΙ ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ
ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΟΧΕΛΑΝΤΕΣ. ΕΤΙΜΑ, ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ
ΑΝ ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΤΕΥΧΑ ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ, ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ
ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΕΟΕΛΑΝΤΕΣ. ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ
95%-ΕΟ ΤΧΕΛΑΝΤΕΣ ΟΟΕΣ ΟΧΕΛΑΝΤΕΣ ΑΝ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ, ΟΤΙ
ΤΙΣ ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΑΝ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ
ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ. ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΤΕΥΧΑ, ΟΤΙ ΤΙΣ ΑΝ
ΤΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΕΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΕΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ. ΤΕΥΧΑ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ
ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΑΝ ΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ ΟΑΝΕΞΕΛΑΝΤΕΣ

ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΑΕΟ ΑΑΡΕΕΑΟΑΑΕΟΑ ΑΑ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙΟ ΑΕΙ ΓΙΓΕΕΟΕ
ΑΑΓΕΕΑΟΑΑΕΟΑΕΑΕΟ.

ΕΟ ΓΙΘΑΟΟΑΕΟ ΘΙ ΑΕΥΕΕΑΙ ΑΑΓΙ ΑΑΕΕ, ΟΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ,
ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΓΙΟΑΓΕΑΥΕΟΕ-ΟΑΓΑΟΕΕΑΟΕΑΕ ΧΙ ΟΙΑ, ΓΕΟΥΑΑΑΕΕΑ, ΟΑΥ
ΑΟ ΑΟΕΟ ΓΑΘΕΑΑΟΕΕ. ΓΕΑΑΕ, ΟΙ ΓΙΓΕΙ ΟΕΟΑΟΕ ΑΘΥΕΙ ΓΑΟΑΑΕ ΑΑΕΟ
ΟΥΕΕΑΓ ΟΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ ΒΑΟΓΑΟΑΑΟΕ ΟΑΘΓΕΑΓ ΑΑΟ ΑΑ
ΘΑΑΥΓΕΟ ΑΕΙ ΓΙΓΕΕΟΟ ΑΑΓΕΕΑΟΑΑΟ ΑΑΕΙ ΑΓΟΟΕ ΑΝΕΙ ΟΑΝΕΕ,
ΑΓΟΕΟΑΟΑΕΕΑΓΓΙ ΕΑΓΑΓΕΕΕ, ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΙ ΘΟΓΙ ΥΑΟΑΑΕΕ, ΟΑΧΟΡΑΑΕΟΑΑ
ΓΙΓΕΕΑΑΟΕΕ. ΟΑΘΓΕΟ ΑΑΓΑΕΕΑΕΟΑΟ ΑΑΟ ΑΑΟΑΑΕΑΑ ΓΟΑΑΑΟΕ
ΓΑΑΑΕΕΕΑΑΕ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΙΟ ΟΕΓΑΓΑΑΕΕΑΥΕ, ΑΓΕΓΙ ΑΑΟΑΑΟΕΑΑΑΕΕ
ΑΑΟΑΟΑΕΟ ΟΑΧΟΡΑΑΕΑ ΟΧΕΑΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΑ ΟΙ ΑΑΕΑΑΟ ΟΑΧΟΡΑΑΕΟΑ
ΑΑ ΑΓΓΕΑΟΟΕΓΑΑΟ ΑΟΕΟ ΓΙΓΕΕΑΑΟΕΕ. ΟΑΥ ΟΑΑΑΑΑ ΕΓ ΓΕΑΓΙΟ, ΟΙ ΓΙ
ΟΓΑΑ ΓΙ ΑΑΑΟ ΑΟΑΧΟΓΟΥΕΙ ΓΕΟΑΑΑΕ ΟΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΑΕΟ
ΓΙΘΥΑΑΑ ΟΑΟΑΑΑΓΕΟ ΓΙΟΑΓΕΑΥΕΟΕ-ΟΑΓΑΟΕΕΑΟΕΑ ΧΙ ΟΙΑΟΥΕ, ΟΑΥ
ΑΑΑΥΘΑΟΑΑΟ ΕΓΑΑΟΕΥΕΑΑΕΟ ΓΙΓΕΕΑΑΟ ΑΑ ΟΑΓΓΑΑΕΓΙ Α ΑΑΓΑΘΕΟΓΑΑΟ
ΑΕΙ ΓΙΓΕΕΟΟ ΑΑΓΕΕΑΟΑΑΑΟ, ΓΕΟΕ ΓΕΥΒΑΑ ΟΑΡΕΑΑΓ ΑΑ ΟΑΑ
ΟΑΥΟΑΕΑΑΑΑΕΕ.

ΑΓΑΓΑΑ, ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΑ ΑΑΑΑ 21-Α ΓΟΑΕΕΟ
ΓΑ-2 ΘΟΓΟΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑΕΕ ΑΑ ΟΑΑΑΑΑ, ΕΓΑΑΑΟΓΟΕΑΑ ΕΟΥΑΑΑ ΑΓΑΑ
ΓΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΘΟΓΟΟΥΕ ΑΥΕΑΟΑΑΟΕΕ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑ.

9. ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΙΟ ΘΑΟΕΑΓΑΓΟΕΟ ΒΑΟΓΓΑΑΑΑΓΑΕΕ ΑΑΕΑΟ
ΟΑΓΟΑΕΕΑΓΕ ΕΑΕΕΟ, ΟΙ ΓΙ ΓΙΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΓΙΓΑΓΑΓΑ ΑΟ ΟΓΑΑ
ΑΑΕΓΑΥΙ ΧΕΕΑΑΟ ΟΑΧΟΡΑΕΓΑΕΟ ΑΑΓΙ.

ΕΓΓΟΕΟΟΥΕΕΟ ΘΑΑΓΑΟΕΑΟΥΕ ΓΕΕΕΑΑΟΕΕΑ, ΟΙ ΓΙ ΕΟ ΑΥΟΑΓΓΙ ΑΑ
1921 ΒΕΕΟ ΕΓΓΟΕΟΟΥΕΕΟ ΡΕΟΕΕΑΑ ΘΟΕΓΥΕΘΑΟ. ΑΘΑΑΓ
ΑΑΓΓΑΓΑΟΑ, ΓΕΑΓΑΟΥΑΓΙ ΓΕΕΕΑ ΓΙ ΑΑΑΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΙΟ ΟΑΘΘΑΕΕΕΕΟ
1921 ΒΕΕΟ 21 ΕΑΑΑΟΑΕΕΟ ΕΓΓΟΕΟΟΥΕΕΟ 114-Α ΓΟΑΕΕΟ ΑΓΑΕΕΑΕ,
ΟΙ ΓΙΓΕΕΟ ΟΑΟΑΑΑΓΕΟΑΑ, „ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΕΡΟΕΑΑΕΕΕ ΟΑΓΓΟΕΓΑΑΑ ΑΓ
ΕΑΟΡΓΙ ΕΓΕΥΕΑΟΕΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΑ ΟΑΡΕΑΑΑ ΓΑΓΕΓΑ
ΟΑΑΕΙΒΕΧΙΟΑΟΕΑΕ ΑΑ ΕΟΕΟΟΟΕΕ ΟΑΑΕΟΓΑΑΕΟΑΕΑΕΟ ΥΑΕΕΑ
ΕΑΓΓΙ ΓΥΕ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΟΕΕ ΒΑΟΕΕ. ΟΑΓΓΟΕΓΑΟΕ ΘΙ ΓΑΑΟΥΕ ΓΕΥΑΓΑ
ΟΑΕΑΓΑΑΓ ΟΑΧΟΟΟΕ, ΕΟ ΕΑΓΓΙ ΓΥΕ ΟΑΑΑΑΑΟΑΑ ΑΟ ΑΟΕΟ
ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΟΕΕ.” 1921 ΒΕΕΟ ΕΓΓΟΕΟΟΥΕΑ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑΕΟ
ΟΑΓΕΥΟΑΑΑΕ ΕΑΓΓΙ ΓΑΑΑΕΕΟ ΟΑΑΓ ΑΑΕΟ ΑΟΕΑΑΟΕ ΟΑΓΑΟΕΕΑΟΕΑ
ΟΑΥΟΑΕΑΑΑΟ ΘΙ ΓΑΑΕΟ ΧΕΓΑΓΟΟΕ ΑΓΑΕΥΑΟΟΑΑΕΟ ΘΟΕΓΥΕΘΥΕ ΑΑΑΑΟ.
ΑΟ ΑΟΕΟ ΑΟΑΑ ΓΙΘΓΑΕ ΕΓΓΟΕΟΟΥΕΕΟ 21-Α ΓΟΑΕΕΟ ΡΕΟΕΕΑΑΕ
ΘΟΕΓΥΕΘΕ. ΕΟ ΓΑΟ „ΓΑΒΑΟΓΑΕΑ ΟΑΟΑΑΑ” ΕΑΓΓΙ ΓΕΟ 53³ ΓΟΑΕΟ
ΓΕΑΟΑΑΑΑΑΑΕ, ΑΑΓΓΙ ΑΕΟ, ΟΙ ΓΙ ΓΕΓΙ ΟΕΟΑΟΕ ΑΘΥΕΙ ΓΑΟΕΟ ΟΧΕΑΑΑ,
ΓΕΕΥΓΙΟ ΟΑΓΑΟΕΕΕΑΓΕ ΑΓΑΕΥΑΟΟΑΑΑ, ΧΑΓΟΑΑΟ ΟΙ ΑΑΕΑΑΟ ΑΑΑΟ ΓΕΟΕ
ΟΧΕΑΑΑΑΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑΑΟΕΑΓ ΑΑΕΑΑΟΥΕΟΑΑΕΕ.

ΟΑΑΑΑΓ ΓΙ ΟΙΑ ΑΟ ΕΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑΕΟ ΑΟΥ
ΟΑΕΥΟΑΑΑΟ ΑΑ ΑΟΥ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΑΓΓΟΕΓΑΑΟ. ΑΟ ΑΟΕΟ

ΟΑΔΑΕΙΒΕ×Ι Ο ΕΑΓΙ ΓΕΑΟΕ, ΙΑΘΕΕΑΙΓΕΑΟΕ ΑΑ ΟΑΙΑΘΕΕΑΑΟΕΑΑ
ΑΑΟΑΥΑΑΕ ΟΙ ΓΕΟΡΕΑΑ, ΟΑΥ ΓΕΙΑΘΕΟΕΕΑ ΟΑΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΥΕ
ΑΑΘΕΑΑΘΕΕ ΟΘΕΟ ΑΘΥΕΙ ΓΑΘΑΕΟ ΒΑΑΟΑΑ ΟΙ×ΓΕΟ ΟΘΕΟΑΘΑΟΕ
Ο×ΕΑΑΕΟ ΑΑΥΑΕΟΑΕΑΓ ΑΑ ΑΑΓΘΕΟΙ ΑΑΑΟΕΕΑ ΑΙ ΑΘΥΕΙ ΓΑΘΑΕΟΑ ΑΑ
ΑΕΙ ΑΑΑΑΑ ΟΑΔΑΟΙ (ΘΑΑΥΓΕΑ ΑΑ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ) ΕΓΟΑΟΑΟΑΕΕ.

ΑΑΑΓΕΑΓΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑΟΙΘΟΕΕ ΟΑΟΑΙΑΘΕΕΙ ΟΑ ΑΑ ΑΑΑΓΕΑΓΕΟ
Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑΟΙΘΟΕΕ ΕΙΓΕΘΕΕΟ ΘΟΑΘΟΕΕΑΥΕ, ΑΑΓΕΑΕΑΘΑΑΘΕΕΑ
„ΟΑΔΑΟΙ ΕΓΟΑΟΑΟΑΕΕ“ ΥΓΑΑΕΟ×ΑΘΕΙ ΑΑΑΑΑ. ΑΑΑΓΕΑΓΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕΑ
ΑΑΟΙΘΟΕΕ ΟΑΟΑΙΑΘΕΕΙ ΘΑΘΕΑΟ ΟΥΑΙΟ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΕΟ ΑΑΑΑΑ ΑΙ
ΟΑΕΕΕΑΑΕ, ΕΘ ΕΘ ΑΥΕΑΟΑΑ ΓΙΕΕΑΑΘΕΕ ΑΘ ΑΘΕΟ ΑΙ ΓΕΑΘΟΕ
ΓΟΑΑΕΙ ΑΑΟ. ΑΑΓΑΘΟΑΑΕΕΕ ΑΑΟΑΕΕΑΓ ΑΟ ΕΕΑΑΕΑΑ ΕΘ ΟΑΔΑΟΙ
ΕΓΟΑΟΑΘΕ, ΓΕΑΓΕ, ΟΙΓΕΕΟ ΓΕΥΒΑΑΟΑΥ ΑΓΟΑΔΟΑΑ „ΓΑΒΑΟΙΑΕΑ
ΥΑΘΑΔΑ“ ΕΑΓΙ ΓΕΟ 53³ ΓΟΑΕΕ, ΙΑΘΑΙ ΓΕΕΕΕΑΑΘΕΕΑ, ΟΙΓ
ΕΑΓΙ ΓΘΟΙ ΑΘΟΕΟ ΓΕΥΑΑΑΟ ΓΙ ΑΥΑΑΑ ΟΑΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΕΟ
ΑΑΡΕΕΑΘΑΑ, ΕΓΑΑΟΘΕΥΕΑΕΟ ΓΙ ΑΕΑΑ ΑΑ ΓΙΕΥΑΓΑΕΙ ΑΑΓΕ
ΑΕΙ ΓΙ ΓΕΘΟΕ ΒΕΓΟΑΕΑ, ΟΑΥ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ ΕΓΟΑΟΑΟΑΥΕΑ.
ΟΑΔΑΕΙΒΕ×Ι ΘΙ ΓΑΕΟ ΘΘΕΑΑΘΕΑΑΕΕ ΥΑΘΙΓΕΕΕ ΟΑΑΘΥΕΙ
ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΑΕ Ο×ΟΓΘΥΕΙ ΑΑ, ΟΑΥ Α×ΑΘΑΑΟ ΟΑΒΑΘΙΓΙ
ΘΟΙ ΥΑΘΑΕΟ ΑΑΓΑΕΑΟΑΑΑΘ ΘΑΑΥΑΥΕ. ΟΒΙ ΟΑΑ ΑΙ ΘΟΙ ΑΕΑΓΕΟ
ΑΟΙΘΕΕ ΓΙ ΑΑΑΘΑΑ ΑΘΕΟ ΟΑΑΑΓ ΓΙ ΟΓΕΟ ΓΕΑΓΕ. ΓΕΓΙ ΘΕΟΑΘΕ
ΑΘΥΕΙ ΓΑΘΑΕ ΑΥΓΑΑΑΓ ΟΑΒΑΘΙΓΙ ΑΑΓΑΕΑΘΑΑΑΟ. ΓΑΕΕ ΑΟΑΑΓ ΑΑ,
ΑΘΕΕ ΓΑΘΕΑ, ΟΑΒΑΘΙΓΙ ΕΕ ΕΑΘΕΟΑΕΑΑΑΓΑΑΕΟ ΟΑΥΟΑΕΑΑΑΟ ΑΘ
ΕΡΕΑΑ, ΑΓΕΓ, ΓΑΓ ΟΑ ΓΑΘΕΑ, ΟΑΟΥΙ×ΕΕ ΑΑΑΕΑΓΑΘ ΑΑΑΓΙΟ
ΟΑΒΑΘΙΓΙ ΟΑΘΕΥΓΙ ΥΑΕΓΙ ΘΟΙ ΥΑΘΑΕΟ ΑΑΓΑΕΑΟΑΑΑΑ. ΙΑΘΕΑΕΕΑ,
ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΓΙ ΥΕ ΑΓΕΟ ΥΑΘΑΔΑ ΑΘΑ×ΑΘΕΑ ΥΓΙ ΑΕΕΕ, ΙΑΘΑΙ ΟΑΑ
ΟΑΔΑΕΙΒΕ×Ι ΕΑ ΓΑΑΑΕΕΕ ΑΑΕΥΑΓΑΑΟ, ΟΙΓ ΓΕΓΙ ΘΕΟΑΘ ΑΘΥΕΙ ΓΑΘΑΟ
ΥΑΘΡΕΕΑΕ ΑΑΕΕ ΥΑΘΥΑΕΓΙ ΑΑΑΑΒΥΑΑΘΕΕΑΑΑΕΟ ΓΕΥΑΑΑΟ,
ΕΓΑΑΟΘΕΥΕΑΕΟ ΓΙ ΑΕΑΑΟ ΥΑΓΟΑΝΕΟ, ΟΑΑ×ΟΡΑΕΓΙ ΟΑΟΥΑΕΑΑΕΟΑ ΕΘ
ΑΓΟΕΟΑΟΑΕΕΑΓ ΕΑΓΑΓΕΑΑΕΟ ΑΑΕΕ.

ΓΕΓΙ ΘΕΟΑΘΕ ΑΘΥΕΙ ΓΑΘΑΕ ΕΡΘΕΑΑΘΕΕ ΑΘΕΑΓ ΑΘΑ ΑΑΕΑΘΑΓΙ,
ΑΘΑΓΑ ΑΑΥΕΑΓΙ, ΟΑΙΑΘΕΕΕΑΓ×ΑΘΑΑ ΑΑΑΑΟΥΑΓ ΕΑΑΕΟΕ ΘΙ ΓΑΑΑ ΟΑΑ
ΕΑΘΡΙ ΘΕΟΟ. ΑΘΥΕΕ ΟΑΟΑΑΕΓΑΕΟ ΑΕΙ ΑΑΕ ΓΕΑΓΕ ΓΕΟΑΓ
×ΕΓΑΓΟΘΟΕ ΟΑΘΑΑΕΕΟ ΓΕΥΑΑΑΑ, ΑΓΕΓ ΟΑΑΑΓ ΕΑΓΙ ΓΕ ΓΕΓΙ ΘΕΟΑΘ
ΑΘΥΕΙ ΓΑΘΑΟ ΓΑΕΕ ΕΘΕΑΓΕΕ ΑΘΥΕΑΕΟΑΕΑΕΟ ΟΑΙΑΘΕΕΕΑΓΕ
ΑΓΑΕΥΑΘΟΑΑΕΟ ΓΕΥΑΑΕΟ ΟΑΥΟΑΕΑΑΑΟ ΑΡΕΑΑΟ. ΑΑΑΑ ΘΙ ΓΑΕΟ
ΟΑΑΓΟ×Ι ΟΙΑΥΕΑ, ΓΕΘΕ×ΘΕΑΑ,×ΕΓΑΓΟΘΟ ΑΘΘΕΑΑ ΑΑΑΑΘΥΑΑ ΑΑ
ΑΘΑ ΥΑΓΙ ΘΕΓΑΑΑ ΑΓ Ο×ΕΑΑΕΟ ΟΑΑΑΑΑΘΕ ΥΑΕΥΟΑΑΑ.

ΑΑΑΓΕΑΓΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑΟΙΘΟΕΕ ΟΑΟΑΙΑΘΕΕΙ ΕΑΘΡΙ ΘΕΟΑΑΟ
ΟΙΘΕΟ ΟΘΕΕΑΘΕΓΑΑΕΟ ΙΑΘΑΑΘΕΕΟΑΑΑΕ ΟΑΙΑΘΕΕΑΑΘΕΑ ΓΙ ΟΙΑΑΟ
ΑΘ ΓΕΕΥΑΑΟ ΟΑΘΕΟΑΑΕΟ ΥΑΓΕΥΟΑΑΑ ΑΓ ΥΑΓΙ ΓΘΕΓΑΑ ΟΑΙΑΘΕΕΑΑΘΕΑ
ΓΙ ΟΙΑΑΑΑ, ΑΘΑΓΑ ΑΥΑΑΑΑΟ, ΟΙΓ ΑΓΑΑΘΕ ΟΑΕΑΓ ΠΑΑΑΕΓΙ ΓΙ ΟΙΑΑΕ

ΑΟ ΒΑΟΠΙ ΑΑΑΑΓΑΙ ΟΑΑΑΕΙΒΕΧΙΟ ΙΑΟΕΑΑΙ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑΟΥΕ
ΥΑΟΑΑΑΟ.

ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΑ ΑΙ ΟΑΠΙΟΕΙΤΑΑ ΟΠΙ
ΑΑΑΑΕΙΤΑΟ, ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕΑ ΙΕΠΙΟΕΟΑΟ ΑΟΥΕΙ ΙΑΟΑΑΟ ΑΕΕΟΟΑΑΙ ΑΑΕ
ΟΑΧΟΡΑΑΕΟ ΠΙΕΕΑΑΟΕΕ ΑΑ ΑΑΑΑΑΟΑΑΑΟΕΕ ΟΑΕΟΕΕ. ΕΟ, ΟΠΙ ΑΟ
ΑΟΑ ΑΟ ΑΟΕΟ, ΑΑΙΟΕΕΥΑΑΟΕΕΑ ΟΑΙΤΑΑΕ ΑΑΟΑΠΙ ΑΑΑΑΕΕ: 1.
ΙΕΠΙΟΕΟΑΟΕ ΑΟΥΕΙ ΙΑΟΕ ΕΥΑΑΟ ΟΑΙΤΑΟΕΕΕΑΙ ΑΙΑΕΥΑΟΟΑΑΑΟ 2. ΟΑΑΑΑΙ
ΙΟΑΕΕΟ ΙΕΥΑΑΑ ΑΑΠΙΕΒΑΕΑ ΘΑΑΥΑΙΤΟΥΕ ΑΟΟΑΑΙΕΟΑ ΑΕΠΙΠΙΕΕΟΟΙΑ
ΙΑΑΠΙΤΑΟΑΠΙ ΑΑΙ ΑΑ ΕΟ ΑΠΟΑΑΟΟΑΑΑ ΟΑΑΟΥΕΙ ΟΑΕΠΙ ΑΑΑΠΙ ΑΑΑΑΕΟ
ΑΑΡΕΕΑΟΑΑΑΟΑ ΑΑ ΑΑΠΙΕΕΑΟΑΑΑΟ 3. ΙΑΠΙΟΕΟΑΟΕ ΑΟΥΕΙ ΙΑΟΑΑΕΟΑΕΑΕΟ
ΑΑΠΟΑΑΕΕΕ ΟΧΕΑΑΑΕΟ ΙΕΠΙΕΑΑΑ ΑΑΠΙΕΟΠΙ ΑΑΑΟΕΕΑ ΑΟΑ ΕΠΟΑΟΑΟΕΑ
ΑΑΕΑΠΟΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑΕΕ, ΑΟΑΠΑΑ ΑΕΠΙ ΠΙΠΙΕΕΟΟΕ ΑΑΕΑΕΑΑΕΕ. ΟΑΥ ΟΧΟΠΙ
ΙΑΟ ΑΟΥΕΑΟ ΧΕΠΙΑΟ ΘΕΟΕ, ΙΕΕ ΟΧΟΠΙ ΙΑΟΕ ΕΠΙΑΑΟΟΥΕΥΕΑ ΑΘΑΟ
ΑΑΠΙ ΑΠΙ ΟΥΕΑΕΑΑΟΕΕ ΟΑΒΑΟΠΙ ΟΕ ΑΑ ΟΑΟΑΑΑΠΕΟΑΑ ΠΙΘΙΑΑΑΑΕΟ ΕΠΙΑΠΙ ΑΑ
ΧΑΟΕΠΙ ΑΟΑΑΕΕ ΑΑΑΠΙΕΑ, ΟΠΙ ΟΠΙ ΑΑΡΕΠΙΟ ΟΑΠΑΟΕΕΕΑΙ ΧΑΟΑΑ
ΕΥΕΑΠΙΟ ΙΕΠΙΟΕΟΑΟΕ ΑΟΥΕΙ ΙΑΟΑΑΕΟ ΑΟΥΕΑΑΕ. ΙΑΠΙΟΕΟΑΟ ΑΟΥΕΙ ΙΑΟΟ
ΑΘΑΟ ΟΑΑΟΥΕΙ ΟΑΕΠΙ ΑΑΑΠΙ ΑΑΑΟΥΕ ΒΑΑΟΑΑ ΑΑΟΥΑΠΕΟ ΘΠΕΟΑΟΑΟΕ ΟΧΕΑΑΑ,
ΟΑΑΑΑΠΑΥ, ΟΑΑΑΟΠΙ ΕΠΟΑΟΑΟΕΑΑΙ ΑΑΠΙ ΠΑΕΠΙ ΑΟΑ, ΙΕΟΕ ΟΧΕΑΑΑ ΟΧΟΠΙ
ΑΑΥΑΑΑΕΑ, ΑΕΑΟΑ ΙΕΠΙΟΕΟΑΟΕ ΑΟΥΕΙ ΙΑΟΕΟ ΟΧΕΑΑΑ.

ΑΑΑΠΙΕΠΕΟ ΟΧΕΑΑΑΕΑ ΑΑΟΠΙ ΘΠΕΕ ΟΑΟΑΠΑΟΕΠΙΟ ΘΠΑΘΟΕΕΕΟ
ΑΑΕΑΑΕΠΕΟΒΕΠΙ ΑΑΕΕ, ΘΠΙ ΠΑΑΑ ΙΕΕΥΠΑΑ ΙΑΠΙ ΕΠΙ Α ΕΟ ΟΧΕΑΑΑΑΕ,
ΠΙ ΕΑΠΙ ΠΑΑΕ ΑΑ ΟΑΑΑ ΟΕΕΑΕΑ, ΟΠΙ ΠΑΕΕΥ ΟΕΑΑ ΑΟΟΑΑΠΑΟ ΑΑ ΑΟΑ ΕΟ
ΟΧΕΑΑΑΑΕ ΑΑ ΟΕΕΑΕΑ, ΟΠΙ ΠΑΕΕΥ ΟΑΟΑΡΕΠΙ Α ΠΙ ΠΑΑΑΕΟΥΕ ΟΑΑΑΟΑΟΑΠΙ Α
ΒΑΟΠΙ ΕΥΑΑΟ. ΑΘΑΑΑΠΙ ΑΑΠΙ ΠΑΕΠΙ ΑΟΑ, ΕΠΙ ΠΟΕΟΟΥΕΕΟ 21-Α ΙΟΑΕΕ ΑΟ
ΑΑΑΑΠΙΟ ΠΙ ΠΑΑΑΕΟΥΕ ΟΑΟΑΡΑΠΕ ΟΧΕΑΑΑΕΟ, ΘΠΙ ΠΑΑΕΟ ΑΑ ΕΠΙ ΠΑΟΥΕΟΕΕ
ΠΙ ΑΑΑΕΟ ΑΑΥΑΕΟ ΑΑΟΑΠΟΕΟΑΑΑΟ.

ΕΠΙ ΠΟΕΟΟΥΕΑ ΑΟ ΕΥΑΑΟ ΟΑΒΑΟΠΙ ΟΕ ΒΑΑΟΑΑ ΟΠΙ ΧΠΕΟ ΟΧΕΑΑΑΟ.
ΙΕΠΙΟΕΟΑΟ ΑΟΥΕΙ ΙΑΟΟ ΑΘΑΟ ΑΟΕΑΑΑΟΕΕ ΟΧΕΑΑΑ, ΙΕΕΥΠΙΟ
ΟΑΠΑΟΕΕΕΑΠΕ ΑΙΑΕΥΑΟΟΑΑΑ. ΑΟΥΕΑΑΕΟ ΟΑΑΑΕΑΑΟΕΠΙ ΙΕΥΕΑΑΕΟ ΑΠΕΕ
ΟΑΕΠΙ ΑΑΑΠΙ ΑΑΕΑΠΙ „ΑΑΟΕΥΑΑΕΟ“ ΘΠΙ ΥΑΑΟΟΑ ΑΟ ΒΑΟΠΙ ΑΑΑΑΠΙΟ
ΑΟΑΠΙ ΠΟΕΟΟΥΕΟΟ ΠΙ ΑΑΑΑΑΟ ΠΑΠΙ, ΟΑΠΙ ΙΕΠΙΟΕΟΑΟ ΑΟΥΕΙ ΙΑΟΑΑΟ
ΙΕΑΥΑΠΙ ΑΕ ΑΑΑΕΑΑΟΟΟΕ ΑΙΑΕΥΑΟΟΑΑΑ. ΙΑΟΕΑΕΕΑ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΠΙ ΟΕ ΑΟ
ΑΟΕΟ ΟΑΕΠΙ ΑΑΠΙ ΑΠΙ ΠΑΕΑ ΑΑΠΙ ΕΕΑΟΑΑΟΕΕ ΧΑΟΕΠΙΕ ΘΑΥΑΕΑΑΕΟ
ΑΑΠΕΑΟΕ ΑΑ ΑΠΙ ΑΑΠΕΟΟ ΑΟΑΟΟΑΑΠΙ ΑΑ ΑΑΠΙ ΟΕΥΑΑΑΟ ΟΑΠΑΟΕΕΕΑΠΕ ΧΑΟΕΟ
ΑΑΑΑΑΠΑΟ, ΠΑΑΟΑΠΙ ΕΑΠΙ ΠΕ ΑΑΕΑΕΕΕΕΑ ΠΙ ΠΑΑΕΟ ΘΑΟΟΘΑΘΟΕΑΑΕΑ.
ΟΑΠΑΟΕΕΕΑΠΕ ΧΑΟΕΟ ΑΑΠΟΑΕΥΑΟΑ ΕΠΙ ΠΑΕΑΠΟΑΕΟΟΕ ΙΕΑΠΙ ΠΕΟ
ΟΑΕΕΕΑΕΑ, ΠΑΑΟΑΠΙ ΟΑΑΟΠΙ ΕΑΟΠΙ ΕΠΙ ΠΑΠΕΟ ΑΠΙ ΑΘΟΘΑΟΟΕΟ ΙΕΑΟ ΧΑΟΕΟ
ΑΟΑΟΒΠΙ ΟΑΑ ΑΑΑΑΑΠΕΟ ΟΑΠΕΑΑΑΑΟΥΕ ΑΑΥΑΕΟ ΟΑΕΠΙ ΑΑΠΙ ΠΑΘΑΠΕΠΕ
ΟΑΟΑΠΑΟΕΠΙ Α.

ΟΑΥ ΟΑΑΑΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΠΙΟ ΕΠΙ ΠΟΕΟΟΥΕΕΟ ΙΑ-14 ΙΟΑΕΕΑΠΙ
ΟΑΑΑΑΠΙ ΠΙ ΠΙ ΠΕΟ ΟΑΟΑΑΑΠΕΟΠΙ ΑΑΟ, ΕΑΠΑΟΒΠΙ ΟΠΙ ΑΕΟ ΘΠΕΠΙ ΥΕΘΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑΑ
ΘΠΙ ΠΑΟΕΑΕ ΠΑΠΙ ΠΑΟΑΠΙ ΑΕΟ ΙΕΑΑΑΑΕΕ ΑΟ ΑΑΑΑΑ. ΑΟΥΕΑΑΕΟ ΙΕΥΕΑΑ

αί ούγέεάάάά οαίαιοέέεί αί ×αοάά άά έαίί πίαάαείί άέέ άέοοάά
άάίοαέυάοόέέ δοί γάαόόέέ, όάγ όοόέέάά άάίί όέγάάό
έάίαιοί όί άέό άάέάίοέό άάούάάάά.

10. ίί βίάί, όαθαοέάάεί ό όαάάεί βέ×ί ίέίέοοία
άεί ίί ίέέοόέ όα×ί όίαάέό όάέέέάάάύέ έ. άάίάόθέράί ίέόέέέά, όί ί
όάάάί ίί όίέό ίοάάόέ ίί όία ύάάέά άάίάέέάοάάόέ όαάάεί βέ×ί ύέ
ίί όίαάάάά. άάόάά άίέόά, άοόάί άό άάοί έάάύέόέό άέόαθόέάά,
όί ίάέέγ άάίάόάέέέά άάάέ βάάό όαάάεί βέ×ί άάύέ άά
όαθαοέάάεί ύέγ άοόάί άάά άόάέέ όέθεό όάάόέέόάάέό
ύέίάάοοί άόέάέ άόγέέάάεί άά.

ίέίί όέόαό άόγεί ίάοό άό ύαόρ έέά ίί ίάβέέάί άά ίέέύί ό
όάάόγεί όάεί άάάί άάέό ίάόέάάύέ. έό άέυόάάό ίάνί όέόαό
άόγεί ίάοό όάβαοίίό άάίάέέάοάάάύέ. ίέίί όέόαόέ άόγεί ίάοάέ
όάεί άάάί άάέό ράέέάί ίγέόά ίάβέέό, άέάάέ όάίάάίέία άέάόέ
άέάό άάάίέάίό, βάοίί άάάάίάί. άύέόάά ρίάέέά ίάέέ άέίάί άέό
άάάάάίά. άόγέά ίέίί όέόαόέ άόγεί ίάοάάέόάέάέό άάάό ύάίέάάάάύέ
άόά ×άόέάί θάύάέάό, άόάίάά έάάέό όάβαοίί όέάί έάάύέόέό
όέίάί έίό βάοίί άάάάίό άά άό όόόέ ίέόέ άάύέάάά. έόέίέ άόέάί
×έίάίόόόέ άά άόά όόόάόάάέόέέ έίάάοοί όάάέ, όί ίάέέά ίέάάίέγ
έίάάόόέγέέό ×όέάά άάάάόγάάάά.

άόέό ύαόρ έέάάεί άά, όί ί όάί όάάίέάγέέό, έέέάέάγέέό άί
όάάά ύάίέάάάάύέ άόγέά ύάίάγάέάάόέέ έύίό όάάά όάάέό άθόέάέέ.
έέέάέάγέέό ύάάάάάάέ ίέίί όέόαόέ άόγεί ίάόέόάέάέό ύάέρ έάά
έύίό άόγέάέά όάάάέάάόέί ίέύέάάέό ύάάάάάέό ίόάάάόέ.
όάάάέάάάόέί ίέύέάάέό άόίό ίάέ όάύόάέάάά άρ έάάάέ έάάέάίέέ
έίάάόόέγέά ×όέάά άάάάάόγεί ί. άίέό ύάάάάάάέ ίέίί όέόαόέ
άόγεί ίάοάάέόάέάέό θί άέόέόόέά, όάάάάίάγ όάάά ύάίέάάάάάύέ έόέίέ
άόγέάάό άάέάόάάάάίάί, ίάέέ άάίί ύέέάάά ίί άάάάί άά άόάόάίάόέέέάί
×άόάά άί άάέάάέό όάίάγάέί ά.

όάίαιοέέάάόέάέ έάάέόάέόέόέέ, ίέίί όέόαόέ άόγεί ίάοάάέό
ό×έάάάάέ ύάέέυόάά, ίάάόάί όάάέόόάά άόάέέ ύάέυόάάά άό
ίί ίάάάάά. όάάόγεί όάεί άάάί άάάάέ άάίί ράάίέάίάί ίέίί όέόαόέ
άόγεί ίάόάάέόάάί έάάέό άάύβάάέό όάάά άέάάό, όί ίάέέγ άόγέάάέό
όάάάέάάάόέί ίέύέάάέό άίάέί άέόό ύάάάάάό ίί έόάίάά. ύάέυόάάά
άάάά έάίί ίέέ άάάάάίέέέ βάόέέ, άάίί ίάέίάόάί άό όάάόγεί
όάεί άάάί άάέό άόίάάέάί άά ύάάόάάάίάάά όάάόέάύί όέόί θόαθόέέάό.
όάάάί ίί όίέέ άάέάάέέόβέίάάόέέ όόέέάόέί άά άό άόέό
ύάίί όέίάάά, όάάάάίάγ άί άόίό άάάάά άόέέ όάάέό ×έίάίόόόέ
άθόέάέό όάάά άθόέάέέ ύάίάγáέάάά.

άοόάάί άό όάάάάί ίί όίέό ίέύάάέό όάεί άάάί άόέάέ
άόγέέάάεί άά. όαθαοέάάεί ύέ άόόάάόέέ όάάόγεί όάεί άάάί άάάάέό
όίόάάέάόί άά ύάθίτέέέά θόέάάόέάγέέό άά άόά ίάάέό έάάέόό×άέέ

ΑΑΤΙ ΑΕΕΙ ΑΑΕΟ ΟΑΑΑΑΑ. ΑΟΑΕΕ ΟΕΘΕΟ ΟΑΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΤΙ ΑΑΑΑΕ ΑΑΟ
 ΕΥΑΤΑΑΑΙ ΟΟΘΕΥΙ ΧΕΕΑΑ ΙΑΕ ΔΑΕΕ ΑΟΟΑΑΟΕ ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΤΙ ΑΑΑΟ, ΑΑΟ
 ΕΕΕΑΑΑΑΙ ΕΑΘΕΟΑΕΟ ΟΥΑΙ ΟΘΕ ΑΑΘΕΕΑΑΙ ΑΑ ΑΑΕΙ ΟΘΑΑΕΟ ΘΕΟΑΟ
 ΑΘΕΑΙ. ΙΑΕΕ ΑΘΥΕΑΕ ΧΑΘΕΑΤΕ ΘΑΟΑΕΑΑΕΟ ΑΑΕΑΟΑ ΑΟ ΑΟΟΓΑΑΑΙ.
 ΑΟΟΑΑΙ ΑΟ ΟΑΕΙ ΑΑΑΤΙ ΑΑΘΕΑΕ ΟΑΑΕΟΙ ΑΑΑ, ΟΙΙ ΕΑΑΕΕ ΟΑΑΘΥΕΙ
 ΟΑΕΙ ΑΑΑΤΙ ΑΑΑΑΕ ΑΑΑΑΕΘΥΤΑΙ ΟΑΕΥΟΑΘΕΕ ΘΑΟΟΑΕΟΙ ΑΑΑΕΤΙ ΑΕΟ
 ΟΑΕΙ ΑΑΑΤΙ ΑΑΑΑΑΑ, ΟΑΥ ΟΑΕΕΟΘΑΑ ΑΟΑΔΑΑΟ ΙΑΕ ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑ
 ΙΑΑΙ ΙΑΟΑΙ ΑΑΟ, ΙΑΕ ΧΑΘΟΙ ΑΘΕΑ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑΟ ΑΑ ΙΑΘΕΑΑΟ.
 ΟΑΕΥΟΑΘΕΕ ΘΑΟΟΑΕΟΙ ΑΑΑΕΤΙ ΑΕΟ ΟΑΕΙ ΑΑΑΤΙ ΑΑΕΟΑΑΑΙ ΑΑΓΟΑΑΑΑΑΕΕ,
 ΟΑΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΤΙ ΑΑΑΟ ΑΑΙΟΑΑΕΕΕ ΑΓΑΘΕΟΑΑΕ ΑΑΑΟΕΑΑΑΕ ΑΘΑΟ
 ΧΑΘΕΑΤΕ ΘΑΟΑΕΑΑΕΟ ΑΑΘΕΟΟ ΟΑΟΑΔΑΑ ΕΑΤΙ ΠΑΑΑΕΤΙ ΑΕΑΑΙ
 ΑΑΤΙ ΙΑΕΙΑΟΑ. ΑΟ ΑΟ ΑΘΕΟ ΧΑΘΑΕΟΘΕ ΟΑΕΘΕΕ, ΙΑΟΑΙ ΙΥΕΟΑ
 ΟΑΒΑΟΤΙ ΟΑΕΑΕΟ ΟΑΕΙΑΙ Α ΠΕΙΑ ΟΑΕΘΕΟ ΒΑΟΙΤΙ ΑΑΑΑΙΟ. ΕΑΑΕΕ ΟΑΑΘΥΕΙ
 ΟΑΕΙ ΑΑΑΤΙ ΑΑΑΑΕΟ ΕΕΕΑΕΑΥΕΟ ΟΑΙΑΑΑ ΑΑΕΑΟΕ ΑΑΕΑΑΕΟΟ ΧΕΑΑΑ
 ΕΙΘΕΑΕΑΕΟ, ΟΙΙ ΙΑΑΕΟ ΕΑΑΕΟΟ ΧΑΕΕ ΑΑΤΙ ΑΕΕΙ ΑΑΕΕ ΟΑΕΘΙΤΑΟ ΟΑΑΘΥΕΙ
 ΟΑΕΙ ΑΑΑΤΙ ΑΑΑ, ΟΙΙ ΙΑΕΕΥ ΙΙ ΕΕΕΑΑΟ ΕΑΘΕΟΑΕΟ. ΑΙ ΟΑΒΑΟΤΙ ΑΑΕΟ
 ΑΑΓΕΕΑΟΑΑΑ ΑΑΤΙ ΕΒΑΑΑΟ ΑΕΙ ΓΙΤΕΕΟ ΒΕΓΟΑΕΑΟ ΑΑ ΑΑΑΕΕ ΟΑΙΟΥΑΙ
 ΑΑΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΘΙΤΑΟ. ΙΙ ΒΙΑΙ, ΟΑΕΕΕΑΑΑΑΑ, ΟΑΘΡΕΕΑΕ ΕΟ ΑΟΑ
 ΑΘΥΕΑΕΑ 5%-ΕΟ Ι ΧΕΤΙ ΑΑΕΑΑΟ ΟΑΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΤΙ ΑΑΕΟ ΕΑΘΕΟΑΕΕΟ
 ΑΑΘΕΑΕΟ ΟΑ ΧΑΘΑΑΑ, ΟΘΑΟΟΔΑ, ΟΙΙ ΙΑΕ ΑΟΑΕΕ ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΤΙ ΑΑ ΑΟΑ
 ΑΘΑΕ.

ΑΘΥΕΑΑΕΟ ΟΑΑΕΑΑΑΟΕΤΙ ΙΕΥΕΑΑΕΟ ΕΓΟΘΕΟΟΟΙΑ ΘΟΑΘΟΕΕΑΥΕΥ
 ΙΙ ΕΟΑΤΑ ΘΙ ΑΕΘΕΟΘΕ ΟΑΑΑΑΕ - ΙΑΘΑΕΕΕ ΑΑ ΑΑΟΙ ΘΕΟΑΟΘΕΕ
 ΕΓΑΑΟΟΙ ΘΕ ΟΑΤΙ ΑΕΑΑ ΟΑΙΑΑΓΕΙΑ ΟΑΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΤΙ ΑΑΑΟΕ.
 ΙΕΓΙ ΘΕΟΑΟΕ ΑΘΥΕΙ ΙΑΘΑΑΕΟ ΑΟΟΑΑΙ ΑΕΟ ΟΑΙΕΑΑΑΑΑΟΕ, ΑΘΕΕ ΙΑΘΕΑ,
 ΕΓΑΑΟΟΙ ΟΟ ΑΟ ΑΘΓΑΑΙ ΑΑ ΕΑΘΕΟΑΕΑΑΑΑΙ ΑΑΑΕΟ ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΕΟ
 ΟΑΟΑΕΑΑΑ, ΔΙ ΕΤΙ, ΙΑΙ ΟΑ ΙΑΘΕΑ, ΙΕΓΙ ΘΕΟΑΟΕ ΑΘΥΕΙ ΙΑΘΑΕ ΑΘΕΑΙ
 ΟΑΑΑΑΑΟΑΑ ΟΑΟΑΙΟΕΕΤΙ ΘΟΙ ΥΑΘΑΑΕΟ ΒΥΑΟΙ. ΑΟ ΑΘΕΟ ΑΑΙΟΑΑΕΕΕ
 ΟΘΕΕ ΑΑ ΑΓΕΟ ΕΑΑΕΑΑΙ ΑΥΕΕΑΑΑ ΑΘΕΟ ΠΑΕΕΑΙ ΕΑΘΑΕ.

ΑΘΥΕΑΕΑ ΟΑΑΑΕΑΑΑΟΕΤΙ ΙΕΥΕΑΑΟ ΑΒΙ ΙΑΘΒΙ ΟΑΑΟ ΟΑΑΑΕΑΑΑΟΕΤΙ
 ΟΑΟΑΓΑΑΟΙ ΟΑΕΑΑΑΑΑΑ, ΟΙΙ ΕΕΕΑΥ ΕΑΕΥΟΑΑΑΑ ΙΑΝΙ ΘΕΟΑΟΕ
 ΑΘΥΕΙ ΙΑΘΕ ΑΑ ΑΑΕΑΑΑΟΕΕΑ 50%-ΑΕ ΙΑΘΕ ΑΘΥΕΑΑΕΟ ΟΑΡΑΓΕΟ ΟΑΙΑΑ
 ΙΕΙΑΘΕΙΟ ΘΑΑΑ ΑΘΥΕΙ ΙΑΘΑΑΟ ΒΕΓΑΑΑΑΑΕΕ, ΟΙΙ ΕΟ ΙΑΕΑ ΑΘΕΟ
 ΟΑΕΟΥΕΑΤΙ Ο ΙΕΘΕ ΑΘΥΕΑΕ ΕΙ ΧΑΘΑΑ, ΟΑ ΧΑΘΑΑΥ ΙΑΙ ΟΑΕΟΥΕΑ ΘΑΑ
 ΑΘΥΕΑΑΕ. ΑΟ ΑΘΕΕΙ ΟΑΑ ΑΘΑΕΟ ΙΑΝΙ ΘΕΟΑΟΕ ΑΘΥΕΙ ΙΑΘΕΟ ΔΑΘΑΑΟ.

ΑΘΥΕΕΟ ΟΑΙΟΘΕΕΕΑΤΕ ΧΑΘΕΟ ΑΑΑΑΑΓΕΟ ΟΟΘΕΥΙ ΧΕΕΕ ΙΑΘΑΓΕΑΤΕ
 ΑΟΟΑΑ ΑΟ ΑΟΟΑΑΙ ΑΟ. ΙΑΑΕΟΙΕΑΘΕ ΟΑ ΧΑΘΑΑ ΟΑΕΑΘΟΘΕ ΘΟΙ ΥΑΘΕΑ
 ΑΑ ΑΟΑ ΙΑΕΑΘΟΘΕ. ΙΙ ΒΙΑ ΑΑΟ ΕΑΟΑΓΑΟ ΟΑΙΕΑΑΑΑΟ, ΟΙΙ
 ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΙ ΟΕ ΧΑΘΕΑΙ ΑΑΕΑΑΟΕΑΑΕΕ ΙΕΓΙ ΘΕΟΑΟ ΑΘΥΕΙ ΙΑΟΟ
 ΟΑΟΑΙΟΕΕΤΙ ΟΑΕΑΕΟ ΙΕΑΙΟΕΙΟ. ΑΓΑΓΑΑ, ΟΑΟΑΡΕΑΑΑΕΕΑ ΟΑΑΕΑΑΕΤΙ Ε,
 ΟΙΙ ΘΕΑΑ ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΟΕΕ ΙΕΥΕΑΑΑΕ ΟΑΙΟΘΕΕΕΑΙ ΧΑΘΑΑ ΙΙ ΔΑΑ.
 ΕΟ ΕΙ ΓΕΘΑΟΘΕΕ ΑΘΥΕΙ ΙΑΘΕ ΙΕΕΥΙΑΑΟ, ΟΙΙ ΙΕΘΕ ΑΘΥΕΑΑΕΟ

ΑΑΤΙ ΟΥΕΑΑ ΑΟΑΟΙΟΕΕΕΑΙ ×ΑΟΑΑ ΤΙ ΔΑΑ, ΙΑΟ ΟΑΟΡΕΕΑ ΙΕΙΑΟΕΙ Ο
ΟΑΟΙΟΕΕΙ Ο. ΙΕΟΔΑΑΑΑΑ ΑΙΕΟΑ, ΟΑΙΟΕΕΕΑΙΕ ×ΑΟΕΟ ΑΑΑΑΙΕΟ
ΙΑΘΑΙΕΑΙΕΟ ΑΑΔΑΒΑ ΑΑ ΑΙ ΙΕΙΑΟΕΟΕΑΑΕΕ ΟΑΘΙΕΑΙ ΑΑ
ΟΑΟΡΕΑΑΕΕΑ.

ΕΙ ΘΑΟΕΙ ΑΕΟ ΑΑΠΑΕΙ ΑΑΟΕ, ΟΙ ΑΑΟΑΥ ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ
ΟΑΟΙΟΕΕΙ Ο ΙΕΟ „ΙΑΒΑΟΙΑΕΑ ΟΑΟΑΑΑ“ ΕΑΤΙ ΙΕΟ 53³ ΙΟΔΕΕΟ
ΤΙ ΘΙΑΑΑΑ ΟΑΟΑΟΑΟΕΕ ΕΥΙ ΟΑΘΙΑΕΑ ΟΑΙ ΕΙΤ ΑΑΑΒΟΑΑΟΕΕΑΕΟ
ΙΕΟΑΑΙΑΑ, ΙΑΘΕΑΕΕΑ ΟΑΙΑΑΙΕΙΑ ΟΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕ ΑΟ
ΑΑΙΔΙ ΟΥΕΑΕΑΑ ΑΘΥΕΑΕΟ ΟΑΑΕΑΑΟΕΙ ΙΕΥΕΑΑ, ΙΑΟΑΙ ΙΑΕΕ
ΙΑΑΙ ΙΑΟΑΙ ΑΕΟ ΑΑΟΑΟΑΟΑΕΟ ΕΑΙ ΑΑΕΑ ΕΙ×Ι ΟΙΑΥΕΑ ΑΟ ΑΟΕΟ.

ΑΕΙ ΑΑΑΑ, ΟΑΙΑΒΑΟΙΑΙ ΟΑΙΟΕΑΕΕ ΕΟΑΑ ΤΙ ΒΥΙΑΕΕΕ, ΟΙΤ ΟΑΥ
ΙΑΟΕΑ ΒΕΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕ, ΙΕΕ ΙΑΟΕΑ Ο×ΕΑΑΑΕ ΑΑ ΙΑΕΕ ΑΥΑΕΟ
ΔΑΘΕΟΔΕ. ΑΟ ΑΟΕΟ ΟΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ
ΙΟΑΑΙΕΑΥΕΟΕ-ΟΑΙΟΕΕΑΟΕΑΕ ×Ι ΟΙΕΟ ΕΑΕΟΑΑΑ ΑΑ ΑΑΤΙ ΟΕΥΔΑΟ
ΟΑΑΑΙ ΤΙ ΟΙΕΟ ΒΕΙΑΑΥΙΑΑΑΙ ΑΑΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΙΑ-14
ΙΟΔΕΕΑΙ.

11. ΤΙ ΒΙΑΙ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΟΑΔΕΙΒΕ×Ι ΙΕΙΕΟΟΕΟ
ΑΕΙ ΤΙ ΙΕΕΟΔΕ ΟΑ×Ι ΟΙΑΑΕΟ ΟΑΕΕΔΑΑΟΕ ΙΕΑΑΟΙΑ ΙΟΥΑΑΕΙΑ Θ.
ΘΙ ΘΟΑΟΑΕΕΙΑ, ΟΑΑΑΙ ΤΙ ΟΙΕΟ ΙΕΟΑΕΟ ΑΟΥΕΑΑΕΙ ΑΑΕΑ ΟΑΟΑΟΕΟΑ
ΑΥΙΕΥΙΑ, ΟΙΤ ΟΑΕΟΔΕ ΟΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΕΟ ΟΕΥΔΑΕ ΙΥΕΟΑΑ.
ΟΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΕΟ ΟΑΘΙΑ ΡΕΟΕΑΑΑΑ ΑΑΙΔΙ ΟΥΕΑΕΑ
ΘΕΕΑΟΕΑΑΕΟ ΑΕΕΕ. ΟΑΑΑΙ ΙΟΔΕΕ ΑΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΟ ΑΑΑΑΟΥΑΟ
ΟΑΕΟΔ ΟΑΕΥΟΑΟΕΕ ΔΑΟΔΕΟΙΑΑΑΕΙ ΑΕΟ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΑΑ. ΟΑΑ
ΟΑΙΕΔΑΑΑΑΟΕ ΑΟ ΟΑΟΡΕΑΑΑΕΕ ΕΘΙΑΙ ΑΑ, ΟΑΑΑΙΑΥ „ΙΑΒΑΟΙΑΕΑ
ΟΑΟΑΑΑ“ ΕΑΤΙ ΙΟΥ ΑΟΕΟ ΑΑΘΙΑ, ΟΙΤ 50-ΑΑ ΙΑΘΕ ΔΑΟΟΙΕΙ ΟΕΟ
ΑΟΟΑΙ ΑΕΟ ΟΑΙΕΔΑΑΑΑΟΕ, ΟΑΒΑΟΙΤ, ΑΑΟΑ ΕΙΤ ΔΑΟΑΟΕΑΕΟΑ, ΟΑΘΥΕΙ
ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ ΙΟΑΑΙΕΑΥΕΟΕ-ΟΑΙΟΕΕΑΟΕΑΕ ×Ι ΟΙΕΕ ΟΙΑΑ
ΟΑΙΤ ΟΑΕΕΑΑΟ. ΟΑΑΑΙ ΤΙ ΟΙΑ ΕΥΙ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ ΟΕ ΑΟΑΑΟΕΕ
ΟΑΕΙ ΑΕΟ ΟΑΙΟΕΕΑΟΕΑ ×ΑΟΕΑΑΟΕ ΤΙ ΘΥΑΑΕΟ ΙΥΑΑΕΙΑΑ ΑΑ ΑΙ
ΙΕΑΙΕΟ ΙΕΟΒΑΕΟΑΕΑΕΟ ΟΑΘΕΑΕΑΟΙ ΟΑΟΑΕΑΑ. ΑΟΑΑ ΤΙ ΔΑΑ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΑΤΙ ΠΑΑΑΕΙ ΑΕΟ ΟΑΟΑΑΙΤΙ ΟΙ ΑΑΟΕ ΤΙ ΟΑΑΙΑ
ΑΑΟΙ ΕΑΑΟΕΟΟ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΟΑΕΙΑΑΙ ΤΙ ΟΙΑΑΕΑΙ.

ΙΕΤΙ ΟΕΟΑΔΕ ΑΥΕΙ ΙΑΟΑΕ ΑΑΟ ΟΘΙΕΑΙ ΑΑΑΟΕΙ ΕΑΑΟ
ΙΑΝΙ ΟΕΟΑΟ ΑΥΕΙ ΙΑΟΑΟ ΑΑΑΒΟΑΑΟΕΕΑΑΕΑ ΙΕΟΑΑΟΕ. ΕΟΕΤΕ Ο×ΟΙ
ΙΥΕΟΑ ΕΙΑΑΟΟΙ ΟΑΟ ΒΑΟΙΤ ΑΑΑΙΑΙ, ΑΕΑΟΑ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ
ΔΑΟΟΙΕΙ ΟΑΟ ΑΑ ×ΑΘΟΙ ΑΟΕΑΑ, ΑΕΑΕΑΑΙΑΑΟΑΥ ΑΑΟ ΕΟΑΑΑΙ. ΑΘΑΑΙ
ΑΑΤΙ ΙΑΕΙΑΟΑ, ΑΘΥΕΑΕΟ ΟΑΑΕΑΑΟΕΙ ΙΕΥΕΑΑ ΟΑΙΟΕΕΕΑΙ ΑΕΑΟ
ΒΑΟΙΤ ΑΑΑΙΟ.

„ΙΑΒΑΟΙΑΕΑ ΟΑΟΑΑΑ“ ΕΑΤΙ ΙΕΟ 53³ ΙΟΔΕΕΕ ΔΑΑΑ ×ΕΙΑΙΟΟΕ
ΑΘΕΑΕΟ ΕΑΕΟΙ ΑΟΕΑΕ ΟΑΥΑΕΑ. ΟΑΟΡΕΑΑΑΕΕΑ, ΟΙΤ ΙΕΤΙ ΟΕΟΑΟΙΑ
ΑΘΥΕΙ ΙΑΟΙΑ ΙΕΟΑΑΟΕΕ ΕΑΙΔΑ ΑΑΑΑΙΑΙ Ο ΟΑΑ ΟΑΘΙΑΟΕ. ΑΟ ΑΟΟΑΙ ΑΟ
ΟΑΑΑΙ ΤΙ ΟΙΕΟ ΤΙ ΘΙΑΑΑΕΟ ΟΑΕΙΑ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑΕΟΙ ΑΑΑ,

ΓΑΡΟΑΙ ΕΙΘΗ ΟΥΓΕΘΕ ΟΟΕΑΟΕΙ ΑΑΕΟ ΟΟΕΥΙ ΧΕΟΑ ΑΑ
ΑΑΟΙ ΓΕΑΥΕΟ ΕΑΕΟΑΕΟΕΟΕ ΕΟ ΑΟΥΕΑΑΑΕΕΑ. ΕΟ ΑΟΑΑ ΑΑΕΟ
ΟΑΟΒΥΙ ΑΟ ΧΑΟΕΑΤΕ ΘΑΥΑΕΑΑΕΟ ΑΑΕΟΕΟΑ ΑΑ ΑΕΙ ΓΙ ΓΕΕΟ
ΑΑΓΑΕΕΑΟΑΑΟ.

12. ΘΑΥΕΑΕΕΟΟΙΑ, ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΟΕΑ ΓΑΥΓΕΑΟΑΑΕΑ
ΟΓΕΑΑΟΟΕΟΑΟΕ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΟΕΙ ΕΕΟ ΑΕΟΘΟΙ ΟΙΑ, ΘΟΙ ΧΑΟΙ ΟΙΑ Ε.
ΕΑΙ ΟΕΑΙ ΑΥΓΕΥΙΑ, ΟΙ ΓΙ ΕΙ ΓΟΕΟΟΥΕΕΟ 21-Α ΓΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ
ΘΟΙΘΟΕ ΕΥΑΑΟ ΕΕΕΙ ΑΟΕΕ ΘΕΟΕΟ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑΑΟ.
ΕΙ ΓΟΕΟΟΥΕΑΟ ΑΟ ΑΕΓΟΑΟΑΟΑΟ ΟΑΕΟΕΟΑΑ ΓΙ ΓΑΑΑΕΑΓΕΑ ΕΟ ΑΟΑ. ΑΟ
ΟΧΕΑΑΑ ΟΓΑΑ ΑΑΑΕΑΓΕ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΓΑΟΑΕΟΕΟΕ ΟΑΙΟΕΕΑΟΕΑΕ
ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΓΑΑ, ΟΑΑΕΓΒΕΧΙΟ ΓΑΟΕΑΓ ΓΕΟ ΟΑΕΟΕΟΑΑΑΟΕ ΟΕΑΓ ΓΙ
ΟΑΟΑΑΕΟ ΟΑΓΕΑΑΑΑΟΕ, ΟΑΟΥΑΕΕΕ ΒΑΟΑΑΟ ΟΑΕΙ ΓΟΕΟΟΥΕΓ
ΟΑΟΑΙΟΕΕΓ ΟΕ. ΑΓΑΟΕ ΑΕΕΓΑΑΑ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΕΙ ΓΟΕΟΟΥΕΟΟΕ
ΟΧΕΑΑΕΟ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΟΟΑΕΓΑ ΓΙ ΘΑΑΕ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΓΓΕΥΑΓΕΓΑΑ,
ΟΙ ΓΑΕΕΥ ΟΑΑΕΓΒΕΧΙ ΑΑΕΕΟΟΧΕΑΑΟ ΑΕΥΟΑΑΟ.

ΕΙ ΓΟΕΟΟΥΕΕΟ 21-Α ΓΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΘΟΙΘΟΕ ΑΟ ΕΥΑΑΟ
ΑΑΟΓ ΕΟΟΟΟ, ΟΑΟΑΟΑΓΕΟΟ ΑΑ ΟΑΟΑΕΥΟΑΑ ΟΑΕΟΕΟΑΑΑΟ. ΕΕΕΑΑ,
ΕΥΑΑΟ ΕΟ ΑΟΑ ΑΟ ΓΙ ΟΙΑ ΟΑΕΟΕΟΑΑΑΟ ΕΑΓ ΓΑΑΑΕΕΟ ΟΑΟΑΕΟΑΑΑΓ,
ΑΕΓΑΕΕΟΟΕΑ, ΟΑΑΑΓΑΥ ΟΑΟΑΑ ΑΑΟ ΟΓΑΑ ΑΑΑΕΑΓΕ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ
ΟΕΓΑΑΟΟΕΟ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΑ. 21-Α ΓΟΑΕΕΟ ΓΑ-2 ΘΟΙΘΟΕΕ
ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕ ΟΑΟΓΕΓΕ „ΟΑΕΥΟΑΑ“ ΑΟ ΟΓΑΑ ΕΘΓΑΟ ΑΑΑΑΟΕΕ,
ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΓΑΑΟΕΟΟΕ ΕΑΟΑΓ ΟΕΑ, ΟΙ ΓΕΕΕΑΥ ΟΑΑΕΓΒΕΧΙ
ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑΑΟΕ ΑΟΑΑΑ. ΑΟ ΑΟΕΟ ΘΓΑΕΟΕΟΟΕ ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΓΑΑ,
ΟΙ ΓΕΕΟ ΓΕΑΑΑΕΕ, ΕΑΓ ΓΑΑΑΑΕΕ ΕΓ ΓΕΟΑΟΟΕΕ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ
ΓΑΕΑΘΟΕΑ, ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΟΕΑΕ ΟΑΑΕΟΓ ΑΑΕΟ ΑΟΑΑΓ ΑΕΟ ΟΑΓΕΑΑΑΑΟΕ, ΑΓ
ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΕΓΑΑΟΟΟ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΑΑΟ. ΕΑΓ ΓΑΑΑΑΕΕ ΑΟΑ ΓΑΓ ΕΓ Α
ΟΑΑΟΓ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΧΑΟΕΑΑΟΕ ΑΕΑΕΑΟ ΑΓΑΟ, ΑΟΑΓΑ
ΕΑΘΡΓ ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑ ΟΟΕΑΟΕΓ ΑΑΑΟΕΥ. ΟΑΕΥΟΑΑΑ ΓΑΟΕΓ ΕΡΑΓΟ
ΓΑΑΑΟΕΟΟ ΑΟΕΑΕΟ ΑΑ 21-Α ΓΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕ ΕΓ
ΟΑΓΕΑΑΑΑΟΕ ΑΑΕΟΑΑΑΑ, ΟΙ ΑΑΟΑΥ ΟΑΕΙ ΓΟΕΟΟΥΕΓ ΟΑΟΑΙΟΕΕΓ
ΑΑΑΑΑΑΓΟ, ΟΙ Γ ΕΑΓ ΓΑΑΑΑΕΕ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑΕΟ ΟΕΓΑΑΟΟΕΟ
ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΕΟΑΟ, ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΟΕΑ ΕΓΟΑΟΑΟΕΑΓ ΑΟΕΑΑ ΑΑΟΓ ΑΓΑΑ ΑΟ
ΕΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟ ΓΑΟΑΕΟΕΟΕΟ ΕΓΟΑΟΑΟΟ. ΑΓΕΟ ΑΑΑΑΓΑ ΕΕ ΑΑΑΑ
ΕΑΓΑΕΓ ΓΕΑΟΑΑΕΟ ΘΟΕΓΥΕΘΕΟ ΟΑΧΡΑΑΕΑ.

ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΟΕΑΕ ΟΑΑΕΟΓ ΑΑΑ ΑΟ ΟΓΑΑ ΑΑΑΕΑΕΑΓ Ε
ΓΑΓ ΕΓ Α ΟΑΑΕΓΒΕΧΙ ΕΓΟΑΟΑΟΕΑΓ. ΑΑΓΟΑΑΕΕΑΑΕ ΟΑΓΕΑΑΑΑΟΕ
ΟΑΟΑΟΕΑ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΟΕΑ ΕΓΟΑΟΑΟΕΑ, ΟΑΑΟΥΕΓ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ
ΑΟΓΑΑΑΕΑ ΑΑ ΟΑΟΑΑΓΕΟΑΑ, ΑΟΥΕΑΕΑ ΟΑΕΟΕΟΑΑΑΟ ΟΑΑ ΟΓ ΓΕΑΕΟΟΕ
ΑΑΟΑΕΟΕΑΑ ΑΑΟ, ΟΙ ΓΑΕΕΥ ΑΑΓΘΟΓ ΑΑΑΟΕΕΑ ΑΟΑ ΟΑΑΟΓ
ΕΓΟΑΟΑΟΕΕ, ΑΟΑΓΑΑ ΕΑΕΕ ΑΓ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ ΑΟΓΑΑΕ.

ΕΙ ΓΟΕΟΟΥΕΕΟ 21-Α ΓΟΑΕΕΟ ΓΑ-3 ΘΟΙΘΟΕ ΒΕΓΑ ΘΕΑΓΕΑ
ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΕΟΑΑΟΕΑΑ, ΓΕΟΕ ΘΓ ΓΑΟΕΑΕ ΓΑΑΟΑ ΑΑΓ ΑΕΟ. ΑΓΑΟ

ΑΟΑΕΕΑΟΕ ΟΑΑΟΕΙ ΑΟΑ ΑΘΑΟ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΕΓΑΑΟΟΕΟΑ ΑΑ
 ×ΑΟΑΕΑΕΟ ΑΑΑΑΑΓΑΟΕΑΙ. ΑΟ ΓΙ ΟΙΑ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΑΑΟ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ
 ΟΑΑΕΟΙ ΑΑΕΟΑΕΑΕΟ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΑΙ ΟΕΓΑΑΕΟ ΘΕΟΙ ΑΑΑΟ ΑΑ
 ΟΑΟΟΓΑΑΕΥΙ ×Ο ΓΑΟΑΕΟΕΟΕΟ ΟΑΕΑΓΑΑΙ ΑΓΑΕΥΑΟΟΑΑΑΟ. ΟΑΙ ΟΕΓΑΑΕΟ
 ΟΑΓΕΑΑΑΑΟΥΕ ΟΑΑΑΕΓΒΕ×ΙΟ ΟΙ ΕΕ ΑΑΑΑΓΒΥΑΑΟΕΑ. ΟΑΙ ΟΕΓΑΑΑΟ
 ΟΙ ΑΑΕΕΑΕΟ ΟΑΑΑΕΓΒΕ×Ι ΑΑΓ ΟΥΕΑΕΑΑΟ ΑΑ ΟΑΑΟΙ ΕΓΟΑΟΑΟΑΕΟ
 ΑΟΑΑΓ ΑΕΟΑΟ. ΕΟΓΥΑ, ΘΑΘΟΕΕΑΟΥΕ ΑΟΕΟ ΕΟΑΕΕ ΟΑΓΕΑΑΑΑΕΥ,
 ΟΙ ΓΕΑΑΟΑΥ ×Ι ΟΙΑΕΟΟΑΑ ΟΑΙ ΟΕΓΑΑΑΑ ΑΑΟ ΟΑΑΕΑΕΕΕ, ΓΑΟΑΙ
 ΟΕΑΓΑΑΟΑΑΑ ΟΑΙ ΟΕΓΑΑΑΟ.

II

1. ΟΑΕΙ ΘΟΓ ΟΑΥΕΙ ΟΑΓΑΟΕΕΕΟ ΕΓΟΟΕΟΟΟΕ, ΟΙ ΓΕΕΟ
 ΟΑΟΑΑΓΕΟΑΑΥ ΑΓΑ ΕΟ ΕΓ ΒΕΓΑΘΕΟΓΑΕΟ ΑΟΑΑΓ ΑΕΟΑΟ ΑΑ ΑΑΟΕΑΑΟΕΕ
 ΘΟΓ ΥΑΑΟΟΑΑΕΕ ΑΑΑΑ ΓΕΓΓΟΕΟΑΟΕ ΑΘΥΕΓ ΓΑΟΑΕΟ ΟΑΕΟΕΟΑΑΑΟΥΕ
 ΑΟΑΑΟΕΕ ΑΘΥΕΑΕΟ ΟΑΑΕΑΑΑΟΕΓ ΒΑΟΕΕ ΓΕΥΕΑΑΑ ΓΑΝΓ ΟΕΟΑΟΕ
 ΑΘΥΕΓ ΓΑΟΑΕΟΑΕΑΕΟ, ΟΥΑΓ ΑΟ ΑΟΕΟ ΟΑΕΥΑΑΟΑΑΟΑΕΕΟ
 ΑΑΓΑΕΕΑΟΑΑΟΕΕ ΕΟ ΑΑΓΑΕΕΑΟΑΑΑΕ ΟΑΑΑΕΓΒΕ×Ι ΑΑΕΟ
 ΕΑΓΓ ΠΑΑΑΕΓ ΑΕΟΑΕΑΕΟ. ΟΑΑΑΑΟΑΑΑ ΟΑΑΑΕΓΒΕ×Ι ΟΕ ΑΑΓΟΑΑΑΑΑΟΕΕΑ
 ΑΘΥΕΑΕΑ ΟΑΑΕΑΑΑΟΕΓ ΓΕΥΕΑΑΕΟΑ ΑΑ ΑΓ ΑΑΕΕ ΑΑΓΑΓ ΟΥΕΑΕΑΑΟΕΕ
 ΓΕΓΓ ΟΕΟΑΟ ΑΘΥΕΓ ΓΑΟΕΑ ΟΑΑΘΥΕΓ ΟΑΕΙ ΑΑΑΓ ΑΑΕΑΑΓ ΑΑΟΕΥΑΑΕΟ ΕΟ
 ΑΑΓΑΑΓΕΟ ΟΑΑΟΕΕΟΑΑΑ, ΕΟΓΥΑ ΟΑΑΑΑΓ ΑΟΑΟΓ ΑΑΟ ΑΑΓΑΑΟΑ ΕΟ
 ΑΑΟΑΓΓΑΑ, ΟΙ Γ ΑΓ ΘΟΓ ΥΑΑΟΟΕΟ ΓΓΒΑΟΟΕΑΑΑΑΕΕ ΓΓΟΙΑΑΕ ΟΓΑΑ
 ΟΑΑΟΑΑΑΓΑΑΓ ΑΑΟ ΟΑΟΑΑΓΕΟ ΟΑΑΑΕΓΒΕ×Ι ΟΕ ΓΓΘΓΑΑ ΕΓ ΓΟΟΕΟΟΥΕΑΟ,
 ΓΕΟ ΓΓΟΙΑΑΟΑ ΑΑ ΘΟΕΓΥΕΑΑΟ. ΑΓ ΑΟΓ Ο ΑΑΓΟΑΕΟΕΟΑΑΟΕΕ ΟΟΑΑΥΑΑΑ
 ΟΓΑΑ ΑΑΓΑΑΕΕΑΑΟ ΑΘΥΕΑΕΑ ΟΑΑΕΑΑΟΕΓ ΓΕΥΕΑΑΕΟ
 ΓΑΟΑΑΟΕΕΟΑΑΑΕΕ ΓΓΟΓΕΟ ΟΕΓΑΑΟΟΕΑ, ΕΓ ΟΑΓΑΟΕΕΑΑΟΕΑ
 ΕΓΟΑΘΒΟΑΟΑΥΕΑΕΑ, ΟΓΓΑΕΕΥ ΟΑΓΓΑΕΑΑΑΕΑ ΕΑΓΓ ΠΑΑΑΑΕΓΑ ΑΑ
 ΓΓΥΑΓΟΕΕΑ „ΓΑΒΑΟΓΑΕΑ ΟΑΟΑΑΑ“ ΕΑΓΓ ΓΕΟ 53³ ΓΑΕΟΥΕ.
 ΑΥΟΑΓΕΥΓΑΕΑ, ΟΓΓ ΑΟΕΕΑ ΑΓ ΑΑΑΑ ΟΑΓΑΟΕΕΕΟ ΕΓΟΟΕΟΟΟΕ, ΑΓ ΕΓ
 ΓΑΓ ΟΑ ΓΕΟΕ ΟΑΓΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΑΑ×ΓΟΓΑΑ, ΟΓΓΑΕΕΥ ΟΑΕΡΕΑΑΑ
 ΟΑΑΟΑΑΑΓΑΑΓ ΑΑΟ ΑΓ ΑΟ ΟΑΑΟΑΑΑΓΑΑΓ ΑΑΟ ΕΓ ΓΟΟΕΟΟΥΕΑΟ.
 ΟΑΕΓ ΓΟΟΕΟΟΥΕΓ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓ ΟΑΑΑΑΓ ΓΓΟΓΕΟ ΕΓ ΓΟΟΕΟΟΥΕΟΟΓΑΕΟ
 ΑΑΓΑΕΕΑΕΟΑΟ ΟΓΑΑ ΟΑΓΓ Ε×ΑΟΑΕΓΟ ΑΘΥΕΑΕΑ ΟΑΑΕΑΑΑΟΕΓ ΓΕΥΕΑΑΕΟ
 ΓΑΓ ΕΓΑ ΓΓΘΓΑΑΕ ΒΑΟΕΟ ΕΓ ΓΟΟΕΟΟΥΕΟΟ-ΟΑΓΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΟΑ×ΑΟΑΑΕΕ.

2. ΟΓΑΓ ΟΥ ΑΥΕΓΕΥΓΑ, „ΓΑΒΑΟΓΑΕΑ ΟΑΟΑΑΑ“ ΕΑΓΓ ΓΕΟ 53³
 ΓΑΕΕ, ΑΑΟΕΑΑΟΕΒΕΕΑΑ, ΟΑΕΥΑΑΟΑΑΟΑΕΟΕ ΑΑΓΓ ΥΑΕΕΑΑΑΟ
 ΑΓΥΑΟΑΑΑ. ΕΑΓΓ ΓΥΑΓΓ ΘΓΑΑΑΑΕΕ ΘΟΓ ΥΑΟΥΕ ΑΑΓΑΕΕΑΟΑΑΟΕΕ
 ΟΑΑΑΕΓΒΕ×Ι ΑΑΕΟΑ ΑΑ ΟΑΑΟΕΑΥΓ ΟΕΟΓ ΓΟΑΑΓΕΑΥΕΑΑΕΟ ΘΟΓ ΑΟΑΟΟΕΕ
 ΑΑΓΓ ΥΑΕΕΑΑΕΟ ΑΑΕΑΟΑΑΑ ΓΕΟΑΟΑΕΓΑΑΑΕΕΑ, ΓΑΟΑΓ ΑΟ ΑΟ ΟΓΑΑ
 ΕΥΓ Ο ΕΑΕΕΓΕΑΓΕ. ΑΑΓΓ ΥΑΕΕΑΑΕΟ ΑΑΕΑΟΑΑΕΟΑΟ ΓΑΑΑΑΑΕΓ ΑΑΟΥΕΑ
 ΓΕΟΑΥΑΕ ΟΑΓΑΑΓΕΓΑ ΑΑΟΑΓΓΑΑ. ΘΕΟΑΑΕ ΟΕΑΟΥΕ, ΕΓΘΕΑΓΑΓΟΕΟΑΑΟΕΕ
 ΕΓΟΟΕΟΟΟΕΟ ΟΕΓΑΑΟΟΕΟ ΘΑΟΕΟΕΕ ΑΑΟΟΕΑ ΟΓΑΑ ΕΑΑΟΑΑΑΓ ΑΑΟ

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟ-ΟΑΙΟΕΕΑΟΕΑ ΟΕΑΟΥΑΥΕ.
 ΕΙΘΕΑΙΤΙΟΑΥΕΕΟΑΟ ΟΑ×ΟΡΑΕΕΑΙΑΑ ΟΙΑΑ ΕΘΙΑΟ ΟΑΟΒΑΑΕΕΕΕ ΑΙΑ ΕΟ
 ΕΙ ΕΙΟΟΕΟΟΟΕΟ ΑΟΟΕ, ΙΕΟΕ ΑΑΑΕΕΕ ΑΟΙΑΓΟΕΕ ΟΑΙΟΕΕΕΟ
 ΟΕΟΟΑΙΑΥΕ. ΙΑΙ ΕΙ Α ×ΙΟΙΑΕΟΟΕ ΙΟΑΑΑΟΑΑ ΑΟ ΓΕΥΙΑΑΟ
 ΟΕΙΑΑΟΟΙ ΑΟΕΑ ΙΟΑΑΑΟΑΑΑΟ. ΑΟΑΑΑ ΟΙΑΑ ΕΘΙΑΟ ΑΑΙΑΕΕΕΑΑΟΕΕ ΕΙ
 Ο×ΑΟΙ ΟΕ ΑΟΟΑΑΟΕΕ ΙΑΑΙ ΙΑΟΑΙ ΑΑ ΑΑ ΘΑΟΟΘΑΘΟΕΑΑΑΕ, ΟΑΑΥ ΟΙΑΑ
 ΙΙ ΑΑΟ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΑΑΕΕ ΕΙΟΟΕΟΟΟΕΟ ΑΑΙΑΟΑΑΑ, ΑΑΕΑΕΑΟ
 ΟΑΟΡΕΙ ΟΑΑΑΑΑΕΟ ΘΟΙ ΑΓΙ ΑΕΟΑΑΑ. ΑΑΟΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΑΕΕΑ, ΟΙ Ι
 ΟΑΕΙ ΘΒΙ ΟΑΥΕΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ, ΕΟΑΑΑ ΟΙΑΙ ΟΥ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΟΑΑΑ
 ΑΑΟΑΑΑΕΟ, ΑΑΙΑΕΕΑΟΑΑΑ ΑΑΙ ΕΟΥΕΟΟ ΘΟΙ ΥΑΟΟ ΒΑΟΙΙΑΑΑΑΙΟ ΑΑ
 ΙΕΙ ΑΕΙΑΟΑΙ ΑΟ ΑΙΑ ΕΟ ΕΙ ΟΑΑΕΙΒΕ×ΙΟ ΑΕΙ ΙΙ ΙΕΕΟΕ
 ΙΑΑΙ ΙΑΟΑΙ ΑΕΟΑ ΑΑ ΑΑΙΑΕΕΑΟΑΑΕΟ ΘΑΟΟΘΑΘΟΕΑΑΑΕΟ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΑΕΟ
 ×ΙΙΑ. ΙΑΟΑΑ ΟΕΟΕΕΑ ΑΟΕ ΙΙ ΥΑΙΟΕΙ ΑΑΥΕ ΑΘΟΙ ΑΕΟΑΑΟΕΕ
 ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΙΙ ΑΑΕΕΟ ΟΑΑΑ ΑΑΟΑΙΙΑΑΑΑΕΑ Α×ΑΘΟΟΟΕ ΙΙ ΟΑΑΑΑ.
 ΑΘΑΑΑΙ ΑΑΙ ΙΑΕΙΑΟΑ, ΙΟΕΕΥΑΑΑΟ, ΟΙ Ι ΑΟΑ ΕΟ ΕΟ ΙΙ ΟΙΑ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ
 ΒΑΟΙΑΟΑΑΟΕΕ ΕΥΙ ΑΟΕ ΟΑΑΕΙΒΕ×ΙΟΕ, ΑΟΑΑΑ ΑΟΥΕΑΑΕΑΑ
 ΒΑΟΙΑΟΑΑΟΕΕ ΕΘΙΑΑΑ ΟΑΑΑ ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑ, ΑΕΙ ΙΙ ΙΕΕΟΟ, ΟΙ ΥΕΑΕΟΟ
 ΑΑ ΘΙ ΕΕΟΕΕΟΟ ΑΑΟΑΙΙ ΟΥΕ, ΥΑΙ ΙΕΕΑΑΕΟ ΑΕΑΕ ΑΟΕΟΑΕ ΑΘΑΟ.

3. ΟΑΑΑΑΙ ΙΙ ΟΙΕΟ, „ΙΑΒΑΟΙΑΕΑ ΟΑΟΑΑΑ“ ΕΑΓΙ ΓΕΟ 53³ ΙΟΑΕΕΟ
 ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΕΟ ΟΑΕΕΑΕ ΑΑΟΙΟΕΕΑ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 21-Α ΑΑ ΙΑ-
 14 ΙΟΑΕΑΑΕΑΙ ΙΕΙΑΟΕΑΑΕΕ. ΕΘΙΥΑ, ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΙΕΑΟ
 ΑΑΙΟΑΕΟΕΟΑΑΟΕΕ ΟΟΑΑΟΥΑΑΑ ΕΘΙΑ ΑΑΙΑΑΑΕΕΑΑΟΕΕ ΟΑΑΑΑΙ ΙΙ ΟΙΕΟ
 ΟΑΟΑΑΑΙΕΟΙ ΑΑΕΑ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 21-Α ΙΟΑΕΕΑΙ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΟΑΑΑΑΑ
 ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑΟ. ΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΥΕ, ΟΙ ΙΑΕΙΑΥ
 ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΘΟΑΙΙΑΟΕΑΥΕΑΑ ΕΑΑΕΟ ΟΙΕΑΑΟΑΟ ΙΕΑΙΑΑ ΑΑΙΙΑΥΑΑΑ
 ΑΕΙ ΙΙ ΙΕΕΟΟΕ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ, ΑΑΙΙΕΟΑΟΕΟΕΕ, ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΑΑ
 ΟΙ ΥΕΑΕΟΟΕ ΟΑΑΕΙΒΕ×ΙΟ ΑΑΙΕΑΕΑΟΑΑΑ, ΟΑΑΕΙΒΕ×ΙΟ ΙΕΑΟ
 ΑΑΟΑΟΑΑΟΕΕ ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΘΙ ΕΕΟΕΕΑ ΑΑ ΕΑΓΙ ΙΙΑΑΑΕΕΟ ΙΕΑΟ
 ΙΕΥΑΑΟΕΕ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑΕ ΟΙΑΑ ΕΑΑΟΑΑΑΙ ΑΑΟ ΑΙ ΘΟΕΙΥΕΘΑΑΕΟ
 ×ΑΟΑΕΑΑΥΕ. ΑΙ ×ΑΟΑΕΑΑΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑΑ, ΑΑΑΙΕΑΙΕΟ ΠΕΟΕΕΑΑΕ
 Ο×ΕΑΑΑΑΕΟΑ ΑΑ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΑΕΟ, ΑΑΙΟΑΕΟΕΟΑΑΕΕ ΕΕ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ
 Ο×ΕΑΑΕΟ ΕΑΓΙ ΟΕΟΑΑΑ, ΑΑΙΙΟΕΥΑΑΟ ΕΑΑΕΟΟ×ΑΕΕ ΟΑΑΑΕΟΙ
 ΑΕΙ ΙΙ ΙΕΕΟΟ ΑΑΙΑΕΕΑΟΑΑΑΟ, ΙΕΕΕΑΙΑΑ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟΑ ΑΑ ΙΕΟ
 ΥΑΕΕΑΟΕ ΒΑΑΟΕΑ ΟΕΟΟΑΟΕΕ ΥΑΙ ΑΟΑΑΕΟ ΟΑΟΟΙΑΑΕΥΙ ×ΑΟ ΑΑ
 ΘΙ ΕΕΟΕΕΟΟ, ΑΕΙ ΙΙ ΙΕΕΟΟ ΕΟ ΟΙ ΥΕΑΕΟΟ ΟΟΑΑΕΕΟΟΙ ΑΑΟ.
 ΑΑΙΙΕΟΑΟΕΟΕΕ, ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΑΑ ΟΙ ΥΕΑΕΟΟΕ ΟΑΑΕΙΒΕ×ΙΟ
 ΑΕΙ ΙΙ ΙΕΕΟΟΕ ΟΕΡΕΕΑΟΑ ΟΒΙ ΟΑΑ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΕΟ
 ΘΑΟΕΑΕΟΥΑΙΑΟΑ ΑΑ ΑΥΑΑΟ ΑΥΟΑΓΙ ΑΑ.

4. ΟΑΑΑΑΙ ΙΙ ΟΙΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 21-Α ΙΟΑΕΕΑΙ
 ΟΑΟΑΑΑΙΕΟΙ ΑΑΕΑ ΙΟΑΑΕΙ ΑΕΟΑΟ ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΙΙ ΟΙΑΑ
 ΙΙ ΑΑΑΕΙ ΙΙ Ο 21-Α ΙΟΑΕΕΟ ΑΑΓΙΑΟΟΑΑΑ ΕΙΕΟ ΑΑΟΑΟΕΑΑΑΑ, ΙΙ ΑΑΑ ΕΟ
 ΑΟΑ ΟΑΟΑΑΑ ΑΙ ΙΟΑΕΕΕ ΑΑΥΟΕ ΟΕΕΑΕΑΥΕ, ΟΑ ×ΙΟΙΕΟΑΑ ΟΑΟΑΑΑ,

ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑ ΕΟ ΑΟΑ ΕΑΕ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΙΙ ΕΑΙ ΑΓΑΕΑ ΑΑΥΑΕΕ ΑΑ
 ΕΑΟΑΑΑΑ ΕΟ ΑΟΑ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟΟ-ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑ ΧΑΟΑΕΑΑΟΕ.
 „ΙΑΒΑΟΙΑΕΑ ΟΑΟΑΑΑ“ ΕΑΙΙ ΙΕΟ 53³ ΙΟΑΕΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟΟΙ ΑΕΟ
 ΟΑΧΑΟΑΕΟΑΟ, ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΙΟΕΕΙ ΟΑΕΑΕΟ ΟΑΙΟΕΕΑΟΕΑ
 ΟΑΕΙ ΙΟ ΒΑΟΙΙ ΑΑΑΑΙΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 21-Α ΙΟΑΕΕ, ΙΕΟΕ ΙΙ ΕΑΙ ΑΓΑΕ
 ΑΑ ΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟΟ-ΟΑΙΟΕΕΑΟΕΑΕ ΑΑΟΑΕΟΕΑΑ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ
 ΟΑΕΟΕΟΑΑΟ ΑΟΑΟ. ΟΑΥ ΟΑΑΑΑΑ ΕΑΙΙ ΠΑΑΕΕΟ ΙΕΑΟ ΟΑΙΙ ΟΑΕΕΑΑΟΕ
 ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΕΙ ΑΑΟΟΑ ΑΑ ΧΑΟΑΕΑΑΟ, ΑΟ ΑΟΕΟ ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ
 ΟΑΟΙΟΕΕΙ Ο ΟΑΧΑΟΑΕΟ ΙΑΕΑΘΟΕ ΑΑ ΑΟΑ ΕΟΕΟΑΟΕΟΙΕ, ΟΙ ΙΕΕΕΑΥ
 ΟΑΧΑΟΑΑ ΟΙ ΑΑ ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΟ.

5. ΟΑΑΑΙ ΙΙ ΟΙΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 21-Α ΙΟΑΕΕΑΙ
 ΟΑΟΑΑΙΕΟΙ ΑΕΟ ΑΑΓΑΕΕΑΑΙΑ, ΟΙ ΑΑ ΑΑΕΟΕΑΑΟ ΕΙ ΙΥΑΘΟΟΑΕΟΟΕ
 ΟΑΕΕΕΑΕ - ΟΑΟΡΕΙΑ ΕΟ ΑΟΑ „ΙΑΒΑΟΙΑΕΑ ΟΑΟΑΑΑ“ ΕΑΙΙ ΙΕΟ 53³
 ΙΟΑΕΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟΟΙ ΑΕΟ ΟΑΧΑΟΑΑ ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΘΟΑΕΕΕΕΟ
 1921 ΒΕΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 114-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΕΑΑΑΕΕ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ
 ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΑΙΙ ΟΕΙ ΑΑΟΑ ΑΑ ΕΑΟΡΙ ΕΙΕΥΕΑΟΕΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΟ
 ΑΒΑΟΟΕΑΑΑΑ. ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΘΟΑΙΟΕΑΟΕ ΙΕΕΕΑΑΟΕΕΑ, ΟΙ Ι
 ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΙΟ ΙΙ ΟΑΕΑΟΑΙΕ ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ
 ΑΑΙΙ ΥΑΑΑΑΕΟΑΟ ΑΥΟΑΙΙ ΑΕΑΙ „ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΙΟ 1921 ΒΕΕΟ
 ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΡΕΟΕΑΑ ΘΟΕΙΥΕΑΑΟ“. ΟΘΕΟΑΕΑΟ ΟΙ ΑΕΕΟΑ,
 ΟΑΕΟΙ Α ΑΑΑΑΙΑΕΕΑΙ Ε, ΕΟ ΟΑ ΕΙ ΙΟΑΘΟΟΕ ΑΟΕΟ ΙΙ ΑΟΑΙΑΟΕΕ
 ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΘΟΑΙΟΕΑΟΕ ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΘΟΑΕΕΕΕΟ 1921
 ΒΕΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΡΕΟΕΑΑ ΘΟΕΙΥΕΑΑΑΕΑ ΑΥΟΑΙΙ ΑΑ. ΑΥΙΕΥΙΟΕ
 ΟΕΟΥΑΑΑΙΑ ΘΟΑΙΟΕΑΟΕ ΙΕΕΕΑΑΟΕΕΑ, ΟΙ Ι ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΙΟ
 ΙΙ ΟΑΕΑΟΑΙΕ, 1921 ΒΕΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΡΕΟΕΑΑ ΘΟΕΙΥΕΑΑΑΕΑΙ
 ΑΟΕΑΑ „ΑΥΟΑΙΙ ΑΕΑΙ ΟΑΟΕΑΑΕΕ ΑΟΕΟ ΙΟΑΑΕΟΑΟΕΟΙ ΑΑΙΕ
 ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΑΑΟΕΙ ΑΕΟ ΟΑΑΕΥΕΑΑΟ“. ΙΕΕΕΑΙ ΑΟΕ, ΑΟ ΟΑΙ ΒΑΟΕ
 ΑΟΕΟ ΑΟΙ ΑΙΟΕΕ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΑΑΟΕΙ ΑΕΟ ΟΑΑΕΥΕΑΑΕΟ, ΑΟΑΑ ΕΙ
 ΧΑΟΑΟΕΙ ΑΑΕΟΑΑΙΕ ΑΟΕΑΟΕΑΑΕΟ ΑΑΙΙ ΑΟΑΑ, ΟΑΟΑΥ ΟΑΧΟΡΑΕΕ
 ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΘΟΑΕΕΕΕΟ 1921 ΒΕΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΑΙ ΟΑΟΑΟΑ.
 ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΘΟΑΙΟΕΑΟΕ ΟΑΟΑΟΕΑ ΟΒΙ ΟΑΑ ΡΕΟΕΑΑ
 ΘΟΕΙΥΕΑΑΑΕΑ ΑΑ ΑΟΑ ΥΑΕΕΑΟΕ ΙΙ ΟΙΑΑΕΑ ΑΑ ΙΑΕ ΕΙΟΑΘΟΑΟΑΥΕΑΕΑ
 ΑΑ Α.Ο. ΑΙ ΕΑΑΕΟΑΕΟΕΟΕΕ, ΑΑΙΟΑΑΑΑΑ ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΙΟ 1995 ΒΕΕΟ
 ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΑΟΑ ΑΑ 1921 ΒΕΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΑΑΟ ΟΙ ΟΕΟ ΑΟΑΑΕΕΕΑ
 ΑΑ ΙΑΕΟΙΕΑΟ ΑΟΑΘΟΟΕ ΕΑΟΡΙΑΑ. ΑΑΟΑ ΑΙΕΟΑ, ΟΙ ΑΑ
 ΑΑΑΕΕΑΑΕΕΟΒΕΙΕ, ΟΙ Ι ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΘΟΑΕΕΕΕΟ 1921 ΒΕΕΟ
 ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΑ ΕΘΙ ΑΑΙ ΑΑ ΧΧ ΟΑΕΟΙΕΟ ΑΑΟΑΒΕΟΕΟΑΕΑΕΟ ΑΟΑΑΟΕΕ
 ΙΑΑΙ ΙΑΟΑΙ ΑΕΟ, ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑ-ΘΙ ΕΕΟΕΕΟΟΕ ΟΑΑΑΟΕΑΑΑΕΟΑ ΑΑ
 ΕΙ ΙΥΑΧΥΕΑΑΕΟ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΑΕΕ, ΑΙ ΕΙ ΑΑΙ ΑΙΕΟ ΟΧΕΑΑΕΑ ΑΑ
 ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΕΑ ΟΧΑΟΙΟ ΑΑΟΕΑΕΑΑΟ ΑΕΙΑΙΕΑΙΕ, ΑΑΙΟΑΕΟΕΑΑΕΕ
 ΙΑΕΕ ΑΑΥΑΕΟ ΑΟΕΟΑΕΟ ΑΟΑΕΟΑ ΑΑ ΑΑΙ ΟΑΑΕΟ ΙΕΙΑΟΕΟΕΑΑΕΕ.
 ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑΕΟ ΑΥΑΑΑΙΑΑΕΕ ΑΑΑΑΑ, ΙΕΟΕ ΑΑΥΑΕΟ ΑΑΟΑΙΟΕΑΑΕ

Α00ΑΑΕΕΑΑ ΑΑ10αΑΑΑΑΑΑ ΧΧ 0Α0Ε01Ε0 ΑΑ0ΑΒΥΕ0ΥΕ Α00ΑΑ0ΕΕ
 1ΑΑ1 1Α0Α1 ΑΕ0ΑΑ1. Ε01ΥΑ, Ε0ΕΥ 01ΑΑ ΑΥΕ1ΕΥ11 0, 011
 0Α0Α0ΕΑΑΕ11 0 0Α0Β0ΑΕΕΕΕ0 1921 ΒΕΕ0 Ε1100Ε00ΥΕΕ0 114-Α
 10αΕΕ0 ΘΕ0ΑΑΕΕ ΒΕ1ΑΑΑΑΑΑ ΑΑ0ΕΑΑΑΕΕ 1Ε0ΕΕΕΑΑ0
 „0ΑαΕ1ΒΕx1 ΑΑ0ΕΑ ΑΑ Ε0Ε0000Ε 0ΑαΕ01 ΑΑΑ0“, 01 Α1 0Υ
 0ΑΕ0Ε0ΑΑΕ0 ΕΡ0ΕΑΑΕΕ ΥΑ11 0Ε1ΑΑΕ0 Α1 ΕΑ0Ρ1 Ε1ΕΥΕΑ0ΕΑΕ0
 0ΑΕΥ0ΑΑΕ0 ΒΕ1ΑΒΕ01 ΑΑ0 ΑΑ 1α1 Ε1 Α 0ΑΕ1ΑΑ1 0ΑxΑ000Ε0 ΑΑΑαΑΑ
 Α0 Α0Ε0 0ΑΕ1Α0Ε0Ε 01 1ΑΑΕ0 ΥΑ11 0Ε1ΑΑΕ0ΑΕΑΕ0. ΑΑ11 ΑΥ1ΕΥ10ΕΕΑ1
 ΑΑ11 1ΑΕ1Α0Α, 0Α0Α0ΕΑΑΕ11 0 0Α0Β0ΑΕΕΕΕ0 1921 ΒΕΕ0
 Ε1100Ε00ΥΕΕ0 114-Α 10αΕΕΑ ΑΑΥ0Α11 ΑΕΕ ΥΑ11 0ΑΕΕΑΑΑ0ΕΕ
 1ΕΑΑ1 1Α, 011ΕΕ0 0Α0ΑΑ1Ε0ΑΑΥ 0ΑΕ0Ε0ΑΑΕ0 0xΕΑΑΕ0
 0Α1ΕΥ0ΑΑΕΕ ΕΑ11 ΠΑΑΑΕΕ 0ΑΕΥ0Α0ΕΕΑ 1α1 Ε1 Α 0ΑΕ1ΑΑ1
 xΕ1Α1000Ε Α1ΑΕΥΑ00ΑΑΕ0 ΑΑ10ΑΕΥΑΕ0 Θ0Ε1ΥΕ0ΕΕ, Α0Α0Β1 0ΕΑ. Α0
 ΒΕ1ΑΑΥ1ΑΑΑ1 ΑΑΥΕΑ Ε1100Ε00ΥΕΕ0 21-Α 10αΕΕ0 1Α-2 Θ01Θ0Ε0
 11 Εα1 Α1ΑΑΕΑ1 ΑΑ 0ΑΕ0Ε0ΑΑΕ0 0xΕΑΑ0 1α1 Ε1 Α ΑΑΕΕΑ0Ε0ΑΑ0Ε,
 ΑΑΑΕΕΑΑ αΑΕΥ1 xΑΑ ΑΑ ΑΑ11 xΕ00Ε Ε100Ε000ΑΑ Α0ΥΑΑ0,
 0Α1ΑΑ1ΑΑΥ ΕΡΕΑΑ 0ΑΕ0Ε0ΑΑΕ0 0xΕΑΑΕ0 0ΑΕΥ0ΑΑΕ0
 0Α0ΑΡΕΑΑΕ1 ΑΑ0 01 ΑΑΕΑΑΑ0Ε 0ΑΕ1 ΑΑΑ1 ΑΑ0ΕΑΕ 0ΑαΕ01 ΑΑΕ0Α ΑΑ
 ΕΑΑΕ0Ε100Ε 1ΕΑ1Ε0 ΑΑ0ΑΥΑ.

6. 0ΑΕ0Ε0ΑΑΕ0 0xΕΑΑΑ 011ΕΥΑ1ΑΕ1 ΑΑ1Α0Ε ΡΕ0ΕΕΑΑΕ 0xΕΑΑΑΑ.
 Α1ΑΑΑ01 0ΕΑΑ, 0ΑΕ0Ε0ΑΑΑ Α0Ε0 Ε100Ε000Ε, 01 1ΑΕΕΥ
 0ΑαΕ1ΒΕx1 0 ΑΕ1 111ΕΕ00 0Αx0ΡΑΑΕ0 ΒΑ011ΑΑΑ10. 0ΑΕ0Ε0ΑΑΕ0
 0xΕΑΑΕ0 ΑΑΥΑΑ 0Υα1Α 01 0ΑΕΕ0Α00ΕΕ 0ΑαΕ1ΒΕx1 0ΑΕΑΕ0,
 α1 Ε1 ΑΑ11 Ε0Α0Ε0ΕΕ, 0Α1Α0ΕΕΑΑ0ΕΑΕ ΑΑ 01 ΥΕΑΕ00Ε
 0ΑαΕ1ΒΕx1 0ΑΕΑΕ0 0Α0ΕΥ1 ΥαΕ1 Α Α0ΥΕΕΑΑΑΕΕΑ, Α0ΕΕ 1α0ΕΑ,
 0ΑΕ0Ε0ΑΑΕ0, 01 Α1 0Υ Ε100Ε000Ε0 Ε1100Ε00ΥΕΕ0-0Α1Α0ΕΕΑΑ0ΕΑΕ
 ΑΑ0Α10Ε0ΑΑΑ, α1 Ε1, 1Α1 0Α 1α0ΕΑ - 1Α0ΑΕ0Ε0Ε0ΑΕΑΕ0, 01 Α1 0Υ
 00ΑΕΑ00Ε0ΑΕΑΕ0 0xΕΑΑΕ0 0Α1Α0ΕΕΑΑ0ΕΑΕ ΑΑΥΑΕ0 0ΑΕ1Α0Ε0Ε
 0ΑΥ0ΑΕΑΑΑΑΕ0 1Ε1ΕαΑΑΑ, 1Ε0Ε αΑΕΥΑΒΥ1 ΑΕ0Α ΑΑ 0ΑΕ001ΑΑΕΥ1 xΕ0
 ΑΑ0Α10ΕΑΑΕ0 0Α01Α. 0Β1 0ΑΑ Α1 1ΕΑ10 Α10Αα00ΑΑΑ Ε1100Ε00ΥΕΕ0
 21-Α 10αΕΕ0 ΘΕ0ΑΑΕΕ Θ01Θ0Ε, 011ΕΕ0 0Α0ΑΑ1Ε0ΑΑΥ 0ΑΕ0Ε0ΑΑΕ0
 0xΕΑΑΑ ΑΥΕΑ0ΑΑ0ΕΕ ΑΑ 0ΑΕ001ΑΑΕΥ1 xΕΕΕΑ. Α0 Α0ΕΕ0α11 Α0 Α0Α
 1α1 Ε1 Α 1Α0ΑΕ0Ε0Ε0ΑΕΑΕ0 0xΕΑΑΕ0 ΑΑΥΑΕ0 0Α1Α0ΕΕΑΑ0ΕΑΕ
 0Α0ΑΡΕΑΑΕ1 ΑΑΑΕ0 1Ε1ΕαΑΑΑ0, Α0Α1ΑΑ 0ΑΕ0Ε0ΑΑΕ0 ΑΑΥΑΑ0 Ε0ΑΕΕ
 αΑΕΥ1 xΕ0ΑΑΑ1, 01 1ΑΕΕΥ Α0 ΕΑΑ0ΑΑΑΑ Α1ΑΑΑ 10αΕΕ0 1Α-2 ΑΑ 1Α-3
 Θ01Θ0ΕΕ ΑΑΑΑΑ1ΕΕ xΑ0ΑΕΑΑΥΕ. Α0ΑΑΑ1 ΑΑ11 1ΑΕ1Α0Α, 21-Α 10αΕΕ0
 1Α-2 Α1 1Α-3 Θ01Θ0Ε0 ΑΑ10ΥΑΑΑΕ 11 01Α, 01 1ΑΕΕΥ Α0 0ΑΑ0ΑΑΑ1ΑΑΑ
 0ΑΕ0Ε0ΑΑΕ0 0xΕΑΑΕ0 0ΑΕΥ0ΑΑΕ0ΑΑ1Ε Α1 0ΑΕ0Ε0ΑΑΕ0
 ΥΑ11 0Ε1ΑΑΕ0ΑΑ1Ε ΒΑΥΑ1ΑΑ0Ε Ε1100Ε00ΥΕΕ0-0Α1Α0ΕΕΑΑ0ΕΑ
 00Α1ΑΑ000, Ε1ΑΑΑ01 0ΕΑΑ ΒΕ1ΑΑΥ1ΑΑΑ1 ΑΑΥΕ 11 ΑΑ Α1ΑΑΑ 10αΕΕ0
 ΘΕ0ΑΑΕ Θ01Θ0ΕΑ1ΑΥ.

7. ΟΑΑΕΙΒΕΧΙΟ ΑΑΕΑΑΟΕΑΑ, ΟΑΟΟΓΑΑΕΥΙΟ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ
 ΟΧΕΑΑΑ, ΠΙΕΕΑΓΙ ΑΟ ΟΑΟΑΑΓΙΕΟΕ ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΒΑΟΟΕΑΕΟ, ΙΑΕ
 ΟΙ ΟΕΟ ΕΑΟΡΙ ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΒΑΟΟΕΑΕΟ ΟΑΘΙΤΑΟ.
 ΕΑΟΡΙ ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΟΟΕΕΑΟΕΙ ΑΕΟ ΟΑΑΟΕΕΟΑΑΕΟΑΟ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΑΕΕ
 ΕΟΑΑΑ ΟΑΑΓΙ ΑΕΕΕ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΠΙ ΟΙΑΑΕΑ ΑΑ ΘΟΕΙΥΕΔΑΑΕΕ,
 ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΟΑΑΟΙ ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΠΙ ΟΙΑΑΕΟ ΑΑΑΑΓΙΕΟΑΟ. ΑΘΑΑΓΙ
 ΑΑΠΙ ΙΑΕΓΑΟΑ, ΠΙ ΟΑΕΟΑΑΑ, ΟΠΙ ΕΑΟΡΙ ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΟΟΕΕΑΟΕΙ ΑΕΟ
 ΠΙ ΙΒΑΟΟΕΑΑΑΑΕ ΠΙ ΟΙΑΑΕΑ, ΙΑΕ ΟΙ ΟΕΟ „ΙΑΒΑΟΙ ΑΕΑ ΟΑΟΑΑΑ“ ΕΑΓΙ ΙΕΟ
 53³ ΙΟΑΕΕΑ, ΑΟ ΑΟΥΑΕΑΑΑ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 21-Α ΙΟΑΕΕΟ
 ΠΙ ΘΙ ΑΑΑΑ ΑΑ ΟΑΟΑΑΓΙΕΟΑΑ, ΟΑΟΡΕΑΑΑΕΕΑ ΟΑΑΑΓΙ ΠΙ ΟΙΕΟ
 ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΑΟΕΑΓΙ ΟΑΟΑΑΓΙΕΟΙ ΑΕΟ ΟΑΧΑΟΑΑΑ, ΙΥΑΑΟΕΑ. ΑΟΑΕΕ
 ΙΕΑΑΓΙ ΙΑ, ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΕΙ ΙΟΟΙ ΕΕΟ ΟΧΑΟΙ ΑΑΓΙ ΑΑΠΙ ΕΥΑΑΓΙΑ
 ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΠΙ ΟΙΑΑΕΟ ΑΕΑ ΙΑΒΕΕΟ ΑΑ ΑΙ ΟΧΑΟΙ ΟΕ
 ΕΑΕΕΓΑΑΓΙ ΑΕΟΑΕΑΕΟ ΠΙ ΥΕΑΟ ΙΕΑΑΑΟ ΟΑΘΙΤΕΑΑ.

8. ΑΙΑΑΑΟΙ ΟΕΑΑ, ΑΑΟΑΕΑΕΕΟΒΕΓΑΑΑΕΕΑ, ΟΠΙ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ
 ΟΧΕΑΑΑ ΑΟ ΑΟΕΟ ΑΑΟΙ ΕΟΟΟΟΕ ΑΑ ΟΑΟΑΕΟΑΑΕ ΟΧΕΑΑΑ.
 ΟΑΕΟΕΟΑΑΑΟ ΑΕΑΕ ΟΙ ΥΕΑΕΟΟΕ ΑΑΟΑΕΟΕΑΑ ΑΘΑΟ. ΙΑΟΑΕΟΕΟΑ
 ΟΑΕΙ ΑΑΑΓΙ ΑΑΕΟ ΙΑΒΕΕΕΑ ΑΑ ΑΟΑ ΙΑΓΙ ΕΙ Α ΟΧΕΑΑΑΠΙ ΟΕΕΕΑ ΙΕΕΥΙ Ο
 ΑΑΟΕΑΑΟΕΕ ΟΕΕΑΕΑΑΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΓΙ ΑΑΕΟΑΑΑΓΙ, ΑΟΑΙΑΑ ΑΑΕΑΑΟΕΕΥΑΑ,
 ΟΠΙ ΕΑΑΕΟΕ ΟΑΕΟΕΟΑΑΑ ΟΑΕΙ ΑΑΑΓΙ ΑΑΟΕΑΕ ΕΑΕΕΕΑΥΑΓΙ ΑΕΟ
 ΙΕΑΓΙΑΕΟΑΕΑΕΟ ΑΑΠΙ ΕΥΑΓΙ Ο. ΙΑΟΑΕΟΕΟΑΓΙ ΟΓΑΑ ΑΑΕΕΑΑΕΟΙ Ο, ΟΠΙ ΑΟΑ
 ΙΑΓΙ ΕΙ Α ΙΑΟ ΑΘΑΟ ΕΓΟΑΟΑΟΑΑΕ, ΑΟΑΙΑΑ ΕΟ ΕΠΙ ΧΑΑΑ ΟΑΑΑ ΕΓΟΑΟΑΟΕΑ
 ΑΑΟΑΠΙ ΥΑΑΟΕ, ΟΠΙ ΑΕΕΑΑΑΓΙΑΥ ΕΟ ΕΑΓΙ ΕΕΟΑΑΟΕΕ ΑΟ ΑΟΕΟ ΑΑ ΟΑΑΥ
 ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕΑ ΕΓΟΑΟΑΟΕΑ ΑΓΙ ΙΕΑΟΟΕΕ ΑΑΕΑΓΙΕΟ ΑΥΑΑ. ΑΠΙ ΧΙ ΓΑ
 ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΑΕΕ ΟΧΕΑΑΑΠΙ ΟΕΕΕΑ, ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ-ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑΕ
 ΠΙ ΟΙΑΑΕΟΑ ΑΑ ΘΟΕΙΥΕΔΑΑΕΟ ΑΥΑΑΕΕ, ΑΑΑΑΑΕΓΙ Ο ΠΙ ΟΙΑΑΕ, ΟΠΙ ΕΑΑΕΥ
 ΑΑΓΟΑΕΟΑΑΑΑΓΙ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΕΓΑΑΟΟΑ ΑΑ ΧΑΟΑΕΑΑΟ. ΟΑΕΟΕΟΑΑΑ
 ΑΟΕΟ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΕΟ ΙΕΑΟ ΑΑΧΕΓΕΟΑΑΑΑΕ ΟΧΕΑΑΑ. ΑΙΑΟ ΙΕΕ ΟΧΟΙ
 ΙΑΟΕ ΙΓΕΥΑΓΑΕΓΙΑ ΑΘΑΟ, ΟΑΥ ΟΧΟΙ ΑΕΑΕΑ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΙΑΕΑΘΟΕΟ
 ΟΙ ΥΕΑΕΟΟΕ ΑΑΟΑΕΟΕΑΑ, ΙΕΟΕ ΑΟΓΑΑΕΑΓΙ ΑΑ ΕΑΕΕΟΑΑΟΟΑΑΑΑΕΑΓΙ
 ΑΑΠΙ ΙΑΕΓΑΟΑ.

9. ΕΓΕΟΑΕΑΕΟ, ΟΠΙ ΑΕΓΟΑΑΕΓΙ Ε, ΟΑΙΑΑΓΙΑΑ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕΑ
 „ΙΑΒΑΟΙ ΑΕΑ ΟΑΟΑΑΑ“ ΕΑΓΙ ΙΕΟ 53³ ΙΟΑΕΕ, ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕΑ
 ΑΑΑΑΟΕΑΕΓΙ Ε ΒΑΟΠΙ ΑΑΑΑΓΙΟ ΕΟ ΑΟΑ ΑΟΥΕΑ „ΟΑΕΟΕΟΑΑΑΟ“
 ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 21-Α ΙΟΑΕΕΟ ΕΑΑΕΟΑΕΟΕΟΕΕ. „ΙΑΒΑΟΙ ΑΕΑ ΟΑΟΑΑΑ“
 ΕΑΓΙ ΙΕΕ ΑΟΥΕΑ ΑΑΠΑΟΟΑΑΟΕΕΑ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ „ΧΑΟΕΑΓΕ ΘΑΥΑΕΑΕ,
 ΟΠΙ ΑΕΕΥ ΑΑΑΟΟΟΑΑΟ ΟΑΑΟΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΓΙ ΑΑΕΟ ΑΑΕΑΑΟΕΑΑΑΑΟ
 ΘΑΟΟΓΕΓΙ ΟΕΟ (ΑΟΥΕΓΙ ΓΑΟΕΟ) ΙΕΓΑΟΕ ΑΑ ΑΟΥΕΓΙ ΓΑΟΕΟ ΟΧΕΑΑΑΟ
 ΟΑΑΟΥΕΓΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΓΙ ΑΑΑΟΥΕ“. ΑΟΥΕΑΟ ΟΑΕΙΑΓΙ Α ΘΟΥΕΧΕΕΟΟΕ
 ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΑΟΓΑΑΑ ΑΘΑΟ. ΑΟΕΕ ΙΑΟΕΑ, ΑΟΥΕΑ ΠΙ ΕΥΑΑΟ ΟΑΑΟΥΕΓΙ
 ΟΑΕΙ ΑΑΑΓΙ ΑΑΕΟ ΒΑΑΟΙ ΑΕΟΑ ΑΑ ΙΕΟ ΙΑΟΕΑΑΟΥΕ ΠΙ ΙΑΒΕΕΑΓΙ ΑΕΟ
 ΕΙ ΙΘΙ ΓΑΓΟΟ. ΑΠΙ ΙΕΓΑΟΕΑΑΕΕ, ΑΟΥΕΓΙ ΓΑΟΟ, ΟΑΑΟΥΕΓΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΓΙ ΑΑΑΟΥΕ

ΤΕΟΕ ΤΙ ΓΑΒΕΕΑΙ ΑΕΟ ΥΑΟΑΑΙΤΕΟΑΑ, ΑΘΑΟ αΙΕΟ Ο×ΕΑΑΑ, ΕΙ×Ι ΟΙΑΥΕΕΟ
 ΤΕΥΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑ, ΕΙ ΤΟΟΙ ΕΕΟ Ο×ΕΑΑΑ, ΟΑΑΟΕΙ ΕΟΑΑΕΟ
 ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΕΟ ΑΑΟΑΥΕΑΟΑΑΕΟΑ ΑΑ „ΙΑΒΑΟΙΑΕΑ ΥΑΟΑαΑΑ“ ΕΑΤΙ ΤΕΕ
 ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕ ΟαΑΑ Ο×ΕΑΑΑΑΕ. ΙΑΙ ΟΑ ΙαΟΕΑ, ΑΥΓΕΑ ΑΟΕΟ
 ΟΑΑΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ ΘΙ ΓΑΑΑΥΕ ΙΑΟΑΕΟΕΟΕΟ ΒΕΕΙ ΑΟΕΑΕ
 ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΑΑΤΙ ΙαΟΑΑΕΕ ΑΑ ΒΕΕΑΑ Ο×ΕΑΑΕΟ ΑΟΟΑΙ ΑΕΟ
 ΑΑΙΑΑΑΟΟΟΑΑΑΕΕ ΑΙ ΕΟΙΑΓΙΟΕ. ΕΟ ΑΟΕΟ „ΒΕΕΙ ΑΟΕΑΕ ×ΑΟΕΑΓΕ
 ΘΑΥΑΕΑΕ“ „×ΑΟΕΑΓΕ ΘΑΥΑΕΑΑΕΟ ΑΑΕΟΕΟ ΥΑΟΑαΑΑ“ ΕΑΤΙ ΤΕΟ
 ΑΑΓΙΑΟΟΑΑΕΕ. ΟΑΕΟΕΟΑΑΑ ΑΥΓΕΑΑ ΙΑΟΑΟΕΑΕΕΑΑΑΑΕΑ ΑΥΓΕΟ
 ΑΑΓΕΑΟΑΑΕΟ ΟΑΙΤΕαΑΑΑΥΕ, ΑΟΑΑΑ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ ΕΕΕΑΕΑΥΕΕΟΑΟ,
 ΟΑΑΑΑΓΥ ΕΟ ΑΡΕΑΑΟ ΑΥΓΕΙ ΓΑΟΟ Ο×ΕΑΑΑΟ ΤΕΕΥΙ Ο ΕΕΕΑΕΑΕΟΑΑΟΕ
 ΟΑΑΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ ΘΙ ΓΑΑΑ ΕΑΑΕΟΕ ΒΕΕΕΟ ΥΑΟΑΑΙΤΕΟΑΑ. ΑΑΟΑΑ
 ΑΙΕΟΑ, ΑΥΓΕΑ ΑΡΕΑΑΟ ΤΕΟ ΙΑΟΑΕΟΕΟΑΟ ΟΑΒΑΟΙΤΙ Ο ΤΙ ΑΑΑΕΑΑΙ ΒΕΕΕΟ
 ΤΕΥΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑΟ. ΑΓΑΑΓΑΑ, ΑΥΓΕΑ ΑΟ ΑΟΕΟ ΟΑΑΟΑΟΑΙ Α ΤΕΟΑΥΑΕ,
 ΑΕΟΟΑΕΟΟΕ ΟΑΙΤΙ ΟΑΑΑΕΕ, ΕΟΓΑΥ ΕΙ ΟΑΙΤΕαΑΑΑΥΕ, ΟΙ ΑΑΟΑΥ ΟΑΘΙΑ
 ΑΕΑΕΑΑΓΑΑΟ ΟΑΑαΑΑΑ. ΕΟ ΑΟΕΟ ΑΥΓΕΙ ΓΑΟΕΟ ΟΑΙΑΟΕΕΑΑΟΕΑΑΑ
 ΑΑΓΙΟΕΥΑΑΟΕΕ ΘΙ ΓΑΑΟΕΑΕ Ο×ΕΑΑΑΑΕΟΑ ΑΑ ΘΙ ΑΕΥΕΕΟ
 ΑΑΙΑΑΑΟΟΟΑΑΑΕΕ ΟΑΑΟΕΕ, ΟΙ ΓΑΕΕΥ ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΥΕΕΟ 21-Α ΙΟαΕΕΕ
 ΑΑΥΟΕ ΟΕΕΑΕΑΟ ΒΑΟΙΤΙ ΑΑΑΑΓΟ.

10. „ΙΑΒΑΟΙΑΕΑ ΥΑΟΑαΑΑ“ ΕΑΤΙ ΤΕΟ 53³ ΙΟαΕΕΟ
 ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΥΕΟΟΙ ΑΑ, ΟΑΟΑΟΥΑΕΙ ΤΙ ΕαΓΙ ΑΓΑΕΑΑΓ ΑΑΤΙ ΙΑΕΓΙΑΟΑ,
 ΟΑΟΑΤΙ ΒΙΑΑΑΕΕΑ ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΑΙΤΙ ΟΕΙΑΑΕΟ, ΑΟΑΑΑ
 ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΕΟ ΕΑΑΕΟΑΜΕΟΕΟΕΕ. ΤΕΑΓΙ ΟΑΒΙ ΤΕΕΕΑ,
 ΙΟαΑΕΓΙΑΑ ΒΑΟΑΓΑΟΕΓΕ ΟΑΕΟΕΟΑΑΑΥΕ ΥΑΟΑΑΕΟ ΟΕΓΡΕΓΕΟ ΤΕαΑΑΑΕΕ.
 ΕΑΑΑΑΘΕΟΑΑΕΑΑ ΑΑΟΑΑΑΑΓΕΑ, ΑΟΕΟ ΕΟ ΑΟΑ ΟΑΑΑΑΙ ΤΙ ΟΙΤΕ
 ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕ ΟΟΕΑΟΕΙ ΑΑ „ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΑΙΤΙ ΟΕΙΑΑΑ“
 ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΥΕΟ 21-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-3 ΘΟΓΘΟΕΟ ΑΑΑΑΑΕΕ. ΙαΓ ΕΓ Α ΑΙΕΟ
 ΟΑΓΑΑ ΕΘΓΑΑΑ ΟΑΟΑΡΕΑΑΑΕΕ ΕΓΕΟ ΑΑΟΕΑΑΑΑ, ΕΟ ΟΑΓΑΑΓΑΑ
 ΑΕΓΑΥΙ ×ΕΕΑΑΟ ΕΟ ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΥΕΕΕ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΑΙΤΙ ΟΕΙΑΑΕΟΑΑΓΕ
 ΒΑΥΑΓΑΑΟΕ ΙΑΟΑΑ ΤΕΑΥΟ ×Ι ΟΙΑΕΟΟ-ΟΑΙΑΟΕΕΑΑΟΕΑ ΑΑ
 ΙΑΟΑΟΕΑΕΟΟ-ΟΑΙΑΟΕΕΑΑΟΕΑ ΤΙ ΕαΓΙ ΑΓΑΑΟ. ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΑΑΑΓΕΑΓΕΟ
 Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑΟΓΙ ΘΟΕΕ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΓΙ Ο, ΑΟΑΑΑ ΟαΑΑΑΑΟαΑΑ
 ΟΑαΑΕΓΒΕ×Ι ΑΑΕΟ ΟΑΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΥΕΓΙ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΓΙ ΑΑΕΟΑ ΑΑ
 ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΙ Ο ΟΑΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΥΕΓΙ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΓΙ Ο ΘΑΘΘΟΕΕΕΟ ΑΓΑΕΕΑΕ,
 ΑΟΑΑΑ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΓΙ Ο ΟαΑΓΙ ΓΑΕΑ ΘΑΥΓΕΑΕΕΟΟΕΟ ΤΕΑΟ ΒΑΟΙΤΙ ΑΑΑΓΕΕΕ
 ΑΑΟΕΑΓΑ ΙΑΟΥΑΑΕΑΑΟ, ΟΙ Γ 21-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-3 ΘΟΓΘΟΕΕ
 ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΑΙΤΙ ΟΕΙΑΑΕΟ ΕΙΤΟΕΟΟΟΟ ΤΕΑΑΕΟΑΑ
 ΑΑΤΙ αΑΟΟΕΕ ×Ι ΟΙΑΕΟΟΕ ΤΕΥΓΑΕ ΑαΑΟΕΑΕΑΑΟ. ΑΓ ΥΓΑΑΑΥΕ ΑΑΟ
 ΕΑΑΟΑΑΑΑ ΓΑΑΕΟΓΕΑΟΕ ΟΑΙΤΕαΑΑΑΑ, ΟΑΥ ΘΕΟΕΟ ΤΕΑΟ, ΤΕΟΕ ΓΑΑΕΟ
 ΟΑΒΕΓΑΑΥΓΑΑΑΓ Α ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΑΑΕΑΟΑΑΑΟ ΑΟΕΕΟαΓΙ ΑΟ. ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ
 ΟΑΙΤΙ ΟΕΙΑΑΑΥΕ ΕΑΟΕΕΟαΓΑΑΑ ΑΘΘΟΓΙ ΘΟΕΑΥΕΑ, ΟΙ ΓΕΕΟ ΘΕΟΓΙ ΑΑΑΕ ΑΑ
 ΒΑΟΕ ΑΑΑΑΑΓΕΕΕΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΙ Ο ΕΑΤΙ ΤΕΕ „ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ

ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΟΕΑΕ ΟΑεΟΙ ΑΑΕΟΑΕΑΕΟ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΥΑΙΤ ΟΕΙΑΑΕΟ ΒΑΟΕΟ
 ΥΑΟΑαΑΑ". ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤ Ο ΑΕΙΤ ΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΤ 2003 ΒΕΕΟ
 1 ΑΘΟΕΕΕΟ 1 2/155 ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΟΥΕ ΙΕΟΕΕΕΑΑΟ: „ΙαΑΑΑΑΕΙΤ ΑΟΥΕΑ
 ΙΕΟΑΥΑΕ ΕΟ, ΟΙΤ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΕΟ ΥΑΙΤ ΟΕΙΑΑΕΟ ΒΑΟΕ
 ΑΟΥΑΕΑΑΑ ΕΙ ΥΑΙΤΕαΑΑΑΑΑΕΑ, ΟΙ ΑΑΟΥ ΑΙΑΟ ΑΑΑΕΕΕ ΑΘΑΟ ΟΑΙΤΕΟΙ Α
 Ο×ΕΑΑΑΙΤ ΟΕΕΕ ΟΑΕΑΘΟΑΑΕΟ (ΟΑαΑΕΙΒΕ×Ι ΤΙΟΑΑΙΤ ΑΑΕΟ) ΙαΟΕΑΙ
 ΟΑαΟΙ ΑΙΤ ΥΑΙΤΑΕΟ ΥΑΟΑΟΟΟΕΑΑΕΑΑ... ΑΟ ΥΑΕΡΕΑΑΑ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ
 ΥΑΙΤ ΟΕΙΑΑΑΑ ΑΑΙΤΑΕΕΕΙΤ Ε ΕΟ ΥΑΙΤΕαΑΑΑ, ΟΙ ΑΑΟΥ ΘΙ ΙΑΑΕΟ ΟΕΑΙ
 ΑΑΑΟΟΙΑΑΟ ΟΑαΕΥΑΕΟΟΕΑΑΙ ΟΟΕΕΑΟΕΙΤΑ ΑΑΙΤΑΘΕΟΙΤΑΑΟ". 21-Α
 ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-3 ΘΟΙΘΟΕΕ ΑΑΙΟΑΕΟΕΟΑΑΟΕΕ ΑΑΟΑΕΟΕΑΑ ΑΙΕαΑΑ
 ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΘΙ ΙΑΑΟΕΑ ΕΙΤΘΙ ΙΑΙΟΟ. ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΥΑΙΤ ΟΕΙΑΑΕΟ
 ΟΟΕΕΑΟΕΙΤΑΕΟΑΕΑΕΟ ΙαΑΟΕΑΕΑΑΑΕΕΑ, ΟΙΤ ΟΑαΑΕΙΒΕ×Ι ΑΟΑ
 ΙαΙ ΕΙΤ Α ΑΑΑΙΟ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΥΑΙΤ ΟΕΙΑΑΕΟ ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑ ΟΑΝΕΙΟ,
 ΑΟΑΙΑΑ ΘΕΟΑΑΘΕΟ ΑΙ ΕΟΕΑΑ ΙΙΤΑΒΕΕΑΙΤ ΑΟ ΥΑΙΤ ΟΕΙΑΑΕΟ
 ΕΙΤΕΟΑΟΟΕ ΘΟΙΥΑΟΥΕ. ΑΟΥΕΑΕΑ ΟΑΑΑΕΑΑΟΕΙΤ ΙΕΥΕΑΑΕΟ
 ΥΑΙΤΕαΑΑΑΟΥΕ, ΟΑαΑΕΙΒΕ×ΙΤ, ΟΑΕΑΙΤ ΠΑΑΑΕΙΤ αΑΕΕΟΟ×ΕΑΑΑΙ
 ΑΑΑΑΕΙΑ ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΟΑΝΕΙΤΕ, ΙΑΑΟΑΙ ΕΑΕΕΙΤ ΑΟ ΑΑΙΤΑΕΟ ΑΙ
 ΟΟΕΕΑΟΕΙΤΑΕΟ ΙΙΤΑΒΕΕΑΑ. ΥΑΕΡΕΑΑΑ ΑΟΥΕΑΕΑ 95%-ΕΟ ΑΙ ΙΑΟΕΟ
 Ι×ΕΙΤΑΑΕΕ ΟΑαΑΕΙΒΕ×Ι ΕΥΙΤΟ, ΙΑΑΟΑΙ ΑΙ ΥΑΙΤΕαΑΑΑΟΥΕ ΕΑΕ ΑΟΕΟ
 ΑΟΥΕΙΤΑΟΕ, ΟΙΤΑΕΕΥ ΑΙ ΟΟΕΕΑΟΕΙΤΑΑΟΥΕ ΑΟΟΑΑΕΕΑΑ ΑΟ
 ΑΑΙΤΟαΑΑΑΑΑΑ ΟαΑΑ ΙΑΝΙ ΟΕΟΑΟΕ ΑΟΥΕΙΤΑΟΑΑΕΟΑΑΑΙ. ΑΟΥΕΑΕΑ
 ΟΑΑΑΕΑΑΑΟΕΙΤ ΙΕΥΕΑΑΕΟ ΥΑΙΤΕαΑΑΑΟΥΕ ×ΑΘΟΙΤΑΟΕΑΑ ΟΑαΑΕΑΑ
 ΙΕΙΤ ΟΕΟΑΟΕ ΑΟΥΕΙΤΑΟΕΟ ΕΙΤΙΟΑαΕΟΑΑΕΟ ΕΡΟΕΑΑΑ. ΑΟ ΑΟΕΟ
 ΑΑΟΕΑΑΑΑ, ΟΑΥ ΕΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΑΟ, ΑΟΕΕ ΙαΟΕΑ, ΙΕΙΤ ΟΕΟΑΟΕ
 ΑΟΥΕΙΤΑΟΕΟ ΙΕΑΟ ΙΑΝΙ ΟΕΟΑΟΕ ΑΟΥΕΙΤΑΟΕΟΑΕΑΕΟ ΑΟΥΕΑΑΕΟ
 ΟΑΕΟΕΟΑΑΑΟΥΕ ΑΑΑΥΑΙΑΟ, αΙ ΕΙΤ, ΙΑΙ ΟΑ ΙαΟΕΑ, ΙΑΝΙ ΟΕΟΑΟΕ
 ΑΟΥΕΙΤΑΟΕΟ ΙΕΑΟ ΙΕΙΤ ΟΕΟΑΟΕ ΑΟΥΕΙΤΑΟΕΟΑΕΑΕΟ ΑΙ ΑΟΥΕΑΑΟΥΕ
 ΟΑΙΟΕΕΕΑΙΕ ×ΑΟΕΟ ΑΑΑΑαΑΑΟ. ΙΕΟαΑΑΑΑΑΑ ΕΙΕΟΑ, ΟΙΤ ΑΑΟΕΑΑΕΟ
 ΑΑΑΑΑΕΟΑΟ ΕΑΙΤ ΟΕΟΑΑΟΕΕΑ ΙΕΙΤ ΟΕΟΑΟΕ ΑΟΥΕΙΤΑΟΕΟ ΙΑΑΑ, ΙΑΟ ΙΑΕΙΥ
 ΑΑΟ ΑΑΑΑΕΑΕΑΑΕ ΑΕΑΙΤΑΟΑΕΟΟΑΑ ΑΑΙΤΟαΑΑΑΑΑΟΕΕ ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑΕ
 ΑΟΙΤΑΕΟ ΙΘΙΤΑ ΟΑαΑΕΕΕΟΟ×ΕΑΑΙ ΑΘΟΕΑΙ, ΟΕΕΑΥ αΑΑΑΑ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ
 ΥΑΙΤ ΟΕΙΑΑΕΟΑΕΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑΙΤ ΟΕΕΑΑΕΟ ΙΕΤΕαΑΑΑ ΑΑ ΥΑΙΤ ΟΕΙΑΑΕΟ
 ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΑΑ×Ι ΟΙΑΑΑ. ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΥΑΙΤ ΟΕΙΑΑΕΟΑΟ
 ΟΟΕΕΑΟΕΙΤΑΑΕ ΙΑΟΑΕΟΕΟΑΟΑ ΑΑ αΑΕΕΟΟ×ΕΑΑΑΟ ΥΙΤΟΕ ΕΑΑΕΟΕ
 ΑΟΟΕΕ ΟΑαΟΙΤ-ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΟΟΕΕΑΟΕΙΤΑΑΕΑ, ΟΙ ΑΑΟΥ
 ΟΟΕΕΑΟΕΙΤΑΑΕ ΑΟΥΕΙΤΑΟΑΑΟ ΥΙΤΟΕ ΕΑΟΠΙ ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑ Ο×ΑΟΙΤ Ο
 ΑΑΙΤΑΕΟΕΑΙΤΑΑ. ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΥΑΙΤ ΟΕΙΑΑΕΟ ΑΑΙΤΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑ
 ΥΑΟΑΡΕΑΑΑΕΕΑ ΙαΙ ΕΙΤ Α ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ
 ΟΑεΟΙ ΑΑΕΑΑΙ ΑΙ ΑΑΑΑΟΑΑΑΑΕΕ ΑΟΥΕΕΑΑΕΙΤΑΕΑΑΙ ΑΑΙΤ ΙΑΕΙΑΟΑ,
 ΟΑαΟΙΤ ΙΕΑΙΤΑΕΟ ΙΕΟΑΥΒΑΑΑΑ. ΑΑΙΤΑΥΙΤΕΥΙΤΟΕΕΑΑΙ ΑΑΙΤ ΙΑΕΙΑΟΑ,
 „ΙΑΒΑΟΙΤΑΕΑ ΥΑΟΑαΑΑ" ΕΑΙΤ ΙΕΟ 53³ ΙΟαΕΕΕ ΙΙΒΑΟΕΑΑΑΟΕΕ
 ΟΟΕΕΑΟΕΙΤΑΑ, ΙΕΟαΑΑΑΑΑ ΕΙΕΟΑ, ΟΙΤ ΑΙ ΑΟΙΤΟ αΑΑΑΑ ΙΕΙΤ ΟΕΟΑΟΕ

ΑΟΥΕΙ ΓΑΘΕΟ ΓΕΑΘ ΟΑΕΘΕΘΑΑΕΘ Ο×ΕΑΑΕΘ ΑΑΕΑΘΑΑΑ ΑΟΥΕΑΕΑ, ΑΑΘ
ΕΘΙΑΑΑ ΑΑΓΑΕΕΘΕΕ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΟΑΕΘΕΘΑΑΕΘ ΟΑΙΘΕΙΑΑΑ ΑΑ ΑΑΘ
ΠΙ ΑΑΑΑΑ ΓΕΘΕ ΕΙ ΓΟΘΕΘΟΥΕΘΟΙ ΑΕΘ ΟΑΙΘΙΒΙΑΑΑ 21-Α ΙΘΑΕΕΘ ΙΑ-3
ΘΟΙΘΘΕΑΓ ΓΕΙΑΘΕΑΑΕΕ.

11. ΟΑΙ ΑΑΓΑΑΥ „ΙΑΒΑΘΙΑΕΑ ΟΑΘΑΑΑ“ ΕΑΓΙ ΓΕΘ 53³ ΙΘΑΕΕΕ
ΑΑΕΑΑΕΘΒΕΓΑΑΘΕ ΟΘΕΕΑΘΕΙΑΘ ΑΑΘ ΑΑΓΑΕΑΕΕΑΑΕ ΟΑΕΘΕΘΑΑΕΘ
ΟΑΙΘΕΙΑΑΑΑ, ΟΓΑΑ ΑΑΑΑΕΓΑΘ ΟΑΑΑΓΙ ΓΙΘΙΕΘ ΓΕΙΑΘΕΑΑΑ 21-Α
ΙΘΑΕΕΘ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΘΕΑΓ. ΘΘΕΘΑΑΕΑΘΑΑ, ΑΑΘΑΘΕΑΑΑΕΑ ΑΘΑΘ ΕΘ ΑΘΑ
ΑΑΑΕΕΕ „ΟΑΕΘΕΘΑΑΕΘ Ο×ΕΑΑΕΘ ΟΑΕΘΟΑΑΑ“ 21-Α ΙΘΑΕΕΘ ΙΑ-2
ΘΟΙΘΘΕΘ ΕΑΑΕΘΑΕΘΕΘΕΕ. ΟΑΘΙΑΘΕΕΓΙ ΕΑΕΑΘΑΘ ΟΘΑΥΕΑΕΕΘΘΕΘ
ΠΙΘΑΕΘΑΑΘ, ΟΠΙ „ΟΑΕΘΟΑΑ“ ΟΓΑΑ ΕΘΓΑΘ ΑΑΑΑΘΕΕ ΘΙ ΑΕΘΕΘΘΕ
ΘΕΓΑΑΘΘΕ. ΕΘ „ΟΑΕΘΟΑΑ“ ΑΙ ΘΕΘΑΕΘ ΘΕΘΑΘΘΕΘ ΓΕΘΑΓΑΕΓΑΕ
ΑΑΓΑΘΑΘΘΑΕ, ΙΑΘΕΓΙ ΕΙ ΓΟΘΕΘΟΥΕΕΘ 21-Α ΙΘΑΕΕΘ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΘΕ
ΓΑΓΙ ΕΓΑ ΟΑΕΘΕΘΑΑΕΘ Ο×ΕΑΑΑΘΕ ΓΑΑΘΘΕΘΘΕ ΟΑΘΑΕΘΑΑΑΓ ΑΑΓΥΑΑ ΑΑ
ΘΑΑΕΓΒΕ×ΙΘ ΟΑΙΘΕΘΑΑΑΕ ΓΙΘΙΑΑ ΕΘΥΑΑ. ΑΙ ΟΑΓΕΑΑΑΑΘΕ ΡΑΕΕΑΓ
ΓΕΘΑΓΑΕΓΑΓΕΑ ΘΒΙΘΑΑ ΕΘΓΑΘ ΑΑΑΑΘΕΕ 21-Α ΙΘΑΕΕΘ ΙΑ-2
ΘΟΙΘΘΕΘ ΓΕΑΓΓΕΙΑΘΕΘΕΑΑ. ΘΒΙΘΑΑ ΑΙ ΘΟΙΘΘΕΘ ΟΑ×ΘΡΑΑΕΑΑ
Ο×ΕΑΑΑΓΙΘΕΕΕ ΘΑΑΕΓΒΕ×ΙΘ ΟΑΕΘΕΘΑΑΕΘ ΟΓΥΕΑΕΘΘΕ ΑΘΓΑΕΑΓ
ΑΑΓΙΓΑΕΓΑΘ, ΑΑΑΑΑΕΓΙΘ ΟΑΕΘΕΘΑΑΕΘ ΘΕΓΑΑΘΘΕ ΑΑ ×ΑΘΑΕΑΑΕ.
„ΟΑΕΘΟΑΑ“ ΟΓΑΑ ΑΑΑΕΑΓ Ε, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΟΑΕΑΓΙ ΓΑΑΑΕΓΙ ΟΑΘΥΓΙ ΑΑΕΘ
ΑΑΑΑΑΓΑ ΘΑΑΕΓΒΕ×ΙΘ ΓΕΑΘ. ΘΑΑΑ ΟΑΓΕΑΑΑΑΘΕ, 21-Α ΙΘΑΕΕΘ ΙΑ-2
ΘΟΙΘΘΕΘ ΘΑΑΘΕΕΘΑΑΕΘ Ο×ΑΘΙ ΑΑΓ ΑΑΑΕΑΓ ΑΑ ΘΘΕΕΑΘΘΕΙΑΑΕΘ ΓΕΑΕΕ
ΕΓΘΕΑΘΘΕ, ΟΓΙΑΕΕΑ ΓΕΙΑΘΕΑΥ ΑΑΘ ΠΙ ΑΑΑΑΑ „ΟΑΕΘΟΑΑ“
ΓΕΘΑΑΑΑΑΑ ΓΕΘΕ ΘΘΕΑΘΘΕΘ ΓΕΘΑΓΑΕΓΑΕ. 21-Α ΙΘΑΕΕΘ ΙΑ-2
ΘΟΙΘΘΕΘ ΟΑΓΕΑΑΑΑΘΕ, ΟΑΕΘΕΘΑΑΕΘ ΟΑΙΘΕΙΑΑΕΘΑΑΑΓ ΑΑΓΑΘΑΑΑΑΕΕ,
ΘΑΑΕΓΒΕ×Ι ΑΑΑΑΓΘ ΟΑΘΑΘΕΕΑΑΘΕΑ ΘΑΝΕΓΘ, ΙΑΑΘΑΓ ΑΘ ΑΘΕΘ
ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ, ΟΠΙ ΘΘΕΑΘΘΕ ΑΓ ΕΘΕΑΑΑ ΠΙ ΓΑΒΕΕΑΓ ΑΑ ΓΕΘΥΓΙ Θ
ΕΓ ΓΕΘΑΘΘΕ ΘΘΕΕΑΘΘΕΙΑΘΕ. ΑΥΓΕΥΓΘΕΕΑΓ ΑΑΓΙΓΑΕΓΑΘ,
„ΙΑΒΑΘΙΑΕΑ ΟΑΘΑΑΑ“ ΕΑΓΙ ΓΕΘ 53³ ΙΘΑΕΕ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΓΕΓΙΘΕΘΑΘΕ
ΑΟΥΕΙ ΓΑΘΕΘ ΑΟΥΕΑΕΑ ΟΑΕΘΕΘΑΑΕΘ ΘΕΓΑΑΘΘΕΘΑ ΑΑ ×ΑΘΑΕΑΑΕΘ
ΑΑΓΙΘΑΕΘΑΘΕΕ ΑΑ ΟΑΘΑΑΓΘΕΘ ΟΑΘΑΘΕΕΑΑΘΕΑΕ ΘΘΕΕΑΘΘΕΙΑΕΘ
ΠΙ ΓΑΘΘΕΑΑΑΑΕΕ ΓΙΘΙΑ, ΑΘΑΓΑΑΑΑΘΑΑ ΟΑΙΘΙΒΙΑΑΘ
ΕΙ ΓΟΘΕΘΟΥΕΘΟΙ ΑΕΘ ΕΑΑΕΘΑΕΘΕΘΕΕ ΕΙ ΓΟΘΕΘΟΥΕΕΘ 21-Α ΙΘΑΕΕΘ
ΙΑ-2 ΘΟΙΘΘΕΑΓ ΓΕΙΑΘΕΑΑΕΕ.

12. ΟΑΑΑΓΙ ΓΙΘΙΕΘ ΕΙ ΓΟΘΕΘΟΥΕΕΘ 21-Α ΙΘΑΕΕΘ ΙΑ-2
ΘΟΙΘΘΕΑΓ ΟΑΘΑΑΑΓΘΕΓΙΑΕΘ ΑΑΑΑΑΓΕΘΑΘ ΟΓΑΑ ΑΑΕΘΕΑΑΘ, ΕΘ ΟΑΓΑΓΑΑ
ΑΘΕΘ ΑΑΥΘΕΕ ΕΙ ΓΟΘΕΘΟΥΕΕΘ ×ΙΘΙΑΕΘΘΕ ΠΙ ΕΑΓ ΑΓΑΕ. 21-Α
ΙΘΑΕΕΘ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΘΕΘ ΕΑΓΑΑΓΑΑ, ΟΑΕΘΟΑΑΑ ΟΑΕΡΕΑΑΑ
ΑΑΓΑΓ ΟΥΕΑΕΑΘ ΕΑΓΙ ΓΕΕ ΑΑΓΑΕΘΑΘΘΕ ΟΑΓΕΑΑΑΑΑΘΕ ΑΑ
ΑΑΑΑΑΓΕΕΕ ΒΑΘΕΕ. ΑΟΥΕΑΕΑ ΘΑΑΑΕΑΑΘΕΓΙ ΓΕΥΕΑΑΕΘ ΟΑΓΕΑΑΑΑ,
ΑΟΥΕΑΑΕΘ ΟΑΡΑΓΕΘ ΟΑΑΑΑΑ ΑΘΕ-ΑΘΕΕ ΑΟΥΕΙ ΓΑΘΕΘ ΟΑΕΘΕΘΑΑΑΘΕ
ΘΑΑΟΥΕΓΙ ΘΑΕΓ ΑΑΑΓΑΑΕΘ ΑΓΕΘ Ο×ΕΑΑΕΘ ΓΘΓΙΑ ΑΟΥΕΑΕΑ 95%-ΑΑ

ΙΑΟΕΟ ΑΑΑΑΟΑΕΑ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΙΑΟ ΑΡΕΑΑΟ ΟΧΕΑΑΑΟ ΑΑΙΤΙ ΕΟΥΕΑΤΙ Ο ΟΑΑΑ
ΑΟΥΕΙ ΙΑΟΕΑ ΑΟΥΕΑΑΕ, ΑΑΑΑΑΤΕΕΕΑ „ΙΑΒΑΟΙΑΕΑ ΟΑΟΑΑΑ“ ΕΑΤΙ ΙΕΟ 53³
ΙΟΑΕΕΕ. ΑΙΑΑΑ ΙΟΑΕΕΕ ΑΟΕΟ ΠΙ ΒΑΟΟΕΑΑΑΟΕΕ ΙΕΤΙ ΟΕΟΑΟΕ
ΑΟΥΕΙ ΙΑΟΑΑΕΟ ΙΕΑΟ ΙΑΝΙ ΟΕΟΑΟΕ ΑΟΥΕΙ ΙΑΟΕΟΑΕΑΕΟ ΑΟΥΕΑΕΑ
ΟΑΑΕΑΑΑΟΕΤΙ ΙΕΥΕΑΑΕΟ ΒΑΟΕ. ΑΙΑΑΙΑΑ, ΟΑΑΑΑΙ ΠΙ ΟΙΑ, ΧΙ ΟΙΑΕΟΟΕ
ΕΟΕΑΕΕ, ΟΑΑΟΑΑΑΙΑΑΑ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 21-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΟ.

13. ΟΑΙΤΑΙΑΑΑΥ „ΙΑΒΑΟΙΑΕΑ ΟΑΟΑΑΑ“ ΕΑΤΙ ΙΕΟ 53³ ΙΟΑΕΕ
ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 21-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΤΑΑΟΕ
„ΟΑΕΥΟΑΑΑΟ“ ΒΑΟΙΤΑΑΑΑΤΟ, ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕΑ ΑΑΑΑΕΙΤΑΟ, ΑΟΕΟ ΕΟ ΑΟΑ
ΑΑΙΘΕΟΙ ΑΑΑΟΕΕ ΑΟΥΕΑΕΑ ΟΑΑΕΑΑΑΟΕΤΙ ΙΕΥΕΑΑ „ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ
ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑΕΟΙ ΑΑΕΕ“. ΕΟΙΥΑ, ΑΟ ΟΑΟΡΕΑΑΑΕΕΑ
„ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑΕΟΙ ΑΑΕΟ“ ΑΟΟΕΟ ΑΑΟΕΑΑΑΕΟ
ΑΑΟΑΟΑ. ΑΑΑΙΕΑΤΕΟ ΟΧΕΑΑΕΑ ΑΑΟΙΘΟΕΕ ΟΑΟΙΑΟΕΕΤΙ Ο ΙΕΑΤΙ ΙΑ ΑΙ
ΟΑΕΕΕΑΕΟΑΑΤΕ ΟΑΕΙΑΤΙ Α ΕΕΑΑΟΑΕΟΟΕΑ. ΟΑΘΙΑΕΑ „ΑΑΕΙΟΕ
ΑΑΑΟΕΕΑΤΑΑΟΕΕ ΟΑΙΧΙΟ ΒΕΤΑΑΟΥΤΑΑ“ ΑΑΑΙΕΑΤΕΟ ΟΧΕΑΑΕΑ
ΑΑΟΙΘΟΕΙΑ ΟΑΟΙΑΟΕΕΤΙ ΙΕΟΕΕΕΑ, ΟΙ Ι ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΕΡΟΕΑΑΕΕΕ
ΑΑΑΥΑΤΑ ΑΟΕΕ ΕΑΟΡΙ ΘΕΟΕΑΑΙ ΙΑΤΙ ΟΑ ΕΑΟΡΙ ΘΕΟΕΟΑΕΑΕΟ ΟΑΕΡΕΑΑ
ΟΑΑΟΑΑΑΙΑΑΙ ΑΑΟ ΕΑΤΙ ΙΕΑΟ ΙΕΑΤΟ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ ΕΤΟΑΟΑΟΑΟΥΕ.
„ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΕΤΟΑΟΑΟΑΑΕΟ“ ΑΑΑΑΑ ΑΟΥΑΕΕΑ ΑΑ ΠΙ ΘΙΑΑΑΟ Α.Β.
„ΟΑΑΕΙΒΕΧΙΟ ΧΑΟΕΤΙ ΙΕΑΑΟΕΑΑΕΟ“ ΕΙ ΙΥΑΧΥΕΑ. ΟΑΕΑΤΙ ΠΑΑΑΕΤΙ
ΙΟΑΑΤΙ ΟΑΕΑΕΟ ΙΕΤΕΑΑΑΟΕΕ ΕΑΑΕΟΟΧΑΕΕ ΠΙ ΘΙΑΑΑΑΕΟ ΟΑΟΥΙ ΑΑΕ ΙΕΟ
ΙΕΑΟ ΟΙ ΥΕΑΕΟΟ-ΑΕΙ ΠΙ ΙΕΕΟΟΕ ΘΙ ΕΕΟΕΕΕΟ ΑΑΙΤΙ ΟΥΕΑΕΑΑΕΟΑΟ
ΟΑΕΙΑΤΙ Α ΧΑΟΕΤΙ ΟΤΑΑ ΕΥΙΟ. ΕΟΙΥΑ, ΟΑΕΑΤΙ ΠΑΑΑΕΤΙ ΙΟΑΑΤΙ Ο
ΘΙ ΑΕΥΕΑ ΙΥΑΑΟΕΑ, ΟΙ ΑΑΟΑΥ ΑΟΥΕΑΟΑ, ΟΙ ΠΙ ΑΙ ΘΙ ΑΕΥΕΑΟ ΑΟ ΑΘΑΟ
ΑΙ ΙΕΑΟΟΕΕ ΟΑΧΟΡΑΑΕΕ.

14. „ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑΕΟΙ ΑΑΑ“ ΑΟ ΑΟΕΟ
ΙΥΑΟΕ ΑΑ ΟΑΑΕΑ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΕΑ ΟΤΕΑΑΟΑΕΟΟΑΑ ΠΙ ΟΑΑΑΟΕΕ
ΥΙΑΑΑ. ΕΟ ΥΑΑΕΑΑΑΑΕΑ ΑΟΙΟΑ ΑΑ ΟΕΑΟΥΑΟΥΕ ΘΙ ΕΕΟΕΕΟΟΕ,
ΑΕΙ ΠΙ ΙΕΕΟΟΕ ΕΟ ΟΙ ΥΕΑΕΟΟΕ ΠΙ ΥΑΙΟΕΤΑΑΑΕΟ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΤΑΑΕΕ.
ΑΘΑΑΑΙ ΑΑΠΙ ΑΕΙΑΟΑ, ΕΟ, ΟΑΥ ΑΟΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΟΥΕ ΟΑΕΡΕΑΑ
ΟΑΕΕΑΑΕΤΙΟ „ΑΟΥΕΕΑΑΑΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑ ΟΑΕΟΙ ΑΑΑ“, ΟΑΕΡΕΑΑ
ΟΑΑΑ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΟΥΕ ΑΟΑΕΑΑ ΑΟ ΕΘΙΑΟ ΙΕΥΙΑΟΕΕ. ΑΑΟΑΑ ΑΙΕΟΑ, ΕΟ,
ΟΑΥ ΠΙ ΥΑΙΟΕΕ ΠΙ ΙΑΙΟΕΟΑΕΑΕΟ ΑΑΑΑΟΕΕΑ ΟΙ ΑΙ ΟΥ „ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ
ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑΕΟΙ ΑΑΑ“, ΟΑΟΡΕΤΑ ΠΙ ΙΑΑΑΕΟΥΕ ΑΟΑΕΑΑ ΑΥΑΟ
ΟΑΕΕΑΑΕΤΙΟ ΑΙ ΘΕΟΘΕΕ – ΑΥΑΕΟΑΕΑΕΟ ΑΟΑΑΟΕΙΑ ΙΕΑΠΤΑ,
ΟΙ ΙΑΕΟΑΥ ΑΑΟ ΙΕΑΤΕΑΑΕ „ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ
ΟΑΕΟΙ ΑΑΕΟ ΑΑΟΕΟΑΟ“ ΠΙ ΙΑΑΑΕΟΥΕ ΙΕΕΥΤΙΟ ΑΟΑΕΕ ΑΑΟΑΕΟΕΑΑ.
„ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑΕΟΙ ΑΑΕΟ“ ΑΑΤΟΑΕΥΑΟΕΟΑΟ ΑΕΑΕ
ΠΙΕΥΑΤΑΕΤΑΑ ΑΘΑΟ ΕΤΑΟ, ΕΟ ΟΑ ΑΟΕΟ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑΕΟ
Ι ΑΕΑΘΟΕ, ΟΙ ΑΙ ΟΕΑ ΙΕΟΕ ΑΟΤΑΑΑ ΑΑ ΟΙ ΥΕΑΕΟΟΕ ΑΑΟΑΕΟΕΑΑ. ΑΙ
ΕΑΑΕΟΑΕΟΘΕΕ, ΕΟ ΑΑΟΑΙΤΙ ΑΑΑΑΕ, ΟΙ ΙΕΑΑΕΥ ΒΑΟΙΤΑΑΑΑΤΑΙ
„ΑΟΥΕΕΑΑΑΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑ ΟΑΕΟΙ ΑΑΑΟ“ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΑΟΕΕ

ΓΙΛΕΑΘΕΟ ΤΕΙΛΑΘΕ, ΑΟΑΕ ΟΑΑΕΟΙ ΑΑΑΟ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΑΟ ΒΑΟΙΤ ΑΑΑΑΓΑΤΑΙ
ΟΑΑΑ ΓΙΛΕΑΘΕΟ ΤΕΙΛΑΘΕ.

15. „ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑΑΕΟΙ ΑΑΕΟ” ΟΕΓΑΑΟΟΟ
ΕΙ ΓΕΟΑΟΟΕ ΟΑΤΕΑΑΑΑΟΥΕ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΑΕΕ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΑΑΟ. ΓΙΘΙΑΑΑΑ
„ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑΑΕΟΙ ΑΑΕΟΑΕΑΕΟ” ΑΟ ΓΕΥΙΑΑΟ, ΟΙ Γ
ΕΟ ΑΟΕΟ ΤΕΙΛΑΘΕΟΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟΑΕΑΕΟ ΑΑΟΕΑΑΟΕΕ ΑΑ
ΑΑΟΑΟΑΑΕΕ ΟΑΟΥΙ ΧΕΕΕ ΟΑΑΑΑΑΕΟ ΕΑΑΕΑΑΙ ΑΟΑΥΕΕΑΕΕΑΑ.
ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΑΕΕ „ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑΑΕΟΙ ΑΑΕΟΑΕΑΕΟ”
ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΓΙΘΙΑΑΑΑΑΟ, ΟΙ ΑΑΟΑΥ ΓΑΟ ΑΓΙ ΡΟΑΑΑΑΟ
ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟΑΕΑΕΟ ΑΙ ΓΕΟΕ ΓΑΒΕΕΕΟΑΕΑΕΟ ΑΑΑΑΑΕΕΕ ΟΑΑΑΑΑΕΟ
ΓΙ ΓΟΑΓΕ ΓΕΑΓΑΕ. ΑΓΑΟΕΑΓΑΑ, ΑΟ ΑΟΕΟ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ, ΟΙ Γ
ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΑΕΓΑ ΕΙ ΓΕΟΑΟΟΕΑΑ ΓΕΟΕΕΕΓΙ Ο ΓΙΘΙΑΟΥΕ, ΕΟ ΟΑ
„ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑΑΕΟΙ ΑΑΕΟΑΕΑΕΟ” ΕΥΑΑΟ ΓΑΟ.
„ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑΑΕΟΙ ΑΑΕΟ” ΑΟΟΑΑΓ ΑΑ ΟΑΕΡΕΑΑΑ
ΑΑΕΟΕΑΑΟ ΓΙΘΙΕΟ ΑΓΑΕΕΑΕΟ, ΓΕΟΕ ΑΑΓΓΑΟΟΑΑΕΟ ΟΑΑΑΑΑ. ΘΕΟΕ,
ΟΙ ΓΑΕΕΥ ΕΥΑΓΑΑΟ ΓΙΘΙΑΟ, ΕΑΕΕΓΙ ΕΕ ΑΟ ΑΑΑΑΓΟ „ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ
ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑΑΕΟΙ ΑΑΕΟ” ΑΟΟΑΑΓ ΑΑΟ ΑΓ ΑΟΑΟΑΟΑΑΓ ΑΑΟ, ΑΟΑΓΑΑ
ΓΕΕΥΙΑΑΟ, ΟΙ Γ ΑΓ ΕΙ ΓΕΟΑΟΟΕ ΟΑΤΕΑΑΑΑΟΥΕ ΑΟΟΑΑΓ ΑΟ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΑΕΕΟ
ΓΕΑΟ ΓΙ ΑΕΟΑΑΟΕΕ „ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑΑΕΟΙ ΑΑΑ”.
ΑΓ ΕΓΙ ΕΓΑΟ, ΑΟΕΟ ΕΟ ΑΟΑ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΑΕΕΟ ΓΙΘΑΕΟΑΑΑ „ΑΟΥΕΕΑΑΑΕ
ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑ ΟΑΑΕΟΙ ΑΑΑΟΕΑΓ” ΑΑΕΑΑΟΥΕΟΑΑΕΕ ΓΑΟΕΑΑΟΕΕ ΑΑ
ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΑΟΕΑΓ ΟΑΟΑΑΑΓΕΟΕ, ΟΑΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΓΙ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΙ ΑΑΑΑΓΟ.

16. ΟΑΟΓΙΓΕ „ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑΑΕΟΙ ΑΑΑ” ΑΟΑΑΑ
ΑΑΓΙ ΟΑΓΑΑΟΕΕΑ ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 21-Α ΓΟΑΕΕΟ ΓΑ-3 ΘΟΓΘΟΥΕΥ,
ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΑΓΙΘΕΓΑΑΕΟ ΓΕΑΓΕΑΓ ΑΑΕΑΑΟΥΕΟΑΑΕΕ. ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ
ΟΑΓΙΘΕΓΑΑΕΟ ΕΙ ΓΟΑΘΟΟΥΕ „ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ
ΟΑΑΕΟΙ ΑΑΑ” ΓΕΑΥΟ ΑΑ ΕΙ ΓΕΟΑΟΟΕ ΑΑΓΓΑΟΟΑΑΑΟ ΑΘΑΓΑΑΑΑΟΑΑΑ. ΑΟ
ΑΑΓΙ ΑΑΟΟΕΕΑ „ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑΑΕΟΙ ΑΑΕΟΑΕΑΕΟ
ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΑΓΙΘΕΓΑΑΕΟ ΒΑΟΕΟ ΟΑΟΑΑΑ” ΕΑΓΙ ΓΕΕ
ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕ ΑΓΓΙΒΟΟΑΑ ΟΑΓΙ ΓΑΕΑΑΕΟΥΕΥ. 21-Α ΓΟΑΕΕΟ ΓΑ-2
ΘΟΓΘΟΕΟ ΧΑΟΑΕΑΑΟΥΕ „ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑΑΕΟΙ ΑΑΕΟ”
ΟΕΓΑΑΟΟΕ ΟΧΟΙ ΧΑΟΕΓΑ ΟΓΑΑ ΕΘΓΑΟ ΑΑΑΑΑΟΕΕ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ
ΟΓΥΕΑΕΟΟΕ ΑΟΓΑΑΕΑΑΓ ΑΑΓΓΙΓΑΕΓΑΟΑ. ΕΟ ΑΟ ΓΙ ΑΑΑΑ 21-Α ΓΟΑΕΕΟ
ΓΑ-2 ΘΟΓΘΟΕΕ ΑΑΑΑΑΓΕΕΕ „ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ
ΟΑΑΕΟΙ ΑΑΕΟ” ΟΑΑΑΟΑΑΕΕ ΧΑΟΕΓ ΑΑ ΕΑΑΕΟΟΧΑΕΕ ΕΓΟΑΟΘΟΑΟΑΥΕΑ,
ΓΑΟΥΕΓ ΕΑΘΡΓ ΟΑΓΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΟΟΕΕΑΟΕΓ ΑΑΑΕΟ ΓΑΟΑΑΟΕΕΟΑΑΑΕΕ
ΟΑΓΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΓΙΘΙΑΑΕ ΓΕΕΥΑΑΑΓ ΟΕΑΕΟΟΕΟ ΕΟΑΕ ΓΑΥΑΕ ΑΑΟΕΟΑΟ,
ΟΑΥ ΑΘΑΟ ΟΑΑΑΟΓ ΟΑΓΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΟΟΕΕΑΟΕΓ ΑΑΑΕΟ ΓΑΟΑΑΟΕΕΟΑΑΑΕ
ΓΙΘΙΑΑΟ. ΑΓ ΟΧΑΟΓ ΟΕ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΑΕΕ ΑΑΥΕΕΑΑΕΕ ΟΧΟΓ
ΕΑΑΕΟΟΧΑΕΕΑ, ΑΕΑΟΑ ΟΑΑΑΟΓ-ΟΑΓΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΟΟΕΕΑΟΕΓ ΑΑΑΕΟ
ΟΑΑΟΕΕΟΑΑΕΟ ΟΧΑΟΓ ΟΕ. ΕΟΓΥΑ, ΑΟ ΑΟ ΓΕΥΙΑΑΟ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΑΕΕΟ
ΟΟΟΕ ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΑΟ ΑΑ ΑΓΓ ΑΑΟΑΓΑΟ ΕΓ ΓΟΟΕΟΟΥΕΟΟ-

ΟΑΙΘΑΘΕΕΑΘΟΕΑΕ ΥΑΟΥΙ ΑΑΕΑΑΙ. ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΕΟ ΤΕΑΘ ΑΑΓΙ ΑΑΘΟΕΕ
ΘΙ ΑΕΥΕΑ ΟΓΑΑ ΕΥΙ Ο ΑΑΑΕΑΓΟΑΑΘΕΕ, ΤΕΑΧΕΙ, ΑΑΘΕΑΘΟΕΕ ΑΑ ΑΘ
ΟΓΑΑ ΕΡΕΑΙ ΑΑΘ ΕΑΕΕΓΑΑΓΙ ΑΕΘΑ ΑΑ ΓΙ ΟΓΕΟ ΑΓΙ ΟΓ ΑΑ,
ΑΟΑΓΕΓΙ ΑΘΕΑΑΑ ΑΑΓΙ ΥΑΓΑΑΕΟ ΥΑΘΑΡΕΑΑΕΓΙ ΑΑΘ.

17. ΓΕΓΙ ΘΕΘΑΘ ΑΘΥΕΓΙ ΓΑΘΕΑ ΑΘΥΕΑΑΕΟ ΟΑΑΑΕΑΑΑΘΕΓΙ ΤΕΥΕΑΑ
ΓΑΝΓΙ ΘΕΘΑΘΕ ΑΘΥΕΓΙ ΓΑΘΕΘΑΕΑΕΟ ΑΑΘ ΕΘΓΑΑΑ ΑΑΓΑΕΕΘΕΕ
ΘΑΕΓΙ ΑΑΑΓΙ ΑΑΘΕΑΕ ΘΑΘΕΟΓΑΑΕΟ ΕΓΙ ΓΟΑΘΟΘΟΕ ΑΑ ΕΑΑΕΘΕΓΟΘΟ ΓΕΑΓΑΑ,
ΘΑΑΑΑΓΑΥ ΕΘ „ΥΑΕΥΟΑΑΑΟ“ ΒΑΘΓΙ ΑΑΑΑΓΟ. ΑΘ ΒΕΓΑΑΥΓΑΑΓΙ ΑΑΘΕ
ΓΓΑΕΑΓΙ ΑΑ ΕΓΙ ΓΟΘΕΘΟΥΕΕΘ 21-Α ΓΘΑΕΕΘ ΓΑ-2 ΘΟΓΘΘΕΑΓ, ΟΓΓΑΕΕΥ
ΥΑΕΥΟΑΑΑΟ ΑΑΓΕΑΕΕΑΑΘ ΑΘΑ ΓΕΑΓΑΑ, ΑΘΑΓΑΑ ΓΕΘΕ ΓΕΥΒΑΑΕΟ
ΘΑΥΘΑΕΑΑΑΑ. ΘΑΕΓΙ ΓΟΘΕΘΟΥΕΓΙ ΘΑΘΑΓΑΘΕΕΓΙ Θ ΑΓΓΙ ΥΑΓΑΑ ΑΑΑΑΑΕΓΙ Θ,
ΑΘΑΑΓΙ ΑΘ ΕΘ ΑΘΑ ΕΑΑΕΘΕΓΟΘΟΕ ΓΕΑΓΑΕ, ΟΓΓΑΕΕΥ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΑΕΓΑ
ΑΑΕΓΑΑ ΑΑ ΥΑΓΑΑΑ ΥΑΑΧΟΓΙ Θ, ΕΘ ΘΑΓΑΑΓΑΑ ΕΑΓΑΑΑΘΕΓΙ ΓΕΘΕ
ΘΑΥΘΑΕΑΑΑΑ ΑΘΥΕΑΕΑ ΟΑΑΑΕΑΑΑΘΕΓΙ ΤΕΥΕΑΑΑ ΑΓ ΓΕΑΓΕΘ ΓΕΘΑΥΒΑΑΑΑ.

18. ΟΑΑΘΥΕΓΙ ΘΑΕΓΙ ΑΑΑΓΙ ΑΑΑΑΕΟ ΥΑΓΙ ΥΑΕΕΑΑΑΕΟ ΘΟΓΙ ΥΑΘΕ
ΘΑΘΑΘΕΑΑΕΓΙ ΘΕ, ΕΘΑΑΑ ΟΓΑΓΙ ΘΥ ΕΓΙ ΘΑΑΑΕΓΒΧΕΓΙ ΑΑΘΕ, ΘΑΑΑΥ
ΑΕΓ ΓΓΓΕΕΘ ΟΓ ΥΑΕΕΕΘΘΘΘΕ ΘΕΘΘΑΓΑ ΓΓΘΑΑΑΑΑ, ΑΑΘΕΑΑΘΕΕ
ΕΑΑΕΘΑΑΘΘΑΑΑΑΕΕ ΒΑΘΕΓΑΘΕΑ. ΟΑΑΘΥΕΓΙ ΘΑΕΓΙ ΑΑΑΓΙ ΑΑΑΑΕΟ ΡΕΘΕΕΑΑΕ
ΓΑΒΕΕΕ ΘΘΕΑΑΘΕΑΑΕΟ ΥΑΑΑΑΑΑ ΑΘΕΟ ΥΑΘΓΕΕΕ. ΕΘΓΑ ΕΓΕΘ
ΓΘΕΕΥΑΑΑ, ΟΓΓ ΟΑΑΘΥΕΓΙ ΘΑΕΓΙ ΑΑΑΓΙ ΑΑΑΑΕ ΘΑΘΑΘΕΑΑΕΓΙ ΘΕ
ΑΑΕΓΙ ΑΓΘΘΑΑ ΑΑ ΓΑΑΕΟ ΑΑΓΓΑΕΑΓΕΘ ΑΑΘΑΥΑ ΥΑΕΘΓΑ, ΘΑΑΑΑΓΑ.
ΘΑΘΑΘΕΑΑΕΓΙ Θ ΘΑΘΘΑΘΕΕΕΕΘ 1991 ΒΕΕΘ 9 ΑΑΑΕΘΟΓ Θ ΕΑΓΓ ΓΕ
„ΘΑΘΑΘΕΑΑΕΓΙ Θ ΘΑΘΘΑΘΕΕΕΑΥΕ ΘΑΑΑΕΓΒΧΕΓΙ ΘΒΑΘΓΙ ΕΑ ΘΘΕΑΑΘΕΑΑΕΟ
ΥΑΘΑΑΑ“ ΕΓΕΘΑΕΑΕΟ, ΟΓΓ ΘΑΒΑΘΓΙ Θ ΓΟΥΑΕΑΑΕ ΑΑΓΑΑΘΕΥΑΓΑΓΙ
ΘΑΒΑΘΓΙ Θ ΓΥΕΑΑΑΕΑΑΕ ΑΑ ΑΘΑΘΑΑΕΑΕ ΕΑΓΓ ΓΕΕ ΑΑΥΑΑΑΘΕΕ
ΥΑΥΑΑΑΕΑΑΕΕ, ΓΓΕΕΑΓ ΑΑΑ ΑΓΑΑΓΑΑΓΙ ΑΕΘ ΥΑΘΓΑΘ. ΘΑΑΑΕΓΒΧΕΓΙ
ΘΑΒΑΘΓΙ ΕΑ ΘΘΕΑΑΘΕΑΑΑ ΓΕΘΕ ΓΟΥΑΕΑΑΕΟ ΓΕΑΘ ΒΑΘΓΙ ΑΑΑΑΓΑΑ
ΓΕΑΓΓΕΓΑΘΕΘΕ ΓΓΘΑΑΑΑΑΘ ΑΑ ΑΘ ΘΟΓΙ ΥΑΑΘΘΑ ΕΑΑΕΘΕΑΑΑΑ
ΑΘΕΕΘΑΓΓΑΑ ΓΟΥΑΕΑΑΕΟ ΓΑΘΕΑΑΓ ΕΑΑΕΘΟΧΑΕΕ ΓΑΑΕΟ ΑΑΓΓΑΕΑΓΑΘ.
ΑΓΑΑΓΑΑΓ ΑΑΑΕ ΑΘ ΕΘΓΑΑΓ ΑΑ ΑΑΘΓΑΘΘΘΑΑ, ΓΟΥΑΕΑΑΕΟ ΓΑΑΕΟ ΑΑΘΑΥΑ.
1994 ΒΕΕΘ 14 ΑΘΘΕΘ ΘΑΘΑΘΕΑΑΕΓΙ Θ ΘΑΘΘΑΘΕΕΕΕΘ ΓΕΓΕΘΘΘΕΑ
ΕΑΑΕΓΑΘΑ ΓΕΕΥΓ ΑΑΑΑΑΓΕΕΑΑΑ 1 287 „ΘΑΘΑΘΕΑΑΕΓΙ Θ ΘΑΘΘΑΘΕΕΕΑΥΕ
ΘΑΘΘΕΑΑΘΕΑΥΕΓΙ ΑΑΘΑΕΑΑΕΟ ΘΕΘΘΑΓΕΘ ΥΑΓΙ ΥΑΑΕΟ ΥΑΘΑΑΑ“,
ΟΓΓ ΓΕΕΑΥ ΘΑΘΑΘΕΑΑΕΓΙ Θ ΘΑΘΘΑΘΕΕΕΕΘ ΥΓΑΑΕ ΓΓΘΑΕΑΘΑΘ 1993
ΒΕΕΘ 1 ΘΑΘΘΑΓΑΘΕΘ ΓΑΑΓ ΓΑΘΑΓΑΕΕ ΘΧΕΑΑΑ ΓΕΑΓΑΑ, ΓΕΑΥΓ ΑΘΕΕ
ΘΑΘΘΕΑΑΘΕΑΥΕΓΙ ΑΑΘΑΕΕ, ΟΓΓΑΕΕΥ ΘΑΥΘΑΕΑΑΑΘ ΓΕΥΑΓΑΑ
ΘΑΕΘΕΘΑΑΑΥΕ ΘΧΑΘΓΙ Α ΓΕΑΥΓ ΑΑΓΘΑΕΥΑΘΘΕΕ ΘΑΘΘΕΓΙ ΘΑΑΑΕΓΒΧΕΓΙ
(ΘΑΘΘΕΑΑΘΕΑΥΕΓΙ) ΘΓΓΑΑΕΑΑΓ ΕΑΓΑΑΑΘΕ ΒΕΕΕ. ΑΓ ΑΑΑΑΑΓΕΕΑΑΕΕ
ΑΑΓΘΕΕΥΑΑΘΕΕ „ΘΑΘΘΕΑΑΘΕΑΥΕΓΙ ΑΑΘΑΕΑΑΕΟ ΥΑΘΑΑΑ“ ΑΑΑΘΕΑΑΕΟ
ΥΑΘΑΑΑΓΕΘΑΑ, ΘΑΘΘΕΑΑΘΕΑΑΓ ΑΑΘΑΕΑΑΕΕ ΑΑΓΑΓ ΟΥΕΑΕΑΑ
ΘΑΑΑΕΓΒΧΕΓΙ ΘΑΘΘΕΘΑΑΑΥΕ ΓΥΓΧΕ ΘΑΒΑΘΓΙ ΑΑΕΟ, ΓΑΕΕ
ΘΑΑΑΑΓΑΥΓ ΧΑΑΕΟ, ΘΓ ΓΑΑΕΟ, ΟΑΑΘΥΕΓΙ ΘΑΕΓΙ ΑΑΑΓΙ ΑΑΑΥΕ ΑΑ ΑΓΑΑΓΑΑΓ ΑΑΑΥΕ

ΑΟΥΕΑΕΟΑ ΑΑ ΒΕΕΕΟ ΟΑΘΑΘΕΑΕΙΟ ΟΑΘΘΑΕΕΕΕΟ ΙΙΘΑΕΑΘΑΑΕΟΑΑΙΕ
 ΟΑΘΟΥΕΑΕΙΑ ΑΑΑΥΑΙΕΟ ΙΑΘΑΙΕΑΙΕΟ ΟΑΕΕΕΑΥΕΑ. ΟΑΘΘΕΑΘΕΑΑΙ
 ΑΑΘΑΕΑΕ ΙΙΘΙΑΑΑΑΑ ΟΙΑΙΟΥ ΑΑΑΑΑΕΟ ΟΑΘΘΑΕΑΑ. ΙΙΘΑΕΑΘΑ
 ΘΟΙΓΑΑ ΟΟΘΕΕ ΕΑΕΘΟΧΕΑΑ, ΕΑΕΘΕ ΓΑΕΟ ΟΑΘΑΑΙΕΘΑΑ ΑΑΓΑΕΘΑΑ
 ΕΑΕΘΕ ΕΘΕΑΙΕΕ ΑΑΘΑΘΕ - ΙΙΑΑΑΕΙΑ ΙΕΘΕ ΟΑΕΕΕΑΥΕΑ ΑΙ
 ΑΑΙΤΑΥΑΓΑΕΙΑ ΑΑΘΑΘΕ ΟΙΙΑΕΕΙΑ ΟΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ ΑΟΥΕΑΕΟ
 ΟΑΘΑΠΑΙΑ. ΘΒΙΘΑΑ ΑΘΑΕ ΟΑΙΘΘΕΕΑΘΘΕΑ ΘΕΟΙ ΑΑΑΘΕ, ΘΑΥ
 ΧΑΘΟΙ ΑΘΕΑΑ ΑΑΙΘΘΕΥΑΑΑΑ ΘΘΘΕΟ ΙΕΘΟ ΑΟΥΕΑΕΟ ΟΑΠΑΙΘΟ ΙΕΘΕ
 ΓΑΕΟ ΙΕΘΑΑΑΑΑ, ΟΑΙΤΑΕΕΑΑ ΟΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΕΟ
 ΟΙΘΑΑΕΑΟΙ ΑΑ.

19. ΟΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΕΟΑΑΙΕ ΑΘΕΕΑΙΕ ΙΕΑΙ ΙΕΟ
 ΟΑΙΘΑΑΑΑΑ, ΟΙΙ ΑΟΥΕΕΑΑΕΕΑ ΙΑΕΕ ΑΑΘΑΘΙΑ ΟΑΕΥΘΑΘΕΕ
 ΘΑΘΘΑΕΘΙΑΑΕΙ ΑΕΟ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΑΑ, ΙΑΘΕΑΘΘΕΕ ΑΘ ΑΘΕΟ. ΕΟ, ΕΘ
 ΟΙΙΑΕΕ ΙΘΑΑΙΕΑΥΕΘΕ-ΘΑΙΘΘΕΕΑΘΘΕΑΕ ΧΙΘΙΑ ΕΘΙΑΑ ΑΧΑΘΘΘΘΕ
 ΘΑΘΑΘΙΘΑΘΕΘΟ, ΑΑΑΘΑΘΒΑΑΘΘΕΑ ΕΙ ΙΕΘΑΘΘΕ ΟΑΙΕΑΑΑΑΘΕ.
 ΑΑΘΕΑΘΘΕΕ ΟΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΕΟ ΒΑΘΘΙΑΘΑΕΙ ΑΕΟ ΙΕΑΑΕ ΕΥΙ
 ΑΘΑ ΙΑΕΕ ΙΘΑΑΙΕΑΥΕΘΕ-ΘΑΙΘΘΕΕΑΘΘΕΑΕ ΧΙΘΙΑ, ΑΘΙΑΑ ΑΙ
 ΘΑΘΑΘΙΘΕΑ ΑΧΑΘΘΘΘΕ ΑΑ ΑΑΑΘΑΘΘΕΕ ΙΑΘΕΑΘΟ ΑΘΑΘΘΑΙ ΑΑ. ΕΙ
 ΟΑΙΕΑΑΑΑΕΘΑΕΑΘΕ ΕΕ, ΟΙ ΑΑΘΑΥ ΘΑΘΑΘΙΘΘΕΑΘΟ ΟΑΕΥΘΑΘΘΕΕ
 ΘΑΘΘΑΕΘΙΑΑΕΙ ΑΕΟ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ ΙΘΑΑΙΕΑΥΕΘΕ-ΘΑΙΘΘΕΕΑΘΘΕΑΕ
 ΧΙΘΙΑ ΘΧΟΙ ΙΕΑΙΘΑΒΙ ΙΕΕΕ ΕΘΙΑΑΙ ΑΑ, ΑΘΘΑΙ ΑΘ „ΙΑΘΑΘΙΑΕΑ
 ΟΑΘΑΑΑ“ ΕΑΙ ΙΕΕ ΑΑΑΑΙΕΕΕ ΘΟΙ ΥΑΑΘΘΑ. ΕΘ ΘΟΙ ΥΑΑΘΘΑ
 ΙΑΕΕΙ ΑΑΓΕΑ ΑΑ ΑΑΘΑΘΙΕΟ ΟΑΘΑΠΕΑΑΕΙ ΑΑΑΕ ΟΑΕΥΘΑΘΘΕΕ,
 ΕΑΙ ΙΠΑΑΑΕΘ ΟΑΘΑΠΕΑ, ΕΙ ΙΘΘΘΘΘΥΕΘΘ-ΘΑΙΘΘΕΕΑΘΘΕΑΕ ΧΑΘΕΑΕΟ
 ΑΑΥΑΕΕ, ΙΙΑΑΑΕΙΘΟ ΟΑΘΑΑΙΕΘΕ ΥΑΕΕΕΑΑΑΕΟ ΟΑΘΑΙΑ ΕΑΙ ΙΘΕ.
 ΑΑΘΑΑ ΑΓΕΘΑ, ΑΑΘΑΕΑΑΕΘΒΕΙΑΑΑΕΕΑ, ΟΙΙ ΟΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ
 ΕΘΟΙ ΘΘΘΕΑΑ ΑΘΘΕ ΕΑΘΘΑΘΕΘΟ ΙΙΑΕΑΑΑΑ ΙΘΕΑΙΘΘΘΑΘΘΕΕ
 ΘΑΘΑΘΙΘΟ ΙΘΑΑΙΕΑΥΕΘΕ-ΘΑΙΘΘΕΕΑΘΘΕΑΕ ΧΙΘΙΑ ΑΑ, ΑΘΕΕ ΙΑΘΘΕΑ,
 ΕΙΕΘ ΙΘΘΕΥΑΑΑ, ΟΙΙ ΑΟΥΕΕΑΑΕΕΑ ΟΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΕΟ
 ΑΑΘΑΘΙΑ ΟΑΕΥΘΑΘΘΕΕ ΘΑΘΘΑΕΘΙΑΑΕΙ ΑΕΟ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΑΑ,
 ΟΙΙΑΕΕΥ ΕΑΘΘΑΘΕΘΟ ΙΙΑΕΑΑΕΟ ΕΑΕΘΘΑΘΘΘΘΕ ΙΑΕΕΑΑΑ ΙΙΘΙΕΕΕ,
 ΙΕΙΑΕΑΑΑΕΕ ΑΑ ΑΑΕΙΘΘΑΒΑΑΙ ΙΕΑ, ΑΙ ΕΙ, ΙΑΙΘΑ ΙΑΘΘΕΑ, ΕΙΕΘ
 ΙΘΘΕΥΑΑΑ, ΟΙΙ ΑΘ ΕΙΑΑΘΘΘΕΥΕΑΑΕΟ ΙΙΑΕΑΑΑ ΟΑΘΒΥΙ ΑΘ ΑΑΘΟ,
 ΒΕΙΑΑΥΙΑΑΑΙ ΑΘΕΑΕΑ.

20. ΕΑΙ ΙΕ „ΧΑΘΕΑΙΘ ΘΑΥΑΕΑΑΕΟ ΑΑΘΘΘΟ ΟΑΘΑΑΑ“ ΑΘ ΑΒΑΘΑΘ
 ΙΙΕΑΙ ΑΓΑΑΘ ΑΙ ΑΑΑΑ ΟΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΕΟ ΙΘΑΑΙΕΑΥΕΘΕ-
 ΘΑΙΘΘΕΕΑΘΘΕΑΕ ΧΙΙΕΕ ΟΑΙΤΑΕΕΑΑΘΘΕΕ ΘΑΘΑΘΙΘΑΕΟ ΙΕΙΑΘΕ.
 ΑΓΑΘΘΘΘΑΕΑΑΘΘΕ ΘΑΘΑΘΙΘΑ ΟΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ ΟΑΕΕΑΕΑΑ
 ΙΑΙ ΕΙ Α ΕΙ ΟΑΙΕΑΑΑΑΘΕ, ΕΘ ΙΕΘ ΙΕΘΟ ΑΑΙΤΑΑΑΘΘΕΕ ΧΑΘΕΑΙΘ
 ΘΑΥΑΕΑΑΕ, ΑΙ ΟΑΙΕΑΑΑΑΘΕ ΑΟΥΕΑΑΕ, ΟΙΑΙΟΥ ΒΕΕΙ ΑΘΕΑΕ ΧΑΘΕΑΙΘ
 ΘΑΥΑΕΑΑΕ, ΑΑΓΕΑΑΘΑΑΑ ΘΑΘΑΘΙΘΟ ΟΑΕΑΑΑΕΑΕΟ ΑΑΕΕ ΑΙ/ΑΑ
 ΑΑΘΑΑΘΘΕΕΑ ΟΑΑΑΘΟΙ Α ΘΑΧΙΓΑΙ ΑΕΘΑΑΕΑ. ΕΘΙΑ ΟΑΘΥΕΙ

ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ ΑΓΑΑΟΕΥΑΕΑΑΟΕΕ ΟΑΒΑΟΙΥ ΟΙΙ ΕΥΙ Ο,
 ΑΑΕΑΑΟΕΑΑΑ ΕΙΤΕΟΕΑΟ ΒΑΟΟΑΑΕΙΙ Ο, ΑΑΙΤΑΘΑΑΥΙΙ Ο ΑΙ
 ΟΑΑΟΕΟΟΕΟΑΑΟΕ ΙΑΟΑΕΟΕΟΑΑΑΟ ΙΕΑΒΙ ΑΙ Ο ΒΕΕΟΟΕ, ΙΑΑΑΑΟΕ
 ΒΕΕΟΑ ΑΑ ΙΕΙΑΕΙΟΑ ΑΓΑΑΟΕΥΑΕ, ΧΑΟΕΑΙΤΕ ΘΑΥΑΕΑΑΕΟ ΑΑΑΟΑΕ
 ΕΙΑΑΟΟΙ ΟΕΑ ΕΙΟΑΟΑΟΑΕΟ ΑΥΑΑΟ, ΥΕΑΙ ΑΕΟ ΟΑΕΟΙΙΑΕΥΙ ΧΕΟΑ ΑΑ
 ΟΑΑΑ ΕΑΑΕΟΕΙΟΟΕ ΙΕΑΤΑΕΟ ΙΕΥΒΑΑΑΟ ΑΙΟΑΑΟΟΑΑΑ ΑΑ ΑΟ
 ΙΑΟΥΑΑΕΑΑΟ ΟΑΑΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΙΟΑΑΙΕΑΥΕΟΕ-
 ΟΑΙΟΑΟΕΑΑΟΕΑΕ ΧΙ ΟΙΕΟ, ΙΑΕΕΙ ΑΑΓΑΑΑΕΑ ΑΑ ΑΑΑΙΟΕ, ΙΕΕ ΟΙΑΟΑΟ,
 ΑΑΑΑΑΟΑΑΑΟΕΕ ΑΑΕΑΑΑΟΕΑΑΑΑΕΕ ΑΟ ΟΑΕΟΕΑΑΟ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΟ.

21. ΟΑΑΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ ΟΑΘΙΕΑΤΙ ΑΑ ΑΑΕΑΑΥΕΟΑΑΟΕΕΑ
 ΑΑΟΕΑΑΟΕ ΑΟΑΑΑΕΑΙ, ΙΑΕ ΟΙ ΟΕΟ ΕΟΑΕΕΑΙ, ΟΙ ΙΕΑΑΟΑΥ ΕΒΑΑΑΟ
 ΙΕΙΙ ΟΕΟΑΟΕ ΑΥΕΙ ΙΑΟΑΑΕΟ ΑΟΑΑΙ ΑΑ ΟΑΑΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΥΕ.
 ΕΟΙΥΑ ΑΟ ΑΟ ΑΟΕΟ ΕΙΑΑΙΑΑ ΙΡΕΙΑ ΑΑ ΑΑΑΑΑΟΑΑΑΟΕΕ ΟΑΕΟΕΕ
 ΟΑΑΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟΑΕΑΕΟ, ΙΕΕ ΟΙΑΟΑΟ ΙΙ ΟΙΑΕΟΟΕ ΙΑΟΕΑΕΟ
 ΘΕΟΙ ΑΑΑΥΕ, ΟΙΙ ΥΑΑΕΑ ΟΑΙΕΑΑΑΑΥΕ ΑΑΙΤΕΒΑΕΙΙ Ο ΑΥΕΑΑΕΟ
 ΟΑΑΕΑΑΑΟΕΙ ΙΕΥΕΑΕΟ ΑΑΕΕ ΙΕΙΙ ΟΕΟΑΟΕ ΑΥΕΙ ΙΑΟΑΑΕΟ ΟΑΑΥΕΙ
 ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΑΑΙ ΑΑΓΑΑΑΙΕΟ ΑΟΥΕΑΑΕΙ ΑΑ. ΟΑΘΙΕΟ ΑΟΑΑΕΕΕ
 ΑΑΓΑΕΕΑΕΟΑΟ ΑΑΟ ΑΑΟΑΑΕΑΑ ΑΑΟΥ ΑΟΕΕ ΟΑΙΕΑΑΑΑ, ΟΙ ΑΑΟΥ
 ΟΑΑΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΟ ΑΑΟΑΕ ΙΕΙΙ ΟΕΟΑΟ ΑΥΕΙ ΙΑΟΕΑ
 ΑΑΟΟΟΟΥΕΟΕΕ ΙΙ ΘΙΑΑΑΑΑΕΟ ΟΑΑΑΑΑ ΒΑΟΙΙ ΑΥΑΑ. ΘΕΟΙΑ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ
 ΙΙ ΙΑΒΕΕΑΙ ΑΑΟ ΑΠΕΟΑΑΟ ΑΑΕΥΑΕΟΟΕΑΑΑΑΕΑ ΑΑΧΟΡΙΑΑΟΕ ΙΕΑΤΙ ΑΟΕΑ
 ΑΑΑΟΕΕΑΙΑΑΥΕ, ΟΑΑΥ ΟΑΑΑ ΙΟΑΑΑΕΕ ΘΕΟΕ ΙΙ ΙΑΒΕΕΑΙ ΑΟ,
 ΒΕΙΑΟΒΑΟΑΑ ΟΙΑΑ ΑΑΕΥΤΙ ΑΕΑΟΙ Ο, ΟΙΙ ΙΟΑΑΑΟΕ ΑΑΑΟΕΕΑΙΑΑΑ ΙΑΙ ΕΙ Α
 ΑΕΙ ΙΙ ΙΕΕΟΟΕ ΙΙ ΑΑΑΕΟ ΙΕΥΑΑΑΟ ΑΟ ΑΟΕΕΟΑΙΙ ΑΟ, ΧΕΙΑΙΟΟΟΑΑ
 ΟΑΑΙΑΕΑΟΑΙ Α ΑΑΟ ΥΑΕΑΕΕΟ ΑΑ ΙΙ ΟΒΑΑΟ ΕΑΑΕΟΕ ΘΑΟΟΙΕΙ ΟΑΑΕΟ
 ΕΙΟΑΟΑΟΑΑΕΟΑΕΑΕΟ ΑΓΑΑΟΕΥΕΟ ΑΑΒΑΑ.

22. ΟΧΕΑΑΕΟ ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΕΟΑΟ ΑΟΑΑΙ ΑΟ ΘΟΑΕΟΙ ΧΥΕΑ, ΟΙΙ
 ΟΧΕΑΑΑΙΙ ΟΕΕΕ ΘΕΟΕ ΕΑΕΕΕΟΕΙΑΕΟΕΑΟΑΑ ΙΙ ΘΙΑΑΑΑΟ, ΕΟΙΥΑ
 ΘΟΑΘΟΕΕΑΥΕ ΑΑΟ ΑΑΙΤΕΟΕΥΑΑΑ ΟΧΕΑΑΕΟ ΑΙ ΟΙ ΟΑΑ ΑΑΙΤΑΙΑΕΟ
 ΟΑΙΕΑΑΑΑΑΕΥ. ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΟΑΕΑΕΟ ΙΕΙΑΟΕΑΑΟ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΙΙ ΑΥΑΑΟ
 ΟΑΑΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΕΑ ΟΑΑΑΑΟΑΑΑ ΟΑΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΑΕΟ ΑΑΕΕΟΟΑΑΑ,
 ΟΑΥ ΑΑΙΤΕΒΑΑΑΟ ΟΑΧΟΑΑΑΑΑΟ ΙΕΟ ΟΑΘΙΕΑΤΙ ΑΑΥΕ. ΙΑΑΑΕΕΕΕΟΑΕΑΕΟ,
 ΑΑΕΟΑΥΟΑΕΕ ΑΑΟΕΑΑΑΑΕΟ ΟΑΧΟΑΑΑΑ ΑΙ ΥΑΥΕΑ ΑΑ Α.Ο. ΑΘΑΑ ΕΟΕΥ
 ΑΟ ΟΙΑΑ ΑΑΑΕΑΕΒΥΙ Ε, ΟΙΙ ΟΑΑΑΕΟΙ ΑΕΙ ΙΙ ΙΕΕΕΟ ΘΕΟΙ ΑΑΑΥΕ,
 ΟΙ ΑΑΟΥ ΟΑΒΑΟΙΙ Ο ΕΙΤΕΟΑΙΟΟΙΑΟΕΑΙΙ ΑΕΟ ΟΑΟΑΤΑΟΥΟΙΑΑΕΑΑ
 ΙΙ ΘΙΕΕΕ, ΟΒΟΑΧΕ ΙΙ ΘΙΑΑΑΑ ΑΑ ΑΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑΑΕΟ ΙΘΑΟΑΟΕΟΕΕ
 ΙΕΥΑΑΑΑ ΑΟΥΕΑΑΑΕΕ, ΑΟΙ ΕΟ ΧΑΘΟΙ ΟΟ ΑΑΑΑΙΒΥΑΑΟΕ ΙΙΕΥΑΙΤΑΕΙ ΑΑ
 ΑΙΕΑΑΑ ΑΑ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΑΑΑΑ ΑΟΙ ΕΟ ΑΑΕΑΟΑΑΕΟ ΕΑΑΕΟΑΕΟΕΟΕΕΑΥ
 ΑΕΑΙΟ ΑΥΑΤΑΟ ΟΑΑΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΟ. ΙΕΟΑΑΑΑΑΑ ΑΥΙΕΥΙΟΕΕΟΑ,
 ΙΕΙΙ ΟΕΟΑΟΕ ΑΥΕΙ ΙΑΟΑΑΕΟ ΑΑΓΑΑΑΙΕΟ ΑΑΙΑΟΕΕΑΑΑ ΑΑΟ ΕΘΙΑΑ ΕΟ,
 ΟΙΙ ΕΟΕΙΕ ΑΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑΙ ΙΑΕΕΑΕΟ ΕΑΓΙ ΙΕΕ ΙΕΙΕΑΑΟΕ ΟΧΕΑΑΑΟ,
 ΙΑΕ ΟΙ ΟΕΟ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΟΑΕΑΕΟ ΙΕΙΑΟΕΑΕΟ ΟΧΕΑΑΑΟ.

ΑΟΑΕΑΕΕΕΟΕΙΑΕΟΕΑΟΕ ΤΕΓΓΙΘΕΟΑΟΕ ΑΘΥΕΙΓΑΟΕΟ ΟΑΙΑ×ΑΟαΑΑΑΕ
 ×ΑΘΟΙΟΟ, ΙΑΑΑΕΕΕΕΟΑΕΑΕΟ, ΒΑΟΙΓΑΑΑΙΟ Ο×ΕΑΑΕΟ ΑΙΟΙΟΑΑ
 ΑΑΓΙΟΑΓΑΑΟΕΑΓ ΑΑΕΑΑΟΕΟΑΑΕΕ ΑΟΟΑΑΟΕΕ ΟΑΑΟΕΕΟΑΑΑΕ
 ΟΑΓΓΙΘΑΕΑΘΙ ΕΑΓΓΙΠΓΑΑΑΕΓΑΑΟΕ, ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΓΙ ΑΟΑΑΑΕΟ ΑΑΕΕΟΟΑΑΕΟ
 ΟΑΑΕΟΟΕ ΔΑΟΟΔΑΘΟΕΑΑ. ΕΑΓΓΙΠΓΑΑΑΑΕΟ ΟΑΟΡΕΕΑ ΑΟΑΑΑ ΓΙ ΑαΑΓΙΓΙΟ
 „ΙΑΒΑΟΓΑΕΑ ΟΑΟΑαΑΑ” ΕΑΓΓΙΓΕΟ ΟΑΟΑΑΓΙΕΟΕ ΓΙΟΓΑΑΕΟ ΑΓΓΕΑΟΟΕ
 ΓΔΟΕΓΕΑΥΕΑ ΑΑ ΑΑΥΕΕΑΑΕΕ ΓΟΟΑΟΘΕ ΟΑΟΑΕΑΑ ΕΘΓΑΑΓ ΑΑ ΓΕΓΓΕΟ
 ΓΕΟΑΟΒΑΑΑΑ, ΑΕΑΟΑ ΓΕΓΓΙΘΕΟΑΟΕ ΑΘΥΕΙΓΑΟΑΕΟ ΑΑΓΑΑΑΓΑ ΟΑΑΘΥΕΙ
 ΟΑΕΓ ΑΑΑΓ ΑΑΕΑΑΓ.

23. ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕΑ ΕΑΓΓΙΠΓΑΑΑΕΓΑ ΕΟΑ ΓΙ ΑαΑΓΕΓΓΙΟ
 ΕΓΟΒΓΙΟΑΥΕΟΕΕ ΟΟΕΕΑΟΕΓΑΑΕΟ ΓΙ ΒΑΟΟΕΑΑΑΑ, ΟΓΓΙ ΟΑΑΘΥΕΙ
 ΟΑΕΓ ΑΑΑΓ ΑΑΑΑΟ ΓΕΑΥΑΕ ΟΓΑΓΙΟΥ ΑΟΑΑΑΟΕΕ, ΑΟΑΑΑ ΔΑΟΟΔΑΘΟΕΑΑΟΕ
 ΟΑΑΕΟΟΑΑ ΓΙ ΟΑΕΓΓΑΓΕ ΑΑΟΑΓΓΑΑΑΟΕ ΓΙΘΓΕΕ ΟΑΓΑΒΑΟΓΑΓ
 ΔΓΙΕΕΟΕΕΟ ΑΑΟΑΟΑΑΕΟ, ΟΑΓΑΒΑΟΓΑΓ ΕΓΕΥΕΑΟΕΑΕΟ ΑΑΓΓΑΕΑΓΕΑ ΑΑ
 ΑΑΓΑΕΕΑΟΑΑΕΟ ΟΑΟΡΕΕΑΑΕΓΑΑ. ΑΓ ΕΑΑΕΟΑΑΕΟΕΟΕ ΑΘΟΕΟΟΕ ΟΑΕΑΘΟΕ
 ΟΑΑΘΥΕΙ ΟΑΕΓ ΑΑΑΓ ΑΑΑΟΕ ΟΒΓΙΟΑΑ ΓΑΝΓΙΘΕΟΑΟΕ ΑΘΥΕΙΓΑΟΕΑ, ΑΓ ΕΓ
 ΓΕΓΓΙΘΕΟΑΟ ΑΘΥΕΙΓΑΟΟ ΡΕΟΕΕΑΑΑΑ ΓΙ ΑΑΑΕΟ ΓΕΥΑΑΕΟ ΕΓΟΑΟΑΟΕ
 ΑΓΓΡΟΑΑΑΑΟ ΑΑ ΓΑΝΓΙΘΕΟΑΟ ΑΘΥΕΙΓΑΟΕΑΓ ΟΑΑΑΟΑΑΕΕ, ΑΑΥΕΕΑΑΕΕ
 ΔΑΟΕΟΟΕΑ. ΓΕΓΓΑΕΓΑΟΑ ΑΟΑΔΕΑ, ΟΓΓΑΑΟΑΥ ΑΕΓΓΙΓΓΕΕΟ
 ΑΑΓΑΕΕΑΟΑΑΕΟΑΕΑΕΟ ΑΑΑΑΓΒΑΑΟΕ ΓΓΕΥΑΓΑΕΓΑΑ ΑΘΑΟ ΟΥΑΓΓΙΟΟ
 ΕΓΑΑΟΟΕΥΕΑΑΟ, ΑΟΑΑΑΓ ΑΟ ΟΑΕΓ ΑΑΑΓ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑΑΕΟΓΑΑΑ, ΟΑΓΓΙΟΑΕΕΑΑΟ
 ΓΕΑΑΕΟΕ ΟΑΓΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΟΑΟΓΓΙΑΑΕ ΟΑΟΡΕΓΓΙ ΕΓΟΒΓΙΟΑΥΕΟΕΕ
 ΕΓΓΑΕΕΟΑΑΕΟ ΕΑΑΕΑΑΓ ΑΟΑΥΕΕΑΑΕΑΑ, ΟΑΕΘΓΑΟ ΕΓΓΑΓΕΑΑΕΟ
 ΟΕΑΓΕΘΓΕΟ, ΕΕΕΑΕΑΥΕΕΟΑ ΕΟ ΟΑΓΓΑΓΕΑΥΕΕΟ Α×ΑΘΟΟΟΕ
 ΟΑΕΑΓΓΙΠΓΑΑΑΕΓΓΙ ΓΑΘΑΓΕΓΓΙΕ, ΟΓΓΕΕΟ ΑΑΓΟΓΓΙ×ΑΕ ΓΑΒΕΕΟ ΑΘΥΕΑΕΑ
 ΟΑΑΑΕΑΑΑΟΕΓΓΙ ΓΕΥΕΑΑΕΟ ΕΓΟΕΟΟΟΕ ΒΑΟΓΓΙΑΑΑΑΙΟ. ΑΟ ΑΑΕΟ
 ΟΑΟΒΓΓΙΟΟ Α×ΑΘΟΟΟΑΑ ΓΓΑΑΓΕΑΑΟΕΕ ΟΑΒΑΟΓΓΙΑΑΕΟ ΟΑΓΓΙΟΑΕΕΑΑΑΑΟ,
 ×ΑΟΕΑΓΕ ΟΑΥΑΕΑΑΑΕΟ ΑΑΕΟΕΟ ΑΑΓΑΕΕΑΟΑΑΑΟ.

24. ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΓΙΟ ΑΕΓΓΙΓΓΕΕΟ ΑΑΓΑΕΕΑΟΑΑΕΟΑΕΑΕΟ
 ΑΑΓΑΟΕΟΕΟΑΑΟΕΕ ΓΓΕΥΑΓΑΕΓΑΑ ΑΘΑΟ ΕΓ ΟΑΒΑΟΓΓΙΑΑΟ, ΟΓΓΕΑΑΕΥ
 ΟΑΓΓΙΟΑΕΕΑΑΟΕΕΑ ΟΑΑΘΥΕΙ ΟΑΕΓ ΑΑΑΓ ΑΑΕΟ ΓΓΑΑΓΕΑΥΕΟΕ-
 ΟΑΓΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ×ΓΓΙΕΕ. ΟΑΑΥΑΓΑΟΕ ΑΟΑΑΑΟΕΕ ΒΑΟΓΓΙΑΑΕΟ ΟΑΕΑΑΟΕ
 ΓΑΒΕΕΕ ΟΒΓΙΟΑΑ ΓΑΕΑΑ ΓΓΑΕΟ. ΑΓ ΟΑΑΘΥΕΙ ΟΑΕΓ ΑΑΑΓ ΑΑΑΕΑ
 ΟΑΘΓΕΑΓΓΙΑΕΟ Α×ΑΘΟΟΟΓΓΑΑΕΑ, ΓΑΕΕ ΟΒΟΑ× ΑΑ ΓΓΙΘΓΕΕ
 ΟΑΟΟΟΘΟΟΟΕΑΥΕΕΟ ΟΑΟΡΕΕΑΑΕΓΑΑΕΑ ΑΑΑΟΑΑΑΑ ΑΑΓΓΙΕΕΑΑΟΕΕ
 ΕΓΑΑΟΟΕΥΕΑΑΕΟ ΓΓΑΕΑΑΑ, ΒΑΟΓΓΙΑΑΕΟ ΑΑΓΑΕΕΑΟΑΑΑ,
 ΕΓΓΕΟΑΓΓΟΓΑΟΕΑΓΕ ΔΟΓΓΙΟΘΥΕΕΟ ΟΑΘΓΓΑ, ΑαΑΕΕ ΟΑΓΟΑΓ ΑΑΑΕΕΑΑΕΟ
 ΑΑΥΑΓΑ ΑΑ ΟΑΑΑΑΑΑ ΟΑΕΓ ΑΑΑΓ ΑΑΟΕΑΕ ΕΑΕΕΕΑΥΑΓΑΕΟΑ ΑΑ
 ΟΑΑΑΕΕΟΟΓΑΕΟ ΑΕΟΑΑ. ΑΥΕΟΑΑ ΑΓ ΟΑΒΑΟΓΓΙΕΑ ΑΑΓΑΕΕΑΟΑΑΕΟ
 ΕΓΟΑΟΑΟΕ ΟΥΑΑΑΑ ΓΑΓΓΙΕΓΓΙ ΟΑΕΓ ΑΑΑΓ ΑΑΕΟ ×ΑΟΑΕΑΑΟ ΑΑ
 ΟΑΑΕΓΓΑΕΟΟ, ΑΕΓ ΑαΑΟ ΕΕ ΑΕΓ ΑΑΑΟΑαΑΕΓΓΙΒΕ×ΓΑΑΟΕΑ ΓΓΕΥΑΓΑΕΓΓΙ ΑΑΟΑΥ
 ΕΡΑΓΓΙΟ.

25. ΟΑΟΟΟΘΟΟΟΕΑΥΕΕΟΑ ΑΑ ΙΕΕ ΟΙΑΟΑΟ, ΕΕΕΑΕΑΥΕΕΟ
 ΘΟΙ ΥΑΟΥΕ ΙΥΙ ΧΕ ΟΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΙ ΑΑΕΟ, ΟΙ ΙΕΕΟ ΑΘΥΕΑΕ
 ΑΑΟΑΑΟΕΕΑ ΟΑΧΙ ΓΑΙ ΑΕΟΝΑΕΑ, ΑΘΥΕΑΕΟ ΕΕΕΑΕΑΟΟΙ ΑΑ ΙΥΕΟΑΑΑ,
 ΙΑΕΕ ΧΑΘΕΥ ΑΥΑΙΑ ΑΑ ΑΘΥΕΑΕΟ ΟΑΑΕΑΑΑΟΕΙ ΙΕΥΕΑΑ,
 ΟΟΘΕ ΧΑΘΙ ΑΑΤΕ ΑΓΑΕΥΑΟΟΑΕΟ ΘΕΟΙ ΑΑΟΥΕ ΙΕΙΙ ΟΕΟΑΘΕ
 ΑΘΥΕΙ ΙΑΘΕΟΑΕΑΕΟ ΑΕΘΟΥΟΑΕΕΥ ΕΕ ΑΘΕΟ. ΕΟΙΥΑ ΟΓΑΑ ΑΥΕΙΕΥΓΙ Ο,
 ΟΙΙ ΑΘΥΕΑΕΑ ΟΑΑΕΑΑΑΟΕΙ ΙΕΥΕΑΑ ΑΟ ΒΑΟΙΙ ΑΑΑΑΙΟ ΟΓΕΑΑΟΘΑΕΟΘ
 ΟΑΥΟΑΕΑΑΟ ΥΑΕΑ ΟΑΒΑΟΙΙ ΟΑΕΑΕΟ ΘΙ ΑΕΘΕΟΘΕ ΑΕΙ ΙΙ ΙΕΕΘΘΕ
 ΥΑΕΕΕΑΑΑΕΟ ΑΑΙΘΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΕΑΑ. ΑΘΥΕΑΕΑ ΟΑΑΕΑΑΑΟΕΙ ΙΕΥΕΑΑ
 ΡΕΘΕΑΑΑΑ ΑΑΑΕΕΓΙΑΑ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΟΑΒΑΟΙΙ ΕΑ ΟΕΑΙΘΙΕΟΑ ΑΑ
 ΟΑΟΟΟΘΟΟΟΕΑΥΕΕΟ, ΕΑΓΓΑΑΕ ΑΑ ΑΕΘΑΒΙΥΙ ΑΕ ΙΑΘΑΓΕΓΙΕ. ΑΙ
 ΕΑΑΕΟΑΘΕΘΕΕ ΟΟΑΘΕΘΟ ΙΑΑΙ ΙΑΟΑΙ ΑΑΟΥΕ ΙΥΙ Χ ΟΑΘΥΕΙ
 ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΑΕΑ ΑΙ ΕΓΘΘΕΘΘΘΕΟ ΙΙΘΙΑΑΑΕΟ ΑΑΑΟΥΑΕΑΑ ΑΘΑΕΟ
 ΙΕΘΕ ΑΟΑΑΑΓΕΥΓΟΕΑΑΕΟΑΙΑΟ ΑΑΙΙ ΥΑΓΑΕΟΑ ΑΑ ΥΑΘΑΡΕΙ ΓΑΑΑΘΕΘΘΕ
 ΟΑΑΑΑΑΕΟ ΘΕΘΘΕ.

26. ΕΑΓΓΑΑΑΕΙΑ ΕΟΑ ΟΓΑΑ ΥΑΙΙ ΑΥΑΕΕΑΙ Ο ΑΘΥΕΑΕΑ
 ΟΑΑΕΑΑΑΟΕΙ ΙΕΥΕΑΑΕΟ ΙΙΒΑΘΘΕΑΑΑΕΕ ΙΙ ΟΙΑ, ΟΙΙ ΑΑΕΥΑΑΟ
 ΟΑΙΑΘΕΕΕΑΓΕ ΑΑΕΑΓΘΕ ΙΑΘΟΑΑΟ ΟΙ ΘΕΟ, ΑΑΙΙ ΘΕΥΑΓΙ Ο ΑΕΙ ΙΙ ΙΕΕΘΘΕ
 ΡΑΕΑΟ ΧΕΑΕΟ ΑΙ ΟΙ ΟΑΑ ΑΑΙΙ ΥΑΓΑΕΟ ΥΑΘΑΡΕΑΑΕΙΑΑ. ΙΕΙΙ ΘΕΟΑΟ
 ΑΘΥΕΙ ΙΑΘΟ ΟΘΘΕΕ Ο ΧΕΑΑΑ ΑΘΑΟ ΕΥΙ ΑΑΟ, ΕΘ ΟΑΟΙΙ ΑΑΑΑΑ ΙΕΘΕ
 ΕΘΕΑΓΕΕΕ ΑΘΥΕΑΕΟ ΙΑΝΙ ΘΕΘΑΘΕ ΑΘΥΕΙ ΙΑΘΕΟ ΟΑΘΘΕΘΑΑΑΟΥΕ
 ΑΑΑΑΟΑΕΑ. ΙΑΘ ΟΓΑΑ ΑΘΙ ΓΑΑΟ ΕΑΑΘΕ ΘΙ ΑΕΥΕΕΟ ΑΑΙΙ ΑΑΘΑΕΟΑ ΑΑ
 ΑΥΑΕΟ ΟΑΙΑΘΕΕΑΑΘΕΑΕ ΟΑΥΟΑΕΑΑ. ΙΑΝΙ ΘΕΘΑΘΕ ΑΘΥΕΙ ΙΑΘΕΟ
 ΟΘΘΑΕΕΕ, ΘΑΘΘΕΘΑΑΑΟΥΕ ΑΘΙ ΓΑΑΟ ΑΘΥΕΑΕΟ ΟΘΘΕΕ ΘΑΕΑΘΕ, ΑΑΟΑΑΑΕ
 ΑΑ ΑΘΓΑΑΘΕΑΕΑ, ΙΑΘΑΙ ΘΑΘΘΕΘΑΑΕΟ Ο ΧΕΑΑΕΟ ΥΑΕΥΟΑΑΕΟ
 ΑΑΙΑΘΕΕΑΑΑΟ ΑΘ ΒΑΟΙΙ ΑΑΑΑΙΟ. ΑΘΕ-ΑΘΕΕ ΑΘΥΕΙ ΙΑΘΕΟ ΑΑΕΥΕ
 ΑΘΥΕΑΑΕΟ 95%-ΕΘ ΑΙ ΙΑΘΕΟ ΑΟΑΑΓΙΑΑ ΕΑΑΘΕΑΑΑΑ ΑΘ ΙΕΥΓΑΑΟ
 ΑΘΥΕΑΕΑ ΟΑΑΕΑΑΑΟΕΙ ΙΕΥΕΑΑΕΟ ΟΙ ΥΕΑΕΘΘΕ ΟΑΘΘΙ ΑΑΕΟ ΑΑΥΑΓΑΘ.
 ΑΘΥΕΑΕΑ ΟΑΑΕΑΑΑΟΕΙ ΙΕΥΕΑΑΑ ΥΑΘΑΡΕΑΑΑΕΕΑ ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΟ
 ΙΙ ΑΕΙ Α ΕΙ ΟΑΓΕΑΑΑΑΟΥΕ, ΟΙ ΑΑΘΑΥ ΕΘ ΒΑΟΙΙ ΑΑΑΑΙΟ ΑΘΥΕΑΑΑΕ
 ΟΑΥΟΑΕΑΑΑΟ ΥΑΘΑΑΓΙΘΕΘ ΟΑΒΑΟΙΙ Ο ΙΙ ΟΙΑΘΘΘΕ ΧΘΙΘΥΕΙ ΓΕΘΑΑΕΟΑ ΑΑ
 ΑΑΓΑΕΕΑΟΑΑΕΟΑΕΑΕΟ.

27. ΟΙ ΑΑΘΑΥ ΑΑΑΑΓΕ ΑΘΥΕΑΕΑ ΟΑΑΕΑΑΑΟΕΙ ΙΕΥΕΑΑΕΟ
 ΟΑΧΑΑΑΑΟ ΕΑΓΑΑΑΟΑΓΙ ΙΕΑΘΑΑΕΟ ΕΑΑΕΟΑΘΘΕΘΕΕ, ΥΘΘΑΑΥΑΕΟ ΙΕΥΓΙΑ
 ΑΘ ΟΓΑΑ ΑΑΟΥΑΟ ΑΙ ΘΟΙ ΥΑΑΘΘΘΕΟ ΑΟΥ ΑΘΕΕ ΑΟΘΑΑΕΕΕ ΕΙ ΙΘΙ ΓΑΓΘΕ.
 ΑΙ ΙΑΘΕΑ ΑΑΙΙ ΟΑΥΙ ΧΕΑ ΑΑ ΥΑΘΑΧΑΑΑΑΕΕΑ ΙΘΕ ΙΙ ΙΑΓΘΕ - ΘΕΘΑΑΕ
 ΘΕΑΟΥΕ, ΟΑΓΑΓΑΑ ΥΑΘΑΑΑΓΑΑΑ ΑΑΙΙ Ε ΙΙ ΥΑΑΓΕΕ ΙΙ ΕΑΙ ΑΓΑΑΟ ΑΘΥΕΑΕΑ
 ΟΑΑΕΑΑΑΟΕΙ ΙΕΥΕΑΑΕΟ ΕΑΓΑΑΕΑ ΑΑΑΑΒΥΑΑΘΕΕΑΑΕΟ ΙΕΥΑΑΕΟΑ ΑΑ
 ΑΥΘΘΘΕΑΑΕΟ ΘΟΙ ΥΑΑΘΘΑ ΑΑ ΙΑΓΘΑ, ΟΑΓΑΓΑΑ ΘΑΘΘΙΓΑΕΥΙ ΧΘ
 ΙΕΙΙ ΘΕΘΑΘΕ ΑΘΥΕΙ ΙΑΘΑΑΕΟ ΟΑΙΑΘΕΕΕΑΓ ΑΓΑΕΥΑΟΘΑΑΑΟ ΑΘΥΕΑΕΑ
 ΟΑΑΕΑΑΑΟΕΙ ΙΕΥΕΑΑΕΟΑΟ ΑΘΥΕΟ ΧΑΘΕΟ ΑΑΑΑΑΓΕΟ ΘΟΙ ΥΑΑΘΘΑ. ΑΙ
 ΙΘΕ ΟΙ ΙΕΥΑΓΑΕΙ ΑΑΓΑΘΕ ΑΑΘΑΓΑΑΕΟ ΑΑΕΑΑΕΘΘΒΕΓΑΑΕΟ ΑΑΘΑΥΑ, ΕΑΕΕ

ΕΑΕΟΕΙΟΟΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΟΕΑΕ ΓΕΓΕΟ ΑΟΟΑΙ ΑΕΟ ΟΑΙΕαΑΑΑΟΥΕΥ ΕΕ,
ΑΙ ΓΕΓΕΟ ΓΕΥΒΑΕΟ ΟΑΟΥΑΕΑΑ ΑΟΑΑΑΕΑΑΟΟΕ ΑΑ
ΑΟΑΘΟΙ ΘΙ ΟΥΕΟΕΕ ΕΘΙΑΑ.

28. 2005 ΒΕΕΟ 28 ΕΑΕΕΟΕΟ 1 1/4/184,228 ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΟΥΕ
ΟΑΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΓΕΟΕΕΕΑΑΟ: „...ΟΑΑΕΙΓΒΕ×Ι
ΑΑΕΑΑΟΕΕΑ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΟΕΑΕ ΕΓΟΑΟΑΟΑΕΕ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΕΟ
ΥΑΕΕΑΕΑ ΟΒΙ ΟΕ ΑΑ Α×ΑΘΟΕΑΓΕ ΑΕΑ ΑΑΙ ΓΑΓΙΟ, ΟΑΥ ΓΡΕΓΑ ΟΑΕΟΕΑΑ
ΑΟ ΑΑΒΑΑΑΑ ΟΑΓΑΟΟΓΑΙ ΑΟΟΓΑΕΟ ΓΑΓΙΕΓΑ ΑΟΕ ΓΙ ΓΑΒΕΕΑΟ.
ΓΕΟΥΑΑΑΕΕΑ ΑΟΕΕ ΑΟΑΕΕ ΓΙ ΓΑΒΕΕΕΟ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΑΟΑΓΟΕΑΕΑ ΟΑΟΕΟ
ΕΘΙΑ ΑΟΟΓΑΕΟ ΓΑΓΙΟΑ ΓΙ ΓΑΒΕΕΕΟ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΑΟΑΟΑΑΕΓΑ...“.
ΑΕΙ ΓΙ ΓΕΕΟΟΕ Α×ΑΘΟΟΟΓΑΕΟ ΓΙ ΟΕΑΕΕ ΟΑΓΙ ΥΑΑΟΕΕ ΒΑΟΕ ΑΟ
ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΥΑΕΓΑΟΕΑ ΟΑΕΟΕΑΑ ΑΑΒΑΑΟ ΑΟΕ-ΑΟΕ ΓΑΟΑΟ,
ΒΕΓΑΑΥΓΑΑ ΟΑΓΕαΑΑΑΟΥΕ, ΑΑΟΑΑ ΟΑΓΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΘΟΓΑΕΑΓΑΕΟΑ,
ΒΑΟΓΓΕΥΑΑΑ ΟΑΑΑΟΓΙ ΑΑΕΓΟΑΓΕΑΥΕΕΟ, ΓΕΒΓΑΑΕΟΑ ΑΑ
ΓΙ ΕαΓΑΓΕΟ ΑΕΟΑΑΕΑΓΟΕΟ ΟΑΟΥΟΓΙ ΑΑ. „ΓΑΒΑΟΓΑΕΑ ΟΑΟΑαΑ“ ΕΑΓΓΓΕΟ
53³ ΓΟαΕΕΕ ΑΑΑΑΓΕΕΕ ΒΑΟΕ ΑΟ ΟΑΑΟΑΑΓΑΑΑ ΑΓ ΓΙ ΕαΓΑΓΑΑΟ. ΕΟ
ΑΥΕΑΟΑΑ ΑΟΥΑΑΑΟ ΟΑΓΑΟΕΕΕΑΓ ΑΑΕΑΓΟΟ ΓΑΝΓΟΕΟΑΟΕ ΑΟΥΕΓΓΑΟΕΟ
ΟΑΟΑΟΑΑΕΓΑ. ΟΑΑΑΓ ΓΙ ΟΓΕΑΓ, ΓΕΟΕ ΟΑΕΥΑΑΟΑΑΟΑΕΟΕΕ
ΑΓΑΕΓΑΑΕΑΑΓ ΑΑΓΟαΑΑΑΑΕΕ, ΑΟ ΕΕΑΕΑΑΑ ΑΟΥΕΑΕΑ ΟΑΑΑΕΑΑΟΕΓ
ΓΕΥΕΑΑΕΟ ΓΕΑΓΓΕΓΑΟΕΟΕΑΑ. ΑΟ ΕΕ ΕΓΕΟ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΟ ΕΡΕΑΑ, ΟΓ
ΓΑΝΓΟΕΟΑΟΓΑ ΑΟΥΕΓΓΑΟΓΑ ΑΑΓΓΕΟΥΕΑΓ Ο ΓΕΓΓΟΕΟΑΟΕ ΑΟΥΕΓΓΑΟΑΕΟ
ΑΟΥΕΑΑΕ ΕΓ ΟΑΓΕαΑΑΑΟΥΕΥ ΕΕ, ΟΓ ΑΑΟΥ ΑΟ ΟΑΒΑΟΓΓΟΑΕΑΕΟ ΑΟΑΑΕΑΟ
ΟΑΑΕΟΓΑΑΑΟ ΑΟ ΒΑΟΓΓΑΑΑΓΟ. 53³ ΓΟαΕΕΕ ΑΑΑΑΓΕΕΕ ΒΑΟΕΟ
ΟΑΟΑΑΑΓΕΟΑΑ, ΓΕΓΓΟΕΟΑΟΕ ΑΟΥΕΓΓΑΟΕ ΑΟΥΕΑΕΑ ΟΑΑΑΕΑΑΟΕΓ
ΓΕΥΕΑΑΕΟ ΕΑΓΑΑΕΑ ΑΑΑΒΥΑΟΕΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ ΕΓ×ΓΟΓΑΥΕΑΟ ΕΥΑΑΟ
ΑΑαΑΑΕΕ ΓΟΑΑΓΓΟΕ ΑΑΓΓΑΑΥΓΑΟΕΕ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΕ, ΓΑΟ
ΑΥΓΕΥΓΟΕΕ ΑΑΓαΑΑΑΑ ΑΟΑΑΑ ΑΑΑΑΓΑΑΑ ΑΑΕΥΑΑΟΕΕ ΒΑΟΕΕΕΕ.
ΑΓΑΑΑΟ ΘΕΟΓΑΑΟΥΕ ΓΕΓΓΟΕΟΑΟ ΑΟΥΕΓΓΑΟΟ ΑΟΑΕΟ ΑΟ ΑΘΑΟ
ΟΑΓΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑ ΕΑΑΕ ΑΑΕΥΑΑΟ ΓΑΝΓΟΕΟΑΟΕ ΑΟΥΕΓΓΑΟΕΟ
ΓΕΑΟ ΑΕΓΓ ΓΙ ΓΕΕΟΟΕ ΡΑΕΑΟ×ΕΑΑΕΟ ΑΓ ΟΓ ΟΑΑ ΑΑΓΓ ΟΑΓΑΑΕΟΑΑΑΓ, ΑΟΑΓΑΑ
ΓΑΟ ΕΓΕΟ ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΓΑΑΥ ΑΟ ΑΘΑΟ, ΓΕΕΥΓΟ ΟΑΟΑΑΓΓΕΟΕ ΕΓ×ΓΟΓΑΥΕΑ
ΑΟΥΕΑΕΑ ΟΑΑΑΕΑΑΟΕΓ ΓΕΥΕΑΑΕΟ ΓΕΑΑΕΑΕΟ ΕΑΓΑΑΕΑ ΑΑ
ΑΑΑ×ΕΘΟΟΓΟ ΕΑΑΕΟΕ ΔΓΑΕΥΕΑ ΑΓΑΟΕΑΓ ΑΑΕΑΑΟΥΕΟΑΑΕΕ. ΟΑΑΑΓ
ΓΙ ΟΓΕΕ ΑΑΕΑΑΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕ ΘΟΓΓΑΑΟΑ ΑΟΑΑΑΓΑΕΟΑΑΕΑΑ, ΑΟΥΕΑΑΕΟ
ΟΑΑΑΕΑΑΟΕΓ ΓΕΥΕΑΑΕΟΑΟ ΓΕΓΓΟΕΟΑΟΕ ΑΟΥΕΓΓΑΟΕ ×ΑΘΟΓ ΑΟΕΑΑΑ
ΕΓ×ΓΟΓΑΥΕΟΕ ΑΑΕΟΟΓΟΕ ΕΓΥΓ×ΑΑ ΑΑ ΑΑΥΕΕΑΑΕΕ ΒΑΓΑΑΑΕΑΓ
ΓΑΑΓ ΓΑΟΑΓ ΑΑΟΥΕΑ, ΑΕΑΟΑ ΓΑΝΓΟΕΟΑΟΕ ΑΟΥΕΓΓΑΟΕ. ΕΓ ΘΕΟΓΑΑΟΥΕ,
ΟΓ ΑΑΟΥ ΟΑΓΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΟΕΟΟΑΓΑ ΑΑΟ ΟΑΕΟΟΓΑΑΕΥΓ×Ο ΓΕΓΓΟΕΟΑΟΕ
ΑΟΥΕΓΓΑΟΑΕΟ ΑΑΥΑΑΟΑ ΑΑ ΓΑΕΕ Ο×ΕΑΑΑΑΕΟ ΑΑΓΑΕΥΑΟΑΟ,
ΓΑΝΓΟΕΟΑΟΕ ΑΑ ΓΕΓΓΟΕΟΑΟΕ ΑΟΥΕΓΓΑΟΑΕΟ ΕΓΟΑΟΑΟΑΕΟ
ΕΓ×ΕΕΘΟΕ ΕΒΑΑΑΟ ΑΑΓΑΟΑΑΕΕ ΟΑΓΑΟΕΕΑΑΟΕΑ ΑΟΑΟΑΑΕΕΟΟΓ ΑΑΟ

ΟΑΘΙΕΑΙ ΑΑΟΑΙΤΙ ΟΥΕ, ΑΟΑΕΟ ΟΕΟΕΑΑΟ ΑΑ „Α×ΟΕαΙ ΑΟ” ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΟΥΕΑΑ, ΑΟΑΑΑ ΟΥαΙ ΟΟ ΕΙΑΑΟΟΕΥΕΑΑΟ.

29. ΑΘΥΕΑΕΑ ΟΑΑΕΑΑΟΕΙ ΤΕΥΕΑΑΕΟΑΟ ΟΑΙΟΕΕΕΑΙΤΕ ×ΑΟΕΟ ΑΑΑΑΙΤΕΟ ΙΑΘΑΙΕΑΙΤΕΟ ΟΑ×ΑΟΑΕΟΑΟ „ΙΑΒΑΘΙΑΕΑ ΟΑαΑαΑΑ” ΕΑΓΙ ΤΕΟ 53³ ΙΟαΕΕΟ ΑΑΟΑΑ, ΑΑΟΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΕΕΑ ΑΙΑΑΑ ΕΑΓΙ ΤΕΟ 53² ΙΟαΕΕ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΑΟΑΑΟΕΕΟΑΑΟ ΟΑΑΕΑΑΟΕΙ ΟΑΟΑΓΑΟΙ ΟΑΕΑΑΑΕΑΑΟ. ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΑΥΑΓΕΥΓΑΕ, 53³ ΙΟαΕΕ ΟΑΙΟΕΕΕΑΙ ×ΑΟΕΑΙ ΑΑΕΑΑΟΕΟΑΑΕΕ ΟΒΙ ΟΑΑ 53² ΙΟαΕΑΑ, ΕΙ ΤΕΟΑΟΟΕΑΑ ΕΕ ΑΙ ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΑΑ ΙΕΟΕΕΕΑΑΟ. ΟΑΟΙΕΙΤΕ „ΟΑΙΟΕΕΕΑΙΤΕ ×ΑΟΕ” ΕΑΓΙ ΤΕΕ ΑΟ ΑΟΕΟ ΑΑ×ΕΓΕΟΑΑΟΕΕ. ΙΟΑΑΑΟΕ ΑΑΓΟΑΑΕΥΑΟΑΕΕ ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΟΑΟΙΕΓΑΕ ΟΑΙΟΕΕΕΟΑΕΑΕΟ ΟΥαΙ ΑΟ ΑΟΕΟ ΑΑ αΥΕΟ ΟΑΙΕαΑΑΑΑΟΕ ΑΟΥΕΕΑΑΕΕΥΑΑ. ΕΟΙΥΑ, ΟΙ ΑΑΟΥ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΕ ΕΥΑΓΑΟ ΑΑΓΟΑΑΕΥΑΟΑΕ ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑ ΟΑΟΙΕΙΟ, ΟΓΑΑ ΑΑΕΑΑΕΙΟ, ΟΙ Ι ΘΟΑΘΟΕΕΑΟΕ ΕΑΟΟΑΑΑΟ ΕΙ ΤΕΟΑΟΟΕ ΟΑΙΕαΑΑΑΑΟΕ ΑΙ ΟΑΟΙΕΓΕΟ ΑΑΓΑΟΟΑΑΕΟ ΑΑΟΕΑΑΟΕΕ ΓΑΕΑΘΟΟΟΕ ΟΑ×ΟΡΑΕΑΑΕ ΑΑ ΙΕΟΕ ΑΑΓΑΟΟΑΑΑ ΑΟ ΕΘΓΑΑ ΑΑΓΙΕΕΑΑΟΕΕ ΔΕΟΕΑ ΑΑΟΕΑΑΟΕΕ ΕΑΟΑΑΓΙ ΟΕΕΟ ×ΑΓΟΑΕΑΕΑ ΕΟ ΓΑΑΑΟΟΑΕΕΑΑ. ΑΙ ΕΑΕΟΑΑΕΟΕΕΕ, ΑΑΓΟΑΕΟΕΟΑΑΟΕΕ ΓΓΕΟΑΓΑΕΓΑΑ ΑΓΕαΑΑΑ ΟΑΙΟΕΕΕΑΙΤΕ ×ΑΟΕΟ ΑΑΑΑΙΤΕΟ ΕΟΑΕΕ ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΘΟΙΥΑΑΟΟΕΟ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΑΟ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΑΟΑΓΙ ΟΑΕΟΙ ΑΑΓΕ, ΓΕΑ×ΕΓΑ ΑΑ ΑΟ ΑΡΕΑΑΟ ΟΙ ΙΑΕΕΓΑ ΙαΑΟΑΟ ΙΑΓΕΘΕΕΕΟΑΑΕΟ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΟ. ΟΑ×ΟΕαΑ ΓΟΕΑΑ ΙαΟΕΑΓΙ ΑΟΟΑΓΙ ΑΟ – ΙΑΝΙ ΟΕΟΑΟΕ ΑΘΥΕΓΑΟΕΟ ΟΟΟΑΕΕΕΑ, ΟΙ Ι ΟΑΥ ΟΑΕΡΕΑΑΑ αΑΕΟΑΟΥΑΕ ×ΑΟΑΑ ΟΑΕΡΕΓΙ Ο ΑΘΥΕΑΑΕ, αΓ ΕΓΙ ΓΕΓΙ ΟΕΟΑΟΕ ΑΘΥΕΓΑΟΕΟΑ – ΓΕΕΥΓΙΟ ΙΑΘΟΕΓΑΕΟΟΕ ΑΓΑΕΥΑΟΟΑΑ ΕΑΑΕΟΕ ΑΘΥΕΑΑΕΟ ΟΑΓΑΥΑΕΓΑ. ΙΑΟΕΑΕΕΑ, ΟΑΑΕΑΑΟΕΙ ΟΑΟΑΓΑΟΙ ΟΑΕΑΑΑΕΑΕΟ ΒΑΟΕ, ΑΑΓΟΑΕΟΕΟΑΑΕΕ ΓΕΓΙ ΟΕΟΑΟΕ ΑΘΥΕΓΑΟΑΕΟΑΕΑΕΟ ΟΑΙΟΕΕΕΑΙΤΕ ΑΓΑΕΥΑΟΟΑΑΕΟ ΓΕΥΑΓΕΟ ΕΟΕαΕΕ, ΑΑΟΕΑΑΟΕΒΕΕΑΑ ΑΑΕΑΓΟΑΑΟ ΕΓΟΑΟΑΟΑΑΟ, ΙΑΑΟΑΓΙ ΑΟ ΑΟ ΑΟΕΟ ΕΟ ΘΟΙΥΑΑΟΟΑ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΟΑΑΕΑ ΟΑΙΕαΑΑΑΑΟΕ ΒΕΓΙ ΟΡΟΥΑΕΟ ΑΘΥΕΑΕΑ ΟΑΑΕΑΑΟΕΙ ΤΕΥΕΑΑΟ, ΟΑΑΑΑΓΑΥ ΕΟ ΑΟ ΑΟΥΑΕΑΑΑΑ ΕΓ ΟΑΙΕαΑΑΑΑΑΕΑ, ΟΙ ΑΑΟΥ ΙΑΝΙ ΟΕΟΑΟ ΑΘΥΕΓΑΟΟ „ΙΑΒΑΘΙΑΕΑ ΟΑΟαΑΑ” ΕΑΓΙ ΤΕΟ 53² ΙΟαΕΕΟ ΑΓΙΘΙΑΑΑΕΟ ΓΓΙΑΓΟΕ ΟΕΑΑ ΑΕΟΕΑΓΙ ΑΑ ΟΑΑΘΥΕΓΑ ΟΑΕΓΑΑΓΑΕΟ αΓΕΟ Ο×ΕΑΑΕΟ ΓΟΓΙ ΓΑ ΑΘΥΕΑΕΑ 1/2-ΑΑ ΙΑΟΕ.

30. „ΙΑΒΑΘΙΑΕΑ ΟΑΟαΑΑ” ΕΑΓΙ ΤΕ ΟΑΙΟΕΕΕΑΙΤΕ ×ΑΟΕΟ ΑΑΑΑΙΤΕΟ ΓΟΑΑΑΟ ΙΑΘΑΙΕΑΙΤΕΟ ΕΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟ – ΟΑΙΟΕΕΕΑΙΤΕ ×ΑΟΕΟ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΑΟ ΑΑΓΙ ΟΕΕΑΑΑΑΕΕ ΑΘΟΑΟΟΕΟ ΑΓ ΟΑΑΟΓΕΑΟΙ ΕΓΙΘΑΓΕΟ ΓΕΑΟ ΑΑ ΟΑΙΟΕΕΕΑΙΤΕ ×ΑΟΕΟ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΑΟ ΟΑΑΘΥΕΓΑ ΟΑΕΓΑΑΓΑΕΟ ΒΑΟΑΑΑΕΕ ΑΑΑΑΑΓΕΕΕ ΒΑΟΕΕ. ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΑΕΕ ΑΑΑΑΓΟ ΟΑΙΟΕΕΕΑΙΤΕ ×ΑΟΕΟ ΘΑΑΑΑ ΑΕΥΑΑΟΟ – ΟΑΙΟΕΕΕΑΙΤΕ ×ΑΟΕ ΑΟ ΟΓΑΑ ΕΥΓΙΟ ΓΑΕΕΑΕ ΕΓ ΟΑΑΕΑΕΑ ΙΑΟΥΑΕ ×ΑΟΑΕ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΑΑΓΙ ΟΥΕΑΑΕΟ ΑΑΓΑΓΑΓΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑΕΓΑ ΑΘΥΕΓΑΟΑ ΑΓ ΕΓΙ 12 ΕΑΕΟ ΑΑΓΑΑΕΓΑΟΕ ΑΑΑΑΕαΑΑ ΟΑΟΑΑΓΕΟΕ ΟΑΑΘΥΕΓΑ ΟΑΕΓΑΑΓΑΕΟ ΑΘΥΕΑΟΕ, ΙΑΑΟΑΓΙ ΑΟ

ΓΙ ΟΙΑ ΙΑΙ ΕΙ Α ΕΙ ΟΑΙΕαΑΑΑΑΑΑΑ ΑΑΑΟΥΑΕΑΑΑ, ΟΙ ΑΑΟΥ ΑΙ
 ΔΑΟΕΙ ΑΕΟ ΑΑΠΑΑΕΙ ΑΑΟΥΕ ΑΑΙαΙ ΟΥΕΑΕΑΑ ΑΑαΟΙ ΑΑ ΟΑΑΟΥΕΙ
 ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ ΑΟΥΕΑΑΕΕ. ΕΟΙΥΑ, ΑΑΟΟΕΑΑΑΑΕΕΑ ΟΑΙΟΕΕΕΑΙΕ ×ΑΟΕΟ
 ΘΑΑΑΑ ΑΟΥΑΟΕ ΕΙ ΟΑΙΕαΑΑΑΑΑΟΥΕ, ΟΙ ΑΑΟΥ ΑΙ ΕΙ 12 ΕΑΕΟ
 ΑΑΠΑΑΕΙ ΑΑΟΥΕ ΑΑΠΙ ΟΥΕΑΑΕΟ ΑΑΠΙαΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑΕ ΑΟΥΕΙ ΙΑΟΟ ΟΑΑΟΥΕΙ
 ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ ΑΟΥΕΑΑΕ ΑΟ ΟΑΟΡΑΙΕΑ ΑΙ ΑΙ ΑΟΥΕΑΑΕΕ ΑΑαΟΙ ΑΑ
 ΟΑΑΟΕΙ Α ΑΟ αΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑΙ ΑΑ.

31. ΑΑΠΙ ΟΕΕΑΑΑΑΕΕ ΑΘΘΑΟΟΕΟ ΑΙ ΟΑΑΟΙ ΕΑΟΙ ΕΙ ΙΔΑΙΕΕΟ ΙΕΑΟ
 ΟΑΙΟΕΕΕΑΙΕ ×ΑΟΕΟ ΑΑΑΑΑΙΕΟΑΟ ΙΕΙΤΙ ΟΕΟΑΟΕ ΑΟΥΕΙ ΙΑΟΕΟ
 Ο×ΕΑΑΑΑΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑΕΟ ΟΕΟΕΕ ΙΥΕΟΑΑΑΑ. ΑΙΑΟ ΟΕΟΟΙ ΑΑΕΥΙ ×Ο, ΑΟΕΕ
 ΙαΟΕΑ, ΑΑΠΙ ΟΥΕΑΑΕΟ ΑΓΑΑΟΕΥΕΟ ΟΑΑΑΑΙΕΟ ΑΑΕΑΑΑΟΕΑΑΑ, ΟΑΑΥ
 ΑΕΟΑαΑΑ ΑΑΠΙ ΟΥΕΑΑΕΟ ΑΙ ΕΟΙΑΙ ΟΟΟΑΑ ΑΑΑΑΟΟΟΑΑΟΕΕ
 ΑΑΟΑΙ ΑΑΑΑΕ, ΟΑΙΟΕΕΕΑΙΕ ×ΑΟΕΟ ΑΑΟΑΑΑΑΙΑΑ ΑΑΠΙ ΟΑΙ ΑΑΟΕΕ
 ΙΑΕΙ ΑΕ ΑΑ ΑΟΥΕΑΕΑ ×ΑΟΕ, αΙ ΕΙ, ΙΑΙ ΟΑ ΙαΟΕΑ, ΕΟ, ΟΙ Ι
 ΑΑΠΙ ΟΕΕΑΑΑΑΕΕ ΑΘΘΑΟΟΕ ΑΙ ΟΑΑΟΙ ΕΑΟΙ ΕΙ ΙΔΑΙΕΑ ΑΟΥΕΙ ΙΑΟΕΟΑΕΑΕΟ
 ΑΑΟΑΑΑΟΙ ΑΕΕ ΑΙ ΑΑΙ ΑΕΟΑα ΑΟΑΟΒΙ ΟΕ ΟΑ×ΑΟΑΑΕΕ ΑΕΑΙΕΟ
 ΙΕΥΑΙ ΑΕΟΑΕΑΕΟ ΙΕΑΕΕ ΕΑΑΕΟΕ ΘΙ ΙΑΑΕΕ ΑΑΑΑΟ ΘΑΟΟαΟ. ΟΙ ΑΑΕΕΑΑ
 ΑΑΠΙ ΑΥΙΕΥΙ ΟΕΟ ΑΙΑΟΑΑ ΕΟΕΥ, ΟΙ Ι ΙΕΙΤΙ ΟΕΟΑΟΕ ΑΟΥΕΙ ΙΑΟΕ
 Ο×ΕΑΑΑΑΙ ΟΕΕΕΑ ΑΑΑΥΓΙ Ο ΑΑΠΙ ΟΥΕΑΑΕΟ ΑΓΑΑΟΕΥΟ ΑΑ ΙΕΙΑΟΕΙ Ο
 ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ Ο ΑΟΥΕΑΕΑ ΑΑΙ ΟαΑΑΑΑΑΟΕΕ ×ΑΟΕΟ ΑΑΑΑΑΙΕΟ ΙΙ ΕαΙ ΑΙΕΕ
 - Α.Ε. ΙΑΟ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΑΕΕ ΑΙ ΕαΑΑΟ ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΑΥΑΕΟ
 ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΑΑ. ΟΑΥ ΟΑΑαΑΑΑ ΟΑΙΟΕΕΕΑΙΕ ×ΑΟΕΟ ΑΑΑΑΑΙΕΟ
 ΕΙ ΙΕΟΑΟΟΕ ΙΑΕΙ ΑΟ ΑΑ ΑΙ ΙΑΕΙ ΑΕΟ ΟΑΑΑΑΑΑ ΙΕΥΑΑΟΕΕ ×ΑΟΕΟ
 ΟΑΙΟΕΕΕΑΓΙ ΑΕΟ ΑΑΑΑΑΙΑΟ, ΑΟ ΟΙ ΑΑΕ ΕΙ ΙΕΟΑΟΟΕ ΟΑΙΕαΑΑΑΑΟΥΕ
 ΟΑΙ×ΑΟΑΑΕΕΟΑ ΑΑ ΟΑΑΟΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ Ο Ο×ΕΑΑΑΑΙ ΟΕΕΑΑΑΑ ΑΑ ΑΟΑ
 ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ Ο ΙΟαΑΕΙ ΑΕΟ ΟΑΑΑΙΕ, ΙΕΕ ΟΙΑΟΑΟ,
 ΟΙ Ι ΑΟΥΕΑΑΕΟ ×ΑΟΕΟ ΑΑΑΓΑΟΕΥΑΑΕΟ ΕΙ ΙΕΟΑΟΟΕΕ ΙΑΕΙ ΑΕ
 ΟΑΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΙ ΑΙ ΙΑΑΕΑ ΙΙ ΒΑΟΟΕΑΑΑΟΕΕ ΑΟ ΑΟΕΟ.

32. ΟΟΟΑΕΕ ΕΥΑΕΑΑ ΕΙ ΟΑΙΕαΑΑΑΑΟΥΕ, ΟΙ ΑΑΟΥ ΟΑΙΟΕΕΕΑΙΕ
 ×ΑΟΕΟ ΑΑΑΑΑΙΕΟ ΘΟΙ ΥΑΑΟΟΑ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ ΒΑΟΑΑΑΕΕΑΑ
 ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΟΕΕ. ΑΙ ΑΟΙ Ο ΑΑΕΑΙ ΟΕ ΕΟΑΑ ΙΕΙΤΙ ΟΕΟΑΟΕ ΑΟΥΕΙ ΙΑΟΕΟ
 ΟΑΕΑΓΙ Α ΕΟΥΑΑΑΑ ΑΑ ΙΑΟ ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΑΥΑΕΟ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΕΥ
 ΑΟ ΑΘΑΟ. „ΙΑΒΑΟΙ ΑΕΑ ΟΑΟΑαΑ“ ΕΑΓΙ ΙΕΟ 53³ ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-3 ΘΟΙΘΟΕ
 ΑΟΥΕΙ ΙΑΟΟ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΟΑΕΑΕΟ ΙΕΙΑΟΕΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑΟ ΑΡΕΑΑΟ ΕΙ
 ΟΑΙΕαΑΑΑΑΟΥΕ, ΕΟ ×ΑΟΕ ΑΘΘΑΟΟΕΟ ΑΙ ΟΑΑΟΙ ΕΑΟΙ ΕΙ ΙΔΑΙΕΕΟ ΙΕΑΟ
 ΑΟΕΟ ΑΑΑΑΑΙΕΕΕ, ΙΑΑΟΑΙ ΕΑΓΙ ΙΕ ΑΟ ΑΒΑΟΟΕΑΑΑΟ ΕΙ ΟΕΟΟΑΥΕΑΟ,
 ΟΙ ΑΑΟΥ ΙΕΙΤΙ ΟΕΟΑΟΕ ΑΟΥΕΙ ΙΑΟΕ ΑΟ ΑΕΑΓΑΙ ΑΑΑ ΟΑΑΟΥΕΙ
 ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ ΒΑΟΑΑΑΕΕ ΟΑΑΟΕΕΟΑΑΟΕΕ ΒΑΟΕΕ ΑΑΑΑΑΙΕΕ ×ΑΟΟ.

33. „ΙΑΒΑΟΙ ΑΕΑ ΟΑΟΑαΑ“ ΕΑΓΙ ΙΕΟ 53³ ΙΟαΕΕΟ
 ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΕΟ ΟΑ×ΑΟΑΑΑ ΑΟΑΑΑ ΟΙ ΑΑ ΙΙ αΑΑΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ
 ΙΑ-14 ΙΟαΕΕΑΓΙ ΙΕΙΑΟΕΑΑΕΕ, ΟΑΑΑΑΙΑΥ ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΟ 1 390
 ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟ ΟΑΟΥΑΕΑΑ ΙΕΑΥΙΕΑ, ΟΙ Ι ΙΕΙΤΙ ΟΕΟΑΟΕ ΑΟΥΕΙ ΙΑΟΕ,

Ιαί εἶ ἄ εἶεο αἰῖ, οἶ ἵ ἵεοε θῖ ἱαοεεε ἱαῖ ἱαοῖ ἁα οαοαεα,
 ἄἄἄἄ ἀοεαῖαοβῖ ο ἱαῖ ἱαοῖ ἁαυε ἱανῖ οεοαο ἀογεί ἱαοεαῖ ἄ
 ἀἄἄἄ οθεοαοῖ αεο ἱεῖεἄἄἄ θῖ ἱαοεεε ἱαῖ ἱαοῖ αεο ἱεῖεε.
 ἀοἄἄἄ ἄἄῖ ἱαεῖαοἄ, ἀοαοεἄἄἄεα, ἀοἄο εο αοα, οἄἄἄἄ ἱῖ οἱεε
 ἄε×ἀοαῖγέαγέα ἄἄεεε, υἄεεἄἄἄ εο ἀοἄ ἱεῖ ἱεοαοε ἄ
 ἱανῖ οεοαοε ἀογεί ἱαοἄεο ἄἱεεεἄ, οἱ αῖ ογ ἀοαἄεεἄ ἱοἄἄοε
 οοεεἄοἄεοα, ἀἄἄἄ εο ἀοἄ ἄε×ἀοαῖγέαγέα, ἱεοε ἀοαῖ αεο
 οἱεεἄἄἄαυε, θῖ ἱαοεεε ἱεῖεε, οἱαῖαῖα ἄἄῖ ἱαεῖαοῖ αο
 ἄε×ἀοαῖγέαγέα οαῖεο ἀοῖαεἄἄἄ, ἀοἄο εο αοα ἱαο ἱεἄεοοοε
 οἄ×ορἄἄεε ἄα οἱαῖαῖα θοῖ θῖ ογέοεεἄ εἄε.

34. ἱῖ θαοοἄεο βαοῖ ἱαἄἄἄἄεῖα εἱ ἱοοεοογέο ἱἄ-14
 ἱοἄεεο ἄαοῦἄἄἄ οαοῦῖ εἱ ἀοἄοἱαοεε, οἶ ἵ „ἀογέαεο ἄἄἄἄἄ
 ἀἄἄἄ οἱαοεεεἄἄ ×ἀοἄἄ ἄα εἄῖ ἱἄἄἄεῖ αεε ἄοοοἄἄ
 ἄἄῖαεῦἄοοεε θοῖ γἄἄοοεε, οἱαγ οοοεεἄἄ ἄἄῖ οεγἄἄο
 εἄῖαοβῖ οἱ αεο ἄεἄῖοεο ἄαοῦἄἄἄο“. οἱβῖοἄοἱ ἄ ἄο θῖ ἄεγέα ἀο
 εεἄἄἄ οοοε×αοῖ ἄἄῖε υἄ×ἀοἄεο οαοῖαεἄἄο. οἱαοεεεἄἄῖ
 ἄῖαεῦἄοοἄεο ἱῖ ἱαῖοε εἱ οἱεεἄἄἄαυε υἄεεἄῖα ἄαοἄεοεἄο,
 οἱ ἄαογ ὀεἄἄ ἀοεἄἄοεεἄ ἄε×ἀοαῖγέαγέο ἀοαῖ αεο οἄεεεἄ ἄ
 ἀἄἄἄ ἱεοε εἄῖααοἄῖ ἱεἄοἄεο ἄἄἄἄἄ. οεοῦἄἄἄυε
 „εἄῖ ἱἄἄἄεῖ αεε ἄοοοἄἄ ἄἄῖαεῦἄοοεε θοῖ γἄἄοοεε“
 οἄἄἄοἄοἱ ἄ εἄοεεοἄῖαἄ, οἶ ἵ ἱῖ οἱα υἄἄοἄἄἄἄἄ
 ἄἄῖαεῦἄοοεῖ αεο θοεῖγέθο. εοῖγἄ εο, οἶ ἵ ἱῖ οἱα υἄἄοἄἄἄἄἄ
 ἄαοεἄἄοε θοεῖγέθο, εἄἄεοεἄἄἄ ἀο ἄἄῖ οεγἄἄο εἱ ἱοοεοογέο
 ἱἄ-14 ἱοἄεεο ἄαοῦἄἄἄο.

35. εἱεοαεεο, οἶ ἵ ἄἄἄἄἄεῖ ε „ἱαβαοῖαεα υἄοἄἄἄ“ εἄῖ ἱεο
 53³ ἱοἄεεο εἱ ἱοοεοογέοοἱ ἄα εἱ ἱοοεοογέο ἱἄ-14 ἱοἄεεἄἄ
 ἱεῖαοεἄἄεε, ἱεἄῖαοβῖ ἱεεεἄ ἄἄεεἄἄεεοβεῖῖ ε εἄεε
 εἱ οβῖ οἱαγέοεε οοεεἄοεῖ ἄἄεο οἱαοεεἄαοεἄε ἀοῖἄἄ.
 εἱ οβῖ οἱαγέοεε οοεεἄοεῖ ἄἄε εἄἄεοε ἄοεἄεεἄἄ ἄἄῖ ἱαεῖαοἄ,
 ἄἄῖαεοεοἄἄεε εἄθεοἄεοο οἄεῖ ἄἄῖ ἄἄἄἄυε, ἀοεῖαοοεοεε
 οοεεἄοεῖ ἄἄεἄ. ἱῖεῦἄῖεῖ ἄἄῖεἄ, οἶ ἵ θεοἄε αἱ οοεεἄοεῖ ἄἄεἄ
 ἱῖ ἱαοοεἄἄἄἄεε οἱαοεεἄαοεἄε οἄνεῖε ἀο ἀογἄεἄἄἄ ἱεοε ἱἄεο
 ἄαοἄῦἄ, ἀο ἀο ἀοεο οοεεἄοεῖ ἄἄ, οἱ ἱαεῖεγ θεοε οἄἄἄεἄἄοεῖ
 βαοεε ἱῖ ἱαβεεἄῖ ἀο, οἱαῖαῖαἄγ ἀο ×αοῖ ἄοεἄἄ ἱοἄἄἄεῖαοεἄ
 ἀἄεῦἄεοοεἄἄἄεἄ ἄἄ×ορἄἄοεε οοεεἄοεῖ ἄἄ. αἱ οοεεἄοεῖ ἄἄυε
 θεοεο υἄοἄεἄ εἄἄεοεἄἄἄ ἀοεεεοἄῖ ἄο, οἶ ἵ ἱαῖ ἱἄἄῦῖ ×εῖ αεε
 ἱεεῦῖ υἄοἄἄἄῖοε οἄἄεῦἄεοοεἄἄῖ θεοῖ ἄἄε ἄἄ ἄἄγῖ ἄεἄοἄἄοεε
 ἀοἄο οοεεἄοεῖ ἄἄεἄ οἱαγέ×εεἄ. εἱ οβῖ οἱαγέοεε οοεεἄοεῖ ἄἄεο
 ἄοεἄεε ἄἄῖαθεοῖ ἄἄο αἱ οοεεἄοεῖ ἄἄεἄ ἱῖ ἱαβεεἄἄἄεο ο×εἄἄἄεο,
 ἱῖ ἄεἄῖ ἄἄεοἄ ἄἄ θαοοἄεοἱἄἄἄεῖ αεο ἄε×ἀοαῖγέοἄἄἄο οἄβαοῖ ἱε
 ἱαεε θῖ ἱαοεεε ἱῖ ἱαβεεἄῖ αεο υἄοἄἄἄῖεοἄἄ. ἀο ἀοεο οἄἄογεί
 οἄεῖ ἄἄῖ ἄἄεο βεοεἄἄε θεοῖγέθε, οεο εἄῖ ἄἄεγ

ΕΙΧΙ ΟΙΕΟΑΟΕΕΑ ΘΕΟΕ, ΟΙ ΑΑΟΑΥ ΕΟ ΥΑΑΕΟ ΑΙ ΟΕΔΕΟ
 ΟΟΕΕΑΟΕΙ ΑΑΑΟΕ. ΑΘΑΑΑΙ ΑΑΙΙΤΑΕΙΑΟΑ, ΟΙ ΑΑΟΑΥ ΑΟΑΟΑΟΙ ΑΕ
 ΟΑΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΟΕ ΤΕΙΑΕΙΑΟΑ ΟΟΕΕΑΟΕΙ ΑΑΕΑ ΙΙ ΓΑΒΕΕΑΑΑΕΑ,
 ΙΑΕΕ ΟΧΕΑΑΑΕΟΑ ΑΑ ΙΙ ΑΑΕΑΙ ΑΑΑΕΟ ΑΑΙΟΑΑΑΑΑΑΟ ΑΑΟ ΑΑΙΤΑΕΕΑΕ,
 ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΑΟΕΙΑΕΟΕ ΥΑΙΕΑΑΑΑΕΟ ΤΕΙΑΟΕ ΑΕΧΑΟΑΙΥΕΟΑΟΕ
 ΑΑΙΙ ΕΕΑΑΟΕΑΑΟ, ΑΟΟΑΕΕΑΑ ΙΟΑΑΟΕ ΟΟΑΕΑΘΟΑΑΕΟΑΑΙΕ
 ΑΟΑΕΙΑΘΒΙ Ο ΤΕΑΑΙ ΙΑΟ. ΑΟ ΑΟΕΟ ΟΟΕΕΑΟΕΙ ΑΑ ΑΘΥΕΙ ΙΑΟΑΑΟ ΟΙ ΟΕΟ,
 ΟΙ ΙΕΑΑΙΥ ΓΑΑΑΙ ΧΕΙΤΑΕΕ ΑΕΟΥΕΑΟ ΕΟΑΕΕ Ι ΟΑΑΙΕΑΥΕΟΕ-
 ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΧΙ ΟΙΑ, ΟΑΑΥ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΕΟ ΤΕΥΑΑΑΟΑ ΑΑ
 ΙΑΟΕΑΑΟΕ ΙΙ ΓΑΒΕΕΑΙ ΑΑ, ΟΑΑ ΟΧΕΑΑΑΙ ΟΕΕΑΑΑΕΑ ΑΑ ΑΟΑΑ
 ΥΑΟΑΑΙΕΟΕ ΘΑΟΟΑΕΟΙΑΑΑΕΙ ΑΕΟ ΧΑΟΑΕΑΕ ΟΑΒΑΟΙΤΙ ΥΕ ΙΙ ΓΑΒΕΕΑΙ ΑΕΟ
 ΙΑΟΥΟΑΑΑΑΕΑ ΑΑΙΙ ΕΕΑΑΟΕΕ. ΟΑΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ ΟΑΘΙΕΑΙΤΙ ΑΑ
 ΑΧΟΡΙΑΑ ΟΙΟΑΑΕΑΟΙ ΑΕΟ ΘΟΕΙΥΕΘΟ ΑΑ ΑΘ ΕΙΕΑΑΕΕΑΑ ΑΑΙΙ ΟΕΥΑΟΕΕΑ
 ΑΟΟΑΕΕΑΑ ΑΑΙΟΑΑΑΑΟΕΕ ΒΕΕΙ ΑΟΕΑΕ ΙΙ ΓΑΒΕΕΑΙ ΑΕΟ ΙΘΙ ΓΑ
 ΑΘΥΕΙ ΙΑΟΑΑΕΟ ΕΑΙΤΑΑΟΕ ΟΧΕΑΑΑΕΕΑ ΑΑ ΙΙ ΑΑΕΑΙ ΑΑΑΕΕ ΑΥΑΟΟΑΕΟ,
 ΙΑΕΕ ΕΑΙΤΑΘΒΙ Ο ΟΟΑΕΑΘΟΑΑΑ ΥΑΙΙ ΥΑΕΕΑΑΑΕΟ ΥΑΟΑΡΕΑΑΕΙ ΑΑ.
 ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΙΑ-14 ΙΟΑΕΕ ΑΟ ΑΑΕΕΑΑΑΟΕΑΑΟ ΕΑΙΤΙ ΠΑΑΑΑΕΟ, ΟΙ Ι
 ΟΑΟΙΑΕΕΥΙ Ο ΙΟΑΑΟΕ ΟΕΔΕΟ ΟΟΕΕΑΟΕΙ ΑΑΑΟΕ ΙΑΘΑΕΑ
 ΕΑΙΤΑΘΒΙ ΟΙ ΑΑ, ΟΑΙ ΑΑΙΑΑΥ ΕΟ ΑΟ ΙΙ ΕΕΑΙ ΑΟ ΟΙΕΑΑΟΑΕΟΟ
 ΕΑΙΤΑΘΒΙ ΟΙ ΑΑΟ ΟΟΕΕΑΟΕΙ ΑΕΟ ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΑΟΙΑΑΕΟ
 ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΑΕΟ ΑΑΟΑΥΑ.

36. ΑΑΟΑΑ ΑΑΙΙ ΑΥΙΕΥΙΟΕΕΟΑ, ΑΑΟΑΕΑΕΕΟΒΕΙΑΑΑΕΕΑ ΕΟΕΥ, ΕΟ
 ΟΑ ΕΑΟΕΕΟΑΙΑΑ ΟΑΟΙΕΙΥΕ „ΟΙ ΙΑΑΟΕΑΕ ΙΑΑΙ ΙΑΟΑΙ ΑΑ“. ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑ
 ΙΑΟ ΑΕΑΕΑΑΟ ΘΕΟΕΟ ΙΙ ΓΑΒΕΕΑΙ ΑΕΟ ΟΕΑΕΑΑΟΕΑΙ ΕΙ ΤΕΟΑΟΟΕ
 ΟΑΑΘΥΕΙ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΟΕ, ΙΑΑΟΑΙ ΙΙ ΓΑΒΕΕΑΙ ΑΑ ΟΑΒΑΟΙΤΙ ΥΕ ΑΑ ΘΕΟΕΟ
 „ΟΙ ΙΑΑΟΕΑΕ ΙΑΑΙ ΙΑΟΑΙ ΑΑ“ ΑΟ ΑΟΕΟ ΕΑΑΙΟΟΟΕ ΥΙΑΑΑΕ. „ΟΙ ΙΑΑΟΕΑΕ
 ΙΑΑΙ ΙΑΟΑΙ ΑΑ“, ΟΑΒΑΟΙΤΙ ΥΕ ΙΙ ΓΑΒΕΕΑΙ ΑΕΟ ΑΑΟΑΑ, ΑΑΑΟ ΟΑΑΑ
 ΕΙ ΙΘΙ ΙΑΙΟΟΑΥ ΙΙ ΕΥΑΑΟ ΑΑ ΑΑΥΕΕΑΑΕΕ ΧΑΟΕΙ ΥΙΑΑΑΑ. ΑΘΑΑΑΙ
 ΑΑΙΙ ΙΑΕΙΑΟΑ, ΑΟ ΥΑΙΟ ΑΕΧΑΟΑΙΥΕΑΥΕΟ ΤΕΥΑΙΥΕ.

III

ΕΑΑΕΙΠΥΑΑΙΑΕΑ ΟΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 89-Α ΙΟΑΕΕΟ
 ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕΟ „Α“ ΘΑΑΘΟΙΘΟΕΕΑ ΑΑ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΕΕ,
 „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ Ο ΥΑΟΑΑΑ“
 ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΙΟΑΑΙΟΕΕ ΕΑΙΤΙ ΤΕΟ ΙΑ-19 ΙΟΑΕΕΟ „Α“ ΘΑΑΘΟΙΘΟΕΕ,
 21-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2 ΑΑ ΙΑ-8 ΘΟΙΘΟΑΑΕΕ, 23-Α ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ
 ΘΟΙΘΟΕΕ, 25-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2 ΑΑ ΙΑ-3 ΘΟΙΘΟΑΑΕΕ, 43-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2,
 ΙΑ-4, ΙΑ-7 ΑΑ ΙΑ-8 ΘΟΙΘΟΑΑΕΕ, 45-Α ΙΟΑΕΕΕ, „ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ
 ΟΑΙΟΕΑΕΒΑΟΙΤΙ ΑΑΕΟ ΥΑΟΑΑΑ“ ΕΑΙΤΙ ΤΕΟ ΙΑ-7 ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΑΑ
 ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΑΑΕΕ, 24-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-4 ΘΟΙΘΟΕΕ, 30-Α, 31-Α, 32-Α ΑΑ
 33-Α ΙΟΑΕΑΑΕΕ,

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΟΑΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΙΤΟ ΟΑΘΑΙΤΑΘΕΕΙΤ

Α Α Α Α Γ Ο:

1. ΑΑΕΙΤΑΥΙ ΧΕΕΑΑΟ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΘΑΕΕΕ 1 405 (ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΟΑΘΑΕΕΑΙ ΑΑΙΥΑΑΕΕ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΘΑΘΕΑΙΤΑΓΟΕΟ ΒΕΙΑΑΥΙΤΑΑ).
2. ΙΑΒΕΕΙΤΑΘΕΑ ΑΑΕΙΤΑΥΙ ΧΕΕΑΑΟ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΘΑΕΕΕ 1 370 (ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΤΙΘΑΕΑΘΑΑΕ Α. ΙΕΑΑΟΑΕΕΥΑΕΕΕ, Α. ΧΑΘΑΡΑ, Γ. ΕΑΕΑΓΑΡΑ, Ε. ΓΑΥΑΕΕΥΑΕΕΕ ΑΑ Α. ΓΑΘΟΙΥΑΕΕΕ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΘΑΘΕΑΙΤΑΓΟΕΟ ΒΕΙΑΑΥΙΤΑΑ).
3. ΑΘ ΑΑΕΙΤΑΥΙ ΧΕΕΑΑΟ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΘΑΕΕΑΑΕ 1 382 (ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΤΙΘΑΕΑΘΑ Α. ΑΕΑΥΑΕΕΕ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΘΑΘΕΑΙΤΑΓΟΕΟ ΒΕΙΑΑΥΙΤΑΑ), 1 390 (ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΤΙΘΑΕΑΘΑΑΕ Ο. ΙΑΥΕΑ ΑΑ Ο. ΑΙΤΑΕΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΘΑΘΕΑΙΤΑΓΟΕΟ ΒΕΙΑΑΥΙΤΑΑ) ΑΑ 1 402 (ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΤΙΘΑΕΑΘΑ Α. ΙΑΓΡΟΕΑΥΑΕΕΕ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΘΑΘΕΑΙΤΑΓΟΕΟ ΒΕΙΑΑΥΙΤΑΑ).
4. ΑΟΑΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΑΑ ΕΘΙΑΟ ΥΓΙΑΕΕΕ „ΙΑΒΑΟΙΑΕΑ ΟΑΘΑΑΑ“ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΕΑΓΙΤΕΟ 53³ ΙΘΑΕΕ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 21-Α ΙΘΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΑΑ ΙΑ-2 ΘΟΓΘΟΑΑΕΑΓΙ ΙΕΙΑΘΕΑΑΕΕ.
5. ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ ΡΑΕΑΥΕΑ ΟΑΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΙΤΟ ΟΑΘΑΙΤΑΘΕΕΙΤΟ ΟΑΑΙΤΑΕΑ ΙΕΟΕ ΟΑΘΑΟΙ Α ΑΑΙΤΥΑΑΑΑΕΟ ΤΙΤΑΓΟΕΑΑΓ.
6. ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ ΟΑΑΙΕΙΤΑ ΑΑ ΑΑΟΑΥΕΑΘΑΑΟ ΑΓ ΑΑΑΟΕΓΑΑΟ ΑΘ ΑΘΑΑΓΑΑΑΑΟΑΑΑ.
7. ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΟ ΑΟΕΕ ΑΑΑΑΕΑΑΓΙΤΟ ΙΑΘΑΑΑΟ, ΟΑΘΑΟΕΑΑ-ΕΙΤΟ ΘΘΑΕΕΑΑΓΙΤΟ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΙΕΑΑΟΙΤΑΑΟ ΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΟΑΕΙΑΑΟ ΟΑΘΑΙΤΑΘΕΕΙΤΟ.
8. ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ ΑΑΙΤΘΑΑΥΓΑΟ „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΟΑΕΑΓΙΤΑΑΑ-ΕΙΤ ΙΑΥΓΑΥΕ“ 15 ΑΥΕΟ ΑΑΑΑΥΕ.

ΕΙΤΕΑΑΕΕΟ ΒΑΑΘΑΑΕ: ΑΑΟΕΕ ΕΙΤΕΑΡΑ,
 ΓΕΑΟ ΟΕΑΕΓΑΑΑ,
 ΑΓΙΕ ΑΥΟΘΕΑΓΕ.

**ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΤΙ ΘΑΕΛΘΑΑΕ - ΑΑΑΕΕ ΣΕΙΘΑΕΛΕΟΑΕΕΕ,
ΟΑΘΕΑΕ ΑΑΑΟΡΑ ΑΑ ΙΑΕΕ ΑΑΕΑΕΕΟΑΕΕΕ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΘΑΘΕΑΙΑΤΟΕΟ ΒΕΓΑΑΥΙΑΑ**

1 1/2/384

0. ΕΑΕΕΕΟΕ, 2007 ΒΕΕΟ 2 ΕΑΕΕΟΕ

ΕΙ ΕΑΑΕΕΟ ΟΑΙΑΑΑΙΤΕΥΙΑ: ΑΑαΟΑΙΑ ΑΑΑΟΑΙΕΑ - ΟαΑΙΤΙΕΟ
ΕΑΑΙαΑΙΤΑΟΑ; ΘΑΕΑΑΑΙ ΑΟΑΙΡΑ - ΤΙΤαΟΑΙΑΑΑΕΕ ΤΙΟΑΙΘΕΕΑ;
ΑΑΟΑΘΕΙΤΙ ΑΙΕΡΑ - ΒΑΑΘΕ.

ΟαΑΙΤΙΕΟ ΙΑΕΑΙΤΕ: ΕΕΕΕ ΟαΕΟΟΕΡΑ.

ΟΑΘΙΕΟ ΑΑΟΑΑΕΑΑ: ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΤΙ ΘΑΕΛΘΑΑΕ - ΑΑΑΕΕ
ΣΕΙΘΑΕΛΕΟΑΕΕΕ, ΟΑΘΕΑΕ ΑΑΑΟΡΑ ΑΑ ΙΑΕΕ ΑΑΕΑΕΕΟΑΕΕΕ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΘΑΘΕΑΙΑΤΟΕΟ ΒΕΓΑΑΥΙΑΑ.

ΑΑΑΕΟ ΟΑΑΙΤΕ: ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΟΕΟαΕΕΟ ΟΑΙΘΕΕΕΟ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ
52-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑΙΘΑ ΙΑΒΕΕΕΟ ΟΕΟΥΑΑΕΟ „ΑΙ ΕΑΤΙΤΕΑΟ
ΙΧΕΤΑΑΕΙΤΑΟΥΕ” ΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΥΕΟΙ ΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΥΕΟ
21-Α ΙΟαΕΕΑΙ ΤΕΙΑΘΕΑΑΕΕ.

ΟΑΘΙΕΟ ΑΑΤαΕΕΑΕΟ ΤΙΤΑΒΕΕΑΙΤΕ: ΤΙΘΑΟΥΑΕΑΕΑ ΒΑΟΙΤΙΑΑΑΑΤΑΕΕ
- ΕΓΑΑ ΑΕΙΘΑΡΑ; ΤΙΘΑΟΟαΕΟ - ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΘΑΘΕΑΙΑΤΟΕΟ
ΒΑΟΙΤΙΑΑΑΑΙΕΑΑΕ: ΑΑΕΑΟ ΥΑΙΘΑΕΕΑΙΤΕ ΑΑ ΕΙΘΑΑ ΕΤΙΘΑΟΥΕΕΕ;
ΘΑΥΑΕΑΕΕΟΟΑΑΕ: ΕΟΘΕΑΕΘΕ ΙΑΥΤΕΑΟΑΑΕΑ ΑΙΘΟΙΘΕ, ΕΑΕΕΕΟΕΟ
ΑΕΙΤΙΤΕΕΟΘ ΟΘΕΕΑΘΕΙΤΑΕΑ ΟΑαΑΕΙΤΒΕΧΙ ΟΤΕΑΑΟΘΕΟΑΘΕΟ
ΘΟΙΧΑΟΙΘΕ ΤΕΑΟ ΑΑΙΘΑΕΕΡΑ; ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑ
ΙΑΥΤΕΑΟΑΑΕΑ ΟΤΕΑΑΟΘΕΟΑΘΕΟ ΟΑΙΘΕΕΕΟ ΟΕΙΕΕΟ ΑΕΘΑΘΟΙΘΕ,
ΘΟΙΧΑΟΙΘΕ ΕΑΑΑΙ ΕΑΙΘΕΑ; ΕΑ. ΣΑΑΑαΕΟΥΑΕΕΕΟ ΟΑαΑΕΙΤΑΕΟ
ΕΑΕΕΕΟΕΟ ΟΑαΑΕΙΤΒΕΧΙ ΟΤΕΑΑΟΘΕΟΑΘΕΟ ΘΟΙΧΑΟΙΘΕ ΑΘΟΑΑ
ΡΕΕΑΘΕΟΥΑΕΕΕ; ΤΙΒΙΑΑΑΕ: ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΧΕΙΑΙΘΕΑ ΟΑΙΤΕΟΘΟΙΘΟ
ΥΑΙΤΟΑΑΕΑΑΕΟ ΟΑΙΘΑαΟΘΕΟ ΕΟΘΕΑΕΘΕΕ ΟΑΙΘΑΘΕΑΑΕΙΤΟ ΘΑΥΕΑΟΑΑΕΟ
ΑΑΙΥΙ ΧΕΕΑΑΕΟ ΕΙΘΑΘΟΙΘΕ ΕΟΙΑΕΙΤΙ ΑΙΘΕΟΑΟΥΑΕΕΕ ΑΑ ΑΙΑΑΑ
ΟΑΙΘΑαΟΘΕΟ ΕΟΘΕΑΕΘΕΕ ΟΑΙΘΑΘΕΑΑΕΙΤΟ ΟΑΟΑΙΘΑΘΕΕΙ ΑΑΑΑΕΟ
ΑΑΙΥΙ ΧΕΕΑΑΕΟ ΤΕΑΑΑΘΕ ΕΙΘΑΘΟΙΘΕ ΑΑΑΕΕ ΑΑΑΕΕΟΥΑΕΕΕ.

I

1. 2006 ΒΕΕΟ 16 ΙΑΕΟΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΟΑΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΥΕΙ
ΟΑΟΑΙΘΑΘΕΕΙΤΟ ΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΥΕΟΘΕ ΟΑΘΥΑΕΕΕ (ΟΑΑΕΟΘΟΥΑΕΕΟ 1 384)
ΤΕΙΑΘΕΑΟ ΤΙΘΑΕΑΘΑΑΑΙΑ: ΑΑΑΕΕ ΣΕΙΘΑΕΛΕΟΑΕΕΙΑ, ΙΑΕΕ
ΑΑΕΑΕΕΟΥΑΕΕΙΑ ΑΑ ΟΑΘΕΑΕ ΑΑΑΟΡΑΙ. 2006 ΒΕΕΟ 9 ΕΑΤΕΟΕΟ
ΟΑΙΘΙΤΙ ΥΑΙΒΑΘΕΕ, ΟΑΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΥΕΙ ΟΑΟΑΙΘΑΘΕΕΙΤΟ ΘΕΘΑΑΕΙΑ
ΕΙ ΕΑΑΕΑΙ ΟΑΘΙΑ ΤΕΕΥΙ ΑΟΘΑΑΕΕΑΑ ΑΑΙΘΑαΕΕΑΑΕΑΑ.

ΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΥΕΟΘΕ ΟΑΘΥΑΕΕΟ ΥΑΙΤΟΑΙΕΟ ΟΑΧΟΡΑΑΕΕΑ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΥΕΟ 42-Α ΙΟαΕΕΟ ΘΕΘΑΑΕΕ ΘΟΙΘΘΕ, 89-Α
ΙΟαΕΕΟ ΘΕΘΑΑΕΕ ΘΟΙΘΘΕΟ „Α” ΘΑΑΘΟΙΘΘΕ, „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ

ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ ΟΑΟΑΑΑ" ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΙΟΑΙΟΕΕ
ΕΑΙΤΙ ΙΕΟ ΙΑ-19 ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕΟ „Α" ΘΑΑΘΟΙΘΟΕ, 31-Α
ΙΟΑΕΕ ΑΑ 39-Α ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕΟ „Α" ΘΑΑΘΟΙΘΟΕ,
„ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΙΟΕΑΕΒΑΟΙΤΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ" ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ
ΕΑΙΤΙ ΙΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΕ.

2. ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕΟΑ ΑΑ ΑΙΑΑΑ ΟΑΘΙΑΕΑ ΙΕΥΑΑΟΕΕ
ΟΑΙ ΘΙΤΙ ΟΑΙΒΑΟΕΟ ΙΕΑΑΑΕΕ, ΕΑΑΑΘΕΟΑΑΕ ΑΑΕΟ ΟΑΑΙΟ
ΒΑΟΙΤΑΑΑΙΤΑ: "ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΕΟΑΕΕΟ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΕΙ ΑΑΘΟΕ
ΑΑΙΑΟΑΑΑΕΟ ΑΑ ΥΑΕΕΕΑΑΑΕΟ ΟΑΟΑΙΕΟ ΟΑΟΑΑΑ" ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ
2005 ΒΕΕΟ 28 ΑΑΕΑΙΟΕΟ ΕΑΙΤΙ ΙΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ, ΙΑ-2
ΑΑ ΙΑ-3 ΘΟΙΘΟΑΑΕΟ ΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΕΟΑΕΕΟ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΕΙ ΑΑΘΟΕ
ΙΑ-40 ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΙΑΒΕΕΕΟ „Ε" ΘΑΑΘΟΙΘΟΕΟ, 41-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2
ΙΑΒΕΕΕΟ ΑΑ 52-Α ΙΟΑΕΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ
ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 21-Α ΙΟΑΕΕΑΙ ΙΕΙΑΟΕΑΑΕ.

ΟΑΑΑΙ ΙΙ ΟΙΑΑΕΕ, ΟΑΘΑΕΕΑ ΟΑΑΑΑΟ ΑΑΑΙΑΟΑ ΘΙ ΙΑΕΟ
ΟΑΙΤΙ ΟΕΙΑΑΑ (ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΕΟΑΕΕΟ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΙΑ-40
ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΙΑΒΕΕΕΟ „Ε" ΘΑΑΘΟΙΘΟΕ); ΑΙΑΟΕΑΙ, ΙΕΟΕ
ΑΑΙΤΙ ΟΑΙΤΑΑ ΑΑΙΕΟΑΕΟΑΟΑ ΙΑΙ ΕΙΤΑ ΑΑΙΑΟΑΑΕΕ ΟΑΘΑΕΕΟ ΟΑΕΕ
(41-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2 ΙΑΒΕΕΕ);

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΕΟΑΕΕΟ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ 52-Α ΙΟΑΕΕΟ
ΘΕΟΑΑΕΕ ΙΑΒΕΕΕΕ ΑΑΙΕΙΑΟΟΑ „ΘΙ ΙΑΕΟ ΟΑΙΤΙ ΟΕΙΑΑΕΟ" ΟΕΙΑΑΟΕ.
ΕΑΘΡΙ Α, ΑΟΑΕΑΑ ΟΑΕΕΑΑΕΑ ΑΑΙΑΟΑΟΕΕΟ ΟΑΙΕΟ ΑΙ/ΑΑ ΕΑΟΑΥΕΟ,
ΑΑΙΑΟΑΟΕΕΟ ΟΑΟΑΑΙΑΑ ΑΑΙΕΑΙΟΕΕ ΙΕΑΕΕΟ ΑΙ/ΑΑ ΑΑΙΑΟΑΟΕΑΟΕΑΕ
ΑΕΕΕ ΙΤΙ ΘΙ ΑΑΑΟΕΕ ΘΙ ΙΑΕΟ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙΟ ΟΑΟΑΟΑΑΕΙΤΑ
ΟΑΟΕΑΕΙΤΑ ΟΑΙΤΙ ΟΕΙΑΑΑ.

ΑΙΑΑΑ ΙΟΑΕΕΟ ΙΑΙ ΟΑ ΙΑΒΕΕΕΟ ΙΕΑΑΑΕΕ, „ΑΑΙΑΟΑΟΕΕΟ ΟΑΙΕΟ
ΑΙ/ΑΑ ΕΑΟΑΥΕΟ; ΑΙ ΑΑΙΑΟΑΟΕΕΟ ΟΑΟΑΑΙΑΑ ΑΑΙΕΑΙΟΕΕ ΙΕΑΕΕΟ
ΟΑΙΤΙ ΟΕΙΑΑΑ ΙΕΥΙΑΑΟ ΑΑΑΙΕΟΑΙΕΕΕΟΕΑΕΟ, ΑΟΑΕΑΑΟΕΕΟΕΑΕΟ,
ΙΟΑΑΑΟΑΑΟΕΕΟΕΑΕΟ ΙΕΟ ΟΑΕΟΕΟΑΑΑΥΕ ΑΙ ΕΑΙΤΙ ΙΕΑΟ ΙΧΕΤΑΑΕΤΑΥΕ
ΑΟΟΑΑΟΕΕ, ΑΑΙΕΟΑΕ ΑΑΙΑΟΑΟΕΕΟ ΟΑΟΑΑΙΑΑ ΑΑΙΤΙ ΟΑΙΤΑΟΕΕ ΑΙ
ΑΙΕΟΕΑΕΟ ΟΑΕΙΑ ΟΑΕΕ ΑΑΙΕΑΙΟΕΕ ΘΙ ΙΑΕΟ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙΟ
ΟΑΟΑΟΑΑΕΙΤΑ ΟΑΟΕΑΕΙΤΑ ΟΑΙΤΙ ΟΕΙΑΑΑΟ. ΑΑΙΑΟΑΟΕΕΟ ΟΑΙΕΟ ΑΙ/ΑΑ
ΕΑΟΑΥΕΟ ΑΙ ΑΑΙΑΟΑΟΕΕΟ ΟΑΟΑΑΙΑΑ ΑΑΙΕΑΙΟΕΕ ΙΕΑΕΕΟ ΟΑΙΤΙ ΟΕΙΑΑΑ
ΑΑΑΑ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ ΙΕΑΟ, ΑΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΟΕΕ ΟΑΕΑ
ΑΑΙΕΟΑΕ ΑΑΙΑΟΑΟΕΕΟΕΑΕΟ, ΕΙ ΟΑΙΕΑΑΑΑΥΕ, ΟΙ ΑΑΟΑΥ ΟΑΑΕΑΑ
ΑΑΙΑΟΑΟΕΕΟ ΟΑΑΙΕ ΑΙ/ΑΑ ΕΑΟΑΥΕ ΑΙ ΑΑΙΑΟΑΟΕΕΟ ΟΑΟΑΑΙΑΑ
ΑΑΙΕΑΙΟΕΕ ΙΕΑΕΕ ΑΑ ΙΑΕΕ ΟΑΙΤΙ ΟΕΙΑΑΑ ΟΑΕΟΙΑ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΑΑ
ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΑΟΥΕΕΑΑΕΙ ΑΕΑΑΙ ΑΙ ΥΑΕΕΑΟΕ ΘΕΟΕΑ ΟΧΕΑΑΑΕΟΑ
ΑΑ ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΑΕΟ ΑΥΑΕΟ ΕΙΟΑΟΑΟΑΑΕΑΙ ΑΑΙΤΙ ΑΕΙΑΟΑ ΑΙ/ΑΑ
ΑΑΑΕΕ ΑΑΙΑΟΑΟΕΕΟ ΕΑΑΕΑΙ ΑΟΥΕΕΑΑΕΑΑ".

ΙΑΟΑΙΑ ΙΑΒΕΕΕ ΑΟΑΑΟΕΕΟΑΑΟ ΑΑΙΑΟΑΟΕΑΟΕΑΕ ΑΕΕΕ
ΙΤΙ ΘΙ ΑΑΑΟΕΕ ΘΙ ΙΑΕΟ ΟΑΙΤΙ ΟΕΙΑΑΕΟ ΟΑΙΕΑΑΑΑΑΟΑ ΑΑ ΒΑΟΟ.

ΟΑΘΙΕΟ ΑΟΟΑΑΕΕΕ ΑΑΓΑΕΕΑΕΟ ΑΟΙΟ ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΒΑΟΤΙΙΑΑ-
ΑΑΓΑΕΙΑ ΟΑΑΙΥΕΟΑ ΟΑΟΑΟΥΑΕΙ ΤΙ ΕΑΤΙ ΑΙΑ. ΕΑΟΡΙ Α, ΙΕΘΕΕΕΑ, ΟΤΙ
ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΟΧΕΑΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑΑ ΑΑΤΙ ΕΒΑΕΑ ΟΥΟΑΕΙΑ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΕΟΑΕΕΟ ΟΑΙΟΘΕΕΕΟ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ 52-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2
ΙΑΒΕΕΕΟ ΟΕΟΥΑΑΑΙΑ ,,... ΑΙ ΕΑΤΙ ΙΕΑΘ ΙΧΕΤΙ ΑΑΕΤΙ ΑΑΟΥΕ ..."

3. ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΑΕΟΕΕ, ΕΟΕΤΕ ΟΥΟΑΕΙΑ ΑΑΑΟΑΕΑΤΑΙ
ΟΑΑΑΤΙ ΤΙ ΟΙΕΕ. ΕΑΟΡΙ Α, ΙΑΕ ΟΑΑΑΑΟΑΑΑ ΑΑΓΕΥΙΟΕΑΑΕΟ ΟΑΘΙ ΙΑΕΕ,
ΟΤΙ ΙΑΕΕΑ ΥΕΟΑΑΟΕΑΑΑ ΟΑΑΑΑΙΟ 537947 ΕΑΟΟ, ΟΑΑΑΟΑΟ
ΑΑΑΑΙ ΑΕΑΑΑΕ ΧΕΟΙΑ ΟΒΟ ,,ΙΟΑΙ-ΟΟΟΕΑΤΟ" ΕΟΟΘΑΕΥΕ. ΑΥΤΕΥΙΟΕΙΑ
ΧΕΟΙΑΙ, ΟΑΟΑΑΙΤΕΟΕ ΑΓΑΕΥΑΟΟΑΑΕΟ ΟΑΓΑΥΑΕΤΙ Α, ΕΕΕΟΑ ΟΑΘΙ ΙΕΕΟ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟΕ ΥΕ ΥΑΤΙ ΟΑΙΕΟ ΑΑΕΑΑΟΕΑΑΑ. ΟΑΘΙΕΟ ΙΑΟΑΕΑΕΑΙ
ΕΟΕΑΑΑ, ΟΤΙ ΙΡΥΙΕΙΑ ΟΑΕΥΑΟΕΟ ΑΑΑΑΕΑΕΕΟΑΟ ΥΑΕΑΕΙΑ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΕΟΑΕΕΟ ΟΑΙΟΘΕΕΕΟ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ 214-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2
ΙΑΒΕΕΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΟΕΕ ΑΑΓΑΟΥΑΟΕΕ, ΟΕΟΕΑΕΟΑΥ ΑΑΕΑΥΑΟΟΕΟ
ΟΑΕΙ ΙΟΕΕ ΟΑΟΑΙΟΘΕΕΙΟ 2006 ΒΕΕΟ 20 ΑΘΟΕΕΕΟ ΑΑΓΑΥΑΙΕΕ,
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΕΟΑΕΕΟ ΟΑΙΟΘΕΕΕΟ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ 52-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2
ΙΑΒΕΕΕΑ ΑΑΟΥΑΓΙ ΑΕΕ, ΙΡΥΙΕΟ, ΟΑΑΕΙΒΕΧΙΟ ΟΑΟΑΟΑΑΕΤΙ Α,
ΟΑΟΟΥΕΑΕΤΙ Α ΥΑΤΙ ΑΟΕΑΑ ΙΕΟ ΕΑΤΙ ΙΕΑΘ ΙΧΕΤΙ ΑΑΕΤΙ ΑΑΟΥΕ ΑΟΟΑΑΟΕΕ
ΑΑΓΑΟΥΑΟΕΕΟ ΟΑΑΑΤΕ - 537947 ΕΑΟΕΟ ΟΑΑΑΝΙ ΥΕΟΑΑΟΕΑΑΕΟ
ΟΑΑΑΑΟΑΑΑ ΑΑΟΑΑΕΑΑΕΟ ΟΑΘΙ ΙΑΕΕ, ΟΤΙ ΙΑΕΕΥ ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ
ΕΟΕΑΤΕΕ ΘΙ ΓΑΑΑΟ ΒΑΟΤΙΙΑΑΑΑΓΑΑ.

4. ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΑΕΟΕΕ, ΟΑΑΑΤΙ ΤΙ ΟΙΑ ΑΒΕΙΑΑΥΙ ΑΑΑΑΑΑ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 21-Α ΙΟΑΕΟ, ΟΤΙ ΙΕΕΟ ΕΑΓΑΙΑΑ,
ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΥΑΤΙ ΟΕΙΑΑΑ ΟΑΟΑΡΕΑΑΑΕΕΑ ΙΑΤΙ ΕΤΙ Α ΕΑΤΙ ΙΕΕ
ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΑΟΕΕ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΤΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑΑΕΟΙ ΑΑΕΟ
ΑΟΟΑΑΙ ΑΕΟΑΟ ΑΑ ΟΑΕΑΓΑΑΙ ΑΓΑΕΥΑΟΟΑΑΕΕ. ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑΑΟ ΙΕΑΥΤΕΑΕ,
ΟΤΙ ΕΑΤΙ ΠΑΑΑΑΕΙΑ, ΑΟΕΕ ΙΑΟΕΑ, ΕΑΑΑ ΟΓΑΑ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΙΟ
ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΤΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑΑΕΟΙ ΑΑΕΟ ΑΟΟΕ. ΑΟ ΑΟ ΑΟΕΟ
ΟΑΟΑΙΟΘΕΕΤΙ ΑΑ ΑΥΙΑΟΟΟΕΑΑΑΕΕ ΑΑΕΕΟΟΧΕΑΑΕΟ ΧΟΓΥΕΑ. ΑΓΑΟΕΑΓ,
ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 21-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-3 ΘΟΙΘΟΕΟ ΤΙ ΕΑΤΙ ΑΓΑΕΟ
ΑΑΟΑΕΙΑΥΙ ΧΕΕΑΑΕΑΑ, ΕΑΤΙ ΠΑ ΑΟΑ ΙΑΟΟΙ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΥΑΤΙ ΟΕΙΑΑΕΟ
ΥΑΤΕΑΑΑΑΑΕ, ΑΟΑΙΑΑ ΙΕΟΕ ΕΙ ΙΔΑΤΟΑΥΕΕΟ ΟΑΑΑ ΑΑ ΤΙ ΥΟΕΤΙ ΑΑΥ ΟΓΑΑ
ΑΑΕΕΑΑΕΕΟΒΕΤΙΟ.

ΙΑΕΕ ΑΕΟΕΕ, ΟΑΑΑΤΙ ΤΙ ΟΙΑ ΑΥΤΕΥΙΟΕ ΘΕΟΙ ΑΑΑΟ ΑΟ
ΑΕΙΑΥΙ ΧΕΕΑΑΟ. ΑΟΟΟΑΑ ΟΑΑΑΤΙ ΑΑΑΟΕΑΑΑΕΑ ΑΑΟΥΑΓΙ ΑΕΕ, ΙΑΕΕ
ΘΙ ΓΑΑΑ, ΕΑΤΙ ΙΕΑΘΕ ΙΧΕΤΙ ΑΑΕΕΟ ΑΑΓΑΟΥΑΟΕΑΑΟΕΑΕ ΘΙΑΑΑΕΟ ΑΑΤΙ,
ΟΑΟΟΥΕΑΕΤΙ Α ΑΑΑΑΕΑΑ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙΟ ΟΑΕΟΕΟΑΑΑΟΥΕ ΕΟΑ, ΟΤΙ ΑΟ
ΑΟΟΑΑΙ ΑΑΑ ΑΟΑΑΕΕΑΟΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΤΙ ΑΑΟΕΑΕ ΑΟΥΕΕΑΑΕΤΙ ΑΑ, ΟΑΑΑ ΘΕΟΕΑ
ΟΧΕΑΑΑΕΟ ΑΑ ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΑΕΟ ΑΑΥΑΕΟ ΕΓΟΑΟΑΟΑΑΕ ΑΑ ΑΑΑΕΕ
ΑΑΓΑΟΥΑΟΕΕΟ ΕΑΑΕΑΤΙ ΑΥΕΕΑΑΕΟ ΙΕΑΑΙΕ.

ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΑΕΟΕΕ, ΟΑΑΑΤΙ ΤΙ ΟΙΑ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 21-Α
ΙΟΑΕΟ ΑΒΕΙΑΑΥΙ ΑΑΑΑΑΑ ΑΟΑΑΑ ΕΙΕΟ ΑΑΤΙ, ΟΤΙ ΘΙ ΓΑΑΕΟ ΥΑΤΙ ΟΕΙΑΑΑ

αΑΑΑ ΑΟΑΑΟΑΕΑΟΕΕ ΙΑΟΑΕΟΕΟΕΟΕΑΕΟ ΑΑ ΕΟΥΑΑΑ ΟΑΟαΑΕΕΟ
ΕΙΤΑΕΑΕΑΟΑΕΙΤΑΕΟ ΘΟΕΙΥΕΔΕ.

5. ΤΙΘΑΟΟαΕΟ ΒΑΟΤΙΤΑΑΑΑΓΙΑΕΕΑ ΑΕΟΕΕ, ΤΙΟΑΟΥΑΕΑΕΑ
ΤΙΕαΤΑΤΑ ΑΟ ΟΙΤΑ ΑΑΕΙΤΑΥΙ ΧΕΕΑΑΟ ΟΟΑΧΟΡΑΕΙΤΑΕΟ ΑΑΤΙ.

ΙΑΕ ΤΕΟΕΕΕΑΟ, ΟΤΙ ΟΑΑΑΑΙ ΤΙΟΤΕΕ ΙΑΟΕΕΑΥ αΑΑΑ
ΟΑαΕΙΤΒΕΧΙΟ ΥΑΟΑΑΑ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑΑΥΕ, ΕΟΙΥΑ ΤΕΟΕ ΥΑΧΑΟΑΑΑ
ΟΙΤΑ ΤΙαΑΑΟ ΑΟΑ 21-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-3 ΘΟΙΘΟΕΑΙ, ΑΟΑΙΤΑ ΙΑ-2
ΘΟΙΘΟΕΑΙ ΤΕΙΑΟΕΑΑΕΕ, ΑΕΙΑΕΑΑΙ ΕΑΑΕΟΕ ΥΕΙΑΑΟΟΕΕ ΟΑΑΑΑΙ ΤΙΟΙΑ
ΒΑΟΤΙΤΑΑΑΑΤΟ ΟΑΕΟΕΟΑΑΑΑΕΑ ΕΙΤΟΟΤ ΕΕΟ ΑΑΙαΤΟΥΕΑΕΑΕΟ ΧΙΟΙΑΟ.

ΤΙΘΑΟΟαΕΟ ΑΑΤΙΑΟΟΑΑΕΕ, ΟΑΑΑΑΙ ΤΙΟΤΕΟ ΤΕΑΤΕΑ
ΟΑΕΙΤΑΑΤΑΑΕΟ ΑΕΙΤΙΤΕΕΟΟΕ ΑΑ ΟΑΤΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΟΑΑΕΕΟΟΙΤΑΕΟ
ΟΕΟΟΙΤΑΕΥΙ ΧΑ, ΑΑΤΑΥΑΟΕΑΑΟΕΙΤΑΕΟ ΥΑΤΥΕΟΑΑΑ ΑΑ ΑΑΤΙΑΥΑΑΕΟ
ΑΑΟα, ΑΑΤΙΑΥΑΟΕΕΟ ΘΟΑΑΑΙΥΕΑ. ΑΙΕΟΕΑΕΟ ΕΕ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕΑ
ΑΑΤΙΑΥΑΟΕΕΟ ΟΑΑΤΕΟ, ΕΑΟΑΥΕΟ ΑΑ ΑΑΤΙΑΥΑΟΕΕΟ ΥΑΟΑΑΑΤΑΑ ΑΑΤΕΑΤΟΕΕ
ΤΕΑΕΕΟ ΥΑΤΙΟΕΙΤΑΑ, ΑΑΤΙΟΕΕΑΑΕΑΑ ΕΙΕΟΑ, ΑΑΤΙΑΥΑΑΑΟ ΑΕΟΕΑΤΕΟ ΑΟ
ΟΙΤΑΑΑ ΕΟ ΙΑΟΑΤΑ ΘΕΟΑΑΟ. ΑΙΑΟΕΑΙ, ΤΙΘΑΟΟαΟ ΤΕΑΥΤΕΑ, ΟΤΙ ΟΑΑΑΑΙ
ΤΙΟΤΕΕ ΑΟ αΑΑΑ ΙΑΟΑΕΟΕΟΕΟ ΟΧΕΑΑΑΥΕ ΑΟΑΕΑΤΑΕΙΤΑΕΟΕ ΥΑΟΑΑΑ,
ΟΑΑΑΑΙ ΙΑΟΑΕΟΕΟΑΟ ΟΧΕΑΑΕΟ ΑΥΑΑΑΤΕΟ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑ ΑΑΑΥΤΕΑ
ΟΙΤΑΤΟΥ ΑΑΤΙΑΥΑΑΕΟ ΒΕΙΑΑΥΙΤΑΑ ΟΑΤΙΘΑΕΑΘΙ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΥΑΟΑΤΕΟ,
ΕΟΑ ΟΕΟαΕΕΟ ΟΑΤΑΟΕΑΕΒΑΟΤΙΤΑΑΥΕ ΙαΑΟΑΑ ΥΑΟΕΑΕΟΑ ΑΑ
ΟΑΤΙΘΑΕΑΘΙ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΒΑΟΑΑΑΤΕΟ ΑΕΕΕ.

ΤΙΘΑΟΟαΕΟ ΒΑΟΤΙΤΑΑΑΑΓΙΑΑΙΑ ΤΕΟΕΕΕΑΟ ΑΑΤΙΕΑΤΕΟ ΟΧΕΑΑΑΕΑ
ΑΑΟΙΘΟΕΕ ΟΑΟΑΤΑΟΕΕΙΟ ΘΟΑΥΑΑΑΙΟΑΑΑΑ, ΟΤΙΤΑΕΕΑ ΕΑΤΑΑΤΑΑΑΥ,
„ΑΑΤΙΕΑΤΕΟ ΟΧΕΑΑΑΕΑ ΑΑ ΡΕΟΕΕΑΑ ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΑΕΑ ΑΑΥΑΕΟ
ΕΙΤΑΑΙΥΕΕΟ” ΘΕΟΑΑΕΕ ΑΑΤΑΟΑΑΕΕΕ ΤΟΤΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΙΟαΕΕΟ
ΑΑΟΥΑΑΑΑΑ ΑΟ ΥΑΕΕΑΑΕΑ ΑΟΑΑΟΑΕΑΟΕΕ ΙΑΟΑΕΟΕΟΕΟΕΑΕΟ ΟΙΤΑΑΕΟ
ΥΑΤΙΟΕΙΤΑΑΑ. ΑΟΑΑΑ ΤΕΟΕΕΕΑΟ ΟΑΑΟΕΑΥΙΘΕΟΙ ΑΘΟΑΑΑΑ, ΟΤΙΕΑΑΕΥ
αΑΕΤΙΤΒΑΟΕ ΟΑαΕΙΤΒΕΧΙΑΑΕΟΕΑΕΟ ΕΕΑΑΕΕΟΒΕΤΑΑΑΙ ΙΟΑΑΑΟΕ
ΥΙΤΕΟΡΕΑΑΕΟ ΑΑΟΑΟΑΑΕΟ ΑΑΕΑΑΑΟΕΑΑΑΑ; ΤΙΕΥΑΑΤΑΟ ΙΑΑΑΕΕΕΑΑΕ ΑΙ
ΟΧΑΟΙΥΕ ΟαΑΑ ΘΑΑΥΙΤΑΕΟ ΟΑΕΑΤΙΤΑΑΑΕΤΙ ΑΑΤΙΥΑΕΕΑΑΕΑΑΙ.

6. ΟΑΘΙΤΑΕΑ ΟΔΑΥΕΑΕΕΟΟΑΑ ΤΙΒΑΑΟΕΙΑ ΕΟΟΕΑΕΟΕ
ΤΑΥΤΕΑΟΑΑΑΕΑ ΑΙΘΟΙΟΙΑ, ΘΟΙΧΑΟΙΟΙΑ ΤΕΑΟ ΑΑΤΙΥΑΟΕΕΡΑΤ
ΥΟΟΑΑΥΑΑΑ ΑΑΑΤΑαΑΕΕΑ ΟΕΟαΕΕΟ ΟΑΤΑΟΕΕΕΟ ΙΑΟΑΟΕΑΕΟΟΕ ΑΑ
ΟΑΘΟΙΥΑΟΙ ΤΙΟΙΑΑΕΟ ΟΟΕΕΑΟΕΑΑΤΕαΑΤΕΟ ΑΟΥΕΕΑΑΕΤΑΑΑΑ. ΤΕΟΕ
ΑΕΟΕΕ, ΑΟΕΙΤΑΤΕΥΕΑ ΑΟΑΟΕΕ „ΟΑΘΟΙΥΑΟΙ ΕΙΤΙΧΕΟΕΑΥΕΑ” ΑΑ
ΟΙΤΑΑΕΟ ΥΑΤΙΟΕΙΤΑΑΑ ΟΙΤΑΤΟΥ ΑΑΤΙΑΟΑΑΕΕΕ ΟΑΟαΑΕΕ.

ΟΔΑΥΕΑΕΕΕΟΟ ΑΑΟΑΤΑΟΕΕΑΑΕΑΑ ΤΕΑΥΤΕΑ ΑΑΤΙΑΥΑΟΕΕΟ ΟΑΑΤΕΟ,
ΕΑΟΑΥΕΟ ΑΑ ΑΑΤΙΑΥΑΟΕΕΟ ΥΑΟΑΑΑΤΑΑ ΑΑΤΕΑΤΟΕΕ ΤΕΑΕΕΟ
ΥΑΤΙΟΕΙΤΑΑΕΟΕΑΕΟ ΕΙΕΟ ΙΟΕΕΥΑΑΑ, ΟΤΙ ΑΟ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕΑ
ΟΑαΕΙΤΒΕΧΙ ΑΙ ΟΑΕΙΤΑΑΤΑΑΟΕΑΕ ΑΟΥΕΕΑΑΕΤΑΕΑΑΙ, ΑΙ ΥΑΕΕΑΟΕ
ΘΕΟΕΑ ΟΧΕΑΑΑΑΕΟΑ ΑΑ ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΑΕΟ ΑΑΥΑΕΟ ΕΙΟΑΟΑΟΑΑΕΑΑΙ
ΑΑΤΙΤΑΕΙΑΟΑ, ΑΙ/ΑΑ ΑαΑΕΕ ΑΑΤΙΑΥΑΟΕΕΟ ΕΑΑΕΑΑΙ ΑΟΥΕΕΑΑΕΑΑ. ΕΟ

ΓΕΕΥΓΑΑΟ, ΟΙΓΓ, ΕΟ ΓΕΑΕΕ ΑΓΓΑΥΑΟΕΕΟ ΥΑΟΑΑΓΓΑΑ ΕΥΓΓ ΑΑΓΕΓΓΟΕΕ, ΑΓ
ΓΕΟΕ ΓΑΥΑΓΓΑΕΕ ΑΑΓΓΑΓΓΥΕΑΕΕΑΑ ΑΑΓΓΑΥΑΟΕΕ, ΓΑΥΕΓΓ ΥΑΓΓΟΕΓΓΑΑ
ΥΑΕΡΕΑΑΑ ΓΓΓΑΑΟ ΟΟΑΟΥΕΑΕΓΓΑ, ΓΑΑΟΑΓ, ΑΓΑΟΕΑΓ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕ
ΘΕΟΓΓΑΑ ΓΕΑΥΓΕΑ, ΟΙΓΓ ΑΟΑΕΕ ΘΓΓΑΑΑ ΒΑΟΓΓΑΑΑΑΓΓΑΑΟ ΑΑΓΓΑΥΑΑΕΟ
ΟΑΕΟΕΟΑΑΑΟ.

ΟΔΑΥΕΑΕΕΟΟΕΟ ΑΑΕΟΕΕ, ΟΑΑΕΟΕ ΘΓΓΑΑΕΟ, ΕΟΓΓΑΥ ΑΑΓΓΑΥΑΑΕΟ
ΕΑΓΓ ΓΕΑΟ Γ×ΕΓΓΑΕΓΓΑΑΥΕ ΑΟΟΑΑΟΕΕ ΓΕΑΕΕΟ, ΥΑΓΓΟΕΓΓΑΑ
ΑΑΟΥΑΑΑΑΕΕΑ ΑΑ ΑΒΕΓΓΑΑΥΓΓΑΑΑΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΓΟ ΕΓΓΓΟΕΟΟΥΥΕΕΟ 21-Α
ΓΟΑΕΟ, ΟΓΓΑΕΕΥ ΓΑΟΑΕΟΕΟΕΟΕΑΕΟ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΥΑΓΓΟΕΓΓΑΑΟ
ΕΥΓΓΑΟ ΓΑΓΓ ΕΓΓΑ ΥΑΟΑΑΑΓΓΕΟΕ ΑΓΑΕΥΑΟΟΑΑΕΕ.

7. ΟΑΘΓΑΕΑ ΟΔΑΥΕΑΕΕΟΟΑΑ ΓΓΒΑΑΟΕΓΓΑ ΟΑΕΓΓ ΑΑΓΓ ΑΑΟΕΑ
ΓΑΥΓΕΑΟΑΑΑΕΑ ΟΓΕΑΑΟΕΟΑΟΕΟ ΘΟΓΓ×ΑΟΓΓ ΟΓΑ ΕΑΑΑΓΓ ΕΑΓΓ ΟΕΑΓ
ΡΕΟΕΕΑΑΑΑ ΥΟΟΑΑΥΑΑΑ ΑΑΑΓΓΑΑΕΕΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΓΟ ΕΓΓΓΟΕΟΟΥΥΕΕΟ
21-Α ΓΟΑΕΕΟ ΓΑ-2 ΑΑ ΓΑ-3 ΘΟΓΓΟΑΑΕΟ ΑΑΓΓΑΟΟΑΑΑΑ.

ΓΕΟΕ ΑΑΕΟΕΕ, ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΕΟΑΟ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ
ΓΑΕΑΘΟΕ ΓΑΟΑΕΟΕΟΕΟ Γ×ΕΓΓΑΕΓΓΑΑΥΕ ΟΥΑΑΑ, ΓΑΥΕΓΓ, ΟΓΓΑΟΥ
ΥΑΓΓΟΕΓΓΑΑΕΟ ΑΟΓΓΟ ΓΑΟΑΕΟΕΟΑ ΕΑΟΑΑΑΟ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΓΑΕΑΘΟΕΟ
×ΕΓΓΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑΟ. ΑΓΑΟΕΑΓ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΓΟ ΕΓΓΓΟΕΟΟΥΥΕΕΟ 21-Α
ΓΟΑΕΕΟ ΓΑ-3 ΘΟΓΓΟΕ ΑΘΟΘΟΓΓ ΘΟΕΑΥΕΕΕ ΥΑΓΓΕ×ΑΟΑΕΑΑΑ.

ΟΔΑΥΕΑΕΕΟΟΕΟ ΑΑΓΥΑΑΑΑΕΕ, ΕΑΓΓ ΓΓΑΑΑΑΕΕ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ
ΟΑΕΓΓ ΑΑΓΓ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑΑΕΟΓΓΑΑΕΟ ΕΓΓΓΟΑΟΟΕ ΥΑΓΓΕΑΑΑΑΟ ΑΑΑΑΓΓΟ
ΟΓΓΑΓΓ ΟΥ 21-Α ΓΟΑΕΕΟ ΓΑ-2, ΕΟΑ ΓΑ-3 ΘΟΓΓΟΕΟ ×ΑΟΑΕΑΑΥΕ. ΓΕΟΕ
ΑΑΕΟΕΕ, ΟΑΕΓΓΑ ΑΑΓΥΑΓΓΑΑΟΕΕ ΕΟΕΟΑΟΕΟΓΓΕΟ ΑΑΓΓ ΟΥΑΑΑ, ΟΓΓΕΕΟ
ΓΕΑΑΑΑΕΕΑΥ ΕΑΓΓ ΓΓΑΑΑΑΕΕ ΕΑΑΕΑΑΓΑΑ ΑΑΓΕΑΓΑΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΓΟ
ΕΓΓΓΟΕΟΟΥΥΕΕΟ 21-Α ΓΟΑΕΕΟ ΓΑ-2 ΑΑ ΓΑ-3 ΘΟΓΓΟΑΑΕΟ ΟΕΓΑΑΟΟ, ΑΟ
ΕΟΓΓΑΑΓΓ ΑΑ ΓΕΑΓΓΟΥΑΒΓ ΓΕΕΕ, ΑΕΓΑΕΑΑΓ ΓΑΓΓ ΕΓΓΑ ΕΓΓΓΟΑΟΟΕ ΕΑΓΓ ΓΥΕ,
ΕΓΓΓΟΑΟΟΕΕ ΥΑΓΓΕΑΑΑΕΟ ΟΑΑΟΕΕΟΑΑΕΟ ΑΟΓΓΟ ΑΕΕΓΓΑΑΑ,
ΟΑΕΓΓ ΑΑΓΓ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑΑΕΟΓΓΑΑΕΟ ΓΕΑΑΑΑΕΕ, ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΕΓΑΑΟΟΕΟ
ΑΑΓΑΕΥΑΟΕΟ ΑΓ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΥΑΓΓΟΕΓΓΑΑΕΟ ΑΟΥΕΕΑΑΕΓΓΑΑ.

ΕΑΑΑΓΓ ΕΑΓΓ ΟΕΑΟ ΑΑΕΟΕΕ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΓΟ ΕΓΓΓΟΕΟΟΥΥΕΕΟ 21-Α
ΓΟΑΕΕΟ ΓΑ-2 ΘΟΓΓΟΕΟ ×ΑΟΑΕΑΑΥΕ ΕΑΓΓ ΓΓΑΑΑΑΕΕ Ο×ΟΓΓ
ΕΑΑΕΟΟ×ΑΕΕΑ, ΑΕΑΟΑ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΥΑΓΓΟΕΓΓΑΑΕΟ ΑΟΓΓΟ, ΑΕΓΑΕΑΑΓ ΕΟ
ΕΑΓΑΕΓΓΓΕΑΟΑΑ ΕΕΑΑΕΕΟΒΕΓΓΑΑΟ ΟΓΓΑΓΓ ΟΥ ΕΑΟΠΓ, ΕΟΑ ΟΑΑΑΟΓΓ
ΕΓΓΑΟΑΟΑΑΟ ΑΑ ΑΓΕΟΑΕΑΕΟ ΓΑΟ ΥΑΑΑΟΑΑΕΕ ×ΑΟΕΓΓ Ο×ΕΑΑΑΓΓΟΕΕΑΑΑ
ΑΑΑΥΓΕΑ. ΟΑΥ ΟΑΑΑΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΓΟ ΕΓΓΓΟΕΟΟΥΥΕΕΟ 21-Α ΓΟΑΕΕΟ
ΓΑ-3 ΘΟΓΓΟΟΥΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΓΑΑΟΕ „ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΟΑΕΓΓ ΑΑΓΓ ΑΑΟΕΑΕ
ΟΑΑΕΟΓΓΑΑΕΟ” ΥΓΑΑΑΟ, ΕΟ ΟΑΕΟΕΟΑΑΑΥΕ ΥΑΟΑΑΕΟ ΑΟΓΓΟ, ΓΑΟΑΕΟΕΟΕΟ
ΑΑΥΑΕΟ ΕΓΓΑΟΑΟΑΑΕΑΑΓ ΑΑΓΓΓΑΕΓΓΑΟΑ, ΕΑΓΓ ΓΓΑΑΑΑΕΟ Ο×ΟΓΓ ΓΕΑΥΟ
ΟΑΕΥΑΟΑΑΟ ΟΒΑΟΑΑΟ.

ΟΔΑΥΕΑΕΕΟΟΕ ΓΕΕΥΓΑΑΟ, ΟΓΓ ΑΟΕΓΓΑΓΑΕΕΟΑΑΑΓ ΟΓΑΑ ΑΑΕΓΓΑΓΓΟ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΓΟ ΕΓΓΓΟΕΟΟΥΥΕΕΟ 21-Α ΓΟΑΕΕΟ ΓΑ-3 ΘΟΓΓΟΕΕ
ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΓΑΑΟΕΕ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΥΑΓΓΟΕΓΓΑΑΕΟ ΕΓΓΟΕΟΟΟΕ,

ΕΙΤΕ ΕΞΕΥΑΓΕΑ ΑΑ ΟΑΟαΑΕΕΟ ΟΑαΕΕ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΥΑΙΤΟΕΙΤΑΕΟ
ΕΙΤΟΟΕΟΟΕ.

ΙΕΟΕ ΑΕΟΕΕ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΥΕΕΟ 21-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-3
ΘΟΙΘΟΕ ΙαΤΕΤΑ ΕΑΙΤΙΕΑΟΕ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΘΙΤΑΟΕΑ ΑΑΟΑΤΟΕΑΟ
ΒΑΘΙΤΑΑΑΑΤΟ. ΟΑΥ ΟΑΑαΑΑΑ ΑΑΙΤΑΟΑΕΕΟ ΥΑΑΑΤΕΟ ΕΑΘΑΥΟ, ΑΟΑΕ
ΟΑΕΟΕΟΑΑΑΟ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΥΕΑ ΑΟ ΕΥΑΑΟ.

ΘΟΙΤΕ ΧΑΟΙΤΙΑ ΕΑΤΙΘΕΑΙ ΑΑΙΤΑΥαΑΑ, ΟΤΙ ΟΑΟαΑΕΕΟ ΟΑαΕΕ
ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΥΑΙΤΟΕΙΤΑΑ ΑΑΙΤΟΕΕΑΑΑΑΕΕ ΟΕΟαΕΕΟ-ΟΑΙΤΟΕΕΑΑΟΕΑΕ
ΕΙΤΟΟΕΟΟΟΕΑ, ΟΤΙ ΑΕΕΥ ΑΑΙΤΑΟΑΕΑΑΟΕΑΕ ΑΕΕΕ ΥΑΡΑΤΕΕΕ ΘΙΤΑΑΕΟΑ
ΑΑ ΑΑΙΤΑΟΑΕΕΟ ΥΑΑΑΤΕΟ ΕΑΘΑΥΕΟ ΟΑΟΑΕΑΕΤΙΑ ΥΑΙΤΟΕΙΤΑΑΟ
ΑΟΕΕΟαΤΙΑΟ ΑΑ ΕΑΕ ΟΑΙΤΟΕΕΑΑΟΕΑΕ, ΑΑΙΤΕΟΑΟΕΟΕΕ ΟΑαΕΙΤΕΒΕΧΙΟ
ΘΟΕΙΥΕΘΑΑΟ ΟΑΑΟΑΑΙΤΑΑ. ΑΟΑΕΙΤΟΟΕΟΟΥΥΕΟΟΕ ΥΑΕΡΕΑΑΑ ΕΥΙΟ ΑΟΑΕΕ
ΟΑΟαΑΕΕΟ ΕΙΤΕΟΑΟΟΕΕ ΥΕΙΤΑΑΟΕ. ΑΘΑΑΑΙ ΑΑΙΤΙΤΑΕΙΤΑΘΑ, ΙΕΟΕ
ΑΕΟΕΕ, ΟΑΑΑΑΙ ΤΙΟΤΕΟ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΥΕΟΟΙΤΑΥ ΑΕΙΤΑΑΑΑ ΑαΑΟ ΑΟ
ΕΒΑΑΑΟ, ΟΑΑΑΑΙ ΕΟ ΕΕΑΑΕΕΟΒΕΙΤΑΑΟ ΑΑΙΤΑΟΑΕΕΟ ΥΑΟΑΑΙΤΑΑ
ΑΑΙΤΕΑΤΟΕΕ ΙΕΑΕΕΟ ΟΑαΕΙΤΕΒΕΧΙΟ ΟΑΟΑΟΑΑΕΤΙΑ ΥΑΙΤΟΕΙΤΑΑΟ.
ΙΤΑΑΟΑΙ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΥΕΟΟΙΤΑΕΟ ΕΑΑΕΟΑΕΟΕΟΕΕ, ΟΑΑΑΑΙ ΥΑΕΡΕΑΑΑ ΕΥΙΟ
ΘΙΤΑΑΕΟ ΥΑΙΤΟΕΙΤΑΑΕΟ ΑΑΑΟΥΑΕΑΑΕΟ ΧΑΘΑΕΑΑΕ. ΟΘΑΥΕΑΕΕΟΟΕ ΑΙ
ΟΑΕΕΕαΕΟ ΟΒΙΟΑΑ ΑΑΑΒΥΑΑΟΑΟΥΕ ΑΑΤΟΑΕΟΕΟΑΑΟΕ ΟΤΕΟ ΑΤΕαΑΑΟ
ΕΙΤΕΟΑΟΟΕΕ ΟΑΘΙΕΟ ΑΑΠαΕΕΑΑΕ ΤΙΟΑΙΤΟΕΕΑΟ ΑΑ ΑΕΙΤΑΑΑΑ
ΟΑΙΤΟΑΙΤΟΕΕΤΙ ΟΑΙΤΟΕΕΑΕΟ.

8. ΕΑ. αΑΑΑαΕΥΑΕΕΕΟ ΟΑαΑΕΤΙΑΕΟ ΕΑΕΕΕΟΕΟ ΟΑαΕΙΤΕΒΕΧΙ
ΟΤΕΑΑΟΟΕΟΑΟΕΟ ΘΟΙΤΕ ΧΑΟΙΤΙΑ ΑΕΟΑΑ ΡΕΕΑΘΕΥΑΕΕΤΙΑ ΡΕΟΕΕΑΑΑΑ
ΕΟΑΟΑΟΑ ΕΙΤΑΕΑ, ΕΟ ΟΑ ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΤΙΑΑΕ ΑΘΑΟ ΙΑΟΑΕΟΕΟΑΟ,
ΟΑΙΤΟΑΕΑΘΙ ΒΑΟΕΕ, ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑΕΟ ΑΑΟΑΥΑΑΑΑ. ΙΑΤ ΑΥΤΕΥΤΑ,
ΟΤΙ ΙΑΟΑΕΟΕΟΑ ΑΑΟ ΤΙΘΕαΤΙΑΟ ΘΙΤΑΑΟ ΑΙ ΑΕΑΤΕΟ ΑΤΑΑΥΑΟΟΑΑΑΟ
ΟΑαΕΙΤΕΒΕΧΙΟ, ΙΕΕ ΟΧΟΙ ΑΙΤΑΟ ΑΑΟ ΑΑΑΕΑΕΑΑΟ ΟΑΑΧΟΡΑΕΤΙ
ΑΑΙΤΕΑΘΑΑΕΟ ΙΑΘΑΑΟΕΕΟΑΑΑΕ ΤΙΟΤΑΑΕΑ ΑΑΥΟΑΤΙΑΕΕ. ΑΙΤΟΕΑΙ
ΑΑΕΑΑΥΕΟΑΑΕΕ ΑΥΤΕΥΤΑ, ΟΤΙ ΟΑΑΧΟΡΑΕΤΙ ΑΑΙΤΕΑΘΑΑΑ ΙΕΥΤΑΑΟ
ΘΙΤΑΑΕΟ ΥΑΡΑΤΑΟ ΑΙ ΑΑΕΙΤΑΑΟ ΟαΑΕΟ αΑΘαΑΕΑ, ΟΑΙΤΟΕΕΑΑΟΕΑΕ
ΟΑΧΟΡΑΕΕΟ ΑΑΘΑΥΑ. ΟΑΙΤΟΕΕΑΑΟΕΑ ΟΑΧΟΡΑΑΕΥΕ ΕΕ ΕΑΟΕΕΟαΤΑΑΑ
ΑΟΑ ΙΑΟΟΙ ΕΑΟΡΤΟΑΙΤΟΕΕΑΑΟΕΑΕ αΑΟΕΑΕΕΟ ΑΘΟΕ (αΑΕΥΑΕΟΟΕΑΑΑ
ΑΑ ΤΙΟΤΑΟΕΟΕΕ ΑΘΟΕ), ΑΟΑΙΤΑ, ΑΑΟΑΕΑΑ ΟΑΙΤΟΕΕΕΟ ΟαΑΑ
ΑΑΟΑΑΑΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΤΑΑΟΕΕ ΟΑΙΤΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΤΙΟΤΑΑΕΥ.
ΥΑΟΑΑΑΤΕΟΑΑ, ΙΕΟΕ ΑΕΟΕΕ, ΟΑΙΤΑΙ ΑΟΑΑΤΙΑΟ ΟΑΑΑΑΙ ΤΙΟΤΑ ΤΙΘΙΑΑΕ
ΟΑΑΑΟΥΥΕΕΕ, ΑΑΑΕΟΑΕΑΑΟΕ, ΑΟΑΑΟΑΕΑΘΕ ΙΑΟΑΕΟΕΟΑΟ ΑΑΑΥΤΕΑ
ΤΙΕαΤΙΑΕΟ ΟΧΕΑΑΑ ΑΟΑ ΟΑαΕΙΤΕΒΕΧΙΟ, ΑΟΑΙΤΑΑ ΙαΤΕΤΑ
ΑΑΙΤΑΟΑΕΕΟ ΥΑΙΤΑΑΤΕ ΘΕΟΕΟ ΙΕΙΤΑΘΕ.

ΟΘΑΥΕΑΕΕΟΟΕ ΕΑΕΕΟ, ΟΤΙ ΘΙΤΑΑΕΟ ΟΙΤΑΙΟΥΥ ΑΑΙΤΑΟΑΕΕΟ
ΟΑΑΤΕΟ ΟΑαΕΙΤΕΒΕΧΙΟ ΙΕΑΟ ΥΑΙΤΟΕΙΤΑΑΕΟ ΧΑΘΟΕ ΑΟ ΑΘΘΙΑΑΟ
ΙΑΟΑΕΟΕΟΕΟ ΟΑαΑΕΥΑΕΟΟΕΑΑΙ ΤΙΕαΤΙΑΕΟ ΟΧΕΑΑΑΟ. ΙΕΟΕ ΑΕΟΕΕ,
ΑΙ ΑΟΙΟ ΑΕΑΤΕ ΟΤΑΑ ΑΑΙΤΑΑΥΑΟΟΙΟ ΘΕΟΙΑ, ΟΤΙΤΑΕΤΑΥ ΑΑΑΟΥΑΕΑ

ΥΑΟΑΑΙΤΕΟΕ αΑΕΥΑΕΟΟΕΑΑΕΕ ΓΑΕΕΟΟΕ ΑΑΕΑΑΟΕΑΑΑ. ΕΟΙΥΑ ΟαΑΑ
ΟΑΕΕΕαΕΑ, ΟΑΙΑΑΙΑΑ ΕΘΙΑΑΑ ΥΑΟΑΡΕΑΑΑΕΕ ΑΙ ΙΙ ΕαΙ ΑΙΤΕΟ ΟΑΕΕΟΟΕ
ΑΑΕΙΑΥΙ ΧΕΕΑΑΑ.

9. ΟαΑΙΙΛΑΕΑ ΙΙ ΒΙΑΑ ΙΙ ΒΑΑΟΕΙΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΧΕΙΑΙΟΕΑ
ΟΑΙΤΕΙΕΟΟΟΙΟ ΥΑΙΥΟΑΕΕΑΕΟ ΟΑΙΟΑαΟΟΕΟ ΕΑΙΑΙΥΟΙΙΕΑΑΙΑ - ΑΑΑΕΕ
ΑΑΑΕΕΥΑΕΕΙΑ ΑΑ ΕΟΙ ΑΕΙ Ι αΙΘΕΟΑΥΑΕΕΙΑ ΥΟΟΑΑΥΑΑΑ ΑΑΑΙΑαΑΕΕΑΟ
ΑΑΑΑΙΑΕΑΑΑΕΕΟ ΙΕΑΟ ΟΑΑΑΝΙ ΒΑΟΑΑΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑΕΟ ΑΟΙΟ ΙΑΟΑΕΟΕΟΕΟ
ΥΑΟΑΡΕΙ ΕΑΑΥΕΟΑΕ ΑΑΑΑΙΕΕ ΑΑΙΑΟΥΟΕΕΑΙ ΑΑ ΙΕΟ ΥΑΟΑΡΕΑΑΕΙ ΑΑΕΑ,
ΕΑΑΑΙΟ ΘΙ ΓΑΑΕΟ ΥΑΙΥΟΕΙΑΑΕΟ ΟΑΕΕΕαΕΑ. ΙΑΕ ΑΥΤΕΥΙΑΟ, ΟΙΙ
ΑΑΕΕΑΟΕΟΑΑΟΕΕ ΙΙ ΓΑΥΑΙΑΑΕΟ ΟΕΟΒΙ ΟΑΕΑ, ΒΑΟΙΙ ΑΑΑΙΕΕΕ
ΑΙ ΕΟΙΑΓΟΑΑΕΟ ΓΑΙΑΑΕΕΙΑΑΟΑ ΑΑ ΟΑΑΑΝΙ ΑΑΕΕΑΟΑΥΕΑΟΕΑΙ ΟΑΘΙ ΓΕΕΟ
ΥΑΟΑΑΙΤΕΟΙ ΑΑΕΑ, ΙΙ ΘΙΑΑΕ ΟΑΑΑΝΙ ΕΑΙ ΠΑΑΑΕΙΤΑΕΟ ΥΑΟΑΑΙΤΕΟΑΑ,
ΘΑΟΟαΕΟΙΑΑΑΑΕΕΑ ΑΑΕΕΑΟΑΙΟΕ. ΙΑΟ, ΙΑΟΑΕΟΕΟΕΟΑΑΑΙ
ΑΑΙΥΟΕΕΑΑΑΕΑΑ, ΥΑΟΡΕΕΑ ΑΑΙΟΑΕΥΑΟΙΟ ΟΑΘΙ ΓΕΕΟ ΟΑΑΑΝΙ
ΥΕΟΑΑΟΕΑΑΑ ΑΑ ΑΟΑαΙΟ ΑΟ ΟΑΕΙΑΑΙ ΑΙ ΕΟΙΑΓΟΕ. ΟΑΘΙ ΓΕΕΟ
ΙΑΟΑΕΟΕΟΑΙ ΥΑΟΑΡΕΙΑ ΑΟ ΕΥΙΑΑΟ ΑΑΕΕΑΟΑΙΟΕΟ ΙΕΑΟ ΑΟΑΟΒΙΟΕ
ΕΙΧΙΟΙΑΥΕΕΟ ΒΑΟΑΑΑΙΤΕΟ ΥΑΟΑαΑ. ΙΑΟΕΑΕΕΑ, ΙΑΟΑΕΟΕΟΑΟ ΟΧΕΑΑΑ
ΑΘΑΟ, ΑΑΙΑΘΑΑΕΕ ΒΑΟΑΑΑΕΙΟ ΟΒΙΟΕ ΕΙΧΙΟΙΑΥΕΑ ΟΑΑΑΝΙ
ΙΟΑΑΓΙΑΑΥΕ, ΕΟΙΥΑ ΑΙ ΟΕΑΓΑΟΕΙΑΕΕ ΑΟ ΑΑΕΑΑΑΕ ΟΑΕΟΕΕΟ
ΙΑΟΑΕΟΕΟΕΟ ΑΕΙΑΙΤΑΕΟ ΑΑΑΑΑΙΑ ΑΑ ΙΕΟΕ ΕΙΧΙΟΙΕΟΑΑΑ ΑΑΕΕΑΟΑΙΟΕΟ
ΙΕΑΟ ΕΑΑΕΟΕ ΑΑΕΑΑΑΟΕΑΑΕΟ ΑΟΑαΟΙ ΑΑΙΕ ΥΑΟΟΟΕΑΑΕΟ ΕΑΙΑΑΕΑ.
ΥΑΟΑΑΙΤΕΟΑΑ, ΟΑΑΑΝΙ ΟΑΙΑΟΕΑΕΑΟΟΥΑΑΑΕΟ ΥΑΟΑαΑ ΟΑΑΑΝΙ ΙΟΑΑΓΙΟ
ΙΕΑΟ ΑΑΑΕΑΑΙΕΕΕ ΥΑΟΥΙ ΑΕΙΑΑΑ ΥΑΟΑΡΕΙΑ ΑΑΑΟΑΥΕΑΟΙΟ ΙαΙ ΕΙ Α ΕΙ
ΘΕΟΙΑ, ΟΙΙ ΓΕΕΟ ΙΕΙΑΟΕΑΥ ΑΑΙΥΟΑΓΕΕΑ ΕΑΕ ΑΙ ΙΕΟΙΑ
ΒΑΟΙΙ ΙΑΑΑΑΙΑΕΙΑ ΑΑ ΑΟΑ ΙΑΑΕΟΙΕΑΟΙΑ ΑΑΕΙΟΑΟΑΟΑΑΟΕΙΑ ΘΕΟΙΑ.

II

1. ΕΕΕΙΑΟΕ ΟΑαΕΙΒΕΧΙΟ, ΙΕΟΕ ΑΑΙΑΕΕΑΟΑΑΕΟ ΟαΑΑΑΟαΑΑ
ΑΘΑΒΑΕΑ, ΑΑΙΟαΑΑΑΑΑΟΕΕ ΘΟΕΙ ΟΕΟΑΟΑΑΕ ΑΘΑΟ. ΕΟΙΥΑ ΑΑΙΥΟΑΟΕΟΕΕ,
ΟΑΙΑΟΕΕΑΟΕΑΕ ΑΑ ΟΙ ΥΕΑΕΟΟΕ ΟΑαΕΙΒΕΧΙΟ ΙΟΑΙΕΑ ΘΟΕΙ ΟΕΟΑΟΟ
ΒΑΟΙΙ ΑΑΑΑΙΟ ΑΑΑΙΕΑΓΕΟ ΟΧΕΑΑΑ-ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΑΕΟ ΑΑΥΑΑ,
ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ, ΙΕΟΕ ΕΕΕΙΑΟΕΕ ΒΑΑΟΕΟ ΙΙ ΟΙΑΕΟΟΕ,
ΟΟΟΕΧΑΟΙ ΑΑΙΕ ΑΑΙΑΕΕΑΟΑΑΕΟΕΑΕΟ ΥΑΟΑΑΙΤΕΟΕ ΘΕΟΙΑΑΑΕΟ ΥΑΘΙΑ,
ΟΑΑΑΕΟΙ ΑΕΙ ΙΙ ΓΕΕΟ ΘΟΕΙΥΕΒΑΑΕΑ ΑΑΧΟΡΙΑΑΕΕ ΑΕΙΑΙΤΕΟΕ
ΑΕΙ ΙΙ ΓΕΕΟΘΕ ΟΘΕΕΑΟΕΙΑΑΕΟ ΑΑΙΑΕΕΑΟΑΑΑ, ΓΑΑΕΟΙΕΑΟ ΟΧΑΟΙ ΥΕ
αΑΙΟΑΥΕ, ΕΙ ΓΕΟΟΑΙΟΘΕΕ ΑΑΟΑΙΥΟ ΟΘΕΟΟΙΑΑΕΥΙ ΧΑ. ΑΙ
ΕΑΑΕΟΑΕΟΕΟΕΕ, ΘΑΑΥΙΤΕΟ ΑΑΙΑΕΕΑΟΑΑΕΟ ΑΕΙΑΙΕΕΑ, ΙΟΑΑΑΕ ΟαΑΑ
ΧΑΘΟΙ ΟΕΑΙ ΑΘΕΑΑ, ΟΥΟΑΕΙΑ ΑΘΕΟ ΑΑΙΥΕΑΑΑΟΕΕ ΘΑΑΥΑΙΑΥΕ
ΑΟΟΑΑΟΕ ΕΟΕΙΕΙ ΑΑΙΟΕ ΑΕΕΑΟΑΑΑΕΑ. ΑΙΑΟΕΑΙ, ΕΙ ΓΕΟΑΟΟΕ
ΟΧΑΟΙ ΥΕ ΟΑΟΕΑΥΙ ΘΕΟΙ ΕΑΙΑΙΥΟΙΙΕΙΤΑΕΟ, ΟΑΕΙΑΑΙ ΘΑΟΟΙΕΙ ΟΙ ΑΕΟ,
ΟΟΑΑΕΕΟΘΕ ΟΘΕΕΑΟΕΙΑΑΕΟ ΑΑΟΑΙΥΑΟΑΑΕΑΑ ΓΑΑΕΟΙΕΑΟΕ
ΟΑαΕΙΒΕΧΙΟΕΑΕΟ ΙαΙ ΕΙ Α ΙΥΑΕΑΕ ΑΑ ΟΟΑΧΟΕαΙ ΘΑΑΥΑΙΑΑ

ΤΕΙΛΕΕΑΑΕΕ. ΑΙΕΟΙΙ ΑΑΓΑΟΑΟΕΕΑΙ ΑΟΡΙ ΕΑ ΙΟΑΙΕΑΑ ΑΘΟΟΑΕΟΟΕ
ΔΟΙ ΑΕΑΙΑΑ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΕΑ ΟΙΟΑΑΕΑΟΙ ΑΕΟΕΑΕΟ.

2. ΑΟΑΑΟΕΙΑ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙΙ ΑΑΓΑΟΑΟΕΕΑΙ ΑΟΡΙ ΕΕΟ ΑΟΕ-ΑΟΕ
ΑΧΑΘΟΟΟ ΧΙ ΟΙΑΑ ΑΕΟΥΕΑ ΘΑΟΟΑΕΟΙΑΑΑΕΙ ΑΕΟ ΟΑΑΕΕ ΘΙ ΓΑΑΕΟ
ΟΑΙΙ ΟΕΙΑΑΕΟ ΟΑΙΙ ΟΑΑΑ. ΙΑΟΕΑΕΕΑ, ΟΑΑΑΑΟΑΑΑ ΘΑΑΟΑΙΟΕ
ΑΑΓΟΑΑΑΑΑΟΕΕΑ ΤΕΟΕ ΑΑΑΟΥΑΕΑΑΕΟ ΧΑΟΑΕΑΑΕ, ΑΑΙΙ ΟΑΓΑΑΕΟ
ΙΑΟΥΟΑΑΕ, ΑΟΑΑΟΕΑΑΑΟΙ ΑΑΓΕΑ ΙΕΑΑΙ ΙΑ ΑΙ ΕΙΟΟΕΟΟΟΕΟ ΟΕΟΑΕΕΟ,
ΑΑΙΕΙΕΟΟΟΑΥΕΟΕΕ, ΟΑΑΑΝΙ ΕΟ ΟΑΙΙ ΘΑΕΑΘΙ ΓΙ ΟΙΑΑΕΕ
ΟΑΑΟΕΕΟΑΑΑΟΕΑΙ ΑΑΕΑΑΟΥΕΟΑΑΕΕ. ΕΟΙΥΑ ΟΑΑΑΙ Α, ΟΙΙ
ΘΑΟΟΑΕΟΙΑΑΑΕΙ ΑΕΟ ΑΟ ΑΕΙ ΙΑ, ΑΑΙΙ ΕΟΑΟΕΟΕΕ ΘΑΑΟΙΑΑΕΟ
ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΑΑΕΕ ΑΑΟΑΟΑΑ, ΑΑΙΙ ΕΟΑΟΕΟΕΕ ΘΟΕΙΥΕΘΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΙΕΟ
ΕΙΟΟΕΟΟΟΑ ΑΟΕΟ ΤΕΥΙΑΟΕΕ.

ΙΑΟΕΑΕΕΑ, ΘΑΟΟΑΕΟΙΑΑΑΕΙ ΑΕΟ ΑΕΙ ΤΕΟ ΟΑΑΕΕ ΘΙ ΓΑΑΕΟ
ΟΑΙΙ ΟΕΙΑΑΑ, ΕΑΑΕΟΕΑΑΑΑ, ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΑΟ ΑΟ ΑΒΕΙΑΑΟΙΤΑΑΑΑΑ, ΙΑΟΑΙ
ΑΟ ΑΑΟΑΙΤΑΑ ΑΟ ΑΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΟ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ Ο ΑΑΕΑΑΑΟΕΑΑΕΟΑΑΙ,
ΤΕΟΕ ΕΙ ΤΕΟΑΟΟΕΕ ΟΕΙΑΑΟΟΕ ΑΟΑΑΑ ΤΕΑΥΟΑΑ ΙΙΑΘΥΕΙ Ο
ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΧΑΟΑΕΑΑΟΥΕ. ΑΙΑΟΕΑΙ, ΑΟΑΕΕ ΑΑΕΑΑΑΟΕΑΑΑ ΑΟ
ΑΙΙ ΕΒΟΑΑΑ ΑΙ ΕΙΟΟΕΟΟΟΕΟ ΙΑΙ ΕΙ Α ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑΕΟ
ΙΑΟΑΑΟΕΕΟΑΑΑΕ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟ ΓΙ ΟΙΑΑΕΑΙ ΟΑΟΑΑΙΕΟΙ ΑΕΟ
ΟΑΟΟΙΑΑΕΟΙ ΧΕΕ. ΕΑΙΙ ΙΑΑΑΑΕΙΑ ΘΙ ΓΑΑΕΟ ΟΑΙΙ ΟΕΙΑΑΕΟ
ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΙ ΑΕΟ ΑΑΕΑΓΙ ΓΑΑΕΟΑΟ ΟΙΑΑ ΑΑΕΕΑΑΕΕΟΒΕΓΙ Ο ΑΑ ΑΑΕΥΑΑΟ
ΟΑΑΕΑ ΕΙ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΧΕΑΑΕΟ ΕΟ ΡΕΟΕΕΑΑΕ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ
ΘΟΕΙΥΕΘΕΟ ΙΙ ΕΑΙ ΑΓΑΑΕ, ΟΙ ΙΑΕΕΑ ΟΑΑΟΕΕΟΑΑΕΟ ΟΧΑΟΙ ΟΕΥ ΑΟ
ΕΙΟΟΕΟΟΟΕ ΙΙ ΑΘΥΑΑΑ.

3. ΙΙ ΘΙΑΑΕ ΟΕΟΑΕΕΟ ΟΑΙΑΟΕΕΕΟ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ 52-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2
ΓΑΒΕΕΕΟ ΟΑΑΑΙ ΑΑΑΟΕΑΑΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΑΕΑ ΙΟΑΑΕΙ ΑΕΟ
ΑΑΒΑΑΑΑΙΑΑ, ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕΑ, ΕΟ ΑΑΓΑΑΟΑΑΑΙ Ε 1997 ΒΕΕΟ 1 ΕΑΓΑΟΕΟ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΟΕΟΑΕΕΟ ΟΑΙΑΟΕΕΕΟ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΟΕΑΕ ΓΙ ΟΙΑΑΕΕ
ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕ ΑΑΙΑΟΑΑΕΕΕ ΟΑΟΑΑΕΕΟ ΟΑΑΕΕ ΘΙ ΓΑΑΕΟ
ΕΙ ΙΧΕΟΕΑΥΕΕΟΑΑΙ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ
ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙ Ο 1997 ΒΕΕΟ 21 ΕΑΕΕΟΕΟ 1/51 ΑΑΑΑΒΑΑΟΕΕΑΑΕΕ
ΑΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΑΑ ΕΘΙΑ ΥΓΙ ΑΕΕΕ.

ΙΕΟΑΑΑΑΑΑ ΕΙΕΟΑ, ΟΙΙ ΟΑΑΑΙ ΓΙ ΟΙΑΥ ΑΑΙΑΟΑΑΕΕΕ ΟΑΟΑΑΕΕΟ
ΟΑΑΕΕ ΘΙ ΓΑΑΕΟ ΟΑΙΙ ΟΕΙΑΑΑΟ ΑΑΑΑ, ΑΟΑΑΕΕΕ ΟΑΑΑΙ ΑΑΑ ΙΑΕ
ΟΕΙΑΑΟΟΟΑ ΑΑ ΧΑΟΑΕΑΑΟΥΕ:

Α) ΡΑΕΑΑΑΕΑΟΑΟΕΕ ΓΙ ΟΙΕΟ ΙΕΑΑΑΑΕΕ, ΑΑΓΟΑΟΑΑΕΟ
ΟΑΙΙ ΑΟΕΙΑΙΤΑΑ ΘΕΟΑΑ ΟΑΕΟΕΟΑΑΑΟΥΕ ΑΟΑΑΑΟΕΕ ΤΕΑΕΕ ΘΙ ΓΑΑΑ ΑΙ
ΤΕΟΕ ΓΑΒΕΕΕ, ΟΙ ΙΑΕΕΟΥ, ΕΑΑΕΟΕΑΑΑΑ, ΑΑΓΑΟΑΟΕΕΑΙ ΑΟΑΧΑΟΕ
ΑΘΙ ΓΑΑ ΟΑΑΟΕΙ. ΑΙ ΕΙ ΟΑΑΑΙ ΓΙ ΟΙΕΟ ΕΑΓΑΑΙΑΑ, ΟΑΙΙ ΟΕΙΑΑΑΟ
ΑΘΑΑΙΑΑΑΑΟΑΑΑ ΑΑΓΑΟΑΟΕΕΟ ΟΑΑΑΓΕ, ΕΑΟΑΟΥΕ, ΑΑΓΑΟΑΟΕΕΟ ΟΑΟΑΑΙΑΑ
ΑΑΙΕΑΓΙΟΕΕ ΙΕΑΕΕ, ΑΓΟ ΟΑΟΑΟΕΑ ΘΙ ΓΑΑΑΕΑ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΑΙΑ ΕΟ ΕΙ
ΧΙ ΟΙΕΕ ΑΑΕΑΑΟΥΕΟΑΑΟΕΕΑ ΑΑΓΑΟΑΟΕΕΑΙ;

Α) ΑΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΑΑ ΥΤΙ ΑΕΕΕ ΓΙ ΟΙΕΟ ΓΕΑΑΑΕΕ, ΑΑΙΟΑΟΑΑΕΟ ΟΑΙΤΙ ΑΟΕΙΤΑΙ ΑΑ ΓΕΟ ΘΕΟΑΑ ΟΑΕΟΕΟΑΑΟΥΕ ΑΟΟΑΟΕΕ ΘΙ ΓΑΑΑ, ΑΙ ΕΙ ΟΑΑΑΙ ΓΙ ΟΙΕΟ ΕΑΓΑΑΓΑΑ, ΑΑΑΑ ΑΑΑΓΕΟΑΓΕΕΕΟ, ΑΟΑΕΑΑΟΕΕΟ ΑΑ ΙΟΑΑΟΑΑΟΕΕΟ ΑΟΑ ΙΑΙ ΕΙ Α ΟΑΕΟΕΟΑΑΟΥΕ, ΑΟΑΓΑΑ ΕΑΓΙ ΓΕΑΟ ΙΧΕΙ ΑΑΕΙΤΑΟΥΕ ΑΟΟΑΟΕΕ ΑΑΓΑΟΥΑΟΕΕΟ ΟΑΑΓΕΟ ΑΓ/ΑΑ ΕΑΟΑΟΥΕ, ΑΑΓΑΟΥΑΟΕΕΟ ΟΑΟΑΑΓΑΑ ΑΑΓΕΑΓΙΟΕΕ ΓΕΑΕΕΟ ΟΑΙΤΙ ΟΕΙΤΑΑ;

Α) 1997 ΒΕΕΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΕΟΑΕΕΟ ΟΑΓΑΟΕΕΕΟ ΕΙ ΑΑΘΟΕ ΑΑΓΑΟΑΑΕΕΕ ΟΑΟΑΑΕΕΟ ΟΑΑΕΕ ΘΙ ΓΑΑΕΟ ΕΙ ΓΧΕΟΕΑΥΕΑΟ ΕΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΑ ΟΑΓΑΓΕΓΑ ΑΑΓΑΟΥΑΟΕΕΟΕΑΕΟ, ΟΑΑΑΙ ΓΙ ΟΙΕΟ ΓΕΑΑΑΕΕ, ΑΟ ΑΑΓΑΟΑΑΕΕΕ ΟΑΟΑΑΕΕ ΟΑΟΑΡΕΓΑ ΑΑΓΙ ΟΑΓΑΟΕ ΕΟΓΑΟ ΟΑΑΕΑ ΑΑΓΕΟΑΑΕ ΑΑΓΑΟΥΑΟΕΕΟΕΑΕΟ;

Α) ΓΕΟΑΑΑΑΑΑ ΕΓΕΟΑ, ΟΙ ΓΙ ΟΕΑΑ ΟΑΓΕΑΑΑΑΟΥΕ ΘΙ ΓΑΑΕΟ ΟΑΙΤΙ ΟΕΙΤΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΟ ΕΥΑΟ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΙ, ΟΑΑΑΙ ΑΑ ΑΙ ΟΑΟΑΑΕΕΟ ΑΑΓΙ ΟΑΓΑΟΕ ΘΕΟΙ ΑΑΟΥΕ.

ΟΑΑΑΙ ΓΙ ΟΙΕΟ ΓΕΑΑΑΕΕ, ΑΑΓΑΟΑΑΕΕΕ ΟΑΟΑΑΕΕ ΟΑΟΑΡΕΓΑ ΑΑΓΙ ΟΑΓΑΟΕ ΕΟΓΑΟ ΙΑΙ ΕΙ Α ΟΑΓΑΑΕ ΒΕΓΑ ΘΕΟΓΑΑΕΟ ΑΟΟΑΓΙ ΑΕΟΑΟ: Α) ΟΙ ΑΑΟΑΥ ΟΑΑΑΑΑ ΑΑΓΑΟΥΑΟΕΕΟ ΟΑΑΓΕ ΑΓ/ΑΑ ΕΑΟΑΟΥΕ, ΑΙ ΑΑΓΑΟΥΑΟΕΕΟ ΟΑΟΑΑΓΑΑ ΑΑΓΕΑΓΙΟΕΕ ΓΕΑΕΕ ΑΑ Α) ΓΑΕΕ ΟΑΙΤΙ ΟΕΙΤΑΑ ΟΑΑΕΟΓΑ ΟΑΑΑΕΓΒΕΧΙ ΑΑ ΟΑΓΙ ΑΑΓΙ ΑΑΟΕΑΕ ΑΟΥΕΕΑΑΕΓΑΕΑΓ ΑΓ ΥΑΕΕΑΟΕ ΘΕΟΕΑ ΟΧΕΑΑΑΕΟΑ ΑΑ ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΑΕΟ ΑΑΥΑΕΟ ΕΓΟΑΟΑΑΑΕΑΓ ΑΑΓΙ ΓΑΕΓΑΟΑ, ΑΓ/ΑΑ ΑΑΑΕΕ ΑΑΓΑΟΥΑΟΕΕΟ ΕΑΑΕΑΓ ΑΟΥΕΕΑΑΕΑΑ. 1997 ΒΕΕΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΕΟΑΕΕΟ ΟΑΓΑΟΕΕΕΟ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΓΕΑΑΑΕΕ, ΑΟ ΘΕΟΓΑΑΕ ΓΑΑΑΑΕΓΑΟΥΕ ΑΟ ΓΕΕΥΑΓΙ ΑΑ.

ΟΙ ΑΓ ΟΥ ΟΕΑΑ ΑΥΕΓΕΥΓΑ, ΑΑΓΑΟΑΑΕΕΕ ΟΑΟΑΑΕΕΟ ΟΑΑΕΕ ΘΙ ΓΑΑΕΟ ΟΑΙΤΙ ΟΕΙΤΑΑ, ΕΑΑΕΟΕΑΑΑ, ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΑΟ ΑΟ ΑΒΕΓΑΑΥΓΑΑΑΑΑ, ΑΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΕΥΓΙ Ο ΓΕΟΕ ΕΙ ΓΕΟΑΟΟΕΕ ΟΕΓΑΟΟΕ ΑΑ ΧΑΟΑΕΑΑΕ. ΑΕΓΑΕΑΓ ΑΕΟΟΟΑ ΑΙ ΕΑΑΕΟΑΜΕΟΕΟΕ ΑΑΓΟΑΑΑΑΑΑ ΑΟΕΓΑΓΑΕΕΟΑΓ ΟΑΑΑΙ ΑΑ ΠΑΕΑΑΕΑΟΑΟΕΕ ΓΙ ΟΓΑΕ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΓΙ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΙ ΟΓΑΑ ΕΓΟΑΕΓΙΟ ΟΑΟΑΑΕΕΟ ΑΙ ΑΕΙ ΓΕΟ ΑΑΑΕΕ ΟΕΓΑΑΟΟΕΟΑ ΑΑ ΧΑΟΑΕΑΑΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΓΙ ΑΑΑΑ.

4. ΓΙ ΟΑΟΥΑΕΑΑΕ ΟΑΑΑΙ ΓΙ ΟΙΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΓΙ ΑΕΟ ΟΑΧΑΟΑΑΟ ΓΙ ΕΕΑΓΑΓ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 21-Α ΙΟΑΕΑΓ (ΓΕΟ ΟΑΓΕΑΑ ΘΟΓΟΕΑΓ) ΓΕΓΑΟΕΑΑΕ.

"ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΓΙ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΙ Ο ΟΑΟΑΑΑ" ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΓΟΑΑΓΟΕΕ ΕΑΓΙ ΓΕΟ 26-Α ΙΟΑΕΕΟ ΓΑ-3 ΘΟΓΟΕΟ ΕΑΓΑΑΓΑΑ, „ΓΙ ΟΓΑΟΕΟΕΕ ΑΘΟΕΟ ΟΑΓΙ ΒΓΑΑΕΟΑΟ ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΓΙ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΙ ΓΑΑΑΑΕΓΑΟΥΕ ΕΥΑΟ ΟΑΑΑΙ ΓΙ ΟΙΕΟ ΑΟΑ ΙΑΟΟΓΙ ΟΕΟΥΑΑΟΕΟΥΑΕΕ ΓΓΕΥΑΓΑΕΓΑΟ, ΑΟΑΓΑΑ ΙΑΟΥΕ ΑΑΓΙ ΑΑΟΟΕ ΓΑΓΑΑΕΕ ΑΕΟΑ ΑΑ ΓΕΟΕ ΑΑΓΙ ΟΑΓΑΟΕ ΘΟΑΘΟΕΕΑΟ, ΑΑΟΑΕΑΑ ΟΑΟΑΑΑΓΕΟΕ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΓΙ ΟΙΕΟ ΑΟΟΟ". ΙΑΙ ΕΙ Α ΑΥΓΕΥΓΟΕΕ ΟΑΕΕΕΑΑΑΕΟ ΟΒΓ ΟΑΑ ΑΑΟΕΑΑΑ ΕΡΕΑΑΑ, ΕΑΓΑΓΕ ΓΕΑΟΑΑΕΟ ΘΟΕΓΥΕΓΑ ΑΑΟΥΑΓΙ ΑΕΕ,

ΓΙ ΟΤΙ ΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΕΟ ΟΑ×ΑΟΑΑΕΟ ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΙ ΑΑΟ. ΑΙΕΟΙ Ι
ΟΑΑΑΙ ΓΙ ΟΤΙ ΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΑΕΑ ΙΟΑΑΕΙ ΑΑ ΙΙ ΕΕΑΙ ΑΟ
ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟ 21-Α ΙΟΑΕΕΟ ΟΕΙ ΑΑΟΟΕΟ ΑΑ
×ΑΟΑΕΑΑΕΟ, ΕΟΑ ΟΑΑΑΙ ΓΙ ΟΤΙ ΕΟ ΟΕΟΑΑΟΕΟΥΑΕΕΕ ΑΑ ΙΑΙ ΑΑΕΕ
ΑΟΟΕΟ, ΙΕΟΕ ΟΑΙ ΟΑΑΕΟ ΙΕΑΙΕΟΑ ΑΑ ΘΟΑΘΟΕΕΟΕΕ ΑΑΙΕΥΤΟΕΑΑΕΟ
ΕΑΠΕΙ ΑΑΑΟΟΕ ΑΑΠΑΟΟΑΑΟ.

5. ΑΑΑΙΕΑΙΕΟ ΟΕΟΟΑΑ ΑΑ ΙΕΟΕ ΘΕΟΙ ΑΓΟΕΕ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑ,
ΡΕΟΕΕΑΑ, ΑΟΙΑΑΕΕ Ο×ΕΑΑΑΟΕ ΑΑΙ ΕΑΑΟΑΑ. ΑΟ Ο×ΕΑΑΑΕ ΕΙΕΕ
ΑΑΙ ΕΟΥΑΑΕΑΙ, ΟΙ Ι ΒΑΟΙ ΑΑΑΑΙ ΑΑΑΙΕΑΙΕΟ ΕΑΙ ΑΥΙ ΕΕΕ ΑΑ ΑΟΑ
ΙΑΒΑΟΙ ΑΑ Ο×ΕΑΑΑΟ. ΑΑΑΙΕΑΙΕ ΕΑΑΑΑΑ ΑΙ Ο×ΕΑΑΑΕΕ, ΟΑΥ
ΟΑ×ΟΡΑΑΕ ΟΕΑΑ ΑΑΑΕΑΑΟΕΑΑΟ ΟΑΑΕΙ ΒΕ×Ι Ο, ΑΑΑΕΑΑΟΟΑΑ
ΟΑΟΟΙΑΑΕΥΙ Ο ΟΙ ΑΑΕΕ ΑΑΑΙΕΑΙΕΟ ΘΕΟΙ ΑΓΟΕΕ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ
ΟΟΟΕΕ ΕΑΕΕΟΑΑΕΕΑΥΕΕΟ ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΙ ΑΑ. ΕΙΑΑΑΟΙ ΟΕΑΑ, ΑΟ
ΑΑΟΑΙ ΑΑ ΙΙΕΥΑΓΑΕΙ ΑΑΙ ΒΕΕΑΑ ΑΑΙ ΟΑΕ ΟΑΑΟ ΟΑΑΕΙ ΒΕ×Ι Ο Ο×ΟΙ
ΙΑΟ ΟΕ×ΟΕΑΕΕΑΟ ΑΑ ΑΙ ΙΕΑΟΑΑΟ Ο×ΕΑΑΑΟΕ ΟΑΟΑΡΕΙ ΟΑΟΑΕΟΑ ΑΑ
ΟΑΑΟΕΕΟΑΑΕΟ ×ΑΟΑΕΑΑΕΟ ΑΑΑΑΙΕΟΑΟ.

ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑΥ ΑΟΙΑΑΕΕΕ Ο×ΕΑΑΑΑ, ΟΙ Ι ΕΕΟ ΑΟΑΟΥΑ
ΟΑΟΡΕΑΑΕΕΑ ΑΑΙ Ι ΕΟΑΟΕΟΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ ΑΟΟΑΙ ΑΑ. ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ
Ο×ΕΑΑΑ ΑΑΑΙΕΑΙΕΟ ΑΟΑ ΙΑΟΟΙ ΑΟΟΑΙ ΑΕΟ ΑΕΑΙ ΑΓΟΑΟΟΕΕ
ΟΑ×ΟΡΑΑΕΕΑ, ΑΟΑΙΑΑ ΟΑΟΟΙΑΑΕΥΙ ×Ο ΙΕΟ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΟ, ΙΕΟΕ
ΟΤΑΟΕΟΑ ΑΑ ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΙ ΑΑΑΕΟ ΑΑΑΕΑΑΟΟΟ ΟΑΑΕΕΑΥΕΑΟ, ΥΑΙ ΑΟΑΑΕΟ
ΟΑΕΟΕΑΟΕ ΘΑΟΟΑΕΟΙΑΑΑΕΙ ΑΕΕ ΒΑΟΙΑΟΕΑΑΟ. ΟΙ ΑΑΕΕΑΑ ΑΟ
ΕΑΙ Ι ΙΑΙ ΙΕΑΟΑΑ ΑΑΙ ΘΕΟΙ ΑΑΑΟ ΕΙ ΑΕΑΕΑΕΟ ΕΑΟΡΙ ΕΙ ΕΥΕΑΟΕΑΑΟ
ΑΕΙ Ι ΙΕΕΟΟ Ο×ΑΟΙ ΟΕ, ΟΑΥ ΑΑΕΟ ΟΒΥΙ ΑΟ ΑΕΙ Ι ΙΕΕΟΟΕ
ΟΟΕΕΑΟΕΙ ΑΑΑΕΟ, ΕΑΑΕΟΟ×ΑΕΕ ΙΑΒΑΟΙΑΙ ΑΕΟ, ΟΑΑΑΕΟΙ ΑΕΙ Ι ΙΕΕΟΟ
ΑΑΙ ΑΕΕΑΟΑΑΟ, ΓΙ ΟΤΑΕΟΟ, ΟΑΑΕΕΟΟ ΟΑΙ ΘΑΕΑΘΙ ΑΟΟΓΑΟ.

ΕΙΑΑΑΟΙ ΟΕΑΑ, ΕΑΟΡΙ ΟΑΕΟΕΟΑΑΑ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΕΙΟΟΕΟΟΟΕ,
ΟΑΑΑΕΟΙ ΑΕΙ Ι ΙΕΕΕΟ ΑΕΟΕΑΟ ΒΑΟΙ ΑΑΑΑΙΟ. ΟΑΟΑΑΙΕΟΑΑ, ΕΟ ΑΟΕΟ
ΑΟΑ ΙΑΙ ΕΙ Α ΙΑΟΑΕΟΕΟΑΑΟ ΟΙ ΟΕΟ ΑΕΙ Ι ΙΕΕΟΟΕ ΕΙ ΙΕΟΟΑΙ ΥΕΕΟ,
ΑΟΑΙΑΑ ΑΟΑΑΑ ΑΑΙ Ι ΕΟΑΟΕΟΕΕ ΟΑΑΕΙ ΒΕ×Ι ΑΑ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΟΟΕΑΕ
ΒΥΙ ΑΕΕΑΑΕΟ ΑΟΕ-ΑΟΕΕ ΙΙΕΥΑΓΑΕΙ ΑΑΙ ΒΕΙ Α ΘΕΟΙ ΑΑ.

ΑΑΙ Ι ΑΥΙΕΥΤΟΕΕΑΑΙ ΑΑΙ Ι ΑΕΙΑΟΑ, ΑΑΥΟΕΕ, ΑΑΟΑΙ ΟΕΟΑΑΟΕΕ
ΕΑΟΡΙ ΕΙΟΑΟΑΟΕ ΟΑΟΟΙΑΑΕΥΙ ×Ο ΟΑΑΟΙ ΕΙΟΑΟΑΟΑΑΕΟ
ΑΑΕΙΑΥΙ ×ΕΕΑΑΑΟΑΥ. ΑΟΙΑΑΟΕΑΕΑ, ΟΑΥ Ο×ΟΙ ΙΥΑΟΕΑ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ
Ο×ΕΑΑΕΟ ΟΑΙ ΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΑΑΟΑΙ ΟΕΑΑΕ, ΙΕΕ ΕΑΑΕΟΟ×ΑΕΕ ΑΑ ΕΑΙ ΑΙ ΕΑ
ΕΑΟΡΙ ΟΑΙ ΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΟΟΕΕΑΟΕΙ ΑΑΑΕ, ΟΑΟΑΑΙ ΕΟΑΑ, Ο×ΟΙ
ΟΑΑΕΟΟΑΑ ΙΕΥΑΑΑΑΕΑ ΑΑΟΑΑΕΑΑΟΕΕ ΟΑΑΟΙ ΕΙΟΑΟΑΟΑΕΥ.
ΕΙΑΑΑΟΙ ΟΕΑΑ, ΕΙ ΙΕΟΑΟΟΕΕ ΕΑΟΡΙ ΕΙΟΑΟΑΟΑΑΕΟ ΑΑΕΙΑΥΙ ×ΕΕΑΑΑΥ
ΙΙΕΥΑΓΑΕΙ ΑΑΙ ΒΕΕΑΑ ΑΟΕΟ ΑΑΙ ΕΕΑΑΑΟΕΕ ΑΑΥΟΕ ΟΑΑΟΙ
ΕΙΟΑΟΑΟΑΑΕΑ.

ΕΑΙ ΑΙ ΑΑΟΙ ΑΑ ΟΑΑΕΙ ΒΕ×Ι Ο ΟΑΑΕΕΟΟΙ ΑΕΟ ΑΟΕ-ΑΟΕ
ΟΙ ΙΕΥΑΓΑΕΙ ΑΑΙ ΑΟ ΘΕΟΙ ΑΑΟ ΒΑΟΙ ΑΑΑΑΙΟ ΕΑΟΡΙ ΑΑ ΟΑΑΟΙ

ΕΙΘΑΘΑΘΑΘΑ ΟΥΙΘΕΟ ΘΘΕΙΘΕΘΑΘΑΘΕΘ ΘΒΙΘΑΘ ΑΑ ΘΑΙΘΘΕΕΕΑΙΑΑ
ΑΑΙΘΑΘΕΥΑΘΑ, αΑΕΕΘΟ×ΕΑΑΕΘΑ ΑΑ ΑΑΑΙΕΑΙΘΕΘ ΘΘΕΕΑΘΕΙΑΘΕ
ΑΙΓΕΑΘΘΕΑΑ ΑΑΑΑΕΑΙΘΑΑΘΕΕΘ ΘΕΘΘΑΙΘΕΘ ΥΑΘΙΤΑ. ΑΘ, ΘΕΘΑΑΕ ΘΕΑΥΕ,
ΑΑΙΤΙ ΑΑΘΘΕΑΑΘ ΘΙ ΑΑΑΘ ΟΥΙ ΑΑΕΕ ΕΙΓΕΘΑΘΘΕΕ Θ×ΕΑΑΘ ΘΕΓΑΑΘΘΕΘΑ
ΑΑ ×ΑΘΑΕΑΑΘ ΑΑΑΕΑΑΘΘΘ ΘΑΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΤΙ ΑΑΙΘΑΘΕΥΑΘΑΥΕ.

6. ΘΑΘΘΕΘΑΑΘ Θ×ΕΑΑΘ, ΕΘΑΑ ΘΙ ΑΙ ΘΥ ΘαΑΑ ΡΕΘΕΕΑΑΕ
Θ×ΕΑΑΑΑΘ ΘΑΙΘΘΕΕΑΑΘΕΑ ΑΑΘΑΙΘΕΑΘ, ΘΕΘΑΑΕ ΘΕΑΥΕ, ΒΑΘΙΤΙ ΑΑΑΑΙΘ
ΕΙΓΘΘΕΘΘΥΕΑ. ΕΑΘΡΙ Α ΕΕ: Α) ΓΕΘΕ ΡΕΘΕΕΑΑΕ ΘΘΕΙΓΕΘΑΑΕ,
ΘΙΓΕΑΑΕΥ ΑΑΙΘΑΘΕΥΑΘΑΑΑΙ ΘΑαΑΕΙΒΕ×Ι Θ ΑΑΓΑΕΕΑΘΑΑΘ
ΓΕΓΑΘΘΕΘΕΑΑΑΘ ΑΑ αΑΕΕΘΟ×ΕΑΑΘ ΑΑΑΙΕΑΙΕΑΙ ΥΑΘΑΡΕΙ
ΘΘΕΕΑΘΕΙΑΘ ΘΕΓΑΑΘΘΘ. ΑΘ ΘΘΕΙΓΕΘΑΑΕΑ: ΑΑΙΤΙ ΕΘΑΘΘΕΘΕ
ΘΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΘΕΑΕ ΒΑΘΒΥΙ ΑΕΕΑΑ, ΑΕΙ ΓΙ ΓΕΘΘΕ ΕΑΑΕΘΟ×ΕΑΑ,
ΘΙ ΥΕΑΘΘΕ ΑΑ ΘΑΙΘΘΕΕΑΑΘΕΑΕ ΘΑαΑΕΙΒΕ×Ι. αΑΕΕΘΟ×ΕΑΑΘ
ΑΑΑΙΕΑΙΕΑΙ ΘΘΕΕΑΘΕΙΑΘ ΘΕΓΑΑΘΘΘΘ ΑΑΓΙΘΑΕΥΑΘΑΘΕΕ ΓΙ ΘΙΑ-
ΘΘΕΙΓΕΘΕ ΓΙ ΥΑΙΘΕΕΑ ΑΘΑΑ ΕΙΓΘΘΕΘΘΥΕΘΘ ΓΑ-7 ΓΘΑΕΥΕ, ΘΙΓΕΘ
ΕΑΓΑΑΓΑΑΥ: „ΘΑαΑΕΙΒΕ×Ι ΥΓΙ ΑΘ ΑΑ ΕΥΑΑΘ ΑΑΑΙΕΑΙΘ
ΘΑΥΙ ΑΑΕΕΑΙ Α ΑΥΕΑΘΑΑΘΕ Θ×ΕΑΑΑΘΑ ΑΑ ΕΑΑΕΘΟ×ΕΑΑΑΘ, ΘΙ ΑΙ ΘΥ
ΒΑΘΘΑΕ ΑΑ ΘΑΓΑΑΘ ΑΑΑΙΕΑΙΘΘ ΘΕΘΑΑΘΕΑΑΑΘ. αΑΕΕΘΟ×ΕΑΑΘ
ΑΑΓΑΙ ΘΥΕΑΕΑΑΕΘΑΘ αΑΕαΕ ΑΑ ΘΑαΑΕΙΒΕ×Ι ΥΑΕΥΘΑΘΘΕΕ ΑΘΕΑΙ ΑΙ
Θ×ΕΑΑΑΑΕΕΑ ΑΑ ΕΑΑΕΘΟ×ΕΑΑΑΑΕΕ, ΘΙ ΑΙ ΘΥ ΘΥΘΑΕΙ Α ΓΙ ΘΙΑΑΕ
ΘΑΙΘΘΕΕΕΕ”.

Α) ΘΥΘΑΕΙ Α ΘΑΘΘΕΘΑΑΘ Θ×ΕΑΑΘ ΕΙΓΕΘΑΘΘΕΕ
ΕΙΓΘΘΕΘΘΥΕΘΘΘΕ ΑΑΘΑΙΘΕΑ ΑΘΑΘΘΕΕΑ ΕΙΓΘΘΕΘΘΥΕΘΘΘ 21-Α ΓΘΑΕΥΕ.

7. ΕΙΓΘΘΕΘΘΥΕΕΕ ΑΑΘΑΙΘΕΘΑΑΘΕΕ ΘΑΘΘΕΘΑΑΘ ΥΓΑΑ ΑΑ
ΘΕΓΑΑΘΘΕ ΕΑΑΑ ΕΙΓΘΘΕΘΘΥΕΕΑΑΙ ΘΙΓΑ ΒΑΑΕΕΕΑΓΙ Ε. ΑΘΑΑ
ΓΙ ΥΑΙΘΕΕ ΕΑΘΡΙ ΑΑ ΘΑαΘΙ ΕΙΘΑΘΘΑΑΘΘ ΕΑΓΑ×ΑΘΑΙ ΑΘ
ΑΑΙΘΑΘΕΥΑΘΘΘ ΑΑΘΑΘΑΑΕ ×ΑΘΑΕΑΑΕ. ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΑΕΕ ΕΕ ΑΙ Θ×ΑΘΙ ΘΕ
Θ×ΕΑΑΑΓΙΘΕΕΕΑ ΑΑ ΑΑΕΑΑΘΘΕΕΥ, ΕΓΙΘΙΑΑΙΘ ΓΑΓΕΤΙ Α 21-Α
ΓΘΑΕΕΕ ΑΑΑΑΓΕΕ ΥΑΘΥΑΑΥΕ, ΘΑΕΑ ΑΘ ΓΙ ΑΑΘ ΕΑΑΑ Θ×ΕΑΑΘ
ΓΑΓΑΑΕΕΕ ΑΘΘΘ ΕΙΘΑΘΘΕΘΑΑ, αΑΕΥΙ ×Α.

ΘΑΘΘΕΑΑΕΙΘ ΕΙΓΘΘΕΘΘΥΕΘΘΘ 21-Α ΓΘΑΕΘΘ ΘΕΘΑΑΕΕ ΘΘΘΘΘΘ
ΓΕαΑΑΑΕΕ: “ΘΑΘΘΕΘΑΑ ... ΑΥΕΑΘΑΑΘΕΕ ΑΑ ΘΑΘΘΓΑΑΕΥΙ ×ΕΕΕΑ ... ”

ΑΘ ΓΙ ΘΙΑ ΑΘΕΑΘΙΘΕΑΑ ΑΘΘΘ ΕΑΘΡΙ ΘΑΘΘΕΘΑΑΘ ΕΙΓΘΘΕΘΘΘΘΘ
ΑΑ ΑΑΑΙΕΑΙΘ ΡΕΘΕΕΑΑΕ Θ×ΕΑΑΘ ΑΑΘΑΙΘΕΑ. ΘΑΘΘΓΑΑΕΥΙ ×Θ ΘΑ
ΕΑΘΡΙ ΘΑΘΘΕΘΑΑΘ ΕΙΓΘΘΕΘΘΘΘΘ αΑΕΥΑΘαΑΑΕΙ ΑΑΘ, ΕΘ ΓΕΓΑΘΘΘΕΕΑ
ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΕΘΑΑΓΕ ΑΑ ΑΑΑΕΑΑΘΘΕΑΑΘ ΓΑΘ, ΥΑΘΙΓΑΘ ΓΙ ΘΙΑΕΑ ΕΘΑΕ
ΘΕΘΘΑΓΑ, ΘΙΓΑΕΕΥ ΑαΑΘΑΑΘ ΑΘ ΑΑΑΥΑΓΑΑΘ ΑΙ ΕΙΓΘΘΕΘΘΘΘΘ
ΑΘΘΑΑΙ ΑΑΘ.

ΘΑΘΘΕΘΑΑΘ ΘΙ ΑΙ ΘΥ ΡΕΘΕΕΑΑΕ Θ×ΕΑΑΘ ΑΑΘΑΙΘΕΑ, ΘΕΘΑΑΕ
ΘΕΑΥΕ, ΓΕΥΓΑΘ ΕΕΕΓΑΘΘΕ ΓΑΘΑΘΘΘΘΘΘ Θ×ΕΑΑΘ, ΕΑΑΕ ΑΑΕΥΑΑΘ
ΘΑαΑΕΙΒΕ×ΙΘ ΑΑΘΙΑΘΘΕΑΑΑΕΕ ΥΑΘΑΑΕΘΑΑΙ, ΕΑΘΡΙ Α ΕΕ, Θ×ΕΑΑΘ
ΑΑΘΑΥΑΑΑΑ ΓΕΓΑΘΘΘΘ ΘΑΘΑΙΘΘΕΕΙΘ. ΓΑΑΘΑΙ ΘΑΘΘΕΘΑΑΘ

ΑΑΟΑΙΟΕΟΑΑΟΕΙ'ΑΑ Ιαί'ΕΙ'Α ΟΑαΕΙΒΕ×ΙΟ ΒΕΙΛΑΥΑ ΆΑΥΑΕΟ Ο×ΕΑΑΕΕ
ΑΟ ΑΙΙΕΒΟΟΑΑΑ, ΕΟ, ΕΙΛΑΑΟΙ'ΟΕΑΑ, ΑΑΑΕΑΑΟΕΑΑΟ ΟΑαΕΙΒΕ×ΙΟ,
ΑΑΕΥΑΑΟ ΑΟ Ο×ΕΑΑΑ, ΟΑΥ, ΘΕΟΑΑΕ ΟΕΑΥΕ, ΓΕΥΤΑΑΟ
ΕΑΙ'Ι ΠΑΑΑΕΙ'ΑΑΥΕ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΕΙΛΑΟΟΕΟ ΕΙ'ΙΟΟΕΟΟΥΓΕΕΟ ΟΑΟΑΑΙΕΟ
ΟΑΑΕΑΙΑΙΟΕΟΑΑΑΟ.

8. ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑ ΑΟ ΑΟΕΟ ΑΑΟΙ'ΕΟΟΟΕ Ο×ΕΑΑΑ. 21-Α
ΙΟαΕΕ ΟΑΟΥΙ'×Ο ΕΙΛΑΑΟ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΕ ΒΑΟΟΕΑΟ, ΟΙ'ΙΛΕΥΕΥ ΕΑΟΡΙ'
ΕΙ'ΟΑΟΑΟΕ ΟΑαΟΙ' ΕΙ'ΟΑΟΑΟΕΑ ΙΕΙΛΟΕ ΟΘΕΟΙ'ΑΙ, ΑΑΟΙ'ΕΟΟΟΕ
ΟΘΕΟΑΟΑΙ'ΑΕΕ ΟΑΟΑΑΕΙ'ΑΟ.

ΑΑΙ'ΙΕΟΑΟΕΟΕΕ ΘΑΑΥΤΑΕΟ ΟΑΙΛΟΕΑΕΕ ΟΑΕΟΕΟΑΑΑΟ ΑΑ
ΙΛΟΑΕΟΕΟΑΟ ΕΑΙ'ΕΕΟΑΑΟΕΑΑ ΑΟ ΑΑΙ'ΕαΕΕΑΑΟ, ΑΟΑΙ'ΑΑ - Ιαί'ΕΙ'Α
ΑΑΙ'ΟΑΕΥΑΟΟΕΕ ΙΛΟΕΕΒΑΟΟΕΑΕΟ ΘΕΟΙ'ΑΑΑΥΕ. ΕΟ ΙΛΟΕΕΒΑΟΟΕΑΑΕΥ
ΕΕ, ΟΙ'ΙΛΕΑΕΥ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΕΟΑ ΑΑ ΟΑΟΕΥΟΑΑΕΙ'ΑΕΟ
ΕΑΑΕΕ ΑΑΙ'ΕΑΕΑΟΑΙ'ΑΙ ΕΟΟΙ'ΟΕΑΥΕ, ΑΟ ΕΥΓΙ'ΑΑΙ' ΑΑΟΙ'ΕΟΟΟΑΑ
ΟΑΟΕΥΟΑΑΑ ΟΑΕΟΕΟΑΑΑΟ. ΑΟΑΕΕΑ ΕΑΕΕ ΟΙ'ΙΛΕΟ ΟΑΙΛΟΕΑΕΕΥ.

ΟΑΕΟΕΟΑΑΑΟ ΟΙ'ΥΕΑΕΟΟ ΟΑαΕΙΒΕ×ΙΟΥΕ, ΙΛΟΑΕΟΕΟΕΟ ΕΑΟΡΙ'
ΕΙ'ΟΑΟΑΟΑΕΟ ΑΑΕΙΛΑΥΙ'×ΕΕΑΑΕΟ ΘΑΟΑΕΑΕΟΟΑΑ, ΑΑΑΟ ΟΙ'ΥΕΑΕΟΟΕ
×ΟΙ'ΘΥΕΑ. ΟΑΙΛΟΕΑΕΕ ΑΑΟ ΕΟΙ'ΑΑΑ ΑΟΕΑΟΕΕΕ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ
ΟΙ'ΥΕΑΕΟΟΕ ΑΑΟΑΕΟΕΑΕΟΑΑΙ'Ε, ΟΑΑΑΙ' ΟΒΙ'ΟΑΑ ΑΘ ΙΝΥΑΑΙ'ΑΑΑΑ
ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΙΕΑΟ ΟΑΟΑΟΟΕΑΑΑΕΕ ΑΙ'ΙΥΑΙ'Α, ΙΕΟΕ ΑΑΑΕΕΕ, ΟΙ'ΕΕ ΑΑ
ΙΓΕΥΑΙ'ΑΕΙ'ΑΑ. ΑΙ'ΕΟΙ'Ι ΟΙ'ΥΕΑΕΟΟΕ ΑΑ ΟΑΙΛΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΟΑαΕΙΒΕ×Ι
ΑΟΕΙ'ΑΕΟΑΑ Ι'ΙΕΕΑΙ'ΑΟ ΟΙ'ΑΙ'ΟΥ ΕΑΟΡΙ' ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΟ,
ΕΟΑ ΙΕΟΕ ΟΑΕΥΟΑΑΕΟ ΑΟΥΕΕΑΑΕΙ'ΑΑΟ ΟΑαΟΙ' ΙΕΑΙ'ΑΕΟΕΑΕΟ.

ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΙ'Ο ΕΙ'ΙΟΟΕΟΟΥΓΕΕΟ 21-Α ΙΟαΕΕΥ ΕΕΑΑΕΕΟΒΕΙ'ΑΑΟ
ΟΑαΟΙ' ΙΕΑΙ'ΑΑΕΟΕΑΕΟ ΟΑΕΟΕΟΑΑΑΥΕ ΟΑΟΑΑΕΟ ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΙ'ΑΑΟ,
ΕΑΟΡΙ'Α ΕΕ, ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΑΟ ΑΑ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ
ΟΑΙ'ΙΟΕΙ'ΑΑΑΟ.

9. ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΕΕ ΒΑΟΟΕΑΕΟ Ο×ΑΟΙ'ΟΥΕ ΕΑΟΡΙ' ΑΑ ΟΑαΟΙ'
ΕΙ'ΟΑΟΑΟΑΕ ΕΙ'ΙΟΟΕΟΟΥΓΕΑΙ ΕΙ'ΑΑΑΟΑΑ ΑΑΑΑΑΕΑΙ'ΟΑ, ΟΙ'Ι ΕΙ'ΟΑΟΑΟΕΑ
ΕΙ'Ι'×ΕΕΘΟΕΟ ΥΑΕΕΑΟΕ ΟΑΙ'ΕαΑΑΑΑΥΕ ΟΑΟΑΡΕΑΑΑΕΕΑ ΟΑαΟΙ'
ΕΙ'ΟΑΟΑΟΕΟΕΑΕΟ ΟΘΕΟΑΟΑΙ'ΑΕΟ ΙΕΙ'ΕαΑΑΑ ΑΑ, ΟΕΕΑΟΟΑΟ ΟΑΙ'ΕαΑΑΑΑΥΕ,
ΙΛΟΑΕΟΕΟΑΙ' ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑΥΕ ΟΑΟΑΑ ΟΙ'ΑΑ ΕΕΙ'ΕΙ'Ι'Ο. ΕΟΙ'ΥΑ
αΑΕΑΑΟΑΟΙ'ΑΕΕΑ, ΟΙ'Ι ΕΙ'ΙΟΟΕΟΟΥΓΕΑΙ ΑΙ' ΕΙ'Ι'×ΕΕΘΟΕΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΑ
ΕΑΙ'Ι ΠΑΑΑΑΕΟ ΕΕ ΑΟ ΙΕΑΙ'ΑΙ, ΑΟΑΙ'ΑΑ ΕΑΑΑΑ ΑΑΑΒΥΑΕΟΑ 21-Α
ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2 ΑΑ ΙΑ-3 ΘΟΙ'ΘΟΑΑΕΕ, ΟΙ'ΙΛΕΕΑ ΕΑΙ'ΑαΙ'ΑΑ, ΟΑΕΟΕΟΑΑΑΥΕ
ΟΑαΕΙΒΕ×ΙΟ ΟΑΟΑΑΑ ΟΑΕΥΟΑΑΕΟ ΑΙ' ΟΑΙ'Ι'ΟΕΙ'ΑΑΕΟ ΟΑαΕΕ ΟΑΕΡΕΑΑΑ
Ιαί'ΕΙ'Α ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΟΑΕΙ'ΑΑΑΙ' ΑΑΟΕΑΕ ΟΑαΕΟΙ'ΑΑΕΟΑΟ.

ΟΙ'ΑΙ'ΟΥ ΕΕ ΑΑΑΟΥΑΑΑΕ, ΟΙ'Ι ΑΙ'Α ΕΟ ΕΙ' Ο×ΑΟΙ'ΟΥΕ
ΟΑαΕΙΒΕ×ΙΟ ΘΙ'ΕΕΟΕΕΕΟ ΑΑΟΑΟΑΟΑΕΑΑ ΟΑΟΑΡΕΑΑΑΕΕΑ
ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑΥΕ ΕΟΑΕΕ ΟΑΟΑΑΑ, ΟΙ'ΙΛΕΕΥ ΑΑΙ'ΟαΑΑΑΑΑΑ
ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΟΑΕΙ'ΑΑΑΙ' ΑΑΟΕΑΕ ΟΑαΕΟΙ'ΑΑΕΟΕΑΕΟ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ
Ο×ΕΑΑΑΥΕ ΟΑΟΑΑΕΟ ×ΑΟΕΑΑΕΟΑΑΙ', ΕΑΙ'Ι ΙΑΙ'ΙΕΑΟΑΑ ΑΑΕΕΟΑΑΑΑ

ΥΑΘΙΓΑΑ ΟΑαΕΙΒΕ×ΙΟ Ο×ΕΑΑΑΙΤΙΟΕΕΑΑΕΟ ΑΙ ΟΙ ΟΑΑ, ΑΟΑΟΒΙ ΟΑΑ
 ΑΑΤΙ ΥΑΙΤΑΕΟΑ, ΟΑΟΑΡΕΑΑΑΕΕ ΑΑαΑΑΑ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΕΟ
 ΟΑΕΥΟΑΑΕΟ ΟΑαΕΟΙ ΑΑΕΟ ×ΑΟΑΕΑΑΕΟ ΑΑ×ΑΟΕΙ ΑΑΑ, ΟΕΟΕ ΟΑΑΑΑΕΥ
 ΕΘΙΓΑΑ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑΟΕ ΑΑΟΙ ΑΟΕΕΑΑΑΕΕ ΥΑΟΑΑΑ, Ο×ΕΑΑΕΟ
 ΑΑΟΥΑΑΑΑ. ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΥΕΕΟ ΙΕαΑΑΑΕΕ, ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑΟΕ
 ΓΑΑΕΟΙ ΕΑΟΕ ΥΑΟΑΑΑ ΑΑΟΑΟΥΑΑΑΕΑ ΙαΙ ΕΙ Α 21-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2 ΑΑ ΙΑ-3
 ΘΟΙΘΟΑΑΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕ ×ΑΟΑΕΑΑΟΕ. ΑΟ ΑΟΕΟ
 ΟΑαΕΙΒΕ×ΙΟΕΑΕΟ ΑΑΕΑΑΟΕΑΑΑ, ΕΑΑΕΟΕ ΘΙ ΕΕΟΕΕΑ, ΕΙ ΓΕΟΑΟΟΕ
 Ο×ΑΟΙ ΟΕ, ΑΑΟΑΑΙ ΑΑΑΑΟΙ Ο ΙΑ-2 ΑΑ ΙΑ-3 ΘΟΙΘΟΑΑΕΕ
 ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑαΕΟΙ ΑΑΕΟ ΑΟΟΟ,
 ΕΙ ΑΑΑΟΙ ΟΕΑΑ, ΑΟ ΑΟΕΟ ΥΙ ΑΑΕΕ ΙΑΟΑΕΟΕΟΕ ΑΑΕΑΑΟΕΑΑΑ,
 ΕΕΙ ΓΙ Ο ΓΕΟ ΟΑΕΟΕΟΑΑΑΟΕ ΟΑαΕΙΒΕ×ΙΟ ΑΟΑΕΕ ΥΑΟΑΑΑΕ – ΑΟ ΓΕΟΕ
 ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΥΕΕΟΟΕ Ο×ΕΑΑΕΟ ΕΑΙ ΓΑΑΕ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΥΕΕΟΟΕ
 ΑΑΕΑΑΟΕΑΑΑ.

10. ΙΑΟΕΑΕΕΑ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΥΕΕΟ 21-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2
 ΘΟΙΘΟΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕ Ο×ΕΑΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΑ ΑΑ ΙΑ-3 ΘΟΙΘΟΕΕ
 ΑΑΟΑΑΑΟΕΕ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΥΑΙΤΙ ΟΕΙ ΑΑΑ ΒΑΟΙ ΓΑΑΑΓΑΙ ΘΕΟΑΑΕΕ
 ΘΟΙΘΟΕΕ ΑΑΑΑΓΙΕΕ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΑΑΟΑΙ ΟΕΑΟΕ ΥΑΟΑΑΑΟ, ΙΑΑΟΑΙ ΕΟΓΙΕ
 ΕΑΑΕΟΕ ΟΕΓΑΑΟΟΕΕ ΘΟΕΙ ΥΕΘΟΕΑΑ ΑΑΓΟαΑΑΑΑΑΑΕΑΙ ΑΟΕΙ ΑΓΑΕΕΟΑΑΙ.
 ΟΙ ΓΕΥΑΓΑΕΙ ΑΑΓΑΟΕ ΟαΑΑΙ ΑΑ ΥΑΟΑΑΕΟ ΑΙ ΤΙ Ο ×Ι ΟΙ ΑΟ ΥΙ ΟΕΟ ΑΟΕΟ ΕΟ,
 ΟΙ Γ ΑΟΟΑΑΙ ΑΟ ΑΑΓΟαΑΑΑΑΟΕΕ ΓΙ ΕαΙ ΑΓΑΕ ΙΑΕΕ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΥΕΕΟΟ-
 ΟΑΙ ΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΕΑΕΕΟΑΕΟΕΟΕΕ ΑΑΙ ΑΟΕΕΑΑΕΟΑΕΑΕΟ.

11. ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΥΕΕΟ 21-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΕΟ
 ΕΑΓΑΑΙΑ: “ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑαΕΟΙ ΑΑΕΟΕΑΕΟ
 ΑΑΟΑΟΥΑΑΑΕΑ ΘΕΟΑΑΕ ΘΟΙΘΟΟΕ ΑΥΓΕΥΙΟΕ Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΟΑΕΥΟΑΑΑ
 ΕΑΓΙ ΓΕΕ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΟΕ ΥΑΙ ΓαΑΑΑΑΑΟΕ ΑΑ ΑΑΑΑΑΓΙΕΕΕ ΒΑΟΕΕ”.

ΙΑΥΑΟΑΑΑΙΑ, ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΕΟ ΑΑΟΑΟΕΑΑΕΟ
 ×Ι ΟΙ ΑΕΟΟ-ΕΟΟΕΑΕΟΕ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΟ ΒΑΟΙ ΓΑΑΑΓΙΟ: Α) ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ
 ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑαΕΟΙ ΑΑΕΟ ΥΑΙ ΓαΑΑΑΑΑΕΟ ΕΑΓΙ ΓΕΕ
 ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΑ; Β) ΟΑΕΥΟΑΑΕΟ ΒΑΟΕΟ ΕΑΓΙ ΓΕΕ ΑΑΑΑΑΙΑ.

ΑΟ ΘΟΙΘΟΕ ΕΑΓΙ ΓΑΑΑΑΕΟ ΑΡΕΑΑΟ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΕΟ
 ΟΕΓΑΑΟΟΕΟ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΕΟ Ο×ΕΑΑΑΙΤΙΟΕΕΑΑΑΟ, ΙΑΑΟΑΙ ΙαΙ ΕΙ Α ΕΙ
 ΘΕΟΙ ΑΕΕ, ΟΙ Γ ΕΑΓΙ ΓΑΑΑΕΕΟ ΓΑΑ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΥΕΕΟΟΕ ΓΙ ΕαΙ ΑΓΕΟ
 ΑΑΑΕΑΑΟΟΟΕ ΕΘΙΓΑΑ. ΟΒΙ ΟΑΑ ΑΘ ΕΥΑΙΟ ΕΑΑΟ ΟΑΕΥΟΑΑΕΟ
 ΙΑΟΑΟΕΑΕΟΟΕ ΕΟΕΟΑΟΕΟΙΕ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΕΑΓΙ ΓΑΑΑΑΕΟ ΑΑΕΑΑΟΕΑΑΟ
 ΕΑΟΡΙ ΑΑ ΟΑαΑΟΙ ΕΓΟΑΟΑΑΕΟ ΑΙ ΓΕΑΟΟΕ ΑΑΑΑΕΑΓΟΑΑΑΟ.
 ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΥΕΕΟ 21-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑΙ ΟΑ ΘΟΙΘΟΕΕ ΑΑΕΕΟΑΑΟΕΕ
 ΑΑΕΑΑΟΕΑΑΕΟ ΥΑΟΟΟΕΑΑΕΟΑΟ ΕΑΓΙ ΓΑΑΑΑΕΕ ΑΑΑΟ ΑΙ ΓΥΑΓΕΟ ΒΕΓΑΥΑ,
 ΕΑΓΑΑΟΑΑ ΑΑΕΕΑΑΕΕΟΒΕΓΙ Ο ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΥΕΕΕ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΟΕΕ Ο×ΕΑΑΕΟ
 ΑΑΟΑΙ ΟΕΑ ΑΑ ΟΙ ΥΕΑΕΟΟΕ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΕΕ ΒΑΟΟΕΑΕΟ ΓΙ ΕαΙ ΑΓΑ ΑΑ
 ΑΑΑΑΑΕΑΓΙ Ο ΕΓΟΑΟΑΑΑΕ. ΑΑΟΟΥΑΑΑΕΕΑ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΙ ΥΕΑΕΟΟΕ

×ΟΙΘΥΕΕΟ ΟΑΘΕΑΑΑΕΥΙ ×Α, ΕΙΤΑΑΟΙΘΕΑΑ, ΟΑΘΕΑΑΑΕΕΑ
ΙΑΘΑΕΘΕΘΕΟ ΑΑΑΙΑΘΑΑ, ΑΘΑΕΑΙΑΕΙ ΙΕΑΘΑΑ ΟΑΕΥΟΑΑΕΟ ΑΑΙΑΘΕΕΑΑ.

ΟΑΘΕΘΕΘΑΑΕΟ ΟΕΙΑΑΘΘΕΘΑ ΑΑ ×ΑΘΑΕΑΑΕΟ ΑΑΙΘΑΕΥΑΘΘΕΘΑΘ
ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΑΕΙΑ ΙΘΕΑΙΘΕΘΑΑ ΟΙΑΑ ΑΕΥΙΘ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ
ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΘΕΑΕ ΘΑΘΕΘΙ ΑΑΑ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΒΑΘΙ ΑΑΑΑΙΘ ΑΘΑ ΙΑΘΘΙ
ΙΑΘΑΕΘΕΘΕΟ ΙΕΙΑΘΕ ΟΑΕΥΟΑΑΑΑΕΟ ΑΒΑΘΑΑΕΟ ΟΑ×ΘΡΑΑΕΟ, ΑΘΑΙΑΑ,
ΑΘΑΑΑ ΑΙ ΟΑΕΥΟΑΑΑΑΕΟ ΑΕΥΑΘΘ.

ΑΑΘΘΑΑΑΑΕΕΑ Θ×ΘΙ ΙΕΑΥΘΕ ΟΑΕΥΟΑΑΑΑΕΟ ΑΒΑΘΑΑΑ, ΑΕΑΘΑ
ΑΙΑΘ ΕΙ ΙΕΘΑΘΘΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΘΕΑΕ ΘΑΘΕΘΙ ΑΑΑ ΙΙ ΕΕΑΙ ΑΘ.
ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΑΕΙΑ ΙΘΕΑΑ ΙΙ ΕΑΙ ΑΙΑ ΟΙΑΑ ΑΑΑΑΑΕΑΙΘΙ Θ
ΕΑΙΑΕΙ ΙΕΑΘΑΑΕΟ ΘΘΕΙΥΘΕΘ ΑΑΙΙ ΟΑΙΑΑΕΕ. ΥΑΕΙ ΙΑΘΕΑΕ ΘΘΕΑΕΕΑΑΕΘΑΑ
ΑΘ ΟΑΑΘΑΑΑΙΑΑ ΕΑΘΡΙ ΟΑΘΘΕΘΑΑΕΟ ΕΙ ΕΙ ΙΘΘΕΘΟΥΕΘΘ-
ΘΑΙΑΘΕΕΑΑΘΕΑ ΑΑΑΑΑΑΘ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΙΕΘΕ ΟΙ ΥΕΑΕΘΘΕ ×ΟΙΘΥΕΕΕ
ΑΑΘΑΕΘΕΑΑΘ ΕΕΑΑΕΕΘΒΕΙΑΑΘ. ΕΙΤΑΑΟΙΘΕΑΑ, ΑΒΑΘΑΑΘΕΕ
ΟΑΕΥΟΑΑΑΑΕΟ ΕΙ ΙΘΘΕΘΟΥΕΘΘΙ ΑΕΟ ΕΑΑΕΘΑΘΕΘΕΕ
ΑΑΙΑΘΕΕΑΑΕΘΑΕΑΕΟ ΙΙΕΥΑΙΑΕΙ ΑΑΙΕΑ ΕΘ, ΕΘ ΘΑΙΑΑΙΑΑ ΘΑΘΕΘΙΑ
ΕΙ ΙΕΘΑΘΘΕΕ ΘΑΑΘΕΕΘΑΑΕΟ Θ×ΑΘΙ ΘΕ ΙΑΕΕ ΟΑΙΙ ΟΑΑΑ ΑΑ ΘΑΙΑΑΙΑΑ
ΑΑΑΕΑΑΘΘΘ ΑΕΙ ΙΑΘ ΒΑΘΙ ΑΑΑΑΙΑΙ ΕΘΕΙΕ. ΑΙΑΑΙΑΑ, ΕΙΑΕΑΕΑΕΘ
ΘΑΘΘΕΘΑΑΑΘΕ ΟΑΘΑΑ ΑΙ ΙΕΑΘΘΕ ΟΑΘΑΑΑΙΘΙ ΑΑΘΕ ΟΙΑΑ ΕΥΙΘ
ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΘ ΙΕΑΘ ΙΕΘΑΥΑΑ ΘΑΘΑΑΑΑΕΕΑΙ.

12. ΟΑΘΘΕΘΑΑΕΟ Θ×ΕΑΑΑΘΕ ΟΑΘΑΑΕΟ ΕΙ ΙΘΘΕΘΟΥΕΘΘΙ ΑΕΟ
ΟΑ×ΑΘΑΑΕΘΕΑΕΟ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕΑ ΟΑΙΑΑΕ ΟΑΕΕΕΑΑΑΕΟ ΑΑΑΙΑΕΕΑΑΑ: ΘΑ
ΑΘΕΘ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΘ ΕΙ ΙΘΘΕΘΟΥΕΘΘ 21-Α ΙΘΑΕΕΕ
ΑΑΕΑΑΕΕΘΒΕΙΑΑΘΕΕ "ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΘΕΑΕ ΘΑΘΕΘΙ ΑΑΑ", ΑΕΙ
ΑΘΕΘ Θ×ΕΑΑΑΙΙΘΕΕΕ, ΑΑΙΘΑΕΥΑΘΙΘ, ΟΙ ΑΑΕ ΕΙ ΙΕΘΑΘΘΕ
ΟΑΙΕΑΑΑΑΘΕ, ΘΑ ΟΙΑΑ ΟΑΕΕΑΑΕΙΘ ΑΘΑΕ ΘΑΘΕΘΙ ΑΑΑΑ ΑΑ ΘΑ
ΕΘΕΘΑΘΕΘΙΑΑΕΕ ΟΙΑΑ ΕΑΑΕΙΡΟΑΑΙΑΕΙΘ ΙΑΙ ΑΙ ΑΘΙΘ.

ΑΘ ΑΘΑΑΙΑΙ ΑΘ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΘΕΑΕ ΘΑΘΕΘΙ ΑΑΕΘ
ΑΑ×ΕΙΥΕΑ. ΑΘ ΑΘΕΘ ΑΑΘΘΑΘΘΘΕΕ ΘΑΙΑΘΕΕΑΑΘΕΑΕ ΘΑΘΙΕΙΕ,
ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΕΙ ΙΕΘΑΘΘΕ ΟΕΙΑΑΘΘΘ ΕΡΑΙΘ ΘΑΑΑΑΘΑΑΑ ΑΘΙΘΑ ΑΑ
ΕΘΘΙ ΘΘΘΕ ΑΕΕΑΘΑΑΑΘΕ, ΥΑΕΕΑΑΑΑΕΑ ΑΑΙΘΑΑΑΑΑΘΘΕΕ ΑΑ ΑΕΙΑΙΕΘΘΕ
ΟΙ ΥΕΑΕΘΘΕ, ΑΕΙ ΙΙ ΙΕΘΘΘ ΕΘ ΘΙ ΕΘΘΕΘΘΘ ΙΙ ΕΑΙ ΑΙΕΕΑΑΑΕΘ
ΑΑΑΕΑΑΘΘΘΑ.

ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙΘ ΕΙ ΙΘΘΕΘΟΥΕΘΘ ΕΑΙΑΑΙΑΑ, ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ
ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΘΕΑΕ ΘΑΘΕΘΙ ΑΑΕΘ ΕΙ ΙΕΘΑΘΘΕΕ ΘΑΑΕΑΙΑΙΘΑΥΕΕΘ
Θ×ΕΑΑΑΙΙΘΕΕΑΑΑ ΑΑΑΥΙΕΑ ΙΑΙ ΕΙ Α ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΑΕΘ. ΘΒΙ ΘΑΑ ΙΕΘΕ
ΑΑΑΑΘΑΒΥΑΑΘΕΑ, ΕΘ ΘΑ ΟΙ ΙΕΘΡΕΑΑΑΑΕΘ ΑΑΘΑΘΑΑΑ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ
ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΘ ΕΙΘΑΘΑΘΑΑΕΑΑΙ ΑΑΙΙ ΙΑΕΙΑΘΑ. ΕΘ ΟΑΘΑΑΑΙΕΘ ΑΑΘΕΑΙΑΘ
ΑΕΑΕΑΑΘ ΑΕΙ ΙΙ ΙΕΘΘΘ, ΟΙ ΥΕΑΕΘΘ-ΘΙ ΕΘΘΕΘΘΘ ΟΑΑΑΘΘΕΑΑΑΑΕΘΑ ΑΑ
ΙΕΑΙΑΑΕΘ ΟΑ×ΘΡΑΑΕΕΑ.

"ΑΘ ΑΘΕΘ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ, ΟΙ Ι ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΑΕΙΑ ΕΙ ΙΕΘΑΘΘΕΑΑ
ΙΕΘΘΕΕΙΘ ΙΙ ΟΙΑΘΕ, ΕΘ ΘΑ "ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΘΕΑΕ

ΟΑεΟΙ ΑΑεΟεΑεΟ" ΕΥΑΟ ΙΑΟ. "ΑΟΥεεΑΑεε ΟΑεΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟεΑε
ΟΑεΟΙ ΑΑεΟ" ΑΟΟΑΙ ΑΑ ΟΑεΡεΑΑΑ ΑΑεΟεΑΟ ΙΙ ΟΙεΟ ΑΙΑεεΑεΟ, ΙεΟε
ΑΑΠΑΟΟΑΑεΟ ΟΑΑΑΑΑ. θεΟε, ΟΙ ΙΑεεΥ ΕΥΑΙΑΟ ΙΙ ΟΙΑΟ, εΑεεΙ Ι εε
ΑΟ ΑΑΑΙΟ "ΑΟΥεεΑΑεε ΟΑεΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟεΑε ΟΑεΟΙ ΑΑεΟ" ΑΟΟΑΙ ΑΑΟ,
ΑΟΑΙΑΑ ΙεεΥΑΑΟ, ΟΙ Ι ΑΙ εΙ ΙεΟΑΟΟε ΟΑΙεΑΑΑΑΟε ΑΟΟΑΙ ΑΟ
εΑΙ Ι ΠΑΑΑεεΟ ΙεΑΟ ΙΙ ΑεΟΑΑΟεε " ΑΟΥεεΑΑεε ΟΑεΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟεΑε
ΟΑεΟΙ ΑΑΑ " (ΟΑΘΑΟεΑΑεΙ Ο ΟΑεΙ ΙΟΟεΟΟΥεΙ ΟΑΟΑΙΟεεΙ Ο 2007
βεεΟ 18 ΙΑεΟεΟ 1 2/1-370,382,390,402,405 ΑΑΑΒΥΑΑΟεεΑΑΑ).
εΙΑΑΑΟΙ ΟεΑΑ, εΑΙ Ι ΠΑΑΑεεΟ ΙΑΑΑ ΑΙΑ εΟ εΙ ΑΑΟΑΙ Ι ΑΑεΟ
"ΑΟΥεεΑΑεε ΟΑεΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟεΑ ΟΑεΟΙ ΑΑΑΑ" ΙεΥΙΑεΟ ΟΑΟΑΑΑ,
ΟΑεΙ ΑΟεΟΑΑ ΙεΑεΙ ΟΙ ΑΑ εΥΙ Ο, ΟΑεΑ ΑΑΙ Ι εΟεΥΑΙ Ο
ΟΑΙΟεΑεεΥΑΙ ΑΟΑΑΑεεΟ ΙεΑΟ ΙεΟε ΑΟΑΟΒΙ Οε εΙΟΑΟΘΟΑΟΥεΑ ΑΑ
εΑεεΙ ΑΑΙ ΑεΟ ΑεΑΑεΙ ΑΑ, ΟεΟε εΑΙ Ι ΙΑεΙ ΙεΑΟε ΟΑΑΑεΥ εΘΙ ΑΑΑ
ΟεΑΑεΟ ΑΑΟΟΑΑΑΑ.

ΑΙΑΟεΑΙ, εΑΙ Ι ΠΑΑΑεε ΑΟ ΑΟεΟ ΑΑΟΙ εΟΟΟΟΑΑ εΑΑεΟΟεΑεε
ΑΙ ΥΙΑΑεΟεΑεΟ εΙ ΙεΟΑΟΟεε ΟεΙΑΑΟΟεΟ ΙεΥΑΙεΟΑΟ. ΑΟ ΑΟΑ ΟΙ Ι
ΟΙ εεεεΥΙ, ΟΑΟΡεΑΑΑεε ΑΑΑΑΑΙ ΑΑ, ΙΑΑεΟΙεΑΟε ΑΑΟΑΙ Ι ΑΑεΟεΑεΟ
ΑΟΥεεΑΑεε ΟΑεΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟεΑε ΟΑεΟΙ ΑΑεΟ ΑΑΘΟΙΑΑΑ ΑΑ ΙεΟεΑεΟ
ΟΑεΟεΟΑΑεΟ ΟεΑΑεΟ ΟΑεΥΟΑΑεΟ ΟΑεΟΙ Α ΙεΥΙΑΑΑ. ΑΙΟ ΑΙΑ εΟ εΙ
ΑΑΟΑΙ Ι ΑΑεΟ ΑΟΥεεΑΑεε ΟΑεΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟεΑ ΟΑεΟΙ ΑΑΑΑ εΑΙ Ι ΙΟε
ΙΙ ΑΟΑΙεΑΑΑ ΑΟ ΑΟεΟ ΟΑεΙ ΑΟεΟε ΟΑεΟεΟΑΑεΟ ΟΑεΥΟΑΑεΟ
ΑΑΙ ΑΟεεΑΑεΟΑ ΑΑ εΙ ΙΟΟεΟΟΥεΟΙ ΑεΟ ΙΟεεΥΑΑεΟεΑεΟ. "εΙ ΑΟ, ΑΟεΟ
εΟ ΑΟΑ εΑΙ Ι ΠΑΑΑεεΟ ΙΙ ΟΑεΟΑΑΑ "ΑΟΥεεΑΑεε ΟΑεΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟεΑ
ΟΑεΟΙ ΑΑΑΟεΑΙ" ΑΑεΑΑΟεΟΑΑεε ΙΑΟεΑΑΟεε ΑΑ εΙ ΙΟΟεΟΟΥεΑΟεΑΙ
ΟΑΟΑΑΙεΟε, ΟΑεΙ ΙΟΟεΟΟΥεΙ ΟΑΟΑΙΟεεΙ ΑΑΑΑΙΟ" (ΟΑΘΑΟεΑΑεΙ Ο
ΟΑεΙ ΙΟΟεΟΟΥεΙ ΟΑΟΑΙΟεεΙ Ο 2007 βεεΟ 18 ΙΑεΟεΟ 1 2/1-
370,382,390,402,405 ΑΑΑΒΥΑΑΟεεΑΑΑ).

ΑΑΙΟεΑΑΑΑΟεεΑ "ΑΟΥεεΑΑεε ΟΑεΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟεΑε ΟΑεΟΙ ΑΑεΟ"
ΑΑΙΟΑεΥΑΟεΟΑΟ εΑΙ Ι ΠΑΑΑεεΟ ΟεΑΑΑΙ Ι ΟεεΑΑεΟ εΑΟεΑΑε
ΟΑεΟεΟΑΑεΟ ΟεΑΑεΟ ΟΑεΥΟΑΑεΟΑ ΑΑ ΟΑεΟεΟΑΑεΟ ΟΑΙ Ι ΟεΙ ΑΑεΟ
ΑΑΟΑΑΑεΟεΑεΟ.

ΟΑεΟεΟΑΑεΟ ΟεΑΑεΟ ΟΑεΥΟΑΑεΟΑΟ εΑΙ Ι ΠΑΑΑεεΟ ΙεΑΟ
ΑΟΥεεΑΑεε ΟΑεΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟεΑε ΟΑεΟΙ ΑΑεΟ ΑΑΙΟΑεΥΑΟεΟ ΑεΑΘΑεΙ Ιε
ΑΑΥεεΑΑεε εΑΟεΙ Α. ΑΙ ΑΟΙ Ο εΑΙ Ι ΠΑΑΑεεΟ ΙεΑΟ, θεΟΑΑε ΟεΑΟε,
ΙεΑΑΑΑεΙ ΑΑΟε ΙεεΥΑΑΑ ΟΑεΟεΟΑΑεΟ ΙεΑΟ ΟΑΟΑΟΟεΑΑΑεε εΟΙΘΥεΑ.
ΟΑΥ ΟεΟΙ ΙΑΟΑΑ ΑΟεΟ ΟΑεΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑ, ΙεΟε ΙΙ ΟΙ ΑεΟΟε ΑΟΟΑΙ ΑΑ
ΑΑ ΑΑΙ ΑεεΑΟΑΑΑ ΟΑεΟ ΟΑεΟεΟΑΑΑεΑ ΑΑΙ Ι εεΑΑΑΟεε, εΑΙ Ι ΠΑΑΑεεΟ
Ιεε ΙΑΟε ΟεΑΑΑΙ Ι ΟεεΑΑΑ ΑΘΑΟ ΟΑεΟεΟΑΑεΟ ΟεΑΑεΟ ΟΑεΥΟΑΑεΟ
ΟεΑΟΙ Οε.

ΑΙ ΑΑΑΟΙ ΟεΑΑ, ΑΟΥεεΑΑεεΑΑ ΑΑΟΑεΑΑεεΟβεΙ ΑΑΑεεΑ εΑΑΑ
ΟΑεΟεΟΑΑεΟ ΟεΑΑεΟ Ι ΑεΑΘΟεΟ ΑΟΟε, ΙεΟε ΟΑΟΡεΙ ΟΙ ΥεΑεΟΟε
ΑΑΟΑεΟεΑΑ, ΟΑΥ Ι ΙεΥΑΙ ΑεΙ ΑΑΙ βεεΑΑ ΑΑΙΟΑεΥΑΟΑΑΟ ΙΑΟεΑΙ

ΑΛΕΑΑΥΕΟΑΑΟΕΕ ΕΙ ΓΕΟΑΟΟΕΕ ΑΑΟΑΙΤΑΕΟ “ΑΟΥΕΕΑΑΕ
ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑ ΟΑεΟΙ ΑΑΑΑ” ΓΕΥΤΑΕΟ ΟΑΕΕεαο.

ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΥΑΙΤΙ ΟΕΤΑΑΕΟΑΟ ΕΕ ΑΟΥΕΕΑΑΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ
ΟΑεΟΙ ΑΑΕΟ ΥΑΙΤΕαΑΑΑΑΕ ΑΙΤΙ ΒΟΟΑΑΑ ΑΟΕΟ ΑΑΤΟΑΕΥΑΟΟΕΕ
“ΑΟΥΕΕΑΑΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑεΟΙ ΑΑΕΟΕΑΕΟ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ
ΥΑΙΤΙ ΟΕΤΑΑΕΟ ΒΑΟΕΟ ΥΑΟΑαΑΑ” ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΙ Ο ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΙΑ-2 ΙΟαΕΕΟ
ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΕΕ ΑΑ “ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑεΟΙ ΑΑΕΟΕΑΕΟ ΑΑΑΑΟΑΑΑΕΕ
ΑΟΥΕΕΑΑΕΤΙ ΑΕΟΑΟ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΥΑΙΤΙ ΟΕΤΑΑΕΟ ΒΑΟΕΟ ΥΑΟΑαΑΑ”
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΙ Ο Ι ΟΑΑΙΘΕΕ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΙΑ-2 ΙΟαΕΕΕ.

13. ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΙ Ο ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 21-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-3 ΘΟΙΘΟΕΟ
ΕΑΤΑαΙΑ, ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΥΑΙΤΙ ΟΕΤΑΑΑ ΑΑΟΑΥΑΑΑΕΑ : Α) ΑΟΥΕΕΑΑΕΕ
ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑεΟΙ ΑΑΕΟΕΑΕΟ ΕΑΓΙ ΓΕΕ ΘΕΟΑΔΕΟ ΑΑΑΑΙΓΕΕ
ΥΑΙΤΕαΑΑΑΑΟΥΕ, ΟΑΟΑΙΘΕΕΤΙ Ο ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΕ ΑΑ ΟΑΕΙΤΑΑΙ
ΑΤΑΕΥΑΟΟΑΑΕΕ;

Α) ΑΟΥΕΕΑΑΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑεΟΙ ΑΑΕΟΕΑΕΟ Ι ΟΑΑΙΘΕΕ
ΕΑΓΙ ΓΕΕ ΑΑΑΑΙΓΕΕΕ ΑΑΑΑΟΑΑΑΕΕ ΑΟΥΕΕΑΑΕΤΙ ΑΕΟΑΟ, ΟΑΕΙΤΑΑΙ
ΑΤΑΕΥΑΟΟΑΑΕΕ.

ΓΕΥΑΙΤΑΙ ΑΕΕΑΕΑ, ΟΙΤΙ ΧΙ ΟΙΑΕΟΟΑΑ ΑΟΕΕ ΑΑ ΕΑΕΑΑ ΥΑΑΑΕ -
ΘΙ ΓΑΕΟ ΥΑΙΤΙ ΟΕΤΑΑΑ ΥΙ ΑΑΕΕΑΕΟ ΑΟ ΒΑΟΙΤΑΑΑΑΤΟ ΥΑΙΤΙ ΟΕΤΑΑΑΟ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΙ Ο ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 21-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-3 ΘΟΙΘΟΕΟ
ΓΕΥΑΙΤΑΕΙ ΑΕΕ. ΑΙ ΑΟΙ Ο ΑΑΟΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΕΕΑ ΟΧ ΕΑΑΑΟΥΕ ΥΑΟΑΕΟ
ΓΕΑΓΕ, ΥΕΓΑΑΟΕ, ΧΙ ΟΙΑ. ΑΕΙ ΑαΑΟ, ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΥΑΙΤΙ ΟΕΤΑΑΑ
ΟΧ ΕΑΑΕΟ ΥΑΕΥΟΑΑΕΟ ΥΑΑΑΑΕ ΥΑΕΡΕΑΑΑ ΕΥΙ Ο. ΑΟΑΟΒΙΘΕ ΕΘΓΑΑ
ΑΟΑΕΕ ΥΑΙΤΕαΑΑΑΑΕΟ ΥΑΕΟΑαΑΑ ΑΟΑΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΟΟΑΑ ΓΕΥΤΑΑΑ 21-Α
ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-3 ΘΟΙΘΟΕΑΙ ΓΕΓΑΟΕΑΑΕΕ ΙαΓΕΤΑ ΕΙΕΟ ΑΑΙΤΙ, ΟΙΤΙ
ΥΑΙΤΙ ΟΕΤΑΑΑ αΑΑΑ ΕΙΤΗΑΙΟΥΕΕΟ ΑΑΟΑΥΑ. ΑΙ ΕΑΑΕΟΑΕΟΕΕΕ,
ΥΟΟΑΑΥΑΑΑΟ ΑΑΑΑΙΤΑΑΕΕΑΑΕ 21-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2 ΑΑ ΙΑ-3 ΘΟΙΘΟΑΑΕΟ
ΡΕΟΕΕΑΑ ΑΑΓΑΟαΑΑΑΑΑΕ ΓΕΥΤΑΑΕΑ:

Α) 21-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-3 ΘΟΙΘΟΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕ ΥΑΙΤΙ ΟΕΤΑΑΑ
ΓΙ ΕΥΑΑΟ ΑΘΟΘΟΙ ΘΟΕΑΥΕΕΟ ΥΑΙΤΕαΑΑΑΑΟ. “ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΑΑΑΙΕΑΓΕΟ
ΟΧ ΕΑΑΑΕΑ ΑΑΟΙ ΘΟΕΕ ΟΑΟΑΙΘΕΕΤΙ Ο, ΑΟΑΑΑ ΟαΑΑΑΟαΑΑ
ΟΑαΑΕΤΙ ΒΕΧΙ ΑΑΕΟ ΟΑΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΘΕΕΤΙ ΑΑΕΟΑ ΑΑ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΙ Ο ΟΑΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΘΕΕΤΙ Ο ΘΑΘΟΕΕΕΟ ΑΤΑΕΕΕΕ
..... ΙΑΟΥΑΑΕΑΑΟ, ΟΙΤΙ 21-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-3 ΘΟΙΘΟΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕ
ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΥΑΙΤΙ ΟΕΤΑΑΕΟ ΕΓΟΟΕΟΟΟ ΓΕΑΕΟΑΑ ΑΑΙΤΙ ΑΟΟΕΕ
ΧΙ ΟΙΑΕΟΟΕ ΓΕΥΤΑΑΕ ΑαΑΟΕΑΕΑΑΟ. ΑΙ ΥΓΑΑΑΟΥΕ ΑΑΟ ΕΑΑΟΑΑΑ
ΓΑΑΕΟΙΕΑΟΕ ΥΑΙΤΕαΑΑΑΑ, ΟΑΥ ΘΕΟΕΟ ΓΕΑΟ, ΓΕΟΕ ΓΑΑΕΟ ΟΑΒΕΓΑΑΥΙΤΑΑΙ Α
ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΑΑΕΑΟΑΑΑΟ ΑΟΕΕΟαΙΤΑΟ. ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΥΑΙΤΙ ΟΕΤΑΑΑΟΥΕ
ΕΑΟΕΕΟαΙΤΑΑ ΑΘΟΘΟΙ ΘΟΕΑΥΕΑ, ΟΙΤΙ ΕΕΟ ΘΕΟΙ ΑΑΑΕ ΑΑ ΒΑΟΕ
ΑΑΑΑΙΓΕΕΕΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΙ Ο ΕΑΓΙ ΓΕΕ “ΑΟΥΕΕΑΑΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ
ΟΑεΟΙ ΑΑΕΟΕΑΕΟ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΥΑΙΤΙ ΟΕΤΑΑΕΟ ΒΑΟΕΟ ΥΑΟΑαΑΑ”

(ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΪ Ο ΑΑΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙΪ Ο 2007 ΒΕΕΟ 18
ΙΑΕΟΕΟ 1 2/1-370,382,390,402,405 ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑ).

ΑΘΟΘΟΙ ΘΟΕΑΥΕΑΑ ΥΑΕΕΑΕΑΑ ΙΑΙ ΕΙ Α ΕΟΑΕΕ ΥΑΙ ΟΕΙΑΑ,
ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΧΙ ΟΙΕΑ ΑΑ ΟΕΙΑΑΟΟΕΕ ΟΟΟΕΑΑ ΑΑΑΕΙΑΥΙ ΧΕΕΑΑΟ “
ΑΟΥΕΕΑΑΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑΕΟΙ ΑΕΟΕΑΕΟ ΟΑΕΟΕΟΑΕΟ
ΥΑΙ ΟΕΙΑΑΕΟ ΒΑΟΕΟ ΥΑΟΑΑΑ “ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΪ Ο ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΙΙ ΕΑΙ ΑΓΑΑΟ.

ΑΑΟΑΑ ΑΓΕΟΑ, 21-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-3 ΘΟΙΘΟΕ ΑΟΑΑ ΙΙ ΕΥΑΑΟ “
ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑΕΟΙ ΑΕΟΕΑΕΟ ΑΑΑΟΑΑΑΕΕ ΑΟΥΕΕΑΑΕΙ ΑΕΟΑΟ
ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΥΑΙ ΟΕΙΑΑΕΟ ΒΑΟΕΟ ΥΑΟΑΑΑ” ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΪ Ο ΕΑΓΙ ΓΕΕ
ΑΑΕΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕ ΥΑΙ ΟΕΙΑΑΕΟ ΟΑΑΑ ΥΑΙ ΕΑΑΑΑΑΟ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ
ΕΑΑΕΟΕ ΟΕΙΑΑΟΟΕΕ ΑΑ ΥΑΙ ΟΕΙΑΑΕΟ ΧΙ ΟΙΕΕ, ΘΟΙ ΥΑΑΟΟΕΕ
ΑΑΓΟΑΑΑΑΑΑ ΑΘΟΘΟΙ ΘΟΕΑΥΕΕΟ ΥΑΙ ΕΑΑΑΑΑΕΟΑΑΙ.

Α) ΑΑΑΑΙ ΒΥΑΑΟΕ ΙΓΕΥΑΓΑΕΙ ΑΑ ΑΘΑΟ ΕΙ ΑΑΟΑΙ ΑΑΑΟ, ΟΙ Ι
ΑΟΥΕΕΑΑΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑΕΟΙ ΑΑΕΟ ΥΑΙ ΕΑΑΑΑΑΕ, ΟΙ ΙΑΕΕΑ
ΑΟΟΑΙ ΑΕΟΑΟ ΑΑΙ ΑΟΕΕΑΑΟΕΕΑ 21-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-3 ΘΟΙΘΟΕΟ ΙΕΑΑΑΕΕ
ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΥΑΙ ΟΕΙΑΑΑ, ΕΙ ΓΕΟΑΟΟΕΑΑ ΑΑ ΑΙ Ι ΒΟΟΑΑΑ ΑΟΕΟ
ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΟΕΕ ΑΑΙ ΑΑΟΑΑΕΑΑΟΕ ΕΑΓΙ ΓΑΟΥΕ. ΑΟΥΑΟΕΕ ΟΑΑΑ
ΥΑΙ ΕΑΑΑΑ ΑΟ ΥΑΕΡΕΑΑΑ ΙΕΥΓΑΟΕ ΕΘΓΑΟ ΕΟΑΕ ΑΟΥΕΕΑΑΕ
ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑ ΟΑΕΟΙ ΑΑΑΑ, ΟΙ ΑΑΟΥΥ ΑΑΟΑΟΥΑΑΕΑ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ
ΥΑΙ ΟΕΙΑΑΑ 21-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-3 ΘΟΙΘΟΕΟ ΙΓΕΥΑΓΑΕΙ ΑΕΕ.

Α) 21-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-3 ΘΟΙΘΟΕΟ ΙΕΑΑΑΕΕ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ
ΥΑΙ ΟΕΙΑΑΕΟΑΟ, ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΑΕΕ ΕΙ ΓΕΟΑΟΟΕΕ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ
ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑΕΟΙ ΑΑΕΟ ΑΟΟΑΙ ΑΕΟ ΥΑΙ ΕΑΑΑΑΟΥΕ, ΘΕΟΕΟ
ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΓΕΓΑΟΕ ΙΙ ΘΙ ΑΑΑΑΟ ΕΓΑΕΑΕΑΟΑΕΟΟΑΑ,
ΓΕΑΓΙ ΓΕΓΑΟΕΑΑ, ΑΓΟ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΟΕΕ ΟΑΑΟΙ ΕΓΟΑΟΑΟΕΟ ΓΕΥΒΑΑΑ
ΑΑΑΑ ΕΙ ΓΕΟΑΟΟΕΕ ΘΕΟΕΟ (ΘΕΟΑΑΕΟ) ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΥΑΙ ΟΕΙΑΑΕΟ
ΑΑΟΑΑ. ΑΓΑΟΕΑΓ, ΑΟ ΥΙ ΓΕΟΡΕΑΑΑ ΑΟΕΑΑΟΑΑ ΑΑΟΕΑΕΟ ΑΟΑΟΑΑΟ.
ΓΑΟΥΕΙ ΟΙ ΑΑΟΥΥ 21-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΕΟ ΧΑΟΑΕΑΟΥΕ
ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΑΕΕ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑΕΟΙ ΑΑΕΟΑΟ ΑΑΑΑΓΟ
ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΕ ΟΑΟΑΑΕΙ ΑΕΟ ΑΕΙ ΑΑΑ ΧΑΟΑΕΑΑΟ, ΙΑΟΑΕΟΕΟΑΕΑ
ΑΑΟΕΑΑΟΕ ΑΑΕΑΑΟΕΑΑΑΟ ΑΑ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΑΟΑΕΕ ΘΕΟΙ ΑΑΑΕΕ
ΥΑΕΥΟΑΑΑ ΑΟΥΑΕΑΑΑ ΘΕΟΕΑ ΒΟΑΑΑ ΙΑΓΑΙ, ΟΑΓΑΙ ΕΙ ΓΕΟΑΟΟΕΕ
ΑΑΟΑΙ ΑΑΑ ΑΓ ΓΕΑΓΕ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑ ΟΑΕΟΙ ΑΑΑΑ ΑΟΕΟ
ΓΕΥΓΑΟΕΕ ΑΟ ΓΕΕΥΒΑΑΑ, ΑΟ ΑΙ ΓΕΒΟΑΑΑ ΓΕΟΕ ΑΟΑΕΑΑ ΓΕΥΓΑΕΟ
ΑΟΥΕΕΑΑΕΙ ΑΑ.

Α) ΙΑ-3 ΘΟΙΘΟΕ ΑΑΙ ΟΕΥΑΑΑΟ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΙΙ ΕΑΙ ΑΓΑΕΑ ΑΥΑΑΕΕ ΑΑ
ΟΑΕΑΓΑΑΓ ΕΙ ΓΑΓΑΟΥΕΕΕ ΥΑΙ ΟΕΙΑΑΟΕΕ ΘΙ ΓΑΑΕΟ ΟΕΑΓ ΙΙ ΕΑΓ ΑΓΕΟ
ΟΧΕΑΑΑΟ, ΟΑΑΑΓ ΙΑΟΑΕΟΕΟΑ ΕΑΟΑΑΟ ΑΟΑ ΙΑΟΟΙ ΕΙ ΓΕΟΑΟΟΕ
ΘΙ ΓΑΑΑΟ, ΑΟΑΓΑΑ ΟΧΕΑΑΑΟΥΥ ΑΓ ΘΙ ΓΑΑΑΑΑ. ΓΑΟΥΕΙ ΟΙ ΑΑΟΥΥ ΙΑ-2
ΘΟΙΘΟΕΟ ΧΑΟΑΕΑΟΥΕ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑΕΟ ΥΑΕΥΟΑΑΕΟΑΟ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ
ΘΙ ΓΑΑΕΟ ΥΑΙ ΟΕΙΑΑΕΕ ΟΟΟΕΑΑΑ, ΙΑΟΑΕΟΕΟΑ ΥΙ ΑΑΕΕΑΕΟ ΑΟ

ΕΑΟΑΑΑΟ Ο×ΕΑΑΑΟ ΕΙΓΕΟΑΟΟΕ ΟΑΕΟΕΟΑΑΑΕΑ, ΙΑΟ ΟΑΟΑΡΕΙΑ
ΑΘΙ ΓΑΑΟ ΘΙ ΓΑΑΕΟ ΑΙ ΟΑΕΑΓΑΑΙ ΑΓΑΕΥΑΟΟΑΑΕΟ ΙΙ ΕΑΙ ΑΓΕΟ Ο×ΕΑΑΑ.

Α) 21-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-3 ΘΟΙΘΟΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕ
ΟΑΙΤΙ ΟΕΙΤΑΑΕΟΑΟ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΘΕΟΙΤΑΑ ΟΑΟΑΑΓΕΟΕ ΑΓΑΕΥΑΟΟΑΑΑ. ΙΑ-2
ΘΟΙΘΟΟΥΕ ΑΟ ΑΟΕΟ ΘΕΟΑΑΡΕΟΕ ΙΕΕΕΕΑΑΑ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΕΟΕΑΕΟ
ΟΑΑΑΕΑΑΑΟΕΙ ΕΙΤΑΙΤΟΥΥΕΕΟ ΕΑΙ ΑΑΑΕΑ. ΕΟΙΥΑ ΑΟΑΕΕ ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΙ ΑΑ
ΑΟ ΑΑΙΤΕΟΥΥΑΑΑ ΑΑΙΤΙ ΓΑΕΕΕΟ ΟΑΙΤΕΑΑΑΑΑΟΥΕ, ΟΙ ΑΑΟΥΥ, ΙΑΟΕΑΕΕΑ,
ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑΑΕΟΙ ΑΑΕΟ ΑΑΙΤΙ, ΙΑΟΑΕΟΕΟΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΑ
ΑΑΙΤΑΟΕΕΑΑΟΕΕΑ, ΙΑΑΟΑΙ ΑΟ ΟΑΕΥΟΑΑΑ ΑΕΙΤΑΕΑ ΙΑΟΑΑ ΕΒΑΑΑΟ ΘΕΟΕΟ
ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑΟΥΕ ΟΑΟΑΑΟ. ΑΟΑΕ ΑΟΙΟ ΟΑΕΥΟΑΑΕΟ
ΑΑΒΙ ΙΑΟΒΙ ΟΑΑΕΟ ΙΕΑΓΕΕ ΟΑΑΕΙΤΒΕ×Ι ΟΕΑΕΟ ×ΟΕΑΑΕ ΑΑΕΑΑΟΕΑΑΕΟ
ΑΑΕΕΟΟΑΑΑ ΑΓΟΑΑΟΟΑΑΑ ΕΑΟΡΙ ΑΑ ΟΑΑΟΙ ΕΓΟΑΟΑΟΑΑΟ ΟΙΟΕΟ
ΕΑΓΑΕΙ ΙΕΑΟΕ ΑΑΙΤΙ ΕΕΑΑΑΟΕΑΑΕΟ ΟΑΕΟΙΤΑΕΥΙ ×ΑΟ.

ΙΑΟΥΑΑΑΙΑ, ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΕΟΑΟ ΕΑΓΙ ΠΓΑΑΑΕΟ
ΑΑΑΕΑΑΑ ΕΑΕΟΟΓΙΟ ΑΑ ΑΑΟΑΕΟΟΑΑ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΙΟ ΕΑΟΡΙ ΑΑ ΟΑΑΟΙ
ΕΓΟΑΟΑΟΑΑΕΟ ΑΙ ΓΕΑΟΟΕΕ ΑΑΒΙ ΙΑΟΒΙ ΟΑΑΕΟΕΑΕΟ ΟΑΑΕΟΙ ΘΕΟΙΤΑΑΕ,
ΙΑΕ ΟΙΟΕΟ ΟΑΟΑΡΕΙΑ ΕΥΙΟ ×ΟΕΑΑΕ ΕΙΤΑΙΤΟΥΥΕΑΥ. ΑΕΙ ΑΕΑΟΕ
ΟΑΙΤΕΑΑΑΑΟΥΕ ΟΒΙ ΟΑΑ ×ΟΕΑΑΙΑ ΕΙΤΑΙΤΟΥΥΕΑΙ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΒΑΟΙΤΑΟΑΑΕΕ
ΑΑΑΑΕΑΓΙΟΙΟ ΕΑΟΡΙ ΑΑ ΟΑΑΟΙ ΕΓΟΑΟΑΟΑΑΕ, ΟΑΕΑ ΕΑΓΙ ΠΓΑΑΑΕΟ
ΑΟ ΙΙ ΟΑΑΑΟ ΑΟΥΑΑΑΓΕΟ ΑΑΕΑΕΑΑΑ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑ ΟΑΑΕΟΙ ΑΑΑΟΑ ΑΑ
ΙΑΟΑΕΟΕΟΕΟ ΕΓΟΑΟΑΟΟ ΟΙΟΕΟ.

14. ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙΓΟΕΟΟΥΥΕΟ 21-Α ΙΟΑΕΕΟ ΟΕΓΑΑΟΟΕΟ ΑΑ
×ΑΟΑΕΑΑΕΟ ΑΑΑΓΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΙΤΑΑ, ΟΑΑΑΑΙ ΓΙΟΙΕΟ
ΕΙΓΟΕΟΟΥΥΕΟΟΙΤΑΕΟ ΟΑ×ΑΟΑΑΕΟΕΑΕΟ, ΘΕΟΑΑΕ ΟΕΑΟΥΕ, ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕΑ
ΑΑΑΟΕΑΕΙΕ, ΒΑΟΙΤΑΑΑΑΓΟ ΕΟ ΑΟΑ ΑΑΑΓΕΟΑΓΕΕΕΟ, ΑΟΑΕΑΑΑΟΕΕΟ,
ΙΟΑΑΑΟΑΑΑΟΕΕΟ ΕΑΓΙ ΓΕΑΟ Ι×ΕΙΤΑΕΙΤΑΟΥΕ ΑΟΑΑΑΟΕΕ ΑΑΓΑΟΥΟΕΕΟ
ΟΑΑΑΓΕ, ΕΑΟΑΟΥΕ ΑΙ ΑΑΓΑΟΥΟΕΕΟ ΟΑΟΑΑΓΑΑ ΑΑΓΕΑΓΕΟΕ ΓΕΑΕΕ 21-Α
ΙΟΑΕΕΕ ΑΑΥΟΕ ΟΑΕΟΕΟΑΑΑΟ, ΑΓΟ ΑΑΑΑΑ ΕΟ ΑΟΑ ΑΟ ΘΙ ΓΑΑΑ
ΕΙΓΟΕΟΟΥΥΕΟΟΕ ΑΑΥΑΕΟ ×ΑΟΑΕΑΑΟΥΕ.

21-Α ΙΟΑΕΕΕ ΕΥΑΑΟ ΟΑΕΟΕΟΑΑΑΟ, ΑΘ ΕΑΟΕΕΟΑΓΑΑ ΙΑΓΙ ΕΙΤΑ
ΕΑΓΙ ΓΕΑΟΕ ΟΑΕΟΕΟΑΑΑ. ΟΕΑΓΙ ΓΙ ΟΑΕΟΕΟΑΑΑ 21-Α ΙΟΑΕΕΕ ΑΑΥΟΕ
Ο×ΑΟΙ ΟΕ ΑΑΟ ΑΟΥΑΑΑ, ΟΑΑΑΑΙ ΑΙ ΑΟΙΟ ΕΑΑΑΑ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΕΟ
ΑΟΟΑΑΙ ΑΑΑ ΟΑΑΑΑΙ. ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΕΙΓΟΕΟΟΥΥΕΙ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΙΓ
2005 ΒΕΕΟ 13 ΕΑΕΕΟΕΟ 1 2/5/309,310,311 ΑΑΑΒΟΥΑΑΟΕΕΑΑΑΟΥΕ
ΑΥΓΕΥΓΑ, ΟΙΓ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙΓΟΕΟΟΥΥΕΟ 21-Α ΙΟΑΕΕΟ
ΑΑΑΟΕΑΑΑΕ “ΟΑΑΑΑΑ ΕΑΓΙ ΓΕΑΟΕ ΑΕΕΕ ΟΑΡΑΓΕΕ ΘΙ ΓΑΑΑΟ, ΟΙΓΕΕΟ
ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑ ΑΑΑΑΟ ΑΟ ΕΒΑΑΑΟ ΑΑ ΑΑΟ ΑΑΑΟΥΑΕΑΑΑ
ΟΕΑΓΙ ΓΙ ΑΑ ΑΑΟΟΑΟΕΑΑΑΕΕ ΘΙ ΓΑΑΕΟ ΟΑΙΤΙ ΟΕΙΤΑΑΑΟΕΑΓ
ΑΑΕΑΑΟΥΕΟΑΑΟΕ ΟΟΕΑΟΕΙΤΑΑΑΕΑ, ΟΑΑΑΑΙ ΑΙ ΟΑΙΤΕΑΑΑΑΟΥΕ ΕΕΑΕΑΑΑ,
ΟΙΓ ΟΒΙ ΟΑΑ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑΑ ΑΑΑΕΟ ΟΑΑΑΓΕ ΑΑ ΓΕΟΕ ΑΟΟΑΑΙ ΑΑ
ΑΑΑΕΟ ΘΑΑΟΥΑ ΑΑΥΑΓΑΑΟΕΕ”.

ΟΑΕΘΕΘΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΕΟ ΕΑΓΙ ΓΕΑΘΑΑΟ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΥΕΑΑ
ΑΑΓΟΑΕΥΑΘΑΑΟ ΓΕΘΕ ΕΑΓΙ ΓΕΑΘΑΑ ΟΑΡΑΓΕΟ ×ΑΘΟΕ. ΑΘΟΘΑΑ ΑΟ
ΑΑΘΑΓΙ ΑΑΑΑ ΑΑΑΑΓΙΒΥΑΑΘΕ ΕΑΓΙ ΓΕΑΘΕ ΟΑΕΘΕΘΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΕΟ
ΑΘΟΑΑΓΙ ΑΕΘΕΑΕΟ. ΕΑΓΙ ΓΕΑΘΑΑ ΟΑΡΑΓΕΕ ΓΕΑΕΕΟ ΟΑΓΑΑΓΙΤΟΕ ΟαΑΑ
ΘΕΘΕΟ ΓΕΑΘ ΑΑΓΑΥΑΘΕΕΟ ΟΑΑΓΑΑ ΑΓ ΕΑΘΑΥΑΑ ΑΑΓΙ ΟΑΓΑΑ ΑΑΘ
ΑΑΑΕΕΕΑΑΟ ΓΕΘΕ ΕΑΓΙ ΓΕΑΘΑΑ ΟΑΡΑΓΕΟ ×ΑΘΟΟ, ΟΑΟΑΑΓΙΘΑΑ,
ΟΑΕΘΕΘΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑΟΑΥ ΑΑΘ ΑΘΥΑΑΟ ΘΕΑΓΙ ΓΙ Α. ΟΑΕΘΕΘΑΑΑ
ΕΑΓΙ ΓΕΑΘΕΑ ΑΑ 21-Α ΓΟΑΕΕΕ ΑΑΥΘΕ Ο×ΑΘΙΟΥΕ ΟΑΑΕΟ, ΕΘ ΓΕΘΕ
ΟΑΡΑΓΑ ΓΙ αΑΑ ΕΑΓΙ ΓΕΘ ΓΙ ΕαΓΙ ΑΓΑΕΑ ΑΑΥΑΕΕ. ΑΓ ΕΑΑΕΘΑΕΘΕΘΕΕ,
ΑΑΓΑΥΑΘΕΕΟ ΟΑΑΓΙΕ, ΕΑΘΑΥΕ ΑΑ ΑΑΓΑΥΑΘΕΕΟ ΟΑΟΑΑΓΑΑ ΑΑΓΕΑΓΙΘΕΕ
ΓΕΑΕΕ ΑΑΓΟΑΑΑΑΑΑΑ ΑΑΓΑΥΑΘΕΑΑΘΕΑΕ ΑΑΕΕ ΓΙ ΘΙ ΑΑΑΘΕΕ ΘΙ ΓΑΑΕΘΑΑΓΙ,
ΘΙ ΓΑΕΕΥ, ΘΙ ΑΓΙ ΟΥ ΘΕΑΓΙ ΓΙ Α ΟΑΡΑΓΕΕΕ ΘΙ ΓΑΑΑ ΑΑΘ αΑΑΑΑ 21-Α
ΓΟΑΕΕΕ ΑΑΥΘΕ Ο×ΑΘΙΟΥΕ.

ΓΙ ΘΑΘΟαΑ ΓαΘΟΕΟ ΓΕΑΘ ΘΟΓΥΑΘΕΑ ΑΑΓΙ ΕΘΙΘΕΕ ΓΙ ΟΑΕΘΑΑΕΟ
ΕΑΓΑαΓΑΑ, ΟΑΑΑΓΙ ΒΑΘΑΑΕΟ ΑΑΘΟΑΑΑΕΘΑΟ ΑαΑΓΕΘΑΓΙΕΕΕΟ,
ΑΘΑΕΑΑΑΘΕΕΟ ΑΑ ΓΟαΑΑΘΑΑΘΕΕΟ ΕΑΓΙ ΓΕΑΘ Γ×ΕΓΙ ΑΑΕΓΙ ΑΑΥΕ
ΑΘΟΑΑΘΕΕ ΑΑΓΑΥΑΘΕΕΟ ΟΑΑΓΙΕ, ΕΑΘΑΥΕ ΑΓ ΑΑΓΑΥΑΘΕΕΟ ΟΑΟΑΑΓΑΑ
ΑΑΓΕΑΓΙΘΕΕ ΓΕΑΕΕ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΓΙ Θ ΕΓΙ ΘΟΘΕΘΟΥΓΕΕΟ 21-Α ΓΟαΕΕΟ
ΟΑΑΘΕΑΥΕΕΟ ×ΑΘΑΕΑΑΥΕ ΑΘ ΑΘΥΑΑΑ.

ΑΟΓΑΘΕΑΕΑ, ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΓΙΟΥΕ ΑΘΑ ΕΘ ΕΘ ΘΙ ΓΑΑΑ ΕΑΓΙ ΓΕΑΘ
ΟΑΓΙ ΘΑΕΑΘΙ ΑΘΟΓΑΑΥΕ ΘΙ Γ ΓΙ αΑΑΑΟ, ΕΘ ΕΑΓΙ ΓΑΑΑΕΓΙ ΑΕΕ
ΑΑΑΑΓΙΕΕΕ ΒΑΘΕΕ ΟΓΑΑ ΕΥΓΙ Θ ΑΑΓΑΑΑΑΘΕΕ, ΑΓΟ ΓΕΘΕ ΑΑΑΓΙ ΟΑΓΑ
ΟΓΑΑ ΓΙ αΑΑΘ ΟΑΑΑΓΙ ΒΑΘΑΑΕΟ ΑΑΥΑΕΕ, ΒΕΓΑΑΥΓΑΑΑ ΟΑΓΕαΑΑΑΑΥΕ,
ΓΕΘΕ ×ΕΓΙ ΑΑ ΘΕΑΓΙ ΓΙ Α ΟΑΕΕΑΕΑΑΑ. ΕΘΙΥΑ ΑΘ ΑΑΘΑΓΙ ΑΑΑ ΕΑΑΑΑ
ΟΑΕΘΕΘΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑΟ ΑΓ ΘΙ ΓΑΑΑΕΑ ΟΑΑαΑΓΙ Θ ΑΘ αΑΕΟ, ΟΑΑΑΑΓΙ,
ΘΙ ΑΓΙ ΟΥ ΘΕΑΑ ΑΥΑΓΕΥΓΑΕ, ΟΑΕΘΕΘΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΕΟ ΕΑΓΙ ΓΕΑΘΑΑΟ
ΑΑΓΑΘΕΘΙ ΑΑΑΟ ΓΕΘΕ ΕΑΓΙ ΓΕΑΘΑΑ ΟΑΡΑΓΕΟ ×ΑΘΟΕ.

ΓΕΥΑΓΑΓΑΕΕΑΕΑ, ΘΙ Γ ΑΑΑΓΕΑΓΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑΘΙ ΘΘΕΕ
ΟΑΘΑΓΑΘΕΕΓΙ Υ “ΑΑΑΓΕΑΓΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑ ΡΕΘΕΕΑΑ ΕΑΑΕΘΟ×ΕΑΑΑΕΑ
ΑΑΥΑΕΟ” ΕΓΙ ΓΑΑΓΥΕΕΟ ΘΕΘΑΑΕΕ ΑΑΓΑΘΑΑΕΕΕ ΓΘΙΕΘ ΘΕΘΑΑΕΕ ΓΟαΕΕΕ
ΑΑΘΑΓΙΘΕΘΑΑΘΕΕ Ο×ΕΑΑΕΟ ΑΑΘΟΑΑΑΕΟ ΑΑΓΑΕΕΑΕΘΑΟ, ΘΕΘΑΑΕ ΑΘΑΘΕΑ
ΑΓΙ ΒΓΑΑΟ, ΑΑΓΙΥαΑΑΑΑΕΟ ΑΘΑΘ ΕΘ ΑΘΑ ΟΑΕΘΕΘΑΑΕΟ ΑΓ
Γ×ΕΓΙ ΑΑΕΓΙ ΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑ, ΘΙ ΓΑΕΕΥ αΑΑΑΑ ΓΙ ΥΑΓΙΘΕΕ ΓΟαΕΕΟ
×ΑΘΑΕΑΑΥΕ. ΑΑΘΙ ΘΘΕΓΑ ΟΑΘΑΓΑΘΕΕΓΙ ΑΑΘΑΘΕΕ ΘΑΘΓΑ ΑΑΓΕαΕΕΑ,
ΘΙ ΓΑΕΕΥ ΑΑΓΑΥΑΘΕΕΟ ΟΑΑΓΕΟ ΑΑ ΕΑΘΑΥΕΟ ΟΑΓΙ ΘΕΓΑΑΑΟ ΟΑΑαΑΓΙ ΑΑ.
ΑΑΓΙ ΘΕΕΑΑΑΕΑΑ ΕΓΕΘΑ, ΘΑΘΓΑ ΑΑΓΙΥαΑΑΑΑΕΕΟ ΟΑΘΑΘΑΑΕΓΙ Α
ΑΑΑΒΥΑΑ ΕΘ ΓΕΘ ΟΑΒΕΓΑΑΥΓΑΑΓΙ Α, ΟΑΘΑΓΑΘΕΕΓΙ ΕΓΟαΑΕΑ ΑΘΑΕΕ
ΘΙ ΓΑΑΕΟ ΟΑΓΙ ΘΕΓΑΑΕΟ ΓΑΘΕΕΑΓΙ ΓΕΘΑΑΑΑΕΑ, ΑΓΟ ΓΕΕΥΓΕΑ, ΘΙ Γ ΑΘ
ΟΑΕΕΕαΕ ΕΑΑΘΑΑΑ ΘΕΘΑΑΕΕ ΑΑΓΑΘΑΑΕΕΕ ΓΘΙΕΘ ΘΕΘΑΑΕΕ ΓΟαΕΕΟ
ΑΑΥΑΕΟ Ο×ΑΘΙΟΥΕ (2001 ΒΕΕΟ 26 ΕΑΓΕΘΕΟ ΑΑΑΒΥΑΑΘΕΕΑΑΑ
ΑΑΓΑΥαΑΑΕΟ ΓΕΘΟΑΑΕΓΙ ΑΕΟ ΟΑΘΑαΑΑ ΟΑΘΓΑΕΑ „C.M. ΟΑ×ΟΑΓΑΑΕΕΟ
ΒΕΓΑΑΥΓΑΑΑ”; 1995 ΒΕΕΟ 5 ΓΑΕΘΕΟ ΑΑΑΒΥΑΑΘΕΕΑΑΑ ΟΑΘΓΑΕΑ „ΑΑΘ

ΕΓΓΑΛΙΑ ΑΝΑΘΕΣΤΑΣΕΩΣ ΟΥΝ ΧΙΟΥ ΒΕΓΑΛΙΤΑΝΑ"; 1986 ΒΕΕΟ 24
ΤΙΘΙΤΑΘΕΟ ΑΝΑΒΥΑΘΕΣΑΑ ΟΑΘΙΑΕΑ „ΑΤΙΘΕ ΑΝΑΘΕΣΤΑΣΕΩΣ
ΟΥΝ ΧΙΟΥ ΒΕΓΑΛΙΤΑΝΑ”).

ΑΤΙΤΑΥΤΕΥΤΟΕΣΑΤ ΑΤΙΤΑΕΓΑΘΑ, ΑΑΤΕΘΑΓΕΕΕΟ,
ΑΘΑΕΑΑΘΕΕΟ, ΙΘΑΑΘΑΑΘΕΕΟ ΕΑΤΙΓΕΑΘ ΙΧΕΤΑΑΕΤΑΑΥΕ
ΑΘΑΑΘΕΕ ΑΓΑΥΑΘΕΕΟ ΟΑΑΓΕ, ΕΑΘΑΥΕ ΑΑ ΑΓΑΥΑΘΕΕΟ ΥΑΘΑΑΓΑΑ
ΑΑΤΕΑΓΙΘΕΕ ΓΕΑΕΕ ΒΑΘΙΤΑΑΑΤΟ ΕΙ ΘΙΓΑΑΘ, ΟΙΓΑΕΑΥ ΑΟΥΑΕΑΑΑ
ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΤΟ ΕΙ ΙΘΘΕΘΟΥΕΕΟ 21-Α ΙΘΑΕΕΕ ΑΑΥΘΕΕ ΟΧΑΘΙ. ΕΘΙΥΑ
ΑΘ ΑΘ ΑΑΤΙΘΕΥΑΑΘ ΑΘΑΕΕ ΟΑΘΘΕΘΑΑΕΕ ΟΑΘΑΑΕΤΑΘΕΑΕΟ
ΑΑΘΕΑΑΘΕΕ ΧΑΘΑΕΑΕΘ ΑΑΑΑΓΑΘ, ΑΓΘ ΟΑΑΕΤΙΒΕΧΙΘ ΓΕΑΘ
ΟΥΑΥΘΑΑΑΕΘ ΑΒΑΘΑΑΑΘ, ΟΑΥ ΑΘΑΑ ΕΙ ΙΘΘΕΘΟΥΕΕΟ 21-Α ΙΘΑΕΕΑΓ
ΓΕΓΑΘΕΑΑΕΕ ΟΑΧΑΘΑΑΘ ΑΘΑΓΑΑΑΑΘΑΑ.

15. ΕΙ ΙΘΘΕΘΟΥΕΕΟΘΙΑΕΘ ΟΑΧΑΘΑΕΘΕΑΕΘ ΑΟΥΕΑΑΑΕΕΑ ΟΑΑΑΓ
ΓΙΘΙΘΕΘ ΓΕΓΑΘΕΑΑΕΘ ΑΑΑΑΓΑ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΤΟ ΕΙ ΙΘΘΕΘΟΥΕΕΟ 21-Α
ΙΘΑΕΕΘ ΟΑΘΑΑΓΕΘ ΘΘΙΘΘΕΑΓ.

ΑΑΓΑΘΑΑΕΕΕ ΟΑΘΑΕΕΘ ΟΑΑΕΕ ΘΙΓΑΑΘ ΟΑΓΙΘΕΓΑΑ
ΕΑΘΑΓΙΘΕΘΕΑΑ ΑΓΕΑΓΑΑ ΟΑΓΙΘΕΓΑΑΕΘ ΕΙ ΟΑΓΕΑΑΑΑΘ, ΟΙΓΕΑΑΕΑΥ
ΑΟΥΑΕΑΑΑ 21-Α ΙΘΑΕΕΘ ΙΑ-3 ΘΘΙΘΘΕ. ΓΑΘΕΑΕΕΑ, ΘΙΓΑΑΘ
ΟΑΓΙΘΕΓΑΑΕΘ ΟΑΘΘΙΓΑΑ ΑΑΕΑΑΕΘΒΕΓΑΑΘΕΕΑ ΕΑΓΙΓΕΕ,
ΑΑΑΒΥΑΘΕΣΑΑΘ ΕΥΑΑΘ ΟΑΘΑΘΘΕΕΤΙ, ΑΓΘ ΧΙΘΑΕΘΘ-ΕΘΘΕΑΘΘΕ
ΓΕΥΓΑΑΕΕ ΑΘΕΘ ΙΘΑΑΘΑΑΑ 21-Α ΙΘΑΕΕΘ ΙΑ-3 ΘΘΙΘΘΕΑΓ, ΓΑΘΑΓ ΕΘ
ΑΘ ΑΘΕΘ ΑΑΓΘΘΙΓΑΑΘΕΕ ΑΟΥ ΑΘΕΕ ΕΙ ΕΘΘΘΑΘΘΘΙΓΕΕ, ΟΙΓΑΕΑΥ
ΟΥΘΑΥΑΑΑ ΑΑΓΑΑΕΕΑΑΘΕΕΑ ΑΓΑΑ ΑΑΑΒΥΑΘΕΣΑΑΘ ΟΑΓΙΘΕΑΥΓΕΙ
ΓΑΒΕΕΘ ΙΑ-13 ΘΘΙΘΘΘΕ ΑΑ ΟΙΓΑΕΑ ΑΘΑΑΓΑΥ ΑΟΥΕΑΑΑΕΕΑ
ΘΙΓΑΑΘ ΟΑΓΙΘΕΓΑΑΕΘ ΕΙ ΓΕΘΑΘΘΕΕ ΟΑΓΕΑΑΑΕΘ 21-Α ΙΘΑΕΕΘ ΙΑ-3
ΘΘΙΘΘΕΑΓ ΓΕΓΑΘΕΑΑΕΕ ΟΑΧΑΘΑΕΘΕΑΕΘ.

ΟΑΑΑΓ ΓΙΘΙΑ ΑΑΓΑΥΑΘΑΑΘ ΟΑΘΘΘΑΕΘ ΟΧΕΑΕΘ ΟΕΓΑΘΘΘ,
ΑΑΑΑΓΙΘ ΓΕΘ ΧΑΘΑΕΑΘ ΕΙ ΓΕΘΑΘΘΕΕ ΟΑΘΑΘΙ ΓΕΑΓΕΘ ΓΕΘΑΥΒΑΑΑ.
ΟΥΑΑΑΓΕΘΑΑ, ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΤΟ ΘΕΘΑΕΘΘ ΟΑΓΑΘΘΕΕΘ ΕΙ ΑΑΘΘΕΘ 52-Α
ΙΘΑΕΕΘ ΙΑ-2 ΓΑΒΕΕΘ ΟΑΑΑΓ ΑΑΘΕΑΑ ΑΘΑΓΑΑΑΘΑΑ ΟΑΧΑΘΑΑΘ
ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΤΟ ΕΙ ΙΘΘΕΘΟΥΕΕΟ 21-Α ΙΘΑΕΕΘ ΙΑ-2 ΘΘΙΘΘΕΑΓ
ΓΕΓΑΘΕΑΑΕΕ.

16. ΟΑΑΑΓ ΓΙΘΙΘΕΘ ΕΙ ΙΘΘΕΘΟΥΕΕΟΘΙΑΑ ΟΓΑΑ ΟΑΧΑΘΑΘ
ΘΙΑΓΙΘΥ ΧΙΘΑΕΘΘ-ΕΘΘΕΑΘΘΕΕ, ΕΘΑ ΓΑΘΑΘΕΑΘΘΕ
ΕΘΘΘΑΘΘΘΑΑΕΕ. ΑΓ ΟΑΓΕΑΑΑΑΥΕ ΧΙΘΑΕΘΘΕ ΓΙΕΑΓΑΓΑΕ
ΑΑΥΘΕΕΑ. ΕΑΘΡΙΑ, ΑΑΑΓΕΘΑΓΕΕΕΘ, ΑΘΑΕΑΑΘΕΕΘ ΑΑ
ΙΘΑΑΘΑΑΘΕΕΘ ΕΑΓΙΓΕΑΘ ΙΧΕΤΑΑΕΤΑΑΥΕ ΑΘΑΑΘΕΕ ΑΓΑΥΑΘΕΕΘ
ΟΑΑΓΕΘ, ΕΑΘΑΥΕΘ ΑΑ ΑΓΑΥΑΘΕΕΘ ΥΑΘΑΑΓΑΑ ΑΑΤΕΑΓΙΘΕΕ ΓΕΑΕΘ
ΟΑΓΙΘΕΓΑΑ, ΑΘΑΕΕ ΟΑΓΙΘΕΓΑΑΕΘ ΓΕΑΓΙΕ, ΟΑΘΑΘΙ ΕΓΘΑΘΑΘ ΑΑ
ΟΑΓΙΘΕΓΑΑΕΘ ΒΑΘΕ ΑΑΑΑΓΕΕΕΑ ΕΙ ΓΙΓΕΕ (ΟΑΑΑΓ ΓΙΘΙΓΕΕ).
ΟΥΑΑΑΓΕΘΑΑ, ΧΙΘΑΕΘΘΕ ΓΕΥΓΑΑΕΕ ΟΑΑΑΓ ΓΙΘΙΑ 21-Α ΙΘΑΕΕΘ ΙΑ-
2 ΘΘΙΘΘΘ ΟΑΘΑΑΑΓΑΑ.

ΟΑΔΕΙΒΕΧΙ ΑΑΕΟ ΟΑΕΙΓΑΙΑΑ ΑΙΑΑΟΕ ΑΑΓΑΟΑΟΕΑΑΕΟ ΒΕΓΑΟΙΓΑΑ
 ΑΧΑΘΟΟΕ ΑΟΡΙ ΕΕΟ ΑΑΓΑΟΑΕΕΕ ΑΕΙΓΑΕΟ ΓΕΥΑΑΟΕΑΙ ΑΑΕΑΑΟΕΑΑΕΕ.
 ΑΟΕ-ΑΟΕ ΑΟΑΕ ΑΕΙΓΑΑ ΓΕΥΓΑΟΕ ΕΘΙΑ ΕΙ ΘΙ ΓΑΑΕΟ ΟΑΤΙ ΘΕΓΑΑ,
 ΟΙΓΑΕΕΥ ΑΑΤΙ ΕΥΑΓΑΑΑ ΑΑΓΑΟΑΟΕΕΟ ΟΑΟΑΑΓΑΑ ΑΙ ΑΑΓΑΟΑΟΕΕΟ
 ΟΑΑΑΑΑΑ ΑΟΕΟ ΓΕΥΑΑΟΕΕ. ΑΙ ΕΑΑΕΟΑΑΕΟΕΕΕ ΓΓΕΥΑΓΑΕΙ ΑΑΓΕΑ
 „ΧΕΕΟ ΑΑΕΑΕΟΑΑΕΟ, ΑΑΓΑΟΑΟΕΑΑΟΕΑΕ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ ΟΑΑΑΑΑ
 ΓΙ ΘΙ ΑΑΑΟΕΕ ΟΑΤΙ ΟΑΑΕΑΑΕΟ ΓΓΡΕΑΑΕΟ, ΑΙ ΓΑΑΕΟ ΑΑ ΕΙ ΓΧΕΟΕΑΥΕΕΟ
 ΟΑΟΑΔΑΑ” ΟΟΟΑΟΑΟΟΑΕΟ 1990 ΒΕΕΟ 8 ΓΙ ΑΓΑΟΕΟ ΕΙ ΓΑΑΓΥΕΑ.
 ΘΑΟΟΑΕΟΙΓΑΑΕΙ ΑΕΟ ΑΟΑΕΕ ΑΕΙΓΕΟ ΟΑΤΙ ΓΑΑΕΟ ΓΕΑΓΕ ΘΟΑΑΓΑΟΕΑΟΥΕΑΑ
 ΕΕΕΕΔΑΑΑ, ΕΑΟΡΙ Α: ΟΑΕΙ ΑΑΑΓΙ ΑΑΕΟ ΑΑΥΑΕΟΕΑΙ ΓΕΑΓΓΙΓΑΟΕΟΕΕ
 ΟΑΑΟΕΙ ΟΕΟΑΕΕΟ ΟΑΓΑΟΕΕΕΟ ΘΙ ΕΕΟΕΕΕΟ ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΕΟ
 ΟΑΕΟΙ ΑΑΑ; ΟΑΟΕΙ ΑΕΟΕΕ ΑΑΓΑΟΑΟΕΕΟ ΒΕΓΑΟΙΓΑΑ ΑΟΡΙ ΕΑ,
 ΟΙΓΑΕΕΥ ΑΑΔΑΑ ΟΑΟΕΑΟΙ ΟΕΟΙ ΓΓΕΥΑΓΑΕΙ ΑΕΟ ΘΟΙ ΑΕΑΓΑ, ΟΑΥ
 ΓΓΕΕΑΓΑΟ ΕΑΓΑΓΑΑΟΙΓΑΑ ΑΑ ΑΧΑΘΟΟΕ ΓΑΕΓΑΑΕΟ ΑΑΤΙ ΟΑΓΑΑΟ
 ΟΑΑΟΕΑΟΙ ΟΕΟΙ ΓΑΟΟΑΑΕΕ. ΑΓΕΟ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΕΕ ΟΑΔΕΙΒΕΧΙ ΑΑΕ
 ΟΑΕΑΓΑΓΑΓΑΙ, ΟΙ Γ „ΕΕΕΙ ΑΟΕΕ ΓΑΟΑ ΓΕΥΑΑΟ ΕΟΑΕ ΟΑΕΑΓΙ ΓΑΑΑΕΙ
 ΑΑ ΟΑΑΑ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕ ΑΕΙΓΑΟ, ΟΙ ΓΕΑΑΕΥ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΟ ΓΕΟΥΑΓΑΙ ΓΑΟ
 ΕΙ ΓΧΕΟΕΑΥΕΑ ΑΑΟΕΑΕΙ Ο ΕΑΟΑΥΑΑΟ ΑΑ ΟΑΤΙ ΟΑΑΑΕΟ ΑΙ ΘΙ ΓΑΑΑΟ,
 ΟΙ ΓΕΕΟ ΟΕΟΑΑΟΕΑΑΑ ΟΑΑΟΑΑΑΓΑΑ ΑΙ ΟΑΤΙ ΟΑΑΑΕΟ” (ΕΙ ΓΑΑΓΥΕΕΟ ΓΑ-2
 ΓΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΓΘΟΕ). ΑΓΑΟΕΑΙ, ΕΙ ΓΑΑΓΥΕΑ ΕΙ ΓΧΕΟΕΑΥΕΑΟ
 ΑΑΓΑΟΟΑΑΟ ΟΙ ΑΙ ΟΥ „ΟΑΟΔΑΕΟ ΑΙ ΑΕΙΓΑΟ, ΟΙ ΓΕΕΟ ΟΑΧΑΘΑΑΑ
 ΔΑΑΑΑ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΙ Ο ΓΕΑΟ ΟΕΟΑΕΕΟ ΟΑΓΑΟΕΕΕΟ ΑΑΓΑΟΑΟΕΑΙ ΑΙ
 ΑΑΓΑΟΑΟΕΑΑΕΑΙ ΑΑΕΑΑΟΥΕΟΑΑΟΕΕ ΟΑΓΑΟΕΑΕΒΑΟΓΙ ΑΑΕΟ ΟΑΓΑΑΑ, ΟΑΟΑΥ
 ΟΑΑΑΑΑΑ ΓΓΑΑΑΑΑ ΘΙ ΓΑΑΕΟ ΟΑΑΓ ΕΓΓΙ ΟΑΤΙ ΘΕΓΑΑΑ” (ΘΕΟΑΑΕΕ
 ΓΟΑΕΕΟ „d” ΘΟΓΘΟΕ).

ΑΥΓΕΥΓΟΕ ΕΙ ΓΑΑΓΥΕΑΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ ΟΑΟΑΟΕΑΑ 2004 ΒΕΕΟ 17
 ΕΑΑΑΟΑΑΕΟ (ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΘΑΟΕΑΓΑΓΟΕΟ 1 3345-ΟΟ ΑΑΑΑΑΓΕΕΑΑΕΕ).

ΑΕΟΟΑΑ ΕΙ ΓΑΑΓΥΕΕΟ ΑΑΤΙ ΑΥΓΕΥΓΟΕ ΑΑΑΟΕΑΑΑΑΕΑΙ ΑΟΙ ΑΓΟΕΕ
 ΕΑΓΙ ΓΑΑΑΕΙ ΑΕΟ ΟΑΟΑΑΓΕΟΓΑΕΟ ΟΑΘΟΓΑΑΕΥΙ ΧΑ ΕΥΓ ΟΑΑΑΑΙ ΓΙ ΟΓΕΟ
 ΓΕΥΑΑΕΟ ΑΟΕ-ΑΟΕΕ ΓΕΑΑΕΕ. ΑΓΑΕΑ ΓΕΟΕΕΕΑΑΟ ΑΑΓΑΟΟΑΑΕΕΕ ΑΑΟΑΕΕ
 ΟΑΟΑΑΓΕΟ ΕΑΓΙ ΓΘΟΙ ΑΘΟΕΑ „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΟΕΟΑΕΕΟ ΟΑΓΑΟΕΕΕΟ
 ΕΙ ΑΑΘΟΕ ΥΑΕΕΕΑΑΑΑΕΟ ΟΑΟΑΓΕΟ ΟΑΟΑΔΑΑ”.

ΑΑΟΑΑΕΕΑΑΟΕΕ ΓΕΑΓΑΕ ΕΑΑΕΟΕ ΟΕΓΑΑΟΟΕΕΑ ΑΑ ΓΓΕΥΑΓΑΕΙ ΑΕΕ
 ΟΑΑΟΑΑΑΓΑΑΑ ΕΙ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΓΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑΔΕΟΙ ΑΑΕΟ ΑΟΟΟ,
 ΟΑΟΑΥ ΕΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 21-Α ΓΟΑΕΕΟ
 ΓΑ-2 ΘΟΓΘΟΕ. ΟΑΟΑΑΓΕΟΑΑ, ΑΙ ΓΕΑΓΑΕΟΕΑΕΟ ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΑ ΟΥΑΑΑΟ
 ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΕΟ ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΙ ΑΑΟ.

**19. ΓΑΟΥΑΑΑΓΑ, ΑΟΕΕ ΓΑΘΕΑ, ΑΟΕΟ ΓΓΕΥΑΓΑΕΙ ΑΑΓΕ ΟΑΔΑΟΙ
 ΕΓΟΑΟΑΕ – ΑΑΓΑΟΑΟΕΑΙ ΑΟΡΙ ΕΕΟ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΓΙ ΑΑΟΕΑΕ
 ΟΑΔΕΟΙ ΑΑΑ, ΟΙ ΓΕΟΕΑΕΟΑΥ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 21-Α
 ΓΟΑΕΕΟ ΓΑ-2 ΘΟΓΘΟΕ ΕΑΓΙ ΓΑΑΑΑΕΟ ΑΡΕΑΑΟ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑΕΟ
 ΟΕΓΑΑΟΟΕΟ ΟΑΤΙ ΧΑΘΑΕΕΟ ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΙ ΑΑΟ. ΔΙ ΕΓΓΙ, ΓΑΓ ΟΑ ΓΑΘΕΑ,**

ΑΑΟΑΑΕΑΑΟΕΕ ΟΑΑΟΙ ΓΕΓΕΟ ΟΑΘΕΟΒΙ ΓΑ ΕΑΟΠΙ ΕΓΟΑΟΑΟΟ
ΒΑΟΙΤΑΑΑΙΟ ΕΙ ΘΕΟΕΟ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑ, ΟΙ ΓΕΕΟ ΘΙ ΓΑΑΑΥ, ΓΕΟΕ
ΑΑΓΕΟΑΑΕΟ ΑΑΟΑΟΑ, ΑΑΑΑΑ ΑΑΓΑΟΑΟΕΕΟ ΟΑΑΑΓΕ, ΕΑΟΑΟΕ ΑΓ
ΑΑΓΑΟΑΟΕΕΟ ΟΑΟΑΑΓΑΑ ΑΑΓΕΑΓΟΕΕ ΓΕΑΕΕ.

ΕΑΓΙ ΓΑΑΑΑΕΓΑ, ΑΑΟΑΑΕΑΑΟΕΕ ΟΑΑΟΙ ΕΓΟΑΟΑΟΕΟ
ΓΕΥΒΑΑΕΟΕΑΕΟ, ΟΑΑΑΓΙ ΓΙ ΟΓΕΕ, ΑΑΑΑΑΕΓΑ ΕΑΟΠΙ ΕΓΟΑΟΑΟΟΕ ΟΑΟΑΕΟ
ΕΙ ΓΕΟΑΟΟΕΕ ×Ι ΟΓΑ.

ΟΑΡΕΙ ΕΟ ΑΟΑ ΕΑΓΙ ΓΑΑΑΑΕΓΑ, ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΟΕ
ΟΑΟΑΕΟΑΟ ΑΑΑΥΑΑ ΑΓ ΓΕΑΟΟΕΕ ΑΑΕΑΓΟΕ ΕΑΟΠΙ ΑΑ ΟΑΑΟΙ
ΕΓΟΑΟΑΟΑΑΟ ΟΙ ΟΕΟ ΕΟΑ, ΟΙ ΑΓ ΟΥ ΑΓΑΟ ΑΑΑΕΑΑΟΕΑΑΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο
ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 21-Α ΓΟΑΕΕΟ ΓΑ-2 ΘΟΓΘΟΕ, ΑΓΕΟ ΑΑΘΕΑΑΑ ΑΑ,
ΟΑΟΑΑΓΕΟΑΑ, ΓΙ ΟΓΕΟ ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΕΟ ΟΑΕΕΕΑΕΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΑ
ΟΓΑΑ ΓΙ ΑΑΟ ΕΑΓΑΕΓΙ ΓΕΑΟΑΑΕΟ ΘΟΕΓΥΕΘΑ ΑΑΟΑΓΙ ΑΕΕ.

“ΕΑΓΑΕΓΙ ΓΕΑΟΑΑΕΟ ΘΟΕΓΥΕΘΕ ... ΟΑΕΟΓΑΑΕΥΙ ×Ο ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΕΟΑ
ΑΑ ΓΕΟΕ ΟΑΕΥΟΑΑΕΟ ΑΘΕΑΑΑΟ ΑΑΒΙ ΓΑΟΒΙ ΟΑΑΟΕ, ΕΑΓΑΕΓΙ ΓΕΑΟ
ΑΑΓΙ ΕΕΑΑΟΕΑΑΟ ΑΑ ΕΟΡΑΕΑΑΟ ΑΑΓΑΕΑΓΕΟ Ο×ΕΑΑΑΑΕΟ ΕΓΑΕΑ ΓΑΟΑΑ
ΟΑΕΥΟΑΑΑΟ, ΟΑΥ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕΑ ΑΑΓΙ ΕΟΑΟΕΟΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΓ ΑΑΑΟΕ.

ΕΑΓΑΕΓΙ ΓΕΑΟΑΑΕΟ ΘΟΕΓΥΕΘΕ ΑΑΓΑΕΑΓΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΟΑΕΥΟΑΑΕΟ
ΓΑΘΕΕΑΓΙ ΓΕΑΟΑΑΕΟ ΟΑ×ΑΟΑΑΕΟ ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΕΘΕΟΑΟΕΟΓΕΑ.
ΑΟΟΟΑΑ ΑΓΕΟΓΙ ΓΑΟ ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΕΙ ΓΟΟΓΙ ΕΕΟΕΑΕΟ ΑΟΑΑΕΕΕ
ΓΓΕΥΑΓΑΕΓΙ ΑΑ ΑΘΑΟ” (ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΟΑΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΓΙ ΟΑΟΓΑΟΕΕΙ Ο
2006 ΒΕΕΟ 15 ΑΑΕΑΓΑΟΕΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑ 1 1/3/393,397).

ΟΑΓΑΟΕΕΑΑΟΕΑ ΟΑΑΕΓΙ ΒΕ×Ι ΟΕ ΕΑΓΙ ΓΑΓΙ ΓΕΑΟΕΑ ΕΓΕΟ ΓΙ ΕΓ ΑΕΓΕ,
ΟΙ Γ ΕΑΟΠΙ ΑΑ ΟΑΑΟΙ ΕΓΟΑΟΑΟΑΑΕΟ ΟΘΕΕΑΟΕΓΙ ΓΑΟΕΑΑΑ
ΟΑΓΑΟΕΕΕΑΓΕ ΕΘΓΑΑ. ΟΑΥ Ο×ΟΙ ΓΑΟΑΑ ΑΟΑΑΑ ΑΑΕΕΟΟ×ΕΑΑΑ
ΑΑΑΓΑΕΑΓΕΟ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΟΕ, ΓΕΕ ΓΑΥΑΕΕΑ ΓΙ ΕΑΓ ΑΓΑΑΕ ΟΑΟΑΕΟ
ΑΑΓΑΟΕΕΑΑΕΟΑΕΑΕΟ.

20. ΕΑΓΑΕΓΙ ΓΕΑΟΑΑΕΟ ΘΟΕΓΥΕΘΕΕ ΟΑΑΑΓΙ ΓΙ ΟΓΕΟ
ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΕΟ ΟΑ×ΑΟΑΑΕΟΕΑΕΟ ΑΑΟΑΑΓΑΕΕΕΑΑΑΕΕΑ ΟΑΕΥΟΑΑΕΟ
ΑΑΟΑΟΑΑΑΓΙ ΑΕΟ, ΑΟΥΕΕΑΑΕΓΙ ΑΕΟ, ΕΑΟΠΙ ΑΑ ΟΑΑΟΙ ΕΓΟΑΟΑΟΑΑΟ
ΟΙ ΟΕΟ ΘΟΓΙ ΘΙ ΟΥΕΟΕΓΙ ΑΕΟ ΟΑΕΕΕΑΑΑΕ.

ΑΑΟΑΟΑΑΑΓΙ ΑΕΟ ΟΑΕΕΕΑΕΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΟΕΑΕΟ ΑΟΑΑΕΕΕ
ΓΓΕΥΑΓΑΕΓΙ ΑΑ ΑΘΑΟ ΕΓΕΟ ΑΑΓΑΟΑΕΥΑΑΟΑΟ, ΑΘΕΟ ΕΟ ΑΟΑ ΟΑΑΑΓΙ ΓΙ ΟΓΕΕ
ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕ ΟΙ ΓΕΟΡΕΑΑΑ ΑΑΓΑΟΑΑΕΕΕ ΟΑΟΑΑΕΕ
ΓΑΘΑΕΟΕΟΕΟΕΑΕΟΑΥ. ΑΓ ΟΑΕΕΕΑΕΑ ΕΑΑΑΑ ΟΑΑΑΓΙ ΓΙ ΟΓΑ ΕΡΕΑΑΑ
ΘΑΟΟΑΟ. ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΟΕΟΑΕΕΟ ΟΑΓΑΟΕΕΕΟ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ 52-Α ΓΟΑΕΕΟ
ΓΑ-2 ΓΑΒΕΕΕΟ ΕΑΓΑΑΓΑΑ, ΟΑΑΕΑΘΟΑΑΕ, ΟΙ ΓΕΑΑΟΑΥ ΟΑΑ×ΑΟΑΑΑΕ
ΑΑΓΑΟΑΑΕΕΕ ΟΑΘΑΕΕ, ΑΘΕΑΓ: ΑΑΑΓΕΟΑΓΕΕΕ, ΑΘΑΕΑΑΟΕΕ ΑΑ
ΓΟΑΑΑΟΑΑΑΟΕΕ.

ΟΑΑΑΓΙ ΓΙ ΟΓΑ, ΕΑΟΠΙ Α ΕΕ ΟΑΟΓΕΓΕ „ΕΑΓΙ ΓΕΑΟΕ Γ×ΕΓ ΑΑΕΓΙ ΑΑ”
ΑΑΓΙ ΟΕΥΑΑΑΟ ΓΑΘΑΕΟΕΟΕΟ ΑΘΑΕΑΟΕΓΙ ΑΑΟ, ΓΕΟ ΑΑΓΕΟΑΑΑΟ, ΟΙ Γ ΓΕΟΕ
ΓΕΑΕΕ ΑΑΓΙ ΟΑΓΑΟΕ ΕΘΓΑΟ ΑΑΓΑΟΑΟΕΕΟ ΟΑΟΑΑΓΑΑ. ΑΑΓΕΟΑΑΕ ΓΑΑΕΟ

ΑΟΟΑΙ ΑΕΟΑΟ (ΑΑΙΤΑΕΑΙΕΟΑΟ) ΕΟ ΕΑΑΑΑ ΕΘΙΑΑΙ ΑΑ ΕΙ ΓΕΟΑΟΟΕΕ
ΑΑΙΑΟΑΟΕΕΟ ΕΑΙΑΙΤΑΒΕΕΑ, ΟΑΟΑΑΙΕΟΑΑ, ΑΑΕΕΑΑΑΑΑ ΟΑΑΑΙ
ΓΙ ΟΙΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΟΕΕ ΑΑΑΙΕΟΑΙΕΕΕΟ, ΑΟΑΕΑΑΟΕΕΟ ΑΙ
ΙΟΑΑΟΑΑΟΕΕΟ ΑΑΕΕΟ ΑΑ ΟΑΙΤΑΟΕΙΑΙ ΑΑ ΓΕΟ ΟΑΕΟΕΟΑΑΟΕ
ΑΟΟΑΟΕΕ ΑΑΙΑΟΑΟΕΕΟ ΟΑΑΙΤΕ, ΕΑΟΑΟΕ ΑΑ ΑΑΙΑΟΑΟΕΕΟ ΟΑΟΑΑΙΑΑ
ΑΑΙΕΑΙΟΕΕ ΓΕΕΕ.

ΤΙ ΘΙΑΑΕ ΟΕΟΑΕΕΟ ΟΑΙΑΟΕΕΕΟ ΕΑΙΤ ΠΑΑΑΕΙΑΕΟ ΑΙ ΑΑΕ
ΤΙ ΕΑΙ ΑΙΑΑΕΟ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΑΕΕ, ΟΑΑΑΙ ΓΙ ΟΙΑ ΟΑΟΑΕΕΟ
ΟΑ×ΑΟΑΑΕΟΕΑΕΟ ΑΑΑΑΙΒΥΑΑΟ ΤΙΕΟΑΓΕΙΑΟ ΑΓΕΑΑΟ, ΕΟ ΑΕΟΑΙ
ΤΙ ΑΕΟ ΑΑΙΕΟΑΑΑ, ΑΕΙ ΕΥΑΓΑΟ ΓΕΑΕΑΟ ΑΟΑΕΕ ΓΕΑΙΕΟΕΑΕΟ. ΟΑΑΑΙ
ΓΙ ΟΙΕΟ ΓΕΑΑΑΕΕ, ΑΟΑΕΕ ΑΑΙΕΟΑΑΑ ΤΙ ΓΑΓΕΙΑΟΑΙ ΑΟ ΑΑΙΕΟΑΙΕΕΕΟ,
ΑΟΑΕΑΑΟΕΕΟ ΑΑ ΙΟΑΑΟΑΑΟΕΕΟΑΑΙ, ΟΑΟΑΑΙΕΟΑΑ, ΑΑΙΑΟΑΑΕΕ
ΟΑΟΑΕΕΟ ΟΑΕΕ ΑΟΑΕΕ ΘΙ ΓΑΑΕΟ ΟΑΙ ΟΕΙΑΑΑ ΑΟΟΟΑΑ ΙΑΕ
ΑΕΕΟΟΑΑΕ.

ΟΑΑΑΙ ΓΙ ΟΙΑΙ, ΤΙ ΥΑΙΟΕ ΟΑΙΕΑΑΑΑΟΕ, ΑΟΕΙΑΓΑΕΕΟΑΙ ΑΑΥ
ΙΑΟΑΕΟΕΟΑ ΑΑ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΙΑΕΑΘΕ. ΙΑΟΑΕΟΕΟΑ, ΑΕΙΑΕΑΙ ΓΕΟ ΓΕΑΟ
ΑΟ ΟΙ×ΕΕΑ ΟΑΑΑΙΕΕΕ ΑΑΙΑΟΑΟΕΑΟΕΑΕ ΘΙΑΑΑΑ, ΑΑΟΙ ΑΑ
ΟΕΟΑΕΕΟΟΑΙΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΘΑΟΟΑΕΟΙΑΑΑΕΙΑΕΟ ΑΑ "ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο
ΟΕΟΑΕΕΟ ΟΑΙΑΟΕΕΕΟ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ 52-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2 ΓΑΒΕΕΕ
ΑΑΙΟΑΕΥΑΟΟΕΕ ΟΑΟΑΕΕΟ ×ΑΟΑΕΑΟ ΓΕΥΙΑ. ΕΟΙΥΑ, ΟΑΑΑΙ Α, ΟΙ
ΑΑΙΑΟΑΑΕΕΕ ΟΑΟΑΕΕΟ ΘΙ ΓΑΑΟΕΑΕ ΟΑΑΑΕ ΙΑΟΑΥ (ΑΟΑΑΟΑΕΑΟΕ
ΙΑΟΑΕΟΕΟΑΕΑ) ΑΕΟΑΑΑΑ.

ΟΑΑΑΙ ΓΙ ΟΙΕΟ ΓΕΑΑΑΕΕ, ΑΑΑΙΕΟΑΙΕΕΕΟ, ΑΟΑΕΑΑΟΕΕΟ,
ΙΟΑΑΟΑΑΟΕΕΟ ΕΑΙΤ ΓΕΑΟ Ι×ΕΙΑΑΕΙΑΟΕ ΑΟΟΑΟΕΕ ΘΙ ΓΑΑΕΟ
ΟΑΙΤ ΟΕΙΑΑΑ ΑΟΥΕΑΑΑΕΕΑ ΟΑΑΑΙ ΓΙ ΟΙΕΕΑΑ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΟΕΕ
ΕΙ ΓΕΟΑΟΟΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑΕΟΙ ΑΑΕΟΕΑΕΟ, ΟΑΑΑΙ
ΑΑΙΑΟΑΟΕΕΟ ΟΑΑΙΤΕ, ΕΑΟΑΟΕ ΑΙ ΑΑΙΑΟΑΟΕΕΟ ΟΑΟΑΑΙΑΑ ΑΑΙΕΑΙΟΕΕ
ΓΕΑΕΕ ΟΑ×ΟΕΑΑΟ ΟΘΙΓΕΟ ΟΑΑΕΙΒΕ×ΙΟΑ ΑΑ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ
ΕΙΟΑΟΑΟΑΑΟ, ΑΑΙΤ ΟΕΕΑΑΑΕΑΑ ΕΙΕΟΑ, ΑΕΟ ΑΕΟΕΑΓΕΟ ΑΟΑΕΕ ΘΙ ΓΑΑΑ,
ΑΑΑΙΕΟΑΙΕΕΟ, ΑΟΑΕΑΑΟΕΕΟ, ΙΟΑΑΟΑΑΟΕΕΟ ΕΟ ΙΑΟΑΙΑ ΘΕΟΑΑΟ.

21. ΑΥΓΕΥΙΟΕ ΟΑΕΕΕΑΕΑΙ ΑΑΕΑΑΟΕΟΑΑΕΕ, ΟΑΕΙΟΑΟΑΙ Α
ΑΑΑΙΕΑΓΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑ ΡΕΟΕΕΑΑ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑΥΑΕΟ 1950
ΒΕΕΟ 4 ΓΙ ΑΙΑΟΕΟ ΕΙ ΓΑΑΓΥΕΕΟ ΑΑ ΑΑΑΙΕΑΓΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑΟΙ ΘΟΕΕ
ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙ Ο ΓΕΑΑΙΤΑ.

ΑΑΟΑΑΕΑΑΟΕΕ ΕΙ ΓΑΑΓΥΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΑΑΙΑΟΑΑΕΕΕ ΙΘΙΕΟ
ΘΕΟΑΑΕΕ ΙΟΑΕΕ ΑΥΕΑΟΑΑΟ ΟΑ ΟΙ ΑΑΕΕ ×ΕΑΕΕΟΟΕ ΑΑ ΕΟΔΕΑΕΟΕΕ
ΘΕΟΕΟ Ο×ΕΑΑΑΟ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΕ ΟΑΟ×ΑΟΑΑΑΕ ΟΑΟΑΑΑΕΙΑΑΕΑ,
ΕΙΑΑΑΟΙ ΟΕΑΑ, ΕΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΑΟ ΟΑΕΟΕΟΑΑΑΕΑ ΕΙ ΓΟΟΙ ΕΕΟ ΑΒΑΘΑΑΕΟ
ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΙΑΑΟΑΥ. ΕΑΟΠΙΑ:ΒΕΙΑΟΑ ΑΑΑΟΕΑΑΑΕ ΑΟΑΓΑΕΟΑΑ ΑΟ
ΑΕΓΕΙΑΑΟ ΟΑΑΕΙΒΕ×ΙΟ Ο×ΕΑΑΑΟ, ΑΑΙΤ ΕΥΑΓΙΟ ΕΟΑΕΕ ΕΑΙΤ ΓΑΕ,
ΟΙ ΓΑΕΕΑΥ ΕΟ ΑΟΥΕΕΑΑΕΑΑ ΓΕΕΥΙΑΑΟ ΟΑΑΟΕΙ ΕΙΟΑΟΑΟΑΑΕΟ
ΟΑΟΑΑΙΕΟΑΑ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΕ ΟΑΟΑΑΑΕΙΑΕΟ ΕΙ ΓΟΟΙ ΕΕΟΑΕΑΕΟ, ΑΙ

ΑΑΑΑΟΑαΑΑΑΑΕΟΑ ΕΟ ΙΙ'ΟΑΕΟΑΑΕ'ΕΟ ΑΙ αΑΟΕΙΑΑΕΟ ΑΑΑΑαΑΕΟ
ΟΕΟΟΙ'ΑΑΕ'ΟΑΙΙ' xΑΑ".

ΑΑΟΙ'ΘΟΕΕ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ'Υ, ΕΑΑΕΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕ'ΑΑΑΟΥΕ
ΕΕΑΑΕ'ΕΟΒΕΙΑΑΟ ΟΑ ΕΕΕΙ'ΑΟΕΕ ΟΑαΑΕΙ'ΒΕxΙ'Ο ΑΟΑΕ ΥΑΟΑΡΕ'ΑΑΕΙ'ΑΑΟ,
ΙΕΕΥΙΑΑΟ, ΟΙ'Ι ΕΑΙ'Ι Π'ΑΑΑΑΕΕ xΑΟΕΙ' ΙΕαΑΑΟΕ'ΑΑΕΟ ΑΥΑΟΕΕ ΟΙΑΑ
ΟΑΟΑΑΑΕΙ'ΑΑΑΟ ΘΑΑΥΑΓΑΥΕ ΑΟΟΑΑΟΕΕ ΘΙ' ΕΕΟΕΕΟΟΕ, ΑΕΙ' Ι'Ι ΙΕΕΟΟΕ ΕΟ
ΟαΑΑ ΘΟΙ'ΑΕ'ΑΙΑΕΑΑΙ ΑΑΙ'Ι ΙΑΕΙΑΟΑ, ΘΑΟΕΑΟ ΟΥΑΙ'Ο ΕΑΙ'Ι Π'ΑΑΑΑΕΕΟ ΕΙ
ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕ'ΑΑΑΟ, ΟΙ'Ι ΑΕΕ'Υ ΟΑΑΟΕΙ' ΕΙ'ΟΑΟΑΟΕΕ ΑΟΕΟ
ΑΑΙ'ΘΕΟΙ'ΑΑΑΟΕΕ ΑΑ ΑΥΕΑΟΑ, ΑΙ'Ι ΕΑΟΟΕ ΟΑxΟΡΑΑΕΟ ΑΟ ΑΟΕΟ
Ι'Ι ΕΕ'ΑΑΟΕΕ („αΑΕΙ'ΟΕ ΑΑΑΟΕΕΑΙ'ΑΑΟΕΕ ΟΑΙ'ΑxΙ'Ο ΒΕΙΑΑΥΙ'ΑΑΑ", 1994
ΒΕΕΟ 28 ΟΑΘΟΑΙ'ΑΟΕΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕ'ΑΑΑ).

Ι'ΙΕΥΑΓΑΕΙ'ΑΑΙ'ΕΑ, ΟΙ'Ι ΑΑΑΙ'ΕΑΙ'ΕΟ ΟxΕ'ΑΑΑΕΑ ΑΑΟΙ'ΘΟΕΙ'Α
ΟΑΟΙΑΟΕΕ'Ι'Ι Ι'ΟΑΑΑΟΕ ΕΑΟΑΑΙ'ΟΕΕΟ ΟΑΘΙ'ΑΑΑΕ (ΑΑΙ'ΑΥΑΟΕΕΟ ΟΑΑΙ'ΕΟΑ
ΑΑ ΕΑΟΑΥΕΟ ΥΑΙ'Ι'ΟΕΙΑΑΕΟ ΥΑΙ'ΕαΑΑΑΑΕ) ΑΑΙ'ΕαΕ'ΕΑ ΘΕΟΑΑΕΕ
ΑΑΙΑΟΑΑΕΕΕ Ι'ΘΙ'ΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ Ι'ΟαΕΕΟ Ι'Α-2 ΘΟΙ'ΘΟΕΟ (Ι'ΑΟΑΙΑ ΒΑΟΕΟ -
ΟΑΕΟΕΟΑΑΑΑΕΑ ΕΙ'Ι'ΟΟΙ' ΕΕΟ ΑΑΙ'αΙ' ΟΥ'ΕΑΕ'ΑΑΑ) xΑΟΑΕ'ΑΑΟΥΕ. ΑΙΑΟΕΑΙ',
ΥΑΑΕ'Α ΟΑΘΙΑ ΑΑΙ'ΥαΑΑΑΑΕΕΟ (ΙΑΟΑΕΟΕ'ΟΕΟ) ΟΑΒΕΙΑΑΥΙ'ΑΑΑΙ' Α
ΑΑΑΒΥΑΑ, ΑΙ'Ο ΟΑΟΙΑΟΕΕ'Ι'Ι ΟΑΕΟΕ'ΟΑΑΕΟ ΟxΕ'ΑΑΑΟΥΕ ΑΟΑΕΕ ΥΑΟΑΑΑ
(ΑΑΙ'ΑΥΑΟΕΕΟ ΟΑΑΙ'ΕΟ ΑΑ ΕΑΟΑΥΕΟ ΥΑΙ'Ι'ΟΕΙΑΑΑ, ΟΙ'Ι ΕΕΟ
Ι'ΑΟΑΕΟΕ'ΟΑΟΑΥ ΑΑΙ'ΑΥΑΟΕΕΟ ΥΑΑΑΓΑΥΕ ΑΟΑΕΕ ΑΟ Ι'ΕΟΡΥΑΕΟ)
ΑΑΟΑΥΑΑΑΑ ΑΑ ΘΕΟΑΑΕΕ ΑΑΙΑΟΑΑΕΕΕ Ι'ΘΙ'ΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ Ι'ΟαΕΕΟ
ΥΑΟΑΑΙ'ΕΟΑΑ Ι'ΕΕΥΓΕΑ (Εα. 1995 ΒΕΕΟ 5 ΙΑΕΟΕΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕ'ΑΑΑ
ΟΑΘΙΑΑΑ „ΑΑΟ ΕΑΙ'ΑΑΑ ΑΑΑΟΕΕΑΙ'ΑΑΟΕΕ ΟΑΙ'ΑxΙ'Ο ΒΕΙΑΑΥΙ'ΑΑΑ" ; 1986
ΒΕΕΟ 24 Ι'ΘΟΙ'ΙΑΟΕΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕ'ΑΑΑ ΟΑΘΙΑΑΑ „ΑΑΙ' ΟΕ
ΑΑΑΟΕΕΑΙ'ΑΑΟΕΕ ΟΑΙ'ΑxΙ'Ο ΒΕΙΑΑΥΙ'ΑΑΑ").

Ι'ΕΥΑΓΑΙ'ΑΕ'ΕΑΕΑ ΕΟΕ'Υ, ΟΙ'Ι ΟΑΙΑΟΕΕ'ΑΑΑΟΥΑΑΑΕΟ ΟΑΑΙ'ΕΟ ΑΑ
ΕΑΟΑΥΕΟ ΥΑΙ'Ι'ΟΕΙΑΑΑ ΑΑΕΑΑΕ'ΕΟΒΕΙΑΑΟΕΕ'Α ΟΙ'ΑΙ' ΟΥ ΕΙ'Ι'ΟΕΙΑ'Ι'ΟΟΟΕ
ΑΑΟΙ'ΘΕΟ, ΕΟΑ ΟΑΑΟΕΙ' ΟΑΙΑΟΕΕΕΟ ΘΑΑΥΙΑΑΕΟ ΕΑΙ'Ι Π'ΑΑΑΑΕΙ'ΑΑΑΕΕ'ΑΥ
(ΟΕΟαΕΕΟ, ΟΑΙ'Ι'ΘΑΕ'ΑΘΙ', ΟΑΘΟΙ'ΥΑΟΙ', ΑΑΙ'ΕΙ'Ε'ΟΟΑΥΕ'ΟΕΕ ΕΟ ΟΑΑΑΝΙ'
ΕΑΙ'Ι Π'ΑΑΑΕΙ'ΑΑΑΕΕ).

ΑΕΑΙ'Ι'ΑΥΙ'ΕΥΓΙ'ΟΕ'ΕΑΑΙ' ΑΑΙ'Ι'ΙΑΕΙΑΟΑ, ΕΑΑΕΟΕ'ΑΑΑΑ, ΑΟΑΕΕ ΘΙ' Ι'ΑΕΟ
ΥΑΙ'Ι'ΟΕΙΑΑΑ, Ι'ΑΟΑΕΟΕ'ΟΕΟ ΑΟΑΕ'ΑΟΕΙ'ΑΕΟ ΑΑΟΕ'ΑΑΕ'ΕΟΒΕΙΑΑΕ'ΑΑ,
ΑΑΟΑΥΑΑΑΕΑ ΑΑ ΑΟΥ'Ε'Ε'ΑΑΑΕ'Ε'Υ ΑΑΟΑαΑΕ'ΑΑΟΕΕ Ι'ΕΑΙ'ΑΕΟ Ι'ΕΟΑΥΒΑΑΑΑ.
ΕΟ αΑΕΟ ΟΒΥΙ'ΑΟ ΘΟΙ'ΑΕ'ΑΙ'ΕΟ ΑΟΙ'ΟΕ'ΑΑ, Ι'ΥΕΟΕ'ΑΟΑΑ ΑΑ ΑxΑΘΟΟΟΑΑ
ΑΑΑΒΥΑΑΟΑΟ, ΑΑΙ'ΕΑΙ'ΟΕ'ΕΑ ΕΙ'Ι'ΕΟΑΟΟΕΕ ΑΑΙ'ΑΥΑΟΕΕΟ ΥΑΙ'ΑΑΙ'Ι'Ε
ΑΑΟΕ'ΟΕ'ΑΑΑΑΕΟ (ΑαΑΕΕ ΑΑΙ'ΑΥΑΟΕΕΟ ΥΑΑΑΙ'ΕΟ, ΘΑΑΥΑΓΑΥΕ ΑΕΙ' Ι'Ι ΙΕΕΟΟΕ
ΟΑΑΑΕ'Ε'ΟΟΙ'ΑΕΟ, Ι'Ι'ΟΙΑΕ'ΟΟΕ ΟΑΙ'Ι'ΘΑΕ'ΑΘΙ' ΑΟΟΙ'ΑΕ'ΟΕ'ΑΕΟ αΑΕΕΟ
ΥΑΥΕΕΟ ΑΑ ΟαΑΑ) ΕΑΑΕ'ΑΑΙ' ΑΥΕ'Ε'ΑΑΕ'ΟΕ'ΑΙ'. Ι'Ι'ΥΑΙ'ΟΕ ΥΑΙ'ΕαΑΑΑΑΟΥΕ
ΟΑαΟΙ' Ι'ΕΑΙ'ΑΑΕ ΡΑΕ'ΕΑ Ι'Ι'ΕΥΑΓΑΕΙ'ΑΑΙ'ΕΑ, ΑΙ'ΕΟΙ'Ι' Ι'ΑΕΕ Ι'ΕΥΒΑΑΑ
ΑΙΑΟΕ'Ε'ΑΑΟ ΟΑΕ'ΟΕ'ΟΑΑΑΟΥΕ ΥΑΟΑΑΕΟ ΑΟΥ'Ε'ΑΑΕΙ'ΑΑΟ.

ΑΟΓΑΟΕΑΕΑ, ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑΟΕ ΑΟΑΕΕ ΟΑεΕΕ ΥΑΟΑΑΕΟ
ΑΑΟΑΥΑΑΑΙ ΑΑ ΑΑ ΑΟΥΕΕΑΑΕΙ ΑΑ, ΕΑΑΕΟΕΑΑΑΑ, ΑΟ ΓΕΥΓΑΟ ΥΑΟΑΑΕΟ
ΘΟΙ ΘΙ ΟΥΕΟΕΙ ΑΑΟ.

22. ΕΑΓΑΕΙ ΓΕΑΟΑΑΕΟ ΟΑ×ΑΟΑΑΕΟΑΟ ΑΑΑΑΙΒΥΑΑΟΕΑ ΓΕΑΓΙΟΑ ΑΑ
ΟΑΥΟΑΕΑΑΑΟ ΟΙ ΟΕΟ ΘΟΙ ΘΙ ΟΥΕΟΕΙ ΑΕΟ ΟΑΕΕΕαΕΟ ΑΑΟΕΑΑΑΑ. ΑΕΟΟΑΑ
ΑΟ ΟΑΕΟΓΑΑΕΥΙ×Ο ΑΙ ΓΕΑΟΟΕ ΑΑΕΑΓΟΟ ΕΑΟΡΙ ΑΑ ΟΑαΟΙ
ΕΓΟΑΟΑΟΑΑΟ ΟΙ ΟΕΟ, ΟΙ ΑΑΟΥ ΑΟΥ ΑΟΕΕ ΓΑΕΑΓΕΟ ΑΥΑΑ ΑΟ αΑΑΑ
ΓΑΙ ΟΕΟ ΑΟΑΘΟΙ ΘΙ ΟΥΕΟΕΑΑ ΟΑΕΥΟΑΑΕΟ αΑΟαΑΑ.

ΕΓΕΟ ΟΑΟΑ×ΑΟΑΕΑΑ, ΑΟΕΟ ΕΟ ΑΟΑ ΑαΑΓΕΟΑΓΕΕΕΟ,
ΑΟΑΕΑΑΑΟΕΕΟ, ΓΟαΑΑΟΑΑΑΟΕΕΟ ΕΑΓΙ ΓΕΑΟ Γ×ΕΙ ΑΑΕΙ ΑΑΟΥΕ
ΑΟΟΑΑΟΕΕ ΑΑΓΑΥΑΟΕΕΟ ΟΑΑΓΕΟ, ΕΑΟΑΥΕΟ ΑΓ ΑΑΓΑΥΑΟΕΕΟ ΥΑΟΑΑΓΑΑ
ΑΑΓΕΑΓΟΕΕ ΓΕΑΕΟ ΟΑαΑΕΙΒΕ×Ι Ο ΟΑΟΑΟΑΑΑΕΙ Α ΟΑΟΟΥΕΑΕΙ Α
ΥΑΓΙ ΟΕΓΑΑΑ ΑΑΟΑαΕΑΑΟΕΕ ΓΕΑΓΑΕΟ ΓΕΥΒΑΑΕΟ ΘΟΙ ΘΙ ΟΥΕΟΕΕ,
ΑΟΟΑΑΕΕ ΓΓΕΥΑΓΑΕΙ ΑΑ ΑΟΑΟ ΟΑΑΑΓ ΓΙ ΟΓΕΕΑΑ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕ
ΑΑΟΑΓΟΕΑΑΟ, ΟΙ ΓΕΑΑΕΥ ΕΥΑΑΑ ΓΑΟΑΕΟΕΟΑΟ ΓΕΟ ΟΑΕΟΕΟΑΑΑΟΥΕ
ΑΟΑΑΑΕΑΑΟΟΟΕ ΥΑΟΑΑΕΟΑΑΓ.

ΑΓΕΟΕΑΕΟ ΟΑΑΑΓ ΓΙ ΟΓΑ ΓΓΕΕαΓ ΑΟ ΑΑΟΑΕΟΟ ΑΑΓΓΑΟΟΑΑΟ.

ΓΓΕΥΑΓΑΕΙ ΑΑΓΕΑ, ΟΙ Γ ΘΙ ΓΑΕΟ ΥΑΓΙ ΟΕΓΑΑΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ
ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑΟ ΕΥΑΑΟ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΙ. ΑΓΑΟΕΑΓ, ΟΑΑΑΓ ΓΙ ΟΓΑ
ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΙ Ο ΟΕΑ ΑΑΕΑΑΑΟΕΑΑΑΑ ΑΕΕΟΑΑΟ. ΕΑΟΡΙ Α:

Α) ΘΕΟΑΑΕ ΟΕΑΟΥΕ, ΟΓΑΑ ΑΑΑΑΕΓΑΟ, ΟΑαΑΕΑ ΑΟΕΟ ΕΟ ΑΟΑ
ΑΑΓΑΥΑΟΕΕΟ ΟΑΑΑΓΕ ΑΓ/ΑΑ ΕΑΟΑΥΕ, ΑΓ ΑΑΓΑΥΑΟΕΕΟ ΥΑΟΑΑΓΑΑ
ΑΑΓΕΑΓΟΕΕ ΓΕΑΕΕ. ΑΟΑΕΑΑ, ΟΑΑΑΓ ΓΙ ΟΓΕΟ ΓΕαΑΑΑΕΕ, ΥΑΕΕΑΕΑΑ
ΓαΓ ΕΓΑ ΑΑΓΑΥΑΟΕΕΟ ΥΑΟΑΑΓΑΑ ΑΑΓΓΥΑΓΑΟΕΕ ΑΓ ΑΓΕΟΕΑΕΟ ΟΑΕΓΑ
ΟΑεΕΕ ΑΑΓΕΑΓΟΕΕ ΘΙ ΓΑΑΑ. ΑΓΟ ΥΑΓΙ ΟΕΓΑΑΕΟ ΑΟΥΕΕΑΑΕΙ ΑΕΟ
ΑΑΓΑΟΕΕΑΑΕΟΕΑΕΟ ΑΟΕ-ΑΟΕΕ ΑΑΑΑΙΒΥΑΑΟΕ ΑΕΟΟΑΑ ΕΟ ΑΑΟΑΓΓΑΑΑ,
ΟΙ Γ ΕΓΓΕΑΟΟΕΕ ΘΙ ΓΑΕΟ ΓΕΑΓΓΑΟΕΑΕ ΑΑΓΓΥΑΓΑΑ ΓΓαΑ ΑΓ
ΓΓαΑΑΑ ΑΑΓΑΥΑΟΕΕΟ ΥΑΟΑΑΓΑΑ.

ΓΑΥΑΟΑΑΑΓΑ, ΟΑΟΑΑΟΕΑ ΕΟΑΕ ΓΕΑΕΑΑΕΑ, ΟΙ ΓΕΑΑΕΥ ΑΑΟΟΕΑ
ΓΙ ΟΓΑΕΟΟΕ ΟΑΓΓΑΕΑΘΙ ΑΟΟΓΑΕΑΑΓ - ΓΑΕΕ αΑΕΟΑΒΥΓΑΕΕ ΥΑΑΑΓΕΕ
ΕΟΓΑ ΑΑΓΑΥΑΟΕΕ ΑΓ ΓΑΕΕ ΑΑΓΓΥΑΓΑΑ ΑΑΓΕΑΓΟΕΕΑ ΑΟΑΑΑ ΑΑΓΑΥΑΟΕΕΟ
ΥΑΟΑΑΓΑΑ. ΑΟΓΑΟΕΑΕΑ, ΑΟ ΑΑΟΑΓΓΑΑ ΟΟΥΟΑΟΑ ΑΑΑΑΓΑΟ
ΓΓΕΕαΓ ΑΟ, ΟΑΥ ΕΓΓΕΑΟΟΕΕ ΟΑΘΓΕΟ ΑΑΓΓαΕΕΑΑΕ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΙ Ο
ΑΑΑΕΑΑΑ.

Α) ΑΑΓΑΟΑΑΕΕΕ ΟΑΟαΑΕΕΟ ΟΑεΕΕ ΘΙ ΓΑΕΟ ΥΑΓΙ ΟΕΓΑΑΕΟ
ΟΑ×ΑΟΑΑΑΕΟΕΑΕΟ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕΑ ΟΑΓΑΑΕ ΘΕΟΓΑΑΕΟ ΑΟΟΑΑΓ ΑΑ: ΑΟ
ΟΑεΟΙ ΟΓΑΑ ΕΥΓ Ο ΟΑαΑΕΙΒΕ×Ι ΑΑ ΟΑΕΓ ΑΑΑΓ ΑΑΟΕΑΕ
ΑΟΥΕΕΑΑΕΙ ΑΕΑΑΓ ΑΓ ΥΑΕΕΑΟΕ ΘΕΟΕΑ Ο×ΕΑΑΑΕΟΑ ΑΑ
ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΕΟ ΑΥΑΓΕΟ ΕΓΟΑΟΑΟΑΑΕΑΑΓ ΑΑΓΓΓΑΕΓΑΟΑ ΑΓ/ΑΑ ΑαΑΕΕ
ΑΑΓΑΥΑΟΕΕΟ ΕΑΑΕΑΑΓ ΑΟΥΕΕΑΑΕΑΑ.

ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΙ Γ ΑΑΑΓΕΒΑΑΓΕΕ ΟΓΑΑ ΑΑΓΓΕΑΕΕΙ Ο, ΟΑΕΕΟΑΑ
ΑΟΟΑΑΓ ΑΟ ΕΟ ΑΟΑ ΑΑΓΓΑΥΑΓΕΥΟΕΕ ΘΕΟΓΑΑΕ. ΕΓΓΕΑΟΟΕΕ

ΑΑΟΑΙΤΑΑΑΕΟ ΥΑΟΒΑΑΕΕΟ ΥΑΑΑΑΑ, ΙΑΙ ΟΓΑΑ ΑΑΟΕΑΕΙΟ, ΑΟΕΟ ΕΟ
ΑΟΑ ΟΑΑΕΟΟΕ ΟΑ×ΟΕαΑ ΟαΑΑΕΑ Ο×ΕΑΑΑΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑΕΟΑ, ΑΟΑΑ, ΟΙΤ
ΑΑΟΑΑΟΑΑΕΕΑ ΑΙ ΘΙ ΓΑΑΕΕ ΑαΑΕΕ ΑΑΙΤΑΥΑΟΕΕΟ ΥΑΑΑΓΑ ΑΑ ΟαΑΑ. ΑΙ
ΑΟΙΟ ΟΑΟΑΙΤΑΟΕΕΙΤ ΑΟΥΕΕΑΑΕΑΑ ΟΓΑΑ ΑΑΕΕΑΑΕΟΒΕΙΤΟ ΥΑΙΤΑΑΕ
ΑΑΟΑΙΤΑΑ: ΑΟΑΕΕ ΘΙ ΓΑΑΕΟ ΑΟΥΑΙΤΟΕΙΤΑΑΕΕ, ΟΑΕΕΟΟΑΑ ΓΕΑΑΑΑΑ ΕΟ
ΑΟΑ ΟΑαΑΕΙΒΕ×ΙΟ, ΟΑΕΙ ΑΑΑΙΤΑΑΟ ΑΓ ΕΙ ΓΕΟΑΟΟΕ ΑΑΑΙΕΑΓΑΟ ΕΟ
ΑΕΑΓΕ, ΟΙΓΕΕΟ ΕΑΑΕΑΑΙ ΑΟΥΕΕΑΑΕΑΑΥ ΥΑΙΤΥΑΑΟΕΕΑ ΓΙΟΙΑ;
ΑΟΑΑΑ ΠΑΕΑΑ ΚΟΟΟΑΑ ΟΓΑΑ ΑΑΓΑΟΕΟΙΟ, ΘΙ ΓΑΑΕΟ ΥΑΙΤΟΕΙΤΑΑΕΕ
ΙΑΟΕΕΑΥ ΓΕΕΥΑΑΑ ΕΟ ΑΟΑ ΑΑΟΑαΑΕΑΑΟΕΕ ΓΕΑΓΑΕ.

ΟΑΟΑΙΤΑΟΕΕΙΤ ΟΓΑΑ ΥΑΕΟΒΑΑΕΙΟ ΟΑΘΙΕΟ ×ΑΘΟΙ ΑΟΕΑΕ
ΟΑ×ΟΡΑΕΑΑΕ ΑΑ ΑΑΑΟΑΑΟΕΙΟ ΘΙ ΓΑΑΕΟ ΥΑΙΤΟΕΙΤΑΑΕΟ
ΑΟΥΕΕΑΑΕΙ ΑΑΟΕΑΓ ΑΑΕΑΑΥΕΟΑΑΕΕ ΓΕΟΕ ΟΑΙΤΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΘΙ ΑΕΥΕΑ. ΕΟ
ΑΟ ΥΑΕΡΕΑΑΑ ΥΑΙΤΕ×ΑΟΑΕΙΟ ΙαΓΕΙΤΑ ×ΙΟΙΑΕΟΟΕ ΥΑΙΤΒΙΑΑΕΕ,
ΟΑΥ, ΟΑΑΙ ΕΤΙΤΑ, ΥΕΑΑ ΑΑΟΙΤΑΑΟ ΟΑΕΕΕαΟ, ΑΟΟΑΙΤΑΟ ΕΟ ΑΟΑ ΑΓΑ
ΕΟ ΕΙ ΕΙ ΓΕΟΑΟΟΕ ΥΑΙΤΕαΑΑΑΥΕ ΕΑΓΙ ΓΕΑΟΕ ΥΑΟΑΑΕΟ
Ο×ΕΑΑΑΙΤΟΕΕΑΑ.

ΘΙ ΓΑΑΕΟ ΥΑΙΤΟΕΙΤΑΑΕΟ ΕΑΓΑΑΑ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΟ ΓΕΥΑΑΕ
ΓΙΟΑΙΤΑΟΕΕΑΑΑΕΟΕΑΕΟ ΑΑΟΑαΑΕΑΑΟΕΕ ΘΕΟΙΤΑΑΕΟ ΑΑΥΑΑ
ΟΑΑΕΑΑΑΟΕΙΤΑ, ΟΑΕΑ ΘΙ ΓΑΑΕΟ ΥΑΙΤΟΕΙΤΑΑΑ ΑΟ ΑΑΑΑΕΘΥΑΟ ΓΕΑΓΑΑ.

ΑΑΙΤΑΟΑΑΕΕΕ ΟΑΟαΑΕΕΟ ΟΑαΕΕ ΑΑΙΤΑΥΑΟΕΕΟ ΟΑΑΓΕΟ, ΕΑΟΑΥΕΟ ΑΑ
ΑΑΙΤΑΥΑΟΕΕΟ ΥΑΟΑΑΑΓΑΑ ΑΑΓΕΑΓΟΕΕ ΓΕΑΕΕΟ ΥΑΙΤΟΕΙΤΑΑΑ ΙΑΟΥΕΙ ΑΟΕΟ
ΑΑΙΤΑΟΕΕΑΑΟΕΕ, ΟΙ ΑΑΟΥ ΕΟ ΙαΓΕΙΤΑ ΕΙ ΓΕΑΓΕΟΕΑΕΟ ΑΑΓΙΕΥΑΓΑΑΑ,
ΟΙΓΕΕΟ ΓΕΟΑΥΒΑΑΑΑΑΥ ΑΟΕΟ ΥΑΟΥΑΟΕΕ ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΥΑΑΕΑΑΑ
Α×ΑΘΟΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑ. ΑΓΕΟΕΑΕΟ ΕΕ ΓΙΟΑΙΤΑΟΕΕΑΓ, ΟΑΑΑΓΙ ΓΙΟΓΕΕ
ΑΑΕΕΑΑΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕ ΟαΑΑ ΘΕΟΙΤΑΑΕΟ ΑΑΕΙΤΑΥΙ×ΕΕΑΑΑΟΕΑΓ ΑΟΕΑΑ,
ΟΓΑΑ ΥΑΡΕΙΟ ΥΙΤΑΕ ΕΙ ΓΕΟΑΟΟΕ ΟΑΘΙΤΑΑ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ
ΟΑΕΙ ΑΑΑΙΤΑΟΕΑΕ ΟΑαΕΟΙΤΑΑΕΟ ΑΟΟΑΙΤΑΕΟ ΟΑΕΕΕαΕΟ ΟΒΙΟΑΑ
ΥΑ×ΑΟΑΑΑ. ΒΕΓΑΑΥΓΑΑΑ ΥΑΙΤΕαΑΑΑΥΕ, ΟΑΑΑΑΓΙ ΑΑαΑΑΑ ΟΙ ΑΙ ΟΥ
ΟΑαΑΟΙ ΓΕΑΓΕΟ ΓΕΥΑΑΑ, ΕΟΑ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑΥΕ ΥΑΟΑΑΕΟ
ΙΑΟΕΕΑΓΙ ΓΕΑΟΑΑΑ.

23. ΘΟΙΘΙΟΥΕΟΕΙΤΑΕΟ ΥΑ×ΑΟΑΑΕΟΑΟ ΑΑΑΑΓΒΥΑΑΟΕ ΓΓΕΥΑΓΑΕΙΤΑΑ
ΑΘΑΟ ΥΑΙΤΑΑ ΑΑΟΑΙΤΑΑΑΟ: ΓΕΟαΑΑΑΑΑΑ ΕΓΕΟΑ, ΟΒΙΟΑΑ ΓΙΤΑΑ ΕΟ ΑΟΑ
ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑΥΕ ΥΑΟΑΑΑ, ΟΑΑΑΑΓΙ ΓΙΟΓΕΟ ΓΕαΑΑΑΕΕ,
ΙΑΟΑΕΟΕΟΑ ΑΟ ΕΑΟΑΑΑΟ Ο×ΕΑΑΑΟ ΘΙ ΓΑΑΑΑΑ. ΚΟΟΟΑΑ ΕΟ ΑΑΟΑΙΤΑΑΑ,
ΟΙΤ ΕΑΓΙ ΓΕΑΟ Γ×ΕΓΑΑΕΓΑΑΥΕ ΑΟΑΑΑΟΕΕ ΘΙ ΓΑΑΕΟ ΥΑΙΤΟΕΙΤΑΑΑ ΑΟ
ΑΟΕΟ ΙΑΟΑΕΟΕΟΕΟ ΓΕΓΑΟΕ ΥΑ×ΑΟΑΑΑΟΕΕ ΟΑΟαΑΕΕ, ΟΟΙΤΑΑΟ ΙΑΟ
Ο×ΕΑΑΑΟ, ΕΑΑΑΓΙ Ο ΟΑΓΙΘΑΕΑΘΙ-ΟΑΙΤΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΒΑΟΕΕ.

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΓΙΘΑΕΑΘΙ ΕΓΑΘΟΕ ΕΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟ
ΘΑΟΟαΕΟΓΑΑΑΕΓΑΑΟ ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΟΑαΑΕΥΑΕΟΟΕΑΑΓ ΑΑΕΑΑΑΟΕΑΑΕΟ
ΑΑΟΥΑΑΑΕΟΕΑΕΟ, ΕΟΑ ΑΑΕΕΘΟΟΟΕ ΑΕΑΓΕΟΕΑΕΟ, ΟΑΥ ΙΑΟΑΕΟΕΟΑΟ
ΑΡΕΑΑΟ ΥΑΟΑΡΕΑΑΕΓΑΑΟ, ΓΙΟΕαΓΑΓΙΟ ΑαΑΓΕΟΑΓΕΕΟ, ΑΟΑΕΑΑΑΟΕΟ

ΑΑ ΙΟαΑΑΟΑΑΑΟΕΟ ΑΑΕΑΑΑΟΕΑΑΕΟ ΟΑΟΟΟΕΑΑΑ ΑΙ ΑΕΑΙΕΟ
ΑΙΑΑΕΟΑΟΟΑΑΑ, ΕΑΟΠΙ Α:

361-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2 ΙΑΒΕΕΕΟ ΕΑΙΑαΙΑΑ: „ΑΑΕΑΑΑΟΕΑΑΑ ΟΙΑΑ
ΟΑΟΟΟΕΑΑΟ αΑΟΙ ΑΙΑΑ, ΕΑΕΕΕΟΕΙΑΕΟΕΑΟΑΑ, ΑΑΕΘΙΟΕ ΑΟΙΟΑ ΑΑ
ΑΑΑΕΕΑΟ”. ΑΙ ΙΙ ΕΑΙ ΑΙΑΑΕΟ ΑΑΟΥΑΑΕΙ ΑΑ ΙΕΟΙΑΑΟ ΑΑΕΑΑΑΟΕΑΑΕΟ
ΑΑΟΟΑΑΑΑΟ, ΟΑΥ 394-Α ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΙΑΒΕΕΕΟ ΙΕαΑΑΑΕΕ,
ΑΑΙΑΘΕΟΙΑΑΑΟ ΑΕΑΙΕΟ ΑΙΑΑΕΟΑΟΟΑΑΕΟ ΙΙ ΕΑΙ ΑΙΕΟ Ο×ΕΑΑΑΟ. ΑΑΟΑΑ
ΑΙΕΟΑ, 992-Α ΙΟαΕΕ ΑΑΑΕΑΑΑΟΕΑΑΟ ΘΕΟΟ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΟαΑΑ ΘΕΟΟ
ΙΑΟΕΕΟΑΒΕΙΑΑΟΙ ΑΑΑΙ, ΑΑΙΘΟΑαΕ ΑΙ ΑΑΟ×ΟΕαΕΕΑΑΑΕΕ ΙΙ ΘΙΑΑΑΑΕΕ
ΙΕΟΑΙΑΑΟ ΑΕΑΙΟ, ΑΟΙΑΑΕΟΑΟΟΙ Ο ΑΟ ΑΕΑΙΕ.

ΙΙ ΥΑΙΟΕ ΟΑΙ ΕαΑΑΑΑΟΕ ΑΟΑ ΑΘΑΟ ΙΙ ΕΟΑΙΑΕΙ ΑΑ, ΟΑ ×Ι ΟΙ ΕΕ
ΑΑΙΕΑΟΑΑΑΟ ΘΕΟΕ ΙΕΟ ΕΑΙ ΙΙ ΕΑΟ Ι×ΕΙ ΑΑΕΙ ΑΑΟΕ ΑΟΟΑΑΟΕ ΘΙ ΙΑΑΑΟ:
ΑΑΕΑΟΑΑΑΟ, ΑΑΑΟΘΑΑΟ, ΑΑΥΕΑΕΟ ΕΟ, ΑΑΙΑΟΑΟΕΕΟ ΟΑΑΑΙΕΟ ΟΑΑΑΑΑ,
ΟΑαΕΙ ΒΕ×ΙΟ ΟΑΟΑΟΑΑΑΕΙ Α ΟΑΙ ΙΑΟΕΙΑΑ. ΑΑΑΑΙ ΒΥΑΑΟΕΑ ΕΟ
ΑΑΟΑΙ ΙΑΑΑ, ΟΙ Ι ΙΕΟΕ ΑΑΟΕΑΑΟΕΕ ΑΑΙΘΟΑαΕ ΘΙΑΑΑΑΕΟ ΟΑΑΑΑΑ,
ΕΟΑΑΕΟΙ ΟΟ (ΙΑΟΑΕΟΕΟΑΟ) ΙΕΑΑΑΑ ΑΕΑΙΕ. ΑΟΙΑΑΟΕΑΕΑ, ΑΑΙΕΑΟΑΑΕΟ
×Ι ΟΙΑΟ ΑΟΥ ΙΑΟΑΕΟΕΟΕΟΕΑΕΟ ΑΘΑΟ ΙΙ ΕΟΑΙΑΕΙ ΑΑ - ΟΙ ΑΑΟΥ ΑΟ
αΑΑΑ ΙΑΟΕΑΙ ΟΑΕΑΙΑΑΑΕΟ, ΙΕΟΕ ΟΑΕΑΙΑΑΙ ΙΑΑΕΟ ΑΑΟΑΟΑ, ΕΟ
ΙΑΑΕΟΙ ΕΑΟ ΟΑΙ ΕαΑΑΑΑΟΕ ΑΟΕΙΑΕΟΑΑ ΑΕΑΟΑΕΑΑΑ.

ΟΙ ΑΑΟΥ ΙΑΟΑΕΟΕΟΑ ΕΑΙ ΙΙ ΑΑΑΑΕΙ ΑΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΑΟΕΕ ΑΙΑ
ΕΟ ΕΙ ×Ι ΟΙ ΕΕ ΑΑΑΑΟΥΑΙΟ ΘΙ ΙΑΑΑΟ ΟαΑΑ ΘΕΟΟ, ΕΟ ΟΙ ΑΑΕΕΑΕΟ ΑΟΕΟ
ΕΙ ΘΕΟΕΕΟ ΙΑΟΑΟΑΑΑΕΕ, ΟΙ Ι ΙΕΟ ΙΕΑΟ ΟΑΟΑΟΕΕ ΕΙ ΙΟΟΑΑΙ ΟΕ
ΟΑΟΑΡΕΙ Α ΟΥ ΙΙ ΟΙΑΑΟ ΑΟΑΕΑΕΕΕΟΕΙΑΕΟΕΑΟΕ. ΑΙΑΘΕΑΙ, ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΙ ΑΑ
ΘΙ ΙΑΑΕΟ ΟΕΑΙ ΑΑΑΟΟΙΑΑΕΟΑ ΟΙ ΑΑΕΕΑΕΟ ΑΟΕΙΑΕΟΕ ΑΟ ΑΟΕΟ.
ΙΑΑΑΕΕΕΑΑ, ΟΙ ΑΑΟΥ ΙΑΟΑΕΟΕΟΑΙ ΙΕΑΕΕ ΑΑΑΑΟΥΑ ΑΑΙΘΕΟΑΑΑΑΑΕΟ,
αΙ ΕΙ ΑΙ ΟΕΑΙΑΟΕΙΑΕΙΑ ΑΟ ΙΕΑΕΕ ΙΕαΥΕΑΑ ΙΑΟΑΙΑ ΘΕΟΟ,
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΟΑΙ ΘΑΕΑΘΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΙΕαΑΑΑΕΕ, ΑΑΑΑ
ΕΑΕΕΕΟΕΙΑΕΟΕΑΟΕ ΟΑΙ ΠΑΙΕΟ ΟΑΟΑΟΑΑΑΕΙ Α ΒΥΑΑΑΑ. ΙΑΟΑΕΟΕΟΑΟ ΕΕ
ΟΑΑΑ ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΙ ΑΑ, ΙΙ ΘΕΑΙ ΑΕΟ ΘΑΟΟαΕ ΑΟΑΕΑΕΕΕΟΕΙΑΕΟΕΑΟ
ΕΙ ΙΟΟΑΑΑΙ ΟΟ, ΟΙ ΙΑΕΙΑΥ ΕΑΕΕΙΑΑΟΟΑΑ ΑΑΑΟαΑΕΟΑ ΙΕΟΕ ΙΕΑΕΕ. ΑΟ
ΑΑΟΑΙ ΙΑΑΑ ΡΕΟΕΕΑΑΑΑ ΑΑΙΘΕΟΙΑΑΑΟΕΕΑ ΙΙ ΘΙΑΕΟΟΕ ΟΑΙ ΘΑΕΑΘΙ
ΑΟΟΙΑΕΟ ΟΑΑΕΕΟΟΙΑΕΟ ΟΑΙ ΟΑΟΑΙ ΑΕΟ ΑΟΥΕΕΑΑΕΙ ΑΕΕ. ΑΟΑΕ
ΟΑΙ ΕαΑΑΑΑΟΕ ΘΙ ΙΑΑΕΟ ΑΑΑΟΟΙΑΑΕΟ ΟΑΟΡΕΑΑΕΙ ΑΑ ΕΙ ΘΕΟΕΕΟ
ΟΟΑΕΙ ΑΑΙ αΑΟΟΕΑΑΑΑ, ΟΑΟΥ ΙΑΟΑΕΟΕΟΑ ΑΒΑΑΑ ΘΑΟΟΤΕΙ ΟΕΟ
ΑΟΟΑΑΑΟΕ.

ΙΑΟΑΟΑΑΙΑ, ΟΑαΕΟΑΕΟΟΕΑΑΙ ΟΟΕΕΑΟΕΙ ΑΑΑΟΕ ΕΙ ΙΟΟΑΑΑΙ ΟΕΟ
ΟΑΟΑΑΕΟΑΟ ΙΑΟΑΕΟΕΟΑ ΟΙ ΑΑΕΕΑΕΟ ΑΟΕΟ ΟΕΟΕΕΟ ΙΑΟΑΟΑΑΑΕΕ. ΙΑΕ
ΟΙ ΟΕΟ, ΕΙ ΟΕΟΕΕΟ ΙΑΟΑΟΑΑΑΕΕΥΑΑ, ΟΙ Ι ΙΕΟΕ ΘΙ ΙΑΑΑ ΟΑΟΑΡΕΙ Α
ΑΑΙΑΟΑΟΕΕΟ ΟΑΟΑΑΑΙΑΑ ΑΑΙ ΕΥΑΓΙ Ι. ΑΟΑΕ ΟΑΙ ΕαΑΑΑΑΟΕ
ΕΑΙ Ι ΠΑΑΑΑΕΕ Α×ΟΕαΕΕΑΑΟ ΟΑΑΕΑ ΙΑΟΑΕΟΕΟΑΟ, ΟΙ Ι, ΕΟ ΙΕΟΕ
ΘΙ ΙΑΑΑ ΑΑαΑΑΑΑ ΑΑΙΑΟΑΟΕΕΟ ΟΑΑΑΙΕ ΑΙ ΕΑΟΑΟΕ, ΕΟ ΟΑΟΑΟΕΑΕΙ Α
ΑΑΑΑΥΑΙΑ ΟΑαΕΙ ΒΕ×ΙΟ, ΟΑΑΑΑΙ ΑΟ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕΑ ΕΙ ΙΕΟΑΟΟΕΕ

ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑεΟΙ ΑΑΕΟΕΑΕΟ, ΟΑΑΑΕΑ Ο×ΕΑΑΑΑΕΟ ΑΑΥΑΕΟΕΑΕΟ,
ΑΔΑΕΕ ΑΑΤΑΟΑΟΕΕΟ ΕΑΑΕΑΙ ΑΟΑΥΕΕΑΑΕΑΑ.

ΑΟΤΑΟΕΑΕΑ, ΟΤΙ ΓΑΕΟ ΑΑΕΑΟΑΑΕΟ ΑΟΑΕΕ ΑΕΑΑΕΙ ΑΑ, ΑΟΕΕ ΓαΟΕΑ,
ΓΕΟΕΕΑΑΟ ΟΙ ΑΑΕ ΓΑΟΑΕΟΕΟΑΟ, Ο×ΟΤΙ ΑΟΕΤΙ ΑΑΕΙΑΑ ΟΑΟΟΥΕΙ Ο
ΟΑΤΑΙ ΕΙ ΓΟΟΑΑΙΟΕ, ΓΕΕΥΙΟ ΑΕΙΓΑΕ ΟΑΟΑΡΕΙ ΑΕΑΤΕΟ ΕΑΑΕΑΙ
ΑΟΑΥΕΕΑΑΕΑΑ, ΓΑΑΑΕΕΑΑ, ΟΤΙ ΓΑΕΟ ΑΑΕΥΑΑΑΑ, ΔΑΕΟΑΕΟΟΕΑΑΕΟ
ΔΕΟΙ ΑΑΑΕΟ ΑΑΤΕΒΑΑΤΕΕ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΑ ΑΑ Α.Ο. ΕΟΙΥΑ
ΔΑΕΟΑΕΟΟΕΑΑΕΟ ΤΙ ΓΑΒΕΕΕΟ ΑΑΥΑΕΟ ΟΤΙ ΓΕΥΑΓΑΕΙ ΑΑΤΑΟΕ
(ΟΤΕΑΑΟΟΑΕΟΟΕ) ΟΑΟΑΕΑΑ ΑΟΕΟ ΑΕΑΤΕΟ ΑΓΑΕΥΑΟΟΑΑΕΟ ΤΙ ΕΑΤΑΤΕΟ
Ο×ΕΑΑΑ, ΟΤΙ ΑΑΟΑΥ ΑΙ ΑΕΑΤΕΟ ΕΑΑΕΑΙ ΑΥΕΕΑΑΑ ΑΑΟ ΤΙ ΔΑΟΑΑ.

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΟΑΤΙ ΘΑΕΑΘΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΓΕΑΑΑΑΕΕ, ΔΕΟΤΑ,
ΟΤΙ ΓΑΕΥ ΑΑΕΑΑΟΕΕΑ, ΑΑΓΑΕΥΑΟΟΙ Ο ΑΕΑΤΕ, ΟΓΑΑ ΑΥΑΑΑΕΙΤΟ ΕΟ
ΓΑΑΙ ΓΑΟΑΙ ΑΑ, ΟΤΙ ΓΑΕΥ ΕΑΟΟΑΑΑΑΑ, ΟΤΙ ΑΟ ΑΑΓΑΑΟΕΥΙ
ΑΓΑΕΥΑΟΟΑΑΕΟ ΓΑΑΕΑΑΑΕΕ ΑΑΟΑΤΙ ΑΑΑ (408-Α ΓΟΑΕΕΟ ΔΕΟΑΑΕΕ
ΓΑΒΕΕΕ); ΕΟ ΑΟ ΟΑΟΡΕΑΑΑΕΕΑ ΑΙ ΑΓΕΟΕΑΕΟ ΟΑεΟΙ Α
ΑΟΑΕΑΓΑΕΙ ΓΕΑΟΑΑ ΑΕΑΕ ΑΑΓΑΑΟΔΑΑΕ, ΓΑΥΕΙ ΕΟΑΑΕΟΙ ΟΟ ΟΑΕΡΕΑΑ
ΓΕΑΥΑΟ ×ΟΕΑΑΕ ΑΓΑΕΥΑΟΟΑΑΑ (ΓΟΑ.409); ΑΕΑΤΕ ΟΓΑΑ ΑΓΑΕΥΑΟΟΑΑΟ
ΑΟΑ ΓΑΙ ΕΙΤΑ ×ΑΘΟΙ ΑΟΕΑΑΑ ΑΑΓΑΑΟΕ ΟΤΙ ΓΑΟΕΑΕ ΑΑΓΑΕΕΕΟΕΟΕΑΕΟ,
ΑΟΑΓΑ ΓΕΟΥΑΑΑΕΕ ΟΑΤΙ ΟΑΕΕΟΕΑΕΟΑΥ. ΑΓΑΟΕΑΙ, ΓΕΟΥΑΑΕΑΑ
ΕΕΑΕΑΑ ΟΑΤΙ ΟΑΑΑΕΕ, ΟΤΙ ΓΑΕΥ ΑΟ ΓΕΟΥΕΑ ΔΕΟΟ ΑΑ ΟΤΙ ΓΑΕΟΑΥ ΕΑΕ
ΓΕΕΥΑΑΑ, ΑΑΕΑΑΑΟΕΑΑ ΔΑΟΙ ΑΓΑΑ ΟΤΙ ΟΑΟΟΕΑΑΟΕΕΥΙ
(ΓΟΑ.411); ΑΕΑΤΕΟ ΓΑΑΤΙ ΑΕΟ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΕΟΑΟ ΓΑΑΑΑΕΙ ΑΑΥΕΑ
ΓΕΟΥΑΑΕ ΕΟ ΕΓΟΑΟΑΕ, ΟΤΙ ΓΑΕΥ ΕΟΑΑΕΟΙ ΟΟ ΑΘΙ ΓΑΑ
ΑΑΕΑΑΟΕΑΑΕΟ ΔΑΟΙ ΑΑΤΕ ΟΑΟΟΕΑΑΕΟ ΓΕΓΑΟΕ. ΑΕΑΤΕΟ ΓΑΑΤΙ ΑΕΟ
ΑΑΟΑΑΑΓΑΑ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΟΕ ΟΓΑΑ ΕΘΓΑΟ ΔΑΕΟΑΕΟΟΕΑΑΕΟ
ΟΑΟΟΕΑΑΕΟ ΑΟΙ ΑΑ ΑΑΑΕΕΕ (ΓΟΑ.414).

ΑΑΟΑΑΕΑΑΟΕΕ ΓΙ ΟΓΑΕΟ ΑΓΑΕΕΑΕ ΥΑΑΑΥΙ ×Ο, ΟΤΙ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΟΑΤΙ ΘΑΕΑΘΙ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΓΕΑΑΑΑΕΕ, ΓΑΟΑΕΟΕΟΑΟ ΑΘΑΟ
ΟΑΓΑΟΕΕΑΟΕΑΕ ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΙ ΑΑ, ΑΟΑΕΑΕΕΟΕΓΑΕΟΕΑΟΕ
ΕΙ ΓΟΟΑΑΙΟΕΟΑΑΙ ΓΕΥΒΕΙ Ο ΓΑΕΕΟΕ ΑΑΕΑΑΟΕΑΑΕΟ ΟΑΟΟΕΑΑΑΟ ΑΙ
ΑΕΑΤΕΟ ΟΟΕΑΑ ΑΓΑΕΥΑΟΟΑΑΑΟ.

ΑΓΑΑΑΟΑΑ, ΟΑΑΑΙ ΓΙ ΟΤΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΟΕΕ ΟΑΔΑΟΙ
ΓΕΓΑΑΕ ΒΑΟΤΙ ΑΑΑΑΓΑΙ ΟΑ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑ ΟΑεΟΙ ΑΑΑΟ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΙ ΓΟΕΟΟΟΥΕΕΟ 21-Α ΓΟΑΕΕΟ ΓΑ-2 ΘΟΓΟΕΟ
ΓΓΕΥΑΓΑΕΙ ΑΕΕ, ΑΙ ΓΕΓΑΑΕΟ ΓΕΥΒΑΑΕΟΕΑΕΟ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΕΟ
ΟΑΕΥΟΑΑΑ ΑΑΓΑΟΕΕΑΑΟΕΕΑ. ΕΓΑΑΟΙ ΟΕΑΑ, ΑΟ ΔΑΑΑΑ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ
Ο×ΕΑΑΕΟ ΑΑΑΑΓΑΟΑΑΟΕΕ, ΟΑΔΑΟΙ ΓΕΓΕΟ ΑΟΑΑΑΕΑΑΟΟΕ
ΟΑΕΥΟΑΑΑ, ΟΑΑΑΙ: ΓΑΟΑΕΟΕΟΑ ΓΑΟΕΑΕΕΑ ΕΑΟΑΑΟ ΟΤΙ ΓΑΑΟ, ΓΑΟΑΙ
ΕΓΑΟΥΟΓΑΑΟ Ο×ΕΑΑΑΟ ΓΑΟΕΑ. ΑΓΑΟΕΑΙ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΟΑΤΙ ΘΑΕΑΘΙ
ΕΙ ΑΑΘΟΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕΑ ΑΟΑΕΑΕΕΟΕΓΑΕΟΕΑΟΕ
ΕΙ ΓΟΟΑΑΙΟΕΟΑΑΙ ΑΕΑΤΕΟ ΑΓΑΕΥΑΟΟΑΑΕΟ ΟΑΕΓΑΟΕΟΕ ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΙ ΑΑΑΕ.

ΓΑΥΑΟΑΑΑΙΑ, ΟΑΑΑΑΙ ΓΙ ΟΤΙΕΟ ΓΕΑΑΑΑΕΕ, ΟΑΑΟΙ ΓΕΑΤΕΟ ΓΕΥΒΑΑ
ΑΟ αΑΑΑ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑΟΥΕ ΑΟΑΘΟΙ ΔΙ ΟΥΕΟΕΕ ΥΑΟΑΕΟ
ΑΑΟΑΕΑ.

24. ΟΑΑΑ ΟΑΕΕΕαΕΑ, ΟΑΙΑΑΓΑΑ ΟΑΕΙΑΟΕΟΕΑ ΑΑΑΤΕΟΑΤΕΕΕΟΑΑΙ,
ΑΟΑΕΑΑΟΕΕΟΑΑΙ ΑΑ ΙΟΑΑΑΟΑΑΑΟΕΕΟΑΑΙ ΟΑΤΙΘΑΕΑΘΙ ΒΑΟΕΕ ΑΕΑΤΕΟ
ΑΓΑΦΕΥΑΟΟΑΑΕΟ ΤΙ ΕΑΤΑΓΑ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑΕΟ ΟΟΟΕΧΑΟΙ ΑΑΤΕ
ΑΑΥΑΕΟΕΑΕΟ.

ΑΙ ΑΑΑΑΑ, ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑΕΕ, ΕΟΑΑΑ ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΥΑΑΕΑ ΟΑΑΑ
ΟΧΕΑΑΕΕ ΟΟΟΕΥΙ ΧΕΕΑΑ ΟΑΟΑΑΑΕΤΑΑ ΑΑ ΙΑΕΕ ΑΧΑΘΟΟΟΕ ΑΥΑΑ,
ΓΑΕΑΘΙ Α ΑΘΕΟ ΑΑΕΑΑΟΥΕΟΑΑΟΕΕ ΟΑΙΟΕΕΕΑΤΕ ΟΑΟΑΙΟΕΕΤΙ Ο
ΟΧΕΑΑΑΟΕΑΙ. ΑΟΓΑΑΟΕΑΕΑ, ΑΟ ΑΑΟΑΤΑΑΑ ΑΑΕΑΑΑΟΕΑΑΟ
ΕΑΤΙ ΠΑΑΑΑΕΟ, ΟΑΕΟΓΑΑΕΥΙ Ο ΙΑΟΑΕΟΕΟΑ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑΕΟ
ΑΑΥΑΕΟ ΥΑΑΕΑ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΥΑΟΑΡΕΑΑΕΤΑΕΕΑ ΑΑ ΑΑΕΑΑΟΟΟΕ
ΘΟΙ ΥΑΑΟΟΕΕ.

ΕΑΤΙ ΠΑΑΑΕΕΟ ΑΟΑΕΕ ΑΑΕΑΑΑΟΕΑΑΑ ΑΑΤΙ ΓΑΕΤΑΟΑΙ ΑΟ „ΧΟΕΕΟ
ΑΑΕΑΕΟΑΑΕΟ, ΑΑΓΑΥΑΟΕΑΑΟΕΑΕ ΟΑΘΙΕΑΤΙΑΕΟ ΥΑΑΑΑΑΑ ΤΙ ΔΙ ΑΑΑΟΕΕ
ΟΑΤΙ ΟΑΑΕΑΑΕΟ ΤΙ ΡΕΑΑΕΟ, ΑΤΙ ΥΑΑΕΟ ΑΑ ΕΙ ΓΧΟΕΑΥΕΕΟ ΥΑΟΑΑΑ”
ΟΟΟΑΟΑΟΟΑΕΟ 1990 ΒΕΕΟ 8 ΤΙ ΑΓΑΟΕΟ ΕΤΙ ΑΑΓΥΕΕΑΑΓΑΥ, ΟΙ ΓΑΕΕΑΙ
ΥΑΟΑΑΑΤΕΟΙ ΑΕΟ ΤΙ ΟΕΑΕΕΑΥ ΕΑΤΙ ΠΑΑΑΑΕΕ ΑΓΑΟΕΕΑΑΟ ΟΑΑΑΑΙ
ΤΙ ΟΤΙΕΟ ΓΕΥΑΑΑΟ. ΕΑΘΡΙ Α, ΕΙ ΓΑΑΓΥΕΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕΑ
ΑΑΕΤΙ ΓΒΑΟΕ ΟΑΑΕΤΙ ΒΕΧΙ ΑΑΕΟ ΑΑΕΑΑΑΟΕΑΑΑ, ΓΕΕΥΙ Γ
ΟΑΕΑΤΙ ΠΑΑΑΕΤΙ ΑΑ ΟΑΑΑ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΑΕΙ ΓΑΕ ΕΙΕΟ
ΟΑΕΟΓΑΑΕΟΥΙ ΧΑΑ, ΟΙ Γ ΑΑΕΓΟΑΟΑΟΑΑΟΕ ΓΑΑΟΑΑΑΟ, ΟΙ ΓΑΕΕΑ
ΟΧΕΑΑΑΑΑΕΑΥ ΑΕΑΑΑΕΑΓΑ ΕΘΙ ΓΕΑ ΟΑΑΕΤΙ ΒΕΧΙ Ο ΓΕΑΟ
ΑΑΓΑΤΙ ΟΥΕΑΕΑΑΟΕΤΑ ΟΥ ΓΕΟΡΕΑΑΑΑΙΑ, ΑΘΙ ΓΑΑΕ ΑΧΑΘΟΟΟΕ
ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΑΕΙ ΓΑΕΟ ΓΕΥΑΑΕΟ ΥΑΟΑΡΕΑΑΕΤΑΑ ΙΑΕΕ ΟΧΕΑΑΑΕΟ
ΑΑΟΑΥΑΑΑΑ (ΓΑ-5 ΙΟΑΕΕ). ΙΑΥΑΟΑΑΑΙΑ, ΑΑΓΑΥΑΟΕΕΟ ΟΑΑΤΕΟ, ΕΑΟΑΥΕΟ
ΟΑΤΙ ΟΕΙ ΑΑΕΟ ΟΑΕΟΓΑΑΕΥΙ ΧΑΕΕ ΕΑΤΙ ΠΑΑΑΕΤΙΑΕΟ ΓΕΥΑΑΕΟ
ΘΑΟΑΕΑΕΟΟΑΑ, ΕΙ ΓΑΑΓΥΕΑ ΑΑΕΑΑΑΟΕΑΑΟ ΟΑΑΕΤΙ ΒΕΧΙ ΑΑΟ,
ΟΑΕΟΓΑΑΕΥΙ Γ ΙΑΟΑΓΑ ΘΕΟΑΑΕ (ΓΑΕ ΟΥ ΟΕΟ ΙΑΟΑΕΟΕΟΑΑΑΕ)
ΑΑΟΥΑΑΟΕΕ ΟΧΕΑΑΑΕΟ ΑΑΥΑΕΟ ΑΧΑΘΟΟΟΕ ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑΕ
ΥΑΟΑΡΕΑΑΕΤΑΑΕΕ.

ΑΕΙ ΓΑΕΑΤΙ ΑΑΑΤΕΟΑΤΕΕΕΟ, ΑΟΑΕΑΑΑΟΕΕΟ ΑΑ ΙΟΑΑΑΟΑΑΑΟΕΕΟ
ΕΑΤΙ ΓΕΑΟ ΓΧΕΤΑΑΕΤΑΑΟΥΕ ΑΟΑΑΟΕΕ ΑΑΓΑΥΑΟΕΕΟ ΟΑΑΤΕΟ, ΕΑΟΑΥΕΟ,
ΑΑΓΑΥΑΟΕΕΟ ΥΑΟΑΑΑΙΑΑ ΑΑΤΕΑΤΟΕΕ ΓΕΑΕΕΟ ΟΑΤΙ ΟΕΙ ΑΑΑΟ
ΟΑΑΕΤΙ ΒΕΧΙ ΑΟΥΕΕΑΑΕΑΑ ΓΕΕΥΤΑΑΟ ΕΙ ΓΕΟΑΟΟΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΤΙ ΑΑΟΕΑΕ
ΟΑΑΕΟΙ ΑΑΕΟΕΑΕΟ, ΙΑΟΑΕΟΕΟΕΑ ΑΑ ΟΑΙΟΕΑΕΑΤΟΥΑΑΑΕΟ
ΕΑΘΡΙ ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΟΟΕΕΑΟΕΤΑΕΟ ΑΑΟΑΑ ΟΥΓΑΑΑ
ΟΑΑΟΙ ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΟΟΕΕΑΟΕΤΑΑ ΟΑΑΕΤΙ ΒΕΧΙ ΟΑ ΑΑ ΙΑΟΑΕΟΕΟΑΟ
ΟΥ ΟΕΟ. ΙΑΟΕΑΕΕΑ, ΘΙ ΓΑΑΕΟ ΟΑΤΙ ΟΕΙ ΑΑΑ ΑΑΑΑ ΕΑΤΙ ΓΕΑΟΕ
ΓΧΕΤΑΑΕΕΟ ΑΑΓΑΥΑΟΕΑΑΟΕΑΕ ΘΙ ΑΑΑΑΕΟ ΥΑΑΑΑΑΑ, ΑΓΟ ΙΑΟΑΕΟΕΟΑΟ
ΑΕΑΤΕ ΑΑΑΑΑ ΟΥΟΑΕΤΑ ΕΑΤΙ ΓΕΑΟΕ ΓΧΕΤΑΑΕΕΟ ΑΑΓΕΟΑΑΕ ΘΙ ΑΑΑΑΕΕ,

ΓΑΡΟΑΙ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΟ ΑΟΑΕΕ ΘΙ ΓΑΑΕΟ ΥΑΙΤΟΕΙΤΑΕΟ ΥΑΟΑΑΑ,
ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑΑΕΟΙ ΑΑΕΟ ΑΟΟΑΑΙ ΑΕΟ ΙΙ ΟΕΑΕΕ,
ΕΥΑΑΟ ΟΑΑΕΙΤΕΒΕΧΙ (ΟΑΟΑΙΤΟΕΕΙ).

ΥΑΟΑΑΑΙΕΟΑΑ, ΙΕΟΑΑΑΑΑΑ ΕΙΕΟΑ, ΟΙΙ ΟΑΑΑΙ ΓΙΟΙΕΟ
ΥΕΙΤΑΟΟΕΑΑΙ ΑΑΙΙΓΑΕΙΑΟΑ, ΙΑΟΑΕΟΕΟΑΟ ΑΙ ΑΟΙΟ ΑΘΑΟ ΟΑΙΤΟΑΕΑΘΙ
ΒΑΟΕΕ ΟΧΕΑΑΕΟ ΑΥΑΑΑΙΕΟ ΥΑΟΑΡΕΑΑΕΙΤΑΑ, ΕΙΤΑΑΟΙΟΕΑΑ, ΙΑΟ ΟΓΑΑ
ΥΑΑΡΕΙΟ, ΑΑΑΟΕΑΕΙΟ, ΙΕΟΕ ΘΙ ΓΑΑΕΟ ΥΑΙΤΟΕΙΤΑΕΟ ΥΑΟΑΑΑ ΟΑΕΑΓΑΑΙ
ΟΟΑΕΑΘΟΕΟ ΙΕΑΟ ΑΑΙΤΑΑΟΟΕΕ ΓΑΑΑ ΟΑΧΟΡΑΕΕΑΓΕΑ ΕΟ ΑΟΑ,
ΥΑΑΟΑΑΑΙΤΑΑ ΕΟ ΑΟΑ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΑΑ ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΥΕΕΟ ΙΙ ΕΑΤΑΓΑΑΟ.

ΑΙ ΕΑΕΕΟΑΕΟΕΟΕΕ, ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΘΟΙ ΥΑΑΟΟΑΑΕΟ ΑΟΟΑΑΙ ΑΑΟ
ΑΑΤΟΑΕΟΕΟΑΑΟΕ ΥΟΟΑΥΑΑΑΟ ΟΕΙΤΑΟ ΑΑΟΙ ΟΑΟΑΙΤΟΕΕΙΥ. ΥΑΑΕΑ ΕΙ
ΟΑΘΙΑΕΑ, ΟΙΙ ΓΑΕΑΥ ΙΙ ΑΑΑ ΟΑΙΤΟΕΑΕΑΑΙΟΥΑΑΑΕΟ ΕΑΓΙ ΓΕΟ
ΙΧΕΙΤΑΕΙΤΑΟΥΕ ΑΟΟΑΑΟΕΕ ΟΑΙΤΟΕΑΕΑΑΟΥΑΑΑΕΟ ΟΑΑΓΕΟ ΑΙ ΕΑΟΑΥΕΟ
ΥΑΙΤΟΕΙΤΑΑ, ΙΕΟΑΑΑΑΑΑ ΕΙΕΟΑ, ΟΙΙ ΑΑΟΙ ΟΑΟΑΙΤΟΕΕΙΤΙ
ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ ΑΑΙΥΑΑΑΑΑΑΕΕΑ ΟΑΒΕΓΑΑΥΙΤΑΑΙΤΑ ΙΕΥΤΙ, ΑΟΑΕΕ
ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΟ ΙΕΥΑΑΕΟΑΟ ΕΟ ΑΕΟΟΑΑ ΕΙ ΑΑΟΑΙΤΑΑΟ ΑΑΑΥΟΑΓΙ,
ΟΙΙ ΙΑΟΑΕΟΕΟΑΟ ΙΕΟΕ ΘΑΑΥΤΕΟ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΙΤΑΑ ΑΡΕΑΑΑ ΘΙ ΓΑΑΕΟ
ΥΑΙΤΟΕΙΤΑΕΟ ΥΑΟΑΑΑ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΟ ΑΑΟΑΥΕΑΟΑΑΕΟ
ΥΑΟΑΡΕΑΑΕΙΤΑΑΟ ΑΑ ΕΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΑΑ ΟΧΕΑΑΕΟ ΑΥΑΑΑΙΕΟ ΑΑΑΕΑΑΟΟΟ
ΘΟΙ ΥΑΑΟΟΑΑΟ (ΕΑ. 2001 ΒΕΕΟ 26 ΕΑΓΕΟΕΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ
ΑΑΓΑΥΑΑΕΟ ΙΕΟΥΑΑΕΙΤΑΕΟ ΥΑΟΑΑΑ ΟΑΘΙΑΕΑ „C.M. ΟΑΧΟΑΓΑΑΕΕΟ
ΒΕΓΑΑΥΙΤΑΑ“; 1995 ΒΕΕΟ 5 ΙΑΕΟΕΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ ΟΑΘΙΑΕΑ „ΑΟ
ΕΑΓΑΑ ΑΑΑΟΕΕΑΓΑΑΟΕΕ ΟΑΙΤΑΧΙΟ ΒΕΓΑΑΥΙΤΑΑ“ ; 1986 ΒΕΕΟ 24
ΤΟΘΙΤΑΟΕΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ ΟΑΘΙΑΕΑ „ΑΙΤΟΕ ΑΑΑΟΕΕΑΓΑΑΟΕΕ
ΟΑΙΤΑΧΙΟ ΒΕΓΑΑΥΙΤΑΑ“). ΑΙΤΟ ΑΑΑΑΙΒΥΑΑΟΕ ΙΓΕΥΑΓΑΕΙΤΑΑ ΑΘΑΟ,
ΟΑΑΑΑΙ: Α) ΙΑΟΑΕΟΕΟΑ ΥΑΡΕΑΑΟ ΕΑΑΑΙΟ, ΟΑΙΤΑΓΑΑ ΟΒΙ ΟΑΑ ΥΑΑΧΟΑ
ΙΙ ΟΑΙΤΟΕΕΑΙ (ΑΙ ΟΑΑΑ ΙΟΑΑΓΙΙ, ΟΙΙ ΓΑΕΕΥ ΕΥΑΑΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΟ
ΘΙ ΓΑΑΕΟ ΥΑΙΤΟΕΙΤΑΕΟ ΕΑΙΤΑΑΕΑ), ΑΟΟΑΑΙ ΑΑΑ ΕΟ ΑΟΑ
ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑΑΕΟΙ ΑΑΑ ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑΑΟΥΕ ΥΑΟΑΑΕΟΑ;
Β) ΟΑΕΟΟΙΤΑΕΕΥΙ ΧΕΕΕ ΕΘΙΤΑΑ ΙΑΟΑΕΟΕΟΕΟ ΟΑΙΤΟΕΑΕΑΑΟΥΑΑΑΟΕΑΙ
ΕΑΑΥΕΟΕΟ ΑΑΟΕΑΑΑ. ΑΙ ΟΕΑΓΑΟΕΙΤΑΕ ΟΑΕΕΕΑΟ ΑΟΟΑΑΕΕΕ ΙΓΕΥΑΓΑΕΙΤΑΑ
ΑΘΑΟ ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΙΑΟΑΕΟΕΟΕΟΕΑΕΟ, ΕΟΑ ΟΑΑΟΙ ΕΙΟΑΟΑΟΕΟ
ΑΑΕΙΤΑΥΙ ΧΕΕΑΑΕΟΕΑΕΟ.

ΙΟΑΑΑΕΕ ΘΑΑΥΤΕΟ ΟΑΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΙΤΙ ΑΑΙΥΑΕΕΑΑΕΟ ΙΕΑΑΑΕΕ,
ΑΑΓΑΥΑΟΕΕΑΙ ΙΑΟΑΕΟΕΟΕΟ ΥΑΙΤΑΑΕΙΤΑΕΟ ΑΑΟΕΑΑΑΕΟΑΟ ΑΑΑΑΙΒΥΑΑΟΕ
ΑΟ ΑΟΕΟ ΙΑΙ ΕΙΤΑ ΑΑΙΓΑΟΑΕ ΑΟΑΕΕΟ ΟΑΕΕΕΑΕΟ ΑΑΑΑΑΓΑ. ΘΙ ΓΑΑΕΟ
ΥΑΙΤΟΕΙΤΑΕΟ ΑΑΙΤΟΕΕΑΑΕΟΕΑΕΟ ΑΟ ΑΟΕΟ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΙΑΟΑΕΟΕΟΕΟ
ΑΟΑΕΑΟΕΙΤΑΑ. ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΑΑΟΙ ΟΑΟΑΙΤΟΕΕΙΤΙ, ΕΟΑ ΟΑΑΕΙΤΕΒΕΧΙ ΕΑ
ΟΙΟΑΑΕΑΟΙΤΑΑ (ΑΟΥ, ΑΑΟΑΓΑΕΑ ΑΑ ΟΑΑΑ) ΕΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΑΙ ΙΑΟΑΕΟΕΟΕΟ
Α.Β. ΑΑΟΑΑΑΟΙΤΑΕΟ ΑΑ ΕΑΕΕΕΟΕΙΤΑΕΟΕΑΟΑΑΕΟ ΟΑΕΕΕΑΑΑΟΥ. ΑΙΕΟΕΑΕΟ,
ΟΕΑΕ ΘΑΑΥΤΑΕΟ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΙΤΑΑΕΕ ΙΑΟΑΕΟΕΟΑΑΑΟ, ΟΙΙ ΓΑΕΕΑ
ΘΙ ΓΑΑΑΥ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΑΑΓΑΥΑΟΕΕΟ ΟΑΑΑΓΕ ΑΙ ΕΑΟΑΥΕ, ΥΑΙΤΑΟΕΑΑ

ΟΥΟΑΕΊ ΟΑΙΟΕΑΕΑΊΟΥΑΑΟ, ΑΘΑΕ ΑΑΟΕΑΑΟΕΕ ΟΑΘΟΊ ΥΑΟΊ
ΊΑΑΊ ΊΑΟΑΊ ΑΑ, ΟΊ ΊΑΕΕΥ ΕΡΕΑΑΑ ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΊΑΑΟ, ΑΑΑΑΕΊΑΑΟ ΑΑ
ΑΑΑΑΊ ΒΊΑΑΟ ΊΕΟΕ ΑΟΑΕΕΟΑ ΑΑ ΕΑΕΕΕΟΕΊΑΕΟΕΑΟΑΕΟ ΟΑΕΕΕαΕ. ΕΊ
ΟΑΊΕαΑΑΑΑΟΕ, ΟΊ ΑΑΟΑΥ ΊΑΟΑΕΟΕΟΑ ΑΟΑΑΟΕΑΟΕΕΑ ΑΑ ΕΟ
ΕΑΕΕΕΟΕΊΑΕΟΕΑΟΑ ΊΊ ΘΊΑΑΑΑΑ, ΊΑΟ ΑΘΑΟ ΘΊ ΊΑΑΕΟ ΟΕΑΊ ΑΑΑΟΊΑΑΕΟ
ΊΊ ΕαΊ ΑΊΕΟ Ο×ΕΑΑ, ΑΑΟΑ ΕΊ ΟΑΊΕαΑΑΑΑΕΟΑ, ΟΊ ΑΑΟΑΥ ΑΟΟΑΊ ΑΟ
ΑΊ ΘΊ ΊΑΑΕΟ ΟΑΊΊ ΟΕΊΑΑΕΟΕΑΕΟ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΟΑΕΊ ΑΑΑΊ ΑΑΟΕΑΕ
ΟΑεΟΊ ΑΑΑ, ΟΑαΟΊ ΕΊΟΑΟΑΟΕ. ΑΊΑΟΕΑΊ, ΑΊ ΑΟΊ Ο ΑΊ ΑΕΑΟΕΕ ΘΑΑΥΑΊΑ
ΕΊ ΊΘΑΊΟΑΥΕΕΟ ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΊΑΑΟ ΕΕΑΑΕΕΟΒΕΊΑΑΟ. ΕΊ ΟΑΊΕαΑΑΑΑΟΕ ΕΕ,
ΟΊ ΑΑΟΑΥ ΘΕΟΕΟ ΘΊΑΑΑΑΑΟΕ ΑΟΕΟ ΑΟΑΕΕ ΑΊ ΕΟ ΑΑΟΑΑΑΟΑΑ,
ΑΟΑΕΑΕΕΕΟΕΊΑΕΟΕΑΟΑ ΊΊ ΘΊΑΑΑΑΑ, ΊΕΟΕ ΘΊ ΊΑΑΕΟ ΟΑΊΊ ΟΕΊΑΑΑ αΑΑΑ
ΕΊ ΊΘΑΊΟΑΥΕΕΟ ΑΑΟΑΟΑ.

ΊΑΟΑΟΑΑΊΑ, ΟΑΕΟΕΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΕΟ ΟΟΟΕΕ ΑΑ Α×ΑΘΟΟΟΕ
ΑΑΥΑΕΟΕΑΕΟ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕΑ ΑΑΑΕΑΑΟΟΟΕ, ΟΟΟΕΥΊ×ΕΕΕ ΑΑ
ΑΑΟΑΕΟΟΑΑ ΑΒΑΟΕΕΕ ΘΟΊ ΥΑΑΟΟΑΑΕΟ ΑΟΟΑΊ ΑΑ, ΟΑΕΑ ΊΑΟΑΕΟΕΟΑΊ
ΟΑΡΕΊ Ο ΘΊ ΊΑΑΕΟ ΟΑΊΊ ΟΕΊΑΑΕΟ ΊΑΟΕΕΑΊ ΊΕΑΟΑΑΑΕΑ ΑΑΑΑ.
ΊΕΟΑΊΑΊ ΑΕΕΑΕΑ, ΟΊ Ί ΟΑΘΊΑΕΑ ΊΊ ΒΑΑΟΕΊΑ ΟΒΑΥΕΑΕΕΟΟΑΊΑ ΑΑ
ΊΊ ΒΊΑΑΑΊΑ (ΑΑΊΟΥΑΕΕΡΑ, ΡΕΕΑΟΕΟΑΕΕΕ, ΑΑΕΕΕΟΑΕΕΕ, αΊ ΟΕΟΑΟΑΕΕΕ),
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΊ Ο ΊΊ ΘΊΑΑΕ ΕΑΊ ΊΊΑΑΑΕΊΑΕΟ ΑΑΑΊΑΕΕΑΕΑΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΑ,
αΑΕΑΑΟΊΕΕ ΊΕΟΕΕΕΑΟ ΑΟΑΕΕ ΘΟΊ ΥΑΑΟΟΑΑΕΟ ΑΟΑΟΟΑΊ ΑΑΑΕ.

ΕΟΊΥΑ ΑΑΟΑαΕΑΑΟΕΕ ΑΑΟΑΊΑΑΑΑΕ ΑΟ ΑΥΑΊΑΑΑΊ ΕΕΕαΕΟ
ΊΕΥΊΕΟ ΘΑΑΟ ΟΑΑΑΊ ΊΊ ΟΊΕΟ ΕΊ ΊΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 21-Α ΊΟαΕΕΑΊ
ΟΑΟΑΑΊΕΟΊΑΕΟ ΟΑΕΕΕαΟ. ΑΟΥΕΕΑΑΕΑΑ ΑΑΟΑΕΑΑΕΕΟΒΕΊΑΑΑΕΕΑ, ΟΊ Ί
ΟΑΕΊ ΊΟΟΕΟΟΥΕΊ ΟΑΟΑΊΑΟΕΊ ΟΑΊΕΟΑΟΕΕΑ ΟΑΟΑΟΑΕΊ ΊΊ ΕαΊ ΑΊΕΕ.
ΕΟ Α×ΑΟΑΑΟ ΊαΊ ΕΊ Α ΑΑΟΑΕΑΟΑΟΕΕ ΊΊ ΟΊΕΟ ΟΕΊΑΑΟΟ
ΕΊ ΊΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΊαΊ ΕΊ Α ΕΊ ΑΑΑΟΕΑΑΑΟΕΑΊ, ΟΊ ΊΑΕΕΑΊ ΊΕΊΑΟΕΑΑΕΕ
ΑΟΑΕΊ ΊΟΟΕΟΟΥΕΟΊ ΑΑΟΑΥ ΑΑΑΟΕΑΑΟ ΊΊ ΟΑΟΑΕΑ. ΟΑΑΑΊ ΊΊ ΟΊΑ
ΑΑΑΑΊΟ ΑΑΊΑΟΑΟΕΕΟ ΟΑΊΕΟ, ΕΑΟΑΟΕΟ, ΑΑΊΑΟΑΟΕΕΟ ΟΑΟΑΑΊΑΑ
ΑΑΊΕΑΊΟΕΕ ΊΕΑΕΕΟ ΟΑΊΊ ΟΕΊΑΑΕΟ ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΊΑΑΟ, ΟΑΥ, ΟΊ ΑΊ ΟΥ
ΟΕΑΑ ΑΥΑΊΕΥΊΑΕ, ΑΑΟΑΟΑΑΕ ΑΑ 21-Α ΊΟαΕΕΟ ΟΑΟΑΑΊΕΟΑ.
ΕΊΑΑΑΟΊΟΕΑΑ, ΑΟ ΊΊ ΟΊΑ ΑΟ ΟΑΕΥΑΑΟ ΑΕΟΡΑΕΑΑΟ ΑΟΑΕΕ
ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΕΟ ΑΑΟΑΕΑΟΑΑΑΟΕΑΊ ΑΑΕΑΑΟΕΟΑΕΕ, ΕΟΑΑΑ, ΟΊ ΑΊ ΟΥ
ΑΟ ΑΑΊ ΟΕΥαΑΑΟ ΕΑΊ ΊΊΑΑΑΕΊΑΟΕ ΑΕΑΊ ΑΥΊΕΥΊΟΕΕ ΘΟΊ ΥΑΑΟΟΑΑΕΟ
ΑΑΊΑΟΑΑΕΕ ΑΒΑΟΕΟ ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΊΑΑΟ, ΑΑΕΑΑΟΟΟΕ ΘΟΊ ΥΑΑΟΟΑΑΕΟ
ΑΟΑΟΟΑΊΑΕΟ ΟΑΊΕαΑΑΑΟΕ. ΕΟΊΥΑ ΑΟΑΕΕ ΘΟΊ ΥΑΑΟΟΑΑΕΟ ΟΑΟΑΡΕΊ
ΑΟΑΟΟΑΊΑΕΟ ΑΊ ΑΟΑΟΑΕΊΑΟΕΟΕ ΕΟ ΑΟΑΑ×ΑΘΟΟΟΕ ΘΟΊ ΥΑΑΟΟΑΑΕΟ
ΑΟΟΑΊΑΕΟ ΟΑΕΕΕαΕΟ ΑΑΟΑΕΟΟΕ ΟΑΟΒΑΑΕΑ ΑΑ ΕΊ ΊΟΟΕΟΟΥΕΟΊΑΕΟ
ΟΑ×ΑΟΑΑΑ ΟΥΕΕΑΑΑΑ ΟΑΑΑΊ ΊΊ ΟΊΕΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΊ Ο ΕΊ ΊΟΟΕΟΟΥΕΕΟ
21-Α ΊΟαΕΕΑΊ ΊΕΊΑΟΕΑΑΕΕ ΟΑ×ΑΟΑΑΕΟ ×ΑΟΑΕΑΑΟ.

25. ΊΕΟαΑΑΑΑΑΑ ΟΑΑΑΊ ΊΊ ΟΊΕΟ ΕΊ ΊΟΕΟΟΥΕΟΊΑΕΟΑ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΊ Ο ΕΊ ΊΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 21-Α ΊΟαΕΕΑΊ ΊΕΊΑΟΕΑΑΕΕ, ΊΕΟΕ

ΟΕΓΑΟΟΕΟ ΑΟΑΕΟΟΕ ΑΓΑΕΕΕΕ ΤΕΟΕΕΕΑΟ ΓΙΟΙΕΟ ΟΟΕΥΙ×ΕΟ
ΑΟΥΕΑΑΕΙ ΑΑΕΑ. ΕΑΟΡΙ Α:

ΟΑΑΑΙ ΓΙΟΙΑ ΕΕΑΕΕΟΒΕΓΑΟ ΑΑΙΑΟΑΕΕΕ ΟΑΟΑΕΕΟ
ΟΑ×ΑΟΑΑΑΟ ΑΑΑΙΕΟΑΙΕΕΕΟΕΑΕΟ, ΑΟΕΑΑΟΕΕΟΕΑΕΟ ΑΑ
ΙΟΑΑΟΑΑΑΟΕΕΟΕΑΕΟ. ΑΙ ΟΑΕΑΘΟΑΑΟ ΟΕΟΑΕΕΟ ΟΑΙΑΟΕΕΕΟ
ΘΟΙΥΑΟΥΕ ΑΑΓΟΑΑΑΑΟΕΕ ΟΑΘΟΙΥΑΟΙ ΟΑΟΟΟΕ ΑΑΑΥΓΑΕ. ΟΑΟΑΕΕ
(ΠΕΟΕΕΑΕ ΑΑ ΑΑΙΑΟΑΕΕΕ) ΘΕΟΟ ΟΑΕΡΕΑΑ ΟΑΑ×ΑΟΑΙΟ ΙΑΙΕΙΑ
ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙΟ ΑΑΙΑΙΟΥΟΙΑΑΑΕΕ ΑΑΓΑΥΑΙΕ. ΑΙΑΟΕΑΙ, ΑΑΙΑΙΟΥΟΙΑΑΑΕΕ
ΑΑΓΑΥΑΙΕ ΟΑΕΡΕΑΑ ΑΑΑΑΟ ΙΑΙΕΙΑ ΑΑΓΟΑΟΑΕΕΟ ΤΕΙΑΟΕ,
ΟΙΛΑΕΕΥ ΑΓΕΟ ΟΑΙΑΑΙ ΙΕΡΑΙΟ ΙΟΑΑΟΑΑΑΟΕΕΟ ΟΑΟΟΟΟ. ΑΟΑΑΙ
ΑΑΙΙΛΑΕΓΑΟΑ, ΑΟΑΑΑΑΟΕΑ, ΟΙΑΙΟ ΟΑΕΡΕΑΑ ΟΑΟΑΕΕ ΟΑΑ×ΑΟΑΙΟ
ΑΑΑΙΕΟΑΙΕΕΟ ΑΙ ΑΟΑΕΑΑΟΕΟ. ΑΟΑΑ ΑΑΟΑΑΑΟΕΑ
ΙΟΑΑΟΑΑΑΟΕΕΟΕΑΕΟ ΑΑΙΑΟΑΕΕΕ ΟΑΟΑΕΕΟ ΟΑ×ΑΟΑΑΕΟ ΟΑΕΕΕΑΕ.
“ΟΑΟΑΕΑΑΕΙΟ ΟΕΟΑΕΕΟ ΟΑΙΑΟΕΕΕΟ ΟΑΘΟΙΥΑΟΙ ΕΙΑΑΘΟΕΟ” 44-Α
ΙΟΑΕΕΟ 26-Α ΙΑΒΕΕΕΟ ΕΑΓΑΙΑΑ, ΙΟΑΑΟΑΑΑΟΕΕ ΑΟΕΟ ΘΕΟΕ,
ΟΙΛΕΕΟ ΤΕΙΑΟΕΑΥ ΑΑΙΙΟΑΙΕΕΕΑ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙΟ ΑΑΙΑΙΟΥΟΙΑΑΑΕΕ
ΑΑΓΑΥΑΙΕ. ΟΑΟΑΕΑΑΕΙΟ ΟΕΟΑΕΕΟ ΟΑΙΑΟΕΕΕΟ ΕΙΑΑΘΟΕΟ 52-Α
ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2 ΙΑΒΕΕΕΟ ΕΙΑΕΕΟΟΕ ΑΑΓΑΟΟΑΑΕΕ ΕΕ ΑΑΙΙΑΕΟ, ΟΙ
ΟΑΑΑΕΑ ΘΕΟΕ, ΟΙΛΑΕΟΑΥ ΑΟΕΕ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΕΕ
ΟΕΑΑ ΟΑΑ×ΑΟΑΑ ΟΑΟΑΕΕ ΑΑ ΑΑΑΑ ΑΟΙΟΥΕ ΑΑΓΟΑΑΑΑΟΕΕ ΙΑΙΟΑ
ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΕΟ ΤΕΥΑΑ.

26. ΟΟΑΑΟΑΟΥΑΕΑ ΟΑΙΑΑΕ ΑΟΑΙΤΑΑΥ: ΟΑΑΑΙ ΓΙΟΙΕΟ
ΙΕΑΑΑΕΕ, ΑΑΙΑΟΑΕΕΕ ΟΑΟΑΕΕΟ ΑΑΙΙΟΑΙΑΕΟΕΑΕΟ ΑΟΕ-ΑΟΕΕ
ΑΟΥΕΑΑΑΕΕ ΘΕΟΙΑΑ „ΟΑΑΕΙΒΕ×Ι ΑΑ ΟΑΕΙΑΑΙ ΑΟΑΕΕ
ΑΟΥΕΑΑΕΙΑΕΟ” ΑΟΑΑΙΑΑ. ΑΟ ΑΕΙΑΑΕ, ×ΑΟΕΙ ΥΓΑΑΑ, ΑΟ
ΑΟΑΑΙΑΟ ΤΕΟΕ ΑΑ×ΕΙΕΥΕΑ, ΕΟΙΑΑΥ ΟΑΑΑΙ ΓΙΟΙΕΟ ΤΕΓΙΑΑΕΟΕΑΕΟ.
ΙΑΟΕΑΕΕΑ, ΕΟ ΟΙΑΕΕΑΕΟ ΙΙΕΥΑΑΟ ΟΑΑΕΑ Ο×ΕΑΑΑΕΟ ΑΥΑΓΕΟ ΑΑ
ΑΑΑΕΕ ΑΑΓΑΥΑΟΕΕΟ ΕΑΑΕΑΙ ΑΥΕΕΑΕΟ ΤΕΓΙΑΑΟ, ΙΑΑΟΑΙ ΑΟ ΙΟΕ
ΑΑΟΑΙΤΑΑ ΑΑΟ ΑΙΤΒΟΑΑΟ ΤΕΟ ΑΟΟΟ. ΑΙΑΟΕΑΙ, ΟΙΑΙΟΥ ΟΕΑΑ
ΑΥΕΓΕΥΙΑ, ΟΑΑΑΑΟΑΑ ΑΑΓΑΥΑΟΕΕΑΙ ΤΕΙΑΟΕΑΑΕ ΙΑΙ ΑΑΓΟΑΑΑΑΟΕΕ
ΟΕΓΑΟΟΕ ΟΑΕΡΕΑΑ ΟΑΕΡΕΙΟ. ΑΟΓΑΟΕΑΕΑ, ΟΑΟΡΕΑΑΑΕΕΑ ΑΙ
ΟΑΟΙΕΤΕΟ ΑΟΟΟΕ ΑΑΓΑΟΟΑΑΕΟ ΟΑΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΙ ΟΑΑΕΑΙΑΓΟΑΥΕΑ,
ΑΓΑΑ, ΕΟΓΑΑΥ ΕΙ ΟΑΙΕΑΑΑΑΕΟ ΑΙΤΒΟΑΑΑΑ ΟΑΙΕΑΕΑ, ΟΙΛΑΕΕΥ
ΑΟΑΕ ΑΑΟΑΙΤΑΑΑΑΑ ΟΓΑΑ ΕΟΓΑΟ ΤΕΥΓΑΟΕΕ. ΙΑΑΟΑΙ, ΕΙΑΑΟΙΟΕΑΑ,
ΟΓΑΑ ΑΑΙΙΕΟΕΥΑΓΙΟ ΤΕΟΕ ΟΟΑΕΕΕΟΑΙΑΟ ΑΙ ΟΑΕΑΘΟΟΟΑΑ
ΑΑΓΑΟΟΑΑΕΟ ΑΕΑΑΕΙΑΑ. ΙΑΟΕΑΕΕΑ, ΑΙ ΕΑΑΕΟΑΕΟΕΕΕ,
ΙΤΕΥΑΓΑΕΙΑΑΙΕ ΑΑΟΑΓΟΕΑΑ, ΟΙΛ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΟ ΑΥΓΕΥΓΟΕ
ΟΑΕΕΕΑΑΕ ΕΥΑΑΟ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙ, ΙΑΑΟΑΙ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙΟ ×ΟΙΟΥΕΑ
ΟΑΙΙΕ×ΑΟΑΕΑΑ ΕΙΕΕ, ΟΙΛ ΙΑΙ ΕΙΤΕΟΑΟΕ ΟΑΙΕΑΑΑΑΟΥΕ ΟΒΙΟΑΑ
ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΙΟ, ΑΟΑΑΙΑΟ ΕΟ ΑΟΑ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΕΟ ΤΕΑΟ ΑΟΑΕΑΑ
ΤΕΥΓΑΟΕΕ ΟΑΑΕΙΒΕ×Ι ΑΙ ΟΑΕΙΑΑΙ ΑΑΟΑΕ ΑΟΥΕΑΑΕΙΑΑ, ΤΕΟΕΑΕΟ
ΑΑΑΙΒΥΑΑΟΕΑ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΕΟ ΓΑΑΑ, ΙΑΟ ΑΟ ΟΑΟΡΕΑ ΕΑΑΕΟΕ ΓΑΑΑ-

ΟΟΑΕΕΕΕ ΑΓ ΟΑΑΑΟΕΑΑΕΟΑΙΑΟ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΙΟ ΑΙ ΥΓΑΕΟ
ΕΙ ΓΕΟΑΟΟΕΕ ΟΕΓΑΟΟΕ.

ΑΙ ΑΑΑΑ, ΠΙ ΕΑΓ ΑΓΑΕ ΕΑΓ ΠΑΑΑΕΕΟ ΓΕΓΑΟΕ ΓΕΕ ΟΧΟΙ
ΓΕΑΥΟΕΑ, ΟΑΥ ΟΧΟΙ ΕΓΟΑΓΟΕΟΕΑ ΟΑΟΑΑ ΑΑΑΓΕΑΓΕΟ ΟΧΕΑΑΑΟΕ.
ΕΑΓ ΠΑΑΑΕΕΟ ΑΕΕΟΟΕΑ ΑΕΑΑΟΕΑΑ, ΠΙ ΟΑΓΟΕΕΑ ΟΑΟΟΓΑΕΥΙΟ
ΟΑΑΕΓΡΑΑΓΑΕΓ ΓΕΓΑΟΕΟΕΑΑΑΕΕ, ΟΙ ΓΕΑΕΥ ΑΑΓΑΟΑΟΑΟ ΑΑΕΑΓ
ΓΕΟ ΓΕΑΟ ΕΙ ΓΕΟΑΟΟΕΕ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΟ ΓΕΥΑΑΕΟ ΑΟΥΕΑΑΕΓΑΟ,
ΑΑΟΑΟΑΑΕΓΑΟ, ΕΓΑΑΟΙ ΟΕΑΑ, ΠΙ ΘΑΕΑΘΑΟ ΟΘΓΕΑΓ ΒΑΟΠ ΑΑΑΓΑΟ,
ΕΟ ΟΑ ΑΓΓΑΕ ΕΘΓΑΑ ΓΕΟ ΓΕΓΑΟΕ ΑΑΟΑΑΑΟΕΕ.

ΕΓΕΟΑΕΑΕΟ, ΟΙ ΠΙ ΟΑΓΟΕΕΕΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑ ΑΑΓΑΟΑΟΑΕ
ΕΥΙΟ, ΕΑΓ ΠΑΑΑΕΕΟ ΑΕΕΟΟΑΑ ΑΑΕΑΑΟΕΑΑ, ΓΑΘΟΕΓΑΕΟΟΑΑ
ΑΑΟΑΑΑΑΑ ΑΑΑΑΕΓΙΟ ΟΑΟΑΑΓΕΟΕ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΑΑΑΕ ΕΑΓ ΓΥΕ.
ΟΑΕΑΓ ΠΑΑΑΕΓ ΔΟΓΥΑΟΥΕ ΑΑΓ ΕΘΓΟΕΕ ΠΙ ΟΑΕΟΑΑΑΕ ΑΓ
ΕΟΕΓΕΓΑΕΟΟ ΘΓ ΕΕΟΕΑΟΕΑΓ ΑΑΕΑΟΥΕΟΑΑΟΕΕ ΑΓ ΑΑΑΕ ΓΕΓΑΑΕ,
ΟΙ ΓΑΕΕΑΥ ΑΧΟΡΓΑΑ ΕΑΓ ΓΘΟΓ ΑΘΟΑΑΕ ΑΑ ΟΙ ΓΑΕΕΑ
ΟΑΑΕΑΓΑΓΟΑΥΕΑΥ ΕΑΓ ΓΥΕ ΑΟ ΠΙ ΓΑΑΟΑ, ΑΑΟ ΑΑΓ ΑΑΑΑ
ΠΙ ΟΑΓΟΕΕΕΟ ΓΕΑΟ ΕΙ ΓΕΟΑΟΟΕΕ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΟ
ΑΑΓΑΟΕΕΑΕΟΕΑΕΟ.

ΕΑΓ ΓΕΟ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΟΕΓΑΕΟ ΠΙ ΕΑΓ ΑΓΑ ΒΑΟΠ ΑΑΑΑΓΟ ΟΑΓ ΘΓΑΑΓ
ΕΓΟΟΟΘΥΕΑΟ ΕΑΓ ΠΑΑΑΕΕΟΑΕΑΕΟ, ΟΙ ΓΑΕΕΥ ΟΕΟΑΕΕΟΟΑΓΟΕΕΑΟΕΑ
ΓΙ ΟΓΑΑΟ ΕΥΑΑΟ ΑΑ ΑΓΑΑ ΑΟΙΟ ΕΟ ΒΑΟΠ ΑΑΑΑΓΟ ΟΑΓΕΥΟΑΑ
ΑΑΟΑΓΑΑΟ ΠΙ ΟΑΓΟΕΕΕΟΑΕΑΕΟ, ΟΙ ΓΑΕΕΥ ΟΕΟΑΕΕΟ ΟΑΓΟΕΕΕΟ
ΟΑΘΓΑΑΟ ΑΑΓΕΑΕΑΑΟ. ΕΑΓ ΠΑΑΑΕΕ ΑΑΕΑΑΟΕΕΑ, ΠΙ ΟΑΓΟΕΕΑΟ
ΓΑΘΟΕΓΑΕΟΟΑΑ ΓΑΕΕΑΑ ΑΑΟΑΑΕΓΙΟ ΧΑΟΕΑΑΕ, ΟΙ ΓΕΑΟΥΕΥ ΓΑΓ
ΟΓΑΑ ΕΓΓΘΑΑΓΟ.

ΑΓ ΓΑΟΕΑ, ΟΑΑΑΓ ΓΙ ΟΓΑ ΟΟΟΕΥΓ ΧΑΟ ΟΑΑΕΟΓΑΑΟ.

27. ΟΙ ΑΑΟΑΥ ΟΑΑΟΓ ΕΓΟΑΟΑΟΕΟ ΓΕΥΒΑΑ ΑΑΑΑ ΕΑΘΡΓ
ΕΓΟΑΟΑΟΥΕ ΕΓΟΑΓΟΕΟΟΕ ΟΑΟΑΑΕΕ, ΕΑΘΡΓ ΑΑ ΟΑΑΟΓ ΕΓΟΑΟΑΟΑΟ
ΟΥΟΕΟ ΑΓ ΓΕΑΟΟΕΕ ΑΑΕΑΓΟΕΟ ΟΑΟΑΓΟΟΥΟΓΑΕΑΑ, ΑΑΓΟΑΕΟΕΟΑΑΕΕ
ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕΑ ΕΙ ΓΕΟΑΟΟΕΕ ΟΧΕΑΑΕΟ ΟΟΟΕΧΑΟΓ ΑΑΓΕ ΑΥΑΕΟ ΟΑΑΕΑ
ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΟΑΕΑΓ ΠΑΑΑΕΓ ΑΑΘΕΑΟΕΟ ΟΑΘΓΑ. ΟΑΑΑΓ ΓΙ ΟΓΕΟ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΟ ΕΓΓΟΕΟΟΥΕΕΟ 21-Α ΓΟΑΕΕΑΓ ΟΑΟΑΑΓΕΟΓΑΕΟ
ΓΕΟΑΑΑΑΑΑ, ΕΑΓ ΠΑΑΑΑΕΕ ΑΟ ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΑ ΑΑΕΑΑΟΕΑΑΕΟΑΑΓ,
ΟΑΟΟΓΑΕΥΙΟ ΕΑΓ ΠΑΑΑΕΓΑΕΟ ΟΟΟΕΥΓ ΧΑ ΟΑΟΑΑΓΕΟΕ
ΕΓΓΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΑΑ ΟΑΓΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΘΟΕΓΥΕΘΑΑΕΟ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΕΕ.
ΑΓΑΟΕΑΓ, ΕΓΓΕΟΑΟΟΕΕ ΟΑΑΟΓ ΓΕΓΑΑΕΟ ΑΟΑΘΓΑΟΕΑΑ ΓΕΥΒΑΑΕΟ
ΘΑΟΑΕΑΕΟΟΑΑ, ΕΑΓ ΠΑΑΑΑΕΕ ΟΓΑΑ ΑΟΟΓΑΑΑΑΟ ΑΕΟΑΟΓΑΟΕΟΕΕ
ΓΑΘΑΓΕΓΑΑΕΟ ΟΑΓ ΟΑΑΑΑΑ, ΟΑΥ ΟΑΟΑΡΕΑΑΑΕΟ ΑΑΑΑΕΟ ΕΑΕΑΑ ΓΕΓΕΟ
ΓΕΥΒΑΑΟ ΑΑΑΓΕΑΓΕΟ ΟΧΕΑΑΑΕΑ ΟΧΟΙ ΟΓΓΕΟΥΑΕΓ ΟΑΕΥΟΑΑΕΟ
ΑΑΟΑΑ.

III

αΑΕΙΒΥΑΑΓΓΑΕΙΤΑΘ ΟΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΕΙΙΟΟΕΟΟΥΥΕΕΟ 89-Α
ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕΟ „Α" ΘΑΑΘΟΙΘΟΕΕΑ ΑΑ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΕΕ,
„ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΟΑΕΙΙΟΟΕΟΟΥΥΕΙ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙΤΟ ΟΑΟΑαΑΑ"
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΙΟΑΙΤΟΕΕ ΕΑΓΙΙΕΟ ΙΑ-19 ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕΟ
„Α" ΘΑΑΘΟΙΘΟΕΕ, 21-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΕΕ, 25-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-3
ΘΟΙΘΟΕΕ, 39-Α ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕΟ „Α" ΘΑΑΘΟΙΘΟΕΕ, 43-Α
ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2, ΙΑ-4, ΙΑ-7 ΑΑ ΙΑ-8 ΘΟΙΘΟΑΑΕΕ, „ΟΑΕΙΙΟΟΕΟΟΥΥΕΙ
ΟΑΙΑΟΕΑΕΒΑΟΙΤΑΑΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ" ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΕΑΓΙΙΕΟ 32-Α ΑΑ 33-Α
ΙΟαΕΑΑΕΕ,

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΟΑΕΙΙΟΟΕΟΟΥΥΕΙ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙΤ

Α Α Α Α Γ Ο:

1. ΑΟ ΑΑΕΙΑΥΙ ΧΕΕΑΑΟ ΙΙΘΑΕΑΘΑΑΑΕΟ ΑΑΑΕΕ αΕΙΥΑΕΑΕΥΑΕΕΕΟ,
 ΟΑΟΕΑΕ ΑΑΑΟΑΡΕΟΑ ΑΑ ΓΑΕΕ ΑΑΕΑΕΕΥΑΕΕΕΟ 384-Α ΙΙΙΟΕΕ
 ΟΑΑΕΟΟΟΕΟΑΑΟΕΕ ΕΙΙΟΟΕΟΟΥΥΕΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ
 ΘΑΟΕΑΙΑΙΤΟΕΟ ΒΕΓΑΑΥΙΤΑΑ;
2. ΑΕαΓΑΙΤΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΘΑΟΕΑΙΑΙΤΟΟ, ΑΙ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΟ
 ΟΑΙΤΟΕΑΥΕΙ ΓΑΒΕΕΥΕ ΑΥΙΕΥΙΟΕΕ ΑΑΟΑΙΤΑΑΑΕΟ
 ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΕΕ, ΟΑΕΟΓΑΑΕΥΙΤΟ ΙΙΘΙΑΑΕ ΕΑΓΙΙΓΑΑΑΕΙΤΑΕΟΑ ΑΑ
 ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΟΕΟαΕΕΟ ΟΑΙΑΟΕΕΕΟ ΕΙΑΑΘΟΕΟ 52-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2
 ΓΑΒΕΕΕΟ ΟΟΟΕΥΙ ΧΑ;
3. ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ ΡΑΕΑΥΕΑ ΟΑΕΙΙΟΟΕΟΟΥΥΕΙ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙΤΟ
 ΟαΑΓΙΓΑΑ ΓΕΟΕ ΟΑαΑΟΙ Α ΑΑΙΤΥαΑΑΑΕΟ ΙΙΓΑΓΟΕΑΑΓ;
4. ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ ΟΑΑΓΕΙΤΑ ΑΑ ΑΑΟΑΥΕΑΟΑΑΑΟ ΑΓ ΑΑΑΟΕΓαΑΑΟ ΑΟ
 ΑΘΑΑΓΑΑΑΑΟΑΑΑ;
5. ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΟ ΘΕΟΕ ΑΑΑΑΑΑΓΙΤΟ ΓαΑΟΑΑΑΟ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ
 ΘΑΑΕΕΑΑΓΟΟ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΓΕΑΑΟΓΑΑΟ ΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΟΑΕΑΓΑΟ
 ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙΤΟ;
6. ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΟ ΟΑΕΑΓΙΓΑΑΑΕΙ ΓΑΥΓΑΥΕ"
 ΑΑΙΤΟΑΑΥΓΑΑΟ 15 ΑΥΕΟ ΑΑΑΑΥΕ.

ΕΙ ΕΑΑΕΕΟ ΒΑΑΟΑΑΕ: ΑΑαΟΑΓΑ ΑΑΑΟΑΓΕΑ (ΟαΑΓΙΓΕΟ ΕΑΑΓαΑΓΙΓΑΟΑ),
ΘΑΕΑΑΑΓ ΑΟΑΓΑΡΑ (ΙΙΓαΟΑΓΑΑΑΕΕ ΙΙΟΑΙΑΟΕΕΑ),
ΑΑΟΑΟΕΙ Γ ΑΕΓΕΡΑ.

**ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΊ Ο ΊΊ ΘΑΕΑΘΑ ΙΑΕΑ ΓΑΕΑΡΑ ΑΑ ΟαΑΑΑΕ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΊ Ο ΘΑΟΕΑΙΑΓΙΟΕΟΑ ΑΑ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΊ Ο ΘΘΑΕΕΑΓΙΟΕΟ ΒΕΊΑΑΥΙΑΑΑ**

1 2/2-389

θ. ΑΑΕΟΤΕ, 2007 ΒΕΕΟ 26 ΊΘΟΊΤΑΟΕ

ΕΊ ΕΑΑΕΕΟ ΟΑΙΑΑΑΓΕΊΑΑ:

ΑΑΟΕΕ ΕΊ ΕΑΡΑ – ΟαΑΊΤΕΟ ΕΑΑΊαΑΊ ΙΑΟΑ;

Ί ΕΑΘ ΟΕαΕΊΑΑΑ – ΒΑΑΟΕ, ΊΊ ΙαΟΑΊΑΑΑΕΕ ΊΊ ΟΑΙΑΟΕΕΑ;

αΊ ΓΕ αΑΥΟΟΕΑΊΕ – ΒΑΑΟΕ.

ΟαΑΊΤΕΟ ΙΑΕΑΓΕ: ΑΑΟΑαΑΊ ΟΑΕΕΑΑΑΑ.

ΟΑΘΤΕΟ ΑΑΟΑΑΕΕΑΑ: ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΊ Ο ΊΊ ΘΑΕΑΘΑ ΙΑΕΑ ΓΑΕΑΡΑ ΑΑ ΟαΑΑΑΕ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΊ Ο ΘΑΟΕΑΙΑΓΙΟΕΟΑ ΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΊ Ο ΘΘΑΕΕΑΓΙΟΕΟ ΒΕΊΑΑΥΙΑΑΑ.

ΑΑΑΕΟ ΟΑΑΑΓΕ: „ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΑΑΓΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ“ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΊ Ο 2004 ΒΕΕΟ 21 ΑΑΕΑΙΑΟΕΟ ΕΑΊ ΓΕΟ 87-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2, ΙΑ-3 ΑΑ ΙΑ-4 ΘΟΊΘΟΑΑΕΟΑ ΑΑ „ΟΑαΟΊ ΟΑΙΑΟΕΕΕΟ ΕΟΟΕΑΕΟΕΕ ΘΕΟΕΟ – ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΟΑΑΑΊΓΑΓΕΕΑΑΕΊ ΑΒΑΘΑΑΟΕΑΑΕΟ ΟΑΘΟΊΟΕΟ ΊΊ ΑΑΕΑΊΑΕΟ ΟΑΊΟΟΟΕΑΑΕΕΟΑ ΑΑ ΧΑΕΟΕΟΑΟΕΟ ΑΑΕΑΊΕΟ ΊΊ ΑΑΕΑΊΑΕΟ ΟΑΊΟΟΟΕΑΑΕΕΟ ΟΧΕΑΑΑΊΊΟΕΕΑΑΕΟ ΑΑΓΟΑΜΕΥΑΟΕΟΑ ΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΊ Ο ΘΘΑΕΕΑΓΙΟΕΟ ΑΕΊ ΑΕΑΟΕΕ ΑΟΡΑΊΑΑΟΕΑΑΕΟ ΓΑΒΕΕΊΑΟΕΑ ΡΑΕΑΑΑΕΑΟΑΟΕΑΑ ΑΑΊΊ ΥαΑΑΑΑΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ“ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΊ Ο ΘΘΑΕΕΑΓΙΟΕΟ 2005 ΒΕΕΟ 8 ΕΑΊΕΟΕΟ 1 473 ΑΟΡΑΊΑΑΟΕΑΑΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ, ΙΑ-2, ΙΑ-3, ΙΑ-4 ΘΟΊΘΟΑΑΕΟΑ ΑΑ ΙΑ-5 ΘΟΊΘΟΕΟ „Α“ ΘΑΑΘΟΊΘΟΕΟ ΕΊ ΓΟΟΕΟΟΥΕΟΟΊΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΊ Ο ΕΊ ΓΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΙΑ-17 ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΘΟΊΘΟΕΑΊ, ΙΑ-19 ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΑΑ ΙΑ-3 ΘΟΊΘΟΑΑΕΑΊ, 24-Α ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΑΑ ΙΑ-4 ΘΟΊΘΟΑΑΕΑΊ, 30-Α ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΑΑ ΙΑ-4 ΘΟΊΘΟΑΑΕΑΊ, 34-Α ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΘΟΊΘΟΕΑΊ ΑΑ 35-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΊΘΟΕΑΊ ΊΕΊΑΟΕΑΑΕΕ.

ΟΑΘΤΕΟ ΑΑΓΑΕΕΑΑΕΟ ΊΊ ΓΑΒΕΕΑΊΕ: ΊΊ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΕ: ΙΑΕΑ ΓΑΕΑΡΑ, ΕΑΓΑΕΕ ΟΑΓΑΡΑ, ΕΑΓΑΕΕ ΕΕΕΑΥΑΕΟΥΑΕΕΕ, ΑΓΕΊ Ο ΑΑΕΑΥΑΕΕΕΕ, ΕΟΑΕΕΕ ΑΊ ΙΑΟΕΕΕ, ΑΟΟΑΑ αΟΊΑΟΟΕΡΑ, ΑΕΡΕΓΑ ΟΑΑΑΓΑΕΕ, ΙΑΟΑΑ αΕΑΕΑΡΑ, Ί ΕΑΘ ΙΑΕΘΑΡΑ, αΑΓΑΕ ΙΑΑΊ ΓΕΑ, ΕΑΟΕ ΘΟΟΑΡΑ, ΕΑΓΑΕ αΊ ΕΊΑΟΑ, ΑΑΕΑ ΑΊ ΕΕΡΑ, Ί ΕΑΑ ΙΑΓΕΥΑΕΟΥΑΕΕΕ, ΑΑΑΕΕ ΘΑΘΘΑΥΑΡΑ, ΕΑΟΕ ΑΊ ΑΊ ΕΑΡΑ, ΑΟΟΑΊ ΑΟΑΕΑΊΕ, ΊΊ ΑΑΟ αΑΓΑΟΥΕΑ; ΊΊ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΒΑΘΊΊ ΙΑΑΑΑΊΑΕΕ ΙΑΕαΑΕ ΘΑΟΑΟΑΕΑ; ΊΊ ΘΑΟΟαΕΟ – ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΊ Ο ΘΑΟΕΑΙΑΓΙΟΕΟ ΒΑΘΊΊ ΙΑΑΑΑΊΕΑΑΕ ΑΑΕΑΟ ΟΑΊΘΟΑΕΕΑΊΕ, ΕΑΑΑΊ ΕΑΟΘΑΡΑ ΑΑ ΕΊ ΟΑΑ ΕΊ ΊΑΥΑΕΕΕ; ΊΊ ΘΑΟΟαΕΟ – ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΊ Ο ΘΘΑΕΕΑΓΙΟΕΟ ΒΑΘΊΊ ΙΑΑΑΑΊΑΕΕ ΕΑΑΊ ΘΑΘΘΑΥΑΡΑ; ΊΊ ΒΊΑ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΊ Ο ΘΑΟΕΑΙΑΓΙΟΕΟ ΑΑΓΑΕΕΑΑΕΟ, ΙΑΥΓΕΑΟΑΑΕΟ, ΕΟΕΟΟΟΕΟΑ ΑΑ ΘΟΊΘΟΕΟ ΕΊ ΓΕΟΑΟΕΟ ΕΑΑΊαΑΊ ΙΑΟΑ ΊΊ ΑΑΟ ΑΟΕΑΑΕΑΥΑΕΕΕ.

1. ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑΑΙΑ, ΕΑΤΑ αΑΑαΕΟΥΑΕΕΕΟ ΟΑαΕΤΙΑΕΟ ΕΑΕΕΕΟΕΟ ΟΑαΕΤΙΒΕ×Ι ΟΓΕΑΑΟΟΕΟΑΟΕΟ ΘΟΙ×ΑΟΙΟ-ΙΑΟΒΑΑΕΑΑΕΑΙΑ, ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΤΙΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕΕ (ΟΑΑΕΟΟΟΥΑΥΕΕΟ 1 389) ΤΙ ΙΑΘΕΑΟ 2006 ΒΕΕΟ 30 ΙΑΕΟΟ. ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΟΤΟΑΑΕΑΟΙ ΑΑ, 14 ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑ ΕΥΙ ΕΑΤΑ αΑΑαΕΟΥΑΕΕΕΟ ΟΑαΕΤΙΑΕΟ ΕΑΕΕΕΟΕΟ ΟΑαΕΤΙΒΕ×Ι ΟΓΕΑΑΟΟΕΟΑΟΕΟ ΙΑΘΕΑΕΟ ΟΤΑΥΕΑΟΕ ΙΟΑΑΙΤΙΟ (ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΤΙΟ ΘΟΑΑΕΑΑΙΟΕΟ 2001 ΒΕΕΟ 13 ΕΑΕΕΟΕΟ 1 277 ΑΟΡΑΙΑΑΟΕΑΑΕΕ ΑΑΙΘΕΕΥΑΑΟΕΕ ΒΑΟΑΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΙΕΟΑΑ) – ΟΓΕΑΑΟΟΕΟΑΟΕΟ ΑΕΑΕ ΟΑΑαΙΟ ΒΑΑΟΕ. ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΙΑΒΕΕΕ, 13 ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑ ΕΥΙ ×ΑΕΟΕΟΑΟΕΟ ΟΑΑαΙΟ ΒΑΑΟΕ, αΙ ΕΙ ΑΘΕΕ ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑ, α. ΙΑΑΙ ΙΕΑ – ×ΑΕΕΕΕΟ ×ΑΕΟΕΟΑΟΕΟ ΑΑΕΑΙΕ.

2. ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΤΙΟ ΙΑΙ ΟΑ ΕΙ ΕΑΑΕΑΙ 2006 ΒΕΕΟ 22 ΕΑΙΕΟΟ 1 2/7/389 ΟΑΙΘΙΤΙ ΟΑΙΤΑΒΑΟΕΕ ΑΟΟΑΑΕΕΑΑ ΑΑΙΟΑαΕΕΑΑΕΑΑ ΙΕΕΥΙ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕ ΕΙ ΙΑΒΕΕΟΥΕ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΟΑΑαΑΙ ΑΑ „ΟΤΑΥΕΑΟΕ ΑΑΤΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑαΑ” ΕΑΤΙ ΙΕΟ 87-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2, ΙΑ-3 ΑΑ ΙΑ-4 ΘΟΙΘΟΑΑΕΟΑ ΑΑ „ΟΑαΟΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΕΟΟΕΑΕΟΕΕ ΘΕΟΕΟ – ΟΤΑΥΕΑΟΕ ΟΑΑΑΙΤΑΤΑΕΕΑΑΕΤΙ ΑΒΑΘΑΑΟΕΑΑΕΟ ΟΑΘΟΙΘΕΟ ΤΙ ΑΑΕΑΙΤΑΕΟ ΟΑΙΟΟΟΕΑΑΕΕΟΑ ΑΑ ×ΑΕΟΕΟΑΟΕΟ ΑΑΕΑΙΕΟ ΤΙ ΑΑΕΑΙΤΑΕΟ ΟΑΙΟΟΟΕΑΑΕΕΟ Ο×ΕΑΑΑΙΤΙΘΕΕΑΑΕΟ ΑΑΙΟΑΕΥΑΘΕΟΑ ΑΑ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΤΙΟ ΘΟΑΑΕΑΑΙΟΕΟ ΑΙ ΑΕΑΘΕΕ ΑΟΡΑΙΑΑΟΕΑΑΕΟ ΙΑΒΕΕΤΑΟΕΑ ΡΑΕΑΑΑΕΑΘΑΘΕΑΑ ΑΑΙΤΙ ΥαΑΑΑΑΕΟ ΟΑΟΑαΑ” ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΤΙΟ ΘΟΑΑΕΑΑΙΟΕΟ ΑΟΡΑΙΑΑΟΕΑΑΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ, ΙΑ-2, ΙΑ-3 ΑΑ ΙΑ-4 ΘΟΙΘΟΑΑΕΟΑ ΑΑ ΙΑ-5 ΘΟΙΘΟΕΟ „Α” ΘΑΑΘΟΙΘΟΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΑΟ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΤΙΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΙΑ-17 ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΘΟΙΘΟΕΑΙ, ΙΑ-19 ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΑΑ ΙΑ-3 ΘΟΙΘΟΑΑΕΑΙ, 24-Α ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΑΑ ΙΑ-4 ΘΟΙΘΟΑΑΕΑΙ, 30-Α ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΑΑ ΙΑ-4 ΘΟΙΘΟΑΑΕΑΙ, 34-Α ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΘΟΙΘΟΕΑΙ ΑΑ 35-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΕΑΙ ΙΕΙΑΘΕΑΑΕΕ. ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΤΙΟ ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΤΙΟ ΙΑΙ ΟΑ ΕΙ ΕΑΑΕΕΟ ΙΕΑΟ 1 389 ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΑΟΟΑΑΕΕ ΑΑΙαΕΕΑΑ ΑΑΕΙΑΘΕΑ 2007 ΒΕΕΟ 23, 24, 31 ΙΑΕΟΕΟ ΑΑ 1, 12, 21, 25, 26 ΕΑΙΕΟΕΟ ΟαΑΙ ΙΑΑΑΕ.

3. ΑΑΟΥΕΑΘΑΑΘΕΕΑ „ΟΤΑΥΕΑΟΕ ΑΑΤΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑαΑ” ΕΑΤΙ ΙΕΟ 87-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2, ΙΑ-3 ΑΑ ΙΑ-4 ΘΟΙΘΟΑΑΕ. 87-Α ΙΟαΕΕ ΟΑΕΟ ΕΑΤΙ ΙΕΟ XV ΕΑΑΕ – „ΑΑΟΑΑΙΑΑΑΕΕ ΑΑΑΘΕΑΑΑΕ” ΑΑ ΑΒΑΘΟΕΑΑΑΟ ΑΑΟΑΑΙΑΑΑΕ ΘΑΘΕΙ ΑΥΕ ΟΤΑΥΕΑΟΕ ΟΑΑΑΙΤΑΤΑΕΕΑΑΕΤΙ ΑΒΑΘΑΑΟΕΑΑΕΟ ΙΑΘΕΑΕΟ ΟΑΕΕΕαΑΑΟ. 87-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΕΟ ΕΑΙΤΑΙΑΑ, „ΟΤΑΥΕΑΟΕ ΑΑΤΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑαΑ” ΕΑΤΙ ΙΕΟ ΡΑΕΑΥΕ ΟΑΟΑΕΑ ΕΒΑΑΑΟ ΟΑαΟΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΕΟΟΕΑΕΟΕΕ ΘΕΟΕΟ – ΟΤΑΥΕΑΟΕ ΟΑΑΑΙΤΑΤΑΕΕΑΑΕΤΙ ΑΒΑΘΑΑΟΕΑΑΕΟ ΟΑΘΟΙΘΕΟΑ ΑΑ ×ΑΕΟΕΟΑΟΑΑΕΟ ΑΑΕΑΙΤΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑΙΤΙΘΕΕΑΑΕΟ ΑΑΑΑΙΑ ΟΑΒΥΑΑΟΑΟ. ΑΙΑΑΑ ΘΟΙΘΟΕΕ ΑΟΕΟ ΤΙ ΒΑΘΟΕΑΑΑΘΕΕ ΟΑΘΟΙΘΕΟΑ ΑΑ ΑΑΕΑΙΕΟ Ο×ΕΑΑΑΙΤΙΘΕΕΑΑΕΟ

ΑΑΑΑΙΤΑΑ ΟΑΒΑΑΟΕΟ ΟΑΙΟΕΕΑΟΕΑΕ ΑΑ×Ι ΟΙΑΕΟ ΟΑΕΕαΕ,
ΕΑΙΤΑΑΑΙ ΑΑΕΑ ΑΑΓΕΥΑΓΕΟΑ ΑΑ ΕΑΙΤΑΑΑΙ ΑΕΑΑΙ ΑΑΕΑΑΕΟ×ΕΑΕΟ
ΑΟΙ ΑΑΕΕΕ ΒΑΟΕ. 87-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-3 ΘΟΙΘΟΕ ΟΑΑΑΑΑ ΟΑΑΟΙ
ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΕΟΟΕΑΕΟΕΕ ΘΕΟΕΟ – ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΟΑΑΑΓΙΑΓΕΕΑΑΕΙ
ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΕΟ ΙΑΟΕΑΕΟ Ι ΟΑΑΓΙ ΑΑΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΑΟΥΑΑΓΑΟ. „ΟΙΑΥΕΑΟΕ
ΑΑΓΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ” ΕΑΓΙ ΠΑ ΑΑΕΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑ ΟΙΑΥΕΑΟΕ
ΟΑΑΑΓΙΑΓΕΕΑΑΕΙ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΕΟ ΙΑΟΕΑΕΟ Ι ΟΑΑΓΙ ΕΑ
ΑΟΟΑΑΟΕΕΟΑΑΙ ΑΑΓΟαΑΑΑΑΟΕΕ ΟΟΟΘΟΟΟΑ, ΟΑΘΙΓΕΟ ΒΑΟΕ ΑΑ
Ο×ΕΑΑΑΙΓΙ ΟΕΕΑΑΑ ΑΑ ΑΙ Ι ΟΑΑΓΙ ΕΑ ΘΕΟΑΑΕΕ ΑΟΥΑΑΓΑΕΟ ΟΑΟΑΟΑΕΟ
ΑΑΑΑΑ ΑΑΑΑΑΕΙΑ ΑΟΑ ΟΑΑΕΑΓΑΟ 2 ΒΑΕΕ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΑΙΓΙ ΘΙΑΑΑΑΕΑΑΙ. ΙΑ-3
ΘΟΙΘΟΕΟ ΕΙ ΑΕΕΟΟ ΑΑΑΟΡΑΕΑΑΑΟ ΒΑΟΙΤΑΑΑΑΙΟ 87-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-4
ΘΟΙΘΟΕ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΟΑΑΑΑΑΑ ΘΕΟΑΑΕΕ ΑΟΥΑΑΓΑΕΟ ΠΙ ΙΑΑΑΓΙ ΑΟΑΘΟ –
ΕΙ ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΟΑΑΑΓΙΑΓΕΕΑΑΕΙ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΑΑΕΟ ΙΕΑΘ, ΟΙ ΙΑΕΕΑΥ
ΑΘΑΕ ΟΑΑΟΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΕΟΟΕΑΕΟΕΕ ΘΕΟΕΟ ΟΟΑΟΟΕ,
ΑΑΓΑΕΕΑΑΕΟΑ ΑΑ ΙΑΥΓΕΑΟΑΑΕΟ ΟΑΓΕΓΕΟΟΟΙ ΟΑΕΑΕΟ „ΟΙΑΥΕΑΟΕ
ΑΑΓΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ” ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΟΑΟΑΑΙΓΕΟΕ ΑαΑΕΕ ΒΑΟΑΑΑΑΕΟ
ΑΑΟΑΙΘΕΕΥΑΑΕΑΑ ΒΑΟΑΑΑΙΟ.

4. „ΟΑΑΟΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΕΟΟΕΑΕΟΕΕ ΘΕΟΕΟ – ΟΙΑΥΕΑΟΕ
ΟΑΑΑΓΙΑΓΕΕΑΑΕΙ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΕΟ ΟΑΘΟΙΘΕΟ ΠΙ ΑΑΕΑΙ ΑΕΟ
ΟΑΙΟΟΟΕΑΑΕΕΟΑ ΑΑ ×ΑΕΟΕΟΑΟΕΟ ΑΑΕΑΓΕΟ ΠΙ ΑΑΕΑΙ ΑΕΟ
ΟΑΙΟΟΟΕΑΑΕΕΟ Ο×ΕΑΑΑΙΓΙ ΟΕΕΑΑΕΟ ΑΑΓΟΑΑΕΥΑΟΕΟΑ ΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο
ΘΟΑΕΕΑΓΙΘΕΟ ΑΕΙ ΑΕΑΘΕΕ ΑΟΡΑΓΑΟΕΑΑΕΟ ΙΑΒΕΕΙ ΑΟΕΑ
ΡΑΕΑΑΑΕΑΟΑΟΕΑΑ ΑΑΓΙ ΥαΑΑΑΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ” ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο
ΘΟΑΕΕΑΓΙΘΕΟ ΑΟΡΑΓΑΟΕΑΑΕΟ ΙΕΑΓΕΑ ΙΑΟΕΑΕΟ ΑαΑΕ Ι ΟΑΑΓΙ ΕΑ
ΑΟΥΑΑΑΙΤΑΑ ΟΑΘΟΙΘΕΟΑ ΑΑ ΑΑΕΑΓΕΟ ΠΙ ΑΑΕΑΙ ΑΕΟ ΟΑΙΟΟΟΕΑΑΕΕΟ
Ο×ΕΑΑΑΙΓΙ ΟΕΕΑΑΕΟ ΑΑΓΟΑΑΕΥΑΟΑ. ΑΟΡΑΓΑΟΕΑΑΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΘΟΙΘΟΕ
ΓΕΕΕΕΑΑΟΕΕΑ, ΟΙ ΠΙ „ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΑΑΓΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ” ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο
ΕΑΓΙ ΓΕΟ 87-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΑΑ ΑΑΓΕΥΓΟΕΕ
ΘΕΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑΙΓΙ ΟΕΕΑΑΑ ΑΑΓΕΟΑΑΕΥΑΟΑΑΑ ΑΙΑΑΑ ΑΟΡΑΓΑΟΕΑΑΕΟ ΙΑ-2
ΑΑ ΙΑ-3 ΘΟΙΘΟΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΙΓΕΟΑΑ. ΑΟΡΑΓΑΟΕΑΑΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΕ,
ΕΙ ΓΕΟΑΟΟΕΑΑ ΕΕ – „Α” – „Β” ΘΑΑΘΟΙΘΟΑΑΕ, ΟΑΓΙ ΕΑΕΕΕΕΑ
ΟΑΑΟΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΕΟΟΕΑΕΟΕΕ ΘΕΟΕΟ – ΟΙΑΥΕΑΟΕ
ΟΑΑΑΓΙΑΓΕΕΑΑΕΙ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΕΟ ΟΑΘΟΙΘΕΟ ΠΙ ΑΑΕΑΙ ΑΕΟ
ΟΑΙΟΟΟΕΑΑΕΕΟ Ο×ΕΑΑΑΙΓΙ ΟΕΕΑΑΑΓΕ. ΟΑΑΟΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ
ΕΟΟΕΑΕΟΕΕ ΘΕΟΕΟ – ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΟΑΑΑΓΙΑΓΕΕΑΑΕΙ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΕΟ
×ΑΕΟΕΟΑΟΕΟ ΑΑΕΑΓΕΟ ΠΙ ΑΑΕΑΙ ΑΕΟ ΟΑΙΟΟΟΕΑΑΕΕΟ
Ο×ΕΑΑΑΙΓΙ ΑΑΕΑΙ ΑΑΑΕ ΑΑΓΟΑΑΕΥΑΟΟΕΕΑ ΟΑΑΑΑΙ ΑΟΡΑΓΑΟΕΑΑΕΟ ΙΑ-3
ΘΟΙΘΟΕΟ “Α”-“Ε” ΘΑΑΘΟΙΘΟΑΑΕΕ. ΑΟΡΑΓΑΟΕΑΑΕΟ ΙΑ-4 ΘΟΙΘΟΕΕ
ΑΑΑΑΓΕΕΕΑ ΟΑΘΟΙΘΕΟΑ ΑΑ ΑΑΕΑΓΕΟ ΠΙ ΑΑΕΑΙ ΑΕΟ ΟΑΙΟΟΟΕΑΑΕΕΟ
ΓΕΑΘ ΑΙΑΑΑ ΑΟΡΑΓΑΟΕΑΑΕΟ ΙΑ-2 ΑΑ ΙΑ-3 ΘΟΙΘΟΑΑΕΕ
ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΑΟΕΕ Ο×ΕΑΑΑΙΓΙ ΟΕΕΑΑΑΑΕΟ ΑΑΓΑΓΙ ΟΥΕΑΕΑΑΕΟ ΑΑΑΑ.
ΟΑΘΟΙΘΕΟ ΠΙ ΑΑΕΑΙ ΑΕΟ ΟΑΙΟΟΟΕΑΑΑΕΕ ΕΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑΙΓΙ ΟΕΕΑΑΑΑΟ

ΑΑΙ ΟΥΕΑΕΑΟ ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΟΑΑΠΙΤΑΕΕΑΕΙ ΑΒΑΟΑΟΕΑΕΟ
ΟΑΟΑΑΙΕΟΕ ΙΑΘΕΑΕΟ ΙΟΑΑΙΟ ΑΟΥΑΑΙΑΑ, ΑΙΕΙ ΑΑΕΑΙΕΟ
ΙΙΑΕΑΙΕΟ ΟΑΙΟΟΕΑΑΕΕ – ΧΕΟΕΟΑΟΕΟ ΟΑΟΙΑΕΟΕ ΙΙΑΟΕΑΕΕ
ΟΟΑΕΘΟΕΟ ΑΟΥΑΑΙΑΑ. ΑΟΡΑΙΑΟΕΑΕΟ ΙΑ-5 ΙΟΑΕΕΟ „Α“ ΘΑΘΟΙΘΟΕΟ
ΟΑΟΑΑΙΕΟΑ, ΡΑΕΑΑΕΟΑΟΕΑΑ ΟΑΕΕΑΕΑ „ΕΑΙΑ ΑΑΑΑΕΟΥΑΕΕΟ
ΟΑΑΕΙΕΟ ΕΑΕΕΟΕΟ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΟΙΕΑΟΟΕΟΑΟΕΟ ΟΑΟΟΟΕΟ
ΟΑΟΑΑΑ“ ΟΘΑΟΕΑΕΙΟ ΘΟΑΕΕΑΙΟΕΟ 2001 ΒΕΕΟ 13 ΕΑΕΕΟΕΟ
1 277 ΑΟΡΑΙΑΟΕΑΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΕ, ΟΙΙΕΕΕΑΥ ΑΑΙΟΕΕΥΑΟΕΕ ΕΥΙ
ΕΑΙΑ ΑΑΑΑΕΟΥΑΕΕΟ ΟΑΑΕΙΕΟ ΕΑΕΕΟΕΟ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ
ΟΙΕΑΟΟΕΟΑΟΕΟ ΒΑΟΑΑΑ.

5. ΙΙΟΑΟΥΑΕΑ ΒΑΟΙΙΑΑΑΙΕΕΟ ΑΕΟΕΕ, ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟΕ
ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΑΟΑΟΥΑΑΑΑ ΥΙΙΑ ΑΑ ΑΟΑΑΕΕΑΑ ΑΑΙΟΑΕΕΑΕΑΑ ΙΕΥΑΑ
ΑΟΕΕΟΑΙΟ ΟΑΑΑΙ ΙΙΟΙΑΑΕΕ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΕ ΑΥΟΕΕ ΟΕΑΕΑΑΕΟ
ΑΑΕΥΙ ΧΕΟΑ ΑΑ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΟΑΟΑΑΙΕΟ ΙΟΑΕΑΕΑΙ ΟΑΙΑΑΕΙΕΟ
ΑΥΕΑΟΑΑΟ. ΟΑΟΑΑΙΕΟΑ, ΑΟΑΟΒΙΘΕΑ ΙΙΘΑΟΑΕΟ ΙΟΕΕΥΑΑ ΕΙΕΟ
ΕΑΙΑΑΕΑ, ΟΙΙ ΑΟ ΑΑΙΑΙΟΥΕΑΑΟΕΑ ΟΑΟΑΑ ΑΟΕΑΟΕ ΟΧΕΑΑΑΟΥΕ.
ΑΟΟΑΕΕΕ ΑΑΙΑΕΕΑΕΟΑ ΙΑΙ ΟΙΑΑ ΑΑΟΑΑΟΕΙΟ ΟΧΕΑΑΑΟΥΕ ΟΑΟΑΕΟ
ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙΑ ΑΑ ΑΑ ΕΟ, ΟΙΙ ΟΑΟΑΑ ΑΟ ΙΙΙΑΑΟΑ.

ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΟΑΑΠΙΤΑΕΕΑΕΙ ΑΒΑΟΑΟΕΑΑ ΟΙΑΑ
ΧΟΙΘΥΕΙ ΙΕΟΑΑΑΟ ΑΑΙΙΕΟΑΟΕΟΕ ΘΟΕΙΥΕΑΕΟ ΟΑΧΟΡΑΕΑ.
ΟΑΑΑΙ ΙΙΟΙΑΑΕΟ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙΑΕΟ ΟΑΧΟΑΑ ΟΙΑΑ ΙΙΑΑΟ
ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΙΑ-5 ΙΟΑΕΕΑΙ ΕΑΟΥΕΟΕ. ΕΑΟΡΙΑ, ΟΑΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΙ
ΟΑΟΙΑΟΕΕΙΙ ΟΙΑΑ ΑΑΕΕΑΕΕΟΒΕΙΟ ΒΑΟΙΙΑΑΑΙΕΙΑΕΕΕ
ΑΑΙΙΕΟΑΟΕΕΟΑ ΑΑ ΟΑΑΕΑΙ ΟΑΑΟΑΙΕΟΑΟΕΟ ΘΟΕΙΥΕΑΕ.
ΙΙΟΑΟΥΑΕΑΑΕ ΕΑΕΕΑΙ, ΟΙΙ ΒΑΟΙΙΑΑΑΙΕΙΑΕΕΕ ΑΑΙΙΕΟΑΟΕΟ
ΘΟΕΙΥΕΘΕ „...ΟΑΑΑΟ ΟΑΧΟΡΑΕΑΑ ΟΑΟΕΑΑΕΙΥΕ ΟΙΑΥΕΑΟΕ
ΟΑΑΠΙΤΑΕΕΑΕΙ ΑΒΑΟΑΟΕΑΑΑΕΟ ΟΑΘΙΕΑΙΑΟ...” ΑΑ ΟΑΑΑΙ
ΙΙΟΙΑΑΙΑ ΑΕΥΑΟ „...ΙΙΟΑΟΥΑΕΑΑΕΟ, ΟΙΑΙΟΥ ΑΑΕΑΕΟ ΟΑΙΑΑΑΙΑΕ
ΟΟΑΕΘΟΑΕΟ ΟΧΕΑΑ ΕΥΙΟ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΑΑΕΕΟΟΧΕΑΕΟ ΒΥΑΟΙ...”.

ΟΑΟΙΕΑΟΟΕΟΑΟΙ ΑΑΟΙ ΙΙΙΕΕΟ ΟΙΕΑΑΟΑΟ ΘΕΟΙΑΟ ΒΑΟΙΙΑΑΑΙΟ
ΟΑΟΙΕΑΟΟΕΟΑΟΙ ΟΑΕΙΑΑΙΑΕΟ ΙΙΙΑΒΕΕΑΙΑΑ ΟΙΕΑΑΟΟΕΟΑΟΕΟ
ΙΑΘΕΑΑΑΙΑΑΙΑΟΥΕ. ΟΑΑΑΙ ΙΙΟΙΑΑΕΕ ΑΑΙΑΙΟΥΕΑΑ ΕΑΙΑ
ΑΑΑΑΕΟΥΑΕΕΟ ΟΑΑΕΙΕΟ ΕΑΕΕΟΕΟ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΟΙΕΑΑΟΟΕΟΑΟΕΟ
ΑΑΟΙ ΙΙΙΕΕΟ ΑΑΕΥΙ ΧΑ ΙΟΙΑΑΑΑΟΕ ΒΕΕΟ ΑΑΙΑΑΕΙΑΟΥΕ. „ΟΙΑΥΕΑΟΕ
ΑΑΙΑΕΕΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ“ ΕΑΙΙΙΕΟ ΡΑΕΑΟΥΕ ΟΑΟΑΕΟ ΟΑΙΑΑ,
ΟΙΕΑΑΟΟΕΟΑΟΕΟ ΑΕΑ ΟΑΑΙΟ, ΟΙΙΑΕΕΥ, ΟΙΕΑΑΟΟΕΟΑΟΕΟ ΙΙΘΙΑΕ
ΒΑΟΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΙΕΟΑΑ, ΕΥΙ ΙΑΘΕΑΕΟ ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΑΟΥΑΑΕΕΕ ΙΟΑΑΙ,
ΟΑΙΟΥΑΙ ΟΑΑΙΑΑΕ ΑΟ ΙΙΒΑΟΕΑ ΑΑ ΧΕΟΕΟΑΟΕΟ ΟΑΑΑΙΑΑΥ,
ΧΕΟΕΟΑΟΕΟ ΕΑΕΕΙΙΑΟΕΑΑΕΙΕΟ ΙΟΑΑΙΙΑΙΑ, ΟΑΒΥΑΕΟΑΟ
ΧΟΙΘΥΕΙ ΙΕΟΑΑΑ. ΑΟ ΑΑΙΑΙΟΥΕΑΑ ΟΒΙΟΑΑ ΕΑΙΙΙΕΟ ΟΑΑΑΙ
ΙΙΟΙΑΑΕΟ ΟΑΧΟΡΑΕΑ. ΕΟΕΙΕ ΘΕΟΑΘΕΟ ΑΟ ΕΕΑΕΕΟΒΕΙΑΑΑΙ
ΙΙΘΙΑΕ ΙΟΑΑΙΑΕΟ ΑΕΟΡΑΕΑΟ, ΙΑΘΑΙ ΙΑΕ ΟΑΟΑΑΙΕΟΑΑ

ΑΑΓΑΙ ΟΥΕΑΕΑ ΑΙ ΙΟΑΑΓΙΑΕΟ ΑΑΟΥΕΑ ΑΑ ΕΑΓΙ ΓΑΟΑΟΥΑ
 ΑΑΙΥαΑΑΑΑ. ΙΑΘΕΑΕΕΑ, „ΟΙΑΟΥΕΑΟΕ ΑΑΓΑΕΕΑΕΟ ΟΑΟΑαΑ” ΕΑΓΙ ΓΕΟ
 ΡΕΟΕΕΑΕ ΙΑΒΕΕΕ ΑΑΑΑΓΙΟ ΙΑΘΕΑΕΟ ΙΟΑΑΓΙΑΕΟ ΑαΑΕ ΟΟΟΘΟΟΟΑΟ,
 ΙΑΑΟΑΙ ΑΑΟΑΙΑΑΑΕΕ ΑΑΑΟΕΑΑΑΕΑΑΙ ΑΑΙΙΓΑΕΙΑΟΑ, ΑΟ ΙΑΒΕΕΕ
 ΙΟΓΑαΑΑΑΟΕ ΒΕΕΟ ΑΑΓΙΑΕΙΤΑΟΥΕ ΑΟ ΙΟΥΑΙ ΑΟ. ΑΑΟΑΙΑΑΑΕ
 ΒΑΟΕΙΤΟΥΕ ΟΙΑΟΥΕΑΟ ΟΑΑΑΓΙΑΓΕΕΑΕΙΤ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΑΟΥΕ ΟΑΙΤΑΕΟ
 ΟΑΘΟΙΟΕΟ ΙΙΑΑΕΑΙΤΑΕΟ ΟΑΙΟΟΟΕΑΑΕΕΟΑ ΑΑ ΑΑΕΑΓΕΟ ΙΙΑΑΕΑΙΤΑΕΟ
 ΟΑΙΟΟΟΕΑΑΕΕΟ ΕΑΓΙΑΓΑΑΙ ΑΑΕ. ΟΑΘΟΙΟΕΟ ΙΙΑΑΕΑΙΤΑΕΟ
 ΟΑΙΟΟΟΕΑΑΑΕΕ ΕΓΕΥΓΙΑΑ ΒΑΑΕΕΑΓΙΟΕΟ ΓΕΑΟ, ΟΓΕΑΑΟΟΕΟΑΟΕΟ ΑΕΟΕΟ
 ΑΑΕΑΕΕΟΒΕΓΙΑΕΟ ΑΑΟΑΥΑ. ΙΟΑΑΑΟΕ ΑΕΕΑΟΑΑΑ ΑΟΕΟ ΧΑΕΟΕΟΑΟΕΑ,
 ΟΑΑΥ ΟΓΕΑΑΟΟΕΟΑΟΕΟ ΘΟΙ ΧΑΟΙ Ο-ΙΑΟΒΑΕΕΑΑΕΑΑΕ ΑΟ ΙΙ ΙΑΒΕΕΑΙΤΑΑΙ
 ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΕΟ ΓΕΥΑΑΕΟ ΘΟΙ ΥΑΟΥΕ. ΒΑΑΕΕΑΓΙΟΕΟ ΟΑΑΑΙ
 ΑΟΡΑΓΙΑΟΕΑΕΟ ΟΑΟΑΑΙΤΕΟΑΑ, ΑΙ ΕΑΓΙΑΓΑΑΙΤΑΕΟ ΘΕΟΕΑ ΕΙΓΔΑΟΑΙΥΕΑΟΥΕ
 ΑΑΑΑΕΕΑ ΟΑΑΕΑ ΟΑΟΓΕΑΑΟΟΕΟΑΟΙ ΑΑ ΟΑΧΑΕΟΕΟΑΟΙ ΟΑΕΕΕΑΕΟ
 ΑΑΑΒΥΑΑΟΑ, ΟΑΙΑΥ ΑΑΙΓΕΒΑΕΑ ΟΕΙΓΟΟΙ ΕΓΑΑ ΑΑ ΕΑΕΕΓΑΑΙ ΑΑ
 ΟΓΕΑΑΟΟΕΟΑΟΕΟ ΑΑΓΙΓΕΟΟΟΥΕΕΟ ΙαΟΕΑΑΓ. ΑΙΑΑΑ ΑΟΡΑΓΙΑΟΕΑΑΕΕ
 ΡΑΕΑΑΑΕΑΟΑΟΕΑΑ ΟΑΕΕΑΑΕΑ ΕΑΑΓΑ αΑΑΑΕΥΑΕΕΕΟ ΟΑΑΕΙΤΑΕΟ
 ΕΑΕΕΕΟΕΟ ΟΑΑΕΙΤΒΕΧΙ ΟΓΕΑΑΟΟΕΟΑΟΕΟ ΡΑΑΕΕ ΒΑΟΑΑΑ,
 ΕΟΟΕΑΕΟΕΑΑ ΑΑΘΟΓΑΑ ΑΕΑΕ ΟΑΑΑΙ ΑΑ ΧΑΕΟΕΟΑΟΕΟ ΟΑΑΑΙ ΑΑΕ,
 ΟΕΕΑΥ ΟΑΟΕ ΕΕΘΑΑ ΟΕΑΑΟΑΟΓΕΑΑΟΟΕΟΑΟΙ ΒΑΟΙΓΙΑΑΑΑΓΕΓΑΕΕ
 ΑΑΙΓΕΟΑΟΕΑΑΕ. ΒΑΟΑΑΑΕΟ ΡΑΕΑΑΑΕΑΟΑΟΕΑΑ ΑΑΙΥαΑΑΑΑΕΕ ΑΑΘΟΓΑΑ
 ΟΓΕΑΑΟΟΕΟΑΟΕΟ ΟΧΕΑΑΑΟΓΑΟΕΑΓΙΤΑΕΟΑ ΑΑ ΕΟΟΕΑΕΟΕΕ ΘΕΟΕΟ
 ΟΟΑΟΟΟΕΟ ΑΑΓΙΟΑΕΥΑΟΑΕΕ ΑΟΕΑΑΑΟΕΕ ΑΓΙΕΟΓΑΓΟΕ. ΙΙΟΑΟΥΑΕΑΑΟ
 ΟΑΑΕΥΟΑΑΕ ΟΑΘΟΙΟΕΟΑ ΑΑ ΑΑΕΑΓΕΟ ΑΟΥΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑΑ. ΟΑΑΕΑ
 ΟΑΟΓΕΑΑΟΟΕΟΑΟΙ ΑΑ ΟΑΧΑΕΟΕΟΑΟΙ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ ΓΕΥΑΑΟΕ ΕΟΓΑ
 ΙΑΕΕ ΙΙ ΙΑΒΕΕΑΙΤΑΕΟ ΑΑΟΑΥΑ. ΑΟΕ-ΑΟΕ ΙΙΟΑΟΥΑΕΑΟ, α. ΙΑΑΓΙ ΓΕΑΟ
 ΘΕΟΑΑΘΕΟ ΟΑΑΑΓΙ ΟΑΑΑΑΓΙ ΑΘΟΕ ΑΑ ΕΟ ΑΑΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑ ΑΑΕΑΓΕΟ
 ΕΑΓΙΑΓΑΑΙ ΑΕΑΑΓ.

ΟΓΕΑΑΟΟΕΟΑΟΕΟ ΒΑΟΙΓΙΑΑΑΑΓΕΓΑΕΕ ΙΟΑΑΓΙΑΑΟΥΕ ΙΙ ΙΑΒΕΕΑΙΤΑΑ
 ΙΙΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΟΑΓΑΥΓΕΑΟΙ, ΟΑΙΓΙΘΙΑΑΑΑΕΕΕ ΑΑ ΘΑΑΑΑΓΙ ΑΕΟΟΕ
 ΟΑΘΙΕΑΓΙΑΕΟ ΙΑΒΕΕΕ ΑΑ ΟΑΘΑΟΕΙ ΙΙΑΑΕΑΙΤΑΑ ΕΥΓ. ΟΑΟΑΑΑΓΕΟΑΑ,
 ΟΓΕΑΑΟΟΕΟΑΟΕΟ ΙΑΘΕΑΑΑΑΓΑΑΙ ΑΑΟΥΕ ΙΙ ΙΑΒΕΕΑΙΤΑΕΟ ΑΕΟΡΑΕΑΕΕΑ ΑΑ
 ΟΧΕΑΑΑΓΙ ΟΕΕΑΕΟ ΑΑΑΑΓΑΑ ΟΑΒΥΑΑΟΕΕ ΙΙαΑΑ ΟΓΑΓΑΕΙΤΑΕΟ
 ΑΑΙΥαΑΑΑΑΑ ΟΑΑΕΙΤΒΕΧΙΟ ΙαΟΕΑΑΓ, ΘΑΟΕΑΕΟ, ΟΕΟΟΑΑΕΟΑ ΑΑ
 ΟΑΘΙΕΑΓΕ ΟΑΘΟΟΥΕΕΟ αΑΕΥΓΙ ΧΑ. ΑΓΑΑΑΟΓΑ ΙΙΘΥΟΙ ΑΑΙ ΙΙΟΑΟΥΑΕΑΑΟΥΕ
 ΑΑΙΓΕΒΑΕΑ ΟΟΑΓΑΟΕΕΙΤΑΕΟ ΑΑΓΥΑΑ, ΡΕΕΑΟΕ ΟΟΕΕΑΟΕ ΟΑΓΑΑΑ ΑΑ
 ΟΕΕΑΕΕΕ. ΑΑΟΑΑ ΑΓΕΟΑ, ΙΙαΑΑ ΙΙΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΧΑΕΕΕΟΟΕ ΓΕΕΕΑΓΙΑΕΟ
 αΑΕΥΓΙ ΧΑ – ΕΟΓΙΓΕ ΟΑΘΑΟΟΟΕΙ ΔΙ ΕΕΥΕΑΓ ΑΑΙΓΡΑΑΑ ΟΓΕΑΑΟΟΕΟΑΟΕΟ
 ΟΑΓΙΤΑΕΑΑΓ, ΟΓΑΑΟΥΑΥ ΑΑΑΒΥΑΕΟΑΟ ΙΙΑΒΥΓΕ ΓΥΑΕΑΓΑΕΑΓΕ ΟΑΕΟΑΑΑ.
 ΙΙΟΑΟΥΑΕΑ Α. ΟΑΑΑΓΑΕΓΑ, ΘΑΟΕΑΕΟΑ ΑΑ ΟΕΟΟΑΑΕΟ ΑΑΓΙΑΟΟΑΑΕΟΑΟ,
 ΓΕΟΕΕΕΑ ΙΘΟΧΙΟΑΕΟ ΕΑΘΟΕΕΓΙΓΑ. ΟΕΟΟΑΑΑ ΑΟΕΟ ΑΑΑΓΕΑΓΕΟ
 ΕΓΑΕΑΕΑΟΑΕΟΟΕ ΕΑΕΟΑΑΑ, ΓΕΥΑΓΕ, ΟΑΥ ΕΓΟΑαΟΟΑΑΟ ΘΑΟΕΑΕΟΥΑΓΑΟ,

ΒΑΘΕΑΙ ΕΕ ΑΑΙΕΑΙΕΟ ΟΑΟΑΑΙΕΟΕ ΕΑΕΟΑΕΟ ΑΙ ΓΕΥΙΕΟ
ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΙ ΑΥΕΑΟΑΕΟ ΟΑΑΑΑΕΑ. ΒΑΘΕΑΙ ΑΑ ΟΕΟΑΑΑ
ΑΑΓΟΥΙ ΧΑΕΕ ΥΓΑΑΑΑΕΑ, ΟΙ ΓΕΑΕΥ ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΑΙ ΑΟΕΑΑ ΓΙ ΕΑΟΑΙΕΑ.
ΟΑΑΑΙ ΓΙ ΟΙΑΑΕΕ ΑΑΟΥΑΑΟΕΕΑ ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΓΑ-17 ΓΟΑΕΕΟ
ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΓΟΕ, ΟΙ ΓΑΕΕΥ ΓΙ ΕΥΑΑΟ ΒΑΘΕΑΕΟΑ ΑΑ ΟΕΟΑΑΕΟ
ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΟΟ-ΟΑΓΑΟΕ ΕΑΑΟΕΑ, ΕΟΑ ΟΑΓΙ ΘΑΕΑΘΙ -
ΟΑΓΑΟΕ ΕΑΑΟΕΑ ΑΑΑΑΑΑΟΥ.

ΑΑΥΟΕΕΑ ΑΑΓΙ ΑΑΟΑΕΟ ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΕΟ ΑΟΑ ΓΑΓΙ ΕΙ Α ΑΟΟΕ,
ΑΟΑΓΑ ΓΕΟΕ ΧΙ ΟΙΑΥ. ΑΑΓΙ ΑΑΟΑΕΟ ΟΙ ΓΑΕΕΓΑ ΟΑΟΥΑΕΑΑΕΟ ΑΑΕΥΙ ΧΑ,
ΟΑΟΑΑ ΑΙ ΑΕΘΡΑΕΑΑ, ΟΙ ΑΑΕΕΑΕΟ ΓΕΥΓΑΟ ΟΑΟΑΑΟ ΟΧΕΑΑΟΥΕ,
ΓΕΟΑΑΑΑΑΑ ΕΓΕΟΑ, ΟΙ Γ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΑΟΟΑΑΓ ΑΑΑΟ ΑΑΓΙ ΑΑΟΑΕΟ ΟΑΑΑ
ΑΕΟΑΟΓΑΟΕΟΕΕ ΟΑΟΥΑΕΑΑ. ΒΑΟΓΙ ΓΑΑΑΑΓΕΓΑΕΕ Γ ΟΑΑΓΙ ΟΕ
ΓΙ ΓΑΒΕΕΑΓΑΕΟ ΟΧΕΑΑ ΕΑΑΕΟΕ ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΑΑΟΑΑΓΕ, ΕΟΑ
ΟΕΓΑΑΟΟΓ ΑΟΕΑΕ ΑΟΕΑΟΟΑΕΑΑΓ ΑΑΓΙ ΓΑΕΓΑΟΑ, ΑΑΓΙ ΑΑΟΑΕΟ ΟΧΕΑΕΟ
ΑΟΕ-ΑΟΕ ΧΙ ΟΓΑΟ ΒΑΟΓΙ ΑΑΑΑΓΟ. ΑΕΟΕΟ ΑΑΓΙ ΑΑΟΑΕΟ ΟΧΕΑΑ
ΕΑΑΟΥΕΟΕΑ ΟΑΑΟΥΑΑΓΙ ΟΧΕΑΑΟΕΑΓ, ΑΟΥΑΑΓΑΕΟ ΑΕΕΕ ΓΑΑΕΟ
ΕΑΑΕΟΟΧΑΕ ΑΑΓΙ ΑΑΟΑΟΕΑΓ, ΑΟΥΑΑΕΕΕ ΕΑΓΑΓΑΑΓΑΕΟ ΑΑΕΑΑΑΕΟ
ΟΧΕΑΑΟΕΑΓ. ΑΙ ΟΧΕΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΑ ΓΕΥΓΑΟ ΑΕΟΕΟ ΑΑΓΙ ΑΑΟΑΕΟ
ΟΧΕΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΑΟ. ΓΙ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑ ΑΟ ΓΕΥΑΕ ΟΑΟΥΑΕΑΑ
ΑΑΓΑΓΑΓ ΟΥΕΑΕΑΕΑΓΑΕ ΡΑΕΑΟΧΕΑΑ ΟΟΥΑΕΓΑ ΑΓ ΒΑΟΓΙ ΓΑΑΑΓΕΑΕΟ
ΓΑΟΥΑΓ ΑΕΕ, ΓΙ ΓΑΒΕΕΑΓΑ ΓΑ ΓΕΑΥΙ Ε ΑΑΓΕΓΕΟΟΟΥΕΕΟΑ ΑΑ ΟΑΕΓ ΓΕΟΟΓΙ
ΕΙ ΓΕΟΕΑΕΟ ΓΕΑΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΕΟ ΓΕΥΑΕΟ ΘΟΓΥΑΟΥΕ ΑΑ
ΑΑΓΙ ΑΕΘΑΕ ΕΑΑΕΟΕ ΑΕΟΕ. ΑΓΟΕΑΑ, ΑΑΟΥΑΑΟΕΕΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΟ
ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΓΑ-19 ΓΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΓΟΕ, ΟΙ ΓΕΕΕΑΥ
ΑΑΟΑΓΟΕΟΑΑΟΕΕΑ ΟΙ ΑΑΕΕ ΑΑΑΓΕΑΓΕΟ ΟΕΟΥΑΕΟΑ ΑΑ ΑΕΟΕΟ
ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑ ΑΑ ΑΓΑΑΑ ΓΟΑΕΕΟ ΓΑ-3 ΘΟΓΟΕ, ΟΙ ΓΑΕΕΥ ΑΙ
ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΕΑ ΟΑΕΥΟΑΑΑΟ ΟΟΥΑΑΟ ΓΑΓΙ ΕΙ Α ΕΙ ΟΑΓΕΑΑΑΑΟΥΕ, ΕΟ
ΕΟ ΕΑΑΑΟ ΟΑΑΑΕΑ ΟΧΕΑΑΑΟ. ΑΟΑΑΑ ΑΑΟΥΑΑΟΕΕΑ ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΕΟ
24-Α ΓΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΓΟΕ, ΟΙ ΓΑΕΕΥ ΟΙ ΑΑΕ ΑΑΑΓΕΑΓΟ ΑΡΕΑΑΟ
ΟΧΕΑΑΟ, ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑ ΑΑΓΙ ΕΘΑΑΟ ΑΑ ΑΑΑΟΥΑΕΓΟ ΕΑΑΕΟΕ ΑΕΟΕ ΑΑ
ΑΟ ΑΟΟΑΑΓ ΑΟ ΑΓΑΑΑ ΓΟΑΕΕΟ ΓΑ-4 ΘΟΓΟΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕ
ΟΧΕΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΕΟ ΟΙ ΓΑΕΕΓΑ ΘΕΟΓΑΑ. ΑΟ ΑΟΕΟ ΑΑΓΑΑΟΑΑΑΕΕ,
ΟΑΧΙ ΟΓΕΟ ΑΑΓΑΓ ΟΥΕΑΕΑΕΟ ΓΙ ΟΕΑΕΕ, ΟΓΕΑΑΟΟΕΟΑΟΕΟ
ΕΑΕΓΓΑΟΕΑΑΕΓΑΕΟ ΑΑΟΥΕΟΑ ΑΑ „ΑΑΟΓ ΟΕΟΑΟΕΑΓΕΟ” ΑΑΓΟΥΑΑΕΟ
ΑΟΥΕΕΑΑΕΓΑΑ.

ΟΟΓΓΕΟ ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΟΥΕ ΕΑΟΕΕΟΑΓΑΑΑ ΟΑΑΕΓΒΕΧΙ Ο
ΑΑΕΑΑΟΕΑΑΑ ΕΑΟΟΓΓΟ ΓΙ ΘΑΕΑΘΑΕΑ ΑΑΟΑΓΑΑΑΕΑ ΑΑ ΑΑΕΥΑΑΟ ΓΑΕΕ
ΟΟΓΓΕΕ ΟΧΕΑΑΑΕ. ΟΟΓΓΕΟ ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑ ΑΟ ΓΕΥΓΑΟ ΓΑΓΙ ΕΙ Α
ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΟ ΕΡΟΕΑΕΕΕ ΟΟΓΓΕΟΑΑΑΓ. ΟΟΓΓΕΕ ΟΧΕΑΑΑΕΟ
ΑΑΟΥΑΑΑΟΥΕ ΕΑΟΕΕΟΑΓΑΑΑ: ΒΑΟΓΙ ΓΑΑΑΑΓΕΓΑΕΕ Γ ΟΑΑΓΙ ΑΑΟΥΕ
ΟΧΕΑΑΑΓΙ ΟΕΕΑΕΟ, ΟΑΥ ΕΥΙ ΓΙ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΘΟΓΙ ΧΑΟΕΟΕΕ
ΟΑΘΓΑΓΑΓΑΕΟ ΓΑΒΕΕΕ, ΑΑΑΑΓΑΑ ΟΑΒΥΑΑΟΑ ΑΑ ΑΟΥΑΑΕΟ ΟΧΕΑΕΟ

ΑΘΑΘΟΙ ΘΙ ΟΥΕΘΕΑΑ αΑΓΑΘΠΕΕΕΑΕ ΑΟΙ ΕΕ ΑΕΘΡΑΕΑΑ;
 ΟΑΟΓΕΑΑΟΘΕΟΑΟΙ ΕΑΓΑΓΑΑΑΙ ΑΑΑΕΘ ΑΑΕΑΑΑΕΘ Ο×ΕΑΑΕΘ αΑΕΥΙ ×Α –
 αΑΓΑΘΠΕΕΕΑΕ ΑΟΙ ΕΕ ΑΑΘΘΙΑΑΘΕΕΑ ΘΑΘΟΙ ΘΕΘΑ ΑΑ ΑΑΕΑΓΕΘ ΑΘΥΑΑΕΕΕ
 ΕΑΓΑΓΑΑΑΙ ΑΕΘ ΑΑΕΑΑΑΕΘ Ο×ΕΑΑΑ, ΑΑΑΑΑΑ ΑΑΘΑ ΑΘΕΘ ΟΑΒΥΑΑΘΕΕΕ
 ΠΙ ΟΑΘΥΑΕΑΕΑ ΓΑΒΕΕΕΘ Ο×ΕΑΑΑΠΙ ΘΕΕΑΑΑ; ΟΑΑΑΑΠΙ ΑΘΘΑΑΕΘ
 ΟΑΘΑΑΑΓΕΘΑΑ ΑΑΠΙ ΥΑΓΙΘΕΕ ΘΕΑΑΘΑΟΓΕΑΑΟΘΕΟΑΟΙ ΑΑΓΕΓΕΘΟΘΑΥΕΘΕΕ
 ΑΘΘΑΑΕΕ ΑΑΠΙ ΥαΑΑΑΑΘΕΕ ΘΕΑΠΙ ΠΙ ΕΙ ΓΕΘΘΑΑΕΘ ΟΑΑΑΑΑ
 ΠΙ ΟΑΘΥΑΕΑΑΑΕΘ ΑΑΕΑΑΕΘΟ×ΕΑΑΑ ΕΑΓΑΓΑΑΑΙ ΑΑΑΕΑΑΓ, ΓΑΥΕΓ, ΟΙ ΑΑΘΑΥ
 „ΟΓΑΥΕΑΘΕ ΑΑΓΑΕΕΑΑΕΘ ΟΑΘΑαΑΑ” ΕΑΓΙ ΓΕΘ 89-Α ΓΘαΕΕΘ ΓΑ-11
 ΘΘΓΘΘΕΘ ΕΑΓΑαΓΑΑ, ΟΓΑΑ ΠΙ ΓαΑΑΘΕΥΙ ΑΑΑΑΥΑΑΓΑ ΑαΑΕ
 ΕΑΓΑΓΑΑΑΙ ΑΑΑΑΑ; ΟΑΓΑΘΕΕΑΘΘΕΕ ΕΑΑΓΘΕ×ΕΕΑΥΕΕΘ ΟΑΘΡΕΑΑΕΓΑΑ
 ΟΓΕΑΑΘΘΕΘΑΘΕΑΓ, ΟΑΑΑΑΓΑΥ ΘΘΑΕΕΑΑΓΘΕΘ ΟΑΑΑΑΠΙ ΑΘΡΑΓΑΘΕΑΑΕΘ
 ΓΑ-5 ΘΘΓΘΘΕΘ „Α” ΘΑΑΘΘΓΘΘΕ ΕΘΘΕΑΕΘΕΑΑ ΑΘΘΙΑΑΘ ΟΓΕΑΑΘΘΕΘΑΘΘ,
 ΑΓΘ ΠΙ ΟΑΘΥΑΕΑΕΑ ΟΘΙ ΓΕΕ ΘΘΕΕΑΘΕΓΑΘ ΟΓΕΑΑΘΘΕΘΑΘΕΑΓ.
 ΓΑΘΕΑΕΕΑ, ΕΑΓΑΓΑΑΑΙ ΑΕΘ ΑΑΕΑΑΑΕΘ ΒΑΘΕΘ ΟΑΥΑΕΑ ΑΘ ΑΘΕΕΘαΠΙ ΑΘ
 ΟΘΙ ΓΕΕΕ Ο×ΕΑΑΑΕΘ ΑΑΘΥΑΑΑΘ, ΓΑΑΘΑΓ ΑΑΘΕΑΑΘΕ ×ΑΘΑΕΑΑΘ
 ΓΕΥΓΑ ΑΘ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΟΑΕΕΑΑΕΓΙ Θ Ο×ΕΑΑΑΕΘ ΑΑΘΥΑΑΑΑ.
 ΑΑΠΙ ΑΥΓΕΥΓΘΕΕΑΑΓ ΑΑΠΙ ΓΑΕΓΑΘΑ, αΑΕΥΙ ×ΕΕΕΑ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΓΙ Θ
 ΕΙ ΓΘΘΕΘΘΥΕΕΘ 30-Α ΓΘαΕΕΘ ΘΕΘΑΑΕΕ ΑΑ ΓΑ-4 ΘΘΓΘΘΑΑΕΕ ΑΑΥΘΕΕ
 ΟΘΙ ΓΕΕΕ Ο×ΕΑΑΑΕ.

ΟΑΟΓΕΑΑΟΘΕΟΑΟΙ ΥαΓΙ ΑΘΑΑΑ ΟΑΓΑΥΓΕΑΘΙ, ΟΑΑΑΠΑΓΑΕΕΑΑΕΓΙ ΑΑ
 ΑΘΑΑΑΠΙ ΑΑΠΙ ΓΑΕΓΑΘΑ, ΕΘΕΘΘΘΘΕΕ ΥαΓΙ ΑΘΑΑΕΘ ΟΑΓΑΑΑΑΓΑΕΕ
 ΓΑΒΕΕΕΑ. ΑΕΓΙ ΠΙ ΓΕΘΘΘΕ, ΟΙ ΥΕΑΕΘΘΕ ΑΑ ΕΘΕΘΘΘΘΕΕ Ο×ΕΑΑΑΕΘ
 ΟΑΘΑαΑΑ” ΟΑΑΘΕΑΥΓΙ ΘΕΘΓΙ ΘΑΘΘΕΥ ΟΑΑΑΠΑΓΑΕΕΑΑΕΓΙ Ο×ΕΑΑΑΑΘ
 ΕΘΕΘΘΘΘΕΕ Ο×ΕΑΑΑΑΕΘ ΟΑΓΑΑΑΑΓΑΕ ΓΑΒΕΕΑΑ ΑΑΓΕαΕΕΑΑΘ. ΟΑΑΑΑΠΙ
 ΠΙ ΟΓΑΑΓΑ αΑΕΥΑΑΘ ΠΙ ΟΑΘΥΑΕΑΕΑ Ο×ΕΑΑΑ, ΠΙ ΓΑΒΕΕΑΓΑΑ ΓΕΕΥΓΙ
 ΟΓΕΑΑΘΘΕΘΑΘΕΘ, ΟΓΑΑΓΙ ΘΥ ΕΘΕΘΘΘΘΕΕ ΑΑΒΑΘΑΑΘΕΑΑΕΘ,
 ΥαΓΙ ΑΘΑΑΑΥΕ. ΑΘΑΑΑΠΙ ΑΑΠΙ ΓΑΕΓΑΘΑ, ΑΑΘΥΑΑΘΕΕΑ ΕΙ ΓΘΘΕΘΘΥΕΕΘ 34-Α
 ΓΘαΕΕΘ ΘΕΘΑΑΕΕ ΘΘΓΘΘΕ, ΟΠΙ ΓΕΘ ΟΑΘΑΑΑΓΕΘΑΑΥ, ΟΑαΑΕΓΒΕ×ΓΙ
 αΑΕΘ ΘΒΥΓΑΘ ΕΘΕΘΘΘΘΕ ΑΑΓΑΕΕΑΘΑΑΑΘ, ΕΘΕΘΘΘΘΕ ΥαΓΙ ΑΘΑΑΑΥΕ
 ΠΙ ΘΑΕΑΘΑΕΑ ΟΑΘΑΕΥΘΑΑ ΠΙ ΓΑΒΕΕΑΓΑΑΘ. ΟΑΥ ΟΑΑαΑΑΑ ΑΘΑΘΑΓΘΑΑΘ,
 ΕΘΕΓΕ ΑΓΑΕΓΑΕΘΘΕΑ ΕΙ ΓΘΘΕΘΘΥΕΕΘ ΓΑ-19 ΑΑ 24-Α ΓΘαΕΑΑΕΘ
 ΑΑΘΥΑΑΑΑΘΕΑΓ ΑΑΕΑΑΥΕΘΑΑΕΕ ΒΑΘΠΙ ΑΑΑΓΕΕΕ ΑΘΑΘΑΓΘΑΑΕΘΑ.

ΕΙ ΓΘΘΕΘΘΥΕΕΘ 35-Α ΓΘαΕΕΘ ΓΑ-2 ΘΘΓΘΘΕΕ ΑΑΥΘΕ Ο×ΕΑΑΑΥΕ
 ΟΑΘΑΑΑ, ΕΘΑΑΑ, ΟΓΑΑΓΙ ΘΥ ΘαΑΑ Ο×ΕΑΑΑΕΘ αΑΕΥΙ ×Α, ΑΑΓΑΓΙ ΟΥΕΑΕΑΑ
 ΒΑΘΠΙ ΓΑΑΑΑΓΕΓΑΕΕΕ ΑΑΠΙ ΕΘΑΘΕΘ ΟΑΟΓΕΑΑΟΘΕΟΑΟΙ ΑΘΥΑΑΕΕΕ
 ΓΘΑΑΓΙ ΑΑΕΘ ΟΑΘΓΕΑΓΑΕΘ ΟΑΥΑΘΑΑΕΕ, ΟΓΕΑΑΘΘΕΘΑΘΕΘ ΑΑΘΠΙ ΠΙ ΓΕΘ
 ΑΑΘΘΙΑΑΕΕ. ΘΕΘΘΑΥΕΑΘ ΑΘ ΥΑΕΕΘ ΕΘΕΥ, ΟΠΙ ΕΙ ΓΘΘΕΘΘΥΕΘΘΕ
 ΟΑΘΥΑΕΕΘ ΑΘΑΑΕΕΑΑ ΑΑΓΘΑαΕΕΑΑΕΑΑ ΓΕΥΑΑΕΘ ΟΑΓΑΑΑ, 2006 ΒΕΕΘ
 26 ΑΑΕΑΓΑΘΕΘ ΕΙ ΓΘΘΕΘΘΥΕΘΘΕ ΕΑΓΙ ΓΕΕ ΟΑΕΥΑΑΕΑ ΕΙ ΓΘΘΕΘΘΥΕΕΘ
 35-Α ΓΘαΕΕΘ ΓΑ-2 ΘΘΓΘΘΕΘ ΟΑΑΑΘΥΕΑ, ΟΑΑΑΑΓΑΥ ΑαΑΕΕ ΟΑΑΑΘΥΕΑ
 ×ΑΘΘΙ ΑΘΕΑΑΑ ΠΙ ΕΥΑΑΘ ΡΑΑΕΕ ΟΑΑΑΘΥΕΘ ΟΕΓΑΑΘΘΑΥ.

ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ Ι ΑΟΕΟαΕΟ ΙεαΑΑΕΕΑΥ ΟΙΑΑ
 ΟΑΑ×ΑΟΙ Ο ΟΑΑΑΙ ΓΙ ΟΙΑΕ. ΕΟ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΑΑΑΑΑΙΟ, ΟΙ Ι ΟΑΑΑΙ
 ΓΙ ΟΙΑ ΟαΑΟΕΟαΙΑ, ΑΑΑΑΕΙΑΑΑ ΕΙ ΙΕΟΑΟΟΕΕ Ο×ΕΑΑΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑΥ.
 αΑΟΕΟαΕΟ ΕΑΑΕΟΑΦΕΟΕΕ ΕΑΓΙ ΙΟ ΒΑΑΥΑΤΑΑ ΑΑΟΕΑΟΕΕ ΙΙ ΕαΙ ΑΓΑΕ
 – ΕΟ ΟΙΑΑ ΕΥΙ Ο αΑΕΙΕΟΑΒΑΑΙ ΙΕ, ΑΑΙαΑΟΑΟΑΑΕ, ΑΟ ΕΡΕΑΙ ΑΑΟ
 ΡΑΕΑΟ×ΕΑΑΕΟ ΑΙ ΟΙ ΟΑΑ ΑΑΙ ΥΑΤΑΑΕΟ ΟΑΟΡΕΑΑΕΤΑΑΟ. ΑΙ
 ΕΟΕΟΑΟΕΟΙΑΑΟ ΟΑΑΑΙ ΓΙ ΟΙΑΕ ΑΟ ΟΑΑΟΑΑΙΑΑ ΑΑ ΟΒΙ ΟΑΑ ΙΑΕΕ
 ΟαΑΟΕΟαΙ ΑΕΟ ΑΑΙ ΙΙ αΑ ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ Ο×ΕΑΑΑΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑ.

ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑ Α. ΟΑΑΙΑΕΙΑ ΑΥΤΕΥΙΑ, ΟΙ Ι ΑΑΙΕΑΙΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕ
 ΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΕ ΟΑΙΑΟΕΑΕΕΑ ΑΑ ΟΒΙ ΟΑΑ ΑΙ ΕΑΑΙ αΔΙ ΑΑ ΑΟΑΑΑ
 ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΙΑ-7 ΙΟαΕΥΕ. ΑΟ ΙΟαΕΕ ΑΑΕΑΑΟ
 ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ Ο, ΕαΑΕΙ ΡΥΑΑΙΑΕΙ Ο ΑΑΙΕΑΙΕΟ
 Ο×ΕΑΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ ΟΑΟΕΑΥΙ ΟΕΟΙ ΑΘΟΑΑΕ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΟΥΟΑΕΙ Α
 ΙΙ ΟΙΑΕ ΟΑΙΑΟΕΕΕ. ΑΙ ΕΑΑΕΟΑΦΕΟΕΕ, ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΙΑ-7
 ΙΟαΕΕΑΙ ΟΟΕ ΕΑΙαΑΑΑΟΑΥΕΑ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΙΑ-6 ΙΟαΕΕ.
 ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ Ι ΟΙΑΑ ΕαΑΕΙ ΡΥΑΑΙΑΕΙ Ο
 „ΑΕΙ ΙΙ ΙΕΕΟΕ, ΟΙ ΥΕΑΕΟΕ ΑΑ ΕΟΕΟΟΟΕΕ Ο×ΕΑΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ”
 ΟΑΟΕΑΥΙ ΟΕΟΙ ΘΑΘΕΟ ΙΑ-6 ΙΟαΕΕΕ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΟΥΟΑΕΙ Α ΙΙ ΟΙΑΕ
 ΟΑΙΑΟΕΕΕ ΑΑ ΟΑΑΙ ΒΙΙ Ο, ΕΟ ΟΑ ΑΕΙ ΙΑΕ ΙΕΕΥΙ αΑΕΕΟΟ×ΕΑΑΙ
 ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΟΟΙ ΙΕΕ Ο×ΕΑΑΑΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑΑ. ΑΑΟΥΑΑΟΕΕΑ ΑΙΑΑ
 ΘΑΘΕΟ ΙΑ-4 ΑΑ ΙΑ-5 ΙΟαΕΑΕΥ, ΑΟΑΑ „ΙΙ ΘΑΕΑΘΑΙ ΑΟΕΑΕ ΑΑ
 ΔΙ ΕΕΟΕΕΟΕ Ο×ΕΑΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ” ΟΑΟΕΑΥΙ ΟΕΟΙ ΘΑΘΕΟ ΙΑ-4 ΑΑ
 ΙΑ-5 ΙΟαΕΑΕ. ΟΙ ΑΑ ΟΑ×ΑΟΑΟ ΟΑΑΑΙ ΓΙ ΟΙΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΙΕΟΙ ΑΑ
 ΑΑΟΙ ΘΕΟ ΟΙ ΥΕΑΕΟΕ ΘΑΘΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ
 ΘΟΙΘΟΕΑΙ ΑΥ, αΙ ΕΙ ΙΙ ΘΑΟΟαΑΙ ΟΙ ΑΑ ΑΑΑΟΑΟΕΙ Ο, ΟΙ Ι
 αΑΕΕΟΟ×ΕΑΑΙ ΙΕΕΥΙ ΟΑΕΑΙΑΙ ΑΕΙ ΙΑΕ ΑΙ ΘΟΙΘΟΥΕ ΙΕΕΕΑΑΟΕ
 ΙΕΑΙΕΟ ΙΕΟΑΥΒΑΑΑ. ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΙ ΒΑΟΙ ΑΑΑΕΙΑ ΑΙ ΙΑΟΕΑΑΕ
 ΟαΑΑΑΟαΑΑ ΑΘΟΑΑΕΑΙ, ΟΙ Ι ΕΑΑΕΥ αΑΕΟ ΟΑΑΙΟ ΟΙ ΕΑΑΟΕΟΑΟΕΟ
 ΑΑΟΙ ΓΙ ΙΕΕΟΑ ΑΑ ΑΕΑΑΙΕΟΕ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ ΙΙ ΕΥΑΙΑΕΤΑΑΟ, ΙΑΕ
 ΑΑΟΑΙΟΕΟΑΑΟΕΤΑΑΟ. ΙΑΟ ΙΕΑΥΤΕΑ, ΟΙ Ι ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΑΑΙ ΑΕΑΑΕΟ
 ΟΑΟΑΑΑ” ΕΑΓΙ ΙΕ, ΑΑΟΑ ΟΑΑΑΙ ΓΙ ΟΙΑΑΕΟΑ, ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ
 ΟΑΟΑΑΙΕΟΕΑ ΑΑ αΑΟΙ ΙΕΑΑΟΕΕΑ ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΑΑΙ ΑΕΑΑΕΟ ΑΑΟΑΥΕ
 ΟΑΟΕΑΥΙ ΟΕΟΙ ΟΑΙ ΑΑΟΟΑΑΕΑΙ, ΟΑΑΑΙ ΓΙ ΟΙΑΕ ΕΕ ΑΟ ΟΑΑΟΑΑΙΑΑ
 ΟΑΟΕΑΥΙ ΟΕΟΙ ΟΑΙ ΑΑΟΟΑΑΟ. ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΑΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΕ
 ΑΑΕΑΕΕΟΒΕΙΑΑΟΕΕ Ο×ΕΑΑΑΕ ΟΑΑΕΥΟΑΑΕ ΟΑΑΙΑΑΑΙ ΑΑ ΟΑΙ ΙΑΟΕ
 ΙΑΑΙ ΙΑΟΑΙ ΑΕΟ ΑΑΙ ΟΥαΑΑΑΕΑΑ, ΕΑΑΕΟΕΙΟΕ ΟΑ×ΟΡΑΕΕΟ ΑΑΟΑΥΑ.
 ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΙΑ-6 ΑΑ ΙΑ-7 ΙΟαΕΑΑΟ ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΟΑΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΙ
 ΟΕΑΟΥΑΕ ΟΑΙ ΙΑΘΑΕ ΟΑΟΕΑΥΙ ΟΕΟΙ ΑΘΟΑΑΕ ΑΑΙΕΑΙΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕΟ
 ΟΑΟΑΑΑ, ΟΙ Ι ΑΕΕΑΥ ΟΥΟΑΕΙ Α ΙΙ ΟΙΑΕ ΟΑΙΑΟΕΕΕΟ ΡΑΕΑ ΑΘΑΕ ΑΑ
 ΑΟΑ ΟΟΟΑΟΑΟΑΕΟ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ Ο ΘΑΘΟΕΕΑ, ΟΙ Ι ΑΕΕΥ ΟΑΕΡΕΑΑ
 ΑΑΙ ΥΑΙΑΑΟΕ ΕΟΙΑΟ ΑΑΙ ΑΟΑΑΕ ΒΥΑΟΙ Α ΑΑ ΑΟΑ ΟΑΙΑΟΕΕΕΟ ΒΥΑΟΙ Α.
 ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 84-Α ΙΟαΕΕΟ ΟΑΟΑΑΙΕΟΑΑ, ΙΙ ΟΑΙΑΟΕΕΑ ΕΑΕΟ

ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΑΥΕ ΑΑΠΙ ΟΕΕΑΑΑΕΕΑ ΑΑ ΑΠΙ ΟΥΕΕΑΑΑ ΙαΙ ΕΙ Α
ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΑΟ ΑΑ ΕΑΓΙ ΙΟ. ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΑΟΥ ΑΟΕΕ ΓΙ ΟΙΑ
ΙΕΙΕΥΙΑΑΕΕΑΥ ΕΕ ΑΟ ΟΥΑΑΑΟ ΘΟΥΑΑΑΓΙΟΟΕΕ ΟΑΙΑΟΕΕΕΟ
ΑΑΠΙ ΟΑΤΑΑΑΟ. ΟΑΟΡΕΑΑΑΕΕΑ ΑΑΟΙ ΕΙ ΓΑΑΓΥΕΕΟ ΑΑ ΙΕΟΕ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙ
ΑΑΠΙΑΟΟΑΑΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟΑ ΑΑ ΙΕΟΕ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙ ΑΑΠΙΑΟΟΑΑΕΟ
ΑΟΕ ΟΑΙΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΑΙ ΓΑΕΑ ΑΑΥΑΓΑΑ. ΕΓΑΕΕΟΟΟ-ΑΙΑΟΕΕΟΕ
ΟΑΙΑΟΕΕΕΟ ΘΟΕΙΥΕΘΑΕΟ ΟΑΠΙ ΟΑΙΑ ΑΑΕΥΙ ΧΟ ΕΑΓΙ ΙΕΟ ΟΑΕΑΙΑΟΙ ΑΕΟ
ΘΟΕΙΥΕΘΟ. ΑΑΟΥΑΑΑΑΕΕΑ ΘΙ ΑΕΟΕΟΟΕ ΟΑΙΑΟΕΕΕΟ ΓΙ ΟΙΕΟ ΑΑΕΑΕΑΑΑ
ΙΕΟ ΑΑΠΙΑΟΟΑΑΑΟΕΑΓ ΕΙ ΙΕΟΑΟΟΕ ΟΑΘΙΑΟΕΑΓ ΙΕΙΑΟΕΑΑΑΟΥΕ.

α. ΙΑΑΓΙ ΙΕΑΓ ΑΥΙΕΥΙΑ, ΟΠΙ ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΕ ΑΟ ΕΥΑΓΑΓ ΟΑΧΙ ΟΙΕΟ
ΒΕΓΑΑΥΙΑΑΑΓΕ. ΙΑΕ ΟΑΓΕΥΑΓΑΕΥ ΑΑΠΙ ΕΘΑΑΟ ΕΑΓΙ ΙΘΟΙ ΑΘΟΕΟ ΙΕΙΑΟΕ,
ΟΠΙ ΕΑΑΕΥ ΑΟ ΕΘΙΑ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕ. ΘΟΙ ΧΑΟΟΑ ΑΑΟΑΑΑΟ
ΕΑΓΙ ΙΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑΑΕΑ ΙΕΕΕΕΑΑΕΟ ΑΑΠΙ. „ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΑΑΓΑΕΕΑΑΕΟ
ΟΑΟΑΑΑ” ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΑΓΙ ΙΕΟ ΟΑΑΑΑΓΙ ΓΙ ΟΙΑΑΕΟ ΟΑΧΟΡΑΑΕΑ
ΟΙΕΑΑΟΟΕΟΑΟΕΟ ΡΑΑΕΕ ΒΑΟΑΑΑΑ ΟΠΙ ΑΟ ΑΑΘΟΙΑΑΟΕΕΥΙ, ΙΑΥΕΙ
ΑΑΓΑΓΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑΓΙ ΑΑ ΘΟΙ ΧΑΟΙ Ο-ΙΑΟΒΑΑΕΑΑΑΕΕΑ ΑΑΟΙ ΙΑΟΟΟΕ
ΑΑΑΥΑΑΓΑ ΑΑΑΕ ΕΑΓΙΑΓΑΑΓΙ ΑΑΑΑΕΑ ΑΙΑΑΑ ΕΑΓΙ ΙΕΟ 89-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-11
ΘΟΙΘΟΕΟ ΟΑΟΑΑΑΓΕΟΑΑ ΑΑ ΕΟΕΓΕ ΑΟ ΑΑΑΘΑΑΓΑΑΑΑΟΑΑΓΙ ΑΓΑΓΙ ΟΕΑΓΙ ΓΙ
ΕΙ ΙΕΟΟΟΟ. ΑΑΟΑΑΑΑΟΕΑ, ΕΟ ΟΑΟΙ Ι ΟΑΟΥΕΕΑΑ ΑΑΕΟ ΟΙΕΑΑΟΟΕΟΑΟΕΟ
ΑΕΑΕ ΟΑΑΑΓΙ Ο ΑΟΟΑΑΓΙ ΑΑ ΟΑΧΙ ΟΙΕΟ ΑΑΓΑΓΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑΑΟ. „ΟΙΑΥΕΑΟΕ
ΑΑΓΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ” ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΑΓΙ ΙΕΟ 87-Α ΙΟΑΕΕ
ΑΠΙ ΑΑΟΑΓΕΕΕΑ ΕΑΓΙ ΙΕΟ ΟΟΕΕΟΕΑΑΕΑΑΕΑΑΓΙ, ΑΕΓΑΕΑΑΓΙ ΙΕΑΕΕ
ΡΑΕΑΟΧΕΑΑΕΟ ΑΑΑΥΑΓΙΑ ΑΑΑΑΑ ΟΑΘΟΙ ΘΕΟ ΙΙ ΑΑΕΑΓΙ ΑΕΟ
ΟΑΙΟΟΟΕΑΑΕΕΟΑ ΑΑ ΑΑΕΑΓΕΟ ΙΙ ΑΑΕΑΓΙ ΑΕΟ ΟΑΙΟΟΟΕΑΑΕΕΟΑΕΑΕΟ,
ΕΑΓΙ ΘΕΟΑΑΟΕΕΑ ΘΟΙ ΧΑΟΙ Ο-ΙΑΟΒΑΑΕΑΑΑΕΕΑ ΑΕΘΕ.

ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑ Γ. ΙΑΕΘΡΑΟ ΙΕΑΥΓΕΑ, ΟΠΙ ΙΑΕΑΘΟΟΟΕ
ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΟ ΙΕΥΑΑΑ ΟΕΟΕΕ ΕΘΙΑΑΑ, ΕΟ ΑΟ ΙΙ ΑΑΑΑΑ ΑΑΟΕΑΑΑ
ΕΑΓΙ ΙΑΑΟΥΑΑΑΑΕΕ ΟΑΟΑΟΑΑΟΕ ΕΙ ΙΕΟΟΟΑΑΟΥΕ. ΑΑΟΥΑΑΑΑΕ ΕΕ ΕΙ
ΑΓΙ ΕΟΑΑ, ΟΠΙ ΟΑΕΕΑΑΑ ΙΕΑΕΕ ΟΕΑΕ ΟΑΑΒΕΓΙ ΟΕΕΕ ΑΑΓΙ ΕΑΓΑΕΟ
ΟΟΙ ΙΕΕΕ ΟΧΕΑΑΑΑΕ, ΟΕΟΟΑΑΑ ΑΑ ΘΑΟΕΑΕ.

ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑ Ε. ΟΑΓΑΡΕΟ ΑΕΘΕΕ, ΟΑΑΑΑΓΙ ΓΙ ΟΙΑΑΕΟ ΟΑΠΙ ΟΑΑΑ
ΕΘΑΕΕΑΓΑΑ ΙΕΙΑΟΕΟΕΕ, ΟΠΙ ΘΑΑΥΑΓΑΟΥΕ ΑΑΓΑΑΑΟΟΑΑΟ ΑΑΓΑΕΕΑΑΑ ΑΑ
ΙΑΥΓΕΑΟΑΑΑ. ΑΓΙ ΕΙ ΙΟΕ ΒΕΕΟ ΑΑΠΙΑΑΕΓΙ ΑΑΟΥΕ ΟΙΕΑΑΟΟΕΟΑΟΕ
ΕΓΑΟΕΑΑΓΙ ΑΑ ΑΟΕΕ ΘΕΟΕΟ, ΟΑΘΟΙ ΘΕΟ ΙΙ ΑΑΕΑΓΙ ΑΕΟ ΟΑΙΟΟΟΕΑΑΕΕΟ
ΙΕΑΟ. ΑΓΑΓΙ ΙΡΕΓΑ ΟΑΑΑΑΑΑΕ ΙΙ ΕΟΑΓΑ – ΟΑΙΥΕΟΑΑ ΙΑΥΓΕΑΟ-
ΕΑΓΙΑΓΑΟΥΙ ΙΑΕΕΑ ΟΑΓΙ ΑΑΓΙ ΑΑ. ΧΑΕΟΕΟΑΟΑΑΟ, ΟΑΓΑΑΓΕΓΑ ΧΑΕΟΕΟΑΟΕΟ
ΑΑΟΑ, 2-3 ΒΑΕΕΒΑΑΟΥΕ ΑΑΘΟΙ ΑΑ ΑΓΟΘΟΑΑΑ.

ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑ Ι. ΑΕΑΕΡΑ ΕΑΕΕΟ, ΟΠΙ ΟΑΟΑΟΑΑΟΕΓΑ ΟΑΧΙ ΟΙΑΓ
ΙΙ ΙΑΑΑΕ ΕΑΓΙΑΑΑΟ ΑΟΕΟΡΑΕΑ ΙΑΥΑΕΕ ΑΓΙ ΙΕΟ ΑΑΓΑΕΕΑΑΕΟ ΙΕΥΑΑΑ.
ΑΥΑΕΟΑΕΑΕΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΙ ΟΕ ΑΟΑ ΙΑΟΟΙ ΟΙΕΑΑΟΟΕΟΑΟΑΑΟΥΕ ΑΑΥΑ
ΟΒΑΑΕΑΑΕΟ ΑΓΙ Α, ΑΟΑΓΑΑ ΟΑΟΥΑΕΓΙ ΟΕΙ ΕΑΑΟΥΕΥ ΟΑΑΑΓΑΑΥΙ
ΙΑΑΓΙ ΙΑΟΑΓΙ ΑΑΑ.

6. ΤΙ ΔΑΘΟαΕΟ, ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙ'Ο ΔΑΘΕΑΙΑΓΟΕΟ ΒΑΘΙΤΑΑΑΑΓΕΑΕ
ΕΑΕΕΑΓ, ΟΙΤΙ ΟΑΕΙ'ΙΟΘΕΟΘΥΕΙ'Ι ΟΑΘΑΙΑΘΕΕΙ'Ι Ο ΙΕΑΘ ΕΙ'ΙΟΘΕΟΘΥΕΟΘΕ
ΟΑΘΥΑΕΕΟ ΑΘΑΑΕΕΑΑ ΑΑΓΟαΕΕΑΕΑΑ ΙΕΥΑΑΑ ΑΘ ΙΕΥΓΑΑΘ
Ο×ΕΑΑΑΑΥΕ ΥΑΘΑΑΕΟ ΑΑΑΑΑΓΑΘ ΑΑ ΑΘΑΑΕΕΕ ΑΑΓαΕΕΑΕΟΑΘ ΤΙ ΔΑΘΟαΕΟ
ΙΕΑΘ ΙαΓΙ ΕΙ'Α ΥΑΘΑΑΕΟ ΕΑΑΕΟΕΙ'ΙΟΘΙ'ΑΕΟ ΙΘΕΕΥΑΑΕΟ ΑΘΥΕΕΑΑΕΙ'ΑΑΘ.

ΕΙ'ΙΟΘΕΟΘΥΕΑ ΑΘ ΟΑΘΟΙ'ΑΑΕΥΙ'Ι×Ο ΟΙΑΥΕΑΘΕ
ΟΑΑΑΓΙΑΓΑΕΕΑΑΕΙ'Ι ΑΒΑΘΑΑΘΕΑΑΕΟ ΑΑΘΙ'ΙΤΙΕΑΘ. ΙΘαΑΕΙ'ΙΑ ΕΙΑΑΕ,
ΤΙ'ΙαΑ ΕΘ ΑΘΑ ΑΑΘΙ'ΙΤΙΕΕΟ ΥΑΕΥΟΑΑΑ, ΑΑΘΙΑΘΕΕΑΑΑΕΕΑ, ΑΕΓΑΕΑΓ
ΤΙ'ΙΘΑΘΥΑΕΑΑ ΑΘΑ ΟΙ'ΙΑΕΕΙ'Α ΘΑαΑΘΙ'Ι ΟΑΙΑΘΕΕΕΟ ΕΘΘΕΑΕΘΕΕ ΔΕΘΕ
– ΟΙΑΥΕΑΘΕ ΟΑΑΑΓΙΑΓΑΕΕΑΑΕΙ'Ι ΑΒΑΘΑΑΘΕΑΑΑ, ΑΘΑΓΑΑ ×ΕΑΕΕΘΘ
ΔΕΘΕΑ ΑΑΘΕΑΑΘΕΕ αΑΘ×Ε.

ΟΑΑΑΓΙΑΓΑΕΕΑΑΕΙ'Ι ΘΙ'ΕΘΘΕΕΟ ΑΘΑΘΑΑΓΙ'ΑΑ, ΟΑΓΙ'ΙΟΥΑΓΕΕΕ
ΟΑΑαΓΙ'ΙΘΘΕ ΟΘΑΑΕΥΕΑΑΕ, ΑΘΑΘΟΘΕΥΙ'Ι×ΕΕΕ ΟΑΑΑΓΙ'ΙΥΑΓΙ'Ι ΑΑ ΥΑ×ΑΘΑΑΕΟ
ΘΕΘΟΑΓΑ, ΘΒΑΑΕΑΑΕΟ ΤΙ'ΙΡΑΑΕΑΑΘΕΕ ΙΑΕΙ'ΑΕΕΑ, ΕΙ'ΙΟΘ×ΥΕΕΟ ΙΑΥΑΕΕ
ΑΓΙ'ΙΑ, ×ΕΓΑΓΘΘΘΘΕ ΟΑΘΟΘΟΑΑΕΟ ΑΑ×ΕΥΕΘΘΕ, ΟΑΘΒΑΑΕΙ'Ι ΑΑΑΓΙΑΑΕΘΑ ΑΑ
ΘΘΙ'ΙΑΘΑΑΕΟ ΥΑΘΟΑΑΑΓΙ'ΙΑΑ ΕΑΓΑΓΑΑΘΙ'ΙΑΑ ΤΙ'ΙΕαΓΙ'ΑΑΕΑΓ
ΟΑΘΕΙ'ΙΘΕΕΑΑ Α×ΑΘαΑΑΑΑ ΟΙΑΥΕΑΘΕ ΑΑΓΑΕΕΑΑΕΟ ΘΕΘΟΑΓΕΘ
ΑΑΘΑΑΘΙ'ΙΑΘΑ ΑΑ ΑΑΓΑΕΕΑΘΑΑΑΘ. ΑΓΕΕ ΕΥΙ'Ι ΑΑΓΙ'ΙΒΑΑΘΕΕ ΟΑ×Ι'ΙΘΙΕΘ
ΑΘΥΕΕΑΑΕΙ'ΙΑΑ, ΑΑΘΑΑΓΙΑΑΑΕΕ ΔΑΘΕΙ'ΙΑΕΘ ΑΑΑΕΑ, ΟΙ'ΙΕΕΘ
ΑΑΓΙΑΑΕΙ'ΙΑΘΥΕΥ ΑΑΓΑΓΙ'ΙΘΥΕΑΕΑΑΑΓΙ'ΙΑΑ ΑΑ ΑαΑΕ ΘΕΘΟΑΓΑΑΕΑ ΑΑΑΑΘΑΕΑ.
ΟΑαΕΘΙ'Ι ΕΥΙ'Ι ΘΑαΑΘΙ'Ι ΟΑΙΑΘΕΕΕΘ ΕΘΘΕΑΕΘΕΕ ΔΕΘΑΑΕΟ – ΟΙΑΥΕΑΘΕ
ΟΑΑΑΓΙΑΓΑΕΕΑΑΕΙ'Ι ΑΒΑΘΑΑΘΕΑΑΑΑΕΟ ΙΑΘΕΑΕΘ ΕΑΓΑΓΑΑΘΙ'ΙΑΑ,
ΙΘΙ'Ι×ΕΕΙ'Ι ΘΟΑΓΑΑΘΟΑΑΕΟ ΥΑΘΑΑΑΓΙ'ΙΘΘΕ ΘΕΘΟΑΓΕΘ ΟΑΓΙ'ΙΥΑΕΕΑΑΑΑ.
ΕΑΓΙ'ΙΓΑΑΑΑΕΓΑ ΑΑΘΑΑΓΑΑΑΕΕ ΔΑΘΕΙ'ΙΑΕΘΑΕΑΕΟ ΥΑΕΙ'ΙΟΥΑΑΑ „ΟΙΑΥΕΑΘΕ
ΑΑΓΑΕΕΑΑΕΟ ΥΑΘΑαΑΑ“ ΕΑΓΙ'ΙΓΕΘ 87-Α ΙΘαΕΕΘ ΙΑ-2, ΙΑ-3 ΑΑ ΙΑ-4
ΘΘΙ'ΙΘΑΑΕ. ΕΙ'Ι×ΟΙ'ΙΘΑΥΕΘΕΓΑ ΘΕΘΟΑΥΕΑΓ, ΘΑαΑΕΙ'ΙΒΕ×Ι'ΙΘΑ ΑΑ
ΘΑαΑΘΙ'Ι ΕΓΘΑΘΑΑΕΟ ΒΕΓΑΑΥΓΑΑΑ ΑΑΓΙ'ΙΘΑΑΘΕΓΑ ΕΑΓΑΓΑΕΑΓ ΑΑΓΙ'ΙΕΒΑΕΑ
ΕΘ, ΟΙ'ΙΤΙ'ΙαΑΑ ΑΑΘΑΑΓΑΑΑΕΕ ΔΑΘΕΙ'ΙΑΕΘ ΑΑΘΑΒΥΘΕΘΘΕΑΕΘ (ΑΑ ΑΘΑ
ΓΕΑΕΕ ΑΑΘΑΑΓΑΑΑΕΕ ΔΑΘΕΙ'ΙΑΕΘΑΕΘ) ΙΑΘΕΑΕΕΕ
Ο×ΕΑΑΑΓΙ'ΙΘΕΕΑΑΑΑΕΟ ΕΑΑΓΙ'ΙΥΘΑ ΟΑΘΘΙ'ΙΘΕΘ ΤΙ'ΙΑΕΑΓΙ'ΙΑΕΘ
ΟΑΓΘΘΘΕΑΑΕΑΑΕΘΑ ΑΑ ΑΑΕΑΓΕΘ ΤΙ'ΙΑΕΑΓΙ'ΙΑΕΘ ΟΑΓΘΘΘΕΑΑΕΑΑΕΘ
αΑΕΥΕ. ΑΘ ΟΑαΕΘΙ'Ι ΕΥΙ'Ι ΕΓΘΘΕΑΕΘΑΥ, ΟΙ'ΙΤΙ'ΙΑΘΙ'ΙΘΕΑΑ ΑΑ Α×ΑΘΘΘΑΑ
ΤΙ'ΙΓΑΑΑΘΕΥΙ'Ι ΑαΑΕΕ ΙΑΘΕΑΕΘ ΓΘΑΑΓΙ'ΙΑΕΘ ΑΘΥΑΑΑ ΑΑ, ΟΑΑΘΕΙ'ΙΑ,
ΙΑΘΕΑΕΘ ΑαΑΕ ΘΕΘΟΑΓΑΑΕΑ ΑΑΑΑΘΑΕΑ. ΟΑΑΑΑΓΙ'ΙΓΙ'ΙΘΑΑΕΘ ΙΕΥΑΑΑ
ΥΑΘΓΙ'ΙΕΕΕ ΘΕΘΟΑΥΕΕΑΑΓΙ'ΙΘΘΕΓΑΕΘΘ, ΟΑΕΘΑΘΓΑΘΕΑΓΙ'Ι ΑΑΓΙ'ΙΘΑΑΑΕΘ
ΒΑΘΙ'ΙΑΑΑΑΓΑΑ. ΑΥΘΑΓΕΥΓΑΑΕΑ, ΟΙ'ΙΤΙ'Ι ΑΑΘΑΑΓΑΑΑΕΕ ΑΑΑΘΕΑΑΑΑΕΕ
ΑΑΕΑΑΕΘΘΒΕΓΑΑΘΕΕ ΑΑΑΑ ΙΑΘΘΕΓΑΕΘΘΕΑ ΑΑ ΑαΑΕ ΘΕΘΟΑΓΑΑΕΑ
ΑΑΑΑΘΑΕΑ ΥΑΘΑΡΕΑΑΑΕΕ ΕΥΙ'Ι ΑΓΙ'Ι ΑΑΑΕΘ ΑΑΘΘΘΕΑΑΑΓΑΑΥ, ΕΑΓΙ'ΙΓΕΘ
ΑΓΙ'ΙΘΑΑΑΑΕΑΑΓΙ'Ι ΟΙ'ΙΕΕΑΘ ΑΘΙ'ΙΥΕ.

ΟΑΑΑΑΓΙ'ΙΓΙ'ΙΘΑΑΕΘ ΕΙ'ΙΟΘΕΟΘΥΕΘΘΙ'ΙΑΑΑΕΑ ΙΘαΑΕΙ'ΙΑΕΘΑΘ,
ΥΑΘΑΡΕΑΑΑΑΕΕΑ ΤΙ'ΙαΑΑΘ ΑΑΥΘΑΓΙ'ΙΑΑ ΑΑΑΓΑΕΑΓΕΘ Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑ ΡΕΘΕΕΑΑ
ΕΑΑΕΘΘ×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑΥΑΕΘ ΑΑΘΙ'ΙΘΘΕ ΕΙ'ΙΓΑΑΓΥΕΑΑΕ, ΟΙ'ΙΓΑΕΕΥ

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΙ ΟΕΟΟΑΙΕΟ ΓΑΒΕΕΕΑ ΑΑ ΙΑΟΕΑΙ
ΑΑΕΑΑΥΕΟΑΑΕΕ ΑΟΟΑΑΟΕ ΔΟΑΥΑΑΑΙΟΟΕ ΟΑΙΑΟΕΑΕΑ, ΟΑΑΑΑΙΑΥ
ΕΙ ΓΑΑΙΥΕΟ ΟΑΘΟΟΕ ΑΟ ΟΓΑΑ ΕΘΙΑΟ ΒΑΕΕΕαΟΕΕ ΔΟΑΥΑΑΑΙΟΟΕΕ
ΟΑΙΑΟΕΕΕΟΑΑΓ ΑΑΓΥΑΕΕΑΑΑΕΕ.

ΔΑΘΕΑΕΟΑ ΑΑ ΥΕΟΟΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΕΟΑΟ ΟΑαΑΕΑ ΟΓΑΑ
ΕΥΙΟ ΑΑΓΑΙΥΕΟΑΑΑΕΕ ΓΙΔΥΟΓΑΑ, ΟΓΙΕΑΕΟΑΥ ΑΘΑΟ ΟΑΓΑΑΕ
ΕΟΕΟΑΟΕΟΓΑΑΕ: ΓΙΔΥΟΓΑΑ ΓΟαΑΑΟΘΕΥΕ ΑΥΡΟΑΑΟ ΥΕΥΕΟ, ΟΕΕΑΕΕΕΟΑ
ΑΑ ΑΟΑΟΟΟΕ×ΑΟΓΑΓΑΕΟ ΑΑΓΥΑΑΟ; ΑΟ ΑΑΓΥΑΑ ΑΓΥΕΟΑΑΟ ΑΑ ΑΕΓΕΓΑΑΟ
ΓΟαΑΑΟΘΕΟ; ΑΑΓΥΑΑ ΟΑαΟ ΓΟαΑΑΟΘΕΕΟ ×ΕΑΕΕΟΟ ΑΓ ΓΙΟΑΕΟΟ
ΓΑΑΓΙ ΑΟΑΓΑΑΟ; ΓΙΔΥΟΓΑΑΕΟ ΓΕΑΓΕΑ ΓΟαΑΑΟΘΕΕΟ ΑΑΓΥΕΟΑΑΑ;
ΓΙΔΥΟΓΑΑΕΟ αΑΟΕΟαΕ ΑΥΒΑΑΟ ΟΕΓΕΑΥΟΕΟ ΓΕΓΕΓΑΕΟΟ ΑΓΓΑΟ ΓΑΕΓΥ.
ΑΑΓΑΙΥΕΟΑΑΑΕΕ ΓΙΔΥΟΓΑΑΕΟ ×ΑΘΟΕ ΟΓΑΑ ΑΑΑΑΕΓΑΑΟ ΓΑΕΑΘΟΟΟ
ΑΑΟΑΓΓΑΑΑΑΕΑ ΑΑΥΟΑΓΓΑΕΕ ΑΑ ΑΟΑ ΟΑΑΑΟΑΟΑΓ ΓΟαΑΑΟΘΕΕΟ
ΟΑΕΑΘΟΟΟΕ ΟΑΑΟΡΓΑΑΑΑΕΟΑ ΑΑ ΑΑΓΥΑΑΑΕΟ ΑΓΑΕΕΕΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΑ.
ΑΑΟΑΓΑΑΑΑΕΕ ΔΑΘΕΓΑΕΟΑΕΑΕΟ ΙΑΘΕΑΕΟ ΟΑΕΕΕαΑΑΕΟ ΓΙΒΑΟΟΕΑΑΑΕΟΑΕΑΓ
ΑΑΑΑΑΑΓΟΕΕ ΓΑΕαΑΑΕ ΑΟ ΒΑΟΓΓΑΑΑΑΓΟ ΓΙΟΑΟΥΑΕΑΑΑΕΟΑΑΓΕ
ΓΕΓΑΟΕΟΕ ΑΑΓΑΙΥΕΟΑΑΑΕ ΓΙΔΥΟΓΑΑΟ, ΟΑΑΑΓ ΟΑαΑΕΑ ΑΟ ΑΟΕΟ
ΑΑΓΓΑΥΕΥΓΟΕΕ ΕΟΕΟΑΟΕΟΓΑΑΕ. ΔΑΘΕΑΕΟΑ ΑΑ ΥΕΟΟΑΑΕΟ αΑΕΓΥΙ×Ε
ΕΑΓΓΕ ΟΓΑΑ ΟΑΕΥΑΑΑΑΟ ΓΓΟΓΑΑΟ, ΟΓΙΕΑΑΕΥ ΕΘΓΑΑΓΑΑ ΕΓΑΑΓΑΑ
ΓΕΑΥΟΕ, ΑΓΓΟΑΕΟΟΕ ΑΑ ΟΟΑΙΑΟΕΕΓ, ΟΓΓ ΕΟΕΓΕ ΓΑΕΑΘΟΟΟΕ
ΕΑΑΕΟΑΕΟΕΟΕΕ ΓΓΑΑΑΑΓΑΓΑΓ: ΔΕΟΓΑΓΑΕΟ ΓΕΑΟ ΕΑΑΕΟ ΕΑΑΕΥΕ
ΟΑΕΟΕΑΟΕ ΓΓΟΑΕΟΟΕ ΕΑΕΟΑΑΑΑΕΟ ΟΑ×ΑΟΑΑΕΟ (ΥΕΟΟΑΑΕΟ) ΑΓ
ΟΑΕΓΑΑΑΓΑΑΕΟ ΓαΟΕΑΑΓ ΔΕΟΓΑΓΑΕΟ ΟΑ×ΑΟΑΑΕΕΕ ΑΑΓΓΕΑΑΑΟΕΑΑΕΟ
(ΔΑΘΕΑΕΟ) ΑΑΕΓΕΓΑΑΑΟ. ΟΑΑΑΑΓ ΓΓΟΓΑΑΟ ΑΟΑΕΕ αΑΟΕΑΕΕ ΑΟ ΑΘΑΟ.
ΔΑΘΕΑΕΟΑ ΑΑ ΥΕΟΟΑΑΕΟ ΕΓΓΟΕΟΟΥΕΟΟ ΑΑΥΑΑΟ ΑΘΑΟ ΟΑΓΑΑΕ
ΓΕΓΑΟΕΟΕΑΑΑΑΕ: ΑΑΑΓΕΑΓΕΟ ΟαΑΟΕΕΟ ΓΕΕΕΑΓΓΑΕΟ, ×ΕΑΕΕΟΟΕ
αΑΕΥΑΟαΑΑΕΓΑΕΟ ΑΑΥΑΑ; ΑΑΑΓΕΑΓΕΟ ΥΕΟΟΑΟΕΑΑ ΥαΓΑΟΑΑΕΟΑΕΑΕΟ
ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΟΑΙΑΟΕΕΕΑΓΕ ΟΓΥΕΑΕΟΟΕ ΔΕΟΓΑΑΕΟ ΟΑΕΟΟΓΑΑΕΥΓΙ×Α;
ΟΑΙΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΕΑΓΑΟΒΓΟΓΑΕΟ ΟΑΕΟΟΓΑΑΕΥΓΙ×Α; ΑΑΑΓΕΑΓΕΟ, ΟΓΑΓ ΟΥ
ΕΓΑΕΑΕΑΕΟ ΔΕΟΓΑΓΟΕΓΑΕΟ ΑΑΥΑΑ. ΟΑΑΑΑΓ ΓΓΟΓΑΑΕΕ ΟΑΑΕΓΓΕ×ΓΟ
ΓαΟΕΑΑΓ ΑΑΑΕΕΕ ΑΟ αΘΓΓΕΑ ΑΓ ΟΕΕΑΕΑΕΑ αΑΕΥΓΙ×ΑΟ.

ΑΑΓΓΑΑΟΑΕΟ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑ ΑΟΕΕΟαΓΓΑΟ ΔΕΟΕΟ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΟ:
αΘΓΓΑΑΟ ΟΑαΑΑΟΕΑΑΑΑΕ; ΑΑΑΑΟΥΑΕΓΙΟ ΑΓ ΓΕΕΥΓΟ ΕΓ×ΓΟΓΑΥΕΑ ΑΑ
ΓΓΟΑΕΟΑΑΑΑΕ. ΟΑΑΑΑΓ ΓΓΟΓΑΑΟΥΕ ΑΟ ΑΟΕΟ ΟΑΓΑΒΑΟΕ, ΟΓΙΕΑΕΥ
ΔΕΟΑΑΔΕΟ ΑΓ ΑΟΑΔΕΟΑΑΔΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΑΑΑ ΟΑαΑΑΟΕΑΑΑΑΕΟ ΘΓΓΕΟ
ΘΓΑΕΟΕΟΟ ΕΟ ΓΑΑΑΟΕΟΟ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΟ. ΑΟΑΑΑ ΑΟ αΑΑΑΑ
ΓΓΟΑΟΥΑΕΑΕΑ Ο×ΕΑΑΕΟ αΑΕΥΓΙ×Α, ΑΑΑΑΟΥΑΕΓΓΙ ΕΓ×ΓΟΓΑΥΕΑ ΑΑ
ΓΓΟΑΕΟΑΑΑΑΕ. ΟΑΑΑΑΓ ΓΓΟΓΑΑΕΟ ΓΕΑΓΕΑ ΑΑΟΑΓΑΑΑΕ ΔΑΘΕΓΑΥΕ
ΓΑΘΕΑΕΟ ΟΑΕΕΕαΑΑΕΟ ΓΙΒΑΟΟΕΑΑΑΑ ΑΑ ΑΟΑ ΥΑΓΕΟΟΕΟ ΑΒΑΒΑΑΑ
ΓΓΟΑΕΟΑΑΑΑΕΟ ΑΑΓΓΑΑΟΑΑ ΑΑ ΕΓ×ΓΟΓΑΥΕΕΟ ΑΑΑΟΥΑΕΑΑΑΕΑ.
ΟΓΕΑΑΟΟΕΟΑΘΕΟ ΓΑΘΕΑΕΟ ΓΑΑΑΓΓΑΑΟ ΑΟ ΑΘΑΟ ΟΑΙΑΟΒΥΑΑΕΓΙ ΕΟ
ΟΑΕΓ×ΓΟΓΑΥΕΓ ΑΑΓΕΥΓΟΕΑΑΑ ΑΑ ΓΑΕΕ ΑΟΟΑΑΓΑΕΟ ΑΟΓΑΑΕΕ,

ΑΑΟΑΑΙΑΑΑΕΕ ΔΑΟΕΙ ΑΕΟ ΟΑΒΥΕΟΕ ΑΟΑΘΕΟΑΕΑΕΟ ΟΑΥΑΟΑΑΑ ΑΑΟ
 ΟΑΕΕΑΕΑΑΑ ΑΑΤΙ ΔΑΟΑΕΟ ΟΧΕΑΑΑΟΕ ΟΑΟΑΑΑ. ΟΑΑΑΙ ΤΙ ΟΙΑΕ
 ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΟ ΑΟ ΟΥΕΕΟ ΔΑΕΟ ΤΕΕΥΙ ΤΙ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΑ ΟΑΥΙ ΑΑΕΕΑΙ Α
 ΔΑΕΤΕΟΑΒΑΑΙ ΤΕ ΒΥΑΟΙ ΑΑΕΑΑΙ. ΤΙ ΟΑΕΟΑΑΑ, ΟΤΙ ΟΤΕΑΑΟΟΕΟΑΟΕΟ
 ΙΑΟΕΑΕΟ ΤΟΑΑΤΙ ΑΑΕΟ ΑΟΥΑΑΤΑΑΟΑ ΑΑ ΟΑΘΙΕΑΤΙ ΑΑΟΥΕ ΤΙ ΤΑΒΕΕΑΙ ΑΑ
 ΑΟΕΟ ΑΑΤΙ ΔΑΟΑΕΟ ΧΙ ΟΙΑ, ΟΟΑΧΟΡΑΕΤΑ. ΑΟΑΟΒΙ ΟΕΑ ΤΟΕΕΥΑΑΑ, ΟΤΙ
 ΑΑΤΙ ΔΑΟΑΕΟ ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΑ ΟΑΕΕΑΔΑ ΑΟΥΑΑΤΑΑΟΥΕ ΤΙ ΤΑΒΕΕΑΙ ΑΕΟ
 ΟΧΕΑΑΕΟ ΔΑΕΥΙ ΧΕΕ. ΑΑΤΟΑΑΑΑΑΟΕΕ ΟΑΤΑΟΕΕΑΟΕΑΕ
 ΟΟΕΕΑΟΕΙ ΑΑΕΑ ΟΤΑΥΕΑΟΕ ΟΑΑΑΤΑΤΑΕΕΑΑΕΤΙ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΕΟ
 ΙΑΟΕΑΕΟ ΤΟΑΑΤΙ ΑΑΕΟΑ ΑΑ ΟΑΔΑΕΤΙ ΒΕΧΙ ΔΑΕΕΟΟΧΕΑΑΕΟ ΤΟΑΑΤΙ ΑΑΕΟ
 ΑΟΥΑΑΤΑΑΕ. ΟΑΟΑΑΤΕΟΑΑ, ΕΤΕΟ ΤΟΕΕΥΑΑΑ, ΟΤΙ ΟΤΑΥΕΑΟΕ
 ΟΑΑΑΤΑΤΑΕΕΑΑΕΤΙ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΕΟ ΙΑΟΕΑΕΟ ΤΟΑΑΤΙ ΑΑΟΥΕ
 ΤΙ ΤΑΒΕΕΑΙ ΑΕΟ ΟΧΕΑΑΕΟ ΔΑΕΥΙ ΧΑ ΒΑΟΤΙ ΑΑΑΑΤΟ ΟΑΥΙ ΑΑΕΕΑΙ
 ΟΑΑΟΥΑΑΤΙ ΟΧΕΑΑΕΟΑ ΑΑ ΟΑΟΑΑΤΕΟΑΑ, ΑΑΤΙ ΔΑΟΑΕΟ ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΕΟ
 ΟΑΕΑΔΑΑΟ, ΑΟΑΟΒΙ ΟΕΑ. ΑΟ ΤΟΔΑΕΤΙ ΑΑ ΟΟΑΧΟΡΑΕΤΑ ΟΑΘΙΕΕΟΟΕ
 ΕΑΑΕΟΑΦΕΟΕΟΕΕΑΥ – ΟΑΥΙ ΑΑΕΕΑΙ ΟΑΑΟΥΑΑΤΙ ΟΧΕΑΑΑ ΑΑ ΑΟΥΑΑΤΑΑΟΥΕ
 ΤΑΑΕΟ ΑΑΤΙ ΔΑΟΑΕΟ ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΑ ΑΑΟΑΤΟΕΟΑΑΟΕΕΑ ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟ
 ΑΟΑ 24-Α, ΑΟΑΤΑΑ 28-Α ΤΟΔΕΕΕ. ΑΑΤΙ ΑΥΤΕΥΤΟΕΕΕΑΑΙ ΑΑΤΙ ΤΑΕΙΤΑΟΑ,
 ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΙΑ-19 ΤΟΔΕΕΟ ΑΑ 24-Α ΤΟΔΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΑΑΕΕ
 ΑΑΥΟΕΕ ΟΕΕΑΕΑΑΕΟ ΔΑΕΥΙ ΧΑΟ ΑΑΑΕΕΕ ΑΟ ΑΘΙ ΤΕΑ ΑΑ ΟΑΟΑΑΕΟ
 ΕΑΑΕΟΕΤΟΟΙ ΑΑΕΑ ΤΟΔΑΕΤΙ ΑΑΥ ΑΟ ΑΟΕΟ ΟΑΔΕΟΙ.

ΟΟΙ ΤΕΟ ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΑ ΑΟ ΟΤΑΑ ΑΑΑΕΑΕΑΤΕ ΟΟΙ ΤΕΕΕ
 ΟΧΕΑΑΑΑΕΟ ΥΤΑΑΑΟΕΑΙ. ΕΟ ΟΟΙ ΤΕΕΕ ΟΧΕΑΑΑΑΕΟ ΑΟΕ-ΑΟΕΕ
 ΟΑΤΑΑΑΑΤΑΕΕ ΤΑΒΕΕΕΑ ΑΑ ΑΟΕΕΟΑΤΙ ΑΟ, ΟΤΙ ΑΟ ΟΤΑΑ ΤΙ ΔΑΑΟ
 ΑΑΑΤΕΑΤΕΟ ΕΡΟΕΑΑΕΕΕ ΟΟΙ ΤΕΟ ΑΑΤΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑ. ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 30-Α
 ΤΟΔΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕ ΑΥΕΑΟΑΑΟ ΑΟΑ ΟΟΙ ΤΕΟ ΟΧΕΑΑΑΟ, ΑΟΑΤΑΑ
 ΕΑΑΕΟΟΧΑΕΕ ΟΟΙ ΤΕΟ ΟΧΕΑΑΑΟ, ΟΑΥ ΑΟΕΕΟΑΤΙ ΑΟ: ΟΟΙ ΤΕΕΕ
 ΟΑΘΙΕΑΤΙ ΑΕΟ ΟΧΑΟΙΟ ΕΑΑΕΟΟΧΑΕ ΑΟΥΑΑΑΟ; ΟΟΙ ΤΕΕΕ ΟΑΘΙΕΑΤΙ ΑΕΟ
 ΑΟΥΑΟΕ ΟΧΑΟΙ ΟΕ ΕΡΟΕΑΑΕΟ ΑΑΟΑΥΑ ΟΑΑΤΑΟ; ΟΟΙ ΤΕΕΕ ΟΑΘΙΕΑΤΙ ΑΕΟ
 ΘΟΙ ΥΑΟΥΕ ΟΑΕΟΕΑΟΕ ΟΑΟΟΟΑΑΕΟ ΕΡΟΕΑΑΕΟ ΑΑΟΑΥΑ ΑΑΤΕΑΟΑΑΑΟ.
 ΟΟΙ ΤΕΟ ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΕΟ ΘΟΕΙΥΕΘΕΟ ΟΑΟΟΤΑΑΕΥΙ ΧΕΕ ΟΑΔΑΕΤΙ ΒΕΧΙ
 ΑΑΕΑΑΟΕΑΑΑΟ ΕΥΑΑΟ ΑΟ ΤΙ ΑΔΑΕΤΙ Ο ΑΑΑΤΕΑΤΕΟ ΕΡΟΕΑΑΕΕΕ
 ΑΑΟΑΘΙΑΑ ΑΑΟΑΘΙΑΑΟΕΕΟ ΤΑΑΕΟ ΟΑΒΕΤΑΑΥΙ ΑΑΑΙ Α (ΤΑΑΑΟΕΟΟΕ
 ΑΑΕΑΑΟΕΑΑΑ) ΑΑ ΟΑΟΟΤΑΑΕΥΙ Ο, ΟΤΙ ΕΑΟΡΤΙ ΟΑΕΑΘΟΑΑΤΑ ΑΟ
 ΤΙ ΑΔΑΕΤΙ ΤΙ ΑΑΑΤΕΑΤΕΟ ΕΡΟΕΑΑΕΕΕ ΑΑΟΑΘΙΑΑ ΑΑΟΑΘΙΑΑΟΕΕΟ ΤΑΑΕΟ
 ΟΑΒΕΤΑΑΥΙ ΑΑΑΙ Α (ΘΙ ΑΕΟΕΟΟΕ ΑΑΕΑΑΟΕΑΑΑ). ΟΑΑΑΙ ΤΙ ΟΙΑΑΕΕ ΑΟ
 ΑΑΤΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΟΕΑ ΑΑΤΙ ΑΥΤΕΥΤΟΕΕ ΟΧΕΑΑΑΑΕΟΑ ΑΑ ΟΑΔΑΕΤΙ ΒΕΧΙ Ο
 ΑΑΕΑΑΟΕΑΑΑΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑΑ. 30-Α ΤΟΔΕΕΟ ΙΑ-4 ΘΟΙΘΟΟ ΑΘΑΟ
 ΤΕΕΕΕΑΑΕΕΕ ΑΑ ΑΟΑ ΑΥΤΑΟΟΑΑΕΕ ΔΑΟΕΑΕΕ. ΕΟ ΟΟΙ ΤΕΕΕ ΟΧΕΑΑΑΑΕΟ
 ΤΕΤΕΑΑΑΟ ΕΕ ΑΟ ΑΔΑΑΤΟ, ΑΟΑΤΑΑ ΟΑΟΟΤΑΑΕΥΙ ΧΟ, ΟΤΙ ΤΑΕΕ ΑΥΑΑ
 ΑΑΤΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΟ ΕΑΤΙ ΤΕΕ, ΟΑΑΑΙ ΑΟ ΟΧΟΙ ΤΑΟ ΑΑΟΑΤΟΕΑΟ ΕΡΕΑΑΑ.
 ΟΑΑΑΙ ΟΑΤΕΑΑΑΑΟΥΕ ΟΟΙ ΤΕΕΕ ΟΟΕΕΑΟΕΙ ΑΑΕΟ ΥΑΕΕΕΑΑΑ ΟΒΙ ΟΑΑ

ΕΑΓΙ ΠΑ ΑΑΤΙ ΕΒΑΕΑ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΑΟ ΑΟΥΑΑΟ ΑΟΥ ΑΟΕ ΕΙ
Ο×ΕΑΑΑΕΑΑΑΙΟ, ΟΑΥ ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑΑΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ ΟΕ ΤΙ ΘΙΑΑΕ
ΟΟΙ ΤΕΕΕ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΙ ΑΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΑΑ ΑΘΑΕ ΤΕΓΑΑΑΟΕΕ.

ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑΑΕ ΟΓΕΑΑΟΟΕΟΑΟΕΟ ΙΑΟΕΑΕΟ ΤΙ ΟΑΑΓΙ ΑΑΥΕ
ΤΙ ΙΑΒΕΕΑΙ ΑΕΕ ΙΑΟΑΟΕΑΕΟΟ ΑΓΑΕΥΑΟΟΑΑΟ ΑΟ ΕΥΑΑΑΓΑΓΑΙ. ΟΟΙ ΤΕΟ
ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΑΕΑΓΑΓΟΕΑ ΙΑΟΑΟΕΑΕΟΟΕ ΑΓΑΕΥΑΟΟΑΑΑ. ×ΕΑΕΕΟΟΕ ΕΟ
ΑΙ ΙΑΑΟΕΑΕ ΟΑΟΟΟΑΑΕΟ ΑΑΓΕΑΟΑΑΕΟ ΕΟΑΕΕ ΟΑΙΕΑΑΑΑ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ
ΙΑΟΑΟΕΑΕΟΟ ΟΑ×ΟΡΑΕΑΑΟ ΑΟ ΘΙΓΕΟ, ΟΟΙ ΙΑΑ ΑΟ ΟΙΑΑ
ΑΑΕΑΑΕΕ×ΕΥΕΟΑΑΟ. ΑΟ ΟΑΟΑΡΕΤΑ ΤΕΥΙΑΟΕΕ ΕΘΙΑΟ ΘΑΑΕΙΤΙ ΘΙΑΑΑΑΑ,
ΑΙ ΑΑΑ ΑΓ ΟΑΑΑ ΟΑΕΙΑ ΟΑΑΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΟΟΑΕΕΑΑΕΟ ΑΑΕΙΑΥΙ ×ΕΕΑΑΑ.
ΟΑΥ ΟΑΑΑΑΑ ΙΟΑΑΕΙ ΑΑΟ ΕΙ ΤΕΟΟΟΑΑΕΟ ΑΟΑΕΑΓΙ ΓΕΑΟΑΑΕΟ ΕΑΙ ΑΑΑΕ,
ΕΟ ΕΑΓΙ ΓΕ ΕΙ ΓΕΑΟΟΕΙΑ ΘΕΟΙΑ ΑΟΑΟΒΙ ΟΑΑ ΑΑΤΙ ΕΥΑΓΑ, ΑΟ ΑΟ
ΓΕΥΙΑΑΟ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΑΟΑΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΑΟ.

ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 34-Α ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΓΘΟΕΕ
ΟΕΟΟΓΑΕΕΥΙ ×ΕΕΕ ΕΟΕΟΟΟΟΕ ΥΑΓΙ ΑΟΑΑΑΥΕ ΤΙ ΙΑΒΕΕΑΙ ΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑ
ΟΑΓΑΑΑ ΑΕΑΓΑΓΟΑΑΟ ΤΙ ΕΥΑΑΟ: ΕΟΕΟΟΟΟΕΕ ×ΑΟΑΟΕΙ ΑΑΑΕΟ ΑΑΥΑΑ,
ΟΑΓΑΟΥΟΓΑΑΑ, ΕΑΕΑΑΑ, ΑΑΑΟΥΑΕΑΑΑ, ΑΕΑΕΟΑΑΑ, ΟΑΘΙΤΑ, ΑΥΑΑΑΓΑ ΑΑ
ΕΓΟΑΘΒΟΑΟΥΕΑ. ΕΟΕΟΟΟΟΕ ΥΑΓΙ ΑΟΑΑΑΥΕ ΤΙ ΙΑΒΕΕΑΙ ΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΑ
ΟΙΓ ΕΥΓΟ ΟΑΑΑΑ, ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕΑ ΟΑΑΑΕΙΒΕ×ΙΟ ΙΑΟΕΑΓΙ
ΑΑΓΑΓΙ ΟΥΕΑΕΑΑΟ ΟΙ ΙΑΕΕΙΑ ΑΓ Ο×ΕΑΑΕΟ ΑΑΕΕΥΙ ×Α, ΟΑΥ ΑΟ
ΤΙ ΙΑΑΑΟΑ ΟΑΑΑΑΓΙ ΓΙ ΘΙΑΑΕΕ. ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑΑΟ ΟΑΟΡΕΕΑΕ ΤΙ ΟΑΑΒΑΙ ΑΑ
ΕΟΕΟΟΟΕΟ Ο×ΑΟΙ ΟΕ ΑΑΑΟΡΑΕΙΓ ΕΓΑΑΑ ΑΑΟΕΟΑΕΕΑ ΑΑ
ΕΓΟΑΓΟΕΑΓ ΑΕΕ, ΟΙ ΑΓ ΟΥ ΑΟ „ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΑΑΓΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ“
ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΟΑΑΑΑΓΙ ΓΙ ΘΙΑΑΕΟ ΓΕΥΑΑΑΓΑΑ ΕΥΓΙ ΟΑΟΑΡΕΑΑΑΕΕ.

ΟΑΘΙΕΟ ΑΟΟΑΕΕΑΑ ΑΑΓΟΑΑΕΕΑΑΕΑΑ ΓΕΥΑΑΕΑΓ ΑΑΓΑΕΕΑΕΟ
ΑΑΒΥΑΑΑΓΑΑ, 2007 ΒΕΕΟ 11 ΕΑΓΑΑΟΟ, ΑΓΙ ΘΙΑΑΑΑ ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 35-Α
ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΓΘΟΕΟ ΑΑΑΕΕ ΟΑΑΑΟΥΕΑ. 2007 ΒΕΕΟ 10
ΕΑΓΑΟΕΟΑΕΑΕΟ „ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΑΑΓΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ“ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο
ΕΑΓΙ ΓΕΟ 87-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2 ΑΑ ΙΑ-3 ΘΟΓΘΟΑΑΟ ΤΙ ΘΙΑΑΑΑΑ
ΑΑΟΟΟΕΑΑΟΕΕ ΑΘΙ ΓΑΑΕ. ΑΓΕΟΓΙ ΑΟΑΟΒΙ ΟΕΑ ΙΑΕΕ ΟΑ×ΑΟΑΑ
ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 35-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΓΘΟΕΟ ΑΥΑΕΟΑΕΑΕΟ ΤΙ ΘΙΑΑ
ΟΑΑΑΟΥΕΑΟΕΑΓ ΓΕΙΑΟΕΑΑΕΕ. ΟΑΥ ΟΑΑΑΑΑ „ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΑΑΓΑΕΕΑΑΕΟ
ΟΑΟΑΑΑ“ ΕΑΓΙ ΓΕΟ 87-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-4 ΘΟΓΘΟΟ, ΟΙΑΥΕΑΟΕ
ΟΑΑΑΕΙΒΕ×Ι ΟΑΑΑΓΑΓΑΕΕΑΑΕΙ ΑΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΕΟ ΑΑΕΑΑ ΑΟΥΑΟΕΕ
ΙΑΟΕΑΕΟ ΤΙ ΟΑΑΓΙ ΑΑΕΟ ΓΕΑΟ ΙΑΕΕ ΑΟΥΑΑΕΑΓ 6 ΕΑΕΟ ΑΑΑΑΥΕ ΑΑΑΕΕ
ΒΑΟΑΑΑΕΟ ΑΑΟΑΓΟΕΕΥΑΑΕΑΑ ΒΑΟΑΑΑΓΑ ΑΟ ΑΟΕΟ ΒΕΓΑΑΥΓΑΑΓΑΥΕ
ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΘΟΕΓΥΘΕΑΓ, ΟΙΓ „ΟΑΑΑΕΙΒΕ×Ι ΟΕΟΟΓΑΕΕΥΙ ×Ο
ΘΑΑΥΓΕΟ ΟΑΑΑΓΑΓΑΕΕΑΑΕΙ ΟΕΟΟΑΓΕΟ ΑΑΟΓΙ ΓΕΑΥΕΑΟ ΟΑΘΑΟΥΓΟΕΟΓ
ΟΑΑΑΓΑΓΑΕΕΑΑΕΙ ΟΕΑΟΥΑΥΕ“. ΕΟΕΕ ΟΑΑΑΑΓΙ ΓΙ ΘΙΑΑΕ ΙΑΕΓΥ ΕΘΓΑΑΑ
ΑΑΓΑΕΕΟΕΕ ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 35-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΓΘΟΕΟ ΤΙ ΘΙΑΑ
ΟΑΑΑΟΥΕΑΟΕΑΓ ΓΕΙΑΟΕΑΑΕΕ, ΑΑΑΕΓΑΑΑΕ, ΟΙΓ ΕΟΕΓΕ ΑΟΑ ΕΟ
ΑΟΥΑΑΑΓΙ ΙΑΟ, ΑΟΑΓΑΑ ΕΑΑΕΟ ΑΟΓΑΑ ΟΒΙ ΟΑΑ ΓΕΟ ΟΑΑΕΕΑΥΕΑΟ

ΑΙΟΑΘΟΟΑΙ ΑΙΓΑΙ. „ΟΙΑΥΕΑΘΕ ΑΑΙΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ” ΕΑΓΙ ΓΕ ΑΑ ΙΑΕ ΟΙ ΟΕΟ ΟΑΑΑΙ ΓΙ ΟΙΑΑΕ ΓΕΙΑΘΕΘΕΕΑ ΟΙΑΥΕΑΘΕ ΑΑΙΑΕΕΑΑΕΟ ΤΙ ΠΑΑΕΑΑΘΕΕ ΟΟΑΓΑΟΟΑΑΕΑΙ ΑαΑΕ, ΕΑΓΙΑΑΟΙ ΑΑ ΟΟΑΓΑΟΟΑΑΑΑ ΑΑΟΑΕΕΘΑΕΑΙ. ΟΒΙ ΟΑΑ ΑΟ ΑΑΑΑΟΑΕΑΑ ΘΑΑΥΤΕΟ ΟΑΑΑΓΙΑΤΑΕΕΑΑΕΙ ΟΕΟΘΑΙΕΟ ΟΑΘΕΑΥΙ ΘΕΟΙ ΟΑΑΑΓΙΑΤΑΕΕΑΑΕΙ ΟΕΑΟΥΑΟΥΕ ΑΑΟΙ ΓΕΑΥΕΕΟ ΑΟΕ-ΑΘΕΕ ΑΑΙ ΑΕΕΓΑΑ.

7. ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙ Ο ΘΘΑΕΕΑΓΙΘΕΟ ΒΑΟΙ ΓΑΑΑΑΓΑΕΕ ΓΕΥΓΑΑΟ, ΟΙ Γ ΕΑΓΙΑ ΑΑΑΑαΕΟΥΑΕΕΕΟ ΟΑΑΕΙΓΑΕΟ ΕΑΕΕΕΘΕΟ ΟΑΑΑΕΙΒΕ×Ι ΟΓΕΑΑΟΘΕΟΑΘΕΟ ΒΑΘΑΑΑΙ ΠΑΕΑ ΑΑΕΑΟΑΑ “ΟΙΑΥΕΑΘΕ ΑΑΙΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ” ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΑΙ ΓΙΘΑΑΑΑΕΕ. ΠΑΕΑΑΑΕΑΘΑΘΕΑΑ ΑΑΙ ΓαΑΑΑΑ „ΑΑΙΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ” ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΕΟ ΓΘΑΕΑΑΕ, ΟΙ ΓΕΑΑΕΥ ΑΒΕΓΑΑΥΓΑΑΑΑΙ ΑΑ „ΟΙΑΥΕΑΘΕ ΑΑΙΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ” ΕΑΓΙ ΓΟ. ΟΒΙ ΟΑΑ ΑΙ ΑΟΓΕΑΑΓΙ ΟΓΑΑ ΕΘΓΑΘ ΠΑΕΑΑΑΕΑΘΑΘΕΑΑ ΓΕΥΓΑΘΕΕ ΒΑΘΑΑΑΑΥ, ΑΕΓΑΕΑΑΓ ΕΑΕ „ΑΑΙΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ” ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΑΑ ΑΑΙ ΓΕΥΑ. ΕΑΓΙ ΓΑΑΑΑΕΕΟ ΓΑΑΑΟ ΑΙ ΕΘΕΑΕΕ ΑΑΑΟΘΟΟΑΑΟ „ΟΙΑΥΕΑΘΕ ΑΑΙΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ” ΕΑΓΙ ΓΕΟ 87-Α ΓΘΑΕΕΟ ΓΑ-4 ΘΘΓΘΘΕ, ΟΙ ΓΕΕΟ ΓΕΑΑΑΑΕΕΑΥ ΟΙΑΥΕΑΘΕ ΟΑΑΑΓΙΑΤΑΕΕΑΑΕΙ ΑΒΑΘΑΑΘΕΑΑΑΑΕ ΑΑΕΑΑΑΘΕΓΕ ΑΘΕΑΓ ΑαΑΕΕ ΒΑΘΑΑΑΑΑΕ ΑΑΟΑΓΘΕΥΑΑΕΑΑ ΒΑΘΑΑΕΓΙ Γ ΑΙ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΟΑΘΑΑΑΓΕΘΕ ΓΑΘΕΑΕΟ ΓΘΑΑΓΙ ΑΑΕΟ ΑΟΥΑΑΕΑΑΓ ΑΘΑ ΟΑΑΕΑΓΑΘ 6 ΕΑΕΘΑ. ΑαΑΕΕ ΒΑΘΑΑΑΕΟ ΓΕΥΑΑΑΓΑΑ ΟΓΕΑΑΟΘΕΟΑΘΕΟ ΟΑΘΓΕΑΓΙ ΑΕΟ ΟΑΓΑΘΕΕΑΑΘΕΑΕ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΕΑ „ΟΙΑΥΕΑΘΕ ΑΑΙΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ” ΕΑΓΙ ΓΕ, „ΟΑΑΑΟΙ ΟΑΓΑΘΕΕΕΟ ΕΘΘΕΑΕΘΕΕ ΘΘΘΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ” ΕΑΓΙ ΓΕ ΑΑ ΘΘΑΕΕΑΓΙΘΕΟ 2005 ΒΕΕΟ 8 ΕΑΓΕΘΕΟ 1 473 ΑΘΡΑΓΑΘΘΕΑΑ. „ΟΙΑΥΕΑΘΕ ΑΑΙΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ” ΕΑΓΙ ΓΕΕ ΑΑ×ΟΡΓΑΑΘΕΑΑ ΟΑΕΕΑΑΕΑ ΓΕΟ ΠΑΕΑΟΥΕ ΟΑΘΑΕΑΓΑΑ ΑΑ×ΟΡΓΑΑΘΕΕ ΟΑΑΑΟΙ ΟΑΓΑΘΕΕΕΟ ΕΘΘΕΑΕΘΕΕ ΘΘΘΑΕ – ΟΙΑΥΕΑΘΕ ΟΑΑΑΓΙΑΤΑΕΕΑΑΕΙ ΑΒΑΘΑΑΘΕΑΑΑΑΕ. ΑΙ ΟΑΓΕΑΑΑΑΟΥΕ „ΟΙΑΥΕΑΘΕ ΑΑΙΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ” ΕΑΓΙ ΓΟ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΘΘΑΥΕΑΕΘΘ ΑΑ Ο×ΟΙ ΑαΑΕ ΕΑΓΙ ΓΟ ΑΓΕΑΑΑ ΘΘΘΑΘΑΘΕ ΕΘΘΕΑΕΘΕΕ ΠΑΕΑ „ΟΑΑΑΟΙ ΟΑΓΑΘΕΕΕΟ ΕΘΘΕΑΕΘΕΕ ΘΘΘΕΟ ΟΑΘΑαΑΑ” ΕΑΓΙ ΓΕΑΓ ΓΕΓΑΘΕΑΑΕΕ. ΑΓΑΑΓΑΑ, ΓΥΑΑΘΕΑ ΓΙ ΟΑΘΘΑΑ, ΟΙ Γ ΒΑΘΑΑΑΕΟ ΑΑΘΑΥΑ ΟΓΕΑΑΟΘΕΟΑΘΕ ΕΘΘΕΑΕΘΕΑΑ ΑΘ ΑΘΑΑΓ ΑΘ.

ΟΓΕΑΑΟΘΕΟΑΘΘΕΟ ΟΑΘΓΕΑΓΙ ΑΕΟ ΑΑΑΘΡΑΕΑΑΑ ΠΑΑΕΕ ΒΑΘΑΑΑΕΕ, ΟΙ ΓΑΕΕΥ ΑΘΑΑΕΕΑΑ ΑΒΕΓΑΑΥΓΑΑΑΑΙ ΑΑ „ΟΙΑΥΕΑΘΕ ΑΑΙΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΘΑαΑΑ” ΕΑΓΙ ΓΟ, ΟΑΘΡΕΑΑΕΕ ΕΥΓ. ΑΘ ΑΑΙ ΓΕΒΑΑΑΑΑ ΟΑΓΑΘΕΕΑΑΘΕΑΑ ΒΕΓΑΑΥΓΑΑΑΓ ΑΘΕΑΕ ΑΑΑΒΥΑΑΘΕΕΑΑΑΑΕΟ ΓΕΥΑΑΑΟ ΑΑΘΑΑΓΑΑΕ ΘΑΘΕΓ ΑΟΥΕ, ΘΘΘ ΑΑΙ Γ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΟΑΘΓΑ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΓΙ ΘΘΑΕΕΑΓΙΘΕΟ ΑΘΘΕΟ ΑΑΙ ΓΑΓΑ. ΕΑΓΙ ΓΑ ΑΑΘΑΑΓΑΑΑΕ ΘΑΘΕΓ ΑΟΥΕ ΑΑΕΕΑΑΕΘΒΕΓΑ ΓΘΕ ΕΑΑΕΘΕΓΘΘΕ ΓΑΘΕΑΕΟ ΓΘΑΑΓΙ Θ ΑΘΘΑΑΓ ΑΑ. ΟΑΘΘΙ ΕΥΓ ΓΑΕΕ ×ΟΓΘΥΕΑΑΕΟ ΑΑΓΘΑΕΥΑΘΑ-ΑΑΓΕΑΑΓΑ. ΟΒΙ ΟΑΑ ΑΙ ΓΕΑΓΘ ΑΙΟΑΘΟΟΑΑΓ ΑΑ ΘΘΑΕΕΑΓΙΘΕΟ ΑΘΡΑΓΑΘΘΕΑΑ, ΟΙ ΓΕΕΟ ΑΑΙ ΓΑΓΕΟ ΕΑΓΙ ΓΕΑΘΕ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΕΥ ΘΘΑΕΕΑΓΙΘΘ ΘΘ ΓΑΑ.

ΟΑΑΑΙ ΑΟΡΑΓΑΟΕΑΑ ΑΟ ΕΡΕΑΑ ΓΑΕΟΙΕΑΟΕ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΕΟ ΟΑΑ
ΙΟΑΙΕΑΥΕΟΕ-ΟΑΙΟΕΕΑΟΕΑΕ ΧΙΟΙΕΟ ΟΒΥΑΕΟ ΙΕΑΟ ΟΙΑΥΕΑΟΕ
ΟΑΑΠΙΑΕΕΑΕΙ ΑΒΑΟΑΟΕΑΕΟ ΟΑΙΕΑΓΙΑΥΕ ΟΑΕΙΑ ΟΑΕΟ
ΘΕΟΑΘΕΟΕ ΧΙΟΙΕΕ ΥΑΟΑΕΟ ΕΑΙΟΕΟΕ ΥΑΟΑΡΕΑΕΙΤΑΟΑΥ ΕΕ. ΟΑΥ
ΟΑΑΑΑΑ ΑΑΟΑΙΑΑΑΕΕ ΘΑΟΕΙ ΑΕΟ ΑΑΑΟ, ΕΟ ΟΙΑΑ ΕΘΙΑΟ ΑΥΕΑΟΑΟΕΕ
ΑΟΑ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΓΑΕΕΑ, ΑΟΑΙΑ ΓΕΟ ΑΑΑΑΕΕ ΙΑΟΑΑ. ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΙΑ
ΕΑΓΑΕΙ ΙΕΑΟΑΑ ΙΙ ΑΑΑΟΑ ΕΟ, ΟΙΙ, ΑΟΕΕ ΙΑΟΕΑ, ΑΟ ΥΑΕΥΟΑΑ ΑΟΙΥΕ
ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΟΑΑΠΙΑΕΕΑΕΙ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΑΕ ΑΑ, ΙΑΙΟΑ ΙΑΟΕΑ,
ΙΑΘΕΙΑΕΟΟΕ ΑΑΕΟ ΑΒΑΟΑΑΕΕ ΑΥΕΑΑΕΑ ΘΟΙΥΑΟΕΟ ΑΟΙΑΟΕΕΑΑΕΕ
ΑΑΑΕΑΙΟΟΑΑ. ΕΑΙΑ ΑΑΑΑΕΥΑΕΕΕΟ ΟΑΑΕΙΑΕΟ ΕΑΕΕΕΟΕΟ
ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΟΙΕΑΑΟΕΟΑΟΕΟ ΙΑΘΕΑΕΟ ΙΟΑΑΓΙΑΕ ΟΕΑ
ΑΑΕΙ ΙΘΕΑΘΟΑΟΕΕΑ ΑΑ ΑΙ ΓΑΒΕΕΥΕ ΑΟΡΑΓΑΟΕΑΑΙ ΕΑΕ ΑΙΒΟΑ.

ΑΟΡΑΓΑΟΕΑΕΟ ΟΑΑΑΙ ΓΙΟΙΑΕΕ ΑΟ ΙΙ ΙΑΑΟΑ ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ
ΥΕΟΟΑΕΟ ΥΑΕΑΑΑ. ΟΑΑΑΙ ΓΙΟΙΑΟ ΑΑΘΑΑ ΑΟ ΑΑΟΥΑΓΑΕΑΕ
ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΙΑΥΓΕΑΟΟΕΕ ΑΑ ΘΑΑΑΙ ΑΕΟΟΕ ΕΙ ΙΘΑΟΑΓΕΑ,
ΘΟΙΧΑΟΕΕΕ ΟΑΘΟΑΥΕΑ. ΟΑΥ ΟΑΑΑΑ ΘΑΟΕΑΟ, ΕΟ ΟΑΙΘΑΕΑΘΙ-
ΟΑΙΟΕΕΑΟΕΑΕ ΕΙΟΕΟΟΟΕΑ, ΑΟ ΑΟΕΟ ΥΕΟΟΑΕΟ ΕΑΓΑΘΙΟΕ
ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΕΕΑΕΑ ΑΑ ΑΟ ΟΙΑΑ ΑΑΑΑΟ ΟΑΑΑΙ ΑΘΟΑΕΑΙ
ΙΕΙΑΟΕΑΕΕ ΧΟΓΑΙΑΓΟΟΕ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΥΑΧΑΟΑΕΟ ΟΑΑΑΙ.

ΟΑΑΑΙ ΓΙΟΙΑΕΕ ΑΟ ΟΥΑΑΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΙΑ-19 ΙΟΑΕΕΟ
ΘΕΟΑΑΕΕ ΑΑ ΙΑ-3 ΘΟΙΘΟΑΕΕΑ ΑΑ 24-Α ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΑΑ ΙΑ-4
ΘΟΙΘΟΑΑΕΕ ΑΑΕΑΕΕΟΒΕΙΑΟΕΕ ΟΧΕΑΑΑΕΟ ΥΑΕΑΑΕΟ ΕΟΕΑ
ΥΑΟΑΡΕΑΕΙΤΑΟΑΥ ΕΕ. ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΙΕΑΟ ΑΑΙΙ ΑΟΑΕΟ
ΕΑΕΕΟΟΧΕΑΕΟ ΑΑΠΙΑΟΟΑΑ ΟΥΑΑΑ ΑΙ ΓΙΟΙΑΕΟ ΟΑΕΕΟΟ ΑΑΓΑΒΑΟ
ΑΑ ΡΑΕΕΑΙ ΧΑΘΕΙΑ.

ΟΑΑΑΙ ΓΙΟΙΑΕΕ ΑΟ ΙΙ ΙΑΑΟΑ ΟΙΕΑΑΟΕΟΑΟΕΟ
ΒΑΟΙΙΑΑΑΓΕΙΑΕΕ ΙΟΑΑΓΙΑΥΕ ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΟΧΕΑΑΑΙΟΕΕΑΕΟ
ΑΑΑΙΑ ΥΑΒΥΑΑΟΑ. ΑΟ ΓΙΟΙΑΕΕ ΑΟΑΑ ΑΟ ΑΙΕΑΕΑΟΑΑΙ ΕΡΟΕΑΕΕ
ΟΟΙΙΑΟ. ΕΟ ΟΙΕΑΑΟΕΟΑΟΟΥΕ ΑΑΙΑΟΕΟΕΕ ΕΙ ΓΕΟΟΕ ΑΟΑΕΑΙ ΓΕΑΟΕ
ΕΥΙ, ΑΟ ΑΑΕΟ ΟΑΑ ΟΑΑΑΓΕΑ ΑΑ ΓΙΟΙΑΟΕΟΕΕ ΑΘΟΕΟ
ΑΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΑΑ ΥΓΙΑΑ ΕΙΕΟ ΑΑΙΙ, ΟΙΙ ΓΕΟ ΟΑΧΟΡΑΕΕΑ
ΑΑΙΕΓΕΟΟΑΥΕΟΕΕ ΑΘΟΕΟ ΑΑΙΥΑΓΕΑΟ ΑΑΟΥΑΑΟΕΕ ΕΘΙΑ ΑΕΙΑΕ
ΑΑΙΕΓΕΟΟΑΥΕΟΕΕ ΕΙ ΑΑΘΟΕΟ ΙΙ ΕΑΙ ΑΓΑΕ, ΑΑΟΥΑΑΑΕΕΑ.
ΑΥΟΑΓΕΥΙΑΕΑ, ΟΙΙ ΟΑΘΟΙΟΕΟ ΙΙ ΑΑΕΑΓΕΟ ΟΑΙΟΟΟΕΑΑΕΕΟ ΙΕΑΟ
ΕΙ ΓΕΟΟΟΕΟ ΑΑΙΥΑΑΑΑΑΟ ΟΑΧΟΡΑΕΕΑ ΑΑΑΑΙ ΑΟΑ ΘΑΕΕΑΑΙΟΕΟ
ΑΟΡΑΓΑΟΕΑΑ, ΑΟΑΙΑ „ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΑΑΓΑΕΕΑΕΟ ΥΑΟΑΑΑ“ ΕΑΓΙ ΓΕΟ
34-Α ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕ.

ΟΑΑΧΟΡΑΕΙΑ ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΓΕΕΕΑΑ ΟΑΑΑΙ ΓΙΟΙΑΕΕ
ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 34-Α ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑΑΕΑ. ΑΟ
ΥΙ ΧΕΕΑ ΑΑΕΥΙ ΧΕΕΕ ΕΟΑΕΕ ΟΕΕΑΕΑΑΕ, ΟΙ ΑΙ ΟΑΕΥΑΑ ΕΟΕΟΟΟΕ
ΥΑΙ ΑΟΑΑΟΥΕ ΙΙ ΘΑΕΑΘΑΕΑ ΟΑΟΕΥΟΑΑΕ ΙΙ ΓΑΒΕΕΑΓΕΟΑ ΑΑ
ΟΑΙΘΙΑΑΑΕΕ ΘΟΙΥΑΟΥΕ ΥΑΟΑΑΕΙΑΕΟ, ΙΙ ΥΑΒΑΙΑΕΟ

ΕΛΛΕΟΟ×ΕΛΛΕΟΑ ΑΑ ΟΟΟΕΕ ΑΑΙΤΟΕΕΑΑΕΤΑΕΟ ΘΟΕΙΥΕΘΑΕ.
ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑΑΕ ΤΕΟΕΕΑΑΑΙ, ΟΤΙ ΟΑΟΙΕΑΑΟΟΕΟΑΟΙ ΥΑΤΑΟΑΑ
ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟ ΟΑΑΑΠΑΤΑΕΕΑΑΕΙ, ΟΑΤΑΥΓΕΑΟΙ ΑΑ ΕΟΕΟΟΟΕΕ
ΥΑΤΑΟΑΑΕΟ ΟΑΤΑΑΑΑΤΑΕΕ ΙΑΒΕΕΕΑ, ΟΑΥ ΟΑΕΑΤΑΕΤ ΑΟ ΑΟΕΟ, ΕΟΙΥΑ
ΟΑΑΑΑΙ ΤΙ ΟΙΑΑΕΕ ΑΟΥ ΟΑΟΒΑΑΕΤΙ-ΟΑΑΑΠΑΤΑΕΕΑΑΕΤΙ ΑΑ ΑΟΥ
ΟΑΤΑΥΓΕΑΟΙ-ΕΑΕΑΑΕΕΕ ΟΟΕΕΑΟΕΤΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΟ ΑΑΑΕΕΕ ΑΟ
ΑΟΙ ΤΕΑ.

ΑΟΑΟΥΕΑΟΑΑΟΕΕ ΤΙ ΟΙΑΑΕΕ ΑΟ ΑΑΟΥΑΑΟΕΑ ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 35-Α
ΤΟΑΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΤΘΟΕ. ΟΑ×ΤΟΙΕΟ ΤΕΑΤΕ ΟΒΙ ΟΑΑ ΟΑΟΕΑΥΙ ΟΕΟΙ
ΟΟΑΤΑΑΟΟΑΑΕΑΙ ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΑΑΤΑΕΕΑΑΕΟ ΟΕΟΟΑΤΕΟ ΑΑΟΤΙ ΤΕΑΥΕΑ ΕΥΙ.
ΤΕΥΑΤΑΙ ΑΕΕΑΕΑ, ΑΙ ΕΙ ΤΕΕΟ ΘΟΙ ΥΑΟΕΟ ×ΑΟΑΕΑΑΟΥ, Θ. ΕΙ ΤΑΙ ΤΟΕ
ΑΑΤΑΕΕΑΑΕΟ ΤΕΤΕΟΟΟΕΑ ΟΑΕΟΑΑΑΕΑ ΟΑΟΑΑΤΕΟΕ ΕΙ ΤΕΟΕΕΟ ΤΕΑΟ 2007
ΒΕΕΟ 17 ΙΑΕΟΟ ΑΑΤΙΘΑΑΥΤΑΑΟΕΕ ΑΑΟΕΑΤΑ, ΟΤΙ ΕΕΕΑΥ ΙΑΥΑΕΕ
ΟΑ×ΑΟΑΑ ΤΕΑΥΑ ΑΑ ΟΑΤΑΑΑΕΕΕΤΑ ΕΘΤΑ ΤΕΥΤΑΟΕΕ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΟ
ΑΑΤΑΕΕΑΑΕΟ ΟΕΟΟΑΤΑΟΥ ΑΑΤΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΟΕΕ ΟΑ×ΤΟΙΑ.

ΕΟ ΟΑΟΑΤΑΟΕΕΙ ΟΑΕΑΕΕΟ, ΟΤΙ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΟ ΘΑΑΕΑΑΙΟΕΟ
1 473 ΑΟΡΑΤΑΑΟΕΑΑΕΟ ΟΑΑΑΑΙ ΤΙ ΟΙΑΑΕΕ ΑΑΤΑΙ ΟΥΕΑΕΑ
ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟΟΕ Ο×ΕΑΑΑΑΕΟ ΑΕΥΙ×Α, ΟΟΑΑΥΑΑΑ
ΟΤΑΑ ΑΑΤΑΑΕΕΑΑΟ ΕΑΤΑΕΤΕΑΟΑΑΕΟ ΘΟΕΙΥΕΘΑΕ. ΥΑΕΟΑΑΑ, ΟΤΙ
ΟΑΑΑΑΙ ΤΙ ΟΙΑΑΕ ΒΑΟΤΙ ΑΑΑΑΤΟ ΤΒΑΑΑ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ
ΑΟΥΕΕΑΑΕΤΑΕΕ ΑΑΤΙ ΒΑΑΟΕ, ΕΑΑΕΟΕΙΤΟΕ ΤΕΤΕΟ ΤΕΥΒΑΑΕΟ ΤΕΟΑΥΑ
ΑΑ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕ ΟΑΥΟΑΕΑΑΟ. ΟΑΟΕΑΥΙ ΟΕΟΙ ΟΟΑΤΑΑΟΟΑΑΕΟ
ΟΑΟΑΟΥΑΕΟΕ, ΑΑΟΕΟΑΕΑΤΕ ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΑΑΤΑΕΕΑΑΑ ΕΙ ΑΑΤΑΑ ΙΑΥΑΕΕ
ΟΕΟΑΑΟΕΑΑΕΕΕ ΕΑΑΕΟΕΙΤΟΕ ΤΕΑΤΕΑ, ΟΤΙ ΤΕΟ ΤΕΟΑΥΒΑΑΑ
ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟΟΕ Ο×ΕΑΑΑΑΕΟ ΑΟΙ ΑΑΕΕΕ ΟΑΕΥΟΑΑ
ΥΑΕΟΑΑΑΑ ΑΑΤΑΟΕΕΑΑΟΕΕ ΑΑ ΘΟΙ ΘΙ ΟΥΕΟΕΕΑ.

8. ΤΙ ΒΙΑΙ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΟ ΘΑΟΕΑΤΑΙΟΕΟ ΑΑΤΑΕΕΑΑΕΟ,
ΤΑΥΓΕΑΟΑΑΕΟ, ΕΟΕΟΟΟΕΟΑ ΑΑ ΘΘΙ ΟΟΕΟ ΕΙ ΤΕΟΑΟΕΟ ΕΑΑΙ ΑΑΙ ΤΑΟΑΙ Τ.
ΑΟΕΑΑΕΑΥΑΕΕΤΑ ΤΕΟΕΕΕΑ, ΟΤΙ ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΑΑΤΑΕΕΑΑΕΟ ΟΕΟΟΑΤΑΟΥ
ΑΑΑΟΕ ΟΑΙ ΕΥΙ ΟΑΟΥΑΕΑΕΕ ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΟΟΟΘΟΟΟΟΕΕ,
ΕΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟΟΕ, ΑΟΑΑΑ ΟΑΕΑΑΟΙ ΕΑΑΕΟΑΑΕΟΕΟΕ. ΑΑΤΑΕΕΑΑΕΟ
ΟΕΟΟΑΤΑ ΟΕΑΑΤΑΑ ΕΥΙ ΤΕΟΟΕΕ. ΑΑΟ ΕΕΑΑΑ 2002 ΒΑΕΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΟ
ΘΑΟΕΑΤΑΙΟΕΟ ΤΕΑΟ ΤΕΥΑΑΟΕΕ ΕΘΤΑ ΑΑΑΑΑΤΕΕΑΑΑ ΟΙΑΥΕΑΟΕ
ΑΑΤΑΕΕΑΑΕΟ ΤΕΤΑΟΕΟΕΑΑΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ. ΑΙ ΑΙ ΕΟΙΑΤΟΕΟ ΟΑΤΟΥΑΑΑΑΑΟΥ
ΤΙ ΙΑΒΕΕΑΤΑΑΤΑΙ ΟΥΑΤΑΕΕ ΑΘΘΑΟΟΑΑΕ, ΕΙ ΑΟΙ ΕΙ ΑΑΕΕ ΑΑΤΑΕΕΑΑΕΟ
ΟΑΤΕΤΕΟΟΟΙ Ο ΤΟΥΑΕΑΕ, ΟΑΑΕΤΙ ΒΕ×Ι ΟΤΕΑΑΟΟΕΟΑΟΕΟ
ΕΑΤΑΤΟΥΙ ΤΕΑΑΕ ΑΑ ΟΑΑΑΑΕ. 2004 ΒΑΕΟ ΤΕΥΑΑΟΕΕ ΕΑΤΙ ΤΕ
„ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΑΑΤΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ“ ΤΕΕΕΑΤΑ ΑΥΟΑΤΙ ΑΙ ΑΑ ΑΙ
ΑΙ ΕΟΙΑΤΟΟ.

ΘΑΟΕΑΤΑΙΟΕΟ ΤΑΟΕΑΑΙ ΕΥΙ ΑΟΑΑΟΕΕ ΤΥΑΑΕΤΑΑ
ΕΑΤΙ ΤΘΟΙ ΑΘΟΑΑ ΤΟΥΑΙ ΑΕΟ ΘΟΙ ΥΑΟΥΕ ΟΑΟΕΟΕΕΥΙ ΕΑΑΤΑ
ΑΑΑΑΑΕΟΥΑΕΕΕΟ ΟΑΑΕΤΑΕΟ ΕΑΕΕΕΟΕΟ ΟΑΑΕΤΙ ΒΕ×Ι ΟΤΕΑΑΟΟΕΟΑΟΕΟ

ΒΟΙ×ΑΟΟΑ, ΕΟΙΥΑ ΑΙΑΙ ΟΑΑΑΕ ΑΟ ΑΑΙΪΕΥΙ. ΙΙΟΑΟΥΕΑΑΑΙΑ
ΑΕΟΥΕΑΟ ΕΙΪ×ΟΙΪΟΑΥΕΕΟ ΑΑΑ. ΑΙΑΑΑ ΙΑΟΥΑΑΕΑΑΟ ΕΟΪΑΥ ΕΟ, ΟΪΪ
„ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΑΑΙΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ” ΕΑΪΪΓΕΟ ΙΕΥΑΑΕΟ ΟΑΙΑΑ,
ΙΕΟΑΑΑΑΑΑΑ ΕΙΕΟΑ, ΟΪΪ ΕΟ ΕΕΑΑΕΕΟΒΕΪΑΑΑΑ ΘΟΑΑΕΑΑΪΟΕΟ ΙΕΑΟ
ΟΑΘΟΪΟΕΟ ΙΪΑΑΕΑΪΑΕΟ ΟΑΪΟΟΟΕΑΑΕΕΟ ΑΑΪΕΥΑΪΑΟ, ΟΪΕΑΑΟΟΕΟΑΟΥΕ
ΙΕΪΑΕΪΑΟΑΪΑΑΑ ΙΪΘΪΑΑΑΑΑΕ ΟΑΘΟΪΟΕΟ ΑΟΑΟΥΑΑΑ. ΕΟΙΥΑ,
ΟΑ×ΪΟΪΕΟ ΙΕΑΪΕ ΑΟ ΟΪ×ΕΕΑ ΑΕΪΪΑΟΑΪΕ ΟΪΑΪΑΕΪΑΕΟ
ΑΑΪΪΥΑΑΑΑΑ ΑΑ ΟΑΑΑΪ ΙΪΟΪΑΑΕ ΑΑΪΘΕΟΪΑΑΑΟΕΕ ΕΥΪ ΑΟΑ
ΟΟΑΕΑΘΟΟΟΕ ×ΑΘΟΪΟΕΕ, ΑΟΑΪΑΑ ΪΑΕΑΘΟΟΟΕ ΑΟΥΕΕΑΑΕΪΑΕΕ. ΕΟ
ΟΑΪΑΟΟΥΟΪΑΑΑΪΑΑ ΠΑΑΕΕ ΟΟΟΘΟΟΟΑ, ΙΑΟΥΕΪ ΕΑΪΪΓΕ ΑΑΑΑΑΑΪΑΑ
×ΑΟΑΟΕΪΑ ×ΟΟΥΑΕΕ, ΥΑΕΕΕΑΑΑΑΕ ΙΕΕΥΑΑΑΑ ×ΪΟΪΑΕΟΟ ΑΟΕΑΕΟ
ΑΑ ΑΟΟΑΑΕΕΑΑ ΑΟΑ×ΑΟΕ ΟΑΕΥΑΕΑΑΪΑΑ.

„ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΑΑΙΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ” ΕΑΪΪΓΕΟ ΟΑΑΑΪ ΙΪΟΪΑΑΕ
ΑΑΑΑΑ ΟΑ×ΪΟΪΕΟ ΪΟΑΑΪΕΑΥΕΟΕ ΙΑΑΟΑΟ, ΕΪ ΘΑΟΘΑΘΟΕΑΕΕ, ΟΪΪ
ΟΙΑΥΕΑΟΪΑ ΟΑΟΒΑΑΕΑΑΕΑΑΙΑ ΟΪΑΑ ΙΕΕΥΪΪ ΟΟΟΕΕ ΑΑΟΪΪΪΕΑ.
ΟΑ×ΪΟΪΕΟ ΑΟΕ ΕΥΪ ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΟΑΑΑΪΑΪΑΕΕΑΑΕΪ ΑΒΑΘΑΑΟΕΑΑΕΟ
ΑΑΟΪΪΪΓΕΟ ΑΑΪΘΕΕΥΑΑΑ, ΑΟΥΑΑΪΑΑΕΟ ΟΑΟΑΟΑΑ, ΟΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΑΥ
ΑΒΑΘΑΑΟΕΑΑΑΑΕ ΑΑ ΙΑΕΕ ΟΟΟΘΟΟΟΟΕΕ ΑΑΪΑΥΪ×ΑΑΕ ΕΑΑΑΑ
ΑΕΟΥΑΑΑΪΑΪ ΙΑΟΕΑΕΟ ΪΟΑΑΪΑΑΟ ΑΑ ΕΑΪΑΪΑΑΑΪΑΕΟ ΘΕΟΑΑΟ. ΟΑΑΕΟΪ
ΕΥΪ ΑΑΟΑΪΑΑΑΕΕ ΘΑΟΕΪΑΕ, ΟΪΪΕΕΟ ΑΑΪΑΑΕΪΑΑΟΥΕ ΑΟ ΒΟΪΪΥΑΟΑΕ
ΟΪΑΑ ΟΑΟΑΟΑΑΟΕΕΥΪ. ΑΑΟΑΪΑΑΑΕ ΘΑΟΕΪΑΑΑ ΑΥΑΑΟΕ ΕΪΑ ΙΑΘΕΪΟΪ
ΪΟΒΕΕΑΪΕ ΑΑΑ. ΑΪ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΑΑ Ο×ΕΑΑΑΪΪΟΕΕΑΑ ΑΑΑΑΪΑΑ
ΟΑΟΒΥΑΑΕ ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΟΑΑΑΪΑΪΑΕΕΑΑΕΪ ΑΒΑΘΑΑΟΕΑΑΑΑΕΟ ΙΪΘΪΑΑ
ΟΑΘΟΪΟΑΑΟΑ ΑΑ ΙΑΟΕΑΕΟ ΪΟΑΑΪΑΑΟ. ΕΟ ΑΟ ΕΪΑΑΪΑΑ
ΙΪΟΑΪΑΑΑΑΑΕΕ ΘΑΟΕΪΑΕ, ΪΟΑΑΪΕΑΥΕΟΕΑΑ ΑΑΟΥΑΑΪΑΑ ΠΑΑΕΕ
ΟΕΟΟΑΪΑ, ΟΪΪΑΕΟΑΥ ΟΪΑΑ ΑΑΪΑΑΪΟΥΕΑΑΕΪΑ ΕΟ ΙΕΑΪΑΑΕ, ΟΑΟΥ
ΑΑΑΕΕ ΕΑΪΪΓΕ ΕΟΑΑΑΑΑ. ΟΪΑΑ ΑΥΕΪΕΥΪΪΟ, ΟΪΪ ΟΑΑΑΪ ΙΪΟΪΑΑΕ
ΕΕΑΑΕΕΟΒΕΪΑΑΑΑ ΟΑΘΟΪΟΕΟ ΑΑΪΕΥΑΪΑΟ ΕΪΑΑΑ ΟΙΑΥΕΑΟΕ
ΟΑΟΒΑΑΕΑΑΕΕΑΑΪ ΑΑ ΘΟΑΑΕΑΑΪΟΕ ΑΑΟ ΑΑΟΥΑΑΑΪΑΑ ΟΑΟΑΑΑΪΟΕ
ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΟΑΟΒΑΑΕΑΑΕΕΟ ΑΕΑΑΑΪΕΟΟ ΒΟΑΟ. ΑΑΟΑΑ ΑΪΕΟΑ, ΑΟΑΑΪΑΑ
ΟΑΘΟΪΟΕΟ ΙΪΑΑΕΑΪΑΕΟ ΟΑΪΟΟΟΕΑΑΕΕΟ ΕΑΪΑΪΑΑΑΪΑΑΑ ΙΪΘΪΑΑΕ
ΟΑΘΟΪΟΕΟ ΑΑΟΥΑΪΕΟ ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΪΑΑ ΑΑ ΑΑΑΟΪΑ ΙΑΕΑΑΪΙΑ ΑΑΑΑΟΡΑΕΑ
ΕΕΑΥ Ο×ΕΑΑΑΪΪΟΕΕΑΑΑΕΑ ΑΑΪΑΪΟΥΕΑΕΑΑ.

ΑΑΑΕΕ ΙΑΟΕΑΑΕΪΑΕΕΕ ΪΟΑΑΪΑΑΕΟ ΑΟΥΑΑΪΑΑΕ ΟΑΟΑΡΕΑΑΑΕΕ
ΕΥΪ ΑΑΒΥΑΑΟΕΕΥΪ ΕΑΪΪΓΕΟ ΑΪΪΘΪΑΑΑΑΕΟ ΑΥΕΑΑΪ. ΘΑΘΘΕΕΑΟΥΕ ΑΟ
ΒΟΪΪΥΑΑΟΟΑ ΑΑΑΕΑΪΟΟΑΑ, ΟΑΥ ΑΟ ΙΪΑΑΑΑΪΑΑ ΕΪΪΟΟΟΟΥΕΟΕΕ
ΕΑΪΑΪΟΥΪΪΕΪΑΕΟ ΘΕΟΪΑΑΑΟΥΕ. ΟΑΑΑ ΟΙΑΥΕΑΟ ΟΑΟΒΑΑΕΑΑΕΑΑΟΥΕ ΑΪ
ΒΟΪΪΥΑΟΑΑΙΑ ΟΪΟΕΕΑΪΑΟΕΪΑ ΟΑΕΑΟΑ.

ΟΑΡΕΑΑΑ ΘΟΑΘΟΕΕΑΟΥΕ ΕΥΪ ΟΑΥΑΪΙΑΑΕ, ΕΟΪΑΑΥ ΟΑΕΑΑΟΪ
Ο×ΑΟΪΟΥΕ, ΙΑΑΟΑΪ ΙΑΕ ΕΑΑΟΥΕΟΕ ΑΟ ΑΘΑΕ ΕΑΪΪΓΕΑΪ. „ΟΙΑΥΕΑΟΕ
ΑΑΙΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ” ΕΑΪΪΓΕΟ 89-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-11 ΘΟΪΘΟΕ
ΕΕΑΑΕΕΟΒΕΪΑΑΑΑ ΒΟΪΪ×ΑΟΪΟ-ΙΑΟΒΑΑΕΑΑΕΑΑΕΟΑ ΑΑ ΙΑΥΪΕΑΟ-

ΕΙΣΤΙΝ ΟΙ ΤΙΣ ΕΑΙΣ ΟΥΟΑΑΙΣ ΑΑΕ ΑΕΑΑΙΣ Ο ΕΙΣΤΙΝ ΑΑΙ ΑΑΑΑ
ΑΑΑΑΑΙΣ ΙΑΙΣ Ο ΔΟΙΣ, ΙΑΟΑΙ ΑΟ ΑΟΑΟΙ ΟΑ ΕΙΣ
ΑΑΑΑΟΕ ΑΙ ΑΕΟΕ ΟΑΙΣ ΑΑΑΑΟΕ. ΕΟΕ ΟΙΣ ΑΟΕΙΣ, ΟΙ
ΟΑΙΣ ΟΑΑΙΣ ΑΑΕΙ ΑΑΑΑΟΕ ΟΑΟΑΕ
ΑΕΙ ΑΙΟΑΑ ΕΙ ΑΑΑΟΕΕ Α ΙΟΕΙΣ ΑΕΟ ΟΑΕΟΙ ΑΑΑ.
ΟΑΡΕΙΣ, ΑΟΑΙΣ ΑΟΕΙΣ ΟΕ ΟΕΟΑ ΑΕΙΣ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ
ΕΙΣΤΙΝ ΑΙΣ ΔΕΟΕ Ο ΑΑΑΑΕ, ΙΑΟΑΙ ΑΙΣ ΕΑΟΕ ΑΟ ΑΙΣ
ΑΑΙΣ ΕΙΣ ΟΕΟΕ ΑΑΑΟΕ Ο ΑΑΑΑΟ
ΟΑΟΑΑΕΑΙ. ΟΕΥΑΕΑ ΕΙΣΤΙΝ ΑΙΣ ΑΑΑΑΟ ΒΑΕ Α ΑΟ
ΔΕΟΙ ΑΙΣ ΑΑΕΑΙ, ΙΕ Ο ΑΑΑΑΕΑΙ ΕΑΟΕ Ο ΑΟΕ.

II

1. „ΟΑΙΣ ΑΙΣ ΟΑΑΑ“ ΕΙΣ ΙΕ 87-Α ΙΟΕ ΙΑ-
2, ΙΑ-3 Α ΙΑ-4 ΔΟΙΣ ΒΑΙΣ ΑΑΑΙ ΑΑΑΙΣ ΑΑΑΟΕ ΑΑΑΟ.
ΟΕΙΣ ΑΕ ΑΕ ΑΑΑ ΙΑΕ ΙΙ ΑΑΑΟ ΑΑΑ. ΕΑΟΙ Α, 87-Α ΙΟΕ ΙΑ-
2 Α ΙΑ-3 ΔΟΙΣ ΙΙ ΑΑΑΟ ΙΑΟΕΙΣ ΑΑΑ ΑΟΕ
ΕΙΣ ΙΕ ΑΙ ΑΑΑΕΑΙ ΙΟΕ ΒΑΕ. ΑΙ ΑΟΕΙΣ ΑΑΕΑΟ
ΟΑΟΑΕΑΑ ΕΡΕΑΑ ΕΙΣ ΙΕ ΟΑΙΣ „ΑΙ ΕΙΣ ΑΙ ΑΑΑΕΑΙ
ΑΟ ΑΑΕΑΙ ΙΟΕ ΒΕΟΑ.“ ΑΙ ΑΑΟ ΑΑΙΣ ΑΟΕ ΙΙ ΑΑΑΟ
ΟΑΑΟΙ ΟΑΙΣ ΕΟΕ ΑΕΟΕ ΔΕΟΕ - ΟΑΙΣ
ΟΑΑΙΣ ΑΑΕΙ ΑΑΑΟΑΟΕ ΙΑΟΕ ΑΟΙΣ,
ΡΕΕ ΑΑΕΑΑΙ ΑΙΣ ΑΑΑΑΟΕ ΒΑΕ. ΟΑΥ ΙΕΑΑΟΕΑ, ΕΙΣ ΙΕ
ΑΙ ΑΑΑΕΑΙ ΙΟΕ ΒΕΟ ΑΑΙΣ ΑΟΕ ΟΙΣ ΙΙ ΑΑΟ ΙΑΟΕ
ΙΟΑΙΣ ΔΕΑΕ ΑΟΑΑΙΣ ΟΑΟΑΑ. „ΟΑΙΣ ΑΙΣ
ΟΑΑΑ“ ΕΙΣ ΙΕ ΑΑΙΣ 2005 ΒΕΟ 10 ΕΙΣ Α ΑΙ ΑΑΑ
ΑΑΙΣ ΑΕΑΑΑ, Α.Ε. 10 ΕΙΣ, 24 ΑΑΕΑ. ΑΙ ΑΑΑ, ΙΕ
ΑΙ ΑΑΑΕΑΙ ΙΟΕ ΒΑΕ ΟΕΑ ΑΟΕΕΑ, ΑΙ ΑΙ ΑΙ
ΑΑΙΣ ΟΑΟΟΕΑΑΕ ΙΙ ΑΑΑΑΕ ΕΕ -
ΑΑΙ ΑΙ ΟΥΕΑΑΟΕ. ΑΑΑΙ ΑΑΙΣ, „ΟΑΙΣ ΑΙΣ
ΟΑΑΑ“ ΕΙΣ ΙΕ 87-Α ΙΟΕ ΙΑ-2 Α ΙΑ-3 ΔΟΙΣ
ΡΕΑΑΕΑΟΕΑ ΕΙΣ ΑΑΙ, ΟΙ ΑΑΕΑ ΑΑΑ, ΟΙ ΕΕΑΥ ΕΟΕ
ΕΙΣ ΙΕ ΑΑΟΕ.

87-Α ΙΟΕ ΙΑ-4 ΔΟΙΣ ΑΟΕΑΟΕ ΑΑΑΟ ΕΕΑΕΟΒΕΙΣ.
ΟΑΑΟΙ ΟΑΙΣ ΕΟΕ ΑΕΟΕ ΔΕΑΙ - ΟΑΙΣ
ΟΑΑΙΣ ΑΑΕΙ ΑΑΑΑΙ ΑΑΕ ΒΑΑΑΑΕ ΟΑΟΕΑΙ Ο
ΑΙΣ ΑΑ Α ΙΑΙΣ ΟΑΙΣ ΟΙΣ ΟΙΣ ΒΑΟΑΕΙΣ
„ΙΑΟΕ ΙΟΑΙΣ ΔΕΑΕ ΑΟΑΑΕΑΙ ΑΟ ΑΑΕΑΙ 6 ΕΑΕΑ“.
87-Α ΙΟΕ ΙΑ-3 ΔΟΙΣ ΑΑΑΙΣ 2 ΒΕΑΙ ΑΑΟ
ΑΑΕΑΕΟΒΕΙΣ, ΙΑ-4 ΔΟΙΣ ΙΙ ΑΑΑΟ ΙΑΟΕΙΣ ΑΑΑ
ΕΙΣ ΙΕ ΑΙ ΑΑΑΕΑΙ 2 ΒΑΕ Α 6 ΕΑ. ΑΟ ΑΑΑΥ ΑΟΕΕΑ Α
ΟΑΑΙΣ, ΙΙ ΟΑ ΑΑΟ ΙΙ ΑΑΑΟ.

„ΟΑΑΟΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΕΟΕΑΕΟΕΕ ΔΕΟΕΟ - ΟΙΑΥΕΑΟΕ
 ΟΑΑΓΙΑΤΑΕΕΑΕΙ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΕΟ ΟΑΟΙΟΕΟ ΙΙ ΑΕΑΙ ΑΕΟ
 ΟΑΙΟΟΕΑΕΕΟΑ ΑΑ ΧΑΕΟΕΟΑΟΕΟ ΑΑΕΑΙΕΟ ΙΙ ΑΕΑΙ ΑΕΟ
 ΟΑΙΟΟΕΑΕΕΟ ΟΧΕΑΑΙΤΙΟΕΑΑΕΟ ΑΑΤΟΑΕΥΑΟΕΟΑ ΑΑ ΟΑΟΑΕΑΕΙΟ
 ΔΟΑΕΑΑΙΟΕΟ ΑΕΙ ΑΕΑΟΕΕ ΑΟΡΑΙΑΟΕΑΕΟ ΙΑΒΕΕΙ ΑΟΕΑ
 ΡΑΕΑΑΕΑΟΑΟΕΑΑ ΑΑΙΤΙΥΑΑΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ” ΟΑΟΑΕΑΕΙΟ
 ΔΟΑΕΑΑΙΟΕΟ 2005 ΒΕΕΟ 8 ΕΑΙΕΟΕΟ 1 473 ΑΟΡΑΙΑΟΕΑΕΟ ΙΑ-4
 ΔΟΙΘΟΕ ΑΙΑΑ ΑΟΡΑΙΑΟΕΑΕΟ ΔΕΟΑΕΕ, ΙΑ-2 ΑΑ ΙΑ-3 ΔΟΙΘΟΑΕΟ
 ΙΙΘΙΑΑΑΕΟ ΑΑΑΟ ΑΑΤΟΑΕΥΑΟΑΑΟ ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΟΑΑΓΙΑΤΑΕΕΑΕΙ
 ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΕΟ ΙΑΟΕΑΕΟ ΙΟΑΑΓΙΑΕΟ, ΑΟΑΑ ΧΑΕΟΕΟΑΟΕΟ
 ΙΙΑΟΕΑΕΕ ΟΑΕΑΟΕΟ ΑΟΥΑΑΙΑ. ΟΙΑΙΟΥ ΕΟΕΑΑΑ, ΟΑΑΑΙ
 ΑΟΡΑΙΑΟΕΑΕΟ ΔΕΟΑΕΕ, ΙΑ-2, ΙΑ-3 ΑΑ ΙΑ-4 ΔΟΙΘΟΑΕΟ ΙΙΘΙΑΑΑΕΟ
 ΑΑΑ ΑΑΟΟΕΑ ΑΑ ΙΑΕ, ΧΑΟΙΟΑΟΕΑΑ, ΡΑΕΑ ΑΟΑΕ ΑΑΕΑΟΑΟΕΕ. ΑΟΑΑ,
 ΟΙΑ ΑΥΕΙΕΥΙΟ, ΟΙ ΙΑ-2 ΔΟΙΘΟΟ „Ο” ΟΑΔΟΙΘΟΕ ΑΑΙΑΟΑ
 ΟΑΟΑΕΑΕΙΟ ΔΟΑΕΑΑΙΟΕΟ 1 419 ΑΟΡΑΙΑΟΕΑΕΕ 2006 ΒΕΕΟ 14
 ΕΑΕΕΟ, ΑΙΕΙ 1 389 ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕ ΑΟΑΑΕΑΑ
 ΑΑΤΟΑΕΕΑΕΑΑ ΕΘΙΑ ΙΕΥΑΟΕΕ 2006 ΒΕΕΟ 22 ΕΑΙΕΟΕΟ 1 2/7/389
 ΟΑΙΘΙΤΙ ΟΑΓΑΒΑΟΕΕ, ΑΙΟ „Ο” ΟΑΔΟΙΘΟΕΟ ΙΕΥΑΑΙΑΑ. ΕΘΕΑΙ
 ΑΑΙΤΙΛΑΕΙΑΟΑ, ΟΙ ΙΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΑΟΑΑΕΕΕ
 ΑΑΤΑΕΕΑΕΟΑΟ ΟΑΟΡΕΑΑΕΕΑ ΟΑΟΑΟΥΑΕΙ ΙΙΕΑΙ ΑΙΕΟ ΑΑΕΟΑ,
 ΟΑΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΑΑΟ ΕΙΟΑΑΕΑΟ ΟΑΑΑΙ
 ΑΟΡΑΙΑΟΕΑΕΟ ΙΑ-2 ΔΟΙΘΟΕΟ „Ο” ΟΑΔΟΙΘΟΕΟ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΑΕΑ.

ΙΕΟΑΑΑΑΑΑ ΑΙΕΟΑ, „ΟΑΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΙΟΕΑΕ-ΒΑΟΙΤΙΑΕΟ
 ΟΑΟΑΑΑ” ΟΑΟΑΕΑΕΙΟ ΕΑΓΙΤΕΟ ΙΑ-13 ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-6 ΔΟΙΘΟΕΟ
 ΟΑΟΑΑΙΕΟΑ, ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΟΙΑ ΑΑΑΟΟΕΙΟ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟΕ
 ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΑΑΤΑΕΕΑ-ΑΑΑΒΑΑΟΑ, ΟΑΑΑΙΑΥ ΟΑΘΙΑ ΟΑΑΑΑ
 ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΙΑΙΟΑ ΕΑΕΕ ΑΥΕΑΟΑΟΕ ΑΑΙΤΑΙΕΟ ΟΧΕΑΑΑΟΑ ΑΑ
 ΕΑΕΕΟΧΕΑΑΑΟ.

2. ΟΑΑΑΙ ΓΙΟΙΑΕΟ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙΑΕΟ ΟΑΕΕΕΑΕΑ
 ΙΟΑΕΙ ΑΕΟΑΟ, ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΔΑΟΟΑΕ ΟΙΑ ΑΑΟΥΑΟ ΟΑΙΑΓΙΑ
 ΕΙΤΥΑΘΟΑΕΟΟ ΕΕΕΑΑΟ. ΟΠΕΟΑΕΑΟ ΟΙ ΑΕΕΟΑ, ΑΟΥΕΑΑΑΕΑ
 ΑΑΓΙΑΟΟΙΟ, ΕΟ ΟΑ ΕΑΟΕΕΟΑΙΑΑ ΟΑΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ
 ΙΕΑΟ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΑΟΑΑΕΕΑΑ ΑΑΤΟΑΕΕΑΕΑΑ
 ΙΕΥΑΑΟΥΕ ΑΑ ΟΑΟΥΕ ΙΑΑΙΤΑΟΙΑΟ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ ΑΙΤΥΑΙΑ
 ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΑΟΑΑΕΕΕ ΑΑΤΑΕΕΑΕΟΑΟ. ΕΥΑΑΟ ΟΑ
 ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟ ΟΑΟΥΑΕΟ ΑΟΑΑΕΕΑΑ ΑΑΤΟΑΕΕΑΕΑΑ, ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ
 ΕΑΕΕΟ, ΟΙ ΑΟΑΑΙΟ ΟΕΙΑΟΟΙΟΑΕΕ ΙΕΙΑΟΕΑΑ, ΑΟΕΕ ΙΑΟΕΑ,
 ΙΙΟΑΟΥΑΕΕΟ ΙΕΑΟ ΑΑΟΥΕΑΟΑΟΕ ΓΙΟΙΑΑΟΑ ΑΑ ΑΙ ΓΙΟΙΑΕΟ
 ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙΑΕΟ ΕΑΙ ΑΑΕΑ ΒΑΟΙΤΙΑΑΓΕΕ ΙΟΕΥΑΑΟΕΑΑΑΟ,
 ΑΙΕΙ, ΙΑΙΟΑ ΙΑΟΕΑ, ΕΕ - ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΕΙ ΓΙΟΙΑΑΟ ΟΙΟΕΟ,
 ΟΙ ΕΑΑΕΑΙ ΙΕΙΑΟΕΑΕΕΑΥ ΑΟΕΟ ΑΑΙΑΑΟΕ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙΑΕΟ
 ΟΑΕΕΕΑΕ. ΟΒΙΟΑΑ ΑΟ ΙΕΙΑΟΕΑΑ ΑΡΕΑΑΟ ΟΑΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΙ

ΟΑΟΑΙΟΕΕΤΙΟ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΟ, ΟΤΙ ΑΟΟΑΑΕΕ ΑΑΓΑΕΕΑΕΟΑΟ ΙΑΟ ΑΘΓΑΑ
 ΙΑΕΑΘΟΟΕ ΟΑΟΡΕΑΑΕΤΙΑ ΕΙΟΑΕΤΙΟ ΟΑΑΑΙ ΤΙΟΙΑΕΟ
 ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΕΟ ΕΑΙ ΑΑΕΑ. ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕΟ
 ΑΟΟΑΑΕΕΑΑ ΑΑΓΑΑΕΕΑΑΕΑΑ ΤΕΥΑΑΕΟ ΟΑΕΕΕΑΕΟ ΑΑΓΑΕΕΑΑ-
 ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΟΑΟ ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΤΙ ΕΑΕ ΟΓΑΑ ΟΑΕΕΑΙ Ο
 ΕΟΑΕ ΟΑΕΕΕΑΑΑΕΑ ΙΟΑΕΤΙΑΕΟΑΑΙ, ΟΤΙ ΕΑΕΥ ΑΟΟΑΑΕΕ
 ΑΑΓΑΕΕΑΕΟΑΟ ΑΑΑΟΑΒΥΑΑΟΕΑ, ΑΑΓΑΕΕΟΕΟΑΑΕΕ ΕΕ – ΟΑΑΑΙ ΤΙΟΙΕΟ
 ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΕΟ ΟΑ×ΑΟΑΕΟΑΑΑΙ. ΑΘΑΑΑΙ ΑΑΓΑΕΕΑΟΑ,
 ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΤΙΟ ΟΑΙΘΙΤΙ ΟΑΓΑΟΕ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ
 ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΑΟΟΑΑΕΕΑΑ ΑΑΓΑΑΕΕΑΑΕΑΑ ΤΕΥΑΑΕΟ ΕΑΙ ΑΑΕΑ
 ΑΟΕΕΟΑΓΑΟ, ΟΤΙ ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΤΙ ΕΒΥΑΟ ΟΑΑΑΙ
 ΤΙΟΙΑΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΕΟ ΟΑΓΑΒΙΑΕΟ ΘΟΙΥΑΟΟ ΑΑ ΑΟΑ ΕΙΑΟ,
 ΟΤΙ ΙΑΓΑΙ ΘΟΙΥΑΟΕΟ ΟΤΕΥΑΓΑΕΤΙΑΑΓΑΕ ΙΑΒΕΕΕ, ΟΑΑΑΙ ΤΙΟΙΑΕΕ
 ΡΕΟΕΕΑΑΕ Ο×ΕΑΑΑΑΕΕ ΑΑΥΟΕ Ο×ΑΟΙΥΕ ΟΑΟΑΕΟ ΑΑΑΑΑΤΑ ΟΕΑΑ
 ΑΑΑΟΟΕΑ, ΟΑΟΑΑ ΟΑΑΑΕΑΑ ΑΑ ΙΙΘΑΟΟΑΑΙ ΟΓΑΑ ΑΑΑΟΑΟΕΙΟ
 ΟΑΟΑΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΑ. ΑΑΥΟΕ Ο×ΑΟΙΥΕ ΟΑΟΑΕΟ ΑΑΑΑΑΤΑ,
 ΑΟΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΑΟΟΑΑΕΕ ΑΑΓΑΕΕΑΕΟΑ ΑΑ
 ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΟ ΑΑΓΑΟΙ×ΑΕΕ ΙΑΒΕΕΕ, ΟΑΕΟΙ ΑΟ ΟΑΑΑΙ ΤΙΟΙΕΟ
 ΟΑ×ΟΡΑΕΕΑΙ ΑΓΑΕΕΑΟ ΑΑ ΙΕΟΕ ΑΑΓΑΙΟΥΕΑΕΑΑ ΑΑΓΑΒΑΟΕΑΑΑΕΕ
 ΟΑΑΙΙΕΟ ×ΑΟΑΕΑΑΟΕ ΟΑΟΡΕΑΑΑΕΕΑ.

3. ΟΑΘΙΕΟ ΑΑΓΑΕΕΑΕΟΑΟ ΑΑΕΟΑΑ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟ ΘΟΕΙΥΕΑΑΕΑΙ
 ΟΑΑΑΙ ΤΙΟΙΑΕΟ ΟΑΟΑΑΓΕΟΙ ΑΕΟ ΟΑΕΕΕΑΕ. ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ
 ΟΑΟΑΙΟΕΕΤΙ, ΟΑΑΑΙ ΤΙΟΙΑΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΕΟ ΟΑΓΑΒΙΑΕΟΑΟ,
 ΑΟ ΑΟΕΟ ΟΑΕΥΟΑΟΕΕ ΙΑΓΑΕΤΙΑ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΕΙ ΙΕΟΑΟΟΕΕ
 ΤΙΟΙΑΕΕ. ΙΑΟΕΑΕΕΑ, ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΘΟΕΙΥΕΑΑΕ ΑΟ ΑΥΑΕΕΑΑΟ
 ΡΕΟΕΕΑΑ Ο×ΕΑΑΑΑΟ, ΙΑΑΟΑΙ ΑΑΟΑΥΕΑΟΑΑΟΕΕ ΤΙΟΙΑΟΕΟΕΕ ΑΘΕ
 ΑΟΑΑ ΑΑΑΓΑΑΑΑΑΑ ΑΑΑΑΓΑΒΙΑΑΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ×ΟΡΑΓΑΑΕΟΟ
 ΘΟΕΙΥΕΑΑΕΑΙ ΙΕΑΟΕΑΑΕΕ, ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΥΑΕΕΑΟΕ ΤΙΟΙΑΕΑΙ
 ΕΑΑΟΥΕΟΕ ΑΑ ΑΓΑ ΕΑΑΕΟΑΕΟΕΟΕ, ΙΟΑΕΤΙΑ ΟΓΑΑ ΒΑΟΕΙΑΟΕΙΟ
 ΑΟΕΑΙ ΕΙ ΙΟΑΘΟΟΕ. ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΤΙ ΟΓΑΑ
 ΑΑΑΑΕΤΙΟ, ΟΑΓΑΓΑΑ ΕΑΑΟΑΑΑ ΑΑΟΑΥΕΑΟΑΑΟΕΕ ΑΘΕ ΕΙ
 ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟ-ΟΑΙΟΕΕΑΟΕΑ ΒΑΟΕΑΥΕ, ΟΤΙ ΑΕΟΑΥ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΑ
 ΑΑΑΑΓΟ.

4. ΑΥΟΑΤΕΥΑΑΕΑ, ΟΤΙ ΤΙΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΙΕΑΟ ΑΑΓΑΙΟΥΕΑΕΑ
 ΑΑΓΑΕΑΟΕΕΟ ΘΟΕΙΥΕΑΕ ΡΑΕΕΑΙ ×ΑΟΕΙ ΑΑ ΑΟΑΟΒΙΟΕ
 ΕΙΟΑΟΘΑΟΑΥΕΑ. ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΙΕΕ „ΑΕΑΕ“ ΑΟ ΑΟΕΟ
 ΑΑΑΓΑΓΑΕΑ ΙΑΑΕΟΓΑΟΕ ΑΟΕΙΑΕΟ ΑΥΙΕΥΑΓΑΕΕ. ΑΘ ΕΑΟΕΕΟΑΓΑΑ
 ΟΑΟΑΟΕΑΑΕΤΙΟ ΟΑΑΕΑ ΙΙΘΑΕΑΘΑ, ΟΑΑΑΕΑΙ ΟΑΑΟΑΓΕΑΟΕΟ
 ΙΑΟΑΟΑΑΑΕΕ „ΟΑΑΑΕΙΒΕ×Ι ΑΕΑΕ“, ΟΤΙ ΑΕΟΑΥ ΑΘΑΟ ΑΑΓΑΟΡΑΑΑΕΕ
 ΑΕΕΕΟΟ×ΕΑΑΑ ΑΑ ΑΟ ΑΟΑΑΙ ΑΟ ΟΑΑΑΕΙΒΕ×Ι ΑΕΕΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ
 ΑΑΓΑΕΑΟΕΟΕΕ ΕΑΑΕΟΓΑΥΕΕΟ ΟΑΑΑ ΒΥΑΟΙ. ΑΓΑ ΥΓΑΑΑΟΕΑΙ ΑΑΟ
 ΤΙ ΑΑΑΑ ΕΙ ΙΕΟΑΟΟΕΕ ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΟΑΑΑΓΑΓΑΕΕΑΑΕΤΙ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΕΟ

ΕΑΙΤΙΟΥΟΙΤΑΕΕΑ αΑΟ×ΕΟ ΕΑΑΙΟΕ×ΕΥΕΟΑΑΑ. ΑΟΑΑΑ ΑΟΕΙΤΑΕΕΟΑΑΑΙ
 ΑΟΟΑΑΕΕΑΑ ΑΑΙΟαΑΑΑΑΑΑ ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΟΑΑΑΓΙΑΤΑΕΕΑΑΕΙ
 ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΕΟ ΙΑΟΕΑΕΟΑ ΑΑ ΟΑαΑΕΙΒΕ×Ι αΑΕΕΟΟ×ΕΑΕΟ
 ΙΟΑΑΓΙΑΑΕ. αΑΕαΕΟ ΙΕΑΟ ΠΑΕΑΟ×ΕΑΕΟ ΑΑΓΑΙΟΥΕΑΕΑΑΑ, ΑΑΟΑΑ
 ΟΥΟΑΕΙ ΑΑΤΙΕΟΑΟΕΕΟ ×ΙΟΙΑΑΕΟΑ, αΑΑΑΑ ΟΒΙΟΑΑ ΟΑαΑΕΙΒΕ×Ι
 αΑΕΕΟΟ×ΕΑΕΟ ΒΑΟΙΙΤΑΑΑΑΓΕΙΤΑΕΕ ΙΟΑΑΓΙΑΑΟΥ ΑΑΤΙΕΟΑΟΕΟΕΕ
 ΑΟΥΑΑΓΙΑΕΟ ΑΑΕΕ ΑΟΥΑΟΕΕ ΒΑΟΙΙΤΑΑΑΑΓΕΑΕΟΑ ΑΑ ΑΟΑ ΟΙΤΑΕΕΙΑ
 ΟΑαΟΙ ΟΑΙΑΟΕΕΕΟ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΕΟ ΙΑΟΕΑΕΟ ΙΟΑΑΓΙΑΕΟ ΒΑΑΟΕΑ
 ΙΑΟΥΑΓΙΑΕΕ, ΟΙΤΑΕΕΑ ΑΑΤΕΥΤΟΕΑΑΑΑ ΕΙΤΕΟΑΟΕΕ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΕΟ
 ΑΑΙΤΕΙΟΟΟΕΟΑΑΑ ΑΑ ΑΟΑ ΟΑαΑΕΙΒΕ×Ι αΑΕΕΟΟ×ΕΑΕΟ
 ΑΑΓΑΙΟΥΕΑΕΑΑ ΕΙΤΕΟΕΟΟΥΕΟΟ-ΟΑΙΑΟΕΕΑΟΕΑΕ ΕΑΑΕΟΑΕΟΕΟΕΕ.
 ΙΕΕ ΟΙΑΟΑΟ, ΕΟ ΟΑΘΙΑ ΟΑαΑΑΑ ΟΙΑΥΕΑΟ ΟΑΑΑΓΙΑΤΑΕΕΑΑΕΙ
 ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΑΟ, ΟΙΤΕΕΟ ΙΟΑΑΓΙΑΕΟ ΔΙΕΕΟΕΑΕΟΑΑΑ ΟΟΟΕΕΑΑ
 ΑΑΤΙΟΥΕΥαΟΕΕΑ. ΑΘΑΑΑΙ ΑΑΤΙΤΑΕΙΤΑΟΑ, ΟΑΕΙΤΕΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙ
 ΑΑΟ ΕΙΟαΑΕΑΑΟ ΟΑΑΑΑΙ ΓΙΟΙΑΑΕΟ ΕΙΤΕΟΕΟΟΥΕΟΟΙΑΑΕΑ
 ΤΙΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΙΕΑΟ ΒΑΟΙΙΤΑΑΑΓΕΕ ΕΙΤΕΟΑΟΟΟΥΕ.

ΑΑΤΙΕΟΑΟΕΕΟ ΔΟΕΙΥΕΔΟ ΟΕΑΑΟΥΕΟΑΑΑΑ ΕΙ×ΙΟΙΑΥΕΕΟΑ ΑΑ ΑΕΟΕΟ
 ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑ, ΟΑΑΑΑΓΑΥ ΕΙ×ΙΟΙΑΥΕΟΕΕ ΑΑΕΟΟΙΤΕΟΑ ΑΑ ΑΕΟΕΟ
 ΟΑΕΥΟΑΑΕΟ ΔΕΟΙΑΑΟΥΕ, ΒΑΟΙΙΟΑΑΑΓΑΕΕΑ ΑΑΤΙΕΟΑΟΕΟΕΕ
 ΟΑΕΙΑΑΑΙΑΕΟ ΑΟΟΑΑΙΑΑ ΑΑ ΑΑΤΙΕΟΑΟΕΟΕΕ ΕΙΤΕΟΕΟΟΥΕΟΟ-
 ΟΑΙΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΒΑΟΟΕΑΕΟ ΟΕΥΙΥαΕΕΟΟΙΑΟΕΑΓΙΑΑ. ΕΟΙΥΑ,
 ΕΙΤΕΟΕΟΟΥΕΕΟ ΑΙ ΓΙΟΙΑΑΕΑΙ ΟΑΑΑΑΙ ΓΙΟΙΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΙΤΕΟΙΑΑΟ ΑΑ
 ΕΙ×ΙΟΙΑΥΕΕΟΑ ΑΑ ΑΕΟΕΟ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑΕΟ ΟΑΕΕΕαΟ ΟΑΑΑΑΙ
 ΓΙΟΙΑΑΕΟ ΕΙΤΕΟΕΟΟΥΕΕΟ ΙΑ-19 ΙΟαΕΕΟ ΔΕΟΑΑΕ ΑΑ ΙΑ-3 ΑΑ 24-Α
 ΙΟαΕΕΟ ΔΕΟΑΑΕ ΑΑ ΙΑ-4 ΔΟΙΘΟΑΑΑΑ ΙΟαΑΕΙΤΑΕΟΑΟ ΟΑΑΑΑΑΕΕ.

5. ΑΑΤΙΕΟΑΟΕΕΟ ΔΟΕΙΥΕΔΟ ΟΕΑΑΟΥΕΟΑΑΑΑ ΠΕΟΕΕΑΑΕ Ο×ΕΑΑΑΑΕΟ,
 ΟΙΑΙΟΥ ΟΥΟΑΕΙΤΑ ΤΙΘΙΑΑΕ ΟΑΙΑΟΕΕΕΟ, ΑΥΕΑΟΑΑΑ ΕΙΤΕΟΕΟΟΥΕΕΟ
 ΙΕΑΟ. ΕΙΤΕΟΕΟΟΥΕΕΟ ΙΑ-7 ΙΟαΕΕ ΑΑΑΑΙΟ αΑΕΕΟΟ×ΕΑΕΟ
 ΑΑΓΑΙΟΥΕΑΕΑΕΟΑΟ αΑΕαΕΟΑ ΑΑ ΟΑαΑΕΙΒΕ×ΙΟ ΟΑΕΥΟΑΑΑΟ
 ΑΑΑΙΕΑΓΕΟ Ο×ΕΑΑΑΑΕΕΑ ΑΑ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΑΕΕ, ΟΙΑΙΟΥ ΟΥΟΑΕΙΤΑ
 ΤΙΘΙΑΑΕ ΟΑΙΑΟΕΕΕΕ. ΑΟ ΟΑΙΒΑΟΕ ΠΕΟΕΕΑΑ Ο×ΕΑΑΑΑΟ ΑΓΕαΑΑΟ
 αΑΕΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ ΙΑΙαΑ ΠΑΕΑΟ, ΕΥΑΑΟ ΑΑΑΙΕΑΓΕΟ ΟΑαΑΕΕΟΟ×ΕΑΑΙ
 ΕΑΕΕΙΑΑΙΑΕΟΑΑΑΙ. ΑΙΑΑΑΟΕ ΙΕΑΑΙΤΕΟ ΑΟΑΟΟΑΑΙΑΕΟ ΟΑΙΤΕΑΑΑΑΟΥΕ,
 ΕΙΤΕΟΕΟΟΥΕΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΙΑΟΕ Ο×ΕΑΑΑΑΟΑ ΑΑ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΑΟ
 ΙαΙΕΙΤΑ ΑΑΕΕΑΟΑΥΕΟΕΕ ΑΑΟΑΕΟΕΑΑ ΑΘΙΑΑΙΑΑ, ΕΟΥΑΙ ΑΑ
 ΑΑΤΙ×ΕΟΟΕ ΒΕΓΙΑΑΑΑΑΑΑΑΑ, ΑΑΑΙΕΑΓΕ ΤΙΕΕΑΟΕΕ ΕΘΙΑΑΙ ΑΑ
 ΕΙΤΕΟΕΟΟΥΕΟΟ-ΟΑΙΑΟΕΕΑΟΕΑΕ ΑΥΑΕΟ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΑΟ, αΙΕΙ
 ΟΑαΑΕΙΒΕ×ΙΟ ΕΕ ΕΑΕΕΙΑΑΟΟΕ ΤΙΘΙΑΑΑΑΕΟΑ ΑΑ ΠΕΟΕΕΑΑΕ Ο×ΕΑΑΑΑΕΟ
 ΕΑΓΙΟΕΟΑΑΕΟ ΟΕΕΑΑΑΑΓΙ ΟΑΟΑΠΕΑΑΕΙΑΑΕ ΙΕΥΑΥΙΤΑΑ, ΟΑΟΥ
 ΕΟΟΙΟΕΟΕΕ ΑΑΤΙΥΑΕΕΑΑΑΥ ΑΑΑΟΟΟΑΑΟ. ΑΘΑΑ ΟΙΑΑ ΑΥΕΙΕΥΤΙΟ,
 ΟΙΤ ΕΙΤΕΟΕΟΟΥΕΕΟ ΙΑ-7 ΙΟαΕΕ ΑΟ ΕΕΑΑΕΕΟΒΕΓΙΑΑΟ
 ΕΙΤΕΟΕΟΟΥΕΟΟ-ΟΑΙΑΟΕΕΑΟΕΑΕ ΟΑΙΤΙΒΙΑΑΕΟ ΙΑΟΥΟΑΑΑΑΟ, ΟΑΙΑΑΓΙΑΑΥ

ΑΑΑΑΙΟ ΔΑΕΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ ΑΙΔΑΑΟ ΑΑ ΑΟΑ ΡΕΟΕΑΑΕ Ο×ΕΑΑΕΟ
 ΟΕΙΑΑΟΟΟ. ΑΙΑΑΑΟΙΟΕΑΑ, ΑΟ ΙΟΑΕΕ ΑΟΥ ΥΑΕΕΑ ΑΥΑΑΟΕΕ ΑΑ ΑΟΥ
 ΙΑ-6 ΙΟΑΕΕΑΙ ΕΑΑΟΥΟΕ, ΟΙΙΑΕΟΥ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΓΙΟΙΑΟΕΟΕ
 ΟΕΑΟΥΑΟΕ ΟΑΙΤΑΥΑΑ ΟΑΑΟΕΑΥΙΟΕΟΙ ΔΑΕΥΑΕΟΟΕΑΑΑΑΕ, ΑΟ ΕΡΕΑΑ
 ΟΑΥΟΑΕΑΑΑΟ, ΟΙΙ ×ΑΟΕΙΑ ΕΘΙΑΟ ΑΑΑΑΟΕΕ ΟΑΕΙΙΟΟΕΟΟΥΕΙ
 ΟΑΟΙΑΟΕΕΙΟ ΕΙΙΘΑΟΑΙΥΕΑ ΑΑ ΟΑΑΑΙ ΓΙΟΙΑΕ ΑΑΑΑΙΒΙΑΑΟ
 ΟΑΑΟΕΑΥΙΟΕΟΙ ΑΘΟΑΑΕΑΙ ΙΕΙΑΟΕΑΑΕ. 1 389 ΕΙΙΟΟΕΟΟΥΕΟΕ
 ΟΑΟΥΑΕΕ ΑΑΙΕΔΕΕΑΑ ΕΙΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 89-Α ΙΟΑΕΕΟ ΔΕΟΑΑΕΕ
 ΘΟΙΘΟΕΟ „Α” ΘΑΑΘΟΙΘΟΕΕ ΑΑΑΑΙΕΕΕ ΕΙΙΘΑΟΑΙΥΕΕΟ ×ΑΟΑΕΑΑΟΕ,
 ΟΙΙΑΕΕΥ ΟΒΑΥΕΑΕΟΟΕ ΓΙΟΙΑΑ ΑΑ ΑΟ ΕΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΑΟ ΓΙΟΙΑΟΕΟΕΕ
 ΑΘΟΑΑΕΟ ΟΑΑΟΕΑΥΙΟΕΟΙ ΔΑΕΥΑΕΟΟΕΑΑΑΑΕΑΙ ΟΑΟΑΑΙΕΟΙ ΑΕΟ
 ΑΑΑΑΙΑΟ. ΑΟΕΑΑΑΟΕΕ ΑΘΟΕ, ΟΙΙΕΕΕΑΥ ΑΙ ΟΑΙΕΔΑΑΑΑΟΕ
 ΔΑΕΙΠΥΑΑΙΑΕΙΟ ΟΑΕΙΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΓΙΟΙΕΟ
 ΕΙΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΕΟ ΟΑΙΤΒΙΑΑΕΟΑΟ, ΑΟΕΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ
 ΕΙΙΟΟΕΟΟΥΕΑ ΑΑ ΟΑΕΙΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙΟ ΑΙΥΑΙΑΑ
 ΙΙΔΑΑΕΙΟ ΕΙΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΑΑ ΑΟΑ ΟΑΑΟΕΑΥΙΟΕΟΙ
 ΔΑΕΥΑΕΟΟΕΑΑΑΑΕΟΑ ΑΑ ΟΑΕΙΑΙΔΑΑΑΑΕΟ ΑΑΓΙΑΟΟΑΑ.

6. ΙΙΟΑΟΥΑΕΑ ΑΥΔΑΑΑΑΟ, ΟΙΙ ΟΑΑΑΙ ΓΙΟΙΑΑΙΑ ΑΑΙΙΕΒΑΕΑΟ
 ΕΙΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ Ο×ΕΑΑΑΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑΑ „ΟΑΑΟΕΟΑΙ ΑΕΟ” ΑΑΙΙ, ΟΕΕΑΥ
 ΕΑΕΕΙΑΑΙ ΑΕΟ ΟΑΥΟΑΕΑΑ ΙΕΑΥΑ ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΟΑΑΑΓΙΑΕΕΑΑΕΙ
 ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΕΟ ΑΑΙΕΙΕΟΟΟΥΕΑΟ. ΟΑΑΑ ΟΕΟΥΑΑΑΕΕ ΟΙΙ ΑΕΘΑΕ,
 ΑΑΟΥΑΑΟΕΕΑ ΟΑΙΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΟΑΑ×ΟΕΑΙ ΑΑΕΟ ΘΟΕΙΥΕΔΕ, ΟΙΙΑΕΕΥ,
 ΕΑΑΕΟ ΙΔΟΕΑ, ΑΑΙΙΙΑΕΙΑΟΑΙ ΑΟ ΟΑΙΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΟΑΔΕΙΒΕ×ΙΟ
 ΘΟΕΙΥΕΔΕΑΑΙ ΑΑ ΑΟΕΕΟΑΙΙΑΟ, ΟΙΙ ΓΙΟΙΑ ΟΙΑΑ ΕΥΙΟ ΙΑΕΑΕΕ ΑΑ
 ΑΑΙΟΑΕΥΑΟΟΕΙ ΑΕΟ ΙΙΕΑΙ ΑΙΑΑΕΑΙ ΟΑΟΑΑΙΕΟΕ. ΑΑΑΙΕΑΙΟ ΟΙΑΑ
 ΟΑΑΡΕΙΟ ΑΟΟΟΑΑ ΑΑΑΟΕΑΕΙΟ, ΕΟ ΟΑΟ ΙΙΕΕΑΙ ΑΟ ΙΕΟΑΑΙ
 ΕΑΙΙ ΠΑΑΑΑΕΕ ΑΑ ΙΕΟΟΑΑΑΙΟ ΑΙ ΙΙΕΑΙ ΑΙΑΟ ΕΑΑΕΟΕ ΘΥΑΑΑ.
 ΟΑΕΙΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙΙ, ΕΙΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΟΑΑΑΑΟΑΑΑ
 ΓΙΟΙΑΑΕΑΙ ΟΑΑΑΙ ΓΙΟΙΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΙΕΟΙ ΑΕΟ ΑΙΑΕΕΑΕΟΑΟ, ΟΙΑΑ
 ΑΑΑΑΑΕΙΟ, ΔΙΙ ΑΟ ΑΑΙΙΟΒΑΑΑΕΑ Ο×ΕΑΑΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑΑ ΓΙΟΙΕΟ
 ΑΑΙΟΟΑΕΥΑΟΑΕΙΑΑΟ. ΑΙΑΟΕΑΙ, ΟΑΑΑΙ ΓΙΟΙΑ ΑΟ ΟΙΑΑ ΕΘΙΑΟ
 ΑΑΙΔΕΕΟΕΕ ΟΑΑΑ, ΙΑΟΕΑΙ ΕΑΑΟΥΟΕ ΙΥΙ×Ε ΓΙΟΙΑΑΕΟΑΑΑΙ
 ΕΑΙ ΕΕΟΑΑΟΕΑΑ, ΟΑΑΑΑΙΑΥ ΑΙΑΑΑΟΙΑ ΙΕΑΑΙΙΑΙ ΟΑΕΙΙΟΟΕΟΟΥΕΙ
 ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΙΕΕΥΑΑΓΙΟ ΙΥΑΑΟ ΑΑΟΕΑΤΑΑΙΑΑ
 (ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΕΙΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙΟ ΑΑΙΥΕΙΑΑΑ 1 2/3/412,
 05.04.2007Β.). ΑΑΟΑΕΑΑΕΟΒΕΙΑΑΑΕΕΑ ΟΑΕΙΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙΟ
 ΙΕΕΕΕΑΑΑ, ΟΙΙ „ΑΟΕΙΑΙΕΕΟΑΑΑΙ ΟΙΑΑ ΑΑΙΑΑΟΔΑΑΑΙ Ε ΟΑΑΑΙ
 ΓΙΟΙΑΟΕ ΙΙΥΑΙΟΕΕ ΟΑΙΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ (ΓΙΟΙΑΟΕΟΕΕ) ΟΕΙΑΙΑΑΕΕΑ ΑΑ
 ΙΕΟΕ ΑΑΙΙΟΑΙΑΑΕΟ ΟΑΑΑΑΑΑ ΑΑΙΑΑΑΟΕ ×ΑΘΟΙ ΑΟΕΑΕ ΟΕΙΑΙΑΑΕΕΑ.
 ΟΑΕΙΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ Ο×ΕΑΑΑΙΟΕΕΕΑ ΕΙΙΟΟΕΟΟΥΕΑΟΕΑΙ
 ΙΕΙΑΟΕΑΑΕΕ ΟΑΑ×ΑΟΙΟ ΙΑΙΕΙΑ ΟΑΑΑΙ ΓΙΟΙΑΟΕ
 ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΑΟΕΕ ΑΑΙΑΒΑΟΕΟ ΕΙΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΑ... ΙΑΟΑΙ ΕΟΕΕ

ΓΙ' ΟΤΙ ΕΘΕΛΩΝ ΔΟΞΑΘΕΩΘΕΙΣ ΑΓΓΕΛΟΓΕΝΕΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΙ ΟΥΔΕΝΩΣ ΑΝΤΙΣΤΗΝΑΙ ΤΩ
 ΟΥΡΑΝΩ, ΙΑΥΕΙ ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΟΧΕΑΑΑΕΟ ΟΑΕΑΔΕΟ ΒΥΑΟΙ ΑΘ
 (ΓΙ' ΟΤΙ ΕΘΕΛΩΝ ΟΥΡΑΝΟΥΣ) ΕΕ ΑΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΙΣ, ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΙΣ ΔΟΞΑΘΕΩΘΕ
 ΑΓΓΕΛΟΓΕΝΕΣ ΟΥΔΕΝΩΣ. ΟΑΕΙ ΓΟΘΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΙΑΘΕΕΙ ΕΕ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΙΣ
 ΟΑΑΑΙ ΓΙ' ΟΤΙ ΕΘΕΛΩΝ ΑΝΤΙΣΤΗΝΑΙ ΕΙ ΓΟΘΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΑΑΕ." (ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙ Ο
 ΟΑΕΙ ΓΟΘΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΙΑΘΕΕΙ Ο ΑΑΑΒΥΑΑΘΕΕΑΑ 1 1/1/357;
 31.05.2006 Β.). ΑΙΑΘ ΑΑΑΑΙΑΘΑΕ, ΟΤΙ ΑΑΑΑΙ ΒΙΑΑΘ ΑΘΑΑΙΑΑΑΘΑΑ
 ΕΘ, ΑΙΤΙ ΑΝ ΑΝΤΙΣΤΗΝΑΙ ΓΙ' ΟΤΙ ΕΘΕΛΩΝ ΟΥΡΑΝΟΥΣ ΑΝ ΔΟΞΑΘΕΩΘΕΙΣ ΤΩ
 ΑΝΤΙΣΤΗΝΑΙ ΟΥΘΕΟ ΑΑΓΟΑΑΑΑΑ ΓΙ' ΟΤΙ ΕΘΕΛΩΝ ΟΑΟΑΑΑΙ ΑΑΙ
 ΟΑΙΑΘΕΕΑΘΕΑΕ ΟΑΧΟΕΑΙ ΑΑΕΟ ΤΙ ΕΑΙ ΑΓΑΕΑΙ. ΕΘ
 ΕΑΕΕΘΕΑΕΘΕΑΘΕ ΑΑΙΑΘΟΑΑΕΘΕ ΘΕΟΙ ΑΑΑΘΕ ΟΑΘΕΑΑΕΕ ΕΘΙΑΑ
 ΓΙ' ΟΤΙ ΕΘΕΛΩΝ ΟΥΡΑΝΟΥΣ ΑΝ ΑΑΑΙΑΘΕ ΟΧΕΑΑΑΕΘΑΕΑΕΘΕ ΟΑΕΑΙ
 ΑΑΙΤΙΣΤΗΝΑΙ, ΙΑΥΕΙ ΤΙ ΟΤΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΙ ΑΑΑΑΙΑΙ ΧΕΕΑΘ ΟΑΙΑΘΕΕΑΘΕΑΕ
 ΟΑΧΟΕΑΙ ΑΑΕΟ ΤΙ ΕΑΙ ΑΓΑΕΑ.

7. ΟΙ ΑΙΟΥΣ ΟΑΘΙΕΘ ΑΑΓΕΕΑΕΘΑΘ ΑΑΕΘΕΑΑ, ΟΑΑΑΙ ΓΙ' ΟΤΙ ΑΑΕΘ
 ΑΘΟΑΑΙ ΑΑ ΑΑΙΤΙ ΒΑΑΘΕΕ ΕΥΙ ΕΙΕΕ, ΟΤΙ ΕΘΕΙΕ ΟΙΑΥΕΑΘΕ ΑΑΙΑΕΕΑΑΕΘ
 ΟΑΧΙ ΟΤΙ ΕΘ ΒΑΘΙΑΘΑΘΕΕ ΑΑΓΕΛΟΓΕΝΕΣ ΑΘΕ-ΑΘΕ ΒΕΙΑΘΕΟΙ ΑΑΘ
 ΒΑΘΙΤΑΑΑΙΑΓΑΙ. ΟΑΧΙ ΟΤΙ ΕΘ ΑΑΘΑΘΑΑ ΑΘΕΘ ΕΑΑΕΘΕΙΘΘΕ ΙΕΑΕΙ,
 ΟΑΥ ΑΙΤΙ ΒΑΑΑΑΑΑ ΟΙΑΥΕΑΘ ΟΑΕΑΙ ΠΑΑΑΕΙΤΙ ΤΟΑΑΙ Ο ΑΝ
 ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙ Ο ΘΑΘΕΑΑΙΘΘ ΑΑΘΑΥΕΑΘΑΘΕΕ ΓΙ' ΟΤΙ ΑΑΕΘ ΙΕΥΑΑΕΘΑΘ.

ΟΑΟΙΑΘΕΕΙ ΟΑΕΑΕΘ ΒΑΘΙΤΑΑΑΙΕΕ ΑΙ ΕΘΙΑΓΟΑΥΕΕΑΙ ΕΘΕΑΑΑ,
 ΟΤΙ ΟΙΑΥΕΑΘΕ ΑΑΙΑΕΕΑΑΕΘ ΘΕΘΟΑΙΑ ΘΒΘΑΧ ΑΝ ΟΑΧΟΡΑΕΕΑΙ
 ΟΑΧΙ ΟΤΙ ΕΘΑΑΑΘ ΟΑΘΕΟΙ ΑΑΑΑ. ΟΙΑΥΕΑΘΕ ΑΑΙΑΕΕΑΑΕΘ ΘΕΘΟΑΙΕΘ
 ΟΑΧΙ ΟΤΙ ΕΘΑΑΑ ΑΝ ΕΥΙ ΘΠΙ ΤΟΑΙΘΟΑΑ ΑΝ ΑΑΘΕΑΕΕΑΕΑ ΙΕΥΑΑΘΕΕ
 ΑΑΑΒΥΑΑΘΕΕΑΑ. ΙΑΘ ΒΕΙ ΘΡΥΙ ΑΝ ΟΑΕΙΑΙ ΑΝ ΑΑΙΑΘΡΕΕΑΕ
 ΤΙ ΟΑΙ ΑΑΑΑΑΕΕ ΘΟΙ ΥΑΘΕ, ΑΘΟΑΑΘΕΕ ΙΑΑΙ ΙΑΘΑΙ ΑΕΘ ΟΑΘΑΑΕΑ ΑΝ
 ΤΙ ΟΑΑΑΑΕΘ ΙΕΙΑΘΕΘΕΑΑΑΕΘ ΑΑΘΑΑΑ. 2002 ΒΕΕΘ 1 ΙΑΘΘ
 ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙ Ο ΘΑΘΕΑΙΑΓΟΙΑ ΙΕΕΥΙ 1 1324-110 ΑΑΑΑΙΑΕΕΑΑ
 „ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΙ ΟΕ ΟΙΑΥΕΑΘΕ ΑΑΙΑΕΕΑΑΕΘ ΑΑΙΑΕΕΑΘΑΕΘ ΡΕΘΕΑΑΕ
 ΙΕΙΑΘΕΘΕΑΑΑΕΘ ΟΑΘΑΑΑ“. ΑΝ ΑΑΑΑΙΑΕΕΑΑ ΑΘΑΑΑΘ ΑΑΙΑΕΕΑΑΕΘ
 ΘΕΘΟΑΙΑΥΕ ΑΘΟΑΑΘΕ ΙΑΑΙ ΙΑΘΑΙ ΑΑΘ, ΡΕΘΕΑΑ ΘΟΙ ΑΕΑΙΑΑΘ ΑΝ ΙΑΕΕ
 ΑΑΑΑΘΕΘ ΑΑΑΑΘ. ΘΑΘΕΑΙΑΓΟΙΑ ΟΙΑΥΕΑΘΕ ΑΑΙΑΕΕΑΑΕΘ ΕΑΙΑΙΑΘΟΙ ΑΝ
 ΘΕΘΟΑΙΕΘ ΟΑΙΤΙ ΟΑΕΕΑΑΑΑ ΘΑΘΕΘΕΕ ΟΑΑΕΙΤΙ ΒΕΧΙΘ ΑΑΑΑΘΑΑΑΕ
 ΑΙΤΙ ΥΑΙΑΑ ΙΕΕΥΙΕΑ ΑΝ ΙΕΘΕΕΕΑ, ΟΤΙ „...ΑΙ ΘΟΙ ΑΕΑΙΕΘ ΑΟΙΘΕΕ
 ΑΑΑΒΥΑΑΘΑ ΘΑΑΥΙΕΘ ΘΑΘΘΑΘΘΕΘΕΕ ΑΑΙΑΕΕΑΘΑΑΕΘ ΟΑΘΑΑΑΙΕΘΑΑ
 ΑΑΙΤΙ ΕΘΑΘΕΘΕΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙΑΑΕΘ ΑΥΑΙΑΕΘ, ΑΟΙΑΓΟΕΕ ΑΝ ΙΟΙ ΧΕΕΙ
 ΕΘΕΘΘΘΕΘ ΟΥΕΑΑΘΕΑΑΑΕΘΑ ΑΝ ΧΑΘΑΘΕΙΑΑΕΘ ΑΥΑΕΘ, ΘΕΥΑΘΑΕΘΑ
 ΑΝ ΟΙ ΥΕΑΕΘΘΕ ΑΑΟΥΑΙ ΑΑΕΘ ΑΡΡΕΑΑΕΘ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΒΕΙΑΘΕΟΙ ΑΑΑ.“.
 ΑΘΟΑΑΘΕΕ ΘΕΘΟΑΙΕΘ ΙΕΑΑΘ ΙΑΕΕΙ ΑΑΙΑΑΑΑΑΑ ΟΑΕΕΑΑΕΑ ΘΕΕΑΘΟΑΘΑ
 ΥΑΙΘΑΕΕΕΑΑΘΕΕ ΑΝ ΑΑΑΙΘΘΕ ΑΕΙ ΤΙ ΙΕΕΘ ΟΑΘΑΑΑΙΕΘΕ ΟΙΑΥΕΑΘΕ
 ΑΑΙΑΕΕΑΑΕΘ ΑΑΘ ΕΕΑΑΑ ΟΑΙΤΙ ΟΑΙΤΕΕ ΘΑΑΕΥΕΑΑΕ, ΙΥΕΘΑ
 ΑΑΧΕΙΑΓΟΑΑ, ΘΑΘΟΙ ΙΑΕΕΘ ΘΕΑΘΑΑ, ΘΒΑΑΕΑΑΕΘΑ ΑΝ ΕΑΕΑΕΘ ΥΘΑΕ

ΔΕΟΙ ΑΑΑΕ, ΠΙ ΠΑΕΑΑΟΕΕ ΟΑΟΒΑΑΕΙ ΑΑΑΤΑΕ, ΑΑΑΑΕΕ ΟΑΟΒΑΑΕΙ ΑΑ
 ΔΑΑΑΑΙ ΑΕΟΟΕ ΟΑΑΙΑΟΟΑΑΕ, ΑΕΒΟΙ ΟΒΑΥΕΑΕΕΑΥΕΑ, ΟΙΑΥΕΑΟΕ
 ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΕΟ ΠΕΕΑΟΑΑ ΥΑΓΟΟΑΕΕΑΑΟΕΕ ΟΟΟΘΟΟΟΑ,
 ΑΟΑΟΟΕΥΙ ΧΕΕΕ ΟΑΑΑΙΥΑΙ ΟΕΟΟΑΙΑ, ΕΙ ΟΟΧΥΕΑ, ΑΕΕΟΟΟΙ ΑΑ ΑΑ
 ΑΟΑΑΕΕΟΟΟΕ ΧΑΙΕΟ ΒΑΟΠΙ ΑΑΑΑΙΕΑΑΕΟΑΕΑΕΟ ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΑΑΤΑΕΕΑΕΟ
 ΙΕΥΑΑΕΟ ΙΑΕΕΑΑΕ ΟΑΟΠΕΑΑΕΙ ΑΑΑΕΟ ΙΕΥΑΙΑ ΑΑ Α.Ο. ΑΑΑΑΙΕΕΑΑΟΥΕ
 ΙΕΕΕΕΑΑΟΕΕΑ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΟΑΟΒΑΑΕΑΑΕΑΕΟ
 ΟΟΟΘΟΟΟΟΕΕ ΟΑΧΙ ΟΙΕΟΑΑΕΟ ΑΟΥΕΕΑΑΕΙ ΑΕΟ ΕΑΙ ΑΑΑΑ. ΟΙΑΥΕΑΟΕ
 ΑΑΤΑΕΕΑΑΕΟ ΟΟΟΕΥΙ ΧΑ ΙΕΥΤΑΟΕΕΑ ΘΑΑΥΑΙΟΥΕ ΑΟΟΑΑΟΕΕ ΠΡΕΙΑ
 ΑΕΕΑΟΑΑΕΟ ΑΑΡΕΑΑΕΟ ΑΟΕ-ΑΟΕ ΟΑΥΟΑΕΑΑΑΑ, αΙ ΕΙ ΟΑΧΙ ΟΙΕΟ
 ΑΙΥΑΙΑΑ ΟΑΕΕΑΑΕΑ: ΙΑΑΟΑΑΕ ΟΕΟΟΑΙΕΟ ΟΑΘΙΑ, ΟΙ ΙΑΕΟΑΥ
 ΟΑΧΟΡΑΕΑΑ ΑΑΑΑΑΑΑ: 1) ΑΑΤΑΕΕΑΑΕΟ ΑΟΑΑΕΟΕΟΕΙΕΙΑΥΕΟΕΕ
 αΑΕΙΕΟΑΒΑΑΙ ΠΙ ΑΑ; 2) ΑΑΤΑΕΕΑΑΕΟ ΙΑΥΑΕΕ, ΟΑΠΙ ΒΙΑΑΑΑΕ αΑΟΕΟαΕ;
 3) ΑΟΟΑΑΕΕ ΕΑΑΟΑΑΑΑΙ ΑΑ ΑΑ ΟΑΟΑΟΥΑΕΟΙ ΑΑ ΑΑΟΙ ΔΟΕ
 ΟΑΑΑΙΙΑΤΑΕΕΑΑΕΙ ΟΕΑΟΥΑΟΕΑΙ. ΕΑΕΑΑ ΟΕΕΕΟΕΑΑΕΑΑ ΟΑΙΟ ΕΙ
 ΙΑΟΑΕΑΑΕΑΙΑΥ, ΟΙ ΙΕΑΑΕΥ ΑΟΑΑΑΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΔΑΟΕΑΙΑΙΟΥΕ
 „ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΑΑΤΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ“ ΕΑΠΙ ΘΟΙ ΑΘΟΕΟ ΠΙ ΙΑΑΑΑΕΟ ΑΑ
 ΑΑΤΑΕΕΑΕΟ ΘΟΙ ΥΑΟΟ.

ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΑΑΟΙ ΔΕΟ ΟΙΕΑΑΟΟΕΟΑΟΑΑΕΟ ΑΟΙ ΥΕΑΥΕΕΟ ΠΙ αΟΑΙΑΑΕΑΙ
 ΕΟΕΑΑΑΑ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ ΟΕ ΙΕΙΑΕΙΑΟΑ ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΑΑΤΑΕΕΑΑΕΟ
 ΟΑΧΙ ΟΙΑΙ ΟΑΑΟΕΑΥΙ ΟΕΟΙ ΑΟΒΑΟΑΕΑΑ ΟΑΕΙΑΙ Α ΙΑΥΑΕΕ ΟΑΧΟΑΑΑ ΑΑ
 ΑΥΕΑΟΑΑΑ ΠΙ ΕΠΙ ΑΑ. ΠΙ αΟΑΙΑΑΟΥΕ ΙΑΕΘΑΑΙΕΑ: „ΟΑΧΙ ΟΙΑΑΕΟΑΕΑΕΟ
 ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΟΑΕΑΠΙ ΠΑΑΑΕΙ ΑΑΑΑ ΟΑΘΙΤΕΕΕΑ, ΠΙΕΥΑΙΑΕΙ ΑΑΙΕ
 ΥΑΕΕΕΑΑΑΑΕ ΟΑΑΕΑΑ ΟΑΟΙΕΑΑΟΟΕΟΑΟΙ ΙΑΟΕΑΑΟΥΕ, ΧΕΙΑΓΟΟ ΑΑ
 ΑΕΑΑΑΙΕΟΟ ΟΑΕΕΕΑΑΟΥΕ ΠΑΕΑΟΧΕΑΕΟ ΑΑΙΕαΑΙΕΟ ΑΑ
 ΟΟΟΑΑΙΟΑΑΕΟΑΕΑΕΟ ΟΧΕΑΑΑΠΙ ΟΕΕΑΑΕΟ ΑΑΦΟΑΕΟ ΟΑΕΕΕΕ.“. ΟΧΟΙ
 ΙΑΟΕΥ, ΙΕΕΕΕΑΑΟΕΕΑ, ΟΠΙ „ΘΑΑΥΙΑΟ, ΟΙ ΙΕΑΑΟΑΥ ΑΟΑΑΕΟΙ ΑΑΑΕ
 ΑΑΤΑαΕΑΑΟΕΕ ΟΑΤΑΟΕΑΑΑ ΑΑ ΑαΑΕΕ αΑΑΑΑ ΟΑΧΙ ΟΙΑΑΕΟ
 ΑΑΤΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΕΟ ΘΟΙ ΥΑΟΟΥΕ, ΟΑΟΠΕΕΑΕ ΕΑΙΙΑΑΑ ΑΑΑΑΕΥΙ Ι
 ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΙΑΑΑΕΕΕΕ...“

ΟΑΕΙ ΓΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΟΟΟΕΑΑ ΕΑΕΑΟΑΑΟ ΙΟαΑΕΙΑΑΟ
 ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΑΑΤΑΕΕΑΑΕΟ ΟΕΟΟΑΙΕΟ ΟΑΧΙ ΟΙΕΟΑΑΕΟ ΑΟΥΕΕΑΑΕΙ ΑΕΟ,
 ΡΕΟΕΕΑΑΕ ΙΕΙΑΟΕΟΕΑΑΑΑΕΟΑ ΑΑ ΑΠΙ ΥΑΙΑΑΕΟ ΕΑΙ ΑΑΑΑ ΑΑ ΙΕΥΤΑΑΟ,
 ΟΠΙ ΑΑΤΑΟΕΟΕΕ ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΑΑΤΑΕΕΑΑΕΟ ΟΕΟΟΑΙΑ ΑΑΠΙ ΕΟΑΟΕΟΕΕ,
 ΟΑΤΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΑΑ ΟΙ ΥΕΑΕΟΟΕ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ Ο ΑΑΙΟΥΙ ΧΑΕ
 ΑΕΑΙΑΓΟΟ ΒΑΟΠΙ ΑΑΑΑΙΟ ΑΑ ΙΕΟΕ ΟΑΘΙΑ ΕΕ - ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΑΙ ΙΕΟ
 ΕΑΑΕΟΕΙΟΟ ΙΕΑΑΙΟ. ΙΑΕΑΕΕΑ, ΟΠΙ „ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΑΑΤΑΕΕΑΑΕΟ
 ΟΑΟΑαΑ“ ΕΑΠΙ ΙΕΟ ΙΕΕΕΑΙΑΑ ΑΑ ΕΙ ΙΕΟΑΟΟΕΑΑ - ΙΕΟΕ
 ΑΑΟΑΥΕΑΑΑΟΕΕ ΠΙ ΟΙΑΑΕΟ ΙΕΥΑΑΑ ΕΥΙ ΟΑΑΑΑΕ ΟΑΕΙΑΙ Α αΑΤΑΟΠΕΕΑΕ
 ΑΑ ΑΑΑΦΟΑΑΟΕΕ ΘΟΙ ΥΑΟΕΟΑ, ΕΑΠΙ ΠΑΑΑΑΕΟ ΑΑΑΥΙΑΑ ΙΑΕΑΘΟΟΟΕ ΑΑ
 ΕΑΑΕΟΕΙΟΟΕ ΙΕΑΙΑΕ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΑΟ ΕΥΙ ΑΑΙΘΕΟΙ ΑΑΑΟΕΕ ΟΙ ΙΑΕΕΙΑ
 ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΟΑΑΑΙΙΑΤΑΕΕΑΑΕΙ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΕΟ

ΟΑ×Ι ΟΙΕΟΑΙΤΕ ΕΟΕΟΕΕΟΕΑΑ ΑΑΙΒΥΙ ΑΕΕΕ ΘΟΙ×ΑΟΙ Ο-
ΙΑΟΒΑΕΕΑΑΕΕΑ αΑΟ×ΕΟΑΙΤΕ ΟΑΕΑΘΟΟΕ ΑΑΙΤΕΕΑΑΟΕΑΑΕ. ΕΙΕΟ
ΕΑΙ ΑΑΕΑ, ΕΟ ΟΑΙΑΙΑΑ ΕΥΙ ΟΑΑΑΙ ΓΙ ΟΙΑΑΕ ΟΑΟΑΑΙΤΕΟΕ ΑΙ ΤΕΑΙΕΟ
ΙΕΟΑΥΒΑΑΑΑ ×Ι ΟΙΑΕΟΟΕ ΕΟ ΙΑΟΑΕΑΕΟΟΕ ΕΑΑΕΟΑΕΟΕΟΕ, ΙΑΕΕ
ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΕΟ ΕΑΙ ΑΑΕΑ ΙΟαΑΕΙ ΑΕΟΑΟ ΑΑΑΑΑΑΙΕ.

8. ΟΑαΕΙΒΕ×Ι ΟΙΑΥΕΑΟ ΟΑΑΑΓΙΑΕΕΑΑΕΙ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΟ
ΑΘΑΟ ΟΑαΑΟΙ ΟΑΙΑΟΕΕΕΟ ΕΟΟΕΑΕΟΕΕ ΘΕΟΕΟ ΟΑΟΟΟΕ ΑΑ ΑΘΑΑΙ
ΑΑΙΤΙ ΙΑΕΙΑΟΑ, ΕΙΕΟ ΟΑΟΡΕΑΑΕΙ ΑΑ, ΟΙΤ ΑΑΙΤΙ ΟΕΕΑΑΑΕ ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑΑ
ΤΙ ΑΑΑΑΕΕΓΙΟ ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟ ΟΑΙΑΟΕΑΕΒΑΟΙΤ ΑΑΑΥΕ, ΟΙ ΑΑΟΥ ΟΑΘΙΑ
ΟΑαΑΑΑ ΙΕΟΕ ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟ Ο×ΕΑΑΑΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑΑΟ. ΟΙΑΥΕΑΟΕ
ΟΑΑΑΓΙΑΕΕΑΑΕΙ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΕΟ ΤΙ ΘΙΑΑ ΕΟ ΥΙ×ΕΕ
ΕΑΙΤΙΟΥΙ ΙΑΕΕΑ αΑΟ×Ε Ο×ΕΑΑΑΙΤΙ ΟΕΕΕΑ ΑΑΙΤΑΙ ΟΥΕΑΕΙ Ο ΟΑΕΟΕΑΟΕ
Ο×ΕΑΑΑΕΟ ΑΑΥΑΑ, ΙΑΟΑΙ ΑΟ ΟΑΟΡΕΑ ΕΑΑΙ Ο ΟΙΑΥΕΑΟΕ
ΟΑΑΑΓΙΑΕΕΑΑΕΙ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΕΟ ΓΑΥΑΕΑΑ.

9. ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΤΙ ΟΑΕΟΑΑΑ, ΟΙΤ ΟΑΑΑΙ ΓΙ ΟΙΑΑΕΕ ΤΙ αΑΑ
ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΟΑΑΑΓΙΑΕΕΑΑΕΙ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΑΕΟ ΒΑΟΙΤ ΙΑΑΑΓΕΙ ΑΕΕΕ
ΤΟΑΑΓΙ ΑΑΕΟ ΑΑΘΙΑΑΑ, ΟΑ×ΟΡΑΑΕΟ ΑΟΕΟ ΤΙ ΕΕΑΑΟΕΕ. „ΟΙΑΥΕΑΟΕ
ΑΑΓΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ“ ΕΑΓΙ ΤΕΟ ΡΕΟΕΕΑΑΙΑ ΑΑΟΕΑΑΑΑΙΑ
ΑΑΕΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑ ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΟΑΑΑΓΙΑΕΕΑΑΕΙ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΕΟ
ΤΟΑΑΓΙ ΑΑΕΟ ΑαΑΕΕ ΑΑ ΑΟΑΑΟΕΕΟΑΑΑΙ ×Ι ΟΙΕΕΑ ΑΑ ΟΕΙΑΑΟΕΕ
ΤΙ ΟΥΑΓΑΕΙ ΑΓΑΑ ΑΑΤΟαΑΑΑΑΟΕΕ ΟΕΟΟΑΙΑ. ΑΥΟΑΓΕΥΙΑΑΕΑ, ΟΙΤ ΕΑΓΙ ΤΕΟ
ΑΟ ΓΙ ΟΙΑΑΕ ΡΑΕΑΥΕ ΟΑΕΕΑ ΑΑΙΤΙ ΘΑΑΥΓΑΕΟΕΑΓΑΑ ΑΑ ΟΙΑΥΕΑΟΕ
ΟΑΑΑΓΙΑΕΕΑΑΕΙ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΑΕΟ ΒΑΟΑΑΑΑΕ, ΟΙΤ ΕΑΑΕΥ
ΓΙ ΟΙΑΟΕΟΕΕ ΑΘΟΑΑΕΟ ΕΑΟΑΘΕΑΥΕ Ο×ΟΙ ΑΑΑΕ ΟΑ×ΑαΟΟΑ ΙΑΑΙΤΕ
ΑΘΟΕΕ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΘΑΑΕΕΑΑΙΟΕΟ ΑΟΡΑΓΑΟΕΑΑΕΕ ΕΥΙ
ΑΑΙΟΕΕΥΑΑΟΕΕ, ΒΕΙΑΑΥΓΑΑΙ ΑΑΥΕ ΤΙ ΑΕΑΑ ΑαΕΑΑΑΙΤΙ ΘΙΑΑΑΟΕ
ΕΑΓΙ ΓΕΑΓ. ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΟΑΑΑΓΙΑΕΕΑΑΕΙ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΕΟ ΤΟΑΑΓΙ ΕΑ
ΡΑΑΕΕ ΟΕΟΟΑΙΑ ΑΑΘΘΙΑ „ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΑΑΓΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ“ ΕΑΓΙ ΤΕΟ
ΡΕΟΕΕΑΑΙΑ ΑΑ ΑΟΑ ΑΑΟΑΑΙΑΑΕΙΑ ΑΑΟΕΑΑΑΑΙΑ.

10. ΘΑΑΕΕΑΑΙΟΕΟ ΟΑΑΑΙ ΑΟΡΑΓΑΟΕΑΑΑ, ΑΑΤΟΑΕΟΕΟΑΑΕΕ ΕΕ -
ΙΕΟΕ ΙΑ-5 ΘΟΙΘΟΕΟ „Α“ ΘΑΑΘΟΙΘΟΕ, ΕΑΓΙ ΤΕΟ ΤΙ ΕΑΓΙ ΑΓΑΕΑ
ΟΑΟΟΕΕΑΑΟ ΑΤΟΑαΟΟΑΑΙ ΑΑ. ΑΟΕΕ ΙαΟΕΑ, ΟΑΕΟΙ ΕΥΙ ΙΑΟΕΑΕΟ
ΑΟΙ ΑΑΕΕΕ ΤΟΑΑΓΙ ΑΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑΙΤΙ ΟΕΕΑΑΑΕΑ ΑΑΑΑΙΑ, αΙ ΕΙ ΙΑΙ ΟΑ
ΙαΟΕΑ ΕΕ - ΑΟΡΑΓΑΟΕΑΑΕΟ ΕΑΓΙ ΓΕΑΓ ΟΑΟΑΑΙΤΕΟΙ ΑΑΥΕ ΤΙ ΟΑΑΓΑ.
ΑΥΟΑΓΕΥΙΑΑΕΑ, ΟΙΤ ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΟΑΑΑΓΙΑΕΕΑΑΕΙ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΕΟ
ΒΑΟΑΑΑΕΟ ΑΑΙΟΕΕΥΑΑΕΟ ΑαΑΕΕ ΒΑΟΕΥ ΑΟΑΑΕΕΑΑ ΑΑΤΟαΑΑΑΑΑΑ ΑΑΟΑ
ΤΙ ΘΙΑΑΕ ΒΑΟΕΟΑΑΑΙ - ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΘΑΑΕΕΑΑΙΟΕ ΟΕΑΑ ΑΥΑΟ ΑΟΕΟ
Ο×ΕΑΑΑΙΤΙ ΟΕΕΕ, ΑΑΑΙΟΕΕΥΙΟ ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΟΑΑΑΓΙΑΕΕΑΑΕΙ
ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΕΟ ΒΑΟΑΑΑ. ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΘΑΑΕΕΑΑΙΟΕΟ
ΑΑΟΥΕΑΟΑΑΟΕΕ ΑΟΡΑΓΑΟΕΑΑΕΕ ΑΟ ΤΙ ΑΑΑΟΑ ΟΙΑΥΕΑΟΕ
ΟΑΑΑΓΙΑΕΕΑΑΕΙ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΑΕΟ ΤΟΑΑΓΙ ΕΑ ΕΕΕΑΕΑΥΕΑ,
ΟΑΑΑΑΓΑΥ ΑΟ ΑΟΡΑΓΑΟΕΑΑΕΟ ΑΑΙΤΙ ΥΑΙΤΙΑΑ „ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΑΑΓΑΕΕΑΑΕΟ

ΟΑΟΑαΑΑ" ΕΑΓΙ ΠΑ ΟΕΑΑ ΑΑΓΑαΙ ΟΥΕΑΕΑ ΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο
ΘΟΑΕΕΑΓΙΟΕΟ ΑΟΡΑΓΑΑΟΕΑΑΑ ΟαΑΑ ΙΕΑΙΑΑΟ ΕΟΑαΑΑΑ. ΑΙ
ΑΟΡΑΓΑΑΟΕΑΑΕΟ ΑΟΑΟΟΑΑΙ ΑΕΟ ΘΕΟΙ ΑΑΑΟΥΕ ΟΑΕΘΙΓΑΑΙ ΑΑ ΟΟΟΕΕ
ΟΑΙΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΑΑΕΘΟΙΕ, ΟΑΥ ΟΙΑΟΥΕΑΟΕ ΟΑΑΑΓΙΑΕΕΑΑΕΙ
ΑΒΑΘΑΑΟΕΑΑΑΑΕΟ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ ΘΑΟΑΕΕΑΑΑΕΟ ΑΕΑ ΟΑ×ΟΕαΑΟ
ΟΑΘΙΕΑΑ.

11. ΟαΑΑ ΟΑΕΕΕαΕΑ, ΟΓΑΑ ΙΓΑαΑΕΙΑ ΕΟ ΑΟΑ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΑΕΟ
ΟΙΑΟΥΕΑΟΕ ΟΑΑΑΓΙΑΕΕΑΑΕΙ ΑΒΑΘΑΑΟΕΑΑΕΟ ΙΟΑΑΓΙ ΕΑ ΑΟΟΑΑΟΕΕ
ΟΕΟΟΑΙΕΟ ΟΑΙΑΟΥΟΓΙΑΑΑ ΑΑΟΑΑΙΑΑΑΕ ΑΟΑΘΑ. ΟΓΑΙ ΟΥ ΟΕΑΑ ΑΥΕΙΕΥΤΑ,
ΟΙΑΟΥΕΑΟΕ ΑΑΓΑΕΕΑΑΕΟ ΟΕΟΟΑΙΕΟ ΑΟΕΑΟΕ ΙΕΑΑΑΟ ΙΑΕΕΑΑ ΟΒΙ ΟΑΑ
ΑΟΑΑ×ΑΘΟΟΟΕ, αΑΕΙΓΑΓΙΟΑΑ ΑΑΑΑΟΕΕΕ, ΑΑΑΙΑΟΑΑ
ΥΑΓΙΟΑΕΕΑΑΑΟΕΕ ΑΑ ΑΟΥ ΕΟ ΑΑΓΙΕΟΑΟΕΟΕΕ ΙΑΟΕΑΕΟ ΟΕΟΟΑΙΑ
ΕΥΙ ΙΕΥΙΑΟΕΕ. ΥαΑΑΕΑ, ΑΟ ΟΕΟΟΑΙΑ ΑΑΟ ΟΑΑΟΟΕΑΑΑΑ ΕΙ ΟΑΥΟΑΓΙΕΟ
ΟΓΙ ΕΟ, ΟΓΙ ΑΕΟΑΥ ΟΓΑΑ ΑΑΟΒΙ ΕΓΑΑ ΟΑ×ΓΙΟΙΕΟ ΙΕΑΕΕ ΟΕΙΡΕΙΑ.
ΙΑΓΕΕΑΟΕ ΟΕΟΟΑΙΑ ΑΑΟ ΟΑΘΙΕΑΑ, ΑΑΙΑΟΕΟΕ ΑΑ ΟΑΑΟΕΑΥΙ ΟΕΟΓΙ
ΟΟΑΓΑΑΟΟΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΙΕΟ ΟΕΟΟΑΙΑΟ. ΑΕΑΕ ΕΥΙ ΕΓΕΟ ΟΑ×ΟΕαΑ, ΟΓΙ
ΑΑΟ ΙΓΑαΑΟαΑΑΑΙ ΑΑ ΟΙΑΟΥΕΑΟΕ ΟΑΑΑΓΙΑΕΕΑΑΕΙ ΑΒΑΘΑΑΟΕΑΑΕΟ
ΟΑ×ΓΙΟΙΕΟΑΑΕΟ ΟΑΕΑΑΟΓΙ, ΟΟΟΘΟΟΟΟΕΕ, ΟΑ×ΕΓΑΓΙΟΓΙ,
ΑΑΓΙΕΓΕΟΟΑΥΕΟΕΕ ΕΟ ΟαΑΑ ΑΟΘΑΘΟΑΑΕΟ ΑΑΓΑΓΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑ ΑΑ
ΥΑΕΕΕΑΑΑΑΟ ΙαΓΙ ΕΓΑΑ ×ΓΙΟΙΑΕΟΟΕ ΑΑΟΑΕΟΕΑΑ ΑΘΓΑΑΙ ΑΑ.
ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΑΕΓΙΑ ΑΕΟΥΕΑ ΑΙ ΟΕΟΟΑΥΕΑΟΥΕ, ×ΑΘΟΓΙ ΑΟΕΑΑΑ, ΑΟΕΑΑΑΟΕΕ
ΕΓΙ ΑΕΕΟΟΕ ΑΑΓΙ ΟΑΑΑΕΕ - ΟΑαΑΕΓΙΒΕ×ΓΙ ΟΙΑΟΥΕΑΟΕ
ΟΑΘΑΑΕΑΑΕΑΑΕΟΑΕΑΕΟ ΟΑΕΑΑΑΑΑΟΕ ΕΘΓΑ Α.Β. „ΟΟ×ΕΑ ×ΟΟΥΕΕΟ“
ΓΓΑΑΕΕ - ΑΑΘΓΙΑΑ ΟΑΑΕΑ ΑΟΟΑΑΟΕΕ ΟΟΟΘΟΟΟΑ, ΙΑΕΕ ×ΟΓΟΥΕΑΑΕΟ
ΑΑΓΑΓΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑ ΑΟΓΑΑΕΕ ΑΑΑΕΕΟΟΑΕ ΕΑΓΙ ΓΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕ
ΕΑΓΑΓΑΑΑΙ ΑΕΟ ΘΕΟΑΑΟ. ΑΙΑΑΑ ΑΟΓΙΟ, ΠΑΕΕΑΓΙ ΓΓΕΟΥΑΓΑΕΓΙ ΑΑΓΕΑ, ΟΓΙ
ΟΙΑΟΥΕΑΟ ΟΑΑΑΓΙΑΕΕΑΑΕΙ ΑΒΑΘΑΑΟΕΑΑΑΑΟ ΙΕΑΥΑΕ ΕΑΑΕΑΓΕΕ
ΓΟΑΑΓΙ ΑΑΕΟ ΑΑΓΙ ΟΕΕΑΑΑΕΑΑ ×ΓΙΟΙΕΟΑΑΕΟ ΟΑΟΡΕΑΑΕΓΙ ΑΑ.
ΑΑΟΑΟΑΟΑΑΑΕΕ ΥΑΕΕΕΑΑΑΑΕΟΑ ΑΑ ΟΓΙ ΓΕΟΡΕΑΑΑΑΕΟ ΟΑΕΓΑΓΙ Α ΟΕΟΕΕ
ΑΑ ΟΟΓΙ ΑΟΑΑΑΑΕ αΑΟΕΑΕΕΑΑΓΙ ΑΑΓΙ ΓΑΕΓΑΟΑ, ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΑΕΟ ΓΕΑΟ
ΟΑΓΙ ΕΑΑΑΑΑΑΟΕΕ ΑΑΑΑΕ ΑΓΙ ΓΕΑΟΟΕΓΙ ΑΕΟ ΓΓΕΑΓΑΓΑΑΟ ΟΑΑΟΑΑΕΕ
ΟΑΑΟΑΑΑΓΙΑΑΑ. ΑΘΑΑ ΑΟΥΕΕΑΑΕΑΑ ΑΑΟΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΑΕΕΑ, ΟΓΙ
ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΑΕΓΙΑ ΑΑΒΑΘΑ ΙΑΘΟΕΓΑΕΟΟΕ ΑΑΑΑΕ ΑΑ ΓΟΑΑΓΕΑΑΑΟΕΕ
ΓΓΟΓΑΑΑΕΟ ΘΕΟΓΑΑΟΥΕ ΟΑΟΡΕΑΑΑΕΕ ΕΥΓΙ ΙΑΕ ΑΓΓΙ ΒΟΟΑΑΓΑΑ ΑΕΑΕ
αΓΕΕ ΑΑΟΑΥ ΑΑΓΑΓΙ ΟΥΕΑΕΑΑΟΕΕΥΓΙ ΑαΑΕ ΟΕΟΟΑΓΑΑΑ ΑΑΑΑΟΑΕΑ. ΕΟ,
ΕΟ ΟΑΓΑΑΓΑΑ ΓΟΑΑΓΕΑΑΑΟΕΑΑ ΒΑΟΕΓΑΟΕΑ ΑΟ ΘΟΓΙ ΥΑΟΕ ΑΙΑ ΕΟ ΕΓ
ΟΙΑΟΥΕΑΟ ΟΑΑΑΓΙΑΕΕΑΑΕΙ ΑΒΑΘΑΑΟΕΑΑΑΟΥΕ, ΟΑΕΓΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΓΙ
ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΙ Ο ΟΑ×ΑΟΑΑΕΟ ΟΑΑΑΓΕ ΑΟ ΑΟΕΟ.

12. ΕΓΕΟΑΕΑΕΟ, ΟΓΙ ΑΕΓΟαΑΕΓΙ Ε ΟΑΑΑΑΓΙ ΓΓΟΓΑΑΕΟ
ΟΑΟΑΑΑΓΙΟΓΙ ΑΑΑΑ ΕΓΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΙΑ-19 ΓΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΑΑ ΙΑ-3,
ΑΟΑΑΑ 24-Α ΓΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΑΑ ΙΑ-4 ΘΟΓΙ ΘΟΑΑΕΑΓΙ, ΕΑΑΑΑΘΕΟΑΑΕΑΑ
ΑΑΟΑΟΕΑΑΑΕΑ, ΕΟ ΟΑΓΑΑΓΑΑ ΑΟΕΟ ΑΓΙ ΓΟαΕΑΑΕΕ ΑΑΥΟΕΕ ΟΕΕΑΕΑ

ΟΤΑΥΕΑΟΕ ΟΑΑΠΤΑΓΑΕΕΑΑΕΙ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΕΟ ΒΑΟΠΤΑΑΑΑΓΕΙΤΑΕΕ
ΙΟΑΑΠΙΟ ΑΟΥΑΑΓΑΑΟΥΕ ΑΑ ΑΙ ΙΟΑΑΠΙΟ ΟΑΘΙΕΑΠΤΑΑΟΥΕ ΠΙ ΓΑΒΕΕΑΠ ΑΑ,
ΑΟΑΑΑ ΑΑΟΕΑΑΟΕ ΕΑΠΤΑΑΑΠ ΑΑΕΑ ΟΙ ΧΙ. ΑΥΟΑΓΕΟΥΤΑΑΕΑ, ΟΠ
ΠΙΟΑΟΥΑΕΑ ΙΑΟΑΟ ΑΟ ΑΑΟΥΑΓΑΕΑ ΟΑΑΑΠ ΠΙ ΟΙΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ
ΙΑ-19 ΙΟΑΕΕΑΠ ΟΑΟΑΑΠΕΟΙ ΑΕΟ ΟΑΕΕΕαΕ ΕΙ ΕΟΕαΕΕ, ΟΠ
ΑΑΟΥΑΑΟΕΕΑ ΟΕΓΑΕΟΕΟ, ΑΥΤΟΑΟΑΑΕΙΤΑΕΟΑ ΑΑ ΟΒΙΑΓΕΟ ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΑ,
ΑΠΕΟΠ ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΠΑΟΕΕΠ ΑΟ ΕΙΟΑΕΑΕΑΟ ΑΠ ΟΑΕΕΕαΕΑ.

13. ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΙΑ-19 ΑΑ 24-Α ΙΟΑΕΑΕ ΑΟΕΑΑΑΟΑΑ ΑΑΟΑΑΟ
ΑΟΕΠΤΑΓΕΟ ΑΑΠΤΑΟΑΕΟ ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟΕ
ΟΕΟΟΠΤΑΕΥΙ ΧΕΟ ΕΑΑΕΟΑΦΕΟΕΟΕ. ΕΑΑΕΟΟΧΑΕΕ ΟΑΕΠ ΑΑΠ ΑΑΑ
ΟΑΑΑΑΑ ΕΑΑΕΟΟΧΑΕΕ ΕΓΑΕΕΑΑΑΕΟΑΑΠ, ΟΠ ΕΑΑΕΥ ΥαΠ ΑΟΠ ΑΑΠ
ΕΑΑΕΟΟΧΑΕ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΟΕ ΟΕΑΟΥΑΟΥΕ, ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑ ΑΕΟΠ ΑΓΑΑΑΠ,
ΑΘΑΕ ΑΑΠ ΟΕΕΑΑΑΕΕ ΟΑΑΑΟΕΑΑΑΕ ΑΑ ΠΙ ΓΑΒΕΕΑΠ ΑΑΠ
ΑΑΠΤΕΟΑΟΕΟΕ ΘΟΠ ΥΑΟΑΑΟΥΕ, ΟΑΥ ΑΕΟΕΑ ΑΥΑΕΑ-ΑΑΠΤΥΑΕΟΑ ΑΑ
ΘΑΑΘΟΠ ΑΑΟ ΑΟΕΕΟαΠ ΑΟ. ΠΑΑΕΟΠΕΑΟ ΑΑΠΤΕΑΠ ΟΧΕΑΑΑ ΑΘΑΟ
ΑΑΠΤΑΟΠΟ ΕΑΑΕΟΕ ΑΕΟΕ, ΑΠ ΕΑΑΕ ΟΑΕΕΑΠ Ο ΠΕΟΕ ΑΑΠΤΑΟΑΕΟΑΑΠ.
ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΑ ΑΠ ΠΕΠΑΟΕΑΑΕΕ ΕΑΟΑΑΠ ΟΕΟΕΕΑ - ΕΟ ΕΟΡΑΕΑΑΟ
ΑΑΠΤΕΑΠΕΟ ΑΑΠΤΑΟ ΑΕΟΕΟ ΑΑΠ, ΑΟΑΑΑ ΠΕΟ ΕΡΟΕΑΑΑΟ, ΟΠ ΑΑΠ ΕΘΑΑΟ
ΑΕΟΕ. ΑΟ ΑΟΕΟ ΠΕΑΥΟΕ ΑΑΓΑΒΑΟΕ ΟΑΑΑΕΠΒΕΧΙΟ, ΠΕΟΕ ΠΟΑΑΠΤΑΕΟ
ΠΕΠΑΟΕ, ΟΠ ΠΑΕΕΥ ΑΑΠ ΠΑΕΕΕΟΟ ΑΟ ΟΥΑΑΑΟ. ΑΑΠΤΕΟΑΟΕΟΕ
ΘΟΠ ΥΑΟΕΟ ΠΑΠ ΠΟΑΑΑΑΑΕΕΑ ΕΟ ΠΑΕΑ, ΟΟΕΕΑΟΕ ΑΑΠΕΑΠ, ΟΠ ΠΑΕΕΥ
ΑΕΟΕΟΑΕΑΕΟ ΑΟΕΟ ΑΑΠ ΑΑΟΕΑΕΑΑΑΕΕ. ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΑ ΕΥΑΑΟ ΑΕΟΕΟ
ΑΑΠΤΑΟΑΕΟΑ ΑΑ ΑΑΑΟΥΑΕΑΑΕΟ ΘΟΠ ΥΑΟΟ, ΠΕΟ ΠΕΠΑΑΟΟΑ ΑΑ
ΧΙ ΟΠΑΑΟ, ΕΟΠΥΑ, ΕΠΑΑΟΠΟΕΑΑ, ΑΠ ΟΧΕΑΑΑΕΑ ΟΑΠ ΟΥΑΑΕΟ
ΧΙ ΟΠΑΕΟΟ ΑΑ ΠΑΟΑΟΕΑΕΟΟ ΘΕΟΠ ΑΑΑΟΥ ΑΑΑΠΟ.

14. ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 24-Α ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΠΘΟΕΕ ΑΥΟΕΕΑ
ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΕΟ ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΑ, ΠΕΟΕ ΕΑΑΕΟΟΧΑΕΕ ΑΑΑΟΥΑΕΑΑΑ ΑΑ
ΠΕΥΑΑΑ ΟΑΠ ΑΑΠΕΑΠ Α ΑΑΠΠΕΟΑΒΑΠ ΠΕ ΒΥΑΟΠ ΑΑΕΑΠ, ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΕΟ
ΠΑΟΑΟΑΑΕΑΑΕΑΠ, ΟΠ ΕΑΑΕΥ ΑΑΠ ΟΑΑΑΕΑ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΕΟ ΠΠΘΠ ΑΑΑΕΟΑ
ΑΑ ΑΑΑΟΥΑΕΑΑΕΟΑΕΑΕΟ. ΕΑΑΕΟΟΧΑΕΕ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΕΟ ΑΑΟΑΥΑ
ΟΑΟΠΕΑΑΑΕΕΑ ΕΑΑΕΟΟΧΑΕΕ ΑΕΟΕΟ ΟΑΠ ΠΑΕΕΑΑΑΑ. ΑΟ ΑΟΕΟ ΠΠΘΠ,
ΟΠ ΠΑΕΕΥ ΕΟΡΑΕΑΑΟ ΟΑΠ ΑΑΠ ΑΑΕΟΑΕΑΕΟ, ΑΑΠΤΕΑΠΕΟ ΑΠ ΠΑΑΕΟΑΕΑΕΟ
„ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΟΕΕ ΧΕΕΟΟΕΟ“ ΑΥΑΠΤΑΑΟ, ΟΑΥ ΑΑΠ ΑΑΟΕΑΕΑΑΑΕΕΑ
ΑΟΑΑΠΤΕΟΑΟΕΟΕΕ ΟΑΠ ΠΑΑΕΟΑΕΑΕΟ. ΕΟΠΥΑ, ΑΕΟΕΟ ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΕΟ
ΠΟΑΑΑΟΑΑ, ΑΟ ΟΧΕΑΑΑΥ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟ ΟΑΠ ΟΑΑΑΑΟ ΑΘΑΠ ΑΑΑΑΟΑΑΑ,
ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 24-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-4 ΘΟΠΘΟΕΟ ΟΑΟΑΑΠΕΟΑΑ.

15. ΑΠΠΠΟΥΑΑΑΕΕΑ ΠΑΑΕΟ ΕΑΑΕΟΟΧΑΕΕ ΑΑΠ ΠΑΕΠΤΑΑ, ΟΑΥ
ΑΑΑΑΠ ΒΥΑΑΟΕΑ ΑΑΠΤΕΟΑΟΕΟΕΕ ΘΟΠ ΥΑΟΕΟΑΕΑΕΟ, ΑΟΑΑΑ, ΟΑΟΟΥΑΠΠ
ΟΧΕΑΑΑΑΕ ΑΥΟΕΕΑ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 28-Α ΙΟΑΕΕΕ ΑΑ ΑΟΑ ΙΑ-19 ΑΑ
24-Α ΙΟΑΕΑΑΕΕ. ΑΑΟΑΑ ΑΠΕΟΑ, ΑΠΕΑΟΑΑ, ΟΠ ΟΑΑΑΠ ΠΠΘΠ ΑΕ
ΟΟΕΕΑΑ ΑΑΠ ΟΑΑΑΑΑΟΕΕ ΠΕΠΑΑΟΟΕΟΑΑ ΑΑ ΕΟΠΕ ΑΟ ΑΟΑΑΟΕΕΟΑΑΠ

ΟΑΑΟΥΑΑΓΓΙ ΘΟΙ ΥΑΟΟ ΑΑ ΑΙ ΘΟΙ ΥΑΟΟΕ ΑΑΓΓΙ ΔΑΟΑΕΟ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΟΕΑΙ
ΑΑΕΑΑΟΕΟΑΑΟΕ ΟΑΕΕΕΔΑΑΟ.

16. ΕΑΓΓΑ ΔΑΑΑΔΕΟΑΕΕΕΟ ΟΑΔΑΕΙ ΑΕΟ ΕΑΕΕΕΟΕΟ ΟΑΔΑΕΙΒΕ×Ι
ΟΓΕΑΑΟΟΕΟΑΟΕΟ ΑΕΑΕ ΟΑΔΑΙ ΕΥΙ ΟΑΔΑΟΙ ΟΑΓΑΟΕΕΕΟ ΕΟΟΕΑΕΟΕΕ
ΘΕΟΕΟ ΙΑΟΕΑΕΟ ΟΓΑΟΥΕΑΟΕ ΙΟΑΑΓΓΙ. ΓΑΑΕΟΓΕΑΟΕ ΙΟΑΑΓΓΙΟ, ΕΟ
ΕΑΓΓΑΓΑΑΓΓΙ ΑΕΟ ΘΕΟΕΟ ΟΑΘΓΕΑΓΓΙ ΑΑ, ΓΑΕΕ ΕΙΓΘΑΟΑΓΓΥΕΕΟ ×ΑΟΑΕΑΑΟΕ
ΑΑΟΕΑΑΟΕΕ ΕΑΑΑΑΕΟΑ ΑΑ ΑΓΑ ΕΟ ΕΙ ΟΑΕΕΕΔΑΕΑ ΟΑΔΑΑΟΕΑΑΑΑΕΟ
ΑΑΓΓΙ ΕΘΓΕΟ ΕΙΓΘΙ ΓΑΓΓΟΑΥ ΓΙΕΥΑΑΟ. ΕΟΓΥΑ, ΑΓΕΟ ΟΑΟΥΑΓΑ
ΕΙΓΟΟΕΟΟΥΕΕΕ ΑΥΟΕΕ Ο×ΕΑΑΑΑΕΟ ×ΑΟΑΕΑΑΟΕ ΑΟΑΟΒΙ ΟΕΑ - ΑΓ
ΑΟΓΟ ΔΑΓΥΕΑΕΑΑΑ ΑΑΓΓΕΓΕΟΟΑΥΕΟΕΕ ΕΙΓΘΑΟΑΓΓΥΕΑ ΑΑ ΑΟΑ
ΕΙΓΟΟΕΟΟΥΕΕΕ ΑΥΟΕΕ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑ. ΑΟΑ ΕΟ ΕΟ ΙΟΑΑΓΓΙ ΑΓ
ΕΑΓΓΑΓΑΑΓΓΙ ΑΑ ΑΑΓΓΙ ΔΑΟΑΕΟ ×ΙΟΓΑΟ ΕΕ ΑΟ ΒΑΟΓΓΑΑΑΑΓΓΙΟ, ΑΟΑΓΑ
ΘΕΟΕΟ ΓΕΑΟ ΑΑΓΓΕΓΕΟΟΑΥΕΟΕΕ Ο×ΕΑΑΑΓΓΙ ΟΕΕΑΑΑΑΕΟ
ΑΑΓΓΑΓΓΥΕΑΕΑΑΕΟ ΑΑΑΕΕΕ ΑΑ ×ΙΟΓΑΑ. ΕΙΓΟΟΕΟΟΥΕΕΕ ΙΑ-19 ΑΑ 24-Α
ΓΟΑΕΑΑΕΕ ΑΥΟΕΕ ΟΕΕΑΕΑ ΑΟ ΑΟΕΟ ΟΑΔΑΟΙ ΟΑΓΑΟΕΕΕΟ
ΕΟΟΕΑΕΟΕΕ ΘΕΟΕΟ ΙΑΟΕΑΕΟ ΙΟΑΑΓΓΙΟ ΟΑΘΓΕΑΓΓΙ ΑΑΟΕ ΓΙΓΑΒΕΕΑΓΓΙ ΑΕΟ
ΑΓ ΑΑΟΕΑΑΟΕ ΕΑΓΓΑΓΑΑΓΓΙ ΑΑΕΑ ΟΙ×ΓΕΟ Ο×ΕΑΑΑ. ΓΙΓΑΟΥΑΕΑΕΑ ΓΕΑΟ
ΑΑΓΓΙ ΔΑΟΑΕΟ ×ΙΟΓΕΟ ×ΑΟΕΓΓΙ ΕΓΟΑΟΘΟΑΟΑΥΕΑ ΠΑΕΕΑΓΓΙ ΟΙΟΟ
ΒΑΑΑΕΟΥΑΑΓΓΑ ΑΑ ΓΑΑΕΟΓΕΑΟΕ ΑΑΓΓΕΓΕΟΟΑΥΕΟΕΕ ΙΟΑΑΓΓΙ ΟΑ ΕΟ
ΕΑΓΓΑΓΑΑΓΓΙ ΑΕΟ, ΟΑΑΥ ΘΕΟΕ ΑΑΟΕΑΑΟΕ ΑΕΟΑΑΟΑ ΑΑ ΕΑΑΑΟ
ΑΑΓΓΙ ΕΘΑΑΓΓΙΟ, ΟΑ×ΙΟΓΕΟΑΑΑΟ ΑΓ ΑΑΟΘΓΑΑΑΟ ΑΑΟΘΑΓΓΙ ΑΑΑΑΟΑΑΑΑ ΕΟΑΕΕ
ΑΑΟΑΓΓΙ ΑΑΑΑΕΟ ΑΟΑΑΓΓΙ ΑΑΟ, ΟΓΑΓΓΙ ΟΕΥΑΑ ΟΑΟΕΟΓΓΙ ΟΕΟΕΕ ΓΕΕΕΑΓΓΙ ΑΕΟ
ΑΓ ΟΑΕΓΓΙ ΑΑΑΓΓΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΟΑ×ΟΕΑΓΓΙ ΑΑΕΟ ΟΑΕΟΟΓΓΑΕΕΥΙ×Α, ΑΑΓΑΟΥΑΟΕΕΟ
ΕΑΑΕΑΑΓΓΙ ΑΥΕΕΑΑΑ ΑΑ Α.Ο. ΕΙΓΟΟΕΟΟΥΕΕΕ ΙΑ-19 ΑΑ 24-Α ΓΟΑΕΑΑΕΟ
ΓΕΑΓΓΙΕΑ ΑΑΓΓΙ ΕΟΑΟΕΟΕ ΟΑΕΓΓΙ ΑΑΑΓΓΙ ΑΑΑΟΕ ΑΕΟΕΟΑ ΑΑ ΕΓΓΙΟΓΑΥΕΕΟ
ΕΑΑΕΟΟ×ΑΕΕ ΑΥΑΓΓΕΑ-ΑΑΓΓΙ ΥΑΕΕΟ ΘΟΙ ΥΑΟΕΟ ΟΑΕΟΟΓΓΑΕΕΥΙ×Α ΑΑ ΑΟΑ
ΟΓΓΑΕΕΓΓΙ ΙΟΑΑΓΓΙΟ ΑΓ ΕΑΓΓΑΓΑΑΓΓΙ ΑΕΟ ΟΑΑΕΕΟΟΓΓΙ ΑΕΟ ΑΑΟΑΓΓΙ ΟΕΟΑΑΑ.

17. ΟΑΑΑΑΓΓΙ ΓΙΓΑΑΕΑΑΓΓΙ ΑΟΥ ΑΟΕΕ, ΕΟΓΓΑΥ ΕΟΕΑΑΑ, ΑΟ
ΕΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟ, ΟΓΓΙ ΓΙΓΑΟΥΑΕΑΑΟ ΑΕΟΠΑΕΑΑΑΕ ΑΓ ΑΕΟΥΟΑΑΑΕ
ΕΓΓΙΟΓΑΥΕΕΟ ΓΕΥΑΑΑ ΑΓ ΑΑΟΥΑΕΑΑΑ. ΕΟΑΑΑ, ΟΓΑΓΓΙ ΟΥ ΑΕΟΕΟ
ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ ΟΑΓΓΕΑΑΑΑΟΕ, ΑΟ ΠΕΟΕΕΑΑΕ Ο×ΕΑΑΑΥ ΑΟ ΕΡΕΑΑΑ
ΕΟΑΕΕ ×ΑΟΕΓΓΙ ΕΓΟΑΟΘΟΑΟΑΥΕΕΟ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΟ, ΟΓΓΙ ΓΕΟΕ ΑΥΑΓΕΟ ΘΑΑΟ
ΓΙΓΑΥΑΟ ΟΓΓΑΕΕΓΓΙ ΑΑΓΓΕΓΕΟΟΑΥΕΟΕΕ ΙΟΑΑΓΓΙΟ ΑΓ ΕΑΓΓΑΓΑΑΓΓΙ ΑΕΟ
(ΟΓΓΙ ΕΕΟ ΟΑΘΓΕΑΓΓΙ ΑΕΟ ΠΕΟΕΕΑΑΕ ΓΕΓΑΟΕΟΕΑΑΑ ΑΥΕΑΟΑΑ ΑΟ ΑΟΕΟ
ΕΓΓΙΟΓΑΥΕΕΟ ΑΑΑΟΥΑΕΑΑΑ) ΑΑ ΑΓ ΙΟΑΑΓΓΙΟ ΒΑΑΟΕΟ ΑΓ ΕΑΓΓΑΓΑΑΓΓΙ ΑΕΟ
ΘΕΟΕΟ ΔΑΕΟΥΑΟΔΑΑΕΓΓΙ ΑΑ.

18. ΟΑΕΓΓΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΓΓΙ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΓΙ ΟΟΑΑΟΥΑΑΑΟ ΑΑΑΓΑΑΕΕΑΑΟ
ΑΑΟΑΥΕΑΟΑΑΟΕΕ ΓΙΓΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΓΓΕΟΓΓΙ ΑΑΕΑ ΕΙΓΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 30-Α
ΓΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΘΟΓΘΟΕΑΓΓΙ, ΑΟΑΑΑ, 30-Α ΓΟΑΕΕΟ ΙΑ-4 ΘΟΓΘΟΕΑΓΓΙ ΕΓ
ΓΑΒΕΕΟΥΕ, ΟΓΓΑΕΕΥ ΕΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟ, ΟΓΓΙ ΟΟΓΓΕΕ Ο×ΕΑΑΑΑΕΟ
ΑΥΑΑ ΑΑΓΓΕΟΑΕΟΥΑΟΑΑΑ ΕΑΓΓΙ ΓΕΕ. ΟΑΥ ΟΑΑΔΑΑΑ 30-Α ΓΟΑΕΕΟ ΙΑ-4
ΘΟΓΘΟΕΟ ΟΑΑΑ ΓΙΓΑΓΓΙ ΑΓΓΑΑΟ, ΓΑΕΑΑ ΓΙΓΑΟΥΑΕΑΟ ΟΟΑΑΟΥΑΑΑ ΑΟ

ΑΑΟΙΔΑΔΕΕΑΔΕΑ. ΟΥΙΛΕΟ ΟΧΕΑΔΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟ-ΟΑΙΟΕ ΕΑΟΕΑΕ
 ΑΑΠΟΕΕΥΑΑ ΔΑΔΟ ΟΟΑΙΟ ΟΑΘΑΟΕΑΔΕΙΟ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΟΙ ΥΕΑΕΟΟΕ
 ΟΑΔΑΕΙΒΕΧΙΟ ΑΟΟΟ, ΟΙΛΕΕΟ ΟΙΕΑΟΑΟΕ ΑΠΙ ΥΑΓΑΑ ΑΑΠΕΑΙΕΟ
 ΟΕΟΟΑΟΕΕ ΥΙ ΧΕΟ ΟΑΕΟΙΤΑΕΥΙ ΧΑ. 30-Α ΙΟΔΕΕΟ ΔΕΟΑΔΕΕ ΔΟΙΘΟΕΟ
 ΑΕΒΟΙ ΑΑΑΑΑ ΑΑ 30-Α ΙΟΔΕΕΟ ΙΑ-4 ΔΟΙΘΟΕΟ ΒΙΕΙΤΑ ΧΙ ΟΙΛΕΟΟΕ
 ΑΑΠΑΟΟΑΑ ΔΕΙΕΙΑΟ ΟΥΙΛΕΟ ΟΧΕΑΔΕΟ ΟΙ ΥΕΑΕΟΟ ΔΑΘΕΑΕΟ, ΔΑΔΑΙΟ
 ΙΕΟ ΑΑΠΙ ΧΕΟΑΟ ΑΑ ΑΙΑΑΟΙ ΟΕΑΑ, ΑΟΥΑΑΟ ΟΑΙΟΕ ΕΑΟΕΑΕ
 ΟΑΔΑΕΙΒΕΧΙΟ ΔΟΕΙΥΕΔΟ, ΟΙΛΑΕΕΥ ΟΑΔΑΕΙΒΕΧΙ ΔΑΕΕΟΟΧΕΑΔΕΟ,
 ΙΑΕ ΟΙΘΕΟ ΟΑΕΑΠΙ ΠΑΑΑΕΙ ΔΑΕΕΟΟΧΕΑΔΕΟ, ΠΙΘΙΑΑΑΑΟ ΙΕΑΥΟ
 ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟ-ΟΑΙΟΕ ΕΑΟΕΑ ΕΑΟΥΙ ΑΑΟΕ ΑΟΥΑΑΟ. ΑΘ ΕΑΟΕΕΟΑΙΤΑΑ
 ΑΟΑ ΙΑΙ ΕΙΤΑ ΕΟ, ΟΙ Π ΕΑΠΙ ΠΑΑΑΑΕΙΑ ΧΙ ΟΙΛΕΟΟΕ ΕΑΔΕΟΑΕΟΕΟΕΕ
 ΑΑΑΕΙΑΥΙ ΧΕΕΙΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΠΙ ΕΑΙ ΑΙΑ ΑΑ ΟΥΙΛΕΕΕ ΟΧΕΑΑΑΕΟ
 ΑΑΥΑΑ ΕΑΠΙ ΙΕΕ ΠΙ ΑΒΑΟΟΕΑΙΟ, ΑΟΑΙΑΑ ΕΟΕΥ, ΟΙ Π ΑΟ ΕΑΠΙ ΙΕ,
 ΙΑΟΑΟΕΑΕΟΟ-ΟΑΙΟΕ ΕΑΟΕΑΕ ΕΑΔΕΟΑΕΟΕΟΕΕ, ΟΑΟΑΑΑΙΑΑΙ ΑΑΟ
 ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΑΟ. ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΟΒΙ ΟΑΑ ΑΙΕΟ
 ΑΑΕΑΔΕΕΟΒΕΙΑΔΕ ΠΙ ΔΑΔΑΙΟ ΑΑΟΑΕΑΟΑΑΟΕΕ ΠΙ ΟΙΑΔΕΟ ΟΑΠΙ ΒΙΑΑΑΟ.

19. ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 30-Α ΙΟΔΕΕΟ ΔΕΟΑΔΕΕ ΔΟΙΘΟΕ ΟΙΑ
 ΑΑΠΕΙΑΟΟΙΟ ΙΕΟΕ ΙΕΠΙΑΔΕΑΙ ΑΑΠΙ ΙΑΕΙΑΟΑ, ΟΙ ΥΕΑΕΟΟΕ
 ΟΑΔΑΕΙΒΕΧΙΟ ΔΟΕΙΥΕΔΕΑΙ ΕΑΑΟΕΟΥΕ, ΟΙΛΑΕΕΥ ΑΟΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ
 ΑΟΕ-ΑΟΕΕ ΧΟΡΑΙΤΑΕΟΟΕ ΔΟΕΙΥΕΔΕΑΑΙΤΕ ΑΑ ΑΟ ΕΡΕΑΑΑ
 ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΟ, ΟΙ Π 30-Α ΙΟΔΕΕΟ ΔΕΟΑΔΕΕ ΔΟΙΘΟΕ ΑΑΔΕΑΙ Ε, ΟΙ ΑΙ ΟΥ
 ΙΑΙ ΕΙΤΑ ΕΡΟΕΑΔΕΕΕ ΟΥΙΛΕΟ ΑΕΟΡΑΕΑΑ. ΠΙΘΙΑΔΕ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟ-
 ΟΑΙΟΕ ΕΑΟΕΑΕ ΒΑΟΟΕΑΕ ΟΥΙΛΕΟ ΟΧΕΑΔΕΟ ΑΥΑΔΕΟ ΟΧΑΟΙ ΟΕ
 ΟΙ ΥΕΑΕΟΟΕ ΟΑΔΑΕΙΒΕΧΙΟ ΙΕΑΟ ΑΑΥΕΑΔΕΕ ΙΑΟΕΟ ΟΑΕΟΙΤΑΕΥΙ ΧΑΟ
 ΕΕΑΔΕΕΟΒΕΙΑΑΟ, ΔΕΑΟΑ ΑΟ ΕΡΟΕΑΔΕΕΕ ΟΥΙΛΕΟ ΑΟΑΟΥΑΑΑΑ.
 ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 30-Α ΙΟΔΕΕΟ ΔΕΟΑΔΕΕ ΔΟΙΘΟΕ, ΟΑ ΕΘΙΑ ΟΙΑΑ, ΕΥΑΑΟ
 ΙΑΔΕΟΙΕΑΟ ΑΑΠΕΑΙΟ ΕΡΟΕΑΔΕΕΕ ΟΥΙΛΕΟΑΑΑΙ, ΟΑΥ ΑΑΠΕΑΙΕΟ
 ΟΕΟΟΑΔΕΟ ΔΑΕΥΙ ΧΑΟ ΒΑΟΠΙ ΑΑΑΑΙΟ. ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΕ ΑΑΥΟΕΕΑ ΑΟΑ
 ΙΑΙ ΕΙΤΑ ΟΧΕΑΑΑ, ΔΕΟΠΕΙ ΟΑΙΟΥΑΙ, ΑΟΑΙΑΑ ΑΟΑΑΑ ΟΧΕΑΑΑ
 ΑΑΙΑΑΙ ΟΥΕΑΕΙ, ΟΑΕΙΑΟΟΥΟΠΙ ΑΑ ΑΑΕΠΙ ΑΟ ΟΑΙΟΥΑΙ, ΑΑΥΟΕΕ ΕΥΙ
 ΟΙΟΥΑΑΟΙ ΑΕΟΑΑΑΙ ΑΑ ΕΟΔΕΕ ΟΑΑΟΕΕΟΑΔΕΟΑΑΑΙ, ΟΙΛΑΕΕΥ ΔΕΟΑΔΕΟ
 ΕΕΑΔΕΕΟΒΕΙΑΑΟ ΑΙ ΕΡΕΑΑΑ ΟΑΙΟΑΔΟΕΑΙ ΟΑΧΟΡΑΕΙ, ΕΑΕΕΙΑΑΟΟΕ
 ΑΑ ΟΑΙΟΑΟΕΕΙ ΑΑΕΑΔΕΟΟΧΕΑΔΕΟ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΟ. 30-Α ΙΟΔΕΕΟ ΙΑ-4
 ΔΟΙΘΟΕ ΟΟΥΑΕΙ ΕΑΑΟΕΟΥΕΑ ΟΑ ΑΙΑΑΑ ΙΟΔΕΕΟ ΔΕΟΑΔΕ ΔΟΙΘΟΕΑΙ,
 ΟΑΑΑ ΟΑΕΕΕΔΑΔΕΑΙ ΑΟΕΑΑ, ΟΥΙΛΕΕΕ ΟΧΕΑΑΑΕΟ ΑΑΥΑΑΔΑ ΔΑΔΑΙΟ
 ΑΟΥΑΙΟΕΟΑΑΑΟ ΑΑ ΠΙ ΟΙΑ, ΟΙΛΑΕΕΥ ΒΕΙΑΑΠΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕ ΠΙ ΑΑ ΙΑ-4
 ΔΟΙΘΟΕΑΙ, ΕΑΔΕΟΕΑΑΑΑ ΟΑΟΑΑΑΠΙ ΕΘΙΑΑΑ 30-Α ΙΟΔΕΕΟ ΔΕΟΑΔΕ
 ΔΟΙΘΟΕΑΙΑΥ.

20. ΑΑΠΕΑΙΕΟ ΙΑΔΕΟΙΕΑΟΕ ΟΑΠΕΑΠΙ ΑΑ ΑΑΟ ΟΑΕΕΑΕΑΑ „ΟΥΙΛΑ“
 ΑΑ ΑΟ ΑΘΑΑΙΑΑΑΑΟΑΑΑ ΑΑΥΑΑΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 30-Α ΙΟΔΕΕΟ
 ΟΑΧΟΡΑΔΕΑ. „ΟΥΙΛΑ“ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΑΑΔΕΑΙ Ε ΙΑΙ ΕΙΤΑ ΕΟΔΕΕ
 ΟΑΠΕΑΠΙ ΑΑ, ΟΙΛΑΕΕΥ ΙΑΟΑΟΕΑΕΟΟΕ ΑΑ ΟΟΕΕΑΟΕ ΕΑΔΕΟΑΕΟΕΟΕΕ

ΑΙΟΑαΟΟΑΑΑ ΑΑΑΙΕΑΙΕΟ Υαί ΑΟΑΑΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΕΕΟ ΟΑΘΙΤΑΟΑ ΑΑ
 ΟΑΙΤΑΟΥΟΙΑΑΑΟ. ΟΟΙΤΑ, ΑΟΕΕ ΙαΟΕΑ, ΒΑΘΙΤΑΑΑΑΙΟ ΑΑΑΙΕΑΙΕΟ
 ΙΑΟΑΟΕΑΕΟΟΕ ΟΑΘΟΙΤΑΑΕΥΙ×ΕΟ, αί ΕΙ, ΙΑΙ ΟΑ ΙαΟΕΑ, ΔΕΟΙ ΑΓΟΕΕ
 ΕΑΕΕΟΑΑΕΕΑΥΕΕΟΑ ΑΑ ΑΑΓΑΕΕΑΟΑΑΕΟ ΟΑΟΥΑΕΑΑΟ. ΑΑΑΙΕΑΙΕΟ
 ΘΟΙ×ΑΟΕΟΕΕ ΟΑΘΙΕΑΙΤΑΑ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΙΙΕΥΑΑΑΑΟ ΟΑΙΤΑΑΙΕΙΑ
 ΙΕΙΑΟΕΟΕΑΑΑΟ, ΙΑΑΟΑΙ ΟΑΘΙΕΑΙΤΑΕΟ ΙΑΒΕΕΕ ΒΑΘΙΤΑΑΑΑΙΟ
 ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΕ ΑΥΟΕ ΟΕΕΑΕΑΟ ΙΑΥΕΙ, ΟΙ ΑΑΟΑΥ ΕΟ ΑΑΙΑΟΡΙΑΑΕ
 ΑΑ ΙΑΟΑΟΕΑΕΟΟΕ ΟΑΙΤΑΑΑΕΕΟ ΙΙΙΟΑΙΕΑ ΑΙ ΙΕΟΕ ΟΑΙΤΑΥΕΑΑΕΕ ΑΥΑΟ
 ΕΑΟΟΑΑΑΑΑ ΟΑΙΤΑΑΑΕΕΟ ΙΙΙΟΑΙΕ ΘΟΙ×ΑΟΕΟΕΕ ΟΑΘΙΕΑΙΤΑΕΟ
 ΡΕΟΕΕΑΑΕ ΙΕΙΑΟΕΟΕΑΑΑ. ΑΙ ΑΑΑΑΕΕ, ΕΑΤΑ ΑΑΑΑΕΟΥΑΕΕΕΟ ΕΑΕΕΕΟΕΟ
 ΟΑΑΕΙΤΒΕ×Ι ΟΤΕΑΑΟΟΕΟΑΟΕΟ ΑΕΑΕ ΟΑΑΙΟΑ ΑΑ×ΑΕΟΕΟΑΟΕΟ
 ΟΑΑΑΙΟ ΒΑΑΟΙΑΑ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΟΤΕΑΑΟΟΕΟΑΟΕΟ ΡΑΕΕ ΒΑΟΑΑΕΑΑΙ
 ΕΟΕΑΑΑ, ΑΟ ΒΑΘΙΤΑΑΑΑΙΑ ΟΑΙΤΑΑΑΕΕΟ ΙΙΙΟΑΙ ΟΑΘΙΕΑΙΤΑΑΟ ΑΙ
 ΙΙΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΘΟΙ×ΑΟΕΟΕΕ ΟΑΘΙΕΑΙΤΑΕΟ ΑΑΤΟΥΙ×ΑΕ ΙΑΒΕΕΟ.
 ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟΑΕΑΕΟ ΒΑΘΙΤΑΑΑΙΕΕΕ ΑΙΕΟΙΑΙΟΑΥΕΕΑΑΙΑΥ ΟΑΙΟ, ΟΙ
 ΙΙΟΑΟΥΑΕΑΑΕΟ ΟΑΘΙΕΑΙΤΑΕΟ ΡΕΟΕΕΑΑ ΙΕΙΑΟΕΟΕΑΑΟ ΟΑΑ
 ΕΑΙΤΑΑΑΑΙΑΑΕ ΒΑΘΙΤΑΑΑΑΙΑΑ. ΙΑΕ ΟΑΡΕΙΕ ΑΑΑΟΡΑΕΑΑΕΙΑΕ
 ΘΟΙ×ΑΟΕΟΕΕ ΟΑΘΙΕΑΙΤΑΑ ΑΕΑΕ ΟΑΑΙΟ ΒΑΑΟΙΑΕΟ ΑΑΟΑΥΑ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ
 ΕΑΤΑ ΑΑΑΑΕΟΥΑΕΕΕΟ ΟΑΑΕΙΤΒΕ×Ι ΟΤΕΑΑΟΟΕΟΑΟΥΕ ΙΑΕΕ
 ΙΙΟΑΒΑΙΑΕΟ ΑΑΙΑΟΑΕΕΕ, ΑΟΕΑΑΟΕ ΟΑΒΑΟΕΙ ΙΕΙΑΟΕΟΕΑΑΑ ΕΥΙ,
 ΑΟΑΑΑ×ΑΕΟΕΟΑΟΕΟ ΟΑΑΑΙΟ ΒΑΑΟΙΑΕΟ ΑΑΟΑΥΑ. ΑΥΟΑΙΕΥΤΑΑΕΑ, ΟΙ
 ΑΙ ΑΕΑΟΕΕ ΙΙΟΑΟΥΑΕΑ ΑΟ ΕΥΙ ΑΙ ΙΟΑΑΙΑΑΕΟ ΒΑΑΟΕ. ΙΑΟΕΑΕΕΑ,
 ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΟΑΑΑΙΑΙΕΑΕΑΑΕΙ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΕΟ ΙΟΑΑΙΑΑΟΥΕ
 ΙΙΙΑΒΕΕΑΙΑΑ ΕΡΕΑΑΑ ΑΑΟΕΑΑΟΕ ΟΑΟΡΕΑΑΕΙΑΑΑ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΑΟΥΕ
 ΙΕΙΑΕΙΑΟΑ ΘΟΙΥΑΟΑΑΕΑ Ο×ΟΙ ΙΑΟΕ ΑΑΕΑΙΕΟ ΙΙΑΑΑΙΕΟ
 ΕΑΑΕΟΑΑΕΟΕΕ, ΙΑΑΟΑΙ ΑΟ ΟΥΕΕΑΑΑ ΟΟΙΤΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ
 Ο×ΕΑΑΕΟ ΑΑΥΑΕΟ×ΑΟΕΑΑΟ, ΟΑΑΑΙΑΥ ΑΙ Ο×ΕΑΑΕΕ ΑΥΟΕ
 ΟΕΕΑΕΟ ΑΟ ΒΑΘΙΤΑΑΑΑΙΟ ΔΕΟΕΟ ΑΑΑΕΑΙΕΟ ΙΑΟΥΟΑΑΑΕ ΕΙ
 ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΑΟΥΕ, ΟΑΑΥ ΕΟ ΑΑΙΟΥΕΑΕΑΑΟ ΘΟΙ×ΑΟΕΟΕ ΟΑΘΙΕΑΙΤΑΑΟ.

21. ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΑΑΟ ΕΙΟΑΑΕΑΑΟ ΟΟΙΤΕΟ
 Ο×ΕΑΑΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑΕΟ ΕΑΙΑΑΕΑ „ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΑΑΙΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ“
 ΕΑΙΤΙΕΟ 87-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΕΟ ΕΙ ΙΑΒΕΕΟΥΕ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ
 ΕΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΑΟ, ΕΑΙΤΙΕΟ ΡΑΕΑΟΥΕ ΟΑΟΕΑΟΕΑΙ ΑΑΕΑΑΟΥΕΟΑΑΕΕ,
 ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΟΑΑΑΙΑΙΕΑΕΑΑΕΙ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΕΟ ΟΑΘΟΙΟΕΟ
 Ο×ΕΑΑΑΙΑΙΟΕΕΑΑΕΟ ΑΑΑΑΙΑΑ ΟΑΒΥΑΑΟΑΟ. ΙΙΟΑΟΥΑΕΑΕΑΑΑΙ ΑΟΥ ΑΟΕΟ
 ΑΟ ΑΕΑΑΑ ΟΑΘΟΙΟΕΟ ΕΑΙΤΑΑΑΑΙΑΑ ΑΑ ΑΙ ΕΟΕΑΕΕ, ΕΑΑΕΑΙΕΕ
 Ο×ΕΑΑΑΑΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑΕΟ ΟΑΕΕΕΑΕ ΙΑΕ ΑΟΥ ΑΑΟΥΑΙΑΑΕΑΕ.

22. ΑΟΕ-ΑΟΕΕ ΙΙΟΑΟΥΑΕΑ, α. ΙΑΑΙ ΙΕΑ, „ΟΙΑΥΕΑΟΕ
 ΑΑΙΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ“ ΕΑΙΤΙΕΟ 87-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΕΑΑΙ
 ΑΑΙΤΑΕΙΑΟΑ, ΑΑΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑ ΑΑΕΑΙΕΟ ΕΑΙΤΑΑΑΑΙΑΕΑΑΙ. ΑΟ ΕΥΙ
 ΕΑΙΤΑΑΑΑΙΑΑ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΙΙΟΑΟΥΑΕΑΟ ΑΕΑΑΑ, ΕΥΑΑΑΑ ΑΑΟΕΑΑΟΕ
 ΑΙΑΕΥΑΟΟΑΑΑΟ ΑΑ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΟΑΕΕΑΑΕΙΟ „ΟΟΙΤΑΑ“. ΕΟΙΥΑ, ΟΙΑΑ

ΑΥΕΙΕΥΓΙΟ, ΟΤΙ ΟΥΤΙΛΕΟ ΟΧΕΑΑΕΟ ΑΥΑΥΕΟ ΕΑΑΕΟΑΦΕΟΕΕ, ΑΑΑΑΙ ΒΙΑΑΟ ΑΑΑΙΑΑΑΑΟΑΑ ΙΑΙΕΙΑ „ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΑΑΙΑΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ“ ΕΑΙΤΙΕΟ 87-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΕ ΑΑ ΑΟΑ ΟΑΑΑ ΟΑΑΑΙ ΓΙΟΙΑΑΕ, ΟΙΛΕΑΕΥ ΕΑΙΤΙΕΟ ΠΑΕΑΥΕ ΟΑΟΑΕΕΟΑΕΑΕΟ ΕΑΓΙΑΑΑΙ ΑΑΕΑ ΙΥΙ ΧΕ ΑΑΕΑΤΑΕΟ ΟΥΤΙΛΕΕ ΟΘΕΑΟΕΙΑΑΟ ΑΟ ΑΟΑΟΕΕΟΑΑΑΙ. ΑΟΥΕΑΑΑΕΕΑ, ΟΤΙ ΑΙΕΤΙΑΑ ΕΘΙΑΟ ΑΑΑΟΑΑΟΕΕ ΙΕΕΕΑΑΟΕΕ ΓΙΟΙΕΟ ΟΕΙΑΑΟΟΥΕΥ. ΑΘΕΕ ΙΑΘΕΑ, ΑΟ ΓΙΟΙΑ ΕΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΑΟ ΙΙΘΙΑΕ ΑΑΕΑΤΕΟ ΟΧΕΑΑΑΙΟΕΕΑΕΟ ΑΑΑΙΑΑ ΟΑΒΥΑΑΟΑΟ, ΙΑΙΟΑ ΙΑΘΕΑ, ΑΑΕΙΑΑΑ ΑΑΕΑΤΕΟ ΙΙΑΕΑΙΑΕΟ ΟΑΙΟΟΕΑΑΕΕΟ ΕΑΓΙΑΑΑΙΑΕΟ ΑΑΕΑΑΑΕΟ ΑΟΙΑΑΕΕΕ ΒΑΟΕ ΑΑ ΙΙΘΙΑΑ ΑΑΕΑΙΟ ΟΙΑΟΥΟΙΑΑΑ ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΙΑΑ, ΟΤΙ ΘΟΙ ΧΑΟΕΟΕΕ ΟΑΘΙΕΑΓΙΑΑ ΑΑΑΟΡΑΕΙΟ ΑΑΕΑΤΕΟ ΙΙΑΕΑΙΑΕΟ ΟΑΙΟΟΕΑΑΕΕΟ ΕΑΓΙΑΑΑΙΑΑΕΑ, Α.Ε. ΑΟ ΑΑΑΑ ΙΙΘΙΑΕ ΑΑΕΑΤΑΕΟ ΘΘΕΟΙΑΙ ΑΑ ΑΑΟΑΑΟΑΕΕ „ΙΙΕΑΑΕΑ“ ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΟΑΑΑΙΑΓΙΑΕΕΑΑΕΙ ΑΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΑΕΑΑΙ.

23. ΟΙ ΑΙΟΥ ΑΥΕΙΕΥΓΙΑ, ΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΥΕΕΟ 30-Α ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕ ΑΟΕΟ ΓΙΟΙΑ, ΟΙΛΑΕΕΥ ΕΥΑΑΟ ΟΥΤΙΛΕΟ ΟΧΕΑΑΟ, ΑΙΕΤΙ 30-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-4 ΘΟΙΘΟΕ ΕΕ ΙΑΘΕΑΙ ΟΥΟΑΕΙΑ ΕΑΑΥΕΟΥΕ ΙΥΙ ΧΕ ΓΙΟΙΑ, ΟΙΛΑΕΕΥ ΕΡΕΑΑΑ ΑΙ ΟΧΑΟΙΟΥΕ ΙΙΘΙΑΑΕ ΓΙΟΙΑΑΕΟ ΧΙΟΙΑΕΟΘΕ ΕΟ ΙΑΟΑΟΕΑΕΟΘΕ ΕΑΑΕΟΑΦΕΟΕΕ ΟΑΙΙΒΙΑΑΕΟ ΟΑΟΥΑΕΑΑΟ. „ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΑΑΙΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ“ ΕΑΙΤΙΕΟ 87-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΕ ΑΕΙΑΥΙ ΧΕΕΑΑΟ ΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΥΕΕΟ 30-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-4 ΘΟΙΘΟΕ ΧΙΟΙΑΕΟΟ-ΟΑΙΑΘΕΕΑΑΟΕΑ ΙΙΕΑΓΙΑΑΟ - ΑΟ ΑΘΕΟ ΕΑΙΤΙΕ ΧΙΟΙΑΕΟΘΕ ΕΑΑΕΟΑΦΕΟΕΕ, ΕΑΓΙΑΑΑΑΕΟ ΑΘΙΓΑΑ ΑΙ ΟΑΕΕΕΑΑΕΟ ΙΙΒΑΟΕΑΑΑΕΟ ΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΥΕΟΘΕ ΟΧΕΑΑΑΙΟΕΕΑΑΑ ΑΑ ΑΟΥ ΕΑΙΤΙΕΟ ΙΕΥΑΑΕΟ ΧΙΟΙΑΕΟΘΕ ΙΑΘΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑΑΕΑ ΑΑΙΙΘΕΘΑΙΕ ΘΑΟΑΓΕΑΑΕ ΙΙΟΑΟΥΑΕΑΑΟ.

24. ΙΙΘΑΟΟΑΕΟ ΙΙΟΑΦΕΟΑΑΕΟΑΑΑΙ ΑΑΓΟΑΑΑΑΑΕΕ, „ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΑΑΙΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ“ ΕΑΙΤΙΕΟ 87-Α ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΕ ΙΑΟΑΟΕΑΕΟΟ-ΟΑΙΑΘΕΕΑΑΟΕΑΕ ΕΑΑΕΟΑΦΕΟΕΕΑΥ ΟΙΑΑ ΑΑΑΑΙ ΒΙΑΑΟ. ΟΑΑΑΙ ΓΙΟΙΑΑΕΟ ΕΑΑΕΟΕΙΘΟ ΙΕΑΓΙΑ ΟΑΟΑΙΘΕΕΙΙ ΘΕΑΑ ΑΑΑΙΑΑΕΕΑ ΟΟΑΑΥΑΑΑ. ΑΟ ΙΕΑΓΙΕ, ΕΑΑΕΟΕ ΙΙΕΥΑΓΙΑΕΙΑΕΑΑΙ ΑΑΙΙΙΑΕΙΑΟΑ, ΕΑΓΙΑΑΑΑΕΟ ΑΡΕΑΑΑ ΙΙΘΙΑΑΑΕΟ ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΕΟ ΧΑΟΕΙ ΑΟΑΑΕΟ ΑΑ ΙΕΘΕ ΙΕΥΒΑΑΕΟΑΕΑΕΟ ΟΑΟΑΟΥΑΕΟΕ ΟΑΟΥΑΕΑΑ ΟΒΙΟΑΑ ΕΑΓΙΑΕ ΕΥΙ. ΕΑΓΙΑΑΑΑΕΟ ΟΙΑΑ ΙΙΑΑΑΕΙΑ ΘΕΟΟΑΥΕΕΟ ΟΑΧΑΟΑΑ ΑΑ ΟΑΑΑΟΑΑΑ ΑΙ ΕΓΟΑΟΑΟΑΑΑ ΑΑ ΑΑΕΑΤΕΟ ΕΑΓΙΑΑΑΙΑΑΕΑ ΙΥΙ ΧΕ ΘΕΟΑΑΕΟ ΟΥΤΙΛΕΕ ΟΧΕΑΑΑΟ ΟΙΘΕΟ. ΕΑΓΙΑΑΑΑΕΕ ΑΟ ΑΘΕΟ ΑΑΕΑΑΟΕΕ, ΟΤΙ ΑΑΕΙΑΙΟ ΟΙΛΑΕΕΙΑ ΕΑΓΙΑΑΑΙΑΕΟ ΘΕΟΕΟ ΟΧΕΑΑΑΙΟΕΕΑΑΕΟ ΑΑΑΕΟ ΑΑΟΑΕΑΟ ΑΑ ΟΑΙΑΑ ΙΙΑΑΑΕΙΟ ΑΙΑ ΕΟ ΕΙ ΟΧΑΟΙΟΥΕ ΟΑΧΙΟΙΕΟ ΑΑΟΑΟΑΑ. ΟΙΑΑΟΥ ΟΑΟΑΟΕΑ ΟΑΧΙΟΙΕΟΑ ΑΑ ΕΙΤΕΟΑΟΕΕ ΘΕΟΕΟ ΕΓΟΑΟΑΟΕΑ, ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΟΕΕ ΑΑΑΕΕ ΑΕΑΑΙΟ ΕΑΓΙΑΑΑΙΑΑ, ΒΕΙ ΙΙΑΕΟ ΟΑΧΙΟΙΕΟ ΕΓΟΑΟΑΟΕ. ΟΥΤΙΛΕΟ ΟΧΕΑΑΑ ΑΟ ΑΘΕΟ ΑΑΟΙΕΟΘΟΕ ΟΧΕΑΑΑ. ΘΕΟΟ, ΟΙΛΑΕΕΥ ΕΕΑΑΑΟ ΑΙΑ ΕΟ ΕΙ

ΕΙΤΑΙΤΑΑΙΤΑΑΟ, ΟΓΙΑ αθΙ ΓΑΟ ΟΑΑΓΑΟΕΕ, ΟΙΙ ΑΟ ΕΙΤΑΙΤΑΑΙΤΑ ΑΑ ΟΑΟΑΑΙΕΟΕ ΙΑΑΙΤΑΟΑΙΤΑ ΙΟΑΙΕΑΕ ΑΟ ΑΟΕΟ ΑΑ ΟΑΟΡΕΑΑΑΕΕΑ ΑΑΑΑΑΙΤΑΑΑΑΟΙΟ ΑΙΤΕΑΟΕ ΟΑΕΥΟΑΑΑΟ. ΟΑΑΑΙ ΓΙΟΙΕΟ ΙΕΑΙΕ ΕΥΙ ΑΟΑ ΑΑΟΕΑΑΟΕ ΕΙΤΑΙΤΑΑΙΤΑΕΟ ΘΕΟΕΑ ΟΧΕΑΑΙΤΙΟΕΕΑΕΟ ΑΑΑΑΙΤΑ ΟΑΒΥΑΑΟΑ, ΑΟΑΙΤΑ ΑΑΟΑΑΙΤΑΑΕΕ ΘΑΟΕΙΤΑΕΟΕΑΕΟ ΟΑΟΑΑΙΤΕΟΕ ΙΟΑΙΤΕΑΥΕΟΕΕ, ΟΑΕΑΟΙ ΑΑ ΟΑΙΤΑΟΕΕΑΑΟΕΕ ΒΕΙΤΑΘΕΟΙΤΑΑΕΟ ΟΑΘΙΤΑ, ΟΑΕΑ ΙΙΤΑΑΑΟΕΥΙ ΑΑΑΑΟΕΑ „ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΑΑΤΑΕΕΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ“ ΕΑΓΙΤΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΤΑΟΕ, ΙΙΘΙΑΑΕΟΑΑΑΙ ΑΑΤΑΑΑΑΑΕΕ ΑΑΥΕΕΑΑΕΕ ΘΟΙΤΑΟΑΟΕΟΑ ΑΑ ΑΑΙΤΕΟΑΟΕΟΕ ΙΙΑΑΕΑ. ΧΑΘΟΕΑ, ΟΙΙ ΟΙΑΥΕΑΟ ΟΑΑΑΙΤΑΙΤΕΕΑΑΕΙΤΙ ΑΒΑΘΑΑΟΕΑΑΑΟ ΑΟΑΑΕΟΙΤΑΙ ΑΑΕ ΟΑΟΒΟΑΧΙ ΟΑΕΑΟΙ ΑΑ ΟΟΟΘΟΟΟΟΕΕ ΥΑΕΕΕΑΑΑΕ ΑΑ ΑΙ ΕΑΑΕΟΑΕΟΕΕΕ, ΑΑΥΙ ΑΓΑΑ, ΑΑΕΥΑΟΑΑΑΕΕ ΕΙΤΑΙΤΑΑΙΤΑΕΟ ΘΕΟΑΑΕΟΑ ΑΑ ΟΟΟΘΟΟΟΑΑΕΟ ΑΟΑΑΙΤΑΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑ ΟΑΧΙΟΙΕΟΑΕΑΕΟ ΑΑΙΤΟΘΑΑΕΕ ΕΘΙΑΑΙΤΑ. ΑΑΟΑΙΤΑΑΕΕ ΑΑΟΕΑΑΑΕΟ ΑΑΟΑΥΑ, ΟΙΤΑΕΙΤΑΥ ΑΑΤΑΑΕΥΑΟΑ ΕΙΤΑΙΤΑΑΙΤΑΑΕΟ ΑΑΕΑΑΑΕΟ ΑΟΙΤΑΕΕΕ ΒΑΟΕ, ΑΑΤΑΑΕΟΕΟΑΑΕΕ ΙΙΑΑΑΙΤΑ ΟΑΧΙΟΙΕΟ ΟΑΕΑΟΙ ΙΕΙΤΑΟΕΟΕΑΑΕΟ ΟΟΟΕΕ ΘΑΟΑΕΕΑΑΑ. ΙΕΑΕΥΑΑΑΕΕ ΕΙΤΑΙΤΑΑΙΤΑΕΟ ΘΕΟΑΑΟ, ΟΙΤΑΕΕΑ ΙΕΙΤΑΟΕ ΟΑΕΑΟΙ ΑΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑΕΟ ΙΕΥΑΑΑ ΟΑΙΤΑΟΕΕΑΑΟΕΑΑ ΟΑΟΡΕΑΑΑΕΕ ΕΘΙΑΑΙΤΑ. ΑΙ ΟΑΙΤΕΑΑΑΑΟΕ, ΑΑΟΕΑΑΟΕΕ ΕΙΤΑΙΤΑΑΙΤΑΕΟ ΘΕΟΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑΙΤΙΟΕΕΑΕΟ ΑΑΑΑΙΤΑ ΟΑΒΥΑΑΟΑ ΑΑ ΕΙΤΑΙΤΑΑΙΤΑΕΟ ΑΑΕΑΑΑΕΟ ΒΑΟΕΟ ΑΟΙΤΑΕΕ ΟΑΙΤΟΧΙΟΙΑΥΕΑ ΕΑΓΙΤΕΟ ΙΕΑΙΤΑΕΟ ΙΕΥΒΑΑΕΟ ΟΑΕΟΑΟΙΑΟΕΑΙ, ΑΟΥΕΕΑΑΑΕ ΑΑ ΟΑΟΑΟΥΑΕΟ ΟΑΟΥΑΕΑΑΟ ΒΑΘΙΤΑΑΑΙΤΑ.

25. „ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΑΑΤΑΕΕΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ“ ΕΑΓΙΤΕΟΑ ΑΑ „ΟΑΑΟΙ ΟΑΙΤΑΟΕΕΟ ΕΟΟΕΑΕΟΕΕ ΘΕΟΕΟ – ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΟΑΑΑΙΤΑΙΤΕΕΑΑΕΙΤΙ ΑΒΑΘΑΑΟΕΑΑΕΟ ΟΑΘΟΙΟΕΟ ΙΙΑΑΕΑΙΤΑΕΟ ΟΑΙΤΟΟΕΑΑΕΕΟΑ ΑΑ ΧΑΕΟΕΟΑΟΕΟ ΑΑΕΑΙΤΕΟ ΙΙΑΑΕΑΙΤΑΕΟ ΟΑΙΤΟΟΕΑΑΕΕΟ ΟΧΕΑΑΙΤΙΟΕΕΑΕΟ ΑΑΤΑΑΕΥΑΟΕΟΑ ΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΙΟ ΘΑΑΕΑΑΙΤΕΟ ΑΙΤΑΕΑΟΕΕ ΑΟΡΑΙΑΑΟΕΑΑΕΟ ΙΑΒΕΕΙΤΑΟΕΑ ΠΑΕΑΑΑΕΑΟΑΟΕΑΑ ΑΑΙΤΙΥΑΑΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ“ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΙΟ ΘΑΑΕΑΑΙΤΕΟ ΑΟΡΑΙΑΑΟΕΑΑΕΟ ΟΑΑΑΙ ΓΙΟΙΑΑΕΟ ΠΕΟΕΕΑΑΕ ΙΑΒΕΕΕ ΕΟΕΑΑΑΥ ΑΟ ΟΑΑΑΑΑ ΟΑΕΑΟΙ ΟΑΕΕΕΑΑΕΟ ΑΑΑΑΒΥΑΑΟΑΟ. ΑΑΕΑΙΤΑΕΑΙ ΑΑΕΑΑΟΥΕΑΑΕΕ ΟΟΙΤΕΕ ΟΟΕΑΟΕΙΤΑΑΕΟ ΙΙΒΑΟΕΑΑΑΑΕΑ ΟΑΟΑΙΤΑΟΕΕΙΤΙ ΟΕΑΑ ΑΑΑΙΤΑΑΕΕΑ ΟΟΑΑΟΥΑΑ. ΟΑΥ ΟΑΑΑΑΑ ΕΑΓΙΤΟΟΙΤΕΑΑΕΟ ΟΑΙΤΑΟΟΟΥΕ ΙΕΥΑΑΑΟ, ΑΑΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΟ, ΑΑΑΥΑΑΙΑΟ ΑΑ ΑΙ ΕΟΕΑΕΕ, ΟΑΘΟΙΟΕΟ ΙΙΑΑΕΑΙΤΑΕΟ ΟΑΙΤΟΟΕΑΑΕΕΟ ΟΧΕΑΑΙΤΙΟΕΕΑΑΑΟ, ΕΟΕΙΤΕ ΑΑΤΑΑΕΥΑΟΟΕΕΑ ΟΑΑΑΙ ΑΟΡΑΙΑΑΟΕΑΑΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΕΟ „Ε“ ΑΑ „Υ“ ΘΑΑΘΟΙΘΟΑΑΕΕ. ΙΙΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΙΙΟΑΕΟΑΑΑΟ, ΟΙΙ ΑΟ ΓΙΟΙΑΑΕ „ΟΑΑΟΕΟΑΙΤΑ“, ΟΑΟΑΙΤΑΟΕΕΙΤΙ ΑΑΟ ΑΑΑΕΑΓΑΑΑ. ΙΑΕΥΕ ΑΑΟΕΑΑΑΕΕ ΑΟΕΟ ΙΕΕΕΑΑΟΕΕ, ΟΙΙ „ΑΥΙΕΥΙΟΕΕ ΟΑΕΕΕΑΑΕΟ ΑΑΑΑΒΥΑΑΟΑ ΟΓΙΑ ΙΙΑΑΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΤΙΟ ΕΑΓΙΤΑΑΑΕΙΤΑΕΕ ΑΑΑΑΙΤΕΕΕ ΒΑΟΕΕ, ΑΙΑΥΕ, ΘΒΕΟΑΑΕΑΟ ΥΙΤΕΕΟΑ, ΕΑΟΕΕΟΑΙΤΑΑ ΕΑΓΙΤΕ „ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΑΑΤΑΕΕΑΕΟ

ΟΑΟΑαΑΑ", ΟΙΤΑΕΕΥ ΑΟΡΑΤΑΑΟΕΑΑΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΕΟ „Ο" ΘΑΑΘΟΙΘΟΟΥΕ
 ΘΕΟΑΘΕΟΑΥ ΑΟΕΟ ΙΕΕΕΕΑΑΟΕΕ. ΟΑΕΑΑΟΙ ΟΑΕΕΕαΑΑΕΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΟ
 Ο×ΑΟΙ ΟΕ ΟΑΘΟΙ ΟΕΟ ΙΤΑΕΑΤΑΕΟ ΟΑΙΟΟΟΕΑΑΑΕΟ ΕΑΕΕΤΑΑΟΟΕ ΑΑ
 ΕΑΤΙ ΙΕΟ ΟΑΒΕΤΑΑΥΤΑΑΑΙ ΙΤΘΙΑΑΑΕΟ ΙΥΕΟΑΑΕ ΑΟΑΥ ΑΟΑ ΑΘΑΟ
 ΑΑΟΙ ΑΑΑΟΕΕ. ΑΑΟΑΥΕΑΘΑΑΟΕΕ ΙΤΘΙΑΑΕ ΕΙΤΕΟΑΟΟΕΑΑ, ΙΑΕΕΑΑ ΑΑ
 ΑΑΟΑΑΑΑΑ ΑΟΑΑΟΕΕΟΑΑΟ ΟΑΘΟΙ ΟΕΟ ΙΤΑΕΑΤΑΕΟ ΟΑΙΟΟΟΕΑΑΕΕΟ
 Ο×ΕΑΑΑΙΤΙ ΟΕΕΑΑΑΟ ΟΑΕΑΑΟΙ Ο×ΑΟΙ ΟΕ ΑΑ ΑΕΤΑΥΙ ×ΕΕΑΑΟ
 ΑΑΤΟΑΕΥΑΟΟΕΤΑΕΟ ΘΟΕΙΥΘΕΕΑΤ ΑΑΤΙ ΙΑΕΤΑΟΑ ΙΤΕΑΤΑΙ ΑΙ ΑΑΟ.

26. ΑΑΤΟΑΕΟΕΟΑΑΟΕΕ ΘΟΑΟΑΙΛΕΑ ΙΤΘΑΟΥΑΕΑΑΑΤΑ ΑΑΤΙ αΑΟΑΟ
 ΕΙΕΟ ΙΕΤΑΟΕ, ΟΙΤ ΑΟ ΙΤαΑΑ ΙΑΕΕ ΑΑΑΑΥΑΑΤΑ ΟΑΟΑΑΙΕΟ ΑΕΑΑΤΕΟΟ
 ΕΑΤΑΤΑΑΑΤΑΑΑΕΑ „ΟΤΑΥΕΑΟΕ ΑΑΤΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ" ΕΑΤΙ ΙΕΟ 89-Α
 ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-11 ΘΟΙΘΟΕΟ ΟΑΟΑΑΙΕΟΑΑ. ΕΟ, ΟΙΤ ΕΑΤΙ ΙΕ
 ΕΕΑΑΕΕΟΒΕΤΑΑΑΑ ΘΟΙ×ΑΟΙ Ο-ΙΑΟΒΑΑΕΑΑΕΑΑΕΟΑ ΑΑ ΙΑΥΤΕΑΟΕ
 ΕΑΤΑΤΟΙΤΕΑΑΕΟ ΑΑΑΑΥΑΑΤΑΟ, ΙΤΒΙΕΟ ΟΑΑΤΑΑΕΑΑΤΑΥ ΙΑΕΑΕΕ ΑΑαΑΑ.
 ΕΟΙΥΑ, ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΤΑΟΕΕΤΙ ΑΑΟ ΕΙΟαΑΕΕΑΟ ΕΑΑΤΑ
 αΑΑΑεΥΑΕΕΕΟ ΟΑαΕΤΑΕΟ ΕΑΕΕΕΟΕΟ ΟΑαΕΤΙΒΕ×Ι ΟΤΕΑΑΟΟΕΟΑΟΕΟ
 ΑΑΙΕΤΕΟΟΟΑΥΕΕΟ ΙΕΑΘ 89-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-11 ΘΟΙΘΟΕΟΑ ΑΑ ΕΑΤΙ ΙΕΟ
 ΟαΑΑ ΙΤΘΙΑΑΕΟ ΑΑΤΙ ΟΑΤΑΕΟ ΟΕΟΒΙ ΟΑΑΕ ΑΑ ΕΑΤΙ ΙΕΑΟΑΑΑΕΑ, ΟΑΑΑΑΤΑΥ
 ΑΟ ΟΑΑΟΕΤΙ ΟΑΟΑΤΑΟΕΕΤΑΕΟ ΕΙΤΑΟΑΙΥΕΑΑ. ΟΑΟΑΑΑΙΕΟΑΑ,
 ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΤΑΟΕΕΤΙ Ο Ο×ΕΑΑΑΙΤΙ ΟΕΕΑΑΑΟ ΟΥΕΕΑΑΑΑ
 ΟΤΑΥΕΑΟ ΟΑΑΑΤΑΤΑΕΕΑΑΕΤΙ ΑΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΑΥΕ ΟΑΟΑΟΑΑΟΕ
 ΕΙΤΕΟΟΟΑΑΕΟ ΕΑΤΙ ΙΕΑΟΑΑΑΕΑ ΙΟαΑΕΤΑΑ, ΟΑΥ, ΑΟΑΑΑ, ΟΑΑΟΕΤΙ
 ΟΑΟΑΤΑΟΕΕΤΑΟΥΕ ΟΤΑΑ ΑΑΤΑΤ ΟΥΕΑΕΑΑΟ. ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ
 ΟΑΟΑΤΑΟΕΕΤΙ ΑΥΤΕΥΤΑΑΟ, ΟΙΤ ΟΑΑΑΑΤΙ ΙΤΘΙΑΑΟ ΑΟ ΑΘΑΕ ΕΑΑΥΕΟΕ
 „ΟΤΑΥΕΑΟΕ ΑΑΤΑΕΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ" ΕΑΤΙ ΙΕΟ 89-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-11
 ΘΟΙΘΟΕΟ ΑΑΤΑΟΟΑΑΕΟ ΟΑΕΕΕαΕΑΤ ΑΑ ΕΟΕΤΕ ΑΟ ΕΡΕΑΑΑ ΕΙΕΟ
 ΙΕΤΕΤΑΕΟΟ ΟΑΤΑΟΕΕΑΑΟΕΑ ΟΑΟΡΕΑΑΕΤΑΑΟΑΥ ΕΕ, ΟΙΤ ΟΑΕΑΑΟΙ
 ΟΑΕΕΕαΑΑΕΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΑ ΕΑΑΤΑ αΑΑΑεΥΑΕΕΕΟ ΕΑΕΕΕΟΕΟ ΟΑαΕΤΙΒΕ×Ι
 ΟΤΕΑΑΟΟΕΟΑΟΟΥΕ ΑΙ ΟΙΤΑΕΕΤΑ ΟαΑΑ ΟΤΑΥΕΑΟ ΟΑΑΑΤΑΤΑΕΕΑΑΕΤΙ
 ΑΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΑΥΕ ΕΑΤΙ ΙΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑΕΕ ΙΤΙαΑΑΟΕΥΙ.

27. ΙΤΘΑΟΥΑΕΑΑΑΤΑ ΑΑΟΑΑΟ ΑΑΟΑΥΕΑΘΑΑΟΕΕ ΙΤΘΙΑΑΕΟ
 ΟΑΟΑΑΙΕΟΤΑΕΟ ΟΑΕΕΕαΕ ΕΙΤΕΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 34-Α ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ
 ΘΟΙΘΟΕΑΤ ΕΙ ΕΘΕαΕΕ, ΟΙΤ ΑΑΕΟΥΑΑ ΕΟΕΟΟΟΟΕ ΥαΤΑΟΑΑΑΥΕ ΙΑΕΕ
 ΟΑΟΕΥΟΑΑΑΕ ΙΤΙΑΒΕΕΑΤΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑ. ΕΙΤΕΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 34-Α ΙΟαΕΕΟ
 ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕ ΑΑΕΕΑΑΟ ΟΑαΕΤΙΒΕ×ΙΟ αΑΕΕ ΟΑΟΒΥΙ Ο
 ΕΟΕΟΟΟΟΕ ΥαΤΑΟΑΑΑΥΕ ΙΤΘΑΕΑΘΑΕΑ ΟΑΟΕΥΟΑΑΑ ΙΤΙΑΒΕΕΑΤΑΑΟ.
 ΑΟ ΙΤΕΥΑΑΟ ΕΙΤΑΟΑΥ, ΟΙΤ ΟΑαΕΤΙΒΕ×Ι ΙΤΑΕΕΑΑ αΑΕΕ ΑΟ ΟΑΟΥΑΕΤΙ Ο
 ΑΙ Ο×ΕΑΑΕΟ ΟΑΑΕΕΑΥΕΑΟ ΑΑ ΟΑΘΙΤΑΟ ΙΕΟΕ ΑΥΑΥΕΟ ΟΑΑΕΟΟΕ
 ΑΑΟΑΙΟΕΑΑΕ. ΥΙΤΑΑ „ΕΟΕΟΟΟΟΕΕ ΥαΤΑΟΑΑΑ", ΑΟΑΑΑ ΑΟΕΕΟαΙΤΑΟ
 ΟΑΤΑΥΤΕΑΟΙ ΟΑΘΙΕΑΤΑΑΟΑΥ, ΟΙΤΑΕΕΥ ΟΑΕΙ ΑΑΑΤΑΑΕΟ ΕΟΕΟΟΟΟΕΕ
 ΑΑ ΟΟΕΕΑΟΕ ΟΙ×ΕΟ ΑΟΕ-ΑΟΕΕ ΙΤΕΥΑΤΑΕΤΑΑΤΕ ΙΑΒΕΕΕΑ. ΑΟ
 ΙΤΘΑΕΟΑΑΑ ΟΑΑΑΟΟΥΑΕΟΑΑΑ, ΟΑΟΑΑΙΕΟΕ ΟΑΑΟΕΑΥΙ ΟΕΟΙ -

ΟΑΙΤΟΕΕΑΟΕΑΕ ΑΘΟΑΑΕ ΑΥΟΕ, ΕΟΕΟΟΟΕ ΥαΙ ΑΟΑΑΥΕ
 ΙΙ ΙΑΒΕΕΑΙ ΑΕΟ Ο×ΕΑΑΕΟ ΕΙΟΑΘΘΑΟΑΥΕΑΟ. ΟΤΕΑΑΟΟΕΟΑΟΑΕΟ ΑΕΑΕ
 ΘΑΟΟΕΕΟ (ΑΙ ΕΙ ΙΕΑ, 1988 ΒΕΕΟ 18 ΟΑΘΟΑΙΤΑΟΕ) ΟΑΟΑΑΙΕΟΑΑΥ,
 „ΟΤΕΑΑΟΟΕΟΑΟΕ...ΘΙΕΟ, ΑΙΙ ΒΙΑΟ, Α×ΑΟΑΟ ΑΑ ΑΑΟΥΑΕΑΟ
 ΕΟΕΟΟΟΑΟ ΕΑΕΑΕΑΟ ΑΑ ΟΒΑΕΑΕΟ ΑΕΕ.“. ΟΑΙΥΤΕΑΟΙ
 ΟΑΘΙΕΑΙ ΑΕΟΑΕΑΟ ΑΑΙΤΑΑΟΕΑΕΑΑΕΕΑ ΑΙΑ ΕΟ ΕΙ Ο×ΑΟΙ ΟΕ
 ΑΑΟΙΤΑΟΕΑΕΟ ΠΕΑΕΑΟ ΑΑ ΟΑΙΥΤΑΕΟ ΘΟΙ ΥΑΟΕ, ΙΑΕΙ ΑΟΟΑ
 ΙΟΕΑΙΟΕΟΑΟΕΕ ΕΟΕΟΕΕΟΕ ΑΕΟΙ ΑΙΤΑΑ, ΙΕΥΑΑΟΕΕ ΥΙ ΑΙΕΟΑ ΑΑ
 ΑΑΙ ΥΑΕΕΑΕΟ ΑΑΑΥΑΙΑ. ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΑΑΑΑΑΕ, ΙΑΥΤΕΑΟΑΑ ΙΙ ΕΥΑΟ
 ΑΟΕΙΤΑΕΕΑΙ ΙΑΕΑΟΙ Α ΑΑΕΑΟΕΟΑΟΕ ΕΑΕΑΕΑΟ ΑΑ ΟΒΑΕΑΕΟ
 ΕΙ ΙΘΙ ΙΑΙΟΑΟ. ΑΙ Ο×ΑΟΙ ΟΕ ΕΑΕΟΟ×ΕΑΕΟ ΑΑΟΕΑΕ ΠΑΕΕΑΙ
 ΙΑΥΑΕΕΑ. ΑΥΟΕΕΑ ΕΙ ΘΕΟΕΑ Ο×ΕΑΑΑΕ, ΟΙ ΙΕΑΑΕΥ ΙΙ ΟΑΒΑΙ ΑΑΙ
 ΟΑΙΥΤΕΑΟΙ ΥαΙ ΑΟΑΑΥΕ. ΑΟ ΙΙ ΟΑΒΑΙ ΑΑ ΟΑΟΠΕΑΑΑΕΕΑ
 ΒΑΟΙΙ ΑΑΑΙΤΑΟ ΘΕΟΕΟ ΟΑΙΤΑΑΟΟΑΟΕΑ ΟΑΘΙΕΑΙΤΑΟ ΑΙ ΙΕΟ
 ΟΑΙΤΑΑΑΙΑΕ ΙΑΒΕΕΟ, ΑΟΑΑ, ΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΙ ΑΑΟ ΟΑΙΤΑΑΟΟΑΟΕΑΕ
 ΟΑΘΙΕΑΙΤΑΕΟ ×ΑΟΕΑΑΟ ΑΑΟΑΕ ΑΑ ΑΟ ΑΟΕΟ ΟΑΑΕΑΑΑΟΕΙ, ΟΙ
 ΘΕΟΟ ×Ι ΟΙΑΕΟΟΑΑ ΑΕΑΑΙ Ο ΟΑΕΙΑ ΕΑΙΤΑΑΑΙ ΑΑ ΟΑΟΑΑΙΕΟ
 ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΑΥΕ. ΙΕΑΙΤΑΒΙ ΙΕΕΕΑ, ΑΑΙ ΑΕΥΑΙ Ε ΙΟΑΑΟΕ ΙΕΑΙ ΙΑ,
 ΟΙ ΙΑΕΟΥΥ ΑΑΙ Ε ΙΕΑΙΤΑΕΑΕ ΘΕΟΕΟ ΟΑΘΙΕΑΙΤΑΕΟ ΙΕΙΤΑΟΕΟΕΑΕΟ
 „ΟΟΙ ΙΕΟΑΕΑΕΟ” ΙΕΕΟΕΑΙΤΑΕΟΑΟ. ΟΙΑΥΕΑΟΕ ΟΑΑΑΙΤΑΕΕΑΑΕΙ
 ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΕΟ ΕΑΙΤΑΟΥΟΙ ΙΕΕΟ ΟΑΘΙΕΑΙΤΑΑ ΟΑΙΥΤΕΑΟΙ ΑΑ, ΑΘΑΑΙ
 ΑΑΙ ΙΑΕΙΑΟΑ, ΕΟΕΟΟΟΕ ΥαΙ ΑΟΑΑΥΕ ΙΙ ΙΑΒΕΕΑΙ ΑΑΟ ΒΑΟΙΙ ΑΑΑΙΟ
 ΙαΙ ΕΙ Α ΙΑΥΕΙ, ΟΙ ΑΑΟΥΥ ΕΟ ΙΕΟΕ ΟΑΙΥΤΕΑΟΙ ΟΑΘΙΕΑΙΤΑΕΟ
 ΑΑΙΟΥΙ ×ΑΕΕ ΙΑΒΕΕΕΑ ΑΑ ΑΙ ΟΑΘΙΕΑΙΤΑΕΟ ΟΑΒΟΑΑΟΕΕ ΘΕΟΟ ΑΟΕΙΑΑ
 ΟΑΟΠΕΑΑΕΙ ΑΑ ΙΙ ΙΑΒΕΕΑΙ ΑΑ ΙΕΕΥΙ Ο ΕΟΕΟΟΟΕ ΥαΙ ΑΟΑΑΥΕ.

28. ΑΟΕΙΤΑΕΕΟΑΑΑΙ ΟΙΤΑ ΑΑΙΑΑΟΑΑΑΙ Ε ΟΙΑΥΕΑΟΕ
 ΟΑΑΑΙΤΑΕΕΑΑΕΙ ΑΒΑΟΑΑΟΕΑΕΟ ΕΑΙΤΑΟΥΟΙ ΙΑΕΕΑ ΟΑΘΙΕΑΙΤΑΕΟ
 ΟΑΑΑΑΟΑΑ ΑΘΑΘΟΑΑΕ. ΑΟ ΑΟ ΑΟΕΟ ΙαΙ ΕΙ Α ΟΑΙΥΤΕΑΟΙ ΟΑΘΙΕΑΙΤΑΑ
 ΑΑ ΟΑΑ ΙΕΙΤΑΟΕΟΕΑΑΑΟ, ΙΑΕ ΟΙ ΟΕΟ, ΙΙΑΟΕΑΑΕΙ ΑΕΕΕ ΑΟΕΑΕΕΟ
 ΟΑΘΙΕΑΙΤΑΑΟΥΥ ΙΙ ΕΥΑΟ. ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΙΑΒΕΕΕ ΕΥΙ ΕΑΑΙΑ
 ΑΑΑΑΕΟΥΑΕΕΕΟ ΟΑΑΕΙΤΑΕΟ ΕΑΕΕΕΟΕΟ ΟΑΑΕΙΤΕ×Ι ΟΤΕΑΑΟΟΕΟΑΟΕΟ
 ΑΕΑΕ ΟΑΑΑΙ ΟΑ ΑΑ ×ΑΕΟΕΟΑΟΕΟ ΟΑΑΑΙ ΑΕΟ ΒΑΑΟΕ. ΑΟΕ-ΑΟΕ
 ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΟ ×ΑΕΟΕΟΑΟΕΟ ΑΑΕΑΙΕΟ ΕΑΙΤΑΑΑΙ ΑΥ ΑΕΑΑ.
 ΟΤΕΑΑΟΟΕΟΑΟΕΟ ΑΙ ×ΑΕΟΕΟΑΟΕΟ ΙΟΑΑΙ Ο ΒΑΑΟΙ ΑΑ, ΑΟΑΑ, ΑΑΕΑΙΕΟ
 ΕΑΙΤΑΑΑΙ ΑΑ, ΑΑΕΑΟΕΟΑΟΕΕΑ ΙΙΑΟΕΑΑΕΙ ΑΕΕΕ ×ΟΙΟΥΕΑΕΟ
 ΑΑΙ ΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΟΕΑΙ. ΑΟ ΑΟ ΑΟΕΟ ΟΑΙΥΤΕΑΟΙ ΟΑΘΙΕΑΙΤΑΑ ΕΙ
 ΑΑΑΑΕΕ, ΟΑΥ ΑΑΙ Ε ΑΥΕΙΕΥΙΑ ΑΑ ΑΟΥ ΑΙ ΟΑΘΙΕΑΙΤΑΕΟ ΑΑΙΟΥΙ ×ΑΕΕ
 ΙΑΒΕΕΕΑ. ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΑΟ ΟΑΟΠΕΑΕ ΑΑΑΟΠΑΕΙ Ι ΕΑΕΑΑΕΕ ΑΑ
 ΘΑΑΑΙ ΑΕΟΟΕ ΟΑΘΙΕΑΙΤΑΑ, ΕΙ ΘΕΟΙ ΑΑΟΥΕΥ, ΟΙ ΑΑΟΥΥ ΙΑΕ ΑΟ ΟΕΑΑΕΑΕ
 ΟΑΕΙΑ ΑΑΙΤΕΙΕΟΟΑΥΕΟΕΕ ΕΑΙΤΑΑΑΙ ΑΑ ΑΙ ΑΟ ΑΟΕΑΙ ΟΙ ΙΑΕΕΙΑ
 ΙΟΑΑΙ Ο ΒΑΑΟΑΑΕ ΑΑ ΑΑΟΑΕΑΟΑΟΕ ΙΙ ΟΙΑΕΑΑΙ ΑΟΥ ΑΟΕΕ ΑΟ
 ΟΘΙΕΟ ΙΑΕ ΑΑΟΕΙ ΕΑΑΟ ΑΙ ΙΕΙΤΑΟΕΑΑΕ.

29. ¹ 389 ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΑΟΟΑΕΕΑΑ
 ΑΑΙΟΑεΕΕΑΕΑΑ ΙΕΥΑΑΕΟ ΟΑΙΑΑ, 2006 ΒΕΕΟ 27 ΑΑΕΙΑΑΟΟ
 ΥΑΕΕΕΑΑΑ ΑΑΙΕΥΑΑΑ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 35-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΙΑ,
 ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΟΑΙΤΟΑΕΕΑΑ ΑαΑΕΕ ΟΑΑΘΥΕΕΕ. ΑΟ ΥΑΕΕΕΑΑΑ
 ΑΑΙΤΙΘΑΟΥΓΑΑ 2007 ΒΕΕΟ 11 ΕΑΓΑΟΟ ΑΑ ΠΑΕΑΟΕΑ
 ΑΑΙΤΙΘΑΟΥΓΑΑΕΟΕΑΓΑΑ. ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΤΑΑ ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΤΙ Ο
 ΟΑΟΑαΑΑ ΘΕΟΑΑΘΕΟ ΑΟ ΑΟΑΑΟΕΕΟΑΑΟ ΟΑΕΕΕαΟ, ΕΟ ΟΑ αΑΑΑ ΕΙ
 ΟΑΙΕαΑΑΑΑΟΕ, ΟΙ ΑΑΟΑΥ ΕΥΑΕΑΑΑ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΕΟ ΓΙ ΟΙΑ, ΟΙ ΙΕΕΟ
 ΙΕΙΑΟΕΑΥ ΕΥΙ ΒΑΙΤΑΘΕΕΕ ΑΑΟΑΟΕΑΟΑΑΟΕΕ ΓΙ ΟΙΕΟ
 ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΕΟ ΟΑΕΕΕαΕ. ΑΘΑΑΙ ΑΑΙΤΙ ΙΑΕΙΑΟΑ, ΟΑΕΑΑΟΕ
 ΙΤΕΥΑΓΑΕΤΑΑ ΑΓΕαΑΑΑ ΟΑΟΑΑΙΕΟΕ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΤΑΕΟ ΕΤΑΕΕΟΟ
 ΑΓΑΕΕΕΟ. ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΑΥΕΓΕΥΓΙΑ, ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΑΟΟΑΕΕΑΑ
 ΑΑΙΟΑεΕΕΑΕΑΑ ΙΕΥΑΑΕΟ ΟΑΕΕΕαΕΟ ΑΑΓαΕΕΑΑ-ΑΑΑΑΒΥΑΑΟΕΟΑΟ
 ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΤΙ ΕΑΑΕ ΟΓΑΑ ΟΑΕΕΑΑΙ Ο ΕΟΑΕ
 ΟΑΕΕΕαΑΑΕΑ ΙΟαΑΕΤΑΕΟΑΑΑΙ, ΟΙ ΙΕΑΑΕΥ ΑΟΟΑΕΕΕ ΑΑΓαΕΕΑΕΟΑΟ
 ΑΑΑΑΟΑΒΥΑΑΟΕΑ. ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΤΙ, ΑΟΑΑΑ, ΑΟ ΑΟΕΟ
 Ο×ΕΑΑΑΙΤΙ ΟΕΕΕ, ΟΙ Ι ΟΑΘΙΕΟ ΑΟΟΑΕΕΕ ΑΑΓαΕΕΑΕΟΑΟ ΕΙΟαΑΕΤΙ Ο
 ΑΑΓΙ ΒΑΟΟΕΑΑΑΕ ΟαΑΙ ΙΑΕΑ ΑΑΙΟΑεΕΕΑΕ ΑΑ ΑΑΑΑΟΑΒΥΑΑΟ
 ΟΑΕΕΕαΑΑΕΑ ΑΑ ΘΕΟΑΑΘΕΟ, ΟΕΙΑΑΟΟΙ ΑΟΕΑΕ ΙΕΙΑΟΕΑΑΕΟΑ ΑΑ
 ΑΑΓΙ ΒΑΟΟΕΑΑΑΕ ΟαΑΙ ΙΑΕΑ ΑΑΟΑΑΑΑΓΕ ΟαΑΑ ΟΑΕΕΕαΑΑΕΟ
 ΑΑΟΟΕΑΑΑΕΑΑ ΑΑΑΑΑΕΑΑΟ ΑΑΟΑΟΕΑΟΑΑΟΕΕ ΓΙ ΟΙΕΟ
 ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΕΟ ΟΑΙΤΙ ΒΙΑΑΑΕΑ. ΑΘΑΑΙ ΑΑΙΤΙ ΙΑΕΙΑΟΑ,
 ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΤΙ ΑΑΟ ΕΙΟαΑΕΑΑΟ ¹ 389
 ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕΕ ΑΑΟΑΟΕΑΟΑΑΟΕΕ ΓΙ ΟΙΑΑΕΟ
 ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΑΑΑ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 35-Α ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΕΑΙ
 ΙΕΙΑΟΕΑΑΕΕ.

30. ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΙΑ-17 ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕΟ
 ΑΑΓΙΟΟΑΑΕΟΑΟ, ΟΑΟΑΙΟΕΕΤΙ ΟΑΕΑΕΟ ΑΙΤΙ ΟΑΑΑΕΕ ΒΑΟΟΕΕΕ ΑΑΟ ΕΘΓΑΑ
 ΘΑΟΕΑΕΟΑ ΑΑ ΟΕΟΟΑΑΕΟ ΟΑΙΤΟΑΕΑΘΙ-ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΑΑΑΑΑ.
 ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΑΙ ΓΙ ΟΙΕΟ ΙΕΑΓΑΕΑΑΙ, ΑΟΑΑΑ ΙΕΟΕ ΑΑ ΙΕΟΕ ΙΟΑΑΑΟΕ
 ΓΙ ΟΙΑΑΕΟ ΟαΑΑΑΑΟαΑΑ ΟΑαΑΕΒΕ×Ι ΕΑ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΑΑΟΕ ΟΑΟΑΙΕΟ
 ΕΟΟΙ ΟΕΟΕΕ ΑΑΙΤΙ ΥΑΕΕΑΑΕΑΑΙ ΑΑ ΙΕΑΑΑΑΕΑΑΙ ΑΑΙΤΙ ΙΑΕΙΑΟΑ,
 ΟΕΟΟΑΑΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟ-ΟΑΙΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΑΑΓΙΟΟΑΑΑ
 ΑΑΙΟαΑΑΑΑΑΟΕΕΑ. ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΙΑ-17 ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕΟ
 ΑΟΟΕ ΕΙΑΟΕ ΙΑΑΤΙ ΙΑΟΑΙ ΑΟ, ΟΙ Ι ΑΙ ΓΙ ΟΙΕΟ ΟΑΟΑΑΙΕΟΑΑ, ΙΕΑΑΑΟΕ
 ΟΕΟΑΑΟΕΑΑΑ ΑΟΕΟ ΑΑΑΙΕΑΓΕ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΕΑΕΕΤΙ ΥΙ×ΑΑΕ, ΕΑΑΕΟΟ×ΑΕΕ
 ΑΑ ΟαΑΑ ΑΑΑΙΕΑΓΑΕΟ ΕΑΓΑΟΒΙΘΕ ΟΑΕΑΘΟΕ. ΑΑΑΙΕΑΓΕΟ ΟΕΟΟΑΑΕΟ
 ΑΑΥΑΑ ΑΟΕΟ ΕΟ, ΟΑΥ ΘΘΕΟΙ ΑΙ Α ΑΕΟΕΑΓΕΟ ΟΑΕΕΑ ΑΑΑΙΕΑΓΙ
 ΟΑαΑΕΙΒΕ×Ι ΟΑΑΑΙ. ΟΕΟΟΑΑΑΟΕ ΕΑΘΕΕΟαΓΑΑΑ ΟΙ ΥΕΑΕΟΟΕ ΙΙ ΕαΓΑΓΑ
 ΟΑαΑΕΙΒΕ×Ι Ο ΙαΟΕΑΑΙ ΑΑΑΙΕΑΓΕΟ ΟΑΟΘΑΘΟΕΟΑΑΑΕΑ. ΟΕΟΟΑΑΑ
 ΑΑΑΙΕΑΓΙ ΑΘΑΟ ΕΘΑΑΑΙ ΑΑΙΤΙ ΙΑΕΙΑΟΑ, ΟΙ Ι ΕΟ ΑΑΑΙΕΑΓΕΑ ΑΑ ΑΙ
 ΟΑΙΕαΑΑΑΑΟΕ ΙΤΕΥΑΓΑΕΤΑΑ ΑΟ ΑΑΑΥΓΑ ΟΑΕΙ ΑΑΑΤΙ ΑΑΕΟ ΟΑαΑΑΟΕΑΑΑΟ

ΙΑΘΑ, ΑΙ ΤΕΟ ΟΘΑΕΘΟΟΘ ΕΑΕΕΥΑ×ΑΘΑΑΟ. ΑΑΙΕΑΤΕΟ ΥΕΘΟΑΕΟ
 ΘΑΘΕΑΕΟΥΑΙΑ ΑΘΕΕΘΑΙΤΑΟ ΥΙ ΑΑΕΕ ΑΑΙΕΑΤΕΟ ΘΕΘΙ ΑΤΘΕ ΑΥΕΑΘΑΑΟ,
 ΘΙ ΤΕΕΘ ΥΑΙΤΘΕΙΑΑ ΑΑ ΥΑΕΥΘΑΑ ΑΑΘΥΑΑΑΑΕΕΑ.
 ΘΑΑΕΙΒΕ×Ι ΘΑΕΑΕΟ ΑΑΙΕΑΤΕ ΑΘΕΘ ΘΙΕΑΑΘΑΘΕ ΤΕΑΤΕ, ΘΑΘΕΑΕΟΥΑΙΕΘ
 ΤΑΕΘΘΕ, ΤΕΑΑΘΕ ×ΑΘΘΕΙΤΑ ΑΑ ΑΘΑ ΤΕΑΤΕΟ ΤΕΥΒΑΑΕΘ ΘΑΥΘΑΕΑΑ
 ΑΑ ΑΘΘΕΘΑΘΥΕΘ ΤΑΕΘΘΕ.

31. ΥΕΘΟΑΑ ΑΘΑΑ ΑΘ ΥΑΕΡΕΑΑ ΕΘΙΑΘ ΑΑΤΑΕΕΘΕΕ, ΘΙ ΑΙ ΘΥ
 ΤΑΙ ΕΙΤΑ ΑΘΕ-ΑΘΕΕ ΟΘΑΕΘΘΘΘ ΕΙ ΤΘΘΕΘΥΕΘΘΘ Θ×ΕΑΕΘ
 ΤΑΕΘΘΕ. ΥΕΘΟΑΑ ΑΘΕΘ ΕΘ Θ×ΕΑΑ ΑΑ ΑΙΑΑ ΑΘΙΘ ΕΘ
 ×ΘΙΑΤΑΙΘΘΘΘ ΕΙ ΤΘΘΕΘΥΕΘΘΘ ΘΘΕΙΥΘΘ, ΘΙ ΤΑΕΘΑΥ ΑΥΘΑΙΤΑ ΑΑ
 ΘΕΑΥΕΘΑΑΑ ΡΕΘΕΑΑΕ Θ×ΕΑΑΑΕ. ΘΕΘΘ ΘΑΙΘΘΕΕΑΘΘΕΑ ΘΘΑΘΘΘΘ
 ΘΑ×ΘΡΑΑΕΥΕ ΑΑΘ ΥΕΘΟΑΑΕΘ ΕΑΑ, ΑΙ ΕΙ ΘΑΙΘΘΕΕΑΘΘΕΑ ΑΥΑΘΘ
 ΘΘΕΙΥΘΘΘ, ΘΙ ΑΙ ΘΥ ΘΘΘΙ ΑΙΑΑΘΘ ΘΙ ΥΕΑΕΘΘ-ΘΑΙΘΘΕΕΑΘΘΕΑ ΑΥΑΘΘ
 ΘΑΥΘΑΕΑΑΘ, ΘΑ×ΘΡΑΑΕΕ ΑΘΘΘ ΘΘΘΙ ΑΙΑΑΘΘ ΥΕΘΟΑΑΘ
 ΘΘΘΘΙΑΕΥΙ×ΘΘ ΘΘΕΙΥΘΘ. ΥΕΘΟΑΑΘΘ ΑΑΕΥΙ×Α, ×ΑΘΘΙ ΑΘΕΑΑ,
 ΥΙ ΑΑΕΕΑΘΘ ΘΕΑΥΕΘΘΑΑΑ ΘΑΑ ΡΕΘΕΑΑΕ Θ×ΕΑΑΘ ΑΙ Θ×ΕΑΑΑΘΘ
 ΑΑΘΥΑΑΑΑ. ΤΙ ΘΑΘΥΑΕΑΘ ΤΘΑΕΙΤΑΕΑΤΑΥ ΘΒΙΘΑ ΕΘ ΥΑΘ, ΘΙ Τ
 ΤΑΕΕ ΥΕΘΟΑΑΘΘ ΑΑΕΥΙ×Α, ΤΑΕΕΑ ΤΘΑΕΙΤΑΕΑΤ ΑΑΤΙΤΑΕΙΑΘΑ, ΘΑΑ
 ΡΕΘΕΑΑΕ Θ×ΕΑΑΑΘΘ ΑΑΘΥΑΑΑΘ ΘΕΑΥΕΘΑΑΙ ΑΑ. ΘΙ ΑΙ ΘΥ
 ΘΑΕΙ ΤΘΘΕΘΥΕΙ ΘΑΘΑΘΘΕΙΘΘ ΑΑΤΙΤΙΥΑΤΕΕ ΑΘΑΘΙΑΘΥΕΕΑΤ
 ΕΘΕΑΑΑ, ΑΑΑΕΕ ΑΘ ΑΘΙΤΑ ΘΑΑΑΙ ΤΙ ΘΙΑΑΕ ΕΙ ΤΘΘΕΘΥΕΕ
 ΑΥΘΘΕ ΕΙ Θ×ΕΑΑΑΘΘ ΑΑΘΥΑΑΑΘ, ΘΙ ΤΑΕΑΥ ΤΙ ΘΑΘΥΑΕΑΑΕ
 ΤΕΘΕΕΑΑΑΤΑΤ. ΕΑΤΑΙΑΑΙ ΑΘΘ ΑΑΘΙΑΑΑ ΥΑΕΡΕΑΑ ΕΒΑΑΑΑΘ
 ΑΘΑΘΘΕΑΤΑΤΙ ΘΘΑΕΘΘΘ ΑΑΤΥΑΑΘ, ΤΑΘΑΘ ΘΑΕΙ ΤΘΘΕΘΥΕΙ
 ΘΑΘΑΘΘΕΙΘΘ ΑΤΙΥΑΙΑ ΑΘΑ ΤΑΕΕ ΥΑΘΒΑΕΑ, ΑΘΑΑ ΑΘΑΥΕΑΘΑΘΘΕ
 ΤΙ ΘΙΑΑΘΘ ΤΑΕΘΘΘΘΘ ΑΙΑΕΕΑ. ΑΘΥ ΕΑΤΙ ΤΙΑΑΕΘΘ ΑΑ ΑΘΥ
 ΘΘΑΕΑΑΘΘΘ ΤΕΑΤΘ, ΘΑΑΑΙ ΤΙ ΘΙΑΑΘΘ ΤΕΥΑΑΘΘΘ, ΑΘ
 ΒΑΘΙΤΑΑΑΙΑ ΘΘΘΘ ΘΙ ΤΑΕΕΙΑ ΑΑΘ×Θ, ΤΑΕ ΥΙ ΘΘΘ,
 ΤΙ ΘΑΘΥΑΕΑΘ, ΘΙ ΑΙ ΘΥ ΘΘΑΕΘΘΑΘΘ ΑΑΙΥΘΘΑΑ ΑΑ ΤΑΕΕ ΑΑΤΑΕΕΑ
 ΤΑΙ ΕΙΤΑ ΤΕΑΤΕΟ ΤΕΥΒΑΑΘΘ ΘΑΥΘΑΕΑΑΑΑ. ΘΑΑΕΙΒΕ×ΙΘ ΤΙ ΘΙΑΑΑΘ
 ΑΑΑΥΙΑ ΤΑ×ΕΙΤΑ ΑΑΤΙ ΑΘΘΘΕΕ ΤΕΑΤΕ, ΘΙ ΤΑΕΑΥ ΘΕΑΑ
 ΑΑΤΑΑΕΕΑΘΘΘ ΕΘΙΑ ΥΘΑΑΥΑΑ ΑΑ ΘΙ ΤΑΕΕΥ, ΕΑΘΘ ΤΑΘΕΑ,
 ΑΘΑΘΘΘΑΑ ΑΑΙΕΑΤΕΘ ΥΕΘΟΑΑΘΘ ΑΥΑΑΘ. ΑΑΘΑ ΑΙΘΘΑ,
 ΑΑΘΑΕΑΑΕΘΘΘΕΙΑΑΕΕΑ ΕΘΕΥ, ΘΙ Τ ΑΘΑΥΕΑΘΑΘΘΘ ΤΙ ΘΙΑΑΘΘ
 ΘΙΘΑΑΕΑΘΙΤΑ ΑΑ ΑΑΘΑΙΑΑΕ ΑΑΘΘΕΑΑΑΘ, ΑΘΙΑΑΕΕ ΤΙ ΘΙΑΑΘ
 ΒΑΘΙΤΑΑΑΙΑ ΑΑ ΘΘΘΘΙΑΕΥΙ×ΑΘΘ ΘΙΑΥΕΑΘΘ ΑΑΤΑΕΕΑΘΘ
 ΑΑΑΘΑΕΑΘ ΡΑΑΕΕΑΑΤ ΑΑΑΕ ΘΕΘΘΙΑΑΕΑ.

III

ΑΑΤΙ ΑΥΤΕΥΘΘΘΘ ΑΑΤΙ ΤΑΕΙΑΘΑ, ΕΑΑΕΙΡΥΑΑΤΑΕΑ ΘΑ
 ΘΑΘΑΘΘΕΑΕΙΘΘ ΕΙ ΤΘΘΕΘΥΕΘΘΘ 89-Α ΤΘΑΕΘΘ ΘΘΘΑΑΕΘΘ ΘΘΘΘΘΘΘ „Α”
 ΘΑΘΘΘΘΘΘΘ ΑΑ ΤΑ-2 ΘΘΘΘΘΘΘ, „ΘΑΘΑΘΘΑΕΙΘΘ ΘΑΕΙ ΤΘΘΕΘΥΕΙ

ΟΑΘΑΙΘΟΕΪΘ ΟΑΘΑΘΑΑ" ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΪΘ ΙΘΑΑΓΘΕΕ ΕΑΓΓΙΕΘ ΙΑ-19
 ΙΘΑΕΪΘ „Α" ΘΑΑΘΘΙΘΘΕΕ, 21-Α ΙΘΑΕΪΘ ΙΑ-2 ΑΑ ΙΑ-8 ΘΘΙΘΘΑΑΕΕ, 23-
 Α ΙΘΑΕΪΘ ΘΕΘΑΑΕΕ ΘΘΙΘΘΕΕ, 25-Α ΙΘΑΕΪΘ ΙΑ-2 ΑΑ ΙΑ-3
 ΘΘΙΘΘΑΑΕΕ, 43-Α ΙΘΑΕΪΘ ΙΑ-2, ΙΑ-4, ΙΑ-7 ΑΑ ΙΑ-8 ΘΘΙΘΘΑΑΕΕ, 45-Α
 ΙΘΑΕΪΘ, „ΘΑΕΪΘΘΘΘΘΥΕΪ ΘΑΙΘΘΕΑΘΘΙΘΑΑΘ ΟΑΘΑΘΑΑ" ΕΑΓΓΙΕΘ
 ΙΑ-7 ΙΘΑΕΪΘ ΘΕΘΑΑΕΕ ΑΑ ΙΑ-2 ΘΘΙΘΘΑΑΕΕ, 24-Α ΙΘΑΕΪΘ ΙΑ-4
 ΘΘΙΘΘΕΕ, 30-Α, 31-Α, 32-Α ΑΑ 33-Α ΙΘΑΕΪΘΕΕ,
 ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΪΘ ΘΑΕΪΘΘΘΘΘΥΕΪ ΟΑΘΑΙΘΟΕΪΘ

Α Α Α Α Γ Θ:

1. ΕΪΘΘΘΘΘΘΘΘΘΘ ΘΑΘΥΑΕΕ 1 389 (ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΪΘ ΙΘΑΕΑΘΑ ΙΑΕΑ
 ΙΑΕΑΡΑ ΑΑ ΘΑΑΑΘΕ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΪΘ ΘΑΘΕΑΙΘΙΘΘΘΑ ΑΑ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΪΘ
 ΘΘΑΕΕΑΪΘΘΘΘ ΘΕΪΑΑΥΙΘΑΑ) ΑΘ ΑΑΕΪΑΥΙ ΧΕΕΑΑΘ.
2. ΑΑΑΒΥΑΑΘΘΘΘΑΑ ΡΑΕΑΥΕΑ ΘΑΕΪΘΘΘΘΘΥΕΪ ΟΑΘΑΙΘΟΕΪΘ
 ΘΑΑΪΘΑΕΑ ΙΘΘΘ ΟΑΘΑΘΙ Α ΑΑΪΘΥΑΑΑΑΘΘΘ ΙΘΙΘΘΘΑΑΓ.
3. ΑΑΑΒΥΑΑΘΘΘΘΑΑ ΘΑΑΪΕΪΘΑ ΑΑ ΑΑΘΑΥΕΑΘΘΑΑΘ ΑΪ ΑΑΑΘΘΘΘΑΑΘ ΑΘ
 ΑΘΑΑΪΑΑΑΑΘΑΑ.
4. ΑΑΑΒΥΑΑΘΘΘΘΑΑΘ ΑΘΘΘ ΑΑΑΑΕΑΑΓΓΙΘ ΙΑΘΘΑΑΘ, ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΪΘ
 ΙΕΑΘΘΙΘΑΘ ΑΑ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΪΘ ΘΑΕΑΪΘΑΘ ΟΑΘΑΙΘΟΕΪΘ.
5. ΑΑΑΒΥΑΑΘΘΘΘΑΑ ΑΑΪΘΘΑΥΙΘΑΘ „ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΪΘ ΘΑΕΑΓΓΙΘΑΑΕΪ
 ΙΑΥΓΙΘΘΕ" 15 ΑΥΘΘ ΑΑΑΑΘΘ.

ΕΪ ΕΑΑΘΘΘ ΘΑΑΘΑΑΕ: ΑΑΘΘΘ ΕΪ ΕΑΡΑ,
 Ϊ ΕΑΘ ΘΕΑΕΪΑΑΑ,
 ΑΪ ΙΕ ΑΑΥΘΘΘΑΪΕ.

**ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΑΔΑΕ ΑΑΕΟΑΑ ΕΟΟΕΟΟΕΑ ΑΟΙ ΥΕΑΥΕΑ ΑΑ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΙΙ ΘΑΕΑΘΑ - ΑΕΑΟΑΟΕΙΑ ΕΙΤΕΑΕΕΡΑ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΘΑΟΕΑΙΑΙΟΕΟ ΒΕΙΑΑΥΙΑΑΑ**

1 1/3/407

0. ΑΑΕΟΙΕ, 2007 ΒΕΕΟ 26 ΑΑΕΙΑΑΟΕ

ΕΙ ΕΑΑΕΕΟ ΟΑΙΑΑΑΙΕΙ ΑΑ:

ΑΑΑΟΑΙΑ ΑΑΑΟΑΙΕΑ - ΟΑΑΙΙΕΟ ΕΑΑΙΑΑΙΙΑΟΑ;

ΘΑΕΑΑΑΙ ΑΟΑΙΡΑ - ΒΑΑΟΕ, ΙΙ ΙΑΟΑΙΑΑΑΕΕ ΙΙ ΟΑΙΑΟΕΕΑ;

ΑΑΟΑΟΕΙ Γ ΑΙ ΕΡΑ - ΒΑΑΟΕ.

ΟΑΑΙΙΕΟ ΙΑΕΑΙΕ: ΕΕΕΕ ΟΑΕΟΟΕΑΡΑ.

ΟΑΘΙΕΟ ΑΑΟΑΑΕΑΑ: „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΑΔΑΕ ΑΑΕΟΑΑ ΕΟΟΕΟΟΕΑ ΑΟΙ ΥΕΑΥΕΑ ΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΙΙ ΘΑΕΑΘΑ - ΑΕΑΟΑΟΕΙΑ ΕΙΤΕΑΕΕΡΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΘΑΟΕΑΙΑΙΟΕΟ ΒΕΙΑΑΥΙΑΑΑ”.

ΑΑΑΕΟ ΟΑΑΙΕ: „Ι ΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΙΡΑΟΙ ΟΑΘΙΕΑΙΙΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ” ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΑΙΙΙΕΟ ΙΑ-9 ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΒΕΙΑΑΑΑΑΑΑΟΕ ΟΕΟΥΑΑΕΟ „ΙΑΙ ΕΙΤΑ ΙΙ ΟΑΙΑΟΕΕΕΟ ΑΟΡΑΙΑΑΕΕ ΑΑ ΘΟΙΕΟΟΙΟΕΟ ΑΑΑΑΙΕΕΑΑΕΕ” ΟΑΙΑΑΑ ΑΟΟΑΟΕΕ ΟΑΙΒΑΟΕΟ “ ... , ΑΙ ...” ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΙΑ-20 ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΘΟΙΘΟΕΑΙ ΙΕΙΑΟΕΑΑΕΕ.

ΟΑΘΙΕΟ ΑΑΙΓΕΕΑΕΟ ΙΙ ΓΑΒΕΕΑΙΕ: ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑ, ΕΙΑΑΑΟΙ ΟΕΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΑΔΑΕ ΑΑΕΟΑΑ ΕΟΟΕΟΟΕΑ ΑΟΙ ΥΕΑΥΕΕΟ ΒΑΟΙΙΙΑΑΑΑΙΑΕΕ - ΑΕΑΟΑΟΕΙΑ ΕΙΤΕΑΕΕΡΑ; ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΑΔΑΕ ΑΑΕΟΑΑ ΕΟΟΕΟΟΕΑ ΑΟΙ ΥΕΑΥΕΕΟ ΒΑΟΙΙΙΑΑΑΑΙΑΕΕ - ΘΑΕΑΑΑΙ ΑΑΑΟΥΕΡΑ; ΙΙ ΘΑΟΟΑΕΟ - ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΘΑΟΕΑΙΑΙΟΕΟ ΒΑΟΙΙΙΑΑΑΑΙΕΑΑΕ ΑΑΕΑΟ ΟΑΙΘΟΑΕΕΑΙΕ, ΕΙ ΟΑΑ ΕΙΤΑΟΥΑΕΕΕ ΑΑ ΕΑΑΑΙ ΕΑΟΟΑΡΑ; ΟΡΑΥΕΑΕΕΟΟΕ - ΕΑΕΕΕΟΕΟ ΑΕΙ ΙΙ ΙΕΕΟΟ ΟΟΕΕΑΟΕΙΑΑΕΑ ΟΑΑΕΙΤΒΕΧΙ ΟΙΕΑΑΟΕΟΑΟΕΟ ΕΟΟΕΑΕΟΕΕ ΧΑΕΟΕΟΑΟΕΟ ΑΑΕΑΙΕ, ΘΟΙ ΧΑΟΙ ΟΕ ΑΑΙΑΑΕ ΑΑΙΕΡΑ; ΙΙ ΒΙΑΑΑΕ - ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΑΑΙΑΟΑΕΟΟΕ ΘΟΙ ΕΟΟΑΟΟΟΕΟ ΕΟΟΕΑΕΟΕΕ ΟΑΙΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΧΟΙ ΟΕ ΙΟΟΕΑΕ ΑΙ ΑΑΕΑΑΑ ΑΑ ΑΙΑΑΑ ΟΑΙΑΟΕΑΑΕΙΟ ΘΟΙ ΕΟΟΙ ΟΕ ΑΕΙ ΟΑΕ Ι ΑΑΕΡΑ.

I

1. ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙΟ 2006 ΒΕΕΟ 24 ΙΘΟΙΙΑΑΟΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕΕ (ΟΑΑΕΟΟΟΑΥΕΕΟ 1 407) ΙΕΙΑΟΕΑΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΑΔΑΕ ΑΑΕΟΑΑ ΕΟΟΕΟΟΕΑ ΑΟΙ ΥΕΑΥΕΑΙ ΑΑ ΙΙ ΘΑΕΑΘΑ ΑΕΑΟΑΟΕΙΑ ΕΙΤΕΑΕΕΡΑΙ. 2006 ΒΕΕΟ 14 ΙΙ ΑΙΑΟΕΟ 1 1/7/407 ΟΑΙ ΘΙΙ ΟΑΙΒΑΟΕΕ, ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙΟ ΘΕΟΑΑΕΙΑ ΕΙ ΕΑΑΕΑΙ ΟΑΘΙΑ ΙΕΕΥΙ ΑΟΟΑΕΕΑΑ ΑΑΙΟΑΑΕΕΑΑΕΑΑ.

ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΟΑΙΙ ΟΑΙΕΟ ΟΑΧΟΡΑΑΕΕΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 42-Α ΙΟΑΕΕ, 89-Α ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕΟ „Α” ΘΑΑΘΟΙΘΟΕ, „ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ

ΟΑΟΑΙΟΕΕΤΙΟ ΟΑΟΑαΑΑ" ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΙΟ ΤΟΑΑΙΟΕΕ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΙΑ-19 ΑΑ 39-Α ΙΟαΕΑΑΕ, „ΟΑΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΙΟΕΑΕΒΑΟΤΙ ΑΑΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ" ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΙΟ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΙΑ-15 ΑΑ ΙΑ-16 ΙΟαΕΑΑΕ.

2. ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΕΑΓΑαΙΑΑ, ΟΑΑΑΑΙ Α „ΙΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΙΠΑΑΟΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ" ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΙΟ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΙΑ-9 ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΒΕΓΑΑΑΑΑΑ, ΟΙ ΓΕΕΟ ΓΕαΑΑΑΕΕ, „ΕΟΑΕΕ ΙΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΙΠΑΑΟΙ ΟΙ ΓΕΟΡΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑΟΑΑΑ, ΟΙ ΓΑΕΕΥ ΑΥΟΑΑΑΟ ΕΑΓΙ ΓΕΕ ΑΟΑΙΟΕΟΑΑΟΕΕ ΟΑΟΑΕΑΧΙ ΓΙ ΑΑ ΟαΑΑ ΟΑαΕΟ ΟΑΘΙΕΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΑΕ ΒΑΟΤΙ ΑΑΟΕΕ ΟΑΟΥΙ ΑΕΓΑΑΕΟ ΟΑΕΑΟΙΕΤΙ ΑΑΟ, ΑΑΕΟΥΑΑΑ ΙαΓΙ ΕΤΙ Α ΙΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΑΟΡΑΓΑΑΕΕ ΑΑ ΘΟΙ ΕΟΟΙ ΟΕΟ ΑΑΑΑΑΓΕΕΑΑΕΕ, ΑΓ ΕΙ ΘΕΟΕΟ ΒΑΘΕΕΤΙ ΑΕΕΕ ΑΑΓΥαΑΑΑΕΟ ΟΑΧΟΡΑΑΕΑΑ, ΟΙ ΓΑΕΕΥ ΑΟΑΙΟΕΕΑΓΙ ΓΕΑΟ ΙΙ ΘΙ ΑΑΑΑΑΕΑ ΙΟαΑΑΟΘΕΕΑ, ΑΓ ΕΟ ΟΑαΑΑΑ ΕΟΑΕΕ ΙΑΘΕΕΟΑΒΕΓΑΑΥΙ ΑΑΑΙ ΘΙ ΑΑΑΑΕΟ ΙΙ ΓΑΥΑΓΑΑΕ, ΟΙ ΓΕΕΟΕΑΕΟΑΥ ΟΕΟαΕΕΟ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΕΑΓΙ ΓΕΕ ΟΑΟαΑΕΕΟ ΟΑαΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕΑ ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΕΟ ΑΥΕΑΑΕΑ 2 ΒΑΕΑΑ ΙΑΟΕ ΑΑΑΕΕ".

ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕΟ ΓΕαΑΑΑΕΕ, ΑΑΟΑαΑΕΑΑΟΕΕ ΓΙ ΟΙΑ ΑΒΕΓΑΑΥΙ ΑΑΑΑΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΙΟ ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΙΑ-20 ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΘΟΙΘΟΟ, ΟΙ ΓΕΕΟ ΕΑΓΑαΙΑΑ: „ΙΙ ΑΑΕΕ ΑΑΑΓΕΑΓΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΥαΓΙ ΑΟΑΑΑ, ΘΕΟΑΑΕ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ ΑΑΑΕΕΕ, ΘΕΟΑΑΕ ΟΑΓΑΒΑΟΕ, ΓΕΓΙ ΒΑΟΑ, ΟΑΟΑΑΟΕ ΟΑΟΑΕΑΧΙ ΓΙ ΑΑ ΟαΑΑ ΟΑαΕΟ ΟΑΘΙΕΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΕΕ, ΑΑΟΑΕΑΑ ΟΑΘΙΕΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΑΕΕ ΓΕΥΑΑΟΕΕ ΟΑΟΥΙ ΑΕΓΑΑΑΓΕ αΑΕΟΑΟαΑΑΑΕΕΑ. ΑΥΓΕΟΥΤΟΕΕ ΟΧΕΑΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΑ ΑΑΕΟΥΑΑΑ ΟΑΟΑΙΟΕΕΤΙΟ ΑΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΕ ΑΓ ΓΕΟ ΑΑΟΑΟΥΑΥ, ΕΑΓΙ ΓΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕ ΑΑΑΟΑΑΑΑΕΕ ΑΟΥΕΕΑΑΕΤΙ ΑΕΟΑΟ".

3. ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΑΕΘΕΕ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΙΟ ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΙΑ-20 ΙΟαΕΕ ΘΕΟΑΑΕ ΥαΓΙ ΑΟΑΑΕΟ αΑΕΟΑΟαΑΑΕΤΙ ΑΕΟ ΟαΑΑΑΑΟαΑΑ ΑΟΘΑΘΟΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΑΟ ΑΑΟΑΟΥΑΑΑΑ ΓΕΕΥΓΑΑΟ ΙαΓΙ ΕΤΙ Α: Α) ΟΑΟΑΙΟΕΕΤΙΟ ΑΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΕ; Α) ΟΑΟΑΙΟΕΕΤΙΟ ΑΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΟ ΑΑΟΑΟΥΑ, ΕΑΓΙ ΓΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕ ΑΑΑΟΑΑΑΑΕΕ ΑΟΥΕΕΑΑΕΤΙ ΑΕΟΑΟ.

ΑΓΕΟ ΟΑΒΕΓΑΑΥΙ ΑΑΑΙ Α, ΟΑΑΑΑΙ ΓΙ ΟΙΑ ΕΟΑΕΕ ΙΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΙΠΑΑΟΙ ΟΙ ΓΕΟΡΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑΟΑΑΑΟ, ΟΙ ΓΑΕΕΥ ΑΥΟΑΑΑΟ ΟΑΟΑΕΑΧΙ ΓΙ ΑΑ ΟαΑΑ ΟΑαΕΟ ΟΑΘΙΕΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΑΕΕ ΒΑΟΤΙ ΑΑΟΕΕ ΟΑΟΥΙ ΑΕΓΑΑΕΟ αΑΕΟΑΟαΑΑΕΤΙ ΑΕΟ ΟΧΕΑΑΑΟ, ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΑΑ ΓΕΕΥΓΑΑΟ ΟΑΙ ΟΑΓΕαΑΑΑΑΟΥΕ: Α) ΙΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΑΟΡΑΓΑΑΕΕ ΑΑ ΘΟΙ ΕΟΟΙ ΟΕΟ ΑΑΑΑΑΓΕΕΑΑΕΕ; Α) ΕΙ ΘΕΟΕΟ ΒΑΘΕΕΤΙ ΑΕΕΕ ΑΑΓΥαΑΑΑΕΟ ΟΑΧΟΡΑΑΕΑΑ, ΟΙ ΓΑΕΕΥ ΑΟΑΙΟΕΕΑΓΙ ΓΕΑΟ ΙΙ ΘΙ ΑΑΑΑΑΕΑ ΙΟαΑΑΟΘΕΕΑ; Α) ΕΟ ΟΑαΑΑΑ ΕΟΑΕΕ ΙΑΘΕΕΟΑΒΕΓΑΑΥΙ ΑΑΑΙ ΘΙ ΑΑΑΑΕΟ ΙΙ ΓΑΥΑΓΑΑΕ, ΟΕΟΕΑΕΟΑΥ ΟΕΟαΕΕΟ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΕΑΓΙ ΓΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕΑ ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΕΟ ΑΥΕΑΑΕΑ 2 ΒΑΕΑΑ ΙΑΟΕ ΑΑΑΕΕ. ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΕΑ ΑΑΓΑΟΟΑΑΕΕ, ΑΓ ΕΤΙ ΙΟΕ ΘΕΟΙ ΑΑ ΕΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟ ΙΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΙΠΑΑΟΙ ΟΙ ΓΕΟΡΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑΟΑΑΕΟ ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΤΙ ΑΑΟ ΙΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ

ΑΟΡΑΓΙΑΕΟ ΑΑΟΑΥΑ, ΓΕΟαΑΑΑΑΑ ΕΙΕΟΑ, ΟΙΙ ΑΟ ΘΕΟΙ'ΑΑΕ ΑΟΥ
ΟΥΕΙΑΟΟΙ'ΑΟΕΑΑ ΥΑΟΑΑΑΙΑΑ ΑΑΑΟΑΑΑΕΕ ΑΟΥΕΕΑΑΕΙΑΕΟ ΥΙΑΑΟ
ΑΑ ΑΟΥ „ΙΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΙΡΑΟΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙΑΕΟ ΥΑΟαΑΑ” ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ
ΕΑΓΙ ΓΕ ΙΓΕαΟΑΓΕΑΑΟ ΙΑΕ ΑΟΑΕΑ.

4. ΟΑΘΙΕΟ ΑΟΟΑΑΕΕΑΑ ΑΑΓΑΕΕΑΕΟΑΟ, ΙΓ ΟΑΟΥΑΕΑΑΙΑ ΑΑΓΙΑΟΟΑΟ,
ΟΙΙ ΟΑΑΑΙ ΓΙΟΙΑ ΟΔΑΥΕΑΕΟΟΕ ΓΙΟΙΑΑ ΙΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΙΡΑΟΙ
ΥΙΓΕΟΡΕΑΑΕΟ ΙΑΕΑΘΟΕΟΑ ΑΑ ΓΕΟΕ ΥΑΟΑΟΑΑΕΟ ΒΑΟΕΟ ΓΕαΑΑΕΕ. ΕΟ
ΓΕΕΕΑΙΑΑ ΑΟ ΙΓΕΥΑΑΟ ΑΙΑΑΑ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΙΑ-7 ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΕΟ
„Ε” ΑΑ „Ε” ΘΑΑΘΟΙΘΟΑΑΟΥΕ ΥΑΓΙΕΑΕΕΕ ΥΙΓΕΟΡΕΑΑΑΕΟ ΟΑαΑΑΑΟ.
ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΑΕΙΑ ΙΑΕΑΘΟΕΟ ΓΕαΑΑΕΕ ΑΑΓΙΥΙ ΙΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΙΡΑΟΙ
ΥΙΓΙΟΡΕΑΑΕΟ ΕΙΓΕΟΑΟΟΕΕ ΟΑαΑ ΑΑ ΙΑΟΕΑΓ ΑΑΕΑΑΟΥΕΟΑΑΕΕ ΑΑΒΑΟΑ
ΑΕΙΑΑΕ ΓΙΟΓΕΟΑΑΑΓ ΑΑΓΟαΑΑΑΑΟΕΕ ΟΑΑΟΕΕΟΑΑΑ, ΟΑΥ ΙΑΑΓ ΙΑΟΑΓ ΑΟ
ΙΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΙΡΑΟΙ ΥΙΓΕΟΡΕΑΑΕΟ ΥΑΟΑΟΑΑΕΟ ΟΔΑΥΕΑΕΟΟΕ ΒΑΟΕΟ
ΟΑΓΙΥΑΑΑΟΥΕ. ΑΙ ΕΑΑΕΟΑΕΟΕΟΕΕ, ΑΕΙΑΑ ΓΙΟΙΑΑ ΙΓ ΟΑΟΥΑΕΑΑΕ
ΑΑΓΕαΕΕΑΑΑΓ „ΙΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΙΡΑΟΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙΑΕΟ ΥΑΟαΑΑ”
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΙΑ-7 ΙΟαΕΟ. ΙΑΕΕ ΑΑΓΙΑΟΟΑΑΕΕ, ΟΑαΑΕΑΑ
ΑΕΙΑΑ ΑΑ ΟΔΑΥΕΑΕΟΟ ΓΙΟΙΑΑΟ ΥΙΟΕΟ ΕΙΕΕΑΕΑ. ΙΓΘΙΑΑΕ
ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΙΑΕΟ ΕΑΓΑαΙΑΑ, ΕΙΕΕΑΕΕΟ ΥΑΓΕαΑΑΑΑΟΥΕ ΟΔΑΥΕΑΕΟΟΕ
ΓΙΟΙΑ ΑΑΓΙΕΥΑΓΑΑ, ΟΑΥ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΟ ΑΡΕΑΑΟ ΙΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΙΡΑΟΙ
ΥΙΓΕΟΡΕΑΑΕΟ ΑΑΓΙΑαΓ ΟΥΕΑΕΑΑΑΕ ΙΟΑΑΓΙΟ, ΟΑΑΑΓΙ ΓΙΟΓΕΟ
ΑΑΓΙΑΟΟΑΑΕΟΑΟ, ΙαΑΑΑΑΕΙΑΑΟΥΕ ΑΟ ΓΕΕΥΙΟ ΑΙΑΑΑ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΙΑ-7
ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΕΟ “Ε” ΑΑ “Ε” ΘΑΑΘΟΙΘΟΑΑΕΟΑ ΑΑ ΙΑ-20 ΙΟαΕΕΕ
ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΙΑΑΟΕΕ ΙΓΕαΓΙΑ. ΙΓ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΙΟΕΕΥΑΑΕΕ, ΟΑΑΑΓΙ
ΓΙΟΙΑΟΥΕ “ΑΓ” ΕΑΑΟΥΕΟΕΟ ΑΟΟΑΑΓΙΑΕΟ ΑΑΓΙ ΕΙΓΘΑΟΑΓΙΟΟΟΕ ΙΟΑΑΓΙΟ
ΑΙΑΑΑΟΕ ΘΙΑΑΑΑ ΑΟ ΕΘΙΑΑΑ ΕΑΓΙ ΓΕΑΓ ΥΑΟΟΑΑΑΓΙ.

ΙΓ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΑΕΟΕΕ, ΟΑΑΑΓΙ ΓΙΟΙΑΟΥΕ “ΑΓ” ΕΑΑΟΥΕΟΕΟ ΥΑΓΑΑ
ΓΕΕΕΕΑΑΟΕΕΑ ΙΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΙΡΑΟΙ ΥΙΓΕΟΡΕΑΑΕΟ ΥΑΟΑΟΑΑΕΟ
ΘΕΟΙ'ΑΑΕ ΑΑ ΑΟΑ ΟΑ×ΟΡΑΕΑΑΕ. ΙΑΕΕΑΕΟ ΑΙ ΙΟ ΥΙΑΑΟ ΥΙΟΕΟ
ΑΟΟΑΑΕΕΕ ΑΑΓΟαΑΑΑΑΕΟ ΙΓΡΑΑΓΑ ΟΕΟΕΕΑ, ΕΟΓΙΑ ΑΥΓΕΥΓΑΟ, ΟΙΙ
ΟΑ×ΟΡΑΑΕΕ ΒΕΓΙ ΟΟΒΟΑΑΟ ΘΕΟΙ'ΑΑΟ. ΙΑΕΕ ΑΑΓΙΑΟΟΑΑΕΕ, ΥΙΓΕΟΡΕΑΑΕΟ
ΥΑΟΑΟΑΑΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΕΑΑΟ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΑΑΟ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΙΑ-8 ΙΟαΕΕ ΑΑ,
ΕΟΕΕ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΑΕΕ ΟΑΑΑΓΙ ΓΙΟΙΑΟΥΕ ΓΕΕΕΕΑΑΟΕ ΘΕΟΙ'ΑΑΟ
ΙΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΙΡΑΟΙ ΥΙΓΕΟΡΕΑΑΕΟ ΥΑΟΑΟΑΑΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΕΑΑΑ
ΑΑΓΕαΕΕΑΑΑΑ, ΙΑΟΥΕΙ ΙΑΕ ΙΑ-8 ΙΟαΕΟΥΕ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΑΑΑ.

ΙΓ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΕ ΓΕΕΥΓΑΑΓ, ΟΙΙ ΟΑΑΑΓΙ ΓΙΟΙΑ ΑΟΓΑΓ ΑΑΓΕΑ ΑΑ
ΟαΑΑΑΑΟαΑΑΑΑΑΟΕ ΕΓΟΑΘΘΑΟΑΥΕΕΟ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΟ ΕΡΕΑΑΑ. ΕΑΟΡΓΑ,
ΥΑΟΑΡΕΑΑΑΕΕΑ “ΑΓ” ΕΑΑΟΥΕΟΕΟ ΥΑΓΑΑ ΥΑΓΙΕΑΕΕΕ ΘΕΟΙ'ΑΑΕΑΓ
ΕΕΕΓΑΟΕΕ ΕΟΓΟΕΑΟΟΟΑΑ ΕΘΙΑΟ ΑΑΓΙΥΑΓΑΟΕΕ ΑΙΑΑΑ ΓΙΟΓΕΟ
ΘΕΟΑΑΕ ΘΕΟΙ'ΑΑΟΕΑΓ. ΙΑΕΕ ΑΕΟΕΕ, ΓΙΟΓΕΟ ΙΟΑΑΑΟΑΑ
ΕΓΟΑΘΘΑΟΑΥΕΕΟ ΥΑΟΑΡΕΑΑΕΓΙΑΑ ΓΕΟΕΕΕΑΑΟ ΓΕΟ ΑΟΓΑΓ ΑΑΓΑΑΑΕΑ.
ΕΟΓΙΑ ΑΥΓΕΥΓΑΟ, ΟΙΙ ΓΙΟΓΕΟ ΑΟΓΑΓ ΑΑΓΑΑ ΕΑΑΕΟΕΑΑΑΑ ΑΟ ΓΕΥΓΑΟ
ΓΕΟ ΑΟΑΕΓΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΓΑΟ. ΓΙΟΙΑ ΑΟΕΓΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΑΑ ΙαΓ ΕΓΑ

ΤΑΥΕΙ ΥΑΕΡΕΑΑ ΕΘΙΑΟ ΤΕΥΤΑΟΕΕ, ΕΟ ΤΕΟΕ ΑΟΕ-ΑΟΕΕ
ΕΙΟΑΘΒΟΑΟΑΥΕΕΑΙ ΑΑΙΤΙΑΕΙΑΟΑΙ ΑΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΕ Ο×ΕΑΑΑΕΟ
ΥΑΕΑαΑΕΟ ΟΑ×ΟΕαΑ. ΤΙ ΟΤΕΟ ΑΟΙΑΙ ΑΑΓΑΕΟ ΘΟΙ ΑΕΙΑ ΑΑΓΙΑΟΟΑΕΟ
ΑΕΕΕ ΟΤΑΑ ΕΘΙΑΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΕ, ΙΑΑΟΑΙ ΕΑΕΕΕΟΕΙΑΕΟΕΑΟΕ
ΑΑΓΙΑΟΟΑΕΟ ΑΑΕΑΑΑΟΕΑΑ Ο×ΕΑΑΕΟ ΑΑΥΑΕΟ ΑΟΑΟΕΙΑΟΕΟΕ
ΑΑΟΑΙΟΕΑΑ. ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑΕΑ ΑΕΟΕΕ, ΟΑΑΑΙ ΤΙ ΟΤΕΟ ΑΟΙΑΙ ΑΑΓΑΑ ΑΟ
ΕΑΟΙΑΑ ΑΑΟΑΕΑΑ ΤΕΟΕ ΕΑΙΤΙΕΟ ΟαΑΑ ΙΟαΕΑΑΕΑΙ ΑΟΕΙΑΕΕΙΑΟΥΕ
ΒΑΕΕΕαΑΕΟΑΟ.

ΟΑΘΙΕΟ ΑΟΟΑΑΕΕΕ ΑΑΓαΕΕΑΕΟ ΑΟΙΟ ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑΑΙΑ
„ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΙΑΟΕΑΕΒΑΘΙΙΑΕΟ ΥΑΟΑαΑ” ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ
ΕΑΙΤΙΕΟ ΙΑ-13 ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΕΕΑ, ΥΑΑΙΥΕΟΑΟ
ΟΑΟΑΟΥΑΕΙ ΤΙ ΕΑΙΤΙΕΟ ΤΙ ΥΟΕΙΑΑ. ΙΑΕΕ ΑΕΟΕΕ, ΕΟ ΟΑΑΑΙ
ΤΙ ΟΤΕΑΑΙ ΑΙΤΙ ΥΑΑΟΕΕ ΕΘΙΑΑΑ ΟΕΟΥΑΑΑΕΟ “ΘΟΙ ΕΟΟΙ ΟΕΟ
ΑΑΑΑΙΤΕΕΑΑΕ” ΤΙ ΤΑΑΑΤΙ ΥΑΓΑΒΑΟΕ: “... ΑΓ.....”, ΙΑ-9 ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-
2 ΘΟΙΘΟΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΑΟΕΕ ΑΙ ΕΙ ΤΙ ΟΕ ΘΕΟΙΑΑ ΥΑΕΕΑΕΑΑ
ΙΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΙΡΑΑΟΙ ΥΙ ΤΕΟΡΕΑΑΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΕΑΑ. ΤΙ ΟΤΑΟΥΕ
ΤΕΕΕΕΑΑΟΕΕ ΘΕΟΙΑΑΕ ΑΕΟΑΟΙΑΟΕΟΕ αΑΟΕΑΕΟ ΑΑΕΑΟΑΑΑΟ,
ΥΑΟΑΑΙΕΟΑΑ, ΙΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΙΡΑΑΟΙ ΥΙ ΤΕΟΡΕΑΑΕΟ ΥΑΟΑΟΑΑ
ΥΑΟΑΡΕΑΑΑΕΕ ΕΘΙΑΑΑ ΙαΙ ΕΤΑ ΤΙ ΟΑΙΑΟΕΕΕΟ ΑΟΡΑΓΑΕΕ ΑΑ
ΘΟΙ ΕΟΟΙ ΟΕΟ ΑΑΑΑΙΤΕΕΑΑΕΕ.

4. ΤΙ ΘΑΟΟαΕΟ ΒΑΘΙΙ ΙΑΑΑΑΓΕΑΕΟ ΑΕΟΕΕ, ΤΙ ΟΑΟΥΑΕΑΑΕ
“ΙΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΙΡΑΑΟΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ ΥΑΟΑαΑ” ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΑΙΤΙΕΟ
ΙΑ-9 ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΒΕΙΑΑΑΑΑΑΟ ΑΟΑΟΒΙΟ
ΕΙΟΑΘΒΟΑΟΑΥΕΑΟ ΑΡΕΑΑΑΙ. ΑΟ ΤΙ ΟΤΑ ΑΓΑΑΕ αΑΟΕΑΕΕΟ ΑΑΓΑΒΑΟΕΑ,
ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΑΑΓΟΑΥΑΟΑΑΟ: 1. ΕΟ ΟΑ ΟΑΙΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΑΘΟΑΑΕ ΟΤΑΑ
ΑΑΑΑΙΟ ΟΑ×ΟΡΑΕΑΑ ΕΟΑΕΕ ΙΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΙΡΑΑΟΙ ΥΙ ΤΕΟΡΕΑΑΕΟ
ΥΑΟΑΟΑΑΑΟ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΑΥΟΑΑΑΟ ΟΑΟΑΕΑ×ΙΤΙ ΑΓ ΟαΑΑ ΟΑαΕΟ
ΟΑΘΙΕΕΟΟΕ ΟΑΥΟΑΕΑΑΕΕ ΒΑΘΙΙΑΑΟΕΕ ΥΑΟΥΙ ΑΕΙΑΑΕΟ ΟΑΕΑΟΙΕΤΑΑΟ
ΑΑ 2. ΟΑ ΑΑΟΑΙΤΑΑΑΑΕΑ ΑΥΟΑΓΙ ΑΕΕ ΥΑΕΡΕΑΑΑ ΑΑΕΒΥΙΟ ΥΑΟΑΑΙΕΟΙΑ
ΙΟΑΑΓΙ ΑΥΤΕΥΤΟΕΕ ΥΙ ΤΕΟΡΕΑΑΕΟ ΥΑΟΑΟΑΑ. ΟΑΑΑΙ ΤΙ ΟΤΕΟ ΑΙ ΕΙ
ΤΙ ΟΕ ΘΕΟΙΑΑ ΒΑΘΙΙΑΑΑΑΙΟ ΙΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΙΡΑΑΟΙ ΥΙ ΤΕΟΡΕΑΑΕΟ
ΙΑΟΟΙΤΑΑΙ ΑΒΥΑΑΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΕΕΟ ΑΑ ΑΟΑ ΤΕΟΕ ΥΑΟΑΟΑΑΕΟ
ΘΟΙ ΥΑΑΟΟΑΟ. ΤΙ ΘΑΟΟαΕΟ ΒΑΘΙΙ ΙΑΑΑΑΓΑΕΕΑ ΑΕΟΕΕ,
Ο×ΕΑΑΑΙΤΙ ΟΕΕΙΑ ΤΟΑΑΓΙ, ΟΑΑΑΙ ΤΙ ΟΤΑΟΥΕ ΤΕΕΕΕΑΑΟΕΕ
ΑΑΟΑΙΤΑΑΑΕΟ ΑΟΑΑΙ ΑΕΟΑΟ, ΙΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΙΡΑΑΟΙ ΥΙ ΤΕΟΡΕΑΑΑ ΟΤΑΑ
ΑΑΕΒΥΙΟ ΑΙΑΑΑ ΕΑΙΤΙΕΟ ΙΑ-7 ΙΟαΕΟΥΕ ΑΑΒΑΟΕΕΕ ΘΟΙ ΥΑΑΟΟΕΟ
ΑΑΥΑΕΕ, ΟΑΥ ΑΑΙΤΙ ΟΕΥαΑΑΟ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙΟ ΑΑΑΟΑΕΟ ΑΑΕΕΕ ΑΑΤΙΕΑΤΕΟ
Ο×ΕΑΑΑΑΕΟ ΥΑΕΥΟΑΑΕΟ ΥΑΟΑΡΕΑΑΕΙΑΟ. ΑΑΑΑΟΑΑΑΑΕΕ
ΑΟΥΕΕΑΑΕΙΑΕΟ ΥΑΙΤΕΑΑΑΑΟΥΕΥ ΕΕ, ΟΙ ΑΑΟΥΥ ΙΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΙΡΑΑΟΙ
ΥΙ ΤΕΟΡΕΑΑΕΟ ΑΑΒΥΑΑΕΟΑΕΑΕΟ ΕΑΙΤΙΕ ΑΟ ΤΙ ΕΕαΙ ΑΟ ΤΙ ΟΑΙΑΟΕΕΕΟ
ΑΟΡΑΓΑΑΕΟ ΑΟΑΑΙ ΑΑΟ, ΤΕΟΕ ΕΑΙΤΙΕΑΟΑΑ ΥΤΙΑΕΟ ΟΑΕΕΕαΟ ΟΑΑΙ ΕΤΙΑ
ΙΑΕΙΥ ΟΑΟΑΙΑΟΕΕΙ ΒΥΑΑΟΟ. ΤΙ ΘΑΟΟαΕΟ ΒΑΘΙΙ ΙΑΑΑΑΓΑΕΕΑ ΑΕΟΕΕ,

ΟΑΑΑΙ ΓΙ ΟΙΕΟ ΟΕΓΑΟΟΕΟ ΑΟΕΑΑΑ ΟΓΑ ΓΙ ΑΑΟ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΟΑΑ
ΓΙ ΟΓΑΕΑΓ ΑΟΕΓ ΑΕΕΓ ΑΑΟΕ, ΟΑΥ ΥΑΕΟΑΑΑ ΑΑΓΓΙ ΓΑΕΓΑΟΑΓ ΑΟ ΕΑΓΙ ΓΕΟ
ΓΕΑΓΑΕΑΓ, ΟΟΕΟΕΑΑΕΑΑΕΑΓ, ΓΕΟΕ ΑΑΓΑΟΟΑΑΕΑΓ. ΟΑΑΑΙ ΓΙ ΟΙΕΟ
ΟΑΑΑΑΑΟΕ ΕΓΟΑΟΘΟΑΟΑΥΕΑ, ΓΕΟΕ ΕΑΓ ΕΕΟΑΑΟΕΑΑ, ΓΑ-7 ΓΟΑΕΕΟΑΑΓ
ΓΙ ΒΥΑΑΟΕΕ ΑΑΓΓΥΑΓΑΑ ΑΑΓΓΕΒΑΑΟ ΟΓΑΓ ΟΥ ΓΑ-7, ΑΟΑΑ ΓΑ-9
ΓΟΑΕΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑΟ.

ΒΕΓΑΟΥΓΑΑΓ ΑΟΕΑΕΑ ΓΙ ΘΑΟΟΑΕΟ ΓΙ ΟΑΕΟΑΑ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΓΑ-8
ΓΟΑΕΕΟΑ ΑΑ ΓΑ-9 ΓΟΑΕΕΟ ΓΑ-2 ΘΟΓΘΟΕΟ ΟΟΕΑΟΕΓΕΓΑΟΕΑΕΟ
ΕΑΓ ΑΑΕΑ. ΕΑΑΑΘΕΟΑΑΕΑΑ, ΓΙ ΘΑΟΟΑΕΟ ΒΑΟΓΓΓΑΑΑΓΕΑΑΓΑ ΑΥΓΕΥΓΑΟ,
ΟΓΓ ΓΑ-9 ΓΟΑΕΕΟ ΓΑ-2 ΘΟΓΘΟΕΕ ΑΑΕΑΕΕΟΒΕΓΑΟΕΕΑ ΑΑΓΑΟΑΕΕΕ,
ΓΑ-8 ΓΟΑΕΕΟΑΑΓ ΑΑΓΟΑΑΑΑΟΕΕ ΟΑ×ΟΡΑΕΑΕ. ΓΙ ΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΓΡΑΟΓ
ΥΓΓΕΟΡΕΑΑΕΟ ΥΑΟΑΟΑΕΟ ΘΕΟΓΑΑΕΟ ΕΑΑΕΟΑΕΟΕΟΕ, ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΓΑ-8
ΓΟΑΕΕ ΑΓ ΑΑΕΑ, ΑΓ ΕΓ ΟΑΑΑΓ ΓΙ ΟΓΑ - ΟΒΑΥΕΑΕΟΟΕ. ΑΓΑΟΕΑΓ, ΕΟ
ΑΓΕΟΡΑΕΑΕ ΑΟΕΑΕΕΟΑΑ ΑΑ ΑΥΟΑΑΟ ΟΑΓΑΟΕΑΕΑΓΥΑΑ ΓΟΑΑΓΓ ΑΟ
ΑΑΟΑΑΕΑΑΟΕΕ ΓΙ ΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΓΡΑΟΓ ΥΓΓΕΟΡΕΑΑΕΟ ΥΑΟΑΟΑΕΟΑΟ. ΑΓ
ΑΑΓΑΟΑΕΕΕ ΘΕΟΓΑΑΕΟ ΑΟΑΑΓ ΑΕΟ ΑΑΟΑΥΑ, ΓΙ ΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΓΡΑΟΓ
ΥΓΓΕΟΡΕΑΑΑΕΑ ΑΑΟΥΑΕΑΑΑ ΓΑ-8 ΓΟΑΕΕΕ ΑΑΑΑΓΕΕΕ ΑΓ ΑΑΕ
ΟΑ×ΟΡΑΕΑΕ, ΟΑΥ ΓΓΕΥΑΓΕΓ ΑΓΑΑ ΑΑΑ×ΑΟΕΓ ΑΟ ΑΟΑΕΕ ΥΓΓΕΟΡΕΑΑΕΟ
ΥΑΟΑΟΑΕΟ ΕΑΓΙ ΓΕΕ ΑΥΑΑΑΟΕ ΑΟΑΕΟ ΑΑ ΒΑΟΓΓΥΓΑΟ, ΑΑΑΓΕΑΓΕΟ
Ο×ΕΑΑΑΕΟ ΑΑΥΑΕΟ ΕΑΑΕΟΑΕΟΕΟΕ, ΑΑΥΕΑΑΕΕ ΓΑΟ ΟΑ×ΟΕΑΑΟ.
ΓΙ ΑΑΕΑΓΑΕΕ, ΓΙ ΘΑΟΟΑΕΟ ΒΑΟΓΓΓΑΑΑΓΕΑΑΓΑ ΑΥΓΕΥΓΑΟ, ΟΓΓ ΓΑ-8
ΓΟΑΕΥΕ ΑΓΓΒΟΟΑΑΑ ΑΟΕΟ ΥΑΓΓΕΑΕΕΕ ΓΙ ΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΓΡΑΟΓ
ΥΓΓΕΟΡΕΑΑΕΟ ΥΑΟΑΟΑΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΕΑΕ ΑΑ ΕΑΕ ΓΓΕΥΑΑΟ ΓΑ-9 ΓΟΑΕΥΕ
ΓΕΕΕΑΑΟΕ ΘΕΟΓΑΑΑΟΑΥ.

ΑΟΑΑΟΕΑΑΑΟΓ ΑΑΓΕΑ ΓΑΕΕ ΘΓΑΕΥΕΑ ΓΙ ΟΙΕΟ ΑΟΓΑΓ ΑΑΓΑΕΟ
ΕΑΓ ΑΑΕΑ. ΟΑΟΑΑΑΑΕΥΕ ΑΥΓΕΥΓΑΟ, ΟΓΓ ΓΙ ΟΓΑ ΑΟ ΑΟΕΟ ΑΟΓΑΓ ΑΑΓΕ
ΑΑ ΓΑΟΥΕ ΓΑΕΕΑΑ ΕΕΕΕΑΑΑ ΟΓΑΓ ΟΥ ΟΑΑΕΓΒΕ×ΓΟ, ΑΟΑΑ ΕΑΟΡΓ
ΘΕΟΕΑ Ο×ΕΑΑΑ-ΓΓΑΕΑΓ ΑΑΕ. ΓΑΕΕ ΑΕΟΕΕ, ΓΙ ΟΙΕΟ ΑΟΓΑΓ ΑΑΓΑΑ
ΑΟΕΕΟΑΓΓΑΟ ΓΕΟΕ ΟΑΑΑΟΑΑΑΑΑΟΑΑ ΒΑΕΕΕΑΑΕΟΑ ΑΑ ΑΑΓΓΥΑΓΑΕΟ
ΥΑΟΡΑΕΑΑΕΓΑΟ. ΓΙ ΥΑΓΘΕ ΟΑΓΕΑΑΑΑΟΥΕ ΟΑΑΑΓ ΓΙ ΟΙΕΟ
ΟΑΑΑΑΟΑΑΑΑΑΟΕ ΕΓΟΑΟΘΟΑΟΑΥΕΑ ΑΑΓΓΟΕΥΑΟΕΕΑ, ΕΟ ΕΑΕ ΕΑΓΙ ΓΕΟ
ΑΟΕΑΓ ΕΓΓΟΑΟΟΟΥΕ ΕΟΓΑΑ ΑΥΘΓΕΕ. ΓΙ ΑΑΕΑΓΑΕΕ, ΟΑΟΑΟΕΕΓ
ΟΑΑΓΓΑΕΑ, ΓΙ ΘΑΟΟΑΕΟ ΒΑΟΓΓΓΑΑΑΓΕΑΑΓΑ ΑΑΓΑΟΟΑ, ΟΓΓ
ΥΑΟΡΑΕΑΑΑΕΕΑ ΓΙ ΟΓΑ ΑΑΟΕΑΑΟΕΒΕΕΑΑ ΑΑΟΑΑΕΑΓΕ ΕΥΓΟ, ΑΓΑΟΕΑΓ,
ΑΑΟΑΥΑΑΑΑ ΓΕΕΥΓΕΑ ΓΕΟΕ ΑΑΑΟΑΓΑ ΓΑ-8 ΓΟΑΕΕΕ ΓΙ ΥΑΓΘΕ ΟΑΟΕΓ
ΟΑ×ΟΡΑΕΑΑΟΥΕ. ΑΟΑΑ ΑΟ ΑΑΓΓΟΕΥΑΑ ΓΙ ΟΓΕΑΑΓ "ΑΓ" ΕΑΟΥΕΟΕΟ
ΑΓΓΥΑΕΟ ΥΑΟΡΑΕΑΑΕΓΑΑ ΑΑ ΓΕΟΕ ΑΑΑΑΒΑ ΕΓΑΑΟΑΑ, ΟΓΓ ΑΟ
ΑΑΕΑΟΑΓ Ο ΓΙ ΟΙΕΟ ΟΕΓΑΟΟΕ ΑΑ ΓΕΑΓΕ. ΓΙ ΑΑΕΑΓΑΕΕ ΓΙ ΘΑΟΟΑΕΟ
ΒΑΟΓΓΓΑΑΑΑΓΕΑΑΓΑ ΑΥΓΕΥΓΑΟ, ΟΓΓ ΓΙ ΟΙΕΟ ΑΟΑΑΟΕΕ
×ΓΟΓΟΕΕΟΑΑΥ ΑΟ ΟΥΕΕΕ ΑΑΕΟ, ΑΑΓΑΟΟΓΓ ΕΑΕ ΕΑΓΙ ΓΕΟΑ ΑΑ
ΕΓΓΟΕΟΟΥΕΕΟ ΥΑΟΑΑΓΕΟΑΑ. ΑΑΟΕΑΓΕΕ ΟΕΟΥΑΟΥΕ ΘΓΑΕΥΕΑ ΕΑΕΑΑ
ΟΥΑΑΕΑΟ ΑΑ ΑΥΓΕΥΓΑΟ, ΟΓΓ ΓΙ ΟΓΑ ΟΓΑΓ ΟΥ ΟΕΓΑΟΟΓ ΑΟΕΑΑ,

ΑΟΑΑ ΟΑΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΙ ΟΑΘΙΕΕΟ ΕΑΕΟΑΜΕΟΕΟΕ ΑΑΙΟΕΟΕΑ ΑΑ
ΙΑΟΥΕ "ΑΓ" ΕΑΑΥΕΟΕ ΑΟΟΑΙ ΑΑ ΟΕΑΕ ΟΕΟΟΙΑΕΕΥΙ ΧΟ ΓΙ ΟΙΕΟ
ΟΒΙ ΟΑΑ ΒΑΕΕΕαΑΑΟΑ ΑΑ ΑΑΓΙ ΥΑΓΑΑΑΟ.

ΓΙ ΘΑΟΟαΕΟ ΑΕΟΕΕ, ΑΕΙ ΑΑΑΑ "ΑΓ" ΕΑΑΥΕΟΕ ΑΕΟΑΟΙΑΟΕΟΕΙ ΑΕΟ
ΙΑΥΑΓΑΑΑΕΕΑ, ΙΑΑΟΑΙ ΓΙ ΥΑΓΙΟΕ ΟΑΙΕαΑΑΑΥΕ ΟΒΙ ΟΑΑ ΕΟ
ΑΑΓΑΘΕΟΙ ΑΑΑΟ ΟΑΑΑΓΙ ΓΙ ΟΙΑΥΕ ΘΕΟΙ ΑΑΑΕΟ ΕΟΙΟΕΑΥΕΑΟ. ΑΙ ΟΕΟΥΑΕΟ
ΑΓΙ ΥΑΑΕΕ ΑΑΕΕΑΟΑΑΑΑ ΟΑΑΑΓΙ ΓΙ ΟΙΕΟ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΑΟΕΕΑΓ ΕΙ ΓΙΟΑΘΟΟΥΕ
ΒΑΕΕΕαΑΕΟΑ ΑΑ ΑΑΓΙ ΥΑΓΑΕΟ ΑΑΕΑΑΑΟΕΑΑΑ, ΑΟΑΑΑ ΕΟ ΙΕΑΓΙΕ, ΟΑΥ
ΙΑΟΥΕ ΥΑΑΓ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΑΕΙΑ.

5. ΟΑΘΙΑΕΑ ΟΘΑΥΕΑΕΕΟΟΑΑ ΓΙ ΒΑΟΕΕ ΕΑΕΕΕΟΕΟ ΑΕΙ ΓΙ ΓΕΕΟΟ
ΟΟΕΕΑΟΕΙ ΑΑΕΑ ΟΑαΑΕΙΒΕΧΙ ΟΓΕΑΑΟΟΕΟΑΟΕΟ ΕΟΟΕΑΕΟΕΕ
ΧΑΕΟΕΟΑΟΕΟ ΑΑΕΑΓΕΟ, ΘΟΙ ΧΑΟΙ Ο ΑΑΓΑΕ ΑΑΓΕΡΕΟ ΑΕΟΕΕ, ΟΑΑΑΓΙ
ΓΙ ΟΙΑ ΒΑΟΓΙΑΑΑΑΓΙΟ ΟΑΕΥΑΑΟΑΑΟΑΕΕΟ ΘΑΑΥΓΑΕΟ ΥΑΟΑΑΓΙΟΕ
ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΙ ΑΕΟ ΟΕΓΕΑΕΟ. ΓΕΟΕ ΑΑΓΙΑΟΟΑΑΕΕ, "ΓΙ ΘΑΟΑΟΕΟΕ-
ΟΑΓΡΑΑΟΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ ΥΑΟΑαΑΑ" ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΙΑ-9 ΙΟαΕΕΟ
ΙΑ-2 ΘΟΓΘΟΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΒΕΓΑΑΑΑΑΑ ΑΑΑΑΓΙ ΕΟΑΕΕ ΙΘΑΟΑΟΕΟΕ-
ΟΑΓΡΑΑΟΙ ΥΓΙΕΟΡΕΑΑΕΟ, ΟΓΑΓ ΟΕΥΑΑ ΟΑΟΑΕΑΧΙ ΓΙ ΑΑ
ΕΑΑΥΕΟΑΑΑΓΙΟΕΙ ΑΕΟ ΟαΑΑ ΟΑΥΟΑΕΑΑΑΑΕΕ ΒΑΟΓΙΑΑΟΕΕ ΟΑΟΑΟΑΕΟ
ΓΙ ΟΙΑΓΑ, ΑΑΓΑΓ ΟΥΕΑΕΑΑΕΟ ΑΙΑΑΑ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΟαΑΑ ΓΙ ΟΙΑΑΕΟΑΑΓΙ
ΑΟΟΑΑΕΕΑΑ ΑΑΓΙΟαΑΑΑΑΟΕ ΒΑΟΟ. ΓΕΟαΑΑΑΑΑ ΕΙΕΟΑ, ΟΓΙ ΕΑΓΙ ΓΕΟ
ΟαΑΑ ΓΙ ΟΙΑΑΕ ΕΓΘΑΟΑΟΕΟΕΑΑ ΓΙ ΕΕαΓ ΑΑΓ ΙΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΓΡΑΑΟΙ
ΥΓΙΕΟΡΕΑΑΕΟ ΥΑΟΑΟΑΑΕΟΑΕΑΕΟ ΓΙ ΟΑΓΑΟΕΕΕΟ ΑΟΡΑΓΑΕΟ ΑΓ
ΘΟΓ ΕΟΟΓ ΟΕΟ ΑΑΑΑΑΓΕΕΑΑΕΟ ΑΟΟΑΑΓ ΑΑΟ, ΟΑΑΑΑΓ ΓΙ ΟΙΑ
ΕΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟ ΑΥΓΕΥΓΟΕΕ ΟΟΕΕΑΟΕΙ ΑΕΟ ΑΑΓΙΟΑΑΑΑΑΟΕ
ΓΙ ΒΑΟΟΕΑΑΑΑΟ. ΟΘΑΥΕΑΕΕΟΟΕΟ ΑΕΟΕΕ, ΑΟΑΕΕ ΑΑΓΙΑΟΟΑΑΕΟ
ΟΑΧΟΡΑΑΕΟ ΕΡΕΑΑΑ "ΑΓ" ΕΑΑΥΕΟΕ. ΕΟ ΑΑΓΑΘΕΟΙ ΑΑΑΟ ΓΙ ΟΕ
ΑΑΓΙ ΟΕΕΑΑΑΑΕΕ, ΑΕΟΑΟΙΑΟΕΟΕΕ ΟΑΧΟΡΑΕΕΟ ΑΟΟΑΑΓ ΑΑΟ, ΟΓ ΑΟΑΥ
ΙΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΓΡΑΑΟΙ ΥΓΙΕΟΡΕΑΑΕΟ ΥΑΟΑΟΑΑΑ ΥΑΟΑΡΕΑΑΑΕΕΑ
ΓΙ ΟΑΓΑΟΕΕΕΟ ΑΟΡΑΓΑΕΟΑ ΑΑ ΘΟΓ ΕΟΟΓ ΟΕΟ ΑΑΑΑΑΓΕΕΑΑΕΟ ΑΑΟΑΥΑ.
ΟΘΑΥΕΑΕΕΟΟΕΟ ΑΕΟΕΕ, ΑΥΓΕΥΓΟΕΕ ΑΑΓΘΕΟΙ ΑΑΑΟΕΕΑ ΟΑΓΑΑΕ
ΑΑΟΑΓΙ ΑΑΕΕ: ΟΑΑΑΓΙ ΓΙ ΟΙΕΟ ΓΕΥΑΕΟ ΑΟΓΙ Ο ΕΟΟΕΑΕΟΕ
ΓΑΥΓΕΑΟΑΑΑΥΕ ΑΟΟΑΑΓ ΑΑΑ ΓΙ ΟΑΕΟΑΑΑ ΕΓΕΟ ΥΑΟΑαΑΑ, ΟΓΙ ΕΟ ΘΕΟΕ
ΕΑΕΕΓΙ ΓΙ ΓΕΙΑΟΕΑΑΑΑ ΙΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΓΡΑΑΟΙ ΓΙ ΟΑΑΓΙ Ο ΟΑΕΟΕΑΟΕ
ΟΑΟΑΕΑΧΙ ΓΙ ΟΑΟΑΟΑΕΟ ΓΙ ΟΙΑΓΕΟ ΓΙ ΕαΓΑΓΕΕ, ΙΑΥΕΓ ΑΟ ΑΟ
ΥΑΕΕΑΕΑΑΓ ΑΑ ΘΕΟΕΟ ΕΓΙ ΟΟΕΟΟΥΕΕΕ ΑΑΟΑΓΟΕΟΑΑΟΕΕ ΟΧΕΑΕΟ
ΟΑΕΥΟΑΑΑΑ ΑΑ, ΥΑΟΑΑΑΓΕΟΑΑ, ΑΟ ΒΑΟΓΙ ΕΥΓΑΓ ΑΑ ΥΑΟΑΟΑΑΟΕΕ
ΙΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΓΡΑΑΟΙ ΥΓΙΕΟΡΕΑΑΕΟ ΓΙ ΟΑΓΑΟΕΕΕΟ ΑΟΡΑΓΑΕΕ
ΑΑΕΑΓΙ ΓΑΕΟ ΑΟΥΕΕΑΑΕΓΙ ΑΑ.

ΑΑΟΑαΑΕΑΑΟΕΕ ΓΕΑΜΕΟ ΑΑΓΙ, ΟΘΑΥΕΑΕΕΟΟΟ ΓΙ ΟΙΑ
ΕΓΙ ΟΟΕΟΟΟΥΕΕΟ ΥΑΟΟΑΑΑΓΙ Α ΓΕΑΥΓΕΑ. ΟΑΑΑΑΓΙ ΓΙ ΟΙΕΟ
ΑΟΑΕΓΙ ΟΟΕΟΟΟΥΕΟΟΓΙ ΑΑΕΑ ΓΕΟΕΕΕΑΑΟ ΑΑΟΑΕΑΑ ΓΕΟΕ ΑΟΓΑΓ ΑΑΓΑΑΑ, ΑΓΟ
ΟαΑΑΑΑΟαΑΑΓΑΕΟΑΑ ΕΓΟΑΟΘΟΑΟΕΟΑΑΕΟ ΥΑΟΑΡΕΑΑΕΓΙ ΑΑ. Α. ΑΑΓΕΡΑΓ

ΑΥΤΕΥΤΑ, ΟΤΙ “ΑΓ” ΕΑΛΥΕΘΕΟ ΑΠΙ ΥΑΑΕΕ, ΙΕΕΕΑΓΑΑ ΟΑΕΥΑΕΑΑ
 ΟΑΑΑΙ ΓΙ ΟΙΕΟ ΑΑ×ΕΙΕΥΕΑ. ΟΑΕΥΟΑΑΑ ΙΘΑΟΑΟΕΘΕ-ΟΑΙΡΑΑΟΙ
 ΙΟΑΑΓΙ ΑΑΕΟ ΙΙΘΙΑΑΑΕΟ ΑΕΑΘΑΕΙ ΙΕ. ΑΙ ΟΑΙΕαΑΑΑΑΟΕ ΟΑΑΑΙ
 ΓΙ ΟΙΑΟΕ “ΑΓ” ΕΑΛΥΕΘΕΟ ΟΑΙΑΑΑ ΙΙΥΑΙΘΕΕ ΘΕΟΙ ΑΑΕ ΑΑΕΑΟΑΑΑΙ
 ΙΘΑΟΑΟΕΘΕ-ΟΑΙΡΑΑΟΙ ΟΙ ΙΕΟΡΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΕΟ ΑΑΙΙ ΟΕΕΑΑΑΕΕ,
 ΑΕΟΑΟΓΑΟΕΘΕΕ ΟΑ×ΟΡΑΕΑΑΕΟ αΟΕΑΕΟ ΑΑ ΙΘΑΟΑΟΕΘΕ-ΟΑΙΡΑΑΟΙ
 ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ ΑΑΓΑαΙ ΟΕΑΕΑΑΑΕΕ ΙΟΑΑΓΙ ΑΑΕΟΑΕΑΕΟ ΕΟΥΑΑΕΑΙ ΑΟΑΕΕ
 ΟΙ ΙΕΟΡΕΑΑΕΟ ΑΑΓΑαΙ ΟΥΕΑΕΑΑΕΟ ΑΑΙΟΑΑΕΕ ΟΑΙΛΥΟΑΑΑΕ ΘΕΟΙ ΑΑΑΑ.
 ΙΕΘΕ ΑΕΘΕΕ, ΙΙΥΑΙΘΕ ΟΑΙΕαΑΑΑΑΟΕ, ΑΟΑ ΑΘΑΟ ΑΑΑΑΙΒΥΑΑΟΕ
 ΙΙΕΥΑΓΑΕΓΙ ΑΑ, ΟΑΑΑΑΙ ΓΙ ΟΙΑ ΒΑΟΙΙ ΑΑΑΑΙΟ ΑΓΙ ΑΑΑ ΕΟ ΘΟΥΑΕΑΕΟΟ
 ΓΙ ΟΙΑΟ, ΟΑΑΑΑΙ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΑΓΙ ΑΑΑΕ ΑΟΑΑΑ ΘΟΥΑΕΑΕΟΟΕ ΓΙ ΟΙΑΑΕ ΟΓΑΑ
 ΑΑΙΙ ΙΑΕΓΑΟΑΙ ΑΑΑΟ ΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΕΕΑΑΓ.

6. ΟαΑΓΙ ΙΑΕΑ ΙΙΒΙΑΑ ΙΙΒΑΑΟΕΓΙΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΙΟ ΑΑΓΑΟΑΕΘΟΕ
 ΘΟΙ ΕΘΟΑΟΘΟΕΟ ΕΑΓΑΙΟΥΟΙ ΓΕΑΑΓΑ – ΙΟΘΕΑΕ ΑΓΙ ΑΑΕΑΑΑΙ ΑΑ ΑΕΓΙ ΟΑΕ
 ΓΑΑΑΕΡΑΙ ΟΟΑΑΥΑΑΑ ΑΑΑΙαΑΕΕΑΟ ΟΑΑΑΙ ΓΙ ΟΙΕΟ ΘΟΑΘΟΕΕΑΥΕ
 ΑΑΙΙ ΟΑΓΑΕΟ ΟΑΕΕΕαΑΑΑΕ. ΙΑΕΕ ΑΑΓΑΟΟΑΑΕΕ, ΕΘΑΕΕ ΙΘΑΟΑΟΕΘΕ-
 ΟΑΙΡΑΑΟΙ ΟΙ ΙΕΟΡΕΑΑΑ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΑΥΟΑΑΑΟ ΘΕΘΕΟ ΕΑΓΙ ΓΕΕ
 ΑΑΟΑΓΟΕΘΑΑΘΕ ΟΑΘΑΕΑ×Ι ΓΙ ΑΑ ΟαΑΑ ΟΑαΕΟ ΟΑΘΙΕΕΘΟΕ
 ΟΑΥΟΑΕΑΑΑΑΕ ΒΑΟΙΙ ΑΑΟΕΕ ΟΑΟΥΙ ΑΕΓΑΑΑΑΕΟ ΟΑΕΑΟΓΕΓΙ ΑΑΑΟ,
 ΟΑΘΑΑΑ ΙαΓΙ ΕΓΑ ΙΙΟΑΙΘΕΕΕΟ ΑΟΡΑΓΑΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΑΕ.
 ΑΑΑΑΟΑΑΑΑΕΕ ΑΟΥΕΑΑΕΓΙ ΑΕΟ ΟΑΙΕαΑΑΑΑΟΕ ΕΑΕ ΟΑΘΑΑΑ
 ΘΟΙ ΕΘΟΙ ΟΕΟ ΑΑΑΑΓΕΕΑΑΕΕ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΟΑΓΑΑΙ ΙΟΥΕ ΑΑΕΑΓΙ ΓΑΑΑΑ
 ΙΙΟΑΙΘΕΕΕΟ ΑΟΡΑΓΑΑΕΕ. “ΙΘΑΟΑΟΕΘΕ-ΟΑΙΡΑΑΟΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ
 ΟΑΟΑαΑΑ” ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΙΟ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΙΑ-9 ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΕΟ
 ΘΕΘΑΑΕΕ ΒΕΓΑΑΑΑΑΑ ΒΑΟΙΙ ΑΑΑΑΙΟ ΙΘΑΟΑΟΕΘΕ-ΟΑΙΡΑΑΟΙ
 ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ ΑΑΓΑαΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑΕΕ ΙΟΑΑΓΙ Ο ΟΑΙΛΥΟΑΑΑΕ ΓΙ ΟΙΑΟ.
 ΙΕΘ ΘΕΘΑΕ ΓΑΒΕΕΥΕ ΙΙΥΑΙΘΕΕΑ ΙΘΑΟΑΟΕΘΕ-ΟΑΙΡΑΑΟΙ
 ΟΙ ΙΕΟΡΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑΟΑΕΟ ×ΙΟΙΑΕΘΟΕ, αΓΙ ΕΓΙ ΙΑΓΙ ΟΑ ΓΑΒΕΕΥΕ (“ΑΓ”
 ΕΑΛΥΕΘΕΟ ΟΑΙΑΑΑ) ΙΑΟΑΟΕΑΕΘΟΕ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΕ. ΕΟ ΟΑαΑΕΑ ΑΟ ΑΟΕΟ
 ΟΑΑΑΑΙ ΓΙ ΟΙΕΟ ΙΑΓΙ ΟΑ ΓΑΒΕΕΥΕ ΙΕΕΕΕΑΑΘΕΕ ΘΕΟΙ ΑΑΑΕ,
 ΙΘΑΟΑΟΕΘΕ-ΟΑΙΡΑΑΟΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ ΑΑΓΑαΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑΕΕ ΙΟΑΑΓΙ
 ΙΙΕΕΑΑΘΕΕΑ Ο×ΕΑΑΑΙ ΓΟΕΕΑΑΑΟ, ΙΕΓΑΘΕΓΙΟ ΟΑΟΑΓΑΘΕΓΙΟ ΑΓ
 ΘΟΙ ΕΘΟΙ ΟΟ ΑΑ ΙΙΕΕαΓΑΓΙΟ ΑΓΑΑΑ ΓΙ ΟΙΑΟΕ ΙΕΕΕΕΑΑΘΕΕ
 ΙΘΑΟΑΟΕΘΕ-ΟΑΙΡΑΑΟΙ ΟΙ ΙΕΟΡΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑΟΑΑ.

ΙΙΒΙΑΕΑ ΑΑΓΑΟΟΑΑΕΕ, ΟΑΑΑΑΙ ΓΙ ΟΙΑΟΕ “ΑΓ” ΕΑΛΥΕΘΕΟ
 ΑΟΟΑΑΓ ΑΑ, ΟΑΟΑΡΕΓΙΑ ΓΙ ΟΙΑΟ ΑΟΓΑΓΙ ΑΑΓΙΟ αΑΕΑΑΟ, ΙΑΑΟΑΙ ΑΟ ΑΟ
 ΟΥΕΕΟ αΑΕΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΙΟ ΑΑΓΑΟΑΕΘΟ ΘΟΙ ΕΘΟΑΟΘΟΑΟ ΙΙαΑΕΓΙ Ο
 ΙΕΘΕ ΑΑΓΑΟΟΑΑΑ ΕΓΙΟΘΕΟΟΥΕΕΟΑ ΑΑ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΟΑΟΑΑΓΕΘΑΑ ΑΑ
 ΑΑΓΑΟΑΓΙΟ ΑΟΕΑΑΑΟΙ ΑΑΓΕ ΟΑΓΑΟΕΑΕΑΑΓΙ ΟΑΓΑΕΟ ΘΟΑΘΟΕΕΑ.
 ΑΑΓΑΟΑΕΘΟΕ ΘΟΙ ΕΘΟΑΟΘΟΑ ΑΑΑΑΓΑΑΑΑΕΓΙ ΑΑΟ ΟΒΑΑΟ ΙΘΑΟΑΟΕΘΕ-
 ΟΑΙΡΑΑΟΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ ΑΑΓΑαΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑΕΕ ΙΟΑΑΓΙ ΑΑΕΟ ΙΟΥΑΓ ΑΑΟ
 ΑΑ ΟΑΑΑΑΙ ΓΙ ΟΙΕΟ ΙΙΘΙΑΑΑΑΕΟ ΘΑΘΕΓΙ ΑΥΕ ΑΘΕΕ ΟΑΙΕαΑΑΑΑΥ ΑΟ

ΑΑ×ΕΘΟΕΘΑΑΘΕΑ, ΟΙ ΑΑΘΑΥ “ΙΘΑΘΑΘΕΘΕ-ΘΑΙΡΑΑΘΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΘ
ΥΑΘΑαΑΑ” ΘΑΘΑΘΕΑΑΕΙΘ ΕΑΓΙ ΙΕΘ ΙΑ-9 ΙΘαΕΕΘ ΙΑ-2 ΘΘΙΘΘΕΘ ΘΕΘΑΑΕ
ΒΕΓΑΑΑΑΑΑΑΘΕ ΙΕΕΕΑΑΘΕΕ ΙΘΑΘΑΘΕΘΕ-ΘΑΙΡΑΑΘΙ ΥΙ ΙΕΘΡΕΑΑ
ΥΑΘΑΘΑΑΘΕΥΙ ΙΙ ΘΑΙΘΑΘΕΕΘ ΑΘΡΑΓΑΕΘ ΑΑΘΑΥΑ. ΙΙ ΒΓΑΕΑ ΥΑΑΓΑΑΕΕ,
ΑΓΕΘ ΘΑΒΕΓΑΑΥΓΑΑΓΙ ΘΘΑΘΘΕΕΑ ΑΑΓΙ ΕΒΑΑΑΘ ΕΑΓΙ ΙΕΘ ΑΑΘΥΑΑΑΑΘ ΑΑ
Θ×ΕΑΑΑΓΙΘΕΕΕ ΘΕΘΑΑΕΘ ΑΑΑΕΑΑΘΘΘ ΘΑΑΑΕΘΑΑΑΘ. ΙΑΕΕ ΑΘΘΕΕ,
ΘΑΑΑΓΙ ΙΙ ΘΙΑΥΕ “ΑΓ” ΕΑΥΘΕΘΕΘ ΑΘΑΘΑΑΓΙ ΑΑ αΑΕΘ ΑΘ ΥΑΘΥΕΘ
ΙΘΑΘΑΘΕΘΕ-ΘΑΙΡΑΑΘΙ ΙΘΑΑΓΙΘ, ΘΙ ΙΙ ΙΙ ΘΙΑ ΥΑΓΑΑΓΙ ΘΥΕΥ ΑΑΓΑΘΘΙΘ
ΑΑ ΑΑΓΙ ΕΥΑΓΙΘ ΕΘΑ, ΘΙ ΑΓ ΘΥ ΑΘ ΑΥΑΘ αΑΑΑΑ.

II

1. ΡΕΘΕΕΑΑΕ ΕΙ ΙΘΘΕΘΘΥΕΘΘΕ ΘΘΕΓΥΕΘΑΑΕ ΑΑΓΑΘΕΘΙ ΑΑΑΑΓ
ΙΕΕΕΑΓΑΑ ΕΙ ΙΘΘΕΘΘΥΕΘΘΕ ΥΕΓΑΑΘΘΘ, ΕΓΑΑΘΙΘΘΕΑΑ, ΑΑΓΘΑΕΥΑΘΑΑΓ
ΘΑαΑΕΓΒΕ×ΙΘ ΑΑΓΑΕΕΑΘΑΑΕΘ ΡΕΘΕΕΑΑ ΓΕΓΑΘΕΘΕΑΑΑΑΘ. ΕΙ ΓΕΘΑΘΘΕΕ
ΑΑΑΑΕΘ ΑΑΑΒΥΑΑΘΕΘΑΘ, ΘΑΕΙ ΙΘΘΕΘΘΥΕΓΙ ΘΑΘΑΘΘΕΕΓΙ ΑΑΕΑΑΘΘΕΕΑ
ΘΙ ΑΓ ΘΥ ΕΙ ΙΘΘΕΘΘΥΕΘΘΕ ΥΑΘΑΑΓΘΕΘ ΑΑΑΘΕΑΑΑ, ΕΘΑ ΘΑΑΑΑΓ ΙΙ ΘΙΑ
ΑΑΑΑΓΑΕΕΑΓΙΘ ΑΑ ΥΑΑ×ΑΘΙΘ ΕΙ ΙΘΘΕΘΘΥΕΘΘΕ ΡΕΘΕΕΑΑΕ ΘΘΕΓΥΕΘΑΑΕΘ
ΕΙ ΙΘΘΘΘΘΥΕ, ΘΑΕΑ ΑΘ ΙΙ ΘΙΑΑΕ, ΑΑΓΑΘΘΑΑΕΘ ΥΑΑΑΑΑΑ, ΑΘ
ΑΑΥΕΕΑΓΑΓ ΙΕΕΕΑΓΑΑ ΕΙ ΙΘΘΕΘΘΥΕΑΥΕ ΑΑΕΑΑΕΕΘΒΕΓΑΑΘΕ
ΥΕΘΑΑΘΕΑΑΑΕΑ ΒΑΘΘΕΑΘ. ΙαΓ ΕΓ Α ΑΘΑ ΓΕΕΥΒΑΑΑ ΕΙ ΙΘΘΕΘΘΥΕΘΘ
ΙΙ ΘΙΕΘ ΘΘΘΕΕ ΑΑΓΑΘΘΑΑΑ, ΘΑΥ ΕΑΑΕΘ ΙαΘΕΑ αΑΕΘ ΘΒΥΓΑΘ
ΕΙ ΓΕΘΑΘΘΕΕ ΘΑΑΑΑΓ ΙΙ ΘΙΕΘ ΕΙ ΙΘΘΕΘΘΥΕΘΘΙ ΑΕΘ ΘΒΙΘ ΥΑ×ΑΘΑΑΑΘ.

2. ΑΑΓΙ ΕΘΑΘΘΕΘΕ ΑΑ ΘΑΙΘΘΕΕΑΑΘΕΑΕ ΘΑαΑΕΓΒΕ×ΙΘ
ΘΘΕΓΥΕΘΑΑΕ ΘΙ ΓΕΥΑΓΑΕΓΙ ΑΑΓΑΘΕΑ ΕΙ ΙΘΘΕΘΘΥΕΘΘ ΘΘΕΓΥΕΘΑΑΘ ΥΙ ΘΘΕ.
ΕΘΓΕ ΘΘΑΘΘΕΘΘΕΑΑ ΥΑΑΕΑ ΕΙ ΙΘΘΕΘΘΥΕΘΘΕ ΙΙ ΘΙΕΘ, ΙΑΕ ΥΙ ΘΘΕ
ΑΑΓΑΘΥΑΓΕ ΕΙ ΙΘΘΕΘΘΥΕΘΘΕ ΘΘΕΓΥΕΘΑΑΕΘ ΘΑ×ΘΡΑΑΕΘ ΒΑΘΙΓΑΑΑΑΓΑΓ.
ΑΓ ΘΘΕΓΥΕΘΑΑΘ ΑΥΘΑΓΙ ΑΑ ΙΕΕΕΑΓΑΑ ΕΙ ΙΘΘΕΘΘΥΕΘΘΕ ΒΥΓΑΑ.
ΑΓΑΘΕΑΓ, ΕΘΓΕ ΑΑΕΑΑΑΘΕΑΑΑΓ αΑΕΕΘΘ×ΕΑΑΑΘ, ΥΑΕΑΥΘΑΓΙΘ
ΕΙ ΙΘΘΕΘΘΥΕΘΘΕ ΒΥΓΑΕΕ, ΘΑΥ ΑΘΕΕΘΑΓΙΘ ΕΓΑΘ, ΘΙ Ι
αΑΕΕΘΘ×ΘΕΑΑΕΘ ΑΘΥ ΑΘΕ ΥΘΙΘ ΑΘΑ ΑΘΑΘ Θ×ΕΑΑΑ, ΕΓΙΘΑΑΓΙΘ
ΙαΓ ΕΓ Α ΓΕΑΓΥΑΒΙ ΓΕΕΓΑΕΘ, ΘΙ ΕΕΘΕΘΘΕ ΑΘΥΕΑΑΕΓΙ ΑΕΘ ΑΓ ΘΑΑΑ
ΙΙ ΘΕΑΑΥΕΘ ΘΑ×ΘΡΑΑΕΑΑ. αΑΕΕΘΘ×ΕΑΑΑ ΘΓΑΑ ΑΥΘΑΓΙ ΑΓ ΑΑΘ
ΕΙ ΙΘΘΕΘΘΥΕΑΘ, ΕΑΓΙ ΙΘ ΑΑ ΙΕΕΕΑΓΑΑ ΘΑΙΘΘΕΑΕΘ. ΙαΓ ΕΓ Α ΑΘΑ
ΕΘΓΑΑΑ ΘΑΙΘΘΕΕΑΓΕ ΙΑΘΕΒΑΘΘΕΑΕ, ΘΙ ΓΕΘ ΑΑΘΑΥΑΥ ΑΑΘ
ΥΑΑΑΑΑΑ ΑΑΓΙ ΕΘΑΘΘΕΘΕ ΑΑ ΘΑΙΘΘΕΕΑΑΘΕΑΕ ΘΑαΑΕΓΒΕ×ΙΘ.

3. ΡΕΘΕΕΑΑΕ ΕΙ ΙΘΘΕΘΘΥΕΘΘΕ ΘΘΕΓΥΕΘΑΑΕ ΒΑΘΙΓΑΑΑΑΓΑΓ
ΑΑΑΓΕΑΓΕΘ ΥΕΘΘΑΑΕΘ ΑΑΥΑΕΘ ΘΑΙΘΘΕΕΑΑΘΕΑ ΑΑΘΑΓΘΕΑΘ. ΑΑΑΓΕΑΓΕΘ
ΥΕΘΘΑΑΑ ΑΑ ΘΕΘΙ ΑΓΘΕΕ ΕΑΑΕΘΘ×ΕΑΑΑ ΕΕ ΓΕΘ ΡΕΘΕΕΑΑ Θ×ΕΑΑΑΑΥΕ,
ΙΑΕ ΑΑΑΕΑΑΘΘΘ ΑΑΥΑΑΘΑ ΑΑ ΘΘΘΕΑΑ ΑΑΓΑΓΙ ΘΥΕΑΕΑΑΑΥΕ
ΑΑΓΙ ΕαΑΘΑΑΑ. ΑΓΕΘΙ ΑΓ Θ×ΕΑΑΑΑΥΕ ΘΑαΑΕΓΒΕ×ΙΘ ΑΘΑΕΑΓΑΑΓΙ ΓΕΑΘΕ,
ΑΑΑΑΓΑΘΑΑΘΕΕ ΥΑΘΑΑΑ αΑΕΥΙ ΘΘ ΑΑΑΓΕΑΓΕΘ ΥΕΘΘΑΑΑΘΑΥ.

ΑΙ ΑΑΑΑ, ΡΕΘΕΑΑΕ ΟΧΕΑΑΑΕ ΑΑΕΑΑΟΕΑΑΟ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙΟ, ΟΘΟΙΤΑΕΥΙΟ ΟΙ ΑΑΕΕ ΑΑΙΤΕΙΤΕΟ ΔΕΟΙ ΑΙΟΕΕ ΕΑΕΟΟΧΕΑΕΟ ΟΟΕΕ ΕΑΕΕΟΑΕΕΕΑΥΕΟ ΟΑΟΡΕΑΑΕΙΤΑ, ΟΑΥ, ΔΕΟΑΕ ΘΕΑΕ, ΙΙΕΕΑΙ ΑΟ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙΟ ΟΕΧΟΕΑΕΑΟ ΑΑ ΑΙΤΕΟΑΑΟ ΟΧΕΑΑΟΥΕ ΟΑΟΑΕΟΑ ΑΑ ΟΑΟΕΕΟΑΕΟ ΧΑΟΑΕΑΕΟ ΑΑΑΑΙΤΕΟΑΟ. ΑΙ ΕΑΕΟΑΕΟΕΟΕ, ΟΙΤΕΟΑΙΤΕΙ ΑΑΙΤΑΟ ΑΑΟΑΙΤΕΑΟ ΒΑΟΙΤ ΑΑΑΑΙΟ ΑΑΙΤΕΟΑΕΟΕΕ ΑΑ ΟΑΙΤΟΕΕΑΟΕΑΕ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙΟ ΟΘΟΙΤΑΕΙΤΙ ΧΑΕΕ ΙΙ ΟΙΑ-ΘΟΕΙΥΕΔΑΕ, ΟΙΤΕΑΕΥ ΑΑΙΤΑΕΥΟΑΑΑΙ ΑΑΕΕΟΟΧΕΑΕΟ ΑΑΙΤΕΙΤΕΑΙ ΟΘΕΑΟΕΙΤΕΟ ΟΕΙΤΑΟΟΟ. ΕΑΟΡΙ Α: "ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΑΑΕΕΟΟΧΕΑΑ ΑΙ ΟΥΕΑΕΑΑΑ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΕΕ ΑΑΑΑΙΤΕΕ ΧΑΟΑΕΑΟΥΕ" (ΙΑ-5 ΙΟΑΕΕΟ ΔΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕ); "ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΥΙΤΑΟ ΑΑ ΕΥΑΑΟ ΑΑΙΤΕΙΤΕΟ ΟΑΥΙ ΑΑΕΕΑΙ Α ΑΥΕΑΟΑΟΕ ΟΧΕΑΑΑΟΑ ΑΑ ΕΑΕΟΟΧΕΑΑΑΟ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΒΑΟΟΑΕ ΑΑ ΟΑΙΤΑΟ ΑΑΙΤΕΙΤΟΟ ΟΕΟΑΟΕΑΑΑΟ. ΑΑΕΕΟΟΧΕΑΕΟ ΑΑΙ ΑΙ ΟΥΕΑΕΑΕΟΑΟ ΑΑΕΑΕ ΑΑ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΟΑΕΥΟΑΟΕΕ ΑΟΕΑΙ ΑΙ ΟΧΕΑΑΑΕΕΑ ΑΑ ΕΑΕΟΟΧΕΑΑΑΕΕ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΟΥΟΑΕΙΤΑ ΙΙΘΙΑΑΕ ΟΑΙΤΟΕΕΕΕ" (ΙΟΑ.7).

4. ΔΕΟΑΑΕ ΥΑΙ ΑΟΑΑΕΟ ΑΑΕΥΟΑΟΑΑΕΙΤΑΕΟ ΟΧΕΑΑΑ ΑΟΕ-ΑΟΕΕ ΟΙΤΕΟΑΙΤΕΙ ΑΑΙΤΑΟΕ ΡΕΘΕΑΑΕ ΟΧΕΑΑΑ. ΙΕΟΕ ΕΙΤΕΟΑΟΟΕΕ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΑΑΟΑΙΤΕΑ ΑΟΑΟΕΕΑ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΙΑ-20 ΙΟΑΕΥΕ.

ΔΕΟΑΑΕ ΥΑΙ ΑΟΑΑΕΟ ΑΑΕΥΟΑΟΑΑΕΙΤΑΕΟ ΟΧΕΑΑΕΟ ΧΑΟΑΕΑΟΥΕ ΔΕΟΑΑΕ ΟΘΟΙΤΑΕΥΙ ΧΕΕΕ ΑΟΕΑΙ ΧΕΕΕΟΟΕ ΑΑ ΙΙΟΑΕΟΟΕ ΑΑΕΥΟΑΟΑΑΕΙΤΑΕΟ, ΟΑΑΕΕΟ, ΔΕΟΑΑΕ ΙΙΤΑΥΑΙΑΑΕΟ, ΟΑΥΑΙ ΑΟΑΑΕΕΟ, Ι ΑΑΑΕΟΑ ΑΑ ΟΑΟΙ ΑΟΕΑΕ ΥΑΙ ΑΟΑΑΕΟ ΟΑΕΑΟΙΤΕΙΤΑΕΟ, ΙΕΙΤ ΒΑΟΕΟ ΑΑ ΟΑΟΑΕΑΧΙΤΙ ΟΑΟΑΟΕΟ ΟΑΕΑΟΙΤΕΙΤΑΕΟ ΑΑΕΥΟΑΟΑΑΕΙΤΑΕΟ ΟΧΕΑΑΑΕΕ. ΑΑΙΤΔΕΟΙ ΑΑΑΟ ΟΑ ΔΕΟΑΑΕ ΥΑΙ ΑΟΑΑΕΟ ΑΑΕΥΟΑΟΑΑΕΙΤΑΕΟ ΟΧΕΑΑΕΟ ΑΟΟΟ, ΕΕΕΙ ΑΟΕΕ ΙΑΕΑΙΤΕ, ΕΙΤΑΑΟΙ ΟΕΑΑ, ΑΑΙΤ ΟΕΕΑΑΑΕΕ ΟΕΙΤΑΟΟΟΕΟ ΙΑΟΑΟΑΑΕΕΑ.

ΑΙ ΑΑΑΑ, ΔΕΟΑΑΕ ΥΑΙ ΑΟΑΑΑ ΑΟΕΕΟΑΙΤΑΟ ΕΙΤΑΕΑΕΑΕΟ ΥΑΙ ΑΟΑΑΕΟΑ ΑΑ ΑΑΙΤΕΑΟΑΑΕΟ ΕΑΟΡΙ ΟΧΑΟΙΟ. ΟΧΕΑΑ ΔΕΟΑΑ ΥΑΙ ΑΟΑΑΑΕΑ ΕΕ, ΑΟΕΕ ΙΑΘΕΑ, ΙΕΥΙΤΑΟ ΕΙΤΑΕΑΕΑΕΟ ΟΑΟΡΕΑΑΕΙΤΑΑΟ, ΔΕΟΑΑΑ, ΟΑΕΟΕΑΟΕ ΟΑΑΑΟΕΑΕΟΑΙΤΑΟ, ΑΑΙΤ ΟΕΕΑΑΕΑΑ ΟΑΘΙΤΑΟ ΑΑ ΑΑΙΤΑΕΕΑΟΙΟ ΕΑΕΟΕ ΕΑΟΡΙ ΥΑΙ ΑΟΑΑΑ, ΑΙ ΕΙΤ, ΙΑΙ ΟΑ ΙΑΘΕΑ, ΕΥΙΟ ΑΑΥΟΕΕ ΑΑ ΟΘΟΙΤΑΕΥΙ ΧΕΕΕ ΙΕΟ ΕΑΟΡΙ ΟΧΑΟΙ ΟΕ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙΟ, ΕΟΑΑΑ ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΙΑΑΕΟΙΤΑΟΕ ΟΑΑΑ ΔΕΟΑΑΕΟ ΟΑΟΑΕΟΑΑΙ. ΟΑΟΑΑΙΤΕΟΑΑ, ΔΕΟΑΑΕ ΥΑΙ ΑΟΑΑΕΟ ΑΑΕΥΟΑΟΑΑΕΙΤΑΕΟ ΟΧΕΑΑΑ ΟΘΟΙΤΑΕΥΙ ΧΟ ΔΕΟΙ ΑΙΤΑΕΟ ΕΑΕΟΟΧΑΕ ΑΑΙΤΕΑΟΑΑΑΟ, ΟΑΑΑΑΙ ΟΑΥΟΑΕΑΑΟ ΑΡΕΑΑΟ ΙΑΟ, ΕΑΟΡΙ ΟΧΑΟΙ ΟΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙΤΑΕΟ ΟΑΟΑΕΟΑ ΑΑ ΟΟΑΑΥΑΕΟΑΑΑΙ ΕΑΕΟΟΧΑΕ ΔΕΟΙ ΑΑΑΟΥΕ ΙΙ ΑΑΑΕΙΤΟ ΕΙΧΙ ΟΙΑΥΕΕΟ, ΙΙ ΟΑΕΟΑΑΑΕΟΑ ΑΑ ΟΕΑΑΑΑΑΕΕΑΑΑΕΟ ΑΑΥΑΕΑ-ΑΑΕΕΑΟΑΑΑ.

ΔΕΟΑΑΕ ΥΑΙ ΑΟΑΑΕΟ ΑΑΕΥΟΑΟΑΑΕΙΤΑΕΟ ΟΧΕΑΑΑ ΟΘΟΙΤΑΕΥΙ ΧΟ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΑΙΑΑΑ ΙΟΑΕΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΑΟΕΕ

ΟΑΔΑΕΙΒΕΧΙΟ ΟΑΟΑΑΙΕΟΕ ΑΑΕΑΑΟΕΑΑΑΕ: ΑΟΕΕ ΙαΟΕΑ, ΑΟΟΑΙ ΑΟ
ΟΑΔΑΕΙΒΕΧΙΟ ΔΙΛΕΟΕΟΟΕ ΑΑΕΑΑΟΕΑΑΑ, ΟΛΟΟΓΑΕΥΙΟ ΔΕΟΑΕ
ΥΑΙ ΑΟΑΑΕΟ ΔΑΟΕΑΕΟΥΑΙΑ ΑΑ ΑΙ ΟΧΕΑΑΕΕ ΑΧΑΘΟΕΑΙΕ ΟΑΟΑΑΕΙ ΑΑ,
ΟΑΥ, ΔΕΟΑΕ ΟΕΑΥΕ, ΑΟΕΕΟΑΙ ΑΟ ΔΕΟΙ ΑΓΑΕΟ ΕΑΑΕΟΧΑΕΕ
ΑΑΓΑΕΕΑΟΑΕΟ ΔΑΕΟΥΑΙΟΕΑΕΕ ΑΑΟΑΙ ΑΑΑΕΟ, ΟΑΕΥΟΑΑΑΕΟ
ΟΑΟΕΑΑΕΥΙ ΧΑΟ, ΑΥΕΑΑΕΑΟ. ΙΑΙ ΟΑ ΙαΟΕΑ, ΟΑΔΑΕΙΒΕΧΙΟ ΑΘΑΟ
ΓΑΑΟΕΟΟΕ ΑΑΕΑΑΟΕΑΑΑ, ΑΟ ΟΑΟΕΙΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΙΑ-20
ΙΟΑΕΕΕ ΑΑΥΟΕΕ ΟΧΕΑΑΑΕΕ ΟΑΟΑΑΕΙ ΑΑΥΕ ΑΑ, ΟΑΟΑΑΙΕΟΑΑ,
ΟΛΟΟΓΑΕΥΙΟ ΔΕΟΙ ΑΓΑΕΟ ΑΑΥΑΑ, ΙΕΟ ΔΕΟΑΑ ΥΑΙ ΑΟΑΑΑΥΕ
ΟΑΔΑΕΙΒΕΧΙ ΔΑΕΕΟΟΧΕΑΕΟ ΙΟΑΑΙ ΑΑΕΟ ΑΙ ΕΑΙ ΑΓΑΑΙ ΑΕΟ ΔΕΟΑΕΟ
ΙαΟΕΑΑΙ ΕΑΕΕΓΑΑΟΟΕ ΟΑΟΑΕΟΑΑΑΙ.

ΙΕΥΑΓΑΙ ΑΕΕΑΕΑ, ΟΙ ΔΕΟΑΕ ΥΑΙ ΑΟΑΑΕΟ ΧΑΟΕΙ ΑΑ
ΙΟΑΑΕΙ ΙαΟΕΑΕ ΟΕΓΑΑΟΟΕΑΑΙ ΑΑΙ ΙΑΕΓΑΟΑ, ΟΑΟΡΕΑΑΑΕΕΑ ΙΕΟΕ ΛΟΟΟΕ
ΑΑ ΑΙ ΙΒΟΟΑΕ ΑΑΓΑΟΟΑΑ. ΑΑΓΑΕΑΙΕΟ ΟΧΕΑΑΑΕΑ ΑΑΟΙ ΔΟΕΕ
ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ Υ, ΟΙ ΙΕΕΟ ΔΟΑΘΟΕΕΑ ΑΙ ΟΧΑΟΙ ΟΕ ΡΑΕΑ ΙΑΕΑΑΟΕΑ,
ΑΟΑΑΟΕ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑΥΕ ΙΕΟΕΕΑΑΟ ΑΙ ΟΧΕΑΑΕΟ ΟΟΟΕΕ
ΑΑΓΑΟΟΑΑΕΟ ΟΑΟΡΕΑΑΕΙ ΑΑΕΑ. "ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΑΟ ΕΑΕΕΟ
ΟΑΟΡΕΑΑΕΑΑ ΑΙ ΑΟΥΕΕΑΕΑΑ, ΑΙ ΙΒΟΟΑΑΑΑ ΑΑΓΑΟΑΟΙΟ "ΔΕΟΑΕ
ΥΑΙ ΑΟΑΑΕΟ" ΕΙ ΓΥΑΧΥΕΑ" (ΓΕΓΥΕ ΑΑΟΑΓΕΕΟ ΒΕΓΑΑΥΓΑΑ, 1992 ΒΕΕΟ
16 ΑΑΕΑΓΑΟΕ, 29-Α ΔΟΙΘΟΕ).

5. ΙΙ ΥΑΙΟΕ ΑΑΑΑΥΕ ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙΟ ΑΙ ΥΑΓΑΟ
ΑΟΥ ΒΑΟΙ ΑΑΑΑΙΟ ΔΕΟΑΕ ΥΑΙ ΑΟΑΑΕΟ ΔΑΕΟΥΑΟΔΑΑΕΙ ΑΕΟ ΟΧΕΑΑΕΟ
ΟΟΟΕΕ ΑΑΓΑΟΟΑΑ. ΕΓΑΑΑΟΙ ΟΕΑΑ, ΑΙ ΟΑΟΑΟΥΑΕΙ ΙΙ ΕΑΙ ΑΓΕΟ
ΟΒΑΥΕΧΕΕΟΟΙ ΑΑ ΙΑΑΙ ΙΑΟΑΙ ΑΟ ΕΓΑΥΕ, ΟΙ ΟΑΑΑΙ ΑΟΕΟ ΑΟΑ ΕΑΑΑ
ΕΙ ΙΕΟΑΟΟΕΕ ΙΙ ΟΙΕΟ ΟΑΘΟΕΟ, ΙΕΟΕ ΥΑΕΕΑΟΕΕ ΑΑΟΕΑΑΕΟ ΑΙ
ΔΕΟΙ ΑΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΑΟΕΑΙ ΙΕΓΑΟΕΑΑΑ, ΑΟΑΓΑΑ ΙΙ ΟΙΕΟ ΑΟΓΑΙ ΑΑΓΑΑ,
ΙΕΟΕ ΑΟΑΑΟΕΑΑΑΟΙ ΑΑΓΕ ΒΑΕΕΕΔΑΕΟ ΑΕΑΑΕΙ ΑΑ.

ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΟΑΕΥΟΑΟΕΕΑ ΟΑΟΑΟΥΑΕΙ
ΙΙ ΕΑΙ ΑΓΕΕ. ΕΟ ΟΧΕΑΑΑΙ ΟΕΕΕΑ ΑΑ ΑΑΕΑΑΟΕΕΥ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ
ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ, ΕΟΑ ΟΑΑΑΙ ΙΙ ΟΙΕΟ ΟΑΟΑΑΙΕΟΕ ΑΑΟΕΑΑΑΕ
ΑΑΑΓΑΕΕΕΙΟ, ΑΑΓΑΟΟΙΟ ΑΑ ΟΑΑΧΑΟΙΟ ΙΑΙ ΕΙ Α ΑΑΕΟ ΟΑΑΓΕΟ
ΧΑΟΕΑΑΥΕ. ΑΓΕΟΙ, ΑΙ ΟΑΓΕΑΑΑΑΥΕ, ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΟΓΑΑ
ΕΓΟΔΑΕΙΟ ΙΑΙ ΕΙ Α ΟΑΟΑΕΑΧΙ ΙΙ ΑΑ ΟΑΑΑ ΟΑΕΟ ΟΑΘΓΕΕΟΟΕ
ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΕΕ ΒΑΟΙ ΑΑΟΕΕ ΟΑΟΥΙ ΑΕΓΑΕΟ ΟΑΕΑΟΙ ΕΓΑΕΟ
ΔΑΕΟΥΑΟΔΑΑΕΙ ΑΕΟ ΟΧΕΑΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΕ ΑΑΟΑΟΥΑΑ
ΧΑΟΕΑΑΕΑ. ΑΟΑΑΑ, ΔΑΟΟΑΕ ΟΓΑΑ ΑΑΟΥΑΟ ΟΑΓΑΑ ΕΕΕΔΑΑΑΟ: ΟΑ ΑΟΕΟ
ΙΙ ΟΙΕΟ ΑΟΓΑΙ ΑΑΓΑΑ; ΟΓΑΕΟ, ΟΑ ΟΑΓΕΑΑΑΑΑΥΕ ΑΟΕΟ ΑΟΓΑΙ ΑΑΓΕ
ΙΙ ΟΓΑ ΑΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ.

6. ΟΑΟΑΕΑΧΙ ΙΙ ΑΑ ΟΑΑΑ ΟΑΕΟ ΟΑΘΓΕΕΟΟΕ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΕΕ
ΒΑΟΙ ΑΑΟΕΕ ΟΑΟΥΙ ΑΕΓΑΕΟ ΔΑΕΟΥΑΟΔΑΑΕΙ ΑΕΟ ΟΧΕΑΑΕΟ ΧΑΟΕΑΑΥΕ
ΑΑΥΟΕΕΑ ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΛΑΘΟΕ, ΕΟΑ ΒΑΘΕΕΓΑΕΕ ΟΟΕΕΑΟΕΙ ΑΑ

ΟΑΕΑΧΙ ΤΕΟ, ΧΑΘΕΟ, ΕΙΘΑΟΓΑΟΕΟ, ΑΕΑΘΟΟΙ ΤΟΕΕ ΑΑ ΥΑΟΕΑΑΟΕΑΕ
ΧΙ ΟΟΕΟ, ΔΑΕΑΑΟΕΟΑ ΑΑ ΓΑΑΕΟΙΕΑΟΕ ΟΑΑΑ ΟΑΘΙΕΕΟΟΕ ΟΑΥΟΑΕΑΑΕΕ.

ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΓΕΑΓΕ, ΑΙ ΟΑΙΕΑΑΑΑΟΥΕ, ΑΟΕΟ ΑΑΕΥΑΟ ΔΕΟΑΑΟ
ΟΥ ΟΕΟ ΓΑΑΕΟΙΕΑΟΕ ΟΑΥΟΑΕΑΑΕΕ ΟΑΟΑΟΕΟΑ ΑΑ ΤΕΙΤ ΒΑΟΕΟ
ΟΑΟΑΡΕΑΑΕΙ ΑΑ.

ΑΙ ΟΧΕΑΕΟ ΟΑΟΟΓΑΑΕΥΙ ΧΕΟ ΧΑΟΑΕΑΑΟΥΕ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ Ο
ΑΙ ΑΑΑΑΑ ΑΕΟΡΑΕΑΑΑ, ΑΑΑΥΓΙΟ ΟΑΟΑΕΑΧΙ ΓΙ ΑΑ ΟΑΑΑ ΟΑΑΕΟ
ΟΑΘΙΕΕΟΟΕ ΟΑΥΟΑΕΑΑΕΕ ΒΑΟΓΙ ΑΑΟΕΕ ΟΑΟΑΟΑΑΕΟΑ ΑΑ
ΟΑΟΥΙ ΑΕΓΑΑΑΕΟ ΟΕΓΑΑΟΟΟ, ΑΑΟΑΕΑΑ, ΑΑΒΑΟΙ Ο ΕΙ ΤΟΟΙ ΕΕ, ΑΕΟΕΑΙ
ΑΑ ΟΑ ΕΙΘΑΓΙΕΑΙ ΑΕΕ ΟΑΑΑΑ ΑΟΑΕΕ ΟΟΕΕΑΟΕΙ ΑΑΑΕ.

ΕΓΑΑΑΟΙ ΟΕΑΑ, ΑΟ ΟΧΕΑΑΑ ΑΟ ΑΟΕΟ ΑΑΟΙ ΕΟΟΟΟΕ.

7. ΕΙ ΓΕΟΑΟΟΕΕ ΟΧΕΑΕΟ ΑΑΑΕΑΑΟΟΟΕ ΟΑΟΟΓΑΑΕΥΙ ΧΕΕ
ΑΑΑΓΕΑΓΕΟ ΟΕΟΑΑΕΟ ΑΑΥΑΕΟΑΟ, ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ, ΕΓΑΑΑΟΙ ΟΕΑΑ
ΑΑΕΑΑΟΕΕΑ, ΑΑΕΕΑΑΕΕΟΒΕΓΙ Ο ΑΑΓΙ ΕΟΑΟΕΟΕ, ΟΑΙΑΟΕΕΑΑΟΕΑ ΑΑ
ΟΙ ΥΕΑΕΟΟ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ ΟΕ ΑΑΑΓΕΑΓΕΟΑ ΑΑ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ Ο
ΟΟΕΕΑΟΕΑΑΓΙ ΕΕΑΑΑΟΕΑΑΑ. ΑΓΕΟΓΙ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΓΑΑ ΟΓΑΑ ΟΑΕΘΓΑΟ
ΟΙ ΥΕΑΕΟΟΕ ΕΑΓΑΥΑΓΙ ΑΟΑΑΕΟ ΑΕΟΑΒΟΥΙ ΑΕΟΑ ΑΑ ΟΑΓΑΟΥΟΓΑΑΕΟ
ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΕΕ, ΕΟΓΑ ΕΙ ΟΑΑΕΑΑΑΟΕΓΙ ΔΕΟΓΑΕΕ, ΟΓΙ ΑΑΥΟΕΕ
ΕΟΓΑΑΑ ΕΕΕΓΑΟΕΕ ΔΕΟΓΑΓΑΑΕΟ ΕΑΕΕΓΙ ΧΑΑΓΑΑ.

“ΕΑΓΑΓΑΑΟΙ ΑΑ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ Ο ΟΑΑΕΕΟΟΓΑΕΟ ΑΟΕ-ΑΟΕ
ΟΓΓΕΟΑΓΑΕΓΑΓΑΟ ΔΕΟΓΑΑΟ ΒΑΟΓΙ ΑΑΑΑΓΟ ΕΑΟΡΓΙ ΑΑ ΟΑΑΟΙ
ΕΙΘΑΟΑΟΑΑΟ ΟΥ ΟΕΟ ΔΟΕΓΙ ΔΕΟΑΟΑΑΕΟ ΟΒΓ ΟΑΑ ΑΑ ΟΑΙΑΟΕΕΕΑΓΑΑ
ΑΑΓΑΑΕΥΑΟΑ, ΑΑΕΕΟΟΧΕΑΑΕΟΑ ΑΑ ΑΑΑΓΕΑΓΕΟ ΟΟΕΕΑΟΕΓΑΕΟ
ΑΓΓΕΑΟΟΕΑΑ ΑΑΑΑΕΑΓΟΑΑΟΕΕ ΟΕΟΟΑΓΕΟ ΟΑΘΓΑ. ΑΟ, ΔΕΟΑΑΕ ΟΕΑΟΥΕ,
ΑΑΓΙ ΑΑΟΟΕΑΑΟ ΔΓΑΑΟ ΟΥ ΑΑΕΕ ΕΙ ΓΕΟΑΟΟΕΕ ΟΧΕΑΕΟ ΟΕΓΑΑΟΟΕΟΑ
ΑΑ ΧΑΟΑΕΑΑΕΟ ΑΑΑΕΑΑΟΟΟ ΟΑΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΓΑΑ ΑΑΓΑΑΕΥΑΟΑΟΥΕ” (2007
ΒΕΕΟ 2 ΕΑΕΕΟΕΟ 1 1/2/384 ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ ΟΑΘΓΑΕΑ “ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΙ Ο
ΓΓΙ ΘΑΕΑΘΑΑΕ - ΑΑΑΕΕ ΑΕΓΑΕΑΕΥΑΕΕΕ, ΟΑΟΕΑΕ ΑΑΑΟΑΡΑ ΑΑ ΓΑΕΕ
ΑΑΕΑΕΕΥΑΕΕΕ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΙ Ο ΔΑΟΕΑΓΑΓΕΟ ΒΕΓΑΑΟΥΓΑΑ”).

ΠΕΟΕΕΑΑΕ ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΕΟΟΕ ΔΟΕΓΥΕΔΑΑΕ ΑΟΕΓΑΕΟΑΑ ΓΓΕΑΓΑ ΑΟ
ΑΑΓΙ ΕΟΑΟΕΟΕΕ ΑΑ ΟΑΙΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ Ο ΑΟΟΑΓΙ ΑΕΟΕΑΕΟ
ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕ ΟΓΑΓΙ ΟΥ ΕΑΟΡΓΙ, ΕΟΑ ΟΑΑΟΙ ΕΓΟΑΟΑΟΑΑΕΟ
ΟΑΑΕΕΑΥΕΕΟ ΟΑΟΟΓΑΑΕΥΙ ΧΑΟ, ΓΑΕ ΟΥ ΟΕΟ ΑΓΓΕΑΟΕΕ,
ΕΑΓΑΓΕΓΑΕΟ ΑΑ ΔΟΓΙ ΔΓΟΥΕΟΕΕ ΑΑΕΑΓΕΟ ΑΑΥΑΑΟ.

8. ΑΟΑΑΟΕΕ ΠΕΟΕΕΑΑΕ ΟΧΕΑΕΟ ΓΟΑΑΑΟΑΑ, ΔΕΟΑΑΕ ΥΑΓΑ ΑΟΑΑΕΟ
ΑΕΟΑΟΑΑΑΕΓΑΕΟ ΟΧΕΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΑΥ ΕΑΑΑΑ ΕΙ ΤΟΟΕΟΟΥΕΕΕ ΑΟΕΟ
ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕ, ΑΓΑΟΕΑΓ ΕΙ ΓΕΟΑΟΟΕΑΑΑ ΑΑΑΑΑΓΕΕΕ
ΟΑΑΕΙΒΕΧΙ Ο ΓΑΟΕΑΓ ΟΧΕΑΑΟΥΕ ΟΑΟΑΑΕΟ ΑΑΟΑΥΑΑΕ ΧΑΟΑΕΑΑΕ.

ΕΓΑΕΑΕΑΕΟ ΔΕΟΑΑΕ ΥΑΓΑ ΑΟΑΑΕΟ ΑΕΟΑΟΑΑΑΕΓΑΕΟ ΟΧΕΑΕΟ
ΑΑΓΑΑΕΟΕΟΑΑΕΕ ΓΓΕΥΑΓΑΕΓΑΑΓ ΟΑΕΥΟΑΑΑΟ ΒΑΟΓΙ ΑΑΑΑΓΟ
ΟΑΟΑΕΑΧΙ ΓΙ ΑΑ ΟΑΑΑ ΟΑΑΕΟ ΟΑΘΙΕΕΟΟΕ ΟΑΥΟΑΕΑΑΑΑΕΕ ΒΑΟΓΙ ΑΑΟΕΕ
ΟΑΟΥΙ ΑΕΓΑΑΕΟ ΑΕΟΑΟΑΑΑΕΓΑΕΟ ΟΧΕΑΑΟΥΕ ΟΑΟΑΑΑ.

ΑΟ Ο×ΕΑΑΑ, ΑΟΕ-ΑΟΕΕ ΕΑΑΕΟΑΥΕΙΤΑ ΕΙ Ο×ΕΑΑΑΑΟ ΟΙ ΟΕΟ,
ΟΙ ΙΑΕΕΑ ΟΕΙΑΑΟΟΕΟ ΑΑΙΟΑΕΥΑΟΕΟΑΟ, ΔΑΕΕΟΟ×ΕΑΑΑ ΑΑΙΤΕΟΑΟΕΟΕΕ
ΑΑ ΔΙ ΕΕΥΕΟΟΕ ΟΑΔΑΕΙΒΕ×Ι ΑΑΕΟ ΑΕΥΑΑΟΑΑ ΑΑΑΕΟ.

ΑΕΙ ΑΑΑΑΑ, ΑΑΑΙΕΑΙΑΑΕΑ ×ΑΟΟΕΕ ΑΑΕΑΕΟΑΑΑΑ ΔΙ ΕΕΥΕΟΟΕ
ΟΑΔΑΕΙΒΕ×Ι ΟΕΑΕΟΑΑ ΑΑΙΔΑΑΟΕΑΕΑΑΑΕΕ. ΕΙΤΑΑΟΙ ΟΕΑΑ, ΘΑΑΥΙΕΟ
ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΒΥΙ ΑΕΟ, ΟΑΔΑΕΙΒΕ×Ι ΑΑ ΑΟΙ ΑΙΟΕΕ
ΟΑ×ΟΕΔΑΙ ΑΑΕΟ, ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΒΑΟΟΕΑΕΟ ΑΑΥΑΑ, ΑΑΙΤΑΟΕΕΟ
ΕΑΑΕΑΑΙ ΑΥΕΕΑΑΑ, ΟΑΥ ΟΑΑΙ ΕΙΤΙ ΔΑΙΤΕ ΑΙΟΑΟΟΑΑΑ ΑΑΑΙΕΑΙΕΑ
Ο×ΕΑΑΑΑΕΟ Α×ΑΘΟΟΟ ΑΑΥΑΑΟ, ΑΑΙΤΕΟΑΟΕΟΕΕ ΑΑ ΟΑΙΤΑΟΕΕΑΟΕΑΕ
ΟΑΔΑΕΙΒΕ×Ι Ο ΑΑΕΑΑΑΟΕΑΑΑΑ. ΑΕΟΟΑΑ ΑΙ ΟΑΔΑΟΙ ΕΙΟΑΟΑΟΑΕΟ
ΟΑΕΟΙΤΑΕΥΙ ×ΑΟ ΑΙΟΑΟΟΑΑΑ ΑΑΟΑΔΕΑΑΟΕΕ Ο×ΕΑΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑ.

ΑΙ ΕΑΑΕΟΑΕΟΕΟΕΕ, ΟΑΔΑΟΙ ΕΙΟΑΟΑΟΕΟ ×ΑΟΑΕΑΕ ΑΑΑΑΙΤΕΕΑ
ΑΑΑΙΕΑΙΕΟ Ο×ΕΑΑΑΕΑ ΑΑΟΙ ΔΟΕΕ ΕΙ ΙΑΑΙΥΕΕΟ ΙΑ-8 ΙΟΑΕΕΕΑΥ,
ΟΙ ΙΕΕΟ ΕΑΙΤΑΙΑ, Ο×ΕΑΑΑΟΕ ΟΑΟΑΑΑ ΑΑΟΑΥΑΑΕΑ, ΟΙ ΑΑΟΑΥ ΑΟ
ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕΑ: ΑΑΙΤΕΟΑΟΕΟΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΟΕ ΑΟΙ ΑΙΟΕΕ
ΟΥΕΥΟΙ ΑΑΕΟ, ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΟΕΑΕ ΟΑ×ΟΕΔΑΙ ΑΑΕΟ, ΘΑΑΥΙΕΟ ΑΕΙ ΙΙ ΙΕΕΟΟΕ
ΕΑΕΕΕΑΥΑΙ ΑΕΟ ΕΙΟΑΟΑΟΑΕΟΑΕΑΕΟ, ΟΒΑΟΟΕΑΙ ΑΕΟ ΑΙ ΑΑΙΤΑΟΕΕΟ
ΕΑΑΕΑΑΙ ΑΟΑΥΕΕΑΑΕΑΑ, ΔΑΙΤΟΕΑΕΙ ΑΕΟ ΑΙ ΙΙ ΟΑΕΕΟ ΕΟ ΟΑΑΑΕΑ
Ο×ΕΑΑΑΑΕΟΑ ΑΑ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΑΕΟ ΑΑΟΑΥΑΑΑΑ.

ΑΙ ΡΕΟΕΑΑΕ ΙΕΑΙΤΑΕΟ ×ΑΟΑΕΑΑΟΕ ΟΑΔΑΕΙΒΕ×Ι ΕΑ
ΟΙΟΑΑΕΑΟΙ ΑΕΟ ΔΙ ΑΕΥΕΑ ΙΑΟ-ΙΑΕΕΑΕ ΟΑΑΑΙ ΑΕΕ ΙΟΑΑΑΟΕΑ
ΕΑΙΤΙ ΠΑΑΑΕΙ ΑΑΟΕ Ο×ΕΑΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΕΟ ΑΙΤΙ ΥΑΙΤΑΕΟΑ ΑΑ
ΟΑ×ΟΡΑΕΑΑΕΟ ΟΕΙΑΑΟΟΕΑΙ ΑΑΕΑΑΟΕΟΑΑΕΕ. ΑΙ ΕΑΑΕΟΑΕΟΕΟΕΕ, ΕΑΘΡΙ
ΕΙΟΑΟΑΟΕΟ ΟΑΘΕΟΒΙ ΙΑ ΟΑΔΑΟΙ ΕΙΟΑΟΑΟΕ ΑΑΕΙ ΙΕΟΑΟΑΑΟΕΕΑ
"Ι ΔΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΙΡΑΑΟΙ ΟΑΘΙΕΑΙΤΙ ΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ" ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΑΙΤΙ ΙΕΟ
ΙΑ-2 ΙΟΑΕΥΕ, ΔΙ ΕΙΤΙ ΟΑ×ΟΡΑΕΑΑΕ ΙΙ ΥΑΙΤΟΕΕΑ ΙΑ-8 ΙΟΑΕΥΕ.

9. ΙΑΑΕΟΙΕΑΟΕ ΑΑΙΤΕΟΑΟΕΟΕΕ ΟΑΔΑΕΙΒΕ×Ι Ο ΑΑΕΑΑΑΟΕΑΑΑΑ,
ΙΕΕΥΙ Ο ΟΑΑΕΑ ΟΑΟΡΕΤΙ ΑΙΤΑ, ΟΑΕΑ ΑΥΕΕΑΑΕΙ Ο ΟΑΟΕΙ ΑΟΕΕ
ΟΑ×ΟΕΔΑΑΑΕ, ΟΙ ΙΕΑΑΙΤΑΥ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΑΑΙΤΕΟΑΟΕΟΕΕ ΕΙΟΟΕΟΟΑΑΕΟ
ΑΑΟΟΑΑΕΕΕΑΥΕΑ ΑΑΙΤΕΒΑΕΙ Ι. ΑΙΕΟΙΤΙ ΑΙ ΟΑ×ΟΕΔΑΑΑΕΑΙ
ΑΘΡΙ ΕΕΟΕΑΕΟ, ΟΑΔΑΕΙΒΕ×Ι Ο ΟΙΤΑΑ ΑΘΙ ΙΑΑΟ, ΙΑΕ ΟΙ ΟΕΟ ΕΙΕΟ
ΟΑΟΡΕΑΑΕΙΤΑΑΥ, ΟΙ Ι ΑΑΙΤΑΙ ΟΥΕΑΕΙΤΟ ×ΑΟΟΕΕ ΕΙ ΙΟΟΙ ΕΕ,
ΕΑΑΕΕΑΑΕΕ ΔΕΟΑΑΑΕΑ (ΔΕΟΕΑ ΔΑΟ×ΑΕ) ΟΙ ΙΑΕΕΑΑΑΙΤΑΥ ΑΟ
ΟΑ×ΟΕΔΑΑΑΕ ΙΙ ΙΑΕΙΑΟΑΙ ΑΟ. ΑΟΑΕ ΑΟΙ Ο, ΑΕΟΟΑΑ Ο×ΕΑΑΑΟΕ ΟΑΟΑΕΟ
×ΑΟΟΕΕ ΔΑΟΕΑΕΕ ΟΑΕΟΙΤΑΕΥΙ ×Ο ΟΑΔΑΟΙ ΕΙΟΑΟΑΟΕΟ ΑΑΥΑΕΟ
Α×ΑΘΟΟΟΙ ΑΑΟ.

ΑΟΙΤΑΟΕΑΕΑ, ΟΙ Ι ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΕ ΑΑΟ ΕΟΤΑΑΑ
ΟΑΕΟΙΤΑΕΥΙ ×ΕΕΕ ΕΙ ΔΕΟΕΑ ΕΙ ΙΕΟΑΟΟΕΕ Ο×ΕΑΑΕΟ
ΔΑΕΟΑΟΑΑΕΙΤΑΑ, ΟΙ Ι ΕΑΑΕΥ ΔΑΕΥΙ ×ΑΙ ΑΙ ΟΑ×ΟΕΔΑΟ ΟΘΙΕΑΙ
ΘΑΑΥΙΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟ ΒΥΙ ΑΑΟ, ΑΑΙΤΕΟΑΟΕΟΕΕ ΟΑΔΑΕΙΒΕ×Ι Ο
ΑΟΟΑΑΙ ΑΑΟ, ΟΑΑΑΕΑ Ο×ΕΑΑΑΑΟΑ ΑΑ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΑΟ.

ΕΑΛΕΘΕΑΑΑΑ, ΑΑΟΑΑΕΑΑΟΕΕ ΟΑΑΟΙ ΕΙΟΑΟΑΟΑΕΟ ΑΟΟΑΙ ΑΑ,
ΕΙΑΑΟΙ ΟΕΑΑ, ΑΟ ΑΟΕΟ ΟΑΕΙΑΟΕΟΕ Ο×ΕΑΑΑΟΕ ΥΑΟΑΕΟ
ΑΑΙΑΟΕΕΑΕΟΑΕΑΕΟ. ΕΑΛΕΘΑΟΕΙ ΟΓΑΑ ΕΥΙ Ο ΑΙ ΟΑΑΟΙ ΕΙΟΑΟΑΟΑΕΟ
ΑΑΥΑΕΟ ΑΟΥΕΕΑΑΕΙ ΑΑ. ΑΑΙΤΑΥΤΕΥΤΟΕΕΑΑΙ ΑΑΙΤΙΑΕΙΑΟΑ,
ΕΑΙΤ ΠΑΑΑΕΙ ΑΑ ΑΑΑΕΑΑΟΟΟΕ ΙΑΘΑΙΕΑΙΑΑΕΕ ΟΓΑΑ ΘΙΕΑΑΟ ΕΟΑΕ
ΑΕΕΑΟΑΑΑΟ, ΟΙΤ ΟΑΑΟΙ ΕΙΟΑΟΑΟΑΕΟ ΙΕΟΑΥΒΑΑΑΑ Ο×ΕΑΑΑΟΕ ΥΑΟΑΑΑ
ΑΑΑΑΙ ΑΑΟ ΙΑΙ ΕΙ Α ΟΑΑΕΟΟΕ ΑΟΥΕΕΑΑΕΙ ΑΕΟ ΟΑΙΕΑΑΑΑΟΕ.

ΑΑΟΑΑ ΑΙΕΟΑ, ΟΑΑΕΙΒΕ×Ι Ο ΑΟΑ ΑΘΑΟ Ο×ΕΑΑΑ, ΟΑΟΕΙ ΑΟΕ
ΟΑ×ΟΕΑΑΟΕΑΙ ΑΟΡΙ ΕΕΟ ΙΙΟΕΑΕΕ ΙΕΕΥΤΟ ΓΑΕΟΙΕΑΟΕ ΑΕΙΑΑΕ,
ΟΙΤΕΑΑΟΑΥ ΕΟ ΥΑΟΑΑΙΕΟΑΑ ΑΑ ΑΑΑΕΑΑΟΟΟΑΑ ΙΕΕΥΤΑΑΟ. Ο×ΕΑΑΑΟΕ
ΥΑΟΑΑΑ, ΙΕΟΕ ×ΑΟΟΕΕ ΑΑΟΕΑΕΕΑΑΙ ΑΑΙΤΙΑΕΙΑΟΑ, ΑΥΑΙΟ
Ο×ΕΑΑΑΙΤΙ ΟΕΕΑΑΕΟ ΑΑΑΑΙΑΟΑΑΕΟ, ΑΙ ΟΙ ΟΑΑ ΑΑΙΤΥΑΓΑΕΟ ΟΕΟΕ,
ΟΑΟΑΥ ΥΑΟΑΡΕΙΑ ΙΑΑΓΑ ΟΑΑΑΑΑΕ ΙΙ ΑΥΑΑΟ ΙΕΕΕΑΙΑΑ ΑΑΙΤΙΕΟΑΟΕΟΕΕ
ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΕΟΕΑΕΟ. ΥΑΟΑΑΙΕΟΑΑ, ΑΑΙΤΙΕΟΑΟΕΟΕ ΟΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΑΟΕ,
Ο×ΕΑΑΑΟΕ ΥΑΟΑΑΑ ΟΑΡΕΑΑΑ ΕΥΙ Ο ΑΑΙΑΟΕΕΑΑΟΕΕ ΙΑΙ ΕΙ Α ΙΑΟΕΙ,
ΕΟ ΕΑΙΤ ΠΑΑΑΕΙ ΑΑ ΟΑΕΟΙΓΑΕΥΙ×ΕΕΕ ΕΘΓΑΑΑ ΡΑΕΑΟ×ΕΑΑΕΟ
ΑΙ ΟΙ ΟΑΑ ΑΑΙΤΥΑΓΑΕΟΑΑΑΙ ΑΑΥΑΕΟ Α×ΑΘΟΟΟΕ ΙΑΘΑΙΕΑΙΑΑΕΕ.
ΟΑΑΕΙΒΕ×Ι, ΟΙΤΑΕΕΥ ΟΑΕΟΕΑΟ ΙΙΘΑΕΑΘΑΑΑΟ ΑΥΑΓΑΟ ×ΑΟΟΕΕ
ΕΙΤΟΟΙ ΕΕΟ ΟΕΟΕΟ ΘΑΑΟ, ΑΟ ΟΓΑΑ ΟΑΟΑΑΕΙ ΑΑΑΟ ΥΑΟΑΥΟΑΑΕ
Ο×ΕΑΑΑΙΤΙ ΟΕΕΑΑΑΑΕΕ. ΒΕΓΑΑΥΙΓΑΑ ΟΑΙΕΑΑΑΑΟΕ, ΑΑΟΑΑΕΑΓΟΑΑΑΕΙΑ
ΕΑΙΤ ΠΑΑΑΕΙ ΑΑΙ, ΑΑΙΤΙΕΟΑΟΕΕΟ ΑΑΥΑΕΟ ΙΙΟΕΑΕΕ, ΥΑΟΑΡΕΙΑ ΕΑΑΑ
ΑΑΙΤΙΕΟΑΟΕΑ ΑΑΑΑΙ Ο ΡΑΕΑΑ ΙΥΕ×Α ΑΑ ΟΑΕΟΙ.

10. ΕΑΟΡΙ ΑΑ ΟΑΑΟΙ ΕΙΟΑΟΑΟΑΕΟ ΑΑΑΑΕΑΓΟΑΑΑΟ ΑΓΟΑΟΟΑΑΑ
Ο×ΕΑΑΑΟΕ ΥΑΟΑΑΕΟ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΕΕ ΑΑΑΑΙΕΕΕ ×ΑΟΕΑΑΕ. ΕΑΟΡΙ Α,
ΙΑ-20 ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΓΟΕΟ ΙΑ-2 ΒΕΓΑΑΑΑΑΕΟ ΕΑΓΑΙΑΑ,
“ΑΥΤΕΥΤΟΕΕ Ο×ΕΑΑΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΑ ΑΑΕΥΑΑΑΑ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ Ο
ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΕ ΑΙ ΙΕΟ ΑΑΟΑΥΑΥ, ΕΑΙΤ ΙΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕ
ΑΑΑΑΟΑΑΑΑΕΕ ΑΟΥΕΕΑΑΕΙ ΑΕΟΑΟ”.

ΑΟ ΘΟΓΟΕ ΕΑΙΤ ΠΑΑΑΑΕΟ ΑΡΕΑΑΟ ΘΕΟΑΑΕ ΥΑΙ ΑΟΑΑΕΟ
ΑΑΕΥΑΟΑΑΑΕΙ ΑΕΟ Ο×ΕΑΑΕΟ ΟΕΓΑΑΟΟΕΟ ΑΑΙΟΑΕΥΑΟΕΟ
Ο×ΕΑΑΑΙΤΙ ΟΕΕΑΑΑΟ, ΙΑΑΟΑΙ ΙΑΙ ΕΙ Α ΕΙ ΘΕΟΙ ΑΕΕ, ΟΙΤ
ΕΑΙΤ ΠΑΑΑΕΕΟ ΓΑΑΑ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ ΙΙ ΕΑΙ ΑΓΕΟ ΑΑΑΕΑΑΟΟΟΕ ΕΘΓΑΑΑ.

ΙΙ ΥΑΙΘΕ ΟΑΙΕΑΑΑΑΟΕΥ, ΟΓΑΑ ΑΑΑΑΑΓΑΕΕΕΙ Ε, ΟΑΙ ΑΑΓΑΑ
ΥΑΡΕΙ ΕΑΙΤ ΠΑΑΑΑΕΙΑ ΕΑΟΡΙ ΑΑ ΟΑΑΟΙ ΕΙΟΑΟΑΟΑΕΟ ΑΑΑΑΕΑΓΟΑΑΑ
ΑΑ ΟΑΙ ΑΑΓΑΑ ΙΕΑ×ΕΙ Α, ΥΑΑΑΑΑ ΑΑ ΑΟΑΙ ΟΑΕΟΙ ΑΓΑΑ ΑΕΟΑΑ ΑΟ
ΑΑΕΑΓΟΕ „ΙΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΙΡΑΑΟΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ ΥΑΟΑΑΑ“ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο
ΕΑΙΤ ΙΕΟ ΙΑ-9 ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΓΟΟΥΕ.

11. ΙΙ ΥΑΙΘΕΕ ΑΑΑΕΟ ×ΑΟΑΕΑΑΟΕ ΑΑΙΤΕΑΑΕΑ, ΟΙΤ ΙΙ ΟΙΕΟ
ΘΟΓΑΕΑΓΑΟΟΟΙ ΑΑ ΑΑΓΑΘΕΟΙ ΑΑ ΙΕΟΕ ΑΟΑΑΟΕΑΑΑΟΙ ΑΑΙΤΕ ΒΑΕΕΕΑΕΟ
ΥΑΟΑΡΕΑΑΕΙ ΑΑΙ, ΙΙ ΟΙΕΟ ΑΟΓΑΙ ΑΑΓΑΑΙ.

ΑΕΙ ΑΑΑΑΑ, ΕΙΤΕΟΑΟΟΕΕ ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ Ο×ΕΑΑΕΟ ΟΕΓΑΑΟΟΕΟ
ΕΙΤΟΟΕΟΟΥΕΕΕ ΑΑΟΑΥΑΑΑ ×ΑΟΕΑΑΟΕ ΑΑΙΟΑΕΥΑΟΕΟΕΑΕΟ

ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΕ ΑΕΑΑΟΕΕΑ, ΓΕΕΥΙ Ο ΑΕΟΟΕ, ΓΕΑΧΕΙ,
ΑΟΑΙ ΟΑΕΟΙ ΑΑΓΕ, ΑΑΓΑΑΟΑΟΑΕ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΙ ΑΑ (ΓΙ ΟΙ ΑΑΕ), ΟΙ ΓΑΕΕΥ
ΒΑΟΟΑΙ ΑΟ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΟΕΙ ΑΕΟ ΓΙ ΕΑΓΙ ΑΓΑΟ. ΑΟ ΑΑΟΑΓΙ ΑΑΑ
ΑΟΕ-ΑΟΕΕ ΑΑΑΑΓΒΥΑΑΟΕ ΕΟΕΟΑΟΕΟΓΕΑ ΓΙ ΟΓΕΟ ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΕΟ
ΟΑΧΑΟΑΕΟΑΟ. ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΕΟ ΑΟΑΕΕ ΑΕΑΑΟΕΑΑ ΕΕ ΟΑΓΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ
ΟΑΑΕΙ ΒΕΧΙ Ο ΒΟΕΙ ΓΕΒΕΑΓΙ ΓΙ ΓΑΓΑΟΑΙ ΑΟ.

“ΕΑΓΙ ΓΑΑ” ΟΑΕΡΕΑΑ ΟΑΕΕΑΑΕΙ Ο ΟΑΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΙ ΟΑΘΓΕΑΓΙ ΑΕΟ
ΓΑΓΕΙ Α ΕΟ ΒΟΙ ΑΟΘΟΕ, ΟΙ ΓΑΕΕΥ ΒΑΟΟΑΙ ΑΟ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΑΑΟΕΟΑΕΟ
ΓΙ ΕΑΓΙ ΑΓΑΟ. ΑΟ ΟΕΑΓΑΟΕΓΑΕΕ ΕΕ ΑΟΕΕΟΑΓΙ ΑΟ ΕΑΓΙ ΓΕΟ
ΟΑΟΑΑΓΕΟΙ ΑΑΟ ΟΑΓΑΟΕΕΕΟ ΟΕΑΓΑΟΙ ΑΕΟΑ ΑΑ ΟΑΓΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ
ΟΟΑΧΟΕΑΓΙ ΑΑΕΟ ΒΟΕΙ ΓΕΒΑΑΕΑΓΙ. ΑΓ ΒΟΕΙ ΓΕΒΑΑΕΟ ΟΑΑΕΟΟΕ ΑΥΑΓΕΟΕΑΕΟ
ΒΟΑΘΟΕΕΟΕΕ ΑΑ ΑΑΑΑΓΒΥΑΑΟΕ ΓΓΕΥΑΓΑΕΙ ΑΑ ΑΘΑΟ ΕΑΓΙ ΓΕΟ
ΑΑΕΓΕΟΑΒΑΑΓΙ ΓΙ ΑΑΟΑ ΑΑ ΑΑΓΑΑΟΑΟΑΓΙ ΑΑΟ. ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΑΑΟΕΟΑΕ
ΓΙ ΕΕΑΓΙ ΑΟ, ΟΙ Γ ΟΑΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΙ ΟΑΑΟΕΑΥΕΑ ΕΥΙ Ο ΕΓΑΓΑΑ ΓΕΑΧΕΙ,
ΟΙ Γ ΒΕΟΓΑ, ΟΙ Γ ΕΕΟ ΟΧΕΑΑΑΥΕ ΟΑΟΑΑΥ ΑΑΑΑ, ΟΑΡΕΙ Ο
ΟΑΓΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΓΑΑΓΙ ΑΟΑΓΙ ΑΕΟ ΑΑΑΕΑΑΟΟΟΑΑ ΟΑΥΓΙ ΑΑ ΑΑ ΟΑΕΟΕΑΟΕ
ΘΓΑΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΓΕΟΑΑ ΒΑΟΓΑΟΕΑΑ.

ΑΓ ΕΑΑΕΟΑΕΟΕΕ, ΓΕΥΑΓΑΓΑΕΕΕΑ ΑΑΑΓΕΑΓΕΟ ΟΧΕΑΑΕΑ
ΑΑΟΙ ΒΟΕΕ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΙ Ο ΓΕΑΑΓΑ. ΑΟΑΑΟΕ ΑΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑΥΕ
ΓΕΕΕΕΑΑΟΕΕΑ, ΟΙ Γ ΕΙ ΓΕΟΑΟΟΕΕ ΕΑΓΙ ΓΕ ΟΓΑΑ ΕΥΙ Ο ΑΑΕΓΕΟΑΒΑΑΓΙ ΓΕ
ΑΑΕΓΟΑΟΑΟΑΑΟΕΕ ΒΕΟΕΟΕΑΕΟ, ΟΙ Γ ΑΕΟΑΥ ΟΓΑΑ ΟΑΡΕΙ Ο, ΒΕΓΑΟΒΑΟ
ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΙ Ο ΑΓ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΓΕΟ ΓΕΓΑΟΕ ΑΑΓΙ ΟΑΓΑΕΟ ΟΑΑΑΑΑΕ. ΑΟΑΑ,
ΕΑΓΙ ΓΕ ΑΟ ΟΓΑΑ ΑΒΕΓΑΑΥΓΑΑΑΑΓΙ ΑΑΟ ΟΑΓΑΟΕΕΕΟ ΟΕΑΓΑΟΙ ΑΕΟ
ΒΟΕΙ ΓΕΒΟ (“ΕΑΓΑΑΟΕ ΟΑΑΑΑΕΕΟ ΒΕΓΑΑΥΓΑΑ”, 1970 ΒΕΕΟ 26 ΓΑΟΟΕ,
Β.50; “ΕΟΟΟΕΕΓΕ ΟΑΧΟΑΓΑΑΕΕΟ ΒΕΓΑΑΥΓΑΑ”, 1990 ΒΕΕΟ 24
ΑΒΟΕΕΕ, Β.27; “ΑΟΑΕΑΕ ΟΑΧΟΑΓΑΑΕΕΟ ΒΕΓΑΑΥΓΑΑ”, 1990 ΒΕΕΟ 24
ΑΒΟΕΕΕ; “ΕΓ ΒΕ ΟΑΕΥΑΟΕΕΟ ΒΕΓΑΑΥΓΑΑ”, 1998 ΒΕΕΟ 25 ΓΑΟΟΕ,
Β.55; “ΓΑΕΙ ΟΓΕ ΑΑΟΕΕΑΓΑΟΕΕ ΟΑΓΑΧΙ Ο ΒΕΓΑΑΥΓΑΑ”, 1984 ΒΕΕΟ
2 ΑΑΑΕΟΟΙ, Β.67; “ΑΑΟΕΓ ΕΑΕ ΑΑΟΓΑΓΕΟ ΧΑΑΟΑΥΕΟΕΕ
ΟΑΘΒΑΕΕΕΕΟ ΒΕΓΑΑΥΓΑΑ”, 1985 ΒΕΕΟ 25 ΓΑΟΟΕ, Β.45;
“ΑΟΕΑΓ ΟΕΑΑΑΟΕ ΟΑΑΑΟΡΓΑΕΕΟ ΒΕΓΑΑΥΓΑΑ”, 1997 ΒΕΕΟ 25 ΓΙ ΑΓΑΑΟΕ,
Β.37).

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΟΑΕΓ ΓΟΟΕΟΟΥΕΓ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓ ΓΑΓΙ ΓΕΟ
ΑΑΓΑΑΟΑΟΑΑΓΙ ΑΕΟΑ ΑΑ ΑΑΕΓΕΟΑΒΑΑΓΙ ΓΙ ΑΕΟ ΑΟΥΕΕΑΑΕΓΙ ΑΕΟ ΕΑΓ ΑΑΑ
ΑΥΓΕΥΓΑ: “ΓΙ ΟΓΑ ΟΓΑΑ ΕΥΙ Ο ΓΑΕΑΕΕ ΑΑ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΟΕΙ ΑΕΟ
ΓΙ ΕΑΓΙ ΑΓΑΑΕΑΓ ΟΑΟΑΑΓΕΟΕ. ΑΑΑΓΕΑΓΟ ΟΓΑΑ ΟΑΡΕΙ Ο ΑΕΟΟΑΑ
ΑΑΑΟΕΑΕΙ Ο, ΕΟ ΟΑΟ ΓΙ ΕΕΑΓΙ ΑΟ ΓΕΟΑΑΓ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΑΕΕ ΑΑ ΓΕΟΟΑΑΑΓΙ Ο
ΑΓ ΓΙ ΕΑΓΙ ΑΓΑΟ ΕΑΑΕΟΕ ΘΥΑΑ. ΟΑΕΓ ΓΟΟΕΟΟΥΕΓ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓ,
ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΟΑΑΑΑΟΑΑ ΓΙ ΟΓΑΑΕΑΓ ΟΑΑΑΑΓ ΓΙ ΟΓΑΑΕΟ
ΟΑΟΑΑΓΕΟΙ ΑΕΟ ΑΓΑΕΕΑΕΟΑΟ ΟΓΑΑ ΑΑΑΑΑΕΓΙ Ο, ΑΓ Γ ΑΟ ΑΑΓΙ ΟΒΑΑΑΕΑ
ΟΧΕΑΑΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑΑ ΓΙ ΟΓΕΟ ΑΑΓΟΑΕΥΑΟΑΕΙ ΑΑΟ” (ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο
ΟΑΕΓ ΓΟΟΕΟΟΥΕΓ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓ 2007 ΒΕΕΟ 26 ΓΟΟΓΑΟΕΟ

1 2/2/389 ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑ ΟΑΘΙΑΕΑ " ΟΑΘΑΟΕΑΕΙΟ ΙΙΘΑΕΘΑ ΙΑΕΑ
ΙΑΕΑΡΑ ΑΑ ΟΑΑΑΕ ΟΑΘΑΟΕΑΕΙΟ ΘΑΟΕΙΑΙΘΙΟΕΑ ΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΕΙΟ
ΘΑΜΕΕΑΙΘΙΟΕ ΒΕΙΑΑΥΙΑΑ").

ΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΕΘΟΕ ΑΑΑΕΟ ΧΑΘΑΕΑΟΥΕ, ΟΑΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΕΙ
ΟΑΘΙΑΟΕΕΙ Ι ΑΟΑΑΑ ΟΓΑΑ ΟΑΑΧΑΘΙΟ, ΙΙΘΙΕΟ ΑΑΙΘΑΜΕΥΑΟΟΕΙ ΑΑ ΑΟΕΟ
ΕΕ ΕΙ ΑΑΘΕΟΑΕΟ, ΟΙ Ι ΙΕΘΕ ΑΑΙΤΙ ΥΑΓΑΕΟ ΟΑΧΘΡΑΑΕΑ, ΥΑΕΘΑΑΑ
ΑΑΙΤΙ ΘΕΥΑΙΟ ΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΕΘΟΕ ΟΧΕΑΑΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑΕΟ ΕΘΙΑΥ
ΑΘΕΑΘΕΕ ΟΑΙΤΕΑΑΑΑ. ΑΘΙΑΘΟΕΑΕΑ, ΑΘ ΑΘ ΕΑΘΕΕΘΑΙΑΑ ΕΑΙΤΙ ΕΟ
ΑΑΟΥΑΑΑΕΟ ΟΑΑΑΑΑ ΟΧΕΑΑΟΥΕ ΑΑΑΑΙΑΘΑΘΕΕ ΥΑΘΑΑΕΟ ΟΑΙΤΕΑΑΑΑΑΕ.
ΑΙ ΘΑΕΕΕΑΑΑΕΑ ΙΘΑΕΙΤΙ ΑΑ ΟΥΕΕΑΑΑΑ ΟΑΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΕΙ ΟΑΘΙΑΟΕΕΙΟ
ΟΧΕΑΑΑΙΤΙ ΘΕΕΑΑΕΟ ΧΑΘΑΕΑΑΟ. ΑΑΑΑΙΒΥΑΑΟΕ ΙΙΕΥΑΤΑΕΙΤΙ ΑΑ ΑΘΑΟ
ΟΑΙΑΑΑ ΑΑΘΑΙΤΙΑΑΟ: ΙΙΘΙΑ, ΙΕΘΕ ΥΕΙΑΑΟΘΕΟ, ΙΕΘΕΑΑ ΟΑΘΟΘΕΟ
ΑΑΑΕΑΑΟΘΟΑΑ, ΘΒΙΘΑΑ ΒΑΕΕΕΑΑΕΘΑΟ ΑΑ ΥΑΘΑΑΙΘΕΑΑ ΑΑΙΤΙ ΥΑΓΑΕΘΑΟ,
ΕΒΑΑΑΟ ΕΘ ΑΘΑ ΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΕΘΟΕ ΟΧΕΑΑΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑΕΟ ΟΑΧΘΕΑΘ.

12. ΙΙΘΙΕΟ ΑΘΙΑΙΤΙΑΙΑΑ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΑΑΕΙΘΕΘΑΒΑΑΙΤΙ ΑΕΘΑ ΑΑ
ΑΑΓΑΘΑΘΑΑΙΑΕΟ ΕΘΕΘΑΘΕΘΙΑΑΕΕ ΧΑΘΑΑΑ, ΑΘΘΑΑΕΕ ΑΑΕΑΙΑΘ
ΑΑΑΑΙΘ, ΕΑΓΑΕΙ ΙΕΘΑΑΕΟ ΘΘΕΙΥΕΘΑ ΑΑΥΟΑΓΙΑΕΕ, ΙΙΘΙΕΟ
ΕΙ ΙΟΘΕΟΟΥΕΘΟΙ ΑΕΘ ΑΑΑΑΑΙΑΕΑ.

ΟΙ ΑΙΤΟΥ ΘΕΑΑ ΑΥΕΙΕΥΑ, ΕΙ ΙΕΘΑΘΘΕ ΟΧΕΑΑΟΥΕ ΥΑΘΑΑΑ ΑΑΑΑ
ΑΑΘΕΑΑΘΕΕ ΘΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΘΕΑΕ ΘΕΕΑΕΕΟ ΙΕΘΑΥΒΑΑΑΑ. ΕΑΓΑΕΙ ΙΕΘΑΑΕΟ
ΘΘΕΙΥΕΘΑ ΑΑΥΟΑΓΙΑΕΕ ΟΧΕΑΑΕΟ ΘΑΑΘΑΘΑΙ ΑΑΟΥΑΑΑΕΟ ΘΑΕΕΕΑΕΟ
ΑΑΘΕΑΑΑΕΘΑ, ΑΑΙΘΑΘΕΘΑΘΘΕΕ ΥΘΑΑΥΑΑΑ ΑΕΙΤΙ ΑΑ ΘΑΙΑΘΕΕΑΘΘΕΑΕ
ΘΕΕΑΕΕΘΑΑΙΕ ΙΙΘΑΕΙΤΙΑΕΕ ΘΑΧΘΕΑΕΟ ΘΕΙΡΕΙΑΘ. ΑΘ ΘΑΙΑΘΕΕΑΘΘΕΑΕ
ΘΕΕΑΕΑ, ΑΘΕΕ ΙΑΘΕΑ, ΑΘΕΟ ΕΙ ΙΕΘΑΘΘΕΕ ΟΧΕΑΑ, ΟΙ ΙΕΘ
ΥΑΜΕΥΟΑΑΕΟ ΑΟΥΕΕΑΑΕΙΑΥ ΑΑΑΑ ΑΑ, ΙΑΙΘΑ ΙΑΘΕΑ,
ΘΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΘΕΑΕ ΕΓΘΑΘΘΕ, ΟΙ ΙΕΘ ΑΥΑΘΕΘΑΕΘΑΥ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΑ
ΟΧΕΑΑΟΥΕ ΥΑΘΑΑ. ΕΘ ΙΕΑΧΕΙ, ΙΑΕΑΕΕ ΑΑ ΘΑΕΙΑΘΕΘΑΑ ΕΙ ΙΕΘΑΘΘΕΕ
ΑΘ ΕΘΙΑΑΑ ΟΧΕΑΑΟΥΕ ΥΑΘΑΑΕΟ ΥΑΑΕΑ ΒΕΙΑ ΘΕΘΙΑΑ, ΘΑΧΘΡΑΑΕΕ ΕΘ
ΒΑΘΕ, ΑΘ, ΕΑΑΕΘΕΑΑΑΑ, ΑΑΓΑΘΕΘΙΑΑΘ ΑΘΑ ΙΑΓΕΙΑ ΟΧΕΑΑΟΥΕ
ΑΑΑΑΙΑΘΑΘΘΕΕ ΥΑΘΑΑΕΟ, ΑΘΑΙΑΑ ΘΑΕΙ ΑΑΑΙ ΑΑΘΕΑΕ ΕΓΘΑΘΘΑΑΕΟ
ΑΘΑΘΒΙΘΑΑ ΑΑΕΙΑΥΙ ΧΕΕΑΑΕΟ ΘΕΘΕΘΑΥ. ΥΑΘΑΑΙΘΕΑΑ, ΑΑΘ ΙΕΕΥΒΑΑΑ
ΕΑΘΡΙ ΑΑ ΘΑΑΘΟΙ ΕΓΘΑΘΘΑΑΕΟ ΑΙ ΙΕΑΘΘΕΕ ΑΑ ΘΘΙΘΙΟΥΕΘΕΕ
ΕΑΓΑΧΑΘΑΙΑΑ. ΟΧΕΑΑΟΥΕ ΥΑΘΑΑΕΟ ΙΑΘΑΑΘΕΘΑΑΑΕΕ ΑΘΑΕΕ ΙΙΘΙΑΥ
ΑΑΘ ΑΑΑΕΙΑΥΙ ΧΕΕΑΑΘ ΕΑΓΑΕΙ ΙΕΘΑΑΑΕΟ ΘΘΕΙΥΕΘΕΟ ΙΙ ΕΑΓΙΑΑΘ.

13. ΙΙΥΑΙΘΕΕ ΑΑΑΕΟ ΧΑΘΑΕΑΟΥΕΥ "ΙΘΑΘΑΘΘΕΕ-ΘΑΙΡΑΘΙ
ΘΑΘΙΕΑΓΙΑΕΟ ΥΑΘΑΑΑ" ΟΑΘΑΟΕΑΕΙΟ ΕΑΓΙΤΕΟ ΙΑ-9 ΙΘΑΕΕΟ ΙΑ-2
ΘΘΙΘΘΕ ΟΓΑΑ ΟΑΧΑΘΑΘ ΙΕΘΕ ΑΑΙΘΑΜΕΥΑΟΟΕΙΑΕΟ ΙΙ ΕΑΓΙΑΑΕΑΙ
ΥΑΘΑΑΑΙΘΕΘΙ ΑΕΘ ΕΑΑΕΘΑΘΘΕΕ.

ΑΑΘΑΕΑΑΕΘΒΕΙΑΑΑΕΕΑ, ΟΙ Ι ΘΑΘΑΕΑΧΙΤΙ ΑΑ ΘΑΑΑ ΘΑΑΕΟ
ΘΑΘΙΕΘΘΕ ΘΑΥΘΑΕΑΑΑΑΕΕ ΒΑΘΙΤΙΑΘΘΕ ΥΑΘΥΙ ΑΕΙΑΑΕΟ
ΑΑΕΥΑΘΑΑΕΙΤΙΑΕΟ ΟΧΕΑΑΕΟ ΟΑΙΜΕΥΟΑΑΑΕΕ ΙΙΘΙΑΑΕΘΑΑΙΕ
ΙΙ ΕΑΓΙΑΑΕ, ΑΕΙ ΑΑΑΑ, ΙΑΕ ΑΑΕΙΘΕΘΑΒΑΑΙΤΙ ΑΑΘΑ ΑΑ

ΑΑΓαΑΟΑΟΑΑΓ ΑΑΟΕΑΓ ΑΑΕΑΑΟΟΑΑΕΕ, ΑΑΥΕΕΑΑΕΕ ΓΕΑΥΟΕΑ, ΑΕΑΟΑ
ΥΑΑΟΕΑΑΟΕΑ ΑΑΓΓΕΥΑΓΑΑΑ ΑΓΑ ΕΟ ΕΙ ΓΓΟΓΕΟ ΕΓΓΟΟΕΟΟΥΕΟΟΓΑΕΟ
ΟΑ×ΑΟΑΑΕΟΑΟ. ΑΟ ΡΕΟΕΕΑΑΑΑ ΑΑΓΓΕΟΓ ΑΑΑΟΕΕΑ ΟΑΓΑΑΕ ΓΕΑΑΕΑΑΕΕ:

Α) Ο×ΕΑΑΑΥΕ ΥΑΟΑΑΕΟ ΑΟΓΑΑΕΕ – ΕΓΓΕΟΑΟΟΕΕ ΓΔΑΟΑΟΕΟΕ-
ΟΑΓΡΑΑΟΓ ΥΓΓΕΟΡΕΑΑΑ ΟΑΟΑΑΑΑ ×ΑΟΟΕΑΑ. “ΓΔΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΓΡΑΑΟΓ
ΟΑΘΓΕΑΓΓΑΕΟ ΥΑΟΑΑΑΑ” ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΓΟ ΕΑΓΓΓΕΟ ΓΑ-5 ΓΟΑΕΕΟ ΔΕΟΑΑΕΕ
ΔΟΓΘΟΕΟ ΕΑΓΑΑΓΑΑ, ΑΟ ΟΑΘΓΕΑΓΓΑΑ “ΓΕΑΥΟΑΑ ΑΑΟΑΕΑΟΓΕΓΓΑΟΕΕΑ”.
ΥΑΟΑΑΑΓΕΟΑΑ, ΕΓΓΕΟΑΟΟΕΓΓΑ ΔΕΟΑΑΓΑ ΑΟ ΕΥΕΑΓ ΑΕΟΟΕ
ΑΑΓΑΑΑΟΑΑΕΓΓΑΕΕ, ΟΓΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑΑ ΑΟ ΥΓΓΕΟΡΕΑΑΑ ΓΑΕ ΓΕΓΑΟΕ.

Α) ΔΕΟΕ ΑΟ ΓΓΓΑΒΕΕΑΓ ΑΟ ΕΓΓ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΓ ΔΟΓΓΑΟΥΕ, ΟΑΑΥ
ΟΓΑΑ ΑΑΑΑΒΥΑΑΟ ΓΕΟ ΓΕΓΑΟΕ ΓΔΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΓΡΑΑΟΓ ΥΓΓΕΟΡΕΑΑΕΟ
ΥΑΟΑΟΑΑΕΟ ΑΟΥΕΕΑΑΕΓΓΑΕΟ ΟΑΕΕΕΑΕ. ΥΑΟΑΑΑΓΕΟΑΑ, ΓΑΓ ΑΟΑ×ΑΟΕ ΕΥΕΟ
ΑΟΑΕΕ ΥΓΓΕΟΡΕΑΑΕΟ ΑΑΓΓΥΑΓΑΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΕΕΑΓΓΑΕΟΑ ΑΑ ΕΑΓΓΓΕΟΑΑΕΟ
ΕΑΓ ΑΑΕΑ, ΓΑΟΕΥ, ΓΓΕΕΑΑΟΕΕΑ ΥΑΟΑΡΕΑΑΕΓΓΑΑΟ, ΕΑΑΕΑΑΓ ΑΕΥΕΕΓΓΟ
Ο×ΕΑΑΑΥΕ ΟΑΑΕΓΓΒΕ×ΓΟ ΑΟΑΓΑΟΕΕΑΓΓΕΑΟΕ, ΑΑΑΑΓΑΟΑΑΟΕΕ ΥΑΟΑΑΑ.

Α) ΑΑΟΕΟΕΑΑΟΕΕΑ Α.Β. “ΓΑΟΑΓΑ ΔΕΟΑΑΕΟ” ΕΓΓΟΑΟΑΑΕΟ
ΑΑΑΕΑΑΟΟΕ ΑΑΥΑΑ. ΑΟΑΓΕ ΑΟΕΑΓ ΔΕΟΑΑΕ, ΟΥΟΑΕΓΓΑ ΟΓΓΑΕΕΑ
ΓΕΓΑΟΕΑΥ ΑΑ ΟΓΓΑΕΕΑ ΓΕΑΑΕΕΕΑΥ ΑΟ ΟΑΟΑΑΑΑ ΓΔΑΟΑΟΕΟΕ-
ΟΑΓΡΑΑΟΓ ΥΓΓΕΟΡΕΑΑΑ. ΕΟΕΓΕ ×ΑΟΟΕΕ ΕΓΓΟΟΓΕΟ ΓΑΕΑΘΟΑΑΕ
ΥΑΕΡΕΑΑΑ ΑΑΑΑΓΓΑΓ ΕΓΓ ΔΕΟΑΑΕΑΓ ΟΑΟΑΕΑ×ΓΓΓ ΑΑ ΟΑΑΑ ΟΑΑΕΟ
ΟΑΘΓΕΕΟΟΕ ΟΑΥΟΑΕΑΑΑΑΕΕ ΑΑΕΑΑΥΕΟΑΑΕΟΑΟ, ΟΓΓΑΕΕΑ ΓΕΓΑΟΕΑΥ
ΑΓΟΥΕΑΕΑΑΑ ΓΔΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΓΡΑΑΟΓ ΥΓΓΕΟΡΕΑΑΑ. ΓΑΟΑΓΑ ΔΕΟΑΑΕ
ΟΑΑΕΓΓΒΕ×ΓΟ ΓΑΟΕΑΑΓ ΕΓΓΟΟΓΕΟ ΟΑΑΟΕΓΓΑ ΑΟ ΓΓΑΕΕΑΓ ΑΑ
ΥΑΟΑΑΑΓΕΟΑΑ, ΑΟΥ ΕΑΑΕΟ ΑΑΥΑΑ ΥΑΟΡΕΕΑΕ.

ΑΑΓΓΑΥΓΕΥΓΟΕΕΑΑΓ ΑΑΓΓΓΑΕΓΑΟΑ, ΔΕΟΑΑΕ ΥΑΓΓΑΟΑΑΕΟ ΑΓ
Ο×ΑΟΓΟ ΥΑΕΥΟΑΑΕΟΑΟ ΑΑΥΟΕΓΓΑΕΟ ΑΑΟΕΟΑΕ ΑΑΑΟΑΑ ΓΑΥΑΕΕ ΟΓΑΑ
ΕΥΓΟ. ΕΑΓΓΓΟΕ ΑΑΟΑΕΟΟΑΑ, ΓΕΑ×ΕΓΓΑ, ΟΑΕΓΑΟΕΟΕ ΑΑΓΑΑΟΑΑΕΓΓΑΕΕΑ
ΑΑ ΟΕΥΑΑΑΕΕ ΟΓΑΑ ΕΥΓΟ ΓΓΥΑΓΟΕΕ Ο×ΕΑΑΑΥΕ ΥΑΟΑΑΕΟ
ΕΓΓΕΟΑΟΟΕΕ ΓΕΑΓΓΕ, ΑΓΓΥΑΓΑΑΕ, ΟΑ×ΟΡΑΕΑΑΕ. ΑΟΑΓ ΟΑΕΟΓΑΑΓΕ,
ΓΑΕΑΕΕ ΑΑ ΑΑΓΑΑΟΑΟΑΑΕ ΟΓΑΑ ΕΥΓΟ Ο×ΕΑΑΑΥΕ ΥΑΟΑΑΕΟ ΒΑΟΕ, ΑΓΟ
ΔΕΟΑΑΟ ΕΑΓΓΓΕ ΟΓΑΑ ΟΘΓΓΕΑΑΟ ΡΑΕΕΑΓ ΓΕΑ×ΕΓΓ ΑΑ ΕΑΑΕΓΑΕΑΕ
ΒΑΟΓΓΑΑΑΓΑΟ, ΟΓΑΕΟ ΑΑ ΟΓΑΓΟ ΥΑΕΡΕΑΑΑ ΑΥΓΓΥΓΑΑΟ ΓΑΕΕ Ο×ΕΑΑΑ
ΥΑΕΥΟΑΑΕΟ ΟΕΟΕΕΟ ΘΑΑΥ.

ΑΓ ΕΑΑΕΟΑΕΟΕΟΕΕ, ΓΕΥΑΓΑΓΑΕΕΕΑΕΑ ΑΑΟΓ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΓΟ
ΔΓΑΕΥΕΑΥ. “ΓΓΟΓΑΓΑΑΕ ΑΑ ΟΑΟΑΕΑ×ΓΓΓ ΟΑΟΑΟΑΑΕΑ ΕΓΓΟΟΓΕΟ
ΟΑΑΑ ×ΓΟΓΑΑΕ ΒΑΟΓΓΑΑΑΑΓΑΓ ΔΕΟΑΑΕ ΥΑΓΓΑΟΑΑΕΟΑ ΑΑ
ΕΓΓΟΑΘΓΓΑΑΓΥΕΟ ΕΑΑΕΟΟ×ΕΑΑΑΥΕ ΟΑΟΕΓΓΕΟΕ ΥΑΟΑΑΑΟ, ΑΓΕΟΓΓ
ΟΓΑΑ Α×ΟΡΑΑΑΓΓΑΓ ΕΑΓΓΓΟ, ΟΓΓΑΕΕΥ ΑΓ ΓΑΒΕΕΥΕ ΟΓΑΑ ΕΥΓΟ
ΑΑΓΑΕΟΕΟΑΑΕΕ ΑΕΟΟΕ” (“ΕΓΓΔΕ ΥΑΑΕΥΑΟΕΕΟ ΒΕΓΑΑΥΓΑΑΑ”, 1998
ΒΕΕΟ 25 ΓΑΟΟΕ, Δ.72).

14. ΑΑΥΟΕΕ Ο×ΑΟΓΟ ΑΑΓΑΕΟΕΟΑΑΟΕΓΓΑΑ ΑΑ Ο×ΕΑΑΑΥΕ
ΥΑΟΑΑΕΟ ×ΓΟΓΑ ΑΑΓΑΒΕΟΓΑΑΟ ΕΑΓΓΓΕΟΑΑΓΕ ΥΑΓΑΑΑ ΑΑΓΑΟΑΑΕΕ

ΠΙ ΕΑΙ ΑΓΙΑΘΑΥ: Α) ΠΙ ΥΑΙΘΕ ΟΑΙΕαΑΑΑΟΥΕ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΟΕΑΘΟΟΑ, ΑΑΓαΑΘΑΘΑΑΙ ΑΑ ΑΑ αΑΕΙΕΟΑΒΑΑΙ ΠΙ ΑΑ ΠΙ ΕΥΑΘΟ ΕΙ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕ ΔΕΟΙ ΑΑΘΑΥ, ΟΠΙ ΟΧΕΑΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΑΑΑ ΟΧΕΑΑΑΠΙ ΟΕΕΕ ΔΕΟΑΑΕΟ ΑΑΘΑΟΥΑΑΕ ΠΙ ΘΙΑΑΑΑΕΟ ΧΑΘΑΕΑΑΕ ΕΥΙ Ο ΕΙ ΓΕΟΑΘΟΕΕ, ΑΑΘΑΑΑΕ, ΓΕΑΧΕΙ.

ΕΑΓΙ ΓΕΟΑΑΙΕ ΑΘΑΕΕ ΠΙ ΕΑΙ ΑΓΑ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕΑ ΟΧΕΑΑΟΥΕ ΟΑΘΑΑΑΑ ΟΧΕΑΑΑΠΙ ΟΕΕΕ ΔΕΟΕΟ (ΠΘΑΑΓΙ Ο) ΟΑΕΥΟΑΑΕΟ ΑΑ ΟΑΙ ΑΑΙ ΓΕ ΕΙ ΓΟΟΙ ΕΕΟ ΟΑΘΟΙ ΑΑΕΥΙ ΧΕΘΕΑΕΟ, ΘΑΑΑΑΙ ΑΙ ΕΑΓΑΓΑΑΑΙ ΑΕΟ ΔΕΘΑΑΟ ΕΙ ΓΕΟΑΘΟΕΕ ΟΑΑΟΙ ΕΙΘΑΘΑΘΕΟ ΓΕΥΒΑΑΑ ΟΑΓΑΘΕΕΑΘΕΑΕ ΟΑΑΕΙ ΒΕΧΙ ΟΑΑΙ ΑΘΑΕ ΑΑΕΕΟΘΑΑΘΕΕ. ΟΑΓΑΘΕΕΕΟ ΟΑΓΑΘΟΙ ΑΕΟ ΔΘΕΙ ΥΕΔΕΑΓ ΟΑΘΑΑΙ ΕΟΙ ΑΕΟΑΕΑΕΟ ΕΑΓΙ ΓΕ ΟΓΑΑ ΟΑΘΟΙ ΑΑΕΥΙ ΧΑΑΟ ΟΧΕΑΑΕΟ ΑΧΑΘΟΘΕ ΑΥΑΑΕΟ ΟΑΘΑΡΕΑΑΕΙ ΑΑΟ ΑΑΕΕΟΟΧΕΑΑΕΟ ΓΑΘΕΑΑΙ ΕΑΕΕΓΑΑΘΟΕ ΟΑΘΑΕΟΑΑΑΙ. ΑΟ, ΔΕΘΑΑΕ ΟΕΑΥΕ, ΑΘΕΕΘΑΓΙ ΑΟ, ΟΠΙ ΕΑΑΑΑ ΕΑΓΙ ΓΕΕ ΑΑΘΑΕΘΑΑ, ΟΕΥΑΑΕΟ ΟΑΕΓΑΘΕΟΕ ΑΑΘΕΘΑΕΕ ΑΑΓΕΘΑΕΥΑΘΙ Ο ΟΑΑΟΙ ΑΑΕΕΟΟΧΕΑΑΕΟ ΟΧΕΑΑΑΠΙ ΟΕΕΑΑ ΑΙ ΟΧΑΘΙ ΟΕ. ΟΑΘΑΑΓΕΘΑΑ, ΕΑΓΙ ΓΕ ΑΟ ΟΓΑΑ ΕΡΕΑΓ ΑΑΟ ΟΑΘΑΡΕΑΑΕΙ ΑΑΟ, ΟΠΙ ΑΥΓΑΘΟΘΕΑΑΑΕΓΑ ΑΑΕΕΟΟΧΕΑΑΑΙ ΑΑΠΙ ΟΕΕΑΑΑΕΑΑ ΑΑΑΑΑΓΕΓΙ Ο ΟΑΘΕΑΟ ΘΙΑΑΑΑΑΕΑ ΑΕΑΔΑΓΕΓΕ. ΕΘ ΟΧΕΑΑΑΟΥΕ ΟΑΘΑΑΑΑ ΟΧΕΑΑΑΠΙ ΟΕΕ ΔΕΘΟ ΑΘΟΘΑΑ ΑΑ ΕΙ ΓΕΟΑΘΟΕΑΑ ΑΘ ΑΥΓΙ ΑΕΓΑΑΑ ΕΑΑΕΘΕ ΟΑΘΑΡΕΓΙ ΠΙ ΘΙΑΑΑΑΕΟ ΧΑΘΑΕΑΑΕ, ΑΘΕΕ ΓΑΘΕΑ, ΟΓΑΑΕΕΑΑ ΑΑΕΑΘΑΑΑΑ ΟΕΘΕΕ ΟΧΕΑΑΑΟΥΕ ΑΘΑΘΒΙ ΘΕ, ΑΑΑΑΓΑΘΑΑΘΕΕ ΟΑΘΑΑΕΘΑ, ΑΓ ΕΓ, ΓΑΓ ΟΑ ΓΑΘΕΑ, ΥΑΘΓΑΑΥ ΟΧΕΑΑΕΟ ΟΑΓΑΑΘΕΑΑ ΑΓ ΟΓ ΟΑΑ ΑΑΠΙ ΟΑΓΑΑΕΘΑ, ΘΕΘΕ ΕΑΓΙ ΓΑΓ ΓΕΑΘΕ ΟΑΑΑΑΕΥ ΑΘΕΟ ΟΧΕΑΑΕΟ ΑΑΘΟΥΑΑΑ.

ΟΑΑΕΙ ΒΕΧΙ ΑΑΕΕΟΟΧΕΑΑΕΟ ΕΙ ΓΟΘΕΘΟΥΕΕΕ ΑΑΑΑΑΓΕΕ ΧΑΘΑΕΑΟΥΕ ΑΑΓΑΓ ΟΥΕΑΕΑΑΕΟ ΟΑΘΟΙ ΑΑΕΥΙ ΧΕΘΕΑΕΟ (ΕΙ ΓΟΘΕΘΟΥΕΕΟ ΓΑ-5 ΓΘΑΕΕΟ ΔΕΘΑΑΕΕ ΘΘΙΘΘΕ), ΠΙ ΘΙΑ ΕΓΑΑΓΑΑ ΓΑΕΑΕΕ ΟΓΑΑ ΕΥΙ Ο, ΟΠΙ ΑΑΠΙ ΘΕΘΥΑΓΙ Θ ΓΕΘΕ ΘΘΘΑΕΕΘΑΓΑΘ ΑΓ ΘΘΑΕΘΘΘΘΑΑ ΑΑΓΑΘΟΘΑΑΕΟ ΑΕΑΑΕΓΑΑ.

Α) ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΑΑΓΑΘΑΕΥΑΘΟΕΓΑΘ ΑΘΑΑΑ ΡΑΕΕΑ ΑΕΑΕ ΓΓΕΥΑΓΑΕΓΑ ΑΑ ΑΘΑΘ ΟΑΘΑΓΑΘΕΕΓΙ ΕΙ ΓΟΘΙ ΕΕΟ ΑΘΙ ΘΕΕ ΑΑ ΑΧΑΘΟΘΕ ΑΑΓΑΓ ΟΥΕΑΕΑΑΕΘΑΕΑΕΟ. ΠΙ ΘΑΕΑΘΑΑΑΓΑ ΑΘΟΘΑΑ ΟΓΑΑ ΕΥΓΙ ΑΓΑΓ ΟΑ ΟΑΓΕΑΑΑΑΟΥΕ, ΟΠΙ ΓΑΕΕ ΕΙ ΓΕΘΑΘΟΕΕ ΔΕΘΙ ΑΕΟ ΕΘ ΑΑΘΑΓΑΑΕΟ ΑΑΠΙ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΑΑΕΘΟΥΑΘ ΓΑΕΕ ΟΧΕΑΑΑ ΑΑ, ΟΑΘΑΑΑΓΕΘΑΑ, ΟΓΑΑ ΟΑΡΕΓΙ Γ, ΕΘΑΘΑΑΑΕΓΙ Γ ΟΑΘΑΓΑΘΕΕΓΙ ΘΑΑΓΕ ΓΕΓΑΘΕΑΕΟ ΟΧΕΑΑΕΕ, ΘΑΘΑΥ ΑΘΘΑΑΕΕΕ ΑΑ ΑΑΑΑΓΒΥΑΑΘΕ ΓΓΕΥΑΑΓΕΓΑ ΑΘΑΘ ΟΧΕΑΑΕΟ ΘΘΘΕΕ ΑΥΑΑΕΘΕΑΕΟ. ΑΘΓΑΘΕΑΕΑ, ΑΓ ΕΑΑΕΘΑΘΕΘΕΕ, ΓΓΕΥΑΓΑΕΓΑ ΑΑΓΕΑ ΟΑΓΑΑΑΕ ΟΑΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΓΙ ΑΑΘΑΓΘΕΕΟ ΑΘΘΑΑΓΑΑ: "ΓΘΑΘΑΘΕΘΕ-ΘΑΓΡΑΘΟΙ ΘΑΘΓΕΑΓΙ ΑΕΟ ΟΑΘΑΑΑ" ΘΑΘΑΘΕΑΑΕΓΙ Θ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΓΑ-6 ΓΘΑΕΕΟ ΓΑ-2 ΘΘΙΘΘΕΟ ΓΕΑΑΑΑΕΕ, "ΔΕΘΟ, ΟΠΙ ΓΑΕΕΥ ΓΓΕΥΓΑΘ, ΟΠΙ ΓΘΑΘΑΘΕΘΕ-ΘΑΓΡΑΘΟΙ ΘΑΘΓΕΑΓΙ ΑΕΟ ΑΑΓΑΓ ΟΥΕΑΕΑΑΕΕ ΓΘΑΑΓΙ Θ ΠΙ ΘΙΑΑΑΑΑΘ ΠΙ ΑΥΑΑ ΓΕΘΕ ΟΧΕΑΑΑΑΕΘΑ ΑΑ ΕΑΑΕΟΟΧΕΑΑΑΕΟ ΘΕΑΓΙ ΓΙ

ΥΑΕΥΟΩΑΑ, ΥΑΟΡΕΕΑ ΑΑΟΑΟΥΕΑΟΙΟ ΑΟΑΕΕ ΠΙΘΙΑΑΑΕΟ ΕΑΓΙΓΕΑΟΑΑ
ΥΑΟΑΑΙΕΟ ΑΑΙΑΙ ΠΙ ΟΑΔΕΙΒΕΧΙ ΤΙΟΑΑΓΙΟΥΕ, ΘΟΙΕΟΟΙΘΕΑΙ ΑΙ
ΟΑΟΑΙΟΘΕΕΤΟΥΕ". ΕΟΙΥΑ, ΕΟ ΕΑΓΙΓΕ ΑΟ ΕΘΙΑΑΑ ΟΑΕΙΑΘΕΟΑΑ ΥαΑΕ
ΑΑ ΕΙΓΕΟΑΟΘΕΕ ΥΑΑΕΑ ΑΑΠΙ ΑΟΑΔΑΕΑΑΟΘΕΕ ΘΑΟΑΙΑΟΟΘΕΟ ΓεΑΑΑΕΕ
ΑΑ ΥΑΟΑΑΙΕΟΑΑ, ΥΑΟΡΕΑΑΑΕΕ ΑΑαΑΑΑ ΕΙΕΟ ΑΑΘΕΑΑΑΑ, ΑΑΓαΑΘΑΟΑ,
ΟΑ ΥΑΕΡΕΑΑΑ ΥΑΕΕΑΑΕΤΟ ΕΑΓΙΓΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑΑ, ΑΟΓΑΑΘΕΑΕΑ, ΑΟΑΕ
ΕΑΓΙΓΕΑ ΑΑΥΟΑΓΙΑΕΕ, ΟΑΟΑΙΟΘΕΕΤΟΑΑΙΕ ΓΕΙΑΘΕΑΕΟ ΟΧΕΑΑΥ
ΟΑΕΟΙ ΑΑαΑΑΑ.

15. ΑΙ ΑΑΑΑΑ, ΠΙ ΕΑΓΙΓΑΑΕ ΕΑΓΙ ΠΙΑΑΑΕΕΟ ΓΕΙΑΘΕ ΓΕΕ ΟΧΟΙ
ΓΕΑΥΘΕΑ, ΟΑΥ ΟΧΟΙ ΕΙΟΑΙΘΕΟΘΕΑ ΥΑΟΑΑ ΑΑΑΙΕΑΓΕΟ ΟΧΕΑΑΑΟΥΕ.
ΕΑΓΙ ΠΙΑΑΑΕΟ ΑΕΕΟΘΕΑ ΑΕΑΑΑΟΕΑΑΑ, ΟΑαΟΙ ΔΑΕΕΟΟΧΕΑΑ
ΟΘΟΙΓΑΕΥΤΟ ΟΑΔΑΕΙΡΥΑΑΓΑΕΙ ΓΕΙΑΘΕΟΕΑΑΑΑΕΕ, ΟΙΓΕΑΕΥ
ΑΑΓαΑΘΑΟΑΑΟ ΔΑΕΑΙ ΓΕΟ ΓΕΑΘ ΕΙΓΕΟΑΟΘΕΕ ΑΑΑΒΥΑΑΘΕΕΑΕΟ
ΓΕΥΑΑΕΟ ΥΑΟΡΕΑΑΕΤΑΑΟ, ΑΟΥΕΕΑΑΕΤΑΑΟ ΕΟ ΑΑΟΑΟΑΑΕΤΑΑΟ,
ΟΕΟΒΙΘΑΘΑ ΑΑ ΙΑΘΕΕΑΓΙΓΕΑΟΑΑΟ, ΕΙΑΑΑΟΙΘΕΑΑ, ΠΙΘΑΕΑΘΑΟ
ΟΘΙΓΕΑΙ ΒΑΟΠΙ ΑΑΑΙΑΟ, ΕΟ ΟΑ ΑΕΙΓΑΕ ΕΘΙΑΑΑ ΓΕΟ ΓΕΙΑΘΕ
ΑΑΟΑΟΑΑΘΕΕ.

ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΑΑΓΑΑΕΥΑΟΘΕΤΑΕΟ ΠΙ ΕΑΓΙΓΑ ΑΘΕΟ ΟΑΠΙΘΙΑΑΙ
ΕΙΟΟΟΘΥΕΑ ΕΑΓΙ ΠΙΑΑΑΕΕΘΕΑΕΟ, ΑΙΑΑΑ ΑΟΙΟ ΕΟ ΒΑΟΠΙ ΑΑΑΑΙΟ
ΥΑΙΕΥΟΩΑΑ ΑΑΟΑΠΙ ΑΑΑΟ ΑΥΤΑΟΟΘΕΑΑΕΕ ΑΑ ΟΑΟΑΙΟΘΕΕΤΙ
ΔΑΕΕΟΟΧΕΑΑΑΕΟΘΕΑΕΟ. ΑΓΕΟΠΙ ΕΑΓΙ ΠΙΑΑΑΑΕΕ ΑΑΕΑΑΑΟΕΕΑ, ΟΑαΟΙ
ΔΑΕΕΟΟΧΕΑΑΑΟ ΙΑΘΟΕΙΑΘΕΟΑΑ ΓΑΕΕΑΑ ΑΑΟΑΑΕΓΙΟ ΧΑΟΑΕΑΕ,
ΟΙΓΕΑΑΟΥΕΥ ΙΑΓ ΟΓΑΑ ΕΠΙΘΙΑΑΙΟ.

16. ΟΓΑΑ ΑΥΕΓΕΥΤΟ, ΟΠΙ ΓΙΘΙΕΟ ΑΟΑΑΘΕΑΑΑΟΙ ΑΓΑΑ
ΒΑΕΕΔΑΕΟ ΑΕΑΑΕΤΑΑ ΥΙ ΑΑΕΕΑΕΟ ΑΑΟ ΑΑΠΙ ΑΑΑΑΑ ΓΕΘΕ
ΑΟΑΕΙ ΓΟΘΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΕΟ ΓΟΕΕΥΑΑΕΘΕΑΕΟ. ΓΙΘΙΕΟ ΕΟΓΑΥ ΟΑΙΓΑΓΕΙΑ
ΑΑΟΘΕΕ ΒΑΕΕΔΑΕΟ ΥΑΟΡΕΑΑΕΤΑΑ, ΙΑΘΟΥ, ΓΕΟ ΟΑΧΟΡΑΑΕΑ
ΕΙ ΓΟΘΕΟΟΥΕΕΟ ΟΑΒΕΙΑΑΥΙΑΑΑΙ ΘΑΘΘΕΕΕΟ ΑΟΑΑΙ ΑΑ,
ΑΘΕΓΕΥΑΓΑΕΤΑΓΑΑ ΑΟ ΓΕΘΕΕΑΑΟ ΓΙΘΙΕΟ ΑΟΑΕΙ ΓΟΘΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΑΑΕ,
ΕΟΑΑΑ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΑΟΓΑΓΑΑΓΕ ΓΙΘΙΕΟ ΟΑΧΟΡΑΑΕΑ ΟΒΙΘΕ ΘΑΘΘΕΕΕΟ
ΑΟΟΑΑΙ ΑΑ ΥΙ ΑΑΕΕΑΕΟ ΑΑΟ ΑΑΠΙ ΑΑΑΑΑ ΓΙΘΙΕΟ ΕΙ ΓΟΘΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΕΟ
ΓΟΕΕΥΑΑΕΟ ΑΠΙ ΒΟΘΑΑ ΑΟΑΟΓΑΓΟΑ.

ΓΙΘΙΕΟ ΑΟΓΑΓΑ ΑΑΓΑΑ ΓΕΘΕ ΑΟΑΕΙ ΓΟΘΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΕΟ ΑΕΥΑΑΘΕΑ ΑΟ
ΑΑΑΕΟ ΙΑΓΑΙ, ΟΑΓΑΙ ΓΕΘΕ ΑΙΓΕΑΟΘΕΕ ΑΑΠΑΟΟΑΑ ΕΘΘΕΑΘΕΕ
ΙΑΕΤΑΙ ΕΙ ΑΕΕΕ ΥΑΟΡΕΑΑΑΕΕΑ ΕΟΑ, ΟΠΙ ΟΑΕΙΑΘΕΘΕ
ΑΑΙΑαΑΘΑΑΕΤΑΕΕ ΥαΑΕ ΑΑ ΕΑΑΕΟΑΥΕΓΙ ΑΑαΑΑΟ ΑΙ ΓΙΘΙΕΕ
ΠΙ ΒΑΘΘΕΑΑΑΘΕΕ ΘΘΕΑΘΕΤΑΑΕΟ ΓΑΓΑΑΕΕΕ ΑΟΘΕ.

ΑΙ ΕΑΑΕΟΑΘΘΕΘΕΕ, ΓΙΘΙΕΟ ΕΙ ΓΟΘΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΕΟ
ΥΑΟΑΧΑΑΑΕΑΑ, ΘΕΘΑΕ ΘΕΑΥΕ, ΟΓΑΑ ΑΑΕΘΕΑΑΟ ΓΕΘΕ ΟΕΓΑΑΟΘΕ.
ΑΓΕΘΕΑΕΟ ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕΑ ΓΙΘΙΕΟ ΑΑΠΑΟΟΑΑΑ.

17. ΓΙΘΙΕΟ ΑΑΠΑΘΘΑΑΕΟΑΟ ΟΓΑΑ ΑΑΘΘΕΑΑΟ ΟΙ ΑΙ ΟΥ
ΕΑΓΙ ΠΙΑΑΑΕΕΟ ΓΑΑΑ, ΕΟΑ ΕΑΑΑΑ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΓΑΑΑ. ΥΑΕΕΑΘΕ

ΟΑΙΕαΑΑΑΑΟΥΕ, ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΑΕΙΑ ΟΑΟΑΡΕΪΑ ΟΑΕΙΑΟΕΟΕ ΟΕΑΕΟΟΟΕΕ,
 ΟΕΥαΑΑΕΕ ΑΑ ΑΑΑΕΑΑΟΟΟΕ ΕΙ ΓΕΟΑΟΟΕΪΑΕΕ ΑΑΟ ΑΑΪΙ αΑΟΪ Ο
 ΟΑΕΟΕΑΟΕ ΓΑΑΑ. ΟΑΟΑΑΑΙΕΟΑΑ, ΑΙΑ ΕΟ ΕΙ ΓΙ ΟΤΕΟ ΟΑΘΟΟΕ
 ΘΟΑΘΟΕΕΟΕΑΑ ΑΑΟΪ ΟΑΑΑΑ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΕΟ ΟΑΑΕΟΟ ΟΑαΑΑΟΕΑΑΑΑΟΑ
 ΑΑ ΟΟΟΑΕΕΑΑΟ ΓΕΟ ΟΕΓΑΑΟΑΟΕΑΪ ΑΑΕΑΑΟΕΟΑΑΕΕ, ΑΓΟ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΓΑΑΑ
 ΑΑΟΪ ΟΑΑΑΑ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΕΟ ΓΑΑΑΟ. ΑΟΑΕ ΑΟΪ Ο,
 ΟΑΙΑΟΕΑΕΟΑΪ×ΑΟΑΑΑΕΕ ΑΟΥΕΕΑΑΕΑΑ ΟΓΑΑ ΑΑΑΟΕΑΕΪ Ο
 ΑΑΪΙ ΟΑΥΑΓΑΑΑΕΕ ΓΙ ΟΤΕΟ ΓΑΓΑΑΕΕ ΑΟΟΥΕ, ΟΑΒΑΑΑΟ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΕΟ
 ΕΙ ΓΕΟΑΟΟΕ ΓΕΑΓΟ, ΓΑΑΟΑΪ ΑΓΑΟΕ ΓΑΟ ΕΑΑΑΑ ΓΙ ΟΤΑ ΟΓΑΑ
 ΑΑΑαΓΑΟΪ Ο. ΟΑΙΑΟΕΑΕΟΑΪ×ΑΟΑΑΑΕΕ, ΘΕΟΑΑΕ ΟΕΑΟΕ, ΓΙ ΟΤΕΟ
 ΟΑΘΟΟΟ ΑΥΟΑΓΪ ΑΑ. ΕΟ ΓΙ ΟΤΕΟ ΟΑΘΟΟΕΑΪ, ΓΑΟΟΕ ΘΟΑΘΟΕΕΟΕΑΑ
 ΑΟΑαΟΕΕ ΑΟΟΕΑΪ ΟΑΟΡΕΑΑΑΕΕΑ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΕΟ ΓΑΑΕΟ ΑΕΟΟΑΑ
 ΑΑΟΕΑΑΑ, ΑΟΓΑΑΟΕΑΕΑ, ΟΑΙΑΟΕΑΕΟΑΪ×ΑΟΑΑΑΕΕΟΕΑΕΟ ΑΑΑΑΪ ΒΥΑΑΟΕ
 ΕΟΓΑΑΑ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΓΑΑΑ.

ΕΑΓΙ ΓΕ ΑΑΑΑΑΟΕΕ ΑΑ ΑΥΘΙΟΕΕ ΟΓΑΑ ΕΥΪ Ο ΕΟΑ, ΟΪ ΑΪ ΟΥ ΕΟ
 ΑΟΕΟ ΑΒΑΟΕΕΕ. ΟΑΙΑΟΕΑΕΟΑΪ×ΑΟΑΑΑΕΟΑΟ ΟΒΕΟΑΟΑΟΪ ΑΑ ΑΓΕαΑΑΑ
 ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΓΑΑΑΟ, ΟΑΑΑΑΪ ΟΑΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΪ ΘΟΪ ΥΑΟΟΕ ΑΑΪΙ ΕΘΙΟΕΕ
 ΪΪ ΟΑΕΟΑΑΑΑΕ, ΑΕΙ ΑΑΑΕ ΓΕΑΓΑΕ, ΟΪ ΓΑΕΕΑΥ Α×ΟΡΓΑΑΑ
 ΕΑΓΙ ΓΘΟΪ ΑΘΟΑΑΕ ΑΑ ΟΪ ΓΑΕΕΑ ΟΑΑΕΑΓΑΓΟΑΥΕΑΥ ΕΑΓΙ ΓΟΕ ΑΟ
 ΪΪ ΓαΑΑΟΑ, ΑΑΟ ΑΑΪΙ ΑΑΑΑΑ ΟΑΙΑΟΕΑΕΟΑΪ×ΑΟΑΑΑΕΕΟ ΓΕΑΟ
 ΕΙ ΓΕΟΑΟΟΕΕ ΑΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΟ ΑΑΙΑΟΕΕΑΕΟΕΑΕΟ. ΓΑΟ ΑΑΑΕΑΑΑ
 ΕαΑΕΪ ΡΥΑΑΓΑΕΪ Ο ΓΙ ΟΤΕΟ ΟΑΘΟΟΕΕ, ΓΑΟΟΕ ΘΟΑΘΟΕΕΟΕΑΑ ΑΟΑαΟΕΕ,
 ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕ ΑΑ ΑΟΑ ΑΑΟΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΑΕΕ ΟΕΓΑΓΑΑΕΕΕΕ.
 ΟΑΟΑΑΑΙΕΟΑΑ, ΓΕΟΕ ΑΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ ΕΟΓΑΑΑ ΟΒΪ ΟΕ, ΕΑΓΙ ΓΕΟ
 ΟΑΟΑΑΑΙΕΟΕ, ΓΑΑΟΑΪ ΑΑΟ ΕΟΓΑΑΑ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΕΕΟ ΓΑΑΕΟ ΑΓΟΑαΑΑΕΕ.

18. ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΑΕΕΟ ΓΑΑΕΟ ΑΑΟΕΑΑΑΕΟΕΑΕΟ ΟΑΕΪ ΓΟΟΕΟΟΥΕΪ
 ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΪ Ο ΪΪ ΕαΪ ΑΓΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΑΕΑΑ, ΪΪ ΘΑΟΟαΑ ΓαΑΟΑΪ
 ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΪ ΟαΑΪ ΓΑΕΑ ΒΑΟΪΪ ΑΑΑΕΓΑ "ΪΪ ΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΓΡΑΑΟΪ
 ΟΑΘΓΕΑΓΑΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ" ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΪ Ο ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΓΕΥΑΑΕΟ
 ΟΟΑΓΪ ΑΟΑ×ΕΟΕΕ ΟΑΓΑΒΑΟΕ. ΓΕΥΑΓΑΓΑΕΕΑΕΑ, ΟΪ Ϊ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΑΟΕ-ΑΟΕ
 ΡΕΟΕΕΑΑ ΟΕΟΟΑΑΑΑ, ΓΕΟΕ ΓΕΥΑΑΕΟΑΟ (1999 ΒΑΕΕ) ΓΕΥΑΟΕΕ ΕΥΪ
 ΑΕΟΟΑΑ ΑΪ Ο×ΑΟΪ ΟΕ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΪ ΕΪ ΓΟΟΪ ΕΕΟ ΟΑΪΪ ΟΑΑΑ, ΓΑΕ
 ΟΪ ΟΕΟ ΕΟ ΑΑΟΑΪ ΑΑΑ, ΟΪ Ϊ ΕΟΑΕΕ ΪΪ ΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΓΡΑΑΟΪ
 ΟΪ ΓΕΟΡΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑΟΑΑΑ, ΟΪ ΓΑΕΕΥ ΑΕΥΟΑΑΑΟ ΟΑΟΑΕΑ×Ϊ ΪΪ ΑΑ ΟαΑΑ
 ΟΑαΕΟ ΟΑΘΓΕΕΟΟΕ ΟΑΥΟΑΕΑΑΑΑΕΕ ΒΑΟΪΪ ΑΑΟΕΕ ΟΑΟΪ ΑΕΓΑΑΕΟ
 ΟΑΕΑΟΪ ΕΪ ΑΑΑΟ, ΟΑΟΑΡΕΑΑΑΕΕ ΕΟΓΑΑΪ ΑΑ ΓαΪ ΕΪ Α ΪΪ ΟΑΙΑΟΕΕΕΟ
 ΑΟΡΑΓΑΑΕΕ. ΑΪ ΑΑΟΑΪ ΑΑΑΟ αΑΕΑΑΟΓΕΕ ΑΥΓΕΥΑΑΑΑ, ΟΪ ΑΪ ΟΥ
 ΕΑΓΙ ΓΘΟΪ ΑΘΟΕΟ ΒΑΟΓΑΑΓΕ - ΕΟΟΟΕΥΕΕΟ ΓΕΓΕΟΟΟΕ, ΕΟΑ
 ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΪ Ο ΘΑΟΕΑΓΑΓΟΕΟ ΟΑΕΪ ΓΟΟΕΟΟΥΕΪ, ΕΟΟΕΑΕΟΕ ΟΑΕΕΕαΕΑ
 ΑΑ ΕΑΓΙ ΓΕΑΟΑΑΕΟ ΕΪ ΓΕΟΑΟΕΟ ΕΑΑΪ αΑΪ ΓΑΟΑ.

ΟΟΑΓΪ ΑΟΑ×ΕΟΕΕ ΟΑΓΑΒΑΟΕΑΪ ΕΟΕΑΑΑΑ, ΟΪ Ϊ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΓΕΥΑΑΕΟΑΟ
 ΑΕΪ ΑΑΑΑΑ ΕΥΪ ΓΑΑΑ ΕΓΕΟΑ, ΟΪ Ϊ ΑΑΑΓΕΑΓΕΟ Ο×ΕΑΑΑΟΕ ΑΟΑΕΕ ΟΕΘΕΟ

ΥΑΟΑΑΑ αΑΑΑΙ ΑΑΟ ΙαΙ ΕΙ Α ΙΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΑΟΡΑΓΑΕΕ. ΕΟΙΥΑ ΑΟ
ΥΑΙΟ ΑΟΑΕΕ ΙΑΑΕΟ ΕΙ ΙΕΟΑΟΟΕΙ ΑΑ ΟΙ ΙΑΕΕΙΑ ΙΙ ΟΙΑΟΕΑΙ, ΙΑΕ ΟΙ ΟΕΟ
ΟΟΥΑΕΙ Α ΙΑ-9 ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΕΑΙ ΙΕΙΑΟΕΑΑΕ.

ΙΕΥΑΙΤΑΙ ΑΕΕΑΕΑ ΕΟΕΥ, ΟΙΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΟαΑΙ ΙΑΕΑ ΙΙ ΘΑΟΟαΑ
ΙαΑΟΕΟ ΒΑΟΙΙ ΙΑΑΑΑΙ ΕΑΑΙΑ ΑΟΑΟΕΕ ΑΑΙΟαΑΑΑΑΟΕΕ, ΙΑΟΕΥ,
ΟΟΕΕΑΟΕΟΑΒΕΙΑΑΟΙ ΑΑΑΙ ΙΙ ΟΑΕΟΑΑΑ ΑΑΙΙ ΕΘΑΑΟ ΙΑ-9 ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2
ΘΟΙΘΟΕΑΙ ΑΑΕΑΑΟΕΟΑΑΕΕ, ΟΑΥ ΑΟΑαΟΕΕΑ ΑΙ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΕΟ
ΑΥΒΑΟΕΕΙ ΑΕΕ ΙΑΒΕΕΟΥΕ ΑΑ ΟΑ×ΑΟΑΑΕΟ ΟΑΑΙΤΕΑ ΟΑΙΙ ΟΕΑΑΥΕΙ
ΙΑΒΕΕΟΥΕΥ.

ΙΑΥΑΟΑΑΑΙΑ, ΙΕΟαΑΑΑΑΑΑ ΕΑΙΙ ΠΑΑΑΕΕΟ ΑΕΙ ΑΑΑΕ ΙΕΟΒΟΑ×ΑΑΕΟΑ,
ΟΙΙ Ο×ΕΑΑΑΟΕ ΥΑΟΑΑΕΟ ΑΟΑΕΕ ΟΑΙΕαΑΑΑΑΑΕ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ
ΕΙ ΙΟΟΙ ΕΟ ΑΑΘΑΑΙ ΑΑΑΑΟΑΑΙ ΑΑ, ΑΙ ΘΙ ΑΕΥΕΕΟ ΙΑ-9 ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2
ΘΟΙΘΟΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΑΟΕ ΟΑΙΕαΑΑΑΑΑΕΑ ΑΑΑΟΥΑΕΑΑΕΟ
ΑΟΥΕΕΑΑΕΙ ΑΕΟ ΕΑΙ ΑΑΕΑ ΟΟΥΟΑΟΕ ΙΟΕΕΥΑΑΟΕΑΑΑ ΙΙ ΘΑΟΟαΑ ΙαΑΟΕΟ
ΒΑΟΙΙ ΙΑΑΑΑΙ ΕΑΑΙΑ ΑΑΟ ΒΑΟΙΙ ΑΑΑΕΙΑΟ. ΙΑΟΕΥ, ΙΑΕΙΑ ΑΟΑΙΥΑΟΙΑ
ΘΙ ΑΕΥΕΑΙ ΕΕΑΑ Ο×ΟΙ ΕΑΑΕΟΑΟΥΕΙΙ ΑΑαΑΑΑ ΙΙ ΟΙΕΟ
ΘΟΙ ΑΕΙΑΟΟΟΙ ΑΑ ΙΕΟ ΑΑΙαΑΟΑΟΑΙ ΑΑΟΕΑΙ ΑΑΕΑΑΟΕΟΑΑΕΕ ΑΑ,
ΟΑΟΑΑΙΕΟΑΑ, ΙΕΟΕ ΑΑΠΑΟΟΑΑΕΟ ΑΟΥΕΕΑΑΕΙ ΑΑ.

19. ΙΕΟαΑΑΑΑΑΑ ΕΙΕΟΑ, ΟΙΙ ΑΑΑΕΟ ΟΑΑΑΙΟ ΒΑΟΙΙ ΑΑΑΑΙΟ
“ΙΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΙΠΑΟΙ ΟΑΘΙΕΑΙΙ ΑΕΟ ΥΑΟΑαΑΑ” ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΑΙΙ ΙΕΟ
ΙΑ-9 ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΟΥΕ ΙαΙ ΕΙ Α ΘΕΟΑΑΕΕ ΟΕΟΥΑΑ “ ΑΙ “,
ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΑΑΑΟΑΟ ΑΑΟ ΑΟΑΕΕΟ ΕΑΑΑΑ ΙΙ ΟΙΕΟ ΟΕΙΑΑΟΟΑΕΑ
ΙΟαΑΕΙ ΑΑΟ, ΟΑΕΑ ΙΙ αΑΑΟ ΕΙΕΟ ΑΑΑΑΑΙΑ, ΟΑ ΟΕΙΑΑΟΟΙ ΑΟΕΑΕ
ΑΑΟΑΕΟΕΑΑ ΑΘΑΟ ΟΑΑΑΙ ΟΕΟΥΑΑΟ, ΕΟ ΟΑΕΟΟΙ ΑΑΕΥΙ ×Ο, ΕΟ
ΑΑΙΙ ΟΕΥαΑΑΟ ΙΙ ΟΙΕΟ ΟΑΟΑΑΑΙΕΟΙ ΑΑΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ
ΙΑ-20 ΙΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕ ΘΟΙΘΟΕΑΙ ΙΕΙΑΟΕΑΑΕΕ. ΑΘΑΑ ΟΙ ΑΑ ΑΥΕΙΕΥΓΙ Ο,
ΟΙΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ ΑΟ ΙΟαΑΕΙ ΑΟ ΕΑΑΑΑ ΙΙ ΟΙΑΟΥΕ ΙΙ ΥΑΙΟΕΕ
ΥΑΕΕΑΟΕΕ ΘΕΟΙ ΑΑΑΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΑΕΑ, ΟΑΟΑΑΑΙΕΟΑΑ, ΑΑΟΥ
ΑΑΑΑΑΟΟΟΑΑΟ ΑΑ ΑΑΟΥ ΟΑΟΥΙ ×Ο ΙΑΕ ΟΑΟΑΑΑΙΕΟΙ ΑΑΟ
ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΑΟΕΑΙ.

20. “ΙΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΙΠΑΟΙ ΟΑΘΙΕΑΙΙ ΑΕΟ ΥΑΟΑαΑΑ”
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ Ο ΕΑΙΙ ΙΕΟ ΙΑ-9 ΙΟαΕΕΟ ΟΑαΑΕΒΙ ΑΑΑΑΑ “ΙΘΑΟΑΟΕΟΕ-
ΟΑΙΠΑΟΙ ΟΙ ΙΕΟΡΕΑΑΕΟ ΥΑΟΑΟΑΑΕΟ ΘΕΟΙ ΑΑΑΕ”. ΕΑΑΟΑΟΑΑΑΑ, ΟΙΙ ΑΙ
ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΟΥΕΥ ΟΑΟΑΑΟΕΑ ΕΙ ΙΕΟΑΟΟΕΕ ΙΘΑΟΑΟΕΟΕ-
ΟΑΙΠΑΟΙ ΟΙ ΙΕΟΡΕΑΑΕΟ ΥΑΟΑΟΑΑΕΟ ΘΕΟΙ ΑΑΑΕΑ. ΑΙΑΟΕΑΙ, ΑΟ ΙΙ ΟΙΑ
ΟΑΑΑΙΑΑΑΙ Α ΑαΑΑΑ ΙαΙ ΕΙ Α ΕΟΑΕΕ ΙΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΙΠΑΟΙ
ΟΙ ΙΕΟΡΕΑΑΕΟ ΥΑΟΑΟΑΑΕΟ ΘΕΟΙ ΑΑΑΟ, ΟΙ ΙΑΕΙΕΥ ΑΥΟΑΑΑΑΙ ΕΑΙΙ ΙΕΕ
ΑΑΟΑΙΟΕΟΑΑΟΕΕ ΟΑΟΑΕΑ×Ι ΙΙ ΑΑ ΟαΑΑ ΟΑαΕΟ ΟΑΘΙΕΕΟΟΕ
ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΑΕΕ ΒΑΟΙΙ ΑΑΟΕΕ ΟΑΟΥΙ ΑΕΙΑΑΕΟ ΟΑΕΑΟΙΕΙ ΑΑΑΟ. ΑΙ ΑΑΑ
ΙΙ ΟΙΕΟ ΙεαΑΑΑΕΕ, ΑΟΑΕΕ ΟΙ ΙΕΟΡΕΑΑΕΟ ΥΑΟΑΟΑΑΑ ΑΑΕΟΥΑΑΑ ΟΑΙ ΑΑΑ
ΘΕΟΙ ΑΑΑΟΥΕ: 1) ΙαΙ ΕΙ Α ΙΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΑΟΡΑΓΑΕΕ ΑΑ ΘΟΙ ΕΟΟΙ ΟΕΟ
ΑΑΑΑΑΙΕΕΑΑΕΕ, 2) ΑΙ ΕΙ ΘΕΟΕΟ ΒΑΟΕΕΙ ΑΕΕΕ ΑΑΙΥαΑΑΑΕΟ

ΟΑ×ΟΡΑΑΕΕΑ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΑΟΑΙΟΕΕΑΙ ΙΕΑΟ ΙΙΘΙΑΑΑΑΕΑ ΙΟΑΑΟΘΕΕΑ,
3)ΑΙ, ΕΟ ΟΑΑΑΕΑ ΕΟΑΕΕ ΙΑΟΕΕΟΑΒΕΙΑΑΥΙΑΑΙ ΘΙΑΑΑΕΟ ΙΙΓΑΥΙΑΑΕ,
ΟΙ ΙΕΕΟΕΑΕΟΑΥ ΟΕΟΑΕΕΟ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΕΑΙΙΤΕΕ ΟΑΟΑΑΕΕΟ ΟΑΔΕ
ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΑΟΕΕΑ ΕΑΕΕΟ×ΕΑΕΟ ΑΥΕΑΑΕΑ 2 ΒΑΕΕΑ ΙΑΟΕ ΑΑΕΕ.

ΙΕΥΑΙΤΑΙ ΑΕΕΑΕΑ, ΟΙ Ι ΘΟΙ ΥΑΟΕΟ ΥΑΑΕΑ ΙΙ ΓΑΒΕΕΑ - ΙΑΑΟΑΑΕ,
ΙΙ ΒΙΑΑΑΕ ΑΑ ΘΑΥΕΑΕΕΟΟΕ ΥΑΕΑΙΓΑΙΤΑΙ ΑΑΟΑΑΕΑΑΟΕ ΙΙ ΟΙΑΥΕ ΑΙ
ΟΑΙΤΕ ΘΕΟΙ ΑΕΟ ΑΟΟΑΙ ΑΑΕΑ. ΕΟΙΥΑ ΑΟΑΑΟΕΑΑΟΙ ΑΑΙΤΕ ΕΥΙ ΙΑΕΕ
ΘΙ ΑΕΥΕΑΑΕ ΕΑΑΑ ΘΕΟΙ ΑΑΕΟ ΑΙΤΕΥΙΟΕΑΑΕΟ ΕΑΙ ΑΑΕΑ.

21. ΙΙ ΥΑΙΟΕΕ ΑΑΕΟ ×ΑΟΑΕΑΑΥΕ ΑΟΟΑΑΕΕ ΙΙΕΥΑΙΤΑΕΙ ΑΑ ΑΘΑΟ
ΕΙΕΟ ΑΑΟΕΑΑΑΟ, ΟΑ ΕΑΑΥΕΟΕ ΑΘΑΟ ΑΙ ΘΕΟΙ ΑΑΑΟ ΑΟΕΙΤΑΙΕΕΑΙ,
ΙΙ ΟΙΕΟ ΑΟΟΑΑΟΕΕ ΟΑΑΑΘΥΕΑ ΕΡΕΑΑΑ ΕΟ ΑΟΑ ΙΕΟΕ ΕΟΑ ΒΑΕΕΕΑΕΟ
ΥΑΟΑΡΕΑΑΕΙ ΑΑΟ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΑΙΑΟ ΙΙ ΘΑΟΟΑΑ ΑΑΕΑΑΑΕΙ ΑΟ: ΘΕΟΑΑΕΕ
ΘΕΟΙ ΑΑ ΟΓΑΑ ΑΑΙΕΑΕΕΑΑΙ ΑΑΟ ΕΙ ΙΕΟΑΟΟΕΕ ΙΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΙΡΑΑΟΙ
ΟΑΘΙΕΑΙΤΑΕΟ ΥΑΟΑΟΑΑΕΟ ΟΑΑΟΕΙ ΒΑΟΑΑ ΑΑΙΑΟΥΑΙΤΕ Ι ΟΕ ΘΕΟΙ ΑΕΟΕΑΕΟ,
ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΑΙΑΑΑ ΙΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΙΡΑΑΟΙ ΥΙ ΙΕΟΡΕΑΑΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΕΕΟΕΑΕΟ.
ΑΙΕΟ ΑΑΟΕΑΑΑΕΟΕΑΕΟ, ΘΕΟΑΑΕ ΟΕΑΥΕ, ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕΑ ΙΙ ΟΙΕΟ
ΑΟΑΙΟΕΕΟΕΕ ΑΑΙΑΟΟΑΑΑ.

ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΕΟΙ ΑΑ ΑΑΙΑΟΥΑΙ Ι Ο ΘΕΟΙ ΑΑΟ ΟΕΑΑΥΕΟΑΑΑΑ ΟΕΟΥΑΕΕ
“ΑΙ” ΑΑ ΑΕΟΟΑΑ ΕΟ ΟΑΕΟΓΑΑΕΥΙ ×Ο ΑΙ ΘΕΟΙ ΑΑΑΕΟ
ΟΟΕΕΑΟΕΙΤΑΟΕΑΑΕΟ ΑΟΟΟ. ΑΙΕΟΙ Ι, ΑΟΑΙΟΕΕΟΕΕ ΑΑΙΑΟΟΑΑΕΟ
×ΑΟΑΕΑΑΥΕ, ΟΓΑΑ ΑΑΕΟΕΑΑΟ ΟΑΑΑΑΙ ΟΕΟΥΑΕΟ ΙΙΕΥΑΙΤΑΕΙ ΑΑ ΟΙ ΑΙ ΟΥ
ΕΑΙ ΕΕΟΑΑΟΕΑΑ, ΕΟΑ ΙΕΕΕΑΙΤΕ ΙΙ ΟΙΕΟ ΕΙ ΙΟΑΘΟΟΥΕ.

ΟΕΟΥΑΑ “ΑΙ” ΑΟΕΟ ΙΑΑΟΕΑΑΑΕΕ ΕΑΑΥΕΟΕ. ΑΙ ΑΑΑΑ, ΕΑΑΥΕΟΕ
ΑΟΕΟ ΑΑΙΤΟΕΕΑΑΑΑΕΕ ΙΙΕΥΑΙΤΑΕΙ ΑΕΟ ΑΟΙΘΙ ΓΑ ΑΑΙΓΑΙΟΑ ΟΕΟΥΑΑ,
ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΑΑΟΕΑΑΟ ΒΕΙΑΑΑΑΑΕΟ Ι Ο ΒΑΑΟΟ ΑΙ Ι Ο ΒΕΙΑΑΑΑΑΑΑ ΑΑ
ΑΙΥΑΟΑΑΟ ΑΙΑ ΕΟ ΕΙ ΙΕΙΑΟΕΑΑΑΟ ΙΑΕ ΥΙ ΟΕΟ. ΙΑΑΟΕΑΑΑΕΕ ΕΑΑΥΕΟΑΑΕ
ΑΑΟΕΑΑΑΙ Ι Ο ΕΟΑΕ ΟΕΟΥΑΑΟ ΑΙ ΒΕΙΑΑΑΑΑΑΑΟ, ΟΙ ΙΕΑΑΕΥ ΑΟΕΙΤΑΙΕΕΟ
ΙΕΙΑΟΕ ΕΑΙΟΒΙ ΟΕ ΑΟΕΑΙ. ΕΑΑΥΕΟΕ “ΑΙ” ΑΟΕΕΟΑΙΙ ΑΟ ΑΟΕ-ΑΟΕΕΟ
ΑΟΥΑΑΑΟ ΟΑΙ ΑΑΓΕΙΑΑΑΙ, ΑΙ ΑΟΕ-ΑΟΕΕΟ ΥΑΟΟΕΑΑΑΟ ΟΑΙ ΑΑΓΕΙΑ
ΥΑΟΑΡΕΑΑΕΙ ΑΕΟΑΑΑΙ ΟΑΑΑΕΟ ΑΑΙΤΟΕΥΑΑΕΕ. ΑΙΑΟΕΑΙ, ΕΟ ΑΟ
ΙΑΑΟΕΑΑΑΕΕ ΕΑΑΥΕΟΕ ΙΑΙ ΟΑΑΑ, ΙΑΥΕΙ ΙΕΟ ΒΕΙ ΑΑΕΟΙΕΟ ΙΡΕΙΑ (Εα.
Α.ΥΑΙΕΡΑ, ΘΑΟΕΟΕΕ ΑΟΑΙΟΕΕΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΕΕΑΕ, Ι, ΙΙ Ο×Ι ΕΕΑΕΑ,
1953Β. ΑΟΑΑΑ Ε.ΕΑΑΑΡΑ, ΘΑΟΕΟΕΕ ΑΙΑ, ΙΑΒΕΕΕ Ι, ΕΑΘΟΕΕΑ,
×Ι ΙΑΟΕΕΑ, ΑΟΑ×ΕΕΑ ΑΑ ΙΙ Ο×Ι ΕΙΤΑΕΑ ΙΑΟΕΕΒΑΟΟΕΑΕΟ
ΟΑΕΕΕΑΑΕΕΟΟΕ, 1981Β.).

ΑΑΙΤΑΥΙΕΥΙΟΕΕΑΑΙ ΑΑΙΤΑΙΕΙΑΟΑ, ΕΑΟΕΕΟΑΙΑΑΑ, ΟΙ Ι ΙΑ-9
ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΥΕΥ ΕΑΑΥΕΟΕ “ΑΙ” ΑΟΕΙΤΑΙΕΕΑΙ ΑΑΟΕΑΑΟ
ΕΑΙΑΑΑΟΕ ΙΙΕΥΑΙΤΑΕΙ ΑΕΟ ΘΕΟΙ ΑΑΑΟ, ΑΙΑΟΕΑΙ, ΑΟΕΕΟΑΙΙ ΑΟ ΙΑΕΑΙ
ΑΟΕ-ΑΟΕΕΟ ΑΟΥΑΑΑΟ ΑΑΙΑΟΥΑΙΑΕΟ ΑΑΙΤΟΕΥΑΑΕΕ, ΑΙΟ ΟΑΟΑΟΕΑ
ΑΕΟΑΟΙΑΟΕΟΕ ΘΕΟΙ ΑΑΑΕΑ.

ΙΕΥΑΙΤΑΙ ΑΕΕΑΕΑ, ΟΙ Ι ΑΙΑΟΕΑΙ ΑΑΕΑΑΥΕΟΑΑΕΕ, ΙΙ ΘΑΟΟΑΑ ΙΑΑΟΕΟ
ΘΙ ΑΕΥΕΑ ΑΟ ΑΟΕΟ ΑΟΕΑΑΑΟΙ ΑΑΙΤΕ ΑΑ ΥΑΕΟΑΑ. ΑΟΕΕ ΙΑΟΕΑ, ΕΟ

ΑΥΕΑΘΑΑΟ, ΟΙΙ ΒΙΕΓΑΑ ΑΟΑΙΟΕΕΟΕΕ ΕΑΑΕΟΑΕΟΕΟΕΕ ΕΑΑΥΕΟΕ “ΑΙ”
ΑΕΟΑΟΙΟΕΕΑΟ ΑΟΕΕΟΑΙΙΑΟ. ΕΓΑΑΟΙΟΕΑΑ ΤΕΟΕΕΕΑΑΟ ΟΑ ΓΙΟΙΑΥΕ
ΟΑΘΙΕΕΟΟΕ ΑΑΟΑΑΕΟ ΑΟΑΑΙ ΑΑΕΑ, ΑΑΟΑΥΑΑΑΑ ΤΕΥΓΑΑΟ ΑΙ ΕΑΑΥΕΟΕΟ
ΑΙΥΑΑΑΟ, ΤΥΙΓΑ ΕΟΑ, ΟΙΙ ΓΙΟΙΕΟ ΡΕΟΕΕΑΕ ΑΕΟΕ ΟΑΓΑΟΥΟΙΑΑΟΕ
ΕΘΓΑΟ. ΕΘΓΑ ΕΓΑΟΥ ΑΥΓΕΥΓΑΑΟ, ΟΙΙ “ΑΙ” ΕΑΑΥΕΟΕΟ ΑΟΑΟΑΑΙ ΑΕΟ
ΘΕΟΙ ΑΑΑΥΕΥ ΓΙΟΙΑ ΤΑΕΥ ΕΑΕΑ ΑΑΟΟΕΕ ΕΕΕΕΑΑΑ. ΑΟΑΕ
ΓΙΟΑΕΟΑΑΑΟ ΑΑΕΕ ΑΟ ΟΑΟΥΕΕΑ ΓΙΘΑΟΑΕΟΕΑΕΟ ΕΓΕΟ ΓΟΕΕΥΑΑΑΥΕΥ,
ΟΙΙ ΑΕΟΟΑΑ “ΑΙ” ΕΑΑΥΕΟΕ ΟΑΕΟΙ ΑΑΕΥΙ ΧΟ ΓΙΟΙΕΟ ΓΕΟΑΟΕΕ
ΑΑΟΟΕΕ ΒΑΕΕΕΑΑΟ ΑΑ ΓΕΟΕ ΑΟΑΟΑΑΙ ΑΑ ΟΥΑΓΕΕΟ ΓΙΟΙΕΟ
ΟΕΓΑΑΟΟ.

ΑΥΟΑΓΕΥΓΑΑΕΑ, ΟΙΙ ΑΙ ΕΑΑΥΕΟΕΟ ΑΟΑΑΙ ΑΕΟ ΑΟΥΕΕΑΑΕΙ ΑΑ ΑΟ
ΟΙΟΕΕΥΑΑΕΑΕ ΟΑΘΓΑΕΑ ΓΙΒΑΟΕ ΓΙΒΙΑΑΟ. ΤΑΕ ΓΕΟΕΕΕΑΟ, ΟΙΙ ΓΕΟ
ΑΑΟΑΟΥ ΓΙΟΙΑΟ ΒΑΕΕΕΕΑΑΑΙ ΕΑΕΑΓΑΕΟΑΑ, ΑΓΑΘΕΑΙ ΑΥΓΕΥΓΑΟ, ΟΙΙ
ΕΟ ΑΑΓΑΘΕΟΙ ΑΑΟ ΓΙΟΙΕΟ ΑΟΓΑΙ ΑΑΓΑΑΟ.

ΑΑΑ ΟΑΕΓΟΑΟΟΙ Α ΕΟ ΑΑΟΑΙ ΑΑΑΥ, ΟΙΙ “ΓΙΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΓΡΑΑΟΙ
ΟΑΘΓΕΑΓΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ” ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΑΓΓΕΟ ΓΑ-9 ΓΟΑΕΕΟ ΓΑ-2
ΘΟΓΟΕΟ ΓΑ-2 ΑΑ ΓΑ-3 ΘΕΟΙ ΑΑΟ, ΟΙΓΕΑΕΥ ΑΟΕΓΑΓΑΕΕΑΙ ΑΟΑΑ “ΑΙ”
ΕΑΑΥΕΟΕΕ ΑΟΕΑΙ ΑΑΕΑΑΥΕΟΑΑΟΕΕ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΓΙΘΑΟΑΑ, ΕΟΑ ΓΙΒΙΑΑΕ
ΑΑΓΕΑΕΕΑΑΑΙ ΑΟΕΓΑΓΑΕΟ ΑΕΟΑΟΙΟΕΕΑΑ. ΑΓΑΘΕΑΙ, ΤΑΕ ΑΟ
ΓΙΟΥΑΓΑΕ ΑΟΥ ΑΟΕΕ ΟΑΘΒΙΟΓΙ ΑΟΑΟΙΟΕ ΕΓΕΟ ΕΑΓΑΑΕΑ, ΟΑΟΙΙ
ΓΕΥΓΑΟ ΕΑΑΥΕΟΕ “ΑΙ” ΑΟΕΟΑ ΑΑ ΕΓΑΑ ΓΙΟΙΑΥΕ ΑΟΕ ΟΑΓΕΑΑΑΑΥΕ
ΕΘΓΟΕΑΥΕΑΟ, ΑΓ ΕΓ ΓΑΓΟΑ ΟΑΓΕΑΑΑΑΥΕ – ΑΕΟΑΟΙΟΕΕΑΑΟ.

ΑΟΑΕΕ ΟΕΕΑΟΕΑΑΓΙΟΕΥΑΑΕ ΓΙΟΑΕΟΑΑΑΕ ΑΑ ΑΟΑΓΑΟΕ
ΘΓΑΕΥΕΑ, ΟΙ ΑΟΥ ΓΙΘΑΟΑΑΙ ΕΑΑΑ ΑΟ ΕΥΕΟ ΑΕΟΟΑΑ ΟΑ
ΑΑΟΑΕΟΕΑΑ ΑΟΑΟ ΓΙΟΙΑΥΕ ΟΑΑΑΙ ΟΕΟΥΑΟ, ΕΑΑΕΟΕΑΑΑ, ΓΕΟΕΕΕΑΟ
ΓΙΟΙΕΟ ΑΟΑΑΕΓΕΟΑΒΑΑΙ ΓΙ ΑΑΕΑ, ΑΟΓΑΙ ΑΑΓΑΑΕΑ.

2000 ΒΕΕΟ 19 ΓΘΟΓΑΟΕΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑΥΕ ΟΑΘΓΑΕΑ
“ΑΕΓΑΕ ΘΓΕΓΓΑΕΟ ΒΕΓΑΑΥΓΑΑ” ΑΑΑΓΕΑΓΕΟ ΟΧΕΑΑΕΑ ΑΑΟΓΘΟΕΓΑ
ΟΑΟΑΟΕΕΓΓ ΓΕΟΕΕΕΑ, ΟΙΙ ΕΟ ΓΙΟΙΑ, ΟΙΓΑΕΕΥ ΕΓΑΓΑΑ
ΑΟΓΑΙ ΑΑΓΕΑ, ΟΙΙ ΟΑΑΕΓΒΕΧΙ ΑΑΕΕΟΟΧΕΑΕΟ ΟΧΕΑΑΑΓΙΟΕΕ
ΓΟΑΑΓΓΑΟ ΑΑΓΑΟ, ΓΑΘΕΕΑΓΓΕΑΟΑΕΟ ΓΙ ΕΑΓΑΓΑΕΑΓ ΟΑΟΑΑΑΓΑ.

ΑΟΕΑΑΟΕΕ ΑΟΑΟΙΟΕ, ΟΙΓΑΕΟΥ ΓΟΑΓΕΑΑ ΕΥΑΓΑΑΑ
ΓΙΘΑΟΑΑ ΟΑΕΟΕΑΟΕ ΘΓΑΕΥΕΕΟ ΓΟΕΕΥΑΕΟΕΑΕΟ, ΑΟΕΟ ΟΑΓΑΑΕ:
ΓΙΟΙΕΟ ΓΕΟΑΟΕΕ ΑΑΟΟΕΕ ΒΑΕΕΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑΕΑΑΕΓΑΑΟ ΑΑΓΑΘΕΟΙ ΑΑΟ
ΓΑΓΕΓΑ ΑΑ ΓΑΓΕΓΑ ΓΕΟΕ ΟΑΑ ΓΙΟΙΑΕΑΓ ΑΑ ΓΕΕΕΑΓΑΑ ΕΑΓΓΕΑΓ
ΑΟΕΓΑΕΕΓΑΥΕ ΒΑΕΕΕΑΑ. ΑΟΑΕΕ ΑΟΑΟΙΟΕΑΥΕΑ ΕΑΑΕΟΕΑΑΑ
ΑΑΓΑΘΕΟΙ ΑΑΟ ΕΓΕΟ ΑΑΟΑΟΑΟ ΑΑ ΓΕΥΓΑΟ ΓΙΘΑΟΑΕΟ ΑΟΑΘΕΟΑΘΕΟ
ΑΥΕΑΟΑΑΑΟ, ΟΙΙ ΓΙΟΙΑ ΥΑΕΕΑ ΑΥΑΑΟΕΕ ΑΟ ΕΕΕΕΑΑΑ ΑΑ ΑΑΟ
ΑΥΕΘΓΑΑ ΓΕΟΕΑΑ ΟΑΓΓΕΑΑΑΑΟΕΕ ΑΑΟΟΕΕΕ.

ΓΑΥΑΟΑΑΑΓΑ, ΓΙΟΙΕΟ ΑΟΑΙΟΕΕΟΕΕ ΑΑΓΑΟΟΑΕΟ ΓΕΑΑΑΕΕ,
ΓΑΟΥΕ ΟΑΟΑΟΕΑ ΑΟΑ ΒΑΟΟΑ ΑΑ ΓΟ ΟΑΧΟΡΑΕΕΑ, ΑΟΑΓΑ ΟΑΓ

ΕΑΓΑΑΟΕ ΓΓΕΟΥΑΓΕΓΑΕΟ ΑΕΟΑΟΓΑΟΕΟΕ ΔΕΟΓΑΑΕΑ. ΟΑΑΑΓΙ "ΑΓ"
ΕΑΑΥΕΟΕΟ ΑΟΑΑΓΙ ΑΑ ΓΙ ΟΓΕΟ ΑΕΟΟΑΑ ΑΟΑ ΒΑΕΕΕαΑΑΟ ΑΑΓΑΔΕΟΓΙ ΑΑΑΟ.

22. ΓΙ ΟΓΕΟ ΕΓΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΟΟΓΙ ΑΕΟ ΟΑ×ΑΟΑΑΕΟΑΟ ΓΕΟΕ ΑΓ ΓΕΑΟΟΕΕ
ΑΑΓΓΑΟΟΑΑΑ ΓΓΕΕαΓΑΟ ΟΑΓΑΑΕ ΔΕΟΓΙ ΑΕΟ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΑΟ : " ...
ΟΑΑΑΓΙ ΓΓΙ ΟΓΑ ΑΟ ΟΓΑΑ ΕΘΓΑΟ ΑΑΓαΕΕΟΕΕ ΟαΑΑ, ΓΑΟΕΑΓ ΕΑΑΥΕΟΟΥΕ
ΓΥΓ×Ε ΓΓΙ ΟΓΑΑΕΟΑΑΓ ΕΑΓ ΕΕΟΑΑΟΕΑΑ, ΟΑΑΑΑΓΑΥ ΑΓΑΑΑΟΓΑ ΓΕΑΑΓΓΑΓ
ΟΑΕΓ ΓΟΟΕΟΟΥΕΓ ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΓΕΕΥΑΑΓΓΙ Ο ΓΥΑΑΟ
ΑΑΟΕΑΓΑΑΑΓΑΑ... ΕΟ ΕΑΕΕΕΟΕΓΑΕΟΕΑΟΕ ΑΑΓΓΑΟΟΑΑΕΟ ΔΕΟΓΙ ΑΑΑΥΕ
ΟΑΟΡΕΑΑΑΕΕ ΕΘΓΑΑΑ ΓΓΙ ΟΓΕΟ ΕΑΕΕΓΑΑΟΟΕ ΑΑ ΑΑΑΓΕΑΓΕΟ
Ο×ΕΑΑΑΕΟΑΕΑΕΟ ΟΑΕΑΓΓΙ ΑΑΓΓΙ ΟΑΓΑΑΑ, ΓΑΥΕΓ ΓΓΙ ΟΓΑ ΟΑΑΟΑΑΕΕ
ΑΑΑΕΓΑΥΓ×ΕΕΑΑΟ ΟΑΓΑΟΕΕΑΑΟΕΑΕ ΟΟΑ×ΟΕαΓΑΑΕΟ ΓΓΙ ΕαΓΓΑΓΑΑΟ"
(2007 ΒΕΕΟ 26 ΓΘΟΓΓΑΟΕΟ 1 2/2/389 ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ ΟΑΘΓΑΕΑ
"ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΓΙ Ο ΓΓΘΑΕΑΘΑ ΓΑΕΑ ΓΑΕΑΡΑ ΑΑ ΟαΑΑΑΕ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΓΙ Ο
ΘΑΟΕΑΓΑΓΟΕΟΑ ΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΓΙ Ο ΘΑΟΑΕΑΑΓΟΕΟ ΒΕΓΑΑΥΓΑΑΑ"). ΕΟΓΥΑ
ΑΓΑΟΕΑΓ ΑΑΟΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΑΕΕΑ ΟΑΓΑΑΑΕΥ: ΟΓ ΑΑΟΑΥ ΟΓ ΓΑΕΕΓΑ
ΑΑΑΟΕΑΑΕΟ ΘΑΘΟΕΕΟΕΕ ΓΓΕΟΥΑΓΕΓΑΕΓΑ ΑΑΓΓΙ ΕΕΑΑΑΟΕΕΑ ΓΓΙ ΟΓΑΑΕΟ
ΑΟΕΓΑΕΕΓΑΑΕΑ, ΓΓΙ ΟΓΕΟ ΑΑΓΓΙ ΟΑΓΑΑΕΟΑΟ ΟΕΑΕΟΟΑ ΑΑ ΟΑΑΑΑΑΕΟ
ΑΑΓαΑΟΑΟΑΑΓΙ ΑΑ ΟΑΕΟΟΓΑΑΕΥΓ×ΕΕΕ ΟΓΑΑ ΕΥΓΓΙ Ο ΑΓ ΓΓΙ ΟΓΑΑΕΟ
ΑΟΕΓΑΕΕΓΑΕΟ ΓΕΓΑΟΕΑΥ.

23. "ΓΓΙ ΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΓΡΑΑΟΓΙ ΟΑΘΓΕΑΓΓΙ ΑΕΟ ΟΑΟΑαΑΑ"
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΓΙ Ο ΕΑΓΓΙ ΓΕΟ ΓΑ-9 ΓΟαΕΕΟ ΓΑ-2 ΘΟΓΘΟΕΟ ΑΓΑΑΑ ΕΑΓΓΙ ΓΕΟ
ΟαΑΑ ΓΓΙ ΟΓΑΑΕΑΓ ΕΓΓΙ ΟΑΘΟΟΟΥΕ ΟΑ×ΑΟΑΑΑΓΑΑ, ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕΑ ΟΑΓΑΑΑΕ
ΟΑΕΕΕαΑΑΕΟ ΑΑΑΓΑΕΕΑΑΑΑ : 1)ΟΑ ΑΑΟΑΕΟΕΑΑ ΑΘΑΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΓΓΙ Ο
ΕΓΓΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΓΑ-20 ΓΟαΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΓΘΟΕΟ ΓΑ-2 ΒΕΓΑΑΑΑΑΑΕΕ
ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕ Ο×ΕΑΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΕΟ ΕΕΕΓΑΟΕ ΔΕΟΓΙ ΑΑΟ.
2)ΒΑΟΓΓΙ ΑΑΑΑΓΟ ΕΟ ΑΟΑ ΑΑΟΑαΑΕΑΑΟΕΕ ΕΑΓΓΙ ΓΕΟ ΓΑ-9 ΓΟαΕΕΟ ΓΑ-2
ΘΟΓΘΟΕΟ ΑΓ ΕΓΓΙ ΓΟΕ ΔΕΟΓΙ ΑΑ ΕΑΓΓΙ ΓΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕ
ΑΑΑΑΟΑΑΑΑΕ ΑΟΥΕΕΑΑΕΓΓΙ ΑΑΟ.

24. ΔΕΟΑΑΕ ΥαΓ ΑΟΑΑΕΟ αΑΕΟΑΟαΑΑΕΓΓΙ ΑΕΟ Ο×ΕΑΑΑΥΕ
ΟΑΟΑΑΕΟΕΑΕΟ ΕΓΓΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕ ΓΓΙ ΟΑΓΑΟΕΕΕΟ
ΑΟΡΑΓΑΑΕΟ ΟΑΑΑΕΑΑΑΟΕΓΓΙ ΔΕΟΓΙ ΑΑ ΑΓΟΑαΟΟΑΑΑ ΕΓΓΙ ΓΕΑΟΟΕΕ
ΓΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΓΡΑΑΟΓΙ ΟΓ ΓΕΟΡΕΑΑΕΟ ΒΕΓΑΟΒΑΟΕ ΕΓΓΙ ΓΟΟΓΓΙ ΕΕΟ
ΟΑΕΟΟΓΑΑΕΥΓ×ΑΟ ΑΑΓΓΙ ΟΕΕΑΑΑΑΕΕ ΑΑ ΓΑΕΟΟΑΕΟΟΕ ΕΓΓΟΑΓΓΥΕΟ
ΓΕΑΟ. ΑΟΓΑΑΟΕΑΕΑ, ΑΟ, ΔΕΟΑΑΕ ΟΕΑΥΕ, ΓΕΓΑΟΕΟΕΕΑ αΑΕΕΟΟ×ΕΑΑΕΟ
ΓαΟΕΑΑΓ Ο×ΕΑΑΕΟ ΑΓ ΟΓ ΟΑΑ ΑΑΓΓΙ ΟΑΓΑΑΕΟ ΕΑΕΕΑΑΓ ΑΥΕΕΑΑΕΟΑΕΑΓ.
ΟΑΟΑΓΑΟΕΕΓΓΙ ΑΟΕΟ ΑΟΑΘΓΙ ΕΕΟΕΕΟΟΕ αΑΕΕΟΟ×ΕΑΑΑ, ΟΑΥ
ΑΑΓΑΔΕΟΓΙ ΑΑΑΟ ΑΑ, ΕΓΑΑΑΟΓΙ ΟΕΑΑ, ΑΑΑΕΑΑΑΟΕΑΑΟ ΓΑΟ
ΓΑΕΟΟΑΕΟΟΓΙ ΑΑΟ. ΔΑΟΟΓΓΙ ΓΑΕΟΟΑΑ ΑΑ ΑΟΑΑΑΕΕΑΑ ΑΑΓΓΙ ΟΕΕΑΑΑΑΕ,
ΕΑΓΓΙ ΓΓΙ ΟΥΕΕ ΓΓΙ ΟΑΓΑΟΕΕΑΟ ΟΑΟΡΕΕΑ ΟΓ ΑΑΕ ΕΓΓΙ ΓΕΑΟΟΕ
ΟΑΓΕαΑΑΑΑΥΕ ΓΕΕΥΓΓΙ Ο ΟΒΓ ΟΕ ΑΑ ΑΑΟΑΑΟΕΑΑΟΕΕ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ
Ο×ΕΑΑΑΥΕ ΟΑΟΑΑΕΟ ΑΟΥΕΕΑΑΕΓΓΙ ΑΕΟ ΕΑΓΓΙ ΑΑΑΕΑ.

ΕΙΛΑΑΟΙ ΟΕΑΑ, ΕΑΛΕΟΕΑΑΑ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΕΟ
ΑΟΟΑΙ ΑΑ ΑΘΟΕΙ ΟΕ ΟΧΕΑΑΟΥΕ ΕΑΙΛΕΙ ΤΕΟ ΟΑΟΑΑΟ ΑΟ ΑΟΕΕΟΑΙ ΑΟ.
ΕΙΕΟΑΕΑΕΟ, ΟΙΙ ΟΑΕΟΟΙΑΑΕΥΙ ΧΕΕΕ ΕΥΙ Ο ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ
ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΕΟ ΟΑΧΟΡΑΑΕΑ ΟΧΕΑΑΕΟ ΘΟΙ ΘΙ ΟΥΕΟΕΕ ΟΑΕΥΟΑΑ,
ΑΑΑΑΙΒΥΑΑΟΕ ΤΙΕΥΑΙΕΤΙΑ ΑΘΑΟ ΟΑΟΑΑΙΕΟΕ ΟΑΕΑΙ ΠΑΑΕΙ
ΑΑΟΑΙΟΕΑΕΟ ΟΑΘΙΛΑΟ.

ΑΙ ΕΑΕΟΑΕΟΕΟΕΕ, ΘΕΟΑΑΕ ΟΕΑΟΥΕ, ΑΑΟΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΑΕΕΑ, ΟΙΙ
ΟΧΕΑΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΕΟ ΑΟ ΘΕΟΙΑΑ ΑΟ ΑΟΕΕΟΑΙ ΑΟ ΕΑΙ ΤΙΕΕ
ΟΑΟΑΑΙΕΟΕ ΟΑΑΟΕΕΟΑΑΕΟ ΑΑΟΑΥΑ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΕΟ
ΤΕΥΑΑΕΟ ΟΑΟΡΕΑΑΕΤΙΑΟ. ΑΟ ΑΟΑ ΟΙΙ ΟΙ ΧΕΕΕΥΙ, ΟΕΟΕΕ ΑΑ
ΥΑΟΙΑΑΑ ΑΑΕΕΟΟΧΕΑΑΕΟ ΙΑΘΕΑΑΙ ΟΧΕΑΑΕΟ ΑΙ ΟΙ ΟΑΑ ΑΑΙΤΙ ΟΑΙΤΑΕΟΑ
ΑΑΙΟΟΑΕΥΑΟΑΕΑΑ ΑΕΑΕ ΕΘΙΑΑΙ ΑΑ. ΕΑΕΕΙΑΑΙ ΑΕΟ ΑΑ ΟΧΕΑΑΟΥΕ
ΑΑΑΑΙΟΑΟΑΟΕΕ ΟΑΟΑΑΕΟ ΕΑΑΕΑΑΙ ΑΟΑΥΕΕΑΑΕΑΑ, ΘΑΟΟΑΕ ΕΙΛΑΕΑ,
ΟΙ ΑΕΟ ΑΑ ΟΙ ΑΙ Ο ΤΕΥΑΑΑ ΑΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΑ, ΟΙΑΑ ΕΥΙ Ο ΕΑΙ ΤΙ ΟΕ.

ΕΙΛΑΑΟΙ ΟΕΑΑ, ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΑ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΟΥΕ
ΑΟΕΕΟΑΙ ΑΟ ΙΑΙ ΕΙ Α ΑΑΟΑΑΟΕΑΑΟΕ ΑΑ ΟΒΙ Ο ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑΟ.
ΑΟΙΑΑΟΕΑΕΑ, ΑΙΕΟ ΟΑΟΡΕΑΑΕΤΙΑΟ, ΘΕΟΑΑΕ ΟΕΑΟΥΕ, ΕΟΑΑ
ΕΑΙ ΠΑΑΑΕΤΙΑ ΟΙΑΑ ΕΡΕΑΙ ΑΑΟ – ΕΟ ΕΙΛΑΙΑΑ ΕΙ ΤΕΟΑΟΟΕΕ, ΤΕΑΧΕΙ
ΑΑ ΙΑΕΑΕΕ ΟΙΑΑ ΕΥΙ Ο, ΟΙΙ ΤΙ ΟΑΙΤΑΟΕΕΑΟ ΑΘΙ ΓΑΑΟ ΟΑΟΡΕΑΑΕΤΙΑ
ΙΕΟΕ ΟΒΙ ΟΑΑ ΑΑΙΤΙ ΟΑΙΤΑΕΟΑ. ΑΑΟΑΑ ΑΙΕΟΑ, ΕΑΙ ΠΑΑΑΕΤΙΑΟΥΕ ΟΙΑΑ
ΕΥΙ Ο ΑΙΙ ΒΟΟΑΑΕ ΘΑΟΟΑΕ, ΟΑ ΟΑΕΕΕΑΑΑΟ ΟΙΑΑ ΤΙ ΕΥΑΑΑΑΟ ΕΑΑΑΑ
ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΕΟ ΟΕΙΑΑΟΕ.

ΙΑΥΑΟΑΑΙΑ, ΟΧΕΑΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΑ ΤΙ ΟΑΙΤΑΟΕΕΕΟ
ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΕΟ ΟΑΧΟΡΑΑΕΑ ΟΙ ΤΕΥΑΙΕΤΙΑΑΟΕ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΕ
ΑΑΟΑΙΟΕΑΑ ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΕΑΑΑΑ ΟΧΕΑΑΕΟ ΑΑΥΑΕΟ, ΕΟΑ ΕΑΟΡΤΙ ΑΑ ΟΑΑΟΙ
ΕΙΟΑΟΑΟΑΑΕΟ ΑΑΑΕΑΙΟΑΑΕΟΑΕΑΕΟ.

25. ΟΧΕΑΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΕΟΕΑΕΟ ΟΑΟΙΑΟΕΕΙ Ο ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΕΟ
ΑΕΟΑΟΙΑΟΕΑΑΑ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΑ ΤΕΥΑΑΑΟ ΕΑΙ ΤΙΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΑΟΕΕ
ΑΑΑΑΟΑΑΑΑΕΕ ΑΟΥΕΕΑΑΕΤΙΑΕΟ ΑΟΟΑΙ ΑΕΟΑΟ.

ΑΕΙΑΕΑΑΙ "Ι ΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΙΡΑΟΙ ΟΑΘΙΕΑΙ ΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ"
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΙ Ο ΕΑΙ ΤΙΕΟ ΙΑ-9 ΙΟΑΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΙΘΟΕΟ ΑΟΑΙΤΑΟΕΕΟΕΕ
ΑΑΓΙΑΟΟΑΑΕΕ ΕΑΑΟΥΕΟΕ "ΑΙ" ΑΑΓΑΘΟΙ ΑΑΑΟ ΘΕΟΙ ΑΑΕΑ
ΑΕΟΑΟΙΑΟΕΟΕΤΙΑΟ, ΑΟΑΑΕΕΕ ΤΙΕΥΑΙΕΤΙΑΑ ΑΘΑΟ ΕΙΕΟ ΑΑΟΕΑΑΑΑΟ,
ΙΑ-2 ΑΑ ΙΑ-3 ΘΕΟΙΑΑ ΒΑΟΙΤΑΑΑΑΙΟ ΕΟ ΑΟΑ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΙΑ-20
ΙΟΑΕΕΟ ΘΕΟΑΑΕΕ ΘΟΙΘΟΕΕ ΤΙ ΑΕΟΑΑΟΕ ΑΑΑΑΟΑΑΑΕ
ΑΟΥΕΕΑΑΕΤΙΑΟ.

26. ΑΙΕΟΕΑΕΟ ΟΑΑΕΟΙΑ ΟΑΙΤΑΑΕ ΟΑΕΕΕΑΑΑΕΟ ΑΑΑΙΕΕΕΑΑΑ: ΟΑΟ
ΤΕΥΑΑΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΤΙ Ο ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΙΑ-20 ΙΟΑΕΕΕ
ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΙΑΑΟΕΕ "ΑΑΑΑΟΑΑΑΑΕΕ ΑΟΥΕΕΑΑΕΤΙΑΑ", ΑΕΙ ΑΟΕΟ
ΟΧΕΑΑΑΙΤΙ ΟΕΕΕ, ΑΑΙΟΑΕΥΑΟΙ Ο, ΟΙ ΑΑΕ ΕΙ ΤΕΟΑΟΟΕ ΟΑΙΕΑΑΑΑΟΥΕ, ΟΑ
ΟΙΑΑ ΟΑΕΕΑΑΕΤΙ Ο ΑΟΑΕ ΟΑΙΕΑΑΑΑΑ ΑΑ ΟΑ ΕΟΕΟΑΟΕΟΙΑΑΕΕ ΟΙΑΑ
ΕΑΑΕΤΙΡΥΑΑΙΕΤΙ Ο ΙΑΙ ΑΙ ΑΟΙ Ο.

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ'Ο ΕΙ'ΙΟΟΕ'ΟΟΥΕΕΟ ΕΑΓΑΑΙΑΑ, ΑΑΑΑΟΑΑΑΑΕΕ
 ΑΟΥΕΕΑΑΕΙ'ΑΕΟ ΕΙ'ΓΕΘΑΟΟΕΕ ΟΑΕΑΓΑΓΙΟΥΥΕΕΟ Ο×ΕΑΑΑΓΙ'ΟΕΕΑΑ
 ΑΑΑΥΓΕΑ ΓΑΓ'ΕΙ'Α ΕΑΓΙ'ΠΑΑΑΑΕΟ. ΟΑΟΑΑΓΙ'ΕΟΑΑ, ΕΙ'ΙΟΟΕ'ΟΟΥΕΕΟ ΑΟ
 ΑΑΑΟΕΑΑ ΕΑΟΑΑΓ'ΟΕΟΕΑΑ ΓΙ'ΕΕΑΓ'ΑΟ, ΟΓ'Ι' ΑΟΥ ΑΟΕΕ ΘΕΟΓ'ΑΑ,
 ΟΓ'Ι'ΑΕΕΥ, ΕΟΓ'ΑΥ ΕΑΑΕΟΕ ΟΕΓΑΑΟΟΕΕ, ΟΑΑΟΑΑΓΑΑΑ ΑΑΑΑΟΑΑΑΑΕ
 ΑΟΥΕΕΑΑΕΙ'ΑΑΟ, ΕΟ ΕΟ ΕΑΓΙ'ΓΕΕ ΑΟ ΑΟΕΟ ΑΑΕΑΑΕΕ'ΟΒΕΓΑΑΟΕΕ, ΑΟ
 ΟΑΕΡ'ΕΑΑ ΑΑΑΑΓ'Ο ΟΑ×ΟΡ'ΑΕΑΑ ΓΙ'ΟΑΓΑΟΕΕΕΟ ΑΟΡΑΓ'ΑΕΟ ΑΑΟΑΥΑ
 Ο×ΕΑΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΑΟ. ΑΓΑΘΕΑΓ, ΕΑΓΙ'ΓΟΥΕ ΓΙ'ΥΑΓ'ΟΕΕ ΘΕΟΓ'ΑΑ,
 ΟΓ'Ι'ΑΕΕΥ ΟΑΟΡ'ΕΓ'Α ΑΑΓ'Ι'ΟΑΓΑΟΕ ΕΟΓ'ΑΟ ΓΙ'ΟΑΓΑΟΕΕΕΟ ΑΟΡΑΓ'ΑΕΟ
 ΑΑΟΑΥΑ Ο×ΕΑΑΑΟΥΕ ΟΑΟΑΑΕ'ΟΕΑΕΟ, ΟΟΟΕΑΑ ΟΓ'ΑΑ ΟΑΑΟΑΑΓΑΑΓ'ΑΑΟ
 ΕΙ'ΙΟΟΕ'ΟΟΥΕΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕ'ΟΒΕΓΑΑΟΕ ΑΑΑΑΟΑΑΑΑΕΕ ΑΟΥΕΕΑΑΕΙ'ΑΕΟ
 ΟΕΓΑΑΟΟΟ.

"ΑΑΑΑΟΑΑΑΑΕΕ ΑΟΥΕΕΑΑΕΙ'ΑΑ" ΑΟΕΕ'ΟΑΓ'Ι'ΑΟ ΕΟΑΕ ΟΑΓ'ΕΑΑΑΑΑΑΟ,
 ΟΓ'Ι'ΑΑΟΥ ΕΑΓΑΓ'ΕΓ'ΕΑΟΑΑΕΟ ΘΟΕΓ'ΥΕΘΑΑ ΑΑΟΥΑΓ'Ι'ΑΕΕ, ΕΙ'ΙΟΟΕ'ΟΟΥΕΕΕ
 ΑΑΕΑΑΕΕ'ΟΒΕΓΑΑΟΕΕ ΟΑΑΟΓ'Ι' ΕΓ'ΟΑΟΑΟΕΟ ΓΕΥΒΑΑΑ, ΟΑΕ'ΟΟΑΑ
 ΑΟΟΑΑΟΕΕ Γ'ΑΕΑΘΟΟΟΕ ΓΕΑΑΑΑΕΟ ΑΑΓ'Ι', ΟΑΟΡ'ΕΑΑΑΕΕΑ ΕΑΟΡ'Ι
 ΕΓ'ΟΑΟΑΟΑΑΕΟ ΑΑΟΥΓ'ΑΓΑΕΕΑΕ, ΓΥΕΘΕΑΟΕ ΟΑΕΥΟΑΑΕΟ ΑΑΟΑΥΑ. ΑΓΑΘΕΑΓ,
 ΡΑΕΑΑ ΓΕΑ×ΕΙ', ΓΑΕΑΕΕ ΑΑ ΥΑΕ'ΟΑΑ ΟΓ'ΑΑ ΕΥΓ'Ο, ΟΓ'Ι'
 ΕΙ'ΙΟΟΕ'ΟΟΥΕΕΟ ×ΑΟΑΕΑΑΟΥΕ ΟΑΑΟΓ'Ι' ΕΓ'ΟΑΟΑΟΕΟ ΟΑΑΑΑΑΟΑΑ ΑΥΑΓ'ΕΟ
 ΓΥΕ'ΟΑΑΕ ΑΕΑΑΕΙ'ΑΥ ΑΟ ΑΟΟΑΑΓ'ΑΟ. ΑΑΑΑΟΑΑΑΕΙ'ΑΑ ΓΕ'ΟΕΕΕΑΑΟ
 ΑΟΓ'ΕΟ ΟΕΓ'ΥΕ'ΟΑΕΑ, ΟΑΥ Ο×ΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑΕΥΟΑΑΑ ΓΙ'ΟΑΓΑΟΕΕΕΟ
 ΑΟΡΑΓ'ΑΕΟ ΓΙ'ΘΓ'ΑΑΕΟ ΟΑΟΥΑΕΑΑΑΟ ΑΟ ΕΡ'ΕΑΑ ΑΑ ΟΑΕ'ΟΓ'ΑΑΟ
 ΑΑΟΥΓ'ΑΓΑΕΕΑ ΓΙ'ΘΓ'ΑΑΑΑΟ.

"Γ'ΘΑΟΑΟΕ'ΟΕ-ΟΑΓ'ΡΑΑΟΓ'Ι' ΟΑΘΓ'ΕΑΓ'Ι'ΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑΑ" ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙ'Ο
 ΕΑΓΙ'ΓΟΥΕ ΑΑΑΑΟΑΑΑΑΕ ΑΟΥΕΕΑΑΕΙ'ΑΑΑ ΕΑΓΙ'ΠΑΑΑΑΕΓ'Α ΓΕΕΥΓ'ΕΑ ΕΟΑΕΕ
 ΟΑΓ'ΕΑΑΑΑΑΕ, ΟΓ'Ι'ΥΑ ΑΑΥΓ'ΑΓΑΑΓ'Ι' ΟΑΕΡ'ΕΑΑΑ ΑΑΓ'Ι'ΕΒΑΕΙ'Ο ΟΑΘΓ'ΕΟΑΕΑΕΟ
 (ΑΑΓ'Ι'ΡΕΑΑΕ'ΟΕΑΕΟ) ΓΓ'ΕΥΑΓ'ΑΕΙ'ΑΑΓ'Ε ×ΑΘ'ΟΓ'ΑΟΕΑΕ ΓΙ'ΓΑΥΑΓ'ΑΑΕΟ
 ΑΑΓ'ΑΑΑΟΟΑΑΑ ΑΓ' ΟΑΟΡ'ΕΑΑΑΕ'Ο ΑΑΑΑΕΟ ΑΥΓ'ΕΥΓ'ΟΕΕ ΓΙ'ΓΑΥΑΓ'ΑΑΕΟ
 ΓΙ'ΘΓ'ΑΑΑΑΟ (ΓΑ-7 ΓΟΑΕΕΟ ΓΑ-4 ΘΟΓ'ΘΟΕ).

ΓΕΥΑΓ'ΑΓ'ΑΕΕΑΕΑ, ΟΓ'Ι' Ο×ΕΑΑΕΟ ΟΑΕΥΟΑΑΕΟ ΕΙ'ΙΟΟΕ'ΟΟΥΕΕΕ
 ΑΑΕΑΑΕΕ'ΟΒΕΓΑΑΟΕΕ ΑΟ ΘΕΟΓ'ΑΑ ΑΟ ΓΙ'ΕΕΑΓ'ΑΟ ΕΑΓΙ'ΓΟΥΕ ΑΑΑΑΟΑΑΑΑΕΕ
 ΑΟΥΕΕΑΑΕΙ'ΑΕΟ ΟΑΓ'ΕΑΑΑΑΑΕΟ ΕΑΟΑΑΓ'ΟΕΟΕΑΑ ΑΓΑΑΑ ΟΑΑΕΒΓ'ΑΑΑΕΕ
 ΓΙ'ΑΟΑΓ'ΕΑΑΑΟ, ΕΟΓ'ΥΑ ΓΑΘΕ ΟΕΥΑΑΑΕ'ΟΕΑΕΟ ΑΟ ΟΑΟΟΑΑΕΕΑ. ΑΓΕΟΓ'Ι'
 ΑΑΟΑΑΕΑΑΟΕΕ ΕΑΓΙ'ΓΕΟ ΓΑ-7 ΓΟΑΕΕΟ ΓΑ-4 ΘΟΓ'ΘΟΕ ΟΑΟΡ'ΕΓ'Α ΑΟΥ
 ΕΕΑΑΕΕ'ΟΒΕΓΑΑΑΑΟ ΑΑΑΑΟΑΑΑΑΕΕ ΑΟΥΕΕΑΑΕΙ'ΑΕΟ ΟΑΓ'ΕΑΑΑΑΑΕΟ
 ΑΓ'Ι'ΒΟΟΑΑ ΟΑΓ'Ι'ΓΑΕΑΑΕΟ.

"ΑΑΑΑΟΑΑΑΑΕΕ ΑΟΥΕΕΑΑΕΙ'ΑΕΟ" ΑΟΟΑΑΓ'ΑΑ ΟΑΕΡ'ΕΑΑΑ ΑΑΕ'ΟΕΑΑΟ
 ΓΙ'ΟΓ'ΕΟ ΑΓΑΕΕ'ΑΕΟ, ΓΕ'ΟΕ ΑΑΓ'ΑΟΟΑΑΕΟ ΟΑΑΑΑΑ. ΑΓΕ'ΟΑΕΑΕΟ
 ΕΑΓΙ'ΠΑΑΑΕΕΟ ΓΑΑΑ ΑΓΑ ΕΟ ΕΓ' ΑΑΟΑΓ'Ι'ΑΕΟ "ΑΑΑΑΟΑΑΑΑΕ
 ΑΟΥΕΕΑΑΕΙ'ΑΑΑ" ΓΕΥΓ'ΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑΑ, ΟΑΕΓΑΘΕ'ΟΑΑ ΓΕΑ×ΕΙ' ΟΓ'ΑΑ ΕΥΓ'Ο,
 ΟΑΕΑ ΑΑΓ'Ι'Ε'ΟΕΥ'ΑΓ'Ο ΟΑΓΑΘΕΑΕ'ΟΑΓ'Ι'×ΑΟΑΑΑΕΕΟ ΓΕΑΟ ΓΕ'ΟΕ ΑΟΑΟΒΓ'Ι'ΟΕ

ΕΙΘΑΘΘΟΑΘΑΥΕΑ ΑΑ ΕΑΕΕΤΑΑΙ ΑΕΟ ΑΕΑΑΕΤΑΑ, ΘΕΘΕ ΕΑΓΓΙ ΓΑΙ ΤΕΑΘΕ
ΟΑΑΑΕΥ ΕΘΙΑΑ ΟΧΕΑΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑΑ.

ΑΙΘΟΕΑΓ, ΕΑΓΓΙ ΠΑΑΑΑΕΕΥ ΑΘ ΑΘΕΟ ΑΑΟΙ ΕΘΟΘΟΑΑ ΕΑΑΕΟΟΧΑΕΕ
ΑΙ ΥΓΑΑΕΘΕΑΕΟ ΕΙ ΤΕΘΑΘΘΕΕ ΘΕΤΑΘΘΕΟ ΤΕΥΑΤΕΘΑΟ. ΑΙ ΘΑΕΕΕΑΑΑ
ΑΑΑΒΥΑΑΘΕΕΑΕΟ ΤΕΥΑΑΕΟ ΘΑΕΙΘΟ ΒΑΘΙΤΑΑΑΑΤΟ ΕΙ ΤΟΘΕΘΟΥΕΑ,
ΑΓΕΤΙ ΑΘΑΕΕ ΑΑΑΒΥΑΑΘΕΕΑΕΟ ΟΑΙΧΑΘΑΑΕΟ - ΘΑΕΙ ΤΟΘΕΘΟΥΕΙ
ΘΑΘΑΘΕΕΤΙ.

ΘΑΥ ΟΑΑΑΑΑ "ΙΘΑΘΑΘΘΕΘΕ-ΘΑΙΡΑΑΟΙ ΘΑΘΙΕΑΓΓΙ ΑΕΟ ΟΑΘΑΑΑ"
ΘΑΘΑΘΕΑΕΤΙ Θ ΕΑΓΓΙ ΤΕΘ ΙΑ-9 ΙΘΑΕΕΘ ΙΑ-2 ΘΘΙΘΘΕΘ ΙΑ-2 ΑΑ ΙΑ-3
ΘΘΙ ΑΑΘ, ΕΑΑΕΘΕ ΘΕΤΑΘΘΘΕ, ΕΘΕΤΕ ΒΑΘΙΤΑΑΑΑΤΑΓ ΙΘΑΘΑΘΘΕΘΕ-
ΘΑΙΡΑΑΟΙ ΘΑΘΙΕΑΓΓΙ ΑΕΟ ΑΑΒΥΑΑΕΘ ΑΑΙΘΑΘΑΕΕ ΘΑΧΘΡΑΑΕΘ. "ΕΑΓΓΙ ΤΕΘ
ΑΑΕΑΑΕΘΘΕΤΑΘΘΕΕ ΑΑΑΑΘΑΑΑΕΕ ΑΟΥΕΕΑΑΕΤΑΑ" ΕΕ ΕΑΕΘΙ ΑΘΕΑΑ
ΑΘΕΘ ΑΘΑ ΘΑΧΘΡΑΑΕΕ, ΑΘΑΙΑΑ ΙΑΑΙ ΙΑΘΑΙΑΑ, ΘΘΙ ΑΑ, ΘΙ ΙΑΕΕΥ
ΟΑΘΑΡΕΤΑ ΑΘΑΑΙ ΑΑΘ ΑΓ ΑΘ ΑΘΑΑΙ ΑΑΘ ΟΧΕΑΑΑΥΕ ΟΑΘΑΑΕΘ
ΙΑΑΕΘΙΕΑΘΕ ΘΑΧΘΡΑΕΕΘ, ΙΑΕ ΟΙΘΕΘ ΙΑ-9 ΙΘΑΕΕΘ ΙΑ-2 ΘΘΙΘΘΕ
ΠΙ ΥΑΙΘΕΕ ΘΑΧΘΡΑΕΑΕΘ ΑΘΑΑΙ ΑΕΘΑΘ.

ΟΑΘΑΑΙΤΕΘΑΑ, ΑΕΙΑΕΑΑΙ ΑΘ ΘΘΙ ΑΑΕ, ΕΑΑΕΘΕΑΑΑ, ΑΘ
ΒΑΘΙΤΑΑΑΑΤΟ ΑΑΑΑΘΑΑΑΕ ΑΟΥΕΕΑΑΕΤΑΑΘ, ΘΑΥ ΑΘΑΑ ΑΑΑΑΘΟΘΘΑ
ΘΘΙ ΥΑΘΕΘ ΟΑΑΕΑ ΠΙ ΤΑΒΕΕΑΓ, ΙΑΘΕΓ ΙΑΕΕ ΑΘΑΑΙ ΑΕΘΑΘ ΟΧΕΑΑΑΥΕ
ΟΑΘΑΑΑ ΘΙΓΑ ΠΙ ΑΑΘ ΙΑΓ ΕΤΑ ΠΙ ΘΑΘΑΘΕΕΘ ΑΘΑΓΑΑΕΕ.

27. ΑΙ ΧΙΓΑ ΑΑΘΑΓΑΕΕΑΑΑΕΕΑ, ΑΟΥΑΕΑΑΑ ΕΘ ΑΘΑ
ΑΑΘΑΑΕΑΑΘΕ ΘΘΙ ΑΑΑΑ ΘΑΘΑΕΑΧΙΓΙ ΑΑ ΘΑΑ ΘΑΑΕΘ ΘΑΘΙΤΕΘΘΕ
ΘΑΘΑΘΕΑΑΑΕΕ ΒΑΘΙΤΑΘΘΕ ΘΑΘΥΙ ΑΕΙΑΑΕΘ ΑΑΕΘΑΘΑΑΕΤΑΕΘ
ΟΧΕΑΑΕΘ ΟΑΕΥΘΑΕΘΕΑΕΘ "ΙΘΑΘΑΘΘΕΘΕ-ΘΑΙΡΑΑΟΙ ΘΑΘΙΕΑΓΓΙ ΑΕΘ
ΟΑΘΑΑΑ" ΘΑΘΑΘΕΑΕΤΙ Θ ΕΑΓΓΙ ΤΕΘ ΑΑΕΑΑΕΘΘΕΤΑΘΘΕΕ ΒΑΘΕ.

ΕΑΓΓΙ ΤΕΘ ΑΙ ΙΘΑΘΑΘΘΕΘΕ-ΘΑΙΡΑΑΟΙ ΘΑΘΙΕΑΓΓΙ ΑΕΘΕΑΘ ΘΑΑΓΑΑΑΓ Α
ΑΑΑΑΤΟ ΘΘΑΥΕΑΕΘΘ ΒΑΘΘ, ΕΑΘΡΙΑ, ΙΑ-7 ΙΘΑΕΕΘ ΙΑ-2 ΘΘΙΘΘΕΘ "Ε"
ΘΑΘΘΘΙΘΘΕΘ ΑΑ ΙΑ-3 ΘΘΙΘΘΕΘ ΤΕΑΑΑΕΕ, ΑΘ ΟΙ ΤΕΘΡΕΑΑΑ ΘΑΘΑΑΑ
ΙΑΓ ΕΤΑ ΠΙ ΘΑΘΑΘΕΕΘ ΑΘΑΓΑΑΕΕ ΘΘΙΘΘΙΘΘΕΘ ΠΙ ΘΕΑΕΘΑΑΘΕ
ΟΘΑΓΑΑΓΙ ΕΤΑΕΘ ΘΑΧΘΡΑΑΕΑ.

ΤΕΥΑΓΑΓ ΑΕΕΑΕΑ, ΘΙΠ ΑΘ ΒΑΘΕ ΑΑΓΑΓ ΘΑΘΘΕΑ ΑΙΑΑΑ ΕΑΓΓΙ ΤΕΘ ΙΑ-
20 ΙΘΑΕΘΕΥ.

ΙΑΘΑΘΑΑΙΑ, ΑΘΕΕ ΙΑΘΕΑ, ΑΘΕΘ ΕΑΓΓΙ ΠΑΑΑΕΘ ΙΑΑΑ ΑΘΑΕΕ
ΙΘΑΘΑΘΘΕΘΕ-ΘΑΙΡΑΑΟΙ ΟΙ ΤΕΘΡΕΑΑΕΘ ΟΑΘΑΘΑΕΘ ΒΑΘΕΑΓ ΤΕΙΑΘΕΑΑΕΕ,
ΑΙΑΘΕΑΓ, ΑΙ ΒΑΘΕΘ ΑΘΑΘΘΕΑΕΘ ΑΑΧΘΘΕΘΑΑΑ ΕΑΓΓΙ ΤΥΕ, ΕΕΘΘΙ Θ
ΑΡΕΕΑΘΑΑΘ ΑΑ ΑΙΘΑΘΑΘ ΤΕΘ ΑΑΓΙ ΕΕΑΑΘΘΕΑΑΘ ΑΙ ΘΑΕΕΕΑΘΑΑΓΕ.
ΙΑΓ ΘΑ ΙΑΘΕΑ ΕΕ ΑΙΑΑΑ ΕΑΓΓΙ ΤΥΕ ΑΘΕΘ ΙΑ-9 ΙΘΑΕΕΘ ΙΑ-2 ΘΘΙΘΘΕΘ,
ΘΙΠΕΘΘ ΑΘΑΙΑΘΘΕΘΕΕ ΑΑΓΙΑΘΘΑΑ ΑΑΓΑΘΑΑΑΑΘΘΕΕ, ΙΑΘΕΥ
ΘΑΘΘΘΘΘΘΘΘΙ ΑΑΘΕΑΓΓΕΘ ΑΑΕΑΕΑΑΕΘ ΟΑΘΑΡΕΑΑΕΤΑΑΘ ΕΡΕΑΑΑ.

ΑΘΘΘΑΑ ΕΘ ΑΑΘΑΓΙΑΑ, ΘΙΠ ΕΑΓΓΙ ΤΥΕ ΑΘΑΘΘΕΑΕΘ
ΑΑΧΘΘΘΘΘΘΘΘΕΕ ΑΓΙΑΑΕ ΒΑΘΕ ΙΑ-9 ΙΘΑΕΕΘ ΙΑ-2 ΘΘΙΘΘΘΕ ΕΕΑΑ
ΑΘΕΑΕ ΑΘΕΘ ΤΕΕΕΕΑΘΘΕΕ ΑΑ "ΑΓ" ΕΑΑΘΘΘΘΘ ΘΕΑΑΘΘΘΑΑ

ΑΓΓΑΟΥΑΓ Ι Ο ΘΕΟΙ ΑΑΟ, ΕΡΕΑΑ ΟΑΤΑΑΕ ΑΑΟΕΓΑΕΟ ΑΑΕΕΑΕΟ
ΟΑΟΡΕΑΑΕΙ ΑΑΟ:

ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΙΑ-8 ΙΟαΕΕΕ ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕ ΟΑ×ΟΡΑΕΑΑΕΟ
ΑΟΟΑΓΙ ΑΕΟΑΟ ΑΑΟΑαΑΕΑΑΟΕΕ ΙΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΙΡΑΑΟΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΟ
ΟΑΟΑΟΑΑΑ ΟΑΟΡΕΑΑΑΕΕΑ ΙαΓΙ ΕΓΙ Α ΑΓΑΑΑ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΙΑ-7 ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-3
ΘΟΓΟΕΕΑ ΑΑ ΙΑ-20 ΙΟαΕΕΕ ΑΑΑΑΓΙΕΕΕ ΑΓΙ ΑΑΑΕ ΒΑΟΕΟ ΓΕαΑΑΑΕΕ.

ΕΓΑΑΟΙ ΟΕΑΑ, ΑΟΑΑ ΙαΓΙ ΕΓΙ Α ΟΑΟΑΕΑ×Ι ΓΙ ΑΑ ΟαΑΑ ΟΑαΕΟ
ΟΑΘΙΕΕΟΟΕ ΟΑΟΑΕΑΑΑΑΕΕ ΒΑΟΓΙ ΑΑΟΕΕ ΟΑΟΥΙ ΑΕΓΑΑΕΟ
ΟΑΕΑΟΙ ΕΓΙ ΑΕΟ αΑΕΟΑΟαΑΑΕΓΙ ΑΕΟ Ο×ΕΑΑΕΟ ΟΑΜΕΟΑΑΕΟΕΑΕΟ
ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΑΕΓΑ ΑΟΑΟΑΓΑΟΕΟΑΑ ΓΕΟΥΓΕΑ ΙΑ-8 ΙΟαΕΕΕ
ΑΑΕΑΑΕΕΟΒΕΓΑΑΟΕΕ ΟΑ×ΟΡΑΕΑΑΕ ΑΑ ΟΑαΕΟΙ Α ΟΑΕΑΑΕΑ ΑΑΓΑΟΑΑΕΕΕ
ΘΕΟΙ ΑΑΑΕΟ (ΙΑ-9 ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΓΟΕΟ ΙΑ-2 ΑΑ ΙΑ-3 ΘΕΟΙ ΑΑ)
ΟΑΓΙ ΟΑΑΑ, ΟΙ ΙΑΕΕΑ ΥΑΕΕΑ ΑΟΟΑΓΙ ΑΑ, ΓΙ ΘΑΟΟαΕΟ ΑΕΟΕΕ,
ΑΟΥΕΕΑΑΑΕΕΑ, ΑΟΕΕ ΙαΟΕΑ, Ο×ΕΑΑΑΟΥΕ ΟΑΟΑΕΟ ΑΕΑΑΕΓΙ ΑΕΟ
ΟΑΑΕΒΟΙ ΑΑΕΟΑ ΑΑ, ΙΑΓΙ ΟΑ ΙαΟΕΑ, ΓΕΟΕ Α×ΑΘΟΟΟΕ ΑΑΥΑΕΟΕΑΕΟ.

ΑΓΑΟΕΑΓ, ΑΓΙ Ι Ο ΘΕΟΙ ΑΑΟ ΑΕΟΑΟΓΑΟΕΟΕ ΘΕΟΙ ΑΑΑ ΒΑΟΓΙ ΟΑΑΟΑ
ΘΕΟΙ ΑΑ, ΟΙ ΙΑΕΟΑΥ ΑΑΓΙ ΑΑΟΑαΑΕΑΑΟΕ ΓΙ ΟΓΑΑΟΥΕ ΑΓΙ ΑΑΑΕ ΒΑΟΕΟ
ΑΑΟΑΕΟΕΑΑ ΓΕΟΥΑ. ΟΑΑΑΑΓ ΑΓΙ ΑΑΑΕ ΒΑΟΕ ΟΑΑΑΑΓ ΓΙ ΟΓΑΟΥΕ
ΓΙ ΥΑΓΟΕΕΑ ΟΓΑΓ ΟΥ ΑΟΕ-ΑΟΕΕ ΑΕΟΑΟΓΑΟΕΟΕΕ ΘΕΟΙ ΑΑ, ΑΟ
ΑΑΓΙ ΟΕΥαΑΑΟ ΓΕΟΕ ΒΑΟΕΟ ΟΑαΕΕ ΑΟΟΑΓΙ ΑΑΟ ΑΑΓΑΟΥΑΓΕ ΓΙ ΟΕ
ΘΕΟΙ ΑΕΟΕΑΕΟ.

ΕΟ ΕΑΓΙ ΠΑΑΑΑΕΟ ΟΟΟΑΑ ΑΓΙ ΙΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΙΡΑΑΟΙ
ΟΙ ΓΕΟΡΕΑΑΕΟ ΟΑΟΑΟΑΑΕΟΕΑΕΟ ΟΑ×ΟΡΑΕΑΑΕΟ ΑΑΓΑΟΑΑΑ, ΑΓΑΟΕΑΓ, ΓΕΟΕ
ΟΑΟΑΟΑΑΕΟ ΑΓΙ ΑΑΑΕ ΒΑΟΕΟ ΟΑΓΑΟΥΟΓΑΑΕΕ, ΙΑ-9 ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΓΟΟΥΕ
ΙαΓΙ ΕΓΙ Α ΙΑ-2 ΑΑ ΙΑ-3 ΘΕΟΙ ΑΕΟ ΟΑΒΑΟΑ ΑΑΟΙ ΕΟΟΟΟΑΑ ΟΑΕΓΑΟΕΟΕ
ΕΟΓΑΑΓ ΑΑ, ΟΙ Ι ΙΑΕΑΑ ΑΑΟΥΑΕΑΑΟΕΕΥΙ ΕΑΓΙ ΓΟΥΕ ΑΟΑΑΟΕΑΑΕΟ
ΓΙ ΥΑΓΟΕΕ ΒΑΟΕ ΓΙ ΟΑΓΑΟΕΕΕΟ ΑΟΡΑΓΑΑΕΟ ΑΟΟΑΓΙ ΑΕΟ ΑΟΥΕΕΑΑΕΓΙ ΑΕΟ
ΕΑΓΙ ΑΑΑΕ.

ΑΑΓΙ ΑΟΥΕΟΥΟΕΕΑΑΓ ΑΑΓΙ ΙΑΕΓΑΟΑ, ΙΑ-9 ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2
ΘΟΓΟΕΟ ΑΑ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΑΑΓΙ ΑΑΟΑαΑΕΑΑΟΕΕ ΓΙ ΟΓΑΑΕΟ ΑΟΕΑΑ ΒΑΕΕΕαΑΑ
ΕΕΑΑΑ Ο×ΟΙ ΑΡΕΕΑΟΑΑΟ ΕΓΙ ΓΙ ΟΑΕΟΑΑΑΟ, ΟΙ Ι ΟΑΟΡΕΑΑΑΕΕΑ ΓΙ ΟΓΕΟ
ΑΟΕΓΓΕΟΑΓΑΕΓΙ ΑΓΑΑ ΒΑΕΕΕαΑΑ ΕΓΙ ΑΑΟΕΕΕ, ΟΙ ΙΑΕΟΑΥ ΓΙ ΘΑΟΟαΑ
ΑΑΕΑΑΑΑΓΙ ΑΟ.

28. ΑΟΑΑΟΕ ΕΑΓΙ ΓΟΥΕ ΑΑαΑΑΑΑΑ ΓΑΟΓΑΕΕΑΑΕ αΑΟΕΟαΕΕ
ΑΟΑΓΕΑ×ΕΓΙ ×ΓΙ ΟΓΟΕΕΟΑΑΑΑΕ, ΟΙ ΙΑΕΕΑ ΑΑΓΑΟΟΑΑΑ ΑΑ ΑΑΓΙ ΟΑΓΑΑΑ
αΟΥΕΟΑΑ ΘΟΑΘΟΕΕΑΑΑΑ ΑΑΓΙ ΕΕΑΑΑΟΕΕ. ΑΓΕΟΓΙ, ΑΟΓΑΑΟΕΑΕΑ, ΓΙ ΟΓΕΟ
ΑΟΓΑΓ ΑΑΓΑΑΕΟΑΟ, ΓΕΟΕ ΕΓΙ ΓΟΕΟΟΥΕΟΟΓΙ ΑΕΟ ΑΑΟΕΑΑΑΕΟΕΑΕΟ, ΑΕΑΕ
ΓΓΕΟΥΑΓΑΕΓΙ ΑΑ ΑΘΑΟ ΓΙ ΟΓΕΟ ΑΑΓΙ ΟΑΓΑΑΕΟ ΘΟΑΘΟΕΕΑΟ.

ΓΕΟΥΑΓΑΓ ΑΕΕΑΕΑ, ΟΙ Ι ΓΙ ΒΓΑΕΑ ΟΑΓΑΑΑΑΕΟΑ ΑΑ ΟΒΑΥΕΑΕΕΟΟΕΟ
ΑΑΟΕΑΓΕΟ ΓΕαΑΑΑΕΕ, ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΙΑ-9 ΙΟαΕΕΟ ΙΑ-2 ΘΟΓΟΕΟ
ΟΑ×ΟΡΑΑΕΕΑΑ ΟΑΟΑΕΑ×Ι ΓΙ ΑΑ ΟαΑΑ ΟΑαΕΟ ΟΑΘΙΕΕΟΟΕ ΟΑΟΑΕΑΑΑΑΕΕ
ΒΑΟΓΙ ΑΑΟΕΕ ΟΑΟΥΙ ΑΕΓΑΑΑΕΟ αΑΕΟΑΟαΑΑΕΓΙ ΑΕΟ Ο×ΕΑΑΕΟ ΟΑΜΕΟΑΑΑ

αΑΑΑ Ιαί Εί Α ΙΙ ΟΑΙΟΕΕΕΟ ΑΟΡΑΑΕΕ. ΕΟΙΥΑ ΑΟΥ ΟΒΑΥΕΑΕΕΟΟΙΑ
ΑΑ ΑΟΥ ΙΙ ΒΙΑΑΙΑ, ΕΟΑΑ, ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΙΙ ΘΑΟΟαΑ ΙαΟΑΙ, ΑΟ
ΑΑΙΙ ΟΕΥαΑΟ ΕΙΕΟ ΑΕΑΑΕΙ ΑΑ, ΟΙΙ Ι ΘΑΟΑΟΕΟΕ-ΟΑΙΡΑΑΟΙ
ΥΙ ΓΕΟΡΕΑΑΕΟ ΥΑΟΑΟΑΑΑΕΑ Ο×ΕΑΑΑΙΙ ΟΕΕΕ ΟΙ ΙΑΕΕΙΑ ΕΑΙΤΑΑΑΙ ΑΕΟ
ΘΕΟΕΟ ΙΕΑΟ ΑΑΟαΑΕΑΑΟΕΕ ΙΙ ΟΙΑ ΑΑΙΙ ΥΑΙΑΑΟΕ ΕΘΙΑΟ ΑΕΟΟΑΑ ΕΟΑ,
ΟΙ ΑΙ ΟΥ ΑΙΑΟ ΙΙ ΟΑΟΥΑΕΑ ΑΑΟΑΟΑΙ ΑΟ.

ΟΑΙΑΑΙΑΑ ΟΒΙ ΟΕΑ ΙΙ ΟΙΕΟ ΑΑΙΙ ΥΑΙΑΑΕΟ ΘΟΑΘΟΕΕΑ, ΕΑΑΕΟΕΑΑΑ
ΑΙ ΟΑΕΕΕαΑ ΙΟαΑΕΙ ΑΑ ΟΥΕΕΑΑΑΑ ΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΑΙΟΕΕΙ Ο
Ο×ΕΑΑΑΙΙ ΟΕΕΑΕΟ ×ΑΟΑΕΑΑΟ, ΕΟΙΥΑ ΟΙ ΑΙ ΟΕ ΘΟΑΘΟΕΕΕΟ
ΥΑΟΡΕΑΑΕΙ ΑΑΟ ΕΡΕΑΑΑ ΙΙ ΟΙΑ ΙΕΟΕ ΟΒΙ ΟΑΑ ΒΑΕΕΕαΑΕΟΑΟ,
ΑΟΙΑΑΟΕΑΕΑ, ΑΙΑΟ ΑΑΑΙ ΒΥΑΑΟΕ ΙΓΕΥΑΓΑΕΙ ΑΑ ΑΘΑΟ ΙΙ ΟΙΕΟ
ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΕΟ ΥΑ×ΑΟΑΑΕΟΕΑΕΟ.

ΙΙ ΟΙΕΟ ΑΟΙΑΙ ΑΑΙΑΑΕΟ ΘΕΟΙ ΑΑΑΟΕ, ΙΕΟΕ ΑΑΙΙ ΥΑΙΑΑΕΟ
ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΑΑΑΕΑΑΟΟΟΕ ΘΟΑΘΟΕΕΑ, ΕΙ ΑΕΕΟΟΕΑ ΟΙΙ ΙΙ ΟΙΕΟ
ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΕΟ ΟΑΟΑΟΑΑΑΕΙ Α ΙΑΟΥΑΑΕΑΑΟ, ΟΑΑΑΙ ΕΑΑΟΑΟΑΑΑ,
ΟΙΙ, ΕΟΕΕ ΑΑΙΙ ΙΑΕΕΕΟΑΑΕΟ ΑΑΟΑΥΑ, ΙΙ ΟΙΕΟ ΑΑΙΙ ΥΑΙΑΑΑ αΑΑΑ
ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΥΑΟΑΑΙΕΟΑΑ, ΑΟ ΙΕΟΕΕΑΑΟ ΙΕΟΕ ΑΟΕΑΑΟΙ ΑΙΑΑ
ΒΑΕΕΕαΑΕΟ ΥΑΟΡΕΑΑΕΙ ΑΑΕΑ. ΥΑΟΑΑΙΕΟΑΑ, ΟΑαΑΙ αΑΑΑ ΟΙ ΑΙ ΟΥ
ΙΕΟΕ ΑΟΙΑΙ ΑΑΙΑΑ, ΑΟΑΑΑ ΙΕΟΕ ΑΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΑ. ΕΟΙΥΑ ΑΙΕΟ
ΥΑΕΟΑαΑΑ ΙΟΕΕΥΑΑΑ ΑΟ ΕΘΙΑΑΙ ΑΑ ΟΒΙ ΟΕ ΑΑ ΒΑΟΙΙ ΥΙ ΑΑΑ
ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΥΑΟΑΑΙΕΟΕ ΘΟΑΘΟΕΕΕΟ ΙΕΥΙΑ ΑΟΑΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΕ
ΙΙ ΟΙΑΑΕΟ ΥΑΙΑΟΥΟΙΑΑΕΟ ΥΑΟΡΕΑΑΕΙ ΑΑΟ, ΟΑΥ, ΕΑΑΕΟΕΑΑΑ,
Ο×ΕΑΑΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑΕΟ ΟΕΟΕΟ ΙΑΟΑΟΑΑΑΕΕΑ. ΑΑΙΑΟΕΟΕΕ ΘΟΑΘΟΕΕΑ
ΑΘΟΕΙ ΟΕ ΑΟ ΙΕΥΙΑΑΟ ΙΙ ΟΙΕΟ ΑΟΑΑΟΙΑΙ ΑΑΙΑΑΑΟ ΑΑ ΙΕΟ
ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΑΟ. ΟΒΙ ΟΕ ΘΟΑΘΟΕΕΑ ΥΑΕΡΕΑΑ ΕΥΙ Ο
ΟΑΙΟΕΑΕΥΑΙ×ΑΟΑΑΑΕΕΑ ΕΑΑΕΕ×ΕΥΕΟΟΙ ΑΕΟΑ ΑΑ ΕΑΕΕΕΕ ΙΑΑΕΟ
ΥΑΑΑΑΕ, ΟΑΥ ΑΑΟ ΑΑΙΙ ΟΕΥαΑΑΟ, ΕΟΙΑΑΥ ΑΟΕΑΟΕ ΥΑΙΕαΑΑΑΑΑΟ
ΙΙ ΟΙΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΟΑΒΕΙΑΑΥΙΑΑΑΙ Α ΒΑΕΕΕαΑΕΟ ΑΑ ΑΑΙΙ ΥΑΙΑΑΕΟΑ.
ΑΙΕΟΙΙ ΑΟΑΕ ΑΟΙ Ο ΙΑΕΙΥ ΑΑΑΙ ΒΥΑΑΟΕ ΙΓΕΥΑΓΑΕΙ ΑΑ ΑΘΑΟ ΕΑΑΑ
ΙΙ ΟΙΕΟ ΥΕΙΑΑΟΟΟ, ΟΑΙΑΑΙΑΑ ΑΟΕΙ ΙΕΥΑΓΑΕΙ ΑΙΑΑ ΕΕΕΕαΑΑ ΕΟ
ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΥΑΟΑΑΙΕΟΕ ΥΕΙΑΑΟΟΕΕ. ΕΟ ΙΙ ΟΙΑ ΕΟΑΕΕΑΑ ΑΙ ΙΑΟΕ
ΒΑΟΙΑΟΑΑΕΕ ΕΕΕΕαΑΑ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΟΑΒΕΙΑΑΥΙΑΑΑΙ
×Ι ΟΙΟΕΕΟΑΑΕΕ, ΑΟΙΑΑΟΕΑΕΑ, ΥΑΟΙΑΑΑ ΑΑ ΑΕΑΑΕΙ ΑΑ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ
ΟΑΒΕΙΑΑΥΙΑΑΑΙ ΘΟΑΘΟΕΕΕΟ ΑΑΓΑΕΕΑΟΑΑΕΟΑ ΙΑΥΑΕΕΑ, ΙΕΕ Ο×ΟΙ, ΟΙΙ
ΟΑΙΟΕΑΕΥΑΙ×ΑΟΑΑΑΕΕΟ ΑΟ ΘΙΑΑΑΑ ΑΟ ΕΘΙΑΑΑ ΕΑΙΙ ΙΕΟ
ΕΙ ΙΕΟΑΟΟΕΕ ΙΙ ΟΙΕΟ ΑΑΟΥΑΑΑΑ.

ΙΙ ΟΙΑ ΙΑΕΑΕΕ ΑΑ ΑΑΓαΑΟΑΟΑΕ ΟΙΑΑ ΕΥΙ Ο, ΟΙΙ ΕΡΕΑΙ ΑΑΟ
ΙΕΟΕ ΟΒΙ ΟΑΑ ΑΑΓΑΟΟΑΑΕΟΑ ΑΑ ΑΑΙΙ ΥΑΙΑΑΕΟ ΥΑΟΡΕΑΑΕΙ ΑΑΟ.
ΒΕΙΑΑΥΙΑΑΑ ΥΑΙΕαΑΑΑΑΟΥΕ, ΙΙ ΟΙΕΟ ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΟΟΙ ΑΑΟ, ΕΑΑΕΟΕΑΑΑ,
ΑΑΟ ΑΑΓΑΘΕΟΙ ΑΑΑΟ ΑΑ ΑΑΟΥ ΟΑΕΟΙΑΑΕΥΙ×Ο
ΟΑΙΟΕΑΕΥΑΙ×ΑΟΑΑΑΕΕΑ ΟΒΙ ΟΕ, ΕΙ ΙΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΥΑΟΑΑΙΕΟΕ
ΘΟΑΘΟΕΕΑ.

ΕΘΑΕΕ ΟΑΕΑΓΙ ΠΙΑΑΕΤΙ ΟΑΑΘΕΑΥΕΑ, ΟΙ ΙΑΕΕΥ
ΟΑΙΘΟΕΑΕΑΑΙΤΙ ΥΑΓΑΕΟΑΘ ΕΒΑΑΘ ΟΥΑΥΑΙ ΤΕΟ ΘΕΘΕΘ, ΑΒΕΙΑΑΥΙΤΑΑΑΑΑ
ΕΑΓΙ ΤΕΟ ΘΕΘΕΘΘΕΘΑ ΑΑ ΑΑΙΑΕΘΑΑΕΤΙ ΑΕΘ ΙΙ ΕΑΙ ΑΓΑΘ.

29. ΟΑΑΙ ΕΤΙΤΑ, ΟΑΘΙΕΘ ΑΑΓΑΕΕΑΕΘΑ ΑΑ ΙΙ ΟΙΕΘ ΑΑΓΙΑΘΟΑΑΕΘ
ΟΑΑΑΑΑΑ ΟΑΕΡΕΑΑΑ ΟΑΓΑΑΕ ΑΘΟΕΑΓΑΕΘ ΑΑΕΕΑΑΑ:

ΙΕΘΑΑΑΑΑΑ ΕΙΕΘΑ, ΟΙΙ ΙΙΘΑΘΟΑΕΑ ΑΑ ΙΙΘΑΘΟΑΑ ΙΑΘΑ
"ΙΘΑΘΟΕΘΕ-ΘΑΓΡΑΘΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΘ ΟΑΘΑΑΑ" ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΤΙ Θ ΕΑΓΙ ΤΕΘ
ΙΑ-9 ΙΘΑΕΕΘ ΙΑ-2 ΘΘΙΘΘΕΘ ΘΕΘΑΑΕΕ ΒΕΙΑΑΑΑΑΑΕΘ ΒΑΕΕΕΑΑΕΘ
ΑΑΓΘΑΑΑΑΑΘΕ, ΑΘΕΙΑΓΑΕΘ ΘΑΒΕΙΑΑΥΙΤΑΑΑΙ ΑΑΘΘΕΑΘ ΑΑΕΑΑΑΑΕΙ ΑΑΓ,
ΑΘΥ ΑΘΕΕ ΙΑΕΑΑΓΕ, ΕΘΑΑΑ, ΟΙ ΑΙ ΘΥ ΙΙ ΒΙΑΑΑΕ ΑΘ ΑΑΙΙ ΘΕΥΑΑΑΑΙ
ΕΑΘΑΑΙ ΘΕΘΕΑΑ ΙΙ ΟΙΕΘ ΙΘΕΑΑΓΑΕΘΑΑ ΒΑΕΕΕΑΑΕΘ ΟΑΘΑΡΕΑΑΕΤΙ ΑΑΘ.
ΑΓΑΘΕΑΓ, ΙΙΘΑΘΟΑΑ ΙΑΘΑ ΑΑ ΙΙ ΒΙΑΑΑΕ ΑΘΑ ΙΑΘΘΙ ΥΑΕΘΑΑΑ ΑΘ
ΘΑΘΥΙ ΧΑΙ, ΑΘΑΓΑ, ΘΕΘΕΘΕΕ, ΘΑΘΑΘΙ ΑΑΓ ΕΕΑΥ ΙΙ ΟΙΕΘ ΟΑΘΑΡΕΤΙ
ΑΘΓΑΓ ΑΑΓΑΑΑΕΑ.

ΙΙ ΟΙΕΘ ΑΑΓΙΑΘΟΑΑΕΘ ΟΑΑΑΑΑΑ ΑΑΙΤΑΕΕΓΑ, ΟΙΙ ΟΑΑΑΙ
ΕΑΑΘΕΘΕ "ΑΓ" ΑΑΓΑΘΕΘΙ ΑΑΘ ΙΙ ΘΙΑΘΕ ΙΙ ΥΑΓΙΘΕΕ ΘΕΘΙ ΑΑΕΘ
ΑΕΘΑΘΙΑΘΕΘΕΤΙ ΑΑΘ, ΑΓΑΘΕΑΓ, ΑΘ ΑΘ ΑΑΙΤΕΘΕΥΑΑ ΙΑ-9 ΙΘΑΕΕΘ ΙΑ-2
ΘΘΙΘΘΕΘ ΕΑΓΙ ΤΕΘ ΘΑΑ ΙΙ ΘΙΑΑΕΑΓ ΑΘΕΙ ΑΕΕΑΑΑ ΑΑΓΑΓΕΕΑΑΕΘΑΘ.

ΑΥΘΑΓΕΥΑΑΕΑ, ΟΙΙ ΑΘΘΟΑΑ ΟΑΑΑΑΙ ΘΕΘΥΑΕΘ ΑΘΑΘΘΑΑΙ ΑΑ
ΘΕΘΘΙΑΕΥΙ ΧΘ ΙΙ ΟΙΕΘ ΥΑΕΘΑΑΑΑ ΑΑ ΑΘΕΙΤΕΥΑΓΑΓΕΤΙ ΑΓΑΑ ΕΙ
ΑΑΘΘΕΕ ΒΑΕΕΕΑΑΘ, ΟΙ ΙΑΕΑΥ ΙΕΘΕΕΑΑΑΑ ΙΙΘΑΘΟΑΑ ΙΑΘΑ ΑΑ
ΙΙ ΒΙΑΑΑΕ. ΙΕΥΑΓΑΓΑΕΕΑΕΑ, ΟΙΙ ΑΘ ΑΑΘΑΓΙ ΑΑΑ ΕΑΘΑΑΙ ΘΕΘΕΑΑ ΑΑΘΥ
ΘΑΘΥΑΑΘ ΑΑ ΑΘΥ ΑΑΑΑΑΘΘΘΘΑΘ ΙΙΘΑΘΟΑΑ ΙΑΘΑΘΙ ΑΑ ΙΙ ΒΙΑΑΑΑΓ.

30. ΙΑΥΑΘΑΑΑΓΑ, ΙΙ ΘΙΑ ΑΑΘ ΑΕΙΑΥΙ ΧΕΕΑΘ ΑΑΙΑΕΘΑΑΕΤΙ ΑΕΘΑ
ΑΑ ΑΑΕΙΤΕΘΑΒΑΑΙ ΙΙ ΑΕΘ ΙΙ ΕΑΓΙ ΑΓΑΘ, ΕΘΕΑΕΘΕΕ ΙΑΕΙ ΑΓΙ ΕΤΑΕΕΕ
ΑΓΙ ΕΑΘΘΕΕ ΑΑΓΙΑΘΟΑΑΕΘ ΟΑΑΑΑΑ, ΙΕΘΕ ΒΑΕΕΕΑΑΕΘ ΑΘΕΕ ΑΑΘΘΕΑ
ΑΒΕΙΑΑΥΙΤΑΑΑΑΑ ΕΙ ΙΘΘΕΘΘΥΕΑΘ.

ΑΘΘΘΑΑ ΟΑΑΑΑΙ ΘΕΘΥΑΑ "ΑΓ", ΟΙ ΙΑΕΕΥ ΕΒΑΑΘ ΙΕΕΕΑΓΑ
ΙΙ ΟΙΕΘ ΘΘΙ ΑΕΑΓΑΘΘΘΙ ΑΑΘ, ΑΑΓΑΘΕΘΙ ΑΑΘ ΙΕΘ ΟΑΘΘΑΑΑΓΙ ΑΑΘ
ΑΑΓΘΑΕΥΑΘΘΕΤΙ ΑΕΘΑ ΑΑ ΟΑΙΑΘΕΕΑΑΘΕΑΕ ΘΘΑΧΘΕΑΓΙ ΑΑΕΘ
ΘΘΕΓΥΕΘΑΑΕΑΓ, ΑΒΕΙΑΑΥΙΤΑΑΑΑΑ ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΤΙ Θ ΕΙ ΙΘΘΕΘΘΥΕΕΘ ΙΑ-20
ΙΘΑΕΕΘ ΘΕΘΑΑΕ ΘΘΙΘΘ.

31. "ΙΘΑΘΟΕΘΕ-ΘΑΓΡΑΘΙ ΟΑΘΙΕΑΓΙ ΑΕΘ ΟΑΘΑΑΑ" ΟΑΘΑΘΕΑΑΕΤΙ Θ
ΕΑΓΙ ΤΕΘ ΙΑ-9 ΙΘΑΕΕΘ ΙΑ-2 ΘΘΙΘΘΘΕ ΟΑΑΑΑΙ ΘΕΘΥΑΑΘ
" ΑΓ " ΒΕΙ ΘΡΥΑΕΘ ΙΡΕΓΑ, ΟΙ ΙΕΘ ΑΑΘΘΙΑΑΘΑΥ ΑΘΑΑ ΙΙ ΕΕΑΓΙ ΑΑΓ
ΙΙ ΘΑΘΥΑΕΑΑΕ.

ΙΕΥΑΓΑΓΑΕΕΑΕΑ, ΟΙΙ ΙΙΘΙΑΘΕ ΑΓ ΘΑΘΑΑΓ ΙΕΥΑΓΘ
ΑΑΙΤΘΕΕΑΑΑΑΕΕ ΙΙΕΥΑΓΑΕΤΙ ΑΑ ΑΘΑ ΑΘΑΘ. ΙΕΘΕ ΑΘΘΑΑΙ ΑΑ
ΑΑΓΑΘΕΘΙ ΑΑΘΘΕΑ ΙΑΓΙ ΕΤΑ ΕΙ ΑΑΘΑΓΙ ΑΑΕΕ, ΟΙΙ ΒΕΙΑΑΑΑΑΑΑΥΕ
ΙΑΘΘΕΑΑΑΕΕ ΕΑΑΘΘΕ "ΑΓ" -ΕΘ ΑΑΓΑΓΙ ΘΑΕΘΑΘ, ΙΕΘ ΒΕΓΙ ΑΘΥΕΕΑΑΕΑΑ
ΑΑΕΘΙΕΘ ΙΡΕΓΑ. ΙΙ ΥΑΓΙΘΕ ΥΑΓΕΑΑΑΑΑΥΕΥ ΕΑΑΘΘΕ "ΑΓ" ΙΑΓΙ ΘΑΑΑΑ,
ΑΓΕΘΙ ΙΙ ΙΕΘ ΒΕΓΙ ΙΡΕΓΕΘ ΑΘΘΑΑΓ ΑΑΘ ΕΑΑΑΑ ΟΑΑΑΑΙ ΘΕΘΥΑΑ ΙΙ ΕΕΑΓΙ ΑΘ.

ΟΑΟΑΑΙΕΟΑΑ, ΟΑΑΑΙ ΟΕΟΥΑΕΟ ΑΟΑΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΟΟΑΑ ΥΓΙ ΑΕΟ
ΔΕΟΙ ΑΑΑΟΥ, ΓΕΟ ΒΕΙ ΓΡΕΙΕΟ ΟΑΔΕΟΙ ΑΑΑΥ ΑΥΤΙ Ε×ΑΑΟΑΑ.

III

αΑΕΙΓΟΑΑΓΑΕΙΓΑΟ ΟΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΕΟ 89-Α
ΓΟαΕΕΟ ΔΕΟΑΑΕΕ ΔΟΓΟΕΟ „Α" ΘΑΔΟΓΟΕΕΑ ΑΑ ΓΑ-2 ΔΟΓΟΕΕ,
„ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΓΑΟΕΕΙΟ ΟΑΟΑΑΑ"
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΓΟΑΓΟΕΕ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΓΑ-19 ΓΟαΕΕΟ ΔΕΟΑΑΕΕ ΔΟΓΟΕΟ
„Α" ΘΑΔΟΓΟΕΕ, 21-Α ΓΟαΕΕΟ ΓΑ-2 ΑΑ ΓΑ-6 ΔΟΓΟΑΑΕΕ, 23-Α
ΓΟαΕΕΟ ΔΕΟΑΑΕΕ ΔΟΓΟΕΕ, 25-Α ΓΟαΕΕΟ ΓΑ-2 ΑΑ ΓΑ-3 ΔΟΓΟΑΑΕΕ,
39-Α ΓΟαΕΕΟ ΔΕΟΑΑΕΕ ΔΟΓΟΕΟ „Α" ΘΑΔΟΓΟΕΕ, 43-Α ΓΟαΕΕΟ ΓΑ-2,
ΓΑ-4, ΓΑ-7 ΑΑ ΓΑ-8 ΔΟΓΟΑΑΕΕ, „ΟΑΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΙ
ΟΑΓΑΟΕΑΕΒΑΟΓΙ ΑΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ" ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΑΓΙ ΓΕΟ 32-Α ΑΑ 33-Α
ΓΟαΕΑΕΕ,

ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΓΑΟΕΕΙ

Α Α Α Α Γ Ο:

1. ΑΑΕΙΑΥΙ ×ΕΕΑΑΟ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΑαΕΑΑΦΟΑΑ ΕΟΟΕΟΕΑ
ΑΟΙ ΥΕΑΥΕΕΟΑ ΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΓΙ ΘΑΕΑΘΑ – ΑΕΑΟΑΟΕΓΑ
ΕΙ ΓΕΑΕΡΕΟ ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΟΕ ΟΑΟΥΑΕΕ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ
ΘΑΟΕΑΓΑΓΟΕΟ ΒΕΓΑΑΥΓΑΑ ΑΑ ΥΓΙ ΑΕΕ ΕΟΓΑΟ ΑΟΑΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΟΟΑΑ
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΕΟ ΓΑ-20 ΓΟαΕΕΟ ΔΕΟΑΑΕ ΔΟΓΟΕΑΓ
ΓΕΓΑΟΕΑΑΕΕ “ΓΘΑΟΑΟΕΕ-ΟΑΓΡΑΟΓΙ ΟΑΘΕΑΓΙ ΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ”
ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΓΑ-9 ΓΟαΕΕΟ ΓΑ-2 ΔΟΓΟΕΟ ΔΕΟΑΑΕ
ΒΕΓΑΑΑΑΑΑΟΥΕ ΟΕΟΥΑΑΕΟ “ΓΑΓ ΕΓΑ ΓΙ ΟΑΓΑΟΕΕΕΟ ΑΟΡΑΓΑΕΕ ΑΑ
ΔΟΓΕΟΟΓΟΕΟ ΑΑΑΑΓΕΕΑΑΕΕ” ΟΑΓΑΑ ΑΟΟΑΟΕΕ ΟΑΓΑΒΑΟΕ: “ ... ,
ΑΓ ...”.
2. “ΓΘΑΟΑΟΕΕ-ΟΑΓΡΑΟΓΙ ΟΑΘΕΑΓΙ ΑΕΟ ΟΑΟΑΑΑ” ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ
ΕΑΓΙ ΓΕΟ ΓΑ-9 ΓΟαΕΕΟ ΓΑ-2 ΔΟΓΟΕΟ ΔΕΟΑΑΕ ΒΕΓΑΑΑΑΑΑΟΥΕ
ΟΕΟΥΑΑΕΟ “ΓΑΓ ΕΓΑ ΓΙ ΟΑΓΑΟΕΕΕΟ ΑΟΡΑΓΑΕΕ ΑΑ ΔΟΓΕΟΟΓΟΕΟ
ΑΑΑΑΓΕΕΑΑΕΕ” ΟΑΓΑΑ ΑΟΟΑΟΕΕ ΟΑΓΑΒΑΟΕ: “... , ΑΓ ...”
ΕΟΟΕΑΕΟΕΑΑ ΡΑΕΑΑΑΕΑΟΑΟΕΑΑ ΕΟΓΑΟ ΥΓΙ ΑΕΕΕ ΑΓ
ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΕΟ ΑΑΓΙ ΘΑΑΥΓΑΕΟ ΓΙ ΓΑΓΟΕΑΓ;
3. ΑΟ ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑ ΡΑΕΑΟΥΕΑ ΟΑΕΙ ΓΟΟΕΟΟΥΕΙ ΟΑΟΓΑΟΕΕΙΟ
ΟαΑΓ ΓΑΑ ΓΕΟΕ ΟΑΔΟΓΙ Α ΑΑΓΙ ΥαΑΑΑΕΟ ΓΙ ΓΑΓΟΕΑΓ;
4. ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑ ΟΑΓ ΕΓΓΑ ΑΑ ΑΟΑΟΥΕΑΟΑΑΟ ΑΓ ΑΑΑΟΕΓΑΑΟ ΑΟ
ΑΘΑΓΑΑΑΑΑΑ;
5. ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΕΟ ΔΕΟΕ ΑΑΑΑΑΑΓΙΟ ΓΑΘΑΑΑΟ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ
ΘΑΑΕΑΑΓΟΟ, ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΓΕΑΟΓΑΟ ΑΑ ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΕΓΑΟ
ΟΑΟΓΑΟΕΕΙΟ;
6. ΑΑΑΒΥΑΑΟΕΕΑΑ “ΟΑΘΑΟΕΑΑΕΙΟ ΟΑΕΑΓ ΓΑΑΑΕΙ ΓΑΥΓΑΟΥΕ”
ΑΑΓΙ ΘΑΑΥΓΑΟ 15 ΑΥΕΟ ΑΑΑΟΥΕ.

ΕΙ' ΕΑΛΕΘ ΒΑΛΟΑΕ: ΑΑαΟΑΓΑ ΑΑΑΟΑΓΕΑ (ΟαΑΓΙ ΓΕΟ ΕΑΑΓαΑΓΙ ΓΑΟΑ),
ΘΑΕΑΑΑΓΙ ΑΟΑΓΑΡΑ (ΓΙ ΓΑΟΑΓΑΑΑΕΕ ΓΙ ΟΑΓΑΟΕΕΑ),
ΑΑΟΑΟΕΓΙ Γ ΑΕΙ ΕΡΑ.

**CONSTITUTIONAL COURT
OF GEORGIA**

DECISIONS

2009

**MR. MERAB KIKVADZE, THE FOUNDING PARTNER OF LILI
& COMPANY LLC V. THE PRESIDENT AND
THE PARLIAMENT OF GEORGIA**

№2/1/327,336,344

Tbilisi, 9 February, 2006

Composition of the Second Chamber: Nikoloz Cherqezishvili (Chairman), Lamara Chorgolashvili (Rapporteur Judge), Zaur Jinjolava.

The Secretary of the Hearing: Elene Lagidze

Title of the Case: Mr. Merab Kikvadze, the founding partner of Lili & Company LLC, v. the President and the Parliament of Georgia.

Subject of the Dispute: The constitutionality of N503 (dated 04.10.2003) and N568 (31.12.2002) Ordinances of the President of Georgia; art.18.1, art.18.2 and art.27¹ of the Law on Bankruptcy Proceedings with respect to art. 21 and art. 30.2 of the Constitution of Georgia.

Participants of the Oral Hearing: Claimant – Mr. Merab Kikvadze, founding partner of LLC Lili and Company, respondents – the representatives of the Parliament of Georgia: Mr. Batar Chankseliani, Mrs. Marine Robakidze, Mr. Joseph Lomashvili and the representative of the President of Georgia Mrs. Tinatin Siradze.

Pursuant to N2/7/336 (21.07.2005) and N2/9/344 (30.09.2005) records of the Second Chamber of the Constitutional Court of Georgia the constitutional claims registered under N327, N336 and N344 were united under one constitutional claim and have been admitted for examination on the merits.

The chamber has considered each claim separately and has

Established:

1. Mr. Merab Kikvadze, the founding partner of LLC Lili & Company, on 26th of April of 2005 submitted a constitutional claim to the Constitutional Court and requested to recognize ordinances of the President - N568 (dated 31.12.2002) and N503 (04.11.2003) as unconstitutional with respect to art.21 and art.30.2 of the Constitution of Georgia.

The grounds for submitting the constitutional claim are art.89.1 (f), art.19.1 (e), art.23.1 and art.39.1 (a) of the Organic Law on the Constitutional Court of Georgia.

2. In claimant's opinion, the reasons for incompatibility of the President's ordinance N568 (31.12.2002) with art. 21 and art.30.2 of the Constitution are the following: In the given dispute, the object of property is claim right of a claimant which is provided by the Judgment of the Supreme Court of Georgia of 5th march of 1999 and pursuant to which JSC Azoti was liable to pay 1 820 779 GEL to the claimant. At present the remaining amount due is 999 379 GEL.

The claimant states, that by decision 21st February of 2001 of Rustavi Court the bankruptcy proceedings was opened towards the Stock Company Azoti.

The disputed act established that state property of 90% of stocks of the JSC Azoti through direct sales method, with symbolic price (equivalent of 500 000 USD in national currency) has been sold to LLC Itera International Energy limited liability company with the condition that certain measures provided in the business plan will be realized. However, in claimant's opinion, there is no indication that the mentioned business plan has underwent appropriate expertise and is acceptable in the sense that it will contribute to timely resolution of joint stock company Azoti's financial and management problems.

In claimant's opinion the reasons for unconstitutionality of the N503 (dated 04.10.2003) Ordinance of the President of Georgia with respect to art. 21 and art.30.2 of the Constitution of Georgia are the following: The disputed act establishes, that international energy company LLC Itera International Energy will concede to JSC Azoti the claim for repayment of consumed gas debt of 22 111 941 GEL against the population of Georgia and budgetary bodies.

Accordingly, JSC Azoti will be due to pay in cash to Itera International Energy LLC the amount equal to the sum of the claim conceded and the population of Georgia and budgetary bodies will have a claim of the same amount against Azoti joint stock company. Pursuant to art.246 of the Tax Code of Georgia, the tax authority will require from the population of Georgia and form budgetary bodies to carry on duty towards the state. In the case of full or partial accomplishment of the duty, the taxpayer's - JSC Azoti's tax due will be considered decreased.

As a result of realization of the ordinance N503 (04.10.2003) of the President of Georgia JSC Azoti's due to creditors will increase by 22 11 941 GEL. In this case the main creditor will become Itera International Energy LLC and it will have indefinite rights relative to other creditors.

Taking into account the social situation of the population of Georgia, the repayment of the debt is impossible and this means that as a result of the transferred right the Azoti joint stock company's due to creditors will increase as a result of which it will be practically impossible to realize rehabilitation plan. Realization of the rehabilitation plan is the only legitimate means for the claimant to receive its property.

On the basis of the above mentioned, the claimant thinks that the ordinance of the President of Georgia N503 violates his as Lili and Company LLC founding partner's property right, because he could not receive benefit from his own property and additionally his right as of the entrepreneur has been restricted.

3. On the 23rd June of 2005 Mr. Merab Kikvadze, the founding partner of Lili and Company LLC submitted a constitutional claim (N336) to the Constitutional Court of Georgia and requested to recognize as unconstitutional art.18.1 and art.18.2 of the Law on Bankruptcy Proceedings with respect to art.21 and 30.2 of the Constitution of Georgia.

The grounds for the constitutional claim are art.19.1 (e), art.23.1 and art.39.1 (a) of the Organic Law on The Constitutional Court of Georgia.

Regarding the bankruptcy case of Azoti Joint Stock Company, Rustavi district Court ruling of 27th July 2001 postponed opening of the bankruptcy

proceedings and ascertained rehabilitation plan, according to which, coverage of the creditor debt was fixed by agreed schedule.

The mentioned plan was not accomplished and on the basis of the statement by the Ministry of Finance, by ruling of 6 June 2005, bankruptcy proceedings opened.

The claimant thinks that the sequence of the claims of creditors in art.18.1 of the law on Bankruptcy Proceedings is unconstitutional, because it creates unfounded and illegal privileges, which places creditors in unequal situation and under the risk of not receiving their due.

In claimant's opinion, opening of the bankruptcy proceedings against Azoti JSC means that assets of the company will be sold with the price which in the best case will ensure partial satisfaction of the claim of the Ministry of Finance (30m GEL). According to art.18.1 a¹ (second row) due payments and claims of international organizations are placed in the second row.

In claimant's opinion, unconstitutionality of art.18.2 of the Law on the Bankruptcy Proceedings is based on the unconstitutionality of the first paragraph of the same norm, because this norm emphasizes that the creditors on the subsequent place in the sequence will be paid from the company assets, only then when the creditors first in the sequence will be fully satisfied and that the fixed sequence of the creditors protects only the rights of one creditors placed in one row.

On the basis of all the above mentioned, the claimant thinks that 1st and 2nd paragraphs of art.18 violate his as LLC Lili and Company's founding Partners property right, because he could not receive a benefit from his own property and also his right of entrepreneurship has been limited.

4. Mr. Merab Kikvadze, the founding partner of Lili and Company LLC has submitted the constitutional claim on 3rd August of 2005 and requested additionally that art. 27¹ of the Law on Bankruptcy Proceedings be recognized as unconstitutional with respect to art.21 and art.30.2 of the Constitution of Georgia.

The constitutional claim states, that art. 27¹ of the Law on Bankruptcy Proceedings establishes rule for satisfying bankruptcy claims as provided by art.18.1 (a) and (a¹) from the profit received through realization of the assets.

The claimant thinks that unconstitutionality of the disputed norm results also from the fact that on the basis of this law, from the fraction of profits received through realization of the assets (in case when the claims provided by art.19 of the same law are fully satisfied.) is possible to be covered only through satisfying claims in sequence those provided first by art.18.1 (a) and subsequently by art.18.1 (a¹).

On the basis of the above mentioned, the claimant requires to recognize as incompatible N503 and N568 ordinances of the President of Georgia, art.18.1, art.18.2, art.27¹ of the Law on Bankruptcy Proceedings with respect to art.21 and art.30.2 of the Constitution of Georgia.

Pursuant to the decision of the chamber of the court, the following witnesses have been invited on the hearing: the representatives of JSC Azoti and of the Ministry of Finance of Georgia. On 17th January 2006, on the examination on merits, the chamber of the court granted the motion to the claimant to invite Energy Invest Joint Stock Company's representative as a witness.

In the opinion of the representatives of the Parliament, Mr. Batar Chanktseliani, Mrs. Marine Robakidze and Mr. Joseph Lomashvili, the disputed norms of the Law on Bankruptcy Proceedings are not incompatible with the Constitution because of the following:

The aim of the Law on Bankruptcy Proceedings is not to ensure satisfaction of each and every creditor. Pursuant to art.1 of the law “The aim of this law is to overcome debtor’s financial difficulties and to satisfy creditor’s claims through liquidation or rehabilitation of debtor’s company”. In the explanatory report to the draft law on changes and additions to the Law on Bankruptcy Proceedings is stated, that during the bankruptcy proceedings it is necessary that “optimal choice be made between the liquidation and rehabilitation of the company, the guarantee of which is choice of creditors for intentional convenience and for receiving more benefit.” This indicates that the mentioned law contributes to the protection of the property interests of creditors and does not disregard them.

The representatives of the respondent think, that in case of equal apportionment of the assets of the company, it is true that each creditor would have received some satisfaction, but it would have been impossible to satisfy all of them in full, which would have resulted in the violation of the property right as guaranteed by art. 1 of the European Convention on Human Rights, Protocol 1. The rule of sequential satisfaction represents the means for achieving maximum satisfaction of creditors.

The representatives of the Parliament of Georgia think that if the value of assets of the company is not sufficient for satisfying every claim, the creditor can initiate bankruptcy negotiation procedure which is provided for by part three of the mentioned law and protect his legitimate interests. Through lodging a claim, (art.31 of the disputed law) he can appeal resolution on the opening of bankruptcy proceedings.

In the opinion of the representatives of the Parliament of Georgia, any interference from the side of the state in the property right shall only be justified by legitimate public/common interest. As to about what is public interest, this is the object of evaluation of the state. In connection with this, the respondent puts forward the example of the judgment of the European Court on Human Rights in the case *Sporrong and Lonroth v Sweden*, in which it is stated that in accordance with the human rights protection mechanism guaranteed by the convention, the state may make initial assessment of the social problems related to limitation of the property rights as well as about the measures for overcoming those problems. The respondent also points to the judgment of the European Court of Human Right *Scola v. Italy*, in which the Court stated that art.1.2 of the first Protocol of the European Convention on the protection of Human Rights and Freedoms allows the state, to adopt such laws, which are necessary in accordance with public interests for the control of enjoyment of possessions.

Additionally, the respondent states that establishment of the rule of sequential satisfaction is approved in number of civilized states, for instance in France, the Russian Federation, Italy, Belgium, Great Britain, Germany, Holland and in the United States of America.

Therefore, the respondent thinks that the sequence established by the law contributes to the social justice.

On the basis of the above mentioned, in the opinion of the representatives of the Parliament, art.18.1 and art.18.2 of the Law on Bankruptcy Proceedings (25.0601996) are in conformance with the Constitution as well as with the norms of international law and therefore the constitutional claim should be dismissed on the ground that the claim is unfounded.

The representative of the President – Mrs. Tinatin Siradze thinks that N503 and N568 ordinances of the President of Georgia are not incompatible with the Constitution because of the following reasons: The above mentioned disputed norms are not normative in character, as they do not establish general rules of recurrent application, but are designed for one occasion only and thus they are individual legal acts. None of them satisfy the criteria of the definition of normative acts provided for by art.2.3 of the Law on Normative Acts.

Additionally, the representative of the President thinks that even the contents of the disputed norms are not incompatible with the Constitution.

In the opinion of the representative of the President there are not sufficient evidence and circumstances provided in the constitutional claim that would have made the claim founded. In her opinion, the argument expressed by the claimant that satisfaction of his claim because of the N 568 Ordinance of the President was dependent only on Itera International Energy LLC's good will, may only be litigated in the ordinary courts and is not in anyway related to the mentioned articles of the Constitution. Furthermore, the mentioned ordinance is an empowering administrative act which is already accomplished, evidenced by the fact that on 20th of March of 2003 between the Estate Management Ministry of Georgia and Itera International Energy LLC the sales contract was drawn, according art.2.1.2 of which the buyer took responsibility of fully and timely fulfilling the obligations given by the business plan.

Therefore, the representative of the President thinks that existence of the disputed ordinance has been ceased from the day it was repealed and this will not cause any legal consequence because these ordinances are adopted in full accordance with requirements of the legislation. As what concerns making already accomplished legal act as void and its legal consequences, this requires deeper analysis and argumentation.

As to N503 ordinance of the President of Georgia, the respondent thinks that in the first case, the President of Georgia exercised the right given by the legislation and transferred state property of 90% of stock of JSC Azoti to LLC Itera International Energy LLC and with the same ordinance determined the condition for such transfer to be accomplishment of those measures provided by the business plan, which would at the same time mean satisfaction of the creditor's of JSC Azoti.

The representative of the President of Georgia stated that the legislator is empowered by the Constitution to limit the proprietor on the basis of public interest, in accordance with requirements of proportionality principle. According to the disputed act, the legislator while establishing the sequence of satisfaction of claims has deemed it to be prior and in accordance with social necessity to satisfy claims of salary debt, budgetary payments, unsecured claims, social insurance, claims of pension, medical and unemployment insurance funds.

On the basis of the above mentioned, the representative of the President considers that the argumentation of the claimant does not substantiate

incompatibility claim of the ordinances of the President in respect with art.21 and art.30 of the Constitution and therefore, she thinks, that the constitutional claim should be refused.

According to submissions of the summoned witnesses, the representatives of the Ministry of Finance – Mr. Gela Kvaratskhelia and Mr. Murtaz Kavzianidze, as the conditions of the rehabilitation plan, involving coverage of the debt, was not carried out by Itera International Energy LLC, the Ministry of Finance has applied to the court with the request to open bankruptcy proceedings. The proceedings have not been finished yet and Itera International Energy LLC is one of the creditors. As to what concerns the sequence established by the law, the witnesses think, that creditor claims are of such amount, the coverage of which is impossible and therefore the sequence established by the law which gives priority to the coverage of tax dues, shall not be recognized as unconstitutional. According to the testimony of the representative of the Ministry of Finance, he as one of the creditor tries to protect his interests.

According to the explanation of the representative of Azoti Joint Stock Company – Mrs. Irina Bakradze, on 21st of the February of 2001, one of the creditors has applied to the Rustavi District Court and requested opening of bankruptcy proceedings against Azoti, however in the same period of time, Itera International Energy LLC entered in the company as an investor and the opening of the bankruptcy proceeding has been delayed for three years, as for the company it was subjected to rehabilitation regime and therefore new business plan was developed. However, the investor company could not cover creditor debt, because obligations were a lot more than assets and on 6 July of 2005 the bankruptcy proceedings against Azoti was reopened. The witness also noted that JSC Azoti had 28 creditors towards whom the debt was more than 500. The head of the bankruptcy proceedings has recognized 400m as disputable and only acknowledged as a debt 100m. Among those acknowledged as disputable was the debt to LLC Lili and Company. Because the stock capital of JSC Azoti was only 27m and acknowledged debt was 100m, the witness thinks, that the law correctly prioritizes satisfaction of state claim first, as the coverage of the debt of state budget goes back to thousands of families.

According to the testimony of the witness, the bankruptcy proceedings are not yet finished and from those creditors to whom the acknowledged debt amounted to 100m, none has yet been satisfied.

According to the explanation of the invited witness on the case, the Deputy Head of the legal department of Energy Invest Joint Stock Company – Ms. Svetlana Nibladze, the mentioned company on the 7th October of the previous year has become proprietor of the assets of JSC Azoti. According to her information, the disputed ordinances of the President do not operate, because with the present condition, the proprietor of the immovable and movable assets of the Azoti is JSC Energy Invest, which in accordance to her testimony, does not take any responsibility for the debts incurred before and will only be responsible for assets. She also states, that the head of the bankruptcy proceedings has a right to dispute the judgment of the Supreme Court, which concerns the debt of LLC Lili and Company.

The second chamber of the Constitutional Court on the basis of the materials attached to the claim, in the course of the examination of the case on merits, established the following necessary circumstances for delivering a judgment:

1. The claimant – Mr. Merab Kikvadze, the founding partner of Lili and Company LLC, by the constitutional claim N327 requests repealing of the ordinances of the President of N 568 (31.12.2002) and of N 503 (04.11.2003), on the basis of which 90% of the state property stock in JSC Azoti through direct sales method has been transferred to Itera International Energy LLC with symbolic price, through satisfying the conditions given in the business plan and was established transfer of the right to claim for the consumed gas by organizations and population from Itera International Energy LLC to Azoti Joint Stock Company, which in the opinion of the claimant, will result in the increase by 22m of creditors' debt of Azoti and through the judgment of the Supreme Court of Georgia will decrease chances of receiving monies.

By the ruling of 27th July of 2001, the Rustavi District Court upheld the motion of General Director of JSC Azoti about the postponement of opening of bankruptcy proceedings launched in the February of 2001 and Azoti Joint Stock Company was moved in the rehabilitation regime. The same court by the ruling of 8 July of 2003, extended deadline for accomplishing rehabilitation plan. It appears from the materials of the case that rehabilitation has not achieved its purpose – to overcome financial difficulties of debtor, reinstate liquidity of the company and prevent liquidation. On the contrary, as pointed in the ruling of the Rustavi district court of 6 June of 2005, instead of rehabilitation, during this regime new obligations were created against the company and there were illegal expropriation of the company's assets, this has been the ground from the side of the Finance Ministry to apply to the court, which has by the mentioned ruling terminated rehabilitation process and opened bankruptcy proceedings. By the sales contract of 22 July 2005 all assets in the property of Azoti Joint Stock Company were purchased by JSC Energy Invest and remains in its property to date.

The both disputed ordinances of the President were adopted with the purposes of rehabilitation of JSC Azoti, which has not been achieved because of non accomplishment of obligation by LLC Itera International Energy, which has resulted in termination of rehabilitation process.

On the basis of the above mentioned, as the realization process of the assets of JSC Azoti has been finished without participation of LLC Itera International Energy, concession of the right to claim has not happened with this reason, the Constitutional Court of Georgia considers, that the disputed normative acts were not operative in the time of examination of the case, even though these acts have not been officially acknowledged as repealed by the Ministry of Justice. As it seems, the acts adopted with the purpose to rehabilitate the company were not realized and this has been the ground for termination of rehabilitation, which resulted in the bankruptcy of the company. Therefore, the court cannot agree with the statement of the representative of the President that the ordinances have been carried out.

The Constitutional Court cannot examine constitutionality of the normative acts, if by the time of the examination of the case they are not operative and therefore no legal results stems from them.

Pursuant to art.13.2 of the Law on the Constitutional Proceedings this results in the termination of the case in the court.

Pursuant to art.50 of the Law of Georgia on Normative Acts, a normative act can be without legal force, even if its is not acknowledged as void and even more, if there is not legal relations regulated by the act.

2. The claimant requires that 1st and 2nd paragraphs of art.18 of the Law on Bankruptcy Proceedings be acknowledged as unconstitutional, because it places the taxes and fees as well as claims of international organizations on the second place of bankruptcy tableau and thus creates unjustifiable privilege to the state property, and places creditors on unequal footing, the majority of whom are under the risk of not receiving their due. With the same motivation, the claimant deems it incompatible with the Constitution, art. 27¹ of the same law, which regulates distribution of the returns from the realization of the assets remaining. The claimant deems unacceptable art.18.2 of the law, pursuant to which if distributable assets are not sufficient for satisfying claims of the first row, then they will be satisfied proportionally.

The claimant justifies his claim by stating that the disputed norm of the law limits his right to property acknowledged by art.21 of the Constitution. The Constitutional Court has more than once pointed that the right to property is not absolute one. Norms of international law, the mentioned article of the Constitution as well as operative legislative acts in Georgia allow for restriction of the right.

Art.1 of first Protocol of the European Convention on Human Rights protects the right of peaceful enjoyment of property by each individual or legal entity. Expropriation of the property is permissible only in accordance with social necessity in the conditions determined by the law and general principle of international law. At the same time, these provisions do not violate the right of the state to interfere with the right to property. Art.1.2 of the same protocol defines the imperative right to apply such law, which it deems necessary for common interests, for controlling enjoyment of property and for ensuring payment of taxes, fees or fines.

The Court thinks that defining taxes and fees as one of the grounds by the state to interfere with the right to property mentioned by the European Convention on Human Rights is directed to establishing social equality and represents realization of “common interest” mentioned in art.1 of the first protocol, as monies received through taxes and fees through state budget are returned to the population by satisfying their social needs and this is very important in the times of transitional difficulties.

The European Court of Human Rights has pointed in the case of *Sporrong and Lonroth v Sweden*, that “the national authorities, which directly know the conditions and needs of its society, has an advantage in assessing what constituted social interest than the international court”.

The Court thinks that, the state decided on the basis of this that taxes and fees be placed on the second row of bankruptcy tableau, that is acknowledging these as privileged creditors for ensuring resolution of social problems.

The example of state interference with the right to property in accordance with legitimate aim of common interest is provided by the judgment of European Court of Human Rights in the case of *Skola v. Italy*. The court based its judgment on the fact that art.1 of the first protocol of the European Convention on Human Rights gives right to the state to adopt such laws, which it deems necessary for common interest, with the condition of maintaining fair legal balance between social interests and protection of individuals' rights. The court in this case does not see violation of the principle of proportionality.

The same reasoning is present in the judgment on the case of *James v. United Kingdom*.

In accordance with common interests, state's proportional interference with the right to property according to the Constitutional Court of Georgia does not constitute breach of an obligation to develop free entrepreneurship and thus it does not think that the claim of violation of art. 30.2 of the Constitution is substantiated.

3. The Chamber of the Court does not agree with the claimant that the sequential rule in the bankruptcy tableau is unconstitutional.

The Court has found out that, sequential satisfaction of creditors in bankruptcy cases is a general rule, which is established in almost every European state, with slight differences in the order of the types of claims within the sequence. The proportional distribution of assets among creditors proved impossible and the sequential rule has been recognized as a better method.

French legislation attributes salaries, taxes and fee claims in the privileged category and uninsured creditors (bankruptcy creditors) will be satisfied only then when claims of prior order will be met. Thus state budget is given privilege in relation to taxes.

In accordance with the relevant legislation of Italy, there are general and special privileged claims. Bankruptcy creditors are placed in the last order and prior to their satisfaction, first is met the claims of state taxes.

On the basis of the above mentioned, the Constitutional Court thinks that the sequential rule in the bankruptcy tableau is used in almost all European states. Giving the priority within the order by the state is based on the above mentioned right of a state to establish control on proper distribution of property in cases of debtors bankruptcy and therefore there is not reason for acknowledging the disputed norm as unconstitutional.

The Court cannot agree with claimant's statement that as disputed act gives privilege to the state in the bankruptcy tableau the state loses motivation to save the company from bankruptcy, because its claim is in the first order. This opinion is based on a supposition and there were no justifications provided to support it.

4. The claim of the claimant to satisfy his debt disregarding the order, with the motive that it is ascertained by the judgment of the supreme court, is not based on the law.

Pursuant to art.18.3 and art.18.4 of the Law on Bankruptcy Proceedings, it is allowed to check creditors claims in the cases when it is based on enforcement document and in case of dispute he can apply to court. This rule is not adhered to by the claimant. Apart form this, the order of satisfaction of creditors on the

basis of the judgment of a court was operative before also and is now established by the XIV¹ part of the Law on Enforcement Proceedings.

Thus, on the basis of art.89.1(f) of the Constitution of Georgia, art.19.1(e), art.21.2, art.39.1(a) and art.39(2), Para 2,4,7,8 of art.43 of the law on Constitutional Court of Georgia, as well as art. 13, art.32 and art.33 of the law on the Constitutional Proceedings,

The Chamber of the Constitutional Court:

Rules:

- 1.The proceedings regarding the constitutional claim submitted by Mr. Merab Kikvadze, the founding partner of LLC Lili and Company, against the President of Georgia regarding the constitutionality of the ordinances N568 of 31 December of 2002 and N503 of 4th October of 2004 with respect to art. 21 and art.30.2 of the Constitution of Georgia be terminated;
- 2.The constitutional claim of Mr. Merab Kikvadze, the founding partner of LLC Lili and Company, against the Parliament of Georgia regarding the constitutionality of art.18.1, art.18.2 and art.27¹ of the Law on Bankruptcy Proceedings with respect to art.21 and art.30 of the Constitution of Georgia be dismissed.
- 3.This judgment is in force from the moment of its public announcement on the hearing of the Constitutional Court;
- 4.The judgment is final and is not subject to appeal or review.
- 5.The judgment shall be sent to the President of Georgia, to the Government, to the Parliament of Georgia and to the Supreme Court of Georgia;
- 6.The judgment shall be published in the Legislative Bulletin of Georgia within 15 days.

The members of the Second Chamber: Nikoloz Cherkezishvili,
Lamara Chorgolashvili,
Zaur Jinjolava.

The Secretary of the Constitutional Court of Georgia
Mr. Iakob Putkaradze.

THE GEORGIAN CITIZENS – TAMAZ KILANAVA, NUGZAR KANDELAKI, MANANA NASARIDZE, MADONA GHIBRADZE AND LALI ARCHVADZE V THE PARLIAMENT OF GEORGIA

№1/1/357

Tbilisi, May 31, 2006

The composition of the First Chamber: Besarion Zoidze (Chairman of the Sitting), Vakhtang Gvaramia (Rapporteur Judge), Iakob Putkaradze, Nikoloz Shashkin.

Secretary of the sitting: Ms Darejan Chaligava

Participants of the oral hearing held on 13th and 25th of April, and on 2nd, 5th and 10th may of 2006:

Claimants – Tamaz Kilanava (at the same time the representative of other claimants), Nugzar Kandelaki, Manana Nasaridze, Madona Ghibradze and Lali Archvadze;

Respondents – representatives of the Parliament of Georgia: Marine Robakidze, Leading Specialist, the Unit of Representation in Courts, Legal Department, Apparatus of the Parliament of Georgia, Ioseb Lomashvili and Levan Kasradze, Invited Specialists of the Legal Department, Irina Akubardia, Specialist, Associated Professor of Law at Ivane Javakhishvili Tbilisi State University;

Witnesses – Valeri Tsertsvadze, Secretary of the High Council of Justice of Georgia and Lasha Kalandadze, Acting Chairman of the Tbilisi Appellate Court.

The claimants, respondents and witnesses participated in the public court hearings held on April 13 and 25 and May 2, 5 and 10, 2006.

Title of the case: The Georgian Citizens – Tamaz Kilanava, Nugzar Kandelaki, Manana Nasaridze, Madona Ghibradze and Lali Archvadze v The Parliament of Georgia.

Subject of the dispute: Constitutionality of Article 88³ (concerning the liquidation of a regional court) of the Organic Law of Georgia on the Courts of General Jurisdiction dated June 13, 1997, with respect to Article 30.4 of the Constitution of Georgia.

On February 16, 2006, a constitutional claim №357 submitted by the Georgian citizens Tamaz Kilanava, Nugzar Kandelaki, Manana Nasaridze, Madona Ghibradze and Lali Archvadze was transmitted to the First Chamber of the Constitutional Court of Georgia in order to be accepted for examination on merits. An open preliminary hearing was held on February 27, 2006. On March 10, 2006, the Chamber of the Court accepted the constitutional claim to be examined on merits (Recording Notice №1/1/357).

The constitutional claim was filed on the basis of Article 89.1 (f) of the Constitution of Georgia, Article 19.1 (e) and Article 39.1 (a) of the Organic Law on the Constitutional Court of Georgia and Article 10.1 of the Georgian Law on Constitutional Proceedings.

According to the claim, the claimants were appointed judges for a term of 10 years and exercised their powers in the civil, administrative and criminal appellate chambers and investigative collegiums of the regional court. Until the expiry of the 10 year term, judges of these courts were artificially assigned to the reserve for the reason of the liquidation of the regional courts. They were

dismissed from their positions and assigned to the reserve of judges of the courts of general jurisdiction. As a consequence, their labor rights guaranteed by Article 30.4 of the Constitution of Georgia were infringed.

The claimants claim that pursuant to Article 54.1 (n) of the Organic Law on Courts of General Jurisdiction the liquidation of a court related to the change of a court system serves as a ground for releasing a judge from his/her position. In the given circumstance, in fact the reorganization of the regional courts took place and that, of course, did not constitute a legal ground for releasing judges from their offices. Therefore, the legislature adopted the impugned rule, Article 88³ of the Organic Law on Courts of General Jurisdiction and gave the name “liquidation” to the reorganization process in the courts. After the adoption of the impugned rule there were only structural alterations in the regional court. Its main function, consideration of cases at the appellate level, remained unchanged. Only the collegiums considering cases in the first instance were liquidated and the name of the court was modified.

Based upon Article 54¹.1 of the Organic Law on Courts of General Jurisdiction, the claimants note that the liquidation of a court is authorized only at the time of change of a court system and this did not take place in the given case. They explain that they are not opposed to the administrative measures prescribed by law. They only argue that “there were measures taken in the name of the impugned law, but not in fact stipulated by law”.

In the view of the respondents, the representatives of the Parliament of Georgia, in case a necessity of taking administrative measures appears, a state may interfere with the authority of judges who are in connection with such measures. The removal of the claimants from their positions and their assignment to the reserve was based on the law. However, the claimants themselves consented to be assigned to the reserve.

Invoking Article 2.1 of the Organic Law on Courts of General Jurisdiction where a regional court is not included in the enumeration of the courts of general jurisdiction, the respondents claim that the liquidation of the regional courts took place. Therefore, the impugned rule did not infringe the labor rights of the judges dismissed as a result of the liquidation of the regional courts and assigned to the reserve. The contested norm is in full conformity with Article 30.4 of the Constitution as well as the requirements established by international legal acts.

The specialist, Irina Akubardia agreed with the claimants that in fact liquidation and not reorganization of the regional courts took place. The current court system is formed in accordance with competence of the courts and the hierarchy, in particular, the court system was established in the following manner: a court of first instance – the district (city) court, a court of second instance – the appellate court and a court of cassation – the Supreme Court of Georgia. In the opinion of the specialist, the disputed rule did not cause any change of the court system because the procedure of considering cases on the first, second instances and the cassation instance remained unchanged. Furthermore, no different rules concerning case proceedings were introduced. The specialist makes a reference to Article 107 of the Constitution according to which the current legislation regarding the court system is legally binding until the adoption of organic laws on the court system. In the given case no new organic law was passed.

From the standpoint of the specialist, not only must guarantees prescribed by law for judges be ensured but it is also necessary to preserve the term of office of judges and not to intrude on their authority by invoking a necessity of implementing administrative measures.

The witness Valeri Tsertsvadze stated that the liquidation of the regional courts was exercised as a result of the adoption of the contested rule. The termination of offices of all members of the regional courts was carried out. Some judges working on cases at that moment were transferred to the appellate court in order to complete the consideration of those cases. Others were assigned to the reserve on the basis of their personal applications. Further, new judges were appointed as a result of the competition. In addition, all staff members of the apparatus of the regional court were dismissed and the auditing of material values of the court was fulfilled. In this case, no change of a court system took place.

The witness Lasha Kalandadze noted that the cases under consideration of those judges who were assigned to the reserve were transmitted to the judges to whom these cases had been assigned. With regard to the unconsidered cases, they were passed on to the chancellery and were reassigned in compliance with the Law on the Allocation of Cases and the Assignment of Authorities to Other Judges.

On the basis of considering the merits of the case, the First Chamber of the Constitutional Court of Georgia analyzed the details of the constitutional claim submitted by the Georgian citizens Tamaz Kilanava, Nugzar Kandelaki, Manana Nasaridze, Madona Ghibradze and Lali Archvadze, the evidence given in the case, the oral presentations of the parties at constitutional proceedings, the specialist's report, the evidence given by the witnesses and determined the following circumstances:

I. The Chamber of the Court holds that the claimants worked as judges of the Tbilisi and Kutaisi Regional Courts. As it is lucid from the relevant Presidential Orders, they were removed from their positions and were assigned to the reserve due to the liquidation of these courts in line with Article 54.1 (n) and Article 54^{1.2} of the Organic Law on Courts of General Jurisdiction. As Article 54.1 (n) provides for, the ground for dismissing a judge from his/her position is "the liquidation of the court related to change of a court system as well as reducing of offices of a judge".

In the claimants' view, it would be impossible to dismiss them unless Article 88³ (concerning the liquidation of the regional court) was added to the Organic Law on Courts of General Jurisdiction with the amendment dated 23 June, 2005. This Article was ultimately formulated as such:

"1. The President of Georgia and the High Council of Justice of Georgia shall ensure the settlement of legal, human resources, organizational and other questions related to the liquidation of regional courts as well as High Courts of the Autonomous Republics of Adjara and Abkhazia and the formation of appellate courts until November 1, 2005.

2. Judges of regional courts and high courts of the autonomous republics having been assigned to criminal cases being considered in the first instance before July 15, 2005, shall be dismissed in accordance with the liquidation process from the moment of completion of the consideration of those cases".

The claimants contend that the recent legislative amendments did not bring about either a change of the court system or the liquidation of the regional court. In fact, the reorganization of the regional court took place and may not be a ground for dismissing them from their positions. Therefore, their labor rights enshrined in Article 30.4 of the Constitution of Georgia were breached through ungrounded dismissal.

II. The First Chamber of the Constitutional Court finds that in order to determine the constitutionality of the impugned rules it is necessary to ascertain whether a change of the court system took place. A change of the court system implies substantial transformations within the system causing its systemic and functional reorganization.

Since Georgia gained independence, a serious change within the court system took place by virtue of the adoption of the Organic Law on Courts of General Jurisdiction dated June 13, 1997. The adoption of the given Law was stipulated by Article 107.1 of the Constitution of Georgia which is read as such: "According to the Constitution, the current legislation regarding the court system is legally binding until the adoption of the organic law on the court system". The court system was based on laws passed in different periods. The Law on the Court System in the Republic of Georgia was of major importance among these laws. The Law was approved by the Supreme Council of the Republic of Georgia on December 28, 1990. The Organic Law on Courts of General Jurisdiction essentially reversed that system. Arbitration and military courts were eliminated. The three stage court system was established. Until these recently adopted amendments, the following court system was in effect in accordance with Article 2 of the mentioned Law: "the district (city) court, the regional court, the high court of the autonomous republic, the Supreme Court of Georgia".

The Chamber of the Court does not share the claimants' position that the legislative amendments made to the Organic Law on Courts of General Jurisdiction cannot be assessed as a change of the court system. Although, the three level structure was maintained, important functional changes were introduced. Regional courts as well as high courts of the autonomous republics were eliminated and appellate courts were instituted. In accordance with Article 2.1 (current edition), "the courts of general jurisdiction of Georgia are as follows: the district (city) court, the appellate court, the Supreme Court of Georgia". Only district (city) courts (specialized judges) adjudicate cases falling within their competencies in the first instance. A magistrate judge within the district (city) court is the newly emerged institution. The genuine appellate court was founded. The preceding regional court was not the court of this type because it considered cases in the first instance as well. These amendments facilitated the establishment of the principle of sequenced hearings. Although, the appellate court had to initiate its duties since the adoption of the Organic Law on Courts of General Jurisdiction but it was not formed separately. The regional court replaced it and considered cases in the second instance as well.

The Supreme Court of Georgia endured fundamental transformations too. It took the form of the genuine court of cassation because it no longer considers cases in the first instance. The important fact should be taken into account that with the Constitutional Law dated February 6, 2004, paragraph 5 was added to

Article 82 of the Constitution of Georgia. This paragraph calls for the consideration of cases by a jury in courts of general jurisdiction in circumstances and in accordance with procedures as established by law.

The stated circumstances and other legislative amendments allow the contention that the Organic Law on Courts of General Jurisdiction was significantly renewed and, accordingly, this fact may be assessed as an event equal to a change of the court system.

The Chamber of the Court does not agree with the claimants that a change of a court system must be stipulated by the Constitution of Georgia. While realizing the true meaning of Article 107.1 of the Constitution of Georgia, on which the claimants base their argument, it is not correct to use such an approach. As it was said, it provides that the previous legislation regarding the court system will be legally binding until the adoption of the Organic Law on Courts of General Jurisdiction.

III. The change of the court system results in not only the liquidation of courts but also their reorganization. The cited legislative amendments imply both.

The legislator connected the dismissing of judges from their positions with two primary circumstances: the change of the court system and, accordingly, the liquidation of the court. To follow this logic, liquidation of the court without changing the court system (that may take place) would not have caused the dismissing of judges from their positions.

Liquidation of the regional court is envisaged by the disputed Article 88³ but the claimants themselves developed controversial views and doubted the relation of the impugned Article with the liquidation of the regional court. As to the respondents, they found that the legal ground for the liquidation of the court was Article 2 of the Organic Law on Courts of General Jurisdiction.

The Chamber of the Court notes that the caution of the claimants towards the interpretation of the essence of the impugned norm may be explained by the imperfection of Article 88³. The point is that the title of this Article directly indicates to the liquidation of regional and high courts of the autonomous republics but, according to its essence, it is determined to settle legal, human resources, organizational and other issues related to the liquidation of these courts and the creation of appellate courts. The rational interpretation of this Article demonstrates that it instructs the liquidation of regional courts and high courts of the autonomous republics. Naturally, it would be better for the legislator to directly establish the liquidation of the courts. Such interpretation is also supported by the fact that no other normative act providing for the liquidation of these courts is present in the case.

On the basis of the aforementioned, it would be logical to conclude that the liquidation of the regional courts on the basis of the contested rule is related to the change of the court system, the circumstance prescribed by Article 54.1 (n) of the Organic Law. Hence, in fact the impugned rule authorizes the liquidation of regional courts and high courts of the autonomous republics in relation to the change of the court system. Such formal and legal veracity may be ascertained on the basis of the interpretation of the disputed rule.

But what really happened, the liquidation of the regional court or reorganization? The claimants find that it was reorganization and it could not be

a reason for dismissing them from their positions and assigning them to the reserve. In relation to this, the Chamber of the Court points out that the legal (normative) veracity provided in the impugned rule and the factual reality given as a result of the application of the disputed rule should be distinguished from each other. The Constitutional Court is authorized to assess the constitutionality of a certain provision of the impugned rule vis-à-vis the Constitution. This provision envisages the liquidation of the court as a consequence of the change of the court system. The liquidation laid down in the disputed norm as the basis of the dismissal of judges may take place only when the court system is changed. In the light of the foregoing, the impugned rule does not contain any unconstitutional element. But if practical implementation of the rule is not in consistency with its essence then the source of infringing the claimants' rights sought to be found not in the meaning of the rule but in its execution. The Constitutional Court is not empowered to adjudicate the constitutionality of the application of the disputed rule.

In the light of the aforementioned, the Chamber of the Court concludes that the claim should not be accepted.

IV. In spite of rejecting the claim, in the view of the Chamber of the Court, it would be adequate for the constitutional status of a judge and relevant international norms to refine those clauses laid down in Article 54¹ of the Organic Law which are dealt with dismissing judges, to guarantee the opportunity to regain a position as a judge and to ensure judges not to be assigned to the reserve (or to reduce the number of such judges). Due to the fact that through assigning judges to the reserve their judicial authority is in fact terminated during the remaining term, the legislature is obligated to provide those judges with social guarantees adequate to a high status of a judge and reasonably equal to those current judges enjoy.

The Chamber of the Court also observes that while dismissing a judge from the office as a result of the liquidation of the court in connection with the change of the court system, judicial morality of a judge is not the question that should be assessed. Such conditions afford a situation in which a decent judge with high morality is out of the court. As it is evident from the case materials, the claimants' explanations, there are many such judges dismissed as a consequence of the liquidation of the regional court. Accordingly, the legislature is required to create such legal mechanism which will exclude the possibility of dismissing so called "undesirable" and "unreliable" judges from the court. Perfect and fair legislative will tends to be the real guarantee for the independence and non-replacement of a judge.

Guided by Article 89.1 (f) and Article 89.2 of the Constitution of Georgia, Article 19.1 (e), Article 21.2, Article 39.1 (a), Article 43.2, Article 43.7 and Article 43.8 of the Organic Law on the Constitutional Court of Georgia, also Article 32 and Article 33 of the Georgian Law on Constitutional Proceedings,

The Chamber of the Constitutional Court:

Rules:

1. The №357 constitutional claim of the Georgian citizens - Tamaz Kilanava, Nugzar Kandelaki, Manana Nasaridze, Madona Ghibradze and Lali Archvadze submitted against the Parliament of Georgia and challenging the constitutionality of the provision of Article 88³ of the Georgian Organic Law

-
- dated June 13, 1997, concerning the liquidation of the regional court vis-à-vis Article 30.4 of the Constitution of Georgia shall be dismissed;
2. The judgment shall enter into force from the moment of its announcement at the hearing of the Constitutional Court;
 3. The judgment is final and is not subject to appeal or review;
 4. The judgment shall be sent to the parties: the President of Georgia, the Government of Georgia and the Supreme Court of Georgia;
 5. The judgment shall be published in The Georgian Legislative Bulletin within 7 days.

The members of the Chamber: Besarion Zoidze (Chairman of the Sitting),
Vakhtang Gvaramia (Rapporteur Judge),
Iakob Putkaradze,
Nikoloz Shashkin.

The Secretary of the Constitutional Court of Georgia
Mr. Iakob Putkaradze.

**GEORGIAN YOUNG LAWYERS' ASSOCIATION V.
THE PARLIAMENT OF GEORGIA**

№2/2/359

Tbilisi, June 6, 2006

The Composition of the Second Chamber: Nikoloz Shashkini – the Chairman of the hearing, Lamara Chorgolashvili – Rapporteur Judge, Zaur Jinjolava – Member.

The Secretary of the Hearing: Elene Lagidze

Title of the case: Georgian Young Lawyers Association v. The Parliament of Georgia.

The subject of the dispute: Constitutionality of the words “state entities’...” of art.165.1 of the Customs Code of Georgia with respect to art.24 and art.41 of the Constitution.

Participants of the Hearing: Claimants, the representatives of Georgian Young Lawyers’ Association - Ms. Tamar Kordzaia and Ms. Nino Lomjaria. Respondents, the representatives of the Parliament of Georgia - Mr. Batar Chankseliani, Ms. Salome Mezvrishvili and Mr. Joseb Lomashvili.

On 10th of February 2006, Georgian Young Lawyers’ Association submitted the constitutional claim to the Constitutional Court of Georgia and requested recognition of art.165.1 of the Customs Code of Georgia as unconstitutional with respect to art. 24 and art. 41 of the Constitution of Georgia.

The grounds for submission of the constitutional claim are art.45, art.89.1 (f) of the Constitution of Georgia, art.19.1(e), art.39.1(a) of the Organic Law on the Constitutional Court and art.1.2, art.16 of the Law on Constitutional Proceedings.

The claimant states that pursuant to N52 ordinance of the President of Georgia of 14th February 2005, the amount of 451 210 GEL has been transferred from the reserve fund of the President of Georgia to the Interior Ministry for customs clearance of a cargo received on the basis of contracts with foreign firms. On 15th of April of 2005 Georgian Young Lawyers Association, with the intention of receiving public information, has applied to the Customs Department of the Ministry of Finance and requested copies of customs documents filled in for the cargo which was cleared by the amount received from the reserve fund. They were refused on the grounds of art.165 of the Customs Code of Georgia

The refusal of the Customs Department to disclose information was appealed by the claimant in the district administrative court, but the court by the judgment of 26th July 2005, has not upheld the claim on the grounds of art.27².1 of the General Administrative Code, which defines the information belonging to commercial secret.

The claimant thinks that the argumentation of the court is not comprehensive and is incompatible with the rights enshrined in art.24 and art.41 of the Constitution of Georgia as it violates the right to receive information.

The claimant thinks, that the court has not considered that acknowledgement of activity exercised by a state entity as a commercial secret is incompatible with the requirements of art.27².2 of the General Administrative

Code of Georgia, pursuant to which: “Information regarding an administrative body does not constitute a commercial secret”.

In claimant’s opinion, the disputed act violates the right of citizens and legal entities enshrined in the Constitution of Georgia to receive and impart information freely.

A violation of art.24.1 of the Constitution of Georgia requires proper justification, as the article guarantees free receipt of information from the generally accessible sources. All bodies, possessing information, constitute such accessible source, which shall be applied to by the interested parties and through positive action receive the necessary information.

The claimant thinks that the limits established by the disputed act, in accordance to which certain information is regarded a priori as a commercial secret, narrow the scope of the constitutional rights and constitute disregard by the state of the rights enshrined in the Constitution.

In accordance with the explanation of the claimant, art.24 of the Constitution defines specific criteria for restriction of the right to the freedom of information, while the restriction established by the Code of Georgia on Customs does not conform to any of the criteria established by the Constitution. The state entity, as a budgetary body is financed from tax payments of citizens and this creates an accountability of a public entity towards the citizens. Thus, the claimant thinks, that a public body being in the service of a society cannot be granted a right to make certain information secret as this is in fundamental conflict with the principle of democracy.

The claimant thinks, that the disputed norm is also incompatible with art.41 of the Constitution of Georgia which defines conditions for receiving information from the state entities: “Every citizen has the right according to the law to know information about himself which exists in state institutions as long as they do not contain state, professional or commercial secrets, as well as official records existing there”.

The claimant mentions, that a certain information, acknowledged as a commercial secret by a public body, should satisfy the definition of a commercial secret provided by art.27² of the General Administrative Code of Georgia, pursuant to which: “ a commercial secret – information about the plan, process, formula, means or any other information having commercial value, which is used for production, preparation, work or for providing service and/or which constitutes the news or result of technical creativity, as well as other information, disclosure of which can harm competitiveness of the individual”.

The information sent by the state body to the customs department cannot constitute a commercial secret, as the state body does not and may not exercise commercial activities, because the main purpose of their activity is not to receive profit but to realize state tasks and public functions. Therefore the claimant thinks that it is impossible for the state to possess information, which constitutes a commercial secret for it.

The claimant thinks that acknowledgement of information, sent by the state entity to the customs department, as commercial secret pursuant to art.165 of the Customs Code of Georgia, is in conflict with the requirements established by art.41 of the Constitution.

The claimant stated that, in accordance with the first sentence of art.6.2 of the Constitution “the legislation of Georgia corresponds to universally recognised norms and principles of international law”, which means that while interpreting art.24, art. 41 of the Constitution and legal acts adopted on the basis of these articles, the court should take into account relevant standards which legislation has set to contracting parties regarding realization of right to freedom of information.

The claimant pointed to the standards set by the European Court of Human Rights for interpretation of art.10 of the Convention. The claimant stated that art.10 of the convention analogically to art.24.2 of the Constitution of Georgia establishes certain restrictions on the freedom of information.

The claimant pointed to the judgment (Autronic AG v. Switzerland, 22 May 1990, Series A N178), in which the court established that interference in the freedoms enshrined in art.10 of the European Convention should be subject to strict control.

In the claimant’s opinion, acknowledgement of the information on the basis of the disputed art.165 as a commercial secret, which by its content does not constitute a commercial secret in accordance with art.27².2 of the General Administrative Code of Georgia is a serious violation of the rights enshrined in art.24 and 41 of the Constitution of Georgia.

On the basis of all the above mentioned, the claimant – Georgian Young Lawyers Association requests recognition of the words “state entities’..” of the art.165.1 of the Customs Code of Georgia as unconstitutional with respect to art.24 and art.41 of the Constitution of Georgia.

The respondent party – representatives of the Parliament of Georgia: Mr. Batar Chankseliani, Ms. Salome Mezvrishvili and Joseph Lomashvili think that the disputed norm is not in conflict with the Constitution of Georgia

The respondent thinks that the claimant incorrectly interprets the law. The freedom of information is indeed one of the most significant rights which an individual has. However, this right is not absolute and allows the state to restrict it in certain cases in accordance with the law. The reflection of this restriction is acknowledgement of information either as a commercial, state or private secret.

The respondent explains, that although it is true that the Georgian legislation grants to an individual or legal entity the right to receive any kind of information which is not deemed as confidential, but along this the law requires adherence to another rule – the application to receive an information should be lodged to the administrative body, which is empowered to disclose such an information. The claimants in the present case have applied not to the reserve fund of the President or to the Ministry of Interior, but to the Customs Department which has cleared the mentioned cargo. In this case, the Customs Department justifiably refused to disclose information to the Georgian Young Lawyers Association as it was not empowered to impart that information.

The respondent thinks that acknowledgement of information as a commercial secret by one public entity does not automatically mean that the same information is also a commercial secret for another public organization.

In the respondent’s opinion, the claimants’ statement that “acknowledgement of information, sent by the state entity to the customs department, as commercial secret is deprived of any reasonableness in the

democratic society” is too radical. Art.24.4 of the Constitution of Georgia states that disclosure of information shall be restricted for prevention of disclosure of confidential information. The Customs Code of Georgia has acknowledged as a commercial secret the information sent to the Customs Department. Thus the disputed norm is compatible with art. 24.4 of the Constitution.

The representative of the respondent explains that pursuant to the Customs Code, the customs bodies of Georgia exercise their activities as entities having law enforcement status. In other words, customs bodies have law enforcement status, where wide range of information is collected and they are responsible for protection of this information. At the same time, this information does not relate directly to customs bodies, but represents the information of third parties. Therefore, the disputed act is in full conformance with the Constitution.

The representative of the respondent thinks that although it is true that exercising entrepreneurial activity or receiving profit is not the function of a state, this does not mean that the state may not be a party to a commercial relation in certain cases. In such a case, the information may include some commercial data, disclosure of which may result in irreversible harm not only to the state’s economy but to its security as well. At the same time, information deemed as a commercial secret by the customs body can be public for another state body.

The representative of the respondent explains that customs document includes detailed information not only regarding purchase of goods or services but as well as a name, address, contract amount and other information about a supplier, which constitutes a commercial secret for a supplier organization. Therefore, the claimant’s opinion that the words “state entities’...” of the art.165.1 of the Customs Code of Georgia violates the right to freedom of information is unfounded.

At the same time, the representative of the respondent thinks that the claimant’s explanation that the state cannot lead an entrepreneurial activity and receive profit is incorrect. The respondent does not agree with this position and to support his argument provides Freedom of Information Act 2000 of UK and N5 guidelines developed by the Freedom of Information Commissioner of UK, on the basis of which the representative of the respondent thinks that it is possible that the state be involved in commercial activity and thus have commercial interests and related commercial secrets.

The representatives of the respondent consider reasons, because of which state bodies have right to possess commercial information, namely purchases, regulation, commercial activities of state bodies, development of state policy, implementation of state policy and private financial initiative/private public partnership.

The representatives of the respondent do not agree with the opinions of the claimants regarding that the information transferred to the customs body constitutes information about this administrative body, because it is connected with the activity of this organization and is not directly related to it. Therefore, art.27².2 of the General Administrative Code of Georgia, according to which “information regarding the administrative body does not constitute commercial secret” shall not be applied to this category of information.

In relation to the disputed issue, the representatives of the Parliament provide as an example legislation of Russia, where the obligation of a custom body to disclose information is regulated analogically.

Pursuant to art.16 of the Customs Code of the Russian Federation, the information which is sent to customs bodies by state institutions, companies, organizations and citizens shall be utilized only for the purpose of customs activities. Furthermore, information that constitutes state, commercial, banking or other legally protected secret (information that is not publicly accessible and disclosure of which may result in serious harm to the provider of the information) shall not be disclosed, used by customs officials for the purposes not connected with their work, transferred to third parties or to state bodies. The exceptions are those cases, which are defined by the law.

Therefore, in the opinion of the representatives of the respondent, the Russian legislation also prohibits customs bodies to disclose secret information, which was provided to them by private as well as by state organizations. The law makes the information provided to the customs bodies strictly secret.

On the basis of all above mentioned, the representatives of the Parliament think that the constitutional claim N358 submitted by Georgian Young Lawyers' Association, the subject of the dispute of which is unconstitutionality of the words "state entities?.." of art.165(1) of the Customs Code of Georgia with respect to art. 24 and art.41 of the Constitution of Georgia, is unfounded and should be dismissed.

According to the explanation provided by the invited expert on the case - Mr. Vaja Khidasheli, Head of Legal Unit at Customs department, art.41 of the Constitution of Georgia does not define the criteria on the basis of which certain information shall be attributed to a commercial secret. This is outside of the regulatory scope of the norm. Therefore, basing arguments on this norm, in a formal sense would be incorrect. Art. 41.2 establishes guarantee that all other information that is not connected to certain issues, may be disclosed only by the permission of a relevant person. While interpreting this norm the witness points to the European Convention for protection of Human Rights and Freedoms, in which the right to access information is guaranteed. According to the testimony of the witness, the receipt of information from the state is a matter of interpretation. The European Court emphasizes that freedom of information includes firstly non-interference by the state in the matter of access to information and does not include presumption related to administrative body.

Apart from this, the witness stated that the information transferred to customs bodies, which constitutes a commercial secret, should be narrowly defined. In particular, this is information that is given to customs bodies through declaration filled during clearance by the third parties and not other information, which relates to other sphere of activity of customs bodies, disclosure of which is regulated by other provisions of General Administrative Code.

According to explanation of the representative of the Customs Department, the state bodies, as a rule, do not exercise commercial activities, but if commercial activity involves purchase and sale operations, then the state is a party to an economic activity.

According to the statement of invited specialist on the case – Mrs. Irma Kharshiladze, Associate Professor of administrative law and procedure at I. Javakshvili Tbilisi State University:

1. Art. 27².2 contains requirement that “information regarding the administrative body does not constitute commercial secret”. This is related to an administrative activity. Administrative bodies exercise public function. They may carry on an economic but not a commercial activity, the purpose of which is receiving a profit.

2. Concerning such concepts as - “administrative body” and “state body”, the specialist explains that the concept of the former is wider than that of the latter. The administrative body includes not only state bodies but also local self-government bodies, public legal entity and other organizations that exercise public law functions on the basis of legislation.

3. In the opinion of the specialist, art.165.1 of the Customs Code of Georgia necessitates correction, because any information given by individuals, legal entities or state institutions to customs bodies may not constitute a commercial secret. This is true especially in relation to a state body.

What concerns the request of information by Georgian Young Lawyers Association from Customs Department, on the basis of operative legislation, the Customs Department is not empowered to satisfy the request (see art.165.1 of the Customs Code of Georgia), but it was obliged to inform the interested party about the refusal and provide Young Lawyers’ Association with a written explanation of its rights and appeal procedure within 3 days period. In the opinion of the specialist, the Georgian Young Lawyers’ Association should have applied with the request of the information to the Ministry of Interior, which could have disclosed any information regarding the use of 451 210 GEL as discharged from the President’s fund.

The second Chamber of the Constitutional Court on the basis of the materials attached to the constitutional claim, testimony of the witness, written submissions of the specialist established the following circumstances for the judgment.

The Georgian Young Lawyers Association requests to recognize as unconstitutional those words of the first section of the Customs Code of Georgia, which attribute information given by state organizations on the basis of this code and other relevant legislation to the Customs Department to the commercial secret. The claimant argues that this information is not included in the list of art. 24.4 of the Constitution, which establishes possible restrictions to freedom of information and also is incompatible with art.41 of the Constitution, which guarantees free access to the information held in the state organizations. The claimant points to the incompatibility of the disputed act with art. 27².1 of the General Administrative Code of Georgia, which defines the concept of a commercial secret, and also to the second paragraph of the same article, pursuant to which “ information regarding the administrative body does not constitute a commercial secret.” In his opinion, a state organization cannot carry on commercial activity and it cannot hold information containing a commercial secret. Restriction should be necessary in the democratic society, which is not confirmed by the respondent.

The Constitutional Court states:

1. Freedom of expression without interference by the state, regarding receiving or distributing information is acknowledged by art. 10 of the European Convention for Protection of Rights and Fundamental Freedoms. Freedom of expression is one of the fundamentals of a democratic society and precondition of progress and self-realization of an individual. The mentioned right creates an obligation of a state to make accessible information of social interest within the reasonable limitations. The second paragraph of the mentioned article of the European Convention for the Protection of Human Rights and Freedoms includes possible restrictions on the right. Any contracting party is empowered to interfere in the freedom of expression if the following three conditions are adhered to: a. interference is prescribed by the law; b. interference intends to realize one or more interests mentioned in the article; c. interference is necessary in the democratic society.

The mentioned provisions are reflected in the art. 24 of the Constitution of Georgia. On the basis of the above mentioned the court thinks that freedom of information is not an absolute right and may be restricted in accordance with public interest. How justifiable is interference with the freedom of expression from the state should be decided on a case-by-case basis.

To what degree the right to access to information places government under obligation to disclose certain information is dependent upon the assessment of the Court. The European Court of Human Right in the Leander case stated that "the right to freedom to receive information basically prohibits a Government from restricting a person from receiving information that others wish or may be willing to impart to him." However, the court also states that on the basis of the circumstances of the present case, art.10 of the European Convention on Human Rights does not grant to an applicant a right to receive information, held in a secret register of the police, and state has no obligation to make such information accessible to individuals.

The claimant could not substantiate that the state interference in the given case is incompatible with certain social interest, which would have been weighed by the realization of freedom of expression enshrined in the European Convention and in the Constitution of Georgia.

2. The definition of art.165.1 of the Customs Code of Georgia does not include imperative prohibition on disclosure of the information given to the customs bodies, because the mentioned norm may be applied on the basis of art.122 of the Tax Code of Georgia. The court thinks that the disputed norm includes two ways in which information may be accessible. Firstly, the information may be disclosed to persons defined in the second paragraph of the above mentioned article of the Tax Code, including the court. Apart from this, the disputed norm points to a commercial secret character of the information given by a state organization to customs body and therefore, it is meant that the information is a property of the state organization and not of customs bodies'. Thus it is up to the state organizations to decide whether the information is a secret one and its disclosure must be only within the powers of this organization. The acknowledgement of the state organizations' information as a commercial secret may be appealed in the court on the basis of art 27².4 of the General Administrative Code of Georgia.

On the basis of the above mentioned, as art.24 and art.41 of the Constitution of Georgia do not include any restrictive norm and state interference in the freedom of expression is permissible and also the disputed norm includes alternative ways of access to information, the court thinks that the words “state entities’...” of art.165.1 of the Customs Code of Georgia do not include any incompatible provision with respect to the above mentioned articles of the Constitution of Georgia.

The court does not agree with the claimant’s and the invited specialist’s opinion, that the customs department was obliged on the basis of art.80 of the General Administrative Code of Georgia to send the materials to a relevant administrative body, which it has not accomplished. In the Court’s opinion, consideration of the issue of application of a legal norm is not within the competence of the court.

The necessity to apply to the state organization in order to receive information is also acknowledged by the specialist in his written submission.

3. The constitutional claim is mainly based on presumption of art.165 that information held in a state organization is related to a commercial activity, whereas state organizations exercise public functions and do not have competency of leading a commercial activity and receiving a profit.

The Constitutional Court cannot agree with this opinion. Pursuant to art.41.1 of the Constitution of Georgia, each citizen has a right to receive information held in state organizations about him/her, if it does not contain state, professional or commercial secret. Therefore, the Constitution allows that a commercial secret be held by a state organization.

Pursuant to art.8 of the Civil Code of Georgia, it is permissible that state organizations or public legal entities be in private legal relations with other legal persons. These relations are regulated by the civil law except if these should not be regulated by the public law in accordance with state or social interests.

The range of state legislations contains provision about the state’s commercial activities. In England it is allowed that the state be involved in purchase – sale relations and, therefore, be a party in commercial activity. Similarly Civil Code of Georgia (as was mentioned above) permits state’s participation in private legal relations. Apart from this, a profit is not the necessary element of a commercial activity, in other words the price for a certain product or service may not be solely for receiving profit.

It is stated in the Freedom of Information Act of the United Kingdom that commercial information may be in the possession of state organizations. Pursuant to art.43 of this act “Information should be regarded as protected one, if its disclosure would harm commercial interests of any person (including the state).”

In accordance with art.16 of the Customs Code of Russian Federation, information which is given to customs bodies by state organizations shall be used only for the purposes of customs activity.

4. The Constitutional Court takes into account also the fact that realization of customs policies is within the exclusive powers of the highest state bodies (art.3(f) of the Constitution of Georgia, art.1.4 of the Customs Code of Georgia) and is directed towards the development and maintenance of the international economic integration. Therefore the Constitutional Court thinks it

is correct that the information given to customs bodies is made secret. The norms of the Customs Code of Georgia also consider the interest of contracting parties and also the obligation of the state to protect suppliers' interests. The information given to the customs bodies includes mainly customs documents which contain detailed information not only about goods or service but also information about supplier, disclosure of which may result in infringement of third parties' interests. Otherwise there would have been breach of others' rights and freedoms stated in art.24.4 of the Constitution of Georgia.

5. The Constitutional claim is based and substantiated by art.27².2 of the General Administrative Code of Georgia, pursuant to which "information about an administrative body does not constitute a commercial secret" and which considers that the disputed act is in conflict with this norm. Examination of conflicts between the norms of the legal acts is not within the competence of the Constitutional Court of Georgia; apart from this, claimant defines "information about an administrative body" too widely. In the opinion of the Court, this concept includes information only directly related to the administrative body and the wording of the norm does not contain any indication about all the spheres of its activity, therefore the Court cannot agree with the opinion expressed by the invited specialist on this issue.

On the basis of the all above mentioned, in accordance with art.89.1(f) of the Constitution of Georgia, art.19.1(d), art.21.2, art.39.1(a), art.39.2, 2nd,3rd,4th,7th and 8th paragraphs of art.43 of the organic law on the Constitutional Court as well as art.32 and art.33 of the Law on Constitutional Proceedings,

The Chamber of the Constitutional Court:

Rules:

- 1.The constitutional claim of Georgian Young Lawyers' Association v. The Parliament of Georgia about the constitutionality of the words "state entities'..." of art.165 (1) of the Customs Code of Georgia with respect to art.24 and art.41 of the Constitution of Georgia be dismissed.
- 2.The judgment enters into force from the moment of its public announcement on the hearing of the Constitutional Court;
- 3.The judgment is final and is not subject to appeal or review.
- 4.The judgment shall be sent to the parties: to the President of Georgia, to the Government of Georgia, to the Parliament of Georgia and to the Supreme Court of Georgia;
- 5.The judgment shall be published within 7 days in the Legislative Bulletin of Georgia.

The members of the Chamber: Mr. Nikoloz Cherkezishvili,
Ms. Lamara Chorgolashvili,
Mr. Zaur Jinjolava.

The Secretary of the Constitutional Court of Georgia
Mr. Iakob Putkaradze.

**CITIZENS OF GEORGIA – CITIZEN OF GEORGIA VALERI
GELASHVILI V. THE PARLIAMENT OF GEORGIA**

№1/2/378

Tbilisi, July 13, 2006

Composition of the first Chamber: Besarion Zoidze – Chairman of the Hearing, Judge Rapporteur, Vakhtang Gvaramia – Member, Iakob Putkaradze – Member, Nikoloz Shashkin – Member.

Secretary of the Hearing: Darejan Chaligava

Title of the Case: Citizens of Georgia – Citizen of Georgia Valeri Gelashvili v. The Parliament of Georgia.

The subject of the dispute: Constitutionality of the Resolution of the Parliament of Georgia of March 31, 2006 “On Preterm Termination of the Parliament Membership of Valeri Gelashvili” with respect to art.53.1, art.53.2 and art.54.2(d) of the Constitution of Georgia.

Participants of the Oral Hearings, held on 12nd, 15th and 19th, 26th and 27th of June and 4th of July 2006: Claimant Mr. Valeri Gelashvili and his representatives Ms. Tinatin Khidasheli, Mr. Zurab Marakvelidze and Mr. Kakha Kukava; Representative of the Respondent – the Parliament of Georgia- the Members of Parliament of Georgia: Mr. Pavle Kublashvili, Mr. Nika Gvaramia and the Head of the Division for the Representation in Courts of the Legal Department of Parliament of Georgia – Mr. Batar Chankseliani; Witnesses – Minister of Education and Science of Georgia, Mr. Alexandre Lomaia, Chair of the Committee of Procedural Issues and Rules of the Parliament of Georgia Ms. Khatuna Gogorishvili, Director of LLC Evra, Ms. Megi Lomidze, the Teacher of the Tbilisi Secondary School no. 84 Ms. Gulnara Frangishvili and Director of “Fund of Avlabar” Mr. Alexandre Chkheidze and Specialists – Founder of the Law Firm “Migriauli and Partners”, Candidate of Juridical Sciences Mr. Roin Migriauli and Head of the Legislative Department of the Justice Ministry of Georgia, Candidate of Juridical Sciences Mr. Vasil Gonashvili.

Mr. Valeri Gelashvili lodged a constitutional claim with the Constitutional Court of Georgia on April 13, 2006 (Registration no. 378). Pursuant to the recording notice dated May 2, 2006 the case was admitted for examination on its merits. The Constitutional claim was lodged under article 54.1 of the Constitution of Georgia, article 19.1(g) and article 40.1 of the Organic Law of Georgia On the Constitutional Court of Georgia, and article 15 and article 16 of the Law of Georgia On Constitutional Proceedings.

According to the constitutional claim, the claimant Valeri Gelashvili was a member of the Parliament of Georgia and pursuant to the impugned Resolution, his mandate as a member of parliament was terminated prior to the end of his term. The Parliament of Georgia based its decision on preterm termination of his membership on the Report of the Committee of Procedural Issues and Rules No. 4592/4-12 dated March 30, 2006, which contained information, that Valeri Gelashvili, Member of Parliament, proposed to the Minister of Education and Science of Georgia, Alexandre Lomaia to build a new building of the secondary school no. 84 instead of the old building through the LLC EVRA.

This fact was proved by Ms. Gulnara Prangishvili with whom Mr. Gelashvili negotiated concerning the building. The Parliament of Georgia found the Mr. Gelashvili committed acts envisaged in articles 53, section 1 of the Constitution of Georgia, article 8.1, 8.3(b) of the Law of Georgia “On the Status of Members of Parliament of Georgia”, article 9.1 and 9.3(b) of the Regulations of the Parliament of Georgia. Pursuant to the article 54, section 2, clause “d” of the Constitution and article 7.2(d) of the Regulations of Parliament of Georgia, the mandate of Mr. Gelashvili was terminated.

The constitutional claim states that the claimant, Mr. Gelashvili was not involved in the relationships between LLC EVRA and Ministry of Education and Science of Georgia. He spoke to Mr. Alexander Lomaia on behalf of the “Fund of Avlabari” and this fact was duly mentioned in the explanation given in writing to the Committee of Procedural Issues and Rules of the Parliament of Georgia. The fact, that the Claimant is founder and shareholder of LLC EVRA shall not be qualified as entrepreneurship, as under article 8.2 of the Law of Georgia “On Status of Member of the Parliament of Georgia”, “Requirements related to incompatibility of entrepreneurship with the mandate of a member of the Parliament of Georgia do not infringe the right to property enshrined in the Constitution of Georgia. He may hold shares, stock and other property.” Representatives of the claimant asserted that Valeri Gelashvili trusted his shares for management to another person and thus did not violate requirements of the Georgian Legislation and the Constitution. He did not act in a role of either management or representation bodies of the Company, as he was neither director of LLC EVRA, nor member of the supervising, controlling, revision or consulting body.

The claimant was sent a notice on consideration of the merits of the case pursuant to the rules set forth in the Legislation, but he did not attend the hearing of the case. The Chamber deemed it necessary that the Claimant personally attended the hearing and gave explanations in respect to certain issues mentioned in the constitutional complaint and representatives of Mr. Gelashvili were repeatedly informed about it. The representatives stated that there was no necessity for Mr. Gelashvili to attend the hearing, as they were capable of fully representing him and responding to any questions. Therefore the court hearings were held without participation of the Claimant personally.

According to the representatives of the claimant, Mr. Gelashvili met Mr. Lomaia because his residential house was being built in Avlabari District and he had school age children. Due to these reasons he had joined the initiators and authors of “Fund of Avlabari” idea and acted charitably to improve the outlook of the district of his residence. He was informed about the development plan for Avlabari territory. He was also informed that there was an old building of the Secondary School No. 84 on the territory adjacent to the market. Therefore, he proposed to the Minister, that the Ministry could use the development plan and have a modern school building instead of the outdated and damaged building.

According to the representatives of the Claimant, the negotiations led by Mr. Gelashvili with the teachers of the Secondary School No. 84 are not proven. It is not evident from the testimony of the witness Ms. G. Frangishvili that Mr. Gelashvili spoke to her as representative of LLC EVRA. Therefore, the representatives of the Claimant assert, it is impermissible to qualify the actions

of Mr. Gelashvili, on one hand, as “business negotiations” “in interests and on behalf” of “the commercial legal person owned by him” and on the other hand as “”carrying out personal management and representation of the company in the interests of the company.”

Therefore, the representatives of the Claimant deem that the impugned Resolution shall be declared unconstitutional and invalid and the mandate of the Member of the Parliament of Georgia Valeri Gelashvili shall be restored.

Representatives of the Respondent, the Parliament of Georgia state that the constitutional claim shall not be upheld. While adopting the impugned resolution, the Parliament found it proved that on 28th of October, 2005 the Member of Parliament of Georgia, Valeri Gelashvili met the Minister of Education and Science of Georgia, Alexander Lomaia and proposed to build through the LLC EVRA a new school building instead of an old building of the Secondary School No.84 at a different site. Mr. Gelashvili also met a teacher at this school, Ms. Prangishvili, who was acting director of the school at that moment, and talked to her about building a new school on a different site instead of the old building and proposed two options in this respect. The representatives of the Respondent consider that through these actions Mr. Gelashvili represented LLC EVRA in the relationships with third persons. The fact that proposition made by Mr. Gelashvili to Mr. Lomaia and Ms. Frangishvili in respect of destruction of the building of the Secondary School No. 84 and building a new school at a different site presented the business interest of LLC EVRA, confirms the finding of the Resolution. The finding is also confirmed by the letter of the Director of LLC EVRA, Ms. Megi Lomidze, which was sent to Mr. Lomaia after 3 days from the meeting of Mr. Gelashvili and Mr. Lomaia and which contained an identical proposition to the one made previously by Mr. Gelashvili in conversation with Mr. Lomaia.

The representatives of the respondent state that Mr. Gelashvili carried out business negotiations with the Minister, Alexander Lomaia on behalf of the private company, LLC EVRA, which served the interests of the company. He acted consistently with the structural subordination, trying to remove problems at the lowest structural unit (teachers of the school), in order to avoid problems afterwards, when the authority capable to make decisions in respect of the building of the school would consider the issue. He carried out negotiations with the Minister of Education and Science of Georgia, Mr. Lomaia, as the Ministry was authorized to participate in making the relevant decision. Mr. Gelashvili tried thus to create for LLC EVRA favourable business conditions, and therefore he committed acts incompatible with the status of a member of the Parliament of Georgia and thereby violated the Constitution and legislation of Georgia. In the opinion of representatives of the Respondent, not merely formal indicators, such as officially taking the office of the director of the company makes the action of the Member of Parliament incompatible with his/her mandate, but also the actual performance of the duties of the member of the management body (director) of the company. The factual conduct of the entrepreneurial activities by the Member of Parliament, which is mostly non-evident, is substantially more dangerous, in the view of the representatives of Respondent, than the open and declared breach of law by assuming the office of the director.

The witness, Alexander Lomaia stated at the court hearing that the Member of the Parliament, Mr. Gelashvili visited him on 28th of October. He declared that his construction company, LLC EVRA had interest in the territory, on which the Secondary School No. 84 was located. The Member of Parliament expressed his interest in having the old building demolished and build a new school in the conversation and he discussed several options. According to the explanations given by the witness, Mr. Lomaia proposed to Mr. Gelashvili to apply in writing to the Ministry of Education and Science, to start discussion of the issue. On 31st of October, he was delivered a letter signed by the Director of LLC EVRA, Ms. Lomidze; the content of the letter was analogous to the conversation of Mr. Lomaia and Mr. Gelashvili. The issue was discussed but resolved negatively, as under the law, an educational building may be privatized exclusively in the case that the building is amortized and cannot serve for educational purposes. There is a special procedure set forth in the law, which was not met and therefore the proposition of LLC EVRA was declined and its representatives were informed about this decision. Afterwards, on 7th of March the Director of the Secondary School No. 84 applied to the Ministry with a letter stating that the Member of Parliament and businessman, Mr. Gelashvili conducted construction work on the land adjacent to the School building. The Director of the School informed the Ministry that a wall of the school building was lacking structural support and renovation works should be undertaken. The Director of the school blamed the LLC EVRA in damaging of the school building, as it had interests in the school territory.

The witness Khatuna Gogorishvili declared to the Court that she is chair of the Committee of Procedural Issues and Rules of the Parliament of Georgia, which prepared the report on the entrepreneurial activities of the Member of Parliament Valeri Gelashvili. The Committee examined the declaration of Mr. Gelashvili, checked the registration information of the legal persons founded by Mr. Gelashvili, questioned witnesses, including the Minister of Education and Science and teachers of the Secondary School No. 84. Members of the Committee made a telephone call to Mr. Gelashvili who refused to arrive in Georgia and sent his explanations in writing. In telephone conversation, he confirmed that he met with Mr. Lomaia, though he explained that he met the Minister on behalf of the non-governmental organization "Avlabari". Originally, a different report was prepared by the Committee. However, after Mr. Kukava presented to the Committee the documents certifying that Mr. Gelashvili transferred his shares of LLC EVRA to other person for administration purposes, the project was modified and final formulation of the resolution was adopted.

The witness, Megi Lomidze declared that since September 1, 2004, she has been the Director of the construction company LLC EVRA. The sole partner and 100% shareholder of LLC EVRA is Mr. Gelashvili. The witness asserted that Mr. Gelashvili did not participate in the management of the company. She also declared that in respect to the letter sent to the Ministry of Education and Science, she solely composed and sent the letter and Mr. Gelashvili was not informed about it. The witness asserted that she was not informed about the meeting of Mr. Gelashvili and the Minister of Education and Science.

The witness Alexander Chkheidze explained to the court that he was the co-director of the "Fund of Avlabari" in 2000-2005. Mr. Gelashvili was willing

to be the founder of the fund. He informally met the founders, though ultimately he was not appointed as the founder of the fund. However, in the opinion of the witness, even if Mr. Gelashvili were the founder of “Fund of Avlabari”, he would still have no authorization to act of behalf of the Fund.

The witness Gulnara Prangishvili stated that she is a teacher and the schoolmistress of the Secondary School No. 84. At the time of meeting with Mr. Gelashvili, she was an acting director of the school as it was summer and the teachers were on vacation. Mr. Gelashvili visited the school, met her and asked about the width of the territory on which the school was located and the width of the schoolyard. He was also asking about whether the staff of the school would agree to move to another place, in case the new school building were built at other place. The witness stated that Mr. Gelashvili proposed several options of the future location of the school; the witness accepted one of them. Then, Mr. Gelashvili declared that he would negotiate the issue at the Ministry of Education. The witness explained that the teachers of the school addressed the Minister only after the construction works carried out on the adjacent land damaged the school wall, and information given by her on Mr. Gelashvili was broadcast on several television stations on the day when the school building was burnt.

The specialist, Mr. Roin Migriauli stated in the report presented to the Court that Georgian Corporate Law does not consider the company partner or its director as parties to entrepreneurial relationships. Only the entrepreneurial company and individual entrepreneur are considered entrepreneurs. Under the legal definition, entrepreneurial activity is defined as profit-seeking activity, which is organized, independent and lawful and has regular character. The directors are entitled to manage limited liability companies. The director of the company is a person who is registered as director at the Corporate Register. No other person is entitled to carry out any management activities in the company, and the management activities carried out by a non-authorized person are not legally valid. In the opinion of the specialist, the negotiations conducted by Mr. Gelashvili with the Minister of Education and Science, Alexander Lomaia and with the Staff of the Secondary School No. 84 on behalf of LLC EVRA in respect of building a new school instead of the old one, shall not be qualified as management and representation activity in terms of the Law of Georgia on Entrepreneurs and the activities undertaken by him shall not be considered to be entrepreneurial activities.

The specialist Vasil Gonashvili declared that the entrepreneurial activities are deemed incompatible with the mandate of the Member of Parliament under the legislation of many states. The incompatibility may be divided into three directions:

1. Prohibition against any entrepreneurial activities;
2. Prohibition against holding an office in the company and carrying out its relevant duties;
3. Prohibition against ownership of the shares.

Under Georgian legislation, carrying out entrepreneurial activities is incompatible with the mandate of a Member of Parliament. A Member of Parliament is also not allowed to carry out the duties of the director of a company. In the opinion of the specialist, the Claimant violated the Constitution

of Georgia and the requirements of legislation and he conducted the activities incompatible with his status.

The Chamber invited the professor Hans-Peter Shneider (Hannover, Germany) as specialist and he presented to the Court report in writing. It is stated in the report that a ban on entrepreneurial activity is imposed on the Federal President, Federal Chancellor and Federal Ministers in Germany. Under the explanation given in case law, performance of entrepreneurial and professional activities comprises any type of private labour activities. In the view of the specialist, in order to terminate the mandate of the Member of Parliament, it must be proved that Mr. Gelashvili not only alluded to his company during the conversations on the new school building, but also definitely proposed his construction company for the new school building. Only in case this fact is proved it would be possible to bring charges against him for carrying out entrepreneurial activities.

Based on the examination of the merits of the case and analysis of the information in the constitutional claim, the statements of the parties at the constitutional proceedings, the testimonies of the witnesses, reports of the specialists and written evidence in the case, the First Chamber of the Constitutional Court made the following findings:

1. The Chamber declares that the mandate of the Member of Parliament, the Claimant Valeri Gelashvili was terminated pursuant to the Resolution of Parliament dated March 31, 2006 (No. 2828-IS) “On Preterm Termination of the Mandate of the Member of Parliament Valeri Gelashvili”. It is stated in the Resolution, “The Parliament of Georgia considers the information contained in the Report No. 4592/4-12 dated March 30, 2006 of the Committee on Procedural Issues and Rules on the visit of Mr. Gelashvili to the Minister of Education and Science of Georgia, Alexander Lomaia in 2005 and proposition to build a new school instead of the old building of the Secondary School No. 84 through LLC EVRA to be confirmed. The content of the conversation is confirmed by the explanations given by the Minister of Education and Science on the session held on March 27, 2006 in the Committee on Procedural Issues and Rules”. The written explanation of Mr. Gelashvili delivered to the Committee on Procedural Issues and Rules on March 29, 2006 also confirms these facts. The fact, that Mr. Gelashvili conducted negotiations for the same purposes with the representatives of the staff of the Secondary School No. 84 is also found to be confirmed. Ms. Gulnara Prangishvili confirmed at the session of the Committee of Procedural Issues and Rules held on March 27, 2006, that Mr. Gelashvili spoke to her on the aforementioned issue.

These actions, carried out by the Member of the Parliament of Georgia, Mr. Valeri Gelashvili, who represented his own commercial legal person in business negotiations, acted on its behalf and in its interests, presented performance of company management and representation duties for the purposes of article 9 of the Law of Georgia “On Entrepreneurs”, which served the interests of the company. Thus, he personally conducted entrepreneurial activities.

Therefore, the Parliament of Georgia ascertained:

1. It is found to be confirmed that the Member of the Parliament of Georgia Valeri Gelashvili performed the activities envisaged in the article 53.1

of the Constitution of Georgia, article 8.1 and 8.3(b) of the Law of Georgia “On Status of Member of Parliament of Georgia”, and article 9.1 and 9.3(b) of the Regulations of Parliament of Georgia.

2. The mandate of the Member of Parliament of Georgia Valeri Gelashvili shall be terminated preterm under article 54.2(d) of the Constitution of Georgia, and article 7.2(d) of Regulations of Parliament of Georgia.

3. Present Resolution shall enter into force from the moment of its publication.”

The Resolution was published in the “Legislative Bulletin of Georgia” dated April 5, 2006 (No.46; article 530).

It was ascertained from the materials of the case, that Limited Liability Company “EVRA”, which is mentioned in the impugned Resolution, was registered with the Khashuri district court according to the resolution dated January 5, 1996 (registration no. 65/4-19). According to the most recent version of the Charter of the Company, which was registered by Gori Tax Inspection on 14th of November, 2005 (registration no. 5/077/65/4-19), Mr. Gelashvili is the sole partner and 100 % shareholder of LLC EVRA. According to the Charter, objectives of the Company comprise architectural, projecting accounting, building and trading commercial activities.

The First Chamber of the Constitutional Court considers, that examination of the constitutionality of the impugned Resolution requires that substantial circumstances of incompatibility of the entrepreneurship with the status of the Member of Parliament be ascertained and afterwards, based of its findings, all the direct and indirect evidence in the case shall be assessed, which are mentioned in the impugned Resolution and which shed light upon the nature of the link between the activities of the Claimant and the interest of LLC EVRA.

II. It can be ascertained from the impugned Resolution, that the Mandate of the Member of Parliament of Mr. Valeri Gelashvili was terminated due to the activities incompatible with the status of the Member of Parliament. The Chamber states that there is special legislation to regulate issues related to conflict of interests of high officials. On October 17, 1997, the Parliament of Georgia adopted the Law of Georgia “On Conflict of Interests and Corruption in Public Office”. Under article 3.3, “conflict of interests in the public office” means “incompatibility of personal or property interests of the official with the interests of the public office”. In this respect, the constitutional legal status of the official differs from the constitutional legal status of an ordinary citizen. The legislature definitely binds the official not to use the official status in favour of his/her personal interests and thus not to damage public interests. Under article 7 of the same Law, “An official is not entitled to use public authority or any related possibility against the interests of public office or for solution of the issue which does not fall under the scope of his/her public authority.” The UN General Assembly has adopted “International Code of Conduct for Public Officials”, under which public officials shall not use their official authority for the improper advancement of their own or their family’s personal or financial interest.” (Principle 4).

When there is a conflict between the private and public interests, this conflict shall be solved and a choice shall be made in favour of any of the two. The obligation of the officials to avoid the conflict of interests constitutes their

legal, as well as ethical obligation, derived from the specific nature of their office. Titles of the normative acts regulating the conflict of interests in other states - “Code of Conduct”, “Official Code of Conduct”, laws of “Ethics of Government Officials”, underscore this approach. Public office obliges a person to realize the substance of this obligation and act coherently.

III. This obligation binds equally the Members of the Parliament of Georgia and taking into account their special status in the system of government, it may bind them even more stringently. The fact that the Constitution of Georgia and the special legislation separately regulate the grounds of conflict of interests of the Member of the Parliament of Georgia, underscores this opinion.

Under article 53.1 of the Constitution of Georgia, “A member of the Parliament shall not be entitled to hold any position in public office or engage in an entrepreneurial activity. The conflict of interests shall be determined by law.” In case of violation of these requirements, the mandate of the member of the Parliament of Georgia will be terminated preterm pursuant to article 53.2 and article 54.3(d) of the Constitution of Georgia.

Article 8 of the Law of Georgia on Status of Member of Parliament of Georgia and article 9 of the Regulations of Parliament of Georgia were adopted pursuant to article 53 of the Constitution.

The mandate of the Member of the Parliament, Mr. Gelashvili was terminated on the ground of the charge of entrepreneurship.

Under article 8 of the Law of Georgia on the Status of Member of Parliament of Georgia,

“1. It shall be prohibited to conduct entrepreneurship or hold any position in public office while holding a mandate of a Member of Parliament. The grounds of conflict of interest are enumerated in the Constitution of Georgia, in the Laws of Georgia on Elections of Parliament of Georgia, on Entrepreneurs, this law and other laws.

2. Requirements related to incompatibility of entrepreneurship with the status of a Member of the Parliament do not interfere with the right to property, which is enshrined in the Constitution. A Member of Parliament may own stocks, shares, and other property.

3. A member of the Parliament is not entitled to:

- a. personally carry out regular activities to manage material valuables and financial assets for gaining profit;
- b. personally carry out duties of the member of standing management, supervising, controlling, revising or consulting body of an entity engaged in entrepreneurship.”

Under the impugned Resolution of Parliament of Georgia, the Claimant Mr. Gelashvili violated article 8.1 and 8.3(b) of the Law of Georgia on Status of Member of Parliament of Georgia, article 9.1 and 9.3(b), which contain substantially analogous rules to those contained in the aforementioned articles of the Law of Georgia on Status of Member of Parliament of Georgia.

IV. In the impugned Resolution of the Parliament of Georgia, the term “entrepreneurship” mentioned in article 53 of the Constitution is construed according to the legislation regulating conflict of interests of a member of the Parliament. It is stated in the Resolution, that Mr. Gelashvili represented a commercial legal person owned by him in the business negotiations; he acted on

its behalf and in the interests of the Company. Therefore he personally carried out company management and representation activities, which served the interests of the company defined in article 9 of the Law of Georgia on Entrepreneurs.

Under the Law of Georgia on Entrepreneurs, article 9.1, “Management of a company shall be carried out by: partners - in joint liability partnership, unlimited partners – in limited partnership, directors – in limited liability companies, joint stock companies and cooperatives.”

Regarding the aforementioned rules, the Chamber states that in respect to the conflict of interests of a member of the Parliament, “entrepreneurship”, for the purposes of article 53 of the Constitution of Georgia implies its public-law substance in addition to the private-law understanding.

Private-law definition of entrepreneurship is set forth in article 1.2, the 2nd sentence of the Law of Georgia on Entrepreneurs: “Entrepreneurship is a lawful and regular activity, which is carried out to make profit, independently and has organized character.” Pursuant to the same section, the first sentence, the subject of entrepreneurship (or entrepreneur) is an enterprise, which has prescribed organizational-legal form. Under article 2.2 of the Law of Georgia on Entrepreneurs, “Organizational-legal forms of enterprises are: individual entrepreneur, joint liability partnership (JLP), limited partnership (LP), limited liability company (LLC), joint stock company (JSC), cooperative.”

Thus, as the specialist Mr. Roin Migriauli stated it, Georgian legislation on corporations grants the power to carry out entrepreneurship to an individual entrepreneur, who is a natural person and to companies and cooperatives, which are legal persons.

Therefore, from the private law standpoint, a member of the Parliament of Georgia, in the present case, the claimant Mr. Gelashvili, would carry out entrepreneurial activities, if he were an individual entrepreneur. This type of entrepreneurial activity is prohibited under article 8.3(a) of the Law of Georgia on Status of Member of the Parliament of Georgia.

Regarding private law understanding of entrepreneurship, whereas the entrepreneur is a legal person, it is impossible and illogical to assume that a manager or representative of the enterprise is the entrepreneur, as an enterprise and its director, a person who has management power, cannot be identical to each other.

According to this approach, even if the Claimant Mr. Gelashvili were the director of EVRA LLC which he founded, he would not still be a person carrying out entrepreneurship, as a director cannot be considered to be an enterprise. Article 8.3b underscores this, stating that “standing manager” is the manager of the subject of entrepreneurship, whereas the subject of entrepreneurship is a company, according to the private law understanding.

As for the constitutional legal relationships, from the standpoint of conflict of interests in public office, managerial activities of a member of the Parliament in the company may qualify as entrepreneurial activity for the purposes of article 53 of the Constitution of Georgia.

The approach is grounded in the fact that alongside with the basic definition of the legal values, there also exist purposeful definitions. The legislation in force often contains different definitions of the same categories for

the purposes of separate laws, (it is noteworthy, though, that it is basic substantive definition that serves in all cases as the basis for the purposeful definitions.)

The First Chamber of the Constitutional Court deliberated on the character of purposeful definitions in its judgement No. 1/1/107 in the case of Lela Intskirveli and Ekaterine Chachanidze v. The Parliament of Georgia and decided that it is correct that under the Tax Code notary activity is considered to be an economic activity.

V. The Chamber notes, that parties expressed radically different opinions in respect of the constitutional legal assessment of the management of a company.

The Claimant states that solely activities of the formal director, who was appointed manager of the company pursuant to article 9 of the Law of Georgia on Entrepreneurs falls within the scope of article 53 of the Constitution. In their opinion, article 8.3(b) of the Law of Georgia on Status of Member of Parliament shall be construed relevantly. The law implies only formal, not a factual director, who manages the company. As Mr. Gelashvili was not the Director of EVRA LLC, his activities shall not qualify as directorial activities and hence it is not unconstitutional.

Representatives of the Respondent state that article 53 of the Constitution prohibits a member of the Parliament to be both factual and formal director of a company. Mr. Gelashvili was not the Director of LLC EVRA formally, though he performed the duties of the Director of LLC EVRA in practice. Performance of the duties of the standing manager, which is referred to in article 8 of the Law of Georgia on Status of Member of Parliament of Georgia, encompasses the factual performance of the duties of a director.

The Chamber considers that no document presented to the Court by the parties proves the fact that Mr. Gelashvili was the formal director of LLC EVRA. The only fact proved in this respect is that Mr. Gelashvili is the sole partner and 100% shareholder of the Company. Thus, his activities shall not be qualified as activities of the formal director.

Taking into account the purpose of article 53 of the Constitution, it is reasonable to construe this article as prohibiting entrepreneurship of a member of Parliament not only formally, that is, in competence of duly appointed director, but also factual performance of duties of the director by a member of the Parliament even though he is not a director. Article 8.3(b) of the Law of Georgia on Status of Member of Parliament shall be construed in the same way, though from the perspective of legislative techniques, the construction of this article is flawed and gives rise to multifarious interpretation.

The purpose of article 53 of the Constitution of Georgia is to prevent a Member of Parliament from using power in favor of his personal interests and from harming the public interest. Factual performance of managerial duties in the company shall not fall beyond the scope of the constitutional prohibition. Deliberating on the incompatibility of the mandate of a member of the Parliament with entrepreneurship, it is noteworthy that factual performance of these activities is just as much incompatible with the legal order, as carrying out these activities in the normal way, (meeting all the formal criteria). It shall be taken into account that the form does not have independent function in law and

the form-related requirements are not self-sufficient. There is a specific content behind the form and what matters for the legal order is whether this specific content was or was not met. When the content is met, but practical realization does not meet its form, it does not mean the fact falls beyond the legal assessment. When there is a prohibited activity, it is deleterious for the public order to ignore the factual reality and to recognize merely what exists formally. Such an approach would give leeway to public officials to carry out entrepreneurship and to justify their activities with the lack of formal criteria of entrepreneurship. Thus it shall be presumed that prohibited activities are prohibited in both cases, when they meet special formal criteria and when they are carried out factually. If a public official is prohibited to assume the position of director of a company, it shall be presumed that public official is also prohibited to carry out the managerial activities factually. Legislation of a number of countries differentiates between formal and factual facets of the conflict of interests. For instance, it is prohibited in Canada for the members of the Chamber to carry out factual management and administration of the company, as well as assuming the position of a director.

The Chamber decides that factual reality might become the object of negative assessment, when certain quantitative and qualitative elements are present. Whereas fact of appointment of a Member of the Parliament as director of the company suffices for finding of the conflict of interests, in order to prove the informal performance of managerial duties, there should be present sufficient factual ground. The report of the German specialist, Professor Hans-Peter Schneider points to the same conclusion, stating, "In order to terminate the mandate of the Member of Parliament, it shall be proved that Mr. Gelashvili not only alluded to his company during the conversations on the new school building, but also definitely proposed his construction company for the new school building. Only in the case that this fact is proved, it would be possible to bring charges against him for carrying out entrepreneurial activities. The factual circumstances contained in the impugned Resolution of the Parliament does not present sufficient factual evidence. In the case that the Court after examination of the evidence is not able to structure a stronger opinion, the claim of the Member of the Parliament shall be upheld, the mandate of the Member of the Parliament shall be restored and the Resolution of the Parliament shall be declared invalid."

VI. The Chamber does not accept the argument of the Claimant that criteria derived from the definition of entrepreneurship shall be automatically applied to the managerial activities in a company. As it was stated above, pursuant to article 1.1 of the Law of Georgia on Entrepreneurs, entrepreneurship is a lawful and regular activity, which is performed to make a profit and has independent and organized character.

According to the statements of the representatives of the Claimant, the activities carried out by Mr. Gelashvili do not demonstrate the characteristics of entrepreneurship and this fact evidences that Mr. Gelashvili did not carry out entrepreneurial activities.

The Chamber states in this respect, that criteria characteristics for entrepreneurship present criteria which are characteristic to the subject of entrepreneurship. Subjects of entrepreneurship are the enterprises. Each

enterprise, taking the prescribed organizational legal form, is considered to be established due to meeting these criteria. Hence, the criteria set forth in article 1.1 of the Law on Entrepreneurs shall not be considered to be constitutional criteria applicable to the activities of either formal or factual director. The function of the standing manager of a company is to represent a company in business relationships and act in its interests. It is stated in article 9.9(7) of the Law of Georgia on Entrepreneurs, that “Officers named in article 9.1 and members of the supervisory board shall manage companies in good faith, shall make efforts as much as any normal, reasonable person would make in analogous situations and assuming analogous positions and shall believe that there activities are most favourable for a company.”

Thus, the character of the power of a manager of a company shall not be assessed through the criteria characteristic for entrepreneurship. A manager shall act for making profit, but even if he does not act for this purpose, he is still the manager. The same is true in respect to the regular character of the activity. Despite the number of activities practically carried out, a manager will still be a representative of a company. If the persons vested with managerial authority do not carry out their obligation to manage a company in good faith, stated in the Law of Georgia on Entrepreneurs, they will be liable for omission.

VII. Pursuant to the impugned Resolution of the Parliament of Georgia, the Claimant Mr. Gelashvili carried out managerial and representation duties of LLC EVRA. The Chamber notes, that in this case the factual performance of the duties of a standing manager of a company shall be taken into account. Factual performance implies that an unauthorized person carries out the activities, normally performed by bodies enlisted in article 9.1 of the Law of Georgia on Entrepreneurs. Under article 9.2 of this Law, managerial activity is defined to be an activity, which directly or indirectly serves the purposes of a company. A public official may perform factually duties of a standing manager, without authority to represent a company and thus serve the interests of a company.

In order to judge the constitutionality of the termination of the mandate of the Claimant Mr. Gelashvili, it shall be ascertained what activities he implemented and whose interests were served through this activities.

It is stated in the impugned Resolution, that Mr. Gelashvili represented in business negotiations “a legal entity owned by him and acted in its interests”. In 2005 he met the Minister of Education and Science of Georgia, Mr. Lomaia; he also met the representative of the staff of the Secondary School # 84, Ms. Prangishvili and proposed to build a new school building through the LLC EVRA. These facts are proved not only by these people, but also from the written explanation of Mr. Gelashvili, which he sent to the Committee of the Parliament of Georgia on Procedural Issues and Rules in March 28, 2006.

VIII. The Chamber states, that in the course of deliberations on the case, the organic link was identified connecting the evidence, which suggest that Mr. Gelashvili acted on behalf of LLC EVRA and in its interests. Moreover, it is evident from the case materials that Mr. Gelashvili negotiated with Mr. Lomaia, the Minister of Education and Science, the issue of building on the Avlabari territory a new school, instead of the old building of the Secondary School No.84. The witness, Mr. Lomaia reiterated in his evidence given to the Court, the explanations given to the Committee on Procedural Issues and Rules of the

Parliament of Georgia. He stated that Mr. Gelashvili, the Member of the Parliament visited him on 28th of October 2005 and explained that he had a construction company and he was interested in development of the territory adjacent to the Secondary School No. 84. For development purposes, he intended to demolish the old school building and build a new one. The Minister promised that they would consider the issue, in case the Ministry was officially supplied with a letter.

Thus, according to the testimony of the witness, Mr. Lomaia, the Member of the Parliament, Mr. Gelashvili planned to build a new school through the construction company owned by him.

IX. The Chamber does not find the allegations of the Claimant party persuasive, that Mr. Gelashvili was not motivated by the commercial interests of LLC EVRA at the meeting with the Minister of Education and Science. Mr. Gelashvili states in explanations sent to the Committee on Procedural Issues and Rules of the Parliament of Georgia, that he met indeed with the Minister, Mr. Lomaia and discussed the planned development of Avlabari territory, but he acted not on behalf of LLC EVRA, but as a founder of “Avlabari Fund”. The Claimant states, “In October, 2005, I indeed met with Mr. Lomaia and discussed the plan for development of Avlabari Territory. At the time, I had already been a founder of so called “Avlabari Fund” which has goal of renovation of Avlabari and improvement of its outlook. Thus I was informed on the aforementioned plan. I was also informed that there was an old building of the Secondary School No. 84 on the territory adjacent to the market. I informed Mr. Lomaia that the Ministry of Education could use the development plan and have a modern school building instead of the outdated and damaged building. The reason for my meeting with Mr. Lomaia was to promote the improvement of the outlook of the city district, where the Holy Trinity Cathedral is located and administrative complex of Avlabari, as well as my own residential house is being built. We did not discuss any business details at the meeting, neither did we plan or agree on anything. Mr. Lomaia stated that many school buildings in the City were really damaged and he would welcome any assistance that the Ministry could be provided with in this respect.

At this meeting with Mr. Lomaia and afterwards I took no part in the relationships between the Education Ministry of Georgia and LLC EVRA.”

It seems from this explanation, that the Claimant Mr. Gelashvili at the moment had already been the founder of the so called “Avlabari Fund”, a fact that was also asserted by the representatives of the Claimant, and Mr. Gelashvili talked to the Minister of Education and Science of Georgia on behalf of this fund.

The Chamber decides that the evidence in the case, namely the testimony of the witness Mr. Chkheidze and even more importantly, the Charter of “Avlabari Fund” (registered with the Ministry of Justice of Georgia, Order No.335 dated November 29, 2000) does not confirm that Mr. Gelashvili was the founder of the Fund. Pursuant to section 1.1 of the Charter the founders of “Avlabari Fund” are: a. Academy for Urban Development and District Planning of Germany; b. the Government of Tbilisi and c. Institute of Architecture of the Technical University of Georgia.

It is noteworthy that according to the testimony of the witness Mr. Lomaia, Mr. Gelashvili did not mention “Avlabari Fund” in the conversation with him.

The statements of the representatives of the Claimant and of the witness A. Chkheidze, asserting that Mr. Gelashvili was willing to become a founder of “Avlabari Fund” and made some efforts in this respect does not affect the above finding. This statement contradicts the explanation given by Mr. Gelashvili himself.

The Chamber considers that accepting the Claimant’s statement that he was not acting on behalf of LLC EVRA, to be true would make the events look illogical. The Member of Parliament discussed a serious development plan with the Minister of Education and Science of Georgia, he proposed to improve the outlook of Avlabari territory and to use the development plan to build a new school building instead of the damaged building of the Secondary School No. 84, but he did not explain how his proposals could be realized. This is particularly suspicious taking into account the explanations of Mr. Gelashvili, “Mr. Lomaia stated that many school buildings in the City were really damaged and he would welcome any assistance that the Ministry could be provided with in this respect.” The fact that Avlabari Fund is a non-commercial organization and it needs to establish a separate enterprise and select an acceptable organizational-legal form in order to carry out subsidiary entrepreneurship shall also be taken into account.

For the assessment of explanation of Mr. Gelashvili, it is noteworthy that LLC EVRA was beginning construction of a new modern complex on the territory of Avlabari and this fact is confirmed by the letter of the witness Ms. Lomidze sent to Mr. Lomaia.

X. The fact that Mr. Gelashvili acted on behalf of LLC EVRA is corroborated by the letter that was sent to Mr. Lomaia by Mr. Lomidze, Director of LLC EVRA on 31st of October, 2005, within a few days from the conversation of Mr. Gelashvili with Mr. Lomaia. Ms. Lomidze proposed to Mr. Lomaia to demolish the old, damaged building of the Secondary School No. 84, which was under administration of the Ministry of Education and Science, and to build instead a new building on some other territory, several options of which were also proposed, or to compensate the demolition of school building in some other way. Namely, Ms. Lomidze offered, “to grant residential or other premises to the Ministry of Education on the same place or in the residential complex “Ortachalis Turpa” which cost the same negotiated price, as the school territory transferred to LLC EVRA.”

It is evident from the case materials, that Ministry of Education and Science of Georgia discussed the proposition and declined it. It is clear from the letter of Ms. Lomidze that LLC EVRA acted for its business interests and the goal was to acquire the territory of the School. The business interest of LLC EVRA was enhanced due to the fact that the School territory was immediately adjacent to the land plot owned by LLC EVRA.

Assessing the activities of Mr. Gelashvili, namely his conversation with the Minister of Education and Science of Georgia from the perspective of entrepreneurial activities, it is necessary to compare its content to the information contained in the letter of the Director of LLC EVRA. It is

noteworthy that there is a substantial similarity between them. In both cases, there is discussion of the Avlabari development plan, and of the necessity to ensure the welfare of Avlabari with the pretext that there is the Holy Trinity Cathedral located and the administrative complex being built. The most important fact is that against the background of the above circumstances, the object of the major interest is the territory of the old damaged building of the Secondary School No.84 and building a new school instead of the old one.

It is true, that Ms. Lomidze, the Director of LLC EVRA refuses any involvement of Mr. Gelashvili in sending a letter to the Minister of Education and Science of Georgia. However, taking into account the aforementioned circumstances, there apparently is a direct link and congruence of interests between the visit of Mr. Gelashvili to Mr. Lomaia and actions of Ms. Lomidze. As LLC EVRA acted to gain profit in this case, it is logical that at the meeting with the Minister Mr. Gelashvili was interested in transfer of the territory of the Secondary School No.84 to LLC EVRA, which would provide the School with the alternative new building. Otherwise, the interests of LLC EVRA and its sole Partner Mr. Gelashvili would be incongruent. If we shared the position of the claimant, than we would need to assume that Mr. Gelashvili was acting with non-commercial (charitable) purpose, while the LLC EVRA, 100% of shares of which is owned by Mr. Gelashvili, was acting for making profit in respect of the same object of interest (the Secondary School No.84).

Examined against the background of the letter of Ms. Lomidze, Director of LLC EVRA, we find the testimony of Mr. Lomaia even more persuasive, to state that the interests of LLC EVRA at the meeting with the Minister drove Mr. Gelashvili.

XI. In the opinion of the Chamber, it is clear from the conversation of Mr. Gelashvili with the acting Director of the Secondary School No. 84, that the Claimant was interested in the school territory and building of a new school instead of the old one. Mr. Gelashvili did not deny the fact of this meeting. According to the testimony of Ms. Prangishvili, Mr. Gelashvili offered her several options for a new school building. It is noteworthy that part of these options coincide with the options proposed by the Director of LLC EVRA, Ms. Lomidze to the Ministry of Education and Science. Regard shall be given to the fact that Ms. Prangishvili confirmed the fact of meeting with Mr. Gelashvili and his interest in the school territory in her interview broadcasted by televisions (“RUSTAVI-2” and “First Channel”) on the day when the school building was burnt.

The Chamber finds, that comparative analyses of testimonies of Mr. Lomaia and Ms. Prangishvili on one hand, and the letter of Ms Lomidze, Director of LLC EVRA sent to the Minister of Georgia of Education and Science and the explanation of Mr. Gelashvili submitted to the Committee on Procedural Issues and Rules of the Parliament of Georgia point to the fact that Mr. Gelashvili acted on behalf of EVRA LLC and in its interests.

The allegations of the representatives of the Claimant, that the Claimant visited Mr. Lomaia, the Minister of Education and Science solely to inform him and that the Claimant was driven by welfare of Avlabari territory and aspiration to live in a healthy and safe environment and not commercial interests, are groundless in the light of the aforementioned circumstances.

XII. The Chamber agrees with the representatives of the Claimant, that no person visited by Mr. Gelashvili was competent to act as a party in the private legal relationship of transfer of the school territory to LLC EVRA and building a new school instead of the old building. However, negotiating this issue with them comes under the scope of article 9.1 of the Law of Georgia on Entrepreneurs as it presents business negotiations conducted for the purpose of establishing contacts. The issue here is the demolition and rebuilding of a school, which is an educational institution and construction of a new building instead. It is natural, that special private law actions could not be carried out without prior approval of the Ministry of Education and Science of Georgia thereto. Thus the logic in the actions of the Claimant is elicited. First, he went to the teachers of the Secondary School No.84 and ascertained their position; afterwards, he met the Minister of Education and Science of Georgia and then LLC EVRA applied the Minister, Mr. Lomaia for construction of a new building of the School No. 84 and for transfer of its territory legally.

We need to assume that the Claimant had been informed about the scope of competence of the people he negotiated the issue with.

Taking this into account, the activities of Mr. Gelashvili can be assessed from the constitutional-legal perspective independently from the fact that these actions were not followed by a definite private legal transaction. The representative of the Claimant stated that had Mr. Gelashvili made a definite business proposal, in that case his mandate of a member of the Parliament should have been terminated. This statement also confirms that the competence of the Minister of Education and Science cannot serve as criteria for determining the nature of the Claimant's statement.

XIII. The allegation that Mr. Gelashvili acted in the interests of LLC EVRA becomes even more persuasive due to the letter (No. 5210/9-33) of Mr. Gelashvili sent to the President of Georgia on 18th of April, 2005. Analysis of the content of the letter makes the Claimant look like a typical factual director of LLC EVRA. Mr. Gelashvili states in the letter, that LLC EVRA carried out all its contractual obligations related to the construction of Avlabari Administrative Complex and demands from the President to ensure that competent state authorities meet correspondent contractual obligations related to compensation duly and on time. Delays in carrying out the contractual obligations by the state would cause serious hardships for the Organization, due to which "it has to pay the additional bank interests, to terminate its activities, execution of agreements and contracts for absence of resources, discharge its employees, etc."

It is true that the Parliament of Georgia did not refer to this letter in the impugned Resolution, though this fact does not prevent the Court from considering it in order to define the nature of the Claimant's links to the interests of LLC EVRA.

XIV. The First Chamber of the Constitutional Court states that public officials are involved in entrepreneurship, due to the fact that as founders (partners), they take the companies as their property. That is why frequently the will of the partner dominates the management and representation of a company without due legal basis and partner factually functions as director of the company.

A founder (partner) and a company founded are fully independent subjects on the market. Regrettably, the impugned Resolution demonstrates that even the Parliament of Georgia could not fully realize it and it refers to LLC EVRA as “commercial legal person owned by Mr. Gelashvili”. Such a qualification by the Legislature is inadmissible and incompatible with the legalisation, that it has adopted.

XV. Examination of the merits of the case, the Constitutional Court states, that the Legislature is obliged to conduct a thorough inquiry of all circumstances, when deliberating over the conflict of interests in the activities of a member of the Parliament, in order to make the right decision. The Constitutional Court of Republic of Lithuania declared in its decision (case no. 04/04) dated February 10, 2005, “When examining the activities of a member of Seimas, in order to ascertain whether he is involved in private business or commercial activities, the nature of these activities and all the other circumstances shall be considered.” To ignore this approach when assessing the activities of a member of the Parliament, may lead to support of private or public interests that is not based on the Constitution.

Taking all the abovementioned into consideration and pursuant to article 53, section 1 and 2, article 54, section 1 and section 2, clause “d” and article 89 of the Constitution of Georgia, article 19.1(g), article 21.2, article 40.1 and 40.2, article 43.1, 43.2, 43.4, 43.7 and 43.8 of the Organic Law of Georgia on Constitutional Court of Georgia, article 32 and article 33 of the Law of Georgia on Constitutional Litigation,

The Constitutional Court of Georgia:

Rules:

1. The constitutional claim of Mr. Valeri Gelashvili related to constitutionality of Resolution of the Parliament of March 31, 2006 “On Preterm Termination of the Membership of Parliament of Valeri Gelashvili” with respect to art.53.1, art.53.2 and article 54.2(d) of the Constitution of Georgia be dismissed;
2. The judgment shall enter into force from the moment of its public announcement at the hearing of the Constitutional Court;
3. The judgment is final and is not subject to appeal or review;
4. The judgment shall be sent to the Parties, the President of Georgia, the Government of Georgia and the Supreme Court of Georgia;
5. The judgment be published in Legislative Bulletin of Georgia (within 7 days) and in the press.

The members of the Chamber: Besarion Zoidze (Chairman of the Hearing, Judge Rapporteur),
Vakhtang Gvaramia,
Iakob Putkaradze,
Nikoloz Shashkin.

**GEORGIAN YOUNG LAWYERS' ASSOCIATION AND THE
CITIZEN RUSUDAN TABATADZE V.
THE PARLIAMENT OF GEORGIA**

№2/3/364

Tbilisi, July 14, 2006

The composition of the second Chamber: Nikoloz Cherkezishvili (Chairman of the Sitting), Otar Benidze, Lamara Chorgolashvili, Zaur Jinjolava (Rapporteur Judge).

Secretary of the hearing: Elene Laghidze

Title of the case: The Georgian Young Lawyers' Association and the Citizen Rusudan Tabatadze v. The Parliament of Georgia.

Subject of the dispute: Constitutionality of Article 3.3 and Article 3.4 of the General Administrative Code of Georgia with respect to art.24.1, art.24.4 and art. 41.1 of the Constitution of Georgia.

Participants of the hearing:

Claimants – representatives of the Georgian Young Lawyers' Association: Rusudan Tabatadze, Nino Lomjaria and Nino Gobronidze;

Respondents – representatives of the Parliament of Georgia: Ioseb Lomashvili and Levan Kasradze.

The case originated in a constitutional claim (No. 364) lodged with the Constitutional Court of Georgia by the Georgian Young Lawyers' Association and the citizen Rusudan Tabatadze on March 2, 2006.

The constitutional claim was filed on the basis of Article 42.1 and Article 89.1 (f) of the Constitution of Georgia, Article 19 and Article 39 of the Georgian Organic Law on the Constitutional Court of Georgia, Article 15 and Article 16 of the Georgian Law on Constitutional Proceedings.

Under the constitutional claim, on December 11, 2004 the claimant Rusudan Tabatadze applied to the National Security Council of Georgia on the basis of Article 10, Article 37 and Article 38 of the General Administrative Code of Georgia and requested public information kept by the afore-mentioned agency, the documentation of the Temporary Interagency Commission on the Investigation of the Situation regarding the Fight against Smuggling and Concealing Taxes attached to the National Security Council and created according to the Presidential Decree №433 dated May 12, 2000, namely: the copy of a report made as a result of study and analysis of the financial activities of the said Agency in 1999-2000, the fiscal system and the legal measures necessary for the fight against smuggling.

The claimant was unable to obtain the information during two months. Consequently, she applied to the Mtatsminda-Krtsanisi District Court. The Mtatsminda-Krtsanisi District Court found the claim ill-founded and rejected it as inadmissible based upon the disputed article 3.2 and article 3.3 of the General Administrative Code.

The claimant notes that article 3 of the General Administrative Code establishes the sphere in which the Code must operate. Pursuant to Article 3.1 of the Code, "The Code regulates activities of state, local self-government and local

government bodies and institutions as well as those entities which are deemed to be administrative agencies according to the given Code”.

In the claimants’ opinion, according to Article 3.2, the sphere of the operation of the General Administrative Code is confined to Chapter III in relation to those state agencies mentioned in the same Article. The phrase indicated in Article 3.3 “the operation of this Code” implies the functioning of Chapter III, arising from the essence of the norm. Article 3.2 mandates that only Chapter III covers the indicated state agencies and the reservation given in Article 3.3 restricts the sphere of the operation of Chapter III to a greater extent and is limited to activities related to the performance of an administrative function.

Pursuant to the disputed rule, Chapter III of the General Administrative Code regulates activities of the National Security Council of Georgia which are related to the performance of an administrative function.

According to the constitutional claim, on April 19, 2004, the claimant Rusudan Tabatadze’s claim was again rejected. The claimant required public information, in particular, the 2002-2003 report of the National Antiterrorist Commission regarding work towards the implementation of the state program of common action of Georgia in the struggle against international terrorism.

The impugned Article 3.4 of the General Administrative Code became the ground of the №bs-430-548-k-03 Decision of the Supreme Court of Georgia dated March 10, 2004, according to which the appeal by the Georgian Young Lawyers’ Association concerning the provision of public information was discarded. In accordance with the decision, the provisions of Article 3.4 of the General Administrative Code should cover activities of the National Security Council. Pursuant to the said rule, performing Presidential authorities within the National Security Council, executing international treaties and agreements, and carrying out foreign policy are outside of the jurisdiction of the General Administrative Code and, in particular, Chapter III.

It is noted in the claim that the Georgian Young Lawyers’ Association was also blocked from receiving public information from the public legal entity, the center coordinating projects on the development of agriculture in Georgia with the financial support of the World Bank. According to Article 3.4 (f) of the General Administrative Code, activities of government bodies related to executing international treaties and agreements and carrying out foreign policy are outside of the jurisdiction of this Code.

Arising from the aforementioned, the claimant finds that the contested rules of the General Administrative Code are in contradiction with Article 41 of the Constitution of Georgia, according to which “every citizen of Georgia has the right, pursuant to the procedure established by law, to review information about himself/herself kept by public institutions, as well as official documents kept therein unless they contain state, professional or commercial secrets”. The Constitution declares official information kept by public agencies to be open and gives the opportunity to everyone to review it with three special exceptions: the right of citizens to access to information may be restricted only in the case that it includes state, professional or commercial secrets.

The claimant also observes that Article 3.3 and Article 3.4 of the General Administrative Code are in contradiction with Article 24 of the Constitution of

Georgia according to which “every individual’s right to freely obtain information” shall be guaranteed.

In the view of the claimant, freedom of expression guaranteed by Article 24 of the Constitution of Georgia is not deemed to be an absolute right. Article 24.4 formulates the preconditions of the restriction of this right. Pursuant to Article 24.4, “the exercise of the rights enumerated in Article 24.1 and Article 24.2 may be subject to such limitations as are prescribed by law and are necessary in a democratic society in the interests of national security, territorial integrity or public safety, for preventing crime, for protecting others’ rights and reputation, for preventing the disclosure of information received in confidence or maintaining the authority and impartiality of the judiciary”.

The claimant maintains in the constitutional claim that the restriction of the freedom of expression (including the right to freely obtain information) envisaged by Article 10 of the European Convention and Article 24 of the Constitution of Georgia is intended as an extreme measure that is applied only in strictly limited circumstances in order to safeguard another greater good. The Constitution provides an exhaustive list of such circumstances: 1) national security, 2) territorial integrity, 3) ensuring public safety, 4) preventing crime, 5) protecting others’ rights and reputation, 6) preventing the disclosure of information received in confidence, or 7) maintaining the authority and impartiality of the judiciary.

Arising from the aforementioned, the claimant claims Article 3.3 and Article 3.4 of the General Administrative Code to be declared unconstitutional vis-à-vis Article 24.1 and Article 24.4 and Article 41.1 of the Constitution of Georgia.

The respondents, representatives of the Parliament of Georgia Ioseb Lomashvili and Levan Kasradze claim that the disputed rules are not in contradiction with the Constitution of Georgia for the following reasons:

As determined by the General Administrative Code of Georgia, the Code affects activities of state, local self-government bodies and institutions as well as those entities which are deemed to be administrative agencies according to the given Code”. However, Article 3.2 provides a reservation under which some state agencies and, among them, the consultative body of the President, are out of the regulation of this Code except for Chapter III. They submit that the impugned rule does not limit the sphere of the operation of the Code with respect to these bodies. On the contrary, the rule extends the sphere of the operation of the Code and lays down that “this Code regulates those activities of the agencies cited in paragraph 2 of this Article and officials of these agencies, which are related to the performance of an administrative function”. In their opinion, it implies that if these agencies perform administrative functions, they should be handled with other chapters of this Code together with Chapter III. They believe that Chapter III of the Code deals with these agencies in all cases unless the freedom of issuing information is limited by this Chapter itself.

They hold that the claimants failed to provide arguments about why Article 3.3 of the General Administrative Code is in conflict with Article 41.1 and Article 24.1 and Article 24.4 of the Constitution. This Article does not exclude, furthermore, prescribes the operation of Chapter III of the General Administrative Code with respect to activities of state agencies. It is guaranteed

by Article 41 of the Constitution under which the restriction of the freedom of issuing information is inadmissible except for exceptional circumstances. The only case when the Constitution of Georgia allows the restriction of the given right is when the requested information contains state, professional or commercial secrecy.

The respondents disagree with the claimants who observe that certain state agencies left information kept by public bodies out of the regulation of Chapter III of the General Administrative Code.

They also hold that the Georgian Law on State Secrecy regulates issues with regard to declaring information as confidential taking into account Georgia's informational sovereignty and international principles universally recognized in the field of information. Chapter II of the said Law deals with the issue of declaring information as a state secret. Under Article 7.4 of Chapter II, state secrecy serves to be the information in the field of intelligence, national security and securing legal order. Article 1 of the Georgian Organic Law on the National Security Council stipulates that this agency shall be formed in order to ensure the military development and the organization of the country, internal and external policy related to national security, stability related to strategic issues and legal order, and also to make high level political decisions in the area of the security of the country. Therefore, they find that court decisions are in full compliance with the Constitution of Georgia because all the information requested by the claimants represented the documentation including state secrecy.

The respondents claim that freedom of information does not belong to the category of absolute rights either in Georgia or in any other civilized country and they exemplify several states.

Arising from the aforementioned, the respondents hold that the constitutional claim should not be accepted.

Maka Salkhinashvili, an associated professor of law at Ivane Javakhishvili Tbilisi State University was invited to the sitting as a specialist. She observed at the court sitting that, first of all, the legislator had to refine and provide the perfect notion of an administrative agency in order to avoid the ambiguity in relation to the issuance of information. According to her, in case the notion of an administrative agency were to be clear and exact, it would be easy to identify those agencies falling within the regulation of this Code and would prevent any ambiguity and dispute. She notes that it is also interesting what the legislator thought while indicating the following: "the General Administrative Code regulates those activities of the agencies referred to in paragraph 2 of this Article and officials of these agencies, which are related to the performance of an administrative function". In her opinion, it should be defined and clarified what the performance of an administrative function implies. As to the court decision with regard to the certain issue and also to the decree of the Supreme Court of Georgia, in her view, the courts misunderstood the law causing the refusal of issuing the information.

Arising from the aforementioned, she finds that the disputed rules should not be declared unconstitutional but they should be refined and some amendments must be made to the legislation that will facilitate a solution to this problem in the future.

The Second Chamber of the Constitutional Court of Georgia, based on the analysis of the constitutional claim and the attached materials, the closing speeches of the claimants and the respondents, the explanations given by the specialist, established the following circumstances:

In accordance with Article 3.3 of the General Administrative Code of Georgia, “this Code regulates those activities of the agencies referred to in paragraph 2 of this Article and officials of these agencies, which are related to the performance of an administrative function”. The Chamber of the Court agrees with the view of the respondents according to which if administrative agencies cited in the mentioned Article of the General Administrative Code of Georgia perform administrative functions, they will fall within the regulation of not only Chapter III but other chapters of this Code as well. Consequently, Chapter III of the Code operates in all cases with respect to the aforementioned agencies unless the freedom of issuing information is restricted by this Chapter itself. The Court finds that the administrative function and the public legal function are in fact the same. Pursuant to Article 24 of the Constitution of Georgia, “each individual has the right to freely receive and impart information, to express and disseminate his/her own ideas orally, in writing or any other form”. The Court observes that the given Article contains the three major rights: the freedom of information, thought, and mass media outlets. This Article of the Constitution reinforces the right to freely receive and impart information, to express and impart own ideas by any means. The exercise of this right mainly depends on vigorous actions of an authorized subject. In this case the state is only obligated not to prevent an individual from receiving information, expressing opinions and also not to allow the restriction of media outlets through censure. Pursuant to Article 24.4 of the Constitution, “the exercise of the rights listed in paragraph 1 and paragraph 2 of this Article may be subject to such restrictions as are prescribed by law and are necessary in a democratic society, in the interests of national security, territorial integrity or public safety, for the prevention of crime, for the protection of others’ rights and reputation, for the prevention of the disclosure of information received in confidence or for the maintenance of the authority and impartiality of the judiciary.” The Court finds that the right to receive information is not the absolute right and may be subject to restrictions arising from public interests. Whether the intervention of the state with the freedom of expression of ideas is justified this question must be decided in certain circumstances.

It is actually up to the Court to assess to what extent the right to receive information obligates the state to impart different kinds of information.

Pursuant to Article 41.1 of the Constitution of Georgia, “every citizen of Georgia holds the right to familiarize himself/herself in a manner prescribed by law with information kept by state agencies which concern his/her personality, also official documents kept therein unless they contain state, professional or commercial secrecy.” The Court observes that this Article qualifies official information kept by state agencies to be open and entitles every individual or legal entity to get acquainted with it; familiarizing themselves with information kept by a state agency serves as a prerequisite for the right of the informational self-determination and the free development of personality. Article 10 of the European Convention of Human Rights seeks to protect obtaining, elaborating

and then transmitting others' ideas. In line with this Article, an individual has the right to receive ideas and news from accessed sources without intervention of the state. The Constitution of Georgia provides more guarantees for ensuring the freedom of information. It imposes on the state not only a negative obligation not to prevent an individual from receiving information but also a positive obligation to issue information kept by state agencies. The Constitution of Georgia allows the restriction of the given right in the case that the required information includes the state, professional or commercial secrecy.

Chapter III of the Administrative Code of Georgia enumerates the types of information that can be regarded as secret. It is noted in Article 27⁴ of the Code that the information pertaining to state secrecy shall be defined by the legislation on state secrecy. Article 7 of the Georgian Law on State Secrecy dated 28 October, 1996, provides the exhaustive enumeration of the categories of information that may be deemed to be in state secrecy. The cited Law regulates in detail procedures for receiving information into confidence, determines the persons authorized to decide questions of secrecy of information, the types of secrecy and the rule of granting such status. Article 1.1 of the Law delineates that the information cited in the Law shall be perceived as a state secret in the case that it is considered to be in state secrecy in a manner established by this Law and is subject to the state protection.

In accordance with Article 3.4 of the General Administrative Code, the Code does not regulate those activities of executive bodies which are related to: 1) prosecution of a person due to the commission of a crime and criminal proceedings; 2) operative searching activities; 3) execution of a court judgment entered into force; 4) decision making with regard to military issues, also questions of military discipline unless they concern the rights and freedoms enshrined in the Constitution; 5) carrying out authorities by the President concerning the appointment and dismissal of persons holding the offices prescribed by the Constitution of Georgia, also carrying out authorities envisaged by Article 73.1 (a), Article 73.1 (d), Article 73.1 (e), Article 73.1 (g), Article 73.1 (h), Article 73.1 (n) and Article 73.2, Article 73.4 and Article 73.5; 6) execution of international treaties and agreements and carrying out foreign policy. According to the contested rule, such categories of information may not be subject to publicity. It is important to find out whether the information enumerated in the rule belongs to state, professional or commercial secrecy. Article 41 of the Constitution of Georgia provides for the restriction of the issuance of such kinds of information.

Arising from the aforementioned, the Court holds that Article 3.3 and Article 3.4 of the General Administrative Code of Georgia are not in contradiction with Article 24.1 and Article 24.4 and Article 41.1 of the Constitution of Georgia. In addition, the Court observes that misunderstanding of the law or its improper application by authorized bodies does not imply that the law is not in conformity with the Constitution.

Arising from that previously noted, guided by Article 89.1 (f) of the Constitution of Georgia, Article 19.1 (e), Article 21.2, Article 39.1 (a) and Article 39.2, Article 43.2, Article 43.4, Article 43.7 and Article 43.8 of the Organic Law on

the Constitutional Court of Georgia, also Article 32 and Article 33 of the Georgian Law on Constitutional Proceedings,

The Chamber of the Constitutional Court:

Rules:

1. The constitutional claim of the Young Lawyers' Association and the citizen Rusudan Tabatadze challenging the constitutionality of Article 3.3 and Article 3.4 of the General Administrative Code of Georgia with respect to Article 24.1 and Article 24.4 and Article 41.1 of the Constitution of Georgia shall be dismissed;
2. The judgment shall enter into force from the moment of its announcement at the hearing of the Constitutional Court;
3. The judgment is final and is not subject to appeal or review;
4. The judgment shall be sent to the parties: the President of Georgia, the Government of Georgia, the Parliament of Georgia and the Supreme Court of Georgia;
5. The judgment shall be published in The Georgian Legislative Bulletin within 7 days.

The members of the Chamber: Nikoloz Cherkezishvili,
Otar Benidze,
Lamara Chorgolashvili,
Zaur Jinjolava.

The Secretary of the Constitutional Court of Georgia
Mr. Iakob Putkaradze.

**CITIZENS OF GEORGIA – VAKHTANG MASURASHVILI AND
ONISE MEBONIA V. THE PARLIAMENT OF GEORGIA**

№1/3/393,397

Tbilisi, December 15, 2006

Composition of the first Chamber: Konstantine Vardzelashvili – Chairman of Hearing, Vakhtang Gvaramia – Member, Ketevan Eremadze – Member, Rapporteur Judge, Besarion Zoidze – Member.

Secretary of the Hearing: Lili Skhirtladze

Title of the Case: Citizens of Georgia – Vakhtang Masurashvili and Onise Mebonia v. The Parliament of Georgia.

Subject of the Dispute: Constitutionality of a) article 208.6 (completely) and part of article 208.7 (the part concerning arrest for manifest and gross disrespect for court) of the Criminal Procedure Code of Georgia and b) article 212.5 (completely) and part of article 212.6 (the part concerning arrest for manifest and gross disrespect for court) of the Civil Procedure Code of Georgia with respect to article 18.1, 18.2 and 42.1 and 42.3 of the Constitution of Georgia.

Participants of the Oral Hearings, held on 22nd, 27th and 29th of December: Claimant Onise Mebonia and his representatives Manana Kobakhidze, Tamar Gabisonia and Nino Elbakidze; Claimant Vakhtang Masurashvili and his representative Otar Kakhidze; Representative of the Respondent – Parliament of Georgia- Head of the Division for the Representation in Courts of the Legal Department of the Parliament of Georgia, Mr. Batar Chankseliani, the leading specialist of the Division Marina Robakidze and summoned specialists – Associate Professor of Ivane Javakhishvili Tbilisi State University Irine Akubardia, Professor Otar Gamkrelidze and Lawyer Ioseb Baratashvili

Citizen of Georgia Vakhtang Masurashvili lodged a constitutional complaint with the Constitutional Court of Georgia on June 30, 2006 (Registration no. 393) and Citizen of Georgia Onise Mebonia lodged a constitutional complaint with the Constitutional Court of Georgia on July 11, 2006 (Registration no. 397). Pursuant to recording notice dated July 20, 2006 (No.1/4/393,397) the First Chamber of the Constitutional Court of Georgia admitted the complaints for examination on the merits and united them into one case.

The Constitutional claims were lodged under article 89.1(f) of the Constitution of Georgia, article 19.1(e) and article 39.1(a) of the Organic Law of Georgia on the Constitutional Court of Georgia, and article 1.2 and article 10.1 and article 16 of the Law of Georgia on Constitutional Proceedings.

According to the Constitutional claims, the subject of the dispute is article 208, sections 6 and 7 of the Criminal Procedure Code of Georgia, which state:
“Article 208. Liability for Disorder in Court

...6. If a gross and manifest disrespect is demonstrated towards a court, a chairman of the hearing (a judge) is authorized to adopt a resolution on arrest of a person for up to 30 days. The Resolution shall be immediately executed. If the resolution concerns a party to the proceedings, the court hearing may be suspended for that period.

7. Resolution of a chairman of a hearing is adopted with deliberations in the court-room, and resolution of a chairman of a court is adopted without oral hearing and may not be appealed.”

On June 22, 2006, pursuant to the Resolution of the Judge of Criminal Chamber of Tbilisi City Court 20-days arrest was imposed on the Claimant Vakhtang Masurashvili for demonstration of manifest and gross disrespect towards a court. In the Claimant’s view, judges imposing an arrest act as a victim, a prosecutor and a final arbiter at the same time and they could not be considered impartial and objective. From this perspective, section 6 of the impugned article is incompatible with the article 42.1 of the Constitution of Georgia and article 6 of the European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, which enshrine human right to fair, independent and impartial tribunal.

In the Claimant’s view section 7 of article 208 of the Criminal Procedure Code of Georgia is incompatible with article 41.1 and 41.3 and 18.1 of the Constitution of Georgia, as adoption of a resolution with deliberations in the courtroom and without oral hearing excludes participation of an offender in the process, and his possibility to defend himself in person or through legal assistance. Moreover, inability to challenge legality and argumentativeness of deprivation of liberty substantially limits right to personal security and right to fair trial. In the Claimant’s opinion, the impugned rules are incompatible in this respect with article 5.4 of the European Convention for Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms and article 2 of the Protocol No. 7 of the same Convention, pursuant to which person shall have right to appeal to a higher tribunal, in cases of deprivation of liberty.

On June 14, 2006, Signagi District Judge imposed 10-days arrest on the Claimant Onise Mebonia, acting as defender, with its resolution pursuant to the impugned rules. In his constitutional complaint the arguments in respect of inability to appeal the court resolution and infringement on right to defence are essentially analogous to the arguments of Vakhtang Masurashvili. In contrast to Mr. Masurashvili, Mr. Mebonia raised in addition an issue to invalidate article 208.6 as unconstitutional in respect of article 18.2 of the Constitution, as pursuant to the impugned rule liberty is deprived on the basis of resolution of a judge or a chairman of a court, which does not constitute a decision of a court.

In the process of examination of the merits of the case, the Claimants and their representative increased the claim under article 13.2 of the Law of Georgia on Constitutional Litigation. They required that article 212.5 and 212.6 of the Civil Procedure Code of Georgia be also declared unconstitutional, as they are identical to the impugned rules, enshrined in the Criminal Procedure Code of Georgia.

According to the modified claim, the added impugned rules state:
“Article 212. Liability for Disorder in Court

...5. If a gross and manifest disrespect is demonstrated towards a court, a chairman of the hearing (a judge) is authorized to adopt a resolution on arrest of a person for up to 30 days. The Resolution shall be immediately executed, which shall not delay the trial and decision of a case.

7. Resolution of a chairman of a hearing (a judge) envisaged in this article is adopted with deliberations in the court-room and may not be appealed.” The Constitutional Court accepted the motion.

In the respondent’s view, the claims shall not be upheld. Representatives of the Parliament of Georgia set forth the following arguments in favour of their position:

1. The term “decision” in article 18.2 of the Constitution of Georgia shall be widely construed and “resolution” envisaged in impugned rules shall be considered as its variety.

2. Adoption of a resolution on deprivation of liberty with deliberations in the courtroom and without oral hearing is not incompatible with article 43.3 of the Constitution of Georgia as right to defence emerges from the moment of arrest or detention of a person and thus a person cannot exercise the right in the process when the decision on imposition of arrest is being taken.

3. The Respondent did not recognize the claim in part of the inability of appeal of a resolution envisaged in the impugned norms, though it stated, that a draft of the law, under which resolution on imposition of arrest will be subject to appeal is considered in the Parliament of Georgia.

The Respondent did not accept also the claimants’ arguments in respect of impartiality of a court.

All the three specialists summoned before the court stated, that adoption of a resolution on imposition of arrest with deliberations in the courtroom and without oral hearing, does not provide a person with possibility to defend himself in person or through legal assistance, which results in violation of right to fair trial and thus article 42.1 and 42.3 of the Constitution of Georgia. The specialist also took analogous approach in respect of inability to appeal against a court resolution, which in their opinion, is manifestly incompatible with right to fair trial enshrined in article 42.1 of the Constitution of Georgia and article 6 of the European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms. Opinions of the specialists in respect of the nature of a misdemeanour differed.

Based on the examination of the material of the case, information in the constitutional complaints and arguments set forth by the Respondent, reports of the specialists and evidence in the case, the First Chamber of the Constitutional Court made the following findings, crucial for the decision:

1. The Constitutional Court of Georgia, like constitutional courts of several European states (Germany, Austria, Italy, etc.) is guided in the assessment of constitutionality of a normative act by proportionality principle. Case-law of the European Court of Human Rights is also entirely based on this principle.

Proportionality principle emanates from the idea of a rule-of-law state and its basic function is to determine the extent to which the human rights may be restricted. It ensures certain balanced, proportional correlation between liberty and its restriction and prohibits restricting human rights severely than it is necessary in a democratic society.

Proportionality principle is a constitutional criterion to assess legality of human rights’ restriction. Therefore it is substantial for constitutional control.

Pursuant to article 7 of the Constitution of Georgia: “The state shall recognise and protect universally recognised human rights and freedoms as eternal and supreme human values. While exercising authority, the people and the state shall be bound by these rights and freedoms as directly acting law.” This norm may be considered as the general basis for proportionality principle, though it does not exhaustively determine its substance. The specific substance of the principle is identified in the case-law of the Constitutional Court, as proportionality principle presents determining criteria for the Constitutional Court in ascertaining proportionality and thus constitutionality of human right’s restriction.

The Constitutional Court will assess in given case whether the proportionality principle was met by the impugned norms in restricting the fundamental rights, namely right to personal security and right to fair trial. These rights, per se, as well as defining their scope by the State according to the proportionality principle and provision of adequate procedures for their protection, are directly related to the principle of a rule of law state and in the main determine its substance.

II. The Constitutional Court of Georgia states, that article 208.7 (the part concerning arrest for manifest and gross disrespect for court) of the Criminal Procedure Code of Georgia and article 212.6 (the part concerning arrest for manifest and gross disrespect for court) is incompatible with article 42.1 and 42.3 and article 18.1 of the Constitution of Georgia due to the following findings:

1. Under article 42.1 of the Constitution of Georgia: “1. everyone has the right to apply to a court for the protection of his/her rights and freedoms.” This article sets forth the right to a fair trial, the scope of which is determined in the Constitution and in international legal instruments. These rights encompass not only right to apply to a court (bring a complaint), but it also ensures comprehensive legal protection of a person. In the first place, right to fair trial means that all the decisions of the state officials, which violate human rights, may be challenged in the court and legally assessed. Moreover, in order to achieve a fair hearing of a specific case and adopt an objective decision, the following minimum rights are included here: rights of a person to apply a court, to demand fair public hearing of its case, express his opinions and defend himself in person or through legal assistance, have one’s case heard in reasonable time frame and a case be considered by an independent and impartial tribunal.

The Constitutional Court has defined in several judgments the substance and scope of fair trial on the basis of relevant provisions of the European Convention for Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms and its case-law. In the judgment of December 2, 2004 in case of LLC Uniservice v. The Parliament of Georgia, the Constitutional Court of Georgia stated, that “Convention of the European Council for Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms of November 4, 1950 (entered into force in Georgia on May 20, 1999) fully authorizes the parties to support their arguments before the Constitutional Court with the provisions of European Convention. The same rule is applied in respect of case-law of the European Commission of Human Rights

and European Court of Human Rights, which specify the substance and scope of the rights enshrined in the European Convention.”

In the present case, when ascertaining constitutionality of the impugned norms, the Constitutional Court of Georgia will also assess their relation to the relevant provisions of the Convention. The constitutional right to fair trial is expounded by article 6.1 of the Convention for Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, which states: “1. In the determination of his civil rights and obligations or of any criminal charge against him, everyone is entitled to a fair and public hearing within a reasonable time by an independent and impartial tribunal established by law.”

The Constitutional Court considers it is necessary to construe whether the relationships regulated by the impugned norms are encompassed by constitutional right to apply to a court to the extent, as it is defined by article 6 of the Convention for Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms.

The Constitutional Court points out, that European Court of Human Rights and European Commission for Human Rights before it, widely constructed article 6 of the Convention on the ground of its fundamental meaning for the functioning of democracy, “in a democratic society within the meaning of the Convention, the right to a fair administration of justice holds such a prominent place that a restrictive interpretation of Article 6 para. 1 (art. 6-1) would not correspond to the aim and the purpose of that provision.”(see, inter alia, the Delcourt judgment of 17th January 1970, "As to the Law" paragraph 25).

Article 6 ensures fair trial in determination of a criminal charge against a person. However, “criminal charge” is autonomous concept for the Convention purposes and its application does not depend on definition of this term in the national legislation. Inter alia, the European Court stated in the Judgment of February 27, 1980, in the case of *Deweere v. Belgium*, that "substantive", rather than a "formal", conception of the "charge" shall be preferred and the Court shall look behind the appearances and investigate the realities of the procedure in question (par. 44). Autonomous meaning of the term is underscored in several judgements. (see, inter alia, the Judgements of August 29, 1997 in the cases of A.P., M.P. and T.P. v. Switzerland, par. 39; E.L., R.L., and J.O.-L v. Switzerland, par. 44).

If the offence is classified as “criminal” under national law of the respondent state, article 6 will be applied to the proceedings. However, classification in domestic law is not decisive for applicability of fair trial guarantees under article 6. In the Judgment of June 8, 1976 in the case of *Engel and Others v. The Netherlands*, the European Court declared: “If the Contracting States were able at their discretion to classify an offence as disciplinary instead of criminal, or to prosecute the author of a "mixed" offence on the disciplinary rather than on the criminal plane, the operation of the fundamental clauses of Articles 6 and 7 (art. 6, art. 7) would be subordinated to their sovereign will. Latitude extending thus far might lead to results incompatible with the purpose and object of the Convention.” (Para.81).

It was decided in the same judgment, that in a rule of law society, an act for which deprivation of liberty is imposed as punishment belong to the "criminal" sphere (par.82). In the Judgment of March 23, 1994, in Case of

Ravnsborg v. Sweden the European Court stated, “Notwithstanding the non-criminal character of the proscribed misconduct, the nature and degree of severity of the penalty that the person concerned risked incurring ...may bring the matter into the "criminal" sphere”.(par.35).

Taking into consideration all the above mentioned, for the purposes of the constitutional complaints, the Constitutional Court shares the approach of the European Court and considers, that, article 6 of the Convention shall be applied to the impugned norms, as they prescribe deprivation of liberty (arrest up to 30 days) as penalty.

Right to apply to a court is not absolute. The European Court stated in this respect, that the right of access calls for regulation by the State, regulation which may vary in time and in place according to the needs and resources of the community and of individuals. Moreover, inter alia, in the case of *Ashingdane v. the United Kingdom*, the European Court defined the general scope of limitation of this right: “a limitation will be compatible with Article 6 Para. 1 (art. 6-1) a. if it pursues a legitimate aim and b. if there is a reasonable relationship of proportionality between the means employed and the aim sought to be achieved. These preconditions shall be met in order the limitations applied not to restrict the access left to the individual to such an extent that the very essence of the right is impaired.”

The Constitutional Court of Georgia shall ascertain in the present case, what the legitimate aim of the limitation is and whether there is a reasonable proportionality between the aim pursued and the prescribed limitation. The legitimate aim of the impugned norms is to achieve efficient and fast justice, to ensure order in court, to prevent demonstration of gross and manifest disrespect for the court and protection of its authority.

To achieve this goal, the legislator chose adoption of a resolution with deliberations in the courtroom and without oral hearing by the chairman of the hearing (judge) or chairman of a court on imposition of up to 30 days arrest on a person, demonstrating gross and manifest disrespect for court. The resolution may not be appealed.

In order to ascertain, whether there is a reasonable proportionality between the abovementioned aim and the means employed here, and thus to ascertain whether the impugned norms guarantee right to fair trial, the Constitutional Court will assess only those facets of fair trial, in respect of which the Claimants allege that the impugned norms are incompatible. These are 1. Right to be informed promptly of any charge against him and right to defend himself in person or through a legal assistance, when the issue of deprivation of his liberty is being decided; 2. Right to be heard by an impartial court; 3. Right of appeal against a judicial decision.

2. The Constitutional Court of Georgia considers that the impugned norms are incompatible with article 42.3 of the Constitution of Georgia, which states, “3. The right to defense shall be guaranteed.”

Right to defense is essential part of the right to fair trial and in general it implies that a person is able to defend himself in person or through legal assistance of his choosing.

The Claimants allege that article 208.7 of the Criminal Procedure Code of Georgia and article 212.6 of the Civil Procedure Code of Georgia are

incompatible with article 42.3 of the Constitution of Georgia due to the fact, that a resolution on deprivation of liberty is adopted without oral hearing (Only article 208.7 of the Criminal Procedure Code regulates oral hearing issue) and with deliberations in the courtroom (both impugned norms regulated this issue), which deprives a person possibility to have a counsel, to have adequate time and facilities for the effective defense in person or through a legal assistance of his choosing. Moreover, a person is not informed on his constitutional rights at the moment of arrest.

The Constitutional Court will not share the argument of the Respondent that the impugned norms do not conflict with “right of defense as the right of defense emerges from the moment when a person is arrested, not when the issue of his arrest is being decided.”

Right to defense enshrined in article 42.3 of the Constitution of Georgia is not circumscribed with the preconditions set forth in article 18.5 of the Constitution of Georgia, which states. “5. An arrested or detained person shall be informed about his/her rights and the grounds for restriction of his/her liberty upon his/her arrest or detention. The arrested or detained person may request for the assistance of a defender upon his/her arrest or detention, the request shall be met.” It is true to state, that right to defense emerges under this article from the moment of the arrest or detention of a person. However, it does not exclude right of a person to defend himself in the proceedings when the deprivation of liberty is being imposed, the right guaranteed under article 42.3 of the Constitution of Georgia and article 6, paragraph 3 of the European Convention for Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, which states:

“3 Everyone charged with a criminal offence has the following minimum rights:

- a. to be informed promptly, in a language which he understands and in detail, of the nature and cause of the accusation against him;
- b. to have adequate time and facilities for the preparation of his defense;
- c. to defend himself in person or through legal assistance of his own choosing or, if he has not sufficient means to pay for legal assistance, to be given it free when the interests of justice so require;”.

The Constitutional Court will not share another argument of the Respondent that if person is granted the right to appeal against the Resolution, the problem will be solved, as a person will be granted possibility to defend himself from the moment of arrest, as it is guaranteed in article 18.5 of the Constitution of Georgia.

The Constitutional Court of Georgia states in this respect, that even if the impugned norms provided for appeal against a resolution, access to legal assistance after being arrested would not meet the requirements under article 42.3 of the Constitution, as the latter provision guarantees right to defense from the moments when a court judges his liability for an offense.

Thus article 42.3 of the Constitution of Georgia includes article 18.5, though its scope is not circumscribed with article 18.5 requirements, and it is much wider and provides a person with right to defense in cases, when a court imposes on him deprivation of liberty.

The Constitutional Court considers, that the deprivation of liberty without oral hearing under the impugned norm (article 208.7 of the Criminal Procedure

Code of Georgia) limits a person to be present at the proceedings and have a say in it, which is basic element of fair trial. Moreover, it shall be noted, that in certain cases, right to oral hearing may be restricted. For example, criminal trial in absence of the defender may be permitted under exclusive conditions, if the authorities acted with due efficiency, but could not notify a person on the court hearing (Judgment in the case of *Colossa v. Italy*, February 12, 1985). Trial in absence of a defender may also be in the interest of justice in certain cases of sickness. (Opinion of the European Commission of Human Rights in the case of *Eslin and Others v. Germany*, July 8, 1978). Person can waive this right, but all events of such a waiver must be established in an unequivocal manner and be attended by minimum safeguards commensurate to its importance. (Case of *Poitrimol v. France*, November 23, 1993). Moreover, if an offender denies attending the proceeding, he shall be entitled to defend himself through legal assistance. (See the case of *Pelladoah v. The Netherlands*; The European Court found violations of article 6, par. 1 and par. 3, clause “c” of the Convention.)

Trial in upper instance without oral hearing will not always be considered to be violation of constitutional rights, if the right to defense was guaranteed in the proceedings which entailed deprivation of liberty. It is noteworthy, that European Court of Human Rights does not consider the presence of an offender at the appeal proceedings as important as his presence at the first instance trial. If the appellate instance court merely examines questions of law, it is not necessary to hold an oral hearing with participation of a defendant. The distinction shall be drawn between this case and when an appellate court examines questions of both fact and law. To ascertain whether a person is entitled to attend the hearing, the European Court will assess whether an appellate court needs presence of defendant in order to ascertain the facts.

Finally, the Constitutional Court of Georgia considers, that under article 42.3 of the Constitution of Georgia, a person who is being imposed deprivation of liberty, shall be entitled to express his opinion or have a legal counsel for his defense, which is mostly not feasible, when the case is tried without oral hearing, or with deliberations in the courtroom. It is true, that there are cases, when it is not necessary to hold an oral hearing (we mentioned above these cases.). It is also possible, that deliberations in the courtroom do not violate right to defense, when for example, a party to the litigation, who is being imposed deprivation of liberty for demonstration of disrespect for court is present in the courtroom together with his legal counsel. However, the following precondition shall be considered: guaranteeing right to defense requires not merely having a legal counsel in physical sense, but also being provided with adequate facilities to prepare one’s defense. Therefore, the legislator shall provide minimal, reasonably sufficient time for a person to have adequate possibility to defend himself in persons or through legal assistance.

In the case of *Citizens of Georgia Firuz Beriashvili, Revaz Jimsherishvili and the Public Defender of Georgia v. The Parliament of Georgia*, January 29, 2003, the Constitutional Court of Georgia noted that defending party shall be granted reasonable, sufficient time and facilities to exercise full right of defense, which presupposes the time and the facility, which would guarantee full possibility for preparation of the defense according to the degree of complicity of a particular criminal case.

In this respect that the Chamber points to the approach taken by the European Court of Human Rights, “..the Convention is intended to guarantee not rights that are theoretical or illusory but rights that are practical and effective; this is particularly so of the rights of the defense in view of the prominent place held in a democratic society by the right to a fair trial, from which they derive” (Case of *Artico v. Italy*, May 13, 1980, par. 33)

Article 208.7 of the Criminal Procedure Code of Georgia and article 212.6 of the Civil Procedure Code of Georgia do not meet these requirements and conflict with article 42.3 of the Constitution of Georgia.

Nonetheless, the Constitutional Court considers it is crucial to point out, that so-called “summary litigation” is widely used in similar cases both in continental and common law states. This procedure authorizes a chairman of the hearing to immediately take steps for prevention of an offence. However, legislation in place in the majority of the states ensures that person is provided with the minimum of guarantees encompassed in the right to fair trial when a person is deprived his liberty through summary litigation. In number of states (USA, England, Scotland, etc.) these guarantees are: 1. Suspension of litigation and granting short time, for consideration and analysis of his conduct by an offender; 2. Obligation of a judge to inform in detail a person on the nature of an offense and liability for it; 3. Possibility for a person to give explanations or apologize for his actions; 4. Handling the issue of legal assistance.

This approach is taken by multiple states, though in most states of civil law, litigation on disrespect of court is separated from the main litigation and authorized body will initiate separate administrative or criminal proceedings on it.

Therefore, the Constitutional Court of Georgia notes, that there is no uniform approach among the states on the prevention of disrespect for court. However, the fact that all the democratic states shall consider is that legitimate aim of preservation of authority of judiciary and efficient justice shall not be pursued at the expense of violation of fundamental human rights.

It is constitutional obligation of the state in Georgia to protect fundamental human rights.

3. The Chamber notes, that members of the Chamber took different opinions in respect of constitutionality of the impugned norms from the perspective of judicial impartiality principle.

In the opinion of the part of the members of the Chamber – Justice Ketevan Eremadze and Justice Konstantine Vardzelashvili, the impugned norms do not conflict with one of the basic principles of right to fair trial – impartiality of the court due to the following circumstances:

The Justices do not agree with the argument of the Claimant, that the Judge, who was addressee of gross and manifest disrespect in court, will necessarily be biased when adopting the resolution on deprivation of liberty, as he is a victim, a prosecutor and an arbiter simultaneously.

Access to right to fair trial is mainly determined by the impartiality of court.

In general, impartiality of court is crucial in democratic, rule of law state and this is the criterion on which turns the confidence of public in judiciary. For this reason, article 42.1 and article 6, par. 1 of the European Convention for

Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms command that the judiciary shall be impartial.

To determine the impartiality of national courts, the European court applies subjective and objective impartiality test. (See, inter alia, case of *Haushildt v. Denmark*, may 24, 1989, par. 46; see also case of *Piersack v. Belgium*, October 1, 1982, par. 30). The content of both tests were specified in case-law. The subjective test refers to the personal conviction of a particular judge in a given case. Generally the personal impartiality of a judge must be presumed until there is proof to the contrary. (See, inter alia, Case of *Haushildt v. Denmark*, may 24, 1989, par. 47) Thus the proof shall be presented, which would confirm that the judge was biased, acted to disadvantage of the claimant, expressed non-favorable opinions or was involved in the trial for personal purposes.

Under the objective test, it must be determined whether, quite apart from the judge's personal conduct, there are ascertainable facts which may raise doubts as to his impartiality. In this respect even appearances may be of a certain importance. (case of *Fay v. Austria*, February 24, 1993, par.30). To determine objective impartiality of the court, the suspicions of an claimant is important, though not decisive. Whether the suspicions may be objectively justified is crucial in this case.

We consider that generally determining the issue of impartiality of the court under subjective and objective tests is crucial in each given case. However, this finding cannot serve as criterion for determining constitutionality of any given norm.

Under the impugned norms, deprivation of liberty is imposed for demonstration of gross and manifest disrespect for court, not for a judge. The term "court" is wider, and its content is not circumscribed with a particular judge, judging particular case. It encompasses number of subjects – a judge, parties and other participants to the litigation, public attending the hearing. Hence, disrespect for court may be addressed not merely to the judge, but also to any subjects mentioned above.

As it was stated above, legitimate aim of the impugned norms is to effect full and efficient justice, to ensure holding of hearing, which finally, serves to protect authority of judiciary. The same aim is pursued in preventing of disrespect against any subject and naturally, it shall be decisive also in case, when the disrespect for court is addressed against dignity and honor of a judge, as a person. Naturally, the presumption of impartiality of a judge shall still be ruling, as in the process of judging he constitutes the court and thus he has no right to be biased and to pronounce faulty, unfair judgment. First of all, this is necessary for his authority and authority of the whole judiciary.

From the abovementioned, it is incorrect to state unequivocally, that a judge will be biased in each case regulated by the impugned norms. This is not unequivocal truth even in the case, when the demonstrated disrespect is addressed towards a person of a judge. In certain cases, despite the presumption of impartiality of a judge, he might not be objective, though in each case, this will not depend on the content of impugned norms, but on a judge and his approach to his position, to the judicial branch and hence to his ability not to be subjected to personal, subjective factors in the process of adjudication. When the

facts are present, which may cast doubt on impartiality of a judge or court, the judge is obliged to transfer the case for to other judge for trial.

This obligation is set forth in the legislation. Under article 108.1 of Criminal Procedure Code of Georgia, “If the facts enlisted in article 105-107 of the present Code are present, a judge, a prosecutor...are obliged to recuse themselves.”

Article 105.1 of the same Code enlists grounds, which exclude that a judge took part in adjudicating. Moreover, this list is not exhaustive; under 105.1, clause “v”, one of the grounds for recusation of a judge is “other fact, which cast doubt on his objectivity and impartiality.”

Analogous norms are also given in the Civil Procedure Code of Georgia. In particular, article 31.1, clause “d” states, that a judge shall not adjudicate over a case, if he “personally, directly or indirectly, is interested in the outcome of the case, or there is other fact, which casts doubt on his impartiality.” Moreover, under article 32, “if there are grounds of recusation, a judge is obliged to recuse himself.”

Therefore, if there is suspicion, that a judge might be partial, first of all, he is obliged to recuse himself. It shall be underscored, that it is a judge, who is empowered to decide: 1. if there is any legal grounds for recusation in a given case; 2. if he is able to be impartial.

Moreover, even if the issue of recusation is raised by another subject, i.e. party to the litigation, it is also decided in certain cases by a judge. For example, under article 108.4 of the Criminal Procedure Code of Georgia, “issue of recusation, raised against the majority of judges or against the whole composition of a court, is resolved by the whole composition of a court by majority. When a single judge adjudicates over a case, the issue of recusation is decided by that judge.” The obligation of a judge to be impartial and fair even when the issue of his recusation and partiality is being judged emanates from these norms. No norm can compel a judge to be impartial; it depends solely on his capability and his personal qualities.

A judge is not and shall not be merely a highly qualified lawyer; much more is expected from him. Even the most refined and precise legislation cannot serve as guarantee for impartiality of a judge. The legislation cannot relieve a judge from bearing extremely heavy responsibility – to assess the facts of a case fairly, impartially and adequately; it cannot substitute the personal qualities which would enable a judge to perform the functions of fair and impartial arbiter. A judge is guided by his inner conviction in taking a decision. Thorough knowledge of legislation is by all means necessary for structuring the inner conviction, though this is only foundation, which shall be duly used and at this point come to the forefront the personal qualities of a judge – his ability to give fair and unbiased evaluation to the facts of the case. Without such ability, a judge will always be tempted to misuse the law, even if he properly knows it. Thus taking objective decision based on inner conviction will always cause suspicions.

It is evident from the above-mentioned that in each case a judge (court) is in a better position to evaluate gravity of disrespect for court and whether the disrespect is addressed towards his person. Therefore the judge shall be entitled to assess in each given case whether he is able to be impartial and to take a

decision adequate to the offence. A judge is obliged to be impartial in evaluation at the same time. However, whether a judge was actually unbiased and impartial shall be assessed by a higher instance court (Case of *De Cubber v. Belgium*, October 26, 1984).

Moreover, the Constitutional Court notes the following: it is true that the impugned norm do not legalize biased court, though considering the reality, it would be better, if a legislator excludes the possibility that the law is misunderstood or misapplied due to prejudices. The likeliness of misapplication will be excluded, if there is in addition special legislation which would expressly specify procedures for recusation, self-recusation and trial by different judge in cases when the disrespect is addressed to a judge. If there is a serious doubt, that a judge cannot be impartial due to certain reasons, he shall abstain from participating in the trial, as the court shall not only be impartial, it shall also be seen to be impartial. Confidence of the public to the court shall not be threatened. From this standpoint, several states provide additional guarantees. Both in civil, as well as common law countries, where summary procedures are applied to analogous cases, if there is a threat of bias, chairman of the hearing may transfer the case to different judge for trial.

Furthermore, the Constitutional Court refers again to the case-law of the European Court of Human Rights. In case of *Piersack v. Belgium*, October 1, 1982, the European Court stated unequivocally, that any judge in respect of whom there is a legitimate reason to fear a lack of impartiality must withdraw (par. 30 (a)).

In evaluation of the judicial impartiality, the following approach of the European Court shall be considered: judiciary shall be granted maximum of discretion in judging the cases, if they are to give appearance of impartiality.

From this perspective case of *Kyprianou v. Cyprus*, December 15, 2005 is of particular importance. The Grand Chamber found violation of impartiality under both subjective and objective tests. The following aspects raised the issue under the subjective test of impartiality: the same judges tried and imposed arrest for the offence of contempt of court, to who personally the offence was addressed. The European Court of Human Rights considered that conduct of the claimant was personally insulting for judges and they sentenced him acknowledging being insulted as persons by the claimant.

However, it is noteworthy, that the Grand Chamber of the European Court examined the facts of the given case in order to find violation of impartiality principle and did not review generally the Cyprus law on contempt of court.

It is interesting, that court of Ireland found in relevant cases that disrespect for court is not an offence aimed at personal dignity of a judge; it obstructs due implementation of justice. Power to evaluate this conduct and impose punishments is considered as indispensable element of functioning of rule of law state and entailed by authority of judiciary. It ensures the effective and due implementation of justice.

Due to above considerations, we deem that the impugned norms are not in conflict with the principal requirement of fair trial – the impartiality of court.

4. The Chamber finds persuasive the argument of the Claimant that article 208.7 (the part concerning arrest for manifest and gross disrespect for court) of the Criminal Procedure Code of Georgia and article 212.6 (the part concerning

arrest for manifest and gross disrespect for court) of the Civil Procedure Code of Georgia are unconstitutional due to deprivation of ability to appeal against the resolution.

It is noteworthy, that the Respondent did not point to any counterarguments in this respect. The only argument of the Parliament of Georgia was that, draft of amendments to the Criminal Procedure Code of Georgia is being prepared, which provides for appeal of the resolution.

The Constitutional Court has pronounced several times on the content of fair trial in respect of the necessity to appeal against a court decision.

In the case of *Oleg Svintradze v. Parliament of Georgia*, March 17, 2005 the Constitutional Court stated, that article 42.1 of the Constitution of Georgia, comprises not merely right to trial by first instance court, but it also extends to right of appeal to the higher instances. This article constitutes a guarantee of access to justice. The Court considers that any deprivation of liberty, even based on legal grounds, shall be accompanied with right to appeal to a higher instance.” In case of *LLC Uniservice v. The Parliament of Georgia*, December 21, 2004, the Court noted, “Challenging a court decision before the higher instance court, a person exercises his right enshrined in article 42.1 of the Constitution of Georgia.”

The impugned norms provide for imposition on an offender punishment as harsh as arrest is. The Constitutional Court of Georgia considers, that deprivation of right to challenge the court resolution essentially violates right of an arrested person to fair trial. Conditions of an arrested person are not changed due to the fact, whether his liberty was deprived on the basis of ruling, order or resolution. Thus he shall be entitled to have reviewed the legality of deprivation of liberty, no matter what the ground of its deprivation is.

From this standpoint, the position of the Federal Constitutional Court of Germany is interesting, “Right to judicial protection implies: right to apply to court, right to equality of arms and right to have judicial decisions reviewed” (1 PbvU 1/02- Decision of the Plenary Meeting of the Federal Constitutional Court of Germany, April 30, 2003, 1 1/02, part C.I.16).

It is true, that the Federal Constitutional Court of Germany notes in number of its decisions, that right to judicial protection is not unlimited (BVerfGE 1, 433 <437>- Decision of the Federal Constitutional Court of Germany 1, 433 <437>), and the procedural boundaries of a dispute is determined by law (BVerfGE 54, 277 <291> - Decision of the Federal Constitutional Court of Germany 54, 277 <291>). It is also stated, that it is prerogative of the legislator to determine according to the interest of parties, how many instances would be available to exercise right to apply to court (BVerfGE 54, 277 <291> - Decision of the Federal Constitutional Court of Germany, 54, 277 <291>); the Court also underscored several times necessity to control acts of judiciary, as “right to appeal provides possibility to remedy the possible defects that took place in the proceedings.” (Decision of the Plenary Meeting of the Federal Constitutional Court of Germany, April 30, 2003, 1 1/02, part C.II.44).

In the same decision (1 PbvU 1/02- Decision of the Plenary Meeting of the Federal Constitutional Court of Germany, April 30, 2003, 1 1/02) it is stated, that “inability to appeal to the higher instance would violate right to apply to

court” (1 PbvU 1/02- Decision of the Plenary Meeting of the Federal Constitutional Court of Germany, April 30, 2003, 1 1/02, C.II.44).

The Constitutional Court of Georgia shares the position of the Claimant in respect of incompatibility of the impugned norms with article 6 and article 5.4 of the European Convention for Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms and article 2 of its Protocol No. 7.

Generally, article 6 does not provide the right to appeal against a judicial decision. However, the European Commission for Democracy through Law (Venice Commission) noted in its opinion N277/2004, 2004, that inability to challenge a decision may cause violation of right to access to court provided in article 6.

Right to liberty and security, provided in article 5 of the Convention is fundamental human right. It is noteworthy, that article 5 encompasses the relationships regulated by the impugned norms, as no matter what is the nature of an offence, they are punished with deprivation of liberty.

The deprivation of liberty shall be considered as exclusionary measure and shall be allowed exclusively when there is convincing arguments for it. Restrictions shall not be applied merely on the ground that initiatives of the government are necessary and appropriate. Hence, besides the exhaustive list of the cases when the person may be deprived of his liberty, article 5 of the Convention also provides the right of an arrested person to have decided the lawfulness of his detention or arrest by a court and to be released immediately if the detention is not lawful. Article 5.4 states, “Everyone who is deprived of his liberty by arrest or detention shall be entitled to take proceedings by which the lawfulness of his detention shall be decided speedily by a court and his release ordered if the detention is not lawful.”

In order to determine the relation of the impugned norms to the aforementioned article of the Convention, the Constitutional Court finds it important to determine the purpose, content and scope of this article: 1. the article is extended to all persons who were deprived of the liberty due to arrest or detention; 2. pursuant to this norm all the detained or arrested people are entitled to apply to court; 3. court shall decide speedily legality of detention, which implies both, the speedy access of the detained person to the court for review of legality of detention and carrying out the judicial control in reasonable terms.

In this respect the Constitutional Court deems it necessary to state, that efficient and active mechanism for appeal shall be installed, which would make it actually possible to speedily review legality of a resolution and redress of the rights of an arrested person, if the detention is found illegal by the court.

It is also noteworthy, that article 5.4 of the Convention is of separate importance. In the case of *De Wilde, Ooms and Versyp v. Belgium*, June 18, 1971, the European Court stated, “everyone who is deprived of his liberty, lawfully or not, is entitled to a supervision of lawfulness by a court.” (par.73). However the European Court noted, that article 5.4 of the Convention do not extend to the cases, when the arrest is imposed on the ground of conviction decision of the court pursuant to article 5.1. clause “a” of the Convention, taking into account that such a decision emanates from the proceedings, where the relevant guarantees were provided (see, inter alia, case of *De Jong, Baljet and Van Den Brink v. The Netherland*, May 22, 1984, par. 57).

It is important to note, that it is not always necessary that the procedure under article 5.4 be attended with the same guarantees, as those required by article 6.1 of the Convention, “it must have a judicial character and provide guarantee appropriate to the kind of deprivation of liberty in question.” (Case of *Niedbala v. Poland*, July 4, 2000, par.66).

The Constitutional Court of Georgia considers that in this respect article 42.1 of the Constitution of Georgia shall be constructed in the light of article 6 and article 5.4 of the Convention and also article 2 of its Protocol No. 7. Article 2 of the Protocol No. 7 states,

“1. Everyone convicted of a criminal offence by a tribunal shall have the right to have his conviction or sentence reviewed by a higher tribunal. The exercise of this right, including the grounds on which it may be exercised, shall be governed by law.

2. This right may be subject to exceptions in regard to offences of a minor character, as prescribed by law, or in cases in which the person concerned was tried in the first instance by the highest tribunal or was convicted following an appeal against acquittal.”

From this perspective, the Judgement of European Court of September 6, 2005 in the case of *Gurepka v. Ukraine* is interesting. The applicant was imposed 7-days arrest for contempt of court, which he could not challenge under the legislation in force. The European Court admitted the case in respect of article 2 of Protocol No. 7 and examined its merits as follows: in the light of its settled case-law, there was no doubt that, by virtue of the severity of the sanction, the present case was criminal in nature and the purported administrative offence was in fact of a criminal character attracting the full guarantees of Article 6 of the Convention and, consequently, those of Article 2 of Protocol No. 7.

The Constitutional Court of Georgia considers, that the impugned norms violate also article 2 of the Protocol No. 7, as offence which is punished with arrest of up to 30 days, may not be considered for the Convention purposes, as exception permitted under par. 2 of this article.

Finally it shall be stated that deprivation of right of appeal under the impugned norms conflicts with article 42.1 of the Constitution of Georgia, the content of which in the present case is constructed in the light of aforementioned articles of the Convention.

Moreover, the Constitutional Court of Georgia considers, that in the present case, deprivation of right to have checked legality and grounds for arrest violates right to liberty and personal security enshrined in article 18 of the Constitution of Georgia, as a person shall not be deprived of liberty and shall not be unlawfully arrested. “Guarantee of legality of arrest is right to demand judicial review of grounds of imposition of detention on remand” (the Constitutional Court of Georgia, Judgement of March 17, 2005 in the case of *Oleg Svintradze v. the Parliament of Georgia*.)

Due to all the aforementioned, the Constitutional Court of Georgia considers that when imposing deprivation of liberty, provision of right to defend oneself in person or through a legal assistance and right to appeal against the decision, will not obstruct pursuing the given legitimate aim.

Adoption of decision on imposition of arrest without oral hearing and with deliberations in the courtroom, if a person is not provided with right to defense and there is no possibility to review the legality of the decision, and hence when the legislator does not guarantee the minimum of entitlements constituting the essence of right, violates the principle of proportionality. Therefore the Constitutional Court considers that restrictions of right to security and right to fair trial set forth in the impugned norms are not proportional to the legitimate aim pursued by these norms.

III. The claimants allege that article 208.6 of Criminal Procedure Code of Georgia and article 212.5 of Civil Procedure Code of Georgia are incompatible with article 18.2 and article 42.1 of the Constitution of Georgia and article 6 of the Convention for Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms.

The main arguments in favor of unconstitutionality of the norms are as follows: 1. Deprivation of liberty shall be effected with decision, not resolution; 2. a. Arrest up to 30 days is not adequate punishment for an offence, to which it is applied; b. due to its nature, the norms establish liability for administrative offence, and therefore it shall be included in the Code of Administrative Offences; c. Criminal Procedure Code and Civil Procedure Code shall not contain substantive norms and hence establish specific offences. 3. The basic principle of fair trial – impartiality of court is violated.

The Chamber notes, that members of the Chamber took different opinions in respect of constitutionality of the impugned norms.

In the opinion of some of the members of the Chamber – Justice Ketevan Eremadze and Justice Konstantine Vardzelashvili, article 208.6 of the Criminal Procedure Code and article 212.5 of the Civil Procedure Code do not conflict with article 18.2 and article 42.1 of the Constitution of Georgia.

1. The impugned norms do not conflict with article 18.2 of the Constitution due to the following circumstances:

Under article 18.2 of the Constitution of Georgia, “2. Deprivation of liberty or other restriction of personal liberty without a court decision shall be impermissible.” The purpose of this rule is to ensure that human liberty is not deprived or restricted otherwise by non-judicial body or official that means only court is empowered to decide these issues.

As for the term “decision”, the Constitutional Court considers that is shall be extensively constructed. In this respect the Court cannot accept the argument of the claimant and the specialist in the present case Ms. Irina Akubardia, alleging that content of this constitutional term is exhaustively defined in article 44.6 of the Criminal Procedure Code of Georgia, under which the court sentence, ruling, ordinance and order present court decisions. It is true that resolution is not mentioned in the list, though it does not mean unequivocally that the resolution may not be considered to be “decision” for purposes of article 18.2 of the Constitution.

The Constitutional Court considers that content of the terms of the Constitution do not always coincide with the definitions provided in the legislation, though it does not terminate the obligation of the legislator to give adequate and comprehensive definition of a constitutional term.

In the present case, the legislation does not determine the legal nature of “resolution” as a judicial act, in contrast to other types of judicial decisions

(judgment, ruling, ordinance, order (article 44.6-11 of Criminal Procedure Code of Georgia)), which can be considered to be flaw in the legislation.

The legislation provides merely the following information in respect of resolution: in administrative procedure, resolution as separate judicial act is not adopted; it is part of an order or ordinance (article 213.7, clause “d”, article 2118.7, clause “e”, article 213.8, clause “d”, article 2118.8, clause “e” of Administrative Procedure Code of Georgia).

In cases, enlisted in article 184 (Sending Claim and Attached Documents to Respondent), article 212 (Measures applicable to Person Disrupting Order on Court Hearing) and article 335 (Temporary Court Resolution) of the Civil Procedure Code of Georgia, a court is empowered to adopt resolution. In number of cases, “resolution” means oral resolution of a court (judge), which shall be described in the protocol in compulsory manner (article 288, clause “g”).

Several articles of Criminal Procedure Code of Georgia (84.4, 86.2 clause “c”, 94.2, 98.3, 140.13, 178.2, 199.6, 208, 283.4, 293.1, 329.2, 369.1, 437.3, 456.3, 460.1, 530.2, 542.3, 571.3, 604.1, 635) provide for adoption of resolution at different stages of criminal litigation. In number of cases here, it is not a judge, who adopts a resolution (98.3; 283.4; 369.1), sometimes it is consistent part of the specific order of a judge (article 140.13, article 178.2, article 293.1). In certain cases, issues related to the preparation stage of a hearing are dealt with in resolution, or measures are implemented to protect order in the courtroom; resolution is also adopted on the issues of enforcement of judgment (article 604).

Based on the analysis of the enlisted norms, it shall be stated that the legislation does not provide specific and comprehensive definition of “resolution”. In contrast to other judicial acts, resolution is adopted to address issues related to different organizational issues of litigation. Purpose of resolution is to ensure conduct of proceedings, not the substantial implementation of justice. However, this does not unequivocally mean that resolution may not be considered to be a court decision.

Under article 4.1. of the Organic Law of Georgia on Common Courts: “ a judicial act, as well as writ of the court to carry out its functions and its resolution are mandatory for each physical and legal person, state and local government body on the territory of Georgia.” Under article 10 of the Civil Procedure Code of Georgia, “court decisions (judgments, ordinances), also writs of the court to carry out its functions and its resolutions is compulsory for every state, social or private enterprise, establishment, organization, official or citizen on the territory of Georgia and they shall be observed.”

It is true, in the present norms the legislator do not consider the resolution on equal footing with other judicial acts, though in stipulating the mandatory character of court decisions, court resolution is not excluded from the list of mandatory acts.

Even if an act adopted in cases envisaged in the impugned norms had had any other title set forth in article 44 of the Criminal Procedure Code of Georgia (judgment, ruling, ordinance, order) instead of “resolution”, the issues raised by the Claimants, as well as problem of constitutionality of impugned norms could not have been solved. Decisive importance, for the determination of constitutionality, shall be granted to the issues resolved by an act and the

procedure of its adoption, not a formal aspect related to the title of an act on imposition of arrest.

If a resolution were adopted in full compliance with the requirements of fair trial in deprivation of liberty, the issue of determining of constitutionality of the impugned norms would not be raised at all, the finding confirmed by the representatives of the Claimants.

However, the Constitutional Court states, that a judicial decision, which is adopted for deprivation of liberty, shall not only be mentioned by relevant legislation, but its form, substance and rule of adoption shall also be adequately specified.

2. Number of opinions was expressed in the proceedings in respect of type of liability imposed for offences set forth in the impugned norms. In the view of Claimants, due to its substance, it presents liability for administrative offence. In Respondent's view, "punishment for violation of procedural norms does not fit the scope of administrative arrest." Mr. Otar Gamkrelidze, a specialist in the case noted, that as the offence set forth in the impugned norms do not belong to criminal, civil or disciplinary offences, hence we shall assume that it is an administrative offence.

In the view of Ms. Irina Akubardia, "on one hand, disruption of order in the court room, demonstration of gross and manifest disrespect for court may be considered as procedural offence, which entails procedural liability, application of criminal procedural coercion." However this is not a definite view of the specialist; she also expressed a different opinion in her report; in particular she stated, "on the other hand gross and manifest disrespect demonstrated for court may be thought to better belong to administrative offences within the classical typology of offences, as disrespect per se, taken separately does not present a crime." Finally she concludes in this respect, "It shall be concluded that the impugned norm is of mixed construction. There is mixing of administrative resolution and judicial adjudication rules to some extent in this norm."

Ioseb Baratashvili explained to the Court, "considering the fact, that arrested person is not charged under Criminal Procedure Code, that he does not acquire status of convicted person, we can assume, that offence contained in article 208 of Criminal Procedure Code and article 212 of Civil Procedure Code are of administrative nature." The same specialist noted that after suspension of the impugned norms by the Constitutional Court, resolutions adopted pursuant to these articles were challenged and judged in administrative proceedings.

In this respect the Constitutional Court points out to the Ordinance of July 26, 2006 of the Supreme Court of Georgia, which also considers that offence, set forth in the impugned norms, is administrative offence. The Ordinance states, "Considering the facts of the case, conduct of certain people presents administrative offence from the perspective of its legal nature, and the decision of a court is a decision adopted on imposition of administrative penalty on a offender. It is true that the Court was guided by provision of article 208 of the Criminal Procedure Code in adoption of the challenged resolution, though it does not mean, that the present case constitutes punishable act, set forth in the criminal law. It is also noteworthy that liability for disruption of order in court is also included in civil procedural legislation, which is also used in administrative procedure. All the actions which disrupts the order in court, presents

administrative offence, despite the fact, which branch of procedural law sets forth the procedure for imposing liability on an offender.”

Thus, the Constitutional Court notes, that it is evident from analysis of different, even contradictory opinions of scholars, practicing lawyers, and law-enforcement officials, that content of offence is not precisely formulated in the norms, which causes that norm shall be construed in each case of its application and due to its non-specific, vague nature, its construction is also inconsistent.

Moreover, not only its type, but the content of the norm is also vague. In particular, under article 366 of the Criminal Procedure Code of Georgia, disrespect of court is crime, which is demonstrated through insulting of a participant in the litigation. The crime is punished with fine, or from 180 up to 240 hours of community works, or deprivation of liberty up to one year. The aggravating circumstance is to committing the offence against a member of the Constitutional Court, a judge, or an arbiter.

Thus, it is a crime on one hand to demonstrate disrespect for court, expressed in insulation of a judge or an arbiter, whereas the impugned norms set forth liability for gross and manifest disrespect for court. In both cases, disrespect for court is present, though the offence set forth in the impugned norms is not a crime under criminal law, and because the length of arrest is considerably short in contrast to the punishment set forth in the Criminal Code for this crime, we shall presume that this is less grave an offence than the crime of the Criminal Code. However, this cannot be unequivocally asserted, as a judge directly imposes arrest for an offence set forth in the impugned norms, whereas article 366 of the Criminal Code provides also for less grave penalties – imposition of fine or community work. Moreover, it shall be ascertained what “gross and manifest” disrespect means and whether it overlaps with insulation, or whether disrespect, even gross and manifest, is present exclusively until there is no insulation. As according to article 366, disrespect contains insult, we need to presume that disrespect for court may take form of insult of a judge, as well as of a participant and attending public. This presumption is not excluded by the letter of the impugned norm.

The Constitutional Court of Georgia notes, that the both article 366 of the Criminal Code of Georgia, as well as the impugned norms aim to protect authority of judiciary, unhindered and due implementation of justice. However, the legislator adopted the impugned rules in order to give additional regulations independent from the Criminal Code of Georgia and hence, the new norms should be separated with the due precision from the old norms which regulate the same relationships.

Finally, the Constitutional Court of Georgia states:

It is not for the Constitutional Court of Georgia to identify type of a given offence. Hence, in the present dispute, the Court has not to ascertain whether criminal or administrative offence is contained in the impugned norms and which legislative act shall regulate this issue. However, to summarize all the abovementioned, it shall be stated: when the legislator introduces arrest as sanction, 1. it shall explicitly define the content of the offence, for which the sanction is imposed and 2. the offence shall expressly and manifestly differ from other offence with different sanction, which is also addressed against the same protected object. These requirements shall be observed, as an offender shall be

informed for what conduct he is arrested and on the other hand, law enforcement authority (a judge) shall be able to apply the norms properly and adequately.

The impugned norms do not meet these requirements.

In this respect the case-law of the European Court of Human Rights shall be referred to. It is reiterated in the number of judgments, that: the law shall be accessible, foreseeable and certain and it shall contain guarantees to avoid arbitrariness. Moreover, certainty of law requires that all norms, providing for deprivation of liberty shall be sufficiently precise to enable a person, if need be with appropriate advice, to foresee to a degree reasonable in the circumstances, the consequences which a given action may entail.

In the case of *Wloch v. Poland*, October 19, 2000, the European Court of Human Rights concluded, that a rule which is uncertain to the degree of confusing the competent bodies, does not meet the requirement of certainty.

Finally, it shall be noted, that type and content of an offence do not matter, the only important fact is that deprivation of liberty is imposed for committing it. The condition of a person deprived of liberty is not improved by classifying the offence as criminal, administrative or some other type. The fundamental principles of justice do not take different substance in respect of different types of offences. The litigation shall be carried out in accordance with all the principles of fair trial despite of the type of an offence.

It is also not for the Constitutional Court to assess legality and adequacy of a sanction for any given offence. This is the issue of expediency, not of constitutionality. By this logic adequacy of sanction for any offence contained in the legislation in force may be assessed against the yardstick of constitutionality.

4. Opinions of the two members of the Chamber (Justices Ketevan Eremadze and Konstantine Vardzelashvili) in respect of the claimants' plea for declaring article 208.6 of the Criminal Procedure Code of Georgia and article 212.5 of the Civil Procedure Code of Georgia to be incompatible with article 42.1 of the Constitution of Georgia is identical to those stated in section II, clause 3 of the motivational part of the present decision.

Other two members of the Chamber- Justices Besarion Zoidze and Vakhtang Gvaramia consider that article 208.6 of the Criminal Procedure Code of Georgia and article 212.5 of the Civil Procedure Code of Georgia are unconstitutional with respect to article 18.2 and article 42.1 of the Constitutional of Georgia due to the following circumstances:

1. Assessing constitutionality of article 208.6 of the Criminal Procedure Code (and thus of article 212.5 of the Civil Procedure Code alike), the organic link which exists between sections 6 and 7 of article 208 of the Criminal Procedure Code (and thus sections 5 and 6 of article 212 of the Civil Procedure Code) shall be considered. Article 208.8 of the Criminal Procedure Code of Georgia sets forth rule of adoption of a resolution by a chairman of the hearing (a judge) or chairman of the court, which is adopted without oral hearing and with deliberations in the courtroom. This means that the decision is taken immediately after committing an offence and under article 6 of this article it is also enforced immediately. Hence a briefly taken decision is immediately enforced. This is reasonable reading of section 6, even independently from section 7. Under the normative order in force, the law application is focused on section 7, as a norm expressly stating a given rule. This fact blurs to certain

extent necessity to identify the analogous realm at different location. When section 7 is invalidated, issue of invalidation of section 6 is necessarily raised, in order to exclude possibility that the latter will factually affect the validity of the norm declared unconstitutional.

A chairman of a hearing takes decision in “summary” (simplified) proceedings, which means that decision is taken not merely immediately, but also by the same court (which is the chairman of hearing in the present case). In this case, invalidating only section 7 of article 208 would be only one serious step for transforming the litigation in this respect. The summary nature of proceedings emanates from organic unity of sections 6 and 7 of article 208, which presents the subject of the claim.

The impugned article 208.6 fails to meet requirements of impartiality of court. When the relevant article of the Constitution of Georgia mentions the “court”, it means impartial and independent court. If any normative act violates these principles, that act shall be declared unconstitutional. The Court in this case will not assess constitutionality of length of arrest. The impugned norm shall be declared invalid on the ground of unconstitutionality of the rule of deprivation of liberty. The organic part of this rule is not only requirement that arrest shall be imposed in accordance with due process, but also proper determination of a court authorized to impose sanction, which shall be impartial court. When the normative grounds of bias of the court are present, this violates judicial guarantees of protection of human liberty.

2. We cannot deem article 208.6 to be constitutional and justify this opinion stating that implications of bias or error of a chairman of a hearing may be recovered through appeal to a higher instance court. Right to appeal is an important opportunity to exercise right to impartial and fair trial. However, it shall be considered, that right to fair trial first of all means right to have impartial and fair decision taken and not merely right to appeal against a decision of a court. Citizen shall get fair and impartial trial in the court, which examines the case on its merits. The legislator is bound to install such a mechanism of trial (decision-making) which ensures that a person concerned is granted possibility to have his rights protected by a normatively flawless court and is provided with relevant procedural guarantees from the very first contact with the system of justice. The historically approved way of implementation of justice from the lowest to the higher instances shall be guaranteed in the manner, that every next instance is to recover bias or error and not to usurp the functions of a lower court which tries a case on its merits, in the present case decides the issue of arrest.

3. In the present case, the impugned norms are not justified with the aim of unhindered implementation of justice. Each action taken in this respect shall fit in the structure of impartial and fair trial. It would be error not to consider the decision on imposition of arrest as the special interest from this perspective. Justice is not merely trial by a judge. It is of crucial importance, that in each case, this authority be constitutionally justified. Legislative norms shall not provide for possibility of biased decision and for cajoling of a judge, as a person carrying out the justice. A judge, as a person may be misled, though normative realm shall not contribute to it. It is inadmissible, that law puts a judge in a position, where he realizes himself not as a judge, but as a de-gowned subject. In

the present situation, a judge may abuse judicial authority, as he is vested with excessive powers (obligations).

Thus, the guarantee of impartial and infallible court is not merely personal and professional preparedness of a judge for it, but also the nature of legislation. Fair trial implies reasonable legislative binding of a judge. It is inadmissible to enact objective grounds for bias.

The case-law of the European Court gives fundamental constructions on judicial impartiality. It is circumscribed basically with evaluation of non-normative realm of judicial impartiality. However, rarely the normative grounds causing partiality are also referred to.

Hence, the impugned norms do not pass the proportionality test recognized in the case-law of the European Court. This principle requires that not only reasonable and adequate means are used for pursuing a legitimate aim, but also creating such preconditions which would exclude to the highest extent possible, possibility of error or bias from the subject who applies it. Thus, both the objective and subjective conditions of proportionality principle shall be ensured. The adequate means for pursuing a legitimate aim is employed, when the law enforcing subject is accurately determined.

4. We cannot agree with the unequivocal position of the Claimants, that when applying the sanction of the impugned norms, judge acts as a victim, though we cannot ignore this fact as irrelevant. The conclusion on whose interests were offended by the disrespectful conduct depends on a particular offence. The disrespect for court may be expressed with or without insult of a judge. Thus, rights and reputation of a judge may be offended simultaneously with authority and reputation of court.

Whereas the disrespect for court, is mostly expressed through showing disrespect for a given judge, in that case it is easily possible, that intentionally or unintentionally, the judge is separated from the court, from its organism and put his dignity (interest), as of person in the centre of his judicial power, when making the resolution of arrest. It is evident from the complaint, that the judge imposed an arrest because of swearing at his mother. Regarding the way our society reacts to such humiliation and generally, the good protected by law, it is easily possible, that a judge suffers a nervous breakdown and takes inadequate decision. Only within the scope of obligation of tolerance shall a judge carry out functions of a judge. The judge can express himself as a person in implementation of judicial functions only within the scope of obligation of tolerance; only here, he may judge the conduct of other people. When the evaluation of a given case cannot fit in this scope, the power of judge shall not be extended further.

In evaluation of the impugned norm is shall be regarded that there can be drawn no strict demarcation line between the position of a judge and that of a court.

The judgment of the European Court in the case of *Kyprianou v. Cyprus*, December 15, 2005 points to the possibility of bias of a court under the impugned norms. On the hearing of Assize Court the judges found the conduct of a lawyer personally insulting. The offended judges examined the case against the lawyer and imposed an arrest. The Grand Chamber of the European Court decided that the Assize Court was biased in the case of the lawyer and it violated

right of a lawyer to the impartial court. The European Court pointed to the fact that common law summary proceedings which provides for the same court to examine contempt of court cases was not justified in the present case and the case should be transferred to another court. The European Court found violation of article 6 of the European Convention. It shall also be considered, that the Chamber of the European Court gave negative evaluation to the summary proceedings related to similar cases generally. In evaluation of the impugned norm it shall be taken into account that in majority of the civil law states the case of contempt of court is separated as a distinct proceeding and the competent authority initiates administrative or criminal procedures in respect of it.

5. The fact, that the impugned norm threatens the impartiality of court is confirmed by drafts of normative acts presented by the Respondent at the Court hearing, such as the draft laws on “Amendments and Supplements to the Criminal Procedure Code of Georgia” and “Amendments and Supplements to the Civil Procedure Code of Georgia”. In the explanatory notes of these normative acts it is stated, “The reason for adopting the draft law is frequent facts of obstructing implementation of justice, as well as flaw in the legislation. In particular... when disrespect is demonstrated for a court (judge) and the same judge imposes liability, we assume that this is violation of principle of judicial impartiality.”

New wording of article 208.6 of the Criminal Procedure Code contained in the draft law states, “If a gross and manifest disrespect is demonstrated for a court, a chairman of the court is authorized, on the ground of application by a judge, or a judge – on the ground of application by the chairman of a court, to adopt a resolution on arrest of a person for up to 30 days. The Resolution shall be immediately executed. If the resolution concerns a party to the proceedings, the court hearing may be suspended for that period.” Wording of article 212.5 of the Civil Procedure Code contained in the draft law is analogous.

It is evident from these draft laws, that the legislator is interested in revision of the impugned norms. We consider that the legislator shall regulate the issue in the manner, that the impartiality of a judge is not taken for granted, is not exaggerated and therefore objective and fair trial is not ignored. Both are incompatible with the legal order, to state unequivocally that a judge will be biased and to state that he will be impartial in each case. If there is constitutionally unflawed legislation, the presumption of impartiality of judges will serve as important foundation for independent and peaceful running of court system.

If the organic link between sections 6 and 7 of article 208 is taken into account, we need to conclude that right to impartial court is violated by article 208.7 of the Criminal Procedure Code and article 212.6 of the Civil Procedure Code in the case before us.

Due to the different opinions described above, the votes of members of the Chamber were split equally in the deliberations room during taking the decision. Under article 21.6 of the Organic Law of Georgia on Constitutional Court of Georgia, “If, while taking the decision on a constitutional complaint, the votes of the members present at the hearing of the Plenum/ Chamber are equally divided, the constitutional claim shall not be upheld.”

Therefore, the First Chamber of the Constitutional Court states, that article 208.6 of the Criminal Procedure Code of Georgia and article 212.5 of the Civil Procedure Code of Georgia are not incompatible with article 18.2 and article 42.1 of the Constitution of Georgia.

Pursuant to art.89.1 (f) and art.89.2 of the Constitution of Georgia, art.19.1 (e), art. 21.2, art.21. 6, art.23.1, art. 25.2, art.25.3, art.39.1 (a), art. 43.2, art.43.4, art.43.7 and art.43.8 of the Organic Law of Georgia on Constitutional Court of Georgia, art.32 and art.33 of the Law of Georgia on Constitutional Proceedings,

The Chamber of the Constitutional Court:

R u l e s:

- 1.The constitutional claim of Mr. Onise Mebonia and Mr. Vakhtang Masurashvili v. The Parliament of Georgia be upheld and article 208.7 (in part concerning arrest for manifest and gross disrespect for court) of the Criminal Procedure Code of Georgia and article 212.6 (in part concerning arrest for manifest and gross disrespect for court) of the Civil Procedure Code of Georgia with respect to articles 18.1, 42.1 and 42.3 of the Constitution of Georgia be declared as unconstitutional;
- 2.Article 208.7 (in part concerning arrest for manifest and gross disrespect for court) of the Criminal Procedure Code of Georgia and article 212.6 (in part concerning arrest for manifest and gross disrespect for court) of the Civil Procedure Code of Georgia shall be invalidated from the moment of publication of the judgment.
- 3.The constitutional complaint of Mr. Onise Mebonia and Mr. Vakhtang Masurashvili v. the Parliament of Georgia on unconstitutionality of article 208.6 of the Criminal Procedure Code of Georgia and article 212.5 of the Civil Procedure Code of Georgia in respect of article 18.2 and 42.1 of the Constitution of Georgia be dismissed;
- 4.The judgment enters into force from the moment of its public announcement at the session of the Constitutional Court;
- 5.The judgment is final and is not subject to appeal of review;
- 6.The copies of the judgment shall be sent to the Parties, the President of Georgia, the Government of Georgia, the Supreme Court of Georgia;
- 7.The judgment shall be published in Legislative Bulletin of Georgia within 7 days.

The members of the second Chamber:

Konstantine Vardzelashvili (Chairman of Hearing),
Vakhtang Gvaramia,
Ketevan Eremadze (Judge Rapporteur),
Besarion Zoidze.

**CITIZENS OF GEORGIA – SHALVA NATELASHVILI AND
AKAKI MIKADZE V. GEORGIAN NATIONAL ENERGY
REGULATORY COMMISSION (GNERC)**

№1/1/374,379

Tbilisi, February 9, 2007

Composition of the First Chamber: Konstantine Vardzelashvili – Chairman of the Hearing, Besarion Zoidze – Member, Judge Rapporteur, Vakhtang Gvaramia – Member

Secretary of the Hearing: Lili Skhirtladze

Title of the Case: Citizens of Georgia Shalva Natelashvili and Akaki Mikadze v. Georgian National Energy Regulatory Commission (GNERC).

Subject of the dispute: Constitutionality of Resolution No.1 of the Georgian National Energy Regulatory Commission (GNERC) dated January 17, 2006 (amended on 29th of October, 2006 with the Resolution No.32 of the GNERC) “On Approval of the Temporary Rule of JSC “Georgian United Electricity Distribution Company” for Metering of Electricity with Collective Use Meters used by Customers without Individualized Meters” with respect to Article 30, paragraph 2 of the Constitution of Georgia.

Participants of the Oral Hearings, held on 11th, 22nd and 26th of January, 2007: Claimant Shalva Natelashvili and his representatives Marine Tsutskiridze; Claimant Akaki Mikadze; Representative of the Respondent – Georgian National Energy Regulatory Commission (GNERC) – Head of the Legal Department Tamaz Inashvili, Head of Technical Division of the Electricity Department Ilia Nakashidze and Chief Lawyer – Zurab Vanishvili; Witnesses – Independent Public Defender of the Consumers’ Interests of the Georgian National Energy Regulatory Commission David Mikautidze and representative of JSC “United Distribution Energy Company of Georgia” Zurab Bekaia; Specialists – Associate Professor of the Technical University of Georgia Konstantine Tsereteli.

The Claimants state in their constitutional claim, that the impugned Resolution of the Georgian National Energy Regulatory Commission sets forth a temporary rule for metering of the electricity with collective meters used by Customers without individual meters in the coverage area of JSC Georgian United Electricity Distribution Company. In the opinion of the Claimants, the impugned Resolution violated their consumers’ rights enshrined in the Constitution, as the collective meters are not apt to meet consumers’ interests not only due to their quantitative and qualitative properties, but also from the perspective of a stable supply of electricity. Inconsistency of this type of charge with the consumers’ interests originates from the fact that only spatial criteria cannot determine the quantity of the consumed electricity. In the opinion of the Claimants, the impugned Resolution enacts unfair differentiation of consumers’ interests, unduly burdens the claimants and those residents, who own several homes, though do not use them regularly. This fact violates the principle of equality in law, as small families are unduly burdened compared with the large families.

The Claimants assert that their rights are violated also due to the fact that the Electricity Distribution Company is the only supplier of electricity in their district, that is, it holds monopoly, and they are compelled to subscribe to the supply contract. Thus article 30, section 2 of the Constitution is violated, which states: “The state shall be bound to promote the development of free entrepreneurial activity and competition. Monopolistic activity shall be prohibited except for the cases permitted by law. The rights of consumers shall be protected by law.”

The original subject of dispute of the constitutional claim was Resolution No.1 of the Georgian National Energy Regulatory Commission dated January 17, 2006 as amended on 31st of March, 2006 with Resolution No.13 of the Georgian National Energy Regulatory Commission. The Claimants determined the subject of dispute at the court session and applied for review of the constitutionality of the same normative act as amended on 29th of October, 2006 with Resolution No. 32, pursuant to which the term of validity of the impugned resolution was extended until October 1, 2007.

The Claimants declared that it is unclear, until when the validity of the impugned “temporary rule” will be extended, as the installation of individual meters is being implemented slowly.

Therefore the Claimants assert that the impugned Resolution should be considered unconstitutional and declared invalid.

The representatives of the Respondent, the Georgian National Energy Regulatory Commission, state that the impugned Resolution should not be declared unconstitutional for the following reasons: JSC Georgian United Electricity Distribution Company, in respect to which the impugned Resolution was adopted, supplies electricity to more than 6000 consumers in this country, the majority of which have dysfunctional meters, or have no meters at all. The crisis in the energy sector in 2002-2004, impediments in supply of electricity to the regions, and difficulties in recovering charges in arrears for supplied electricity all serve as grounds for adoption of the impugned Resolution. Such a state of affairs violated consumers’ rights and the Energy Company was close to bankruptcy. The functionality and development of the energy sector in general was endangered. Therefore, in the existing reality, normalization of the metering of consumed electricity had become a priority for developing the energy sector. In the first stage, installation of communal meters was implemented and at the same time installation of individual meters was started. These activities improved conditions for consumers who are now provided with uninterrupted electricity for 24 hours; at the same time the income of the energy company increased.

According to the representatives of the Respondent, the circumstances referred to by the Claimants, such as, termination of electricity supply for all consumers due to non-payment of electricity charges, ignoring the information fixed by individual meters, etc are not caused by the impugned Resolution. The Georgian National Energy Regulatory Commission enquires into these offences on a daily basis and often makes decision to impose administrative penalties for these offences to the Energy Distribution Company. In the opinion of the representative of the Respondent, these problems are caused by violation of the

requirements of the impugned Resolution, not because the Resolution itself is unconstitutional.

The witness Zurab Bekaia explained to the Court, that due to the critical situation existing in the energy sector of Georgia, the regions of Georgia were not supplied with electricity. In this situation the headquarters of JSC Georgian United Electricity Distribution Company, with the support of the Government, took steps to handle the problem and started to install so-called “communal meters”. The positive result that followed is that nowadays regions of Georgia have 24-hour electricity supply. The installation of collective meters resulted in a significant increase in recovery of arrears for the consumed electricity. However, installation of communal meters was only the first stage, and installation of individual meters had also been commenced.

The witness David Mikautidze stated, that the method of communal metering was employed for transitional period. At the same time, a number of negative and faulty traits of the system were revealed in the process of metering and accounting. He, the public defender of the consumers’ interests, was addressed multiple times. The population complained of violations of accounting rules, of termination of electricity supply for both consumers who paid for consumed electricity and for those who did not pay, etc.

Konstantine Tsereteli, the specialist, explained to the Court, that electricity metering with collective meters used by customers without electricity meters was carried out according to the impugned normative act. Under article 5 of the impugned Resolution, the quantity of consumed electricity fixed by the collective meter is allocated among the customers without individual meters according to the agreement between them. If there is no such agreement, the quantity of electricity consumed by a customer is determined pursuant to article 6 of the impugned Resolution. The method employed here is an assessment method, which determines the consumed electricity according to the presumable quantity of electricity that might be consumed by electrical devices (electrical stove, water heater, air conditioner, washing machine, etc enlisted in the appendix of the impugned Resolution).

Based on the examination of the merits of the case and analysis of the information in the constitutional complaint, the speeches of the parties to the constitutional litigation, testimonies of the witnesses, reports of the specialists and written evidence in the case, the First Chamber of the Constitutional Court made the following findings, crucial for the decision:

I. Resolution No.1 of the Georgian National Energy Regulatory Commission dated January 17, 2006 on Approval of the Temporary Rule of JSC “Georgian United Electricity Distribution Company” for Metering of Electricity with Collective Use Meters used by Customers without Individualized Meters sets forth the rule for metering of the electricity consumed by Customers who have no meters. The first Article of the “temporary rule” approved by the Resolution states, “1. The temporary rule for metering electricity with collective meters used by Customers without individualized meters determines conditions of metering of electricity consumed without fixation on individualized meters in the coverage area of JSC Georgian United Electricity Distribution Company. 2. The present rule shall not be applied to the category of consumers, who have duly functioning individualized metering devices.”

Pursuant to article 2, section 1 of this Rule, “consumed by customers without individualized meters” is construed to mean “consumption of electricity, when there is no meter, or the meter is technically malfunctioning.”

Thus, in reviewing the constitutionality of the impugned Resolution, the Constitutional Court has to assess rights of “consumers without meters”, and the issue that shall be ascertained is whether the rule that determines the quantity of electricity metered by communal meters is consistent with article 30, section 2 of the Constitution of Georgia.

The impugned Resolution was adopted for finite period. That is why, the Resolution enacts a “temporary rule”, which points to the fact that the Resolution does not purport to enact the final system for metering of consumed electricity, which duly balances the interests of the parties. It presents a transitional method in the process of installation of meters to consumers. Therefore, a consumer, as well as supplier, has recognized the temporary nature of this measure. The population has the expectation that the inconvenience related to this rule will be ended soon.

The first version of the impugned Resolution (Resolution N7) was adopted by the GNERC on April 6, 2005 and it should be valid until December 31, 2005. Later, on 17th of January, 2006 GNERC extended its validity period until 31st March, 2006. Afterwards the impugned Resolution was amended twice and its validity period was extended twice: first on 31st of March, 2006, with the Resolution N13, validity period was extended until 1st of October, 2006, and second on 29th of September, 2006 with the Resolution N32 - until 1st of October, 2007. In response to the progress of the process of installation of individual meters, the scope of application of the Resolution is gradually reduced.

The Constitutional Court shall ascertain the positive and negative implications of the impugned Resolution for both, rights of consumers and rights of Energy Company.

II. The Chamber states, that protection of consumers’ rights does not constitute a uniform legal matter. Its substance is determined with both private and public legal rules, which contain various enactments, which bind different subjects, including the state.

Article 30 of the Constitution of Georgia recognizes the constitutional importance of protection of consumers’ rights. The provision, stating that law protects these rights, implies their protection according to constitutional principles and international standards. The Law of Georgia on Protection of Consumers Rights, the precise substance of these rights aims to ensure that consumers are supplied with quality products, including goods, services and utilities. According to the good practices of international law, consumers’ rights embrace consumers’ right to security, choice, discussion, consumers’ education and legal remedies. Rights of consumers in respect to consumption of electricity, as a good, are granted special protection in the Law of Georgia on Electricity and Natural Gas.

In the present case, enjoyment of the rights of consumers at stake is contingent on the economic strength of a state. Under article 2 of International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights, “Each State Party to the present Covenant undertakes steps, individually and through international

assistance and co-operation, especially economic and technical, to the maximum of its available resources, with a view to achieving progressively the full realization of the rights recognized in the present Covenant by all appropriate means, including particularly the adoption of legislative measures.” As to the scope of limits of the rights, article 4 of the Covenant states: “The States Parties to the present Covenant recognize that, in the enjoyment of those rights provided by the State in conformity with the present Covenant, the State may subject such rights only to such limitations as are determined by law only insofar as this may be compatible with the nature of these rights and solely for the purpose of promoting the general welfare in a democratic society.”

The Chamber states that nowadays unification and harmonization of the laws related to protection of consumers’ rights have been implemented. The acts adopted by the institutions of the European Union aim to protect a consumer, as a weak party in the market relationships, from the unfair terms proposed by the strong party. In this respect, state intervention to ensure fair and regulated civil turnover is a constitutionally justified undertaking. Considering complicated market relationships, the state cannot step aside from this process. This circumstance points to the process of constitutionalization of private law. Whereas the normative terms of civil turnover violate the balance between the interests of the participants, the private-law regulation of relationships may be viewed from the standpoint of constitutional rights. The German Federal Constitutional Court declared in the judgment on Luth case (BVerfGE 7,198, Judgment of German Federal Constitutional Court, 7,198), that the state is obliged to respect striking a fair balance between the interests of parties to a contract. In later judgments, the Federal Court denounced the inequality entailed by commercial power and ruled in favor of restoration of fundamental rights.

All the aforementioned underscores that consumers’ rights, rendering the most significant value of free and orderly civil turnover, present an object of constitutional protection. Each normative act concerning rights of consumers shall protect them from a stronger counterpart and set forth conditions for balanced and peaceful coexistence of interests.

Thus the constitutional positive obligation of the state is to protect consumers from the unfair power of third parties. A state which fails to meet this obligation, therewith commits a rights violation itself. In any case, to achieve a positive effect in this respect, a state shall apply the most reasonable and the most justified means at its disposal.

Thus, the state is obliged to provide a consumer with the most affordable means for the exercise of their rights, available within the power of the state. For this purpose the state shall be guided by certain principles. It is not authorized to propose to a consumer the means for utilization of certain goods, which would deprive the consumer the possibility to use them, instead of providing opportunity to use these goods. When adopting a normative act, which imposes certain restrictions (including temporary restriction) and terms on utilization of goods, the legislator is obliged to duly research all the circumstances and based on the research, to set forth clearly the restrictions and set a reasonable validity period. Enacting specific rules, which restrict the free choice of a consumer or impose unfavorable terms, may be justified in case, when there is no other means available for utilization of the goods.

According to the principle of proportionality, activities of the state pursuing a certain aim shall be admissible, necessary, causing the least harm and the restriction of a right shall be proportional to the aim of a restriction.

The Constitutional Court takes into consideration the requirements of this principle, when assessing constitutionality of the impugned normative act.

III. When assessing the necessity of enactment of the impugned normative act, its aims shall be identified. It is expressed in the preamble of this normative act, that “the Temporary Rule” was enacted for the purpose of ensuring recovery of arrears for supplied electricity by all categories of consumers of JSC Georgian United Electricity Distribution Company and metering of the electricity consumed by Customers who have no individual meters via communal meters. Though not stated explicitly in the impugned normative act, it was ascertained in the process of litigation, that it is linked with the total installation of individual meters which is why it has temporary character.

It is ascertained from the materials of the case that the solution of the problem of metering consumed electricity constitutes one of the basic problems in the energy sphere. When the measurement point is malfunctioning, mass embezzlement of electricity takes place, which affects negatively the interests of both the consumer and the supplier. Pursuant to article 28, section 1 of the Law of Georgia on Electricity and Natural Gas, a licensee is obliged to meter the total amount of electricity that was transmitted through its facilities and to make this information accessible. Pursuant to article 36, section 3, clause “d”, allocation licensee is obliged to provide consumers with allocation services, according to the rules adopted by the commission and investment program of the licensee.

Settlement of measurement implies installation of a functioning individual metering facility (meter) to each consumer, a process that requires relevant financial investment and is implemented gradually. Installation of communal meters is related to this process and presents a temporary measure. The former director of JSC Georgian United Electricity Distribution Company, David Sornton states in the letter (N241/22-6) sent to the Chairman of Georgian National Energy Regulatory Commission, that installation of communal meters was a temporary measure forced by the Government of Georgia (that should be implemented prior to total installation of individual meters), in order to settle the metering of electricity and to reduce loss of electricity to the extent possible.

Thus, the installation of individual meters is implemented under the scope of a special program and it requires a relevant and reasonably necessary timeframe. In any case, the state is authorized and obliged at the same time to set forth certain rules to regulate electricity supply, as electricity presents a vitally important good for people. Social justice requires that goods as important as this, shall be equally available for its consumers.

Therefore, it is in the interest of a state to supply the population with electricity and to meter it within the limits of its possibility before the process of installation of individual meters is finished. Regard should be given to the fact that temporary transitional rules constitute certain necessity for novel regulation of the social relations in particular cases. At the same time, it is mandatory, that any measure (regulation) concerning constitutional human rights does not contradict the Constitution. The temporary or permanent character of the act is not relevant in this respect. In any case, the means employed to pursue a certain

aim shall be optimal and fair. The contrary principle, asserting that the ends justify the means is inadmissible.

IV. When we say that the state is obliged to settle the issue of electricity supply, it means that the state shall also set forth a mechanism for supply, in the present case metering of the consumed electricity, which will be the most expedient for the situation at present. The impugned Resolution of Georgian National Energy Regulatory Commission, as it was mentioned, proposes to consumers employment of communal meters alongside individual meters.

It is declared in article 5, section 1 of the “Temporary Rule”, “If there is written consent of all consumers without meters, who use communal meters, the allocation among the consumers of the quantity of electricity fixed by the communal meters (without the technical losses) shall take place according to the agreement of the parties, except the case of three-phase electricity consumers, which shall dispose with functioning individual metering device and the electricity consumed by them shall be subtracted from quantity of electricity fixed by the communal meter.”

It is clear from aforementioned that communal meters are employed with the volition of the consumers. According to the specialist’s explanation, the quotient of electricity fixed by a communal meter will be allocated among the consumers as it was agreed between them. Consumers shall agree beforehand on the way of allocation of the consumed electricity (i.e. equally or percentage). The agreement shall be presented to the Energy Company, which will implement allocation of the consumed electricity among the consumers accordingly.

This shall not be understood as if the consumer, independent party in the relationships with the Energy Company, vanishes and is swallowed up by a collective, such as consumer’s groups. The same is clear from the content of the impugned act and its certain norms. Alongside groups of consumers, a certain consumer still presents a person vested with a number of rights and duties and the Energy Company is accountable to and can bring claims towards this person.

A consumer without a meter, who refuses the terms stated in article 5, is provided with other chances to have access to electricity. Even in this case consumed electricity is measured by a communal meter. The rule of its calculation is stated in article 6 of the impugned act.

It is clear from that stated above that a consumer has two ways for measurement of consumed electricity fixed by a communal meter.

It is noteworthy, that none of these methods grant a possibility for full protection of consumers’ rights. On the contrary, using them, a consumer may appear disproportionately burdened. This is clear from the temporary character of the impugned Act and from its practice. Originally principles of consumers’ equality and fairness was underscored in the “temporary rule”, whereas the Act currently in force does not mention them, the fact that underscores the above finding. Thus, it was admitted by the rulemaking authority, that the Act could not ensure equality for consumers.

Consequently the issue raised is whether there is an alternative way for measurement of consumed electricity, which would be most favorable to consumers.

V. The fact that employment of a communal meter is not the only method for measurement of consumed electricity shall be taken into regard while

assessing the impugned Act. A consumer is not deprived of a possibility to use individual metering device (meter). As soon as an individual metering device is recognized as functioning by the Energy Company, a consumer does not fall within the scope of the impugned Act. Pursuant to article 4 of “Temporary Rule”:

“1. If there is an application of a consumer, the Company is obliged to check within a month from the moment of application functioning of an individual metering device and to give a document certifying functioning or malfunctioning of an individual metering device... After the examination of an individual metering device, when the device is functioning, the consumer falls beyond the scope of regulation of the present rule and the Company is obliged to charge a consumer for consumed electricity according to the data fixed by individual metering device.

5. In case a consumer (or consumers) applies to the Company for examination or functioning of an individual metering device and within one month the consumer is not provided with a well-founded written response on malfunctioning of the device (except when there is no stamp present), it shall be presumed, that the electricity metering device is functioning.”

It is clear from the aforementioned, that prior to installation of individual meters to the total population, each consumer has a right to employ functioning individual device. Moreover, a consumer is protected from the Energy Company, as there is a presumption that a device is functioning in case the Company fails to meet its obligations. When a meter is malfunctioning, a consumer can repair it or install a new one. Considering the purposes of the impugned Act, the Energy Company is obliged to assist a consumer in this.

It shall be stated so far, that communal meters present an alternative to individual meters. It is impermissible that Energy Company arranges relationships as if individual meters present alternative to communal meters. Such an understanding of the impugned Act is essentially at odds with its temporary character. It is evident from the case materials, that all the efforts of the Energy Company are directed to ensure employment of communal meters and intentionally obstruct employment of individual meters. This may be named as an undue approach to implementation of a normative act. Despite this fact, the Chamber states, that any term proposed by the state shall be fair.

Thus, consumers are not normatively restricted to employ a method of metering of consumed electricity, which is most acceptable to them. Despite this fact, the finding does not suffice to ascertain whether the impugned Act is constitutional.

VI. According to the article 5 of the impugned Act, employment of communal meters is carried out with the consent of consumers. In this case, in assessing the constitutionality of an impugned act, the Court shall identify the essence of normative coercion. It is evident from the impugned Act, that a consumer employs a communal meter exclusively if there is a written consent thereof. Apparently, employment of a communal meter can appear to be burdensome for some consumers. However, it shall be noted, that when a consumer gives consent, he acknowledges and takes the risk. It shall be regarded that when a legislator adopts a rule to regulate a positive relationship, it is intended for a *bona fide* consumer. The legislator presumes, that consumers

employing communal meter will act conscientiously. Consumers themselves are guided by the same presumption. However, due to the impugned Act, even in the case of outwardly good faith, disproportionate burdening in electricity consumption is inevitable, as the Rule itself sets objective ground for putting the burden of one consumer on others.

Thus, in case of employment of a communal meter, on one hand, a consumer may carry extra burden due to a *mala fide* consumer and on the other hand, even if all the consumers act conscientiously, the extra burden is inevitable due to the normative rule on allocation of the burden related to consumption of goods. Consequently, the present rule on consumption of goods objectively causes unequal allocation of liability within one party of the relationship. Therefore, this rule on measurement of consumed electricity shall not be declared to be flawless.

The question raised is whether such a temporary normative rule shall persist? It would be unjustified had the consumer been a victim of coercion to employ a communal meter, which would have excluded a possibility of expression of consumers free will. Consent of a consumer referred to in a normative act, would lack any significance, if he were not granted a possibility to use alternative way for realization of his rights, in case he refused employment of a communal meter. Otherwise, a consumer would employ the communal meter not at its will, but due to the normative act. This situation would be detrimental to the freedom of civic turnover and would transform into fiction respect for free will of its participants.

It shall be regarded, that there are number of goods, which makes it objectively impossible to individualize a burden strictly proportionately to their consumption. Therefore consumers may agree that their liability will be disproportionate to their differing consumption.

However, even if this is carried out at free will of the parties, the state is still obliged to assess these facts of contractual relationships from the perspective of fairness and it shall prevent situations in which, consumers at their free will are made to take disproportionately grave risk. The risk shall be assessed (ascertained) within the lawful realm, as no one is obliged to determine the content of a contract after the presumable actions of *mala fide* counteragent. If this latter approach is taken, it may even disrupt civic turnover. In the present case, when assessing the employment of communal meters, the Court is normally guided by the content of its normative character. The subjective approach of a consumer may not be applied as basic criteria for assessment. Behavior of an addressee cannot change its substance. Disproportionate burden related to the employment of communal meters is even aggravated due to the acts of *mala fide* consumers. It was revealed in the course of litigation that consumers were concerned by this fact. In this situation one reason of violation of consumers' rights is related to their non-conscientious acts; otherwise, parties to the agreement agree to carry the risk related to conscientious consumption.

Thus the disproportionate burden carried by a consumer is objectively determined not merely by the impugned Act, but also by the action of consumers. When a rule sets forth the possibility of certain actions, it does not mean that these acts shall be carried out unconscientiously. In contrast to traditional cases of contractual coercion, when the normatively defined terms

cause unfair outcomes, in the present case the situation is aggravated by non-conscientious exploitation of the provided means. If there were not this latter practice, it is probable that disproportionate burdening that is present would be far less grave. It is evident from the discussions of the case that some consumers do not consume electricity economically and the outcomes caused by their non-conscientious actions are allocated among conscientious consumers. This fact also points to the isolation of a consumer from the agreement. When the agreement cannot achieve its goals, a consumer can terminate the agreement and alternatively realize its needs via installation of individual meters pursuant to article 6 of the impugned Act.

VII. In the present case, we have to deal with the specific situation of restriction of consumers' rights. In this case, consumption of goods may entail unfavorable burdening of a consumer. The Claimants consider that this is the reason for invalidation of the impugned Act. This will raise a new question for the Court: how invalidation of the Act will affect consumers – will it cause more efficient protection of its rights, or on the contrary, will it reduce the guarantees for protection of these rights. The answer to this question depends on alternate measures that a state will implement in the present situation. It was ascertained during the trial, that it was practically impossible to propose better measures, than those set forth in the impugned Act. The responses of the Claimants also evidence that only individual meters are alternative measures to employment of communal meters for electricity, as it is stated in the impugned Act. The state actually promised to install individual meters gradually and proposed a rule envisaged in the impugned Act meanwhile.

The allegations of the Claimants, that if the impugned Act is invalidated, all consumers will be entitled to use individual meters that all of them have at present, is not persuasive for the Court. In respect to the statements of the Claimant, it shall be noted that the Court is not informed on the accuracy of this fact. Even if it is so, a meter shall be functioning in all cases. According to the information presented by the Representative of the Respondent, it is probable that a significant portion of these meters are malfunctioning. This fact was confirmed by the witness David Mikautidze. He stated that prior to installation of communal meters; certain portions of individual meters were not functioning. In this case if the meter does not appear functioning and the consumer cannot buy a new one, he may have no access to electricity. Right to use individual meters is available at present and a consumer can exercise it. Installation of communal meter will not obstruct him. The only effect of invalidation of the impugned Act will have is that a only one option will be available, to have a functioning individual metering device. If the impugned Act grants a freedom of choice, in case of its invalidation, he will not have this chance.

Thus, declaration of the impugned Act unconstitutional is not the optimal method for protection of consumers' interests, who present weaker party, as the only flawless and most fair way is related to individual meters, which shall be installed to total population within the scope of the relevant project.

All the aforementioned oblige the state to exhaust all the normative efforts in order to establish the flawless rule for the protection of rights. The state obligation in this respect is terminated at the point of impossibility of its implementation.

VIII. Allegation of the Claimants, that their rights are violated due to their inability to choose Energy Company which would supply electricity, is not persuasive. They assert that JSC “United Distribution Energy Company of Georgia”, as the sole electricity supplier, leads monopolistic activities, due to which they automatically become its consumers.

The Chamber notes that a consumer presents a weak party of the contractual relationship in this case and he is protected from the strong party not via his freedom of choice of a supplier, but via guarantee that it cannot abuse its power. Each participant of a civic turnover, whether it is a formal or factual monopolist, whether it has a dominant position in the market or not, is obliged to propose to a consumer fair contractual terms. In the present case, due to the specificity of constitutional rights, it is groundless to look at the freedom of choice of the party to the contract in order to identify the violation of these rights. As the price and rule of measurement of electricity is normatively regulated, any Energy Company would be obliged to abide with these rules. Therefore it could not entail any significant change in consumers’ rights.

IX. The trial and materials of the case evidence that JSC “United Distribution Energy Company of Georgia” totally ignored the impugned resolution and violated its almost every article. Based on this fact, that Court considers that basic reason for discontent of consumers is related to the process of application of the impugned Act. Claimants, as well as representatives of the Respondent pointed to this fact. Moreover, the materials of the case evidence that the Respondent itself is main opponent in respect of abiding by the Energy Company with the rules of the impugned Act.

It is evident from the materials of the case, that hundreds of consumers applied with complaints to different establishments, including the Parliament of Georgia and Government of Georgia, GNERC, public defender office of consumers’ interests, Public Defender of Georgia, ordinary courts. In spite of this, in certain cases the situation had been aggravated instead of improved.

Failure to abide by the impugned Act by JSC “United Distribution Energy Company of Georgia” was considered by GNERC several times. GNERC adopted on this issue Decision (N11/1) dated July 15, 2005, Decision (N28/1) dated December 28, 2005, and Decision (N21/1) dated August 9, 2006. It is evident from the content of these decision, that the Energy Company did not take seriously the decision of GNERC. It was also confirmed that the Energy Company continues violation of the basic provisions of the impugned Act. It is clear from other materials of the case (Extracts from the Minutes No. 14 of the Session of GNERC dated 15 July, 2005 and the Minutes No. 21 of the Session of GNERC dated 9 August, 2006; the Act dated April 1, 2006 of Kutaisi Service Center of JSC “Georgian United Electricity Distribution Company” on Examination of the Implementation of “Temporary Rule of JSC “Georgian United Electricity Distribution Company” for Measurement of Electricity with the Collective Use Meters consumed by Customers without Individual Meters” approved by Resolution No.1 of GNERC dated January 17, 2006; Explanatory Note of the Public Defender of Consumers Rights on Process of Implementation of the Resolution No. 1 dated January 17, 2006 and Resolution N13 dated March 31, 2006 of the GNERC, etc”) that the Energy Company ignores the requirement of the impugned Act. The Energy Company does not take efforts to register

individual meters and even if they function, it does not subtract electricity quotient fixed on it from the quotient fixed by communal meter. For example, one of the consumers, who has two bulbs and a TV was charged with 417 Lari according to the data fixed on the communal meter, while his individual meter fixed consumption of 126 watt-hour for four months period. Even if there is no written consent of a consumer the communal meters are still employed, which points to coercive application of the impugned Act to consumers; arrears are improperly charged, loss of electricity in the distribution net is not subtracted from the quantity of electricity fixed by communal meters; if several consumers fail to pay the charges, electricity is cut for all the consumers, etc.

Electricity cut on the grounds of non-payment of fees, regulated under article 10 of the impugned normative act, states, “To cut supply of electricity to a consumer on the grounds of nonpayment of charges shall not be conducted at night, on weekends, on official holidays or days before them.”

The Constitutional Court declares that the distribution Energy Company misinterpreted this rule, taking an incorrect approach, that groups, not individuals are its consumers and electricity is supplied and terminated to all of them. Moreover, if the electricity cut is carried out, in spite of the fact that majority of consumers have paid the fee, it is inadmissible and essentially contradicts the character of liability and moderate allocation of risks. Each consumer is an independent counterpart and each shall be independently liable for non-payment.

Pursuant to article 26.3 of the Law of Georgia on Electricity and Natural Gas, electricity may be cut if the consumer does not pay charges. In its Decision No.28/1 on Implementation and Execution of the Resolution of GNERC No.7 of April 6, 2005, and Resolution of GNERC No.18 of August 4, 2005, GNERC construed this article according to the Law and ordered JSC “Georgian United Electricity Distribution Company” to secure electricity cut for individual non-paying consumers. Thus the Energy Company is obliged to use lawful and available ways to individualize liability and not to hold the whole villages hostage. Such a collective liability may not be justified by the statement of a witness Zurab Bekaia, that individual liability increases costs. The Energy Company shall regard the fact that negative risks related to the impugned rules are not carried solely by a consumer. It is unlawful to transfer risk to another person. If somebody does not pay the electricity charges or steals the electricity in other unlawful way, the Energy Company is entitled to employ the legal sanctions against them.

It is evident from the aforementioned that Distribution Energy Company grossly ignored the requirements of the normative Act and continues to violate it, despite of several notices. This fact isolates one of the subjects of the normative act from its application. In this case, the very subject, determining the adoption of the normative act, violates itself almost all the provisions of this Act. This fact casts suspicions on the determination of the Energy Company to consider the interests of consumers and not to consider them just as means for recovering charges in arrears. Such an approach to implementation of a normative act and to consumers is essentially at odds with the state policy of energy security and the State’s goal of establishing regulated civic turnover. This is a bad example for other companies in the same field, in respect of which

analogous normative acts were adopted. These actions make the Energy Company look more unconscientious than a consumer that is driven to act unconscientiously due to the utmost poverty.

In the present case, violation of the consumers' rights is also caused by the fact that the impugned Act is not duly explained to the people. Without explanation, people could not form the opinion to use the most acceptable option. This fact contradicts the essential principle of protection of consumers' rights, the obligation to provide the consumer with information.

The Court Chamber declares that the State is obliged to secure normative, as well as empirical order in the country. In the present case, it is obliged to save electricity civic turnover and to prevent the disorder that is present in the field of activity of this Energy Company.

X. The Constitutional Court states that there is a danger that the impugned Act will lose its temporary character. From the moment of application to the Constitutional Court up to this date GNERC prolonged its validity several times. The term of validity of the impugned Act points out, that after this term expires, the Act is invalidated and thus, the Energy Company cannot use the collective meter for the reasons set forth in this Act.

The Chamber deems that in the present case, the definite validity period of the impugned normative Act is set forth in order to create an illusion that the Act is of a temporary character and after expiration of the period, it will be invalidated; the Court cannot exclude that the irresponsible approach to the rulemaking process might be present here. The First Chamber of the Constitutional Court declared in its Decision (No.1/3/301) dated March 23, 2005 that it is a constitutional obligation of the rule maker to take a responsible approach to the rulemaking process. It was stated in the decision, that "...A normative act shall be adopted with due regard to all the necessary circumstances."

It was evident from the litigation before the Court, that it is likely that validity period will be prolonged again. Disproportionate burden imposed on a consumer will be more painful, the longer the consumers will have to carry it. Moreover, even an admissible and necessary burden changes its qualities and transforms into inadmissible burden due to protraction of time.

Thus, the unreasonable prolongation of validity of a temporary normative act will result in violation of consumers' rights. It also disrupts the legislative order, the significant quality of which is ability to confide in rulemaking will. Disruption of the order negatively affects the human lives and causes their estrangement from state institutions.

The Constitutional Court declares that the assessment of constitutionality of the impugned Act is based solely on the will expressed in it and not on the probability of its validity prolongation. In this case, the Court is obliged to notify GNERC on measures which will cause full transformation of the impugned Act, due to which it will lose temporary character and will pose real threat for violation of consumers' rights.

Based on the aforementioned, the Constitutional Court considers that the Resolution No.1 of the Georgian National Energy Regulatory Commission (GNERC) dated January 17, 2006 "On Approval of the Temporary Rule of JSC "Georgian United Electricity Distribution Company" for Measurement of

Electricity with the Collective Use Meters used by Customers without Individual Meters” does not violate requirements of article 30.2 of the Constitution of Georgia, as a temporary normative act, valid for a definite period of time.

Moreover, the Constitutional Court considers it to be of crucial importance and additionally underscores the following obligations of the competent bodies: on one hand, the content of this Act shall be reviewed from the perspective of consumers’ rights protection and recover the flaws, which were revealed during examination of the merits of the case. On the other hand, observance of the requirements of the normative Act by JSC “Georgian United Electricity Distribution Company” shall be duly controlled, as misapplication of the impugned Act, including ignorance of the pre-emptive right to employment of individual meters, causes the unlawful restrictions of consumers’ rights.

Taking all the above mentioned into consideration and pursuant to article 89.1(f) and article 89.2 of the Constitution of Georgia, article 19.1(e), article 21.2, article 25.3, article 39.1(a), article 43.2, art.43.4, art.43.7 and art.43.8 of the Organic Law of Georgia on Constitutional Court of Georgia, article 32 and article 33 of the Law of Georgia on Constitutional Proceedings.

The Constitutional Court of Georgia

Rules:

1. The constitutional claim of Mr. Shalva Natelashvili and Mr. Akaki Mikadze v. Georgian National Energy Regulatory Commission on constitutionality of Resolution No.1 of the Georgian National Energy Regulatory Commission (GNERC) dated January 17, 2006 (amended on 29th of October, 2006 with the Resolution No. 32 of the GNERC) “On Approval of the Temporary Rule of JSC “Georgian United Electricity Distribution Company” for Metering of Electricity with the Collective Use Meters Used by Customers without Individualized Meters” with respect to article 30.2 of the Constitution of Georgia be dismissed.
2. Georgian National Energy Regulatory Commission shall ensure implementation of effective measures with consideration of the findings of the motivational part of this judgment in order to normatively reinforce the consumers’ rights, to duly define the rights and duties of the parties and to achieve their due execution.
3. Georgian National Energy Regulatory Company shall ensure that measures envisaged in section 2 of the Resolution Part of the Decision are carried out in reasonable time that would bring due effect within the scope of application of the Act.
4. The judgment enters into force from the moment of its public announcement at the hearing of the Constitutional Court;
5. The judgment is final and is not subject to appeal or review;
6. The copies of the present judgment shall be sent to the Parties, the President of Georgia, the Government of Georgia, the Parliament of Georgia, the Supreme Court of Georgia and JSC “Georgian United Electricity Distribution Company”;
7. The judgment shall be published in Legislative Bulletin of Georgia within 15 days.

The members of the Chamber: Konstantine Vardzelashvili (Chairman of the Hearing),
Besarion Zoidze (Judge Rapporteur),
Vakhtang Gvaramia.

**CITIZENS OF GEORGIA – ZAUR ELASHVILI, SULIKO
MASHIA, RUSUDAN GOGIA AND OTHERS AND PUBLIC
DEFENDER OF GEORGIA V. THE PARLIAMENT OF GEORGIA**

№2/1-370,382,390,402,405

Tbilisi, May 18, 2007

The Composition of the Second Chamber: Besik Loladze – Chairman of the Hearing, Judge Rapporteur, Otar Sichinava – Member, Joni Khecuriani – Member.

The Secretary of the Hearing: Darejan Chaligava

The Title of the Case: Citizens of Georgia Zaur Elashvili, Suliko Mashia, Rusudan Gogia and Others and Public Defender of Georgia v. The Parliament of Georgia.

Subject of the Dispute: The constitutionality of art. 53³ of the Law on Entrepreneurs with respect to art. 14 and art. 21 of the Constitution of Georgia.

Participants of the Hearing: The claimants Zaira Natroshvili, Ioseb Natsvlshvili, Elene Feradze, Darejan Mtvarelshvili (N370 Constitutional Claim) and their representative Kakha Kukava; the claimant Zaur Elashvili (N382 Constitutional Claim) and his representatives Rusudan Mtchedlishvili and Nino Elbakidze; the claimants Suliko Mashia and Rusudan Gogia (N390 Constitutional Claim); the claimant Anzor Mandzulashvili (N402 Constitutional Claim) and his representatives Zurab Marakvelidze and Irakli Khorbaladze; the claimants – Public Defender’s representative George Mshvenieradze; Respondent – the representative of the Parliament of Georgia, Batar Chankseliani. Witnesses: State Minister in the Reform Coordination Issues – Kakha Bendukidze, Senior Adviser to the state minister in the Reform Coordination Issues Keti Qoqroshvili; Specialist – Director of the Law School of Social Sciences University, professor Levan Izoria.

I

1. The disputed norm, art. 53³ of the Law on Entrepreneurs (compulsory sale of stocks) was adopted by the Parliament on the 24th of May, 2005. Pursuant to it, the stockholder who has in his possession more than 95% of voting stocks (subsequently majority stockholder) has a right to purchase remaining stock with equitable price. The stockholder whose stocks are purchased (subsequently minority stockholder) has a right to accept the equitable price.

Art. 53³(1) of the Law on Entrepreneurs indicates to art. 53²(2) of the same law, pursuant to which there are two procedures for establishing equitable price. The procedure may be established by the charter of a joint stock company. If a charter does not regulate the issue, then the price is fixed by independent expert or by brokerage company. An independent expert or a brokerage company must create purchase account, in which purchase circumstances backed by relevant documents, the method for establishing equitable price and the stock price derived through this method will be indicated. An independent expert and a brokerage company are responsible with their whole property for any harm done to stockholders. The lower limit of an equitable price is fixed – it shall not be

less than the higher price, which was paid by the purchaser stockholder within the last 20 months in the stocks of this company.

Pursuant to the art.53³ of the Law on Entrepreneurs, the decision regarding the purchase of stocks is made by the majority stockholder. The majority stockholder places an announcement in the printed media, which should contain information regarding the purchase conditions and procedures, the address of the registrar, where one can read report of independent expert or brokerage company, as well as purchase date on which the purchase will be legally acknowledged. The majority stockholder on the day of the announcement will provide to registrar an application regarding the purchase and an account developed by an independent expert or a brokerage company. He/she is also obliged to send insured letter about the purchase to each of the stockholders listed in the registry. The person responsible for registry, creates the so called “purchase registry” where all registered stockholders, their names and address, the number of stocks in their possession are indicated. After the majority stockholder presents to the registry all documents evidencing exercise of the activities given by art.53³(1), the registry transfers all stocks in his/her possession.

The minority stockholder may not agree with the price fixed by an independent expert or a brokerage company and can apply to the court with the request to establish a different price within 90 days after publication of a purchase announcement. In case minority stockholder delays transfer or if his/her address is unknown, the obligation of a majority stockholder may be terminated by depositing.

The compulsory sale of the stocks may be followed by transformation of stock company into the limited liability company without mandatory informing of creditors.

2. On 16th March 2006, the citizens of Georgia D. Mtvarelishvili, E.Feradze, N. Kalandadze, I. Natsvlishvili and Z. Natroshvili applied to the Constitutional Court of Georgia with the constitutional claim (registration N 370). They were stockholder of the Joint Stock Company Telenet. The majority of them was working in the company for a long time and has received the stocks as staff members. Part of the stock was purchased with the savings of the stockholders. The compulsory sale of the stock in accordance with the art. 53³ of the Law on Entrepreneurs have taken place in respect with the Claimants. The announcement of the majority stockholder is attached to the constitutional claim, in which the purchase date is fixed to be the 26th of September, 2005, while the price of a stock is estimated as 0.4 GEL. According to the Claimants, while estimating the price of the stock, the stock was not being quoted at the stock exchange. It appears from the letter of the independent registrar of securities, LLC Company Center, by the 2nd of February the claimants were not stockholders of Telenet anymore. By recording Notice of N2/3/370 of the 29th of March 2006 the Second Chamber of the Constitutional Court admitted for examination on merits N370 constitutional claim regarding the constitutionality of art.53³ of the Law on Entrepreneurs with respect to art.14 and art.21 of the Constitution.

The citizen of Georgia Z. Elashvili submitted a constitutional claim (registration N382) to the Constitutional Court on the 25th of April, 2006. The

claimant was a stockholder of the Joint Stock Company David Sarajishvili and Eniseli. He has acquired stocks through voucher in 1992. The received dividends constituted significant income for him as a pensioner. The majority stockholder published an announcement in the newspaper Resonance on 13th February 2006 regarding the purchase of stocks and on 14th February served the notice to minority stockholders. The purchase date was fixed as 10th March 2006. On 10th May 2006 the Second Chamber of the Constitutional Court By recording notice N2/4/382 admitted for examination on merits the constitutional claim N 383 regarding constitutionality of art.53³ of the Law on Entrepreneurs with respect to art.21 of the Constitution of Georgia.

On the 1st of June 2006 the citizens of Georgia S. Mashia and R Gogia submitted a constitutional claim (registration N 390) to the Constitutional Court of Georgia. The claimants were minority stockholders of the Joint Stock Company Ekrani. In that case also the procedure established by art.53³ of the Law on Entrepreneurs has taken place. On 16th June 2006 the second chamber of the Constitutional Court of Georgia by recording notice N2/6/390 admitted for examination on merits the constitutional claim N390 regarding the constitutionality of art.53³ of the Law on Entrepreneurs with respect to art.14 and art.21 of the Constitution.

On the 15th of August, 2006 the constitutional claim N402 of the citizen of Georgia A. Mandzulashvili v. The Parliament of Georgia was registered at the Constitutional Court of Georgia. The claimant was stockholder of the Joint Stock Company Kaspicement. It appears from the notice given by the LLC Company Center on the 4th of May, 2006. He possessed 503 stocks and nominal value of each constituted 1.30 GEL. In the announcement of majority stockholder regarding the purchase of stocks, the date of purchase is fixed as May 4, 2006, while the price of a stock is 0, 26 GEL. By N2/10/402,405 recording notice of the 30th of October, 2006 the Constitutional Court has admitted for examination on merits the constitutional claim N402 in the part which concerned constitutionality of 53³ of the Law on Entrepreneurs with respect to art.21.1 and art.21.3 of the Constitution of Georgia.

On the 18th of August, 2006 Public Defender's constitutional claim N405 v. the Parliament of Georgia was registered at the Constitutional Court of Georgia. On the 30th of October, 2006 by recording notice N2/10/402,405, the Constitutional Court admitted for examination on merits the constitutional claim N405 regarding the constitutionality of 53³ of the Law on entrepreneurs with respect to art.21.1 of the Constitution of Georgia. With the same recording notice, art. 53³ of the Law on Entrepreneurs was suspended until the final judgment of the Court.

3. In the process of preparation of the case for examination on merits, the Second Chamber of the Constitutional Court of Georgia has requested from the Parliament stenographic recordings and explanatory notes for the Law on Privatization of State Property and the Law on Amendments and Supplements to the Law on Entrepreneurs, which introduced art. 53³. The materials related to the Law on Amendments and Supplements to the Law on Entrepreneurs were sent to the Chamber by the Deputy of Parliamentary Secretary of the President.

The examination on merits of the constitutional claims N370, N382, N390, N402, N405 by the Second Chamber of the Constitutional Court took place on the 20th, 21st, 22nd and 27th of March, 2007.

4. The representative of the claimants on N370 constitutional claim, Mr. K. Kukava thinks that the opinion that right to property means not right to specific object, but right to the value of an object is incorrect. a substitution of a property object with certain amount of money is an exception and not a rule and necessitates proper justification.

The right to property is enshrined in the art. 21 of the Constitution and the instances in which the right may be restricted is established by 2nd and 3rd paragraphs of the same article. In cases of restriction of the right there should be pressing social need or urgent necessity present. Deprivation of stocks of minority stockholders does not conform to the established criteria. Only a wish of a majority stockholder to hold 100% of the stocks of a company is a private and not a social interest.

Two aspects should be emphasized – the legitimacy of restriction, proportionality of public and private interests and balance between them. The representative of the respondent pointed to one legitimate aim – unfounded litigation by minority stockholders that causes harm to the reputation of the company and impedes its proper functioning. The witness K. Bendukidze added to the above mentioned further two aspects: The minority stockholder on the one hand impedes change of the legal form of a company and on the other hand prevents raising additional investments.

A right of the minority stockholders to access to court has formal nature in practice and does not create real obstacles to a joint stock company. Reasoning regarding the harm to the company or to social interests which is caused by exercise of this right by minority stockholders was not presented. The mechanism for prevention of an abuse of rights is already given in the Civil Code and in other acts and there is no need for additional restrictions.

The necessity of transforming joint stock company into the limited liability one was not substantiated. Presenting certain reports to national commission of securities is not such a burden to joint stock company, in which range of accounting and other types of documents are processed, that it necessitates its transformation into limited liability company.

Attracting additional capital to the company is clearly a legitimate aim; however arguments were not presented about the additional means for investment, that are created by the disputed norm. Investing may occur through increasing company capital and through emission of stocks. In such conditions the legislature should not introduce the means, that are burdensome and restrict a right.

The disputed norm would not have positive influence on the development of securities market in the context of Georgia. The majority of joint stock companies were formed through privatization of state property. If the state will clear market from the stocks of these companies, which constitute major part of stocks on the stock exchange, this will destroy stock exchange and joint stock company institute in general.

The procedure for fixing equitable price is not fair due to the following two reasons: 1. the right to fix the price is given to the majority stockholder and

he/she will fix the price which is in his/her interests. 2. the price will not be fixed in accordance with the development of company, nor on the basis of prognosis of implemented investments. Where the stock exchange is developed, the fixed price is near to the real price and subjective assessment is prevented. It is noteworthy that witnesses also pointed to the need for developing this mechanism.

K. Kukava who is a Member of the Parliament stated that discussions regarding the social effect and purposes of the law had not taken place in the Parliament. He also stated that the working on the draft law, which will annul art.53³ of the Law on Entrepreneurs is ongoing in the Parliament.

As to constitutionality of the art. 53³ of the Law on Entrepreneurs with respect to art.14 of the Constitution, the claimant has declined his claim in this part in his concluding statement.

5. The representative of the claimant on the N382 constitutional claim R. Mchedlishvili decreased his request and indicated that the disputed norm violated only the art. 21.1 and art.21.3 of the Constitution.

The concept of the right to property and its contents is defined in the Civil Code of Georgia. The right to property includes possibility to freely dispose of it, while the disputed norm as it appears from its title, obliges the minority stockholder to dispose of his/her stocks without his will.

The concept of property expropriation includes the relations provided for in the disputed norm, because it is nowhere concretized that the property should be expropriated by the state. The position of the representative of the Respondent, that there is no expropriation on the basis of the disputed norm because the minority stockholders are given proper compensation is not correct. Providing compensation for the property does not mean that expropriation has not taken place.

In cases provided for in the art. 53³ of the Law on Entrepreneurs there is no social necessity and application of this norm is unjustified. The Law on Rule of Property Expropriation for Pressing Social Need does not mention compulsory sale of stocks as pressing social need. Attracting investments is not social need and does not conform to the requirements of the art.21 of the Constitution.

The disputed norm is also in conflict with the art.1 of the first protocol of the European Convention on Human Rights, which concerns right to property and is similar to the Constitution in the property expropriation part.

6. The claimant on the N390 constitutional claim - S. Mashia decreased his claim request in connection with art.21.2 of the Constitution and left into force his claim concerning paragraph 1 and 3 of the same article.

The disputed norm annuls the universally acknowledged right of the minority stockholder to alienate his property in accordance with his will. Although it is true that the state does not directly participate in compulsory sale of the stocks, but it interferes through the law in the relationship of private individuals.

The art. 21.2 and art. 21.3 provide for restriction and expropriation of property, however the compulsory sale of stocks does not fall in either of these, because there is not social need in this case. During the proceeding no example was given of minority stockholders impeding majority stockholders in the

management of the company. This is impossible in reality, because the minority stockholder can only attend general meeting, raise certain issues and hear explanations.

Setting of equitable price is impossible, because in reality there is no stock exchange in Georgia. Applying to court in relation to the equitable price is also ineffective, because often the amount of the stocks is so negligible and the court fee so high that it is not reasonable for the minority stockholder to submit a case. In the case of application to the court the situation does not change, because court basis its judgment on the audit report.

Art. 53³ of the Law on Entrepreneurship violates art.14 of the Constitution. Minority stockholder solely due to his small ownership is placed on unequal footing with a majority stockholder. Therefore, this is an instance of giving advantage on the ground of property.

7. The representative of the Claimant on the N402 constitutional claim – I. Xorbaladze and Z. Marakvelidze emphasized that recognizing of and guaranteeing the property by art. 21(1) of the Constitution, at the same time means its inviolability unless there is a pressing social need. At the same time, art. 21.1 shall not be considered separately from art.21.2 and art.21.3. The paragraphs 2 and 3 establish exceptional cases when restriction and expropriation may take place.

From civil law perspective, the right to property includes three components and comprises possession, enjoyment and disposal. A minority stockholder does not have choice to maintain stocks or sell them according to his views. He losses all three components of the right to property and therefore there is no property present. Private persons do not have right to expropriate property, but only state, which has exclusive authority to make enforceable decision in the name of social interest or necessity.

Necessary social need may involve protection of individual's life, fight with crime, building of roads and so forth. There is no perceivable social necessity for deprivation by force of stocks of minority stockholder by majority stockholder. It is in the majority stockholder's interest to have 100% of the stocks of the company. Apart from this, the subject who can define what is necessary social need is the state and not private individual, who can only have opinion in this respect, but not a right to establish social need.

The principle of proportionality is violated. In order a quasi joint stock company to be transformed into effective limited liability company, which will attract more investments, it is not necessary that compulsory sale of stocks took place. The purchase of stocks could have happened through market. The liquidation of quasi joint stock companies and its base, formation of new companies was also possible.

8. The representative of the public defender on the N405 constitutional claim – G. Mshvenieradze thinks, that the disputed norms is in conflict with art.21.1 of the Constitution. In the judgment of N2/31-5 dated March 25, 1997 the Constitutional Court stated that, although the word "restriction" is not used in the art.21.1 of the Constitution, but the words "right to inheritance and property is recognized and guaranteed" means that restriction of the right to property is impermissible. However restriction is allowed in the cases provided by the art.21.2. There is no expropriation of property envisaged by the disputed

norm, but instead there is a restriction of one of the components of the right – disposal. The Constitution states that there is a right and not an obligation to sell. In this case there is not a control on the enjoyment of property provided by the art. 1.2 of the first Protocol of the European Convention on Human Rights, but restriction on disposal of a property. The witnesses also have indicated to restriction of the right to property.

In the case of a restriction on the right to property the social need and social interest should be clearly present. What constitutes pressing social need should be assessed by the Court in the examination of specific issues.

The restriction established by the disputed norm is legitimate to the extent to which the state is constitutionally allowed to restrict the right to property. However restriction is not the only means for accomplishing the aim, which appears also from the testimony of the witness K. Bendukidze. The stockholder possessing 95% of the stocks of the company has a right and means to liquidate Joint Stock Company and create another type of business subject. The restriction was not necessary for achievement of the aim. The purpose of a joint stock company is to attract free capital investments. Forcing out of minority stockholders is not necessary for strengthening a company and development of the state's economy.

From the Respondents' perspective, a joint stock company as a legal-organizational form is unacceptable, which is not correct. The assertion, that minority stockholders impede successful functioning of a joint stock company and development of economy through artificial fuss, negative PR, court proceedings is unfounded. During the case proceedings no example was proposed from the Georgian reality and restriction of a right on the basis of unfounded probability is deprived of any ground and reasonableness. As to the aim that the nonfunctioning joint stock companies should be transformed into proper legal organizational form, that will fasten attraction of investments and will contribute to the development of economy, its accomplishment was possible through other means.

Therefore, restriction of the right to property occurred through violation of art. 21.2 and as a result, at the same time the right to property recognized by art.21.1 is violated.

9. The representative of the Parliament of Georgia Batar Chanskeliani thinks that the claim of the Claimants should not be upheld because it is unfounded.

It is indicated in the Preamble of the Constitution, that it is based on the fundamental principles of 1921 Constitution. Therefore, it is reasonable to analyze art.114 of the Constitution of 21st of February, 1921, pursuant to which “forceful deprivation of property or restriction of private initiative is permissible only for state or cultural necessity in accordance with the rule established in the separate law. Expropriated property shall be compensated, except otherwise provided for in the law”. The 1921 Constitution considers that the only legal means binding legislature in restriction of right to property is the principle of financial compensation for expropriation. This is also the main principle of art. 21 of the current Constitution. If we assess art. 53³ of the Law on Entrepreneurs with respect to this right, then the right of the minority stockholder to receive equitable price dispenses all doubts regarding the violation of his rights.

The disputed norm does not provide neither for restriction nor for deprivation of property. This is state's legal and acceptable measure, which is directed towards protection of a right of certain stockholders and is conditioned by the interests of these stockholders and generally of public interests.

In the case-law of the European Court of Human Rights and of the Commission the broad interpretation of the concept of public interests is established. The European Court of Human Rights respects vision of legislature in these issues, if it is not deprived of reasonableness. The public interest the accomplishment of which is supported by art.53³ of the Law on Entrepreneurs is not apparent in the explanatory note; however it is indicated that the adoption of the draft law will result in strengthening of joints stock company institute, attraction of investments and significant economic improvement, which is in the interests of society. The companies that were created through state property privatization are non functional, which impedes development of business processes in the country. Timely resolution of this problem is the exact purpose of the disputed norm. Minority stockholders delay development of a company. Their existence on the one hand does not allow for investments and on the other hand has a negative influence on vital processes of the company development. Although nothing is known about these from the Georgian context but the examples from foreign countries indicate that minority stockholders can impede decision making and attraction of investments through blackmail, ungrounded complaints and through negative PR.

The minority stockholders are forced not to lose but to sell, to transfer with equitable price their property to other private individual. The general purpose of enjoyment of a stock is to receive financial benefit, while disputed law allows for equitable compensation for their stocks. What happens is just a transformation of a property into a financial asset and not expropriation or other type of restriction of a right.

The European Court of Human Rights does not considers the norms regulating relations between the private individuals as legal norms which restrict or expropriate property, but states that such legal norms do not constitute interference of the state with the right to property.

Expropriation or restriction of property may be found if minority stockholders are burdened in a manner that is irrational and excessive. The following facts prove that this situation is not present: 1. a minority stockholder is granted equitable compensation 2. the impugned norm was adopted due to the economic situation of the country and it serves to strengthen and develop joint stock companies. 3. additional rights are granted to majority stockholders not due to violation of balance of interests but due to economic considerations. The more stocks are owned by a person, the more he invested in the company and thus such a wide sphere of activity is available to him, that he shall be entitled to acquire for an equitable price the stocks owned by the minority stockholder. Majority stockholder has a pre-emptive right to maintain membership of a joint stock company, as his rights are provided with higher degree of protection due to the public interest, compared with the rights of a minority stockholder.

According to the case-law of the European Court of Human Rights, property implies only those rights, claims and other goods, that already exists and it does not encompass the rights and goods which may emerge in the future.

Therefore, article 21 of the Constitution does not guarantee rights, property and commercial profit, which will be acquired in the future.

The Constitution does not enshrine the right to be a member of a company. The only right of a minority stockholder is to be paid an equitable compensation. The procedure of “squeezing out” of minority stockholders from the company via compulsory sale of stocks is not unconstitutional as long as minority stockholders are granted adequate compensation. It is true that there is no well-developed securities market and absence of the securities market precludes determination of equitable price, though the law is aimed at the future perspectives. The problem of determination shall be dealt with case by case, but if the price is determined improperly, there are available due judicial remedies for protection.

As to conformity of the impugned norm with article 14 of the Constitution, the equality principle is not violated on the ground of property. The sale of stocks is carried out pursuant to the precise procedure, prescribed by law, which totally excludes the violation of equality balance.

10. The witness, State Minister of Georgia for Economic Reforms, Mr. K. Bendukidze noted, that the impugned norm is adopted in all developed countries. Moreover, there is the Directive of the European Union, which is implemented in the new member states; also in Georgia, there was a substantial necessity to introduce this type of regulation.

Minority stockholder cannot participate in management of a joint stock company. He limits a majority stockholder to develop the company. Minority stockholders present very little part of the public, number of which probably amounts to several ten thousands. Often it is extremely hard to identify them. In many cases, the stocks serve as symbol of the link of minority stockholder to their company, it is not perceived as a financial instrument and they are unwilling to sell it. They are financial, not strategies investors, who aim at transforming investments into money.

There is a possibility, to substitute stocks with other assets in the process of reorganization, liquidation, etc. A minority stockholder may find outcomes of liquidation very similar to those of compulsory sale of stocks. When the compulsory sale of stocks is carried out, they are granted right to transform their investments into money. Results are positive for minority stockholders, as otherwise they would lose their stocks, the stocks would be acquired for unfair price or to pay off the debt.

From the legal perspective, rights of minority stockholders are restricted, though actually there is no such a restriction. Joint stock companies would identify alternative ways to get rid of minority stockholders, which would entail results analogous to compulsory sale of stocks. Restriction is carried out in the manner prescribed by law, it emanates from the nature of joint stock companies and it is in line with international practice. The relationship set forth in the impugned norm is not expropriation, as in this case one type of financial asset is substituted with another.

There exists public necessity for adoption of the impugned norm. The majority of the joint stock companies in Georgia were created through privatization, not on the ground of free will. This type of joint stock companies cannot fully realize their potential, cannot attract capital from foreign markets

and are close to bankruptcy. Their stocks are not being quoted at the securities market. There is a public necessity, that the quasi joint stock companies be transformed into limited liability companies, which would be in line with their actual status, factual activities and management. In contrast to limited liability companies, joint stock companies have additional obligations under the legislation on securities markets. This is not fatal, though it is still significant burden for a small enterprise. When the quasi joint stock companies are liquidated, the market will be free in order to create joint stock companies based on free will. Development of this enterprise will cause progress of economy and formation of new jobs. The witness posed the question, whether the stockholders owning 5 % of the stocks of joint stock companies are able to hinder the companies in enhancement of their capital and he answered, that they have no such a possibility.

The institute of compulsory sale of stocks brought about actual positive change – large and authoritative investors entered in number of joint stock companies. If the minority stockholders are present, investors have no possibility to invest capital on one hand, and on the other hand, the minority stockholders often initiate different litigations, which is an additional risk. To avoid this risk is very positive.

The compulsory sale of stocks is balanced by compulsory tender bidding, which is binding for majority stockholder and after acquisition of more than 50% of stocks obliges him to offer other stockholders to buy their stocks for the price, for which he bought his stocks. This institute doubles the expenses carried by majority stockholder.

The perfect mechanism for determination of equitable price is non-existent. Any evaluation is subjective, not impartial process. The witness could not recall any case, when a minority stockholder applied a court for determination of a equitable price. Therefore, it could be assumed, that equitable price was determined in the compulsory sales that were carried out so far. If a particular stockholder finds the price for his stocks to be unfair, he can apply to a court. Despite this, to refine and continue elaborating on the mechanism for determination of equitable price is feasible.

Within the period when article 53³ of the Law on Entrepreneurs was suspended by the Constitutional Court until the final judgement on the issue, several joint stock companies could not conduct the compulsory sale of stocks, though there was no information proving deterioration of their situation.

In general, the corporate law is organized in the manner, that the more stocks guarantee the more rights and higher degree for their protection. This characterises organizational-legal form of joint stock company and excludes incompatibility of the impugned norm with article 14 of the Constitution.

11. The witness, the chief advisor of the Minister of Georgia on Issues of Economic Reforms, Ms. K. Kokrashvili asserting the necessity of adoption of impugned norm, mentioned that the number of real joint stock companies is very low. Mostly the joint stock companies resulted from privatization. The impugned norm will transform these companies into real limited liability companies. Otherwise this would be impossible, as there is provision in the Law on Entrepreneurs, that if the number of partners is more than 50, unless it is a cooperative, the company shall be legally organized as joint stock company. The

impugned norm presented an attempt to give legal framework to the actualities of Georgia and it was seen as the best way to achieve that goal. It also helped to bring the Georgian legislation in line with legal norms of the European Union.

Minority stockholders cannot impede decision-making of the majority stockholders. They mainly present small investors, than partners in the company and practically, they do not receive dividends. Therefore, compulsory sale of stocks constitutes a fair solution.

Law on Entrepreneurs, article 53³ qualitatively changes financial assets. It is possible that minority stockholder will invest in different enterprise the sum he receives. There is no any social need for the incorporation of the impugned norm, though it is necessary for refining and harmonization of corporate relationships. It will also be conducive to the developments of economy and securities market.

12. The specialist, Director of the School of Law of University of Social Sciences, Mr. L. Izoria noted, that article 21 of the Constitution protects right of every person to property. It is irrelevant from the constitutional standpoint whether the property is rentable or not. This right shall be seen as the legal remedy for property owner to file a constitutional complaint with the Constitutional Court if the state unlawfully interferes with his possessions. The significance of the constitutional right of property, as the directly applicable law, which bounds the state, is revealed herewith.

Article 21 of the Constitution does not enshrine absolute, substantive and unrestricted property. To ask, whether this norm protects against interference by the legislator is illogical, as interference shall be firstly understood as determination of substance. The term “restriction” shall not be understood as negative category, which denotes interference of the state with the right of property. It is positive possibility, under which a legislator determines the substance of property on a given object of property if there is public need thereto. The legislator undertakes this not only in the field of public law, but also in sphere of private law relationships. Restriction gains negative character and article 21.1 is violated when the Constitutional Court finds that the legislator do not give due consideration to the interests of the owner, while determining the substance of the property according to the public interests. This can be ascertained via principle of proportionality.

Pressing social need shall not mean merely state interest. In the present case the public interest, nature of the joint stock companies are debated and therefore possession of stocks has different social function, which is determined by the nature of the company itself, not by public interest.

Article 21.3 of the Constitution brings to the forefront value of the property, its proprietary aspect. It has no connection with determination of the substance and scope of property. This norm determines the terms of expropriation of property for social need and guarantees due compensation for an owner. In case of expropriation the state plays decisive role. It is only state which carries out expropriation of property and there shall be public interest. However there are cases in practice, which do not formally, fit the notion of expropriation, but they are equated to expropriation.

II.

1. The institute of the corporate law, which entitles the majority stockholder to acquire the stocks owned by minority stockholders in compulsory manner under certain terms and observing certain procedures is common in the legislation of foreign developed and developing countries. Foreign states regulate differently compulsory sale of stocks owned by the minority stockholders and thus squeezing out or expulsion of minority stockholders from a company, though the fact that norms regulating this procedure shall be compatible with the Constitution of the country and its norms and principles has never been disputed. Particular attention shall be paid to the content of the norm regulating compulsory sale of stocks, legal construction adopted by the legislator and set forth in article 53³ of the Law on Entrepreneurs. It is noteworthy that distinction shall be drawn between a legal institute and its depiction in law, which may comply or not with the Constitution. In determination of constitutionality of the impugned norm, the Constitutional Court shall be circumscribed with constitutional-legal assessment of the current rule for compulsory sale of stocks.

2. It was mentioned above, that article 53³ of the Law on Entrepreneurs is based to certain extent on the foreign experience. In law-making process sharing experience of the developed countries and international organizations is welcome, though it shall not be an end in itself. Several circumstances shall be considered when sharing the experience. First, the Georgian option of the incorporated institute shall fit the constitutional-legal realm of Georgia. The essence of the institute and its place in the national legislation shall be thoroughly researched when incorporation takes place. Formal resemblance does not imply substantial resemblance. Moreover, situation and perspectives of the field of law in which new legal institute is to be incorporated shall be analyzed and likely outcomes shall be foreseen. It is noteworthy that development of the corporate law, like other branches of law is an evolutionary process, taking place against the background of economic situation and prospects of progress in a given state. It is particularly hard to effectively suit a legal model approved in one situation to the different circumstances. Hence, to assert that any given norm, which appeared successful in one state, will be necessarily successful in another legal, economic, social and political realm is highly flawed.

3. The constitutionality of the impugned norm, article 53³ of the Law on Entrepreneurs is challenged in respect with article 21 and article 14 of the Constitution. However, the claimants paid special attention to the compatibility of the impugned norm with article 21 of the Constitution, which enshrines right to property. In the community which declared as its main goal in the very preamble of the Constitution establishing of economic freedom and democratic, rule of law, social state, the legal policy implemented by the state and decisions made by the legislator shall fit in the framework of these principles. Violation of this framework and ignoring fundamental human rights and freedoms, particularly right to property excludes development of free market economy, guaranteeing dignified existence for the community in the whole and its members; it also excludes political, economic and social stability. Strength of a democratic, rule of law and social state is contingent on the very respect and protection of right to property.

4. Discussing the compatibility of the impugned norm with article 21 of the Constitution, the Constitutional Court shall construe article 21 in order to ascertain whether there was interference in the good enshrined in this article, what type of interference it is, whether it complies with the requirements of the Constitution and fits in the constitutional-legal framework. In determining constitutionality of article 53³ of the Law on Entrepreneurs article 21 of the Constitution, its requirements and the constitutional-legal significance attached to the property will serve as legal yardstick for the Constitutional Court. As for the substance and scope of the property, as it is determined by the legislator, it is object of the assessment by the Constitutional Court, not an yardstick to be used for an assessment.

5. Prior to discussion of the compatibility of the impugned norm with article 21 of the Constitution the conceptual issue shall be ascertained – whether it is possible to assess constitutionality of article 53³ of the Law on Entrepreneurs in respect with article 114 of the Constitution of the Republic of Georgia of 1921, which addressed the issues of expropriation and restriction of private enterprises. The preamble of the Constitution states, that citizens of Georgia bear in mind “the basic principles of the Constitution of Georgia of 1921” in proclaiming the Constitution of Georgia. First we shall analyze what is the context of mentioning the basic principles of the Constitution of Republic of Georgia of 1921 in the preamble of the Constitution. Prior to these words, the preamble mentions that along with the basic principles of the Constitution of 1921, the Georgian citizens bear in mind “centuries-old traditions of the Statehood of the Georgian Nation”. This provision entirely is expression of commitment to the traditions of national statehood, base of which was set up by the Constitution of the Republic of Georgia of 1921. The preamble of the Constitution refers to the basic principles, not the particular norms, their construction, etc. From that standpoint the difference between the Constitution of Georgia of 1995 and one of 1921 is essential and evident from any perspective. Moreover, we shall regard the fact, that the Constitution of the Republic of Georgia of 1921 was drafted according to the situation in the beginning of the twentieth century, its contemporary political-legal approaches and concepts, whereas field of human rights and freedoms is dynamic, increasing the degree of their protection and reinforcement. The present day understanding of right to property, the guarantees for its protection significantly differ from the situation in the beginning of the twentieth century. However, it shall be noted that article 114, first sentence of the Constitution of the Republic of Georgia of 1921 expressly refers to “state and cultural need” as a term for compulsory deprivation of the property or restriction of enterprise and merely due compensation is not sufficient for expropriation. Hence the approach based on article 114 of the Constitution of Republic of Georgia of 1921, asserting that the legislator is bound merely with the principle of the due financial compensation in determination of the restriction on the right to property is not correct. It conflicts with the requirements of article 21.2 of the Constitution and transforms the right to property into declarative, easily violated and empty institute, as provides for possibility to restrict right to property without any legitimate aim and social need thereto.

6. Right to property is very important fundamental right. Moreover, property is the institute, which renders economic foundation of the state. Protection of property is not common in the totalitarian states and it is vitally important in the social, democratic and rule of law states to guarantee constitutional-legal entrenchment of the institute of property on one hand, and to provide the owner, as the subject with remedies for its protection and guarantees for its promotion and security. This is the goal of article 21.1 of the Constitution, which recognizes and guarantees right to property. This does not mean merely provision of the owner with remedies for its protection; it means that the property shall be protected from the interference, which does not fit the framework of paragraphs 2 and 3. Therefore, a norm which violates article 21.2 and 21.3 and does not comply with the constitutional-legal standards of expropriation or restriction of property, will simultaneously conflict with paragraph 1 of this article.

7. The obligation of the state to guarantee right to property requires that appropriate legal order, including private legal order is created. The legislator is bound by the norms and principles of the Constitution in regulating of the private law relationships just as much as in adopting the norms of public law. Therefore, the opinion asserting that norms regulating the private law relationships, including article 53³ of the Law on Entrepreneurs do not fall within the scope of article 21 of the Constitution and thus that it is impossible to determine whether the impugned norm is constitutional or not, is erroneous. Such an approach would take the significant part of the legal norms out of the sphere of constitutional control and would create favourable terms for arbitrariness in this sphere.

8. It shall also be considered that right to property is not absolute, unrestricted right. Property has great social significance. The owner is part of the community and he is entitled not merely to receive certain goods from it, but he is also obliged to use his property for the goal of well-being of the community. An owner shall realize that beyond his own interests, he lives in the realm of other interests, from which he is not isolated and where reasonable balance of interests shall be stricken. The legislator is authorized against this background and in accordance with constitutional-legal norms and principles to adopt norms, which determine the substance and scope of property. Property is the right that shall be defined by the legislator. The greater the social significance of an object of property due to its nature and qualities, the greater the importance of the definition of this right by the legislator.

9. In order to assess the constitutionality of article 53³ of the Law on Entrepreneurs, it is necessary to ascertain whether a stock presents “property” for the purposes of article 21 of the Constitution. According to the definition of the Law on Entrepreneurs, a stock is financial instrument, which proves obligations of joint stock companies towards the partner (stockholder) and rights of stockholder in the company.” stocks have rather specific legal nature. On one hand, stock indicates to the membership of a joint stock company and the component of participation in its management. In this respect, proportionally to his participation in a joint stock company, a stockholder is entitled to vote, to receive information, to control, to challenge the decisions of general meeting and other rights prescribed by the Law on Entrepreneurs. On the other hand a stock

is a document denoting owner's stock in the property of a joint stock company and proving one's right to that stock. It is "shared financial document" according to the definition of the Law on Securities Market. Ownership of stocks may be materialized in case of disposing of stocks, also in case of liquidation of a company, as it entitles the owner to receive the part of the property of a liquidated joint stock company proportional to his stocks. Therefore stock is not presumably receivable, virtual income, even in case when it comes to the dividends. It is document proving legally reinforced property rights and position of a stockholder, which is protected good under article 21 of the Constitution.

10. Taking into account claims in the constitutional complaints, constitutionality of article 53³ of the Law on Entrepreneurs shall be checked against the standards of expropriation of property, as well as restriction of property. It is logical to conduct a discourse according to the gravity of interference in the property. Firstly it shall be ascertained whether the relationship regulated by the impugned norm is "expropriation" or not for the purposes of article 21.3 of the Constitution. Only afterwards it will be possible to ascertain whether it meets very strict formal and material, legal requirements of the Constitution for the expropriation. Analysis of the case-law of the European Court of Human Rights, as well as Constitutional Courts of foreign states and Constitutional Court of Georgia and of the opinion of the specialist presented at the hearing, indicates that the institute of expropriation prescribed in article 21.3 is characterized by explicit formal features. This notion does not encompass every case, when a person is deprived of his property against his will. Expropriation means deprivation of property, terms and procedure of which is prescribed by the Law of Georgia on the Rule of Expropriation for Pressing Social Need. The Constitutional Court noted in its judgment No. 2/155 of April 1, 2003, "It shall be considered that the rule relating to expropriation is applicable to the cases, when it is implemented by the subjects (state authorities) with special authorization and for achieving of public goals... The case when the property is taken away in the contractual relationship cannot be considered as expropriation." Article 21.3 accords special significance to the proprietary component of the ownership. The relationship of expropriation is characterized by direct or indirect participation of the state in a given process of deprivation; the state does not circumscribe itself with mere determination of the legal regime for deprivation of property. In case of compulsory sale of stocks, the state, the legislative branch determined the legal regime, though it is not participant of the relationship. The state may hold more than 95 % of stock, though in this case it is a stockholder, which does not differ from other majority stockholders. In case of compulsory sale of stocks practically coercion of minority stockholders to contracting occurs. It is transaction, providing for transfer of stocks of minority stockholder to the ownership of majority stockholder on one hand, and paying a equitable price for the stocks by the majority stockholder to the minority stockholder, on the other hand. Despite that fact that will of the minority stockholder is ignored, it still shall not be equated with the state act of diametrically different legal nature, which authorizes for expropriation and legalizes the deprivation. In case of expropriation, the relationships between the owner and government are essentially public law relationships, whereas relationships between the stockholders fall in the sphere of private law.

Expropriation may be implemented exclusively due to the pressing social need or urgent need and for achievement of public goals. Therefore, despite the fact that a minority stockholder loses ownership on the stocks, relationships regulated in article 53³ of the Law on Entrepreneurs may not be considered as expropriation and its constitutionality cannot be checked against article 21.3 of the Constitution.

11. As the relationship regulated in article 53³ of the Law on Entrepreneurs shall not be considered as expropriation of property, relation of the impugned norm with article 21.2 shall be established. First, it shall be ascertained whether there is “restriction of right to property” for the purposes of article 21.2. The Court agrees with the specialist’s opinion that “restriction” shall be understood as containing positive component. If we construe the word “restriction” literally, article 21.2 of the Constitution will serve as the norm protecting solely against negative interference with the right and binding the state. In the present case it is vitally important to understand properly purpose of article 21.2. This very norm empowers the state to define the substance and scope of property according to social nature of property. “Restriction” shall be construed as determination of the legislative framework by the state. Otherwise, wide range of relationships would fall beyond the scope of article 21.2, which would not fit the term “restriction” if understood literally. In cases encompassed by article 21.2, in contrast to expropriation of property, the state determines the legal regime, but it does not necessarily take direct or indirect part in any given relationship. Therefore, article 53³ of the Law on Entrepreneurs, as a norm determining the substance and scope of the right of a minority stockholder to the stocks and regulating the relevant legal relationships, is subject to review of constitutionality under article 21.2 of the Constitution.

12. In evaluation of the constitutionality of the impugned norm in respect of article 21.2 it shall be ascertained whether formal requirements of the Constitution are observed. Under article 21.2, the restriction may be carried out in cases and in the manner prescribed by law. The case of compulsory sale of stocks, when transfer of more than 95% of voting stocks of a joint stock company in the possession of a single stockholder gives him right to acquire stocks of other stockholders, is established by article 53³. The same article regulates the manner of compulsory sale of the stocks of the minority stockholders to the majority stockholder. Therefore the impugned norm meets the formal criteria under article 21.2 of the Constitution.

13. As article 53³ of the Law on Entrepreneurs constitutes a restriction for the purposes of article 21.2 of the Constitution, it shall be ascertained whether the compulsory sale of stocks is caused by the “pressing social need”. This will be impossible without ascertaining the essence of “pressing social need”. The approach taken by the European Court of Human Rights in this respect is quite liberal. In the case of *James v. The United Kingdom*, the European Court of Human Rights pointed out that the compulsory transfer of property from one individual to another may constitute a legitimate means for promoting the public interest. The notion of “public interest” is extensive and concept of margin of appreciation shall be applied here. The scope of discretion granted to the legislative branch in determination of the social-economical policy shall be quite

extensive. However, the approach taken by legislative branch is flawed, if the approach lacks reasonable ground.

14. “Pressing social need” is not a static notion which is universally suitable to each society. It is changed in time and space according to the social, economic and political context. Thus, what may be considered to be pressing social need in one society may not be considered as such in another. Moreover, what presents a pressing social need at certain moment may not be considered as such in the future and vice versa, a given aim which is not considered to be pressing social need, may acquire that importance in the future. In determining “pressing social need”, the object of right to property, its nature and social importance shall be taken into account. From this perspective, the circumstances which create pressing social need in respect of one object of property, may not present such a need in respect of another.

15. The essence of pressing social need is determined by the legislator in a given case. To act in accordance with a pressing social need does not mean that it shall be carried out in order to avoid certain and inevitable negative consequences. The legislator may act for a pressing social need driven by a goal of achieving positive results for a society or its part. Moreover, it is not necessary, that the legislator indicates in the norm for which pressing social need it is adopted. Presence of pressing social need may be identified through analysis and construction of a norm. Pressing social need is not established by individual, applying the norm, but it is considered that in the given case, there is pressing social need identified as such by the legislator. The fact whether the judgement of the legislator in respect of pressing social need is proper and compatible with the Constitution will be identified by the Constitutional Court.

16. The term “pressing social need” is also used in article 21.3 of the Constitution in respect of purpose of expropriation of property. In the context of expropriation of property, pressing social need undergoes strict and precise construction. This is evident from the exhaustive list given in the Law on Rule of Expropriation for Pressing Social Need. In the context of 21.2 the essence of pressing social need shall be constructed extensively taking into account the social nature of property. If the pressing social need in article 21.2 is not construed extensively and freely, than the legal norms regulating the private relationships will acquire the degree of rigidity characteristic for norms regulating public law relationships. In this sphere the legislator has wider discretion, than in sphere of regulation of public law relationships. However, this does not mean that the legislator is given unfettered discretion and it can act outside constitutional framework. The position of the legislator shall be balanced, certain, precise, shall not provide for possibility of arbitrariness and abuse of the norm.

17. The compulsory sale of the stocks of minority stockholder to the majority stockholder cannot be considered as social need and legitimate aim, as it presents a “restriction.” Such a construction would be incompatible with article 21.2 of the Constitution, which considers a restriction to be means for achieving an aim, not an aim itself. It is task for the Constitutional Court to ascertain whether there is a legitimate aim, pursued by the legislator and then to assess whether compulsory sale, as a means is proportional to the aim.

18. Formation of joint stock companies in Georgia, as well as in other countries with socialist system of economy, was characterized with peculiarities. The significant part of joint stock companies was created via privatization. However it is discussible to allege that the joint stock companies in Georgia were created without free will and artificially. Law of the Republic of Georgia dated August 9, 1991 on Privatization of the Enterprises of the Republic of Georgia required foundation of partnerships in order the employees of an enterprise to become its buyers and acquire legal preferences. The privatization of state enterprises by its employees was an intentional activity and this procedure implied expression of free will of the employees. The partnerships were not founded automatically, without the will of employees. On April 14, 1994, the Cabinet of the Republic of Georgia adopted the Resolution No. 287 on Introducing the System of Privatization Cards, which granted to each citizen of the Republic of Georgia at the moment of September 1, 1993 right to acquire one privatization card. The card granted possibility to acquire the free title on the equal part of the state-owned, to-be-privatized property.

Pursuant to the statute on Privatization Cards approved by the abovementioned Resolution, the privatization cards were used as mechanism for transferring the state-owned enterprises, their divisions, possessions, the stocks and shares of joint stock companies and partnerships free of charge to the ownership of the citizens of the Republic of Georgia. The privatization cards were accepted as payment. Citizens were free to spend their own voucher or use it to acquire the stocks of a joint stock company. Under these conditions, which excluded factually transfer of stocks to a person without his will thereto, were formed majority of joint stock companies.

19. To take uniform approach to joint stock companies, that they shall be transformed into limited liability companies is not accurate. The organizational-legal form, which would be effective for an enterprise shall be selected case by case. Absence of efficient and considered administration, instead of organizational-legal form is to blame in the failure of certain joint stock companies. When the limited liability company organizational-legal form is more appropriate for an enterprise, there is special procedure for these cases prescribed in the Law on Entrepreneurs. If the procedure is flawed and possibilities of transformation are restricted, the legislator is empowered to amend the law with due regard to the constitutional-legal framework. Besides, it is noteworthy, that historically joint stock companies, as organizational-legal form, are oriented on attraction of capital. To allege, on one hand, that joint stock companies shall be necessarily transformed into limited liability companies, which are less attractive, less flexible and accessible and to state at the same time that this would contribute to attraction of investments are contradictory.

20. The Law on Securities Market does not stipulate a general requirement towards the enterprises legally organized as joint stock companies. The joint stock company will be considered to be accountable enterprise only if the financial instruments issued by it, in this case, stocks, as shared financial instruments, are quoted or allowed for trade on a stock exchange. However, even if the joint stock company is an accountable company, the obligation to present to the commission, to publish or to provide the registered owners annual, semi-

annual and current reports serves interests of investors at the securities market, ensures transparency and other legitimate aims and do not corroborate flaws of the joint stock company as a organizational-legal form and does not unnecessarily or excessively burden the company.

21. The activities of joint stock company is related to expenses, part of which may be assigned to the minority stockholders. However, this is not burden sufficiently grave or excessive for joint stock companies, particularly in case of normal management, to cause in each case necessity of squeezing out the minority stockholders from a joint stock company. No one case was presented before the court in the course of litigation corroborating that expenses of a joint stock company were caused by destructive actions of the minority stockholders. Person participating in the purposive association based on the contract together with many other people, shall recognize beforehand, that such an association cannot serve merely to generate economic gain, that there will be some financial losses, and he will be compelled to regard the interests of partners.

22. There is a presumption that a person exercising his rights will act in good faith, though possibility of misuse of rights in practice may not be excluded. Application to court may result in imposing different restrictions on the joint stock companies, which would delay its activities, for example delay or wreck of favourable transaction, etc. It shall also be noted, that in market economy, when the flexible and swift actions and operative decision making is necessary to be competitive, the time aspect gains decisive importance and litigation will affect the joint stock company even from the perspective of losing time. Despite this fact, squeeze out of minority stockholders may not be justified by the statement that they exercise their legal rights, including right to apply to court. The impediment for unconscious minority stockholder is regulations in the civil legislation related to the abuse of rights, tangible possibility of incurring the court expenses. The legislator can also reasonably optimize the relevant norms of the Law on Entrepreneurs, which would be much easier means for pursuing the aim, than squeezing out the minority stockholders from a society.

23. It is necessary that the legislator regulates the corporate matters, in the manner which ensures the possibility for the joint stock companies to carry out flexible economic policy, to exercise initiatives and to develop themselves in circumstances that are already present and those that will appear in the future. From that perspective, the active subject in the joint stock company is the majority stockholder, whereas the minority stockholder is driven mostly by gaining profit. Currently, when the foreign investments are vitally important for progress of economy, there is an economic need of structuring precise legal framework to avoid possible corporate conflicts, to install effective legal mechanism for mergers, liquidations and reorganization of companies, indispensable part of which is the institute of compulsory sale of stocks. It will contribute to formation of effectively organized enterprises and development of market of securities.

24. The enterprises which are legally organized as joint stock companies are particularly important for progress of Georgian economy. They constitute the major part of enterprises functioning in the country. Attraction of investments, development of entrepreneurship, producing competitive goods, formation of new workplaces and thus enhancement of social welfare and stability depends on

efficient operation of joint stock companies, and its fast and flexible restructuring opportunities. Frequently the progress of the company is not merely in interests of the relevant joint stock company, but it gains regional and state significance.

25. The liquidity and price of stocks of a joint stock company, which is subject to restructuring or particularly, to liquidation procedures, and which has its stocks quoted on the stock exchange, is reduced, and the compulsory sale of stocks of minority stockholder with due compensation is even favourable to him. However, it is noteworthy that compulsory sale of stocks is not panacea for bringing positive economic change to each enterprise. The compulsory sale of stocks constitutes a mechanism applicable mostly in mergers and restructuring of companies. From this standpoint, employing this institute in the enterprises being in statical condition enhances the risk of its being misused and negative consequences.

26. The legislator shall construct the norm on compulsory sale of stocks in the manner, which would secure the fair balance between the parties and would exclude opportunity of abusing economic power. A minority stockholder is fully entitled to know the reasons, for which his own stocks shall be transferred to the ownership of majority stockholder. He shall be provided with legal remedies for expressing and asserting his position. The will of majority stockholder to own all the stocks of a company is clear and natural, though it cannot serve as justification for restriction of right to property. Concentration of more than 95% of voting stocks in ownership of one stockholder do not automatically evidence creation of social necessity for compulsory sale of stocks. Compulsory sale of stocks shall only be carried out if it constitutes the necessary means for normal functioning and development of the relevant company.

27. When the proportionality of compulsory sale of stocks is evaluated, all the components of the procedure shall be granted due consideration. From this standpoint two aspects shall be brought forward and assessed – first, whether the procedure of decision-making and enforcement of compulsory sale of stocks is compatible with the abovementioned requirements and second – whether the procedure for determination of price of stocks guarantees a fair compensation for a minority stockholder. If these two important aspects are not duly considered, even if the legitimate aim is present, the means employed will be inadequate and disproportional.

28. The Constitutional Court noted in its judgement No. 1/4/184.228, “...the state is obliged to identify the most correct and efficient way for restricting of property with public interests, which would not burden heavily only one part of the civil turnover. It would be inadmissible, to deprive one party the guarantees of property in favour of property of another party...”. The rule based on economic efficiency shall not burden only one party, otherwise, beyond legal problems, threat of market disorganization and disbalance between supply and demand will emerge. Article 53³ of the Law on Entrepreneurs does not meet these requirements. It manifestly violates the fair balance in favour of majority stockholder. In contrast to its counterparts from abroad, the impugned norm cannot demonstrate its purpose. This feature provides a majority stockholder with opportunity to acquire stocks of minority stockholder even in cases, when it is not necessary for an enterprise. Under the rule in article 53³ the minority

stockholder is informed on decision of compulsory sale of stocks via publication of the decision in the press. The same announcement is send to him via insured mail. In these conditions, a minority stockholder is not merely deprived of any remedy to protect himself against abuse of economic power by the majority stockholder, but also he is not granted a possibility to gain information on reasons for compulsory sale of stocks and to express his position in this respect. The procedure, laid down in the impugned norm, is not transparent and practically keeps a minority stockholder in information vacuum and is placed in much more unfavourable position compared to the majority stockholder. In the case, when the legal system cannot ensure protection of minority stockholders and their rights and conflict of interests of majority and minority stockholders causes additional legal instability in the field of business, enhances risks and frightens off the internal and foreign investments.

29. In evaluation of the mechanism for determination of equitable price in compulsory sale of stocks, article 53² of the Law on Entrepreneurs, which regulates compulsory tender bidding, shall be considered together with article 53³. As we noted above, article 53³ refers to article 53², particularly its section 2 in respect of equitable price. There is no legal definition of “equitable price”. The indeterminate legal terms like this are common and sometimes necessary. However, when a legislator uses indeterminate legal terms, he shall consider that there will be in some cases certain objective grounds for its determination and its definition will not depend on the fantasy or will of certain category of persons. From this perspective, drafting a legal procedure for determination of equitable price which is unambiguous, certain, and does not provide for manipulations by any party shall be granted particular significance. There exists threat on both sides of the relationship - majority stockholder wants to acquire the stocks for most favourable price, whereas minority stockholder wants to get highest possible compensation for its stocks. It is true, that compulsory bidding rule strikes balance between these interests to certain extent, particularly in providing an equitable compensation for minority stockholder, though this is not the procedure, which precedes compulsory sale of stocks in each case. This rule is not applied, when the majority stockholder owned more than ½ of the voting stocks of a joint stock company for the moment of entry into force of article 53² of the Law on Entrepreneurs.

30. Law on Entrepreneurs sets forth two mechanisms for determination of equitable price - 1. determination of equitable price by an independent expert or broker company and 2. determination of equitable price pursuant to the charter of a joint stock company. The legislator determined the lowest threshold of equitable price, which shall not be less than the highest price paid by the majority stockholder for the stocks of the joint stock company within last 12 months. However this norm will apply only to cases when the stock transactions took place within the mentioned period. The lowest threshold of equitable price is vague in cases, when the stockholder who employs a compulsory sale rule has not bought any stocks of the joint stock company or no stock transactions were conducted at all within the last 12 months.

31. When the equitable price is determined by an expert or broker company the risk of violation of minority stockholders’ rights are reduced. This is ensured by obligation to draft a sales account on one hand, where

circumstances backed by relevant documents, method of determination of equitable price and price of stocks are described and by setting liability of an expert or a broker company to compensate the stockholder the damages caused by their negligent or intentional incorrect evaluation. At the same time, a minority stockholder is authorized to familiarize with sale account and apply the court to determine the different price for stocks, that is the legislator provides him a legal remedy. As to any given method of determination of equitable price and fairness of the price thus determined, it shall be assessed by the evaluators and common courts case by case, it is not for the competence of the constitutional court, particularly taking into account that any precise method for calculation of price of stocks is not stated in the legislation.

32. The context is different when the procedure for determination of equitable price is regulated in the charter of a company. In this case the balance is violated to the detriment of a minority stockholder again and he has no legal remedies. Article 53³, section 3 provides for right to access to court for a minority stockholder merely in case, when an expert or broker company determined the price, though the law does not provide for a situation when the price, determined pursuant to the charter of a joint stock company is not acceptable for a minority stockholder.

33. Constitutionality of article 53³ of the Law on Entrepreneurs shall also be assessed with regard to article 14 of the Constitution, as the Claimant of the claim No. 390 alleges that a minority stockholder is placed in unequal position solely due to the fact that his proprietary status is worse than that of a majority stockholder and the latter is granted preferences on the ground of property. Thus the following shall be ascertained: whether the impugned norm provides for differential treatment, whether it is possible to consider the minority and majority stockholders being essentially analogous subjects, in case there is differential treatment, whether it is carried out on the ground of property, to what extent the differential treatment is determined by the nature of an object, whether it has objective ground and whether it is proportional.

34. The representative of the Respondent denied the violation of article 14 stating, “the transfer of stocks is carried out in the manner precisely prescribed by law, which excludes possibility of violation of equality balance.” Unfortunately, this position does not provide for thorough analysis of a situation. The issue of equitable compensation would be significant after the issue of differential treatment is ascertained and when its proportionality is being assessed. The phrase “in the manner precisely prescribed by law” means that the norm meets the requirement of principle of certainty. However, the norm’s being compatible with the certainty principle, does not *per se* exclude by itself violation of article 14 of the Constitution.

35. In order to evaluate constitutionality of article 53³ of the Constitution with regard to article 14 of the Constitution the legal nature of corporate relationships shall be considered. Corporate relationships, due to their nature are asymmetric relationships, particularly in capital-based companies. It is important, that the legal regime regulating these relationships is not applied to a person without his will, participation in these relationships is not compulsory, as practically these relationships are based on multilateral agreements. Entering the field of these relationships implies *per se*, that he accepts the terms of agreement

and he realizes the specificity of relationships. Nature of corporate relationships determines differentiation of the rights, obligations and liabilities of the participants on the ground of their stock in the property of a company. This is the basic principle of a joint stock company, about which an individual is informed about prior to his entering these relationships. Hence, when we talk about participants of the relationships within the joint stock companies, differentiation of their rights and duties may not be considered as differential treatment of analogous situations and unequal approach to essentially analogous subjects. This is the relationship between stockholders, who chose this organizational-legal form at their free will, where the scope of decision making, participation in management, other powers and also relevant liabilities depend on the quantity of owned stocks of the company. The activity of a joint stock company is based on the majority principle and it is *prima facie* excluded to grant equal rights and duties to the stockholders with essentially different per cent of stocks and to put these subjects on equal footing. Article 14 of the Constitution does not bind the legislator to ensure the equality between the parties in these type of relationships, as it does not require universal equality without due regard of legal nature of a relationship.

36. Moreover, the essence of the term “property” shall be given due consideration. The claimant identifies the “property” with the scope of stockholding of a particular joint stock company, though the stockholding in a company is not identical to the proprietary status of a person. Individual’s property status includes many components besides the stockholding of a company and it is an extensive notion. Therefore, no ground of differential treatment is evident.

III

Pursuant to art.89.1(f) and art.89.2 of the Constitution of Georgia, art.19(e), art.21.2, art.21.8,art.23.1,art.25.2, art.25.3,art.43.2, art.43.4, art.43.8, art.45 of the Organic Law of Georgia on Constitutional Court of Georgia, art.7.1, art.7.2, art.24.4,art.30, art.31, art.32 and art.33 of the Law of Georgia on Constitutional Proceedings.

The Constitutional Court of Georgia

Rules:

- 1.The constitutional claim No.405 (The Public Defender of Georgia v. the Parliament of Georgia) be upheld.
- 2.The constitutional claim No. 370 (The Citizens of Georgia D. Mtvarelishvili, E. Feradze, N. Kalandadze, I. Natsvilishvili and Z. Natroshvili v. the Parliament of Georgia) be upheld partially.
- 3.The constitutional claims No. 382 (The Citizen of Georgia Z. Elashvili v. The Parliament of Georgia), No. 390 (The Citizens of Georgia S. Mashia and R. Gogia v. The Parliament of Georgia) and No. 402 (The Citizen of Georgia A. Mandzulashvili v. The Parliament of Georgia) be dismissed.
- 4.Article 53³ of the Law of Georgia on Entrepreneurs be declared unconstitutional with respect to article 21.1 and 21.2 of the Constitution of Georgia.
- 5.The judgment enters into force from the moment of its public announcement at the hearing of the Constitutional Court;

-
6. The judgment is final and is not subject to appeal or review;
 7. The copies of the judgment shall be sent to the Parties, the President of Georgia, the Government of Georgia, and the Supreme Court of Georgia;
 8. The judgment shall be published in Legislative Bulletin of Georgia within 15 days.

The members of the Chamber: Besik Loladze,
Otar Sichinava,
Joni Khecuriani.

**CITIZENS OF GEORGIA – DAVIT JIMSHELEISHVILI, TARIEL
GVETADZE AND NELI DALALISHVILI V.
THE PARLIAMENT OF GEORGIA**

№1/2/384

Tbilisi, July 2, 2007

The composition of the first Chamber: Mr Vakhtang Gvaramia (Chairman of the Sitting), Ms Ketevan Eremadze (Rapporteur Judge), Mr Besarion Zoidze.

Secretary of the sitting: Ms Lili Skhirtladze

Title of the case: The Citizens of Georgia – Davit Jimshelishvili, Tariel Gvetadze and Neli Dalalishvili v. The Parliament of Georgia.

Subject of the dispute: Constitutionality of the wording “or in the lawful possession” provided in Article 52.2 of the Criminal Code of Georgia with respect to Article 21 of the Constitution of Georgia.

Participants of the hearing:

Claimants - representative of the claimant – Inga Giorgadze;

Respondents – representatives of the Parliament of Georgia: Batar Chankseliani and Ioseb Lomashvili.

Specialists – Otar Gamkrelidze, Doctor of Legal Sciences, Professor at Tbilisi State University of Economic Relations; Professor Levan Izoria, Director of Law School of University of Social Sciences of Georgia; Zurab Dzierishvili, Professor at Ivane Javakishvili Tbilisi State University.

Witnesses – Irodion Khositashvili, Inspector of the Claims Division of the Legal Unit of the Revenue Service of the Ministry of Finances of Georgia and Davit Gablishvili, Chief Inspector of the Court Cases Division of the Legal Unit of the Revenue Service of the Ministry of Finances of Georgia.

I

1) The case originated in a constitutional claim (no. 384) lodged with the Constitutional Court of Georgia by the Georgian citizens – Davit Jimshelishvili, Neli Dalalishvili and Tariel Gvetadze on 16 May, 2006. With the Recording Notice dated 9 June, 2006, the First Chamber of the Constitutional Court admitted the case for examination on merits.

The constitutional claim was filed on the basis of Article 42.1 and Article 89.1 (f) of the Constitution of Georgia, Articles 19.1 (e), Article 31 and Article 39.1 (a) of the Georgian Organic Law on the Constitutional Court of Georgia, Article 1.2 of the Georgian Law on Constitutional Proceedings.

2) Pursuant to the constitutional claim and the recording notice adopted in relation to this case, the subject matter of the dispute was the constitutionality of Article 1.1, Article 1.2 and Article 1.3 of the Georgian Law on the Addendums and Amendments to the Criminal Code of Georgia dated December 28, 2005, and Article 40.1 (i), Article 41.2 and Article 52 of the Criminal Code of Georgia vis-à-vis Article 21 of the Constitution of Georgia.

With the contested rules the confiscation of property was added to the types of sanctions (Article 40.1 (i) of the Criminal Code of Georgia) and it was

intended to be used only as an additional sanction (Article 41.2 of the Criminal Code of Georgia).

Article 52 of the Criminal Code of Georgia provided the explanation of the essence of “the confiscation of property”, namely, the confiscation of property was regarded as the confiscation of an object or/and means of crime, an item intended for the commission of crime or/and property obtained through criminal conduct for the benefit of the state without any compensation.

According to Article 52.2, “the confiscation of an object or/and means of crime or an item intended for the commission of crime means the confiscation of property owned or legally possessed by the suspect, the accused or the convicted and used for the commission of a premeditated crime or aimed at the commission of such crime for the benefit of the state without any compensation. The confiscation of an object or/and means of crime or an item intended for the commission of crime is carried out by court in case of the commission of any of the deliberate crimes stipulated by this Code and when such object or/and means of crime or an item intended for the commission of crime are present and interests of the state and public necessity or the protection of certain individuals’ rights and freedoms or/and the prevention of the commission of further crime so require”.

The third paragraph defines the circumstances and the procedure of the confiscation of property obtained through criminal conduct.

During the consideration on merits, the claimants’ representative decreased the claims, namely pointed out that the violation of the claimants’ rights was caused by the wording laid down in Article 52.2 of the Criminal Code of Georgia “... or in the legal possession ...”.

3) In the claimants’ view, they were prejudiced directly by the contested rule; in particular, they handed over goods of different use, the cost of which amounted to 537947 GEL to the shipping company Ltd Nugo-Tourism in Turkey. The mentioned company while having received the relevant payment undertook the obligation to import the goods in Georgia. As the case materials make it clear, while crossing the border a driver committed a crime envisaged by Article 214.2 of the Criminal Code of Georgia. Consequently, based on Article 52.2 of the Criminal Code of Georgia, with the judgment of the Khelvachauri District Court dated April 20, 2006, the object of the crime being in the legal possession of the driver was confiscated – the various goods with the value of 537947 Georgian Lari in the ownership of the claimants – without any compensation for the benefit of the state, the impugned rule is in contradiction with Article 21 of the Constitution of Georgia, under which the confiscation of property is allowed only in case of pressing social need prescribed by law and with relevant compensation. The claimants contest that the legislature must determine the essence of pressing social need and its determination is not within the functions of the judiciary and the executive. Moreover, not only cases of property confiscation but also types and amounts of compensation should be established by law in order to meet the requirements of Article 21.3 of the Constitution.

In their opinion, the contested rule does not meet these conditions. Based on the disputed rule, their property was confiscated for the benefit of the state without providing them with any compensation as a consequence of the criminal

conduct of the legal possessor when no pressing social need, no interests of the protection of others' rights and freedoms and no purpose of preventing the commission of further crime were present.

The claimants also claim that the contested rule is incompatible with Article 21 of the Constitution due to the fact that the confiscated property was in the ownership of an innocent person thereby violating a principle of the individualization of a sentence.

5) According to the respondent's representatives, the claim should not be upheld due to being ill-founded.

They pointed out that the disputed rule allowed interventions of the state in the right to property, although, it must be assessed in connection with Article 21.2 and not Article 21.3 for the reason that by its essence, the impugned rule appears to be a form of control over property.

As the respondent explains, the challenged rule is designed to ensure economic and legal stability of society, diminishing crime, sentencing criminals, and preventing crime. To accomplish these goals, it is necessary to confiscate an object, means of crime or an item intended for the commission of crime regardless of whether it is in the ownership of a criminal or third persons. Moreover, the respondent finds that the impugned rule does not allow disproportionate interventions in the right of the property owner as the owner is entitled to rectify his/her right by bringing civil action against a criminal as well as lodging a civil claim during criminal proceedings thereby involving in these proceedings as a party.

The respondent's representatives made references to case law of the European Court of Human Rights in which the Court did not find facts of the confiscation of property of the innocent owner to be violations of Article 1 of the First Optional Protocol of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms. They also referred to those international acts which obligate states parties to these acts to undertake the similar measure. They presented some examples from legislative experience of other countries.

6) Professor Otar Gamkrelidze, Doctor of Legal Science, assigned to the case as a specialist, paid attention to the necessity of distinguishing material rules from procedural ones in criminal law. In his opinion, "the procedural confiscation" and the confiscation of property as an additional sentence are confounded.

The specialist finds it unjustified to assert that the confiscation of an object, means of crime or an item intended for the commission of crime is necessary in the interests of the state or society or the protection of others' rights and freedoms or/and the prevention of further crime. He maintains that if an item was intended for the commission of crime or used for the commission of crime then the confiscation should be carried out without any compensation. However, he holds that only property of a criminal may be confiscated.

According to the specialist, it is not acceptable to confiscate another person's property even being in the legal possession of a criminal and it contradicts Article 21 of the Constitution of Georgia that acknowledges the confiscation of property only in the case if a property owner is given relevant compensation.

7) Levan Izoria, Professor at University of Social Sciences, assigned to the case as a specialist, highlighted the interpretation of Article 21.2 and Article 21.3 of the Constitution of Georgia.

As he observes, when restricting the right to property the object of ownership remains in the possession of the owner while as a result of the confiscation the owner is deprived of the right to possess the object of ownership. Additionally, Article 21.3 of the Constitution of Georgia is confined to the concept of expropriation.

As the specialist states, the legislature establishes the certain case of pressing social need within the framework of both Article 21.2 and Article 21.3. In his point of view, it would be unreasonable to identify a separate criterion under which the legislature would be able to differentiate the meaning of Article 21.2 from the meaning of Article 21.3 of the Constitution of Georgia since the necessity to further define the substance of property or to confiscate property may emerge only in a certain law, in a process of regulating a concrete case in accordance with social need.

In Levan Izoria's opinion, the legislature enjoys more discretion within the framework of Article 21.2 of the Constitution of Georgia than in the event of confiscating property. The key of this argument lies in the fact that the legislature equally takes into consideration both private and public interests having much more extensive legitimacy for that. As to the notion of "pressing social need" set forth in Article 21.3 of the Constitution of Georgia, it tends to pose stricter limits for the legislature when interfering in property taking into consideration interests of the protection of an owner.

The specialist believes that the institution of confiscating property provided for by Article 21.3 of the Constitution of Georgia, the confiscation and the institution of confiscating property applied in a form of a sentence should be distinguished.

The specialist finds that Article 21.3 of the Constitution of Georgia guarantees only property being in lawful ownership. As for the means of committing a crime, the Constitution does not secure such property.

Professor Izoria stated that the confiscation of property applied as a sentence serves to be an autonomous criminal legal institution which implies the confiscation of property obtained through criminal conduct and means of the commission of crime without any compensation thereby being in conformity with principles of the democratic, law-abiding state. The concrete meaning of such a sentence may indeed be unconstitutional. Stemming from that, he submits that the constitutional nature of the disputed rule does not generally allow any doubts for the reason that it is designed for the purpose of confiscating an item intended for the commission of crime for the benefit of the state. From the perspective of its constitutionality, extents of practicing the confiscation of property may be argued. The specialist believes that a judge considering a certain case and, in general, judicial discretion plays an important role in adjudicating the question in due course.

8) Zurab Dzierishvili, Professor at Ivane Javakhishvili Tbilisi State University mainly discussed the legal remedies in civil law which may be enjoyed by an owner in order to protect the right to property. He observed that the owner is not empowered to require property or compensation of harm from

the state, however, it is impossible based on the rules regulating unwarranted wealth. To the point, he noted that unwarranted wealth implies obtaining or economizing property at another's expense without any legal ground. A legal ground serves to be not only a private legal act (a treaty or a normative act) but also legal norms laid down in other fields of law. Accordingly, in his view, while the challenged rule with the current edition exists, the injured innocent owner has the right to require his/her property not from the state but from the criminal.

The specialist stresses, that the fact of confiscating property as an object of crime by the state does not invalidate the contract-based right of the owner to require his/her property. From his standpoint, this is the case when the harm must be compensated by the person who failed to fulfill the contractual obligations. Further, another point is to what extent it will be achievable to satisfy the claim in fact.

9) Davit Gablishvili and Irodion Khositashvili, officers of the Revenue Service of the Ministry of Finances of Georgia, summoned as witnesses, focused on the credible link between the owner and the crime at the time of violating customs rules by the shipper and the owner's possibilities to argue on the confiscation of property. They noted that, in accordance with the current customs legislation, a person presenting relevant documents to customs is responsible for the correctness of presented data, the authenticity of submitted documents and the correspondence of goods with a customs declaration. This person is entitled to estimate the value of goods and reflect it in a relevant document without the authorization by an owner. The owner of goods may not be aware of providing incorrect information by this person. Although, the owner has the right to present correct information to customs agencies later, these agencies are not required to ascertain the identity of the owner of goods and to inform him/her about the improper fulfillment of obligations by the person presenting relevant documents. Accordingly, a notice sent by customs agency concerning the customs wrongfulness may be challenged by the person who is effected by the notice or his/her representative and not any concerned individual.

II

1. Each state, at different stages of its development, has different priorities. Despite this, the enduring priority of the democratic, law-abiding and social state is the protection of human rights and freedoms, the creation of appropriate conditions for the normal, perfect development of society and each member of it, the development of dynamic economic relations based on principles of market economy, the ensuring a competitive environment in any sphere. From this standpoint, the dynamics of the progress of the state, together with many other factors, is directly dependent on the criminal situation in the state. Only a peaceful and secure country is attractive for any other state to establish international cooperation, confident partnership and stable relations in a certain field. Therefore, the fight against crime is a long-lasting and real problem for most states.

2. Many states preferred to introduce the confiscation of property in a form of a type of responsibility as one of the effective methods of the fight against crime. Although, the limits of its extension, the scope of its application and the approach towards the regulation of this institution by criminal,

administrative, civil or customs rules are varied in different states, it is not argued that this type of responsibility is deemed to be the institution recognized by constitutions of democratic states and to be in conformity with democratic principles.

In spite of the fact that the confiscation of property in the form of a type of responsibility is not in conflict with the Constitution itself but it does not imply that the state is released from the obligation to strictly determine its concrete content within the framework of the Constitution. In addition, the state is obligated not only to ensure the consistency of this institution with constitutional rules regulating the right to property but also to take into consideration and meet the requirements of all those constitutional rights or main constitutional principles in the regulation of which this institution may fall while legalizing the confiscation of property.

3. Before starting discussion about the constitutionality of the impugned provision of Article 52.2 of the current Criminal Code, it is essential to differentiate it from the confiscation of property as an additional sentence prescribed by relevant provisions of the Criminal Code of Georgia dated January 1, 1997. Such confiscation was declared unconstitutional by the №1/51 judgment of the Constitutional Court of Georgia dated July 21, 1997.

Despite the fact that the impugned rule also deals with the confiscation of property as an additional sentence, there is an important distinction between their contents and limits:

- a) Pursuant to the invalidated rule, property (or its part not having any link to a crime) in the private ownership of the defendant was confiscated. According to the disputed provision, an object, means of crime or an item intended for the commission of crime is subjected to the confiscation. Thus, the impugned provision deals with property somehow linked to a crime.
- b) In accordance with the unconstitutional rule, property in the private ownership of the defendant was confiscated, and pursuant to the argued rule, an object or/and means of crime or an item intended for the commission of crime not only in the private ownership, but also in the lawful possession of the suspect, the defendant and the convicted were confiscated.
- c) The Criminal Code of Georgia of 1997 provided for the confiscation of property as an additional sentence for several crimes and according to the disputed provision, such additional sentence may be rendered for all intentional crimes.
- d) In spite of the fact that in both cases the court decides about the confiscation of property, there is a difference between the conditions of the application of this sentence.

In line with the argued rule, an additional sentence may be passed only in presence of the following preconditions: a) when there exists an object or/and means of crime or an item intended for the commission of crime and b) their confiscation is needed arising from state and public necessities or interests of the protection of others' rights and freedoms or/and the prevention of further crime. The Criminal Code of Georgia of 1997 did not provide for these stipulations.

As it has already been noted, the confiscation of property as an additional sentence does not contravene the constitution itself, its certain content and

extents may be unconstitutional. The contested and invalid rules are distinguished within this context. Therefore, the Constitutional Court of Georgia must judge on the constitutionality of the new content and extents of this type of sentence.

4. The claimants require the impugned rule to be assessed with respect to Article 21 (all three paragraphs) of the Constitution of Georgia.

Pursuant to Article 26.3 of the Organic Law of Georgia on the Constitutional Court of Georgia, “while examining a normative act, the Constitutional Court regards not only the wording of a disputed rule but also the real idea reflected in it, the practice of its application and the essence of a relevant constitutional norm”. Based on the principle of proportionality, it is possible to assess the constitutionality of a norm while accurately considering all mentioned questions. In order to review the constitutionality of the argued rule, it is required to interpret the content and scope of Article 21 of the Constitution of Georgia as well as the wording, the real idea and the purpose of the disputed rule.

5. Human dignity and personal freedom are expressed in fundamental, natural rights. These rights are of unique character due to being indispensable and not derived ones. A human being holds such rights since the birth and this fact obligates the state to adequately ensure the full realization of the personal freedom of each individual. At the same time, this circumstance requires more caution and proportionality of state actions while establishing limits of the possible interference with and the regulation of a certain right.

The right to property is the natural right without of which the existence of a democratic society is impossible. The right to property serves to be not only an elementary basis for the existence of an individual but it also ensures his/her freedom, the adequate realization of his/her skills and opportunities and helps an individual lead life on his/her own responsibility. All this logically determines private initiatives of an individual in the economic field thereby promoting the development of economic relations, free entrepreneurship and market economy, also normal, stable civil circulation.

At the same time, private property, as an institution, seems to be the core of market economy. Accordingly, it serves to be one of the important prerequisites not only of the economic competition among owners but also of the democratic state and public order.

On the basis of the aforementioned, protected, guaranteed private interests ensures satisfaction of public interests. Naturally, the more solid legal guarantees of the right to property are, the more liberal private legal relations are there. Therefore, public interests become more real to be achieved. Apart from it, meeting concrete private interests is greatly dependent on protected public interests.

One of the most significant prerequisites of the stability of the modern state appears to be the precise and fair determination of priorities among private and public interests and the creation of a reasonably balanced system of relations between the state and the individual. It, first of all, is reflected in the adequate legislative regulation of the content and extents of a certain right.

6. The legal guarantee of the right to property as well as other fundamental rights is mainly regarded to be the constitution, in particular,

-
- a) its major principles which determine trends of the development of the state and the very essence of the possible relationship between the state and the individual. These principles are as follows: the democratic public order, the economic freedom, the social and rule of law state. The norm determining the essence of the relationship between the state and the individual is also set out in Article 7 of the Constitution under which “the state acknowledges and protects universally recognized human rights and freedoms as eternal and supreme human values. While exercising the authority, the people and the state shall be bound by these rights and freedoms as directly acting law”.
- b) the certain constitutional guarantee of the right to property is laid down in Article 21 of the Constitution.

7. One can understand the notion and the essence of property guaranteed by the Constitution while reading the Constitution itself. One can see here the permissible extents of determining the correlation of private and public interests as well. The Legislature is authorized and even obliged to act in this field within the framework of Article 21 in order to avoid correcting or infringing the real idea of this right.

According to Article 21.1 of the Constitution of Georgia, “property...is recognized and guaranteed...”

This norm appears to be the guarantee of the institution of private property and of the fundamental human right simultaneously. Ensuring the inviolability of the institution of private property, this rule obligates the legislature to create such a system of norms that will exclude any doubts on the existence of this institution.

The guarantee of the right to property, first of all, implies the right of owners to protect themselves against unjustified interference by the state, namely, to apply to court to protect their rights. Furthermore, guaranteeing property does not only cover the right to protect oneself against the state, it, concurrently, obligates the state to protect this right, first of all, by incorporating the regulation of property in legislation in conformity with the constitutional stipulations.

8. The right to property is not an absolute right. Article 21 is designed in such a manner to ignore an order in which private interests absolutely prevail over public interests.

Legal systems of democratic countries seek to consider property and an owner not separately but within the context of a determined legal order. Even those legal orders known in history for instituting the freedom and inviolability of property do not acknowledge the absolute character of property. The same may be said about the Roman law.

Property, in parallel of meeting private interests of an owner, bears a social function in the social state. Law cannot be reluctant towards the social function of property as the task, position, role and significance of property can be identified through this function. Therefore, the social and rule of law state equally requires the freedom of private property to be secured and the necessity of its restriction for public purposes.

Article 21 of the Constitution of Georgia stipulates the possibility of interfering with property for public purposes, in particular, the restriction of the right to property and the confiscation of property.

9. The Constitution managed to balance private and public interests in such a manner that in the case of a conflict of interests a public interest prevails and an owner must tolerate the interference with his/her property. It should be emphasized that the Constitution did not allow the legislature to settle such a conflict and provided the relevant settlement in Article 21.2 and Article 21.3., under which, the interference with property by the state in a form of the restriction or confiscation of property is permitted only in appearance of necessary public need.

If we admit that it is possible to interfere with the right to property to carry out a state policy in this or that sphere and such interference does not correspond to extents of the interference with the right to property in appearance of necessary public need, then the temptation of abusing the state power will logically be increased and it will become possible to broaden extents of need for restricting the right to property resulting in the unjustified interference with the right to property, the infringement of the right. In line with the Constitution, any interference with the right to property is acceptable only within the framework of Article 21.2 and Article 21.3. This is the obligation of the state to ensure that its policy in a certain sphere be subjected to necessary public need provided for in Article 21.2 and Article 21.3. At the same time, it is the obligation of each owner to tolerate such state interventions with his/her property – this is the constitutionally recognized obligation that accompanies the constitutionally guaranteed right to property.

10. Although, the restriction of the right set forth in Article 21.2 of the Constitution of Georgia and the confiscation of property permitted by Article 21.3 constitute the interference with the guarantee of property laid down in Article 21.1, they are principally distinguished by their contents. The most important discrepancy between these two types of the interference is that there exist diverse requirements for the justification of constitutionality.

11. According to Article 21.2 of the Constitution of Georgia, “the restriction of the rights referred to in the first paragraph shall be permissible for the purpose of the pressing social need in the cases determined by law and in accordance with a procedure established by law”.

Consequently, the legal ground for justifying the restriction of the right to property is a) the formulation of cases of pressing social need by law; b) the formulation of the procedure of the restriction by law.

With this clause the legislature is vested with the power to determine the content of the right to property on the condition that the legislative determination will be adequate to the constitutional requirement. This is the case when a material criterion of the restriction emerges and obligates the legislature to ensure the reasonable balance between private and public interests. While fulfilling the obligation owed by virtue of Article 21.2 of the Constitution the legislature faces the situation when it is due to equally take into consideration the guarantee of the right determined by the Constitution and the requirement for an order and to balance interests. It is not acceptable to neglect the social function of property and, at the same time, it is impossible to justify the superfluous, disproportionate restriction of an owner.

While defining the content and extents of property the legislature must be oriented on pressing social need that tends to be not only the ground of instituting limitations towards an owner but also the margin of these limitations.

It is not accepted to introduce stricter limitations than are required by certain public need. The Legislature must balance both requirements through the proportionality principle. Unilateral privileges are not in conformity with the constitutional perception of private property that envisages its social function. At the same time, in order to justify the constitutionality of the instituted restrictions it is important to weigh to what extent they are needed in a certain sphere and to what extent they are adequate measures. Hence, the interference with property of an individual should be in reasonable correspondence with the expected benefit of society.

12. In order to assess the constitutionality of the interference with the right to property it is essential to analyze the following issues: what is “the pressing social need” provided for in Article 21 of the Constitution of Georgia, who is authorized to determine, in each case, what should be regarded to be such need and what are those criteria by which he/she should be guided in such a case.

There is no definition of pressing social need. This is an abstract legal term which acquires a certain essence at different times and in different historical periods and tends to be subjected to changes in accordance with diverse and dynamic social, economical or political factors.

Pursuant to the Constitution of Georgia, only the legislature is vested with the power to determine the certain formulation of necessary public need. It is up to the legislature to establish what measures must be taken in the interests of society. The legislature provides appropriate stipulations on the basis of economic, socio-political views and goals.

The legislature is not required to indicate in a norm “the pressing social need” in the interests of which a measure is taken. “pressing social need” may be identified as a result of analyzing and interpreting a rule. A person applying this rule does not himself/herself constitute the existence of “pressing social need” but finds that in a certain case “pressing social need” is inferred (№2/1-370, 382, 390, 402, 405 judgment of the Constitutional Court of Georgia dated May 18, 2007). At the same time, legislative determination of a circumstance as “necessary public need” must be precise in order to avoid the likelihood of incorrect interpretation and arbitrariness by courts bringing in the violation of that right.

However, the legislature does not enjoy the absolute discretion while determining a certain essence of this notion. Otherwise, it would be possible to regard any situation as pressing social need thereby justifying any interference with the right to property. Consequently, mentioning any circumstance as necessary public need in a legal rule is not sufficient to justify the restriction of property and claim its constitutionality. “The Constitutional Court establishes whether the legislative discretion with respect to “necessary public need” is appropriate and in conformity with the Constitution” (№2/1-370, 382, 390, 402, 405 judgment of the Constitutional Court of Georgia dated May 18, 2007).

The scope of legislative authority in determination of pressing social need in case of limitation of the right to property is different than in the case of confiscation of property.

When allowing the restriction of the right to property the discretion of the legislature to determine pressing social need is much wider. In this case, the legislature, first of all, takes into account the function of property. The more society, its normal functioning and development are dependent on others' property the more the legislature has the power to restrict the right to property.

Additionally, the essence of an object of the right to property and its probable social role should be necessarily taken into consideration. It greatly determines the issue of regarding a circumstance as "pressing social need".

Article 2.2 of the Georgian Law on the Procedure of the Confiscation of Property in the Interests of Pressing Social Need and Article 2 of the Georgian Organic Law on the Procedure of the Confiscation of Property in a State of Emergency in the Interests of Social Need provide an exhaustive enumeration of cases of pressing social need when the confiscation of property is allowed.

13. According to Article 21.3 of the Constitution of Georgia, the confiscation of property is allowed: a) in circumstances directly prescribed by law in the interests of necessary public need, when it is authorized by a court decision and respective compensation is ensured; b) in a state of emergency provided for in the organic law in the interests of necessary public need when respective compensation is ensured.

It is noteworthy mentioning that the confiscation of property does not always coincide with the meaning of the confiscation encompassed in Article 21.3 of the Constitution of Georgia. One must take into consideration the purpose, content and form of the interference with the right. In some cases, the confiscation of property may be a result of the restriction of the right. It would be incorrect to consider such cases as unconstitutional with respect to Article 21.3 only on the ground that the confiscation is carried out without compensation. From this standpoint, the emphasis should be made on major, distinctive aspects of Article 21.2 and Article 21.3:

- a) The confiscation stipulated by Article 21.3 covers cases of the expropriation. "As the analysis of jurisprudence of the European Court of Human Rights, constitutional courts of various countries and the Constitutional Court of Georgia ... demonstrates, the institution of the confiscation of property provided for in Article 21.3 has apparently expressed formal attributes. This conception does not cover any case of losing property by an individual against his/her will. The confiscation of property implies, that the expropriation and its conditions and procedures are laid down in the Law on the Procedure of the Confiscation of Property in the Interests of Pressing Social Need" (№2/1-370, 382, 390, 402, 405 judgment of the Constitutional Court of Georgia dated May 18, 2007).

The confiscation shall be considered as the expropriation, if its form and essence are in accordance with requirements of the Georgian Law on the Procedure of the Confiscation of Property in the Interests of Necessary Public Need.

In addition, Article 21.3 also covers other cases of the confiscation stipulated by the Georgian Law on the Procedure of the Confiscation of Property in a State of Emergency in the Interests of Pressing Social Need which are different from cases of the expropriation by their contents, forms and procedures.

-
- b) It is of considerable importance that cases of pressing social need in presence of which the confiscation of property is justified in line with Article 21.3 are found to be exhaustively enumerated in the above mentioned laws. No other case may be considered as pressing social need allowing the confiscation of property within the meaning of Article 21.3.
- c) While confiscating property in accordance with Article 21.3, the legislature, in the case of existence of pressing social need, acts individually and purposefully i.e. public interests are accomplished at the expense of confiscating property of an individual (individuals). Moreover, this measure is of single use. When establishing general scope of the use of property and obligations of owners in presence of pressing social need within the framework of Article 21.2, the restriction of property with such conditions concern individuals until a certain purpose considered to be pressing social need will be accomplished.
- d) Article 21.3 does not allow the right to require the return of property confiscated in conformity with legal requirements when relevant compensation is provided since an owner loses not only property but also the right to this property. While restricting the right to property resulting in the confiscation of property within the framework of Article 21.2, an owner does not always lose the right to certain property, he/she may have the right to require property or appropriate compensation.
- e) Appropriate compensation serves to be a necessary prerequisite of the confiscation set forth in Article 21.3. Article 21.2 does not provide any direct implication to obligatory compensation for restricting property. Such possibility may be afforded in some exceptions when, in spite of justifying the restriction of an owner in presence of public need, such restriction exceeds established limits of the interference with the right to property. In such cases the state is obligated to provide payments for the purpose of balancing the restriction thereby ensuring the proportionate interdependence between private and public interests.

Consequently, when restricting the right to property the legislature is obligated to determine in detail all necessary conditions, among them compensation, in order to strike the reasonable balance between private and public interests. In some instances, compensation may ensure the successful balance of private and public interests in order for the legislature to avoid making a choice between the public need and the owner's interests.

14. As a result of analyzing the content and scope of Article 21 of the Constitution of Georgia, first of all, it is necessary to figure out whether an object, means of crime, or an item intended for the commission of crime being in the lawful possession of the suspect, the defendant or the convicted serves to be the property protected by Article 21, i.e. whether such property enjoys the constitutional protection.

Article 21 protects only lawful property. Unlawful property may not fall within the ambit of Article 21 as the existence of the right to property itself is doubted. In its judgment №2/5/309, 310, 311 dated July 13, 2005, the Constitutional Court of Georgia noted that the provisions of Article 21 of the Constitution of Georgia “deal with legally purchased property the ownership of

which is not argued and will not cover dealings related to the confiscation of unlawful and unwarranted property as in such cases the right to property itself tends to be a subject-matter of a dispute and its existence is in doubt”.

The fact of the lawful purchase of property determines the lawfulness of the right to property. This is the circumstance that has considerable importance for the existence of the right to lawful property. The fact, that a person uses a lawfully obtained item as an object or means of crime does not invalidate the fact of its lawful purchase. Accordingly, this fact cannot make the right to property unlawful; property is lawful and falls within the ambit of Article 21 if its acquisition was carried out in observance of legal requirements. Within this context, an object, means of crime and an item intended for the commission of crime are distinguished from property obtained through criminal conduct. The latter does not fall within the ambit of Article 21.

According to the view presented by the respondent at the hearing, in case of violation of customs rules, an object, means of crime or an item intended for the commission of crime, which are in the lawful possession of the suspect, the defendant or the convicted, do not fall within the framework of Article 21 of the Constitution of Georgia.

Naturally, property must be subjected to customs clearance in accordance with rules established by law in order to be engaged in the lawful civil circulation, in other words, its import must be carried out in observance of customs rules, otherwise its possession will be regarded as unlawful. Although, this fact does not affect the right to property itself since, as we have already mentioned, the fact of the lawful purchase of property determines the lawfulness of the right to property.

It is noteworthy that when considering infringements of the right guaranteed by Article 1 of the First Optional Protocol of the European Convention for the Protection of Human rights and Fundamental Freedoms, the European Court of Human Rights examines at the first stage, whether a claimant is entitled to hold the right to property or possession falling within the scope of the given Article. The European Court considered a number of cases concerning the confiscation of an object and means of crime. Regardless of the fact whether a case was decided to an claimant’s satisfaction or not, the Court discussed the proportionality of the confiscation of such property thereby holding that this issue falls within the protection provided for in Article 1 of the First Optional Protocol (*C.M. v France*, application dated June 26, 2001; case “*Air Canada v the United Kingdom*”, judgment dated May 5, 1995; case “*Agos v the United Kingdom*”, judgment dated October 24, 1986.).

Judging from the afore mentioned, an object, means of crime and an item intended for the commission of crime being in the lawful possession of the suspect, the defendant, the convicted are deemed to be property protected by Article 21 of the Constitution of Georgia, but it does not exclude the possibility to establish certain limits for the use of such property i.e. to establish restraints by the state that is subject to the assessment vis-à-vis Article 21 of the Constitution.

15. It is necessary to ascertain the relation of the disputed rule to the respective provision of Article 21 of the Constitution of Georgia in order to assess its constitutionality.

The confiscation of property in the form of an additional sentence is absolutely different from those cases of the confiscation that are dealt with Article 21.3. Though, the need for confiscating property is envisaged by law, a decision is made by court i.e. there is a similarity with Article 21.3 by formal-legal elements but it is not conditioned by those criteria laid down in paragraph 13 of the motivation part of the present judgment. The existence of such criteria is necessary to review a concrete case of the confiscation of property with respect to Article 21.3.

The disputed rule determines the content of the right to property and establishes its scope to achieve a certain public purpose. Consequently, the impugned provision of Article 52.2 of the Criminal Code of Georgia is subject to the review with respect to Article 21.2 of the Constitution of Georgia.

16. The constitutionality of the contested rule must be assessed by formal-legal and material criteria. In this case formal requirements are met, namely, the confiscation of an object, means of crime and an item intended for the commission of crime being in the lawful possession of the suspect, the defendant and the convicted, the aim of the confiscation, the public interest and the procedure of the confiscation are prescribed by law (impugned rule). Therefore, the impugned rule is consistent with Article 21.2.

From the material standpoint, first of all, it must be ascertained what is the legitimate purpose of the restriction stipulated by the argued rule, to what extent it is possible to consider such restriction to be pressing social need within the context of Article 21.2 of the Constitution of Georgia. One should also consider if there is the reasonable proportionality between this purpose and the imposed restriction in order to assess the constitutionality of the rule.

17. The legitimate aim of introducing the contested rule and, accordingly, restricting the right to property is read in the rule itself. In particular, this is the state and public necessity, the protection of certain individuals' rights, freedoms and the prevention of further crime.

Generally, the main purpose is to fight against crime thereby, ensuring the prevention of further crime and the protection of others' rights and freedoms.

Naturally, the prevention of further crime and the protection of others' rights serve to be the general aim of the fight against all premeditated crimes. As regards to the state or public necessity, this is a general term and except for the fact that it comprises the mentioned two purposes, at the same time, it has the certain content with respect to individual crimes. Its content is varied when dealing with crimes against human being, property, monetary system, state, also narcotic crimes and other ones. For instance, while violating customs rules the state and public necessity comprises a number of circumstances and values to be protected. Namely, it's natural that the protection of others' rights and freedoms and the prevention of further crime are essential but, the economic and financial stability of the country, the normal civil circulation, the effectiveness of a tax system, the dynamic development of market economy may also be regarded as the state and public necessity. Therefore, all states take interest to encumber smuggling through the most effective ways and take very stringent measures in this direction.

18. It is worth mentioning that the adoption of the impugned rule was conditioned by international obligations as well. In particular, several grave

crimes of international concern inspired member states of the Council of Europe as well as other states to agree on the adoption of additional measures to effectively fight against such crimes. One of such measures was considered to be the confiscation of property used for the commission of crime or obtained as a result of crime. From this point of view, the Strasbourg Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime dated November 8, 1990, is very important. The purpose of introducing such type of responsibility is read in the preamble itself: the need for carrying out general criminal policy aimed at protecting society; the fight against serious crimes of international concern that requires the use of modern and effective methods on international plane. Having taken it into consideration, states agreed that “each party shall take such legislative and other necessary measures allowing them to confiscate means and proceeds or property the value of which is equal to the proceeds” (Article 2.1 of the Convention). As the Convention explains, the confiscation is deemed to be “a sentence or a measure rendered by court as a consequence of proceedings related to crime or crimes resulting the ultimate confiscation of property” (Article 1.d).

Georgia acceded to this Convention on February 17, 2004 (№3345-rs decree of the Parliament of Georgia).

Ensuring the harmonisation of national legislation with afore mentioned provisions of the Convention appears to be one of the reasons for adopting the impugned norm. This is indicated by the explanatory note of the relevant draft law “on Introducing Amendments to the Criminal Code of Georgia”.

By their essence and meaning the mentioned purposes correspond to the idea of necessary public need set forth in Article 21.2 of the Constitution of Georgia. Accordingly, the Constitution affords the possibility to restrict the right to property for these purposes.

19. On the one hand, the public interest – pressing social need for fighting against crime allows the legislature to circumscribe the content of the right to property in line with Article 21.2 of the Constitution of Georgia but, on the other hand, the public interest may be weighed by the private interest. The private interest in the given case serves to be the right to property of the person whose property was used as an object, means of crime or an item intended for the commission of crime without his/her will.

By the contested rule the legislature established the certain form of the interference with the private interest in order to accomplish the stated public interest.

The question whether the legislature could strike the reasonable balance between private and public interests in the manner required by Article 21.2 of the Constitution of Georgia when interfering with the right to property, as well as the constitutionality of the norm must be ascertained on the basis of the proportionality principle.

“The proportionality principle ... ensures the balanced, proportionate interaction between the freedom and its restriction and bans the restriction of human rights that exceeds limits necessary in a democratic society.

The proportionality principle appears to be a constitutional criterion for the assessment of the reasonable character of the restriction of human rights.

This is the reason why it is essential for constitutional review” (№1/3/393, 397 judgment of the Constitutional Court of Georgia dated December 15, 2006).

It is logical that the interaction between private and public interests is expected to be fair in the state under the rule of law. The more the state interferes with the individual freedom, the more requirements for justifying such interference are higher.

20. It is necessary to analyze acceptability and necessity of the restriction, proportionality between private and public interests, in order to assess the constitutionality of the rule through the proportionality principle.

To decide an issue of acceptability, it is very important to determine whether the measure provided for in the contested rule is an additional sentence for the owner. The disputed norm itself provides the answer. Pursuant to Article 52.2 of the Criminal Code of Georgia, persons who can be rendered an additional sentence are as follows: the suspect, the defendant and the convicted.

The impugned rule, in particular, the term “lawful possession” excludes the guilt of the owner, his/her intention that his/her item be used for the purpose of committing a crime. In the case of emerging such intention, the owner would be an accomplice and, accordingly, would be granted a status of the suspect, the defendant or the convicted and the object, the means of crime and the item intended for the commission of crime in his/her ownership would be confiscated.

Taking into account general requirements of current criminal legislation, the impugned rule lays down that, when rendering a sentence, it is essential to ascertain who has the intention and who uses items for such purpose. According to the disputed rule, such intention originates from the suspect, the defendant and the convicted. Consequently, an additional sentence in the form of the confiscation of property can be imposed upon them.

The contested rule, in the given case, differentiated the owner and the object of property. It did not impose any criminal responsibility and sentence prescribed by Article 52.2 of the Criminal Code of Georgia upon the owner due to the fact that he/she had not committed the crime. Although, it is not argued that a material result of the additional sentence affects the owner as well (innocent owner).

Pursuant to the impugned rule, the confiscation of property being in the lawful possession of the suspect, the defendant and the convicted is necessitated by the certain public need stipulated by the disputed rule itself, since the object, the means of crime or the item intended for the commission of crime poses a threat to state and public interests, regardless of the fact to whom belongs this property – the suspect, the defendant, the convicted or third parties.

21. Standards established by the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms dated November 4, 1950 and the European Court of Human Rights are interesting with regard to the mentioned issue.

Article 1 of the First Optional Protocol of the mentioned Convention recognizing the right of all individuals and legal entities to the unimpeded use of property, at the same time, provides for the possibility to introduce control over property, namely, “...previous provisions do not prejudice the right of the state to apply those laws which it regards as necessary to control the use of property in accordance with common interests or to ensure the payment of taxes, tariffs or fines”.

The European Court, taking into consideration in its judgments such possibility of each state, finds that the legislature must enjoy wide discretion arising from political, economic or other problems existed in the country. The Court also shows respect to decisions of the legislature which are conditioned by a common interest and does not lack a reasonable ground (“James v the United Kingdom”, judgment of September 28, 1994).

It is important to note that the European Court of Human Rights considered similar cases (cases of the confiscation of an object and means of crime) within the framework of Article 1.2 of the First Optional Protocol (the third rule – exercising control over property). None of those cases were decided to claimants’ (owners’) satisfaction, i.e. the Court found such interference with the right to property (the confiscation of an object and means of crime an owner of which is not culpable in committing a crime) acceptable and being in compliance with Article 1 of the First Optional Protocol (*see* the judgment dated May 5, 1995 rendered in the case *Air Canada v the United Kingdom*; the judgment dated October 24, 1986 rendered in the case *Agos v the United Kingdom*).

It is worth mentioning that the confiscation of an object and means of a wrongful act is recognized by legal systems (criminal, civil, procedural, administrative or customs legislation) of countries of continental Europe as well as common law states.

Arising from the above mentioned the confiscation of such property, regardless of the innocence of an owner, is accepted and even necessary to achieve the declared goals. It facilitates to timely, speedily and effectively resolve a problem and is aimed at preventing further proceedings (committing a new crime, hindering economic stability, normal civil circulation in a country etc.) of certain crime. In the instant case public purposes are very important, therefore, the interest to achieve these goals may justify the necessity to interfere with property.

Naturally, acceptability and necessity of such interference with the right to property do not automatically imply that the interference is proportionate.

22. With regard to proportionality, it is decisive to assess proportionality between the means used and purpose. It ensures the reasonable balance between private and public interests when the protection of individuals does not cause the excessive restriction of others.

In order to judge whether the confiscation of an object, means of crime or an item intended for the commission of crime (being in the lawful possession of the suspect, the defendant and the convicted and confiscated for the benefit of the state without compensation) is proportionate to the mentioned goals, the crucial importance should be given to guarantees laid down in the contested rule ensuring an owner to be protected against the inadequate interference with his/her property.

Therefore, the impugned rule requires to be interpreted in detail.

It is important that a decision about the confiscation of property is made by court. Further, the impugned rule imposes a number of obligations upon the court, namely:

- a) First of all, it must be ascertained whether there is an object or/and means of crime or an item intended for the commission of crime. According to the

contested rule, such property may be the one used for the commission of crime or intended for the commission of crime. To justify the necessity of the confiscation, it is essential to determine that certain property was used or will be used deliberately for the commission of crime.

Thus, it concerns items that are out of the normal civil circulation – they were used for the commission of crime or are intended for the commission of crime. Naturally, this circumstance requires to be established and this task should be undertaken by the court considering a certain case.

- b) In order to apply the confiscation of property as an additional sentence the following conditions should exist: it must be in the interests of the state and public necessities or the protection of individuals' rights and freedoms or/and the prevention of further crime.

The court must examine in detail whether afore mentioned conditions really exist. As a result of analyzing concrete circumstances the court must ascertain whether there is a real threat to violate others' rights or it is inevitable to commit further crime by such property etc. The court must take into consideration the following circumstance as well: if such property is not confiscated, whether this fact will really cause that damage to the state, society or certain individuals, for the prevention of which the rule was created; in addition, the court must be very cautious to foresee whether the stated goals will be really achieved through the confiscation of property.

The court must examine the factual background of a case and substantiate its legal stand with respect to the necessity to confiscate property. It must not carry out only the formal examination that will finally allow the issue whether in a certain case the lawful interference was authorized to remain undecided. Judges adjudicating cases of confiscating property are obligated to satisfy the mentioned requirements in order to prevent the confiscation of property from becoming a purpose.

The confiscation of an object, means of crime and an item intended for the commission of crime in the form of an additional sentence is justified when it is applied as the most effective means for achieving a legitimate aim. Judge must be able to properly identify necessary public need in a certain case apart from satisfying the conditions laid down in a contested norm. Otherwise, achieving a public purpose as well as a reasonable character of the interference with the right to property may become doubtful.

23. To assess the proportionality, the following circumstance is of considerable importance: regardless of the fact whether the interference with the right to property took place in a due manner, pursuant to the disputed rule, the owner maintains the right to property. The fact that the confiscation of property being in the lawful possession is not considered as a sentence rendered towards the owner allows the latter to enjoy the right to argue through civil law procedures.

The Civil Code of Georgia provides for responsibility for both a violation of a contractual obligation and harm as a result of a wrongful act. It enables an owner to require the suspect, the defendant and the convicted to fulfill an obligation or compensate harm, in particular:

According to Article 361.2, “an obligation must be fulfilled in a due manner, with good faith, at the agreed time and place”. Non-observance of these

requirements constitutes a breach of an obligation that, pursuant to Article 394.1, produces the right to require the compensation of harm. Moreover, Article 992 obligates a person having inflicted harm upon another person by a wrongful, deliberate or neglectful act to compensate this harm.

In the given case it does not matter in what manner a person disposes of property being in his/her lawful possession: loses, presents, sells property or, as a result of the commission of a crime, property is confiscated for the benefit of the state. The key fact is that a deliberate act of an individual results in harm sustained by a creditor (owner). Obviously, it does not matter for an owner in what manner his/her property is disposed of – when such a fact takes place without his/her will and authorization, an owner suffers harm in any case.

When an owner hands property over to another person in a manner as prescribed by law, there is always a risk that other party may act without good faith. Furthermore, possibilities to return property back are not always alike. For instance, when an owner hands an item over to a tenant and the latter sells this item, according to the Civil Code of Georgia, a conflict is settled to the satisfaction of a customer having acted in good faith. However, an owner maintains the possibility to require from other party, having arbitrarily disposed of his/her property, to take adequate measures. Such circumstance is mainly conditioned by the necessity of maintaining the stability of the normal civil circulation. In such cases the inability to return property back tends to be the direct expression of the risk that is undertaken by an owner while identifying a counteragent.

Consequently, when identifying a other party for contractual relations an owner is always a risk bearer. There is also a risk that his/her property can be used for the commission of a crime. In such cases the legislature attempts to warn all owners that in the case their property becomes an object or means of crime, it will be transferred to the state without any compensation as it is necessary for public need, for the protection of others' rights, for the prevention of further crime.

Logically, such likelihood of losing property, on the one hand, has the implications for an owner to more carefully identify a reliable party to the contract, to take measures in order to prevent credible harm, for example, insuring property, stipulating in detail contractual provisions etc. However, the most important (universal) means to secure a party to a contract seems to be the right to require compensation of harm if it was impossible to prevent such harm.

In accordance with the Civil Code of Georgia, an individual obligated to compensate harm must restore the condition that would have been existed if there had not been the circumstance bringing in compensation (Article 408.1); if it is impossible or requires disproportionably huge expenses then a creditor must be paid compensation for pecuniary loss (Article 409); not only actual pecuniary loss but also expected profit must be compensated. In addition, expected profit means the one that an individual did not get but would have gained if an obligation had been duly fulfilled (Article 411); while defining the amount of loss one must take into account the creditor's interest in duly fulfilling an obligation. To ascertain the amount of loss, a time and a place of complying with a contract must be taken into consideration (Article 414).

As the analysis of the mentioned norms demonstrates, under the Civil Code of Georgia, an owner is legally empowered to claim the fulfillment of an obligation undertaken by other party or the full compensation of harm.

Accordingly, if public purposes envisaged by the contested rule are regarded as pressing social need within the meaning of Article 21.2 of the Constitution of Georgia, it is possible to justify the restriction of the right to property for such purposes. At the same time, the restriction of the right to property is not disproportionate and inadequate to a public purpose since an owner, although, loses property itself but maintains the right to property. Furthermore, the Civil Code of Georgia provides for sufficient remedies of compensating harm by a another party.

Consequently, according to the impugned rule, it is not accepted to achieve a public purpose at the expense of the disproportionate interference with the right to property.

24. It is another question to what extent it is sufficient to require the suspect, the defendant and the convicted to compensate harm applying civil law procedures in order to secure the full protection of the right to property.

Generally, the full enjoyment of the right to property as well as all other rights and their effective protection are firmly connected to the right to a fair trial. Naturally, this circumstance obligates the legislature to provide an owner with all necessary possibilities and adequate procedures in order to protect the right to property.

Such an obligation of the legislature arises from the Strasbourg Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime dated November 8, 1990. The legislature finds that the correspondence of the impugned rule with this Convention serves to be the sufficient motivation to justify its adoption. In particular, the Convention recognizes the obligation of signatory states to adopt legislative and other necessary measures to ensure that concerned parties whose rights were affected by state measures have the possibility to apply effective legal remedies in order to protect their rights (Article 5). Therefore, the Convention imposes the obligation upon states not only to approve legislation ensuring the confiscation of an object, means of crime but also to provide third parties (among them owners) with effective legal remedies to protect their infringed rights.

As the state deems the confiscation of an object, means of crime, an item intended for the commission of crime (being in the lawful possession of the suspect, the defendant and the convicted) to be necessary for certain public need, apart from a private legal relation between the owner and the person having committed a wrongful act, a public legal relation between the state and the owner emerges. Although, the confiscation of property is carried out as a result of a criminal act committed by a legal possessor i.e. an owner suffers harm by an intentional act committed by a legal possessor, a decision about the confiscation of such property is made by the state (court) for the reason of the emergence of pressing social need.

In view of that, in spite of the fact that, arising from the content of the contested rule, an owner has the possibility to rectify the right through civil law procedures, he/she must be able to examine whether a decision made by a

relevant person concerning the confiscation of his/her property is founded and in conformity with requirements of law and the Constitution.

From this standpoint, the European Court pays the exceptional attention to the existence of necessary procedures. In all cases of confiscating an object or means of a wrongful act being in the lawful possession of a person having committed a wrongful act the European Court rendered judgments not to the satisfaction of claimants. The Court was guided by the fact that an owner was invested, by domestic law, with the power to appeal a decision about the confiscation of property and that national legislation stipulated adequate procedures for rectifying the right (*see the decision dated June 26, 2001 on C.M. v France; also, Air Canada v the United Kingdom; Agos v the United Kingdom*). It is of key importance because: a) an owner will be able to argue whether a judge (or other body making decisions regarding the confiscation of property) properly assessed the existence of public need for interfering with the right to property; b) it will facilitate to ascertain any link of an owner to a wrongful act. The last issue is of essential importance for an owner and for satisfying a public interest.

According to legislative practices of many countries, it is not vital to establish only deliberate guilt while examining the link of an owner to a crime. The existence of any guilt of an owner is not necessary to justify the confiscation of property. The European Court and majority of states (USA, Germany and others) take into account the negligence and good faith of an owner. According to legal systems of a number of countries, owners whose property (being in the possession of a person having committed a wrongful act) as an object or means of crime was confiscated enjoy the certain procedural status providing the possibility to ascertain and examine their guilt and good faith. In the case when an owner is not guilty and acts with good faith he/she has the right to require the return of property except for cases when there is necessary public need, public interest to confiscate this property. In addition, some states provide for the possibility of the compensation. If a person is guilty or acts negligently, without good faith, his/her property will be confiscated without any compensation.

Subsequently, adequate and detailed procedures are necessary to be envisaged for the full and effective protection of the right to property in order for an owner to be able to challenge the legality of confiscation of property. It is worth mentioning that the invited specialists and witnesses (Gamkrelidze, Dzlierishvili, Gablishvili, Khositashvili), on the basis of analyzing current Georgian legislation, highlighted the non-existence of such procedures.

Circumstances stated here do not question the conformity of the impugned rule with Article 21 of the Constitution. It must necessarily be taken into consideration that the Constitutional Court is confined to claims raised by claimants. It assesses only the content of a disputed rule with respect to the provision of the Constitution specified in the claim. The impugned rule allows the confiscation of an object, means of crime, an item intended for the commission of crime that is, as already mentioned, acceptable and in conformity with Article 21. At the same time, this rule does not contain any bans on appealing such a decision and does not exclude the possibility to rewrite in detail afore mentioned procedures within the frames of legislation in the case when adequate procedures are lacking. Though, it is beyond margins of appreciation of

the contested norm with respect to Article 21 of the Constitution of Georgia to examine the issue of the probable non-existence of such procedures or the existence of insufficient or ineffective procedures and to assess their constitutionality.

25. In spite of the constitutionality of the impugned rule vis-à-vis Article 21 of the Constitution of Georgia, the detailed analysis of its content indicates to the necessity to refine the rule; namely:

The argued rule provides for an additional sentence which may be rendered to the suspect, the defendant and the convicted. These persons have different procedural positions in criminal procedure law. A sentence (major and additional) may be rendered to a person as a result of a court judgment convicting this person. Further, such judgment may be passed towards the defendant acquiring afterwards the status of the convicted. Arising from that, it is uncertain how it is possible to render a sentence to the suspect or the defendant. The issue of rendering an additional sentence to the convicted is vague as well. Under Article 44.26 of the Criminal Procedure Code of Georgia, the convicted is a person to whom a court judgment (convicting this person) is rendered. According to the logical interpretation of Article 52.2 of the Criminal Code of Georgia, the court passes a judgment with regard to a person being rendered a sentence by another judgment of the court.

26. The following circumstance is worthy to be taken into account:

Pursuant to the disputed norm, one of the required preconditions for applying an additional sentence serves to be the existence of “the state and public necessity”. This is a general, broad notion; there is no definition of it even for the purposes of the contested rule. Though, it always includes purposes to protect others’ rights and to prevent further crime but these circumstances cannot exhaust its essence. Moreover, as it has already been mentioned, it may acquire various meanings with respect to different crimes. Logically, it is impossible to provide the legislative formulation of the precise explanation of this term or to name exhaustively those cases which should be considered to be such circumstances. At the same time, the likelihood of arbitrary and biased interpretation must be excluded. Although, it is very important that the court decides this issue but the function of the court is confined to correctly defining whether in a certain case there is the state or public necessity regarded as such by the legislature. The court is guided by the will of the legislature; it is not entitled to determine the certain content of this notion according to its own will and discretion.

Generally, requirements towards the legislature are stricter when the interference with human rights is serious. The legislature is obligated to provide a judge with guided indications to make foreseeable the necessity and inevitability of making a certain decision and to enable an individual to imagine what kind of measures may be adopted in relation to him/her.

In order for a judgment of the court to be foreseeable, the legislature is obligated to formulate relevant definitions in legal acts as clearly as possible. Views expressed in a legislative process or general purposes related to a criminal policy on which draft laws are based and which are not reflected in laws cannot be the basis for justifying a certain decision of a judge.

The legislator making criminal legal rules and being the person who constrains a judge considering criminal cases is given the instruction to make unequivocal laws. The legislature is obliged to establish the clearest frames within which a judge must act.

From this standpoint, the contested norm needs to be refined.

27. When the public interest is pursued through the vigorous interference with the private interest it is especially necessary to create all required legislative mechanisms to fully protect a certain right for the purpose of maintaining the reasonable balance between private and public interests. In spite of the fact that the impugned rule is in conformity with Article 21 of the Constitution of Georgia the legislature cannot be discharged from the obligation to improve legislation based on respective constitutional and legal principles. Additionally, while achieving concrete public purposes the legislature should attempt to create alternative mechanisms which will make it possible to accomplish the same goal at the expense of minor restrictions of human rights.

Guided by Article 89.1 (f) and Article 89.2 of the Constitution of Georgia, Article 19.1 (e), Article 21.2, Article 25.3, Article 39.1 (a), Article 43.2, Article 43.4, Article 43.7 and Article 43.8 of the Organic Law on the Constitutional Court of Georgia, also Articles 32 and 33 of the Georgian Law on Constitutional Proceedings.

The Constitutional Court of Georgia holds that:

Rules:

1. The constitutional claim of the citizens – Davit Jimshelishvili, Tariel Gvetadze and Neli Dalalishvili v the Parliament of Georgia shall be dismissed;
2. The Parliament of Georgia shall be asked to ensure current legislation and Article 52.2 of the Criminal Code of Georgia to be refined taking into consideration the circumstances mentioned in the motivation part of this judgment;
3. The judgment shall enter into force from the moment of it is public announcement at the hearing of the Constitutional Court;
4. The judgment is final and is not subject to appeal or review;
5. The copies of the judgment shall be sent to the parties, the President of Georgia, the Government of Georgia and the Supreme Court of Georgia;
6. The judgment shall be published in The Georgian Legislative Bulletin within 15 days.

The members of the Chamber: Vakhtang Gvaramia (Chairman of the hearing),
Ketevan Eremadze (Rapporteur Judge),
Besarion Zoidze.

The secretary of the Constitutional Court of Georgia
Ms. Ketevan Eremadze

**CITIZEN OF GEORGIA MAIA NATADZE AND OTHERS V. THE
PARLIAMENT AND THE PRESIDENT OF GEORGIA**

№2/2 – 389

Batumi, October 26, 2007

The composition of the second Chamber: Besik Loladze – the chairman of the hearing, Otar Sichinava – member, rapporteur judge, Joni Khecuriani – member

The Secretary of the Hearing: Darejan Chaligava

Title of the case: The citizen of Georgia Mrs. Maia Natadze and others v. The Parliament and the President of Georgia.

The subject of the dispute: Constitutionality of paragraphs 2nd, 3rd and 4th of art.87 of the law of Georgia of 21st December 2004 on Higher Education and para.1, 2, 4, 5(c) of the ordinance of the President of Georgia N473 of 8th June 2005 concerning Determination of Competences of Acting Rector and Faculty Acting Dean of Legal Entity of Public Law- Higher Education Entity and Announcement of Some Ordinances of the President of Georgia Partly Void with respect to art.17.1, art.19.1, art.19.3, art.24.1, art.24.4,art.30.1, art.30.4,art.34.1 and art.35.2 of the Constitution of Georgia.

The participants of the hearing: Claimants: Maia Natadze, Tengiz Sanadze, Tengiz Kikacheishvili, Anzor Khelashvili, Irakli Khomeriki, Zurab Chumburidze, Bidzina Savaneli, Merab Jibladze, Otar Melqadze, Jemal Mebonia, Leri Kurdadze, Tamaz Jologua, Gela Dolidze, Oleg Namicheishvili, David Qarqashadze, Leri Gogoladze, Guram Asatiani, Nodar Janashia; The representatives of the claimants Malkhaz Patariaia; Respondents, representatives of the Parliament of Georgia Batar Chankseliani, Levan Kasradze and Joseph Lomashvili; Representative of the President of Georgia Lado Qarqashadze; Witness Nodar Grigalashvili, Head of the Parliamentary Committee on Education, Science, Culture and Sport.

I

1. The claimants, professors and lecturers of the I. Javakhishvili Tbilisi State University have applied to the Constitutional Court of Georgia on 30th of May, 2006. The majority of the claimants, in particular 14 claimants were members of I. Javakhishvili Tbilisi State University's highest management body (in accordance to charter approved by N277 ordinance of 13th July 2001 of the President of Georgia) – Grand Council of the University. Some claimants, in particular 13 claimants were members of faculty council and one claimant – J. Mebonia was dean of the faculty of physics.

2. By recording note of N2/7/389 the second chamber of the Constitutional Court of Georgia on 22nd June, 2006 admitted the case for examination on merits in the part which concerned constitutionality of second, third and fourth paragraphs of art.87 of the Law on Higher Education and 2nd,3rd, 4th and 5th(c) paragraphs of the ordinance of the President of Georgia No 473, dated 8th June 2005, concerning Determination of Competences of Acting Rector and Faculty Acting Dean of Legal Entity of Public Law- Higher Education Entity and Announcement of Some Ordinances of the President of Georgia Partly Void with respect to art.17.1, art.19.1, art.19.3, art.24.1, art.21.4,art.30.1,

art.30.4,art.34.1 and art. 35.2. The examination of the case N389 on merits by the Constitutional Court took place on 23rd, 24th, 31 of May and on 1st, 12th, 21st, 25th of June 2007.

3. The 2nd, 3rd and 4th paragraphs of art.87 of the Law on Higher Education are petitioned. Art.87 is within the XV Chapter – “transitional provisions” and regulates management issues of higher educational entity in the transitional period. Pursuant to art.87.2 of the law on Higher Education entry into force of the law results in premature termination of office of the Rector and Dean of educational entity (legal entity of public law). The same provision regulates legal form of premature termination of office, assignment and dismiss of Rector and Dean. Art.87.3 relates to legal entity of public law – higher educational entity’s first election of management bodies. The Law on Higher Education has provided for different management structure of educational entity, different rule of formation and different competences and has set 2 year deadline for the first election of the bodies after the entry into force of the law. A logical continuation of art.87.3 is art.87.4 which concerns subsequent stage of first elections – application for approval of charters to the Ministry of Education and Science by those higher educational entities which have status of legal entity of public law.

4. The aim of the ordinance of the President of Georgia concerning Determination of Competences of Acting Rector and Faculty Acting Dean of Legal Entity of Public Law- Higher Education Entity and Announcement of Some Ordinances of the President of Georgia Partly Void is to establish competence for acting Rector and Dean before the elections of new management bodies. The first paragraph of the ordinance states, that the competences of the persons who took office on the basis of art.87.2 of the Law on Higher Education is determined in accordance with the 2nd and 3rd paragraphs of the same ordinance. In the second paragraph of the ordinance, in particular in “a” – “w” subparagraphs, there are listed competences of acting rector of higher educational entity. The rights and obligations of the faculty acting dean are determined by art. 3, paragraph “a”-“l” of the disputed ordinance. The paragraph 4 of the ordinance sets time limits for accomplishment of competences defined in the paragraph 2 and 3 of the same ordinance. The acting rector exercises his/her competences until the elections of relevant management body, while acting dean – until election of head of the faculty. Pursuant to paragraph 5(c), the paragraph 2 of the ordinance of the President of Georgia No 277, dated 13th July 2001 on the status of I. Javakhishvili Tbilisi State University, which approved charter of I. Javakhishvili Tbilisi State University, is void.

5. In the opinion of the representative of the claimants, admission of the case for examination on the merits is equivalent to recognition of disputed norms’ interference with constitutional norms. Therefore claims of the respondent regarding that there have not been interference with some of the constitutional rights is incorrect. During examination on the merits the respondent should substantiate constitutionality of interference and not the claim that there is no interference.

The higher educational entity should function on the basis of the principles of democracy. The disputed norm should be assessed with respect to art.5 of the Constitution. In particular, the Constitutional Court should take into

account the principle of representative democracy and people's sovereignty. The claimants think, that the principle of representative democracy is "... a basis for the activity of the higher educational entity in Georgia..." and disputed norms violated "right of claimants - constitutive of people, to be the source of public authority..."

The major precondition for autonomy of the university is participation of university community in the management of university. The disputed norms have violated autonomy of I. Javakhishvili State Tbilisi University for two and half years. After entry into force of the Law on Higher Education the sessions of the grand council of the university, which in accordance with operative charter was highest management body, have not been convened and faculty councils, the self-government bodies of faculty, ceased functioning. This has been exercised on the basis of the disputed norms. They do not directly consider prohibition of acting bodies, but these bodies have been dissolved and announced beyond the law in accordance to these norms. Although it is true that main part of the Law on Higher Education establishes new structure for management bodies, but according to transitional provisions this part is non-operative for two and a half years. In the transitional period positions of acting rector and acting dean are introduced. The acting rector is assigned by the President without any consultations with university staff. The same situation is on the level of faculty, where lecturers and professors of the university do not participate in decision making process. In accordance with the disputed ordinance of the President, decision making of all issues related to university and faculties have been transferred in the competences of these positions, which resulted in disorder and arbitrariness from the side of administration of the university. In accordance with the ordinance, old charter of I. Javakhishvili State University has been declared void, the Grand Council and Faculty Councils have been annulled and thus university representative democracy has been rejected. Through declaring the charter void the only document defining the university's legal entity status and its rights has been annulled. The claimants' right to elect rector and dean has been restricted. All university and faculty decisions were taken without their participation. The disputed act has directly touched one of the claimants – J. Mebonia which has been dismissed from the office.

Participation in the representative bodies of the university were part of claimants' scientific, creative and pedagogical activity and respectful obligation. Therefore, prohibition of participation in the management of the university and premature termination of competences has been a declaration of mistrust from the side of the state and breach of honesty, dignity and professional reputation of claimants. Such treatment has resulted in the feeling of injustice in claimants. Apart from this, there was interference with physical integrity of claimants – they have been forced out of university building by patrol police, when they were intending to organize peaceful assembly. The claimant, Mr. B Savaneli for interpretation of honour and dignity pointed to Oxford dictionary. Dignity is an individual feature of a person which deserves respect, while honour is social recognition of individual's personal feature. Dignity and honour are inseparable concepts, which in the Constitution are enshrined together. The disputed norms violate art.17 (1) of the Constitution, which includes as legal-constitutional as well as legal-civil concepts of honour and dignity.

Not only is the essence of freedom of expression protected but also its form. Interference with or prohibition of any means of expression always means interference with the right, notwithstanding that there may be other forms of expression available. Right to participate in a representative body in terms of its formal as well as substantive attributes is one of the forms of the right to expression. The right to expression is related to the right to elections, with free expression of will through elections and with holding elective office. Interference with these rights is equivalent to interference with freedom of expression. The claimants were not given opportunity to exercise power directly or through representatives, to participate and express their opinions in the decision-making process of administration and of the contest commission. Thus article 19.1 of the Constitution is breached, which guarantees freedom of expression of every individual and paragraph 3 of the same article, which allows for restriction of these rights only in those cases if it violates others' rights and freedoms. Additionally art.24.1 of the Constitution is breached, that grants to every individual a right to express and disseminate his/her views and there is no any condition satisfied for restriction of this right given in paragraph 4 of the same article. It is not persuasive that because of reforms there is a necessity for dissolution of university self-government and for establishment of authoritarianism.

Freedom of labor includes obligation of a state to care for employment of citizens and protect their employment rights. Freedom of labor does not mean only freedom from forced labor. Violation of employment rights includes: premature termination of competences, being part of professional activities of claimants, within representative body and disproportional restriction of the right to election for extensive period; violation of a right to hold university office – the right to hold positions of rector or dean is annulled for an extensive period, prematurely is terminated competences of some claimants; Dismissal of Claimants from offices following the results of illegal competition announced on the basis of intra-university administrative acts, which were on their side adopted on the basis of disputed acts. While in accordance with art.89 (11) of the Law on Higher Education the claimants should have been transferred to other positions; impossibility of legal identification with university, as paragraph 5(c) of the disputed ordinance of the President abolishes university and therefore claimants' employment relations with university. Notwithstanding that changing the rule for holding positions *per se* does not mean violation of employment rights, beyond some limits it may constitute violation. On the basis of the above mentioned, there is a violation of employment rights guaranteed by 1st and 4th paragraphs of art.30 of the Constitution of Georgia.

University life is part of a scientific and an educational life and thus constitutive of a cultural life. International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights considers educational rights as constitutive to cultural rights. The disputed acts violated claimants' rights to participate in the life of university as in cultural entity. Thus art.34 of the Constitution is breached, pursuant to which state fosters development of culture, unrestricted participation of citizens in cultural rights. What concerns specific arguments, these are analogical to ones stated with respect to violation of art.19 and art.24 of the Constitution of Georgia.

Interference with the rights protected by art.35.2 of the Constitution, as well as interference with other rights, was exercised through termination of functioning of university elective bodies of representative democracy, through annulment of university autonomy. The fact that art.35.2 of the Constitution has been amended through constitutional legal act since admission of the case by the Constitutional Court for examination on merits, does not change the situation because new formulation factually includes contents of prior formulation.

The Constitutional Court should assess the norms in terms of their quality. If the Constitutional Court rules that the norms are not of required quality level, then breach of specific rights will be established. In terms of quality, the law should satisfy following requirements – it should be accessible, foreseeable, should not allow for arbitrary exercise of power. These criteria are not satisfied by the disputed norms and this has resulted in the breach of the claimants' rights.

The claimant, Mr. B. Savaneli stated that human rights constitute superconstitutional law and this idea has been reflected in art.7 of the Constitution. This article obliges the Constitutional Court to guide itself with international instruments for human rights protection as directly applicable law. From this perspective, art.7 is fully in line with art.6 of the Constitution. The Constitutional Court should guide itself with art.6 of the International Covenant on Social, Economic and Cultural Rights, as directly applicable law and assess the measures taken by state for protection of claimants' employment rights. Art.4 and art.5 of the Covenant are also breached, as well as art.4 and art.5 of the International Covenant on Civil and Political Rights. The disputed norms should be assessed with respect to art.1.1 of European Social Charter, while respondent should substantiate the claim that state has taken necessary measures for achievement of aims provided by this paragraph. The claimant has presented citations from various legal acts, which emphasize significance of autonomy of university and academic freedom. The claimants think that the Law on Higher Education, except its disputed norms, is in line with Constitution and is harmonized with international standards applicable in educational field, while disputed norms are not in line with international standards. The claimants' constitutional rights were restricted without announcement of public emergency, without any legitimate aim. Art.6 and art.7 of the Constitution incorporate in the Georgian legal system international acts on human rights protection, which have force of directly applicable law, and not case-law of Strasburg Court, which may be used as additional source but not as a legal source. Pursuant to art.84 of the Constitution, the judge is independent in his activities and obeys only the Constitution and laws. None of the constitutional norms indicate to application of precedent law. It is inconceivable to place on the same level convention and its case-law with the Constitution and its case-law. Introduction of the principle of Anglo-American law violates principle of rule of law. It is impermissible to deem a norm of a positive law as equivalent to its interpretation with respect to specific case.

J. Mebonia stated that claimants were not against the reform. They have made several comments to the draft law, but they were not taken into account. The professors were punished because they indicated to the breach of the law. If prior charter of the university were not annulled on the basis of disputed norms of the law on higher education, then professors and lecturers would be subjected

to automatic transfer to new positions in accordance with art.89 (11) of the same law and they would not have been subject to illegal competition for offices. It is incomprehensible why would existence of Grand Council be an obstacle to implementation of reform. The art.87 of the Law on Higher Education is not in line with object and letter of the law, as all the powers are transferred to acting rector and dean, while views of professors and lecturers are disregarded.

The claimant Mr. O. Melkadze thinks that it will be difficult to make objective judgment without enquiry in the competitions held in breach of the law. The breaches are of such high level, that has resulted in violation of range of respectful individuals' employment rights, dignity and honor.

In view of claimant T. Sanadze introduction of disputed norms is directed towards elimination of education and science in the country. For last two years university was managed by one person – by an acting rector. This has had detrimental results- decrease of staff of scientists. Faculties, except some of them, are under risk of elimination in 2-3 years.

The claimant M. Jibladze thinks, that implemented reform has prevented next generations from receiving high quality education. Nowadays the level of education has fallen not only in universities, but there is also an emergency situation within the secondary schools.

6. The respondents, the representatives of the Parliament of Georgia, think that admitting a case for examination on merits does not mean establishment of interference with right and does not create necessity for them to argue for justified interference.

The Constitution does not guarantee autonomy of higher education institution. Examination whether there was restriction of autonomy is unjustifiable as claimants are group of physical persons and not a legal entity of public law – higher educational entity.

Inexistence of educational policy, retained soviet traditions, faulty examination and assessment system, obsolete teaching methodology, high level of corruption, deficit of financial resources, curriculums and educational programs being not in line with contemporary requirements were seriously impeding reconstruction and development of higher educational system. These were reasons for reform, going through the transitional period, during which transfer to new system would be possible. It was necessary to establish contemporary management system of educational institutions. The legislature has written 2nd, 3rd and 4th paragraphs of art.87 of the Law on Higher Education for transitional period. The confrontational situation, instigated campaign against state and public interests resulted in concentration of management competences in the hands of acting rector and acting dean for beginning of transition period (and not for whole transitional period). This was necessary also for election of new management bodies in timely and effective manner and for transition to new government model. An adoption of disputed norms was single optimal way out from the situation. It is noteworthy that period defined by transitional provisions was maximum period and transition to new system was feasible before the exhaustion of it, within the shortest period from entry into force of the law.

Examination of constitutionality of the disputed norm can be guided by the European Convention for Protection of Human Rights and Freedoms, which

is a constitutive part of Georgian legislation and by relevant case-law, as the text of the Convention shall not be read separately from its case-law.

In the case of interference with dignity and honor there should be present humiliating treatment, which has the following criteria: the treatment should cause in victim feeling of horror, fear and inferiority; this feeling humiliates victim; the feeling interferes with moral and physical integrity; the aim of the treatment is to humiliate victim; the degree of treatment shall satisfy at least minimum degree of strictness. The fact of humiliation should be established based on objective circumstances and not on victim's subjective feelings. The measures taken during the transitional period regarding regulation of management issues does not constitute humiliating treatment of claimants, because it does not satisfy the above mentioned criteria. The law violating individuals honor and dignity should include such norms that are so strict, amoral and unjust that they objectively would decrease capacity of self-assessment by individuals of his /her moral features or of assessment by the society. The disputed norms do not have such character. The constitutional protection of honor and dignity has following dimensions: protection of individual's physical integrity; provision of just social conditions for dignified life of an individual; guarantee of legal equality; individual's personality protection. The state through the disputed norms has not interfered with these goods.

Freedom of expression involves individual's freedom to have views; disseminate or receive opinions. There is nothing in the disputed norm that would have directly or indirectly infringed upon negative or positive freedom to have opinions. There is not also interference with claimant's right to disseminate information and opinions. The aim of the disputed norm is to regulate in the transitional period management issues and not to establish censor on expression of opinions and dissemination of information. The management bodies of the university do not have informational or broadcasting function and thus temporary dissolution of it should not be deemed as interference with freedom of expression. The disputed norms do not impede claimants in receiving information from generally accessible sources. The opinion that participation in the election and activities of university management bodies is form of freedom of expression is ungrounded. It is incorrect to claim that freedom of expression was infringed by interference with the right to participate in elections. Elections of university management bodies and of state authority are different legal relations. Thus claim that interference with right to participate in the activities of university management body is an infringement of a right to elections and of freedom of expression is incorrect. This argument is ungrounded from technical perspective – right to universal suffrage and freedom of expression of will in elections is guaranteed by art.28 and not by art.24 of the Constitution of Georgia. On the basis of the above mentioned, there has not been interference with art.19 and art.24 of the Constitution and thus there is no sense to examine justifiability of interference.

Freedom of labor should not be understood to be equivalent to the concept of employment rights. It is one constitutive element of the right to employment and means that there should not be forced exercise of labor. Art.30.1 of the Constitution recognizes not right to labor, but right to freedom of labor, which

involves: freedom of choice of sphere of employment; freedom from forced involvement in chosen sphere; free deployment of resources in the labor process. By guaranteeing the principle of freedom of labor the state takes responsibility not to force individual to be employed against his will (negative freedom) and ensure that private subjects do not force an individual to work contrary to his will (positive freedom). The disputed norms do not violate the above mentioned rights and state's obligations. Art.30.4 has indicative and not conferring nature. It does not confer labor rights but ensures that they are protected in accordance with the law because it gives higher guarantees. In the disputed case change in employment relations has been caused by the law, which violates none of those rights guaranteed to the claimants by the employment legislation of Georgia.

The claimants were not receiving salaries for participation in the activities of university management bodies. The necessary element of an employment is salary. Allocation of physical or intellectual resources that does not create material ground shall not be qualified as labor. This may be qualified as contribution, hobby or other kind of satisfaction of personal desires. As for the issue of illegality of competitions, if the law has incorrectly been applied by certain individuals this does not mean that the law is unconstitutional.

The right to participate in the cultural life guaranteed by art.34 of the Constitution includes the following elements: protection of cultural heritage, maintenance, research, dissemination, creation, reparation and interpretation. For there to be restriction on participation in cultural life, it is necessary that there be violation of one of the above mentioned rights by the state and this has not been done through the disputed norm. The claimants are free to continue participation in cultural life with the same intensity and degree, as it was possible prior to adoption of the Law on Higher Education.

After the admission of the case for examination on merits but prior to the proceedings on 11th January 2007, amendment entered into force for art.35.2 of the Constitution. By 10th of January 2007 the 2nd and 3rd paragraphs of art.87 of the law on Higher Education have terminated functioning. Therefore it is incorrect to assess these norms with respect to new formulation of art.35.2 of the Constitution. As to what concerns art.87.4 of the Law on Higher Education, which confers right to newly elected management bodies to propose new charter within the six months, it is not in conflict with constitutional principle that "state shall guarantee harmonization of country's educational system in international educational sphere." If, notwithstanding this, the disputed norms are assessed with respect to the new formulation of art.35.2 of the Constitution, then we will see that they not only do not violate it, but on the contrary contribute to its realization. The Law on Higher Education, including the disputed norms are aimed at transition from obsolete educational standards to new contemporary ones. Exactly this transition is one of the means for harmonization of country's educational system with international sphere.

7. The representative of the President of Georgia thinks that the charter of I. Javakhishvili State Tbilisi University has been terminated by entry into force of the Law on Higher Education. Those norms of the Law on Education which were in conflict with the Law on Higher Education were also announced void. Exactly from this moment should the charter be recognized as invalidated, because it was adopted on the basis of the Law on Education. The

will of the legislator is ascertained by art.87.4, pursuant to which the higher educational institutions are obliged to propose new charters within the six months from election of the management bodies. Prior to adoption of new charters the universities functioned on the basis of the Law on Higher Education, Law on Legal Entity of Public Law and N473 ordinance of the President, dated 8th June 2005. Pursuant to the Law on Higher Education those legal entities of public law – higher educational institutions which were founded prior to the entry into force of the law shall be recognized as founded. In this case, the Law on Higher Education is given priority over the Law on Legal Entity of Public Law because it is *lex specialis* and a more recent law. Thus, the argument that without charter there is no status of university is incorrect.

Continuation of activities pursuant to the old charter, which was substantively in conflict with the Law on Higher education, was impossible. This would have caused inconsistent decision making in transitional period and hence the necessity for adoption of the ordinance of the President. The law has established two legitimate management bodies in the transitional period. It was necessary to define their competences and rights, which was the purpose of the ordinance of the President and lawful ground for adoption of it. The disputed norm does not allow any theoretical possibility of interference in the activities of the educational institutions by any state or other organization. As to what concerns the transition time period, it should be recognized not as a disadvantage of the law but on the contrary as an advantage. The legislature on the one hand did not limit in time the educational institutions and on the other hand by establishing upper time limit prevented process delay. The management bodies of I. Javakhishvili Tbilisi State University are already staffed and in this part the ordinance has exhausted itself.

There has not been violation of dignity and honor of the claimants by the disputed part of the ordinance. The disputed norms have not questioned scientific and pedagogical competence and professional reputation of the claimants. As to what concerns honor this is civil law institute, is not equivalent to constitutionally protected dignity and should not be subject of constitutional assessment with respect to the disputed norms.

The disputed norms do not even allow for theoretical possibility of violation of art.19.3 and art.24.4 of the Constitution. The interpretation of freedom of expression provided by claimants is outside of the scope of this article and is too broad.

On the basis of the disputed norms there has not been premature dismissal of claimants from the offices of representative management bodies. These norms neither establish forced labor. If the competition in the university was unlawful that is a subject of different dispute and recognition of a normative act as unconstitutional because there were violations of requirements of General Administrative Code while adoption of an administrative act is inconceivable. It is noteworthy that announcement of the competition by the acting rector was based not on the ordinance of the President but on art.34.1 of the Law on Higher Education.

The claimants' indication on violation of art.34.1 by the disputed acts is unfounded. There was no violation of such constitutional goods as are unrestricted participation in cultural life and academic process, academic

freedom and independence. The claimants indicate that university life is constitutive to society's educational, cultural and scientific life and this is not arguable, but there has been neither restriction of educational or scientific relations.

There was no violation of art.35.2 of the Constitution. The purpose of the reform was harmonization of higher education system with international standards. It is noteworthy, that according to the 17th May 2007 report published by the relevant commission on the occasion of Assembly of Ministers of Education in London within the Bologna process, the reform of the Georgian educational system was given high score and was recognized as an example of success.

If the court rules that disputed norms of N473 Ordinance of the President interfered with the constitutional rights of the claimants, than attention should be drawn to the principle of proportionality. It is unequivocal that disputed norms represent acceptable and necessary means necessitated by pressing social need for achieving legitimate aim. The quality higher education in line with international standards is a legitimate aim of such significance that for accomplishment of it temporary restriction of claimants' constitutional rights is justifiable and proportional.

8. The witness, the head of Educational, Scientific, Cultural and Sport Committee of the Parliament of Georgia, Mr. N. Grigalashvili indicated, that there were a lot to change in the higher educational system as structurally and institutionally, as well as in terms of personnel. The educational system was in the impasse. In 2002 the Parliament of Georgia adopted a resolution on directions for higher education. Foreign experts, experts of Ministry of Education, personnel from the university were involved in the process of elaboration of this document. The Law on Higher Education adopted in 2004 was wholly based on this document.

The Parliament tried to involve professors of I. Javakhishvili University in the process but this has not given any result. The claimants chose confrontation. This is evidenced by the fact that after adoption of the law, which provided that the rector would be appointed by the President, there were attempts to organize election of rector in the university. However, the purpose of the reform was not to declare mistrust toward someone and the disputed norms were result of objective necessity and not by subjective factors. If the old structure was left intact, then the law would have become just a paper, the changes would have had formal character and nothing would have changed in substance.

The disputed norms of the Law on Higher Education relates to organizational aspect of the reform, from the perspective that higher educational institutions should receive comprehensive autonomy. The essence of the reform was to strengthen higher educational institutions autonomy, holding of elections, on the basis of which institutions and their structural units would have elected themselves the managing bodies and officials. There was a necessity of transitional period in which these processes would have been undertaken. The duration of transitional period was set as maximum 2 years. On this ground the competencies of rector and managing bodies were terminated prematurely. If there were no preparatory period, the old system would have remained and it should have realized aims set by the new law. It should be noted, that the

disputed norms provided for appointment of the rector from the higher educational institution and the President could not have gone beyond the academic circle of that university. Apart from this, there was a possibility that the rector would have remained on the acting rector position and number of them continued to exercise the competences.

The elections of new management bodies could have started immediately after entry into force of the law, however this have been delayed which would not have happened in case of constructive cooperation. The process has gone smoothly in other higher educational institutions.

It is possible that there were mistakes, including in personnel management field, but these are not related to the law. Art.89.11 of the Law on Higher Education considered mechanical process of transfer of professors and scientists to new positions, but this has been misinterpreted in certain cases. It should also be noted, that the higher educational institutions were artificially overstaffed and there was necessity of optimization. It is possible that in the transitional period certain officials' rights were restricted but this is not related to restriction of individuals' constitutionally entrenched rights. The rule for holding an office has changed and this is not related to individual rights.

II

1. The 2nd, 3rd and 4th paragraphs of art.87 of the Law on Higher Education are transitional provisions. On the basis of these provisions the applicable period of the law can be identified, in particular maximum applicable period for 2nd and 3rd paragraphs is two years after entry into force of the law. This inference is allowed by statement in the law - "... no later than two years after entry into force of the law." During this period different rule operates for management of legal entity of public law – higher educational institution. It is important that 1st elections of managing bodies be delivered during two years after entry into force of the law. The Law on Higher Education was published on 10th of January, 2005 and entered into force immediately that is on 10th January, on 24 o'clock. Thus two years from entry into force of the law has gone and the measures that should have been taken during this period have been accomplished. Therefore the 2nd and 3rd paragraphs of art.87 of the Law on Higher Education are inoperative because the time for which they were adopted has exhausted.

Art.87 (4) includes certain time period. The legal entities of public law-higher educational institutions should propose new charters for approval to the Ministry of Education and Science "no later than 6 months after first election of management bodies." Taking into account the time period of two years set by art.87 (3), the maximum applicable period of art.87 (4) is 2 years and 6 months after entry into force of the law. This period is also exhausted and therefore the norm is inoperative.

The 4th paragraph of the Ordinance of the President of Georgia N473 of 8th June 2005 concerning Determination of Competences of Acting Rector and Faculty Acting Dean of Legal Entity of Public Law- Higher Education Entity and Announcement of Some Ordinances of the President of Georgia Partly Void defines applicable time period for the paragraphs 2 and 3 until the election of management bodies and governing subjects of faculties. As it seems, the

operative period for paragraphs 2, 3, 4 of the ordinance is exhausted and they are inoperative. It should also be noted, that subparagraph (I¹) has been added to paragraph 2 by N419 ordinance of 14th July 2006, while N389 constitutional claim was admitted for examination on merits on 22nd June 2006 by N2/7/389 recording notice, that is before the adoption of subparagraph (I¹). During the examination on merits of the constitutional claim it is not allowed to increase claim, therefore the Constitutional Court cannot consider constitutionality of paragraph 2(I¹) of the disputed ordinance.

Nevertheless, pursuant to art.13 (6) of the Law on Constitutional Proceedings, the court should finish examination of the case, because it relates to human rights and freedoms enshrined in the second chapter of the Constitution.

2. While considering the constitutionality of the disputed norms, the court should answer range of conceptual questions. Firstly, it is necessary to clarify what is meant by admission of the case for examination on merits and what is Court's task on examination on merits. By admission of the case for examination on merits, the Constitutional Court thinks that there is substantive relation between, on the one hand, the disputed norms and submitted evidence for constitutionality of these norms and on the other hand – between these norms of the Constitution, in relation to which the issue of constitutionality was raised. Exactly this relation gives basis to the Constitutional Court that it will have objective possibility to examine constitutionality of disputed norms. During examination of admissibility of the case for examination on merits, the court should restrain itself from consideration of such issues which should be decided on the merits, especially from assessing constitutionality of disputed norms. On the basis of this, the recording notice of the Constitutional Court about the admission of the case for examination on merits means that the Constitutional Court starts assessment process of constitutionality of disputed norms and not that it established interference with the right, neither that the respondent should provide justification of such interference. Establishment of interference is inseparable part of examination of the case on merits, necessitates comprehensive analysis of the disputed norm and exercise of this on the admissibility stage is impossible.

3. During the proceedings the issue of compatibility of disputed norms with the constitutional principles was raised. The Constitutional Court, while assessing constitutionality of the disputed norm is not limited by particular provisions of the constitution. It is true that the constitutional principles do not provide for specific rights, but the disputed norms are also subject to assessment in respect to constitutional principles, together with specific constitutional norms and from this perspective examination should be undertaken in the whole context. The Constitutional Court should establish, whether and to what extent the disputed norm is compatible with the constitutional legal order defined by the Constitution.

4. It should be noted that the claimants interpreted principle of democracy too broadly and incorrectly. The constitutional term “people” does not denote any group of people. It denotes every citizen of Georgia, “state people” carrying people's sovereignty, which has founding authority and there is no other source of democratic legitimization. It is impossible to identify with this concept particular group of people working in the higher educational institution.

The management body of the higher educational institution substantively differs from state authority bodies. An exercise of power by people, except for the direct forms of democracy, happens through democratically elected representatives of state authority and not through certain management bodies of public law legal entities, the function of which is to administer the specific institution and not to exercise state authority from the legal constitutional perspective. Additionally, this is true if the case concerns higher educational institutions, politicizing of which is inconceivable. On the basis of this, the Constitutional Court cannot assess constitutionality of disputed norms in the context proposed by the claimants.

Freedom of information and expression is related to the principle of democracy, because in the case of informational vacuum and restriction on freedom of expression, existence of democratic society is inconceivable. However, the issue of compatibility of disputed norms with these constitutional rights and issue of violation of freedom of information and expression will be addressed together with consideration of 1st and 3rd paragraphs of art.19 and 1st and 4th paragraphs of art.24 of the Constitution of Georgia.

5. The recognition of human rights by the Constitution as directly applicable law is related to the principle of democracy. Art.7 of the Constitution establishes human rights' restriction on exercise of authority by people and the state. This grants to human rights restrictive force, protects individuals from arbitrary treatment. In case of inexistence of such approach, constitutional rights and freedoms would have only declaratory meaning and would become ineffective statements; the individual would lack constitutional protections, while the state would be given unlimited possibilities of arbitrary action and disregard of fundamental rights, which is ascertained by historical experience. It should also be noted here, that art.7 of the Constitution does not consider scale of constitutional assessment, as it establishes restriction on state authority and not particular contents of rights. At the same time, this article neither taken separately nor in conjunction with art.6, which introduces in Georgian legal system international agreements and conventions, does not allow, that competence of the constitutional court to be understood broadly and disputed norms be assessed with respect to international acts. N389 constitutional claim is examined within the competence established by art. 89.1 (f), which is *lex specialis* and does not provide for ruling on compatibility of normative acts with international agreements. The only act by which the constitutional court is guided while examination of constitutionality of a norm is the Constitution of Georgia and thus it is a task of the constitutional court to interpret the Constitution and not international agreements.

6. The claimants state, that the disputed norms violated the Constitution because of their "low quality" allowing for arbitrary action by administration of higher educational institution. In other words, the principle of legal security is violated, which is based on the principle of rule of law and means that a norm should be clear and compatible with foreseeability requirements. An individual must be able to determine what the law requires from him and adapt his action to this requirement. The Constitutional Court while assessing constitutionality of the disputed norms should determine whether violation of rights resulted because of indeterminacy of disputed norms.

At the same time, the disputed norms shall not be considered separately from other related norms, because such approach may lead the Constitutional Court to wrong conclusions (Ruling of the Constitutional Court of Georgia N2/3/412, 05.04.2007). It is noteworthy, that the Constitutional Court state that “one should differentiate between legal reality given in the disputed norm and reality given through application of the norm. The Constitutional Court is only competent to assess with respect to Constitution only rule given in the disputed norm... but if norm’s implementation does not conform to its contents, then the source of violation of claimants rights should not be sought here (in the contents of the norm) but in its practical realization. The Constitutional Court may not examine constitutionality of application of the norm” (Judgment of the Constitutional Court of Georgia, N1/1/357; 31.05.2006). In addition to this, it is subject to examination whether difference in the contents and in the application of the norm was caused by incompatibility of the norm with the principle of legal certainty. If by faithful interpretation it will be impossible to apply the norm in an arbitrary and harmful manner, then the norm will fully satisfy requirements of legal certainty.

7. As it was found out through consideration of the case, existence of disputed norms was motivated by successful realization of higher educational system reform. Implementation of a reform is a legitimate aim, which was driving the Parliament and the President for adoption of the norm. From the documents submitted to the court, it seems that higher educational system necessitated immediate and fundamental reformation. Reformation of higher educational system was not a spontaneous and unplanned decision. It was preceded by lengthy preparatory process, study of existing situation and planning of directions for action. On 1st March 2002, the Parliament of Georgia adopted N1324-II’s resolution concerning “the main directions for the development of higher education in Georgia.” This resolution reflects the existing situation in educational system, main problems and ways of their resolution. The Parliament deemed establishment of contemporary educational system as an immediate task of Georgian state and indicated, that “... timely resolution of this problem is a precondition for building democratic state, for protection of national and global cultural values, for overcoming poverty and social alienation”. As a main disadvantage of existing system was acknowledged to be traditions of highly centralized and on planned economy based education, insufficient financing, overstaffed personnel, bad condition for study and research, obsolete curricula, low pedagogical and study standards, narrow specialization, strongly centralized structure of higher educational institutions, faulty examination system, corruption, elitism and little opportunities for representatives of non elite groups and so forth. It is indicated in the resolution about the necessity of structural reformation of higher educational institutions. Perfection of higher education is deemed as one of the means for overcoming existing grave situation in the country and as a task for the reform was set to be “Creation of sustainable system, which will be based on: 1. indiscriminate access to education; 2. high verifiable quality of education; 2. substantive compatibility with European educational sphere”. The same spirit is identifiable from the documents which reflect preparation and consideration process of the draft law on higher education in the Parliament of Georgia.

As it appears from the report of association of European universities, the undergoing higher education reform in Georgia has received high scores and positive recognition on international level. It is stated in the report, that “the necessary legislative base for the reform is created; significant changes were introduced in university management, including division of powers in financial and academic matters and increase of students’ competences.” Furthermore, it is indicated that the states which need fresh motivation and new vision in reformation can without hesitance replicate Georgian case....”

The Constitutional Court fully agrees with considerations about necessity of reformation of higher educational system, its main directions and tasks and thinks, that proper higher educational system is an inseparable element of democratic social state under rule of law and its creation is one of the top legitimate aims. It is clear that, adoption of the norms of the Law on Higher Education was a result of lengthy and conscious process; legislature had objective and justifiable aims, which were not conditioned by subjective attitude towards professors and lecturers of certain universities critical to the reformation. As to what extent the disputed norms conformed formally and substantively to the legitimate aim we will examine it while consideration of their constitutionality.

8. The state higher educational institution has status of public law legal entity and therefore has a standing in constitutional proceedings, if a case concerns violation of its constitutional rights. The group of personnel of higher educational institution are entitled to the protection of their rights, but they cannot be a party instead of higher educational institution.

9. The claimants’ opinion, that representative bodies of higher educational institutions will be annulled is unfounded. The main provisions of the Law on Higher Education have considered new system of higher educational institutions which substantively differs from the former one. It is noteworthy that these norms of the law entered into force immediately after publication and the charters of the higher educational institutions, which were approved by the President’s Ordinance – a lower level acts in the hierarchy of normative acts, came into conflict with new law. The old system of higher educational institutions was annulled by main provisions of the Law on Higher Education and not by transitional provisions.

10. The disputed ordinance of the President and in particular its paragraph 5(c) was intended for realization of the requirements of the law. On the one hand, there was a necessity for determination of competences of temporary management bodies and on the other hand – ensuring conformance of the ordinance with the law. It is noteworthy, that new rule for approval of higher educational institutions charters substantively differs from prior rule – The President of Georgia is not any more authorized to approve charters of the higher educational institutions. Liquidation bodies of higher educational institutions has not happened through the disputed ordinance of the President, because this was already realized before the adoption of the ordinance through the Law on Higher Education and the ordinance of president had different purposes. In the case of inexistence of this ordinance there would have been legal vacuum, which would have created real threat of paralysation of higher educational institutions.

11. It is a different issue whether the legislature should have left bodies of higher educational system intact during the transitional period. As it was mentioned above, one of the main disadvantages of higher educational system was acknowledged to be ineffective, artificially enlarged, overly centralized and not at all democratic management system. It is clear that this system would not have accomplished the role of a fundament upon which the weight of the reform would have to be grounded. Faulty system would not have created well-governed system in conformance with international standards. There was probable threat that it would be impossible to implement personnel, structural, financial and administrative aspects of the reform and that changes would have had only formal weight. The legislature choose in this situation the only logical way – The state university was proposed “clear paper” model – all existing structures were annulled and exercise of their competences was assigned to relevant officials. At the same time, it is very important, that higher educational institutions were given possibility for formation of their management bodies. Judging from the complex and hard nature of changes and measures to be undertaken, the time periods proposed by the legislature satisfy requirements of reasonableness. It should also be taken into account that legislature has set maximum time limits and in case of organized action transition to new system was possible before their exhaustion. The issue concerning how well-organized was the process in certain high educational institutions is not a subject of assessment of the Constitutional Court.

12. In order to examine compatibility of the disputed norms with paragraphs 1st and 3rd of art.19 and paragraphs 1st and 4th of art.24, first of all should be considered whether participation in the election of representative bodies of higher educational institutions and activities of these bodies’ fall within the protected scope of these articles. It should be noted, that the claimant party has not raised issue of compatibility of the disputed norms with art.19 from the perspective of a violation of freedom of conscience, religion and belief, therefore the constitutional court will not examine this issue.

13. The art.19 and art.24 complement each other from the perspective of constitutionally guaranteeing protection of freedom of expression. Free society consists of free individuals, who live in free informational sphere, reason freely, have independent views and participate in democratic processes, which means free exchange and competition of viewpoints. Each individual has right to express his/her views or restrain from expressing. The Constitution is categorical in this sense – it prohibits prosecution of an individual because of his/her viewpoints as well as forcing him/her to express views. This is a strict rule which does not allow for exceptions. Democratic process is driven by a force, spiritual influence, which is characteristic to an idea. The Constitution protects process of expression and dissemination of views, its content and forms, however at the same time it establishes formal and substantive conditions of its restriction.

14. Art. 24 of the Constitution protects freedom of information, free dissemination and receipt of information from generally accessible sources. Without freedom of information it is impossible to form independent opinions. This is the norm which prohibits creating an “informational filter” characterizing non-democratic regimes. However similarly to freedom of expression, this right

is also subject to constitutional restrictions in accordance with art.24 (4) of the Constitution.

15. Free expression of electorates will, which is decisive for democratic process, as well as electoral rights is protected by art.28 and not by art.19 or art.24 of the Constitution. Apart from this, it is obvious, that disputed norms are substantively of different contents and they do not regulate electoral process and related freedom of expression issues.

16. The Grand Council of I. Javakhishvili State University was highest management body of public law legal entity. Any activity of any body or official involves expression of views on certain issues. However, inclusion of this in the scope of constitutionally protected right is incorrect, because this is an exercise of administrative competence and not of constitutionally protected liberty. Certain body or position is not a form of expression, but is a place and form for exercising administrative competence. The good protected by the art.19 and art. 24 is not a right to participate in the activities of public law legal entity's management body or right to hold certain position. The broad interpretation of expression form proposed by the claimants would lead us too far and would subject to annulment or reformation of every administrative body or position, in such circumstances as are territorial integrity or national security, prevention of crime and so forth. The purpose of art.19 and art.24 of the Constitution is to ensure free exchange of viewpoints and information in the democratic society and not guaranteeing stability of certain body or position.

17. Nothing in the disputed norms, even indirectly, provides for restriction of receipt or dissemination of information. As in the freedom of expression case, this fundamental right does not allow for such broad interpretation, so that under its protection falls integrity of any administrative body or official.

18. The Constitutional Court will emphasize compatibility of disputed norms with art.30.1 and with art.30.4 in the part which provides for that protection of labor rights is determined by the law. What concerns other requirements of art.30.4, the claimant has not raised any issue in relation to them. Constitutional entrenchment of the right to labor emphasizes Georgia's social state character, the main task of which is to ensure dignified living for individuals. A narrow interpretation of art.30.1 and formal interpretation of art.30.4 degrades social character of a right to labor, makes it empty and at the same time violates principle of rule of law, which sets strict constitutional limits on the state authority. Here it is meant not only that the legislature has to satisfy formal requirements of the Constitution and regulate protection of right to labor by legislation, but also that this law in terms of substance be in line with the Constitution. The Constitutional Court will assess the disputed norm from this perspective.

19. Art.30.1 of the Constitution should be interpreted according to its goals, in conjunction with social state principle, which is one of the fundamental principles of the Constitution and does not allow to interpret art.30 as only prohibitive of forced labor. The existing constitutional order through right to labor requires from the social state much more than just prohibition of forced labor. Art.30 of course protects each individual from forced labor, which constitutes violation of individual's dignity. The Constitution protects not only a

right to choose employment, but a right as well to exercise, keep and leave the employment, to be protected from unemployment and from such regulations, which directly provide or allows for arbitrary, unjust and ungrounded dismissal from the work. Art.30.4 is directly related to the first paragraph, in conjunction with other issues, emphasizes protection of labor rights and norm that will be in conflict with paragraph 4, will be incompatible with art.30.1.

20. Any activity of an individual shall not be recognized as “labor” and is not subject to the protection of art.30 of the Constitution. In “labor” is meant such activity, which from material and spiritual perspective contributes to fundament of life and to its preservation. Labor, on the one hand constitutes means for material provision and on the other hand – self-realization and development. Professional activity of an individual may include range of dimensions, but element of an activity is constitutionally protected if it gives continuous and material income or through its termination there would not be main direction of income providing professional activity. From this perspective membership in the Grand Council or Faculty Council of I. Javakhishvili Tbilisi State University, as it seems from the old charter of the university, does not constitute income providing activity or inseparable part of claimants’ professional activity. It appears from the documents submitted to the court, that main direction of claimants activities were other positions. They could continue professional activities without the membership in Grand Council, which was an additional honorable activity in I. Javakhishvili State University. It is noteworthy that certain claimants were not members of these bodies. Although it is true that participation in the bodies of educational institution allows for opportunities to influence current processes in the institution, but this is beyond the protected scope of the constitutional right to freedom of labor as protected good of this right is not the scale of individual’s influence in the institution in which he/she exercises professional activities.

21. The Constitutional Court cannot examine violation of a right to freedom of labor in the part of art.87.2 of the Law on Higher Education, which provides, in relation to entry into force of the law, premature termination of authority of the rector of higher educational institution. None of the claimants held the position of rector and therefore they have not raised an issue in this regard.

22. One of the claimants, J. Mebonia on the basis of art.87.2 of the Law on Higher Education was released from the position of dean. This was a position held by the claimant, was receiving an income and thus it can be recognized as “labor”. However, it should be noted that from the perspective of protection of right to labor only art.87.2 of the Law on Higher Education is subject to examination and not other disputed norms, which at the time of entry into force of the law were not regulating labor relation of the deans. It is necessary that the essence of the indicated norm be fully comprehended. On the one hand, this norm provides for premature termination of office of the dean, on the other hand it establishes temporary rule for holding an office of acting dean and the current dean left a possibility to continue professional activity on the position of an acting dean, thus it does not cause unconditional and inevitable “firing” of deans from the educational institution.

23. As was mentioned above, art.30.1 of the Constitution protects right to labor, while art.30.4 is a related norm, which allows for assessment of norm applicable in this sphere from material and formal perspective. Art.87.2 of the law on Higher Education satisfies formal requirements of art.30.4 of the Constitution – this is a law from formal perspective, the legislator had constitutional authority to regulate these issues and the claimants have neither expressed any complaints regarding the formal side of the adoption of the law.

24. Contrary to the opinions of the respondents, art.87.2 of the Law on Higher Education should be examined from substantive perspective as well. The court has already referred to the legitimate aims of the disputed law. This aim, because of its significance, gave broad latitude to the legislator and the means for achievement of it was exactly this law. The legislator should have assessed the situation and have compared these interests with the employment rights of the individuals holding dean’s office. The legislator is not obliged to wait for exhaustion of term of office of an individual and then implement a reform in certain fields. The reform interest is prior to the interest of an individual to hold an office for determined period. The right to labor is not an absolute right. An individual, who holds certain position, should perceive that this office is not permanent and may be subject to reasonable restrictions. The aim of the disputed norm was not to prematurely terminate authority of certain public officials, but to create proper organizational, personnel and legal preconditions for transitional period, so as to occur transition from the present model to more progressive and democratic one. It is fact that the higher educational institutions necessitated immediate personnel and structural changes and from this perspective, allowing for delay and leaving current officials and structures untouchable would be fatal for the reform. Without the transitional provisions, which determined temporary rule for taking a position, the personnel direction of the reform would have been paralyzed. There would be officials in respect to which legal decisions would be inapplicable. Therefore, in this case premature termination of the office of certain officials and temporary transformation of the rule for holding a position was the sole, necessary and proper means to achieve the legitimate aim.

25. The disputed norms of the Law on Higher Education and of the ordinance of the President of Georgia N473 of 8th June 2005 concerning “Determination of Competences of Acting Rector and Faculty Acting Dean of Legal Entity of Public Law- Higher Education Entity and Announcement of Some Ordinances of the President of Georgia Partly Void” do not even indirectly relate to personnel issues. The court has already stated regarding the regulation of dean labor relations. As to what concerns accept, release and transfer of employees and competences of the acting dean, they are defined by paragraph 2(h) and (g) of the disputed Ordinance. The court cannot agree with the opinions of the claimants that these norms are of “low quality”. They clearly indicate that resolution of these issues should be in accordance with the rule prescribed by the law, in which in the first instance is meant the Law on Higher Education, which is directly indicated in the paragraph. 2(g) of the ordinance. In decision-making on personnel issues the acting rector does not have leeway of arbitrary or illegal conduct. The disputed norms regulate clearly and specifically competences of the acting rector in personnel issues and satisfies the requirements of certainty principle.

26. The claimants expressed complaints regarding the fact that they were not transferred to relevant academic positions in accordance with the art.89 (11) of the Law on Higher Education. It was clear from the testimony of the witness that the law provided for the transfer of professors and scientists. However, the Constitutional Court cannot examine the correctness and legality of application of art.89.11 and other norms of the Law on Higher Education by the administration of I. Javakhishvili State University, because this is the competence of the ordinary courts. Therefore, it is beyond the competences of the Constitutional Court to examine legality of the competitions that took place in the higher educational institutions, which should also be litigated in the ordinary courts. The Constitutional Court states, that the disputed norms are not related to the interpretation issue of art.89 (11) of the Law on Higher Education and they do not allow legal opportunity for illegal decision making of personnel issues either in I. Javakhishvili State University or in other higher educational institutions.

27. The claimants raised the issue of compatibility of disputed norms with respect to art.34.1 of the Constitution from the perspective that there was a violation of the right to unrestricted participation in cultural life. Art.34 of the Constitution obliges the state to contribute to unrestricted participation of citizens in the cultural life. This includes also that the state is obliged not to hinder the realization of this right and create real guarantees for its protection. The concept “cultural life”, also includes scientific activities, which is a significant element of cultural and spiritual existence of a society. This opinion is in line with the interpretation of the right to participate in cultural life as protected by relevant international acts. In accordance with the Grand Charter of universities (Bologna, 18th September 1988) “the university ... creates, checks, assesses and disseminates culture through research and teaching.” A scientific activity is characterized by truth seeking in specific fields and comprehensions process, by methodological critical reasoning, transfer of received knowledge and experience. The science includes interrelated components of research and teaching. The degree of freedom in this field is very high. Rights of those individuals who are active in scientific life are protected. This activity may be an employment of a person or an element of it, as well as be exercised beyond the scope of the employment activity and is not mandatory, that the person holds an office in the institution. It is reasonable to employ similar approach which we applied above regarding attribution of person’s activity to employment. The activity of a staff member of a higher educational institution constitutes scientific and thus participation in cultural life only if it is the inseparable part of his/her scientific activity and through termination of this activity the individual is excluded from participation in cultural life.

28. We should differentiate among various aspects of higher educational institutions staff’s activities. These are not only scientific activities and they contain also management activities. Some claimants were members of I. Javakhishvili State University’s Grand Council and Faculty Councils. One of the claimants held the position of a dean of a faculty. Membership of university or faculty body, as well as position of a dean is connected with exercise of management functions. This is not a scientific activity because of reasons mentioned above and is neither an inseparable part of such activity. The

claimants may continue research and pedagogical activities, even in the conditions, in which they do not hold certain administrative positions, or are not members of certain bodies and from the disputed norms none create obstacles in this direction.

29. After admission of N389 constitutional claim for examination on merits, on 27th December 2006 art.35.2 of the Constitution was amended. This amendment was published on 11th of January 2007 and entered in force immediately after its publication. The legislation concerning the Constitutional Court does not expressly regulate what happens when the amendment is introduced in the norm in respect to which was raised issue of constitutionality of a disputed norm. Judging from this, logical analysis of relevant legislation is of an utmost importance. As was mentioned, examining the admissibility of a constitutional claim, the Constitutional Court should restrain itself from consideration of such issues, which are to be decided on the merits. The Constitutional Court is not also authorized to consider admissibility issues on the merits and directly without ruling in the issues pertaining to the admissibility of a case move on to the assessment of a constitutionality of the disputed norm. Therefore, the Constitutional Court shall not examine constitutionality of the norms disputed by N389 constitutional claim in respect to art.35.2 of the Constitution.

30. While interpreting art.17.1 of the Constitution, civil conception of honor and dignity shall not be decisive for the court. Judging from the purposes of this norm, as well as from the historic experience and reasons for guaranteeing these rights in the Constitution, definition of dignity from the perspective of constitutional law is different. The essence of art.17.1 of the Constitution, in accordance with this norm, the central value of an individual, as independent, free and equal subject. The protection of the dignity of an individual is an obligation of a state. In dignity it is meant the social need from the side of the state for respect. A human has a dignity simply because he/she is a human being and thus social opinions about him/her or his own self-assessment is irrelevant. Respect to human dignity means recognition of each and every individual's personality, confiscation or restriction of which is impermissible. Individual for the state shall be the major purpose, major value, object of respect and not means for achieving certain aims or an object of exploitation.

31. A dignity cannot be deemed to be an object of only one subjective constitutional right. Dignity is a right and at the same time a constitutional principle upon which other fundamental rights are based. A legal status of an individual is based on the idea of dignity, while the principle of legal protection, as a means for social-legal protection of an individual, is based on the principle of ensuring protection of dignity. Violation of a right to dignity is always related violation of other fundamental rights. It appears from the reasoning of the claimants that violation of their right to dignity was related to the violation of other fundamental rights. As it appears from the above reasoning of the Constitutional Court, there was not violation of the constitutional right indicated by the claimants. Leaving an office may cause an unpleasant subjective feeling, but it is not the task of the Constitutional Court to examine them, but to objectively analyze the disputed norms. While adoption of disputed norms, it

was neither the President's nor the legislatures aim to humiliate certain group of people, including the claimants. The state's action had clearly expressed aim, which we have already mentioned above and which supports protection of a dignity of an individual. Apart from this, it should be also taken into account that the disputed norms were transitional provisions, temporary norms which were ensuring transition of higher educational system from the old model to the new one.

III

On the basis of the above mentioned, the court guided itself by art.89.1 (f), art.89.2 of the Constitution of Georgia, art.19(e), art.21.2, art.21.8, art.23.1, art.25.2 and art.25(3), 2nd, 4th, 7th and 8th Para of art.43, art.45 of the Organic Law on the Constitutional Court of Georgia, 1st and 2nd Para of art.7, art.24(4), art.30, art.31, art.32 and art.33 of the Law on Constitutional Proceedings.

The Constitutional Court of Georgia:

Rules:

- 1.The constitutional claim N389 (Citizen of Georgia Maia Natadze and others v The Parliament and The President of Georgia) shall be dismissed.
- 2.The judgment is in force after the public announcement on hearing of the Constitutional Court.
- 3.The judgment is final and is not subject to appeal or review.
- 4.The copies of the judgment shall be sent to the parties, to the Government and Supreme Court of Georgia.
- 5.The judgment shall be published in the Legislative Bulletin of Georgia within 15 days.

The members of the Chamber: Besik Loladze,
Otar Sichinava,
John Khcuriani.

The secretary of the Constitutional Court of Georgia
Ms.Ketevan Eremadze

**GEORGIAN YOUNG LAWYERS' ASSOCIATION AND CITIZEN
OF GEORGIA – EKATERINE LOMTATIDZE V.
THE PARLIAMENT OF GEORGIA**

№1/3/407

Batumi, December 26, 2007

Composition of the first Chamber: Vakhtang Gvaramia – Chairman of the hearing, Ketevan Eremadze – Member, Rapporteur Judge, Besarion Zoidze – Member.

Secretary of the Hearing: Lili Skhirtladze

Title of the Case: Georgian Young Lawyers Association and citizen of Georgia – Ekaterine Lomtadidze v. the Parliament of Georgia.

Subject of the Dispute: The constitutionality of “...or” following the words “only by the order of a judge and by the resolution of a prosecutor” in art. 2.2 of the Law of Georgia on Operative-Investigatory Activity with respect to art. 20.1 of the Constitution of Georgia.

Participants of the Hearing: Claimant and representative of Georgian Young Lawyers' Association – Mrs. Ekaterine Lomtadidze, the representative of the Georgian Young Lawyers Association – Mrs. Ketevan Abashidze; Respondents: representative of the Parliament of Georgia - Mr. Batar Chankseliani, Mr. Ioseb Lomashvili and Mr. Levan Kasradze; Specialist – Dean of Law Department of Tbilisi State University of Economic Relations, Mr. Venedi Benidze; Witnesses – Mr. Murtaz Zodelava, Head of Legal Division of the General Prosecutor's Office of Georgia and Mr. George Obgaidze prosecutor of the same division.

I

1. On 24th October of 2006 the constitutional claim (registration No 407) was submitted to the Constitutional Court by Georgian Young Lawyers' Association and Citizen Mrs. Ekaterine Lomtadidze. On 14th November of 2006 by N1/7/407 recoding notice, the first Chamber of the Constitutional Court of Georgia admitted the case for examination on merits.

The legal basis of the constitutional claim is art. 42, art.89.1(e) of the Constitution of Georgia, art.19 and art.39 of the Organic Law of Georgia on the Constitutional Court of Georgia, art.15 and art.16 of the Law of Georgia on Constitutional Proceedings.

2. The constitutional claim challenges constitutionality of the first sentence of art.9.2 of the Law of Georgia on Operative-Investigatory Activity, pursuant to which “undertaking of such an operative-investigatory activity which limits legally protected confidentiality of communication through telephone or through other technical means, is allowed only by the order of a judge and by the resolution of a prosecutor, **or** on the basis of a written application of a person, who is a victim of illegal conduct, or if there is data of an illegal conduct, for which criminal code of Georgia establishes imprisonment for not less than 2 years”.

According to the constitutional claim, the mentioned norm is incompatible with art. 20.1 of the Constitution of Georgia, pursuant to which “Everyone’s private life, place of personal activity, personal records, correspondence, communication by telephone or other technical means, as well as messages received through technical means shall be inviolable. Restriction of the aforementioned rights shall be permissible by a court decision or also without such a decision in the case of an urgent necessity provided for by the law.”

3. According to the claimants, art. 20 of the Constitution of Georgia permits limitation of various aspects of privacy only on the basis of a) the decision of the court; b) without the decision of the court, in the case of the urgent necessity. In contradiction to this, operative-investigatory activity which limits privacy of communication by telephone or by other technical means is permitted by the disputed norm in three cases: a) by the order of a judge and the resolution of a prosecutor; b) on the basis of a written application of a person, who is a victim of an illegal conduct; c) if there is data of an illegal conduct, for which criminal code of Georgia establishes imprisonment for not less than 2 years. According to the claimants, the last two conditions permit conduct of an operative-investigatory activity without the order of a judge, despite that these conditions are neither in line with the concept of urgent necessity nor the Law on Operative-Investigatory Activity considers them as such.

4. During the examination on merits, claimants clarified that the disputed norm is a special norm in terms of object and rule of conduct of an operative-investigatory activity. The norm does not fully encompass all operative-investigatory activities listed in art. 7.2 (h) and (i) of the same law. Legislator has singled out specific type of an operative-investigatory activity by the object of the activity and has established a different regulation of it from the one provided for by the general norm. The claimants consider art. 7 of the Law on Operative-Investigatory Activity as a general norm. In their opinion, there is a collision between special and general norms. In accordance with the existing law, in the case of collision, the special norm shall be applied. This enables the body, undertaking operative-investigatory activity, in applying the disputed norm, not to take into account requirements of art. 7(2)(h) and (i) and of art. 20 of the same law. Claimants assert that because of existence of the conjunction “or” in the disputed norm such an action of the relevant body will not be in line with the law.

In the claimants’ opinion, the word “or” in the disputed norm is followed by the conditions and not by legal grounds for undertaking operative-investigative activity. For them finding the substantive difference between the conditions and legal grounds is a difficult task, but they maintain that a ground is prior to a condition. According to them, the ground for undertaking an activity is defined by art.8 of the law and if legislator had implied by conditions in the disputed norm the legal grounds for undertaking operative-investigatory activity, then it would have defined them in art.8 of the law.

The claimants think that the disputed norm is vague and allows drawing different interpretations. In particular, the conditions, following the conjunction ‘or’, could be applied each cumulatively with first condition of the same norm. According to them, the possibility of interpreting a norm in two different ways indicates that the norm is vague. However, they also state that vagueness of a

norm does not automatically mean that the norm is unconstitutional. The norm can be deemed unconstitutional only if from one of the interpretations of the norm it follows that there is a threat of violation of the constitutionally entrenched right. The problem of vagueness of a norm should be resolved through interpretation of the norm, but the obligation of faithful interpretation is an insufficient guarantee for protection of a right. In the claimants' opinion, the problem of vagueness of the disputed norm is resolved neither by reading it in conjunction with other norms of the law.

During the examination on merits, in accordance with art.13.2 of the Law on the Constitutional Proceedings the claimants have decreased scope of their claim. In their opinion, if the conjunction "or" following the words "by the resolution of a prosecutor" is taken out from the disputed norm, then the two conditions given in art. 9.2 will be understood as the grounds for conducting operative-investigatory activity. The conditions listed in the norm would lose facultative meaning and it will be possible to undertake operative-investigatory activity only by the order of a judge or by the resolution of a prosecutor.

5. According to the respondents, the claimants' interpretation of the first sentence of art.9 .2 of the Law on Operative-Investigatory Activity is not correct. This norm is a general rule, which establishes: 1. what kind of legal acts should the conduct of an operative-investigatory activity, which limits privacy of communication through telephone or through other means, be based upon; and 2. based on what circumstances can a relevant body start the mentioned activity. The last two conditions of the disputed norm are only grounds for starting an operative-investigatory activity and do not represent the procedure of conducting such an activity. According to representatives of the respondent, the relevant body should start operative-investigatory activity in accordance with the procedure established by art.7 of the same law and this will eliminate the possibility of limiting human rights through sidestepping judiciary. In the case of urgent necessity, when the law does not require order of the judge for initiating operative-investigatory activity, the lawfulness of the activity is ultimately decided by the court. In the respondents' opinion, the contents of the disputed norm should be established in conjunction with other norms of the same law. An interpretation of the disputed norm in isolation will result in violation of art. 7 as well as art.9.

The respondent's opinions concerning interrelation of art.8 and art.9.2 are contradictory. Initially, the representatives of the respondent stated that art. 9.2 established additional ground, different from the one established by art.8. Art.8 is a general rule in terms of establishing conditions for conducting operative-investigatory activity, unlike the disputed norm, which is special in this sense. Additionally, it is prohibitive and limits powers of the law enforcement bodies while undertaking the mentioned operative-investigatory activity. Without such an additional condition, an operative-investigatory activity would be regulated by general conditions established by art. 8. This would broaden the possibilities of undertaking such activities and would create more threat to the protection of human rights. Later the representatives of the respondent stated, that art.8 establishes exhaustive grounds for undertaking operative-investigatory activity and that it also encompasses those conditions defined in art.9.

The respondent's position concerning vagueness of the disputed norm is also inconsistent. In their response, they stated that the norm is not vague and that it clearly defines rights and obligations of the state as well as of individuals. According to them, the vagueness of the norm means that it allows for its different readings and applications. In the present case, a different interpretation of the norm is impossible if it will be read in the whole context of the law. Later, on the proceedings, the representative of the respondent clarified, that the norm could have been to some extent inaccurate. The representative also did not exclude the possibility of taking out conjunction "or" from the norm and modify it so that the contents and aim of the norm would not be lost. Later the representatives of the respondent stated, that existing formulation of the norm does not hinder interpretation of the norm in line with the law and the Constitution. In the concluding statement, they again changed their position and stated, that the norm is accurate in terms of its content as well as in terms of legal technique and that the existence of the conjunction "or" in the norm ensures better its proper reading and application.

In the respondent's opinion, generally conjunction "or" indicates optionality, but in the present case it provides for cumulative character of conditions established by the disputed norm. Taking out the conjunction will result in the elimination of an obligation to read and apply the norm with regard to the context of the law and also in the loss of the intent of the legislator.

6. In the opinion of the invited specialist – Mr.Venedi Benidze, Professor and the Dean of the Legal Department of Tbilisi State University of Economic Relations, the disputed norm represents synthesis of relevant laws of the foreign countries. In his opinion, the first sentence of the art.9.2 of the law on Operative-Investigatory Activity, establishes a different type of rule, than that provided for by other norms of the same law, on conduct of the operative-investigatory activity, related to recording of communication through telephone or through other means. Notwithstanding that other norms of the same law require a judge's order or a prosecutor's resolution for a conduct of operative-investigatory activity, the disputed norm establishes different regulation of the relation. In his opinion, the basis of such an interpretation is given by the conjunction "or". When undertaking of an operative-investigatory activity is possible without an order of a judge and a resolution of a prosecutor, the conjunction "or" produces two independent and alternative legal grounds. According to the specialist, this is conditioned by the following: when this disputed norm was adopted, it was acknowledged in the legal science, that if an individual had applied to the operative-investigatory body with a request to record his/her communication, then recording would not be deemed as a limitation of the constitutional right of the individual and thus would not produce necessity of reviewing its lawfulness by a court.

On the basis of the mentioned reasons, he thinks that the disputed norm is unconstitutional. The vagueness of the disputed norm allowing its several interpretations also indicates that the norm is unconstitutional. Mr. Benidze states, that taking out the conjunction "or" would change wholly the definition of the disputed norm. It would limit capacity of operative-investigatory bodies. In this case, the conditions following the conjunction would lose an independent, alternative character of undertaking operative-investigatory activity and would

become additional restrictive conditions for operative-investigatory bodies. In his opinion, in the present case, it does not matter whether the disputed norm is special or general by nature, because general as well as special norms should be in line with the Constitution.

7. Invited witnesses on the hearing – Mr. Murtaz Zodelava and Mr. George Obgaidze, staff members of the General Prosecutor’s Office of Georgia, addressed the issues of practical application of the disputed norm. According to their explanation, an operative-investigatory activity which limits confidentiality of communication through telephone or through other means is undertaken only by the order of the court. In the case of urgent necessity it is conducted by the resolution of the prosecutor, which would later be reviewed by the court. The first sentence of the art.9.2 of the Law of Georgia on Operative-Investigatory Activity is a limiting norm for operative-investigatory body. In the first part of the norm, there is a formal ground for conducting operative-investigatory activity, while in the second part (following conjunction “or”) there is a material ground. If conditions established by the second part of the disputed norm are not present, than the body exercising operative-investigatory activity cannot apply to the court or to the prosecutor and cannot request conduct of the operative-investigatory activity listed in the same norm.

According to witnesses’ explanation, existence of the conjunction “or” in the disputed norm may produce vagueness but does not hinder the General Prosecutor’s Office to interpret it in line with the Constitution and the law and to establish consistent application practice. The General Prosecutor’s office supervises activities of operative-investigatory bodies and within the period of existence of the disputed norm, there was no case, when the operative-investigatory activities, listed in the second sentence of the art.9 (2) of the Law on Operative-Investigatory Activity, were conducted without the order of a judge. In their opinion, nonexistence of conjunction “or” in the disputed norm would not hinder operative-investigatory body to interpret and apply the norm in the way it does at present.

II

1. The fundamental constitutional principles assist in identifying contents of the Constitution and, at the same time, define main direction of the state development. When deciding particular disputes, the Constitutional Court is obliged to analyze the constitutional norm separately as well as in the whole context of the Constitution, so that these norms through interpretation are in line with the value order given in the Constitution. Only through this way can the constitutional norm be interpreted coherently, ensuring right constitutional review of a disputed norm.

2. The principles of democracy and rule of law are the most important ones among the constitutional principles. They are the foundation of every other constitutional norm as well as other constitutional principles. The constitutional order is founded on these principles. Apart from this, they oblige the state to be bound by the Constitution, which means that no branch of a government has the right to act only on the basis of expediency, a political necessity or other ground. A Government should act on the basis of the Constitution and the laws. Only in

this way can just legal order be produced, without which there is no chance for democratic state under the rule of law.

3. Fundamental constitutional principles are guarantees for protection of human dignity. Dignity and personal freedom of the individual are reflected in the human rights, their protection and full realization. Therefore, disproportional interference with these rights violates human dignity also. Generally, fundamental rights obligate the state to guarantee self-realization of personal freedom of every individual. This requires caution and keeping balance by the state while interfering in the right or establishing scope of regulation. From this perspective, the significant guarantees are norm-principles that ensure democracy and rule of law and define the scope and substance of relation between the state and the individual. In particular, “The state authority is exercised within the boundaries set by the Constitution” (art.5, Para 1 of the Constitution); “The state shall recognize and protect universally recognized human rights and freedoms as eternal and supreme human values. While exercising authority, the people and the state shall be bound by these rights and freedoms as directly acting law” (art.7).

4. The right to privacy is one of the most important rights. The particular constitutional guarantee of the right is reflected in art.20 of the Constitution. The right of privacy guarantees physical and moral inviolability, as well as inviolability of his/her name, personal records, privacy of housing and intimate life, privacy of correspondence and communication. Each of the above mentioned, while guaranteeing the right to privacy, and also has independent meaning.

Generally, privacy denotes private sphere of individual’s life and development. As to the right to privacy, it on the one hand, means the capacity of the individual to lead his/her life independently according to his/her views and on the other hand, be protected against interference from the state or other person in his/her private life.

Protection of the right to privacy is guaranteed by obligations of the state stemming from the same article. On the one hand there is a positive obligation of the state to ensure respect for private life and effective enjoyment which, first of all means elimination of obstacles hindering personal freedom of an individual. On the other hand, the state has a negative obligation not to interfere in the right protected by art.20 of the Constitution and thus ensure protection of an individual against arbitrary interference from the state authorities.

It should be stated, that as private life is a very broad concept, it is impossible to give precise definition to the right to privacy. The European Court of Human Rights, whose case-law is very rich regarding the right to privacy, in many judgments also indicates to the impossibility of fully defining the right to privacy. “The court does not think possible and necessary to define concept of “private life” exhaustively” (*Niemietz v. Germany*, 16th December 1992, par. 29).

5. In the given dispute it is not a task of the Constitutional Court to define fully the right to privacy. At the same time, the specificity of the claim is that neither the text of the norm, nor its separate provision is disputed, but its vagueness and the possibility of its different interpretation.

The Constitutional Court while examining the case on merits is confined by the contents of the claim. It is the obligation of the court to analyze, interpret

and evaluate constitutional norms as well as a disputed norm. Therefore, the court should deliberate only on constitutionally acceptable limits to the right of privacy of the communication through telephone or through other means. The court should also answer the question on what is the vagueness of a norm and when and in what cases a vague norm is unconstitutional.

6. Written as well as oral communication is protected within the right to inviolability of communication through telephone or through other means. The aim of the Constitution in this case is to protect communication between persons through any means. The state is prohibited from accessing contents of the communication as well as controlling with whom and by what intensity the communication persisted. At the same time this right is not absolute.

7. While protecting individuals' dignity through adequately guaranteeing human rights, the state is at the same time obliged to take into account the interrelation of the state and individual in the democratic, social state under rule of law. Therefore, legislation should be produced to maintain and support social coexistence, but with the condition that every individual's private sphere is protected.

“One of the most important preconditions for the stability of a modern state is right and just allocation of priorities between private and public interests, establishing balanced relationship between the state and the individual. This is first of all reflected in the legislative definition of the scope and the content of a particular right.” (2007.07.03 N1/2/384 Judgment, Citizens of Georgia - David Jimshelishvili, Taniel Gvetadze and Neli Dalalishvili v. The Parliament of Georgia).

Fundamental constitutional principles equally require realization of private and public interests necessary for democratic state governed by rule of law and protection of reasonable and proportional balance between them.

8. The Constitution provides for limitation of the right to privacy and also establishes the scope of acceptable interference by the state with the right. Interference with the right to privacy of communication by telephone or by other technical means is a significant limitation of the right to privacy. This right is one of those rights, in defining of which the authority draws line between a democratic and police state.

Generally secret surveillance on individuals is characteristic to a police state. At the same time, protection of constitutional order, state and national interests and order, prevention of crime, ultimately contributing to effective protection of human rights, is an obligation of a democratic state under the rule of law. The limitation of the right is contributing to the protection of mentioned public interests.

Interference with the right on the basis of public interests is also provided for by art.8 of the European Convention on Human Rights, pursuant to which interference with a right is acceptable when it is necessary in a democratic society in the interests of national security, public safety or economic well-being of the country, for the prevention of disorder or crime, for the protection of health or morals, or for the protection of the rights and freedoms of others.

Within the range of the above mentioned public interests, the position of the majority of states regarding the aims and grounds for restriction of right provided by the legislation is more or less analogous. The public interest which

should be balanced against private interest in this case is given in art.2 of the Law on Operative-Investigatory Activity, while grounds are given in art. 8 of the same law.

9. It is an obligation of every democratic state to take all measures necessary to prevent serious threats to the stability of democratic institutions. Due to these threats, the state should be able to conduct secret surveillance on those individuals from whom such threats may stem from. In this case secret interference with the right ensures protection of public interest.

Obviously, the rights of those individuals who threaten constitutional order, existence of democratic state and others' rights and freedoms cannot be protected by the Constitution.

The existence of the above mentioned public interests is not sufficient for constitutional interference in the right. There should be an obvious necessity for protection of public interest. The legislator should put in place adequate mechanisms to ensure that in the cases of interference with the right, with the intention to protect public interest, the protection of the latter is really necessary.

Apart from this, state with the intention of eliminating a serious threat does not have a right to take all measures that it deems adequate. The interference in the right, because of its secretive character, creates risk of arbitrariness, which could have deleterious effects for a whole democratic society. Therefore, in the democratic state, the interference in the right is lawful only then, when there will be effective mechanism in the legislation that would protect against abuse of power. The state which keeps its citizens under the risk of secret surveillance, should not have unfettered powers. Otherwise, an unbalanced legislation, aimed at protection of democracy, may make democracy itself very fragile.

10. The constitutionally established scope of interference with the right reflects the balance between private and public interest. In particular, pursuant to art. 20.2 of the Constitution the limitation of mentioned right is only permissible by a court decision or urgent necessity provided for by the law.

This constitutional norm gives discretion to the legislator to define the contents of the right to privacy, but with the condition that the will of the legislator will be adequate to the requirements of the Constitution.

In the given case, we should analyze how a legislator balanced private and public interests and how clearly and unequivocally it reflected this balance in art 9.2 of the Law on Operative-Investigatory Activity.

11. In the given dispute, it seems that the problematic nature of the norm is connected with its vagueness. Generally, the legislator is obliged to adopt the laws that satisfy criteria of foreseeability and unambiguousness. This obligation of the legislator stems from the principle of the rule of law. A product of the legislator can only be deemed to be the law if it satisfies quality requirements of a law. The latter implies that the law should be compatible with the principle of the rule of law and legal certainty. The quality of a law requires that legislative regulation is so clear that an individual, whose rights are interfered with, could comprehend legal situation and direct its actions accordingly.

In this regard, the approach of the European Court of Human rights is interesting. In number of judgments, the court has stated that a particular law

should be accessible to an individual who should be able to foresee its effects on him/her. Additionally, the law should not be contrary to the rule of law principle. (*Laender v. Switzerland*, 26th March 1970, Para. 50; *Kruslin v France*, 24th of April 1990, Para.27; *Huvig v France*, 24th of April 1990; *Kopp v. Switzerland* 25th of March 1998, Para.55; *Malone v. United Kingdom*, 2nd of August 1983 Para.67; *Barthold v. Federal Republic of Germany* 25th of March of 1985, Para.45; *Griogoriades v. Greece* 25th of November 1997, Para.37).

The Constitutional Court of Georgia has stated regarding foreseeability and accessibility of a legal act that “the norm should be clear and compatible with the requirements of certainty. An individual should be able to comprehend what the law requires from him/her and adapt his actions to this requirement. The Constitutional Court, while analyzing compatibility of other norms with the constitutional ones, should establish whether violation of a right was a result of uncertainty of a norm” (The judgment of the Constitutional Court of Georgia, 26.10.2007, N2/2/389 Citizen of Georgia Maia Natadze and others against the Parliament and President of Georgia.).

In the present case, the Constitutional Court should examine whether the certainty of the norm is of sufficient degree to rule out the possibility of violation of the constitutional right. Obviously, this does not concern the cases when constitutional right is violated because of illegal act. Examination of such issues is outside the competence of the Constitutional Court. The decisive significance has the following factor: whether a norm, read and applied adequately to its text and contents, contains risk of violation of the constitutional right.

12. The vagueness of the norm, which is evaluated by the criteria of foreseeability and accessibility, in conjunction with the proportionality principle, plays a significant role in establishing constitutionality of a given norm.

As was mentioned above, a right is interfered with in order to realize certain public good. While examining on the basis of the proportionality principle whether there was violation of a right or not, due attention should be drawn to the extent of the potential threat to the public good. This protected good, on the one hand, is a particular right, necessary limitation of which is an issue, and on the other hand, public interest, for the protection of which it is necessary to interfere with the right. If preconditions of interference with the right are not clear and sufficiently specific, this will create risk of exaggerated interference with the right as well as incorrectly satisfying the interest. Therefore, reasonable and proportional balance between private and public interests will not be made. The norm regulating interference with the right would also not satisfy requirements of proportionality principle.

13. In the given dispute the art. 9.2 of the Law on Operative-Investigatory Activity should be examined on the basis of foreseeability. It should be also stated, that examination of the limiting norms of the right to privacy of the communication through telephone or through other means on the basis of accessibility and foreseeability should be much stricter, than it is applied in relation to compatibility of other norms with the Constitution, because of the following: a) the nature of the interference with the right – an operative-investigatory activity is conducted in secret. Pursuant to art. 5(1) of the law on Operative-Investigatory Activity the conduct of this activity is “strictly

confidential”. Therefore, particular individuals do not know when this activity is conducted in relation to them; b) an individual does not participate in the proceedings in which the necessity of conducting operative-investigatory activity is decided. Therefore, he/she knows nothing about the lawfulness of such an activity and furthermore, lacks capacity to avoid interference from the state; c) It is difficult to protect interests of third persons also. These are persons who are not the primary objects of the operative-investigatory activity. They could be objects of secret control only when they communicate with those persons through telephone or through other means that are the primary object of secret surveillance. The third persons do not expect any control from the state and thus cannot defend themselves.

On the basis of the above mentioned, the protection of this sphere of private life should be of higher degree. The law should give clear and specific aims, tasks and grounds for interfering with this right. The rule allowing interference should be unambiguous, clear and foreseeable, so that individuals know when they maybe subject to the risk of interference with their right.

In this regard the position of the European Court of Human Rights is noteworthy. “...tapping and other forms of interception of telephone conversations constitute a serious interference with private life and correspondence and must accordingly be based on a “law” that is particularly precise. “

14. Specificity of the protected sphere of the right and the nature of interference gives additional requirements for the law:

- a) The accuracy, foreseeability and accessibility of a law encompass also the necessary condition, that the scope of a permissible action of those persons in power to interfere with the right be specific and clear. Such a requirement for the legal act is necessary for limiting and controlling those in power to interfere. In order a law to be compatible with the principle of rule of law, it should ensure effective protection of the right against arbitrary interference from the state. This, first of all, means that the law itself should clearly and in sufficient detail define powers of a public authority in this sphere. Therefore, the law should not allow that the public authority itself defines the scope of its permissible actions. If the person responsible for the interference in the right does not know clearly and accurately the scope of his permissible actions, the risk of an exaggerated interference and also the temptation to abuse the power will rise. For ensuring realization of a state authority within the confines set by the Constitution, the norm should be sufficiently clear to rule out its subjective interpretation and application.
- b) The foreseeability is also important for timely and effective judicial review. Citizens should know in what circumstances, on the basis of what grounds, their rights maybe interfered and be able to enjoy the right to apply to the court, which has a decisive importance for full protection of the right. Therefore, it is important to have the following legal guarantee: pursuant to art.6 (2) of the Law on Operative-Investigatory Activity, “person, who thinks that as a result of an action of the operative-investigatory body his/her rights and freedoms have been violated, can appeal lawfulness of such an action to the higher state body, to the prosecutor or to the court”. However, if the law

is not sufficiently clear, then it will be impossible to foresee what is deemed unlawful and thus the right to access to the court will also be fragile.

15. Generally requirements regarding the state are stricter as the intensity of interference with the right becomes serious. Legislators are under the obligation to provide public authority with guiding directives, which make foreseeable whether making certain decision is possible, necessary, correct and lawful, and at the same time enable citizens to have an idea about the measures that will be taken against them.

Foreseeability of a law is a directive for the legislative body and also a limiting factor for government and judicial branch. A Legislature is obligated to establish clear boundaries for a public authority.

16. It should be stated, that the possibility of inconsistent interpretation of a norm would not always indicate its unconstitutionality. The possibility of different interpretations of a norm, furthermore, existence of unconstitutional practice on its basis, does not mean that the norm is unconstitutional, in the same manner as the constitutional practice established on the basis of a vague norm is not decisive for its constitutionality.

The vagueness of the norm does not go beyond its constitutionality threshold if it is possible to reasonably interpret it through legal methodology, so that the real contents of the relations regulated by the norm is demonstrated with sufficient clarity.

Thus, in order to examine constitutionality of the norm, first of all its contents should be identified. For this reason it is necessary to interpret it.

17. The will of the legislature, as well as, the will of the law should be established through interpretation. In particular cases, legislature may not express its will with sufficient clarity, accuracy and with adequate specificity. Therefore, in these cases the text of the norm will not be reflective of the opinions and desires of the legislator and the will of the legislator will be different from the will of the law. In these cases, the person applying the norm should understand the true aim of the legislator and in this the norm should help him. The person applying the norm first of all grounds its judgment on the text of the norm. If from the text it is impossible to identify the will of the legislator, then the will of the law should be decisive. The law should be understood and conceived the way it is written. In the application of the norm, priority should be given to the will of the law, as the opinions and objectives expressed during the legislative process, on which the draft laws are grounded and which are not expressed in the adopted law, will not be of use for justification of a particular decision made in the application of the norm. The person applying the norm is obliged to guide itself by the text of the norm, by the reality expressed and not the one that should have been expressed in the norm. Thus, in this case, his/her judgment will be the right one, compatible with the law, but not reflective of the will of the legislature.

18. In order to identify the will of the legislature the respondent, on the ground of the request of the Constitutional Court, submitted stenographic records of the Law on Operative-Investigatory Activity on the hearing. It should be noted that at the time of the adoption of the law, one of its most important innovation was introduction of a judicial control, specifically, that such an operative-investigatory activity, restricting privacy of communication by

telephone or by other technical means, could not be undertaken without the order of a judge. This fact was emphasized by the initiator of the law - the Minister of Justice, as well as, by the Chairman of the Committee of the Parliament of Georgia on Constitutionality, Legal Issues and Legality.

It appears from the stenographic records that, while adopting the law, the general will was that such an interference in the human rights should be possible only by the order of a judge. However, there is no evidence of this will specifically towards art.9.2.

It should be noted also that on the hearings the representatives of the respondent has expressed contradictory and inconsistent opinions regarding art.9.2, which is provided in the descriptive part of this judgment and shall be examined in the motivational part.

Despite general motivation of the legislature, that such an interference in the right should be subjected to judicial control, the representatives of the respondent could not provide any conclusive evidence of the will of the legislator that it wanted this position to cover the cases of art.9.2 as well. Furthermore, the inconsistent position, expressed by the respondent, demonstrated more clearly the problems associated with this norm in terms of its foreseeability and necessity of its interpretation.

19. Although the subject of the topic is only constitutionality of conjunction “or” in art.9.2, the court cannot sidestep examination of the norm in whole. The court should establish the content of the norm and decide whether it is in conformity or not with art. 20.1 of the Constitution. It should be noted here, that the court is not examining constitutionality of separate conditions given in the norm and, thus, is not able to ascertain their constitutionality or unconstitutionality.

20. Art. 9 of the law on Operative-Investigatory Activity is titled as “Conditions for conducting operative-investigatory activity”. It is supposed that specific conditions for conducting operative-investigatory activities are given in the second paragraph of this article .At the same time, this norm intentionally relates only to an operative-investigatory activity that limits legally guaranteed privacy of communication by telephone or by other technical means. According to the norm, conduct of such activities is permissible in the following conditions: 1. only by the order of a judge and a resolution of a prosecutor; 2. or on the ground of a written application of a person, who is a victim of illegal conduct; 3. or, if information about an illegal conduct is present, for which, under the criminal law, the penalty is more than two years of imprisonment. It is notable, that all participants of the proceeding – parties, witnesses and specialists agreed about the existence of these conditions in the disputed norm. However, their positions regarding functions of these conditions were different.

21. In the given dispute it is important to establish, how these conditions are related to each other, whether the given text of the norm enables interpretation suggested by the respondent, in particular that the first condition should be considered as a common rule for the conduct of a specific operative-investigatory activity relative to the remaining two conditions, as well as, relative to the grounds of such an activity. In order to understand this, firstly it is necessary to interpret the norm grammatically.

The first condition is related to the remaining two through conjunction “or”, which ensures interrelationship among these conditions. Therefore, the meaning of the disputed word in isolation, as well as, in the context of the whole norm should be understood through grammatical interpretation.

The word “or” is a conjunction. Generally, conjunction does not have independent meaning and is only connecting two words of the sentence or two sentences and establishes interrelationship between them. Conjunctions connect such two words or two sentences that are equal to each other. The conjunction “or” involves choosing one from number of alternatives or realization of one from number of possibilities through eliminating the remaining. Additionally, if conjunction is repeated than there should be comma before it. (A. Shanidze, Foundation of Gramatics of Georgian Language, I, Morphology, 1953. Also, L Kvachadze, Georgian Language, part 1, Lexis, Phonetics, Graphics and Morphology, 1981).

In the basis of the above mentioned the conjunction “or” in art.9.2 connects two equal conditions with each other and implies choice of one. In other words there are two alternative conditions.

It is noteworthy, that respondents’ position regarding this is not consistent and clear. On the one hand, he recognizes that from grammatical perspective the conjunction “or” implies alternatives. At the same time pointing to the technical fault of the norm, deems acceptable taking out of the word, but in a manner that the meaning of the norm stays the same. However he also states, that in the case of nonexistence of the conjunction in the norm, it will be read anyway with the same meaning. The respondent also claims that the conjunction “or” specifically ensures his version of interpretation of the norm and that nonexistence of the word will change the meaning.

It should be noted, that necessity of the word “or” was not claimed by the witnesses. They stated that even if there is no conjunction, the norm will be interpreted anyway with the same meaning. Additionally, they stated that the word “or” makes the norm vague.

It is also interesting that, the second and the third conditions given in art.9 (2), which are connected to each other through conjunction “or”, are considered by the respondent, as well as, by the witnesses as alternatives to each other. They have not provided any firm argument on why conjunction “or” in the same norm, in one case implies cumulateness and in the other alternativeness.

Such a contradictory position, when respondent does not know what meaning has the disputed word in the norm, points to inaccessibility and vagueness of the norm.

In the judgment of 19 October of 2000 on the case *Volokh v. Poland*, the European Court on Human Rights stated that the norm which is so vague that it confuses authorities is not compatible with the requirements of the law.

The only argument which was most frequently alleged by the respondent to support his position was the following: the respondent’s version of interpretation of the norm is a result only of reading it in conjunction with other norms and in the context of the whole law. This type of argument allows supposing and implies indirect recognition, that the norm taken separately is not read with the meaning suggested by his version of interpretation.

Thus, through grammatical analysis of the norm, there is not one rule and two grounds, but three equal alternative conditions. The existence of the disputed word “or” conditions such interpretation.

22. In examining the constitutionality of the norm, its reasonable interpretation requires taking into account the following: “the disputed norm should not be considered in isolation from other related norms, because such approach may lead the Constitutional Court to make wrong inferences.... if by faithful interpretation of the norm there is no possibility of applying it arbitrarily and against human rights that the norm would fully satisfy the requirements of legal security. (Judgment of 26th October 2007, N2/2/389 on the case of the citizen of Georgia Maia Natadze and others v. The Parliament and the President of Georgia). However the following also should be taken into account: when the meaning of a certain provision is dependent upon the context of law, accuracy in the application of the norm and foreseeability of results should be ensured towards the norms taken as a whole.

23. Before examination of art. 9.2 of the Law on Operative-Investigatory Activity in the context of the other norms of the same law, it is necessary to analyze the following issues: 1) what is the meaning of the conditions for limitation of the right provided for by the second sentence of the art. 20.2 of the Constitution? 2) Do the last two conditions in art.9.2 of the mentioned law constitute urgent necessity?

24. The constitutional condition (order of the judge) for interference with the right to privacy ensures *a priori* control on an operative-investigatory activity by an independent and neutral body. Obviously, this is to prevent abuse of power by the authorities. Nonpolitical nature of judiciary makes it neutral and independent. An independent law-abiding judge can in every particular instance make right and justified decision about the necessity of interference with the right.

However, existence of court decision itself does not mean proportional interference with the right. The decisive is existence of proper legal guarantees in the legislation for ensuring proportional restriction of a right on the ground of a court decision.

Therefore, it should be noted that this condition of limitation of a right does not mean the possibility of making decision without having appropriate legal regulation. Without this, the risk that the authorities would abuse power would be too high. In order to prevent arbitrariness and excessive interference in the right the answer about when and how this decision is made should be provided for by the law.

The judgment of the court should be the right one and justified. This should be made possible by the legislation; it should be sufficiently specific and clear that the judge could apply it correctly. Apart from this, there should be exhaustive answers about what issues the judgment should cover.

Thus, limitation of a right on the ground of a judgment of a court is one of the most important constitutional guarantees for the protection of the right as well as for keeping the right balance between the private and public interest.

25. As an alternative ground for the limitation of the right, the Constitution provides the condition of urgent necessity. As through grammatical analysis it was established that the conjunction “or” in art. 9.2 of the Law on the

Operative-Investigatory Activity provides for alternativeness of conditions, it is of importance to examine whether the 2nd and 3rd conditions satisfy the definition of urgent necessity provided by art.20 of the Constitution.

26. For this reason it is important to analyze the following issues: What the urgent necessity provided for by the art.20 of the Constitution means? Who is responsible for establishing in each particular case whether there is urgent necessity or not and on the basis of what criteria the person should determine this?

According to the Constitution, it is only within the powers of legislature to provide reglamentation for the urgent necessity in any particular case. Therefore, the Constitution requires that no condition, even if it falls within the definition of urgent necessity, shall be a ground for limitation of a right without the order of a court unless it is expressly provided by the legislation. At the same time, the condition provided by the law, which may be used as a ground for interference with the right without the order of a judge, shall be fully compatible with the definition of urgent necessity provided by the constitution.

An urgent necessity involves such cases, when, on the basis of proportionality principle, realization of public interest provided by the constitution, is impossible for objective reasons, without inevitable, timely limitation of private interests. However, it should be unequivocal that protecting public interest through other means is clearly impossible. Urgency indicates a short period of time, in which it is impossible to get an order of a judge and therefore necessitates urgent action.

In the Law on Operative-Investigatory Activity the legislature defined as urgent necessity such cases, when delay can result in elimination of important factual data or it will be impossible obtain these data (art.7.4).

It is noteworthy that, the constitutional condition for limitation of the right does not require that the cases of urgent necessity be mentioned with the same title, though for more clarity this is desirable. Therefore art.7.4 of the mentioned law may not consider exhaustive cases of urgent necessity.

The existence of urgent necessity should be found out through analysis and interpretation of the norm. Thus, the will of the legislature concerning whether certain case falls under urgent necessity should be sufficiently clear in order to rule out any possibility for misapplication or misinterpretation of the norm and the risk of arbitrariness which would result in the violation of the right.

However, even legislator is not absolutely free in giving content to this concept. A decision on this issue should be made in accordance with the Constitution. The assessment whether this decision complies with the requirement of the constitution, is within the competence of the Constitutional Court.

As regards the second and third conditions provided by art.9.2 of the Law on Operative-Investigatory Activity, they constitute additional grounds for initiating operative-investigatory activity. An urgent necessity provided by the law is not a ground, but a state, condition, which may or may not be present independently whether there are any grounds for interference with the right, including the ground provided by art. 9.2 of the mentioned law.

Therefore, as these conditions themselves do not constitute urgent necessity, which was also ascertained by each participant of the proceedings,

then in cases of their presence the interference in the right shall be legitimate only by the order of a judge.

27. It should be examined, whether the rule provided by the Law on Operative-Investigatory Activity, which limits privacy of communication by telephone or by other technical means, also applies to the mentioned conditions. The law for this operative-investigatory activity specifically establishes a rule (art.7.2 (H) and art.7.3) according to which this activity shall only be conducted by the order of a judge on the ground of prosecutor's motion. It should be noted that this rule is repeated in art. 20 of the same law.

Thus on the one hand there is the will of legislature concerning the rule for conduct of such operative-investigatory activity. On the other hand, grammatical interpretation of art.9.2 gives possibility to make contrary inferences.

The fact, that the rule is mentioned a number of times in the law and is also provided by art. 9.2 in which it is connected with other two conditions with conjunction "or", allows making the following inferences:

In the cases of presence of the grounds provided for by art. 8 of the law, conduct of the mentioned operative-investigatory activity is possible only in accordance with the rule provided by art.7.3 and art. 20.

The legislature specifically for limiting privacy of communication by telephone or by other technical means deemed the grounds provided by the art. 8 insufficient and established additional grounds (the 2nd and 3rd conditions of art.9 (2)) the separate existence of which, as respondent claims, is necessary for narrowing scope for interference and ensuring effective protection.

Along these two conditions the legislature has established additional condition to which it gave a general character in the above mentioned norms. The fact that general rule is given in the disputed norm as one of the alternative conditions, rules out its application as a rule in relation to other two conditions.

If the legislature wanted to add a ground to this operative-investigatory activity and at the same time keep unchanged the general rule, it would have been sufficient to write in art.9.2 only the 2nd and 3rd conditions, on which the rule necessitating an order of a judge would have applied.

On the basis of the above mentioned, reading of art.9.2 and the mentioned norms together supports the position that it is impossible to read the norm in the manner proposed by the respondent.

28. In many legal acts there are ambiguous formulations. Their interpretation and application is wholly dependent upon the practice. Therefore, it is obvious, that in the case of vague norm, while examining its compatibility with the constitution, it is of high importance how it is applied in practice.

It should be noted, that according to the testimony of witnesses and submissions of specialists/experts the limitation of right to privacy of communication by telephone or by other technical means is only executed by the order of a judge. However, witnesses, specialists and respondents do not rule out a possibility that the norm may be applied by a person responsible for conducting operative-investigatory activity in the manner suggested by the claimant.

Examination of constitutionality of the application of a norm in practice is beyond the competence of the Constitutional Court, however examining in what

way the norm may be applied after through its correct interpretation is obviously an important factor for deciding whether the norm is constitutional or not.

If the application practice of a vague norm complies with the constitution this of course indicates, to some extent, constitutionality of this norm, because it is supposed that if application of the norm is constitutional then this means that it can be interpreted in a consistent manner. Thus, in this case the vagueness of the norm and its unconstitutionality is doubtful. However, strict adherence to this argumentation could result in retaining of unconstitutional norms beyond the ones whose application practice is constitutional. Consistent application practice does not automatically mean that the norm is not vague or is not unconstitutional. A consistent and correct application practice of the norm may well be a result of high competence or good will of those applying it. However, this does not rule out even one instance of applying and interpreting the norm in contradiction to the Constitution. Therefore, in such a case the decisive is the text of the norm, whether it can be clearly interpreted in conformity with the Constitution. The norm should be clear and foreseeable to allow its correct interpretation and application.

Such a legal regulation, whose application raises risk of error, is not in line with the requirements of transparency and accuracy of legal acts.

29. Ultimately, through interpretation of the norm the following inferences can be drawn: although, interpretation of art.9.2 of the Law on Operative-Investigatory Activity by the claimant and by the respondent are contradictory, none of them, as well as witnesses do not rule out a possibility of interpreting the norm in both ways. Furthermore, the respondent as well as the witnesses not only rule out, but also indicate to the vagueness of the norm.

As a result of interpretation of the norm it has been found out that, the disputed conjunction “or” stipulates alternativeness of the provided conditions and this is not ruled out through interpreting art. 9.2 in conjunction with other norms of the same law.

It should be noted, that nonexistence of the disputed word would have resulted in such an interpretation of the norm which has been suggested by the respondent and witnesses. However, this has been neither acknowledged nor rejected by the respondents and witnesses.

30. Therefore, the norm does not comply with the requirements of transparency and accessibility and through its reasonable interpretation using legal methodology; one version of its meaning is not compatible with the Constitution.

In particular the disputed word “or”, which causes problems with the norm, results in non compliance with the requirements of the principles of foreseeability and legal certainty and thus is not compatible with art. 20.1 of the Constitution.

31. In art. 9.2 of the Law on Operative-Investigatory Activity there is a comma before the disputed conjunction “or”. The claimant also requires repealing it.

It should be noted, that in the norm the mentioned comma does not have independent meaning. Its existence is a result of a grammatical rule that when a conjunction “or” is repeated a comma shall be used before it. In the given case the conjunction “or” is repeated and therefore there is a comma before it. Thus,

by recognition of the disputed word as unconstitutional the necessity of putting before it comma will be eliminated.

III

On the basis of art. 89.1 (f) and art. 89.2 of the Constitution of Georgia, art. 19.1(e), art. 21.2 and art.21.6, art.23.1, art.25.2 and art.25.3, art. 39.1 (a), art 43.2, art.43.4, art.43.7 and art.43.8 of the organic Law on the Constitutional Court of Georgia, art.32 and art.33 of the Law on Constitutional Proceedings,

The Constitutional Court of Georgia:

R u l e s:

- 1.The constitutional claim submitted by the claimants - Georgian Young Lawyers Association and Mrs. Ekaterine Lomtadze v. The Parliament of Georgia shall be upheld and the word "..., or.." following the words "only by the order of judge and resolution of the prosecutor" in the first sentence of art.9.2 of the Law on Operative-Investigatory Activity be recognized as unconstitutional with respect to art.20.1 of the Constitution.
- 2.The word "..., or.." following the words "only by the order of a judge and the resolution of a prosecutor" in the first sentence of art. 9.2 of the Law on Operative-Investigatory Activity is void from the publication of this judgment.
- 3.This judgment is in force after its official announcement on the hearing of the Constitutional Court;
- 4.The judgment is final and is not subject to appeal or review.
- 5.The copies of the judgment shall be sent to: the parties, the President, to the Government and the Supreme Court of Georgia;
- 6.The judgment shall be published in the Legislative Bulletin of Georgia within 15 days.

The members of the Chamber: Vakhtang Gvaramia (Chair of the Hearing),
Ketevan Eremadze (Rapporteur Judge),
Besarion Zoidze.

The secretary of the Constitutional Court of Georgia
Ms.Ketevan Eremadze

**КОНСТИТУЦИОННЫЙ СУД
ГРУЗИИ**

РЕШЕНИЯ

2009

**ПАРТНЕР-УЧРЕДИТЕЛЬ ОБЩЕСТВА С ОГРАНИЧЕННОЙ
ОТВЕТСТВЕННОСТЬЮ «ЛИЛИ И КОМПАНИЯ» МЕРАБ
КИКВАДЗЕ ПРОТИВ ПРЕЗИДЕНТА ГРУЗИИ И
ПАРЛАМЕНТА ГРУЗИИ**

№2/1/327,336,344

г. Тбилиси, 9 февраля 2006 года

Состав коллегии.: Николоз Черкезишвили (председательствующий в заседании), Ламара Чорголашвили (судья–докладчик), Заур Джинджолава.

Секретарь заседания: Эленэ Лагидзе.

Наименование дела: Партнер-учредитель общества с ограниченной ответственностью «Лили и компания» Мераб Киквадзе против Президента Грузии и Парламента Грузии».

Предмет спора: конституционность применительно к статье 21 и пункту второму статьи 30 Конституции Грузии указов Президента Грузии от 31 декабря 2002 года №568 и от 4 октября 2003 года №503 и пунктов первого и 2 статьи 18 и статьи 27¹ Закона Грузии «О производстве по делам о банкротстве».

Участники рассмотрения дела: истец – партнёр-учредитель ООО «Лили и компания» Мераб Киквадзе, ответчики – представители Парламента Грузии: Батар Чанкселиани, Маринэ Робакидзе, Иосиф Ломашвили и представитель Президента Грузии Тинатин Сирадзе.

Согласно протокольным записям распорядительных заседаний второй коллегии Конституционного Суда Грузии от 21 июля 2005 года №2/7/336 и от 30 сентября 2005 года №2/9/344 в одно производство были соединены и приняты к рассмотрению по существу конституционные иски, зарегистрированные под номерами 327, 336 и 344.

Судебная коллегия в отдельности обсудила представленные к рассмотрению по существу иски и выяснила:

1. 26 апреля 2005 года в Конституционный Суд Грузии обратился с конституционным иском (регистрационный №327) партнер-учредитель ООО «Лили и компания» Мераб Киквадзе с требованием признания антиконституционным применительно к статье 21 и пункту второму статьи 30 Конституции Грузии указов Президента Грузии от 31 декабря 2002 года №568 и от 4 октября 2003 года №503.

Основанием внесения конституционного иска служит подпункт «е» пункта первого статьи 89 Конституции Грузии, подпункт «д» пункта первого статьи 19, пункт первый статьи 23 и подпункт «а» пункта первого статьи 39 Органического закона Грузии «О Конституционном Суде Грузии».

1. По мнению истца, неконституционность Указа Президента Грузии от 31 декабря 2002 года №568 применительно к статье 21 и пункту второму статьи 30 Конституции Грузии состоит в следующем:

Предметом собственности в условиях данного спора служит право требования истца, регламентированное вступившим в законную силу решением Верховного Суда Грузии от 5 марта 1999 года, согласно

которому на акционерное общество «Азот» возлагалась обязанность по выплате в пользу истца 1 820 779 лари. Исходя из указанного основания, на сегодняшний день оставшаяся сумма денежного обязательства составляет 999 379 лари.

Истец отмечает, что определением Руставского суда от 21 февраля 2001 года в отношении акционерного общества «Азот» было открыто производство по делу о банкротстве.

Оспариваемым актом установлено, что находящийся в государственной собственности пакет (90%) акций акционерного общества «Азот» в порядке прямой продажи за символическую сумму (эквивалент 500 000 долларов США в национальной валюте) был передан компании «Итера интернешнл энерджи ЛЛС» с условием выполнения мероприятий, предусмотренных бизнес-планом. Однако исходя из упомянутых условий, по мнению истца, не видно, что указанный бизнес-план прошел надлежащую экспертизу и был одобрен потому, что должен способствовать своевременному разрешению хозяйственных и финансовых проблем акционерного общества «Азот».

Истец считает, что неконституционность Указа Президента Грузии от 4 октября 2003 года №503 применительно к статье 21 и пункту второму статьи 30 Конституции Грузии состоит в следующем:

Оспариваемым актом установлено, что международная энергетическая компания «Итера интернешнл энерджи ЛЛС» уступит акционерному обществу «Азот» право требования покрытия задолженности в отношении населения и бюджетных организаций Грузии за потребленный природный газ в размере 22 111 941 лари.

Соответственно у акционерного общества «Азот» возникнет надлежащее денежное обязательство в размере уступленной суммы по отношению к «Итера интернешнл энерджи ЛЛС», а у населения и бюджетных организаций Грузии обязательство того же размера по отношению к акционерному обществу «Азот». Согласно статье 246 Налогового кодекса Грузии налоговый орган требует от населения и бюджетных организаций Грузии исполнения обязательств по отношению к государству. При полном или частичном удовлетворении требования налоговое обязательство налогоплательщика, т. е. акционерного общества «Азот», будет признано сниженным.

В результате осуществления Указа Президента Грузии от 4 октября 2003 года №503 кредитная задолженность акционерного общества «Азот» возрастет на 22 111 941 лари. В этом случае основным кредитором станет компания «Итера интернешнл энерджи ЛЛС» и ей будут предоставлены неограниченные полномочия по сравнению с другими кредиторами.

С учетом социального положения населения взыскание задолженности представляется совершенно бесперспективным и означает, что кредиторская задолженность акционерного общества «Азот» в результате приобретения права требования возрастет, и практически уже невозможно станет выполнить план реабилитации, который служит единственным законным средством приобретения истцом права собственности.

С учетом всего вышеотмеченного истец считает, что указами Президента Грузии от 31 декабря 2002 года №568 и от 4 октября 2003 года №503 нарушено его право собственности как партнера-учредителя общества с ограниченной ответственностью «Лили и компания», поскольку он не получил прибыль со своего имущества, и вместе с тем ограничено его право предпринимателя.

2. 23 июня 2005 года в Конституционный Суд Грузии с конституционным иском (регистрационный №336) обратился партнер-учредитель ООО «Лили и компания» Мераб Киквадзе с требованием признания антиконституционными применительно к статье 21 и пункту второму статьи 30 Конституции Грузии пунктов первого и второго статьи 18 Закона Грузии «О производстве по делам о банкротстве» от 25 июня 1996 года.

В качестве основания внесения конституционного иска указываются подпункт "д" пункта первого статьи 19, пункт первый статьи 23 и подпункт «а» пункта первого статьи 39 Органического закона Грузии «О Конституционном Суде Грузии».

В связи с делом о банкротстве акционерного общества «Азот» вступившим в законную силу решением Руставского городского суда от 27 июля 2001 года открытие производства по делу о банкротстве отсрочили, и был утвержден план реабилитации, согласно которому покрытие кредиторской задолженности должника предусматривалось в соответствии с согласованным графиком.

Указанный план выполнен не был, и на основании заявления Министерства финансов Грузии определением от 6 июня 2005 года производство по делу о банкротстве было открыто.

Истец считает очередность кредиторских требований, предусмотренную пунктом первым статьи 18 Закона Грузии «О производстве по делам о банкротстве», неконституционной, исходя из того, что она создает необоснованные и незаконные привилегии, а это ставит в неравное положение кредиторов, и большинство из них - перед реальной угрозой неполучения законных имущественных требований.

По мнению истца, открытие производства по делу о банкротстве в отношении акционерного общества «Азот» означает, что масса банкротства будет продана по цене, которая, в лучшем случае, обеспечит частичное покрытие кредиторской задолженности Министерства финансов Грузии (30 млн. лари). В соответствии с подпунктом «а¹» (вторая очередь) пункта первого статьи 18 Закона Грузии «О производстве по делам о банкротстве» подлежащие выплате налоги и сборы, а также требования международных организаций внесены во вторую очередь.

Истец считает, что законодатель неправильно предоставил преимущество необеспеченным, в том числе - банковским требованиям, по сравнению с требованиями органа социального страхования и медицинских фондов, а также страхования от безработицы.

По мнению истца, неконституционность пункта второго статьи 18 Закона Грузии «О производстве по делам о банкротстве» вытекает из неконституционности пункта первого этого же закона, так как данной нормой (пунктом 2) подчеркивается то обстоятельство, что следующие по

очереди кредиторы получают возмещение из массы банкротства только после полного удовлетворения требований кредиторов предыдущей очереди и установленная для кредиторов очередность защищает только права всех кредиторов одной очереди.

Исходя из всего вышеуказанного истец считает, что пунктами первым и 2 статьи 18 Закона Грузии «О производстве по делам о банкротстве» от 25 июня 1996 года нарушается его право собственности как партнера-учредителя общества с ограниченной ответственностью «Лили и компания», поскольку он не получил прибыль от своего имущества, и вместе с тем ограничено его право как предпринимателя.

3. 3 августа 2005 года в Конституционный Суд Грузии обратился с конституционным иском (регистрационный №344) партнер-учредитель ООО «Лили и компания» Мераб Киквадзе с дополнительным требованием о признании антиконституционной применительно к статье 21 и пункту второму статьи 30 Конституции Грузии наряду с пунктами первым и вторым статьи 18, а также статьи 27¹ Закона Грузии «О производстве по делам о банкротстве» от 25 июня 1996 года.

В конституционном иске указывается, что статьей 27¹ Закона Грузии «О производстве по делам о банкротстве» устанавливается возможность удовлетворения требований по банкротству, предусмотренных подпунктами «а» и «а¹» пункта первого статьи 18 этого же закона, частью выручки, полученной от реализации массы банкротства (предварительное распределение).

Истец считает, что неконституционность оспариваемой нормы вытекает и из того, что на основании данного закона за счет части выручки, полученной от реализации массы банкротства (в случае полного покрытия требований, предусмотренных статьей 19 этого же закона), могут покрываться только требования, предусмотренные подпунктом «а», а после них - требования, предусмотренные подпунктом «а¹» пункта первого статьи 18.

Исходя из всего вышеотмеченного истец требует признания антиконституционными применительно к статье 21 и пункту второму статьи 30 Конституции Грузии указов Президента Грузии от 31 декабря 2002 года №568 и от 4 октября 2003 года №503 и пунктов первого и 2 статьи 18 и статьи 27¹ Закона Грузии «О производстве по делам о банкротстве».

Решением судебной коллегии свидетелями по делу были приглашены: представители акционерного общества «Азот» и Министерства финансов Грузии, а 17 января 2006 года при рассмотрении дела по существу судебной коллегией было удовлетворено предъявленное истцом ходатайство о приглашении в качестве свидетеля представителя акционерного общества «Энерджи-инвест».

Ответчики по делу - представители Парламента Грузии Батар Чанкселиани, Маринэ Робакидзе и Иосиф Ломашвили считают, что спорные нормы Закона Грузии «О производстве по делам о банкротстве» не вступают в противоречие с Конституцией Грузии по следующим обстоятельствам: целью Закона Грузии «О производстве по делам о

банкротстве» не является удовлетворение требований каждого кредитора, т. к. в статье первой данного закона говорится:

«Цель настоящего Закона состоит в преодолении финансовых затруднений должника и удовлетворении требований кредиторов путём ликвидации или реабилитации предприятия должника», а в пояснительной записке к законопроекту «О внесении изменений и дополнений в Закон Грузии «О производстве по делам о банкротстве» отмечается, что при производстве дела о банкротстве необходимо «сделать оптимальный выбор между ликвидацией или реабилитацией предприятия, гарантом чего служит выбор кредиторов для получения целенаправленного благоприятствования и наибольшей выгоды», что свидетельствует о том, что указанный закон защищает имущественные интересы кредиторов, а не игнорирует их.

По мнению представителей ответчика, в случае равного распределения массы банкротства, несмотря на то, что все кредиторы получили бы определённое удовлетворение, ни одного из них не удалось бы удовлетворить полностью, что повлекло бы нарушение права собственности, признанного статьёй первой Дополнительного протокола №1 к Европейской конвенции «О защите прав человека и основных свобод». Порядок очерёдности является средством максимального удовлетворения кредиторов.

Представители Парламента Грузии считают, что, в случае, если масса банкротства недостаточна для удовлетворения требований каждого лица – носителя права требования, кредитор может назначить процедуру мирового банкротного соглашения, предусмотренную главой третьей указанного закона, и защитить свои законные интересы. Путем подачи жалобы (статья 31 оспариваемого закона) он может достичь обжалования постановления суда, ведущего дело о банкротстве, - об открытии дела о банкротстве - обжаловании.

По мнению представителей Парламента Грузии, какое-либо вмешательство в право собственности со стороны государства может оправдываться только законным публичным/общим интересом, а публичный интерес есть объект государственной оценки. В связи с этим ответчик в качестве примера приводит решение Европейского суда по правам человека по делу *Спорронг и Лоннрот против Швеции*, в котором отмечается, что в соответствии с установленными конвенцией механизмами защиты прав человека государственная власть может произвести первичную оценку как существования общественной проблемы, связанной с мерами по ограничению права собственности, так и шагов, направленных на решение данной проблемы. Ответчик тоже ссылается на решение этого же суда *Сколло против Италии*, по которому суд отметил, что пункт первый статьи первой Дополнительного протокола №1 к Европейской конвенции «О защите прав человека и основных свобод» предоставляет государству право принимать такие законы, которые необходимы для осуществления контроля за использованием собственностью в соответствии с общими интересами.

При этом ответчик считает, что установление порядка очерёдности апробировано во многих цивилизованных странах мира и приводит в

пример Францию, Российскую Федерацию, Италию, Бельгию, Великобританию, Германию, Голландию и Соединённые Штаты Америки.

Таким образом, по мнению ответчика, установленная законом очерёдность служит упрочению социальной справедливости.

Исходя из всего вышеуказанного, по мнению представителей Парламента Грузии, пункты первый и второй статьи 18 Закона Грузии «О производстве по делам о банкротстве» от 25 июня 1996 года полностью соответствуют как Конституции Грузии, так и нормам, установленным международным правом, и поэтому истцу в удовлетворении конституционного иска следует отказать ввиду необоснованности требования.

Приглашенная в качестве ответчика по делу представитель Президента Грузии Тинатин Сирадзе считает, что указы Президента Грузии от 31 декабря 2002 года №568 и от 4 октября 2003 года № 503 не вступают в противоречие с Конституцией Грузии ввиду следующих обстоятельств:

Вышеуказанные оспариваемые нормы не представляют собой правовых актов нормативного характера, поскольку устанавливают не общие правила многократного применения, а носят разовый характер и имеют природу индивидуального правового акта. Ни один из них не удовлетворяет дефиниции нормативного акта, предусмотренной пунктом 3 статьи 2 Закона Грузии «О нормативных актах».

Вместе с тем представитель Президента Грузии считает, что и содержание оспариваемых актов не противоречит Конституции Грузии.

По мнению представителя ответчика, в конституционном иске не указываются обстоятельства и доказательства, подтверждающие его обоснованность. Представленный истцом аргумент о том, что удовлетворение его требования на основании Указа Президента Грузии от 31 декабря 2002 года № 568 стало зависеть только от доброй воли компании «Итера интернешнл энерджи ЛЛС», может касаться споров, рассматриваемых общими судами, и никак не связано с упомянутыми статьями Конституции. Вместе с тем названный указ уже исполнен как правонаделяющий административно- правовой акт, о чём свидетельствует тот факт, что 20 марта 2003 года между Министерством по управлению государственным имуществом и компанией «Итера интернешнл энерджи ЛЛС» оформлен договор купли-продажи, согласно статье 2.1.2 которого покупатель обязуется в полном объёме и своевременно выполнить обязательства, предусмотренные бизнес-планом.

Как считает представитель Президента Грузии, действие оспариваемых указов будет прекращено со дня их объявления утратившими силу, что не влечёт никаких правовых последствий и, поскольку указы изданы с полным соблюдением законодательства Грузии, не существует оснований признания их недействительными. Что касается цели и правовых последствий объявления уже исполненных законных правовых актов утратившими силу, оно требует более полного анализа и обоснования.

Относительно же Указа Президента Грузии от 4 октября 2003 года №503, ответчик считает, что в первом случае Президент Грузии применил

предоставленное законодательством право и передал 90% пакета акций, находящихся в государственной собственности акционерного общества «Азот», компании «Итера интернешнл энерджи ЛЛС» и тем же указом в качестве условия данной сделки определил выполнение мероприятий, предусмотренных бизнес-планом, что подразумевало также удовлетворение кредиторов акционерного общества «Азот».

Представитель Президента Грузии остановилась и на оспариваемых нормах Закона Грузии «О производстве по делам о банкротстве» и отметила, что законодателю предоставлено Конституцией Грузии право ограничивать на основании общественных интересов собственника, но в этом случае решающее значение придаётся принципу соразмерности. Спорным законом при установлении очерёдности кредиторов законодатель в качестве приоритета наметил и соответственно признал обязательной общественной необходимостью удовлетворение задолженностей по зарплате, бюджетным платежам, необеспеченным требованиям, требованиям фондов социального страхования, пенсионного и медицинского фондов, а также страхования от безработицы.

Исходя из всего вышеуказанного, представитель Президента Грузии считает, что аргументацией истца не обосновывается несоответствие обжалуемых указов Президента Грузии применительно к статьям 21 и 30 Конституции Грузии. Таким образом, по её мнению, истцу в удовлетворении конституционного иска должно быть отказано.

По разъяснениям приглашённых в качестве свидетелей по делу представителей Министерства финансов Грузии - Гелы Кварацелия и Муртаза Кавзианидзе, поскольку компания «Итера интернешнл энерджи ЛЛС» не выполнила условия, предусмотренные планом реабилитации, подразумевавшим погашение задолженности, Министерство финансов подало заявление в суд об открытии производства по делу о банкротстве, которое пока не завершено и компания «Итера интернешнл энерджи ЛЛС» представлена одним из кредиторов. Относительно предусмотренной законом очередности стороны считают, что кредиторские требования слишком велики и поэтому нет никаких способов их удовлетворения, а предусмотренная законом очерёдность, предоставляющая преимущество налоговым обязательствам, не может признаваться неконституционной. Согласно показаниям представителя Министерства финансов оно как один из кредиторов стремится максимально защитить свои интересы.

По разъяснениям представителя акционерного общества «Азот» Ирины Бакрадзе, 21 февраля 2001 года в Руставский городской суд одним из кредиторов было подано заявление об открытии производства по делу о банкротстве в отношении акционерного общества «Азот», но в этот же период в указанное предприятие в качестве инвестора вошла компания «Итера интернешнл энерджи ЛЛС», и открытие производства по делу о банкротстве отсрочили на три года, предприятие же поместили в режим реабилитации. Соответственно был разработан новый бизнес-план. Впрочем, компания-инвестор не смогла погасить кредиторскую задолженность из-за наличия сверхзадолженности, пассивы значительно превысили активы, и 6 июля 2005 года производство по делу о банкротстве акционерного общества «Азот» было открыто.

Вместе с тем у акционерного общества «Азот» было 28 кредиторов, задолженность по отношению к которым превышала 500 млн. Управляющий банкротством признал 400 млн. спорными и только 100 млн. счел задолженностью кредиторам. В числе спорных осталась кредиторская задолженность ООО «Лили и компания». Поскольку уставный капитал акционерного общества «Азот» составлял 27 млн., а управляющий банкротством признал 100 млн., сверхзадолженность все-таки имела место. Свидетель считает, что в законе точно соблюден тот принцип, что кредитором первой очереди является государство, так как задолженность, поступившая в бюджет, будет возвращена тысячам семей.

По показанию свидетеля, производство по делу о банкротстве акционерного общества «Азот» пока не завершено, и из 100 признанных млн. еще не был удовлетворен ни один из кредиторов.

По разъяснению приглашенного в качестве свидетеля по делу заместителя начальника юридического отдела акционерного общества «Энерджи инвест» Светланы Нибладзе, указанное общество с 7 октября прошлого года стало собственником активов акционерного общества «Азот», по ее информации, оспариваемые указы Президента больше не действуют, так как по состоянию на сегодняшний день собственником движимого и недвижимого имущества акционерного общества «Азот» является акционерное общество «Энерджи инвест», которое, по показанию свидетеля, не несет ответственности по ранее возникшим долгам и будет отвечать только за активы. При этом она отмечает, что управляющий банкротством вправе оспаривать решение Верховного Суда, касающееся кредиторской задолженности ООО «Лили и компания».

Вторая коллегия Конституционного Суда Грузии в процессе рассмотрения материалов конституционного иска, дела по существу, на основании показаний свидетелей установила обстоятельства, необходимые для принятия решения.

1. Истец - партнер-учредитель общества с ограниченной ответственностью «Лили и компания» Мераб Киквадзе конституционным иском, зарегистрированным под №327, требует признания антиконституционными указов Президента Грузии от 31 декабря 2002 года №568 и от 4 октября 2003 года №503, в соответствии с которыми в процессе производства дела о банкротстве 90% пакета акций, находящихся в государственной собственности акционерного общества «Азот», путем прямой продажи было передано компании «Итера интернешнл энерджи ЛЛС» по символической цене, с выполнением условий, предусмотренных бизнес-планом, и была установлена передача компанией «Итера интернешнл энерджи ЛЛС» акционерному обществу «Азот» права требования стоимости потребленного населением и организациями природного газа, что, по мнению истца, повлечет увеличение кредиторской задолженности акционерного общества «Азот» на 22 миллиона и по решению Верховного Суда Грузии снизит шанс взыскания причитающихся акционерному обществу «Азот» сумм.

Определением Руставского городского суда от 27 июля 2001 года было удовлетворено заявление генерального директора акционерного общества «Азот» об отсрочке возбужденного в феврале 2001 года дела об

открытии производства о банкротстве и акционерное общество «Азот» переведено в режим реабилитации. Тот же суд определением от 8 июля 2003 года продлил акционерному обществу «Азот» сроки выполнения плана реабилитации. Из материалов дела выясняется, что реабилитация не достигла цели – преодолеть финансовые трудности должника, восстановить ликвидность предприятия и предотвратить ликвидацию. Наоборот, как отмечает Руставский городской суд в определении от 6 июня 2005 года, вместо процесса реабилитации в период действия этого режима в отношении предприятия возникли новые обязательства и имело место неправомерное распоряжение имуществом, что стало основанием для обращения Министерства финансов Грузии в суд, который вышеуказанным определением прекратил реабилитацию и открыл производство по делу о банкротстве. Договором купли-продажи от 22 июля 2005 года все активы, находящиеся в собственности акционерного общества «Азот», выкупило акционерное общество «Энерджи инвест», собственником которых оно считается по сей день.

Оба оспариваемых указа Президента Грузии были приняты с целью осуществления реабилитации акционерного общества «Азот», которая не была достигнута ввиду неисполнения обязательств компанией «Итера интернешнл энерджи ЛЛС», что повлекло прекращение реабилитации.

Исходя из вышеотмеченного, поскольку по состоянию на сегодняшний день процесс реабилитации имущества акционерного общества «Азот» завершен без участия компании «Итера интернешнл энерджи ЛЛС», уступка права требования по той же причине не осуществлена, Конституционный Суд считает, что оспариваемые нормативные акты на момент рассмотрения дела фактически не действуют, несмотря на то, что по сообщению Министерства юстиции Грузии, эти акты официально утратившими силу не объявлены. Значит, принятые с целью реабилитации оспариваемые нормативные акты не исполнены, и именно это стало основанием прекращения реабилитации, что привело предприятие к полному банкротству. Поэтому суд не может согласиться с заявлением представителя Президента Грузии относительно исполнения указов Президента.

Конституционный Суд не может обсуждать соответствие нормативного акта Конституции, если на момент рассмотрения дела тот не действует, и таким образом это не повлечет никаких правовых последствий.

Согласно пункту второму статьи 13 Закона Грузии «О конституционном судопроизводстве» это влечет прекращение производства в суде.

В соответствии со статьей 50 Закона Грузии «О нормативных актах» нормативный акт нередко признается не имеющим юридической силы, даже если он объявлен утратившим силу, тем более при отсутствии регулируемых этим актом отношений.

2. Истец требует признания неконституционными пунктов первого и 2 статьи 18 Закона Грузии «О производстве по делам о банкротстве», руководствуясь тем соображением, что помещением на второе место в таблице банкротства требований относительно уплаты налогов и сборов, а

также международных организаций создаются необоснованные привилегии государственной собственности, что ставит в неравное положение кредиторов, большинство из которых оказывается перед реальной угрозой неполучения законных имущественных требований. По тем же мотивам истец считает несоответствующим Конституции статью 27¹ этого же закона, регулиующую предварительное распределение выручки от реализации массы банкротства. Истец считает неприемлемым пункт 2 статьи 18 закона, согласно которому если подлежащая распределению масса банкротства для полного удовлетворения требований одной очереди недостаточна, они удовлетворяются пропорционально их объему.

Истец обосновывает конституционный иск в первую очередь тем, что оспариваемой нормой закона ограничивается его всеобщее право собственности, признанное статьей 21 Конституции Грузии.

Конституционный Суд Грузии в своих решениях неоднократно указывал, что право собственности не является абсолютным. Нормы международного права, указанная норма Конституции Грузии и иные действующие законодательные акты Грузии также признают допустимым ограничение этого права.

Статья первая Дополнительного протокола №1 к Европейской конвенции «О защите прав человека и основных свобод» защищает право каждого физического или юридического лица беспрепятственно пользоваться собственным имуществом. Лишение собственности допускается только для общественных нужд в условиях, предусмотренных законом и общими принципами международного права. При этом отмеченные положения ни в коей мере не ущемляют права государства вмешиваться в право собственности. Во второй части статьи первой этого же протокола приводится бесспорное (императивное) право государства применять такой закон, который оно сочтет обязательным исходя из общих интересов в целях контроля за использованием собственностью либо обеспечения уплаты налогов и других сборов либо штрафов.

Суд считает, что приводимая в Европейской конвенции «О защите прав человека и основных свобод» ссылка на налоги и другие сборы в качестве одного из оснований вмешательства государства в право собственности направлена на утверждение социального равенства в обществе и является выражением осуществления «общих интересов», указанных в статье первой Дополнительного протокола №1 к Европейской конвенции «О защите прав человека и основных свобод», поскольку средства, полученные в результате уплаты налогов и сборов возвращаются населению из государственного бюджета в виде удовлетворения их социальных потребностей, что весьма важно в условиях трудностей переходного периода.

Европейский суд по правам человека по делу *Спорронг и Лоннрот против Швеции* отметил, что национальные власти, непосредственно знакомые с условиями в своем обществе и его потребностями, по сравнению с международным судом имеют преимущество в оценке того, что подразумевается под «общественным интересом».

Суд считает, что исходя из этого во вторую очередь таблицы банкротства было решено внести государственные налоги и сборы, то есть представить их в качестве привилегированного кредитора для обеспечения разрешения проблем в обществе.

Примером соответствия законным целям общих интересов вмешательства государства в право собственности является решение Европейского суда по правам человека по делу *Сколло против Италии*.

Суд опирался на тот факт, что статья первая Дополнительного протокола №1 к Европейской конвенции «О защите прав человека и основных свобод» предоставляет государству право принимать такие законы, которые оно считает необходимыми в целях удовлетворения общих интересов, разумеется, установив при этом, была ли соблюдена правовая соразмерность между требованиями общественных интересов и обязательными условиями защиты основных прав лица. Суд в данном случае нарушения принципа соразмерности не видит.

То же мнение высказывается в решении по делу *Джеймс против Соединенного Королевства*.

В соответствии с общими интересами правомерное вмешательство государства в право собственности не признается Конституционным Судом нарушением обязательства содействия развитию свободного предпринимательства и суд не считает обоснованной ссылку на пункт 2 статьи 30 Конституции Грузии.

3. Судебная коллегия не разделяет мнения истца по поводу антиконституционности соблюдения порядка очередности удовлетворения банкротных требований в таблице банкротства.

Суд выяснил, что соблюдение очередности при удовлетворении кредиторов по делам о банкротстве является общим правилом, утвердившимся почти во всех европейских странах при незначительном различии в последовательности расположения требований внутри одной очереди.

Пропорциональное распределение массы банкротства между кредиторами и их равномерное удовлетворение оказалось невыполнимым, и в результате был установлен порядок ранжирования кредиторов.

Законодательство Франции относит требования относительно размера и ставок заработной платы, выплачиваемых налогов и сборов к категории привилегированных, неудовлетворенные же кредиторы (банкротные кредиторы) удовлетворяются из массы банкротства только в случае полного удовлетворения требований предыдущей очереди. Таким образом, государственная казна пользуется привилегией, касающейся взимания налогов.

Согласно законодательству Италии существуют общие и специальные привилегированные (то есть подлежащие удовлетворению в первую очередь) требования. Банкротные кредиторы удовлетворяются в последнюю очередь, и до их удовлетворения осуществляется взимание налогов, подлежащих выплате государству.

Исходя из вышеуказанного Конституционный Суд считает, что порядок очередности удовлетворения требований в таблице банкротства применяется почти во всех европейских странах. Предоставление

государством приоритета тому или иному требованию внутри очереди вытекает из рассмотренного выше права государства устанавливать контроль за правильным распределением имущества даже в случае банкротства должника, и оснований для признания оспариваемой нормы антиконституционной не существует.

Суд не может разделить мнение истца и о том, что присвоением спорным законом привилегированного положения государству в таблице банкротства последнее утрачивает стимул спасти предприятие от банкротства ввиду возможности преимущественного взимания задолженности и легко идет на инициирование банкротства. Это мнение основывается на предположении, и какое-либо обоснование в этом смысле представлено не было.

4. Требование истца, касающееся внеочередного удовлетворения его требования по мотиву, что оно подтверждено решением Верховного Суда Грузии, также не давало управляющему банкротством права оспаривать принадлежащие ему суммы, основывается не на законе.

Пунктами 3 и 4 статьи 18 Закона Грузии «О производстве по делам о банкротстве» допускается проверка требований кредиторов и тогда, когда они основываются на исполнительном документе, и в случае спора предусматривается порядок обращения с иском в суд. Указанный порядок истцом не соблюден. Кроме того, на основании решений суда очередность удовлетворения требований кредиторов существовала и ранее, существует она и теперь и предусматривается главой XIV¹ Закона Грузии «Об исполнительных производствах».

Исходя из всего вышеотмеченного, руководствуясь подпунктом «е» пункта первого статьи 89 Конституции Грузии, подпунктом «д» пункта первого статьи 19, пунктом 2 статьи 21, подпунктом «а» пункта первого и пунктом 2 статьи 39, пунктами 2, 4, 7 и 8 статьи 43 Органического закона Грузии «О Конституционном Суде Грузии», а также статьями 13, 32 и 33 Закона Грузии «О конституционном судопроизводстве»,

Коллегия Конституционного Суда:

п о с т а н о в л я е т:

1. Прекратить производством конституционный иск партнера-учредителя ООО «Лили и компания» Мераба Киквадзе против Президента Грузии о конституционности применительно к статье 21 и пункту второму статьи 30 Конституции Грузии указов Президента Грузии от 31 декабря 2002 года №568 и от 4 октября 2003 года №503.
2. Оставить без удовлетворения конституционный иск партнера-учредителя ООО «Лили и компания» Мераба Киквадзе против Парламента Грузии о конституционности применительно к статье 21 и пункту второму статьи 30 Конституции Грузии пунктов первого и 2 статьи 18 и статьи 27¹ Закона Грузии «О производстве по делам о банкротстве».
3. Настоящее Решение вступает в силу с момента его публичного оглашения в заседании Конституционного Суда.
4. Решение окончательно и обжалованию или пересмотру не подлежит.
5. Решение направить Президенту Грузии, Правительству Грузии, Парламенту Грузии и Верховному Суду Грузии.

6. Решение в 7-дневный срок опубликовать в «Сакартвелოს საკანონმდებლო
მაგნი».

Члены коллегии: Николоз Черкезишвили,
Ламара Чорголашвили,
Заур Джинджолава.

**ГРАЖДАНЕ ГРУЗИИ ТАМАЗ КИЛАНАВА,
НУГЗАР КАНДЕЛАКИ, МАНАНА НАСАРИДЗЕ, МАДОНА
ГИБРАДЗЕ И ЛАЛИ АРЧВАДЗЕ
ПРОТИВ ПАРЛАМЕНТА ГРУЗИИ**

№1/1/357

г. Тбилиси, 31 мая 2006 года

Первая коллегия Конституционного Суда Грузии в следующем составе: Бесарион Зоидзе (председательствующий в заседании), Вахтанг Гварамя (судья докладчик), Яков Путкарадзе и Николай Шашкин (секретарь заседания Дареджан Чалигава) в открытых судебных заседаниях 13 и 25 апреля, 2, 5 и 10 мая 2006 года с участием истцов: Тамаза Киланава (одновременно с этим являющимся представителем других истцов), Нугзара Канделаки, Мананы Насаридзе, Мадоны Гибрадзе и Лали Арчвадзе; представителей ответчика – Парламента Грузии: ведущего специалиста отдела представительства в судах юридического департамента Аппарата Парламента Грузии Маринэ Робакидзе, приглашенных специалистов этого же департамента Иосифа Ломашвили и Левана Касрадзе; специалистов: ассоциированного профессора юридического факультета Тбилисского государственного университета имени Иванэ Джавахишвили Ирины Акубардия, свидетелей: секретаря Высшего совета юстиции Грузии Валерия Церцвадзе и исполняющего обязанности председателя Тбилисского апелляционного суда Лаши Каландадзе.

Рассмотрела дело: «Граждане Грузии Тамаз Киланава, Нугзар Канделаки, Манана Насаридзе, Мадона Гибрадзе и Лали Арчвадзе против Парламента Грузии».

Предмет спора: конституционность применительно к пункту 4 статьи 30 Конституции Грузии статьи 88³ Органического закона Грузии от 13 июня 1997 года «Об общих судах» в части, касающейся ликвидации окружного суда.

Первой коллегии Конституционного Суда Грузии 16 февраля 2006 года был передан зарегистрированный под номером 357 конституционный иск граждан Грузии Тамаза Киланава, Нугзара Канделаки, Мананы Насаридзе, Мадоны Гибрадзе и Лали Арчвадзе с целью разрешения вопроса о его принятии к рассмотрению по существу. 27 февраля 2006 года состоялось открытое распорядительное заседание и 10 марта того же года судебная коллегия приняла конституционный иск к рассмотрению по существу (протокольная запись №1/1/357).

Основанием подачи конституционного иска являются подпункт «е» пункта первого статьи 89 Конституции Грузии, подпункт «д» пункта первого статьи 19, подпункт «а» пункта первого статьи 39 Органического закона Грузии «О Конституционном Суде Грузии», пункт первый статьи 10 Закона Грузии «О конституционном судопроизводстве».

В соответствии с иском истцы были назначены судьями на 10-летний срок и осуществляли свои полномочия в апелляционных палатах по гражданским, административным и уголовным делам и следственной коллегии окружного суда. До истечения десятилетнего срока под

предлогом ликвидации окружных судов были созданы искусственные основания для зачисления судей упомянутых судов в резерв. Их освободили от занимаемых должностей и зачислили в резерв судей общих судов. В результате были нарушены их трудовые права, защита которых гарантирована пунктом 4 статьи 30 Конституции Грузии.

Истцы отмечают, что согласно подпункту «о» пункта первого статьи 54 Органического закона Грузии «Об общих судах» основанием для освобождения судьи от должности служит ликвидация суда в связи с изменением судоустройства. Поскольку в данном случае фактически осуществлена реорганизация окружных судов, что, естественно, не давало правовых оснований для освобождения судей от должности, законодатель принял оспариваемую норму – статью 88³ Органического закона Грузии «Об общих судах» и назвал проведенную в судах реорганизацию ликвидацией. После принятия оспариваемой нормы были осуществлены только структурные изменения окружного суда, осталась неизменной его основная функция – рассмотрение дел в апелляционном порядке, из суда были выделены коллегии, рассматривавшие дела в порядке первой инстанции, и изменено наименование.

Истцы ссылаются также на пункт первый статьи 54¹ Органического закона Грузии «Об общих судах», исходя из содержания которого ликвидация суда допускается только в связи с изменением судоустройства, чего в их случае не произошло. Они объясняют, что ничего не имеют против принятия предусмотренных законом административных мер, предмет спора для них то, что «обжалуемым законом были проведены мероприятия, законом не предусматривавшиеся».

По мнению представителей ответчика - Парламента Грузии, допустимо, что в случае необходимости проведения административных мероприятий государство может осуществить вмешательство в полномочия судей, связанных с этим мероприятием. Освобождение судей от должности и зачисление в резерв осуществлено на основании закона. Вместе с тем сами истцы изъявили согласие быть зачисленными в резерв.

Представители ответчика считают, что осуществлена ликвидация окружных судов, в подтверждение чего приводят пункт первый статьи 2 Органического закона Грузии «Об общих судах», где в перечне общих судов окружной суд уже не упоминается. Обжалуемой нормой трудовые права судей, освобожденных на основании ликвидации окружных судов, зачисленных в резерв, не нарушались. Оспариваемая норма в полной мере соответствует как пункту 4 статьи 30 Конституции Грузии, так и требованиям, установленным международными правовыми актами.

Специалист Ирина Акубардия согласилась с истцами в том, что фактически была осуществлена не ликвидация, а реорганизация окружных судов. Действующая судебная система построена в соответствии с полномочиями и с учетом инстанционности. В частности, судебная система сформирована в следующем виде: суд первой инстанции - районный (городской) суд, второй инстанции – апелляционный суд и суд кассационной инстанции – Верховный Суд Грузии. По мнению специалиста, при принятии оспариваемого акта судебное устройство не менялось, так как судебное рассмотрение дел в первом, апелляционном и

кассационном порядке осталось без изменений, вместе с тем не был введен отличающийся порядок производства по делам. Специалист ссылается на статью 107 Конституции Грузии, согласно которой до принятия органических законов об изменении судоустройства в силу остается действующее законодательство о судоустройстве, а новый органический закон в данном случае принят не был.

Специалист считает, что наряду с обеспечением судьям предусмотренных законом гарантий необходимо соблюдать сроки полномочий судей, нельзя допускать вмешательство в судебские полномочия под предлогом необходимости принятия административных мер.

Свидетель Валерий Церцвадзе отметил, что в результате принятия оспариваемой нормы были ликвидированы окружные суды, прекращены полномочия всех членов окружных судов. Часть судей была переведена в апелляционный суд для завершения рассмотрения дел, принятых ими к производству. Другая часть была зачислена в резерв по собственному заявлению. При этом состоялся конкурс, в результате которого в должности вступили новые судьи. Кроме того, от должности были освобождены все сотрудники аппаратов окружного суда, и проведена инвентаризация материальных ценностей суда. Судебное устройство в этом случае не менялось.

Свидетель Лаша Каландадзе отметил, что дела, находившиеся в производстве судей, переведенных в резерв, оставлены для рассмотрения за теми, за кем они были записаны. Дела, оставшиеся без рассмотрения, сданы в канцелярию и заново перераспределены в соответствии с Законом Грузии «О порядке распределения дел и возложения полномочий на других судей в общих судах».

Первая коллегия Конституционного Суда Грузии на основании рассмотрения дела по существу проанализировала данные конституционных исков граждан Грузии Тамаза Киланава, Нугзара Канделаки, Мананы Насаридзе, Мадоны Гибрадзе и Лали Арцвадзе, а также имеющиеся в деле доказательства, выступления участников конституционного судопроизводства, заключение специалиста, показания свидетелей, в результате чего установила обстоятельства, необходимые для принятия решения.

I. Судебная коллегия отмечает, что истцы работали судьями Тбилисского и Кутаисского окружных судов. Как явствует из соответствующего Указа Президента Грузии, в результате ликвидации этих судов они были освобождены от должности судей и зачислены в резерв на основании подпункта «о» пункта первой статьи 54 и пункта 2 статьи 54¹ Органического закона Грузии «Об общих судах». Согласно же указанному подпункту «о» основаниями для освобождения судьи от должности являются ликвидация суда в связи с изменением судоустройства, а также сокращение должности судьи».

По мнению истцов их не освободили бы от должности по указанным основаниям, если бы Органический закон Грузии «Об общих судах» в результате принятия изменения, осуществленного 23 июня 2005 года, не

был дополнен статьей 88³, касающейся ликвидации окружных судов. Эта статья в окончательной редакции сформулирована следующим образом: «1. Президенту Грузии и Высшему совету юстиции Грузии до 1 ноября 2005 года обеспечить решение правовых, кадровых, организационных и других вопросов, связанных с ликвидацией окружных судов и верховных судов Абхазской и Аджарской автономных республик, а также созданием апелляционных судов.

2. Судьи окружных судов и Верховных Судов автономных республик, до 15 июля 2005 года принявшие уголовные дела к производству в первой инстанции, в связи с ликвидацией освобождаются от должности по окончании рассмотрения ими данных дел.»

Истцы считают, что в результате последних законодательных изменений не было изменено судебное устройство, не ликвидированы окружные суды. В действительности имела место реорганизация окружных судов, не являвшаяся основанием для освобождения судей от должности. Необоснованным освобождением от должности были нарушены их трудовые права, признанные пунктом 4 статьи 30 Конституции Грузии.

II. Первая коллегия Конституционного Суда Грузии считает, что для выяснения конституционности оспариваемых норм необходимо установить, было ли изменено судебное устройство. Под изменением судоустройства же нужно понимать коренные изменения в действующем в стране судебном органе, связанные с его системным и функциональным обновлением.

Серьезные изменения в области судебного устройства после обретения Грузией независимости произошли с принятием 13 июня 1997 года Органического закона Грузии «Об общих судах». Принятие этого закона предусматривалось пунктом первым статьи 107 Конституции Грузии, в котором отмечается: «До принятия соответствующего Конституции органического закона о судоустройстве остается в силе действующее законодательство». Основу этого устройства же составляли законы, принятые в разное время. Среди них главное место занимал Закон «О судебном устройстве в Республике Грузия», принятый Верховным Советом Республики Грузия 28 декабря 1990 года. Органический закон Грузии «Об общих судах» существенным образом изменил указанное судебное устройство. Были упразднены арбитражный и военный суды, создана трехступенчатая судебная система, которая до осуществления последних изменений согласно статье 2 указанного закона имела такой вид: «...районный (городской) суд, окружной суд, Верховный Суд автономной республики, Верховный Суд Грузии».

Судебная коллегия не может разделить позицию истцов относительно того, что законодательные изменения в Органическом законе Грузии «Об общих судах» не могут расцениваться как изменение судебного устройства. Хотя и в данном случае сохраняется трехчленная структура судов, но имеет место их принципиальное функциональное видоизменение, выражающееся в упразднении окружных судов и верховных судов автономных республик и создании апелляционных судов. Согласно обновленной, ныне действующей редакции пункта первого статьи 2 Органического закона: «Общими судами Грузии являются:

районный (городской) суд, апелляционный суд, Верховный Суд Грузии». Только в районных (городских) судах подсудные им дела в первой инстанции рассматриваются специализированными судьями. Принципиальным новшеством следует считать создание института судьи-магистрата в составе районного (городского) суда. Сформирован суд чисто апелляционного типа. Действовавший до тех пор окружной суд таковым не был, так как он рассматривал дела и в первой инстанции. В результате осуществленных изменений утверждается принцип последовательной инстанционности. Хотя апелляционный суд, отделенный от окружного суда, предусматривался с момента принятия Органического закона Грузии «Об общих судах», но самостоятельно действовать пока не начинал, и окружной суд заменил его, подчинив себе апелляционную функцию.

Серьезное реформирование претерпел Верховный Суд Грузии, сформированный в виде суда чисто кассационной инстанции, поскольку он уже не рассматривает уголовные дела в первой инстанции. Необходимо также учитывать, что Конституционным законом от 6 февраля 2004 года статья 82 Конституции Грузии была дополнена пунктом 5. Им предусматривается, что в общих судах дела рассматриваются присяжными заседателями в случаях и порядке, предусмотренных законом.

Указанные обстоятельства и иные законодательные изменения позволяют утверждать, что в результате Органический закон Грузии «Об общих судах» был обновлен принципиальным образом, что расценивается как изменение судебного устройства.

Судебная коллегия не может согласиться с истцами в том, что изменение судоустройства должно предусматриваться Конституцией Грузии. Из содержания пункта первой статьи 107 Конституции Грузии, со ссылкой на которую делают такой вывод истцы, указанное не вытекает. Как уже говорилось, он касался одного конкретного случая, когда до принятия Органического закона Грузии «Об общих судах» в силе оставалось действовавшее ранее законодательство о судоустройстве.

III. Изменение судебного устройства влечет не только ликвидацию судов, но и их реорганизацию. Осуществленными законодательными изменениями предусматривается как одно, так и другое.

Законодатель увязал освобождение судьи от должности с двумя важными обстоятельствами: изменением судебного устройства и ликвидацией суда на этом основании. Согласно такой логике ликвидация суда без изменения судебного устройства (что также должно признаваться допустимым) не может повлечь освобождение судьи от должности.

Ликвидация окружного суда предусматривается оспариваемой статьей 88³, однако сами истцы высказали взаимно противоречащие мнения и поставили под сомнение связь оспариваемой статьи с ликвидацией окружного суда, а представители стороны ответчика считают актом, постановившим ликвидацию, статью 2 Органического закона Грузии «Об общих судах».

Судебная коллегия отмечает, что осмотрительность, проявленная стороной-истцом, должна объясняться погрешностями, содержащимися в самой статье 88³. Дело в том, что в наименовании статьи прямо указана ликвидация окружных судов и верховных судов автономных республик, а

исходя из содержания в связи с ликвидацией этих судов, а также созданием апелляционных определяется решение правовых, кадровых, организационных и иных вопросов. Разумное толкование данной статьи позволяет думать, что ею устанавливается ликвидация окружных судов и верховных судов автономных республик. Естественно, было бы лучше законодателю непосредственно вынести постановление о ликвидации указанных судов. Подобную интерпретацию статьи еще больше подкрепляет и то обстоятельство, что иных актов, постановляющих ликвидацию этих судов, в материалах дела нет.

Исходя из этого было бы логично сделать вывод, что ликвидация окружных судов на основании оспариваемой нормы связана с таким обстоятельством, предусмотренным подпунктом «о» пункта первой статьи 54 Органического закона Грузии, как изменение судоустройства. Итак, оспариваемой статьей фактически определяется ликвидация окружных судов и верховных судов автономных республик в связи с изменением судебного устройства. Такой должна быть формально-правовая действительность, которая может быть установлена на основании толкования оспариваемой нормы.

Что же произошло в действительности – ликвидация или реорганизация окружных судов? Истцы считают, что имела место реорганизация, которая не могла стать основанием их освобождения от должности и зачисления в резерв. Вместе с тем судебная коллегия указывает на необходимость различать в оспариваемой норме правовую (нормативную) и фактическую действительность, наступившую в результате ее применения. Конституционный Суд Грузии правомочен оценивать применительно к Конституции Грузии конституционность только установления, предусмотренного в оспариваемой норме. В ней же указывается ликвидация суда, в основу которой, как упоминалось выше, положено изменение судебного устройства. Согласно оспариваемой норме указанная ликвидация, на которой основывается освобождение судей от должности, осуществляется только при изменении судебного устройства. С учетом этого оспариваемая норма сама по себе не содержит ничего, противоречащего Конституции Грузии. Но если реальное практическое применение нормы не соответствует ее содержанию, надо искать источник нарушения прав истцов не здесь (в содержании нормы), а в ее практическом осуществлении. Конституционный Суд Грузии же не может обсуждать конституционность применения оспариваемой нормы.

Исходя из указанных обстоятельств судебная коллегия считает, что исковое требование удовлетворению не подлежит.

IV. Несмотря на отклонение конституционного иска, по мнению судебной коллегии, адекватным конституционному статусу судьи и соответствующим нормам международного права явится усовершенствование законодателем условий освобождения судьи от должности, приведенных в статье 54¹ соответствующего органического закона, предоставление освобожденным от должности судьям гарантий возможности вновь занять ее и позволение вообще не иметь судей, зачисленных в резерв (или сокращение их числа до минимума). Поскольку законодатель, зачисляя судей в резерв, формально прекращает их

судейские полномочия на оставшийся срок, он обязан до тех пор, пока они будут относиться к этой категории, создать им социальные условия, соответствующие высокому статусу судьи и находящиеся в разумном соответствии с социальными условиями действующих судей.

Судебная коллегия также отмечает, что ликвидация суда в связи с изменением судоустройства - такое основание освобождения судьи от должности, при котором предметом оценки не являются судейские достоинства судей. В подобных условиях достойные судьи вполне возможно могут оказаться вне суда. Из имеющихся в деле материалов – объяснений истцов очевидно, что ввиду ликвидации окружных судов от должности были освобождены многие такие судьи. Все это обязывает законодателя на государственном уровне создать правовой механизм, исключающий устранение из суда «нежелательных» и «ненадежных» судей. Именно безупречная и справедливая законодательная воля является подлинной гарантией независимости и несменяемости судей.

Руководствуясь подпунктом «е» пункта первого и пунктом 2 статьи 89 Конституции Грузии, подпунктом «д» пункта первого статьи 19, пунктом 2 статьи 21, подпунктом «а» пункта первого статьи 39, пунктами 2, 7 и 8 статьи 43 Органического закона Грузии «О Конституционном Суде Грузии», а также статьями 32 и 33 Закона Грузии «О конституционном судопроизводстве»,

Коллегия Конституционного Суда:

п о с т а н о в л я е т :

1. Оставить без удовлетворения зарегистрированный под номером 357 конституционный иск граждан Грузии Тамаза Киланава, Нугзара Канделаки, Мананы Насаридзе, Мадоны Гибрадзе и Лали Арчвадзе против Парламента Грузии о конституционности применительно к пункту 4 статьи 30 Конституции Грузии статьи 88³ Органического закона Грузии от 13 июня 1997 года «Об общих судах» в части, касающейся ликвидации окружных судов.
2. Настоящее Решение вступает в силу с момента его публичного оглашения в заседании Конституционного Суда.
3. Решение окончательно и обжалованию или пересмотру не подлежит.
4. Копии настоящего Решения направить сторонам, Президенту Грузии, Правительству Грузии и Верховному Суду Грузии.
5. Решение в 7-дневный срок опубликовать в «Сакартвелос саканонмдебло мацне».

Члены коллегии: Б. Зоидзе,
В. Гварамия,
Я. Путкарадзе,
Н. Шашкин.

АССОЦИАЦИЯ МОЛОДЫХ ЮРИСТОВ ГРУЗИИ ПРОТИВ ПАРЛАМЕНТА ГРУЗИИ

№2/2/359

г. Тбилиси, 6 июня 2006 года

Вторая коллегия Конституционного Суда Грузии в следующем составе: Николоз Черкезишвили (председательствующий в заседании), Ламара Чорголашвили (судья-докладчик), Заур Джинджолава.

Секретарь заседания: Эленэ Лагидзе.

Наименование дела: Ассоциация молодых юристов Грузии против Парламента Грузии.

Предмет спора: конституционность применительно к статьям 24 и 41 Конституции Грузии слов «государственными учреждениями...» в части первой статьи 165 Таможенного кодекса Грузии

Участники рассмотрения дела: представители истца – Ассоциации молодых юристов Грузии: Тамар Кордзая и Нино Ломджария. Представители ответчика – Парламента Грузии: Батар Чанкселиани, Саломе Мезвришвили и Иосиф Ломашвили.

10 февраля 2006 года в Конституционный Суд Грузии обратилась с конституционным иском (регистрационный №359) Ассоциация молодых юристов Грузии с требованием о признании антиконституционными применительно к статьям 24 и 41 Конституции Грузии слов «государственными учреждениями...» в части первой статьи 165 Таможенного кодекса Грузии.

Основанием подачи конституционного иска являются статья 45, подпункт «е» пункта первой статьи 89 Конституции Грузии, подпункт «д» пункта первой статьи 19, подпункт "а" пункта первой статьи 39 Органического закона Грузии «О Конституционном Суде Грузии», пункт 2 статьи первой и статья 16 Закона Грузии «О конституционном судопроизводстве».

Истец отмечает, что в соответствии с распоряжением Президента Грузии от 14 февраля 2005 года №52 Министерству внутренних дел Грузии было выделено из резервного фонда Президента Грузии 451 210 лари для растаможивания грузов, ввезенных на основании договоров, заключённых с иностранными фондами. Ассоциация молодых юристов Грузии 18 апреля 2005 года, с целью получения публичной информации, обратилась в Таможенный департамент Министерства финансов Грузии с просьбой представить копии таможенной декларации, заполненной при растаможивании грузов на сумму, выделенную из резервного фонда, в чем ей в соответствии со статьей 165 Таможенного кодекса Грузии было отказано.

Отказ Таможенного департамента в выдаче информации был обжалован в городской суд, рассматривающий административные дела, но решением суда от 26 июля 2005 года иск не был удовлетворен на основании и того, что «информация, отнесенная к коммерческой тайне, определяется частью первой статьи 27² Общего административного кодекса Грузии».

Истец считает, что приводимая судом аргументация – неполная и не соответствует правам, признанным статьями 24 и 41 Конституции Грузии, поскольку нарушает право свободного получения информации.

По мнению истца, суд не обсуждал такой важный вопрос, как соответствие признания коммерческой тайной деятельности, осуществляемой государственными учреждениями, требованиям части 2 статьи 27² Общего административного кодекса Грузии, согласно которой: «Информация об административном органе не является коммерческой тайной».

По мнению истца, оспариваемым актом нарушается признаваемое Конституцией Грузии право граждан и юридических лиц на свободное получение и распространение информации.

Нарушение пункта первого статьи 24 Конституции Грузии требует надлежащего обоснования, так как основным компонентом указанной статьи является гарантия свободного получения информации из общедоступных источников. Всякое владеющее информацией новообразование представляет собой именно такой доступный источник, к которому в случае заинтересованности должно обратиться лицо, добывающее информацию, и в результате активных действий получить её.

Истец считает, что ограничение, установленное оспариваемой нормой, согласно которой та или иная информация безусловно признается коммерческой тайной, весьма сужает пределы прав, гарантированных Конституцией Грузии, и игнорирует права, признаваемые Конституцией со стороны государства.

По разъяснению истца, пунктом четвертым статьи 24 Конституции Грузии определяются конкретные критерии ограничения свободы информации, а ограничение, установленное Таможенным кодексом Грузии, не соответствует ни одному критерию ограничения свободы информации, установленному Конституцией. Государственное учреждение как бюджетная организация финансируется за счет налогов, уплачиваемых гражданами Грузии, что является ответственностью по отношению к ним. Таким образом, по мнению истца, государственным учреждениям, состоящим на службе у общества, ни в коем случае не должно предоставляться право засекречивать информацию, поскольку это в корне противоречит принципам демократии.

Истец считает, что оспариваемая норма также противоречит статье 41 Конституции Грузии, определяющей условия свободного получения информации в государственных учреждениях: «Каждый гражданин Грузии имеет право в установленном законом порядке знакомиться с имеющейся о нем в государственных учреждениях информацией, а также официальными документами, если они не содержат государственной, профессиональной или коммерческой тайны».

Истец отмечает, что для признания публичным учреждением информации коммерческой тайной необходимо, чтобы эта информация удовлетворяла понятие коммерческой тайны, установленное статьёй 27² Общего административного кодекса Грузии: «Коммерческая тайна - информация об имеющих коммерческую ценность планах, формулах, процессах, средствах или любая другая информация, которая используется

для производства, изготовления, переработки товаров или оказания услуг или (и) является новшеством или значительным результатом технического творчества, а равно иная информация, разглашение которой может нанести вред конкурентоспособности лица».

Информация, передаваемая таможенными органами государственными учреждениями, не может представлять коммерческую тайну, так как государственные учреждения не занимаются и не могут заниматься коммерческой деятельностью, поскольку главным основанием их деятельности является не извлечение прибыли, а решение государственных задач и осуществление публичных (управленческих) функций. Таким образом, истец считает невозможным, чтобы государство располагало информацией, которая представляла бы для него коммерческую тайну.

Истец отмечает, что признание в соответствии со статьей 165 Таможенного кодекса Грузии коммерческой тайной информации, на основании законодательства передаваемой таможенными органами государственными учреждениями, противоречит требованиям, установленным статьей 41 Конституции Грузии.

Истец отметил, что согласно первому предложению пункта 2 статьи 6 Конституции Грузии: «Законодательство Грузии соответствует общепризнанным принципам и нормам международного права», что при интерпретации статей 24, 41 Конституции Грузии и принятых на их основании законов необходимо учитывать соответствующие стандарты для осуществления свободы информации, установленные правом для договаривающихся государств.

Истец сослался на судебную практику, установленную Европейским международным судом по правам человека при интерпретации статьи 10 Европейской конвенции о защите прав человека и основных свобод, а также отметил, что статья 10 Европейской конвенции о защите прав человека и основных свобод подобно пункту 2 статьи 24 Конституции Грузии устанавливает случаи ограничения свободы информации.

Истец сослался на судебное решение (*Autronic AG (Аутроник АГ) против Швейцарии*, 22 мая 1990 года, серия А №178), в котором суд постановил, что вмешательство в осуществление свобод, предусмотренных пунктом первым статьи 10 Европейской конвенции о защите прав человека и основных свобод (в том числе - на стадии получения и распространения информации), должно подлежать строгому контролю.

По мнению истца, согласно части первой оспариваемой статьи 165, безусловное отнесение к коммерческой тайне информации, которая по своему содержанию в соответствии с частью первой статьи 27² Общего административного кодекса Грузии коммерческой тайной не является, грубо посягает на общепризнанные права человека, гарантированные статьями 24 и 41 Конституции Грузии.

Исходя из всего вышеотмеченного истец - Ассоциация молодых юристов Грузии требует признания антиконституционными применительно к статьям 24 и 41 Конституции Грузии слов «государственными учреждениями...» в части первой статьи 165 Таможенного кодекса Грузии.

Приглашенные в качестве ответчиков по делу представители Парламента Грузии: Батар Чанкселиани, Саломе Мезвришвили и Иосиф Ломашвили считают, что оспариваемая норма в противоречие с Конституцией Грузии не вступает ввиду следующих обстоятельств:

По мнению ответчика, истцы неверно толкуют закон, в частности свобода информации – одно из важнейших прав, которыми обладает человек. Но это право не является абсолютным, что позволяет государству в определенных случаях ограничивать его на основании закона. Проявлением именно такого ограничения является признание определенной информации государственной, коммерческой или личной тайной.

Ответчик разъяснил суду, что, хотя законодательство Грузии предоставляет как физическим, так и юридическим лицам право получать и распространять информацию любого вида, не отнесенную к тайне, вместе с тем закон признает необходимым соблюдение другого, не менее важного правила – за получением информации необходимо обращаться в административный орган, правомочный выдавать ее. Истцы в данном конкретном случае обратились за получением информации не непосредственно в резервный фонд Президента, из которого были выделены средства, либо в Министерство внутренних дел, которое выплатило сумму, а в Таможенный департамент, который произвел растаможивание указанных товаров. В этом случае таможенный орган совершенно справедливо отказал Ассоциации молодых юристов в выдаче информации, так как был неправомочен выдавать информацию подобного рода.

Ответчик считает, что отнесение информации к коммерческой тайне одним публичным органом не означает, что она будет признана секретной и другим органом.

По мнению ответчика, оценка истцами безусловного признания Таможенным кодексом Грузии коммерческой тайной информации, передаваемой государственными учреждениями таможенным органам, - «лишено какого-либо разумного обоснования в демократическом обществе» - радикальна. В пункте 4 статьи 24 Конституции Грузии прямо указывается, что выдача информации может ограничиваться в целях предотвращения выдачи информации, признанной конфиденциальной. Таможенный кодекс же признает выдаваемую таможенным органам информацию коммерческой тайной, то есть она носит признаки конфиденциальности. Таким образом, оспариваемая норма соответствует перечню, содержащемуся в пункте 4 статьи 24 Конституции Грузии.

Представитель ответчика разъяснил, что согласно Таможенному кодексу таможенные органы Грузии осуществляют свою деятельность как учреждения со статусом правоохранительных органов, то есть таможенным органам присвоен статус правоохранительных, и в них сосредотачивается множество видов информации, за сохранение которой несут ответственность таможенные органы. Причём информация касается не непосредственно таможенных органов, а принадлежит третьим лицам. Таким образом, спорный акт находится в полном соответствии с Конституцией Грузии.

Представитель ответчика считает, что хотя предпринимательская деятельность и извлечение прибыли не есть функция государства, это не означает, что в определенной ситуации государство не может стать участником коммерческих отношений. В данном случае она может содержать такие коммерческие сведения, разглашение которых способно нанести непоправимый вред не только экономике, но и безопасности государства. При этом информация, признаваемая коммерческой тайной таможенным органом, в другом государственном ведомстве может тайной не являться.

Представитель ответчика разъяснил суду, что таможенная декларация содержит подробную информацию не только о приобретении товаров или услуг, но и наименование приобретателя и, что главное, поставщика, их адреса, сумму, оговоренную договором, и многое другое, реально представляющее для организации, осуществившей поставку товаров или услуг, коммерческую тайну. Соответственно мнение о том, что слова «государственными учреждениями...» в части первой статьи 165 Таможенного кодекса Грузии нарушают свободу получения информации, лишено основания.

Вместе с тем представитель ответчика считает неверным разъяснение истцов относительно того, что государство не может заниматься коммерческой деятельностью и получать прибыль от этой деятельности. Ответчик не согласен с таким соображением и в подтверждение своей позиции приводит принятые Великобританией в 2000 году *Акт о свободе информации* и в связи с ним Разъяснительное пособие №5 Британского комиссара по вопросам информации, на основании которых представители ответчика считают вполне возможным вовлечение государства в коммерческие отношения (в виде некоммерческого интереса). Соответственно оно может иметь коммерческие интересы и связанную с ними коммерческую тайну.

Представители ответчика рассматривают причины того, что государственные органы вправе владеть коммерческой информацией, касающейся, в частности, закупок, регулирования, собственной коммерческой деятельности государственных органов, развития государственной политики и частной финансовой инициативы/публичного частного партнерства.

Представители ответчика не согласны с мнением истцов о том, что информация, переданная таможенным органам, представляет собой информацию о данном административном органе, так как связана с деятельностью этого органа и непосредственно его не касается. Таким образом, было бы неправильно распространять содержание части второй статьи 27² Общего административного кодекса Грузии, согласно которой: «Информация об административном органе не является коммерческой тайной», на информацию этой категории.

В связи со спорным вопросом представители Парламента приводят в пример российское законодательство, которым приблизительно аналогичным образом регулируется обязательство выдачи информации таможенными органами. Согласно статье 16 Таможенного кодекса Российской Федерации, информация, предоставляемая таможенным

органам государственными органами, предприятиями, учреждениями, организациями и гражданами, может использоваться только для таможенной деятельности. Более того, информация, представляющая государственную, коммерческую, банковскую или иную защищенную законом тайну, а равно конфиденциальная информация (информация, к которой нет публичного доступа и разглашение которой может причинить значительный вред лицу, предоставившему эту информацию) не может быть разглашена, использована работниками таможенных органов во внеслужебных целях, передана третьим лицам, а также государственным органам. Исключения составляют случаи, приводимые в законе.

Таким образом, по мнению представителей ответчика, российское законодательство также не дает таможенным органам права выдавать секретную информацию, передаваемую им как частными, так и государственными органами. Законом же информация, передаваемая таможенным органам, строго засекречивается.

Исходя из всего вышеотмеченного представители Парламента считают, что зарегистрированный под №359 конституционный иск Ассоциации молодых юристов Грузии, предметом спора в котором являлось признание антиконституционными применительно к статьям 24 и 41 Конституции Грузии слов «государственными учреждениями...» в части первой статьи 165 Таможенного кодекса Грузии, лишен всякого основания и удовлетворению не подлежит.

Согласно разъяснению приглашенного свидетелем по делу начальника юридической службы Таможенного департамента Грузии Важи Хидашели, статья 41 Конституции Грузии не содержит разъяснения, по каким критериям та или иная информация может быть отнесена к коммерческой тайне. Это остается вне регулирования данной нормы. Соответственно сослаться на данную статью, с формальной точки зрения, было бы неверно. Пункт второй статьи 41 же устанавливает гарантию того, что вся иная информация, не связанная с определенными вопросами, может выдаваться только с согласия соответствующего лица. В разъяснение данной статьи свидетель ссылается на Европейскую конвенцию по защите прав человека и основных свобод, в которой говорится, что все имеют право на получение информации. Что касается получения информации у правительства, это, по показаниям свидетеля, - уже вопрос толкования. Европейский суд в данном случае подчеркивает, что свободный доступ к информации подразумевает, в первую очередь, невмешательство государства в вопросы получения/неполучения информации и не подразумевает допущения презумпции относительно информации в административном органе.

Вместе с тем свидетель отметил, что информация, переданная таможенным органам, являющаяся коммерческой тайной, должна толковаться в узком смысле. В частности, это информация, переданная таможенным органам в процессе таможенного оформления третьими лицами в виде деклараций, а не иная информация, касающаяся других сфер деятельности таможенного органа, в случае выдачи которой они руководствуются другими положениями, предусмотренными Общим административным кодексом.

По разъяснению представителя Таможенного департамента Грузии, государственные органы, как правило, коммерческой деятельностью не занимаются, но в случаях, если суть коммерческой деятельности подразумевает операции купли-продажи, государство выступает стороной-участником экономической деятельности.

По разъяснению приглашенной в качестве специалиста по делу ассоциированного профессора в области административного права и процесса Тбилисского государственного университета имени Иванэ Джавахишвили Иры Харшиладзе:

1. В части 2 статьи 27² Общего административного кодекса Грузии содержится требование относительно того, что «информация об административном органе не является коммерческой тайной». Оно касается деятельности административного органа. Административные органы осуществляют публичные полномочия. Они могут заниматься экономической, но не коммерческой деятельностью, цель которой - получение прибыли.

2. Относительно терминов «административный орган», «государственный орган» специалист разъясняет, что понятие административного органа – шире, чем государственного. Административные органы охватывают как государственные органы, так и органы и учреждения местного самоуправления, юридических лиц публичного права, а также любых других, на основании законодательства осуществляющих публично-правовые полномочия.

3. Согласно ныне действующему законодательству, часть первая статьи 165 Таможенного кодекса Грузии, по мнению специалиста, нуждается в совершенствовании, поскольку вся информация, предоставляемая таможенным органом государственными учреждениями, физическими и юридическими лицами, не может представлять коммерческую тайну. В особенности, когда это касается государственных органов.

Относительно же требования Ассоциации молодых юристов Грузии, предъявляемого к Таможенному департаменту по поводу выдачи информации, он исходя из действующего законодательства это требование удовлетворить не смог бы (см. часть первую статьи 165 Таможенного кодекса Грузии), но был обязан об указанном в письменной форме немедленно уведомить заинтересованную сторону, а также в 3-дневный срок в письменной форме разъяснить Ассоциации молодых юристов Грузии ее права и процедуру обжалования. По мнению специалиста, Ассоциации молодых юристов Грузии с требованием о выдаче информации следовало обратиться в Министерство внутренних дел Грузии, которое выдало бы всю информацию, связанную с распоряжением 451 210 лари, выделенными из президентского фонда.

Вторая коллегия Конституционного Суда Грузии в процессе рассмотрения материалов конституционного иска, на основании показаний свидетелей, письменного заключения специалиста в процессе рассмотрения дела по существу установила обстоятельства, необходимые для принятия решения.

Ассоциация молодых юристов Грузии требует признания антиконституционными тех слов части первой статьи 165 Таможенного кодекса Грузии, согласно которым коммерческой тайной признается информация, в соответствии с данным кодексом и законодательством Грузии предоставляемая государственными учреждениями таможенным органам, исходя из соображения, что она не предусматривается в перечне пункта четвертого статьи 24 Конституции Грузии, устанавливающим случаи возможного ограничения информации, и противоречит статье 41 Конституции, определяющей право на свободное получение информации в государственных учреждениях. Истец указывает на несоответствие спорной нормы части первой статьи 27² Общего административного кодекса Грузии, в которой приводится толкование понятия коммерческой тайны, и части второй, согласно которой: «Информация об административном органе не является коммерческой тайной». По его мнению, государственное учреждение не может заниматься коммерческой деятельностью и располагать информацией, содержащей коммерческую тайну. Ограничение обязательно должно иметь место в демократическом обществе, что ответчиком не подтверждается.

Конституционный Суд Грузии отмечает:

1. Свобода выражения мнения без вмешательства публичной власти, право на получение и распространение информации признается статьей 10 Европейской конвенции о защите прав человека и основных свобод. Свобода выражения мнения представляет один из основных фундаментов демократического общества и основное условие его прогресса и самореализации каждого индивида. Отмеченное право соответствует обязательству публичной власти обеспечивать доступ к информации, представляющей общественный интерес, в пределах разумных ограничений. Пункт второй указанной статьи Европейской конвенции о защите прав человека и основных свобод содержит перечень возможных ограничений свободы, предусмотренных пунктом первым. Власти любой из договаривающихся сторон вправе вмешиваться в осуществление свободы при одновременном соблюдении трех условий: а) вмешательство предусмотрено законом; б) вмешательство преследует целью один или несколько интересов, перечисленных в статье, и в) вмешательство является необходимым в демократическом обществе.

Указанные положения нашли также отражение в статье 24 Конституции Грузии. Исходя из вышеуказанного суд считает, что право на получение информации не является абсолютным и может ограничиваться исходя из публичного интереса. Вопрос о том, насколько оправдано вмешательство властей в осуществление свободы выражения мнения в каждом конкретном случае подлежит решению.

В каком объеме право на получение информации возлагает на государство обязательство по распространению той или иной информации, практически зависит от оценки суда. Европейский суд по правам человека по делу Лиандера отметил, что право на получение информации запрещает власти в основном ограничивать лицо в получении информации, которую хотят или могут хотеть получить другие лица. Но тут же суд отмечает, что исходя из обстоятельств данного дела статья 10 Европейской конвенции о

защите прав человека и основных свобод не предоставляет заявителю права требовать информацию, содержащуюся в секретных полицейских реестрах, и на государство тоже не возлагается обязательство по обеспечению доступа лиц к такой информации.

Истцу не удалось обосновать, какому обязательному социальному требованию не соответствует в данном случае вмешательство государства, которое возобладало бы над заинтересованностью общества в осуществлении свободы выражения мнений, заложенных в Европейской конвенции о защите прав человека и основных свобод и Конституции Грузии.

2. Дефиниция части первой статьи 165 Таможенного кодекса Грузии не предусматривает императивного запрета на выдачу информации, предоставленной таможенным органам, так как указанная норма признает ее применение допустимым в порядке, установленном статьей 122 Налогового кодекса Грузии. По мнению суда, в соответствии с оспариваемой нормой существует два пути доступа к информации. Во-первых, она предоставляется только лицам, перечисленным в части 2 вышеуказанной статьи Налогового кодекса Грузии, в том числе - суду. Кроме того, спорная норма указывает на признание коммерческой тайной информации, предоставленной государственными учреждениями таможенным органам, и, следовательно, имеется в виду информация, принадлежащая не таможенным органам, а государственным учреждениям, к компетенции которых относится вопрос признания данной информации тайной, и полномочием по ее выдаче могут обладать только эти последние. А вопрос отнесения информации государственных органов к коммерческой тайне подлежит обжалованию в суде в порядке, установленном частью 4 статьи 27² Общего административного кодекса Грузии.

Исходя из вышеотмеченного поскольку статьи 24 и 41 Конституции Грузии не содержат запретительных норм и вмешательство государства в свободу выражения мнения признается ими допустимым, а также в спорной статье предусматриваются другие, альтернативные пути доступа к информации, суд считает, что слова «государственными учреждениями...» части первой статьи 165 Таможенного кодекса Грузии не содержат каких-либо несоответствующих положений применительно к вышеуказанным статьям Конституции.

Суд не разделяет мнения истца и приглашенного специалиста о том, что Таможенный департамент в любом случае обязан был согласно статье 80 Общего административного кодекса Грузии переслать материалы управомоченному административному органу, что им выполнено не было. По мнению суда, вопрос применения правовой нормы не подлежит разрешению Конституционным Судом.

Обязательность обращения за получением информации в государственное учреждение, собственностью которого является эта информация, подтверждает и приглашенный специалист в своем письменном заключении.

3. Конституционный иск опирается в основном на оговорку, содержащуюся в статье 165 Таможенного кодекса Грузии о том, что информация государственных учреждений связывается с коммерческой

деятельностью, тогда как государственные учреждения являются органами, осуществляющими публичные функции, и не имеют права заниматься коммерческой деятельностью и получать прибыль.

Конституционный Суд не может согласиться с указанным соображением. Согласно пункту первому статьи 41 Конституции Грузии каждый гражданин Грузии имеет право получать имеющуюся о нем в государственных учреждениях информацию, если она не содержит государственной, профессиональной или коммерческой тайны. Следовательно, Конституцией признается допустимым существование в государственном учреждении информации, содержащей коммерческую тайну.

Согласно статье 8 Гражданского кодекса Грузии признаются также допустимыми частноправовые отношения государственных органов и юридических лиц публичного права с другими лицами, что регулируется гражданским законодательством, если эти отношения в соответствии с государственными или общественными интересами не должны регулироваться публичным правом.

О коммерческой деятельности государства упоминается в законодательстве многих стран. В Англии считается, что государство правомочно участвовать в отношениях купли-продажи и соответственно быть вовлечено в коммерческую деятельность так же, как Гражданским кодексом Грузии (о чем говорилось выше) допускается участие государства в частноправовых отношениях. При этом извлечение прибыли не является обязательным элементом коммерческой деятельности, то есть установленная за товары и услуги плата может не быть нацелена лишь на извлечение прибыли.

В принятом Великобританией «Акте о свободе информации» указывается, что коммерческая информация может принадлежать и государству. Согласно статье 43 данного акта информация является охраняемой, если ее разглашение способно предположительно причинить вред коммерческим интересам какого-либо лица (включая государственные органы).

В соответствии со статьей 16 Таможенного кодекса Российской Федерации информация, предоставляемая таможенным органам государственными учреждениями, может использоваться только для таможенной деятельности.

4. Конституционный Суд учитывает и то, что осуществление таможенной политики страны относится к особому ведению высших государственных органов Грузии (подпункт «е» пункта первой статьи 3 Конституции Грузии, часть 4 статьи первой Таможенного кодекса Грузии) и направлена на развитие и упрочение международной экономической интеграции. Поэтому суду понятно засекречивание информации, передаваемой государственными учреждениями именно таможенным органам, и невмешательство в неограниченную выдачу остальной информации, имеющейся в государственных учреждениях. Нормы Таможенного кодекса Грузии учитывают и интересы лиц, участвующих в договоре, и обязательства государства, касающиеся защиты интересов поставщиков. Под информацией, передаваемой таможенным органам, имеется в виду прежде всего таможенная декларация, содержащая

подробную информацию не только о приобретении товаров или услуг, но и детальные сведения о тех, кто их предоставляет, разглашение которой исходя из специфичности поставки может повлечь ущемление интересов третьих лиц. В противном случае вместо защиты «прав и достоинства других лиц», предусмотренной пунктом 4 статьи 24 Конституции Грузии, мы имели бы их нарушение.

5. Конституционный иск основывается и обосновывается частью второй статьи 27² Общего административного кодекса Грузии, согласно которой: «Информация об административном органе не является коммерческой тайной», и содержит довод о том, что оспариваемая норма вступает в противоречие с указанной статьей. Несоответствие между законодательными актами не является предметом рассмотрения Конституционного Суда; кроме того, истец использует понятие «информация об административном органе» в широком смысле. По мнению суда, в нем подразумеваются сведения о самом административном органе, и редакция статьи не содержит указания относительно всех сфер его деятельности. Таким образом, суд не может разделить мнение приглашенного по делу специалиста в этой части.

Исходя из всего вышеотмеченного, руководствуясь подпунктом «е» пункта первого статьи 89 Конституции Грузии, подпунктом «д» пункта первого статьи 19, пунктом 2 статьи 21, подпунктом «а» пункта первого и пунктом 2 статьи 39, пунктами 2, 4, 7 и 8 статьи 43 Органического закона Грузии «О Конституционном Суде Грузии», а также статьями 32 и 33 Закона Грузии «О конституционном судопроизводстве».

Коллегия Конституционного Суда:

п о с т а н о в л я е т :

1. Оставить без удовлетворения конституционный иск Ассоциации молодых юристов Грузии против Парламента Грузии о конституционности применительно к статьям 24 и 41 Конституции Грузии слов «государственными учреждениями...» в части первой статьи 165 Таможенного кодекса Грузии.
2. Настоящее Решение вступает в силу с момента его публичного оглашения в заседании Конституционного Суда.
3. Решение окончательно и обжалованию или пересмотру не подлежит.
4. Решение направить сторонам: Президенту Грузии, Правительству Грузии, Парламенту Грузии и Верховному Суду Грузии.
5. Решение в 7-дневный срок опубликовать в «Сакартвелос саканонмдебло мацне».

Члены коллегии: Николоз Черкезишвили,
Ламара Чорголашвили,
Заур Джинджолава.

ГРАЖДАНИН ГРУЗИИ ВАЛЕРИЙ ГЕЛАШВИЛИ ПРОТИВ ПАРЛАМЕНТА ГРУЗИИ

№1/2/378

г.Тбилиси, 13 июля 2006 года

Первая коллегия Конституционного Суда Грузии в следующем составе: Бесарион Зоидзе (председательствующий в заседании, судья-докладчик), Вахтанг Гварамия, Яков Путкарадзе, Николай Шашкин (секретарь заседания Дареджан Чалигава) в открытых судебных заседаниях 12,15, 19, 22, 26, 27 июня и 4 июля 2006 года с участием представителя истца Тинатин Хидашели, Зураба Мараквелидзе и Кахи Кукава, представителей стороны ответчика - Парламента Грузии - членов Парламента Грузии Павле Кублашвили, Ники Гварамия и начальника отдела представительства в судах юридического департамента Аппарата Парламента Грузии Батара Чанкселиани, свидетелей - Министра науки и образования Грузии Александра Ломая, Председателя Комитета по процедурным вопросам и правилам Парламента Грузии Хатуны Гогоришвили, директора ООО «Евра» Меги Ломидзе, педагога тбилисской средней школы №84 Гульнары Прангишвили и директора «Авлабарского фонда» Александра Чхеидзе, специалистов – учредителя адвокатского бюро «Мигриаули и партнеры» кандидата юридических наук Роина Мигриаули и начальника управления правотворчества Министерства юстиции Грузии кандидата юридических наук Василия Гонашвили.

Рассмотрела дело: «Гражданин Грузии Валерий Гелашвили против Парламента Грузии».

Предмет спора: конституционность применительно к пунктам первому и 2 статьи 53 и подпункту «г» пункта 2 статьи 54 Конституции Грузии постановления Парламента Грузии «О досрочном прекращении полномочий члена Парламента Грузии Валерия Гелашвили» от 31 марта 2006 года.

Конституционный иск Валерия Гелашвили был подан в Конституционный Суд Грузии 13 апреля 2006 года (регистрационный №378). Протокольной записью от 2 мая того же года дело было принято к рассмотрению по существу. Основанием внесения конституционного иска являются пункт первый статьи 54 Конституции Грузии, подпункт "ж" пункта первого статьи 19 и пункт первый статьи 40 Органического закона Грузии "О Конституционном Суде Грузии», статьи 15 и 16 Закона Грузии «О конституционном судопроизводстве».

Согласно конституционному иску истец Валерий Гелашвили являлся членом Парламента Грузии, и его депутатские полномочия были досрочно прекращены оспариваемым постановлением, так как Парламент признал подтвердившейся информацию, представленную в заключении Комитета по процедурным вопросам и правилам Парламента Грузии от 30 марта 2006 года №4592/4-12 о том, что он, член Парламента В. Гелашвили предложил Министру науки и образования Грузии Александру Ломая силами ООО «Евра» построить вместо старого здания 84-й средней школы новое. Также подтвердившимся было признано обстоятельство, что В. Гелашвили с той же целью вел переговоры с представителями

педагогического коллектива школы, в частности Гульнаррой Прангишвили. Парламент Грузии признал подтвердившимся осуществление членом Парламента Грузии В. Гелашвили деяний, предусмотренных пунктом первым статьи 53 Конституции Грузии, пунктом первым и подпунктом «б» пункта 3 статьи 8 Закона Грузии «О статусе члена Парламента Грузии», а также пунктом первым и подпунктом «б» пункта 3 статьи 9 Регламента Парламента Грузии. В соответствии с подпунктом «г» пункта 2 статьи 54 Конституции Грузии и подпунктом «г» пункта 2 статьи 7 Регламента Парламента Грузии парламентские полномочия В. Гелашвили были прекращены досрочно.

В конституционном иске отмечается, что истец В. Гелашвили участия в отношениях между ООО «Евра» и Министерством науки и образования Грузии не принимал. Он говорил с А. Ломая от имени «Авлабарского фонда», что отражено в письменных разъяснениях, данных им Комитету по процедурным вопросам и правилам Парламента Грузии. Тот факт, что истец является учредителем ООО «Евра» и владеет долей в нем, предпринимательской деятельностью не считается, поскольку согласно пункту 2 статьи 8 Закона Грузии «О статусе члена Парламента Грузии»: «Требования несовместимости статуса члена Парламента с предпринимательской деятельностью не нарушают провозглашенного Конституцией Грузии права на собственность. Он может владеть акциями, долей и другим имуществом». По разъяснениям представителей истца, Валерий Гелашвили передал управление своей долей другим лицам и таким образом требований Конституции Грузии и законодательства не нарушал. Им также не осуществлялись руководящие и представительские полномочия на предприятии, так как он не являлся ни директором, ни членом наблюдательного, контрольного, ревизионного и консультативного органов ООО «Евра».

Истцу в установленном законодательством порядке была направлена соответствующая повестка с уведомлением о рассмотрении дела по существу, но тот в судебное заседание не явился. Судебная коллегия считала целесообразной явку самого истца в судебное заседание по рассмотрению дела по существу для получения объяснений по отдельным вопросам, поставленным в конституционном иске, о чем неоднократно напоминала представителям В. Гелашвили. Они же разъяснили суду, что не видят необходимости в присутствии истца, поскольку в полной мере могут представлять его интересы и дать ответ на любой поставленный вопрос. Учитывая это обстоятельство, суд провел заседания без непосредственного участия истца.

По разъяснениям представителей истца встречу В. Гелашвили с А. Ломая обусловило то, что на территории Авлабара строится принадлежащий ему жилой дом и у него есть дети школьного возраста. Поэтому он с удовольствием воспринял идею авторов и инициаторов «Авлабарского фонда» и заботился об облике своего жилого квартала, занимаясь благотворительностью. Ему было известно о плане застройки территории Авлабара, а также то, что на прилегающей к рынку территории находилось ветхое здание 84-й средней школы. Поэтому он поставил министра в известность, что министерство могло воспользоваться планом

застройки и вместо указанного аварийного здания получить современное школьное здание.

По мнению представителей истца, факт ведения В. Гелашвили переговоров с педагогическим коллективом 84-й средней школы не доказан. Из показаний свидетеля Г. Прангишвили не ясно, говорил ли В. Гелашвили с ней как представитель ООО «Евра». Соответственно, вопреки оспариваемому постановлению Парламента Грузии, по разъяснению представителей истца, недопустимо оценивать действия В. Гелашвили, во-первых, как «деловые переговоры» «от имени и.. в интересах» «находящегося в его собственности коммерческого юридического лица» и, во вторых, как «непосредственное осуществление руководящих и представительских полномочий общества в целях общества».

Исходя из этого представители истца считают, что оспариваемое постановление должно быть объявлено антиконституционным, утратившим силу, а полномочия члена Парламента Грузии В. Гелашвили подлежат восстановлению.

По объяснениям представителей стороны ответчика – Парламента Грузии исковое требование удовлетворению не подлежит. Согласно оспариваемому постановлению Парламент признал подтвердившимся, что 28 октября 2005 года член Парламента Грузии В. Гелашвили встретился с Министром науки и образования Грузии Александром Ломаю, которому предложил через ООО «Евра» построить вместо старого здания 84-й средней школы новое на другой территории. В. Гелашвили встретился также с педагогом этой школы Г. Прангишвили, в то время исполнявшей обязанности директора, и с ней говорил о строительстве нового здания школы вместо старого и в связи с этим ознакомил ее с несколькими возможными вариантами.

По мнению представителей стороны ответчика, В. Гелашвили таким образом представлял ООО «Евра» в отношениях с третьими лицами. Это подтверждается тем, что сделанное им А. Ломаю и Г. Прангишвили предложение, касавшееся разрушения здания 84-й средней школы и строительства вместо него новой школы на другой территории входило в бизнес-интересы именно ООО «Евра». Это же подтверждается письмом за подписью директора ООО «Евра» Меги Ломидзе, направленным на имя Министра науки и образования Грузии Александра Ломаю через 3 дня после встречи с А. Ломаю, по содержанию аналогичным устному предложению, сделанному А. Ломаю Валерием Гелашвили.

По мнению представителей ответчика, В. Гелашвили вел с министром Александром Ломаю деловые переговоры от имени частной компании «Евра», что служило целям этой компании. С точки зрения ведомственной подчиненности, он улаживал дело последовательно, начиная с нижних звеньев (педколлектив школы), с тем, чтобы в дальнейшем при рассмотрении вопроса компетентным органом, уполномоченным распоряжаться школьным зданием, не возникли какие-либо проблемы. Он вел переговоры с Министром науки и образования Грузии Александром Ломаю, так как министерство участвует в принятии соответствующего решения. Такими деяниями В. Гелашвили стремился создать ООО «Евра» благоприятные условия для бизнеса и тем самым

осуществлял деятельность, не совместимую со статусом члена Парламента Грузии, вопреки Конституции и законодательству Грузии. По мнению представителей ответчика, несовместимым со статусом члена Парламента следует признать не только наличие такого формального признака, как официальное занятие членом Парламента Грузии должности директора, а фактическое осуществление депутатом полномочий, которыми обладает член (директор) руководящего органа предприятия. Фактическое осуществление членом Парламента Грузии предпринимательской деятельности, в основном носящее скрытый характер, по мнению представителей ответчика, по своему содержанию несет еще большую угрозу, нежели открытое и декларируемое нарушение закона в виде занятия директорской должности.

Свидетель Александр Ломая в судебном заседании отметил, что 28 октября к нему пришел член Парламента Грузии В. Гелашвили. Он сообщил, что его строительная компания «Евра» заинтересована в территории, занимаемой 84-й средней школой. В разговоре депутат выразил желание своей фирмы вместо старой построить новую школу и предложил несколько возможных вариантов. По разъяснению свидетеля, он предложил В. Гелашвили в письменной форме обратиться по этому вопросу в Министерство науки и образования Грузии. 31 октября на его имя поступило письмо за подписью директора ООО «Евра» М. Ломидзе, по содержанию аналогичное его разговору с Валерием Гелашвили. Вопрос был рассмотрен, но положительного решения не последовало, так как по закону приватизация объектов просвещения допускается в том случае, если здание амортизированное и не выполняет образовательной функции. Закон предусматривает процедуру, которая соблюдена не была, и поэтому ООО «Евра» было отказано, о чем и сообщили его представителю. Затем 7 марта в министерство поступило письмо директора 84-й средней школы, в котором отмечалось, что строительство на прилегающей к школе территории вел парламентарий и бизнесмен В. Гелашвили. Дирекция школы уведомляла министерство о том, что обветшавшая опора стены школьного здания требует укрепительных работ и ремонта. Директор школы обвиняла в этом фирму «Евра», заинтересованную в школьной территории.

Свидетель Хатуна Гогоришвили разъяснила суду, что руководит Комитетом по процедурным вопросам и правилам Парламента Грузии, подготовившим заключение об участии члена Парламента Грузии В. Гелашвили в предпринимательской деятельности. Комитетом была затребована декларация В. Гелашвили, проверен вопрос регистрации учрежденных им юридических лиц, допрошены свидетели, в том числе Министр науки и образования и педагоги 84-й средней школы. С В. Гелашвили комитет поддерживал телефонную связь, так как он отказался приехать и направил письменные объяснения, а в ходе телефонных переговоров подтвердил факт встречи с А. Ломая, но пояснил, что встречался с министром от имени неправительственной организации «Авлабари». Первоначально существовал другой вариант заключения комитета, но после того, как Каха Кукава представил документы, удостоверяющие передачу В. Гелашвили управления долей в ООО «Евра»

другому лицу, проект претерпел изменения и был сформулирован в том окончательном виде, в каком был затем принят.

Свидетель Меги Ломидзе отметила, что с 1 сентября 2004 года она является директором строительной компании ООО «Евра». Единственный партнёр и владелец 100% доли ООО «Евра» - В. Гелашвили. Как утверждает свидетель, В. Гелашвили участия в управлении предприятием не принимал. По поводу письма, направленного в Министерство науки и образования Грузии, свидетель пояснила, что оно составлено и непосредственно направлено ею, о чём В. Гелашвили известно не было. Свидетель не знала о встрече В. Гелашвили с Министром науки и образования Грузии А. Ломая, состоявшейся за несколько дней до этого.

Свидетель Александр Чхеидзе разъяснил суду, что в 2000-2005 годах являлся содиректором «Авлабарского фонда». В. Гелашвили хотел стать учредителем этого фонда, даже неофициально встречался с его учредителями, но в конечном итоге осуществить это не удалось. Однако, по мнению свидетеля, если бы В. Гелашвили был учредителем «Авлабарского фонда», он все равно не имел бы права действовать от его имени.

Свидетель Гульнара Прангишвили отметила, что является педагогом и завхозом 84-й средней школы. Она встречалась с В. Гелашвили тогда, когда исполняла обязанности директора, поскольку в период летних каникул другие педагоги находились в отпуске. В. Гелашвили явился в школу, встретился с ней и заинтересовался размерами площади, на которой располагалась школа, величиной школьного двора. Его также интересовало, согласится ли коллектив школы перейти в другое место в случае, если вместо этой школы им будет построено новое школьное здание в другом месте. По утверждению свидетеля, В. Гелашвили предложил несколько вариантов местонахождения школы, один из которых оказался приемлемым. Затем В. Гелашвили сказал, что намерен вести переговоры с Министерством науки и образования. По разъяснению свидетеля педагоги школы обратились с письмом к министру только тогда, когда ведущимся рядом строительством была повреждена стена школьного здания. А информация, связанная с В. Гелашвили, была ею озвучена в день поджога школы в эфире нескольких телекомпаний.

Специалист Роин Мигриаули в представленном в суд заключении отметил, что грузинское предпринимательское право не рассматривает партнера предпринимательского общества или директора такого общества участником предпринимательских отношений. Предпринимателем рассматривается только предпринимательское общество и индивидуальный предприниматель. Согласно легальной дефиниции предпринимательской деятельностью признается ориентированная на извлечение прибыли организовано и самостоятельно осуществляемая правомерная и неоднократная деятельность. Руководящие полномочия в обществе с ограниченной ответственностью по закону может осуществлять директор. Таковым в предпринимательском обществе называется лицо, с этим статусом зарегистрированное в предпринимательском реестре. Другие лица не имеют права на осуществление руководящих полномочий в обществе, а действия, осуществленные в рамках руководства

неправомерным лицом, не влекут никаких правовых последствий. По мнению специалиста, переговоры, ведущиеся В. Гелашвили с Министром науки и образования Грузии А. Ломая, а также педагогическим коллективом 84-й средней школы от имени ООО «Евра» о строительстве новой школы взамен старой, не должны признаваться осуществлением руководящих и представительских полномочий, предусмотренных Законом Грузии «О предпринимателях», а его деяния – предпринимательской деятельностью.

Специалист Василий Гонашвили отметил, что предпринимательская деятельность объявляется несовместимой с мандатом члена парламента законодательством многих стран. Несовместимость может подразделяться на три направления – (1) запрет на любую предпринимательскую деятельность; (2) запрет относительно занятия какой-либо должности и осуществления должностных полномочий и (3) запрет относительно владения долей. Законодательство Грузии осуществление предпринимательской деятельности признает несовместимым со статусом депутата. Член Парламента Грузии не вправе осуществлять полномочия, которыми наделен директор предприятия. По мнению специалиста, истец нарушил требования Конституции и законодательства Грузии и занимался деятельностью, несовместимой со статусом.

Письменное заключение-информацию по делу представил также приглашенный судебной коллегией в качестве специалиста профессор Ханс-Петер Шнайдер (Ганновер, Германия). Он отмечает, что конституционно-правовой запрет, налагаемый на предпринимательскую деятельность, распространяется только на федерального президента, федерального канцлера и федеральных министров Германии. Исходя из толкования судебной практики, под понятием «осуществления» предпринимательской или профессиональной деятельности понимается также любая частная трудовая деятельность. По мнению специалиста, досрочное лишение истца полномочий члена Парламента Грузии в отдельном случае следует утвердить, поскольку парламентарий упомянул свое предприятие в разговоре о строительстве новой школы не вскользь, а конкретно предложил его в качестве возможной строительной компании. Только в таком случае можно было бы ему предъявить обвинение в осуществлении предпринимательской деятельности.

Первая коллегия Конституционного Суда Грузии, на основании рассмотрения дела по существу, анализа данных конституционного иска, выступлений участников конституционного судопроизводства, показаний свидетелей, заключений специалистов и имеющихся в деле письменных доказательств установила обстоятельства, необходимые для принятия решения.

I. Судебная коллегия отмечает, что полномочия истца В. Гелашвили как члена Парламента Грузии были прекращены на основании постановления Парламента Грузии «О досрочном прекращении полномочий члена Парламента Грузии Валерия Гелашвили» от 31 марта 2006 года (№2828-Іс). В постановлении говорится: «Парламент Грузии признает подтвердившейся информацию Комитета по процедурным вопросам и правилам, представленную в заключении от 30 марта 2006 года

№4592/4-12 о том, что в 2005 году у Министра науки и образования Грузии Александра Ломая побывал член Парламента Грузии Валерий Гелашвили, который предложил ему силами ООО «Евра» построить новое здание 84-й средней школы вместо старого. Содержание этого разговора подтверждается объяснениями, данными Министром науки и образования Грузии на заседании Комитета по процедурным вопросам и правилам, состоявшемся 27 марта 2006 года. То же самое подтверждают письменные объяснения Валерия Гелашвили, полученные Комитетом по процедурным вопросам и правилам 29 марта 2006 года (№4504/-938). Подтвердившимися должно быть также признано то обстоятельство, что Валерий Гелашвили с этой же целью вел переговоры с представителями педагогического коллектива 84-й средней школы. В частности, Гульнара Прангишвили на заседании Комитета по процедурным вопросам и правилам 27 марта 2006 года подтвердила, что Валерий Гелашвили и с ней разговаривал по данному вопросу.

Указанными деяниями член Парламента Грузии Валерий Гелашвили, в деловых переговорах представлявший находящееся в его собственности коммерческое юридическое лицо, действовал от его имени и в его интересах, непосредственно осуществлял руководящие и представительские полномочия общества, предусмотренные статьей 9 Закона Грузии «О предпринимателях», что служило целям общества; таким образом, он непосредственно осуществлял предпринимательскую деятельность.

Исходя из вышесказанного Парламент Грузии постановляет:

1. Признать подтвердившимся осуществление членом Парламента Грузии Валерием Гелашвили деяний, предусмотренных пунктом первым статьи 53 Конституции Грузии, пунктом первым и подпунктом «б» пункта 3 статьи 8 Закона Грузии «О статусе члена Парламента Грузии», а также пунктом первым и подпунктом «б» пункта 3 статьи 9 Регламента Парламента Грузии.

2. В соответствии с подпунктом «г» пункта 2 статьи 54 Конституции Грузии и подпунктом «г» пункта 2 статьи 7 Регламента Парламента Грузии досрочно прекратить полномочия Валерия Гелашвили.

3. Настоящее постановление ввести в действие по опубликованию». Указанное постановление было опубликовано в «Сакартвелос саканонмдебло мацне» 5 апреля 2006 года (№46, ст. 530).

Из материалов дела выясняется, что упомянутое в оспариваемом постановлении общество с ограниченной ответственностью «Евра» зарегистрировано постановлением Хашурского районного суда от 5 января 1996 года (регистрационный №65/4-19). По новой редакции устава, зарегистрированной налоговой инспекцией г. Гори 14 ноября 2005 года (регистрационный №75/077/65/4-19), единственным партнером и владельцем 100% доли ООО «Евра» является В. Гелашвили. Согласно уставу один из предметов деятельности данного общества - архитектурная, проектно-сметная, строительная и торгово-коммерческая деятельность.

Первая коллегия Конституционного Суда считает, что при проверке конституционности оспариваемого постановления вначале необходимо выяснить принципиальные обстоятельства несовместимости

предпринимательской деятельности со статусом члена Парламента Грузии, а затем на их основании подлежат оценке все имеющиеся в деле прямые и косвенные доказательства, вытекающие из оспариваемого постановления и выявляющие природу взаимоотношений деятельности истца с интересами ООО «Евра».

II. Как явствует из оспариваемого постановления, депутатские полномочия истца Валерия Гелашвили были прекращены из-за деятельности, несовместимой со статусом члена Парламента Грузии. Судебная коллегия отмечает, что действующее законодательство специально регулирует вопрос несовместимости интересов должностных лиц. 17 октября 1997 года Парламент Грузии принял Закон «О несовместимости интересов и коррупции на публичной службе». Согласно пункту 3 статьи 3 данного Закона: *«Несовместимостью интересов на публичной службе является противопоставление имущественных или иных личных интересов должностного лица интересам государственной службы»*. В этом смысле конституционно-правовой статус должностного лица отличается от конституционно-правового статуса обычного гражданина. Законодатель особо обязывает должностное лицо не использовать свое служебное положение в личных интересах и тем самым не причинять вред публичным интересам. В силу статьи 7 указанного закона: *«Должностное лицо не вправе использовать публичные служебные полномочия или связанные с ними возможности в противовес интересам публичной службы или для решения вопроса, не относящегося к его публичным служебным полномочиям»*. Генеральной Ассамблеей ООН принят Международный кодекс поведения государственных должностных лиц, в силу которого государственное должностное лицо не должно использовать свое официальное положение для получения недостойной личной или имущественной либо финансовой выгоды (статья 4).

В любой ситуации конфликта частных и публичных интересов этот конфликт следует устранить и сделать выбор в пользу какого-либо из интересов. Обязательство должностного лица – держаться подальше от конфликта интересов, является не только его правовым, но и нравственно-этическим обязательством, вытекающим из особого характера деятельности. На это указывают и наименования нормативных актов («Кодекс поведения», «Кодекс официального поведения», «Об этике государственных служащих»), регулирующих несовместимость интересов в различных странах. Публичная служба обязывает личность осознавать суть отмеченного обязательства и действовать в соответствии с ней.

III. Названное обязательство в равной мере распространяется и на членов Парламента Грузии и - исходя из их положения в системе власти - может быть даже в большей степени. На это указывает и то, что Конституция и специальное законодательство Грузии особым образом регулируют случаи служебной несовместимости члена Парламента Грузии.

Согласно пункту первому статьи 53 Конституции Грузии: *«Член Парламента не имеет права занимать какую-либо должность на государственной службе или заниматься предпринимательской деятельностью. Случаи несовместимости определяет закон»*. В случае нарушения этих требований на основании пункта 2 статьи 53 и подпункта «г» пункта 2

статьи 54 Конституции Грузии полномочия члена Парламента Грузии прекращаются досрочно.

На основании статьи 53 Конституции Грузии и с целью ее интерпретации считать принятыми статью 8 Закона Грузии «О статусе члена Парламента Грузии» и статью 9 Регламента Парламента Грузии.

Депутатские полномочия истца В. Гелашвили прекращены досрочно по обвинению в участии в предпринимательской деятельности.

Согласно статье 8 Закона Грузии «О статусе члена Парламента Грузии»:

1. Не допускается совмещение со статусом члена Парламента предпринимательской деятельности или какой-либо должности на государственной службе. Случаи несовместимости определены Конституцией Грузии, законами Грузии «О выборах Парламента Грузии», «О предпринимателях», настоящим и другими законами.

2. Требования несовместимости статуса члена Парламента с предпринимательской деятельностью не нарушают признаваемого Конституцией Грузии права собственности. Он может владеть акциями, долей и другим имуществом.

3. Член Парламента не имеет права:

- а) осуществлять непосредственно неоднократную деятельность по управлению материальными ценностями и финансовыми средствами в целях получения прибыли;
- б) осуществлять непосредственно полномочия члена постоянно действующих руководящих, надзорных, контрольных, ревизионных и консультативных органов субъекта предпринимательской деятельности».

Согласно оспариваемому постановлению Парламента Грузии истцом В. Гелашвили были нарушены: пункт первый и подпункт «б» пункта 3 статьи 8 Закона Грузии «О статусе члена Парламента Грузии», а также пункт первый и подпункт «б» пункта 3 статьи 9 Регламента Парламента Грузии, которые содержат нормы, по содержанию аналогичные нормам, упомянутым в Законе Грузии «О статусе члена Парламента Грузии»,

IV. В оспариваемом постановлении Парламента Грузии содержание предпринимательской деятельности толкуется так же, как на это указывается в законодательстве, регулирующем служебную несовместимость члена Парламента Грузии. В частности, как отмечается в постановлении, это выражается в том, что В. Гелашвили в деловых переговорах представлял находящееся в его собственности коммерческое юридическое лицо, действовал от его имени и в его интересах. Тем самым он непосредственно осуществлял предусмотренные статьей 9 Закона Грузии «О предпринимателях» руководящие и представительские полномочия в обществе, что служит интересам общества.

Согласно пункту первому статьи 9 Закона Грузии «О предпринимателях»: «Правом руководить обществом обладают: в обществе с солидарной ответственностью - все партнеры, в командитном обществе - персонально ответственные партнеры (комплементарии), в обществе с ограниченной ответственностью, акционерном обществе и кооперативе – директора».

Исходя из вышеприведенных норм, судебная коллегия считает, что применительно к несовместимости интересов в деятельности члена Парламента под предпринимательской деятельностью, предусмотренной статьей 53 Конституции Грузии, должно подразумеваться как частноправовое, так и публично-правовое содержание.

Субстанционное частноправовое понятие предпринимательской деятельности определяется вторым предложением пункта первой статьи Закона Грузии «О предпринимателях»: «Предпринимательской деятельностью признается правомерная и неоднократная деятельность, осуществляемая с целью извлечения прибыли самостоятельно и организованно». Согласно первому предложению этого же пункта участника предпринимательской деятельности (иными словами – предпринимателя) представляет предприятие, образованное в определенной организационно-правовой форме. В частности согласно пункту первой статьи 2 Закона Грузии «О предпринимателях»: «Организационно-правовыми формами предприятий являются: индивидуальное предприятие, общество с солидарной ответственностью (ОСО), коммандитное общество (КО), общество с ограниченной ответственностью (ООО), акционерное общество (АО) или кооператив».

Таким образом, грузинское предпринимательское право, как это подтверждает специалист Роин Мигриаули, предоставляет право осуществлять предпринимательскую деятельность индивидуальному предпринимателю как физическому лицу, и обществу и кооперативу как юридическим лицам.

Исходя из этого, в чисто частноправовом понимании, член Парламента Грузии, а в данном конкретном случае истец В. Гелашвили осуществлял бы предпринимательскую деятельность, если бы был индивидуальным предпринимателем. Подпунктом «а» пункта 3 статьи 8 Закона Грузии «О статусе члена Парламента Грузии» предпринимательская деятельность такого вида признается недопустимой.

В ситуации частноправового понимания предпринимательской деятельности, когда предпринимателем является юридическое лицо, руководителя (представителя) предприятия невозможно и нелогично рассматривать в качестве предпринимателя, поскольку безосновательно отождествлять предприятие с его директором, лицом с идентичными руководящими полномочиями.

Исходя из указанной позиции, если бы истец В. Гелашвили являлся директором учрежденного им ООО «Евра», он все равно бы не признавался лицом, осуществляющим предпринимательскую деятельность, так как директор не мог бы считаться предпринимателем. На это указывает подпункт «б» пункта 3 статьи 8 упомянутого закона, в котором подчеркивается особо, что «постоянно действующий руководитель» является руководителем субъекта предпринимательской деятельности. Этим субъектом же в частноправовом понимании является общество.

Что касается конституционно-правовых отношений, то с этой точки зрения, в частности позиции несовместимости интересов на публичной службе, руководящая деятельность депутата в предпринимательском

обществе может рассматриваться в качестве предпринимательской деятельности, предусмотренной статьей 53 Конституции Грузии.

Основание для указанной оценки дает существование целевых понятий рядом с основными понятиями правовых благ. В действующем законодательстве достаточно часто, исходя из целей того или иного закона, традиционные понятия толкуются по-разному (впрочем, во всех случаях опорой целевых понятий во всех случаях является субстанционное – основное понятие). Первая коллегия Конституционного Суда в решении (№1/1/107) по делу «Лела Инцкирвели и Екатерина Чачанидзе против Парламента Грузии» от 25 января 2000 года особое внимание уделила природе целевого понятия и сочла правильным признание Налоговым кодексом Грузии нотариальной деятельности экономической деятельностью.

V. Судебная коллегия отмечает, что стороны высказали диаметрально противоположные взгляды по поводу оценки руководства предпринимательского общества с конституционно-правовой точки зрения.

Согласно заявлению истца, применительно к статье 53 Конституции Грузии могут подвергаться оценке только формальные действия директора, назначенного на основании статьи 9 Закона Грузии «О предпринимателях». По мнению его представителей так должно толковаться содержание подпункта «б» пункта 3 статьи 8 Закона Грузии «О статусе члена Парламента Грузии». В нем подразумевается не фактический, а только формальный директор как руководитель. Поскольку истец В. Гелашвили не являлся директором ООО «Евра», его действия тоже не могут оцениваться как действия директора и соответственно антиконституционные.

Представители стороны ответчика считают, что согласно статье 53 Конституции депутату запрещается быть как формальным, так и фактическим директором. Действительно, В. Гелашвили формально директором не был, но на самом деле осуществлял полномочия директора ООО «Евра». Под осуществлением полномочий постоянно действующего руководителя, о котором говорится в упомянутом подпункте статьи 8 Закона Грузии «О статусе члена Парламента Грузии», подразумевается фактическое осуществление директорских полномочий.

По мнению судебной коллегии, ни из одного представленного сторонами документа не явствует, что истец В. Гелашвили являлся формальным директором ООО «Евра». Подтверждается только то, что он был единственным партнером и владельцем 100% доли данного предприятия.

Исходя из этого, его действия нельзя расценивать как деятельность формального директора.

Исходя из целенаправленности статьи 53 Конституции Грузии, ее разумное толкование должно подразумевать недопустимость осуществления депутатом предпринимательской деятельности не только в качестве формального – назначенного на основании требований закона – директора, но и лица, которое хотя и не является директором, но фактически осуществляет директорские функции. Так следует понимать

содержание подпункта «б» пункта 3 статьи 8 Закона Грузии «О статусе члена Парламента Грузии», несмотря на то, что, с точки зрения законодательной техники, оно не производит впечатления полноценного (безупречного) и становится источником неоднозначной интерпретации.

Целенаправленность статьи 53 Конституции Грузии такова, чтобы член Парламента Грузии не пользовался своей властью в личных интересах и во вред общественным. Фактическое осуществление полномочий руководителя предприятия не может быть лишено конституционно-правовой оценки. Когда речь идет о несовместимости статуса депутата с предпринимательской деятельностью, для правопорядка неприемлемо осуществление этой деятельности не только в обычном виде (с соблюдением формальных признаков), но и фактически. Необходимо учитывать то обстоятельство, что форма в праве не несет самостоятельной нагрузки и поэтому формы ради формы не существует. За любой формой стоит конкретное содержание, и для правопорядка главное – осуществление либо неосуществление этого содержания. Когда оно становится действительностью вне формы, то, естественно, не может быть лишено способности оценки. Если речь идет о недопустимой деятельности, для публичного порядка опасно игнорировать фактическую действительность и признавать существующим только то, что существует лишь формально. Подобный подход позволил бы должностным лицам осуществлять предпринимательскую деятельность, оправдываясь отсутствием формы. Таким образом, предполагается, что неприемлемо при соблюдении формы, неприемлемо и фактически. Когда должностное лицо не может являться директором предпринимательского общества, предполагается, что ему запрещается заниматься и соответствующей фактической руководящей деятельностью. Законодательство некоторых стран отдельно выделяет формальную и фактическую стороны служебной несовместимости. Например, в Канаде членам Палаты запрещается как фактически руководить и управлять коммерческим предприятием, так и занимать в нем должность директора.

Судебная коллегия считает, что фактическая действительность только тогда может стать объектом отрицательной оценки, когда она удовлетворяет определенные количественные и качественные данные. Если только факта назначения члена Парламента директором достаточно для коллизии интересов (так как директор является определенным функциональным субъектом), то для признания неформального руководства должны существовать достаточные основания. На это же указывает заключение немецкого специалиста профессора Ханса-Петера Шнайдера, в котором отмечается: «Досрочное лишение истца полномочий члена Парламента Грузии в отдельном случае должно быть утверждено, так как он упомянул собственное предприятие в разговоре о строительстве новой школы не вскользь, а конкретно предложил его в качестве возможной строительной компании. Лишь в данном случае можно было бы предъявить ему обвинение в осуществлении предпринимательской деятельности. Однако фактические обстоятельства, приведенные в обжалуемом постановлении Парламента, не содержат достаточных фактических улик. В этом случае если у суда после исследования

доказательств не сформируется иное, лучшее мнение, иск члена Парламента Грузии подлежит удовлетворению, его полномочия члена Парламента восстановлению, а постановление Парламента Грузии – признанию недействительным».

VI. Судебная коллегия не может согласиться с аргументами истца в связи с автоматическим распространением признаков, характерных для понятия предпринимательской деятельности, на руководящую деятельность в обществе. Как уже говорилось выше, согласно пункту первому статьи первой Закона Грузии «О предпринимателях», предпринимательская деятельность - это правомерная и неоднократная деятельность, самостоятельно и организованно осуществляемая с целью извлечения прибыли. По мнению представителей истца в действиях, осуществленных В. Гелашвили, не видно признаков, характерных для предпринимательской деятельности, и это свидетельствует о том, что он предпринимательской деятельностью не занимался.

Судебная коллегия в связи с этим отмечает, что признаки, характерные для предпринимательской деятельности, характерны для участников предпринимательской деятельности. А они и есть предприниматели (участники предпринимательской деятельности). Каждое предприятие как определенная организационно-правовая форма проявляет свое существование именно указанными признаками. Исходя из этого, конституционные признаки деятельности ни формального, ни фактического директора предприятия не могут признаваться обстоятельствами, предусмотренными пунктом первым статьи первой Закона Грузии «О предпринимателях». Обязанностью постоянно действующего руководителя общества является представлять общество в деловых отношениях и действовать в его интересах. В подпункте 7 пункта 9 статьи 9 упомянутого закона отмечается: «Упомянутые в пункте 9.1 статьи 9 настоящего Закона лица и члены наблюдательного совета должны вести дела общества добросовестно; в частности заботиться о нем так, как заботится находящееся на аналогичной должности и в аналогичных условиях обычное здравомыслящее лицо, и действовать с уверенностью в том, что это их действие - наиболее благоприятно для общества».

Следовательно, природа полномочий руководителя предприятия не может оцениваться по признакам предпринимательской деятельности. Действительно, руководитель должен действовать с целью получения предприятием прибыли, но, даже если бы он не действовал с этой целью, все равно был бы руководителем. То же можно сказать о неоднократном характере действий. Сколько бы действий он ни осуществил, всё равно считался бы руководителем предприятия. Если наделённые руководящими полномочиями лица не выполнят предусмотренных Законом Грузии «О предпринимателях» обязательств добросовестного руководителя, на них будет возложена соответствующая ответственность.

VII. Согласно оспариваемому постановлению Парламента Грузии истец В. Гелашвили осуществлял «руководящие и представительские полномочия» в ООО «Евра». Судебная коллегия отмечает, что в данном случае имеется в виду фактическое осуществление полномочий постоянно действующего руководителя общества, подразумевающее выполнение

неправомерным лицом таких действий, которые, как правило, осуществляют лица, предусмотренные пунктом первым статьи 9 Закона Грузии «О предпринимателях». Согласно пункту 2 данной статьи «руководящей деятельностью считается деятельность, прямо или косвенно служащая целям общества». Таким образом, ввиду того, что должностное лицо не имеет представительских полномочий в обществе, оно может фактически осуществлять такие действия постоянно действующего руководителя, которые по своему содержанию служат интересам общества.

Для установления конституционности прекращения полномочий члена Парламента Грузии В. Гелашвили необходимо решить, какие действия были им осуществлены и чьим интересам они служили.

В оспариваемом постановлении отмечается, что В. Гелашвили в деловых переговорах представлял «находящееся в его собственности юридическое лицо, действовал от его имени и в его интересах», в 2005 году он встретился с Министром науки и образования Грузии Александром Ломая и представителями педагогического коллектива тбилисской 84-й средней школы, в частности Гульнаррой Прангишвили, и предложил силами ООО «Евра» построить новое здание вместо старого здания 84-й средней школы, что подтверждается не только встречей с этими людьми, но и письменными объяснениями самого В. Гелашвили, которые он дал Комитету по процедурным вопросам и правилам Парламента Грузии 28 марта 2006 года.

VIII. Судебная коллегия отмечает, что в процессе рассмотрения дела обнаружилась органичная взаимосвязь между доказательствами, указывающими на действия истца В. Гелашвили от имени и в интересах ООО «Евра». В частности, материалами дела подтверждается, что В. Гелашвили вел переговоры с Министром науки и образования Грузии А. Ломая, намереваясь осуществить строительство нового взамен расположенного на территории Авлабара старого здания 84-й средней школы. Свидетель А. Ломая в показаниях суду подтвердил объяснения, данные им Комитету по процедурным вопросам и правилам Парламента Грузии. В частности, по его показаниям, 28 октября 2005 года к нему явился член Парламента Грузии В. Гелашвили и объяснил, что владеет строительной компанией и заинтересован в застройке территории, прилегающей к 84-й средней школе, для чего предложил разрушить старое и построить новое школьное здание. Министр обещал рассмотреть вопрос в случае, если В. Гелашвили обратится к нему с официальным письмом.

Таким образом, согласно показаниям свидетеля А. Ломая, парламентарий В. Гелашвили собирался строить новую школу силами «собственной» строительной компании.

IX. Судебная коллегия признает малоубедительным утверждение стороны истца о том, что при встрече с Министром науки и образования Грузии В. Гелашвили не руководствовался коммерческим интересом ООО «Евра». В объяснениях, направленных Комитету по процедурным вопросам и правилам Парламента Грузии (№4504/9-33) он подтверждает тот факт, что действительно встречался с министром А. Ломая, беседовал с ним о запланированной застройке территории Авлабара, но не от имени ООО «Евра», а как учредитель «Авлабарского фонда». Истец, в частности,

отмечает: «В октябре 2005 года я действительно встречался с господином Ломая и обсуждал план застройки территории Авлабара. На тот момент я уже являлся учредителем т. н. «Авлабарского фонда», цель которого – обновление и улучшение облика Авлабара. Исходя из этого, у меня имелась информация об указанном плане. Мне также было известно, что на территории, прилегающей к рынку, находилось ветхое здание 84-й средней школы. Я сообщил господину Ломая о том, что Министерство науки и образования Грузии могло бы воспользоваться планом застройки и вместо указанного аварийного здания получить современное школьное здание.

Предлогом моего визита к господину Ломая была забота об облике городского квартала, где расположен кафедральный собор Св. Троицы, строится мой собственный дом и авлабарский административный комплекс. Во время указанной встречи мы не рассматривали никаких деловых деталей, ничего не планировали и не договаривались о чем-либо. Господин Ломая сообщил, что многие городские школы действительно находятся в аварийном состоянии и он был бы в общем рад, если бы кто-нибудь оказал в этом помощь министерству.

В ходе указанной встречи с господином Ломая и позднее никакого участия в отношениях ООО «Евра» с Министерством науки и образования я не принимал».

Из этих объяснений явствует, что истец В. Гелашвили к этому времени уже был учредителем т. н. «Авлабарского фонда», и, как подтвердили его представители, говорил с Министром науки и образования Грузии от имени этого фонда.

По мнению судебной коллегии, имеющимися в деле доказательствами, в частности показаниями А. Чхеидзе и, главное, уставом «Авлабарского фонда» (зарегистрированным Министерством юстиции Грузии 29 ноября 2000 года, приказ №335) не подтверждается, что В. Гелашвили являлся учредителем фонда. Согласно подпункту первому пункта первого устава учредителями «Авлабарского фонда» являются: а) Академия градостроительства и районного планирования Германии; б) правительство г. Тбилиси и в) Архитектурный институт Грузинского технического университета.

Необходимо отметить то обстоятельство, что, по показаниям свидетеля А. Ломая, В. Гелашвили в разговоре с ним «Авлабарский фонд» не упоминал.

Положения дел не меняет заявление представителя истца и свидетеля А. Чхеидзе, что В. Гелашвили желал стать одним из учредителей «Авлабарского фонда» и даже предпринял для этого определенные шаги. Такое заявление противоречит объяснениям самого В. Гелашвили.

По мнению судебной коллегии, если разделить мнение истца о том, что он действовал не от имени ООО «Евра», создается нелогичная картина событий. Член Парламента обсуждает с Министром науки и образования Грузии серьезный план застройки, предлагает ему улучшить облик территории Авлабара, воспользовавшись этим планом застройки, в частности, построить вместо аварийного современное здание 84-й средней школы, но не объясняет, каким образом намеревается осуществить задуманное. Тем более, что В. Гелашвили в своих объяснениях отмечает:

«Господин Ломая сообщил, что многие городские школы действительно находятся в аварийном состоянии и он был бы в общем рад, если бы кто-нибудь оказал в этом помощь». Необходимо учитывать и то обстоятельство, что «Авлабарский фонд» - некоммерческое учреждение и для того, чтобы осуществлять предпринимательскую деятельность вспомогательного характера, необходимо создать предприятие желательной организационно-правовой формы.

При оценке объяснений В. Гелашвили нужно принимать во внимание, что строительство нового современного комплекса на территории Авлабара начинало ООО «Евра», что подтверждается письмом, которое направила Александру Ломая свидетель М. Ломидзе.

Х. Действия истца от имени ООО «Евра» подтверждает и тот факт, что через несколько дней после разговора В. Гелашвили с министром А. Ломая, в частности 31 октября 2005 года директор ООО «Евра» М. Ломидзе направляет А. Ломая письмо, содержащее несколько вариантов как строительства новой школы вместо аварийного здания 84-й средней школы и соответствующей территории, так и иных способов компенсации. В частности, она принимает обязательство «выделить министерству образования жилую площадь или площади другого назначения на месте или в строящемся жилом комплексе «Ортачалис турпа» в пределах суммы, за которую в результате соглашения ООО «Евра» будет передана территория школы.

Из материалов дела явствует, что Министерство науки и образования Грузии рассмотрело указанное предложение и отказало директору ООО «Евра». Как выясняется из письма М. Ломидзе, ООО «Евра» действовало, руководствуясь коммерческим интересом, и его целью было завладеть территорией школы. Этот интерес усугублялся еще и тем обстоятельством, что данная территория являлась продолжением участка, принадлежавшего ООО «Евра».

При оценке действий В. Гелашвили, в частности его разговора с Министром образования и науки Грузии с точки зрения предпринимательской деятельности, необходимо выяснить его содержательное отношение к обстоятельствам, указанным в письме директора ООО «Евра». Нужно отметить, что подтверждается серьезное сходство между ними. В обоих случаях речь идет о плане застройки территории Авлабара, необходимости ее благоустройства под предлогом того, что там находится кафедральный собор Самеба (Св. Троицы), возводится административный комплекс. И, что важнее всего, на фоне этих обстоятельств главный предмет интересов представляет территория устаревшего, аварийного здания 84-й средней школы и строительство нового школьного здания вместо старого.

Правда, директор ООО «Евра» М. Ломидзе отрицает причастность истца В. Гелашвили к письму, направленному Министру образования и науки Грузии, но с учетом вышеприведенных обстоятельств суд приходит к выводу, что между разговором А. Ломая с В. Гелашвили и действиями М. Ломидзе есть непосредственная связь и совпадение интересов. Поскольку ООО «Евра» в данном случае действовало с целью получения прибыли, не лишена оснований проявленная во время встречи с министром

заинтересованность В. Гелашвили в передаче территории средней школы №84 ООО «Евра» и обеспечении школы вместо старого новым зданием. Иначе невозможно соотнести между собой интересы ООО «Евра» и В. Гелашвили как его единственного партнера. Если разделить позицию истца, получится, что В. Гелашвили в своем отношении к предмету определенного (конкретного) интереса (как то - средняя школа №84) руководствовался не коммерческими соображениями (благотворительностью), а целью ООО «Евра», владельцем 100%-й доли в котором он являлся, было извлечение выгоды.

На фоне письма директора ООО «Евра» М. Ломидзе еще убедительнее звучат показания свидетеля А. Ломая, и напрашивается вывод, что истец В. Гелашвили при встрече с министром выражал интересы ООО «Евра».

XI. По мнению судебной коллегии, из разговора В. Гелашвили с исполняющим обязанности директора 84-й средней школы Г. Прангишвили подтверждается, что истец был заинтересован в территории школы и строительстве нового здания школы взамен прежнего. Факт этой встречи не отрицает и сам В. Гелашвили. По показаниям Г. Прангишвили, В. Гелашвили предлагал ей несколько вариантов новых школьных зданий. Нужно учитывать тот факт, что некоторые из них совпадают с вариантами, предложенными директором ООО «Евра» Министру образования и науки Грузии. Необходимо принимать во внимание также то обстоятельство, что Г. Прангишвили и в интервью, данном телекомпаниям («Рустави-2» и «Пирвели архи»), подтверждает, что В. Гелашвили с ней встречался и высказывал заинтересованность школьной территорией.

По мнению судебной коллегии, с одной стороны, по показаниям свидетелей А. Ломая и Г. Прангишвили, а с другой, - исходя из сравнительного анализа письма, направленного директором ООО «Евра» М. Ломидзе Министру образования и науки Грузии, и объяснений, данных В. Гелашвили Председателю комитета по процедурным вопросам и правилам Парламента Грузии, следует, что В. Гелашвили действовал от имени ООО «Евра» и в его интересах.

Все вышеотмеченное лишает оснований заявление представителей истца о том, что последний встретился с Министром образования и науки Грузии А. Ломая только с целью предоставления информации и, наряду с благоустройством территории Авлабара, им двигало стремление жить в здоровой и безопасной для жизни окружающей среде, а не какой-либо коммерческий интерес.

XII. Судебная коллегия согласна с представителями истца в том, что ни одно из тех лиц, с которыми встречался В. Гелашвили, не было уполномочено выступать стороной в частноправовых отношениях, касающихся передачи территории школы ООО «Евра» и строительства нового школьного здания вместо старого. Однако встречи с ними по данному вопросу исходя из пункта первого статьи 9 Закона Грузии «О предпринимателях» вменяются в рамки деловых переговоров, поскольку служат установлению указанных отношений. Дело касается просветительного учреждения - сноса существующего школьного здания и строительства вместо него другого. Естественно, что в связи с этим

осуществление конкретных частноправовых действий не могло происходить без учета мнения Министра образования и науки Грузии. Отсюда уже прослеживается логика в действиях истца. Сначала он идет к педагогам средней школы № 84 и выясняет их мнение, затем встречается с Министром образования и науки Грузии, после чего в установленном законодательством порядке обращается с письмом к министру А. Ломая по поводу строительства нового здания 84-й средней школы и передачи ее территории.

Таким образом, можно предположить, что и истцу должно было быть хорошо известно, в рамках каких полномочий могли действовать те люди, с которыми он вел переговоры.

Исходя из указанного, действия В. Гелашвили могут оцениваться с конституционно-правовой точки зрения, независимо от того, последовало ли за ними заключение конкретной частноправовой сделки. Нужно принимать во внимание заявление представителя истца о том, что при наличии со стороны В. Гелашвили конкретного бизнес-предложения он обязательно должен был бы прекратить свои депутатские полномочия. Это обстоятельство тоже подтверждает, что определяющими природу действий истца не могли быть полномочия Министра образования и науки Грузии.

XIII. То, что Валерий Гелашвили действовал в интересах ООО «Евра», еще больше подтверждает письмо, направленное 18 апреля 2005 года Президенту Грузии (№5210/9-33). По содержанию данного письма истец предстает как типичный, фактический директор ООО «Евра». В. Гелашвили, в частности, отмечает, что ООО «Евра» выполнило взятые по договору обязательства в связи со строительством авлабарского административного комплекса и требует от президента принятия мер, с тем чтобы государство (соответствующие службы) своевременно и надлежащим образом выполнили свои встречные компенсационные обязательства. А из-за промедления с выполнением данных обязательств у указанной организации создаются серьезные проблемы, ввиду чего «она вынуждена выплачивать дополнительные проценты банку, из-за отсутствия соответствующих средств стопорится ее деятельность, осуществление договоров и соглашений, заключенных с другими организациями, ей приходится распустить персонал, состоящий из служащих и рабочих и т. д.»

Правда, в оспариваемом постановлении Парламента Грузии речь об этом документе не идет, но этот факт совершенно не означает того, что суд обошел его вниманием при выяснении природы связей и отношений истца с интересами ООО «Евра».

XIV. Первая коллегия Конституционного Суда Грузии отмечает, что соответствующих публичных служащих к предпринимательской деятельности подталкивает их явно собственническое отношение к предприятию как его учредителей (партнеров). Поэтому нередко в управлении и руководстве предприятием необоснованно доминирует воля партнера, и он в действительности выполняет функцию фактического директора.

Учредитель (партнер) и учрежденное им общество – совершенно независимые субъекты гражданского оборота. К сожалению, как явствует

из оспариваемого постановления, даже Парламенту Грузии было трудно в полной мере осознать этот факт, и он упоминает ООО «Евра» как «коммерческое юридическое лицо, находящееся в собственности В. Гелашвили». Такая оценка со стороны законодательного органа страны совершенно недопустима и не соответствует содержанию им же принятых законов.

XV. С учетом рассмотрения дела по существу Конституционный Суд Грузии отмечает, что законодательный орган при оценке конфликта интересов в деятельности члена Парламента Грузии в любом случае для принятия правильного решения должен основательно исследовать все связанные с ним обстоятельства. В решении Конституционного Суда Литовской Республики от 10 февраля 2005 года (дело №04/04) отмечается, что «при проверке каждого вида деятельности члена Сейма, вовлечен ли он в частный бизнес или коммерцию и т. д., нужно учитывать сущность самой этой деятельности и все другие обстоятельства». Игнорирование подобного подхода при оценке деятельности члена Парламента Грузии может повлечь бесосновательную, чуждую Конституции, поддержку частных или публичных интересов.

Учитывая все вышеуказанное, руководствуясь пунктами первым и 2 статьи 53, пунктом первым и подпунктом «г» пункта 2 статьи 54, статьей 89 Конституции Грузии, подпунктом «ж» пункта первой статьи 19, пунктом 2 статьи 21, пунктами первым и 2 статьи 40, пунктами первым, 2, 4, 7 и 8 статьи 43 Органического закона Грузии «О Конституционном Суде Грузии», статьями 32 и 33 Закона Грузии «О конституционном судопроизводстве».

Коллегия Конституционного Суда:

п о с т а н о в л я е т :

1. Оставить без удовлетворения конституционный иск гражданина Грузии Валерия Гелашвили о конституционности применительно к пунктам первому и 2 статьи 53 и подпункту «г» пункта 2 статьи 54 Конституции Грузии постановления Парламента Грузии «О досрочном прекращении полномочий члена Парламента Грузии Валерия Гелашвили» от 31 марта 2006 года.
2. Настоящее Решение вступает в силу с момента его публичного оглашения в заседании Конституционного Суда.
3. Решение окончательное и обжалованию или пересмотру не подлежит.
4. Копии настоящего Решения направить сторонам, Президенту Грузии, Правительству Грузии и Верховному Суду Грузии.
5. Решение опубликовать в «Сакартвелос саканонмдебло мацне» (в 7-дневный срок) и печати.

Члены коллегии: Бесарион Зоидзе,
Вахтанг Гварамя,
Якоб Путкардзе,
Николай Шашкин.

АССОЦИАЦИЯ МОЛОДЫХ ЮРИСТОВ ГРУЗИИ И ГРАЖДАНКА РУСУДАН ТАБАТАДЗЕ ПРОТИВ ПАРЛАМЕНТА ГРУЗИИ

№2/3/364

Тбилиси, 14 июля 2006 года

Состав коллегии: Николоз Черкезишвили (председательствующий в заседании), Отар Бенидзе, Ламара Чорголашвили, Заур Джинджолава (судья-докладчик).

Секретарь заседания: Эленэ Лагидзе.

Наименование дела: Ассоциация молодых юристов Грузии и гражданка Грузии Русудан Табатадзе против Парламента Грузии.

Предмет спора: конституционность применительно к пунктам первому и 4 статьи 24 и пункту первому статьи 41 Конституции Грузии частей 3 и 4 статьи 3 Общего административного кодекса Грузии.

Участники рассмотрения дела: представители истца - Ассоциации молодых юристов Грузии: Русудан Табатадзе, Нино Ломджария и Нино Гобронидзе; представители ответчика – Парламента Грузии: Иосиф Ломашвили и Леван Касрадзе. 2 марта 2006 года в Конституционный Суд Грузии обратились с конституционным иском (регистрационный №364) Ассоциация молодых юристов Грузии и гражданка Грузии Русудан Табатадзе.

Основание подачи конституционного иска - пункт первый статьи 42, подпункт «е» пункта первого статьи 89 Конституции Грузии, статьи 19 и 39 Органического закона Грузии «О Конституционном Суде Грузии», статьи 15 и 16 Закона Грузии «О конституционном судопроизводстве».

Согласно конституционному иску 11 декабря 2004 года на основании статей 10, 37, 38 Общего административного кодекса Грузии истец Русудан Табатадзе обратилась в Совет национальной безопасности Грузии с требованием о выдаче копий хранящейся в этом ведомстве публичной информации – документации, созданной Временной межведомственной комиссией по изучению положения с борьбой против контрабанды и укрывательства налогов при Совете национальной безопасности Грузии, образованной в соответствии с распоряжением Президента Грузии от 12 мая 2000 года №433, в частности копии отчета, созданного в результате изучения и анализа этим органом в 1999 – 2000 годах вопросов, касающихся законодательного обеспечения финансовой деятельности, денежно-кредитной системы и борьбы против контрабанды.

Истец в течение двух месяцев не могла добиться информации, по поводу чего обратилась в Мтацминда-Крцанисский районный суд. Матацминда-Крцанисский районный суд признал требование необоснованным и, опираясь на части вторую и 3 статьи 3 Общего административного кодекса Грузии, не удовлетворил её исковое требование.

Истец отмечает, что статьей 3 Общего административного кодекса Грузии устанавливается сфера действия кодекса. Согласно ее пункту первому: «Действие [настоящего] Кодекса распространяется на

деятельность государственных органов, органов местного самоуправления и управления и учреждений, а также лиц, в соответствии с настоящим Кодексом признаваемых административными органами».

По мнению истцов, поскольку согласно статье 3.2 Кодекса, сфера действия Общего административного кодекса Грузии ограничивается указанными в этой же статье государственными органами, перечисленными в главе III, указанная в статье 3.3 Кодекса «сфера действия настоящего Кодекса» означает действие главы III, исходя из содержания нормы статьей 3.2 в императивной форме устанавливается, что на указанные государственные органы распространяется действие лишь главы III Кодекса, а оговорка, приведенная в пункте 3.3, еще больше сужает ареал действия главы III и ограничивается лишь деятельностью, связанной с осуществлением административной функции.

Согласно оспариваемой норме действие главы III Общего административного кодекса Грузии применительно к Совету национальной безопасности Грузии распространяется только на деятельность, связанную с осуществлением административных функций.

По конституционному иску 19 апреля 2004 года гражданке Русудан Табатадзе было еще раз отказано в удовлетворении иска. Истец требовала выдачи публичной информации, в частности копии отчета Национальной антитеррористической комиссии о работе по осуществлению Государственной программы единых действий борьбы Грузии против международного терроризма за 2002 – 2003 годы.

Оспариваемая часть 4 статьи 3 Общего административного кодекса положена также в основу определения Верховного Суда Грузии от 10 марта 2004 года №ԁԁ-430-548-Յ-03, в соответствии с которым была оставлена без удовлетворения кассационная жалоба Ассоциации молодых юристов Грузии по поводу выдачи публичной информации. Согласно определению на деятельность Совета национальной безопасности должны распространяться положения части 4 статьи 3 Общего административного кодекса Грузии. В соответствии с упомянутой нормой кодекса, в том числе - главой II, его действие не распространяется на: осуществление Президентом Грузии полномочий в Совете национальной безопасности, деятельность, связанную с выполнением международных договоров и соглашений и осуществлением внешней политики».

В иске отмечается, что в выдаче публичной информации Ассоциации молодых юристов Грузии было отказано и юридическим лицом публичного права - Координационным центром по проектам развития сельского хозяйства Грузии, осуществляемым при финансовой поддержке Всемирного банка. Согласно подпункту «е» части 4 статьи 3 Общего административного кодекса Грузии действие данного кодекса не распространяется на деятельность исполнительной власти, связанную с исполнением международных договоров и соглашений и осуществлением внешней политики».

Исходя из всего вышеотмеченного истец считает, что оспариваемые нормы Общего административного кодекса противоречат статье 41 Конституции Грузии, согласно которой: «Каждый гражданин Грузии имеет право в установленном законом порядке знакомиться с имеющейся о нем в

государственных учреждениях информацией, а также официальными документами, если они не содержат государственной, профессиональной или коммерческой тайны». Конституция признает открытой официальную информацию, хранящуюся в государственных учреждениях, и предоставляет всем физическим и юридическим лицам возможность знакомиться с ней, за исключением трех случаев – право доступа граждан к которой может ограничиваться только в случае, если эта информация содержит государственную, профессиональную или коммерческую тайну.

Истец также считает, что части 3 и 4 статьи 3 Общего административного кодекса Грузии противоречат и статье 24 Конституции Грузии, согласно которой: «Каждый человек вправе свободно получать и распространять информацию».

По мнению истца, свобода выражения мнений, защищенная статьей 24 Конституции Грузии, не является абсолютным правом. Регламентацию предпосылок его ограничения содержит пункт четвертый этой же статьи, согласно которому: «Осуществление прав, перечисленных в пунктах первом и втором данной статьи, может ограничиваться законом условиями, необходимыми в демократическом обществе для обеспечения государственной или общественной безопасности, территориальной целостности, предотвращения преступности, защиты прав и достоинства других лиц, предотвращения распространения информации, признанной конфиденциальной, или для обеспечения независимости и беспристрастности правосудия».

Истец в конституционном иске отмечает, что ограничение свободы выражения мнений, предусмотренной статьей 10 Евроконвенции и статьей 24 Конституции Грузии (включающей право на свободное получение информации), допускается как крайняя мера, которая только в строго ограниченных случаях применяется для спасения иных равноценных благ, исчерпывающий перечень которых определяется и признается самой Конституцией в целях обеспечения: 1) государственной безопасности; 2) территориальной целостности; 3) общественной безопасности; 4) предотвращения преступности; 5) защиты прав и достоинства других лиц; 6) предотвращения распространения информации, признанной конфиденциальной, или 7) независимости и беспристрастности правосудия.

Исходя из всего вышеуказанного истец требует признания антиконституционными применительно к пунктам первому и 4 статьи 24 и пункту первому статьи 41 Конституции Грузии частей 3 и 4 статьи 3 Общего административного кодекса Грузии.

Приглашенные по делу представители ответчика – Парламента Грузии Иосиф Ломашвили и Леван Касрадзе считают, что оспариваемые нормы не противоречат Конституции Грузии ввиду следующих обстоятельств:

Общим административным кодексом Грузии определяется, что его действие распространяется на деятельность государственных органов и органов и учреждений местного самоуправления, а также лиц, признаваемых данным Кодексом административным органом. Однако статьей 3.2 Кодекса делается оговорка о том, что его действие, кроме главы III, не распространяется на деятельность ряда государственных органов, в том числе - совещательного органа при Президенте. Они отмечают, что

оспариваемая норма не только не сужает сферу действия Кодекса этими органами, а, наоборот, расширяет и устанавливает, что «действие настоящего Кодекса распространяется на деятельность указанных в части 2 настоящей статьи органов и должностных лиц этих органов, связан, если они осуществляют административные функции, на них, кроме главы III, распространяются также и другие главы Кодекса. Они считают, что глава III Кодекса в любом случае распространяется на эти органы, если свобода выдачи информации не ограничивается самой этой главой.

По мнению представителей ответчика, истцы не смогли обосновать, почему часть 3 статьи 3 Общего административного кодекса Грузии противоречит пункту первому статьи 41 и пунктам первому и 4 статьи 24 Конституции Грузии. Указанная статья не исключает, более того, она предусматривает действие главы III Общего административного кодекса в отношении деятельности государственных органов, гарантируемое статьей 41 Конституции Грузии, согласно которой ограничение свободы выдачи информации не допускается, кроме исключительных случаев. Конституция Грузии только в том случае ограничивает указанное право, если требуемая информация содержит государственную, профессиональную или коммерческую тайну.

Сторона-ответчик не согласна с мнением истцов в том, что определенные государственные органы рассматривают информацию, хранящуюся в публичных учреждениях, вне сферы действия главы III.

Они также отмечают, что Закон Грузии «О государственной тайне» исходя из информационного суверенитета Грузии и общепризнанных международных принципов в сфере информации регулирует вопрос отнесения информации к государственной тайне. Глава 2 указанного закона касается вопроса признания информации государственной тайной, согласно пункту 4 статьи 7 которого государственной тайной является информация в сфере государственной безопасности и охраны правопорядка. Статьей первой Органического закона Грузии «О Совете национальной безопасности» устанавливается, что указанный орган создан для принятия решений по стратегическим вопросам организации военного строительства и обороны страны, внутренней и внешней политики, связанной с национальной безопасностью, обеспечения стабильности и правопорядка, а также для принятия высших политических решений в сфере безопасности страны. Исходя из вышеотмеченного они считают, что судебные решения находятся в полном соответствии с Конституцией Грузии, так как вся истребованная истцами информация была документацией, содержащей государственную тайну.

Сторона-ответчик отмечает, что свобода информации не относится к категории абсолютных прав ни в Грузии, ни в одном цивилизованном государстве, и приводит в пример несколько стран.

Исходя из всего вышеотмеченного сторона-ответчик считает, что конституционный иск удовлетворению не подлежит.

Приглашенная специалистом по делу ассоциированный профессор юридического факультета Тбилисского государственного университета имени Иванэ Джавахишвили Мака Салхинашвили в судебном заседании отметила, что, в первую очередь, законодателю следовало

усовершенствовать и сформулировать полноценно понятие административного органа, чтобы исключить неопределенность в вопросе с выдачей информации. По ее мнению, в случае уточнения понятия административного органа легко будет определить органы, на которые действие этого кодекса распространяется и оно уже не будет неясным и спорным. С её точки зрения, интересно также, что имел в виду законодатель, указывая, что действие Общего административного кодекса Грузии распространяется на деятельность упомянутых в части 2 статьи 3 органов и должностных лиц этих органов, связанную с осуществлением административной функции. По ее мнению, необходимо выяснить и уточнить, что в законодательстве понимается под осуществлением административной функции. Относительно же судебного решения по конкретному вопросу, а также определения кассационной инстанции Верховного Суда Грузии, она считает, что закон был понят судом неверно, это и вызвало отказ в выдаче вышеуказанной информации.

Исходя из всего вышеотмеченного специалист считает, что указанные нормы не должны быть признаны антиконституционными, они подлежат совершенствованию, и в законодательство следует внести изменения с целью способствовать урегулированию проблемы в дальнейшем.

Вторая коллегия Конституционного Суда Грузии на основании рассмотрения конституционного иска и приобщенных к нему материалов, анализа заключительных выступлений сторон истцов и ответчика, объяснений специалиста, установила следующие обстоятельства.

Согласно части 3 статьи 3 Общего административного кодекса Грузии «действие настоящего Кодекса распространяется на деятельность указанных в части 2 настоящей статьи органов и должностных лиц этих органов, связанную с осуществлением административной функции». Судебная коллегия согласна с мнением стороны ответчика о том, что в случае осуществления органами, предусмотренными указанной статьей Общего административного кодекса Грузии, административной функции, на них, кроме главы III Кодекса, распространяется также действие и других глав данного Кодекса. Исходя из этого действие главы III Кодекса в любом случае на указанные органы распространяется, если свобода выдачи информации самой этой главой не ограничена. Суд считает, что административная функция и публично-правовая функция по сути – одно и то же. Согласно статье 24 Конституции Грузии «каждый человек вправе свободно получать и распространять информацию, высказывать и распространять свои мнения в устной, письменной или иной форме». Суд отмечает, что указанная статья включает три основных права – свободу информации, свободу выражения мнений и свободу средств массовой информации. Указанная статья Конституции провозглашает право на свободное получение и распространение информации, выражение и распространение собственного мнения любым способом. Осуществление этого права зависит в основном от активности самого правомочного субъекта. На государство в этом случае возлагается только обязательство не препятствовать лицу в получении информации, высказывании собственного мнения, а также не ограничивать средства массовой

информации установлением цензуры. Согласно пункту 4 статьи 24 Конституции Грузии, «осуществление прав, перечисленных в пунктах первом и втором данной статьи, может ограничиваться законом условиями, необходимыми в демократическом обществе для обеспечения государственной или общественной безопасности, территориальной целостности, предотвращения преступности, защиты прав и достоинства других лиц, предотвращения распространения информации, признанной конфиденциальной, или для обеспечения независимости и беспристрастности правосудия». Суд считает, что право на получение информации не является абсолютным и может ограничиваться исходя из публичных интересов. Вопрос о том, насколько оправдано вмешательство властей в свободу выражения мнений, необходимо решать в каждом конкретном случае.

В каком объеме право на получение информации возлагает на государство обязательство распространять ту или иную информацию, практически зависит от судебной оценки.

Согласно пункту первому статьи 41 Конституции Грузии «каждый гражданин Грузии имеет право в установленном законом порядке знакомиться с имеющейся о нем в государственных учреждениях информацией, а также официальными документами, если они не содержат государственной, профессиональной или коммерческой тайны». Суд отмечает, что указанная статья признает открытой официальную информацию, хранящуюся в государственных учреждениях, и позволяет всем юридическим и физическим лицам ознакомиться с ней. Ознакомление с информацией в государственном учреждении – важное условие информационного самовыражения и права лица на свободное развитие. Статья 10 Европейской конвенции о защите прав человека и основных свобод защищает право других лиц на получение, обработку и последующую передачу идей. Согласно этой статье личность может получать и распространять информацию и идеи из общедоступных источников без какого-либо вмешательства со стороны государства. Конституция Грузии предоставляет большие широкие гарантии обеспечения свободы информации и возлагает на государство не только негативное обязательство не препятствовать личности в получении информации, но и позитивное обязательство – выдавать имеющуюся у него информацию. Конституция Грузии только в том случае ограничивает указанное право, если требуемая информация содержит государственную, профессиональную или коммерческую тайну.

Глава III Общего административного кодекса Грузии содержит перечень информации, которая может быть признана тайной. В статье 27⁴ Кодекса отмечается, что информация, отнесенная к государственной тайне, определяется законодательством Грузии о государственной тайне. В статье 7 Органического закона Грузии «О государственной тайне» от 28 октября 1996 года приводится исчерпывающий перечень того, какие виды информации могут признаваться государственной тайной. Указанный закон детально регулирует процедурные вопросы засекречивания той или иной информации, определяет лиц, уполномоченных принимать решение о засекречивании информации, виды грифов, порядок присвоения и другое. Пунктом первым статьи первой Закона определяется, что указанная в

законе информация признается государственной тайной в случае, если она в порядке, установленном этим Законом, признана государственной тайной и подлежит государственной защите.

Согласно части 4 статьи 3 главы III Общего административного кодекса Грузии действие Кодекса не распространяется на деятельность органов исполнительной власти, связанную: а) с уголовным преследованием лиц в связи с совершением преступления и производством по уголовному делу; б) с оперативно-розыскной деятельностью; в) с исполнением вынесенного судом и вступившего в законную силу решения; г) с принятием решения по военным вопросам, а также вопросам воинской дисциплины, если это не затрагивает прав и свобод лица, предоставленных ему Конституцией Грузии; д) с назначением Президентом Грузии лиц на должности и освобождением от должностей, предусмотренных Конституцией Грузии, а также осуществлением полномочий, предусмотренных подпунктами «а», «г», «д», «ж», «з», «о» пункта первого, а равно пунктами 2, 4 и 5 статьи 73 Конституции Грузии; е) с выполнением международных договоров и соглашений и осуществлением внешней политики. Согласно оспариваемой норме информация подобного содержания разглашению не подлежит. Важно выяснить, относится ли перечисленная в норме информация к государственной, профессиональной или коммерческой тайне, возможность ограничения на выдачу которой предусматривается статьей 41 Конституции Грузии.

Исходя из всего вышеуказанного суд признает, что части 3 и 4 статьи 3 Общего административного кодекса Грузии не противоречат пунктам первому и 4 статьи 24 и пункту первому статьи 41 Конституции Грузии. Вместе с тем суд отмечает, что неверное понимание закона или его неправильное применение административными органами не означает, что норма противоречит Конституции.

Исходя из всего вышеотмеченного, руководствуясь подпунктом «е» пункта первого статьи 89 Конституции Грузии, подпунктом «д» пункта первого статьи 19, пунктом 2 статьи 21, подпунктом «а» пункта первого и пунктом 2 статьи 39, пунктами 2, 4, 7 и 8 статьи 43 Органического закона Грузии «О Конституционном Суде Грузии», а также статьями 32 и 33 Закона Грузии «О конституционном судопроизводстве»,

Коллегия Конституционного Суда:

п о с т а н о в л я е т :

1. Оставить без удовлетворения конституционный иск Ассоциации молодых юристов Грузии и гражданки Русудан Табатадзе о конституционности применительно к пунктам первому и 4 статьи 24 и пункту первому статьи 41 Конституции Грузии частей 3 и 4 статьи 3 Общего административного кодекса Грузии.
2. Решение вступает в силу с момента его публичного оглашения в заседании Конституционного Суда.
3. Решение окончательно и обжалованию или пересмотру не подлежит.
4. Решение направить сторонам: Президенту Грузии, Правительству Грузии, Парламенту Грузии и Верховному Суду Грузии.
5. Решение в 7-дневный срок опубликовать в «Сакартвелос саканонмдебло мацне».

Члены коллегии: Николоз Черкезишвили,
Отар Бенидзе,
Ламара Чорголашвили,
Заур Джинджолава.

ГРАЖДАНЕ ГРУЗИИ ВАХТАНГ МАСУРАШВИЛИ И ОНИСЕ МЕБОНИЯ ПРОТИВ ПАРЛАМЕНТА ГРУЗИИ

№1/3/393,397

Тбилиси, 15 декабря 2006

Первая коллегия Конституционного Суда Грузии в следующем составе: Константин Вардзелашвили (председательствующий в заседании), Вахтанг Гварамия, Кетеван Еремадзе (судья-докладчик) и Бесарион Зоидзе (секретарь заседания Лили Схиртладзе).

в открытых судебных заседаниях 22, 27 и 29 декабря 2006 года с участием: истца Онисе Мебония и его представителей Мананы Кобахидзе, Тамары Габисония и Нино Элбакидзе; представителя истца Вахтанга Масурашвили Отара Кахидзе; представителей ответчика – Парламента Грузии: начальника отдела представительства в судах юридического департамента Аппарата Парламента Грузии Батара Чанкселиани, ведущего специалиста этого же отдела Маринэ Робакидзе и приглашенного специалиста Левана Касрадзе, специалистов – ассоциированного профессора Тбилисского государственного университета им. Иванэ Джавахишвили Ирины Акубардия, профессора Отара Гамкрелидзе и адвоката Иосифа Бараташвили.

Рассмотрела дело: «Граждане Грузии Вахтанг Масурашвили и Онисе Мебония против Парламента Грузии».

Предмет спора: конституционность применительно к пунктам первому и 2 статьи 18 и пунктам первому и 3 статьи 42 Конституции Грузии: а) части 6 (полностью) и части 7 статьи 208 (в части, касающейся явного и грубого неуважения к суду) Уголовно-процессуального кодекса Грузии и б) части 5 (полностью) и части 6 (в части, касающейся заключения под стражу ввиду явного и грубого неуважения к суду) статьи 212 Гражданского процессуального кодекса Грузии.

30 июня 2006 года с конституционным иском (регистрационный №393) в Конституционный Суд Грузии обратился гражданин Вахтанг Масурашвили, а 11 июля того же года – гражданин Онисе Мебония (регистрационный №397). Протокольной записью от 20 июля 2006 года (№1/4/393, 397) первая коллегия Конституционного Суда Грузии приняла иски к рассмотрению по существу и с целью их совместного рассмотрения соединила в одно производство.

В качестве основания внесения конституционных исков указываются подпункт «е» пункта первого статьи 89 Конституции Грузии, подпункт «д» пункта первого статьи 19 и подпункт «а» пункта первого статьи 39 Органического закона Грузии «О Конституционном Суде Грузии», пункт 2 статьи первой, пункты первый и 16 статьи 10 Закона Грузии «О конституционном судопроизводстве».

Согласно конституционным искам предметом спора служат: а) части 6 и 7 статьи 208 Уголовно-процессуального кодекса Грузии, согласно которым:

- а) «В случае проявления к суду явного и грубого неуважения председательствующий в заседании (судья) может вынести распоряжение о заключении лица под стражу на срок до 30 суток.

Отмеченное распоряжение подлежит немедленному исполнению. Если распоряжение вынесено в отношении участника процесса, судебное заседание может быть отложено на указанный срок» (часть 6);

- б) «Предусмотренное настоящей статьей распоряжение председательствующего в заседании (судьи) принимается путем совещания на месте, а распоряжение председателя суда – без устного слушания и обжалованию не подлежит» (часть 7).

К истцу Вахтангу Масурашвили 22 июня 2006 года на основании части 6 статьи 208 Уголовно-процессуального кодекса Грузии за проявленное по отношению к судье явное и грубое неуважение распоряжением судьи коллегии по уголовным делам Тбилисского городского суда было применено заключение под стражу сроком на 20 суток. По мнению истца, судья, применивший к нему лишение свободы, при разрешении вопроса являлся одновременно потерпевшим, обвинителем и заседателем, ввиду чего не может считаться объективным и беспристрастным. С этой точки зрения, часть 6 оспариваемой нормы противоречит пункту первому статьи 42 Конституции Грузии и статье 6 Европейской конвенции о защите прав человека и основных свобод, гарантирующей право на справедливое судебное разбирательство.

По мнению истца, часть 7 статьи 208 Уголовно-процессуального кодекса Грузии противоречит пунктам первому и 3 статьи 42, а также пункту первому статьи 18 Конституции Грузии, так как принятие судьей решения без устного слушания и путем совещания на месте исключает участие нарушителя в этом процессе, а также его возможность защищать себя лично или с помощью защитника. Кроме того, невозможность подачи апелляции по поводу законности и обоснованности ограничения свободы оспариваемой нормой существенным образом ущемляет право лица на неприкосновенность и справедливое судебное разбирательство. По мнению истца, в этой части оспариваемые нормы противоречат также пункту 4 статьи 5 Европейской конвенции о защите прав человека и основных свобод, а также статье 2 Протокола №7 к этой же конвенции, согласно которым в случае ограничения свободы лицо должно иметь возможность обжаловать соответствующее решение.

Истцу Онисе Мебония 14 июня 2006 года в процессе защиты интересов подсудимого со ссылкой на оспариваемые нормы распоряжением судьи Сигнахского районного суда было назначено лишение свободы сроком на 10 дней. Аргументы истца и по указанному иску относительно антиконституционности оспариваемой нормы в части невозможности обжалования и посягательства на право защиты по существу – те же, что и у Вахтанга Масурашвили.

В отличие от Масурашвили Мебония дополнительно требует признания антиконституционной применительно к пункту 2 статьи 18 Конституции Грузии части 6 статьи 208 УПКГ, поскольку свобода согласно оспариваемой норме ограничивается распоряжениями судьи и председательствующего в суде, не являющимися судебными решениями.

В ходе рассмотрения дела по существу истцы и их представители воспользовались правом, предусмотренным пунктом вторым статьи 13 Закона Грузии «О конституционном судопроизводстве», расширили объем

искового требования и потребовали признания антиконституционными частей 5 и 6 статьи 212 Гражданского процессуального кодекса Грузии, так как они по содержанию идентичны оспариваемым нормам Уголовно-процессуального кодекса Грузии.

Согласно оспариваемым нормам, предусмотренным расширенным иском требованием:

- а) «В случае проявления к суду явного и грубого неуважения председательствующий в заседании (судья) может вынести распоряжение о заключении лица под стражу на срок до 30 суток. Распоряжение подлежит немедленному исполнению, и это не будет препятствовать рассмотрению и разрешению дела» (часть 5);
- б) «Предусмотренное настоящей статьей распоряжение председательствующего в заседании (судьи) принимается путем совещания на месте и обжалованию не подлежит» (часть 6).

Конституционный Суд ходатайство удовлетворил.

По мнению ответчика, исковые требования удовлетворению не подлежат. Представители Парламента Грузии обосновали собственную позицию следующими аргументами:

1) термин «решение», приведенный в пункте 2 статьи 18 Конституции Грузии, должен толковаться в широком смысле, и предусмотренное оспариваемыми нормами «распоряжение» следует считать одним из видов решений;

2) принятие распоряжения о применении лишения свободы путем совещания на месте и без устного слушания пункту 3 статьи 42 Конституции Грузии не противоречит, так как право на защиту лица возникает с момента задержания/ареста, ввиду чего лицо не может воспользоваться этим правом в процессе вынесения решения о применении к нему заключения под стражу.

3) хотя, в связи с невозможностью обжалования распоряжения, предусмотренного оспариваемыми нормами, ответчик иск не признал, но отметил, что в Парламенте Грузии рассматривается законопроект, согласно которому распоряжение о применении заключения под стражу будет подлежать обжалованию.

Ответчик также не согласился с аргументами истцов, касающимися беспристрастности суда.

Все три специалиста, приглашенные по делу, отметили, что принятие распоряжения о лишении лица свободы путем совещания на месте и без устного слушания не позволяют лицу защищать себя лично или с помощью защитника, в результате чего нарушаются право на справедливое судебное разбирательство и соответственно пункты первый и 3 статьи 42 Конституции Грузии. Позиции специалистов совпали и по вопросу о недопустимости обжалования распоряжения судьи, что, по их мнению, явно противоречит как праву на обращение за защитой в суд, предусмотренному пунктом первым статьи 42 Конституции Грузии, так и статье 6 Европейской конвенции о защите прав человека и основных свобод. Не единодушны были специалисты во мнении по вопросу о видах правонарушений, предусмотренных оспариваемыми нормами.

Первая коллегия Конституционного Суда Грузии, анализируя материалы дела, аргументы, представленные в конституционных исках и приведенные стороной ответчика, оценивая заключения специалистов и сопоставляя доказательства, установила обстоятельства, необходимые для принятия решения:

I. Конституционный Суд Грузии, подобно судам многих европейских государств (Германии, Австрии, Италии и других) при оценке конституционности нормативного акта руководствуется принципом соразмерности. Практика Европейского суда по правам человека тоже полностью опирается на этот принцип.

Принцип соразмерности проистекает из идеи правового государства, и его основная нагрузка – определение для государства пределов при ограничении прав человека. Он обеспечивает в определенном смысле уравновешенные, соразмерные отношения свободы и ее ограничения и запрещает ограничивать права человека в большей степени, чем это необходимо в демократическом обществе.

Принцип соразмерности является конституционным критерием оценки правомерности ограничения прав человека. Именно поэтому он имеет существенное значение для конституционного контроля.

Согласно статье 7 Конституции Грузии: «Грузия признает и соблюдает общепризнанные права и свободы человека как непреходящие и высшие человеческие ценности. При осуществлении власти народ и государство ограничены этими правами и свободами как непосредственно действующим правом». Эта норма может считаться общим основанием принципа соразмерности, однако она не определяет его значения исчерпывающим образом. Он приобретает конкретное содержание именно в практике Конституционного Суда, так как принцип соразмерности для Конституционного Суда – определяющий критерий при установлении соразмерности ограничения прав человека тем или иным нормативным актом и соответственно его конституционности.

По данному делу Конституционный Суд тоже подвергает оценке вопрос, был ли соблюден принцип соразмерности при ограничении оспариваемой нормой таких фундаментальных прав, как право на личную неприкосновенность человека и право на справедливое судебное разбирательство. Само собой, эти права, так же, как установление государственной властью их пределов в соответствии с принципом соразмерности и обеспечение адекватными процедурами защиты, непосредственно связаны с принципом правового государства и в значительной мере определяют его суть.

II. Конституционный Суд Грузии считает, что часть 7 статьи 208 Уголовно-процессуального кодекса Грузии (в части заключения под стражу ввиду, явного и грубого неуважения к суду) и часть 6 статьи 212 Гражданского процессуального кодекса Грузии (в части, касающейся заключения под стражу ввиду явного и грубого неуважения к суду) противоречат пунктам первому и 3 статьи 42 и пункту первому статьи 18 Конституции Грузии по следующим обстоятельствам:

1. Согласно пункту первому статьи 42 Конституции Грузии, «каждый человек имеет право обратиться в суд за защитой своих прав и свобод».

Эта норма устанавливает право на справедливый суд, содержание и пределы которого определяются самой Конституцией и международно-правовыми актами. В частности, это право подразумевает не только возможность обратиться (подать иск) в суд, но обеспечивает полноценную правовую защиту человека. Право на справедливый суд означает прежде всего обжалование в суд и правовую оценку всех решений (деяний) государственной власти, нарушающих права человека. При этом для того, чтобы состоялось справедливое разбирательство конкретного спора и было принято объективное решение, это право включает следующий минимум возможностей: право лица обратиться в суд, потребовать справедливое и публичное разбирательство дела, высказывать свои соображения и защищать себя лично или посредством защитника, на то, чтобы судебное разбирательство состоялось в разумные, краткие сроки и дело рассматривалось независимым беспристрастным судом.

Во многих решениях Конституционному Суду доводилось толковать содержание и пределы справедливого суда на основании соответствующих положений Европейской конвенции о защите прав человека и основных свобод и анализа прецедентов Европейского суда по правам человека. В решении по делу «ООО «Универси» против Парламента Грузии» от 2 декабря 2004 года Конституционный Суд Грузии отметил, что Европейская конвенция о защите прав человека и основных свобод Совета Европы от 4 ноября 1950 года (для Грузии вступила в силу с 20 мая 1999 года) предоставляет сторонам полное право подкрепить свои аргументы перед Конституционным Судом нормами Евромконвенции. Это распространяется также на прецедентное право Европейской комиссии по правам человека и Европейского суда, уточнившее содержание и объем прав человека, предусмотренных Европейской конвенцией».

Конституционный Суд Грузии и на сей раз при установлении конституционности оспариваемых норм будет оценивать их применительно к соответствующим положениям конвенции. Конституционное право на справедливый суд толкуется в статье 6 Европейской конвенции о защите прав человека и основных свобод, согласно пункту первому которой: «Каждый в случае спора о его гражданских правах и обязанностях или при предъявлении ему любого уголовного обвинения имеет право на справедливое и публичное разбирательство дела в разумный срок независимым и беспристрастным судом, созданным на основании закона».

Конституционный Суд Грузии считает необходимым разъяснить, распространяется ли на отношения, предусмотренные оспариваемыми нормами, конституционное право на обращение в суд в пределах, устанавливаемых статьей 6 Европейской конвенции о защите прав человека и основных свобод.

Конституционный Суд отмечает, что Европейский суд по правам человека, а до него – Европейская комиссия дали широкое толкование положений статьи 6 конвенции на том основании, что указанная статья имеет фундаментальное значение для функционирования демократии. Право на справедливое осуществление правосудия в конвенционном значении столь важно в демократическом обществе, что ограничительное

толкование статьи 6 не соответствовало бы ее целям и назначению (см. *inter alia*, решение по делу *Делькур против Бельгии* от 17 января 1970 года, пункт 25).

Статьей 6 обеспечивается справедливое судебное разбирательство при определении предъявленного лицу уголовного обвинения. Однако «уголовное обвинение» в конвенционном значении носит автономный характер и применяется независимо от толкования этого термина в национальном законодательстве конкретной страны. *inter alia*, В решение по делу *Девеер против Бельгии* от 27 февраля 1980 года суд заявил, что слову «вина» должно быть придано существенное, а не формальное значение, суду надлежит выяснить, что стоит за внешней стороной, и установить реальные аспекты данного судопроизводства (пункт 44). На автономное значение этого термина указывают многие прецеденты (см. *inter alia*, решения от 29 августа 1997 года по делам *А.П., М.П. и Т.П. против Швейцарии*, пункт 39; *Э.Л., Р.Л и Ж.О.-Л. против Швейцарии*, пункт 44).

Если обвинение национальным законодательством государства-ответчика определяется как уголовное, действие статьи 6 на судопроизводство распространяется. Впрочем, отсутствие такой квалификации не имеет решающего значения для гарантий справедливого судебного разбирательства, предусмотренного статьей 6. В решении от 8 июня 1976 года по делу *Энгель и другие против Нидерландов* Европейский суд заявил, что если бы договаривающиеся стороны имели возможность по своему усмотрению квалифицировать преступление в качестве дисциплинарного правонарушения вместо уголовного либо вести в отношении лица, совершившего «смешанное» преступление, дисциплинарное преследование вместо уголовного, действие или бездействие основополагающих положений статей 6 и 7 было бы подчинено их суверенной воле. Такое широкое представление могло бы повлечь последствия, не соответствующие цели и назначению Конвенции» (пункт 81).

По тому же делу было установлено, что в обществе, основанном на верховенстве права, деяние, за которое в качестве меры ответственности может быть назначено лишение свободы, относится к области уголовного права (пункт 82). А в решении от 23 марта 1994 года по делу *Ривснборг против Швеции* Европейский суд отметил: «Несмотря на неуголовный характер запрещенного деяния, в силу природы и степени строгости этой санкции, которая могла быть наложена на лицо,.. дело может быть отнесено к уголовной сфере» (пункт 35).

Исходя из всего вышеотмеченного в целях конституционного иска Конституционный Суд разделяет подход Страсбургского суда и считает, что поскольку в качестве ответственности за правонарушение, предусмотренное оспариваемыми нормами, установлено лишение свободы (заключение под стражу на 30 суток), на него должно распространяться действие статьи 6 конвенции.

Право обращаться в суд не является абсолютным. В связи с этим Европейский суд по правам человека постановил, что право на доступность суда нуждается со стороны государства в регламентации, которая может

отличаться в зависимости от места и времени, потребностей и ресурсов общества и лица. При этом, *inter alia*, в решении от 28 мая 1985 года по делу *Ашингден против Соединенного Королевства* Европейский суд определил общие пределы ограничения права: ограничения соответствуют статье 6 в случае, если: а) служат законной цели; б) соблюдена разумная соразмерность между установленным ограничением и намеченной целью (пункт 57). Соблюдение этого условия является обязательным, так как ограничения не должны ущемлять разумному лицу доступ до того предела, чтобы страдала сама суть права.

Конституционный Суд Грузии по данному делу должен выяснить, какова законная цель ограничения, предусмотренного оспариваемыми нормами, и соблюдена ли разумная соразмерность между этой целью и установленным ограничением.

Законную цель ограничения, предусмотренного оспариваемыми нормами, представляют: осуществление действенного, быстрого, эффективного правосудия, обеспечение порядка в суде, пресечение проявлений явного и грубого неуважения к суду и защита его авторитета.

В качестве средства для достижения этой цели законодатель избрал принятие без устного слушания или путем совещания на месте председательствующим в заседании (судьей) или председателем суда распоряжения о заключении лица, проявившего явное и грубое неуважение к суду, под стражу на срок до 30 суток, которое обжалованию не подлежит.

Для установления того, соблюдена ли разумная соразмерность между вышеотмеченной целью и средствами ограничения и соответственно обеспечивается ли оспариваемой нормой возможность воспользоваться правом на справедливый суд, Конституционный Суд будет оценивать только те аспекты справедливого суда, применительно к которым истец считает неконституционными оспариваемые нормы. А именно: 1) право лица знать, за что он привлекается к ответственности, и иметь возможность защищать себя лично или посредством защитника, когда решается вопрос о применении к нему лишения свободы; 2) беспристрастность суда; 3) право на обжалование судебного решения.

2. По мнению Конституционного Суда Грузии, оспариваемые нормы противоречат пункту 3 статьи 42 Конституции Грузии, согласно которому «право защиты гарантируется».

Право на защиту – существенный составляющий элемент справедливого суда и вообще подразумевает возможность лица защищать себя лично или посредством избранного им защитника.

Истцы считают часть 7 статьи 208 Уголовно-процессуального кодекса Грузии и часть 6 статьи 212 Гражданского процессуального кодекса Грузии антиконституционными применительно к пункту 3 статьи 42 Конституции Грузии ввиду того, что решение о лишении свободы выносится без устного слушания (предусмотрено лишь оспариваемой нормой Уголовно-процессуального кодекса Грузии) и путем совещания на месте (предусмотрено обеими оспариваемыми нормами), что лишает лицо возможности иметь защитника, получить достаточное время и возможность для осуществления эффективной защиты лично или

посредством избранного им защитника. Вместе с тем ему при задержании не разъясняются его права, признаваемые Конституцией.

Конституционный Суд не может согласиться с мнением стороны-ответчика о том, что оспариваемая норма «не противоречит праву на защиту, исходя из того, что право на защиту возникает «с момента задержания», а не момента, когда решается вопрос о задержании лица».

Право на защиту, предусмотренное пунктом 3 статьи 42 Конституции Грузии, не ограничивается условиями пункта 5 статьи 18 Конституции Грузии, согласно которым: «Задержанному или арестованному лицу при задержании или аресте разъясняются его права и основания ограничения свободы. С момента задержания или ареста лицо может потребовать помощи защитника, и это требование должно быть удовлетворено». Действительно, согласно этому положению, право воспользоваться защитой возникает у лица с момента задержания или ареста. Но это не исключает права лица пользоваться возможностью защиты при применении к нему лишения свободы так, как это предусматривается пунктом 3 статьи 42 Конституции Грузии и статьей 6 Европейской конвенции о защите прав человека и основных свобод, согласно пункту 3 которой:

«Каждый обвиняемый в совершении уголовного преступления имеет как минимум следующие права:

- а) быть незамедлительно и подробно уведомленным на понятном ему языке о характере и основании предъявленного ему обвинения;*
- б) иметь достаточное время и возможности для подготовки своей защиты;*
- в) защищать себя лично или через посредство выбранного им самим защитника или, при недостатке у него средств для оплаты услуг защитника, пользоваться услугами назначенного ему защитника бесплатно, когда того требуют интересы правосудия.»*

Конституционный Суд не может согласиться с позицией ответчика о том, что если лицу будет предоставлено право обжаловать указанное распоряжение, тем самым проблема разрешится, так как лицо с момента заключения под стражу получит право воспользоваться защитой, предусмотренной пунктом 5 статьи 18 Конституции Грузии.

В связи с этим Конституционный Суд отмечает, что даже если бы возможность обжаловать распоряжение в предусмотренном оспариваемыми нормами случае существовала, то немедленным обеспечением лица защитником с момента ареста требования пункта 3 статьи 42 Конституции не исчерпываются, так как это последнее подразумевает право лица на защиту и тогда, когда суд должен привлечь его к ответственности за конкретное правонарушение.

Таким образом, пункт 3 статьи 42 Конституции Грузии охватывает и пункт 5 статьи 18, но не ограничивается требованиями, установленными этой нормой, он – гораздо шире и предусматривает возможность лица пользоваться защитой и в случае, когда к нему в суде применяют лишение свободы.

Конституционный Суд Грузии считает, что предусмотренное оспариваемой нормой (частью 7 статьи 208 Уголовно-процессуального

кодекса Грузии) применение лишения свободы без устного слушания ограничивает возможность лица присутствовать на процессе и высказывать соображения в связи с этим, что является важнейшим условием справедливого суда. Вместе с тем необходимо отметить, что в некоторых случаях право на устное слушание может ограничиваться. В частности: разбирательство уголовного дела в отсутствие подсудимого может быть разрешено в исключительных случаях, если органы власти действовали достаточно оперативно, но не смогли предупредить лицо о проведении судебного слушания (решение по делу *Колоцца против Италии* от 12 февраля 1985 года). Также в некоторых случаях в интересах осуществления правосудия допускается судебное рассмотрение в отсутствие подсудимого ввиду его болезни (определение Европейской комиссии по правам человека по делу *Энслин и другие против Федеративной Республики Германии* от 8 июля 1978 года). Сторона вправе сама отказаться от этого права, но только в случае, если отказ не вызывает сомнений и подкрепляется минимальными гарантиями с учетом важности указанного права (решение по делу *Пуатримоль против Франции* от 23 ноября 1993 года). При этом, если подсудимый отказывается присутствовать на процессе, ему должно быть предоставлено право на юридическое представительство (см. решение по делу *Пеладоа против Нидерландов* от 22 сентября 1994 года, в котором Европейским судом были установлены нарушения пункта первого и подпункта «в» пункта 3 статьи 6 Евроконвенции).

Рассмотрение без устного слушания в высшей инстанции также не всегда считается посягательством на конституционное право, если возможность пользоваться защитой обеспечивается в процессе применения лишения свободы. В связи с этим примечательно, что Европейский суд по правам человека не считает присутствие осужденного на апелляционной стадии столь важным, как при рассмотрении в первой инстанции. Если апелляционный суд рассматривает только правовые вопросы, слушание в присутствии осужденного необязательно. Иное дело, когда апелляционным судом рассматриваются фактические обстоятельства дела. При оценке вопроса, обладает ли лицо правом присутствовать, Европейский суд принимает во внимание то обстоятельство, насколько необходимо апелляционному суду его присутствие для установления фактов.

В конечном счете Конституционный Суд Грузии считает, что согласно пункту 3 статьи 42 Конституции Грузии, лицо, к которому применяется лишение свободы, должно иметь возможность для собственной защиты выразить свою позицию лично или/и быть обеспеченным правом на защитника, достичь чего в большинстве случаев практически невозможно, когда дело рассматривается без устного слушания или путем совещания на месте. Разумеется, бывают и исключения, когда устное слушание проводить не обязательно (такие случаи уже упоминались выше). Право на защиту принятием решения путем совещания на месте также не нарушается, например в случае, если участвующая в деле сторона, в отношении которой за неуважение к суду применяется лишение свободы, присутствует в зале вместе с защитником. Однако при этом необходимо учитывать следующие обстоятельства:

обеспечение защитой подразумевает не только физическое присутствие защитника, а также возможность адекватной подготовки к защите. Поэтому законодательством должно предусматриваться минимальное и вместе с тем разумное время, достаточное для предоставления лицу возможности защищать себя лично или посредством защитника.

Конституционный Суд Грузии по делу «Граждане Грузии Пируз Бериашвили, Реваз Джимшершвили и Народный Защитник Грузии против Парламента Грузии» от 29 января 2003 года отметил, что стороне защиты должны быть предоставлены разумное, достаточное время и возможность осуществлять полноценную защиту, что подразумевает такое время и возможность, которые исходя из сложности каждого конкретного уголовного дела, предоставило бы стороне защиты возможность полноценной подготовки.

В связи с этим судебная коллегия ссылается на позицию Европейского суда по правам человека: «Конвенция призвана гарантировать не теоретические или иллюзорные права, а их практическое и эффективное осуществление; это особенно справедливо в отношении права на защиту, которое занимает видное место в демократическом обществе, как и само право на справедливое судебное разбирательство, из которого оно вытекает» (решение по делу *Артико (Artico) против Италии* от 13 мая 1980 года, пункт 33).

Часть 7 статьи 208 Уголовно-процессуального кодекса Грузии и часть 6 статьи 212 Гражданского процессуального кодекса Грузии не удовлетворяют вышеуказанным требованиям и противоречат пункту 3 статьи 42 Конституции Грузии.

Несмотря на это, Конституционный Суд считает необходимым отметить, что процедура т.н. «упрощенного судопроизводства» по делам подобной категории широко распространена как в странах континентального, так и общего права. Эта процедура подразумевает, что председательствующий в заседании (судья) правомочен принять незамедлительные меры к пресечению правонарушения. Впрочем, законодательством большинства государств при применении лишения свободы по упрощенной процедуре предусматривается обеспечение лица минимумом условий, необходимых для права на справедливый суд. В частности в ряде государств (США, Англия, Шотландия и другие) таковыми являются: 1) приостановление рассмотрения дела и выделение небольшого времени на осмысление и анализ лицом своего поведения; 2) обязательство судьи детальным образом довести до сведения лица содержание правонарушения и предусмотренную за него меру ответственности; 3) возможность лица представить объяснение относительно своих деяний или/и принести извинения; 4) разрешение вопроса о юридическом представительстве.

Подобный опыт разделяют многие государства, хотя в большинстве стран континентального права дело о неуважении к суду выделяется из основного дела в отдельное производство, и соответствующий управомоченный орган начинает по нему административное или уголовное судопроизводство.

Исходя из вышеотмеченного, по мнению Конституционного Суда Грузии, несмотря на неоднозначный подход государств к вопросу о пресечении проявленного к суду неуважения, главное, на чем заостряют внимание демократические страны, - такая важная цель как авторитет суда и действенное правосудие в государстве не должны достигаться и соблюдаться за счет ущемления фундаментальных прав человека.

В Грузии адекватная защита фундаментальных прав человека – тоже конституционное обязательство власти.

3. Судебная коллегия отмечает, что при оценке конституционности оспариваемых норм среди членов коллегии возникли разногласия по вопросу о беспристрастности суда.

По мнению одной части судей (Кетеван Еремадзе и Константин Вардзелашвили), оспариваемые нормы не противоречат одному из важнейших принципов справедливого суда – его беспристрастности ввиду следующих обстоятельств:

судьи не согласны с мнением истца о том, что судья, которому выражено «явное и грубое» неуважение, вынося распоряжение о лишении свободы, обязательно будет пристрастным, так как одновременно выступает в роли потерпевшего, обвинителя и заседателя.

Доступность права на справедливый суд в значительной мере определяется беспристрастностью суда.

Беспристрастность суда имеет вообще огромное значение в демократическом, правовом государстве, и именно этот критерий является решающим для приобретения судебной властью доверия в обществе. Поэтому пункт первый статьи 42 Конституции Грузии и пункт первый статьи 6 Европейской конвенции о защите прав человека и основных свобод требуют от судов беспристрастности.

Для оценки беспристрастности национальных судов Европейским судом используются субъективный и объективный тесты (см. *inter alia*, решение по делу **Хаушилдт против Дании** от 24 мая 1989 года, пункт 46, а также решение по делу **Пьерсак против Бельгии** от 1 октября 1982 года, пункт 30). Содержание обоих неоднократно уточнялось на практике. В частности, субъективный тест отражает личное отношение, убеждения судьи в отношении конкретного дела. Вообще считается, что судья беспристрастен, пока не доказано обратное (см. *inter alia*, решение по делу **Хаушилдт против Дании** от 24 мая 1989 года, пункт 47, то есть не будут представлены конкретные доказательства, подтверждающие, что судья действовал с пристрастием, вопреки интересам заявителя, например, проявлял недоброжелательное отношение к заявителю или подчинил рассмотрение дела собственным интересам.

Объективным тестом же подтверждается наличие независимых от поведения судьи фактов, способных вызвать подозрения в его пристрастности. В этой связи могут иметь значение внешние признаки пристрастности (решение по делу **Фей против Австрии** от 24 февраля 1993 года, пункт 30). Для установления объективной беспристрастности предположение заявителя является важным, но не решающим. Главное, может ли указанное сомнение быть объективно оправдано.

Мы считаем, что вообще оценка вопроса беспристрастности судьи с помощью объективного и субъективного тестов имеет огромное значение при изучении каждого конкретного дела. Но установление этого обстоятельства не может служить определяющим критерием при оценке конституционности конкретной нормы.

Согласно оспариваемым нормам заключение лица под стражу применяется за проявленное явное и грубое неуважение к «суду», а не судье. Под термином «суд» не во всех случаях подразумевается судья, рассматривающий конкретное дело. Он охватывает гораздо более широкий круг субъектов – судей, стороны и иных участников судопроизводства, присутствующих в зале заседаний лиц. Соответственно неуважение к суду может выражаться не только в неуважении к судье, но и к любому вышеупомянутому лицу.

Как уже отмечалось, целью оспариваемых норм является содействие полноценному и эффективному осуществлению правосудия, обеспечение проведения судебного заседания, что в конечном счете служит защите авторитета судебной власти вообще. Эта цель идентична пресечению неуважения к любому субъекту и, разумеется, должна быть решающей и тогда, когда неуважение к суду проявляется в неуважении к судье как личности, оскорблении его чести и достоинства. Естественно, и в этом случае должна обязательно действовать презумпция беспристрастности судьи, так как он при осуществлении правосудия олицетворяет суд, соответственно не имеет права быть субъективным и вынести неверное, несправедливое решение. Это, в первую очередь, необходимо для его авторитета и судебной власти в целом.

Исходя из вышеуказанного было бы неправильно однозначно утверждать, что судья во всех случаях, предусмотренных оспариваемыми нормами, обязательно будет пристрастным. Убедительно доказывать это нельзя и тогда, когда неуважение проявлено к личности судьи. Действительно, несмотря на презумпцию беспристрастности судьи, в отдельных случаях он может быть необъективным, но это в любом случае зависит не от содержания оспариваемой нормы, а от самого судьи и его отношения к должности, судебной власти в целом и, исходя из этого, его способности при осуществлении судебных полномочий не руководствоваться личными, субъективными факторами. При наличии обстоятельств, которые могут поставить под сомнение беспристрастность судьи (суда), он обязан доверить рассмотрение дела другому судье.

Такие требования к судьям предъявляются и законодательством.

Согласно части первой статьи 108 Уголовно-процессуального кодекса Грузии: «При наличии обстоятельств, указанных в статьях 105 - 107 настоящего Кодекса, судья, прокурор,.. обязаны заявить самоотвод».

В части первой статьи 105 этого же кодекса приводятся основания, исключающие участие судьи в деле, вместе с тем этот перечень - не исчерпывающий; согласно подпункту «е» данной части основанием для отвода судьи может служить также наличие иных обстоятельств, «вызывающих сомнения в его объективности и беспристрастности».

Нормы подобного содержания есть и в Гражданском процессуальном кодексе Грузии. В частности, согласно подпункту «г» части первой статьи

31 судья не может рассматривать дело или участвовать в рассмотрении дела, если «лично, прямо или косвенно заинтересован в исходе дела, или имеются иные обстоятельства, вызывающие сомнения в его беспристрастности». Согласно же статье 32: «При наличии оснований отвода судья обязан заявить самоотвод».

Следовательно, при наличии подозрений в том, что судья может быть пристрастным, он в первую очередь сам обязан заявить отвод. Здесь важно то обстоятельство, что судья сам решает: а) имеются ли в его деле предусмотренные законом основания для отвода; б) сможет ли он быть беспристрастным.

Кроме того, вопрос отвода судье, заявленного иным лицом (например, стороной), в ряде случаев решается самим этим судьей. Например, согласно части 4 статьи 108 Уголовно-процессуального кодекса Грузии: «Вопрос об отводе, заявленном большинству судей или всему составу суда, разрешается судом в полном составе большинством голосов. При единоличном рассмотрении дела вопрос об отводе разрешается судьей, рассматривающим дело». Из этих норм явствует требование к судье быть объективным и справедливым даже при разрешении вопроса о его отводе и пристрастности. Но закон не принуждает судью быть таким, это зависит лишь от его способностей и личных качеств.

Судья не является и не может являться лишь юристом, хорошо знающим законодательство, от него требуется гораздо больше. В высшей степени совершенное и конкретное законодательство не может стать гарантом беспристрастности судьи. Оно не в состоянии освободить судью от огромной ответственности – справедливо, объективно и адекватно оценить все связанные с делом обстоятельства, не заменит личных качеств, позволяющих ему выполнять функцию справедливого и беспристрастного арбитра. Судья принимает решения по внутреннему убеждению. При формировании внутреннего убеждения хорошее знание законодательства, разумеется, необходимо, но это лишь основание, которое должно быть правильно применено, и здесь решающими являются именно личные качества судьи – его способность справедливо и объективно оценить обстоятельства дела. Без этой способности у судьи даже при хорошем знании закона всегда будет искушение неправильно применять его. Соответственно объективность принятого по внутреннему убеждению решения всегда будет сомнительной.

Исходя из вышеотмеченного по каждому делу судья (суд) лучше всех может оценить как тяжесть проявленного по отношению к суду неуважения, так и то, направлено ли это неуважение против его личности. Поэтому судья должен иметь возможность в каждом конкретном случае сам оценить, способен ли он быть беспристрастным и принять адекватное правонарушению решение. Одновременно с этим судья при такой оценке обязан быть объективным и насколько объективным и беспристрастным он был реально, должен оценить опять-таки суд (вышестоящая инстанция) (решение по делу *Де Кубер против Бельгии* от 26 октября 1984 года).

Вместе с тем Конституционный Суд считает необходимым отметить следующее: хотя оспариваемая норма не узаконивает пристрастный суд, но исходя из существующей реальности было бы лучше, если бы

законодатель также исключил возможность неверного, субъективного понимания закона судьей. Такая вероятность может быть исключена, если в случае неуважения к судье законодательство специальной нормой дополнительно конкретизирует процедуры его отвода, самоотвода, рассмотрения дела другим судьей. В случае возникновения обоснованного предположения, что ввиду различных причин судья не сможет быть беспристрастным, он должен воздержаться от участия в рассмотрении дела, так как суд должен не только действовать беспристрастно, но восприниматься таковым обществом. Вопрос доверия общества к суду не должен ставиться под угрозу. В этом смысле некоторыми государствами предусматриваются дополнительные гарантии. В ряде стран как континентального, так и общего права, где подобные дела рассматриваются по упрощенной процедуре, в случае возникновения угрозы пристрастности председательствующий в заседании может обратиться к другому судье с просьбой рассмотреть дело.

Кроме того, Конституционный Суд вновь ссылается на практику Европейского суда. В решении по делу *Пьерсак (Piersack) против Бельгии* от 1 октября 1982 года суд однозначно отметил, что судья, «в отношении беспристрастности которого имеются законные сомнения», должен заявить самоотвод (подпункт «а» пункта 30). При оценке беспристрастности судьи необходимо учитывать также следующую позицию Европейского суда по правам человека: от судебной власти требуется максимум дискреции в отношении рассматриваемых ею дел, с тем чтобы сохранить имидж беспристрастных судей.

С этой точки зрения представляет интерес решение *Киприану против Кипра* от 15 декабря 2005 года. Большая судебная палата установила нарушение беспристрастности по объективным и субъективным основаниям. Одним из объективных оснований было признано следующее: дело о неуважении к личностям судей, которое рассматривалось этими же судьями, назначившими арест. Европейский суд по правам человека признал, что поступок заявителя судьи сочли деянием, оскорбляющим их достоинство, и поэтому, будучи оскорблены, применили такую санкцию.

Однако примечательно, что Большая палата Европейского суда установила беспристрастность при оценке конкретных обстоятельств, а не анализа кипрского законодательства.

В связи с данным вопросом интересен пример Ирландии, где суды по соответствующим делам постановили, что неуважение к суду не является правонарушением, направленным против личного достоинства судьи, но препятствует надлежащему отправлению правосудия. Правомочие оценить такое деяние и применить санкцию рассматривается как составная часть функционирования правового государства и фактор, сопутствующий авторитету судьи. Тем самым обеспечивается эффективное и надлежащее осуществление судопроизводства.

Исходя из всего вышеотмеченного считаем, что оспариваемые нормы не противоречат основному требованию справедливого суда – его беспристрастности.

4. Судебная коллегия считает обоснованным мнение истца в части недопустимости обжалования распоряжения о неконституционности части 7 статьи 208 (в части, касающейся явного и грубого неуважения к суду) Уголовно-процессуального кодекса Грузии и части 6 статьи 212 (в части, касающейся заключения под стражу ввиду явного и грубого неуважения к суду) Гражданского процессуального кодекса Грузии.

Примечательно, что сторона-ответчик на противоположные обстоятельства в этом смысле не ссылалась. Единственным аргументом Парламента Грузии было то, что готовится проект изменений в Уголовно-процессуальный кодекс Грузии, предусматривающий право обжалования распоряжения.

Конституционный Суд Грузии неоднократно разъяснял содержание права на справедливый суд в связи с необходимостью обжалования судебного решения.

В решении по делу «Олег Свинтрадзе против Парламента Грузии» от 17 марта 2005 года Конституционный Суд отметил, что «пункт первый статьи 42 Конституции Грузии содержит право на рассмотрение дела судом не только первой инстанции, но и право подачи жалобы в вышестоящую инстанцию. Указанная статья является гарантией доступности правосудия. Суд считает, что любому ограничению свободы, в том числе и при наличии законных оснований, должно быть противопоставлено право обжалования в вышестоящую инстанцию». В решении по делу «ООО «Унисервис» против Парламента Грузии» от 21 декабря 2004 года суд отметил: «Лицо, обжалуя судебное решение в суд вышестоящей инстанции, реализует право, предусмотренное пунктом первым статьи 42 Конституции Грузии».

Обжалуемыми нормами предусматривается применение в отношении правонарушителя таких строгих мер, как заключение под стражу. Конституционный Суд Грузии считает, что лишение лица возможности обжаловать распоряжение судьи существенным образом нарушает право арестованного лица на справедливый суд. Положение лица, ограниченного в свободе, не меняется от того, на основании чего - приговора, приказа или распоряжения суда ограничена свобода. Поэтому он должен иметь возможность одинаково обжаловать законность ограничения свободы, независимо от основания ограничения.

С этой точки зрения интерес представляет позиция Федерального Конституционного Суда Германии: «Право на судебную защиту включает: право на обращение в суд, состязательность и перепроверку судебных решений» (1 BvU 1/02 – решение пленума Федерального Конституционного Суда Германии от 30 апреля 2003 года 1 1/02, часть C.I.16).

Хотя Федеральный Конституционный Суд Германии в ряде решений указывает, что осуществление права на правовую защиту неограничено (BVerfGE 1, 433 <437> - решение Федерального Конституционного Суда Германии 1, 433 <437>), пределы процессуального окончания спора определяются законом (BVerfGE 54, 277 <291> - решение Федерального Конституционного Суда Германии 54, 277 <291>), а также то, что прерогатива непосредственно законодателя – определять с учетом

интересов сторон, в скольких инстанциях можно будет осуществлять предоставленное конституцией право обращаться в суд (BVerfGE 54, 277 <291> - решение Федерального Конституционного Суда Германии 54, 277 <291>), суд также неоднократно указывает на необходимость контроля за судебными актами, так как «право на обжалование позволяет исправить возможную ошибку, допущенную в процессе судопроизводства» (решение пленума Федерального Конституционного Суда Германии от 30 апреля 2003 года 1 1/02, часть С.П.44).

В этом же решении (1 PbvU 1/02 – решение пленума Федерального Конституционного Суда Германии от 30 апреля 2003 года 1 1/02) отмечается, что «... в случае отсутствия возможности обжалования в вышестоящей инстанции будет нарушено право на обращение в суд» (решение пленума Федерального Конституционного Суда Германии от 30 апреля 2003 года 1 1/02, часть С. П.44).

Конституционный Суд Грузии разделяет также мнение истца о несоответствии оспариваемых норм статье 6, пункту 4 статьи 5 Европейской конвенции о защите прав человека и основных свобод и статье 2 Протокола №7 к Евроконвенции.

Вообще, статья 6 не предусматривает права на обжалование судебного решения. Но Европейская комиссия (Венецианская комиссия) «За демократию через право» в принятом ею в 2004 году заключении №277/2004 указала, что лишение возможности обжалования может повлечь предусмотренное статьей 6 право на доступ к суду.

Признанное статьей 5 конвенции право на свободу и личную неприкосновенность – фундаментальное право лица. Следует отметить, что статья 5 тоже распространяется на отношения, предусмотренные оспариваемой нормой, так как независимо от содержания правонарушения, за него предусматривается лишение свободы.

Ограничение права на свободу должно рассматриваться как исключение и быть разрешено только в том случае, когда для этого имеется убедительная аргументация. Применение ограничений не может быть начато по тем соображениям, что то, все подлежащее осуществлению публичной власти, необходимо и адекватно. Поэтому статья 5 конвенции, устанавливая исчерпывающий перечень случаев, когда лишение свободы может быть признано законным, одновременно с этим предусматривает право лица, свобода которого ограничивается, через суд перепроверить законность и правомерность задержания и ареста и, в случае незаконного заключения под стражу, немедленно освободиться. В частности согласно пункту 4 статьи 5: «Каждый, кто лишен свободы в результате ареста или заключения под стражу, имеет право на безотлагательное рассмотрение судом правомерности его заключения под стражу и на освобождение, если его заключение под стражу признано судом незаконным».

Для оценки оспариваемых норм применительно к упомянутым нормам конвенции Конституционный Суд считает необходимым определение цели, содержания и пределов самой этой нормы. В частности: 1) распространяется ли эта норма на всех лиц, лишенных свободы в результате задержания или ареста; 2) все ли задержанные согласно данной норме или арестованные лица имеют право обращаться в суд; 3) суд

должен быстро рассмотреть вопрос правомерности и законности ареста, что подразумевает как быстрый доступ к судебному контролю за законностью задержания лица, свобода которого ограничивается, так и осуществление самого судебного контроля в разумные сроки.

В связи с этим Конституционный Суд считает необходимым отметить, что нужно создать такой действенный и эффективный механизм обжалования, который реально позволит своевременно перепроверить законность распоряжения и восстановить арестованное лицо в правах в случае, если суд признает арест незаконным.

Надо отметить и то, что пункт 4 статьи 5 конвенции имеет самостоятельное значение. В решении по делу *Де Вильде, Оомс и Версиш против Бельгии* от 18 июня 1971 года суд постановил, что независимо от правомерности ограничения свободы лицо должно иметь возможность обжаловать решение (пункт 73). Однако Европейский суд постановил, что положение пункта 4 статьи 5 конвенции не распространяется на дела, по которым заключение под стражу применено на основании итогового решения суда в соответствии с подпунктом «а» пункта первого статьи 5 с учетом того, что оно – результат такого судопроизводства, где соответствующие гарантии уже были обеспечены (см. *inter alia*, решение по делу *Де Йонг, Балье и Ван ден Бринк против Нидерландов* от 22 мая 1984 года – пункт 57).

Важно, что не всегда обязательно осуществлять предусмотренную пунктом 4 статьи 5 процедуру с теми же гарантиями, каких требует пункт первый статьи 6, но все-таки она «должна носить судебный характер и обеспечивать гарантии, соответствующие виду олицетворяемого лишения свободы» (решение по делу *Ниедбала против Польши* от 4 июля 2000 года, пункт 66).

Конституционный Суд Грузии считает, что пункт первый статьи 42 Конституции Грузии в этом смысле расширяют не только статья 6 и пункт 4 статьи 5 Конвенции, но и статья 2 дополнительного Протокола №7.

Согласно статье 2 Протокола №7:

«1. Каждый осужденный за совершение уголовного преступления имеет право на то, чтобы вынесенный в отношении него приговор или определенное ему наказание были пересмотрены вышестоящей судебной инстанцией. Осуществление этого права, включая основания, на которых оно может быть осуществлено, регулируется законом.

2. Из этого права могут делаться исключения в отношении незначительных правонарушений, признанных таковыми законом, или когда соответствующее лицо было судимо уже в первой инстанции верховным судом или признано виновным и осуждено в результате судебного пересмотра его оправдания».

В этом смысле интересно решение Европейского суда по делу *Гуренка против Украины* от 6 сентября 2005 года. Заявителю за неуважение к суду был назначен административный арест сроком на семь дней с запретом его обжалования действующим законодательством. Европейский суд принял и рассмотрел дело применительно к статье 2 Протокола №7 к Конвенции, обосновав это таким образом: согласно прецедентному праву с точки зрения строгости санкции, несомненно,

данное дело по своей природе уголовное, и обжалованное правонарушение - фактически уголовное, которое в полном объеме включает гарантии статьи 6 Конвенции и соответственно статьи 2 Протокола №7.

По мнению Конституционного Суда Грузии, оспариваемыми нормами нарушается и статья 2 Протокола №7, поскольку исходя из целей Конвенции правонарушение, за которое предусмотрено лишение свободы сроком до 30 суток, не может считаться исключением, допущенным пунктом 2 этой же статьи.

В конечном счете можно сказать, что запрещение оспариваемыми нормами права на обжалование противоречит пункту первому статьи 42 Конституции Грузии, содержание которого в данном случае расширяют вышеупомянутые положения Конвенции.

Кроме того, Конституционный Суд Грузии считает, что в данном случае отказ в праве проверки законности и обоснованности заключения лица под стражу нарушает признанное статьей 18 Конституции Грузии право на свободу и личную неприкосновенность, так как человек не может быть лишен свободы и незаконно оказаться в заключении. «Гарантией законности заключения под стражу является право требовать судебной проверки обоснованности применения меры пресечения» (решение Конституционного Суда Грузии по делу «Олег Свинтрадзе против Парламента Грузии» от 17 марта 2005 года).

Исходя из всего вышеуказанного, по мнению Конституционного Суда Грузии, предоставление лицу при назначении лишения свободы возможности защищать себя самостоятельно или посредством защитника и допущение права обжаловать такое решение не препятствует достижению конкретной законной цели.

Принятие решения, касающегося лишения свободы, без устного слушания или путем совещания на месте, если лицо не имеет возможности воспользоваться защитой, при невозможности проверки законности решения, то есть, когда законодательство не обеспечивает минимума возможностей, определяющих сущность права, нарушается принцип соразмерности. Соответственно Конституционный Суд считает, что установленные оспариваемыми нормами ограничения права на личную неприкосновенность и права на справедливый суд несоразмерны, непропорциональны достижению цели, защищенной этими же нормами.

III. По мнению истцов, часть 6 статьи 208 Уголовно-процессуального кодекса Грузии и часть 5 статьи 212 Гражданского процессуального кодекса Грузии противоречат пункту 2 статьи 18, пункту первому статьи 42 Конституции Грузии, а также статье 6 Европейской конвенции о защите прав человека и основных свобод.

В качестве основных аргументов признания норм неконституционными приводятся следующие обстоятельства: 1) лишение свободы должно производиться решением, а не распоряжением; 2) а) заключение под стражу на срок до 30 суток – неадекватная ответственность за правонарушение, для которого она введена; б) по своему содержанию - это ответственность за административное правонарушение, поэтому она должна быть предусмотрена Кодексом Грузии об административных правонарушениях; в) Уголовно-

процессуальный и Гражданский процессуальный кодексы не могут содержать материальные нормы, то есть устанавливать содержание правонарушения; 3) нарушается основной принцип справедливого суда – беспристрастность судьи.

Судебная коллегия отмечает, что при проверке конституционности упомянутых оспариваемых норм у членов коллегии возникли разногласия.

По мнению части членов судебной коллегии – Кетеван Еремадзе и Константина Вардзелашвили, часть 6 статьи 208 Уголовно-процессуального кодекса Грузии и часть 5 статьи 212 Гражданского процессуального кодекса Грузии не противоречат пункту 2 статьи 18 и пункту первому статьи 42 Конституции Грузии.

1. Оспариваемые нормы не противоречат пункту 2 статьи 18 Конституции Грузии по следующим обстоятельствам:

Согласно пункту 2 статьи 18 Конституции Грузии: «Не допускается лишение или иное ограничение личной свободы без решения суда». Основная цель этой нормы состоит в том, чтобы не допустить лишение или иное ограничение личной свободы внесудебным органом или должностным лицом, то есть разрешать данный вопрос правомочен только суд.

Что касается термина «решение», Конституционный Суд считает, что ему должно быть дано широкое толкование. В этом смысле суд не может согласиться с мнением стороны истца и приглашенного по делу специалиста Ирины Акубардия о том, что содержание этого предусмотренного Конституцией термина исчерпывающим образом определяется частью 6 статьи 44 Уголовно-процессуального кодекса Грузии, согласно которой судебными решениями считаются: приговор, определение, постановление, приказ суда (судьи). По мнению судебной коллегии, хотя в этом перечне распоряжение не упоминается, но это обстоятельство не позволяет однозначно утверждать, что распоряжение не должно признаваться решением в том понимании, в каком это предусматривается пунктом 2 статьи 18 Конституции.

Конституционный Суд считает, что приведенные в Конституции термины не всегда ограничиваются дефиницией, предусмотренной законодательством, хотя это не освобождает законодателя от обязательства определять тот или иной термин Конституции адекватно и полно.

В данном случае действующим законодательством правовая природа «распоряжения» как судебного акта так, как это дано в отношении других форм судебных решений (приговор, определение, постановление и приказ (части 6 – 11 статьи 44 УПКГ), не определяется, что может считаться пробелом в законодательстве.

Относительно распоряжения в законодательстве имеется только следующая информация:

В административном процессе распоряжение как самостоятельный судебный акт не издается, он является частью приказа или постановления (подпункт «г» части 7 статьи 21³; подпункт «д» части 7 статьи 21¹⁸; подпункт «г» части 8 статьи 21³; подпункт «д» части 8 статьи 21¹⁸ Административно-процессуального кодекса Грузии).

Согласно Гражданскому процессуальному кодексу Грузии судья правомочен издавать распоряжение в случаях, предусмотренных статьями 184 (Направление копий иска и прилагаемых документов ответчику), 212 (Меры в отношении нарушителя порядка в судебном заседании) и 335 (Временное распоряжение суда). В ряде случаев термин «распоряжение» применяется для обозначения устных распоряжений суда (судьи), в обязательном порядке отражаемых в протоколе (подпункт «ж» статьи 288).

Отдельными статьями Уголовно-процессуального кодекса Грузии (84.4, 86.2 «в», 94.2, 98.3, 140.13, 178.2, 199.6, 208, 283.4, 293.1, 329.2, 369.1, 437.3, 456.3, 460.1, 530.2, 542.3, 571.3, 604.1, 635) предусматривается возможность издания распоряжения на различных стадиях уголовного судопроизводства. Исходя из этого, в некоторых случаях распоряжение не принимается судьей (98.3; 283.4; 369.1), иногда оно – составная часть конкретного приказа судьи (часть 13 статьи 140; часть 2 статьи 178; часть первая статьи 293). В отдельных случаях распоряжением разрешается ряд вопросов на подготовительном этапе заседания, принятие мер в связи с соблюдением порядка в зале судебных заседаний, распоряжение принимается также по вопросам исполнения решений (статья 604).

На основании анализа упомянутых норм можно утверждать, что законодатель не предлагает конкретной и полной дефиниции понятия «распоряжение». В отличие от других судебных актов, изданием распоряжения, как правило, регулируются различные организационные вопросы, связанные с судопроизводством. Целью распоряжения является не содержательное, а процессуальное обеспечение отправления правосудия. Однако это не означает однозначно, что распоряжение не может считаться судебным решением.

Согласно пункту первому статьи 4 Органического закона Грузии «Об общих судах»: «Судебный акт, а также требование и распоряжение суда для осуществления им своих правомочий обязательны для всех физических или юридических лиц, государственных органов и органов местного самоуправления на всей территории Грузии». А согласно статье 10 Гражданского процессуального кодекса Грузии: «Вступившие в законную силу решения (определения, постановления) суда, а также предъявляемые судом для осуществления своих полномочий требования и распоряжения обязательны для исполнения всеми государственными, общественными и частными предприятиями, учреждениями, организациями, должностными лицами и гражданами на всей территории Грузии».

Правда, в отмеченных нормах законодатель не отождествляет распоряжение с другими судебными актами, но, говоря об обязательности исполнения решений суда, не избегает упоминания и судебных распоряжений.

В случаях, предусмотренных оспариваемыми нормами, если бы принятый акт вместо распоряжения имел любое наименование из приведенных в части 6 статьи 44 Уголовно-процессуального кодекса Грузии (приговор, определение, приказ или постановление), тем самым выдвинутые истцами проблемы, так же как вопрос конституционности оспариваемых норм, разрешить не удалось бы. Существенно ли с точки зрения оценки конституционности формально то обстоятельство, какое

наименование носит изданный акт о применении заключения под стражу, или для разрешения какого вопроса и каким образом (по какой процедуре) он принимается.

Если бы распоряжение было принято с соблюдением всех условий, необходимых для разрешения справедливым судом вопроса о лишении свободы, требование об установлении конституционности оспариваемых норм не возникло бы, что в судебном заседании и подтвердили представители стороны истца.

Несмотря на вышеотмеченное, Конституционный Суд считает, что судебный акт, по которому применяется лишение свободы, соответствующим законодательством должен не только упоминаться, но и адекватно конкретизировать его форму, содержание и порядок принятия.

2. а) В ходе процесса было высказано немало мнений по поводу видов ответственности, установленной за правонарушение, предусмотренное оспариваемыми нормами. Представители истца считают, что по своему содержанию - это ответственность за административное правонарушение. По мнению ответчика, «санкция за нарушение процессуальных норм не вмещается в рамки административного ареста». Приглашенный в качестве специалиста по делу Отар Гамкрелидзе отметил, что, поскольку предусмотренное оспариваемыми нормами правонарушение не может быть отнесено к типам уголовного, гражданского и дисциплинарного правонарушений, соответственно нам следует признать его административным правонарушением. По мнению специалиста Ирины Акубардия, «с одной стороны, нарушение порядка в зале судебных заседаний, явное и грубое неуважение к суду могут рассматриваться как процессуальное правонарушение, которое влечет процессуальную ответственность нарушителя, применение уголовно-процессуального принуждения». Однако это не однозначная позиция специалиста, в своем заключении специалист высказал и иное мнение, в частности: «С другой стороны, проявленное к суду явное и грубое неуважение с учетом классической типологии правонарушения может рассматриваться скорее как административное правонарушение, так как неуважение само по себе отдельно взятое не образует состава преступления». И наконец, специалист по этому вопросу заключает: «Можно сказать, что оспариваемая норма – смешанной конструкции. В определенной мере в этой норме имеет место смешение административно-распорядительных правил и правил судебного разбирательства».

Иосиф Бараташвили объяснил суду: «С учетом того, что лицу, к которому применен арест, не предъявляется обвинение в порядке, установленном Уголовно-процессуальным кодексом Грузии, оно не имеет статуса осужденного, можно предположить, что правонарушение, предусмотренное статьей 208 УПКГ и статьей 212 ГПКГ, - административного характера.» Тот же специалист отметил, что после приостановления Конституционным Судом действия оспариваемой нормы, принятые на основании данных норм распоряжения были обжалованы и рассмотрены в административном порядке.

В связи с этим Конституционный Суд Грузии ссылается на постановление Верховного Суда Грузии от 26 июля 2006 года, согласно

которому предусмотренное оспариваемой нормой правонарушение также признано административным правонарушением. В постановлении записано: «Согласно фактическим обстоятельствам дела деяние, осуществленное конкретными лицами, по своей правовой природе представляет собой административный проступок, а принятое судьей решение – решение о наложении административного взыскания на лицо, совершившее правонарушение. Хотя суд при принятии обжалуемого распоряжения руководствовался установлением статьи 208 Уголовно-процессуального кодекса Грузии, но это не означает, что отмеченное деяние является предусмотренным законом уголовно наказуемым деянием. Примечательно и то, что ответственность за нарушение порядка в суде предусматривается также гражданским процессуальным законодательством, которое одновременно с этим применяется в административном процессе. Всякое деяние, повлекшее нарушение порядка в суде, представляет собой административный проступок, независимо от того, какой отраслью процессуального права определяется процедура возложения ответственности на нарушителя».

Исходя из вышеуказанного Конституционный Суд отмечает, что в ходе оценки различных и порой взаимоисключающих мнений юристов-теоретиков, практиков, правоприменителей стало ясно, что в норме содержание правонарушения сформулировано нечетко, ввиду чего она может применяться только в каждом конкретном случае, на основании толкования нормы, которое, опять-таки исходя из ее неконкретности и расплывчатости, неоднозначно.

Вместе с тем расплывчатость нормы обуславливается не только невозможностью определения ее вида, но и самим содержанием. В частности, согласно статье 366 Уголовного кодекса Грузии, преступлением считается неуважение к суду, выразившееся в оскорблении участника судопроизводства. Это преступление наказывается штрафом или общественно полезным трудом на срок от ста восьмидесяти до двухсот сорока часов, либо лишением свободы на срок до одного года. Квалифицирующим обстоятельством является совершение того же деяния, выразившегося в оскорблении члена Конституционного Суда, судьи или заседателя.

Таким образом, с одной стороны, неуважение к суду является преступлением и выражается в оскорблении стороны или судьи, заседателя, а с другой, – оспариваемыми нормами установлена ответственность за проявленное к суду «явное и грубое неуважение». В обоих случаях речь идет о неуважении к суду, но, исходя из того, что предусмотренное оспариваемой нормой правонарушение Уголовным кодексом преступлением не признается, при этом и установленное за него в качестве меры ответственности заключение под стражу сравнительно менее продолжительное по сравнению с наказанием, предусмотренным Уголовным кодексом, мы должны подразумевать, что это, по сравнению с преступлением, менее тяжкое правонарушение. Впрочем, однозначно утверждать это невозможно, так как за предусмотренное оспариваемой нормой правонарушение судья может прямо применить арест, тогда как за преступление, установленное статьей 366 УКГ, в качестве наказания может

быть назначена более мягкая мера – штраф или общественно полезный труд. Кроме того, предметом оценки является то, что признается «явным и грубым» неуважением, включает ли это понятие также оскорбление, или наоборот, неуважение, даже явное и грубое, имеет место до тех пор, пока деяние не переросло в оскорбление. Поскольку, исходя из статьи 366 Уголовного кодекса Грузии, неуважение включает оскорбление, предполагается, что и в случае с оспариваемыми нормами неуважение к суду может выражаться в оскорблении суда, в том числе как судьи, так и сторон и других присутствующих лиц. Такие предположения, исходя из текста оспариваемой нормы, не исключаются.

Конституционный Суд Грузии указывает, что объектом защиты как статьи 366 Уголовного кодекса Грузии, так и оспариваемых норм являются авторитет суда, беспрепятственное и надлежащее осуществление правосудия. Но поскольку законодатель решил урегулировать данный вопрос независимо от Уголовного кодекса Грузии дополнительно (оспариваемыми нормами), было необходимо с достаточной конкретностью разграничить новые и уже существовавшие нормы, регулировавшие те же отношения.

В конечном итоге Конституционный Суд Грузии отмечает:

К компетенции Конституционного Суда Грузии не относится установление конкретных видов правонарушений. Исходя из этого и в рамках данного спора суду не следует выяснять, правонарушение какого типа – уголовное или административное – предусматривается оспариваемыми нормами и соответственно, регулированию каким законодательным актом подлежит этот вопрос, но на основании сопоставления вышеотмеченных обстоятельств необходимо отметить: когда законодательством вводится такая мера ответственности, как заключение под стражу: 1) четко должно быть сформулировано содержание самого правонарушения, за которое предусматривается данная мера ответственности; 2) она должна очень четко и явно отличаться от направленного против того же объекта иного правонарушения и предусмотренной за него ответственности. Соблюдение этих условий обязательно, так как, с одной стороны, правонарушителю следует точно знать, за какое по содержанию правонарушение ему назначается арест, а с другой, – правоприменитель (судья) должен уметь применять соответствующие нормы правильно и адекватно.

Оспариваемые нормы этим условиям не удовлетворяют.

В связи с отмеченным необходимо также использовать практику Европейского суда по правам человека. Согласно многим прецедентам закон должен быть доступным, заранее предвидимым и точно определенным, а также содержать иные гарантии защиты от риска произвола. Вместе с тем требование относительно ясности закона подразумевает, что все нормы, на которые опирается лишение свободы, должны быть достаточно точными, чтобы лицо, пусть даже с соответствующей консультацией, заранее предвидело со степенью предусмотрительности, соответствующей данным обстоятельствам, какие последствия будут иметь те или иные деяния.

В решении по делу *Влох против Польши* от 19 октября 2000 года Европейский суд заключил, что норма, настолько расплывчатая, что вводит в заблуждение уполномоченные органы государственной власти, не соответствует требованиям правомерности.

И наконец, необходимо сказать, что независимо от вида или содержания правонарушения, важно то обстоятельство, что за данное правонарушение предусмотрена такая мера ответственности, как лишение свободы. Положение личности, лишенной свободы, не улучшится в результате квалификации его деяния уголовным, административным или иным видом правонарушения. Фундаментальные принципы осуществления правосудия не приобретают особого значения в зависимости от отдельных видов правонарушений. Судопроизводство, независимо от вида правонарушения, должно осуществляться с соблюдением всех принципов справедливого суда.

б) в компетенцию Конституционного Суда не входит также оценка адекватности и правомерности ответственности, установленной за конкретное правонарушение. Это вопрос целесообразности, а не конституционности. По такой логике с точки зрения конституционности объектом оценки может стать адекватность ответственности, установленной за каждое правонарушение, предусмотренное действующим законодательством.

4. В связи с требованием истцов о признании неконституционными применительно к пункту первому статьи 42 Конституции Грузии части 6 статьи 208 Уголовно-процессуального кодекса Грузии и части 5 статьи 212 Гражданского процессуального кодекса Грузии позиция одной части судей (Кетеван Еремадзе и Константин Вардзелашвили) идентична мотивации, приведенной в подпункте 3 пункта II мотивировочной части этого же решения.

По мнению другой части членов судебной коллегии – Бесариона Зоидзе и Вахтанга Гварамия, часть 6 статьи 208 Уголовно-процессуального кодекса Грузии и часть 5 статьи 212 Гражданского процессуального кодекса Грузии подлежат признанию неконституционными применительно к пункту 2 статьи 18 и пункту первому статьи 42 Конституции Грузии ввиду следующих обстоятельств:

1. При оценке конституционности части 6 статьи 208 Уголовно-процессуального кодекса Грузии (и соответственно части 5 статьи 212 Гражданского процессуального кодекса Грузии) во внимание следует принимать ту нормативно-органическую связь, которая существует между указанной частью данного кодекса (и соответственно частью 5 статьи 212 Гражданского процессуального кодекса Грузии) и частью 7 (и соответственно частью 6 статьи 212 Гражданского процессуального кодекса Грузии). Часть 7 оспариваемой статьи 7 Уголовно-процессуального кодекса Грузии определяет порядок вынесения распоряжения председательствующим в заседании (судьей) и председателем суда, в частности соответственно оно принимается путем совещания на месте или без устного слушания. Это же подразумевает моментальное (незамедлительное) принятие решения после совершения правонарушения, что согласно части 6 этой же статьи подлежит

незамедлительному исполнению. Следовательно, имеет место незамедлительное исполнение незамедлительно принятого решения. Эта мысль читается в разумном толковании диспозиции, приведенной в части 6 оспариваемой статьи, даже независимо от ее части 7. При правоприменении в условиях существующего нормативного порядка все внимание обращено на часть 7 оспариваемой статьи как норму, явно отражающую определенный порядок, и тем самым в определенной мере затеняется необходимость видения аналогичной действительности в другом месте. В случае отмены части 7 оспариваемой статьи вместе с ней обязательно встает вопрос отмены части 6, с тем чтобы не оставалось фактической возможности замены ею действия нормы, признанной неконституционной.

Решение принимается председательствующим в заседании путем «ограниченного» (упрощенного) судопроизводства, которое подразумевает не только незамедлительное принятие решения, но его принятие тем же судом (в нашем случае председательствующим в заседании). В такой обстановке только отмена части 7 оспариваемой статьи будет лишь одним серьезным шагом в направлении трансформирования подобного судопроизводства. «Ограниченное» судопроизводство же в пределах требования характеризуется органической целостностью частей 6 и 7 статьи 208.

Часть 6 оспариваемой статьи 208 не отвечает требованиям беспристрастного суда. Когда в упомянутых нормах Конституции Грузии речь идет о суде, предполагается, что здесь налицо беспристрастный и справедливый суд. Если каким-либо нормативным актом нарушаются эти принципы, такой акт должен быть объявлен неконституционным. Суд в этом случае не оценивает конституционность продолжительности самого содержания под стражей. Оспариваемая норма должна быть объявлена неконституционной именно потому, что порядок лишения свободы не соответствует Конституции. А органичная часть порядка – не только то, что при аресте должны быть соблюдены обязательные процедуры, но и то, чтобы суд нормативно правильно применяющий санкцию, действовал как беспристрастный суд. Когда налицо – нормативные основания пристрастности суда, нарушаются судебные гарантии защиты свободы человека.

2. Конституционность части 6 статьи 208 не оправдывает мнение, что последствия, вызванные пристрастностью и ошибкой председательствующего в заседании, могут быть исправлены судом вышестоящей инстанции путем обжалования. Право обжалования – действительно серьезная возможность удовлетворить потребность в беспристрастном и справедливом суде. Однако необходимо учитывать то важное обстоятельство, что право на такой суд, в первую очередь, подразумевает право на вынесение самого беспристрастного и справедливого решения, а не только возможность обжаловать решение суда. Гражданин должен искать беспристрастный и справедливый суд в суде, где его дело рассматривается по существу. Законодатель обязан создать такой механизм рассмотрения дела (принятия решения), который позволит заинтересованному лицу при первом же соприкосновении с

правосудием для защиты своего права быть обеспеченным нормативно полноценным судом и соответствующими процессуальными правами. Исторически испытанный способ осуществления правосудия – от судов нижестоящей инстанции – к вышестоящей должен быть гарантирован таким образом, чтобы каждый шаг выше был лишь исправлением пристрастности или ошибки, а не присвоением функции суда, рассматривающего то или иное дело по существу. или в конкретном случае вопрос заключения под стражу.

3. В конкретной ситуации оспариваемая норма не может оправдываться целью независимого осуществления правосудия. В этом смысле любое примененное действие само должно «вписываться» в организм беспристрастного и справедливого суда. Было бы ошибкой в предмете подобного интереса не видеть принятие решения о заключении под стражу. Правосудие не означает лишь правомочия создания судьей права. Принципиально необходимо, чтобы во всех случаях это правомочие было конституционно оправданно. Законодательная норма не должна позволять принимать пристрастные решения, давать возможность ввести судью как лицо, вершащее правосудие, «в заблуждение». Судья как человек может ошибаться, но ему в этом не должна способствовать сама нормативная действительность. Не может закон ставить судью в такое положение, чтобы он вел себя не как судья, а лишь как субъект, облаченный в мантию. В существующей действительности судья может злоупотребить своими судебскими полномочиями, так как он наделен чрезвычайно широкими полномочиями (обязательствами).

Таким образом, гарантией беспристрастного и безошибочного суда является не только личная и профессиональная готовность судьи к этому, но и характер самого законодательства. Справедливый суд подразумевает и разумное сдерживание судьи. Недопустимо создание объективных оснований для пристрастности судей.

Основательные разъяснения беспристрастности судей дает прецедентное право Европейского суда. Оно в основном ограничивается оценкой ненормативной действительности беспристрастности суда, однако редко, но все-таки подтверждаются ссылки на нормативные причины, способствующие пристрастности.

Исходя из этого оспариваемая норма не отвечает принципу соразмерности, признанному европейским прецедентным правом. Этот принцип подразумевает возможность использования не только разумных и адекватных средств для достижения определенной правомерной цели, но и создание таких предпосылок их применения, которые максимально исключили бы возможность ошибки или пристрастности со стороны применяющего их субъекта. Таким образом, должны обеспечиваться как объективные, так и субъективные условия принципа соразмерности. Выбор адекватного средства для достижения справедливой цели гарантирован тогда, когда, как уже говорилось, – правильно определен сам субъект-правоприменитель.

4. Мы не можем согласиться с однозначным утверждением истцов, что при применении санкции, предусмотренной оспариваемой нормой, судья выступает в роли потерпевшего, однако это обстоятельство нельзя и

не принимать во внимание. Исходя из характера конкретного правонарушения следует сделать вывод, чьи интересы ущемляются неуважительным поведением. Оскорбление суду может быть нанесено как без оскорбления конкретного судьи, так и наряду с ним. В частности одновременно могут ущемляться как личные права и репутация судей, так и авторитет и репутация суда.

В ситуации, когда способом выражения неуважения к суду в большинстве случаев является неуважение к конкретному судье, вполне возможно, что судья вольно или невольно «отмежевывается» от суда, «выпадает из его организма» и, вынося распоряжение о заключении под стражу, во главу угла осуществления судебной власти ставит свое личное достоинство (интересы) как человек. Из иска явствует, что судья назначил истцу меру в виде заключения под стражу за использование ненормативной лексики (мата). Если учитывать бытующие в нашем обществе представления и реакции на подобные оскорбления, вообще, в отношении защищенных законом благ, не трудно предположить, что у судьи «не выдержат нервы» и он примет неадекватное решение. Судья может действовать как судья только в пределах обязательства терпения. Только в этом случае он может вершить суд над действиями других людей. Когда оценка конкретного дела не укладывается в эти рамки, прекращаются и судебские полномочия.

При оценке оспариваемой нормы необходимо учитывать действительность, свидетельствующую об отсутствии строгой «демаркационной линии» между судом и судьей.

В условиях действия оспариваемой нормы на возможность пристрастности суда указывает прецедент Европейского суда по делу *Киприану против Кипра*. Действия адвоката, выступавшего в качестве защитника по уголовному делу в заседании Суда ассизов, судьи признали личным оскорблением. Обиженные судьи сами же рассмотрели дело адвоката, назначив ему наказание в виде лишения свободы. Большая палата Европейского суда сочла, что при рассмотрении дела Суд ассизов был пристрастным и нарушил право адвоката на беспристрастный суд. Европейский суд указал, что утвердившееся в общем праве «ограниченное» судопроизводство, позволяющее суду самому рассматривать факты «неуважения к суду», в данном случае не было оправданным, и дело подлежало передаче другому суду. Суд зафиксировал нарушение статьи 6 Европейской конвенции. Нужно принимать во внимание то обстоятельство, что палата Европейского суда при первом рассмотрении указанного дела вообще отрицательно оценила разбирательство подобных дел по «ограниченной» процедуре. При оценке оспариваемой нормы надо учитывать и то обстоятельство, что в большинстве стран континентального права в случаях неуважения к суду дело выделяется в отдельное производство, и соответственно управомоченный орган начинает в отношении него административное или уголовное судопроизводство.

5. На факт, что оспариваемая норма представляет угрозу для беспристрастного суда, указывают проекты нормативных актов, представленных в судебное заседание стороной-ответчиком. В частности

законопроекты «О внесении изменений и дополнений в Уголовно-процессуальный кодекс Грузии» и «О внесении изменений и дополнений в Гражданский процессуальный кодекс Грузии». В пояснительных записках к этим законопроектам соответственно говорится: «Причиной принятия законопроекта являются частые факты, препятствующие осуществлению правосудия, а равно наличие законодательных пробелов. В частности... в случае проявленного к суду (судье) явного и грубого неуважения тот же судья возлагает на лицо ответственность, что, думается, является нарушением принципа беспристрастности суда».

Новая редакция (проект) части 6 статьи 208 Уголовно-процессуального кодекса Грузии выглядит таким образом: «В случае проявления к суду явного и грубого неуважения председатель суда - на основании обращения судьи, а судья – на основании обращения председателя суда незамедлительно выносят распоряжение о заключении лица под стражу на срок до 30 суток. Отмеченное распоряжение подлежит немедленному исполнению. Если распоряжение вынесено в отношении участника процесса, судебное заседание может быть отложено на указанный срок». Аналогичной является и новая редакция части 5 статьи 212 Уголовно-процессуального кодекса Грузии.

Из указанных проектов очевидно, что законодатель заинтересован в обновлении оспариваемых норм. Однако мы считаем, что законодателю следует урегулировать этот вопрос таким образом, чтобы пристрастность судьи, и соответственно игнорирование объективного и справедливого суда априори не воспринимались чрезмерно преувеличенно. Для правопорядка неприемлемо как однозначное утверждение того, что судья будет пристрастен, так и того, что он будет беспристрастным в любом случае. В условиях правильного в конституционном отношении законодательства презумпция беспристрастности судьи – важная гарантия независимого и спокойного функционирования суда.

Если учитывать органическое единство частей 6 и 7 статьи 208, все вышеотмеченное позволяет думать, что право на беспристрастный суд по приведенному основанию необходимо признать нарушенным и частью 7 статьи 208 Уголовно-процессуального кодекса Грузии, и частью 6 статьи 212 Гражданского процессуального кодекса Грузии.

Исходя из вышеотмеченных разногласий в ходе голосования при принятии решения в совещательной комнате голоса членов коллегии разделились поровну. Согласно пункту 6 статьи 21 Органического закона Грузии «О Конституционном Суде Грузии»: «Если при принятии решения по конституционному иску голоса присутствующих в заседании пленума (коллегии) членов разделились поровну, конституционный иск удовлетворению не подлежит».

Исходя из этого первая коллегия Конституционного Суда Грузии отмечает, что часть 6 статьи 208 Уголовно-процессуального кодекса Грузии и часть 5 статьи 212 Гражданского процессуального кодекса Грузии пункту 2 статьи 18 и пункту первому статьи 42 Конституции Грузии не противоречат.

Руководствуясь подпунктом «е» пункта первого и пунктом 2 статьи 89 Конституции Грузии, подпунктом «д» пункта первого статьи 19,

пунктами 2 и 6 статьи 21, пунктом первым статьи 23, пунктами 2 и 3 статьи 25, подпунктом «а» пункта первого статьи 39, пунктами 2, 4, 7 и 8 статьи 43 Органического закона Грузии «О Конституционном Суде Грузии», статьями 32 и 33 Закона Грузии «О конституционном судопроизводстве».

Коллегия Конституционного Суда:

п о с т а н о в л я е т:

1. Удовлетворить частично конституционные иски граждан Грузии Онисе Мебония и Вахтанга Масурашвили против Парламента Грузии и признать неконституционными применительно к пункту первому статьи 18 и пунктам первому и 3 статьи 42 Конституции Грузии: части 7 статьи 208 (в части, касающейся явного и грубого неуважения к суду) Уголовно-процессуального кодекса Грузии и части 6 статьи 212 (в части, касающейся заключения под стражу ввиду явного и грубого неуважения к суду) Гражданского процессуального кодекса Грузии.
2. Часть 7 статьи 208 (в части, касающейся явного и грубого неуважения к суду) Уголовно-процессуального кодекса Грузии и часть 6 статьи 212 (в части, касающейся заключения под стражу ввиду явного и грубого неуважения к суду) Гражданского процессуального кодекса Грузии признать утратившими юридическую силу с момента опубликования настоящего Решения.
3. Оставить без удовлетворения конституционные иски граждан Грузии Онисе Мебония и Вахтанга Масурашвили против Парламента Грузии о признании неконституционными применительно к пункту 2 статьи 18 и пунктам первому статьи 42 Конституции Грузии части 6 статьи 208 Уголовно-процессуального кодекса Грузии и части 5 статьи 212 Гражданского процессуального кодекса Грузии.
4. Настоящее Решение вступает в силу с момента его публичного оглашения в заседании Конституционного Суда.
5. Решение окончательно и обжалованию или пересмотру не подлежит.
6. Копии настоящего Решения направить сторонам, Президенту Грузии, Правительству Грузии и Верховному Суду Грузии.
7. Решение в 7-дневный срок опубликовать в «Сакартвелос саканонмдебло мацне».

Члены коллегии: Константин Вардзелашвили (председательствующий в заседании),
Вахтанг Гварамя,
Кетеван Еремадзе (судья-докладчик),
Бесарион Зоидзе.

**ГРАЖДАНЕ ГРУЗИИ ШАЛВА НАТЕЛАШВИЛИ И АКАКИЙ
МИКАДЗЕ ПРОТИВ НАЦИОНАЛЬНОЙ КОМИССИИ ПО
РЕГУЛИРОВАНИЮ ЭНЕРГЕТИКИ (НКРЭГ)**

№1/1/374,379

г. Тбилиси, 9 февраля 2007 года

Первая коллегия Конституционного Суда Грузии в следующем составе: Константин Вардзелашвили (председательствующий в заседании), Бесарион Зоидзе (судья-докладчик) и Вахтанг Гварамия (секретарь заседания Лили Схиртладзе)

в открытых судебных заседаниях 11, 22 и 26 января 2007 года с участием истцов: Шалвы Нателашвили и Акакия Микадзе, представителя истца Шалвы Нателашвили Марины Цуцкиридзе, представителей стороны-ответчика Национальной комиссии по регулированию энергетики Грузии (НКРЭГ) - начальника юридического департамента Тамаза Инашвили, начальника технического управления Ильи Накашидзе и главного юриста департамента электроэнергетики Зураба Ванишвили, свидетелей независимого общественного защитника интересов потребителей при Национальной комиссии по регулированию энергетики Грузии Давида Микаутадзе и представителя АО «Объединенная дистрибуторская энергокомпания Грузии» Зураба Бекая, специалиста – ассоциированного профессора Грузинского технического университета Константина Церетели.

Рассмотрела дело: «Граждане Грузии Шалва Нателашвили и Акакий Микадзе против Национальной комиссии по регулированию энергетики Грузии (НКРЭГ)».

Предмет спора: конституционность применительно к пункту 2 статьи 30 Конституции Грузии постановления Национальной комиссии по регулированию энергетики Грузии (НКРЭГ) от 17 января 2006 года №1 (с изменениями, внесенными постановлением НКРЭГ от 29 сентября 2006 года №32) «Об утверждении Временного порядка определения количества электроэнергии, потребляемой абонентами, обеспеченными счетчиками общего потребления АО «Объединенная дистрибуционная энергокомпания Грузии», без установления индивидуальных счетчиков электроэнергии».

Истцы в конституционных исках отмечают, что оспариваемым постановлением Национальной комиссии по регулированию энергетики Грузии на всей территории деятельности АО «Объединенная дистрибуционная энергокомпания Грузии» был установлен Временный порядок определения количества электроэнергии, потребляемой абонентами, оснащенными счетчиками общего потребления, без установления индивидуальных счетчиков. По мнению истцов, данным актом нарушены их конституционные права как потребителей, поскольку счетчики общего потребления не удовлетворяют интересы потребителей не только с точки зрения качества и количества, но и с точки зрения стабильного энергообслуживания. Подобное несоответствие взимания платы интересам потребителей объясняется тем, что для определения количества потребляемой электроэнергии нельзя вести учет лишь

пространственных и количественных показателей. По мнению истцов, оспариваемое постановление влечет несправедливую дифференциацию прав потребителей, а также возлагает чрезмерное бремя на истцов и жильцов, являющихся собственниками нескольких жилых помещений, в которых они проживают нерегулярно. Вышеуказанным также нарушается принцип равенства перед законом, поскольку по сравнению с многочисленными семьями повышенное бремя возлагается на малочисленные семьи.

По мнению истцов, их права нарушаются также тем, что дистрибуционная энергокомпания является единственным поставщиком электроэнергии в их районе, таким образом, она осуществляет монопольную деятельность, в результате чего эти семьи становятся ее абонентами автоматически. Исходя из этого нарушается пункт 2 статьи 30 Конституции Грузии, согласно которому: «Государство обязано содействовать развитию свободного предпринимательства и конкуренции. Запрещается монопольная деятельность, кроме допускаемых законом случаев. Права потребителей защищаются законом». Первоначально предметом спора согласно конституционному иску было постановление Национальной комиссии по регулированию энергетики Грузии от 17 января 2006 года №1 с изменениями и дополнениями, внесенными постановлением НКРЭГ от 31 марта 2006 года №13. В судебном заседании истцы уточнили предмет спора и потребовали проверки конституционности этого же акта с учетом изменений, внесенных постановлением НКРЭГ от 29 сентября 2006 года №32, согласно которому срок действия оспариваемого постановления был определен до 1 октября 2007 года.

Истцы также отметили, что их права нарушаются также тем, что неясно, на сколько лет будет продлено действие отмеченного «Временного порядка», так как процесс обеспечения населения счетчиками протекает медленными темпами.

Исходя их вышеотмеченного истцы считают, что оспариваемое постановление следует признать антиконституционным и утратившим силу.

По разъяснению представителей стороны-ответчика – Национальной комиссии по регулированию энергетики Грузии, оспариваемый акт не подлежит признанию антиконституционным ввиду следующих обстоятельств: АО «Объединенная дистрибуционная энергокомпания Грузии», которого касается оспариваемый нормативный акт, обслуживает более шестисот тысяч потребителей страны, у большинства которых вообще нет счетчиков, либо эти счетчики вышли из строя. Причиной принятия оспариваемого акта послужило то, что в 2000-2004 годах энергетический сектор Грузии испытывал кризис, регионы снабжались электроэнергией с перебоями, трудно было взимать плату за поставляемую электроэнергию. Данным положением нарушались также права потребителей, и энергокомпания оказалась на грани банкротства. Опасность угрожала функционированию и развитию всей энергетической отрасли. Таким образом, в условиях тяжелой реальности в целях оздоровления энергетической отрасли одним из приоритетов изначально

стало урегулирование учета потребляемой электроэнергии. В первую очередь было завершено установление коммунальных счетчиков, параллельно с этим было начато установление индивидуальных счетчиков. Данный акт улучшил и положение потребителей, поскольку на сегодняшний день компания обеспечивает 24-часовую подачу электроэнергии потребителям, и, с другой стороны, повысились доходы компании.

По разъяснению представителя ответчика, такие обстоятельства, как прекращение поставки электроэнергии всем потребителям по причине неуплаты стоимости электроэнергии, непринятие во внимание показаний индивидуальных счетчиков и другие обстоятельства, на которые в конституционном иске ссылается сторона-ответчик, из оспариваемого акта не следуют. На подобные нарушения ежедневно реагирует НКРЭГ, которая неоднократно принимала соответствующие решения, и за указанные нарушения на энергораспределительную компанию налагались административные взыскания. По мнению представителя ответчика, данные проблемы не указывают на неконституционность оспариваемого акта, они являются результатом игнорирования содержащихся в нем требований.

Свидетель Зураб Бекая разъяснил суду, что ввиду тяжелого положения, возникшего в энергетическом секторе Грузии, электроэнергия регионам Грузии не поставлялась. Именно в это время правление акционерного общества «Объединенная дистрибуционная энергокомпания Грузии» при поддержке со стороны государства приняло решение сделать первые шаги к разрешению проблемы и начать установление т. н. коммунальных счетчиков. Это принесло положительные результаты – в настоящее время регионы Грузии снабжаются электроэнергией в 24-часовом режиме. В результате установки коллективных счетчиков существенно увеличилось взимание платы за потребляемую электроэнергию. Но установление коммунальных счетчиков было первым этапом, параллельно с которым стали устанавливаться индивидуальные счетчики.

Свидетель Давид Микаутадзе отметил, что метод учета с помощью коммунальных счетчиков вводился на переходный период. Вместе с тем в процессе учета и расчетов выявились многие отрицательные и порочные стороны данной системы. К свидетелю как общественному защитнику интересов потребителей неоднократно поступали жалобы, в которых население выражало недовольство по поводу нарушения порядка расчетов, коллективного отключения подачи электроэнергии как абонентам-неплательщикам, так и абонентам, добросовестно оплачивающим электроэнергию, а также в связи с другими вопросами.

Специалист Константин Церетели разъяснил суду, что согласно оспариваемому акту количество потребляемой абонентами электроэнергии ввиду отсутствия индивидуальных счетчиков определяется с помощью счетчиков общего потребления, к которым они присоединены. Согласно статье 5 оспариваемого акта электроэнергия, отраженная в показаниях счетчика общего потребления, делится между не имеющими индивидуальных счетчиков абонентами на основе соглашения между

ними. При отсутствии подобного соглашения количество потребленной абонентами электроэнергии определяется в соответствии со статьей 6 оспариваемого акта, в частности методом оценки, в основном в соответствии с предполагаемым расходом электроэнергии при использовании электроприборов (электроплитой, нагревателями воды, кондиционерами, стиральными машинами и т. д., перечень которых приведен в приложении к оспариваемому акту).

Первая коллегия Конституционного Суда Грузии в результате рассмотрения дела по существу, на основании анализа данных конституционного иска, выступлений участников конституционного судопроизводства, показаний свидетелей, заключения специалиста и имеющихся в деле письменных доказательств установила необходимые для принятия решения обстоятельства.

1. Постановлением Национальной комиссии по регулированию энергетики Грузии (НКРЭГ) «Об утверждении Временного порядка определения количества электроэнергии, потребляемой абонентами, обеспеченными счетчиками общего потребления АО «Объединенная дистрибуционная энергокомпания Грузии», без установления индивидуальных счетчиков электроэнергии» от 17 января 2006 года №1 устанавливается порядок определения количества электроэнергии, потребляемой населением «без счетчиков». В частности, в статье первой «Временного порядка», утвержденного данным постановлением, отмечается: «1. Временным порядком определения счетчиками общего потребления количества электроэнергии, потребленной абонентами без индивидуальных счетчиков, устанавливаются условия определения количества потребленной населением без счетчиков электроэнергии на территории действия «Объединенной дистрибуционной энергокомпании Грузии» (далее – «компания»). 2. Указанный порядок не распространяется на категорию потребителей, имеющих исправное устройство индивидуального учета».

В пункте первом статьи 2 этих же «правил» «потребление без счетчика» разъясняется, как: «потребление электроэнергии в случае отсутствия счетчика или наличия технически неисправного счетчика».

Таким образом, при проверке конституционности оспариваемого акта Конституционному Суду необходимо оценить права «потребителей, не имеющих счетчиков», в частности, выяснить, насколько соответствует пункту 2 статьи 30 Конституции Грузии порядок определения количества потребленной электроэнергии, установленный при использовании счетчиками общего потребления.

Оспариваемое постановление является нормативным актом временного действия. Поэтому порядок, утвержденный данным постановлением, называется «временным», что говорит о том, что он не может претендовать и не претендует на введение окончательно урегулированной и сбалансированной, с точки зрения интересов сторон, системы определения количества потребляемой электроэнергии. Данный акт представляет собой переходное мероприятие в процессе полного обеспечения потребителей индивидуальными счетчиками. Соответственно как потребители, так и поставщики электроэнергии осознают временный

характер указанного порядка. Вместе с тем население ждет скорого устранения недоразумений, вызванных этим порядком.

Первоначальная редакция оспариваемого постановления (постановление №7) была принята НКРЭГ 6 апреля 2005 года, и срок его действия был определен до 31 декабря 2005 года. В дальнейшем 17 января 2006 года (постановлением №1) НКРЭГ продлила срок действия постановления до 31 марта 2006 года. Затем в оспариваемое постановление дважды вносились изменения и дополнения, и срок его действия продлевался еще два раза: вначале 31 марта 2006 года постановлением №13 - до 1 октября 2006 года, а затем – постановлением от 29 сентября 2006 года №32 - до 1 октября 2007 года. Территориальные границы действия постановления на фоне установления индивидуальных счетчиков для потребителей постепенно сужались.

Конституционный Суд обязан выявить положительные и отрицательные последствия, вызванные действием оспариваемого акта относительно прав как потребителей, так и энергокомпаний.

II. Судебная коллегия отмечает, что защита прав потребителей не представляет собой единую правовую материю. Ее содержание определяется нормами как частного, так и публичного права, содержащими различные виды (категории) обязательных установлений, в соответствии с которыми должны действовать уполномоченные на то лица, в том числе - государство.

Статьей 30 Конституции Грузии признается конституционная необходимость защиты прав потребителей. Приведенное в этой статье положение о защите этих прав законом подразумевает их защиту согласно соответствующим конституционным принципам и международным стандартам. Согласно Закону Грузии «О защите прав потребителей» конкретное, субстанционное содержание этих прав заключается в обеспечении потребителей качественной продукцией, в частности товарами, услугами и работой. Согласно принятой в международном праве практике, права потребителей включают право потребителя на безопасность, выбор, рассмотрение, потребительское образование и правовую защиту. В связи с использованием электроэнергии как благом специальные нормы применительно к правам потребителей содержатся в Законе Грузии «Об электроэнергетике и природном газе».

В данном конкретном случае - налицо такое право потребителей, осуществление которого связано с экономическими возможностями государства. Согласно статье 2 Международного пакта об экономических, социальных и культурных правах: «Каждое участвующее в настоящем Пакте государство обязуется в индивидуальном порядке и в порядке международной помощи и сотрудничества, в частности в экономической и технической областях, принять в максимальных пределах имеющихся ресурсов меры к тому, чтобы обеспечить постепенно полное осуществление признаваемых в настоящем Пакте прав всеми надлежащими способами, включая, в частности, принятие законодательных мер». Что касается пределов ограничения отмеченных прав, в статье 4 упомянутого Пакта говорится: «Участвующие в настоящем Пакте государства признают, что в отношении пользования теми правами,

которые то или иное государство обеспечивает в соответствии с настоящим Пактом, это государство может устанавливать только такие ограничения этих прав, которые определяются законом, и только постольку, поскольку это совместимо с природой указанных прав, и исключительно с целью способствовать общему благосостоянию в демократическом обществе».

Судебная коллегия отмечает, что в современном праве имеют место унификация и гармонизация защиты прав потребителей. Цель актов, разработанных на уровне Европейского Союза, - защитить права потребителей как слабой стороны рыночных отношений от неравных условий, навязываемых сильной стороной. Вмешательство государства в этом направлении в целях обеспечения справедливого и упорядоченного гражданского оборота следует считать конституционно оправданным шагом. В условиях усложнившихся рыночных отношений государство не может стоять в стороне от этого процесса. Это обстоятельство указывает на процесс конституционализации частного права. Когда нормативно установленными условиями гражданского оборота нарушается баланс интересов участников оборота, частноправовое регулирование отношений может рассматриваться в разрезе конституционных прав. Федеральный Конституционный Суд Германии в решении, принятом по делу Лутта (BVerfGE, 7, 198 – решение Федерального Конституционного Суда Германии 7, 198), отметил, что государство обязано уважать справедливый баланс интересов сторон договора. В других решениях федеральный суд осудил неравноправие, вызванное торговым произволом, и потребовал восстановления в основных правах.

Все вышеотмеченное указывает на то, что права потребителей, зачастую представляющие собой важнейшую ценность свободного и упорядоченного гражданского оборота, являются предметом конституционной защиты. Любой нормативный акт, непосредственно касающийся прав потребителей, должен защищать их от сильной стороны и устанавливать условия сбалансированного и мирного сосуществования интересов сторон. Таким образом, защита потребителей от несправедливого произвола третьих лиц является позитивным конституционно-правовым обязательством государства. Неспособное на это государство само выступает в роли нарушителя данного права. Государство в любом случае обязано использовать все имеющиеся в его распоряжении наиболее разумные и оправданные средства для достижения позитивного эффекта в этом направлении.

Таким образом, государство обязано в пределах своих возможностей предоставить потребителям все наиболее доступные способы для удовлетворения своих прав. Государство в этих целях должно действовать на основе определенных руководящих принципов. Оно не вправе предлагать потребителю такие способы пользования тем или иным благом, которые фактически не наделят, а напротив лишат потребителя данного блага. При принятии нормативных актов, устанавливающих ограничения и специальные требования (даже временные) в отношении пользования благами, законодатель обязан на основании надлежащего изучения всех обстоятельств четко сформулировать содержание ограничивающих норм и

определить разумные сроки их действия. Введение специальных норм, ограничивающих свободный выбор потребителя либо устанавливающих неблагоприятные для него условия, может оправдываться только при отсутствии других способов пользования правовым благом.

Согласно утвердившемуся в праве принципу соразмерности действия государства для достижения намеченной цели должны быть допустимыми, необходимыми, причиняющими минимальный вред, ограничение же прав – пропорциональным целям ограничения.

При оценке конституционности оспариваемого акта Конституционный Суд учитывает требования данного принципа.

III. При оценке необходимости введения оспариваемого акта в действие необходимо выяснить его цели. Из преамбулы данного акта явствует, что целью введения «Временного порядка» является взимание платы за электроэнергию, поставляемую АО «Объединенная дистрибуционная энергокомпания Грузии» потребителям всех категорий, а также определение с помощью счетчиков общего потребления количества электроэнергии, потребляемой абонентами без индивидуальных счетчиков. Хотя в оспариваемом акте это прямо не указывается, но в процессе рассмотрения дела выяснилось, что данный акт издан в связи с всеобщим обеспечением населения счетчиками, ввиду чего носит временный характер.

Из материалов дела явствует, что упорядочение учета потребляемой электроэнергии - одна из важнейших проблем в энергетической сфере. В условиях неисправности узлов учета имеют место массовые хищения электроэнергии, что отрицательно сказывается как на интересах потребителей, так и поставщиков электроэнергии. Согласно пункту первому статьи 28 Закона Грузии «Об электроэнергетике и природном газе» лицензиат обязан вести учет полного количества электроэнергии, проводимой через его средства, и обеспечить доступ к этой информации. А в соответствии с подпунктом «г» пункта 3 статьи 36 лицензиат обязан оказывать потребителям распределительные услуги в соответствии с установленными комиссией правилами и инвестиционной программой лицензиата.

Упорядочение учета подразумевает монтаж для каждого потребителя исправного устройства индивидуального учета (счетчика), который требует соответствующего финансового обеспечения и осуществляется поэтапно. Именно с этим процессом связано обеспечение коммунальными счетчиками, что является временным переходным мероприятием. В письме бывшего директора АО «Объединенная дистрибуционная энергокомпания Грузии» Дэвида Сорнтонна на имя председателя НКРЭГ от 14 марта 2006 года (№241/22-6) отмечается, что проект установления коммунальных счетчиков был временным вынужденным шагом властей Грузии (до полного обеспечения потребителей индивидуальными счетчиками) с целью начать процесс упорядочения учета и по возможности свести потери электроэнергии до минимума.

Таким образом, обеспечение потребителей индивидуальными счетчиками осуществляется в рамках определенной программы и требует соответствующего и разумно определенного времени. Государство в

любом случае правомочно и вместе с тем обязано установить для населения определенные правила подачи электроэнергии, поскольку электроэнергия - жизненно необходимое для человека благо. Социальная справедливость требует, чтобы подобные блага были доступны потребителям в равной мере.

Следовательно, до завершения процесса обеспечения индивидуальными счетчиками в интересах государства - обеспечить население электроэнергией и вести ее учет с использованием всех имеющихся у него средств. Необходимо учитывать тот факт, что временные, переходные правила в определенном смысле необходимы в различных случаях урегулирования общественных отношений по-новому. При этом необходимо, чтобы любое мероприятие (регулирование), касающееся конституционных прав человека, не противоречило Конституции. Независимо от того, носит ли данное мероприятие временный или постоянный характер, в любом случае способ (средство) достижения определенной цели должен быть оптимальным и справедливым. Недопустимо руководствоваться антипринципом - цель оправдывает средства.

IV. Когда речь идет об обязанности государства регулировать подачу электроэнергии населению, при этом им должен быть создан наиболее целесообразный в существующей ситуации механизм поставки, в данном конкретном случае определения количества затраченной электроэнергии. Оспариваемым постановлением НКРЭГ, как уже говорилось выше, наряду с индивидуальными счетчиками потребителям предлагается пользоваться счетчиками общего потребления.

В пункте первом статьи 5 «Временного порядка» говорится: «В случае письменного согласия абонентов, пользующихся счетчиками общего потребления при отсутствии индивидуальных счетчиков, или их полномочных представителей распределение между абонентами электроэнергии, учитываемой счетчиками общего потребления (за вычетом технических потерь), определяется по согласованию сторон, за исключением трехфазных потребителей, для чего необходимо наличие у них индивидуального прибора учета электроэнергии в исправном состоянии, и количество потребленной ими в этом случае электроэнергии должно вычитываться из количества электроэнергии, зафиксированной на счетчике общего потребления».

Исходя из указанного следует, что потребители пользуются счетчиками общего потребления по собственной воле. По разъяснению специалиста, потребленная электроэнергия, зафиксированная счетчиками общего потребления, распределяется между абонентами, не имеющими индивидуальных счетчиков, на основании соглашения между ними. Абоненты заранее договариваются о том, каким образом будет распределяться потребляемая ими электроэнергия (например, поровну или в процентном выражении). Данное соглашение представляется энергокомпаниями, которая в соответствии с ним распределяет потребленную электроэнергию между потребителями.

Отмеченное не означает, что потребитель в отношениях с энергокомпанией перестает существовать как независимый субъект и

поглощается такими коллективными сообществами, как группы потребителей. То, что это не так, видно из содержания оспариваемого акта и его отдельных норм. Таким образом, наряду с группами потребителей конкретный потребитель остается лицом, наделенным конкретными правами и обязанностями, и соответственно энергокомпания - тоже субъект, наделенный правами и обязанностями в отношении него.

У необеспеченного индивидуальным счетчиком потребителя, отказавшегося от условий, предусмотренных пунктом 5, имеется шанс пользоваться электроэнергией и другим способом. И в этом случае потребленная электроэнергия будет фиксироваться на счетчике общего пользования. А порядок ее учета предусматривается пунктом 6 оспариваемого акта.

Исходя из вышеуказанного потребитель имеет возможность вести учет электроэнергии, зафиксированной на счетчике общего потребления, двумя способами.

Следует отметить, что ни один из этих способов не дает полной гарантии защиты прав потребителей. Напротив, в условиях их применения потребитель может оказаться носителем несоразмерного бремени. Данный факт явствует из временного характера самого нормативного акта и практики его применения. На это указывает и то, что если в первоначальном варианте «Временного порядка» подчеркивались принципы справедливости и равноправия потребителей, то в варианте, действующем в настоящее время, эти принципы не упоминаются. Таким образом, самим органом, принявшим нормативный акт, признается, что в условиях действия данного акта равноправие потребителей обеспечиваться не может.

В такой ситуации обязательно возникнет вопрос: имелись ли другие, наиболее приемлемые для потребителей, способы определения количества потребленной электроэнергии.

V. При оценке оспариваемого акта необходимо учитывать то обстоятельство, что пользование счетчиками общего потребления - не единственный способ определения количества электроэнергии, использованной потребителем. Потребитель и в этом случае может пользоваться индивидуальным прибором учета (счетчиком). После признания энергокомпанией данного счетчика исправным потребитель выходит за рамки отношений, регулируемых оспариваемым актом. В соответствии с пунктом 4 «Временного порядка»:

«1. По требованию потребителя компания обязана в месячный срок проверить исправность принадлежащего потребителю индивидуального прибора учета электроэнергии, и на этом основании составить акт об исправности или неисправности индивидуального прибора учета электроэнергии.

... Если в случае проверки индивидуального прибора учета будет установлено, что он находится в исправном состоянии, потребитель выбывает из сферы регулирования данного порядка, и компания обязана осуществлять подсчет потребленной абонентом электроэнергии по показаниям индивидуального прибора учета электроэнергии.

...5. В случае, если по истечении месячного срока после обращения потребителя (потребителей) к компании по поводу проверки исправности индивидуального прибора учета электроэнергии, индивидуальный прибор учета электроэнергии не будет признан компанией исправным, либо заявитель не получит обоснованного письменного ответа по поводу неисправности данного устройства (за исключением случаев отсутствия кронштейнов распределительной компании), данный прибор учета электроэнергии будет считаться исправным».

Исходя из указанного следует, что каждый потребитель вправе пользоваться исправным индивидуальным прибором учета электроэнергии до тех пор, пока не будет осуществлено полное обеспечение населения индивидуальными счетчиками в рамках единой программы. Более того, потребитель пользуется защитой со стороны энергокомпании в том плане, что в случае невыполнения последней своих обязательств действует презумпция исправности указанного устройства.

Если счетчик окажется неисправным, потребитель может отремонтировать его или установить новый счетчик. Энергокомпания исходя из целенаправленности оспариваемого акта обязана содействовать в этом потребителю.

Таким образом, можно сказать, что счетчик общего потребления является альтернативой индивидуального. Недопустимо, чтобы энергокомпания представляла данные отношения таким образом, что индивидуальный счетчик якобы является альтернативой счетчика общего потребления. Подобное понимание оспариваемого акта принципиально противоречит его природе как акта временного действия. Из материалов дела выясняется, что все усилия энергокомпании в любом случае направлены на использование счетчиков общего потребления и искусственное блокирование применения индивидуальных счетчиков. Это можно назвать неправильным отношением к исполнению нормативного акта. Несмотря на это, судебная коллегия отмечает, что любое предложенное государством условие должно быть справедливым.

Таким образом, потребитель нормативно не лишен возможности применять приемлемые для него способы определения количества потребленной электроэнергии. Несмотря на это, указанного для установления конституционности оспариваемого акта недостаточно.

VI. В соответствии со статьей 5 оспариваемого акта счетчики общего потребления могут использоваться с согласия потребителя. В таком случае при оценке оспариваемой нормы суд интересуется, в чем заключается содержание нормативного принуждения. Из оспариваемого акта следует, что потребитель пользуется счетчиком общего потребления только при наличии на то письменного согласия. Разумеется, пользование счетчиком общего потребления может стать тяжким бременем для некоторых потребителей. Однако необходимо учитывать, что потребитель, выражая согласие, осознает отмеченный риск и становится его носителем. Следует также принимать во внимание то обстоятельство, что когда законодатель устанавливает какой-либо позитивный порядок регулирования отношений, он всегда рассчитывает на добросовестного потребителя. Законодатель основывается на предположении, что пользующиеся общими счетчиками

потребители будут действовать добросовестно. Тем же предположением руководствуются и потребители. Впрочем, в случае с оспариваемым порядком, даже в условиях максимальной добросовестности сторон невозможно избежать неравного бремени при пользовании электроэнергией, поскольку в самом этом порядке содержатся объективные основания перераспределения (возложения) бремени одного потребителя на других.

Таким образом, при пользовании счетчиками общего потребления на потребителя, во-первых, может возлагаться бремя недобросовестных потребителей, и во-вторых, это бремя неизбежно даже в случае добросовестности всех потребителей ввиду нормативного порядка распределения бремени, возникшего в результате пользования подобным благом, т.е. данный порядок пользования благом влечет неравномерное распределение ответственности внутри одной из сторон правоотношений и объективно. Таким образом, данный порядок определения потребляемой электроэнергии не может считаться безупречным.

В такой ситуации возникает вопрос: имеет ли право на существование подобное временное нормативное установление. Оно было бы неоправданным в случае, если потребитель при подсоединении к общему счетчику стал бы «жертвой» нормативного принуждения, что исключало бы возможность свободного волеизъявления со стороны потребителя. Согласие потребителя, о котором идет речь в оспариваемом нормативном акте, было бы совершенно лишено содержания, если бы потребитель в случае отказа не имел возможности удовлетворить свои права иным способом. Иначе говоря потребитель был бы подсоединен к общему счетчику не по своей воле, а в нормативном порядке. Подобное положение причинило бы серьезный вред самой свободе гражданского оборота, и уважение к воле участника данного оборота стало бы фикцией.

Следует принимать во внимание то обстоятельство, что строгая индивидуализация бремени, вызванного пользованием целым рядом благ, соразмерно данному пользованию объективно невозможна. Поэтому потребители могут согласиться с тем, что в условиях различного пользования благом их ответственность может быть несоразмерной.

Несмотря на то, что это может происходить на основании свободного волеизъявления сторон, государство все равно обязано оценивать данные случаи договорных отношений, с точки зрения справедливости, и не допускать их, если такая свобода подвергает потребителя чрезмерному (повышенному) риску. Подобный риск же должен оцениваться (устанавливаться) в пределах правомерной действительности, поскольку никто не обязан выстраивать содержание договорных отношений с учетом предполагаемых деяний недобросовестной стороны. При подобном подходе гражданский оборот может вовсе не осуществиться. При оценке использования общих счетчиков в данном конкретном случае суд, как правило, исходит из нормативной природы его содержания. Главным критерием оценки не может быть субъективное отношение потребителя к этому вопросу. Поведение адресата не в состоянии изменить его содержание. Несоразмерное бремя, связанное с использованием общих счетчиков, еще более усугубляется недобросовестными действиями

отдельных потребителей. В ходе судебного процесса выяснилось, что потребители страдают именно в результате этого обстоятельства. В такой ситуации одна из причин ущемления прав потребителей кроется в их недобросовестных действиях, тогда как участники соглашения готовы принять на себя риск, связанный с добросовестным поведением.

Таким образом, несоразмерное бремя, возложенное на конкретных потребителей, является не объективным последствием лишь оспариваемой нормы, а обусловлено также поведением самих потребителей. Когда норма предоставляет потребителям возможность осуществления определенных действий, это не означает, что эти действия должны быть недобросовестными. В отличие от традиционных случаев договорного принуждения, когда несправедливые последствия влечет только предложенное условие, в данном конкретном случае положение ухудшается в результате недобросовестного использования самого предложенного средства. При отсутствии этого последнего обстоятельства возникшее несоразмерное бремя, вполне возможно, было бы гораздо меньшим. В ходе рассмотрения дела выяснилось, что отдельные потребители используют электроэнергию неэкономно, в результате чего ответственность за последствия, вызванные их недобросовестностью, распределяется между добросовестными потребителями. Это обстоятельство свидетельствует также о том, что потребитель выбывает из сферы действия заключенного им соглашения. В ситуации, когда соглашение не достигает цели, участник соглашения может выйти из него и удовлетворить свои интересы другими способами, например, путем установки индивидуального счетчика или применения статьи 6 оспариваемого акта.

VII. В данном конкретном случае мы имеем дело со специфическим случаем ограничения прав потребителей. Это тот случай, когда пользование благом может повлечь возложение на потребителя нежелательного для него бремени. По мнению истцов, спорный акт подлежит отмене именно по этой причине. Исходя из всего этого перед судом ставится новый вопрос: какие последствия для потребителей повлечет отмена оспариваемого акта – более эффективную защиту их прав или же, наоборот, уменьшение гарантий защиты этих прав. Ответ на этот вопрос зависит от того, какие иные мероприятия будут предложены потребителям государством в данном конкретном случае. В ходе судебного процесса выяснилось, что предложить условия, более приемлемые, чем те, о которых ведется речь в оспариваемом акте, фактически было невозможно. Из ответа истцов также выясняется, что альтернативой порядку учета использованной электроэнергии счетчиками общего потребления является лишь индивидуальный счетчик. Государство действительно обещает потребителям обеспечить их индивидуальными счетчиками поэтапно, но до тех пор предлагает порядок, предусмотренный оспариваемым актом.

Суд считает малоубедительным утверждение стороны истца о том, что с отменой оспариваемого акта потребители получают возможность пользоваться индивидуальными счетчиками, которые у всех них в настоящее время уже имеются. В связи с данным заявлением следует

отметить, что суду неизвестно, соответствует ли данный факт действительности. В любом случае счетчик должен быть пригоден к использованию. По предоставленной представителями стороны-ответчика информации, вполне возможно, что значительная часть этих счетчиков может быть вышедшей из строя. То же самое подтвердил и свидетель Давид Микаутадзе, который отметил, что до установления счетчиков общего потребления определенное количество индивидуальных счетчиков не работало. Таким образом, в случае, если такой счетчик окажется непригодным к употреблению, а потребитель не сможет приобрести новый, он может остаться вообще без электроэнергии. Потребитель и сейчас не лишен возможности пользоваться индивидуальным счетчиком и может его использовать. Наличие счетчика общего потребления не помешает ему в этом. Эффект в случае отмены оспариваемого акта с этой целью был бы лишь тот, что у потребителя осталась бы только одна возможность, и он вынужден был бы иметь исправный прибор индивидуального учета. Если в условиях действия оспариваемого акта у потребителя была возможность выбора, то после его отмены он этой возможности лишится.

Таким образом, признание оспариваемого акта антиконституционным - отнюдь не лучшее средство защиты интересов потребителя как слабой стороны отношений, поскольку единственным безупречным и наиболее справедливым средством защиты его интересов являются индивидуальные счетчики, обязательство по установлению которых было предложено в рамках проекта по полному обеспечению потребителей индивидуальными счетчиками.

Все вышеуказанное обязывает государство использовать все нормативные средства для введения безупречного порядка защиты прав потребителей. Обязательство государства в этом направлении перестает существовать в случае невозможности его выполнения.

VIII. Не заслуживает доверия утверждение истцов о том, что права потребителей нарушаются отсутствием у них возможности выбирать энергокомпанию, поставляющую электроэнергию. АО «Объединенная дистрибуционная энергокомпания Грузии» как единственный поставщик электроэнергии осуществляет монопольную деятельность, в результате чего потребители автоматически становятся его абонентами.

Судебная коллегия отмечает, что в данном случае потребитель является слабой стороной договорных отношений и защищен от сильной стороны не свободой выбора энергокомпании, а тем, чтобы она не злоупотребляла своей властью. Любой участник гражданского оборота, является ли он формальным или фактическим монополистом, пользуется ли главенствующим положением на рынке, обязан предложить потребителю справедливые договорные условия. В данном конкретном случае ввиду специфики защищенных конституцией прав необоснованно искать нарушение прав в отсутствии свободы выбора субъекта договора, поскольку как стоимость, так и порядок учета количества потребленной электроэнергии регулируются в нормативном порядке, и любая энергокомпания была бы обязана подчиниться указанным правилам.

Поэтому это не повлекло бы каких-либо качественных изменений в правах потребителей.

IX. В процессе рассмотрения дела и изучения соответствующих материалов оказалось, что со стороны АО «Объединенная дистрибуционная энергокомпания Грузии» имеет место тотальное неисполнение оспариваемого постановления, были случаи нарушения почти всех его статей. Это обстоятельство наводит суд на мысль, что одна из главных причин недовольства потребителей вызвана правоприменительной практикой оспариваемого акта. На это указывали не только истцы, но и представители стороны-ответчика. Более того, из материалов дела явствует, что именно ответчик является главным оппонентом в связи с невыполнением оспариваемого акта энергокомпанией.

Из материалов дела выясняется, что сотни жалоб потребителей по поводу указанных нарушений поступали в различные учреждения, в частности в Парламент Грузии, Правительство Грузии, НКРЭГ, к общественному защитнику интересов потребителей при НКРЭГ, Народному Защитнику Грузии, в общие суды. Несмотря на это, в отдельных случаях положение не только не улучшилось, а, наоборот, ухудшилось.

Вопрос о невыполнении оспариваемого акта АО «Объединенная дистрибуционная энергокомпания Грузии» несколько раз рассматривался НКРЭГ, в частности НКРЭГ по данному вопросу приняла решение еще 15 июля 2005 года (№ 11/1), затем 28 декабря 2008 года (№ 28/1) и, наконец, 9 августа 2006 года (№ 21/1). Из содержания этих решений видно, что энергокомпания безответственно относилась к решениям НКРЭГ. В частности, подтверждается факт, что энергокомпания по-прежнему продолжает свою деятельность с нарушением основных положений оспариваемого постановления. Из других материалов дела (выписки из протокола заседания НКРЭГ от 15 июля 2005 года № 14 и протокола заседания НКРЭГ от 9 августа 2006 года № 21; акта о проверке выполнения постановления Национальной комиссии по регулированию энергетики Грузии (НКРЭГ) от 17 января 2006 года №1 «Об утверждении Временного порядка определения количества электроэнергии, потребляемой абонентами, обеспеченными счетчиками общего потребления АО «Объединенная дистрибуционная энергокомпания Грузии», без установления индивидуальных счетчиков электроэнергии» центром обслуживания АО «Объединенная дистрибуционная энергокомпания Грузии» г. Кутаиси от 1 апреля 2006 года; пояснительной записки общественного защитника интересов потребителей о ходе выполнения постановлений НКРЭГ от 17 января 2006 года №1 и 31 марта 2006 года №13 и других) следует, что энергокомпания игнорирует требования указанного акта. Энергокомпания, в частности, не стремится вести учет индивидуальных счетчиков и при их наличии не производит вычет фиксируемых ими показаний из показаний счетчиков общего потребления. Так, например, на одного из потребителей, пользовавшегося только двумя лампочками и телевизором, по показаниям общего счетчика было начислено 417 лари, тогда как его индивидуальным счетчиком за четыре

месяца потребления электроэнергии было зафиксировано 126 кВт/ч. Обслуживание потребителей общими счетчиками осуществлялось и без их письменного согласия, что указывает на принудительное распространение оспариваемого акта на потребителей; неправильно исчисляется потребленная электроэнергия; у абонентов, пользующихся счетчиками общего потребления, не вычитываются потери электроэнергии в сети; из-за неуплаты стоимости потребленной электроэнергии несколькими абонентами прекращается подача электроэнергии всем абонентам и т. д.

В статье 10 оспариваемого нормативного акта относительно прекращения подачи электроэнергии ввиду неуплаты ее стоимости говорится: «Прекращение подачи электроэнергии потребителям ввиду неуплаты стоимости электроэнергии не производится в ночное время, по субботам и воскресеньям, в официальные праздничные дни или накануне этих дней».

Конституционный Суд отмечает, что дистрибуционной энергокомпанией эта норма толкуется неверно исходя из ошибочной позиции, что якобы ее абонентами являются группы потребителей, а не отдельные потребители и она осуществляет как подачу, так и прекращение подачи электроэнергии в отношении всех абонентов. Тем более, если это происходит в случаях, когда большинство потребителей оплачивает стоимость электроэнергии, подобное совершенно неприемлемо и принципиально противоречит как природе ответственности, так и принципу равномерного распределения рисков. Любой потребитель является самостоятельным абонентом энергокомпании и должен нести ответственность за неуплату независимо.

При толковании указанной нормы нужно учитывать, что исходя из пункта 3 статьи 26 Закона Грузии «Об электроэнергетике и природном газе» подача электроэнергии может быть прекращена потребителям, не оплачивающим стоимость услуг. В решении НКРЭГ от 28 декабря 2005 года № 28/1 «О ходе и обеспечении исполнения постановлений НКРЭГ от 6 апреля 2005 года № 7 и от 4 августа 2005 года № 18» данная норма толкуется именно таким образом, как того требует указанный закон, и НКРЭГ обязала АО «Объединенная дистрибуционная энергокомпания Грузии» «обеспечить индивидуальное отключение от сети абонентов-неплательщиков». Таким образом, энергокомпания обязана использовать все имеющиеся в ее распоряжении правомерные способы и добиться индивидуализации ответственности с тем, чтобы, как отмечают истцы, совершенно необоснованно заложником не стало все село. Коллективная ответственность не оправдывается заявлением свидетеля Зураба Бекая о том, что данное мероприятие связано с определенными расходами. Энергокомпания должна учитывать ту действительность, что носителем отрицательных рисков, вызванных спорными правилами, является не только потребитель. Недопустимо возлагать собственные риски на других лиц. В случае, если кто-либо не оплачивает стоимость электроэнергии либо крадет ее различными незаконными способами, энергокомпания правомочна применить в отношении них предусмотренные законодательством меры.

Исходя из всего вышеуказанного дистрибуционная компания грубо игнорирует требования нормативного акта и продолжает их перманентно нарушать, невзирая на неоднократные предупреждения. Это обстоятельство исключает из сферы действия нормативного акта одного из его субъектов, в отношении которого был принят оспариваемый акт. Это тот случай, когда самим же субъектом, определяющим существование оспариваемого акта, нарушаются почти все положения данного акта. Данное обстоятельство ставит под сомнение заинтересованность энергокомпании в том, чтобы считаться со своими потребителями, и превращает последних всего лишь в орудие взимания стоимости электроэнергии. Подобное отношение к исполнению нормативного акта и потребителям принципиально противоречит государственной политике энергетической безопасности и стремлению государства к утверждению упорядоченного гражданского оборота. Энергокомпания подает плохой пример другим осуществляющим свою деятельность в этой сфере компаниям, в отношении которых приняты аналогичные акты. Энергокомпания, совершающая подобные деяния, предстает в качестве гораздо более недобросовестного субъекта, нежели потребители, которые могут поступать недобросовестно из-за крайней нужды.

В данном конкретном случае нарушение прав потребителей обуславливается также тем, что оспариваемый акт населению не разъяснен надлежащим образом. Без таких разъяснений потребитель не имел бы соответствующих знаний, чтобы использовать приемлемую для него альтернативу. Последнее же противоречит одному из основных принципов защиты прав потребителей, в частности обязанности предоставлять населению информацию.

Судебная коллегия отмечает, что государство обязано обеспечить как нормативный, так и практический порядок в стране. Создавшееся положение обязывает его спасти гражданский оборот в сфере электроэнергии от неупорядоченности, имеющей место в деятельности указанной энергокомпании.

Х. Конституционный Суд Грузии отмечает, что существует опасность того, что оспариваемый акт может утратить временный характер. Со дня внесения конституционного иска в Конституционный Суд до настоящего времени НКРЭГ несколько раз продлевала его действие. Срок действия оспариваемого акта указывает на то, что по его истечении акт утрачивает силу, и, следовательно, дистрибуторская энергокомпания не сможет более использовать общие счетчики в целях, предусмотренных данным актом.

Судебная коллегия считает, что в данном случае имеет место действительность, при которой установление конкретного срока действия оспариваемого акта создает ложное впечатление того, что данный акт носит временный характер и по истечении указанного в нем срока окончательно утратит силу. Суд также не исключает, что, возможно, имеет место безответственный подход к процессу правотворчества. Первая коллегия Конституционного Суда Грузии в решении от 23 марта 2005 года (№1/3/301) отметила, что ответственный подход к законодательному процессу является конституционной обязанностью законодателя. В

решении, в частности, отмечается, что «...принятие нормативного акта должно осуществляться с учетом всех необходимых обстоятельств».

В ходе судебного процесса выяснилось, что действие оспариваемого акта может быть продлено опять. Возложенное на потребителя несоразмерное бремя становится еще тяжелее с продлением его срока. Более того, при затягивании сроков даже допустимое и необходимое бремя претерпевает изменения и становится неприемлемым.

Таким образом, продление действия нормативного акта временного характера на неразумный срок повлечет ущемление прав потребителей. Кроме того, оно подрывает законодательный порядок, одним из важнейших качеств которого является способность доверять воле законодателя. Нарушение данного порядка отрицательно сказывается на жизни людей и отвращает их от государственных институтов.

Конституционный Суд Грузии отмечает, что оценка конституционности оспариваемого акта основывается только на заложенной в нем воле законодателя, а не возможности его предполагаемого продления. Суд в данном случае обязан предостеречь НКРЭГ от таких шагов, которые могут повлечь полную трансформацию характера оспариваемого акта, он утратит временный характер, и возникнет реальная угроза нарушения конституционных прав потребителей.

На основе всего вышеуказанного Конституционный Суд Грузии считает, что постановлением Национальной комиссии по регулированию энергетики Грузии (НКРЭГ) от 17 января 2006 года №1 «Об утверждении Временного порядка определения количества электроэнергии, потребляемой абонентами, оснащенными счетчиками общего потребления АО «Объединенная дистрибуционная энергокомпания Грузии», без установления индивидуальных счетчиков электроэнергии» как временным нормативным актом, действующим в течение конкретного срока, требования пункта 2 статьи 30 Конституции Грузии не нарушаются.

Вместе с тем Конституционный Суд Грузии считает необходимым дополнительно заострить внимание на обязательствах соответствующих органов: с одной стороны, пересмотреть содержание данного акта, с точки зрения защиты прав потребителей, и устранить недостатки, выявившиеся в процессе рассмотрения дела по существу; а с другой стороны, осуществить надлежащий контроль за обязательством АО «Объединенная дистрибуционная энергокомпания Грузии» действовать с соблюдением всех требований указанного нормативного акта, поскольку неверное или неполное применение оспариваемого акта, в том числе - игнорирование приоритетного права пользования индивидуальным счетчиком, влечет противозаконное ограничение прав потребителей.

С учетом вышеуказанных обстоятельств, руководствуясь подпунктом «е» пункта первого и пунктом 2 статьи 89 Конституции Грузии, подпунктом «д» пункта первого статьи 19, пунктом 2 статьи 21, пунктом 3 статьи 25, подпунктом «а» пункта первого статьи 39, пунктами 2, 4, 7 и 8 статьи 43 Органического закона Грузии «О Конституционном Суде Грузии», а также статьями 32 и 33 Закона Грузии «О конституционном судопроизводстве»,

Коллегия Конституционного Суда:

п о с т а н о в л я е т :

1. Оставить без удовлетворения конституционный иск граждан Грузии Шалвы Нателашвили и Акакия Микадзе против Национальной комиссии по регулированию энергетики Грузии (НКРЭГ) о конституционности применительно к пункту 2 статьи 30 Конституции Грузии постановления Национальной комиссии по регулированию энергетики Грузии (НКРЭГ) от 17 января 2006 года №1 (с изменениями, внесенными постановлением НКРЭГ от 29 сентября 2006 года №32) «Об утверждении Временного порядка определения количества электроэнергии, потребляемой абонентами, оснащенными счетчиками общего потребления АО «Объединенная дистрибуционная энергокомпания Грузии», без установления индивидуальных счетчиков электроэнергии».
2. Национальной комиссии по регулированию энергетики Грузии с учетом обстоятельств, указанных в мотивировочной части настоящего Решения, обеспечить осуществление действенных мероприятий в целях нормативного закрепления прав потребителей, соответствующего определения прав и обязанностей сторон и их надлежащего исполнения.
3. Национальной комиссии по регулированию энергетики Грузии обеспечить осуществление мероприятий, предусмотренных пунктом II резолютивной части настоящего Решения, в разумные сроки, что даст надлежащий эффект в пределах действия указанного акта.
4. Решение вступает в силу с момента его публичного оглашения в заседании Конституционного Суда.
5. Решение окончательно и обжалованию или пересмотру не подлежит.
6. Копии настоящего Решения направить сторонам, Президенту Грузии, Правительству Грузии, Парламенту Грузии, Верховному Суду Грузии и АО «Объединенная дистрибуционная энергокомпания Грузии»;
7. Решение в 15-дневный срок опубликовать в «Сакартвелос саканонмдебло мацне».

Члены коллегии: Константин Вардзелашвили,
Бесарион Зоидзе,
Вахтанг Гварамя.

**ГРАЖДАНЕ ГРУЗИИ ЗАУР ЭЛАШВИЛИ, СУЛИКО МАШИЯ,
РУСУДАН ГОГИЯ И ДРУГИЕ И НАРОДНЫЙ ЗАЩИТНИК
ГРУЗИИ ПРОТИВ ПАРЛАМЕНТА ГРУЗИИ**

№2/1-370,382,390,402,405

г. Тбилиси, 18 мая 2007 года

Состав коллегии:

Бесик Лоладзе - председательствующий в заседании, судья-докладчик,
Отар Сичинава - член суда,
Джони Хецуриани - член суда.

Секретарь заседания - Дареджан Чалигава.

Наименование дела: «Граждане Грузии Заур Элашвили, Сулико Машия, Русудан Гогия и другие и Народный Защитник Грузии против Парламента Грузии».

Предмет спора: конституционность применительно к статьям 14 и 21 Конституции Грузии статьи 53³ Закона Грузии «О предпринимателях».

Участники рассмотрения дела: истцы Заира Натрошвили, Иосиф Нацвлишвили, Елена Перадзе, Дареджан Мтварелишвили (конституционный иск №370) и их представитель Каха Кукава; истец Зураб Элашвили (конституционный иск №382) и его представители Русудан Мчедлишвили и Нино Элбакидзе; истцы Сулико Машия и Русудан Гогия (конституционный иск №390); истец Анзор Мандзулашвили (конституционный иск №402) и его представители Зураб Мараквелидзе и Ираклий Хорбаладзе; представитель истца – Народного Защитника Грузии (конституционный иск №405) Георгий Мшвениерадзе; представитель ответчика – Парламента Грузии: Батар Чанкселиани; свидетели: Государственный министр Грузии по вопросам координации реформ Каха Бендукидзе, главный советник Государственного министра по вопросам координации реформ Кети Кокрашвили; специалист – директор Школы права Университета общественных наук профессор Леван Изория.

I

1. Оспариваемую норму, статью 53³ Закона Грузии «О предпринимателях» («Обязательная продажа акций») Парламент Грузии принял 24 мая 2005 года. Согласно этой норме акционер, являющийся собственником более 95 процентов акций с правом голоса акционерного общества (далее – акционер-мажоритарий), вправе выкупать акции других акционеров по справедливой цене. Акционер, акции которого выкупаются (далее – акционер миноритарий), имеет право на получение справедливой цены.

В пункте первом статьи 53³ Закона Грузии «О предпринимателях» содержится ссылка на пункт 2 статьи 53² этого же закона, согласно которому существует двойкая процедура установления справедливой цены. Процедура может предусматриваться уставом акционерного общества. Если этот вопрос уставом не регулируется, справедливую цену устанавливает независимый эксперт или брокерская компания. Независимому эксперту или брокерской компании поручается составить

отчет о выкупе, в котором будут указываться документально подтвердившиеся обстоятельства выкупа, метод, применяемый для установления справедливой цены акций, и определенная на основании этого цена акций. За ущерб, причиненный акционеру при оценке, эксперт или брокерская компания отвечают всем своим имуществом. Установлен нижний предел справедливой цены – он должен быть не ниже наивысшей цены, в течение последних 12 месяцев уплаченной акционером, осуществившим выкуп, за акцию этого общества.

В соответствии со статьей 53³ Закона Грузии «О предпринимателях» решение о выкупе акций принимает акционер-мажоритарий. Он публикует в печатном органе объявление, которое должно содержать информацию об условиях и процедурах выкупа, адрес регистратора, по которому можно ознакомиться с отчетом независимого эксперта или брокерской компании, а также дату, по состоянию на которую будет производиться выкуп акций. В день опубликования акционер-мажоритарий представляет регистратору объявление о выкупе и отчет, составленный независимым экспертом или брокерской компанией. Он обязан также направить заказным письмом всем числящимся в реестре выкупа акционерам объявление о выкупе. Акционеры-миноритарии возвращают все зарегистрированные у них акции в 7-дневный срок после учетной даты выкупа. Регистратор составляет т. н. «реестр выкупа», в котором указываются все зарегистрированные владельцы акций, их имена и фамилии, адреса и количество имеющих в их владении акций. После того как акционер-мажоритарий представит регистратору документы, подтверждающие осуществление действий, предусмотренных пунктом первым статьи 53³, регистратор переоформляет все акции на его имя.

Акционер-миноритарий правомочен не согласиться с ценой, установленной независимым экспертом или брокерской компанией, и в 90-дневный срок после опубликования объявления о выкупе обратиться в суд с требованием об установлении другой цены. В случае затягивания акционером-миноритарием принятия исполнения, а равно, когда его местонахождение неизвестно, обязательство акционера-мажоритария может быть прекращено депонированием.

Обязательная продажа акций может повлечь преобразование акционерного общества в общество с ограниченной ответственностью без обязательного уведомления кредиторов.

2. 16 марта 2006 года в Конституционный Суд Грузии обратились с конституционным иском (регистрационный №370) граждане Грузии Д. Мтварелишвили, Е. Перадзе, Н. Каландадзе, И. Нацвлишвили и З. Натрошвили, являвшиеся акционерами акционерного общества «Теленет». Большинство их в течение длительного времени работали на данном предприятии и получили акции как сотрудники. Часть акций приобретена на сбережения акционеров. В отношении истцов был осуществлен обязательный выкуп акций, предусмотренный статьей 53³ Закона Грузии «О предпринимателях». К иску приобщено объявление акционера-мажоритария, которым в качестве учетной даты выкупа устанавливается 26 сентября 2005 года, а одна акция оценена в 40 тетри. По имеющейся у истцов информации, при исчислении цены акций они не были в обращении

на рынке ценных бумаг. Как выясняется из письма независимого регистратора ценных бумаг ООО «Компания центри», на 2 февраля 2006 года истцы уже не числились акционерами акционерного общества «Теленет». Протокольной записью от 29 марта 2006 года №2/3/370 вторая коллегия Конституционного Суда Грузии приняла к рассмотрению по существу конституционный иск №370 о конституционности применительно к статьям 14 и 21 Конституции Грузии статьи 53³ Закона Грузии «О предпринимателях».

Гражданин Грузии З. Элашвили внес конституционный иск (регистрационный №382) в Конституционный Суд Грузии 25 апреля 2006 года. Истец являлся акционером акционерного общества «Давид Сараджишвили и Енисели». Он приобрел акции на ваучеры в 1992 году. Полученные дивиденды для него как пенсионера служили значительным доходом. 13 февраля 2006 года акционер-мажоритарий опубликовал в газете «Резонанси» объявление о выкупе акций, а 14 февраля обратился с соответствующим объявлением к акционерам-миноритариям. В качестве учетной даты было определено 10 марта 2006 года. 10 мая 2006 года протокольной записью №2/4/382 вторая коллегия Конституционного Суда Грузии приняла к рассмотрению по существу конституционный иск №383 о конституционности применительно к статье 21 Конституции Грузии статьи 53³ Закона Грузии «О предпринимателях».

1 июня 2006 года в Конституционный Суд Грузии внесли конституционный иск (регистрационный №390) граждане Грузии С. Машия и Р. Гогия. Истцы являлись акционерами-миноритариями акционерного общества «Экрани». В этом случае также была осуществлена процедура, предусмотренная статьей 53³ Закона Грузии «О предпринимателях». 16 июня 2006 года вторая коллегия Конституционного Суда Грузии протокольной записью №2/6/390 приняла к рассмотрению по существу конституционный иск №390 о конституционности применительно к статьям 14 и 21 Конституции Грузии статьи 53³ Закона Грузии «О предпринимателях».

15 августа 2006 года в Конституционном Суде Грузии под №402 был зарегистрирован конституционный иск гражданина Грузии А. Мандзулашвили против Парламента Грузии. Истец являлся акционером акционерного общества «Каспицементи». Как выясняется из выписки, 4 мая 2006 года выданной ООО «Компания центри», он владел 503 акциями, а номинальная цена каждой акции составляла 1.30 лари. В объявлении о принятии решения о выкупе акций в качестве учетной даты выкупа акционером-мажоритарием указывалось 4 мая 2006 года, а цена одной акции – 26 тетри. 30 октября 2006 года протокольной записью №2/10/402,405 Конституционный Суд Грузии принял к рассмотрению по существу конституционный иск №402 в части требования, касавшегося конституционности применительно к пунктам первому и 3 статьи 21 Конституции Грузии статьи 53³ Закона Грузии «О предпринимателях».

В Конституционном Суде Грузии 18 августа 2006 года под №405 был зарегистрирован конституционный иск Народного Защитника Грузии против Парламента Грузии. 30 октября 2006 года Конституционный Суд Грузии протокольной записью №2/10/402,405 принял к рассмотрению по

существо конституционный иск №405 о конституционности применительно к пункту первому статьи 21 Конституции Грузии статьи 53³ Закона Грузии «О предпринимателях». Этой же протокольной записью действие статьи 53³ Закона Грузии «О предпринимателях» было приостановлено до принятия Конституционным Судом Грузии окончательного решения.

3. В процессе подготовки дела к рассмотрению по существу вторая коллегия Конституционного Суда Грузии затребовала из Парламента Грузии стенографические записи парламентского обсуждения проектов внесения изменений и дополнений в Закон Грузии «О приватизации государственного имущества Грузии» и Закон Грузии «О предпринимателях», которыми предусматривались статья 53³, стенографические записи парламентского рассмотрения и соответствующие пояснительные записки. Материалы, связанные с проектом Закона Грузии «О внесении изменений и дополнений в Закон Грузии «О предпринимателях», коллегии представил также заместитель Парламентского секретаря Президента Грузии.

Вторая коллегия Конституционного Суда Грузии рассмотрела конституционные иски №№370, 382, 390, 402 и 405 по существу в заседаниях от 20, 21, 22 и 27 марта 2007 года.

4. Представитель истцов по конституционному иску №370 К. Кукава считает ошибочным мнение, согласно которому право собственности подразумевает не право на конкретный объект, а право на стоимость этого объекта. Замена объекта собственности определенной платой – исключение, а не правило и нуждается в надлежащем оправдании.

Право собственности признается и обеспечивается статьей 21 Конституции Грузии. А то, в каких случаях оно может ограничиваться, устанавливается подпунктами 2 и 3 этой же статьи. При этом обязательно наличие общественных нужд или неотложной необходимости. В случаях лишения акционеров-миноритариев их акций не было ни одного из указанных обстоятельств. А желание акционера-мажоритария владеть 100 процентами акций акционерного общества – это его личное желание, а не общественная необходимость.

Нужно обратить внимание на два следующих момента – легитимность ограничения, пропорциональность и сбалансированность публичного и частного интересов. Представитель ответчика указал на единственную легитимную цель – необоснованное ведение судебных споров акционерами-миноритариями, порочащих репутацию компании и мешающих ее деятельности. Свидетель К. Бендукидзе добавил к вышеотмеченному два обстоятельства: акционер-миноритарий, с одной стороны, препятствует изменению организационно-правовой формы предприятия, а с другой, - привлечению дополнительных инвестиций.

Право акционеров-миноритариев обратиться в суд на практике носит формальный характер, не создает реальных препятствий акционерному обществу. Аргументация относительно того, какой вред интересам предприятия или общественным интересам приносит осуществление этого права акционерами-миноритариями, представлена не была. Возможность предотвращения опасности злоупотребления правом согласно

Гражданскому кодексу Грузии и другим соответствующим актам, уже существует, и нет необходимости в установлении дополнительных ограничений.

Не была также обоснована документально необходимость преобразования акционерных обществ в общества с ограниченной ответственностью. Для акционерного общества, в котором ведется подробная бухгалтерская и другая документация, - не столь тяжкое бремя представлять определенные отчеты в Национальную комиссию по ценным бумагам, чтобы это вызвало необходимость его преобразования в общество с ограниченной ответственностью.

Привлечение дополнительного капитала на предприятие – явно легитимная цель, однако не было обосновано, какие дополнительные возможности для инвестирования создает оспариваемая норма. Инвестирование может осуществляться путем увеличения капитала предприятия, эмиссии акций. В таких условиях законодатель не должен вводить гораздо более тяжкие и ограничивающие права средства.

Оспариваемая норма не может положительно сказаться на развитии рынка ценных бумаг в условиях Грузии. Преобладающая часть акционерных обществ сформировалась путем приватизации государственных предприятий. Если государство очистит рынок от акций акционерных обществ, которые на фондовой бирже представляют основную массу акций, это подорвет и без того находящуюся в тяжелом положении биржу и институт акционерного общества вообще.

Механизм установления справедливой цены несправедлив по двум причинам: 1) право устанавливать цену предоставляется акционеру-мажоритарии, и мы получим цену, установленную в его интересах; 2) цена не будет реально установлена исходя из развития предприятия, прогнозирования вкладываемых инвестиций. Цена, устанавливаемая в условиях развитого рынка ценных бумаг, приближена к объективной, и субъективная оценка исключается. Необходимо отметить, что свидетели тоже указали на необходимость совершенствования данного механизма.

К. Кукава, являющийся членом Парламента Грузии, заявил, что какой-либо дискуссии по поводу социальной эффективности и целей закона в Парламенте не было. Он также отметил, что в Парламенте Грузии ведется работа над законопроектом, предусматривающим отмену статьи 53³ Закона Грузии «О предпринимателях».

Что же касается вопроса конституционности статьи 53³ Закона Грузии «О предпринимателях» применительно к статье 14 Конституции Грузии, представитель истца в своем заключительном слове отказался от данного требования.

5. Представитель истца по конституционному иску №382 Р. Мchedlishvili сократила искомое требование и отметила, что оспариваемая норма нарушает пункты первый и 3 статьи 21 Конституции Грузии.

Понятие и содержание права собственности определяются Гражданским кодексом Грузии. Право собственности включает возможность собственника свободно распоряжаться им, оспариваемая норма же, как явствует уже из ее заглавия, обязывает акционеро-миноритариев распоряжаться акциями против своей воли.

Понятие лишения собственности включает и отношения, предусмотренные оспариваемой нормой, так как не конкретизируется, что собственность должна быть изъята обязательно государством. Неоправданной является позиция представителя ответчика, что согласно оспариваемой норме лишение собственности не имеет места, поскольку акционерам-миноритариям выплачивается соответствующее возмещение. Выплата стоимости имущества не означает, что лишение собственности не имеет места.

В случае, предусмотренном статьей 53³ Закона Грузии «О предпринимателях», общественные нужды отсутствуют, и применять данную статью неоправданно. В Законе Грузии «О порядке лишения собственности для необходимых общественных нужд» обязательная продажа акций в качестве необходимых общественных нужд не предусматривается. Интерес привлечения инвестиций – не общественная необходимость и не вмещается в требования статьи 21 Конституции Грузии.

Оспариваемая норма также противоречит статье первой дополнительного Протокола №1 к Европейской конвенции о защите прав человека и основных свобод, касающейся права собственности и в части лишения собственности сходной со статьей 21 Конституции Грузии.

6. Истец С. Машия по конституционному иску №390 сократил объем искового требования в связи с пунктом 2 статьи 21 Конституции Грузии и оставил в силе требование применительно к пунктам первому и 3 этой же статьи.

Оспариваемая норма отменяет общепризнанное право акционера-миноритария производить отчуждение собственности по своей воле. Действительно, государство непосредственно не участвует в обязательной продаже акций, но оно вмешивается в отношения между частными лицами с помощью закона.

Пунктами 2 и 3 статьи 21 Конституции Грузии предусматриваются случаи возможного ограничения права собственности или лишения собственности, но обязательная продажа акций к данным случаям не относится, поскольку отсутствуют необходимые общественные нужды. В ходе рассмотрения дела не были приведены примеры того, что акционеры-миноритарии мешают акционерам-мажоритариям управлять акционерным обществом. Это фактически невозможно, так как акционеры-миноритарии могут лишь присутствовать на общем собрании, ставить определенные вопросы и заслушивать объяснения.

Невозможно установить справедливую цену акций, поскольку фондовой биржи в Грузии фактически не существует. Обращаться в суд по поводу установления справедливой цены тоже неэффективно, так как нередко количество акций настолько невелико, а размер государственной пошлины столь высок, что акционерам-миноритариям нет смысла подавать иск. Даже в случае подачи иска ситуация не меняется, поскольку суд опять-таки опирается на субъективное заключение аудита.

Статья 53³ Закона Грузии «О предпринимателях» нарушает статью 14 Конституции Грузии. Акционер-миноритарий только из-за ухудшения его имущественного положения оказывается в неравном положении с

акционером-мажоритарием. В данном случае предпочтение отдается по имущественному признаку.

7. Представители истца по конституционному иску №402 И. Хорбаладзе и З. Мараквелидзе заострили внимание на том, что признание и обеспечение собственности пунктом первым статьи 21 Конституции Грузии означает ее неприкосновенность до тех пор, пока дело не касается необходимых общественных нужд. В то же время нельзя рассматривать пункт первый статьи 21 Конституции Грузии изолированно от пунктов 2 и 3 этой же статьи. Пунктами вторым и третьим устанавливаются исключения, при которых собственность может ограничиваться или изыматься.

В гражданско-правовом понимании право собственности состоит из трех компонентов и охватывает владение, пользование и распоряжение. У акционеров-миноритариев не остается выбора, сохранить акции или продать их по своему усмотрению. Они лишаются всех трех компонентов права собственности, и соответственно собственности больше нет в наличии. Правом лишать собственности обладают не частные лица, а лишь государство, наделенное эксклюзивным правомочием исходя из общественного интереса или под предлогом необходимых общественных нужд принимать обязательное к исполнению решение.

Необходимыми общественными нуждами могут признаваться: защита жизни человека, борьба с преступностью, прокладка дорог и т. д. При принудительном лишении акционеров-миноритариев акций акционером-мажоритарием необходимые общественные нужды не прослеживаются. Сосредоточение 100 процентов акций акционерного общества в руках одного акционера представляет его частный интерес. Кроме того, субъектом, который может устанавливать сущность необходимых общественных нужд, является государство, а не частное лицо, которое может лишь иметь мнение по поводу этого, но не право устанавливать общественную необходимость.

Нарушен принцип соразмерности. С целью преобразования квазиакционерного общества в эффективное общество с ограниченной ответственностью, которое привлечет крупные инвестиции, нет необходимости осуществлять обязательную продажу акций. Их закупка может производиться путем установления обычных рыночных отношений. Можно было бы также осуществить ликвидацию квазиакционерных обществ и на их базе создать предприятия желательной формы.

8. По мнению представителя истца по конституционному иску №405 – Народного Защитника Грузии Г. Мшвениерадзе, оспариваемая норма противоречит пункту первому статьи 21 Конституции Грузии. В решении от 25 марта 1997 года 2/31-5 Конституционный Суд Грузии отметил, что, хотя в пункте первом статьи 21 Конституции Грузии не упоминается слово «ограничение» [права собственности], но приведённое в этом пункте положение «собственность и право наследования признаются и гарантируются» означает, что ограничение права собственности недопустимо. Однако ограничение возможно в случаях, определенных пунктом вторым статьи 21 Конституции.

Согласно оспариваемой статье имеет место не лишение собственности, а ограничение одного из её элементов – распоряжения. Конституция гласит, что существует право, а не обязательство отчуждения. При этом осуществляется не контроль за пользованием собственностью, предусмотренный пунктом 2 статьи первой дополнительного Протокола №1 к Европейской конвенции о защите прав человека и основных свобод, а ограничение распоряжения ею. Свидетели в своих показаниях тоже отметили ограничение права собственности.

При ограничении права собственности необходимо наличие общественных нужд, и интерес общества должен быть четко выражен. То, что собой представляют необходимые общественные нужды, суд должен оценивать при рассмотрении конкретного вопроса.

Ограничение, установленное оспариваемой нормой, легитимно постольку, поскольку возможность ограничения права собственности предоставлена государству Конституцией. Однако ограничение не является единственным средством достижения цели, что выясняется и из показаний свидетеля К. Бендукидзе. Владелец 95 процентов акций в акционерном обществе имеет полное право и возможность осуществить ликвидацию акционерного общества и создать предпринимательский субъект иного вида. Ограничение также не было обязательным и для достижения цели. Цель акционерного общества – вложение его свободного капитала. Для усиления акционерных обществ и экономического развития государства не обязательно избавляться от акционеров-миноритариев.

Если исходить из позиции ответчика, акционерное общество как организационно-правовая форма является неприемлемым, что неправильно. Причина, что акционеры-миноритарии мешают успешной деятельности акционерного общества и экономическому развитию страны, создавая искусственный ажиотаж, ведя антирекламную кампанию, судебные процессы, лишено оснований. В ходе рассмотрения дела не были приведены подобные примеры из грузинской действительности, а ограничение права на основе необоснованного предположения лишено всяких оснований и разумных соображений. Что же касается цели относительно того, что нефункционирующие акционерные общества должны быть преобразованы в общества соответствующей организационно-правовой формы, что ускорит привлечение инвестиций и в дальнейшем обусловит экономическое развитие страны, то достичь этого можно и другими средствами.

Таким образом, право собственности подвергается ограничению в нарушение пункта 2 статьи 21 и в результате одновременно с этим нарушается право собственности, признаваемое пунктом первым этой же статьи.

9. Представитель ответчика – Парламента Грузии Батар Чанкселиани считает, что требование истцов удовлетворению не подлежит ввиду его необоснованности.

В преамбуле Конституции Грузии указывается, что она опирается на основные принципы Конституции Грузии 1921 года. Исходя из этого, целесообразно подвергнуть анализу статью 114 Конституции Демократической Республики Грузии от 21 февраля 1921 года, согласно

которой: «Принудительное лишение собственности или ограничение частной инициативы могут иметь место только в целях государственной и культурной необходимости в порядке, определенном отдельным законом. За изъятое имущество выплачивается соответствующая плата, если законом не определено иное». Конституция 1921 года единственным правовым средством сдерживания законодателя, ограничивающего право собственности, видит принцип финансового возмещения имущества. Это – основной принцип и статьи 21 действующей Конституции Грузии. Если сопоставить с ней статью 53³ Закона Грузии «О предпринимателях», получается, что право акционера-миноритария на получение справедливого возмещения, рассеивает любые подозрения относительно нарушения его прав.

Оспариваемая норма не предусматривает ни ограничения права собственности, ни лишения собственности. Это – законное, правомерное и в правовом отношении допустимое мероприятие, направленное на защиту преимущественного права акционеров определенного типа быть членами акционерного общества и обусловленное интересами этих акционеров и публичными интересами (страны и общества) вообще.

В практике Европейского суда по правам человека и Европейской комиссии по правам человека утвердилось широкое понимание понятия «публичных интересов». Европейский суд по правам человека уважает видение этого вопроса законодателем, если оно явно не выходит за рамки разумного суждения. В пояснительной записке не прослеживаются публичный интерес, цель, достижению которых служит статья 53³ Закона Грузии «О предпринимателях», но указывается, что принятие законопроекта послужит усилению акционерных обществ, привлечению инвестиций и значительному экономическому продвижению, что отвечает интересам общества. Акционерные общества, созданные путем приватизации государственного имущества, не имеют функций, что препятствует развитию производственных процессов в стране. Своевременное урегулирование именно этой проблемы – цель оспариваемой нормы. Акционеры-миноритарии тормозят развитие предприятия. Их существование, с одной стороны, не позволяет осуществлять капиталовложения в предприятие, а с другой, - отрицательно влияет на развитие жизненно важных для предприятия процессов. Хотя в Грузии подобных случаев неизвестно, но пример других государств показывает, что акционеры-миноритарии могут препятствовать принятию решений, привлечению инвестиций путем шантажа, предъявления необоснованных исков или антирекламной кампании.

Акционеры-миноритарии вынуждены не терять, а продавать свое имущество по справедливой цене другим частным лицам. Общая цель пользования акцией – извлечение из нее финансовой прибыли, а оспариваемый закон предоставляет акционерам-миноритариям возможность получения справедливого возмещения принадлежащих им акций. Происходит трансформация имущества, его преобразование в денежный, финансовый актив, а не изъятие или иное ограничение права.

Европейский суд по правам человека не признает правовые нормы, регулирующие отношения между частными лицами, правовыми нормами,

ограничивающими собственность или лишаящими ее, а провозглашает, что такие законодательные нормы не являются вмешательством в право собственности со стороны государства.

Для установления ограничения или лишения права собственности необходимо, чтобы на акционеров-миноритариев было возложено необоснованное и чрезмерное бремя. То, что это не так, подтверждается следующими обстоятельствами: 1) акционер-миноритарий получает справедливое возмещение; 2) принятие оспариваемой статьи вызвано экономическим положением в стране и служит усилению и развитию акционерных обществ; 3) предоставление акционерам-мажоритариям дополнительных прав обусловлено не нарушением баланса интересов, а экономическими расчетами. Чем большим количеством акций владеет лицо, тем больше инвестиций осуществляется в предприятие и соответственно оно обладает столь широким ареалом действий, чтобы суметь приобрести акции акционеров-миноритариев по справедливой цене. Акционер-мажоритарий имеет преимущественное право оставаться членом акционерного общества, так как в соответствии с публичным интересом его право более защищено, нежели право акционера-миноритария.

С учетом практики Европейского суда по правам человека имущественными правами признаны только уже существующие права, требования и другие блага, а не права и блага, которые могут предположительно возникнуть в будущем. Исходя из этого статья 21 Конституции Грузии не гарантирует защиту прав, имущества и коммерческой выгоды, приобретаемых в дальнейшем.

Конституция не защищает права пребывания членом предприятия. Акционер-миноритарий имеет единственное право на получение справедливого возмещения. Процедура «исключения» из общества путем обязательной продажи акций не является антиконституционным деянием до тех пор, пока акционерам-миноритариям выплачивается адекватное возмещение. Действительно, в Грузии нет развитого на соответствующем уровне рынка ценных бумаг, и отсутствие этого рынка исключает установление справедливой цены акций, но закон рассчитан на дальнейшую перспективу. Определение справедливой цены – вопрос индивидуального подхода, но соответствующим механизмом защиты в случае неверного установления цены брокерской компанией или экспертом является суд.

Что касается соответствия оспариваемой нормы статье 14 Конституции Грузии, принцип равенства не может быть нарушен исходя из имущественного положения. Продажа акций осуществляется по справедливой цене и в соответствии со строго определенной законодательством процедурой, что совершенно исключает нарушение баланса равноправия.

10. Свидетель - Государственный министр Грузии по вопросам координации экономических реформ Каха Бендукидзе указал, что нормы, подобные оспариваемой, действуют во всех развитых государствах. Кроме того, имеется директива Евросоюза, внедряемая в государствах – новых членах, и в Грузии тоже существовала содержательная необходимость регулирования такого типа.

Акционер-миноритарий не может участвовать в управлении акционерным обществом, поскольку это ограничивает акционера-мажоритария в развитии предприятия. Акционеры-миноритарии представляют очень небольшую часть общества, вероятно, несколько десятков тысяч человек. Нередко трудно даже установить личность каждого из них. Акции во многих случаях представляют для акционеров-миноритариев не ценные бумаги, а символ отношений со своим предприятием, и они не хотят продавать их. Это финансовые, а не стратегические инвесторы, цель которых – превращение инвестиций в деньги.

Существует возможность того, что в случае реорганизации, ликвидации или иных случаях акции будут заменены активами других видов. Результаты ликвидации для акционеров-миноритариев могут быть подобны результатам обязательной продажи акций, когда им предоставляется возможность обратить свою инвестицию в деньги. Последствия этого для акционеров-миноритариев позитивны, так как в другом случае они утратили бы свои акции, кто-нибудь выкупил бы их по несправедливой цене или в уплату долгов.

С правовой точки зрения, права акционеров-миноритариев ограничены, но реально это не так. Акционерные общества изыскали бы иные способы избавиться от акционеров-миноритариев, которые привели бы к результатам, аналогичным обязательной продаже акций. Ограничение производится в порядке, установленном законом, вытекает из природы акционерного общества и соответствует международной практике. Предусмотренное оспариваемой нормой отношение - не представляет собой лишение, так как при этом один вид финансового актива заменяется другим.

Существует общественная необходимость принятия оспариваемой нормы. Большинство акционерных обществ в Грузии создано путем приватизации, а не свободного волеизъявления. Акционерные общества такого типа не могут полноценно использовать имеющиеся у них возможности, не привлекают капитал с иностранных рынков и находятся на грани банкротства. Их акции не обращаются на рынке ценных бумаг. Существует общественная необходимость преобразования квазиакционерных обществ в общества с ограниченной ответственностью, что реально отражает их правовое положение, фактическую деятельность и управление. В отличие от общества с ограниченной ответственностью акционерные общества имеют дополнительные обязательства по отчетности исходя из законодательства о рынке ценных бумаг. Это – не фатальный груз, но он ложится довольно тяжким бременем на небольшие предприятия. После ликвидации квазиакционерных обществ рынок высвобождается для образования созданных в результате свободного волеизъявления акционерных обществ, которые привлекут капитал. Развитие этих предприятий вызовет экономический рост и создание новых рабочих мест. Свидетель на вопрос, могут ли владельцы 5 процентов акций препятствовать увеличению капитала акционерного общества, ответил, что они такой возможности не имеют.

Институт обязательной продажи акций на практике тоже дал положительные результаты – в некоторые акционерные общества пришли крупные и авторитетные инвесторы. В случае существования акционеров-миноритариев, с одной стороны, инвестор не имел бы возможности осуществить капиталовложение, а с другой, - акционеры-миноритарии являются источником различных судебных процессов. Это – дополнительный риск, и было бы очень хорошо предотвратить его.

Обязательная продажа акций уравнивается обязательным тендерным предложением, ограничивающим акционера-мажоритария, который обязан после приобретения более 50 процентов акций обратиться к другим акционерам с предложением о своей готовности выкупить принадлежащие им акции по цене, за которую он приобрел остальные акции. Это вдвойне увеличивает расходы акционеров-мажоритариев.

Совершенного механизма установления справедливой цены акции нет нигде. Любая оценка – субъективный, а не объективный процесс. Свидетель не припоминает в Грузии случая обращения акционеров-миноритариев в суд по поводу цены. Таким образом, можно считать, что уже произведенные продажи были осуществлены по справедливой цене. Если, по мнению конкретного акционера, его акции были выкуплены по несправедливой цене, он может обращаться в суд. Несмотря на это, совершенствование механизма установления справедливой цены и деятельность в этом направлении возможны.

В течение периода приостановления Конституционным Судом Грузии действия статьи 53³ Закона Грузии «О предпринимателях» до принятия окончательного решения по делу в нескольких акционерных обществах хотя и не удалось осуществить обязательную продажу акций, но информации об ухудшении их положения не поступало.

В общем, предпринимательское право организовано таким образом, что, чем больше доля в обществе, тем шире права и выше степень защиты. Это свойство акционерного общества как организационно-правовой формы, которое исключает противоречие оспариваемой нормы статье 14 Конституции Грузии.

11. Свидетель - главный советник Государственного министра по вопросам координации экономических реформ К. Кокрашвили, говоря о необходимости принятия оспариваемой нормы, отметила, что количество реальных акционерных обществ невелико. Они создавались в основном путем приватизации. Оспариваемая статья служит преобразованию этих обществ в реальные общества с ограниченной ответственностью. В другом случае это было бы невозможно, так как в Законе Грузии «О предпринимателях» содержится оговорка о том, что при наличии свыше 50 партнеров предприятие, кроме кооператива, должно быть сформировано в организационно-правовой форме акционерного общества. Оспариваемая норма являлась попыткой обратить существующую в Грузии реальность в правовые рамки и наилучшим средством для достижения этой цели. Кроме того, законодательство Грузии приведено в соответствие с надлежащими нормами права Евросоюза.

Акционеры-миноритарии не в состоянии препятствовать акционерам-мажоритариям в принятии решений. Они представляют более

мелких инвесторов, чем партнеры общества, и фактически не получают дивидендов, а обязательная продажа акций представляет справедливый способ.

В соответствии со статьей 53³ Закона Грузии «О предпринимателях» финансовый актив претерпевает качественное изменение. Возможно, акционеры-миноритарии вложат полученные средства в другое дело. Не существует какой-либо общественной необходимости в действии оспариваемой нормы, но, с точки зрения совершенствования и гармонизации корпоративных отношений, она необходима. Она будет также способствовать развитию рынка ценных бумаг и экономики.

12. Специалист, директор Школы права Университета общественных наук профессор Л. Изория отметил, что пункт первый статьи 21 Конституции Грузии защищает право собственности каждого лица. Конституцию не интересует, выгодна ли собственность. Это право должно пониматься нами как правовая возможность собственника в случае незаконного вмешательства государства в его собственность обратиться с иском в Конституционный Суд. В этом проявляется значение конституционного права собственности как непосредственно действующего права, ограничивающего государственную власть.

Пункт первый статьи 21 Конституции не защищает абсолютную, субстанционную и неограниченную собственность. Вопрос, защищает ли эта норма собственность от вмешательства законодателя, нелогичен, так как вмешательство вначале следует понимать как определение содержания. Термин «ограничение», предусмотренный пунктом 2 статьи 21, не следует понимать как негативную категорию, с помощью которой государство вмешивается в право собственности. Это – позитивная возможность, благодаря которой законодатель на конкретном объекте собственности определяет содержание этой собственности при наличии общественных нужд. Законодатель делает это не только в пределах публичного права, но и в частноправовых отношениях. Ограничение тогда приобретает негативный характер и пункт первый статьи 21 нарушается в том случае, когда Конституционный Суд установит, что законодатель, определяя содержание права собственности, не учитывает наряду с общественными интересами интересы собственника. А это устанавливается на основании принципа соразмерности.

Мы не должны отождествлять необходимые общественные нужды лишь с государственным интересом. В рассматриваемом случае речь идет об общественном интересе, природе акционерного общества, и соответственно собственность на акции несет иную социальную нагрузку, обусловленную не публичным интересом, а самой природой этого общества.

На передний план в пункте 3 статьи 21 Конституции Грузии выступает стоимость собственности, ее имущественная сторона. Это не имеет ничего общего с установлением содержания и пределов собственности. Данная норма определяет условия лишения собственности для общественных нужд и обеспечивает собственнику соответствующее возмещение. В случае лишения роль государства – решающая. Изъятие всегда осуществляется государством при наличии публичных интересов.

Однако на практике есть и такие случаи, которые формально нами не могут признаваться лишением, но приравниваются к нему.

II

1. Институт корпоративного права, согласно которому при наличии тех или иных предпосылок и с соблюдением определенных процедур производится продажа акционерам-мажоритариям в обязательном порядке акций, находящихся в собственности акционеров-миноритариев, не чужда законодательствам других развитых и развивающихся стран. В различных государствах – различное регулирование обязательной продажи акций и осуществляемого таким способом исключения либо вытеснения акционеров-миноритариев из акционерного общества, хотя никогда не оспаривалось то обстоятельство, что нормы, регулирующие эту процедуру, не должны противоречить конституции, действующей в соответствующем государстве, ее нормам и принципам. Особое внимание при этом необходимо обратить на содержание нормы, регуливающей обязательную продажу акций, на правовую интерпретацию, предложенную законодателем и приведенную в статье 53³ Закона Грузии «О предпринимателях». Следует отметить, что одно дело – институт права вообще, а другое – его правовое оформление, которое может соответствовать или не соответствовать Конституции. Конституционный Суд, рассматривая конституционность оспариваемой нормы, должен ограничиться только конституционно-правовой оценкой действующего порядка обязательной продажи акций.

2. Как отмечалось, статья 53³ Закона Грузии «О предпринимателях» в определенной мере опирается на иностранный опыт. В законотворческом процессе заимствование прогрессивного опыта развитых государств и международных организаций приветствуется, но не должно быть самоцелью. Перенимая опыт, надо учитывать несколько обстоятельств. В первую очередь, грузинская версия содержания имплементируемого института должна вмещаться в грузинское конституционно-правовое пространство. При имплементации должна быть основательно изучена сущность того или иного института, его место в системе национального права. Формальное сходство не означает содержательного. Необходимо также проанализировать положение и перспективы в той области, в которую должен быть внедрен новый институт права, прогнозировать возможные последствия этого внедрения. Следует принимать во внимание, что развитие корпоративного права, как и других отраслей права, является эволюционным процессом и происходит на фоне учета экономического положения и перспектив развития того или иного государства. Весьма сложно эффективно приспособить правовую модель, апробированную в одной данности, к другим обстоятельствам. Исходя из этого утверждение относительно того, что та или иная норма, успешная в одном государстве, будет также непременно успешной в другой правовой, экономической, социальной и политической среде, содержит высокую степень погрешности.

3. Вопрос конституционности оспариваемой нормы, статьи 53³ Закона Грузии «О предпринимателях» ставится применительно к статьям

21 и 14 Конституции Грузии. Однако особое внимание истцов было заострено на соответствии оспариваемой нормы статье 21 Конституции, касающейся права собственности. В обществе, которое уже в преамбуле Конституции своей главной целью провозгласило утверждение экономической свободы, демократического, правового и социального государства, проводимая государством правовая политика и принимаемые законодателем решения должны вестись в рамках этих принципов. Нарушение этих рамок, игнорирование основных прав и свобод человека и в особенности права собственности, исключает развитие свободной рыночной экономики, обеспечение достойной жизни общества в целом и его отдельных членов, а также политическую, экономическую и социальную стабильность. Экономическая мощь демократического, правового и социального государства основывается именно на уважении и защите права собственности.

4. При обсуждении соответствия оспариваемой нормы статье 21 Конституции Грузии Конституционный Суд должен дать толкование статьи 21 для выяснения того, имело ли место вмешательство в защищенное этой статьей благо, какова форма этого вмешательства, осуществлено ли оно с соблюдением требований Конституции и вменяется ли в конституционно-правовые рамки. При оценке конституционности статьи 53³ Закона Грузии «О предпринимателях» правовым мерилom для Конституционного Суда является статья 21 Конституции, ее требования и та конституционно-правовая нагрузка, которую несет собственность. Что касается содержания и пределов собственности, сформулированных законодателем, - это объект оценки Конституционного Суда, а не критерий, по которому должна осуществляться оценка.

5. До рассмотрения соответствия оспариваемой нормы статье 21 Конституции Грузии необходимо выяснить концептуальный вопрос – возможно ли оценивать конституционность статьи 53³ Закона Грузии «О предпринимателях» применительно к статье 114 Конституции Демократической Республики Грузии 1921 года, регулировавшей ограничение лишения собственности и частной инициативы. В преамбуле ныне действующей Конституции указывается, что граждане Грузии, провозглашая Конституцию, опираются на «основные принципы Конституции Грузии 1921 года». В первую очередь, необходимо проанализировать, в каком контексте в преамбуле Конституции упоминается ссылка на основные принципы Конституции Грузии 1921 года. До отмеченных слов в преамбуле указывается, что граждане Грузии, наряду с основными принципами Конституции Грузии 1921 года, опираются «на многовековые традиции грузинской национальной государственности». В целом эта запись является выражением приверженности традициям национальной государственности, а также ценностям, основа которых была заложена Конституцией Грузии 1921 года. В преамбуле Конституции говорится именно об основных принципах, а не отдельных нормах и их интерпретации и т. д. С этой точки зрения, различие между Конституцией Грузии 1995 года и Конституцией 1921 года существенно и проявляется в любых аспектах. Кроме того, необходимо принимать во внимание, что Конституция Грузии 1921 года создавалась с учетом

обстановки, политико-правовых воззрений и концепций, сложившихся к началу XX века, а область прав и свобод человека характеризуется динамизмом, особенно в направлении увеличения и упрочения степени их защиты. Нынешнее понимание права собственности, гарантии его защиты существенным образом отличаются от положения в начале XX века. Хотя нужно отметить и то, что первое предложение статьи 114 Конституции Демократической Республики Грузии 1921 года определенно указывает на «государственную и культурную необходимость» как предпосылку принудительного лишения собственности и ограничения частной инициативы. И лишь уплата соответствующей цены не является достаточной для лишения собственности. Исходя из вышеуказанного подход, сформулированный со ссылкой на статью 114 Конституции Республики Грузии 1921 года, согласно которому законодатель, ограничивающий право собственности, ограничен лишь принципом определения соответствующего финансового возмещения, неверен. Это противоречит требованиям пункта 2 статьи 21 Конституции Грузии и превращает право собственности только в декларируемый, легко уязвимый и выхолощенный институт, так как дает возможность ограничивать право собственности без какой-либо общественной необходимости и легитимной цели.

6. Право собственности - важнейшее основное право. В то же время собственность – институт, составляющий экономическую основу государства. Защита права собственности чужда тоталитарному государству, а для демократического, правового и социального государства жизненно необходимо, с одной стороны, конституционно-правовое гарантирование собственности как института, а с другой, - предоставление собственнику как субъекту права достаточных средств правовой защиты, создание гарантий ее неприкосновенности и обеспечения. Именно этой цели служит пункт первый статьи 21 Конституции Грузии, согласно которому право собственности признается и обеспечивается. Это подразумевает не только предоставление собственнику правовых возможностей защиты права, а защиту права от такого посягательства, которое не вмещается в рамки, установленные пунктами 2 и 3 этой же статьи. Исходя из этого норма, нарушающая пункты 2 и 3 статьи 21, которая не соответствует конституционно-правовым стандартам, предъявляемым к ограничению права собственности или лишению собственности, в то же время вступает в противоречие и с пунктом первым этой же статьи.

7. Обязательство государства обеспечивать право собственности требует создания соответствующего правового, в том числе - частноправового порядка. Законодатель при регулировании частноправовых отношений также скован нормами и принципами Конституции, как и при установлении частноправовых норм. Исходя из этого, мнение, что на норму, регулиющую частноправовые отношения, в том числе - статью 53³ Закона Грузии «О предпринимателях», действие статьи 21 Конституции не распространяется и что оценить таким образом соответствие оспариваемой нормы Конституции невозможно, ошибочно. Подобный подход вывел бы из области конституционного контроля

большую часть правовых норм и создал бы благодатную почву для произвола в этой сфере.

8. Одновременно с этим необходимо учитывать, что право собственности не является абсолютным и неограниченным. Собственность несет большую социальную нагрузку. Собственник – часть общества и не только вправе получать определенные блага от общества, но и обязан использовать свою собственность для целей общественного благополучия. Собственник должен уяснить, что интересы есть не только у него и что он находится в сфере других интересов, от которых он не изолирован, и где обязательно должен соблюдаться разумный баланс интересов. На этом фоне законодатель вправе с соблюдением конституционно-правовых норм и принципов устанавливать нормы, определяющие содержание и пределы собственности. Собственность – право, дефинируемое законодателем. Это имеет тем более важное значение, чем больше социальная нагрузка объекта собственности исходя из ее природы и особенностей.

9. Для того чтобы обсуждать степень конституционности статьи 53³ Закона Грузии «О предпринимателях», необходимо выяснить, является ли акция «собственностью», с точки зрения статьи 21 Конституции. Согласно Закону Грузии «О предпринимателях» акция толкуется как «ценная бумага, подтверждающая обязательства акционерного общества в отношении партнера (акционера) и права акционера в акционерном обществе». Акция имеет довольно специфическую правовую природу. С одной стороны, акция включает компонент членства и участия в управлении акционерным обществом. В этом смысле акционер соответственно его участию в акционерном обществе обладает правом голоса, правом на получение информации, правом контроля, правом обжалования решения общего собрания и другими правами, предусмотренными Законом Грузии «О предпринимателях». С другой стороны, акция отражает долевую собственность собственника в имуществе акционерного общества и является документом, подтверждающим право на долю. Согласно толкованию, приведенному в Законе Грузии «О рынке ценных бумаг», акция – «долевая ценная бумага». Собственность на акцию материализуется в случае распоряжения акцией, а также при ликвидации общества, так как предоставляет акционеру право на получение имущества ликвидированного акционерного общества соответственно его доле. Кроме того, акция дает ее собственнику право на получение доли из прибыли предприятия. Таким образом, акция не является предполагаемым, виртуальным доходом даже в том случае, когда дело касается дивидендов. Это – обеспеченный в правовом отношении документ, удостоверяющий имущественные права и позицию акционера, представляющий собой благо, защищенное статьей 21 Конституции.

10. Конституционность статьи 53³ Закона Грузии «О предпринимателях» исходя из исковых требований, подлежит проверке как с точки зрения лишения собственности, так и ограничения права собственности. Целесообразно вести обсуждение исходя из тяжести вмешательства в право собственности. Вначале необходимо выяснить, являются ли отношения, предусмотренные оспариваемой нормой, «лишением собственности» в понимании пункта 3 статьи 21 Конституции

Грузии. Только затем можно будет выяснить, насколько она отвечает весьма строгим формально-правовым и материально-правовым требованиям, предъявляемым Конституцией к лишению собственности. Анализ практики как Европейского суда по правам человека, так и конституционных судов различных государств и Конституционного Суда Грузии, а также представленное в судебное заседание заключение специалиста свидетельствуют, что предусмотренный пунктом 3 статьи 21 институт лишения собственности характеризуется четко выраженными формальными признаками. Под это понятие подпадают не любые случаи утраты лицом собственности вопреки его воле. Под лишением собственности подразумевается экспроприация, условия и порядок которой установлены Законом Грузии «О порядке лишения собственности для необходимых общественных нужд». Конституционный Суд Грузии в решении от 1 апреля 2003 года №2/155 указывает: «Необходимо принимать во внимание то, что порядок лишения собственности распространяется на случаи, когда это имеет место с целью выполнения публичных задач уполномоченными субъектами (государственными органами)... Нельзя считать лишением собственности случай, когда возврат имущества обусловлен договорными отношениями». Пунктом 3 статьи 21 особая нагрузка придается имущественному компоненту собственности. Для отношений лишения собственности характерно, что государство не только устанавливает правовой режим лишения собственности, но прямо или косвенно участвует в конкретном процессе лишения. В случае обязательной продажи акций государство, законодательная власть, установила правовой режим, но само не выступает участником этих отношений. Владельцем 95 или более процентами акций может быть государство, но в этом случае оно является акционером, который в этих отношениях существенным образом не отличается от других акционеров-мажоритариев. В случае обязательной продажи акций фактически налицо принуждение акционера-миноритария к контрагированию. Это – сделка, с одной стороны, предусматривающая передачу акционерами-миноритариями акций в собственность акционеров-мажоритариев, а с другой, - выплату акционерами-мажоритариями за эти акции справедливой цены акционерам-миноритариям. Несмотря на то, что при заключении сделки воля акционеров-миноритариев игнорируется, ее все равно нельзя отождествлять с актом власти, имеющим диаметрально отличающуюся правовую природу, предоставляющим полномочия на лишение собственности и правовое оформление лишения. При лишении собственности отношения между собственником и властью по своей сути являются публично-правовыми, тогда как отношения между акционерами относятся к области частноправовых. Лишение собственности может осуществляться только исходя из общественных нужд или неотложной необходимости, для достижения публичных целей. Исходя из вышеуказанного отношения, регулируемые статьей 53³ Закона Грузии «О предпринимателях», несмотря на то, что при этом акционеры-миноритарии утрачивают право собственности на акцию, не могут рассматриваться в качестве лишения собственности и подвергаться проверке на предмет

конституционности применительно к пункту 3 статьи 21 Конституции Грузии.

11. Поскольку отношения, предусмотренные статьей 53³ Закона Грузии «О предпринимателях», не могут нами рассматриваться в качестве лишения собственности, необходимо установить отношение оспариваемой нормы к пункту 2 статьи 21. В первую очередь надо выяснить, имеет ли место «ограничение права собственности», с точки зрения пункта 2 статьи 21. Суд разделяет мнение специалиста, что «ограничение» должно пониматься в позитивном смысле. Если «ограничение» понимать в прямом значении этого слова, пункт 2 статьи 21 Конституции Грузии станет нормой, только защищающей и ограничивающей государство от негативного вмешательства в право собственности. В этом случае очень важно правильно понимать целенаправленность пункта 2 статьи 21. Именно на основании этого пункта государство правомочно исходя из социальной природы собственности устанавливать содержание и пределы собственности. «Ограничение» должно пониматься нами как установление государством законодательных рамок. В ином случае из сферы регулирования пунктом 2 статьи 21 выпал бы целый комплекс отношений, к которому нельзя было бы применить «ограничение» в его прямом значении. В случае с пунктом 2 статьи 21 государство в отличие от лишения собственности, устанавливает правовой режим, и не обязательно должно принимать прямое или косвенное участие в конкретных отношениях. Исходя из отмеченного статья 53³ Закона Грузии «О предпринимателях» как норма, определяющая содержание и пределы собственности акционера-миноритария на акцию и регулирующая соответствующие правовые отношения, подлежит проверке с точки зрения конституционности применительно к пункту 2 статьи 21 Конституции.

12. При установлении соответствия оспариваемой нормы пункту 2 статьи 21 Конституции необходимо выяснить, насколько соблюдены формальные требования Конституции. Согласно пункту 2 статьи 21 ограничение может осуществляться только в определенных законом случаях и в установленном порядке. Случай обязательной продажи акций, переход более 95 процентов акций акционерного общества с правом голоса в собственность одного из акционеров, предоставляющий ему право выкупить акции других акционеров, устанавливается статьей 53³ Закона Грузии «О предпринимателях». Этой же статьей регулируется порядок обязательной продажи акций акционерами-миноритариями акционерам-мажоритариям. Таким образом, оспариваемая норма, с формальной точки зрения, пункту 2 статьи 21 Конституции соответствует.

13. Так как статья 53³ Закона Грузии «О предпринимателях» является «ограничением», предусмотренным пунктом 2 статьи 21 Конституции, нужно установить, обусловливается ли обязательная продажа акций «необходимыми общественными нуждами». Однако это невозможно без выяснения сути «необходимых общественных нужд». Подход Европейского суда по правам человека к данному вопросу достаточно либерален. По делу *Джеймс против Соединенного Королевства* Европейский суд по правам человека указал, что принудительная передача собственности от одного частного лица другому может приравниваться к

законной цели в интересах общества. Понимание «общественных интересов» - широкое, и действует концепция т. н. «широкого усмотрения государства». Рамки свободного действия, предоставленные законодательному органу, при осуществлении им социально-экономической политики должны быть достаточно широкими. Хотя позиция законодательного органа ошибочна, когда очевидно, что она не имеет разумной основы.

14. «Необходимые общественные нужды» - понятие неустойчивое и неуниверсальное для любого общества. Оно подвержено изменениям во времени и пространстве с учетом политических, экономических и социальных данностей. Исходя из этого то, что в одном обществе может признаваться «необходимыми общественными нуждами», в другом может таковыми не считаться. Кроме того, то, что в данный момент понимается как «необходимые общественные нужды», может в дальнейшем таковыми не считаться или наоборот – сегодняшняя цель, которой нами не может быть присвоена степень «необходимых общественных нужд», в дальнейшем получит такую нагрузку. При определении «необходимых общественных нужд» большое значение имеет то, что является объектом права собственности, каковы его природа и социальная нагрузка. С данной точки зрения, эти обстоятельства, являющиеся «необходимыми общественными нуждами» в отношении одного объекта собственности, могут не являться таковыми в отношении другого.

15. Содержание «необходимых общественных нужд» в конкретном случае определяется законодателем. Действия во имя «необходимых общественных нужд» не означают, что они направлены на предотвращение определенных и неизбежных отрицательных последствий для общества. Законодатель может действовать для «необходимых общественных нужд», когда им движут цели, приносящие положительные результаты для общества или его части. При этом необязательно, чтобы законодатель конкретно указывал в норме, для каких «необходимых общественных нужд» он пользуется ею. Наличие «необходимых общественных нужд» может выясняться в результате анализа нормы, ее толкования. Лицо, применяющее норму, не само устанавливает наличие «необходимых общественных нужд», а лишь считает, что в данном конкретном случае имеют место подразумевавшиеся законодателем «необходимые общественные нужды». А то, является ли мнение законодателя по поводу «необходимых общественных нужд» правильным и соответствующим Конституции Грузии, устанавливает Конституционный Суд.

16. Термин «необходимые общественные нужды» применяется также в пункте 3 статьи 21 Конституции Грузии в связи с целью лишения собственности. В контексте лишения собственности «необходимые общественные нужды» подлежат строгому и конкретному толкованию. Это отражается и в исчерпывающем перечне, предусмотренном Законом Грузии «О порядке лишения собственности для необходимых общественных нужд». В рамках пункта 2 статьи 21 содержание «необходимых общественных нужд» должно пониматься шире исходя из социальной природы собственности. Без сравнительно широкой и свободной интерпретации «необходимых общественных нужд»,

установленной пунктом 2 статьи 21, правовые нормы, регулирующие частноправовые отношения, приобретут столь высокую степень жесткости, как нормы, регулирующие публично-правовые отношения. В этой области законодатель сравнительно более свободен, чем в области регулирования публично-правовых отношений. Однако это не означает полной свободы законодателя и его «выпадения» из конституционно-правовых рамок. Выраженная законодателем позиция должна быть сбалансированной, четкой, определенной и не давать возможности произвола и злоупотребления нормой, нецелевого ее применения.

17. Обязательная продажа акций акционеров-миноритариев акционерам-мажоритариям не может рассматриваться в контексте «необходимых общественных нужд» и в качестве легитимной цели, так как они представляют «ограничение». Это вступает в противоречие с пунктом 2 статьи 21 Конституции, в котором ограничение рассматривается не в качестве цели, а средства ее достижения. Задача Конституционного Суда – установить наличие легитимной цели, которую видит законодатель, а затем оценить, насколько соразмерно достижению этой цели средство – обязательная продажа акций.

18. Процесс формирования акционерных обществ в Грузии так же, как в других государствах, где действовала социалистическая система экономики, характеризовался определенными особенностями. Основная часть акционерных обществ была создана путем приватизации, хотя утверждение, что акционерные общества созданы в Грузии искусственно и произвольно (помимо воли), спорно. По Закону Республики Грузия «О приватизации государственных предприятий в Республике Грузия» от 9 августа 1991 года товарищества создавались для того, чтобы работники предприятий стали покупателями предприятия и пользовались допускаемыми законом льготами. Приватизация государственных предприятий их работниками была целенаправленным действием, и эта процедура сама по себе подразумевала свободное волеизъявление работников. Товарищества создавались не автоматически, помимо воли работников. 14 апреля 1994 года Кабинет Министров Республики Грузия принял постановление «О введении в Республике Грузия системы приватизационных карточек» №287, которым всем гражданам Республики Грузия по состоянию на 1 сентября 1993 года было предоставлено право на получение одной приватизационной карточки, позволявшей безвозмездно получить в собственность равную долю из общего государственного (приватизационного) имущества. В соответствии с утвержденным данным постановлением Положением «О приватизационных карточках» с их помощью удалось реализовать механизм безвозмездной передачи гражданам Республики Грузия предприятий, находящихся в государственной собственности, их подразделений, имущества, акций и доли в акционерных обществах и товариществах. Приватизационные карточки действовали как платежное средство. Гражданин был вправе по своей воле распорядиться принадлежавшим ему ваучером – реализовать его или использовать для приобретения акций какого-либо акционерного общества. Именно в условиях такой правовой действительности,

фактически исключавшей приобретение лицом акций вопреки его воле, сформировалось большинство акционерных обществ.

19. Выработка единого подхода к акционерным обществам относительно того, что необходимо преобразовать их в общества с ограниченной ответственностью, неправильна. То, какая организационно-правовая форма будет эффективной для предприятия, нужно решать в каждом конкретном случае. Причиной неуспеха определенных акционерных обществ была не их организационно-правовая форма, а отсутствие эффективного и осмысленного управления этими предприятиями. Даже для случаев, когда организационно-правовая форма общества с ограниченной ответственностью для предприятия была бы более целесообразна, существует процедура, установленная Законом Грузии «О предпринимателях». В случае, если процедура имеет недостатки и возможности преобразования ограничены, законодатель может с соблюдением конституционно-правовых рамок внести соответствующие изменения в закон. Кроме того, необходимо учитывать, что акционерное общество исторически сложилось как предприятие организационно-правовой формы, ориентированной на привлечение капитала, и, с одной стороны, утверждать, что необходимо преобразовать акционерные общества в общества с ограниченной ответственностью, которые в смысле привлечения капитала – менее гибки, привлекательны и доступны, а с другой, - утверждать, что это препятствует привлечению инвестиций, противоречиво.

20. Закон «О рынке ценных бумаг» не устанавливает требований в отношении предприятий, сформировавшихся в организационно-правовой форме акционерных обществ, в общем. Акционерное общество будет считаться подотчетным только в том случае, если выпущенные им ценные бумаги, в данном случае акции, как долевые ценные бумаги будут размещены путем публичного предложения или (и) будут допущены к торгам на фондовой бирже. Впрочем, даже если акционерное общество будет подотчетным предприятием, обязательство представлять комиссии, публиковать или предоставлять зарегистрированным собственникам годовой, полугодовой или текущий отчеты с целью защиты интересов инвесторов на рынке ценных бумаг, служит обеспечению открытости и других легитимных целей и не свидетельствует о недостатках акционерного общества как организационно-правовой формы и не обременяет общество излишними, тем более чрезмерными обязательствами.

21. Деятельность акционерного общества связана с определенными расходами, в том числе - такими, которые влекут существование акционеров-миноритариев в акционерном обществе. Однако это – не столь тяжелое чрезмерное бремя для акционерного общества, тем более в условиях нормального правления, чтобы в любом случае вызвать необходимость исключения акционеров-миноритариев из акционерного общества путем обязательной продажи акций. При рассмотрении дела по существу не упоминался ни один случай, когда расходы акционерного общества были бы вызваны деструктивными действиями акционеров-миноритариев. Лицо, намеревающееся участвовать в целевом

объединении, основанном на договоре, в котором участвует множество других лиц, должно заранее осознавать, что подобное объединение не подразумевает лишь получение экономической прибыли, - ему не удастся избежать и финансовых затрат, и придется учитывать интересы своих партнеров.

22. При осуществлении права существует презумпция добросовестных действий правомочного лица, хотя на практике нельзя исключать и случаев злоупотребления правом. Обращение в суд может повлечь возложение на акционерное общество различного вида ограничений, что вызовет препятствия в его работе, к примеру, срыв выгодных сделок и т.д. Не нужно также забывать, что в условиях рыночной экономики, когда для сохранения конкурентоспособности предприятия необходимы гибкие, быстрые действия и принятие оперативных решений, решающее значение придаётся временному фактору, и судебный спор, даже с точки зрения потери времени, причиняет вред акционерному обществу. Несмотря на сказанное, нельзя оправдать вытеснение акционеров-миноритариев, осуществляющих предоставленные им законом права, в том числе - право обращения в суд. Фактором препятствования недобросовестному акционеру-миноритарию, к примеру, являются содержащиеся в гражданском законодательстве регулирования, касающиеся злоупотребления правом, реальная перспектива возложения судебных расходов. Законодатель мог бы также произвести разумную оптимизацию соответствующих норм Закона «О предпринимателях», и это явилось бы гораздо более лёгким средством для достижения цели, чем вытеснение акционеров-миноритариев из акционерного общества.

23. Законодатель должен упорядочить корпоративные отношения таким образом, чтобы акционерные общества приобрели возможность проведения гибкой предпринимательской политики, проявления и развития предпринимательской инициативы как в существующих, так и в реально ожидаемых в перспективе обстоятельствах. Активный субъект в акционерном обществе, с этой точки зрения, - именно акционер-мажоритарий, а акционером-миноритарием движут, в основном, интересы получения прибыли, и по сравнению с акционером-мажоритарием он - гораздо пассивнее. На текущем этапе, когда для развития экономики решающее значение приобретают иностранные инвестиции, возникла общественная необходимость формирования чётких правовых рамок во избежание возможных корпоративных конфликтов, создание эффективного законодательного механизма поглощения, ликвидации или реорганизации компаний, неотъемлемой частью которых является институт обязательной продажи акций. Это будет способствовать формированию эффективно организованных предприятий, развитию рынка ценных бумаг.

24. Для развития экономики Грузии особое значение имеют те предприятия, которые сформированы в организационно-правовой форме акционерных обществ. На них приходится как раз большая часть имеющихся в стране предприятий. От эффективности деятельности этих акционерных обществ, возможности их быстрой и гибкой реструктуризации во многом зависит привлечение инвестиций, развитие

производства, создание конкурентоспособной продукции, возникновение новых рабочих мест и как результат - рост общественного благополучия и стабильности. Нередко интерес к развитию этих предприятий выходит за пределы акционерного общества и приобретает региональное, а порой и общегосударственное значение.

25. Ликвидность акций акционерных обществ, находящихся в процессе реструктуризации, а тем более ликвидации, акции которых допущены на фондовую биржу, сокращается, их цена падает, и обязательная продажа акций в условиях полноценного возмещения даже выгодна акционерам-миноритариям. Однако нужно отметить, что обязательная продажа акций не представляет собой универсального средства осуществления позитивных экономических изменений для всех предприятий. Обязательная продажа акций видится нам в основном как механизм, сопутствующий и способствующий поглощению и реструктуризации предприятий. С этой точки зрения, распространение действия этого института на находящиеся в статичном состоянии акционерные общества, повышает риск его применения не по назначению и возможных негативных результатов.

26. Законодателю надлежит так сформировать норму, регулиующую обязательную продажу акций, чтобы соблюсти справедливый баланс между сторонами, исключить возможность злоупотребления экономической властью. Акционер-миноритарий имеет полное право знать, почему принадлежащие ему акции переходят в собственность акционера-мажоритария. У него должна быть возможность выразить свою позицию и правовое средство защиты. Желание акционера-мажоритария иметь в собственности полный пакет акций понятно и естественно, но не представляет оправдания ограничения права собственности. Наличие в руках одного акционера 95 или более процентов акций само по себе не означает возникновения социальной необходимости обязательной продажи акций. Обязательную продажу акций можно осуществить только в том случае, если она представляет необходимое средство для нормального функционирования и развития соответствующего предприятия.

27. Когда мы производим оценку обязательной продажи акций, с точки зрения соразмерности, то не должны оставлять без внимания ни один существенный компонент указанной процедуры. В этом отношении следует выделить и оценить два момента – прежде всего, насколько соответствует вышеприведённым требованиям процедура принятия и исполнения решения об обязательной продаже акций, а также, насколько обеспечивается процедурой установления цены акций при обязательной продаже акций справедливое возмещение платы акционерам-миноритариям. Без учёта этих двух важнейших обстоятельств даже в случае существования самой легитимной общественной цели, возможность её достижения будет неадекватной и непропорциональной.

28. В решении № 1/4/ 184,228 от 28 июля 2005 года Конституционный Суд отмечает: «...Государство обязано изыскать самый правильный и эффективный путь ограничения собственности общественными интересами, что не окажется тяжким бременем только для одного участника хозяйственного оборота. Неприемлемо отказываться от

гарантирования собственности одного такого участника в пользу собственности второго участника оборота»... Введённый под предлогом экономической эффективности порядок не может ложиться односторонним грузом на одну из сторон. В противном случае, помимо правовых проблем возникнет и угроза рыночной дезорганизации, дисбаланса спроса и предложения. Установленный статьей 53³ Закона «О предпринимателях» порядок не соответствует этим требованиям, он явно нарушает справедливый баланс в пользу акционеров-мажоритариев. В оспариваемой норме в отличие от ее зарубежных аналогов не видна целенаправленность обязательной продажи акций, а это даёт возможность акционерам-мажоритариям выкупать акции акционеров-миноритариев даже в случае, если это не представляет никакой необходимости для предприятия. В соответствии с установленным статьей 53³ порядком, акционер-миноритарий получает информацию об обязательной продаже акций из опубликованного в печатном органе решения. Ему это решение направляется также заказным письмом. В таких условиях у акционера-миноритария нет не только правовых средств защиты от злоупотребления экономической властью акционера-мажоритария, но и возможности узнать причины обязательной продажи акций, зафиксировать в связи с этим свою позицию. Предусмотренная оспариваемой нормой процедура непрозрачная. В процессе обязательной продажи акций акционер-миноритарий фактически находится в информационном вакууме и оказывается в гораздо более невыгодном положении, нежели акционер-мажоритарий. В условиях, когда правовая система не в состоянии обеспечить защиту акционеров-миноритариев и определение их прав, конфликт интересов акционеров-мажоритариев и акционеров-миноритариев вызывает дополнительную правовую нестабильность в деловой среде, увеличивает риски и препятствует поступлению как внутренних, так и иностранных инвестиций.

29. При оценке механизма установления справедливой цены при обязательной продаже акций, помимо статьи 53³ Закона «О предпринимателях», следует учитывать также статью 53² этого же закона, регулирующую обязательное тендерное предложение. Как нами уже отмечалось, статья 53³ в связи со справедливой ценой указывает именно на статью 53², конкретно же пункт 2 этой статьи. Дефиниции термина «справедливая цена» в законе не содержится. Подобные неопределенные правовые термины известны в праве и нередко обязательны. Хотя, когда законодатель применяет неопределенный правовой термин, он должен предвидеть, что на практике в конкретных случаях будут существовать определённые объективные основания толкования этого термина и оно не будет зависеть от фантазии и волеизъявления определённой категории лиц. Особое значение, с этой точки зрения, придаётся определению правовой процедуры установления справедливой цены – недвусмысленной, чёткой, не дающей ни одной из сторон возможности манипулирования. Угроза существует с обеих сторон – желание акционера-мажоритария – купить акции по наиболее выгодной цене, а акционера-миноритария – получить как можно более высокую плату за свои акции. И, хотя порядок обязательного тендерного предложения, особенно в смысле справедливого

возмещения стоимости акций акционеров-миноритариев, в определённой мере устанавливает баланс интересов, но это - не такая процедура, которая в любом случае предусматривает обязательную продажу акций, поскольку она не распространяется на те случаи, когда акционеру-мажоритарии в момент за действия статьи 53² Закона «О предпринимателях» уже принадлежало более ½ акций с правом голоса акционерного общества.

30. Закон «О предпринимателях» предусматривает двойной механизм установления справедливой цены – определение справедливой цены независимым экспертом или брокерской компанией и определение справедливой цены в установленном уставом акционерного общества порядке. Законодатель устанавливает нижний предел справедливой цены - она должна быть не меньше той наивысшей цены, которую осуществляющий выкуп акционер заплатил в течение последних 12 месяцев за соответствующие акции акционерного общества, но эта норма будет распространяться только на те случаи, когда в течение этого периода велась торговля акциями акционерного общества. Однако неясен нижний предел справедливой цены в тех случаях, когда в течение последних 12 месяцев осуществляющим выкуп акционером акции акционерного общества не приобретались или торговля этими акциями не производилась вообще.

31. При установлении справедливой цены независимым экспертом или брокерской компанией риск нарушения прав акционера-миноритария сокращается. Это обеспечивается, с одной стороны, обязательством составления отчёта о выкупе, где отражаются документально подтвержденные его обстоятельства, использованный для установления справедливой цены метод и цена акций, а, с другой, - то, что независимый эксперт или брокерская компания за причинение акционеру вреда по неосторожности или в результате умышленно неправильной оценки отвечает всем своим имуществом. Ко всему вышеуказанному добавляется и то, что акционер-миноритарий правомочен ознакомиться с отчетом о выкупе и обратиться в суд с требованием об установлении иной цены акций. То есть законодатель предоставляет ему средства правовой защиты. Относительно конкретного метода установления справедливой цены и полученной в результате его применения справедливой цены, то это в каждом конкретном случае - правомочие оценщика и общего суда, а не предмет обсуждения Конституционного Суда, тем более, что конкретный метод исчисления цены акций на законодательном уровне не регулируется.

32. Картина меняется в том случае, если процедура установления справедливой цены определяется уставом общества. В этом случае баланс нарушается опять-таки во вред акционеру-миноритарии, а у него нет даже средств правовой защиты. Пункт 3 статьи 53³ Закона «О предпринимателях» предоставляет акционеру право обратиться в суд в том случае, если цена установлена экспертом или брокерской компанией, но закон не разрешает эту ситуацию, когда акционер-миноритарий не согласен с ценой, установленной в порядке, определенном уставом акционерного общества.

33. Конституционность статьи 53³ Закона «О предпринимателях» должна быть также оценена применительно к статье 14 Конституции,

поскольку истец по конституционному иску №390 считает, что акционер-миноритарий оказывается в неравноправном положении с акционером-мажоритарием только потому, что его имущественное положение хуже, и здесь имеет место предоставление преимущества по имущественному признаку. Исходя из этого, следует выяснить, имеет ли место согласно оспариваемой норме дифференциация, могут ли акционеры-миноритарии и акционеры-мажоритарии рассматриваться как по сути подобные друг другу субъекты. Имеет ли место ли дифференциация по имущественному признаку, и в случае её наличия, насколько эта дифференциация проистекает из природы вещей. Имеется ли у неё объективное основание и насколько оно пропорционально.

34. Представитель ответчика опроверг нарушение статьи 14 Конституции, аргументировав это тем, «что передача акций происходит по справедливой цене и в соответствии с точно определённой законодательством процедурой, что совершенно исключает нарушение баланса равноправия». К сожалению, такая позиция не даёт возможности полноценной оценки. Момент полноценной оплаты приобрёл бы нагрузку в том случае, если бы уже был выяснен вопрос дифференциации и устанавливалась бы его соразмерность. Под словами «в соответствии с точно определённой законодательством процедурой» предположительно подразумевается, что норма соответствует принципу определённости и сама по себе не исключает нарушения статьи 14 Конституции.

35. Для установления конституционности статьи 53³ Закона «О предпринимателях» применительно к статье 14 Конституции, целесообразно предусмотреть правовую природу самих корпоративных отношений. Исходя из своего характера корпоративные отношения, особенно в капиталистическом обществе, асимметричны. Важно, что правовой распорядительный режим этих отношений на лиц, помимо их воли, не распространяется. Это не такие отношения, в которых лицо участвует в обязательном порядке, поскольку они фактически основаны на многосторонних договорах. Вступление лица в эти отношения само по себе означает, что оно добровольно принимает соответствующие договорные условия и осознает специфику отношений. Характер корпоративных отношений обуславливает права участников этих отношений, дифференциацию обязанностей и ответственности в соответствии с их имущественным участием в предприятии. Это основной принцип акционерного общества, о чём лицо информируется, когда вступает в отношения подобного типа. Исходя из этого, говоря об участниках отношений в акционерном обществе, мы не можем рассматривать их права и обязанности как дифференцированное по отношению к одинаковым случаям отношение, неравноправный подход по сути к подобным субъектам. Это - отношения между акционерами, добровольно избравшими такую организационно-правовую форму, где участие в принятии решения и управлении, пределы полномочий других лиц, а также соответствующей ответственности зависят от масштабов участия в работе предприятия. Деятельность акционерного общества основана на принципе большинства, и здесь с самого начала исключается возможность наделения акционеров по сути с различным долевым участием равными правами и

обязанностями, их формирования в качестве равноправных субъектов. Статья 14 Конституции не обязывает законодателя обеспечивать равноправие сторон в отношениях подобного типа, поскольку она не требует универсального равенства без учёта правовой природы отношений.

36. Кроме вышеотмеченного, следует учитывать и то, что подразумевается под термином «имущественное положение». Истец отождествляет его с величиной участия лица в конкретном акционерном обществе, но участие в работе предприятия и «имущественное положение» лица - неидентичные понятия. Понятие «имущественное положение», помимо участия в работе предприятия, включает много других компонентов и само по себе гораздо шире. Исходя из этого не наблюдается и признака дифференциации.

III

Руководствуясь подпунктом «е» пункта первого и пунктом 2 статьи 89 Конституции Грузии, подпунктом «д» статьи 19, пунктами 2 и 8 статьи 21, пунктом первым статьи 23, пунктами 2 и 3 статьи 25, пунктами 2, 4, 7 и 8 статьи 43, статьей 45 Органического закона Грузии «О Конституционном Суде Грузии», пунктами первым и 2 статьи 7, пунктом 4 статьи 24, статьями 30, 31, 32 и 33 Закона Грузии «О конституционном судопроизводстве».

Коллегия Конституционного Суда:

п о с т а н о в л я е т:

1. Удовлетворить конституционный иск №405 (Народный Защитник Грузии против Парламента Грузии).
2. Удовлетворить частично конституционный иск № 370 (Граждане Грузии Д. Мтварелишвили, Э. Перадзе, Н. Каландадзе, И. Нацвлишвили и З. Натрошвили против Парламента Грузии).
3. Оставить без удовлетворения конституционные иски №382 (Гражданин Грузии З. Элашвили против Парламента Грузии), №390 (Граждане Грузии С. Машия и Р. Гогия против Парламента Грузии) и № 402 (Гражданин Грузии А. Мандзулашвили против Парламента Грузии).
4. Признать неконституционной статью 53³ Закона Грузии «О предпринимателях» применительно к пунктам первому и 2 статьи 21 Конституции Грузии.
5. Решение вступает в силу с момента его публичного оглашения в заседании Конституционного Суда.
6. Решение окончательно и обжалованию или пересмотру не подлежит.
7. Копии Решения направить сторонам, Президенту Грузии, Правительству Грузии и Верховному Суду Грузии.
8. Решение опубликовать в 15-дневный срок в «Сакартвелос саканонмдебло мацне».

Члены коллегии: Бесик Лоладзе,
Отар Сичинава,
Джони Хецуриани.

**ГРАЖДАНЕ ГРУЗИИ ДАВИД ДЖИМШЕЛЕИШВИЛИ,
ТАРИЭЛ ГВЕТАДЗЕ И НЕЛЛИ ДАЛАЛИШВИЛИ
ПРОТИВ ПАРЛАМЕНТА ГРУЗИИ**

№1/2/384

г. Тбилиси, 2 июля 2007 года

Состав коллегии:

Вахтанг Гварамия - председательствующий в заседании, Кетеван Еремадзе - судья-докладчик, Бесарион Зоидзе – член суда.

Секретарь заседания: Лили Схиртладзе.

Наименование дела: «Граждане Грузии Давид Джимшелеишвили, Тариэл Гветадзе и Нелли Далалишвили против Парламента Грузии»

Предмет спора: конституционность применительно к статье 21 Конституции Грузии слов «или в законном владении» в части второй статьи 52 Уголовного кодекса Грузии.

Участники рассмотрения дела: представитель истцов Инга Гиоргадзе; представители ответчика – Парламента Грузии: Батар Чанкселиани и Иосиф Ломашвили; специалисты: доктор юридических наук профессор Тбилисского государственного университета экономических отношений Отар Гамкрелидзе, директор Школы права Университета общественных наук Грузии профессор Леван Изория; профессор Тбилисского государственного университета имени Иванэ Джавахишвили Зураб Дзлиеришвили; свидетели: инспектор отдела жалоб юридического управления службы доходов Министерства финансов Грузии Иродион Хоситашвили и главный инспектор отдела судебных споров юридического управления этой же службы Давид Габлишвили.

I

1) 16 мая 2006 года в Конституционный Суд Грузии обратились с конституционным иском (регистрационный номер 384) граждане: Давид Джимшелеишвили, Тариэл Гветадзе и Нелли Далалишвили. Протокольной записью от 9 июня 2006 года первая коллегия Конституционного Суда приняла дело к рассмотрению по существу.

Основание подачи конституционного иска: пункт первый статьи 42, подпункт «е» пункта первого статьи 89 Конституции Грузии, подпункт «д» пункта первого статьи 19, статья 31 и подпункт «а» пункта первого статьи 39 Органического закона Грузии «О Конституционном Суде Грузии», пункт 2 статьи первой Закона Грузии «О конституционном судопроизводстве».

2) Согласно конституционному иску и принятой по этому же делу протокольной записи первоначально предмет спора представляла конституционность применительно к статье 21 Конституции Грузии: пунктов первого, 2 и 3 статьи первой Закона Грузии «О внесении дополнений и изменений в Уголовный кодекс Грузии» от 28 декабря 2005 года и подпункта «и» части первой статьи 40, части 2 статьи 41 и статьи 52 Уголовного кодекса Грузии.

Согласно оспариваемым нормам к видам наказаний добавлено наказание в виде лишения имущества (подпункт «и» части первой статьи 40 Уголовного кодекса Грузии); при этом его применение было определено только в качестве дополнительного наказания (часть 2 статьи 41).

В части первой статьи 52 Уголовного кодекса Грузии было дано толкование содержания «лишения имущества». Таковым, в частности, было признано безвозмездное изъятие в пользу государства предмета или (и) орудия преступления, вещи, предназначенной для совершения преступления, или (и) имущества, добытого преступным путем.

Согласно части второй этой же статьи: «Лишение предмета или (и) орудия преступления или вещи, предназначенной для совершения преступления, означает безвозмездное изъятие в пользу государства у подозреваемого, обвиняемого, осужденного имущества, находящегося в его собственности или законном владении, использованного для совершения умышленного преступления или каким-либо образом предназначенного для этой цели. Изъятие судом предмета или (и) орудия преступления или вещи, предназначенной для совершения преступления, производится за совершение всех предусмотренных настоящим Кодексом умышленных преступлений в случае, когда налицо предмет или (и) орудие преступления или вещь, предназначенная для совершения преступления, и их изъятие необходимо исходя из государственных и общественных нужд или интересов защиты прав и свобод отдельных лиц или (и) предотвращения нового преступления».

Частью 3 регулируются случаи и порядок изъятия имущества, добытого преступным путем.

В ходе рассмотрения дела по существу представитель истцов сократила объем искового требования. Она, в частности, указала, что нарушение прав истцов было вызвано непосредственно словами в части 2 статьи 52 Уголовного кодекса Грузии «... или законном владении...».

3) По мнению истцов, они пострадали непосредственно в результате применения оспариваемой нормы. В частности они сдали товары различного назначения, стоимость которых составляет 537947 лари, фирме-перевозчику ООО «Нуго-туризм» в Турции. Упомянутая фирма за соответствующее вознаграждение обязалась доставить товары в Грузию. Из материалов дела выясняется, что водитель при пересечении границы совершил преступление, предусмотренное частью 2 статьи 214 Уголовного кодекса Грузии, за которое приговором Хелвачаурского районного суда от 20 апреля 2006 года со ссылкой на часть 2 статьи 52 Уголовного кодекса Грузии у водителя в пользу государства были безвозмездно изъяты находящиеся в его законном владении предметы преступления – товары различного назначения таможенной стоимостью 537947 лари, представляющие имущество, принадлежащее истцам.

4) По мнению истцов, оспариваемая норма противоречит статье 21 Конституции Грузии, согласно которой: лишение собственности допускается только для предусмотренных законом необходимых общественных нужд и при соответствующем вознаграждении. Истцы считают, что законодатель, с одной стороны, сам должен определять сущность необходимых общественных нужд. Это – не входит в функции

судебной и исполнительной власти. Вместе с тем, чтобы удовлетворять требования пункта 3 статьи 21 Конституции Грузии, законом должны учитываться не только случаи лишения собственности, но также вид и объем ее компенсации.

По их мнению, оспариваемая норма не удовлетворяет указанным условиям. Именно на основании оспариваемого положения их имущество ввиду преступного деяния законного владельца безвозмездно перешло в собственность государства при отсутствии каких-либо общественных нужд, интересов соблюдения прав и свобод других лиц и цели предотвращения нового преступления.

По мнению истцов, оспариваемая норма противоречит статье 21 Конституции Грузии также потому, что имущество изымается у невиновного собственника и нарушается принцип индивидуальности наказания.

5) По мнению представителей ответчика, требование истцов удовлетворению не подлежит ввиду его необоснованности.

Они указали, что оспариваемой нормой действительно допускается вмешательство государства в право собственности, хотя оно должно оцениваться не применительно к пункту 3, а применительно к пункту 2 статьи 21, так как по своему содержанию оспариваемая норма является формой осуществления контроля за собственностью.

По разъяснению ответчика, цель оспариваемой нормы состоит в обеспечении экономической и правовой стабильности общества, снижении уровня преступности и наказании виновного, превенции преступления. Для этого же необходимым является изъятие предмета, орудия преступления или вещи, предназначенной для совершения преступления, независимо от того, принадлежит ли это имущество преступнику или третьим лицам. При этом ответчик считает, что ввиду применения оспариваемой нормы несоразмерное вмешательство в право собственника не имеет места, так как собственник имеет возможность восстановить свое право и путем подачи гражданского иска против преступника, и путем вступления в уголовное судопроизводство в качестве стороны и предъявления гражданского иска.

Представитель ответчика сослался на прецеденты Европейского суда по правам человека, согласно которым нарушением статьи первой Дополнительного протокола №1 к Европейской конвенции о защите прав человека и основных свобод не считается изъятие имущества у невиновного собственника. Они также сослались на международные акты, которые предусматривают для подписания государств обязательство по осуществлению подобных мер; привели примеры из законодательного опыта других государств в этой области.

6) Приглашенный свидетелем по делу доктор юридических наук профессор Отар Гамкрелидзе заострил внимание на необходимости разграничения материальных и процессуальных норм уголовного права. По его мнению, здесь не разграничиваются понятия «процессуальная конфискация» и лишение имущества как дополнительное наказание.

Специалист считает неоправданным доказывать необходимость изъятия предмета, орудия преступления и вещи, предназначенной для

совершения преступления, для государственных или общественных нужд или исходя из защиты интересов прав и свобод отдельных лиц или (и) предотвращения нового преступления. Он считает, что если вещь предназначалась для совершения преступления или с ее помощью было совершено преступление, она может быть изъята безвозмездно, но вместе с тем необходимым условием считает, что такое имущество должно являться собственностью преступника.

По мнению специалиста, лишение других лиц имущества, даже вещей, находящихся в законном владении преступника, не допускается и противоречит статье 21 Конституции Грузии, признающей лишение собственника собственности только при соответствующем вознаграждении.

7) Приглашенный в качестве специалиста по делу профессор Школы права Университета общественных наук Леван Изория основное внимание уделил толкованию пунктов 2 и 3 статьи 21 Конституции Грузии.

По его мнению, при ограничении права собственности ее объект остается во владении собственника, тогда как при лишении собственник утрачивает право владения объектом собственности. При этом пункт 3 статьи 21 Конституции Грузии ограничивается экспроприацией.

По заявлению специалиста, законодатель устанавливает конкретный случай необходимых общественных нужд в рамках как пункта 2, так и пункта 3 статьи 21. По его мнению, выделять какой-либо абстрактный критерий для изначального разграничения законодателем содержания пунктов 2 и 3 Конституции Грузии было бы нецелесообразно, так как только в конкретном законе, при регулировании конкретного случая исходя из общественных нужд выявляется необходимость определения содержания собственности или лишения собственности.

Леван Изория считает, что в рамках пункта 2 статьи 21 Конституции Грузии законодатель обладает большей свободой, нежели при изъятии имущества, так как он закономерно предусматривает как частный, так и публичный интересы и для этого наделен сравнительно широкими полномочиями. Что касается предусмотренного в пункте 3 статьи 21 Конституции Грузии понятия «необходимых общественных нужд», то оно при вмешательстве в право собственности исходя из интересов защиты собственника устанавливает законодателю более строгие ограничения.

Специалист считает необходимым разграничивать предусмотренный пунктом 3 статьи 21 Конституции Грузии институт лишения собственности, конфискацию и институт изъятия собственности в качестве наказания. По его мнению, пункт 3 статьи 21 Конституции Грузии представляет собой имущественную гарантию только законной собственности. Что касается орудия совершения преступления, то такая собственность конституцией не защищается.

Профессор Изория заявил, что изъятие собственности в качестве наказания – самостоятельный уголовно-правовой институт, подразумевающий безвозмездное изъятие имущества, добытого преступным путем, и орудия совершения преступления, и соответствующий принципам правового демократического государства. Неконституционным может быть конкретное содержание такого

наказания. Исходя из этого, по его мнению, в общем не вызывает сомнений и конституционность оспариваемой нормы, так как не предусматривает изъятие в пользу государства вещи, предназначенной для совершения преступления. Но с точки зрения конституционности сомнения могут вызывать пределы распространения лишения имущества. Специалист в правильном разрешении этого вопроса осубую роль отводит судье, рассматривающему конкретное дело, и судейскому праву в общем.

8) Профессор Тбилисского государственного университета имени Иванэ Джавахишвили Зураб Дзлеришвили в основном сообщил о том, каковы возможности собственника для защиты права собственности в гражданском порядке. Он отметил, что собственник требует от государства возмещения стоимости имущества или вреда, он тем более не сделает этого, опираясь на номы, регулирующие необоснованное обогащение. В связи с этим специалист отметил, что необоснованное обогащение означает приобретение или накопление имущества за чужой счет без правовых оснований. Под правовым основанием же подразумевается не только акт частноправового характера (договор или нормативный акт), но и правовые нормы, предусмотренные другими отраслями права. Соответственно, по его мнению, до тех пор, пока оспариваемая норма существует в действующей редакции, потерпевший, невиновный собственник имеет право требования не в отношении государства, а только в отношении лица, совершившего преступление. По мнению специалиста, факт изъятия государством предмета преступления не отменяет права договорного требования собственника. По его мнению, в этом случае вред должен быть возмещен лицом, нарушившим обязательство, принятое по соответствующему договору. Однако то, насколько возможным является реальное удовлетворение этого требования, уже иной вопрос.

9) Приглашенные в судебное заседание свидетелями сотрудники службы доходов Министерства финансов Грузии Давид Габлишвили и Иродион Хоситашвили заострили внимание на возможной связи собственника с совершенным преступлением при нарушении таможенных правил перевозчиком и его возможности оспаривать вопрос изъятия имущества. Они отметили, что за правильность декларируемых данных, подлинность представленных документов и соответствие товаров таможенной декларации согласно таможенному законодательству несет ответственность декларант. Он, независимо от собственника может определять таможенную стоимость товаров и отразить это в соответствующих документах. Собственник товаров может не знать о представлении декларантом недостоверной информации. Хотя собственник вправе дополнительно представить правильную информацию в таможенные органы, однако последним не вменяется в обязанность устанавливать личность собственника и информировать его ненадлежащем исполнении декларантом своих обязательств. Соответственно направленное таможенным органом уведомление о таможенном правонарушении может быть обжаловано только лицом, в отношении которого оно вынесено, или его представителем, а не любым заинтересованным лицом.

II

1. Каждое государство на различных этапах своего развития имеет разные приоритеты. Однако постоянным приоритетом в демократическом, правовом и социальном государстве является защита прав и свобод человека, создание нормальных, соответствующих условий для полноценного развития общества, каждого его члена, развитие динамичных экономических отношений, основанных на принципах рыночной экономики, обеспечение здоровой, конкурентной среды в любой сфере. С этой точки зрения, динамика развития страны, наряду со многими другими факторами зависит непосредственно от криминогенной обстановки в стране. При этом для международного сотрудничества, привлечения надежных партнеров, установления стабильных отношений в конкретной сфере привлекательной для любого государства может быть только мирная и безопасная страна. Поэтому борьба с преступностью постоянно остается актуальной для большинства государств.

2. Многие государства в качестве одной из эффективных форм борьбы с преступностью избрали в качестве меры ответственности введение лишения имущества. Хотя в разных странах различны пределы его распространения, масштабы применения, неоднозначен подход этого института в связи с регулированием нормами уголовного, административного, таможенного или гражданского права, бесспорным является то, что эта мера ответственности признается конституциями демократических государств допустимым, соответствующим демократическим принципам институтом.

Действительно, изъятие имущества в качестве меры ответственности само по себе конституции не противоречит, но это обстоятельство не освобождает государство от обязательства так же строго поместить его конкретное содержание в конституционные рамки. При этом такое обязательство не исчерпывается обеспечением соответствия данного института только конституционным нормам, регулирующим право собственности. Узаконивая возможность изъятия имущества, законодатель должен учитывать и защищать все требования конституционных прав и основных конституционных принципов, к сфере регулирования которых относится и этот институт.

3. До начала обсуждения конституционности оспариваемого положения части 2 статьи 52 Уголовного кодекса Грузии необходимо отличать его от конфискации имущества, предусмотренной и назначаемой в качестве дополнительного наказания рядом норм Уголовного кодекса Грузии от 1 января 1997 года, а решением Конституционного Суда Грузии от 21 июля 1997 года №1/51 признанной неконституционной.

Несмотря на то, что оспариваемая норма тоже касается изъятия имущества в качестве дополнительного наказания, между их содержанием и пределами имеется существенное различие:

а) согласно норме, утратившей силу, у подсудимого изымалось все находившееся в личной собственности имущество или его часть, никак не связанные с преступлением; в соответствии с оспариваемой нормой же изъятию подлежат предмет, орудие преступления, вещи,

предназначавшиеся для совершения преступления, то есть речь идет об имуществе, в той или иной форме связанном с преступлением;

б) согласно норме, признанной неконституционной, у подсудимого изымалось имущество, находившееся в его личной собственности, а в соответствии с оспариваемой нормой производится изъятие у подозреваемого, обвиняемого и осужденного не только находящихся в его собственности, но и законном владении предмета или (и) орудия преступления, вещи, предназначенной для совершения преступления;

в) Уголовный кодекс Грузии 1997 года в качестве дополнительного наказания предусматривал конфискацию имущества по нескольким преступлениям, а согласно оспариваемой норме это дополнительное наказание может применяться в отношении всех умышленных преступлений;

г) несмотря на то, что в обоих случаях решение о лишении имущества принимает суд, имеется различие в условиях применения этого наказания.

В соответствии с оспариваемой нормой дополнительное наказание может быть применено только при наличии следующих предпосылок: а) когда налицо предмет или (и) орудие преступления или вещь, предназначенная для совершения преступления, и б) их изъятие необходимо исходя из государственных или общественных нужд или интересов защиты прав и свобод отдельных лиц или (и) предотвращения нового преступления. Согласно Уголовному кодексу Грузии 1997 года эти условия во внимание не принимаются.

Как уже отмечалось, лишение имущества в качестве дополнительного наказания само по себе Конституции Грузии не противоречит, антиконституционными могут быть его конкретное содержание и пределы. Поскольку именно с этой точки зрения отличаются друг от друга оспариваемая и утратившая силу нормы, Конституционный Суд Грузии должен обсуждать конституционность нового содержания и пределов этой меры наказания.

4. Истцы требуют оценки конституционности оспариваемой нормы применительно к статье 21 (ко всем трем ее пунктам) Конституции Грузии.

Согласно пункту 3 статьи 26 Органического закона Грузии «О Конституционном Суде Грузии»: «Конституционный Суд при проверке нормативного акта принимает во внимание не только дословное значение оспариваемой нормы, но и выраженную в ней подлинную мысль и практику ее применения, а также суть соответствующей конституционной нормы». Только правильное выяснение указанных вопросов позволяет оценить конституционность нормы, опираясь на принцип соразмерности. Поэтому обсуждение конституционности оспариваемой нормы требует толкования как содержания и пределов статьи 21 Конституции Грузии, так и дословно и подлинной сути оспариваемой нормы, целей ее введения и практического применения.

5. Честь и личная свобода человека в основном проявляются в его естественных правах. Эти права отличаются тем, что являются врожденными, а не приобретенными. Человек рождается с этими правами, что уже изначально обязывает государство адекватно обеспечить

возможность полной самореализации личной свободы человека. В то же время это обстоятельство в значительной мере определяет еще большую осторожность и умеренность государства при установлении пределов возможного вмешательства в право и его регулирование.

Право собственности – тоже естественное право, без которого невозможно существование демократического общества. Право собственности – не только элементарная основа существования человека, оно обеспечивает его свободу, адекватную реализацию его способностей и возможностей, позволяет ему строить жизнь, осознавая свою ответственность. Все это закономерно обуславливает частные инициативы индивида в экономической сфере, что способствует развитию экономических отношений, свободного предпринимательства, рыночной экономики, нормальному, стабильному гражданскому обороту.

В то же время частная собственность как институт является ядром рыночной экономики. Соответственно это не только одна из важных предпосылок экономической конкуренции между собственниками, но и демократического государственного и общественного устройства.

Исходя из вышеотмеченного защищенный, гарантированный частный интерес обеспечивает и удовлетворение публичных интересов. Естественно, чем прочнее правовые гарантии права собственности, тем свободнее и смелее частнопровые отношения и соответственно более реальным становится достижение упомянутых публичных интересов. В то же время удовлетворение конкретных частных интересов тоже в значительной мере зависит от защищенных публичных интересов.

Одним из важнейших условий стабильности современного государства является правильное и справедливое определение приоритетов между частным и публичным интересами, создание разумно сбалансированной системы отношений власти и человека. Это, в первую очередь, находит выражение в адекватном законодательном определении содержания и пределов каждого конкретного права.

6. правовой гарантией права собственности, как и других основных прав, в первую очередь, является Конституция. В частности же:

а) ее правовые принципы, определяющие направления развития государства и содержание возможных отношений власти и человека. Это демократическое общественное устройство, экономическая свобода, социальное и правовое государство, нормы и принципы, определяющие содержание отношений власти и человека, приводятся в статье 7 Конституции Грузии, согласно которой, «Грузия признает и соблюдает общепризнанные права и свободы человека как непреходящие и высшие человеческие ценности. При осуществлении власти народ и государство ограничены этими правами и свободами как непосредственно действующим правом»;

б) конкретная конституционная гарантия права собственности непосредственно отражена в статье 21 Конституции Грузии.

7. Понятие и содержание гарантированного Конституцией права собственности мы читаем в самой Конституции. Здесь же приводятся допустимые пределы определения соотношения частного и публичного интересов. Законодатель же правомочен и даже обязан в данной сфере

действовать только в рамках, установленных статьей 21 Конституции Грузии, чтобы избежать корректировки подлинной сути самого права. Согласно пункту первому статьи 21 Конституции Грузии: «Собственность... признается и гарантируется». Эта норма является одновременно гарантией института частной собственности и основных прав человека. Обеспечивая неприкосновенность института частной собственности, она обращена к законодателю и обязывает создать такую систему норм, которая не поставит под сомнение существование этого института. Гарантия собственности как основного права, в первую очередь, означает право каждого собственника защитить себя от неоправданного вмешательства со стороны государства, в частности же, - обратиться за защитой права в суд. Но гарантированность собственности не исчерпывается лишь правом защиты перед государством, она в то же время обязывает государство защищать это право, что, в первую очередь, означает соответствующую Конституции регламентацию содержания собственности в законодательстве.

8. Право собственности не является абсолютным. Статья 21 Конституции Грузии отвергает такой порядок собственности, при котором частный интерес пользуется безусловным, абсолютным преимуществом по отношению к публичным интересам. Правом демократических стран собственность и собственник рассматриваются не изолированно, а только в условиях определенного правопорядка. Даже виды правопорядка, вошедшие в историю с идеей свободы и неограниченности собственности, не признают абсолютно неограниченную собственность. Таковым является и само римское право.

Собственность в социальном государстве, параллельно с удовлетворением частных интересов собственника, имеет социальную функцию. Право не может быть равнодушным к социальной нагрузке собственности, так как именно здесь выявляется задача, которую должна выполнять собственность, ее место, роль и значение. Поэтому социальное и правовое государство одинаково требует как свободы частной собственности, так и необходимости ее ограничения в публичных целях.

Статьей 21 Конституции Грузии тоже предусматривается возможность вмешательства в собственность в публичных целях, в частности же – ограничение права собственности и изъятие собственности.

9. Частные и публичные интересы в сфере порядка собственности Конституцией сбалансированы таким образом, что в отдельных случаях конфликта интересов публичному интересу может быть отдано предпочтение и в крайнем случае собственник должен терпеть вмешательство в право собственности. Однако подчеркивается, что Конституция доверила разрешение данного конфликта не законодателю, а сама разрешает его пунктами 2 и 3 статьи 21 Конституции Грузии, согласно которым государство может вмешиваться в право собственности в виде ограничения или лишения только для необходимых общественных нужд.

Стоит допустить, что для проведения политики государства в той или иной сфере может осуществляться такое вмешательство в право собственности, которое отличается от пределов вмешательства в право

собственности для необходимых общественных нужд, закономерно возрастает соблазн злоупотребления, неправомерного использования полномочий государства, становится возможным расширение пределов необходимости ограничения права собственности и как результат – неправомерное вмешательство в право собственности, нарушение права. Согласно Конституции любое вмешательство в право собственности допускается только в пределах, предусмотренных пунктами 2 и 3 статьи 21. Обязательство государства – подчинить свою политику в конкретной сфере сути необходимых общественных нужд, предусмотренных пунктами 2 и 3, в то же время обязательство каждого собственника – терпеть подобное вмешательство государства в их собственность. Это конституционное обязательство, сопутствующее их конституционному праву собственности.

10. Хотя ограничение права собственности, предусмотренное пунктом 2, и лишение собственности, допускаемое пунктом 3 статьи 21 Конституции Грузии, являются вмешательством в гарантию собственности, установленную пунктом первым, они по своему содержанию принципиально отличаются друг от друга. Важнейшее различие между этими двумя формами состоит в том, что существует немало требований к их оправданию с конституционно-правовой точки зрения.

11. Согласно пункту 2 статьи 21 Конституции Грузии: «В определенных законом случаях и в установленном порядке для необходимых общественных нужд допускается ограничение указанных в пункте первом прав».

Таким образом, формально-юридическими основаниями для обоснования ограничения права собственности являются: а) предусматриваемые законом случаи необходимых общественных нужд; б) установление законом порядка ограничения.

Этот пункт позволяет законодателю определять содержание права собственности, но только при условии, что воля законодателя будет адекватна конституционному требованию. Именно здесь проявляются материальные критерии ограничения, которые обязывают законодателя разумно сбалансировать частный и публичный интересы. При выполнении обязательства, возлагаемого пунктом вторым статьи 21 Конституции Грузии, законодатель стоит перед задачей в равной мере учитывать гарантию права, определенного Конституцией, социальный порядок собственности и сбалансировать интересы. Не допускается игнорировать социальную функцию собственности и в то же время невозможно оправдывать чрезмерное ограничение собственника.

При определении содержания и пределов собственности законодатель должен принять за ориентир необходимые общественные нужды, которые представляют собой не только основание установления ограничений в отношении собственника, но и границы этих ограничений. Не допускается установление более строгих ограничений, чем этого требуют конкретные общественные нужды. Законодатель, руководствуясь принципом соразмерности, должен сбалансировать оба требования. Предоставление привилегий в одностороннем порядке не соответствует

конституционно-правовому пониманию частной собственности, которое предусматривает ее социальную нагрузку. В то же время для оправдания устанавливаемых ограничений с точки зрения конституционности важно то, насколько необходимо их введение в конкретной сфере регулирования и насколько адекватной мерой они являются. Таким образом, вмешательство в собственность индивида должно находиться в разумном соответствии с приемлемым для общества использованием.

12. В целях оценки конституционности вмешательства в право собственности необходимо проанализировать следующие вопросы: что представляют собой предусмотренные статьей 21 Конституции Грузии «необходимые общественные нужды», кто правомочен определять в каждом конкретном случае, что должно признаваться таковыми и какими критериями нужно при этом руководствоваться.

Отсутствует дефиниция необходимых общественных нужд. Это абстрактный правовой термин, который приобретает конкретное содержание в разное время и в разных исторических ситуациях, подвержен изменениям, адекватным отличающимся и динамичным социальным, экономическим и политическим потребностям.

Согласно Конституции Грузии полномочием по конкретной регламентации необходимых общественных нужд обладает только законодатель. Именно он должен решать, какие именно меры подлежат применению исходя из общественных интересов. Он делает соответствующие выводы на основании экономических, социально-политических взглядов и целей. Необязательно, чтобы законодатель указывал в норме, конкретно для каких «необходимых общественных нужд» она им применяется. Наличие «необходимых общественных нужд» может быть установлено в результате анализа нормы, ее толкования. Лицо, применяющее норму, само не устанавливает наличие «необходимых общественных нужд», а считает, что в данном конкретном случае продуманные законодателем «необходимые общественные нужды» существуют (решение Конституционного Суда Грузии от 18 мая 2007 года №2/1-370,382,390,402,405). Одновременно с этим воля законодателя относительно признания того или иного обстоятельства «необходимыми общественными нуждами» должна быть выражена достаточно четко, чтобы исключить его неверную интерпретацию правоприменителем и вероятность произвола, закономерным результатом которого будет нарушение права.

Причем законодатель не абсолютно свободен от того, чтобы наполнить данное понятие конкретным содержанием. Иначе это позволяло бы называть любое обстоятельство необходимыми общественными нуждами и признавать ограничение права собственности необходимым. То есть упоминание в законе тех или иных обстоятельств в качестве необходимых общественных нужд является недостаточным для оправдания и доказательства конституционности ограничения собственности. «А то, является ли мнение законодателя относительно «необходимых общественных нужд» правильным и соответствующим Конституции Грузии, устанавливает Конституционный Суд» (решение

Конституционного Суда Грузии от 18 мая 2007 года №2/1-370,382,390,402,405).

Отличными являются пределы полномочий законодателя при определении «необходимых общественных нужд» по ограничению права собственности и лишению собственности.

При ограничении права собственности диапазон определения законодателем «необходимых общественных нужд» гораздо шире. В этом случае законодателем принимается во внимание, в первую очередь, функция, которую надлежит выполнить собственности. Чем больше общество, его нормальное существование и развитие зависят от чужой собственности, тем более широкими полномочиями обладает законодатель в сфере ограничения права собственности.

Вместе с тем необходимо учитывать сущность самого объекта собственности, его возможную социальную нагрузку, в значительной мере определяющую вопрос признания связанного с ней конкретного обстоятельства «необходимыми общественными нуждами».

При лишении имущества же случаи «необходимых общественных нужд» исчерпывающим образом определены пунктом 2 статьи 2 Закона Грузии «О порядке лишения собственности для необходимых общественных нужд» и статьей 2 Органического закона Грузии «О порядке лишения собственности при неотложной необходимости для общественных нужд».

13. Согласно пункту 3 статьи 21 Конституции Грузии лишение собственности допускается: а) в прямо установленных законом случаях, по решению суда и с соответствующим вознаграждением; б) для необходимых общественных нужд при неотложной необходимости с соответствующим вознаграждением.

Примечательно, что формально один и тот же результат – изъятие имущества не всегда является лишение в значении пункта 3 статьи 21 Конституции Грузии. В этом случае нужно учитывать цель, содержание, форму вмешательства в право. Иногда лишение собственности может быть результатом ограничения права. Неправильно однозначно признавать такие случаи антиконституционными применительно к пункту 3 статьи 21 Конституции Грузии только потому, что лишение осуществляется без компенсации. С этой точки зрения, нужно сосредоточить внимание на основных отличительных признаках пунктов 2 и 3 статьи 21 Конституции Грузии:

а) лишение, предусмотренное пунктом 3 статьи 21, включает случаи экспроприации. «Анализ судебной практики как Европейского суда по правам человека, так и конституционных судов различных государств и Конституционного Суда Грузии... свидетельствует, что предусмотренный пунктом 3 статьи 21 институт лишения собственности характеризуется четко выраженными формальными признаками. Под это понятие подпадают не любые случаи утраты лицом собственности вопреки его воле. Под лишением собственности подразумевается экспроприация, условия и порядок которой установлены Законом Грузии «О порядке лишения собственности для необходимых общественных нужд» (решение

Конституционного Суда Грузии от 18 мая 2007 года №2/1-370,382,390,402,405).

Экспроприацией признается только такое изъятие, которое по форме и содержанию полностью удовлетворяет требования Закона Грузии «О порядке лишения собственности для необходимых общественных нужд».

Кроме того, пункт 3 статьи 21 включает также иные случаи отъема, предусмотренные Законом Грузии «О порядке лишения собственности для необходимых общественных нужд», которые по своему содержанию и форме, процедуре лишения отличаются от случаев экспроприации;

б) решающее значение имеет то обстоятельство, что случаи необходимых общественных нужд, при наличии которых согласно пункту 3 статьи 21 Конституции Грузии лишение собственности является оправданным, конкретно и исчерпывающе определяются в вышеприведенных законах. Ни один другой случай не может признаваться такой общественной необходимостью, когда допускается лишение собственности в значении пункта 3 статьи 21 Конституции Грузии;

в) согласно пункту 3 статьи 21 при лишении собственности законодатель в случае конкретной общественной необходимости действует в отношении собственности лица индивидуально, целенаправленно, то есть определенный публичный интерес достигается за счет отъема собственности у конкретного лица (лиц). При этом данная мера носит однократный характер, тогда как в рамках пункта 2 статьи 21 законодатель при наличии необходимых общественных нужд устанавливает общие пределы пользования собственностью, определенные обязательства собственников и ограничение условий такой собственности распространяется на круг лиц до тех пор, пока не будет достигнуто конкретное обстоятельство или цель, признаваемые необходимыми общественными нуждами, не будет исчерпана необходимость их признания таковыми;

г) пункт 3 исключает право требовать назад имущество, изъятое с соблюдением требований закона и соответствующей компенсацией, так как собственник утрачивает не только конкретное имущество, но и право на него. Тогда как при ограничении права собственности в пределах пункта 2, которое заканчивается изъятием имущества, собственник не всегда утрачивает право на конкретную собственность, он может иметь право потребовать имущество или соответствующую плату за него;

д) при лишении, предусмотренном пунктом 3 статьи 21 Конституции Грузии, необходимым условием является соответствующее вознаграждение. Пункт 2 не содержит прямого указания относительно обязательной компенсации при ограничении собственности. Хотя такая возможность не исключается, в особых случаях, когда ввиду общественной необходимости ограничение собственника и оправданно, но это ограничение влечет чрезмерное вмешательство в право собственности лица. В таких случаях для уравнивания ограничения возложения на государство денежного обязательства служит обеспечению соразмерных отношений между частным и публичным интересами.

Следовательно, при ограничении права собственности законодателю поручается заботиться и детально определять условия, необходимые для

разумного уравнивания частного и публичного интересов, в том числе и денежную компенсацию. В некоторых случаях именно денежная компенсация может успешно сбалансировать частный и публичный интересы, чтобы законодателю не пришлось делать выбор между общественными нуждами и интересами собственника.

14. Проанализировав содержание и пределы статьи 21 Конституции Грузии, для оценки конституционности оспариваемой нормы, необходимо, в первую очередь, выяснить, являются ли находящиеся в законном владении подозреваемого, обвиняемого, осужденного предмет, орудие преступления или вещь, предназначенная для совершения преступления, собственностью, защищенной статьей 21, то есть подлежит ли это имущество обращению в рамки конституционной защиты. Статья 21 защищает имущество, здесь подразумевается только законное имущество.

Незаконная собственность в сферу, защищенную статьей 21, не попадает, поскольку в данном случае под сомнением – само существование права собственности. В решении Конституционного Суда Грузии от 13 июля 2005 года №2/5/309,310,311 отмечается, что положения статьи 21 Конституции Грузии «касаются имущества, приобретенного законным путем, право на собственность которого не оспаривается и не может быть распространено на связанные с изъятием незаконного и необоснованного имущества отношения, поскольку в этом случае считается, что именно право собственности является предметом спора и именно оно ставится под сомнение».

Законность права собственности в самой основе определяется фактом его законного приобретения. Именно это обстоятельство – решающее для существования законного права собственности. Использование в дальнейшем законно приобретенной вещи другим лицом для ее применения в качестве предмета или орудия преступления не исключает соответственно факт его законного приобретения, не превращает право собственности в незаконное. Собственность законна и входит в сферу, защищенную статьей 21, если она приобретена с соблюдением требований закона. С этой точки зрения, предмет, орудие преступления и вещь, предназначенная для совершения преступления, отличаются от приобретенного преступным путем имущества, которое не попадает в сферу, защищенную статьей 21, как приобретенное незаконным путем.

Согласно высказанному на процессе строной-ответчиком соображению, имеющиеся при нарушении таможенных правил в законной собственности подозреваемого, обвиняемого и подсудимого предмет, орудие преступления или вещь, предназначенная для совершения преступления, не подпадают под регулирование статьей 21 Конституции Грузии.

Естественно, для того, чтобы то или иное имущество в Грузии попало в законный гражданский оборот, оно должно быть растаможено в установленном законодательством порядке, т. е. оно должно перевезено с соблюдением таможенных правил, в противном случае владение будет считаться незаконным. Однако это обстоятельство само по себе не делает право собственности на данное имущество сомнительным, поскольку, как

мы уже отмечали, законность права собственности обуславливает факт ее законного приобретения.

Примечательно, что и Европейский суд по правам человека при рассмотрении статьи первой Дополнительного протокола №1, гарантирующей права человека согласно Европейской конвенции о защите прав человека и основных свобод уже на первом этапе проверяет, есть ли у заявителя право собственности или владения, подпадающее в пределы данной статьи. Европейский суд рассмотрел немало дел, касавшихся изъятия предмета или орудия преступления. Независимо от того, решилось ли дело в пользу заявителя или против, суд обсудил правомерность изъятия такого имущества, т. е. признал, что этот вопрос вмещается в сферу защиты статьи первой Дополнительного протокола (решение по делу о неполучении заявки *С. М. против Франции* от 26 июня 2001 года; решение по делу *Эйр Канада против Соединенного Королевства* от 5 мая 1995 года; решение по делу *Агоси против Соединенного Королевства* от 24 октября 1986 года).

Исходя из вышеуказанного имеющиеся в законном владении подозреваемого, обвиняемого, осужденного предмет, орудие преступления и вещь, предназначенная для совершения преступления, являются имуществом, на которое распространяется сфера, защищенная статьей 21 Конституции Грузии. Однако это не исключает установления определенных пределов пользования такой собственностью или установления ограничений государством, что также подлежит оценке применительно к статье 21 Конституции Грузии.

15) Для оценки конституционности необходимо сравнить оспариваемую статью с соответствующим пунктом статьи 21 Конституции.

Изъятие имущества как дополнительное наказание категорически разграничивается от тех случаев изъятия, на которые распространяется пункт 3 статьи 21. Действительно, необходимость изъятия имущества предусмотрена законом, решение выносит суд, т. е. по формально-юридическим признакам есть сходство с пунктом 3 статьи 21, но оно не обусловлено ни одним из критериев, на которых заострено внимание в пункте 13 мотивировочной части этого же решения и существование которых обязательно при оценке конкретного случая лишения имущества применительно к пункту 3 статьи 21.

Оспариваемая норма определяет содержание собственности, устанавливает его пределы для достижения конкретной публичной цели. Соответственно оспариваемой положение части 2 статьи 52 Уголовного кодекса Грузии подлежит оценке применительно к пункту 2 статьи 21 Конституции Грузии.

16) Конституционность оспариваемой нормы подлежит оценке по формально-юридическим, а также материальным критериям. В данном случае формальные требования соблюдены. В частности лишение подозреваемого, обвиняемого и осужденного предмета, орудия преступления и вещи, предназначенной для совершения преступления, находящихся в законном владении, цель, публичный интерес и порядок такого изъятия устанавливаются законом (оспариваемой нормой). Соответственно по формальным признакам оспариваемая норма пункту 2

статьи 21 соответствует. В данном случае формальные требования соблюдены.

С материальной точки зрения же для оценки конституционности нормы прежде всего следует выяснить, что такое – законная цель предусмотренного оспариваемой нормой ограничения, насколько ее можно считать обязательной общественной необходимостью в понимании пункта 2 статьи 21 Конституции Грузии и соблюдена ли разумная соразмерность между этой целью и установленным ограничением.

17) Законная цель введения оспариваемой нормы и соответственно ограничения права собственности читается в самой оспариваемой норме. В частности это – государственная и общественная необходимость, защита прав и свобод отдельных лиц, предотвращение новых преступлений.

Вообще, главнейшая цель – борьба с преступностью, она комплексно обеспечит предотвращение новых преступлений и удовлетворение интересов защиты прав и свобод других лиц.

Естественно, предупреждение новых преступлений и защита прав других людей – это общая цель борьбы со всеми умышленными преступлениями, а государственная и общественная необходимость – общий термин и, кроме того, что он сам по себе может охватывать две названных цели, он в то же время приобретает и конкретное содержание по отношению к отдельным преступлениям. Их содержание отличается в борьбе с отдельными преступлениями, направленными против человека, собственности, денежно-кредитной системы, государства, а также наркотических и других преступлений. Например, государственная и общественная необходимость при нарушении таможенных правил включает немало обстоятельств и подлежащих защите благ. В частности, естественно, и в этом случае существенное значение имеет защита прав и свобод других лиц, предотвращение новых преступлений, но, кроме того, государственной и общественной необходимостью могут быть: экономическая и финансовая стабильность страны; нормальный мирный гражданский оборот; эффективность налоговой системы; динамичное развитие рыночной экономики и др. Таким образом, каждая страна заинтересована в том, чтобы остановить контрабанду наиболее эффективными способами и прибегает для этого к очень строгим мерам.

18) Примечательно, что принятие оспариваемой нормы было обусловлено и международным обязательством, в частности то, что определенные тяжкие преступления стали международной проблемой, привело к соглашению между членами Совета Европы и другими государствами в связи с принятием дополнительных мер по борьбе с подобными преступлениями. Одной из таких мер признано изъятие имущества, которое применяется для совершения преступления или получено в результате совершения преступления. С этой точки зрения важна принятая в Страсбурге 8 ноября 1990 года Конвенция «О доходах в результате преступной деятельности, изъятия, отмывания, конфискации денег». Цель введения такой меры ответственности читается уже в преамбуле: в частности в необходимости проведения общей уголовной политики, направленной на защиту общества, борьбе против опасных форм преступности, во все большей степени приобретающих международный

характер, использовании эффективных и современных методов в международном масштабе. Учитывая это, государства пришли к соглашению, что «каждая Сторона принимает законодательные и другие необходимые меры, предоставляющие ей возможность конфисковывать орудия и доходы или имущество, стоимость которого соответствует этим доходам (пункт первый статьи 2 Конвенции). Вместе с тем Конвенция толкует конфискацию как «наказание или меру, назначенную судом в результате разбирательства по уголовному делу или уголовным делам и состоящую в лишении имущества (пункт «d» статьи первой). Грузия присоединилась к упомянутой Конвенции 17 февраля 2004 года (постановлением Парламента Грузии №3345-вс). Именно обеспечение соответствия национального законодательства вышеуказанным положениям Конвенции явилось одной из причин принятия оспариваемой нормы. На это указывает пояснительная записка к соответствующему законопроекту «О внесении изменений в Уголовный кодекс Грузии».

Названные цели по своему содержанию и значению соответствуют сути тех необходимых общественных нужд, которая предусматривается пунктом 2 статьи 21 Конституции Грузии. Соответственно в этих целях Конституция допускает возможность ограничения права собственности.

19) Следовательно, с одной стороны, есть важный публичный интерес – обязательная общественная необходимость борьбы с преступностью, для которой пункт 2 статьи 21 Конституции Грузии предоставляет законодателю возможность ограничения содержания права собственности, а с другой, - противоположный упомянутой публичной цели частный интерес – право собственности лица, имущество которого без его умысла стало предметом, орудием преступления или вещью, предназначенной для совершения преступления.

Для достижения упомянутого публичного интереса законодатель оспариваемой нормой установил конкретную форму вмешательства в частный интерес.

Смог ли законодатель, вмешиваясь в право собственности, соблюсти разумный баланс между частным и публичным интересами так, как его обязывает пункт 2 статьи 21 Конституции Грузии? Выяснить это и соответственно решить вопрос конституционности нормы нужно на основе принципа соразмерности.

«Принцип соразмерности... обеспечивает своего рода уравновешенное, соразмерное соотношение свободы и ее ограничения и запрещает ограничивать права человека в большей степени, чем это необходимо в демократическом обществе.

Принцип соразмерности является конституционным критерием оценки правомерности ограничения прав человека. Именно поэтому он имеет существенное значение для конституционного контроля» (решение Конституционного Суда Грузии №1/3/393,397 от 15 декабря 2006 года).

В правовом государстве закономерно ожидать, что соотношение частного и публичного интересов будет справедливым. Чем больше вмешиваются власти в свободу человека, тем выше требования к оправданию вмешательства.

20) Для оценки конституционности оспариваемой нормы по принципу соразмерности необходимо проанализировать вопросы допустимости, обязательности ограничения, пропорциональности частного и публичного интересов.

Для решения вопроса допустимости существенное значение имеет определение того, служит ли предусмотренная оспариваемой нормой мера дополнительным наказанием и для собственника. Ответ на этот вопрос дает сама оспариваемая норма. Согласно части 2 статьи 52 Уголовного кодекса Грузии субъектами, которым может быть назначено дополнительное наказание, являются подозреваемый, обвиняемый и осужденный.

Оспариваемая норма, в частности же термин «законное владение», исключают виновность собственника, его умысел использовать свою вещь для совершения преступления. При наличии (изъявлении) умышленной воли он сам был бы соучастником конкретного преступления и соответственно занял бы предусмотренное оспариваемой нормой для подозреваемого, обвиняемого, осужденного место и у него были бы изъяты имеющиеся в его собственности предмет, орудие преступления и вещь, предназначенная для совершения преступления.

Учитывая общие требования действующего уголовного законодательства, оспариваемая норма придает решающее значение определению наказания тому, от кого исходит умысел, кто использует вещь для этой цели. Согласно оспариваемой норме такое намерение исходит от подозреваемого, обвиняемого и осужденного. Соответственно изъятие имущества в качестве дополнительного наказания осуществляется именно у перечисленных лиц.

Оспариваемая норма в данном случае разграничила собственника и объект собственности. Собственника же, поскольку он не совершал преступных деяний, оставила вне пределов уголовной ответственности и наказания, определенного частью 2 статьи 52 Уголовного кодекса Грузии, хотя, безусловно, имущественный результат дополнительного наказания отразится и на нем (невинном собственнике).

Согласно оспариваемой норме изъятие имущества, имеющегося в законном владении подозреваемого, обвиняемого, осужденного необходимо для конкретных общественных нужд, предусмотренных самой же оспариваемой нормой, поскольку предмет, орудие преступления или вещь, предназначенная для совершения преступления, представляют угрозу интересам государства и общества, независимо от того, кому принадлежит такое имущество – подозреваемому, обвиняемому, осужденному или третьим лицам.

21) Интересен подход к указанному вопросу Европейской конвенции о защите прав человека и основных свобод от 4 ноября 1950 года и Европейского суда по правам человека.

Статья первая Дополнительного протокола №1 к упомянутой Конвенции, признавая право каждого физического и юридического лица на беспрепятственное пользование собственностью, в то же время предусматривает и возможность установления контроля за собственностью, в частности: «... предыдущие положения ни в коей мере

не ущемляют права государства обеспечивать выполнение таких законов, какие ему представляются необходимыми для осуществления контроля за использованием собственности в соответствии с общими интересами или для обеспечения уплаты налогов или других сборов или штрафов».

Европейский суд по правам человека в своих решениях, учитывая такую возможность каждого государства, тоже считает, что законодатель должен пользоваться пределами широкого усмотрения, исходить из имеющихся в стране политических, экономических или иных проблем, уважать те решения законодателя, которые обусловлены общими интересами и не лишены явного, разумного основания (*Джеймс против Соединенного Королевства*. Решение от 28 сентября 1994 года).

Важно, что и Европейский суд по правам человека рассматривал дела подобной категории (случаи изъятия предмета и орудия преступления) в рамках пункта 2 статьи первой Дополнительного протокола №1 (третьего правила - осуществление контроля за собственностью). Вместе с тем все дела были разрешены не в пользу заявителей (собственников), т. е. суд признал такое вмешательство в право собственности (изъятие предмета и орудия преступления, в совершении которого собственник невиновен) допустимым и соответствующим статье первой Дополнительного протокола №1 (см. решение по делу *Эйр Канада против Соединенного Королевства* от 5 мая 1995 года и решение по делу *Агоси против Соединенного Королевства* от 24 октября 1986 года).

Примечательно и то, что изъятие предмета правонарушения и орудия преступления предусматривается законодательствами многих стран как континентальной Европы, так и стран общего права (уголовного, гражданского, процессуального, административного и таможенного).

Исходя из вышеуказанного само по себе изъятие такого имущества без учета виновности собственника для достижения названных целей допустимо и необходимо. Это способствует своевременному, быстрому и эффективному разрешению проблемы, направлено на предотвращение дальнейших осложнений конкретного преступления (совершение новых преступлений), на рост экономической стабильности в стране, создание нормального гражданского оборота и т. д. В данном случае публичные цели очень важны, поэтому их достижение оправдывает необходимость вмешательства в собственность.

Разумеется, допустимость и необходимость вмешательства в право собственности в таком виде сами по себе не означают пропорциональности вмешательства.

22) При оценке соразмерности решающее значение имеет выяснение вопроса пропорциональности цели и средства. Именно это обеспечивает разумный баланс частного и публичного интересов, когда защита ни одного из них не происходит за счет непропорционального ограничения другого.

Для оценки того, пропорционально ли достижению названных целей безвозмездное изъятие в пользу государства находящегося в законном владении подозреваемого, обвиняемого, осужденного предмета, орудия преступления или вещи, предназначенной для совершения преступления, существенное значение имеют предусмотренные самой же оспариваемой

нормой гарантии, которые защищают собственника от неадекватного вмешательства в его собственность.

С этой целью оспариваемая норма требует детального разъяснения.

Важно, что решение об изъятии имущества принимает суд. Вместе с тем оспариваемая норма возлагает на суд ряд обязательств, в частности:

а) прежде всего суду надлежит установить, налицо ли предмет или/и орудие преступления или вещь, предназначенная для совершения преступления. Таковым согласно оспариваемой норме будет считаться только использованное для совершения преступления или предназначенное каким-либо образом для этой цели имущество. То есть одним из решающих обстоятельств для оправдания необходимости изъятия является именно то обстоятельство, что конкретное имущество целенаправленно использовалось или будет использоваться для совершения преступления.

Следовательно речь идет о вещах, которые выбыли из нормального гражданского оборота, - с их помощью было совершено преступление или их использование также направлено на совершение преступления. Естественно, это обстоятельство требует бесспорного установления, что возлагается на суд, рассматривающий дело;

б) для назначения лишения имущества в качестве дополнительного наказания необходимо наличие следующих условий: это должно быть нужно исходя из государственной или общественной необходимости либо интересов защиты прав и свобод отдельных лиц и/или предотвращения нового преступления.

Суду надлежит установить, реально ли существуют вышеуказанные условия, в результате изучения конкретных обстоятельств выяснить, имеется ли реальная угроза нарушения прав других людей, а также является ли неизбежным совершение с помощью этого имущества нового преступления и др. Суд при этом должен обязательно учесть следующие обстоятельства: в случае, если такое имущество не будет изъято, будет ли причинен государству, обществу или конкретным лицам реальный ущерб, для предотвращения которого была введена норма; суд также должен очень точно определить, будут ли действительно достигнуты упомянутые цели путем изъятия имущества.

Суд должен изучить фактические основания дела и обосновать свою правовую позицию по поводу необходимости изъятия имущества. Он не может ограничиться лишь формальной проверкой, которая в конце концов оставит открытым вопрос, существуют ли в том или ином конкретном случае полномочия законного вмешательства.

Для судей, принимающих решение об изъятии имущества, соблюдение названных условий является обязательным, чтобы изъятие имущества не стало самоцелью.

Изъятие предмета, орудия преступления или вещи, предназначенной для совершения преступления, оправданно, когда они используются только с целью, для достижения которой они выбраны как наиболее эффективные средства. А для этого судья, наряду с удовлетворением иных предусматриваемых оспариваемой нормой условий, должен суметь правильно оценить вопрос существования обязательной общественной

необходимости по каждому конкретному делу. В противном случае под сомнением будут как достижение публичной цели, так и правомерность вмешательства в право собственности.

23) При оценке пропорциональности решающее значение имеет следующее обстоятельство: независимо от того, правильно ли произошло вмешательство в право собственности в соответствии с оспариваемой нормой, собственник не утрачивает права на имущество. Именно то обстоятельство, что изъятие находящегося в законном владении имущества не является назначенным собственнику наказанием, оставляет за ним право оспаривать его в гражданско-правовом порядке.

Гражданский кодекс Грузии предусматривает ответственность как за нарушение договорного обязательства, так и деликтный ущерб, что дает собственнику возможность требовать у подозреваемого, обвиняемого и осужденного выполнения обязательства или возмещения ущерба, в частности:

Согласно части 2 статьи 361 «обязательства должны исполняться надлежащим образом, добросовестно, в оговоренные время и месте». Несоблюдение этих требований означает нарушение обязательства, что согласно части первой статьи 394, обуславливает право требовать возмещения ущерба. Кроме того, статья 992 обязывает лицо, противоправными, умышленными и неосторожными деяниями которого причинен вред, возместить этот ущерб другому лицу.

В данном случае не имеет значения, в какой форме лицо распорядится имеющимся в его законном владении имуществом: утерять, передаст в дар, продаст или в результате совершения преступления оно будет изъято в пользу государства. Решающее обстоятельство состоит в том, что в результате определенного умышленного деяния кредитор (собственнику) причинен ущерб. Разумеется, форма распоряжения имуществом не имеет значения и для собственника. Когда это происходит без согласования с ним, без его соответствующей воли, он в любом случае терпит одинаковый ущерб.

Когда собственник передает имущество другому лицу в той или иной предусмотренной законодательством форме, он всегда является носителем риска того, что выбранный им контрагент может оказаться недобросовестным. Вместе с тем возможность возврата имущества не всегда одинакова. Например, когда собственник возвращает вещь нанимателю, а последний перепродает ее третьему лицу, то согласно Гражданскому кодексу Грузии спор решается в пользу добросовестного приобретателя, а у собственника остается возможность потребовать ответ у недобросовестного контрагента, который произвел самовольное отчуждение его вещи. Это обстоятельство обусловлено в основном необходимостью сохранения стабильности нормального гражданского оборота. В таких случаях возможность возврата имущества – непосредственное проявление риска, на который собственник идет при выборе партнера.

Следовательно при выборе контрагента в договорных отношениях собственник всегда является носителем риска, в т. ч. и того, что его имущество может быть использовано для совершения преступления. В

таких случаях законодатель предупреждает каждого собственника, что, если его имущество станет предметом или орудием преступления, оно будет безвозмездно передано государству, поскольку это необходимо для конкретных общественных нужд, защиты прав других лиц, предотвращения нового преступления.

Естественно, такая вероятность утраты имущества, с одной стороны, рекомендует каждому собственнику более тщательно выбирать надежного контрагента, принимать меры к предотвращению возможного ущерба, такие, например, как страхование имущества, точное определение условий договора и т. д. Однако важнейшим (универсальным) средством защиты участника договора является право требовать возмещения вреда, если его не удалось предотвратить с самого начала.

Согласно Гражданскому кодексу Грузии лицо, обязанное возместить вред, должно восстановить положение, которое существовало бы в случае ненаступления обстоятельства, обязывающего возместить вред (часть первая статьи 408). При невозможности такового или если это требует несоразмерно больших расходов, кредитору может быть выплачено денежное возмещение ущерба (статья 409); должен быть возмещен не только фактический имущественный ущерб, но и ущерб в результате неполученных доходов. Неполученными признаются доходы, которые лицо не получило, но получило бы при надлежащем исполнении обязательства (статья 411). При определении размера вреда необходимо учитывать интерес, который кредитор имел в отношении надлежащего исполнения обязательства. Для установления размера вреда должны приниматься во внимание место и время исполнения договора (статья 414).

Анализ упомянутых норм свидетельствует, что согласно Гражданскому кодексу Грузии собственник имеет правовую возможность добиться от недобросовестного контрагента выполнения принятого им обязательства или полного возмещения ущерба.

Таким образом, если предусматриваемые оспариваемой нормой публичные цели представляют собой необходимые общественные нужды в значении пункта 2 статьи 21 Конституции Грузии, то для достижения упомянутых целей ограничение права собственности оправданно. В то же время не происходит ограничение избыточного права собственности, неадекватное ограничение публичной цели, поскольку собственник хотя и утрачивает имущество, но сохраняет права на него. Вместе с тем Гражданским кодексом Грузии предусматриваются достаточные возможности для возмещения ущерба, причиненного недобросовестным контрагентом.

Следовательно, публичная цель согласно оспариваемой норме достигается не за счет непропорционального вмешательства в право собственности.

24) Иной вопрос, насколько достаточно для полноценной защиты права собственности требовать от подозреваемого, обвиняемого и осужденного возмещения вреда в гражданском порядке. Вообще, полноценное пользование правом собственности так же, как и всеми другими правами, и их эффективная защита тесно связаны с правом на справедливый суд. Естественно, это обстоятельство обязывает

законодателя обеспечивать собственнику все необходимые возможности и адекватные процедуры защиты права собственности.

Такое обязательство законодателя вытекает также из Страсбургской конвенции «Об отмывании, выявлении, изъятии и конфискации доходов от преступной деятельности» от 8 ноября 1990 года, предлогом соответствия которой законодатель также оправдывает принятие оспариваемой нормы. Конвенцией, в частности, предусматривается обязательство подписавших государств принимать законодательные и другие необходимые нормы для обеспечения того, чтобы заинтересованные стороны, на права которых повлияли осуществляемые государством мероприятия, обладали возможностью принимать эффективные правовые меры для защиты своих прав (статья 5). Следовательно, параллельно с принятием законодательства, обеспечивающего изъятие предмета, орудия преступления, Конвенция обязывает государства обеспечивать третьи лица (в том числе собственников) эффективными правовыми возможностями защиты нарушенных прав.

Поскольку изъятие находящихся в законном владении подозреваемого, обвиняемого и осужденного предмета, орудия преступления, вещи, предназначенной для совершения преступления, государство признает конкретными общественными нуждами, кроме частноправовых отношений собственника и правонарушителя возникают публично-правовые отношения государства и собственника. Правда, лишение имущества производится в результате преступного деяния законного владельца, то есть собственнику причиняется вред умышленными деяниями непосредственно законного владельца, но решение о лишении такого имущества под предлогом необходимых общественных нужд принимает государство (суд).

Соответственно, несмотря на то, что исходя из содержания оспариваемой нормы собственник при этом имеет возможность восстановления права в гражданском порядке, он одновременно с этим должен иметь возможность выяснить, обоснованна ли выраженная соответствующим субъектом воля относительно изъятия его имущества, соответствует ли она требованиям закона и Конституции.

В этом смысле наличие обязательных процедур особое внимание уделяет и Европейский суд. При принятии решений по всем делам, в которых производилось лишение находящихся в законном владении правонарушителя предмета или орудия правонарушения, несмотря на то, что Европейский суд принял решение не в пользу заявителей, он опирался именно на то обстоятельство, что собственнику законодательство его страны предоставляло возможность обжаловать решение о лишении имущества и предусматривало адекватные процедуры восстановления права (см. решение по делу о непринятии заявки *С. М. Против Франции* от 26 июня 2001 года; решение по делу *Эйр Канада против Соединенного Королевства* от 5 мая 1995 года; решение по делу *Агоси против Соединенного Королевства* от 24 октября 1986 года). Это имеет решающее значение, так как: а) собственник может оспаривать правильность оценки судьей (или иным органом, принимающим решение о лишении имущества) наличия необходимых общественных нужд для

вмешательства в право собственности; б) будет обеспечено установление связи собственника с правонарушителем. Этот последний вопрос имеет существенное значение как для удовлетворения интересов собственника, так и публичного интереса.

Исходя из законодательного опыта многих стран при выяснении причастности собственника к преступлению решающим является не только установление вопроса умышленной вины. Для оправдания лишения имущества виновность собственника не является обязательной. Как Европейский суд, так и большинство государств (США, Германия и другие) предусматривают также вопросы т. н. неосторожности и добросовестности собственника. Для этого согласно законодательству ряда стран собственники, которые были лишены имущества как предмета или орудия преступления, изъятого непосредственно у правонарушителя, находятся в определенном процессуальном состоянии, позволяющем установить или подвергнуть перепроверке вопрос их вины и добросовестности. В случае, когда собственник невиновен и действовал добросовестно, он имеет право требовать возврата собственности, за исключением случаев изъятия этого имущества для общественных нужд, публичного интереса. При этом в некоторых странах в этом случае предусматривается возможность компенсации. Однако в случае, когда деяние лица содержит вину или оно действовало по неосторожности, недобросовестно, лишение имущества производится без компенсации.

Следовательно, для полной и эффективной защиты права собственности необходимо наличие адекватных, полноценных и детально расписанных процедур, чтобы собственник мог оспаривать правомерность лишения имущества. Показательно, что приглашенные по делу специалист и свидетели (Гамкрелидзе, Дзлеришвили, Габлишвили, Хоситашвили) на основании анализа действующего законодательства Грузии подчеркнули отсутствие таких процедур.

Однако упомянутые обстоятельства не ставят под вопрос соответствие оспариваемой нормы статье 21 Конституции Грузии. Нужно обязательно учитывать, что Конституционный Суд ограничен рамками искового требования. Он оценивает содержание оспариваемой нормы только применительно к положениям Конституции, антиконституционность применительно к которым обосновывается истцом. Оспариваемая норма устанавливает возможность лишения предмета, орудия преступления, вещи, предназначенной для совершения преступления, что, как нами уже отмечалось, допустимо и соответствует статье 21. Вместе с тем эта норма не содержит запрета на обжалование таких решений, так же, как не исключает возможности дополнительной росписи вышеуказанных процедур в законодательстве в случае отсутствия адекватных процедур. Однако детальное изучение и оценка конституционности вопроса возможного отсутствия таких процедур или существования недостаточных или неэффективных процедур выходит за рамки оценки оспариваемой нормы применительно к статье 21 Конституции Грузии.

25) Несмотря на конституционность оспариваемой нормы применительно к статье 21 Конституции Грузии, детальный анализ ее

содержания указывает на необходимость совершенствования нормы. В частности:

Оспариваемой нормой предусматривается назначение дополнительного наказания подозреваемому, обвиняемому и осужденному. Эти субъекты в уголовном процессе обладают особым процессуальным статусом. Наказание (как основное, так и дополнительное) может быть назначено лицу только обвинительным приговором суда. При этом обвинительный приговор может быть постановлен только в отношении подсудимого, который затем приобретает статус осужденного. Исходя из этого неясно, какое наказание может быть назначено подозреваемому или обвиняемому. Неясен вопрос назначения дополнительного наказания осужденному. Согласно части 26 статьи 44 Уголовно-процессуального кодекса Грузии осужденный – лицо, в отношении которого вынесен обвинительный приговор суда. А исходя из логического толкования части 2 статьи 52 Уголовного кодекса Грузии получается, что мы имеем лицо, которому одним судебным решением уже назначено наказание, а затем ему назначается другое наказание, отличающееся по времени.

26) Необходимо учитывать и следующее обстоятельство:

Согласно оспариваемой норме одним из обязательных условий применения дополнительного наказания является наличие «государственных или общественных нужд». Это общее, широкое понятие, отсутствует его дефиниция даже для целей оспариваемой нормы. Правда, оно всегда содержит цели защиты прав других людей и предотвращения нового преступления, но этими двумя обстоятельствами его сущность не исчерпывается. Вместе с тем, как уже отмечалось, применительно к различным преступлениям оно может приобретать иное содержание. Естественно, невозможно законодательно регламентировать точное толкование данного термина либо хотя бы исчерпывающим образом перечислить те случаи, которые должны признаваться такими обстоятельствами. Но в то же время необходимо исключить вероятность его произвольного или субъективного толкования. Хотя важную гарантию с этой точки зрения представляет то, что решение по данному вопросу принимает суд, но функция суда ограничивается тем, что он в конкретном случае должен правильно определить наличие признаваемой законодателем таковой государственной или общественной необходимости, для него решающей является воля законодателя, он не может по своему желанию или усмотрению определять конкретное содержание данного понятия.

В общем, требования к законодателю тем строже, чем интенсивнее вмешательство в права человека. На законодателя возлагается обязательство обеспечить судью руководящими направлениями, которые делают очевидной необходимость, неизбежность принятия конкретного решения и в то же время создают у граждан представление о том, какие меры будут к ним приняты.

Для того, чтобы решение суда можно было бы предвидеть, на законодателя возлагается обязательство максимально понятно давать соответствующие определения в законе. Соображения, высказанные в законодательном процессе, или общие цели, связанные с криминальной

политикой, на которых основываются законопроекты и регламентация которых в законе отсутствует, не годятся для оправдания судьей конкретного решения.

Требование, касающееся определенности закона, - инструкция к действию для законодателя, который принимает уголовные нормы, и в то же время оно представляет собой ограничительное обстоятельство для судьи, который рассматривает уголовные дела. Законодатель обязан максимально ясно установить судье пределы, в которых он должен действовать.

В этом смысле оспариваемая норма требует совершенствования.

27) Когда публичный интерес достигается путем интенсивного вмешательства в частный, для сохранения разумного баланса между частным и публичным интересами особенно важно создать все необходимые законодательные рычаги для полноценной защиты конкретного права. Независимо от соответствия оспариваемой нормы статье 21 Конституции Грузии, законодатель не освобождается от обязательства обеспечивать совершенствование законодательства с учетом соответствующих конституционных и правовых принципов. При этом пропорционально поэтапному достижению конкретных публичных целей законодатель должен заботиться о введении альтернативных механизмов, что позволит достичь ту же цель за счет ограничения менее значительных прав человека.

III

Руководствуясь подпунктом «е» пункта первого и пунктом 2 статьи 89 Конституции Грузии, подпунктом «д» пункта первого статьи 19, пунктом 2 статьи 21, пунктом 3 статьи 25, подпунктом «а» пункта первого статьи 39, пунктами 2, 4, 7 и 8 статьи 43 Органического закона Грузии «О Конституционном Суде Грузии», статьями 32 и 33 Закона Грузии «О конституционном судопроизводстве»,

Коллегия Конституционного Суда:

п о с т а н о в л я е т :

1. Оставить без удовлетворения конституционный иск граждан Грузии Давида Джимшелеишвили, Тариэла Гветадзе и Нелли Далалишвили против Парламента Грузии, зарегистрированный под номером 384.
2. Просить Парламент Грузии с учетом обстоятельств, указанных в мотивировочной части настоящего Решения, обеспечить совершенствование действующего законодательства и части 2 статьи 52 Уголовного кодекса Грузии.
3. Решение вступает в силу с момента его публичного оглашения в заседании Конституционного Суда.
4. Решение окончательно и обжалованию или пересмотру не подлежит.
5. Копии Решения направить сторонам, Президенту Грузии, Правительству Грузии и Верховному Суду Грузии.
6. Решение в 15-дневный срок опубликовать в «Сакартвелос саканонмдебло мацне».

Члены коллегии: Вахтанг Гварамия, Кетеван Еремадзе, Бесарион Зоидзе.

ГРАЖДАНКА МАЙЯ НАТАДЗЕ И ДРУГИЕ ПРОТИВ ПАРЛАМЕНТА ГРУЗИИ И ПРЕЗИДЕНТА ГРУЗИИ

№2/2/-389

г. Батуми, 26 октября 2007 года

Состав коллегии:

Бесик Лоладзе - председательствующий в заседании,

Отар Сичинава - член суда, судья-докладчик,

Джони Хецуриани - член суда.

Секретарь заседания: Дареджан Чалигава.

Наименование дела: Гражданка Майя Натадзе и другие против Парламента Грузии и Президента Грузии.

Предмет спора: конституционность применительно к пункту первому статьи 17, пунктам первому и 3 статьи 19, пунктам первому и 4 статьи 24, пунктам первому и 4 статьи 30, пункту первому статьи 34 и пункту 2 статьи 35 Конституции Грузии пунктов 2, 3 и 4 статьи 87 Закона Грузии «О высшем образовании» от 21 декабря 2004 года и пунктов первого, 2, 3, 4 и подпункта «в» пункта 5 Указа Президента Грузии «Об определении полномочий исполняющего обязанности ректора и исполняющего обязанности декана факультета высшего образовательного учреждения - юридического лица публичного права и объявлении частично утратившими силу некоторых указов Президента Грузии» № 473 от 8 июня 2005 года.

Участники рассмотрения дела: истцы: Майя Натадзе, Тенгиз Санадзе, Тенгиз Кикачеишвили, Анзор Хелашвили, Иракий Хомерики, Зураб Чумбуридзе, Бидзина Саванели, Мераб Джибладзе, Отар Мелкадзе, Джемал Мебония, Лери Курдадзе, Тамаз Джологуа, Гела Долидзе, Олег Намичеишвили, Давид Каркашадзе, Лери Гоголадзе, Гурам Асатиани, Нодар Джанашия; представитель истцов Малхаз Патарая; представители ответчика – Парламента Грузии: Батар Чанкселиани, Леван Касрадзе и Иосиф Ломашвили; представитель ответчика - Президента Грузии Ладос Каркашадзе; свидетель – Председатель Комитета по образованию, науке, культуре и спорту Парламента Грузии Нодар Григалашвили.

I

1. Истцы - профессора и преподаватели Тбилисского государственного университета имени Иванэ Джавахишвили 30 мая 2006 года обратились в Конституционный Суд Грузии с конституционным иском (регистрационный №389). Большинство истцов, 14 человек, члены высшего органа управления Тбилисского государственного университета имени Иванэ Джавахишвили - Большого совета университета (в соответствии с уставом, утвержденным Указом Президента Грузии от 13 июля 2001 года №277). Часть истцов – 13 человек, члены совета факультета, а один истец Д. Мебония – декан физического факультета.

2. Вторая коллегия Конституционного Суда Грузии протокольной записью от 22 июня 2006 года №2/7/389 приняла конституционный иск к рассмотрению по существу в части, касавшейся конституционности применительно к пункту первому статьи 17, пунктам первому и 3 статьи

19, пунктам первому и 4 статьи 24, пунктам первому и 4 статьи 30, пункту первому статьи 34 и пункту 2 статьи 35 Конституции Грузии пунктов 2, 3 и 4 статьи 87 Закона Грузии «О высшем образовании» и пунктов первого, 2, 3, 4 и подпункта «в» пункта 5 Указа Президента Грузии «Об определении полномочий исполняющего обязанности ректора и исполняющего обязанности декана факультета высшего образовательного учреждения - юридического лица публичного права и объявлении частично утратившими силу некоторых указов Президента Грузии». Конституционный иск №389 был рассмотрен Второй коллегией Конституционного Суда Грузии по существу в заседаниях 23, 24, 31 мая и 1, 12, 21, 25 и 26 июня 2007 года.

3. Обжалуются пункты 2, 3 и 4 статьи 87 Закона Грузии «О высшем образовании». Статья 87 включена в главу XV закона «Переходные положения» и регулирует вопросы управления высшими образовательными учреждениями в переходный период. Согласно пункту 2 статьи 87 вступление в силу Закона Грузии «О высшем образовании» влечет досрочное прекращение полномочий ректора и деканов факультетов высшего образовательного учреждения - юридического лица публичного права. Этим же пунктом регулируется вопрос правового оформления досрочного прекращения полномочий ректора и декана, порядок их назначения на должность и освобождения от должности. Пункт 3 статьи 87 касается первых выборов органов управления высших образовательных учреждений - юридических лиц публичного права. Законом Грузии «О высшем образовании» предусматриваются отличающиеся от существующих структура, порядок создания и полномочия органов управления высших образовательных учреждений и устанавливается срок проведения первых выборов этих органов - не позднее 2 лет после введения закона в действие. Логическим продолжением пункта 3 является пункт 4 статьи 87, касающийся следующего за первыми выборами этапа - представления в соответствии с Законом Грузии «О высшем образовании» высшими образовательными учреждениями со статусом юридического лица публичного права на утверждение Министерству образования и науки Грузии новых уставов.

4. Целью Указа Президента Грузии «Об определении полномочий исполняющего обязанности ректора и исполняющего обязанности декана факультета высшего образовательного учреждения - юридического лица публичного права и объявлении частично утратившими силу некоторых указов Президента Грузии» являлось определение полномочий исполняющих обязанности ректора и декана факультета до избрания новых органов управления. В пункте первом Указа отмечено, что полномочия лиц, назначенных на основании пункта 2 статьи 87 Закона Грузии «О высшем образовании», определяются в соответствии с пунктами 2 и 3 этого же Указа. В пункте 2 Указа, а конкретно его подпунктах «а» - «я¹» перечисляются полномочия исполняющего обязанности ректора высшего образовательного учреждения - юридического лица публичного права. Права и обязанности исполняющего обязанности декана факультета высшего образовательного учреждения - юридического лица публичного права определяются подпунктами «а» - «л» пункта 3 оспариваемого Указа.

Пунктом 4 Указа устанавливается срок осуществления полномочий исполняющим обязанности ректора и декана, предусмотренных пунктами 2 и 3 этого же Указа. Исполняющий обязанности ректора осуществляет свои полномочия до избрания соответствующего органа управления высшего образовательного учреждения, а исполняющий обязанности декана - до избрания соответствующего управляющего субъекта факультета. Согласно подпункту «в» статьи 5 Указа признан утратившим силу пункт 2 Указа Президента Грузии «О статусе Тбилисского государственного университета имени Иванэ Джавахишвили» от 13 июля 2001 года №277, которым был утвержден устав Тбилисского государственного университета имени Иванэ Джавахишвили.

5. По мнению представителя истцов, признание конституционного иска допустимым и его принятие к рассмотрению по существу свидетельствует о признании посягательства оспариваемой нормы на блага, защищенные Конституцией, и ее связи с соответствующей статьей Конституции. Соответственно неверно, чтобы ответчик доказывал, будто вмешательство в определенные права не осуществлялось. В ходе рассмотрения по существу иск должен обосновать конституционность вмешательства в права, а не то, что вмешательство не имело места.

Высшее образовательное учреждение должно функционировать на основе демократических принципов. Конституционность оспариваемой нормы подлежит оценке применительно к статье 5 Конституции. В частности, Конституционному Суду следует учитывать принципы представительной демократии и народного суверенитета. Истцы считают, что принцип представительной демократии «...лежит в основе деятельности высших образовательных учреждений в Грузии...» и оспариваемые нормы «...посягают на право истцов как субъектов, составляющих народ, быть источником государственной власти...».

Главным условием автономии университета является участие университетского общества в управлении и распоряжении университетом. Согласно оспариваемой норме в течение двух с половиной лет осуществлялось посягательство на автономию Тбилисского государственного университета имени Иванэ Джавахишвили. После вступления в действие Закона Грузии «О высшем образовании» рабочие заседания Большого совета университета, который в соответствии с действовавшим уставом университета являлся высшим выборным органом управления, не проводились, и советы факультетов – органы самоуправления факультетов тоже прекратили свое существование. Все это осуществлялось на основании именно оспариваемых норм закона. Запрещение действующих органов ими прямо не предусматривается, но в соответствии с ними эти органы были распущены и объявлены вне закона. Хотя основной частью Закона Грузии «О высшем образовании» устанавливается новая структура органов управления, но исходя из переходных положений эта часть в течение двух с половиной лет не действует. В переходный период в высших образовательных учреждениях вводятся должности исполняющего обязанности ректора и исполняющего обязанности декана факультета. Исполняющий обязанности ректора назначается Президентом без учета мнения университета. Подобное

положение сложилось и на факультетах, где профессора и преподаватели не участвуют в процессе принятия решения. Согласно оспариваемому Указу Президента к компетенции указанных должностных лиц было отнесено решение всех вопросов, касающихся университета и факультетов, что повлекло бесконтрольность и произвол со стороны администрации университета. Тем же Указом признан утратившим силу прежний устав Тбилисского государственного университета имени Иванэ Джавахишвили, юридически упразднены Большой совет и советы факультетов, тем самым вузу было отказано в осуществлении внутриуниверситетской представительной демократии. С объявлением устава утратившим силу были упразднены правоспособность университета и единственный документ, определявший его статус как юридического лица. Истцов ограничили в праве избирать ректора и деканов. Все университетские и факультетские решения принимались без их участия. Одного из истцов (Дж. Мебония) оспариваемый акт затронул непосредственно, и он был освобожден от занимаемой должности декана.

Участие в представительных органах являлось частью научной, творческой и педагогической деятельности и почетной обязанностью истцов. Соответственно запретом на участие в управлении и распоряжении университетом и досрочным прекращением полномочий им было выражено недоверие со стороны государства, ущемлены их честь, достоинство и деловая репутация. Подобное обращение вызвало у истцов чувство несправедливости, сильные душевные переживания и боль. Кроме того, имело место физическое посягательство на истцов - они были выдворены патрульной полицией из здания университета, когда приняли решение организовать мирное собрание. Истец Б. Саванели, разъясняя значение понятий «честь» и «достоинство», сослался на Оксфордский словарь. Достоинство – индивидуальное качество, признак человека, заслуживающий уважения, честь же – результат общественного признания соответствующих качеств или признаков человека. Честь и достоинство – неразделимые понятия, упоминаемые в Конституции вместе. Оспариваемыми нормами нарушен пункт первый статьи 17 Конституции Грузии, включающий как конституционно-правовое, так и гражданско-правовое понимание чести и достоинства.

Защищены не только суть, но и форма свободы выражения. Посягательство на какой-либо из способов выражения, вмешательство в него или запрет всегда означают вмешательство в право, несмотря на возможность существования иных альтернативных способов. Право участвовать в представительном органе, исходя как из его внешней, так и внутренней содержательной атрибутики, является одной из форм права на свободу выражения. Право на свободу выражения мнения связано с избирательным правом - правом на свободное волеизъявление путем выборов, правом занимать выборные должности. Ограничение этого права означает ограничение права на свободу выражения мнения. Истцам не была предоставлена возможность осуществлять власть непосредственно или через представителя, участвовать в процессе принятия решений администрацией и конкурсными комиссиями и высказывать свое мнение. Таким образом, нарушен пункт первый статьи 19 Конституции Грузии,

гарантирующий свободу слова и выражения мнения, и пункт 3 этой же статьи, допускающий ограничение этих свобод только в случае ущемления прав и свобод других лиц. Нарушен также пункт первый статьи 24 Конституции Грузии, предоставляющий каждому человеку право свободно высказывать и распространять свое мнение при отсутствии каких-либо условий ограничения права, предусмотренного пунктом 4 этой же статьи. Необходимость роспуска самоуправления университета и установления «авторитаризма» под предлогом осуществления реформы звучит убедительно.

Под правом на свободный труд подразумевается обязательство государства заботиться о трудоустройстве населения и защищать трудовые права его представителей. Право на свободный труд не означает лишь свободу от принудительного труда. Под нарушением трудовых прав подразумеваются: досрочное прекращение полномочий в представительных органах, являвшееся частью профессиональной деятельности истцов, и непропорционально длительный запрет на право выбора: посягательство на право занимать университетские должности – на длительный срок отменено право занимать выборные должности ректора и декана, досрочно прекращены полномочия части истцов; в результате проведения незаконных конкурсов, объявленных внутриуниверситетскими административными актами, изданными в соответствии с оспариваемыми актами, освобождение истцов от должностей тогда, как согласно пункту 11 статьи 89 Закона Грузии «О высшем образовании» они должны были быть переведены на новые должности; невозможность правовой идентификации с университетом, так как подпунктом «в» пункта 5 оспариваемого Указа Президента университет юридически упраздняется, то есть аннулируются трудовые отношения истцов с университетом. Хотя изменение порядка занятия должностей нарушения трудовых прав не подразумевает, однако вне определенных пределов это может считаться нарушением прав. Исходя из вышеотмеченного нарушены трудовые права, защищенные пунктами первым и 4 статьи 30 Конституции Грузии.

Университетская жизнь – составная часть научной, просветительной и, исходя из этого, культурной жизни в целом. Международным пактом об экономических, социальных и культурных правах образовательные права тоже рассматриваются как составная часть культурных. Оспариваемые нормы ущемляют право истцов на участие в жизни университета как учреждения культуры. Исходя из этого нарушен пункт первый статьи 34 Конституции Грузии, согласно которому государство способствует развитию культуры, неограниченному участию граждан в культурной жизни. Что касается аргументов, они аналогичны тем, которые приводились в связи с нарушением статей 19 и 24 Конституции.

Вмешательство в право, защищенное пунктом 2 статьи 35 Конституции Грузии, так же, как посягательство на иные права, осуществлено путем приостановления деятельности университетских выборных органов представительной демократии, отменой автономии университета. Ситуацию не меняет и то, что после принятия конституционного иска к рассмотрению по существу Конституционным

законом от 26 декабря 2006 года редакция пункта 2 статьи 35 Конституции Грузии была изменена, так как новая редакция по своему содержанию фактически аналогична прежней.

Конституционный Суд должен оценить оспариваемые нормы и с точки зрения качества. В случае установления судом некачественности оспариваемой нормы будет установлено и нарушение конкретного права. С точки зрения качества, к закону предъявляются определенные требования – он должен быть доступным, прозрачным, не позволять злоупотреблять властью. Этим критериям оспариваемые нормы не отвечают, и права истцов были нарушены именно вследствие их некачественности.

Истец Б. Саванели отметил, что права человека – надконституционное право, и именно эта идея нашла отражение в статье 7 Конституции Грузии. Статья обязывает Конституционный Суд Грузии руководствоваться международными актами в области прав человека как непосредственно действующим правом. В этом смысле в полном соответствии со статьей 7 Конституции находится и ее статья 6. Конституционный Суд Грузии должен руководствоваться статьей 6 Международного пакта об экономических, социальных и культурных правах как непосредственно действующим правом и проверять, какие меры были приняты властями для защиты трудовых прав истцов. Нарушены также статьи 4 и 5 этого же Пакта, а также статьи 4 и 5 Международного пакта о гражданских и политических правах. Необходимо оценить соответствие оспариваемых норм и пункту первому статьи первой Европейской Социальной Хартии, а ответчик должен обосновать, что власти приняли надлежащие меры для достижения цели, указанной в данном пункте. Истцом были представлены выдержки из различных актов, в которых подчеркивается значение автономии и академической свободы университета, их гарантированности. Он отметил, что Закон Грузии «О высшем образовании», за исключением оспариваемых норм, соответствует Конституции Грузии и гармонизирован с международными стандартами в области высшего образования, что же касается оспариваемых норм, то они международным стандартам не соответствуют. Предусмотренные Конституцией права истцов были ограничены без объявления чрезвычайного и военного положения, без легитимных к тому оснований. Статьи 6 и 7 Конституции Грузии привнесены в законодательное пространство Грузии международными актами о правах человека, имеющими силу непосредственно действующего права, а не практикой Страсбургского суда, которая может применяться в качестве дополнительного источника, а не источника права. Согласно статье 84 Конституции Грузии судья независим в своей деятельности и подчиняется только Конституции и закону. Ни одна норма Конституции даже приблизительно не допускает применения прецедентного права. Невозможно применять Евроконвенцию и ее судебное толкование на одном правовом уровне с Конституцией и ее судебным толкованием. Привнесение принципов англо-американского права посягает на принцип верховенства закона. Не допускается отождествлять норму позитивного права с ее толкованием применительно к конкретному делу.

Дж. Мебония отметил, что истцы не выступали против реформы. Они даже высказали замечания к законопроекту, которые не были учтены. Профессура была наказана за то, что указала на нарушение закона. Если бы прежний устав университета не был отменен на основании оспариваемых норм Закона Грузии «О высшем образовании», профессора и преподаватели автоматически были бы переведены на новые должности в соответствии с пунктом 11 статьи 89 этого же закона и не подлежали бы прохождению незаконного конкурса. Непонятно, чем существование Большого совета университета могло помешать осуществлению реформы. Статья 87 Закона Грузии «О высшем образовании» чужда духу закона, так как вся власть переходит к исполняющему обязанности ректора и исполняющему обязанности декана и при этом игнорируется мнение профессорско-преподавательского состава.

Истец О. Мелкадзе считает, что принять объективное решение трудно без выяснения сути проведенных с нарушением закона конкурсов. Нарушения же - такого уровня, что ущемлены трудовые права, честь и достоинство целого ряда весьма заслуженных людей.

По мнению истца Т. Санадзе, введение оспариваемых норм направлено на то, чтобы уничтожить в стране образование и науку. В течение последних двух лет университет управлялся одним лицом – исполняющим обязанности ректора. Это вызвало тяжелые последствия – сократилось число научных сотрудников. Факультетам, за исключением нескольких, угрожает закрытие в течение двух-трех лет.

Истец М. Джибладзе считает, что проведенная реформа закрыла будущим поколениям доступ к получению образования высокого уровня. В настоящее время в Грузии уровень преподавания снизился не только в университетах. В средних школах тоже тревожное положение.

6. Представители ответчика – Парламента Грузии считают, что принятие Конституционным Судом конституционного иска к рассмотрению по существу не означает установления вмешательства в права и необходимости доказывания ответчиком в ходе рассмотрения по существу лишь легитимности вмешательства.

Конституция не обеспечивает автономии высших образовательных учреждений. Обсуждение того, имело ли место ограничение автономии, неоправданно, поскольку истцом выступает не какое-либо юридическое лицо публичного права – высшее образовательное учреждение, а определенная группа физических лиц.

Отсутствие политики в области образования, сохранившиеся советские традиции, несовершенная система экзаменов и оценок, устаревшая методика обучения, высокий уровень коррупции, дефицит финансовых ресурсов, несоответствие учебных планов и программ современным требованиям серьезно препятствовали преобразованию и развитию системы высшего образования. Это обусловило необходимость проведения реформы, переходного периода, в течение которого должен был быть осуществлен переход на новую систему. Необходимо было сформировать современную, соответствующую мировым стандартам систему управления юридическими лицами публичного права – высшими образовательными учреждениями. На переходный период законодателем

были разработаны пункты 2, 3 и 4 статьи 87 Закона Грузии «О высшем образовании». Обстановка конфронтации, развернувшаяся кампания против государственных и публичных интересов обусловили необходимость того, что к началу, а не в течение всего переходного периода управленческие полномочия были сосредоточены в руках исполняющего обязанности ректора и исполняющего обязанности декана. Это требовалось для своевременного и эффективного избрания новых органов управления и перехода на новую систему управления в целом. Принятие оспариваемых норм являлось оптимальным, безальтернативным выходом из создавшейся ситуации. Следует отметить, что срок, предусмотренный переходными положениями, максимальный, и переход на новую систему можно было осуществить и до его истечения в кратчайшее после введения закона в действие время.

Обсуждая конституционность оспариваемых норм, можно опираться на являющуюся частью законодательной системы Грузии Европейскую конвенцию о защите прав человека и основных свобод и связанное с ней прецедентное право, поскольку текст конвенции не должен читаться в отрыве от него.

При ограничении права на защиту чести и достоинства налицо должно быть унижительное обращение, характеризующееся следующими критериями: вызывать у жертвы переживания страха, боли и неполноценности; это переживание унижает и умаляет жертву; подрывает её физическое и моральное состояние; цель обращения – унижение жертвы; качество обращения достигает по крайней мере минимального уровня жестокости. Факт унижающего обращения должен устанавливаться на основе объективных обстоятельств, а не анализа субъективных ощущений и переживаний предполагаемой жертвы. Шаги, предпринятые к переходному периоду для урегулирования вопросов управления, не являются унижающим обращением, направленным против истцов, так как налицо – отсутствие вышеуказанных критериев. Закон, ущемляющий честь и достоинство, должен содержать нормы, которые были бы настолько жестокими, аморальными и несправедливыми, чтобы с объективной точки зрения, вызвать: умаление собственных моральных качеств в глазах личности и оценочного отношения (честь) к личности со стороны общества. Оспариваемые нормы такого характера не носят. Конституционная защита чести и достоинства включает следующие направления: защиту целостности тела, физической неприкосновенности человека; обеспечение справедливых социальных условий, необходимых для достойной жизни человека; обеспечение правового равенства; защиту личности человека как индивида. Посягательство на эти блага со стороны государства в результате оспариваемых норм не имело места.

Свобода выражения подразумевает свободу лица придерживаться своего мнения, получать и распространять информацию и идеи. Оспариваемые нормы не содержат записей, прямо или косвенно ограничивающих позитивную или негативную свободу иметь своё мнение. Не ущемляется также право истцов распространять информацию и идеи. Цель оспариваемых норм – регулирование вопросов управления в переходный период, а не установление цензуры на выражение мнения и

распространение информации. Органы управления университета предназначены не для вещания или распространения информации, и временное приостановление их деятельности на начальном этапе переходного периода не может считаться вмешательством в право на свободу выражения. Оспариваемые нормы не препятствуют истцам в получении информации из общедоступных источников. Мнение о том, что участие в выборах и деятельности органов управления университета – форма выражения мнения, безосновательно. Неверно доказывать, что свобода выражения мнения ущемлена путем посягательства на право участвовать в выборах. Различными являются правовые отношения, возникающие в результате выборов органов управления высшего образовательного учреждения и органов государственной власти. Соответственно утверждать, что посягательство на право участвовать в органах управления высшего образовательного учреждения является ущемлением всеобщего избирательного права и соответственно свободы выражения мнения, неверно. Эти рассуждения лишены оснований и с технической точки зрения – всеобщее избирательное право и свобода волеизъявления во время выборов гарантируются не 24, а 28 статьей Конституции Грузии. Исходя из вышеуказанного посягательство на блага, защищенные пунктами первыми статей 19 и 24 Конституции, не имело места и в обсуждении легитимности вмешательства нет необходимости.

Право на свободный труд не должно отождествляться нами с понятием трудовых прав. Оно является одной из составных частей трудовых прав и подразумевает недопустимость осуществления человеком принудительного труда. Пунктом первым статьи 30 Конституции Грузии признаются не трудовые права, а право на свободный труд, которое означает: свободный выбор сферы трудовой деятельности; вовлечение в избранную сферу трудовой деятельности без принуждения; распоряжение собственными ресурсами в процессе трудовой деятельности без принуждения. Обеспечивая соблюдение принципа свободы труда, государство принимает обязательство не осуществлять принудительное трудоустройство человека вопреки воле нанимаемого (негативное обязательство) и обеспечивает, чтобы принудительное трудоустройство человека не осуществлялось частными субъектами вопреки воле нанимаемого (позитивное обязательство). Оспариваемыми нормами вышеуказанные права и обязательства государства не нарушались. Пункт 4 статьи 30 носит рекомендательный, а не управомочивающий характер. Он не предоставляет трудовые права, а обеспечивает их защиту по закону, так как это дает большие гарантии. В спорном случае изменение трудовых отношений было вызвано именно законом, который не нарушает ни одного из прав, предоставленных истцам действующим в Грузии трудовым законодательством.

За участие в органах управления университета истцы не получали материального вознаграждения, хотя это обязательный элемент труда. Распоряжение физическими или умственными ресурсами, которое не создает материальной основы, не должно квалифицироваться как труд. Он может признаваться благотворительностью, хобби или каким-либо иным удовлетворением личных желаний. Что же касается обсуждения

незаконности конкурсов, то неправильное применение закона конкретным лицом не означает неконституционности закона.

Право на участие в культурной жизни, обеспеченное пунктом первым статьи 34 Конституции Грузии, включает следующие элементы: защиту, сохранение, исследование, распространение, освоение, создание, восстановление и интерпретацию культурных ценностей. В случае ограничения участия в культурной жизни было бы необходимо со стороны государства осуществить посягательство на какое-либо из этих прав, чего согласно оспариваемым нормам не было. Истцы могут продолжать участвовать в культурной сфере в том же качестве и с той же интенсивностью, как это было возможно до принятия оспариваемых норм Закона Грузии «О высшем образовании».

Со дня принятия дела к рассмотрению по существу до начала его рассмотрения 11 января 2007 года вступил в действие пункт 2 статьи 35 Конституции Грузии в новой редакции. К 10 января 2007 года действие пунктов 2 и 3 статьи 87 Закона Грузии «О высшем образовании» было прекращено. Поэтому неправильно оценивать их применительно к действующей в настоящее время редакции пункта 2 статьи 35 Конституции Грузии. Что же касается пункта 4 статьи 87 Закона Грузии «О высшем образовании», то представление высшими образовательными учреждениями - юридическими лицами публичного права не позднее 6 месяцев после их избрания на утверждение новых уставов не противоречит конституционному принципу о том, что «государство обеспечивает гармонизацию образовательной системы страны в международном образовательном пространстве». Если оспариваемые нормы все-таки будут рассматриваться применительно к действующей редакции пункта 2 статьи 35 Конституции Грузии, выяснится, что они не только не нарушают его, но в свое время служили именно его реализации. Закон Грузии «О высшем образовании» и оспариваемые нормы в том числе, направлены на переход высшего образования с устаревших стандартов на новые, современные. Именно этот переход – одно из проявлений гармонизации образовательной системы страны в международном образовательном пространстве.

7. Представитель Президента Грузии считает, что устав Тбилисского государственного университета имени Иванэ Джавахишвили утратил силу с введением в действие Закона Грузии «О высшем образовании». Были объявлены утратившими силу статьи Закона «Об образовании», противоречившие Закону Грузии «О высшем образовании». Именно с этого времени подлежит признанию утратившим силу и устав, так как он был издан на основании Закона «Об образовании». Волю законодателя в этом смысле подтверждает пункт 4 статьи 87 Закона Грузии «О высшем образовании», согласно которому высшие образовательные учреждения обязаны представить новые уставы на утверждение не позднее 6 месяцев после избрания согласно настоящему Закону соответствующих органов управления. До принятия нового устава правовым основанием деятельности университета являются Закон Грузии «О высшем образовании», Закон Грузии «О юридическом лице публичного права» и Указ Президента Грузии от 8 июня 2005 года №473. Согласно Закону Грузии «О высшем образовании» признаны учрежденными высшие

образовательные учреждения - юридические лица публичного права, учрежденные до его вступления в силу. В этом случае Закону Грузии «О высшем образовании» как специально изданному и более новому закону придается преобладающая юридическая сила применительно к Закону Грузии «О юридическом лице публичного права». Таким образом, ошибочно утверждение, будто без устава университет юридически не существует.

Продолжать вести деятельность университета по старому уставу, который существенным образом противоречил Закону Грузии «О высшем образовании», было невозможно. Это вызвало бы в переходный период принятие противоречивых в правовом отношении решений, ввиду чего возникла бы необходимость в издании акта Президента Грузии. Закон предусмотрел наличие в переходный период двух легитимных органов управления. Нужно было определить и разграничить их функции. Именно этой цели служил Указ Президента Грузии, законные основания на издание которого у Президента имелись. Оспариваемый Указ не предоставляет даже теоретической возможности вмешательства в прямой форме в деятельность высшего образовательного учреждения со стороны любого государственного ведомства или ведомства иной организационно-правовой формы. Что же касается срока переходного периода, он должен признаваться не недостатком закона, а его положительной стороной. Законодатель сумел, с одной стороны, соразмерно не ограничивать высшие образовательные учреждения во времени, а с другой, - установив максимальный срок, пресечь возможность неоправданного затягивания процесса. Органы управления Тбилисского государственного университета имени Иванэ Джавахишвили уже укомплектованы, и в этой части Указ Президента уже исчерпал себя.

Оспариваемыми нормами Указа честь истцов ущемлена не была. Они не ставили под сомнение научную и педагогическую компетенцию, профессиональную репутацию истцов. Что же касается чести, - это гражданско-правовой институт, не существует равного чести конституционного блага и он не должен становиться предметом фундаментальной конституционной оценки применительно к оспариваемым актам.

Оспариваемые нормы не допускают даже косвенной возможности ущемления прав, предусмотренных пунктами первым и 3 статьи 19 и пунктами первым и 4 статьи 24 Конституции Грузии. Толкование истцами свободы выражения не укладывается в рамки реального установления данных норм и очень широкое.

Оспариваемыми нормами полномочия истцов в представительных органах университета не были прекращены досрочно. Этими нормами также не устанавливался принудительный труд. Если проведенный в университете конкурс был незаконным, это - предмет другого спора, и признание нормативного акта антиконституционным ввиду того, что при издании на его основании административного акта были нарушены требования Общего административного кодекса Грузии, недопустимо. Следует отметить, что в основу объявления конкурса исполняющим

обязанности ректора был положен не Указ Президента Грузии, а пункт первой статьи 34 Закона Грузии «О высшем образовании».

Лишена оснований ссылка истцов на нарушение оспариваемыми нормами пункта первой статьи 34 Конституции Грузии. Не имело места посягательство на такие блага, как принципы неограниченного участия граждан в культурной жизни и невмешательства в творческий процесс, свободы выбора рода деятельности и полной самостоятельности. Истцы указывают, что жизнь университета – составная часть просветительной, научной и культурной жизни общества, что не вызывает сомнений, хотя ограничение оспариваемыми нормами ни учебно-просветительных, ни научно-исследовательских отношений не имело места.

Обжалуемыми нормами не нарушался пункт 2 статьи 35 Конституции Грузии. Цель реформы состояла именно в гармонизации системы высшего образования с международными стандартами. Примечательно заключение, опубликованное 17 мая 2007 года соответствующей комиссией на встрече министров образования, в рамках Болонского процесса состоявшейся в Лондоне, в котором реформе системы высшего образования в Грузии дана высокая оценка, и она признана образцовой.

Если суд сочтёт, что оспариваемыми нормами Указа Президента Грузии №473 осуществлено посягательство на конституционные права истцов, следует обратить внимание на принцип соразмерности. Однозначно, что оспариваемые нормы являются вызванным острой общественной необходимостью, приемлемым для достижения легитимной цели обязательным средством. Отвечающее международным стандартам качественное высшее образование – легитимная цель столь высокой ценности, что временное ограничение конституционных прав истцов для ее достижения однозначно оправданно и пропорционально.

8. Свидетель – Председатель Комитета по образованию, науке, культуре и спорту Парламента Грузии Н. Григалашвили указал, что в системе высшего образования многое подлежало изменению как со структурной, институциональной, так и с кадровой точки зрения. Систему образования завели в тупик. Еще в 2002 году Парламентом Грузии было принято постановление об определении направлений высшего образования. В разработке этого документа участвовали иностранные эксперты, работники тогдашнего Министерства образования, сотрудники Тбилисского государственного университета и другие лица. Принятый в 2004 году Закон Грузии «О высшем образовании» полностью основывался на данном документе.

Парламент предпринимал неоднократные попытки вовлечь в процесс работы над законопроектом профессуру Тбилисского государственного университета имени Иванэ Джавахишвили, но безрезультатно. Истцы избрали путь конфронтации. Об этом свидетельствует хотя бы то, что после принятия Закона Грузии «О высшем образовании», несмотря на то, что он предусматривал назначение Президентом исполняющего обязанности ректора, в университете предпринимались попытки избрать ректора. Однако цель реформы состояла не в том, чтобы объявить недоверие кому-либо, и оспариваемые нормы были обусловлены не

субъективным фактором, а объективной необходимостью. При сохранении прежней структуры закон стал бы лишь простой бумажкой, изменения приобрели бы формальный характер, и по существу ничего бы не изменилось.

Оспариваемые нормы Закона Грузии «О высшем образовании» касаются организационной стороны реформы с той перспективой, что высшие учебные заведения должны получить полную автономию. Суть реформы заключалась в упрочении автономии высших образовательных учреждений, проведении выборов, на основании чего учреждения и их структурные подразделения сами бы избрали органы управления и должностных лиц. Необходим был переходный период, в течение которого этим процессам надлежало завершиться. В качестве максимального срока переходного периода был взят 2-летний срок. На этом основании досрочно прекратили полномочия действующих ректоров и органов управления высших образовательных учреждений. При отсутствии подготовительного периода пришлось бы оставить в силе прежнюю систему организации, которой предстояло осуществить задачи, намеченные новым законом. Необходимо отметить, что оспариваемыми нормами предусматривалось назначение ректора из того же высшего учебного заведения и Президент не смог бы выйти за рамки академического круга соответствующего вуза. Кроме того, существовала возможность того, что на посту исполняющего обязанности ректора остались бы действующие ректоры и многие из них даже продолжали бы осуществлять свои полномочия.

Выборы новых органов управления могли начаться со дня введения закона в действие. На практике эта процедура затянулась, чего могло не случиться в условиях конструктивного сотрудничества. В других высших учебных заведениях такие процессы протекали безболезненно.

Возможно, на практике случались ошибки, хотя бы в кадровой сфере, но они не были связаны с законом. Пунктом 11 статьи 89 Закона Грузии «О высшем образовании» предусматривался механический процесс перевода профессоров, преподавателей и научных сотрудников на новые соответствующие академические должности, но в ряде случаев это было понято неправильно. Следует отметить и то, что штаты высших учебных заведений были искусственно раздуты и нуждались в оптимизации. Возможно, в переходный период и ограничили чьи-либо права как должностных лиц, но это не было связано с ограничением прав человека, гарантированных Конституцией. Был изменен порядок занятия должностей, и это также не связано с личностями, их правами.

II

1. Пункты 2, 3 и 4 статьи 87 Закона Грузии «О высшем образовании» представляют собой переходные положения. Из их содержания выясняется срок их действия. В частности, максимальный срок действия пунктов 2 и 3 статьи 87 – два года после введения закона в действие. Сделать такой вывод нам позволяет запись в законе «... не позднее двух лет после введения настоящего Закона в действие». В течение этого срока временный, отличающийся от основного порядок управления высшими образовательными учреждениями – юридическими лицами публичного

права. Главное, в течение двух лет после задействия закона подлежат проведению первые выборы органов управления. Закон Грузии «О высшем образовании» был опубликован 10 января 2005 года и вступил в действие по опубликованию, то есть 10 января, в 24 часа. Таким образом, два года после его введения в действие уже истекли, а подлежавшие в течение этого времени выполнению действия – осуществлены. Исходя из этого пункты 2 и 3 статьи 87 Закона Грузии «О высшем образовании» утратили силу ввиду истечения срока, на который они были приняты.

Пунктом 4 статьи 87 Закона Грузии «О высшем образовании» тоже предусматривается определенный срок. Высшие образовательные учреждения - юридические лица публичного права должны представить на утверждение Министерству образования и науки Грузии новые уставы «не позднее 6 месяцев после первого избрания органов управления». С учетом 2-летнего срока, установленного пунктом 3 статьи 87, максимальный срок действия пункта 4 – 2 года и 6 месяцев после введения закона в действие. Этот срок тоже истек и соответственно норма больше не действует.

Пунктом 4 Указа Президента Грузии «Об определении полномочий исполняющего обязанности ректора и исполняющего обязанности декана факультета высшего образовательного учреждения - юридического лица публичного права и объявлении частично утратившими силу некоторых указов Президента Грузии» от 8 июня 2005 года №473 определяется срок действия пунктов 2 и 3 этого же Указа до избрания органов управления высших образовательных учреждений - юридических лиц публичного права, а также управляющих субъектов факультетов. Как выясняется, срок действия пунктов первого, 2, 3 и 4 оспариваемого Указа истек, и они фактически утратили силу. Также необходимо отметить, что Указом Президента Грузии от 14 июля 2006 года №419 пункт 2 был дополнен подпунктом «ф¹», а конституционный иск был принят к рассмотрению по существу протокольной записью от 22 июня 2006 года №2/7/389, то есть до принятия подпункта «ф¹». Исходя из того, что при рассмотрении конституционного иска по существу исковое требование может быть увеличено, Конституционный Суд Грузии не может обсуждать конституционность подпункта «ф¹» пункта 2 оспариваемого Указа.

Несмотря на это, в соответствии с пунктом 6 статьи 13 Закона Грузии «О конституционном судопроизводстве» суд должен завершить рассмотрение и разрешение конституционного иска, так как дело касается прав и свобод человека, признаваемых главой второй Конституция Грузии.

2. Обсуждая вопрос конституционности оспариваемых норм, суд должен дать ответ на несколько концептуальных вопросов. В первую очередь, необходимо разъяснить, что подразумевается под принятием Конституционным Судом Грузии конституционного иска к рассмотрению по существу и в чем состоит задача суда при рассмотрении конституционного иска по существу. Принимая конституционный иск к рассмотрению по существу, суд считает, что существует содержательная связь, с одной стороны, между обжалуемыми истцом нормами и представленными доказательствами конституционности этих норм, а с другой, - между нормами Конституции Грузии, применительно к которым поставлен вопрос конституционности. Именно это дает Конституционному

Суду основания полагать, что при рассмотрении по существу у него будет объективная возможность обсуждать конституционность оспариваемых норм. При рассмотрении и разрешении вопроса о принятии конституционного иска к рассмотрению по существу Конституционный Суд должен воздерживаться от обсуждения таких вопросов, которые подлежат разрешению в ходе рассмотрения по существу, в особенности же - от оценки конституционности оспариваемой нормы. Исходя из этого протокольная запись о принятии конституционного иска к рассмотрению по существу подразумевает, что Конституционный Суд Грузии приступает к процессу проверки конституционности оспариваемых норм, а не то, что она является важнейшей частью этого процесса, установление вмешательства в область основных прав, защищенных оспариваемыми нормами, уже завершено, вмешательство налицо и ответчик должен обосновать конституционность вмешательства. Установление вмешательства в защищенную сферу, является неотъемлемой частью рассмотрения и разрешения конституционного иска по существу, требует основательного анализа оспариваемых норм, и его осуществление в рамках распорядительного заседания не представляется возможным.

3. В ходе рассмотрения дела поставлен вопрос соответствия оспариваемых норм конституционным принципам. Конституционный Суд Грузии при проверке конституционности оспариваемых норм не ограничен лишь одной конкретной нормой Конституции. Хотя конституционными принципами не формулируются основные права, но обжалуемый нормативный акт также подлежит перепроверке применительно к фундаментальным конституционным принципам в связи с отдельными нормами Конституции, и в этом смысле обсуждение должно вестись в едином контексте. Конституционный Суд должен установить, насколько уместается обжалуемый акт в рамки конституционно-правового порядка, установленного Конституцией.

4. Необходимо отметить, что принцип демократии интерпретируется истцами весьма широко и неверно. Конституционный термин «народ» не обозначает любую общность людей. Здесь имеются в виду все граждане Грузии, носитель народного суверенитета «народ государства», который имеет ... власть и нет иного источника демократической легитимации государственной власти. С этим термином не может быть идентифицирована группа сотрудников конкретного высшего образовательного учреждения. Друг от друга существенным образом отличаются также органы управления высшего образовательного учреждения и органы государственной власти. Власть, кроме форм непосредственной демократии, осуществляется народом именно через представителей, избранных в представительные органы государственной власти путем демократических выборов, а не членов органов управления какого-либо учреждения публичного права, назначение которых - администрирование конкретных учреждений, а не осуществление государственной власти, с конституционно-правовой точки зрения. Тем более, если дело касается высшего учебного заведения, политизация органов которого совершенно исключается. Исходя из этого

Конституционный Суд Грузии не может обсуждать конституционность оспариваемых норм в представленном истцами контексте.

С принципом демократии связана свобода информации и выражения мнения, так как в условиях информационного вакуума и ограничения выражения мнения существование демократического общества и жизнеспособность демократического конституционно-правового порядка невозможны. Однако вопрос соответствия оспариваемых норм этим нормам Конституции и нарушения свободы информации и выражения мнений мы затронем при обсуждении конституционности оспариваемых норм применительно к пунктам первому и 3 статьи 19, пунктам первому и 4 статьи 24 Конституции Грузии.

5. С принципом демократии связано признание Конституцией основных прав как непосредственно действующего права. Статьей 7 Конституции при осуществлении власти устанавливается ограничение народа и государства правами и свободами человека как непосредственно действующим правом. Эта запись придает основным правам силу, сдерживающую власть, защищает человека от произвола властей. В случае отсутствия подобного подхода предусмотренные Конституцией права и свободы имели бы только декларативную нагрузку, стали бы пустыми словами, человек был бы лишен возможности конституционно-правовой защиты, а государству предоставлялись бы безграничные возможности самовольных действий и игнорирования основных прав, что подтверждается и историческим опытом. Здесь же следует отметить, что статьей 7 Конституции не учитываются масштабы конституционно-правовой проверки, поскольку она устанавливает сдерживание власти, а не содержание основного права. В то же время эта статья, ни отдельно взятая, ни в связи со статьей 6, согласно которой в нормативное пространство Грузии вводятся международные договоры, не позволяет понимать компетенцию Конституционного Суда в широком смысле и подвергать оспариваемые нормы проверке применительно к международным актам. Конституционный иск №389 рассматривается в рамках компетенции, установленной подпунктом «е» пункта первой статьи 89 Конституции Грузии, который является специальной нормой, не предусматривающей установление соответствия нормативных актов международным договорам. Единственным актом, которым в данном случае руководствуется Конституционный Суд Грузии при проверке конституционности оспариваемой нормы, является Конституция Грузии, и задача Конституционного Суда Грузии – дать толкование Конституции, а не международных договоров и соглашений.

6. Истец заявляет, что оспариваемые нормы повлекли нарушение конституционных прав ввиду их «некачественности», в результате чего администрации высшего образовательного учреждения предоставлена возможность произвола. Иными словами, нарушен принцип правовой безопасности, который в свою очередь вытекает из принципа правового государства и подразумевает ясность нормы, соответствующей требованиям определенности. Человек должен быть в состоянии выяснить точно, чего от него требует законодатель, и приспособить свое поведение к этому требованию. Конституционный Суд, анализируя соответствие

оспариваемых норм различным нормам Конституции Грузии, обязан установить, не вызвано ли нарушение права неопределенностью нормы. При этом спорная норма не должна рассматриваться изолированно от других, связанных с ней норм, так как подобный подход может привести Конституционный Суд к ошибочному выводу (определение Конституционного Суда Грузии от 05.04.2007 г. №2/3/412). Нужно учитывать указание Конституционного Суда Грузии о том, что «необходимо различать правовую (нормативную) действительность, приведенную в оспариваемой норме, и фактическую действительность, наступившую в результате ее применения. Конституционный Суд Грузии правомочен оценивать применительно к Конституции только конституционность установления, предусмотренного в оспариваемой норме..., но если реальное практическое осуществление нормы не соответствует ее содержанию, то искать источник ущемления прав истцов следует не здесь (в содержании нормы), а в ее практическом осуществлении. Конституционный Суд Грузии же не сможет обсуждать конституционность применения оспариваемой нормы» (Решение Конституционного Суда Грузии от 31.05.2006 г. №1/1/357). К этому необходимо добавить, что перепроверке подлежит, не повлекло ли различие между содержанием нормы и ее применением на практике к несоответствию нормы требованиям правовой безопасности. Если в условиях добросовестного толкования будет невозможно применить норму произвольно и во вред правам человека, она вполне будет соответствовать требованиям правовой безопасности.

7. Как выяснилось в ходе рассмотрения дела, наличие оспариваемых норм было вызвано тем, что они являлись одним из условий успешного осуществления реформы высшего образования. Проведение реформы – легитимная цель, которая подвигла высший законодательный орган и Президента Грузии на принятие обжалуемых норм.

Из представленной суду документации выясняется, что система высшего образования нуждалась в быстром и основательном реформировании. Решение об этом было принято не спонтанно и необдуманно. Ему предшествовали довольно длительный подготовительный процесс, изучение существующего положения и определение направления действий. 1 марта 2002 года Парламент Грузии принял постановление «Об основных направлениях развития высшего образования в Грузии» №1324. Оно отражает положение, основные проблемы в системе образования и пути их разрешения. Парламент признал формирование современной системы высшего образования неотложной задачей Грузинского государства и отметил, что «... своевременное разрешение данной проблемы в соответствии с перспективным развитием страны – обязательное условие строительства демократического общества, защиты ценностей и сокровищ национальной и мировой культуры, преодоления нищеты и социальной отчужденности.». Главными недостатками существующей системы признаны сохранившиеся и соответствовавшие плановой экономике традиции слишком централизованного высшего образования, скудное финансирование, многочисленность персонала, плохие условия для обучения и

исследований, устаревшие учебные планы, низкие учебные и педагогические стандарты, узкая специализация, чрезвычайно централизованная структура высших учебных заведений, несовершенная экзаменационная система, коррупция, элитарность и предоставление меньших возможностей для получения высшего образования представителям неэлитарных слоев населения и т. д. В постановлении указывается на необходимость структурного реформирования государственных высших учебных заведений. Одним из способов преодоления создавшегося в стране тяжелого положения признано совершенствование высшего образования, а задачей реформы - «создание устойчивой системы, в основу которой будут положены: 1) недискриминационная доступность образования; 2) высокое, поддающееся проверке качество образования; 3) существенная совместимость с европейским образовательным пространством и соответствие ему». Тем же духом проникнуты и материалы, отражающие процесс подготовки и рассмотрения проекта Закона Грузии «О высшем образовании» в Парламенте Грузии.

Как выясняется из доклада Европейской ассоциации университетов, проводимая в Грузии реформа высшего образования получила довольно высокую оценку и признание на международной арене. В докладе говорится: «Создана необходимая для реформы законодательная база, произошли важные изменения в управлении университетом, включая разграничение власти в академических вопросах и увеличение полномочий студентов». Более того, указывается, что «страны, нуждающиеся в новом подходе и новом видении процесса осуществления реформы, могут смело брать пример с Грузии...».

Конституционный Суд полностью разделяет важность обсуждения необходимости, основных направлений и задач реформирования системы высшего образования и считает, что налаженная система высшего образования является неотъемлемым элементом демократического, правового и социального государства, а ее создание – легитимной целью высшего уровня. Очевидно, что принятие Закона Грузии «О высшем образовании» в целом и его обжалуемых норм в частности было результатом довольно длительного и осмысленного процесса, законодатель преследовал объективные и легитимные цели, которые не были обусловлены субъективным отношением к группе профессоров и преподавателей, критически настроенных к реформе государственного высшего образовательного учреждения. О том, насколько оспариваемые нормы соответствовали достижению этих целей с формальной или материальной точки зрения, будет нами установлено в ходе обсуждения их конституционности.

8. Государственное высшее образовательное учреждение имеет статус юридического лица публичного права и исходя из этого - возможность выступать самостоятельным истцом в конституционном судопроизводстве, когда дело касается нарушения его конституционных прав. Группа настоящих и бывших сотрудников высшего образовательного учреждения правомочна осуществлять защиту собственных прав, но не может участвовать в споре вместо высшего образовательного учреждения.

9. Мнение истцов о том, что оспариваемыми нормами были упразднены органы управления высших образовательных учреждений, лишено оснований. Основными положениями Закона Грузии «О высшем образовании» предусмотрена новая и значительно отличающаяся от имевшейся по форме и содержанию система органов управления высших образовательных учреждений. Необходимо отметить, что эти нормы закона вступили в силу по опубликованию, и уставы высших образовательных учреждений, утвержденные Указом Президента Грузии - актом, занимающим в иерархии нормативных актов более низкую ступень, вступили в противоречие с недавно введенным в действие новым законом. Прежняя система органов управления высших образовательных учреждений была упразднена основными и переходными положениями Закона Грузии «О высшем образовании».

10. Оспариваемый Указ Президента и в особенности же – его подпункт «в» пункта 5 служил выполнению требований закона. С одной стороны, необходимо было установить полномочия временных органов управления, а с другой, - привести указ в соответствие с законом. Примечательно, что новый порядок утверждения уставов высших образовательных учреждений тоже существенно отличается от ранее действовавшего – Президент Грузии больше неправомочен утверждать уставы высших образовательных учреждений. Обжалуемым Указом Президента Грузии органы управления высших образовательных учреждений не упразднены, как это осуществлено Законом Грузии «О высшем образовании» еще до издания данного Указа, который преследовал другие цели. В условиях отсутствия данного Указа образовался бы полный правовой вакуум, угрожающий ещё большей парализацией деятельности высших образовательных учреждений.

11. Иной вопрос, должен ли был законодатель сохранить существующую систему органов управления высших образовательных учреждений на переходном этапе? Как уже отмечалось, одним из главных недостатков системы высшего образования была признана неэффективная, искусственно раздутая, чрезмерно централизованная и не столь уж демократичная система управления. Ясно, что эта система не могла выполнить роль фундамента, на который легла бы вся тяжесть реформы. Ложная система не создала бы другую, стройную, соответствующую международным стандартам. Велика была опасность того, что не удалось бы осуществить кадровый, структурный, финансовый, административный и иные аспекты реформы высших образовательных учреждений и изменения носили бы лишь формальную нагрузку. Законодатель избрал в данной ситуации фактически единственный логический выход – государственным высшим образовательным учреждениям предложили модель т. н. «чистого листа» - упразднены все существующие структуры, осуществление их функций временно возложено на должностных лиц, предусмотренных законом. В то же время очень важно, что высшим образовательным учреждениям предоставлена возможность самостоятельно формировать свои органы управления. Исходя из довольно сложного и трудоемкого характера проводимых изменений и мероприятий, предложенные законодателем сроки вполне соответствуют разумным

требованиям. Здесь же обязательно нужно учитывать, что законодатель установил максимальные сроки и в условиях организованных действий можно было осуществить переход на новую систему намного раньше их истечения. Организованность прохождения процесса в том или ином высшем образовательном учреждении не может служить предметом оценки Конституционного Суда.

12. Для того чтобы обсуждать соответствие оспариваемых норм пунктам первому и 3 статьи 19, а также пунктам первому и 4 статьи 24 Конституции Грузии, необходимо вначале выяснить, насколько защищено этими статьями благо в выборах представительного органа высшего образовательного учреждения и участие в деятельности этого органа, а также пребывание в соответствующей должности. Нужно отметить, что сторона истца не ставила вопрос соответствия оспариваемой нормы статье 19 Конституции Грузии в том смысле, что нарушена свобода совести, вероисповедания и убеждений, поэтому Конституционный Суд Грузии обсуждать этот вопрос не будет.

13. Статьи 19 и 24 Конституции Грузии определенным образом дополняют друг друга с точки зрения конституционного обеспечения свободы. Свободное общество состоит из свободных индивидов, живущих в свободном информационном пространстве, они свободно мыслят, обладают самостоятельными взглядами и участвуют в демократических процессах, подразумевающих обмен мнениями и состязание. Любой человек вправе выражать свое мнение или воздерживаться от его выражения. Конституция в этом смысле категорична – она запрещает преследовать человека за мнение, а также принуждать его к высказыванию своего мнения. Это строгое установление в отношении государства, его органов, не допускающее исключений. Демократическим процессом движут сила, духовное влияние, характерное для мнения. Конституция защищает процесс выражения и распространения мнений, его содержание и формы, но в то же время устанавливает формальные и материальные условия ограничения этих прав.

14. Пунктом первым статьи 24 Конституции Грузии защищена свобода информации, ее свободное распространение и получение из любых общедоступных источников, с любых носителей информации, пригодных для добывания и распространения информации. Без свободной информации невозможно сформировать свободное мнение. Это – норма, запрещающая устанавливать обществу, разуму человека «информационные фильтры», что характерно для антидемократических режимов. Однако, подобно свободе выражения мнений, это право тоже подлежит конституционным ограничениям в соответствии с пунктом 4 статьи 24 Конституции Грузии.

15. Свободное волеизъявление избирателей, имеющее решающее значение для демократического процесса, а также избирательные права защищены статьей 28, а не 19 и 24 Конституции. Кроме того, очевидно, что оспариваемые нормы – совершенно отличаются по содержанию и не регулируют избирательный процесс и вопросы, связанные со свободой выражения мнений в этом процессе.

16. Большой совет Тбилисского государственного университета имени Иванэ Джавахишвили был высшим органом управления юридического лица публичного права. Деятельность любого органа или должностного лица включает также компонент высказывания в пределах их компетенции определенных идей и мнений по тому или иному вопросу. Хотя неверно было бы заключать это в рамки прав, защищенных Конституцией – ведь осуществляется административная компетенция, а не свобода, защищенная Конституцией. Тот или иной орган или должность являются не формой выражения, а местом и формой осуществления лицом его административных полномочий. Благо, защищенное статьями 19 и 24 Конституции Грузии, - это не право участвовать в деятельности органа управления юридического лица публичного права или занимать определенные должности. Широкая интерпретация истцами формы выражения мнений завела бы нас очень далеко и подчинила бы реформированию или упразднению любого административного органа или должности, где лицо высказывает определенные мнения и идеи, наличие таких обстоятельств, как обеспечение территориальной целостности или общественной безопасности, предотвращение преступления и т. д. Цель статей 19 и 24 Конституции Грузии – обеспечение процесса свободного обмена мнениями и информацией в демократическом обществе, а не гарантирование стабильности какого-либо органа или должности.

17. Ни одной из оспариваемых норм, даже косвенно, не предусматривается, что истцам запрещается получать информацию, либо они ограничиваются в получении или распространении информации. Так же, как в случае со свободой выражения мнения, это основное право тоже не дает возможности такого свободного толкования, чтобы им защищалась неприкосновенность какого-либо административного органа или должности (основным направлением деятельности которого явно не является распространение информации) и члена или должностного лица этого органа.

18. Конституционный Суд Грузии заостряет внимание на соответствии обжалуемых норм пункту первому статьи 30 Конституции Грузии, а также пункту 4 статьи 30 в части, предусматривающей, что защита трудовых прав определена законом. Что касается других требований пункта 4 статьи 30, на них истец внимание не заострял. Конституционно-правовым закреплением трудовых прав подчеркивается сущность Грузии как социального государства, важнейшей задачей которого является обеспечение достойной жизни человека. Узкое понимание пункта первого статьи 30 и чисто формальное толкование пункта 4 статьи 30 принижает социальный характер трудовых прав, выхолащивает его и в то же время нарушает принцип правового государства, помещающий в строгие конституционно-правовые рамки действия государственной власти, в том числе - законодательной. Здесь подразумевается не только то, что законодатель должен удовлетворять требования Конституции, с формальной точки зрения, и регулировать защиту трудовых прав законом, но также то, чтобы этот закон, соответствовал Конституции, и с морально-правовой точки зрения.

Конституционный Суд Грузии подвергнет обжалуемую норму проверке именно с учетом данного обстоятельства.

19. Пункт первый статьи 30 Конституции Грузии должен толковаться исходя из его целей, в связи с принципом социального государства, являющимся одним из фундаментальных принципов Конституции, который не позволяет понимать пункт первый статьи 30 лишь как запрет на применение принудительного труда. Действующий конституционно-правовой порядок в сфере защиты трудовых прав предусматривает обеспечение социальным государством гораздо большего, нежели недопущение принудительного труда. Пункт первый статьи 30 Конституции Грузии, разумеется, защищает любого человека от принудительного труда, являющегося посягательством на человеческое достоинство. Конституцией защищено не только право на свободный выбор работы, но также право осуществлять, сохранять и уступать эту работу, быть защищенным от безработицы и такого регулирования, которое прямо предусматривает или дает возможность необоснованного, самовольного и несправедливого освобождения от работы. Пункт 4 статьи 30, будучи непосредственно связан с пунктом первым этой же статьи наряду с другими вопросами, делает акцент на защите трудовых прав, и норма, вступающая в противоречие с пунктом 4, уже сама по себе не будет соответствовать и пункту первому статьи 30.

20. Любая деятельность человека не может считаться «трудом» и не подлежит защите на основании статьи 30 Конституции Грузии. Под «трудом» может пониматься только такая деятельность, которая в материальном и духовном смысле служит созданию и сохранению основы жизни человека. Труд, с одной стороны, является способом материального обеспечения человека, а с другой, - средством его самореализации и развития. Профессиональная деятельность человека может включать несколько направлений, но часть деятельности только тогда представляет собой защищенное Конституцией благо, когда она продолжительная и приносит материальный доход или когда с ее лишением более не существовало бы основное направление профессиональной деятельности, приносящее доход. В этом смысле членство в Большом совете и совете факультета Тбилисского государственного университета имени Иванэ Джавахишвили, как выясняется из бывшего устава университета, не являлось деятельностью, приносящей доходы, или неотъемлемой частью профессиональной деятельности истцов. Из представленной суду документации явствует, что основным направлением деятельности истцов были другие должности. Они могли продолжать профессиональную деятельность и вне Большого совета как дополнительного, почетного направления их работы в Тбилисском государственном университете, а также вне совета факультета. Примечательно, что некоторые из истцов не состояли членами этих органов. Действительно, участие в органах управления высшего образовательного учреждения дает определенные возможности, с точки зрения большего влияния на процессы, протекающие в учреждении, но это выходит за рамки защиты конституционного права на труд, так как защищенным этим правом благом не являются масштабы

влияния лица в учреждении, где оно осуществляет профессиональную деятельность.

21. Конституционный Суд Грузии не может обсуждать нарушение права на труд в той части пункта 2 статьи 87 Закона Грузии «О высшем образовании», которая предусматривает досрочное прекращение полномочий ректора высшего образовательного учреждения в связи с вступлением закона в силу. Никто из истцов должность ректора не занимал и ими даже не ставился вопрос нарушения их прав в этом разрезе.

22. Один из истцов Дж. Мебония исходя из пункта 2 статьи 87 Закона Грузии «О высшем образовании» был освобожден от должности декана. Это - должность, занимая которую, истец получал вознаграждение, она может считаться трудом». Однако, нужно отметить, что, с точки зрения защиты права на труд, подлежит проверке лишь пункт 2 статьи 87 Закона Грузии «О высшем образовании», а не другие оспариваемые нормы, которыми трудовые отношения с деканами, занимавшими должности на момент вступления закона в силу, не регулируются. Необходимо до конца осмыслить и содержание указанной нормы. С одной стороны, эта норма предусматривает досрочное прекращение полномочий действующего декана, а с другой, - устанавливает временный порядок занятия должности исполняющего обязанности декана, и у действующего декана сохраняется возможность продолжать профессиональную деятельность в должности исполняющего обязанности декана, то есть не имеет места безусловное, непереносимое «устранение» действующего декана из образовательного учреждения.

23. Как отмечалось, пункт первый статьи 30 Конституции Грузии - норма, защищающая право на труд, а пункт 4 статьи 30 – норма, находящаяся в непосредственной связи с ней, которая позволяет осуществить проверку действующих в этой сфере норм с формальной и материальной точек зрения. Пункт 2 статьи 87 Закона Грузии «О высшем образовании» удовлетворяет формально-правовые требования пункта 4 статьи 30 Конституции – это закон, с формальной точки зрения, у законодателя было конституционное полномочие урегулирования данных вопросов, и истцы не высказывали претензий по поводу нарушения формальной стороны принятия закона.

24. В отличие от мнения ответчика пункт 2 статьи 87 Закона Грузии «О высшем образовании» подлежит перепроверке и с материально-правовой точки зрения. На легитимной цели оспариваемых норм суд уже заострял внимание. Эта цель исходя из ее значения предоставляла законодателю широкий арсенал свободы действий, и соответствующим ее достижению средством был именно закон. Законодателю следовало оценить ситуацию и сравнить эти интересы и трудовые права лиц, занимавших должность декана. Законодатель не обязан дожидаться истечения срока полномочий какого-либо должностного лица, а лишь проводить реформу в той или иной области. Когда речь идет о реформе и интересе конкретного лица занимать должность в течение определенного времени, на первый план выступает интерес реформы. Право на труд – не абсолютное право. Лицо, занимающее ту или иную должность, должно осознавать, что эта должность и соответствующее положение –

непостоянны и могут подвергнуться разумным ограничениям. Целью оспариваемой нормы являлось не досрочное прекращение полномочий определенных должностных лиц, а создание соответствующих организационных, кадровых и правовых предпосылок для переходного периода с целью перехода на предусмотренную Законом Грузии «О высшем образовании» гораздо более прогрессивную и демократичную, по сравнению с действующей, модель. Факт, что высшие образовательные учреждения нуждались в срочных кадровых и структурных изменениях, и, с этой точки зрения, промедление, допущение существования неприкосновенных должностных лиц и структур было бы губительно для реформы. Без переходных положений, в особенности, определяющих временный порядок занятия должностей, были бы полностью парализованы кадровые направления реформы. Мы бы получили должностных лиц, принимать кадровые решения в отношении которых в правовом отношении было бы невозможно. В этом случае досрочное прекращение полномочий определенных должностных лиц и временная трансформация порядка занятия должностей являлись безальтернативным, обязательным и адекватным средством достижения целей закона.

25. Основная часть оспариваемых норм Закона Грузии «О высшем образовании» и Указа Президента Грузии «Об определении полномочий исполняющего обязанности ректора и исполняющего обязанности декана факультета высшего образовательного учреждения - юридического лица публичного права и объявлении частично утратившими силу некоторых указов Президента Грузии» даже косвенно не касаются решения кадровых вопросов. На урегулировании трудовых отношений с деканами суд уже заострял внимание. Что же касается принятия сотрудников на службу, их освобождения, перевода на другую работу, и в этом смысле полномочий исполняющего обязанности ректора, они определены подпунктами «з» и «ч» пункта 2 оспариваемого Указа. С мнением истцов о «некачественности» данных норм суд не согласен. В них ясно говорится, что указанные вопросы должны решаться в порядке, установленном законодательством Грузии, под которым в первую очередь подразумевается Закон Грузии «О высшем образовании», прямо отмеченный в подпункте «ч» пункта 2 Указа Президента. В сфере решения кадровых вопросов не оставлено даже малейшей возможности для произвола и противозаконных действий исполняющего обязанности ректора. Обжалуемые нормы конкретно, ясно и понятно регулируют полномочия исполняющего обязанности ректора в кадровой сфере и удовлетворяют требования, вытекающие из принципа определенности.

26. Особые претензии истцы высказывают в отношении того, что не были переведены на соответствующие академические должности согласно пункту 11 статьи 89 Закона Грузии «О высшем образовании». То, что законом предусматривался перевод профессоров, преподавателей и научных сотрудников, стало очевидно и исходя из показаний свидетеля. Однако Конституционный Суд Грузии не станет обсуждать правильность и законность применения пункта 11 статьи 89 и других норм закона администрацией Тбилисского государственного университета имени Иванэ Джавахишвили, так как это относится к компетенции общих судов.

Соответственно обсуждение законности конкурсов, проведенных в высшем образовательном учреждении, выходит за рамки полномочий Конституционного Суда и также должно осуществляться в общих судах. Конституционный Суд Грузии отмечает, что оспариваемые нормы не связаны с вопросом толкования пункта 11 статьи 89 Закона Грузии «О высшем образовании» и не дают даже минимальной правовой возможности того, чтобы кадровые вопросы в Тбилисском государственном университете имени Иванэ Джавахишвили или каком-либо другом высшем образовательном учреждении решались с нарушением закона.

27. Истцы поставили вопрос соответствия обжалуемых норм пункту первому статьи 34 Конституции Грузии в том смысле, что нарушено их право неограниченного участия в культурной жизни. Пункт первый статьи 34 Конституции Грузии обязывает государство содействовать неограниченному участию граждан в культурной жизни, что включает также обязанность государства не препятствовать реализации данного права и создавать реальные гарантии его защиты. Понятие «культурная жизнь» также подразумевает научную деятельность, представляющую одну из важных частей культурного и духовного бытия общества. Это мнение соответствует интерпретации права на участие в культурной жизни, защищенного соответствующими международно-правовыми актами. И согласно Великой университетской хартии (Болонья, 18 сентября 1988 года) «университет... создает, проверяет, оценивает и распространяет культуру путем исследований и обучения». Для научной деятельности характерен процесс поиска и осознания истины в той или иной области, методически ориентированное критическое мышление, передача приобретенных знаний и опыта. Как видно, наука охватывает тесно связанные между собой компоненты исследования и обучения. Степень свободы в этой сфере очень высока. Защищены права лиц, участвующих в научной жизни. Эта работа может представлять собой служебную деятельность лица или ее составную часть, а также осуществляться вне пределов служебной деятельности, и необязательно, чтобы лицо формально занимало какую-либо должность в соответствующем учреждении. Целесообразно применить подход, подобный тому, который нами применялся выше для отнесения направления деятельности лица к «труду». Деятельность сотрудника высшего образовательного учреждения представляет собой участие в научной и исходя из этого культурной жизни только тогда, когда она – неотъемлемая часть его научной деятельности и с прекращением этой деятельности лицо лишается возможности участвовать в культурной жизни.

28. Необходимо различать аспекты деятельности сотрудников высшего образовательного учреждения. Это - не только научная деятельность и иные направления, в том числе и - деятельность, касающаяся осуществления управляющих функций. Часть истцов были членами Большого совета и советов факультетов Тбилисского государственного университета имени Иванэ Джавахишвили. Один из них даже занимал должность декана факультета. Членство в университетском или факультетском органе управления, а также должность декана связаны

с осуществлением управленческих функций. Это - не научная деятельность в том понимании, как это отмечалось выше, и не неотъемлемая часть этой деятельности. Истцы могут продолжать исследовательскую и педагогическую работу и в условиях, когда не занимают какие-либо административные должности или не являются членами какого-либо органа, и ни одна из обжалуемых норм не чинит им препятствий в этом смысле.

29. После принятия к рассмотрению по существу конституционного иска №389 27 декабря 2006 года претерпел изменения пункт 2 статьи 35 Конституции Грузии, изложенный в новой редакции. Это изменение было опубликовано 11 января 2007 года и вступило в силу по опубликовании. Законодательством о Конституционном Суде прямо не регулируется вопрос о том, что происходит в случае изменения конституционной нормы, применительно к которой был поставлен вопрос конституционности обжалуемой нормы. Исходя из этого огромное значение придается логическому анализу соответствующего законодательства. Как отмечалось, при рассмотрении и разрешении вопроса о принятии конституционного иска к рассмотрению по существу, Конституционный Суд должен воздерживаться от обсуждения таких вопросов, подлежащих разрешению в ходе рассмотрения по существу. Конституционный Суд неправомочен также при рассмотрении дела по существу обсуждать вопросы, рассмотренные и разрешенные в распорядительном заседании, и должен прямо, без выяснения содержательной стороны и иных вопросов, подлежавших установлению в распорядительном заседании, перейти к проверке конституционности обжалуемой нормы. Исходя из этого Конституционный Суд Грузии не может обсуждать конституционность нормы, обжалуемой в конституционном иске №389, применительно к пункту 2 статьи 35 Конституции Грузии.

30. Исходной точкой для суда при толковании пункта первого статьи 17 Конституции Грузии не может являться гражданско-правовое понимание чести и достоинства. Исходя как из целей этой нормы, так и исторического опыта и причин включения этой и подобных ей норм в конституции различных государств, конституционно-правовое толкование чести и достоинства различно. Суть пункта первого статьи 17 Конституции Грузии состоит в том, что согласно этой норме главную ценность представляет человек как самобытный, свободный и равный другим людям субъект. Защитой чести и достоинства человека является то, что, безусловно, дается всем людям государством. Под честью и достоинством понимается социальное требование, касающееся уважения человека со стороны государства. Человек обладает честью и достоинством уже исходя из того, что он человек, и в этом случае не имеют значения мнение общества о нем или его субъективная самооценка. Уважение чести и достоинства человека подразумевает личное признание каждого человека, лишение и ограничение которого недопустимо. Для государства человек – главная цель, объект уважения, главная ценность, а не средство достижения цели и объект эксплуатации.

31. Честь и достоинство также не могут рассматриваться как объект одного из субъективных конституционных прав. Честь и достоинство – это

право и в то же время – фундаментальный конституционный принцип, на который опираются и с которым связаны основные права. В основу правового статуса лица положена идея чести и достоинства, а в основу принципа правовой защиты как средства социально-правовой защиты личности – принцип обеспечения чести и достоинства личности. Посягательство на честь и достоинство фактически всегда связано с нарушением другого основного права или прав. Из доводов истцов явствует, что посягательство на их честь и достоинство, по их же словам, связано с нарушением других основных прав. Как выясняется из вышеприведенной аргументации Конституционного Суда, не имело места нарушение оспариваемыми нормами тех защищенных Конституцией Грузии прав, на которое указывают истцы. Отставка с должности может вызвать неприятные для субъекта переживания, но задача Конституционного Суда состоит не в их изучении, а в объективном анализе обжалуемых норм. При принятии оспариваемых норм целью законодателя или Президента не являлось унижение как субъектов какой-либо группы людей, в том числе - истцов, и их рассмотрение лишь как средства достижения цели. Действия государства преследуют ярко выраженную цель, на которой уже заострялось внимание и которая в свою очередь служит защите чести и достоинства человека. Кроме того, необходимо учитывать и то, что большинство обжалуемых норм служили переходными положениями, временными нормами и обеспечивали переход высшего образования со старой системы на новую.

III

Исходя из вышеуказанного, руководствуясь подпунктом «е» пункта первого и пунктом 2 статьи 89 Конституции Грузии, подпунктом «д» пункта первого статьи 19, пунктами 2 и 8 статьи 21, пунктом первым статьи 23, пунктами 2 и 3 статьи 25, пунктами 2, 4, 7 и 8 статьи 43, статьей 45 Органического закона Грузии «О Конституционном Суде Грузии», пунктами первым и 2 статьи 7, пунктом 4 статьи 24, статьями 30, 31, 32 и 33 Закона Грузии «О конституционном судопроизводстве».

Коллегия Конституционного Суда:

п о с т а н о в л я е т :

1. Оставить без удовлетворения конституционный иск, зарегистрированный под № 389 (Гражданка Майя Натадзе и другие против Парламента Грузии и Президента Грузии).
2. Решение вступает в силу с момента его публичного оглашения в заседании Конституционного Суда.
3. Решение окончательно и обжалованию или пересмотру не подлежит.
4. Копии Решения направить сторонам, Правительству Грузии и Верховному Суду Грузии.
5. Решение в 15-дневный срок опубликовать в «Сакартвелос саканонмдебло мацне».

Члены коллегии: Бесик Лоладзе,
Отар Сичинава,
Джони Хецуриани.

АССОЦИАЦИЯ МОЛОДЫХ ЮРИСТОВ ГРУЗИИ И ГРАЖДАНКА ГРУЗИИ ЕКАТЕРИНА ЛОМТАТИДЗЕ ПРОТИВ ПАРЛАМЕНТА ГРУЗИИ

№1/3/407

г. Батуми, 26 декабря 2007 года

Первая коллегия Конституционного Суда Грузии в следующем составе: Вахтанг Гварамиа (председательствующий в заседании); Кетеван Еремадзе – член суда, судья-докладчик; Бесарион Зоидзе - член суда (секретарь заседания - Лили Схиртладзе) в открытом судебном заседании.

Рассмотрела дело: «Ассоциация молодых юристов Грузии и гражданка Грузии Екатерина Ломтатидзе против Парламента Грузии».

Предмет спора: конституционность применительно к пункту первому статьи 20 Конституции Грузии записи в первом предложении пункта 2 статьи 9 Закона Грузии «Об оперативно-розыскной деятельности» «... или ...» после слов «только по приказу судьи и постановлению прокурора».

Участники рассмотрения дела: истец и одновременно с этим представитель Ассоциации молодых юристов Грузии Екатерина Ломтатидзе, представитель Ассоциации молодых юристов Грузии Кетеван Абашидзе; представители ответчика – Парламента Грузии: Батар Чанкселиани, Иосиф Ломашвили и Леван Касрадзе; специалист – декан юридического факультета Тбилисского государственного университета экономических отношений профессор Венеди Бенидзе; свидетели: начальник юридического управления Генеральной прокуратуры Грузии Муртаз Зоделава и прокурор этого же управления Георгий Обгаидзе.

I

1. 24 октября 2006 года в Конституционный Суд Грузии обратились с конституционным иском (регистрационный № 407) Ассоциация молодых юристов Грузии и гражданка Грузии Екатерина Ломтатидзе. Протокольной записью от 14 ноября 2006 года (№1/7/407) первая коллегия Конституционного Суда Грузии приняла дело к рассмотрению по существу.

Основание для внесения конституционного иска: статья 42, подпункт «е» пункта первого статьи 89 Конституции Грузии, статьи 19 и 39 Органического закона Грузии "О Конституционном Суде Грузии», статьи 15 и 16 Закона Грузии «О конституционном судопроизводстве».

2. Согласно конституционному иску предметом спора было первое предложение пункта 2 статьи 9 Закона Грузии «Об оперативно-розыскной деятельности», согласно которому: «Проведение оперативно-розыскного мероприятия, которое ограничивает гарантированное законом право на тайну телефонных и осуществленных с помощью иных технических средств сообщений, допускается только по приказу судьи и постановлению прокурора или на основании письменного заявления лица, являющегося жертвой неправомерных действий, или при наличии данных о таких

противоправных деяниях, за которые уголовный закон предусматривает в виде наказания лишение свободы сроком более чем на 2 года».

Согласно конституционному иску упомянутая норма противоречит пункту первому статьи 20 Конституции Грузии, согласно которому: «Личная жизнь каждого человека, его рабочее место, личные записи, переписка, переговоры по телефону или с использованием других технических средств, а также полученные с помощью технических средств уведомления неприкосновенны. Ограничение указанных прав допускается по решению суда или без него при возникновении установленной законом неотложной необходимости».

3. По мнению истцов, статья 20 Конституции Грузии признает допустимым ограничение различных аспектов неприкосновенности личной жизни только: а) по решению суда; б) без решения суда при возникновении предусмотренной законом неотложной необходимости.

В противовес этому оспариваемая норма признает возможным проведение оперативно-розыскных мероприятий, ограничивающих право на неприкосновенность телефонных и осуществленных с помощью иных технических средств сообщений в трех случаях: а) по приказу судьи и постановлению прокурора; б) на основании письменного заявления лица, являющегося жертвой правонарушений; в) либо при наличии данных о таких противоправных деяниях, за которые уголовный закон предусматривает в виде наказания лишение свободы сроком более чем на 2 года. По объяснениям истцов, два последних условия предусматривают возможность проведения оперативно-розыскных мероприятий без приказа судьи, хотя по содержанию не соответствуют понятию неотложной необходимости, и Закон Грузии «Об оперативно-розыскной деятельности» не упоминает их в качестве таковых.

4. В ходе рассмотрения дела по существу истцы разъяснили суду, что оспариваемая норма – специальная в зависимости от объекта оперативно-розыскного мероприятия и порядка его проведения. Она не полностью охватывает виды мероприятий, перечисленных в подпунктах «з» и «и» пункта 2 статьи 7 этого же закона. В зависимости от объектов законодатель выделил конкретные виды оперативно-розыскных мероприятий и в связи с ними установил отличающееся от общей нормы регулирование, которое состоит в введении специального порядка проведения оперативно-розыскного мероприятия. С этой точки зрения, в качестве общей нормы истцы рассматривают статью 7 Закона Грузии «Об оперативно-розыскной деятельности». По их разъяснениям, налицо коллизия общей и специальной норм. Согласно действующему законодательству в случае коллизии применяется специальная норма, позволяющая органу, осуществляющему оперативно-розыскные мероприятия, не учитывать при толковании оспариваемой нормы требование, предусмотренное подпунктами «з» и «и» пункта 2 статьи 7 и статьи 20 этого же закона. Как считают истцы, в связи с наличием в оспариваемой норме союза «или» подобное действие компетентного органа не будет не соответствовать закону.

По мнению истцов, после союза «или» в оспариваемой норме затем указываются условия, а не основания проведения оперативно-розыскного

мероприятия. Истцам трудно установить существенную разницу между этими двумя понятиями, но они отметили, что основание опережает условие. По их объяснениям, основание проведения мероприятия определяется статьей 8 закона, и если законодатель рассматривал указанные в оспариваемой норме условия в качестве оснований проведения оперативно-розыскного мероприятия, то он определил бы их в статье 8.

Истцы подтверждают расплывчатость оспариваемой нормы, которая может интерпретироваться различно. В частности, каждое из условий, перечисленных после союза «или», может применяться в качестве кумулятивного наряду с первым условием этой нормы. По мнению истцов, возможность двоякой интерпретации нормы указывает на ее расплывчатость. Однако, как они отмечают, неясность нормы сама по себе не означает ее антиконституционности. Норма лишь в том случае может признаваться антиконституционной, если одна из ее интерпретаций предполагает угрозу нарушения конституционных прав. Проблема неясности нормы должна разрешаться путем толкования, но обязательство добросовестного толкования – недостаточная гарантия защиты права. Согласно истцам неясность оспариваемой нормы не устраняется также при ее прочтении в совокупности с другими статьями закона.

В ходе рассмотрения дела по существу истцы на основании пункта 2 статьи 13 Закона Грузии «О конституционном судопроизводстве» сократили объем искового требования. По их мнению, если из оспариваемой нормы после слов «по постановлению прокурора» исключить следующую за ними запись «... или ...», два последних условия, предусмотренные пунктом 2 статьи 9, будут признаны основаниями для проведения оперативно-розыскного мероприятия. Указанные в норме условия утратят альтернативный характер, соответственно оперативно-розыскные мероприятия могут быть проведены только по приказу судьи и постановлению прокурора.

По мнению представителя ответчика, истцы неверно интерпретируют первое предложение пункта 2 статьи 9 Закона Грузии «Об оперативно-розыскной деятельности». Эта норма – установление общего характера, определяющее: 1) какие правовые акты должны быть положены в основу проведения оперативно-розыскного мероприятия, ограничивающего тайну телефонных и осуществленных с помощью иных технических средств сообщений и 2) опираясь на какие обстоятельства, соответствующий орган может начать проведение указанного оперативно-розыскного мероприятия. Два последних условия оспариваемой нормы представляют лишь основания для начала оперативно-розыскного мероприятия, а не процедуры его проведения. По мнению представителей ответчика, уполномоченный орган при наличии обстоятельств, указанных в оспариваемой норме, должен начать оперативно-розыскное мероприятие с соблюдением процедуры, описанной в статье 7 этого же закона, что исключает возможность ограничения прав человека, минуя суд. Даже в случае неотложной необходимости, когда для начала оперативно-розыскного мероприятия закон не требует наличия приказа судьи, вопрос его признания законным решается в конечном итоге все-таки судом. По

мнению представителей ответчика, содержание оспариваемой нормы должно выясняться в совокупности с другими нормами закона, что однозначно вытекает из целей, духа закона, его толкования. Иная интерпретация оспариваемой нормы, ее изолированное применение в отрыве от статьи 7 повлечет нарушение как статьи 7, так и статьи 9 этого закона.

Противоречиво мнение ответчика по поводу взаимоотношений статьи 8 и пункта 2 статьи 9 закона. Первоначально представители ответчика отмечали, что пунктом 2 статьи 9 предусматриваются дополнительные, отличающиеся от статьи 8 основания. С точки зрения условий проведения оперативно-розыскного мероприятия, статья 8 закона имеет общий характер, а оспариваемая норма – специальный. Вместе с тем она носит запретительный характер и ограничивает правоохранительные органы при проведении оперативно-розыскного мероприятия. При отсутствии этих дополнительных условий на оперативно-розыскное мероприятие будут распространяться общие основания, установленные статьей 8, что в значительной мере расширит допустимый законом ареал проведения такого мероприятия и породит, с точки зрения защиты прав человека, гораздо большую опасность. Позднее представители ответчика отметили, что в статье 8 исчерпывающим образом перечислены основания проведения оперативно-розыскного мероприятия и она содержит также условия, указанные в статье 9.

Неоднозначна их позиция относительно неясности нормы. В своих возражениях они отметили, что норма не является неясной и в ней четко прочитываются права и обязанности как государства, так и частных лиц. Расплывчатость нормы же, по их мнению, означает возможность ее разночтения и различного применения. В данном случае различная интерпретация оспариваемой нормы исключается в случае её восприятия в едином контексте закона. Позднее же в судебном заседании представитель ответчика пояснил, что норма в определенном смысле может содержать пробелы, при этом он считает допустимым ее перенесение в общие основания, приведенные в статье 8. Он также не исключает возможность изъятия из нормы союза «или» и ее совершенствование таким образом, чтобы не были утрачены содержание и цель нормы. Позднее представители ответчика отметили, что существующая формулировка нормы не препятствует ее толкованию в соответствии с законом и Конституцией Грузии. В заключительном слове они снова изменили позицию и отметили, что норма как по содержанию, так и с точки зрения законодательной техники, понятна и присутствие в ней союза «или» наилучшим образом обеспечивает правильное прочтение и применение нормы.

По мнению ответчика, союз «или» в общем – показатель альтернативности, но в данном случае именно он обуславливает кумулятивность условий в оспариваемой норме. С исключением данного слова исчезнет обязательство прочтения и применения оспариваемой нормы в едином контексте закона, а также цель, заложенная в него законодателем.

5. По мнению приглашенного в качестве специалиста по делу декана юридического факультета Тбилисского государственного университета экономических отношений профессора Венеди Бенидзе, оспариваемая норма представляет собой синтез соответствующего законодательства зарубежных стран. По его объяснениям, первым предложением пункта 2 статьи 9 Закона Грузии «Об оперативно-розыскной деятельности» устанавливается особый порядок проведения такого оперативно-розыскного мероприятия, как прослушивание телефонных и других переговоров, осуществлённых с использованием иных средств связи, существенно отличающийся от установленного другими нормами этого же закона. Несмотря на то, что другие нормы закона в императивной форме требуют наличия приказа судьи или постановления прокурора для проведения оперативно-розыскного мероприятия, оспариваемой нормой предусматривается особое регулирование указанного отношения. По мнению специалиста, основание для подобного толкования дает союз «или». Он обуславливает наличие двух самостоятельных, альтернативных условий, когда оперативно-розыскное мероприятие может проводиться без приказа судьи и постановления прокурора. Специалист считает, что отмеченное обусловлено следующими обстоятельствами: при принятии оспариваемой нормы в юридической науке бытовало мнение о том, что если лицо само обращалось в оперативно-розыскной орган с требованием прослушивать его телефонные переговоры, то это не считалось ограничением гарантированного Конституцией права лица и соответственно не порождало необходимости узаконения проводимого оперативно-розыскного мероприятия приказом судьи.

По этой причине специалист считает норму несоответствующей Конституции Грузии. На неконституционность оспариваемой нормы указывает также ее расплывчатость, то есть возможность различной интерпретации. В. Бенидзе отметил, что с исключением союза «или» полностью изменится дефиниция оспариваемой нормы. Сузится диапазон действий оперативно-розыскных органов. В этом случае условия, приведенные в оспариваемой норме после союза «или», утратят характер самостоятельного, альтернативного основания проведения оперативно-розыскных мероприятий и превратятся для органов, осуществляющих оперативно-розыскную деятельность, в дополнительное ограничительное условие осуществления таких мероприятий. По его мнению, в данном случае не имеет решающего значения, является ли оспариваемая норма общей или специальной, поскольку как общие, так и специальные нормы должны вытекать из Конституции.

6. Приглашенные в заседание в качестве свидетелей сотрудники Генеральной прокуратуры Грузии Муртаз Зоделава и Георгий Обгаидзе заострили внимание на вопросах применения оспариваемой нормы на практике. По их объяснениям, оперативно-розыскные мероприятия, ограничивающие гарантированное законом право лица на тайну телефонных и осуществлённых с помощью иных технических средств сообщений, проводятся только по приказу судьи. В случае безотлагательной необходимости они проводятся по постановлению прокурора, которое затем узаконивается приказом судьи. Первое

предложение пункта 2 статьи 9 Закона Грузии «Об оперативно-розыскной деятельности» является нормой, ограничивающей орган, осуществляющий оперативно-розыскную деятельность. В его первой части приводятся формальные, а во второй (после союза «или») – материальные основания проведения оперативно-розыскного мероприятия. Без наличия условий, указанных во второй части оспариваемой нормы, орган, осуществляющий оперативно-розыскную деятельность, лишается полномочия обратиться в суд или к прокурору с требованием о проведении указанного в этой же норме оперативно-розыскного мероприятия.

По разъяснениям свидетелей, наличие в оспариваемой норме союза «или» может и делает ее расплывчатой, но это не мешает Генеральной прокуратуре Грузии толковать ее в соответствии с Конституцией и законом и внедрять единообразную однозначную правоприменительную практику. Генеральная прокуратура ведет надзор за работой органов, осуществляющих оперативно-розыскную деятельность, и в период действия оспариваемой нормы не было зафиксировано ни одного случая проведения оперативно-розыскного мероприятия, указанного в первом предложении пункта 2 статьи 9 Закона Грузии «Об оперативно-розыскной деятельности», без приказа судьи. По показаниям свидетелей, противоположная практика повлечет нарушение закона и адекватное реагирование уполномоченных лиц. По их мнению, отсутствие союза «или» в оспариваемой норме не помешает оперативно-розыскному органу и в дальнейшем толковать и применять норму таким образом, как это делается сегодня.

II

1. Основными конституционными принципами обуславливается содержание Конституции в целом и одновременно с этим определяются основные направления государственного развития. При разрешении конкретных споров Конституционный Суд обязан анализировать и оценивать соответствующее положение Конституции и оспариваемую норму в контексте основных конституционных принципов, чтобы эти нормы в результате толкования не оказались вне предусмотренного Конституцией порядка ценностей в целом. Только таким образом достигается полное толкование конституционной нормы, что, в свою очередь, способствует правильной оценке конституционности конкретной оспариваемой нормы.

2. Принципы демократического и правового государства – важнейшие среди конституционных принципов. Они практически являются основой всех конституционных норм, в том числе - остальных конституционных принципов. На эти принципы опирается конституционное устройство в целом. При этом они обязывают власти ограничиваться конституционным устройством, подразумевая, что ни одна из ее ветвей не вправе действовать только на основании целесообразности, политической необходимости или иной мотивации. Власть должна опираться на Конституцию, закон и право в целом. Только таким образом удастся установить справедливый правопорядок, без которого не может состояться демократическое и правовое государство.

3. Основные конституционные принципы служат правовой гарантией защиты достоинства человека. Достоинство и личная свобода человека выражаются в его основных правах, их адекватной защите и полноценном осуществлении. Поэтому несоразмерное, чрезмерное вмешательство государства в эти права посягает и на достоинство человека.

В общем, основные права обязывают государство обеспечивать возможность полной самореализации личной свободы каждого человека, что в первую очередь требует от государства осторожности и умеренности при установлении пределов вмешательства в право и его регулирование. С этой точки зрения, важнейшей гарантией являются нормы и принципы демократического и правового государства, обеспечивающие и определяющие содержание отношений власти и человека. В частности: «Государственная власть осуществляется в пределах, установленных Конституцией Грузии» (пункт первый статьи 5); «Грузия признает и соблюдает общепризнанные права и свободы человека как непреходящие и высшие человеческие ценности. При осуществлении власти народ и государство ограничены этими правами и свободами как непосредственно действующим правом» (статья 7).

4. Право на неприкосновенность личной жизни – одно из важнейших основных прав. Его конкретная конституционная гарантия отражена в статье 20 Конституции Грузии.

В рамках права на неприкосновенность личной жизни лица обеспечиваются правами на физическую и моральную неприкосновенность, неприкосновенность имени, личных данных, жилища, семейной и сексуальной жизни, переписки, переговоров по телефону. Обуславливая сущность права на неприкосновенность личной жизни, каждое из них в то же время является носителем самостоятельного содержания.

В общем, личная жизнь означает частную сферу жизни и развития индивида. Право на личную жизнь же, с одной стороны, означает возможность индивида лично, по мере собственных возможностей самостоятельно создавать и развивать свою частную жизнь, а с другой, - быть защищенным и гарантированным от вмешательства в её частную сферу как со стороны государства, так и любого другого лица. Соответственно, право на неприкосновенность личной жизни обеспечивает свободное развитие личности, поскольку позволяет ей осуществлять обмен информацией, мнениями и впечатлениями в условиях, свободных от вмешательства общества в частную сферу и внимания к ней.

Право на неприкосновенность личной жизни обеспечивается соответствующими обязательствами государства, предусмотренными этой же статьей Конституции: с одной стороны, существует позитивное обязательство государства обеспечивать уважение к личной жизни человека и эффективное пользование этим правом, что, во-первых, означает игнорирование, устранение обстоятельств, ограничений, препятствующих свободному развитию личности. Во-вторых, у государства имеется негативное обязательство не вмешиваться в пользование правами, защищенными статьей 20 Конституции, и соответственно обеспечивать защиту личности от произвольного

вмешательства органов или должностных лиц государственной власти в ее личную жизнь.

Примечательно, что исходя из широкого и многостороннего содержания личной жизни невозможно ее точное и исчерпывающее толкование. Европейский суд по правам человека, практика которого в этой сфере очень обширна, во многих решениях тоже указывает на невозможность полного гарантирования данного права. «Суд не считает возможным или необходимым дать исчерпывающее определение понятию "личная жизнь" (*Нимитц против Германии*, 16 декабря 1992 года, пункт 29).

5. В данном споре задачей Конституционного Суда не является полное толкование права на невмешательство в личную жизнь. В то же время специфика данного искового требования состоит в том, что применительно к Конституции оспаривается не текст самой конкретной нормы, ее отдельных положений или условий, а ее нечеткость, вероятность неоднозначного прочтения.

Конституционный Суд ограничен рамками искового требования. Он правомочен и обязан анализировать, разъяснять и оценивать соответствующие положения как Конституции, так и оспариваемой нормы, только в пределах предмета спора. Поэтому в данном случае суд должен обсуждать только допустимые Конституцией пределы ограничения права на неприкосновенность телефонных и осуществленных с помощью иных технических средств сообщений. Он должен также дать ответ на следующие вопросы: что такое расплывчатость нормы; когда, в каких случаях неясная норма является антиконституционной.

6. В рамках права на неприкосновенность телефонных сообщений, а также сообщений, осуществленных с помощью иных технических средств, защищены как устное, так и письменное общение с помощью телефона, факса, Интернета, электронной и обычной почты, пейджера и любых иных технических средств.

Цель Конституции в данном случае – защищать возможность переговоров и переписки между лицами, осуществляемых любым способом.

В рамках обеспечения этого права государству в общем запрещается знакомиться с содержанием переговоров и уведомлений, сделанных по телефону и с помощью иных технических средств, а также устанавливать контроль за тем, с кем и какой интенсивностью ведется это общение.

В то же время это право – неабсолютное.

7. Государство, защищая достоинство человека адекватным обеспечением конкретного права, одновременно с этим обязано учитывать взаимосвязь между человеком и государством в демократическом, правовом и социальном государстве. Поэтому законодательство должно создаваться с учетом содействия и сохранения социального сосуществования, но с обязательным условием соблюдения самобытности каждой личности. «Одним из важнейших условий стабильности современного государства является правильное и справедливое определение приоритетов между частным и публичным интересами, создание разумно сбалансированной системы отношений власти и

человека. Это в первую очередь находит выражение в адекватном законодательном определении содержания и пределов каждого конкретного права» (Решение Конституционного Суда Грузии по делу «Граждане Грузии Давид Джимшелеишвили, Тариел Гветадзе и Нелли Далалишвили против Парламента Грузии» от 2 июля 2007 года №1/2/384).

Основные конституционные принципы одинаково требуют обеспечения реализации как частных, так и публичных интересов, необходимых для существования демократического и правового государства, в том числе - сохранения их разумного, соразмерного и пропорционального баланса.

8. Подобно многим основным правам ограничение права на неприкосновенность личной жизни тоже предусматривается самой Конституцией, вместе с тем конкретно устанавливаются допустимые пределы вмешательства в право со стороны государства.

Особенно важным ограничением права на неприкосновенность личной жизни индивида является вмешательство в право на неприкосновенность телефонных и осуществленных с помощью иных технических средств сообщений.

Это право одно из самых наглядных среди прав, при определении содержания которых власти находятся на грани между демократическим и полицейским государствами.

В общем тайная слежка за людьми характерна для полицейского государства. В то же время защита конституционного строя, государственной и национальной безопасности страны, общественного порядка, предотвращение преступности, которое в конечном счете служит эффективной защите прав человека, - обязательство демократического и правового государства. Именно обеспечению этих публичных интересов служит ограничение упомянутого права.

В этом смысле рамки публичного интереса установлены и статьей 8 Европейской конвенции о защите прав человека и основных свобод, согласно которой вмешательство в осуществление этого права допускается, когда это необходимо: в демократическом обществе в интересах национальной безопасности и общественного порядка, экономического благосостояния страны, в целях предотвращения беспорядков или преступлений, для охраны здоровья или нравственности либо защиты прав и свобод других лиц.

В рамках основных целей позиции большинства государств, не считая незначительных различий, совпадают в связи с задачами и содержанием оснований ограничения права в законодательстве. С этой точки зрения, публичный интерес, уравнивающий частный интерес, конкретизируется в статье 2, а основания - в статье 8 Закона Грузии «Об оперативно-розыскной деятельности».

9. Обязательство любого демократического государства – принять все меры к устранению серьезных угроз, которые могут вызвать дестабилизацию демократических институтов. Поэтому для борьбы с этими угрозами государство должно иметь и такую возможность, чтобы осуществлять скрытый контроль, наблюдение за лицами (группами лиц), от которых эти угрозы исходят. При этом именно скрытым характером

вмешательства в право обеспечивается эффективность защиты публичного интереса.

Естественно, Конституция не в состоянии обеспечить неприкосновенность конкретного права лиц, посягающих или создающих угрозу конституционному строю страны, существованию демократического государства, правам и свободам других лиц.

Само собой, наличия упомянутых публичных интересов в то же время недостаточно для оправдания вмешательства в право. Наглядной должна быть необходимость защиты этих публичных интересов. Исходя из всего вышеотмеченного, законодательству надлежит адекватными механизмами создавать такую обстановку, чтобы вмешательство в право для достижения публичных интересов осуществлялось только в случае реальной необходимости.

Кроме того, государство не вправе принимать любые меры под предлогом борьбы с серьезными угрозами, которые оно считает соответствующими и адекватными. Вмешательство в право исходя из его скрытого характера порождает риск превышения полномочий, злоупотребления ими, что может повлечь вредные последствия для демократического государства в целом. Соответственно в демократическом обществе вмешательство в право может быть оправданным только тогда, если законодательство будет обеспечиваться эффективными механизмами защиты от злоупотребления властью. Государство, ставящее собственных граждан перед риском скрытого контроля, не должно пользоваться неограниченными полномочиями. В противном случае несбалансированное законодательство под предлогом защиты демократии может саму демократию сделать весьма хрупкой и сомнительной.

10. Сбалансированности частного и публичного интересов служат установленные Конституцией рамки вмешательства в право. В частности, согласно второму предложению пункта первого статьи 20: «Ограничение указанных прав допускается по решению суда или без него при возникновении установленной законом неотложной необходимости».

Этот пункт предоставляет законодателю полномочие определять содержание права на неприкосновенность личной жизни, но только с тем условием, что воля законодателя будет адекватной конституционному требованию.

В данном случае тоже нужно проанализировать, насколько законодатель сумел сбалансировать частный и публичный интересы и насколько четко, ясно и недвусмысленно этот баланс отражён в пункте 2 статьи 9 Закона Грузии «Об оперативно-розыскной деятельности».

11. В рамках данного спора выяснилось, что проблематичность нормы обусловлена возможностью ее неоднозначного прочтения, неясностью нормы.

В общем, для определения содержания конкретного конституционного права в допустимых Конституцией пределах законодатель обязан принимать точное, четкое, недвусмысленное, прозрачное законодательство (нормы), отвечающее требованию определенности закона. Это обстоятельство – один из решающих

критериев при оценке конституционности нормы. Такое обязательство законодателя же проистекает из принципа правового государства.

«Законом» может считаться только тот продукт законодательной деятельности, который отвечает требованиям к качеству закона, а это последнее подразумевает соответствие закона принципам верховенства права и правовой безопасности. Практическое и решающее значение для реального соблюдения этих принципов имеют доступность и прозрачность закона. Качество закона требует, чтобы законодательная регуляция была столь четкой, чтобы лицо, в право которого происходит вмешательство, могло адекватно осознать правовое положение и действовать в соответствии с ним.

В этом смысле показателен подход Европейского суда по правам человека. В ряде решений указывается, что конкретный закон должен быть доступен заинтересованному лицу, которое должно суметь заранее определить последствия применения данного закона в отношении него. Закон не должен также противоречить принципу верховенства права («Лендер против Швеции», 26 марта 1970 года, п. 50; «Крюслен против Франции», 24 апреля 1990 года, п. 27; «Хувиг против Франции», 24 апреля 1990 года; «Копп против Швейцарии», 25 марта 1998 года, п. 55; «Малоун против Соединенного Королевства», 2 августа 1984 года, п. 67; «Бартольд против Федеральной Республики Германии», 25 марта 1985 года, п. 45; «Григориадис против Греции», 25 ноября 1997 года, п. 37).

По поводу необходимости прозрачности и доступности закона Конституционный Суд Грузии отметил: «От нормы требуется ясность и соответствие требованиям определенности. Человек должен быть в состоянии выяснить точно, чего от него требует законодатель, и приспособить свое поведение к этому требованию. Конституционный Суд, анализируя соответствие оспариваемых норм различным нормам Конституции Грузии, должен установить, не вызвано ли нарушение права неопределенностью нормы» (решение Конституционного Суда Грузии по делу «Гражданка Майя Натадзе и другие против Парламента Грузии и Президента Грузии» от 26 октября 2007 года №2/2/389).

В рамках конституционного спора Конституционный Суд Грузии должен также оценивать, такова ли степень определенности нормы, чтобы на основании ее применения однозначно исключить даже единичные случаи нарушения конституционного права. Естественно, здесь не имеются в виду не случаи чрезмерного вмешательства в право в результате нарушения закона. Обсуждение этих вопросов выходит за рамки полномочий Конституционного Суда Грузии. Решающее значение приобретают обстоятельства: влечет ли норма при правильном, адекватном ее содержанию и тексту прочтении и соответственно применении угрозу нарушения конституционного права?

12. Неясность нормы, оцениваемая критериями доступности и предусмотрительности, существенным образом влияет на установление её конституционности с учетом принципа соразмерности.

Как уже отмечалось, вмешательство в конкретное право имеет место для достижения определенного общественного блага. В выяснении вопроса о предполагаемом нарушении права, с опорой на принцип соразмерности,

особое внимание уделяется тяжести ожидаемой опасности, грозящей правовому благу. Это правовое благо, с одной стороны, - конкретное право, необходимость ограничения которого наступает и, с другой, - общественный интерес, для защиты которого вмешательство в право необходимо. Если все предпосылки, основания и правила вмешательства в право не будут четкими, ясными и достаточно конкретными, это само по себе обусловит не только риск чрезмерного вмешательства в право, но и неверного удовлетворения общественных интересов. Соответственно не удастся достичь разумного и пропорционального соотношения частного и публичного интересов. Даже такая норма, регулирующая вмешательство в право, не сможет удовлетворить требований принципа соразмерности.

13. Пункт 2 статьи 9 Закона Грузии «Об оперативно-розыскной деятельности» и в рамках данного спора должен оцениваться с точки зрения его соответствия требованиям определенности.

Необходимо учитывать, что требования к нормам, ограничивающим права на неприкосновенность телефонных и осуществленных с помощью иных технических средств сообщений, в общем, в связи с их доступностью и прозрачностью, гораздо более строги, чем обычно применяемые при оценке неконституционности той или иной нормы. Это обусловлено в основном следующими причинами:

- а) природой вмешательства в право – конкретное оперативно-розыскное мероприятие проводится тайно. Согласно пункту первому статьи 5 Закона Грузии «Об оперативно-розыскной деятельности» эта деятельность «строго засекречена». Соответственно конкретные лица доподлинно не знают, когда это мероприятие проводится в отношении них;
- б) лицо не участвует в судебном процессе, где должен решаться вопрос о необходимости проведения оперативно-розыскного мероприятия в отношении него. Соответственно конкретным лицам точно ничего неизвестно относительно обоснованности и законности проведения такого мероприятия, более того, они лишены возможности предотвратить неправомерное, чрезмерное вмешательство государства в право;
- в) оправданной является адекватная защита интересов т. н. «третьих лиц», не тех, непосредственно в отношении которых и по причине которых проводится оперативно-розыскное мероприятие. Они могут стать объектом скрытого контроля, связываясь по телефону и с помощью других технических средств с лицами, в отношении которых осуществляется оперативно-розыскное мероприятие. Третьи лица совершенно не ожидают контроля со стороны государства и соответственно не могут защищаться.

Исходя из вышеуказанного, степень защищенности при ограничении этой сферы личной жизни должна быть намного выше. В законе детально, четко, с достаточной убедительностью и ясностью следует приводить конкретную цель, задачи, основания вмешательства в право. Нужен недвусмысленный, четкий и прозрачный порядок вмешательства в право, то есть закон должен создавать у лиц очень четкое и наглядное

представление о том, когда и как их право может оказаться перед риском ограничения.

С этой точки зрения, примечательна позиция Евросуда. Прослушивание и иные формы контроля за телефонными переговорами являются серьезным вмешательством в свободу личной жизни и корреспонденции, поэтому должны основываться на законе, которому в этой части надлежит быть особенно точным (*«Копп против Швейцарии», 25 марта 1998 года, п. 72*).

14. Особенность защищенной области и форма вмешательства в право обуславливают следующие дополнительные требования к закону:

- а) в данном случае точность, прозрачность и доступность закона включают и такое необходимое условие, чтобы пределы допустимых действий лиц, уполномоченных ограничивать право, были конкретными, понятными и четкими.

Подобное требование к закону необходимо для обеспечения ограничения и последующего контроля лиц (органов), правомочных вмешиваться в право, так как достижение конкретного публичного интереса на этих лиц возложено правовым государством. Для соответствия принципу верховенства права законом должна обеспечиваться возможность эффективной защиты права от произвольного вмешательства со стороны власти. Это в первую очередь подразумевает, что полномочия публичной власти в этой сфере будут самым законом определены детально, с достаточной степенью ясности. Соответственно закон не должен позволять исполнительной власти самостоятельно устанавливать диапазон своих действий. Если лицу, уполномоченному вмешиваться в право, не будут точно и конкретно известны пределы его возможных действий, с одной стороны, невольно возрастет риск неправильного, чрезмерного вмешательства в право, а с другой, - соблазн сознательного злоупотребления правом, закономерным результатом которого является нарушение права.

Для обеспечения осуществления государственной власти в пределах, установленных Конституцией (пункт первый статьи 5 Конституции Грузии), норма должна быть настолько ясной, чтобы исключить вероятность ее произвольного и субъективного толкования;

- б) определенность закона имеет очень важное значение также для своевременного и эффективного осуществления судебного контроля. Граждане должны точно знать, в каких случаях, при каких конкретных условиях или обстоятельствах могут быть нарушены их права, и соответственно уметь пользоваться правом обращаться в суд, которое имеет существенное и решающее значение для полной защиты прав. Естественно, в этом смысле важно наличие следующих законодательных гарантий: согласно пункту 2 статьи 6 Закона Грузии «Об оперативно-розыскной деятельности»: «Лицо, полагающее, что действие органа, осуществляющего оперативно-розыскную деятельность, привело к незаконному ограничению его прав и свобод, вправе обжаловать законность такого действия в соответствующий вышестоящий государственный орган, у прокурора или в суде».

Впрочем, если закон не будет достаточно ясным и конкретным по всем вышеотмеченным параметрам и соответственно будет невозможно выяснить, определить, что может считаться нарушением закона, естественно, право на обращение за защитой в суд со ссылкой на такой закон будет сомнительным.

15. В общем, предъявляемые к законодателю требования тем строже, чем интенсивнее вмешательство в права человека. На законодателя возложено обязательство обеспечивать публичную власть руководящими направлениями, которые делают предсказуемой возможность, необходимость или неизбежность, правильность и правомерность принятия ею конкретного решения, и в то же время и создают у граждан представление о том, какие меры в отношении них будут приняты.

Требование определенности закона для законодателя – инструкция к действию, в то же время оно представляет собой ограничительное обстоятельство для исполнительной и судебной властей. Поэтому законодатель обязан максимально ясно установить публичной власти рамки, в которых ей надлежит действовать.

16. Необходимо отметить, что вероятность неоднозначного прочтения нормы не всегда может использоваться в качестве доказательства ее неконституционности. Возможность существования даже нескольких версий прочтения нормы, более того, существование на ее основании практики, противоречащей Конституции, неоднозначно указывает на ее неконституционность так же, как наличие правильной практики на основании неясной нормы не всегда может приводиться в качестве исчерпывающего аргумента для доказательства конституционности этой нормы.

Неясность нормы не преступает границ ее конституционности до тех пор, пока ей может быть дано разумное толкование с помощью юридической методологии таким образом, чтобы достаточно убедительно, ясно и наглядно представить подлинную сущность регулируемых данной нормой отношений.

В этом смысле для оценки конституционности нормы в первую очередь следует выяснить ее содержание, для чего норме должно быть дано толкование.

17. При толковании нормы необходимо выяснить как волю законодателя, так и волю самого закона. В отдельных случаях законодатель, возможно, не в состоянии выразить свою волю с достаточной точностью, ясностью и адекватным уровнем конкретности. Соответственно текст той или иной нормы практически отдалится от реальных мнения и желания законодателя относительно ее содержания, то есть воля закона отдалится от воли законодателя. В такой ситуации правоприменитель обязательно должен разобраться в подлинной сути применяемой нормы, вникнуть в конкретную цель законодателя, но помочь ему в этом должна сама норма. Правоприменитель в первую очередь опирается на текст нормы. Если, исходя из текста нормы, практически отраженной в ней сути, невозможно точно уяснить волю законодателя, естественно, для правоприменителя решающей будет воля закона.

Закон должен быть понят и воспринят так, как написан. При правоприменении преимущество отдается воле закона, поскольку доводы, высказанные в законодательном процессе, общие цели, на которых основываются законопроекты и регламентация которых в законе отсутствует, не годятся для оправдания конкретного решения правоприменителем. Он обязан руководствоваться текстом нормы, практически выраженной, предусмотренной в нем, а не предполагаемой действительностью. Соответственно его решение будет правильным, соответствующим закону, но не отразит волю законодателя.

18. Для выяснения воли законодателя по требованию Конституционного Суда сторона представила в судебное заседание стенографическую запись процедуры принятия Закона Грузии «Об оперативно-розыскной деятельности». Примечательно, что одним из основных достоинств закона при его принятии (в 1999 году) признавалось именно введение судебного контроля в этой сфере, в том числе то обстоятельство, что проведение такого оперативно-розыскного мероприятия, которое ограничивает гарантированное законом право на тайну телефонных и осуществленных с помощью иных технических средств сообщений, будет возможно только по приказу судьи. Это обстоятельство подчеркивалось как представившим законопроект министром юстиции, так и Председателем Комитета Парламента Грузии по конституционным, юридическим вопросам и законности.

Из стенографической записи явствует, что согласно выраженной при принятии закона общей воле такое вмешательство в право человека должно осуществляться только по приказу судьи. Однако такая воля не нашла конкретизации ни в одной из норм закона, в том числе и непосредственно в пункте 2 статьи 9.

Показательно и то, что представители стороны ответчика в судебном заседании высказали несколько отличающихся, более того, взаимно противоположных мнений относительно пункта 2 статьи 9, что отражено в описательной части настоящего Решения и является предметом оценки в его мотивировочной части.

Следовательно, несмотря на общее стремление законодателя подчинить судебному контролю подобные случаи вмешательства в право, бесспорных доказательств необходимости распространения данной позиции на случаи, предусмотренные пунктом 2 статьи 9, представители стороны ответчика предъявить не смогли. Более того, их нетвердая позиция еще нагляднее продемонстрировала проблематичность нормы в связи с ее предусмотрительностью и соответственно необходимость ее толкования.

19. Несмотря на то, что предметом спора является только первое слово «... или...» в пункте 2 статьи 9 Закона Грузии «Об оперативно-розыскной деятельности», суд не может уклониться от обсуждения содержания самой нормы, чтобы установить, какую смысловую нагрузку несет оспариваемое слово, обеспечивает оно или исключает соответствие нормы пункту первому статьи 20 Конституции Грузии. Здесь же необходимо отметить, что суд не обсуждает конституционность отдельных

условий, приведенных в самой норме, и соответственно не может ни подтвердить, ни опровергнуть их соответствие Конституции.

20. Заглавие статьи 9 Закона Грузии «Об оперативно-розыскной деятельности» - «Условия проведения оперативно-розыскного мероприятия». Предполагается, что и в пункте 2 данной статьи говорится об условиях проведения конкретного оперативно-розыскного мероприятия. При этом данная норма особо касается условий проведения только таких оперативно-розыскных мероприятий, которые ограничивают «гарантированное законом право на тайну телефонных и осуществленных с помощью иных технических средств сообщений». Согласно этой же норме проведение такого мероприятия допускается на следующих условиях: 1) только по приказу судьи и постановлению прокурора; 2) на основании письменного заявления лица, являющегося жертвой неправомерных действий; 3) при наличии данных о таких противоправных деяниях, за которые уголовный закон предусматривает в виде наказания лишение свободы сроком более чем на 2 года.

Примечательно, что все участники процесса – стороны, свидетели и специалист выразили согласие по вопросу наличия этих трех условий в упомянутой норме. Однако неоднозначными были их позиции по поводу назначения самих этих условий.

21. Существенное значение в рамках данного спора имеет выяснение связи этих условий друг с другом, дает ли действующая редакция нормы такую возможность прочтения нормы, какую предлагает ответчик: первое условие должно рассматриваться в качестве общего порядка проведения конкретного оперативно-розыскного мероприятия по отношению к двум остальным, в свою очередь являющимся основанием этого же оперативно-розыскного мероприятия. Для выяснения этого необходимо прежде всего дать грамматическое толкование нормы.

Первое условие связано с двумя остальными словом «или» или именно оно обеспечивает суть взаимосвязи этих условий. Поэтому в рамках грамматического толкования нужно выяснить значение оспариваемого слова как изолированно, так и в контексте нормы в целом.

Слово «или» - соединительный союз, вспомогательное слово, не имеющее самостоятельного значения, которое соединяет между собой два члена предложения или два предложения и устанавливает между ними ту или иную связь. Соединительный союз соединяет два таких слова или предложения, которые равнозначны друг другу. Союз «или» означает выбор одной из нескольких или выполнение одной из нескольких подлежащих выполнению возможностей, исключая прочие. Вместе с тем, при повторении этого соединительного союза он на письме разделяется запятой (см. А. Шанидзе, Основы грузинской грамматики, I, Морфология, 1953 г., а также Л. Квачадзе, Грузинский язык, часть I, Лексика, фонетика, графика и морфология и вопросы правописания, 1981 г., на груз. яз).

Согласно вышеизложенному подразумевается, что и в пункте 2 статьи 9 союз «или» соединяет друг с другом равнозначные по содержанию условия, при этом подразумевает выбор одного из них, исключая прочие, то есть речь идет об альтернативных условиях.

Примечательно, что в связи с этим позиция стороны ответчика неоднозначная и не единообразная. С одной стороны, он признает, что, с чисто грамматической точки зрения, союз «или» подразумевает наличие альтернативы. Одновременно с этим, указывая на наличие технического недостатка в норме, признает допустимым исключение этого союза, но только с сохранением основного смысла нормы. Однако означает и то, что даже в условиях отсутствия союза «или» норма все равно читается в той же версии. Таким соображениям не противоречит и утверждение ответчика относительно того, что именно союз «или» обеспечивает прочтение нормы в его версии и отсутствие этого союза изменит содержание нормы.

Следует отметить, что на необходимости наличия данного союза не настаивали приглашенные по делу свидетели. Они отметили, что и без союза норма читается точно так же, но при этом указали, что он обуславливает неясность нормы.

Представляет интерес также то обстоятельство, что второе и третье условия, содержащиеся в пункте 2 статьи 9 Закона Грузии «Об оперативно-розыскной деятельности», также связанные между собой союзом «или», как ответчиком, так и свидетелями рассматриваются альтернативными друг другу. Кроме того, они не привели ни одного убедительного аргумента в пользу того, почему союз «или» в одной и той же норме в одном случае означает кумуляцию, а в другом – альтернативу.

Такие взаимоисключающие мнения и непрочная позиция, когда ответчик сам не знает, какую именно нагрузку несет оспариваемое слово в норме, само по себе указывает на недоступность, расплывчатость нормы.

В решении по делу *Влох против Польши* от 19 октября 2000 года Европейский суд по правам человека отметил, что норма, настолько расплывчатая, что вводит в заблуждение уполномоченные органы государственной власти, не соответствует требованиям правомерности.

Единственный аргумент, который постоянно приводил ответчик в подтверждение своей позиции, состоит в следующем: возможность прочтения нормы в его версии обуславливается исключительно прочтением этой нормы в совокупности с другими нормами и законом в целом. Подобная аргументация сама по себе обуславливает предположение и косвенное признание ответчиком невозможности прочтения и восприятия отдельно взятой нормы в предлагаемой им версии.

Таким образом, согласно грамматическому толкованию нормы речь в ней идет не о порядке и двух основаниях, а о трех альтернативных равнозначных условиях. Наличием оспариваемого союза «или» обуславливается именно такое прочтение нормы.

22. При оценке конституционности нормы ее разумное толкование требует соблюдения следующего условия: «...спорная норма не должна рассматриваться изолированно от других связанных с ней норм, так как подобный подход может привести Конституционный Суд к ошибочному выводу... Если в условиях добросовестного толкования невозможно применить норму произвольно и во вред правам человека, норма будет вполне удовлетворять требованиям правовой безопасности» (Решение Конституционного Суда Грузии по делу «Гражданка Грузии Майя Натадзе и другие против Парламента Грузии и Президента Грузии» от 26 октября

2007 года №2/2/389). Однако вместе с тем необходимо учитывать также следующее: когда практическое значение какого-либо положения зависит от совокупности норм, точность и предвидение последствий применения норм должны обеспечиваться и в отношении совокупности этих норм.

23. До оценки пункта 2 статьи 9 Закона Грузии «Об оперативно-розыскной деятельности» в контексте других норм этого же закона необходимо проанализировать следующие вопросы: 1) какую нагрузку несет каждое из условий ограничения права, предусмотренного вторым предложением пункта первого статьи 20 Конституции Грузии; 2) представляют ли два последних условия пункта 2 статьи 9 упомянутого закона неотложную необходимость?

24. Обязательное условие, касающееся наличия приказа судьи, предусмотренное Конституцией при вмешательстве в право на неприкосновенность личной жизни, служит обеспечению предварительного контроля конкретного оперативно-розыскного мероприятия со стороны независимой и нейтральной инстанции. Естественно, это в первую очередь направлено на предотвращение злоупотребления правом со стороны власти. Суд – неполитическая власть, что обуславливает ее нейтральность и в то же время обязывает ее быть нейтральной. Персонально и по сути независимый, законопослушный судья может в конкретном случае принять правильное и обоснованное решение о необходимости вмешательства в право.

В то же время наличие судебного решения само по себе априори не означает соразмерного вмешательства в право. Решающее значение для обеспечения, пропорционального ограничения права на основании судебного решения имеет создание соответствующих законодательных гарантий.

В первую очередь здесь необходимо учитывать, что такое условие ограничения права не подразумевает возможности принятия судебного решения без соответствующего регулирования. Если бы это было так, риск и соблазн злоупотребления правом со стороны власти был бы безмерно велик. Для предотвращения произвола и чрезмерного вмешательства в право ответ относительно того, когда и как принимается это решение, должен содержаться в законе.

В то же время под судебным решением Конституция понимает лишь обоснованное и правильное решение. Естественно, такую возможность в первую очередь должно предоставлять опять-таки законодательство – т. е. быть настолько конкретным, четким и ясным, чтобы судья имел возможность его правильного применения. Кроме того, содержать исчерпывающий ответ на то, какие вопросы надлежит охватывать содержанием самого решения.

Итак, ограничение права на основании решения судьи – важнейшая конституционная гарантия как защиты самого права, так и сбалансированности частного и публичного интересов.

25. Альтернативой судебного решения для ограничения права Конституция признает наличие предусмотренной законом неотложной необходимости.

Поскольку согласно грамматическому толкованию пункта 2 статьи 9 Закона Грузии «Об оперативно-розыскной деятельности» союз «или» обуславливает альтернативность условий, существенное значение имеет выяснение того, являются ли второе и третье условия неотложной необходимостью, подразумеваемой пунктом первым статьи 20 Конституции Грузии.

26. Для этого необходимо проанализировать следующие вопросы: что означает предусмотренная статьей 20 Конституции Грузии «неотложная необходимость», кто правомочен определять в каждом конкретном случае, какими критериями следует руководствоваться при этом.

Согласно Конституции Грузии правомочием конкретной регламентации неотложной необходимости обладает только законодатель. Соответственно это положение Конституции Грузии в категорической форме требует, чтобы ни одно из условий, которое по своему содержанию хотя и соответствует неотложной необходимости, не может быть положено в основу ограничения права без приказа судьи, если оно не предусмотрено законом. При этом приведенное в законе условие, которое может быть использовано для вмешательства в право без приказа судьи, должно вполне соответствовать содержанию неотложной необходимости, предусмотренной Конституцией.

«Неотложная необходимость» подразумевает такие случаи, когда, опираясь на принцип соразмерности, достижение публичного интереса, предусмотренного Конституцией, ввиду реально существующих объективных причин невозможно без безотлагательных мгновенных ограничений частных интересов. При этом очень четким, ясным и однозначным должно быть то, что не существует даже малейшей вероятности иной защиты публичного интереса в конституционных рамках. Безотлагательность указывает на непродолжительность времени, которая не позволяет получить приказ судьи для ограничения права и требует немедленных действий.

В Законе Грузии «Об оперативно-розыскной деятельности» законодатель признает неотложной необходимостью такие случаи, когда промедление может повлечь уничтожение важных для дела (следствия) фактических данных или сделать невозможным получение указанных данных (пункт 4 статьи 7).

Показательно, что это предусмотренное Конституцией условие ограничения права не требует категорически упоминания в законе под этим же наименованием случаев неотложной необходимости, хотя для большей ясности оно желательно. Поэтому пункт 4 статьи 7 упомянутого закона может и не предусматривать исчерпывающий перечень случаев неотложной необходимости.

Наличие «неотложной необходимости» может выясниться в результате анализа нормы, ее толкования. Для этого воля законодателя относительно признания того или иного обстоятельства «неотложной необходимостью» должна быть достаточно четкой, чтобы исключить ее неверную интерпретацию и произвол правоприменителя, закономерным результатом которой будет нарушение права.

Вместе с тем законодатель тоже не абсолютно свободен, вкладывая конкретное содержание в данное понятие. Мерилом принятия решения по указанному вопросу служит Конституция, а оценивает такое решение Конституционный Суд.

Что касается второго и третьего условий пункта 2 статьи 9 Закона Грузии «Об оперативно-розыскной деятельности», они по своему содержанию служат дополнительными основаниями для начала оперативно-розыскной деятельности. «Предусмотренная законом неотложная необходимость» качественно является не основанием, а положением, условием, которое может существовать или не существовать при наличии любого из оснований вмешательства в право, в том числе - основания, приведенного в пункте 2 статьи 9.

Соответственно, поскольку эти условия сами по себе не являются неотложной необходимостью, что также подтвердили все участники процесса, вмешательство в право при их наличии должно иметь место только на основании приказа судьи.

27. На этом фоне необходимо проанализировать, распространяется ли на упомянутые условия предусмотренный Законом Грузии «Об оперативно-розыскной деятельности» порядок ограничения права на неприкосновенность телефонных и осуществленных с помощью иных технических средств сообщений.

Законом особо устанавливается специальный порядок осуществления этой оперативно-розыскной деятельности, в частности согласно подпункту «з» пункта 2 и пункту 3 статьи 7 это мероприятие проводится только по приказу судьи на основании мотивированного ходатайства прокурора.

Примечательно, что данный порядок повторно упоминается и в статье 20 этого же закона.

Таким образом, с одной стороны, существует воля законодателя относительно порядка проведения такого оперативно-розыскного мероприятия, при этом неоднократное фиксирование этого порядка в законе как будто усиливает и упрочивает его отношение к данному вопросу. С другой же, - в этом законе есть пункт 2 статьи 9, грамматическое толкование которого дает возможность сделать иной, более того, - противоположный вывод.

Именно то обстоятельство, что неоднократно зафиксированный в законе общий порядок еще раз указывается в пункте 2 статьи 9 и союзом «или» увязывается с двумя другими условиями, позволяет сделать следующие выводы:

При наличии оснований, предусмотренных статьей 8 закона, упомянутая оперативно-розыскная деятельность может проводиться только в соответствии с общим порядком, установленным пунктом 3 статьи 7 и статьей 20 этого же закона.

Также только для ограничения права на неприкосновенность телефонных и осуществленных с помощью иных технических средств сообщений законодатель признал недостаточными основания, предусмотренные статьей 8, и счел необходимым введение дополнительных условий (второе и третье условия пункта 2 статьи 9),

отдельное существование которых, по мнению ответчика, является необходимым, с одной стороны, для снижения вероятности вмешательства в право, а с другой, - его эффективной защиты.

При этом в качестве альтернативного условия по отношению к двум этим условиям законодатель предварил условие, которому в вышеперечисленных нормах придал нагрузку общего порядка. Поскольку общий порядок в оспариваемой норме приведен в качестве одного из альтернативных условий, это исключает его наличие в виде порядка для двух других условий.

Если бы законодатель хотел пополнить перечень оснований проведения данного оперативно-розыскного мероприятия, сохранив при этом общий порядок его проведения, записи только второго и третьего условий в пункте 2 статьи 9 было бы вполне достаточно, чтобы на них распространялся неоднократно приведенный в законе порядок, касающийся необходимости наличия приказа судьи.

Исходя из вышеуказанного, прочтение пункта 2 статьи 9 вместе с вышеупомянутыми нормами закона еще больше усиливает то соображение, что однозначное прочтение нормы в версии, предлагаемой ответчиком, не представляется возможным.

28. Во многих законах мы встречаем в той или иной степени нечеткие формулировки, толкование и применение которых зачастую зависит от практики. Поэтому, естественно, при расплывчатости нормы для выяснения ее конституционности большое значение имеет практика ее применения.

Примечательно, что, по показаниям свидетелей и заключению специалиста, право на неприкосновенность телефонных и осуществленных с помощью иных технических средств сообщений на основании пункта 2 статьи 9 закона ограничивается только по приказу судьи. Однако ни специалист, ни свидетели так же, как сторона-ответчик, не исключают вероятности применения упомянутой нормы каким-либо должностным лицом, уполномоченным проводить оперативно-розыскное мероприятие, именно таким образом, как это предполагает истец.

Обсуждение того, насколько правильной является нормоприменительная практика, само по себе выходит за рамки полномочий Конституционного Суда, однако то, что возможность осуществления такой практики дает норма при ее правильном прочтении, естественно, имеет решающее значение для оценки конституционности нормы.

В условиях расплывчатости нормы логично, что адекватная Конституции практика ее применения свидетельствует в пользу конституционности нормы, так как предполагается, что если без исключений норма применяется в соответствии с Конституцией, это указывает на возможность ее единообразного прочтения. Соответственно вызывают сомнение как ее расплывчатость, так и неконституционность. Хотя однозначно утверждать это было бы неправильно и повлекло бы возможность сохранения неконституционной нормы вне соответствующей Конституции практики, что само по себе является носителем риска нарушения права. Правильная практика не означает нерасплывчатости

нормы и ее конституционности априори. Правильная практика может быть результатом квалифицированности и доброй воли правоприменителей, что не исключает пусть даже единичных случаев антиконституционного прочтения и применения нормы. Поэтому в таком случае решающее значение все-таки имеет содержание самой нормы, то, насколько однозначно она читается с соответствующим содержанием Конституции. Если норма с тем же или большим успехом читается в противоречащей Конституции формулировке, естественно, соблазн и вероятность развития противоречащей Конституции практики высоки, тем более, что это действие правоприменителя не будет нарушением конкретной нормы закона.

Норма должна быть ясной и прозрачной, чтобы предоставлять возможность правильного толкования и применения. В противном случае конституционность нормы сама по себе не обусловит и не обеспечит правильная, соответствующая Конституции практика правоприменителей.

Такая законодательная регуляция, которая при правоприменении влечет риск ошибки, противоречит требованию к точности и прозрачности закона.

29. И, наконец, в результате рассмотрения дела и толкования нормы, можно сделать следующие выводы:

Несмотря на то, что сторонами истца и ответчика суду были предложены различные, взаимно противоположные версии прочтения первого предложения пункта 2 статьи 9 Закона Грузии «Об оперативно-розыскной деятельности», ни одна из них так же, как и свидетели, не исключает категорически возможности двоякого прочтения нормы. При этом сторона-ответчик и свидетели не только однозначно не отрицают, а, наоборот, даже говорят о возможной расплывчатости нормы.

В результате толкования нормы выяснилось, что оспариваемый союз «или» обуславливает альтернативность данных в норме условий и вместе с тем это не исключалось при совокупном анализе пункта 2 статьи 9 вместе с другими нормами закона.

Следует отметить, что именно отсутствие оспариваемого слова обеспечивает единообразное и однозначное прочтение нормы в той версии, на которую ссылаются сторона ответчика и свидетели. Знаменательно, что это обстоятельство ни стороной ответчика, ни свидетелями категорически не отрицалось и не подтверждалось.

30. Таким образом, норма не удовлетворяет требованиям прозрачности и доступности, в результате разумного толкования в соответствии с юридической методологией одна версия ее прочтения противоречит Конституции.

Именно оспариваемое слово «или», которое вызывает проблематичность нормы в целом, обуславливает ее несоответствие принципам определенности и правовой безопасности, противоречит пункту первому статьи 20 Конституции Грузии.

31. Перед союзом «или» в пункте 2 статьи 9 Закона Грузии «Об оперативно-розыскной деятельности» стоит запятая, изъятия которой также требуют истцы.

Примечательно, что этот знак препинания в норме не имеет самостоятельного значения. Его существование обусловлено только тем обстоятельством, что при повторении в предложении соединительного союза «или», перед ним обязательно ставится запятая. В данном случае тоже союз «или» повторяется, поэтому наличия перед ним запятой требует само оспариваемое слово. Соответственно в условиях признания оспариваемого слова неконституционным необходимость в наличии перед ним запятой тоже отпадет.

III

Руководствуясь подпунктом «е» пункта первого и пунктом 2 статьи 89 Конституции Грузии, подпунктом «д» пункта первого статьи 19, пунктами 2 и 6 статьи 21, пунктом первым статьи 23, пунктами 2 и 3 статьи 25, подпунктом «а» пункта первого статьи 39, пунктами 2, 4, 7 и 8 статьи 43 Органического закона Грузии «О Конституционном Суде Грузии», статьями 32 и 33 Закона Грузии «О конституционном судопроизводстве»,

Коллегия Конституционного Суда:

п о с т а н о в л я е т :

1. Удовлетворить конституционный иск Ассоциации молодых юристов Грузии и гражданки Грузии Екатерины Ломтатидзе против Парламента Грузии и признать неконституционным применительно к пункту первому статьи 20 Конституции Грузии записи в первом предложении пункта 2 статьи 9 Закона Грузии «Об оперативно-розыскной деятельности» «... или ...» после слов «только по приказу судьи и постановлению прокурора».
2. Признать запись в первом предложении пункта 2 статьи 9 Закона Грузии «Об оперативно-розыскной деятельности» «... или ...» после слов «только по приказу судьи и постановлению прокурора» утратившей юридическую силу с момента опубликования настоящего Решения.
3. Настоящее Решение вступает с силу с момента его публичного оглашения в заседании Конституционного Суда.
4. Решение окончательное и обжалованию или пересмотру не подлежит.
5. Копии Решения направить сторонам, Президенту Грузии, Правительству Грузии и Верховному Суду Грузии.
6. Решение в 15-дневный срок опубликовать в «Сакартвелос саканонმდებლო მაგნი».

Члены коллегии: Вахтанг Гварамя,
Кетеван Еремадзе,
Бесарион Зоидзе.

საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლო
გადაწყვეტილებები

CONSTITUTIONAL COURT OF GEORGIA
DECISIONS

КОНСТИТУЦИОННЫЙ СУД ГРУЗИИ
РЕШЕНИЯ

გამოცემულია გერმანიის ტექნიკური თანამშრომლობის საზოგადოების (GTZ)
ფინანსური მხარდაჭერით.

The publication is supported by the German Society for Technical Cooperation (GTZ).

Изданно при финансовой поддержке «Общества технического
сотрудничества Германии» (GTZ).

გამოცემა მომზადდა საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოში
ქ. ბათუმი, 6010, კ. გამსახურდიას გამზირი, №8-10
ტელ.: (+995888222) 7 00 99

Edition is prepared in the Constitutional Court of Georgia
8-10 K. Gamsakhurdia St. Batumi, 6010 Georgia
Tel.: (+995 888222) 7 00 99

Издание подготовлено в Конституционном суде Грузии
г. Батуми, 6010 Проспект К. Гамсахурдиа, №8-10
Тел.: (+995 888222) 7 00 99

E-mail: const@constcourt.ge

ვრცელდება უფასოდ
Free for distribution
Распространяется бесплатно

ტირაჟი 1000

დაიბეჭდა შპს „პოლიგრაფ +“ -ში
ქ. თბილისი, ანშეტის ქ. №16
ტელ.: 74-52-59
E-mail: polygraphplus@yahoo.com